Hesychii Alexandrini Lexicon
Volumen IIa: E–I

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von

Klaus Alpers · Ian C. Cunningham

Band 11/2a

De Gruyter

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen IIa
E–I

recensuit et emendavit

Kurt Latte

editionem alteram curavit

Ian C. Cunningham

De Gruyter

Die Hesych-Edition ist ein Projekt
der Kommission für das *Corpus Lexicographorum Graecorum*
der Königlich Dänischen Akademie der Wissenschaften, Kopenhagen.

ISBN 978-3-11-066719-6
e-ISBN (PDF) 978-3-11-060771-0
e-ISBN (EPUB) 978-3-11-061347-6

Library of Congress Control Number: 2019954478

Bibliografische Information der Deutschen Nationalbibliothek
Die Deutsche Nationalbibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie; detaillierte bibliografische Daten sind im Internet über http://dnb.dnb.de abrufbar.

Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde
Druck und buchbinderische Verarbeitung: CPI books GmbH, Leck

www.degruyter.com

Contents

Preface

Volume II of Latte's Hesychius was published by Munksgaard in 1966. It was a large book of 824 pages. As my revision of volume I resulted in an increase of roughly 20%, and volume II was likely to be similarly enlarged, it was decided to produce it in two parts, covering epsilon to iota and kappa to omicron respectively. It is hoped that there will then be an index volume to the whole work.

The principles of revision remain as stated in Volume I.

ICC

Sources and Parallels

additional to those listed in vol. 1 pp. XIV–XX

Basil. Caes. comm. in Esai.	=	S. Basilius Magnus, Commentarius in Isaiam, PG 30, 118
E. Gen. … (ϱ)	=	gll. explicitly from the rhetorical source
Euseb. Onom.	=	Eusebius, Onomasticum, ed. S. Timm 2017
Galen. lex.	=	Galen, Vocum Hippocratis Glossarium, ed. L. Perilli, CMG V, 13, 1 2017
gl. Act.		[add to list of Biblical glosses, vol. 1, p.XV]
gl. Eur.	=	glossae in Euripidem, in Schol. Eur., ed. Schwartz
Hdn. schem. Hom.	=	Schematismi Hom. ex Hdn., ed. P. Egenolff, Jb. cl. Phil. 149, 1894, 337–345
Herm. Barb.	=	Hermolaus Barbarus, fr. Pausaniae, F. Heinimann, Mus. Helv. 49, 1992, 74–87
Macar.	=	Macarius, ΡΟΔΩΜΙΑ, CPG 2, 135–227
Prov. App.	=	Appendix Proverbiorum, CPG 1, 379–467
Schol. Ael. n. an.	=	Scholia in Claudii Aeliani libros de Natura Animalium, ed. C. Meliadò 2017
Schol. Apollon.	=	Scholia in Apollonii Mirabilia, ed. O. Keller, Rerum naturalium scriptores 1, 1877
Schol.[A] Cyr.	=	notes in mg. of cod. A (Vallicell. E.11) of Cyril; cf. Reitz. Gesch. 296 sqq.
Schol. Iul.	=	notes in Iulian. imp. Oeuvres complètes, ed. J. Bidez, Budé 1932–
Schol. Soph.	=	Scholia vetera in Sophoclis 'Oedipum Coloneum', ed. G. A. Xenis, SGLG 18, Berlin–Boston 2018
St. Byz.	=	Ethnica, Φ–Ω, ed. M. Billerbeck et al., CFHB 43/5, Berlin–Boston 2017

Names and Publications

additional to those listed in vol. 1 pp. XXI–XXXVII

Abresch	F. L. Abresch, Misc. obs. 10, 1
Ahr. Etym. Beitr.	H. L. Ahrens, Beiträge zur griechischen und lateinischen Etymologie, Hanover 1879
Arnald. Anim.	G. d' Arnaud, Specimen animadversionum, Amsterdam 1730
Bos Prol. ad LXX	L. Bos, ed. LXX, Franeker 1709
Buck, Gr. Dial.	C. D. Buck, Introduction to the Study of the Greek Dialects, Boston 1928[2]
Buech. Umbr.	F. Buecheler, Umbrica, Bonn 1883
Buttm. Gr. Gr.	P. C. Buttmann, Griechische Grammatik
Cas. epist.	I. Casaubon, Epistolae ed. J. G. Graevius, ed. sec. Magdeburg 1656
Corcella 2017	A. Corcella, Eikasm. 28, 225–34
Dettori 2000	E. Dettori, Lett. e rifl. 187–201
Erbse 1968	H. Erbse, Byz. Zt. 61, 71–7
Förster 1886	R. Förster, Jb. f. cl. Phil. 123, 712
Hammond	H. Hammond, Paraphrase … New Testament, 1653
Hermann, Silb.	E. Hermann, Silbenbildung im Griechischen, Göttingen 1923
Holw. 1969	D. Holwerda, rev. of La. 2, Mnem. 22, 319–20
Knaack, Qu.Phaeth.	G. Knaack, Quaestiones Phaethonteae, Berlin 1886
Karsten. Emped.	S. Karsten, ed. Empedocles, Amst. 1830
Kust.	L. Kuster, in Alb. [to gl. θ 483 only]
ad Su	Suidas, Oxon. 1700
Martin. Cadm.	M. Martinius, Cadmus Graeophoenix, Bremen 1625
Marz. 1968 (1)	B. Marzullo, QIFG 3, 70–87
1978–9	Mus. crit. 13–14, 435–9
Meurs. Pirae.	J. Meursius, Piraeus, 1686
Pisistr.	Pisistratus, Lugd. Bat. 1623
Nachmanson, Erot. stud.	E. Nachmanson, Erotianstudien, Uppsala 1917
Nauck Mél.	A. Nauck, Mélanges Gréco-Romains 3, 1873
Neumann, Heth. und Luw.	G. Neumann, Untersuchungen zum Weiterleben der hethitischen und luwischen Sprachgutes, Wiesbaden 1961
Nenci 1983	G. Nenci, Ann. sc. norm. Pisa 13, 449–52
Potter ad Lycophr.	J. Potter in his ed., Oxford 1697
Reland, Diss.	H. Reland, Dissertationes, Utrecht 1706–8
Rutherford, New Phryn.	W.G. Rutherford, The New Phrynichus, London 1881
Salm. ad Simplic.	C. Salmasius, comm. ad Simplic. enchir. Epict., Lugd. Bart. 1640
ad Vopisc.	in his work on the Hist. Aug.
Euseb.	
Inscr.	Duarum inscriptionum veterum, Paris, 1619

Scal. Coni. ad Varr.	J. Scaliger, Coniectanea in T. Varronem, Paris 1565
Lect. Hes.	in Graevius, Lect. Hes., Amsterdam 1667
Schm. 1857 (Ph 12)	M. Schmidt, Philol. 12, 588–90
Schneider, Gr.-D. Wb.	J. G. Schneider, Griechisch-deutsches Wörterbuch, Leipzig 1819
Suppl. Lexx.	
Stengel, Opferbr. d. Gr.	P. Stengel, Opferbräuche der Griechen, Leipzig 1910
Sylb. in Clenard.	F. Sylburg, in ed. N. Clenard, Inst. ling. Gr., 1580
Tamm. 1978–79	V. Tammaro, Mus. crit. 13–14, 453–4
Tosi 1978–79	R.Tosi, Mus. crit. 13–14, 455–9
Toup. Longin.	J. Toup, ed. Longinus, Oxford 1777
Unger, Theb. Parad.	R. Unger, Thebana Paradoxa, Halle 1839
Vales. ad Harp.	H. Valesius, in ed. Harp., 1683
Voss. ad Catull.	I. Vossius, ed. Catullus, Lugd. Bat. 1684
Wendel, Überlief.	C. Wendel, Überlieferimg und Entstehung der Theokrit-Scholien, Berlin 1920
Wil. Antig.v.Kar.	U. v. Wilamowitz, Antigonos von Karystos, Berlin 1881
Nordion. Steine	Nordionische Steine, Berlin 1909
Theocr.	ed., Oxford 1905
Witczak 1998	K. T. Witczak, Z. Ant. 48, 17–20

Conspectus siglorum

H Hesychius, cod. Marc. gr. 622 (see vol. I p. XI)

K Cyrillus, lexicon (see vol. I p. X)
- v Vatican recension
- g Laurentian recension
- A cod. Vallicell. E.11
- Br cod. Bremen. c.11
- S cod. Laur. 57, 39
- P cod. Coisl. 394
- Z cod. Matr. Z-22

Σ Συναγωγὴ λέξεων χρησίμων (see vol. I p. XVIII)

q interpolations from Lex. rhet. (see vol. I p. XVII)

E

1 ἑ· δασυνόμενον μὲν καὶ ἐγκλινόμενον δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου πτώσεως αἰτιατικῆς αὐτόν (Α 236), ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν τρίτον δηλοῖ ἑαυτόν (Δ 497) Ap.S.

2 ἑ· δασέως ὀρθοτονούμενον *ἑαυτὸν 〈…〉 ἢ αὐτὴν ἢ αὐτό S^{2} +K

3 εα· ψιλούμενον καὶ παροξυνόμενον ἤμην ἢ ὑπῆρχον (Δ 321), δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον τὰ *ἀγαθὰ S^{5} καὶ ἴδια (β 258), καὶ τὰ ἑαυτοῦ S^{7} δηλοῖ +K

4 *ἔα· ἄφες (Α 276) vg^{1}S^{6}. ἢ ἦν, ἢ ⌊ὑπῆρχον (Δ 321) S^{3}

5 ἐαγῇ· κλασθῇ, κατεαγῇ, θραυσθῇ, συντριβῇ

6 *ἐάγη· κατεάγη. καὶ τὰ αὐτά (Λ 559) (vg^{2}S^{3}Br^{1027}) Hom.

7 *ἔαδεν· ἤρεσεν S^{2}, ἔδοξεν (Hdt. 4, 201, 2 ..) [ἧρεν. ἀφεῖλεν]

8 *ἔα δή· ἄγε δή (Ar. Thesm. 659) S^{1}Σ Att.

9 *ἑαδότα· ἀρέσκοντα (Ι 173) S^{3} [ἀγαθά] Hom.

10 *ἑαδόσιν· ἀρέσκουσιν, θέλουσιν (S^{4})

11 *ἑαῖς· ἰδίαις vgS^{1}

12 ἔακεν· ἀλγεῖ

13 *ἐακότες· ἀλγοῦντες S^{2}

14 ἐακώς· κακῶς ἔχων, παρειμένος, ἀναπεπαυμένος. ἀλγῶν

15 ἑαλείς· συσταλείς. συστραφείς (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 9 [37, 1307, 10 M.]) Greg.Naz.

16 ἑάλη· συνήχθη. *ἐστάλη. συνεστράφη (Ν 408) S^{4} Hom.

17 *†ἐαλόν· [λυπηρόν] ⌊λυτήριον S^{5}

18 *†ἐαλός· τεθραυσμένος S^{6}(vg^{εαγ1})

19 *ἑάλω· ἐκρατήθη, ἠλέγχθη (Dem. 19, 215 ..) (S^{7}) Att.

---

1 Ap. S. 61, 17; Apion 232, 12 L. (LGM 310, 12); E. Gen. 95 Mill. (EM 294, 33) (cit. Hom.); ἑαυτόν Schol. Ψ 203 **3** cf. Schol. Callim. h. Dian. 8; ἀγαθὰ – Apion 232, 15 L. (LGM 310, 15); EM 307, 32; ἴδια Schol. **4** ἄφες Ph ε 2; ἄφες et ὑπῆρχον Apion 232, 14 L. (LGM 310, 14); ἦν – Schol. Plat. conv. 173a (4); ἦν E. Gen. 95 Mill. (EM 306, 52); Schol. **6** Σ″ (Ph ε 3. Su ε 2) **7** cf. Schol. Luc. 25, 15 **8** Σ ε 1 **9** Ap. S. 61, 24; Schol.; Su ε 4 (Δ); E. Gen. 95 Mill. (EM 307, 4; cit. Hom. I) | **16** ἐστάλη cf. Schol.; συνεστράφη Ap. S. 61, 25; E. Gen. 95 Mill. (EM 307, 8) **19** Su ε 6 (Δ); Schol. Luc. 235, 15 |

---

1 ἓ H: Ald. **2** lac. indic. Schm.: 〈ἢ ἑαυτήν, ἐγκλινόμενον δὲ αὐτὸν〉 La. e testt. ad gl. 1 | ἑαυτὴν ἢ ἑαυτό Pears. 239 **3** ἔα H: Alb. | ἥδια H: Mus. = Schol. | ἑαυτῶν H: Mus. = K EM **5** ut dittogr. gl. 6 del. La. **6** ἐθραύσθη, ἐκλάσθη K Σ″ **7** Pears. 239 ἤρεσκεν | incl. ad ἕλεν (Schm.), cf. gl. 1991 **9** incl. e gl. 3 del. La. **12** ἀλγ. H: Mus. **14** παρειμένως, ἀναπεπαυμένως H: L. Dind. 3, 3C **15** ἑαλεῖς H: accent. Mus.; ϝαλείς Schm. et Wack.*, 'potius e gl. α 2843 corrupt.' La.; trad. def. Solms. Unters. 224, 2 | συνσταλεῖς H: Mus. | συγγραφεῖς H: Mus. = Schol. **17** incl. e gl. 24 corrupt. ci. La. **18** h. e. ἐαγώς (Pears. 239. Alb.) = K^{vg} **19** ἐλήφθη Schol. Luc.

Att. **20** *ἑαλωκότων· ληφθέντων (Dem. 23, 30 ..) vg[2]S[εαν5]

Att. **21** *ἑάλωσαν· ἐλήφθησαν (Dem. 7, 38) vg[1]S[εαν6]. ἡττήθησαν. ἀπέπεσαν

Hom. **22** ἐᾶν· ἀφιέναι (Ο 347)

D **23** ἑανηφόρος· ἡ ἠώς. παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr. 117 W. = 152 M.)

Hom. **24** *ἑανόν· λαμπρὸν ἱμάτιον γυναικεῖον (Γ 419) vg[1]S[8](Br[100]). εὐδιάχυτον (Σ 613) AS[2]

Ap.S. **25** ἑανός· πᾶν λαμπρὸν ἱμάτιον, καὶ ἔνδυμα γυναικεῖον, ὃ καὶ πέπλον λέγει Ὅμηρος· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἕννυσθαι. ‘ἑανοῦ δὲ κασσιτέροιο’ (Σ 613) τοῦ εὐδιαχύτου. ‘ἑανῷ δὲ λιτί’ (Σ 352) [περιβολῇ λιτῷ ἢ] λεπτῷ ὑφάσματι, ἢ λινῷ περιβολαίῳ

Hom. **26** ἕα[ν]ται· κάθηνται (Γ 134)

27 †ἕαντο· ἦσαν

Hom. **28** *ἑανῷ· εὐώδει, ἢ S[9] λεπτῷ ἱματίῳ (Γ 419) A[3]S[9](Br[574])

+K **29** *ἑανῶν· [ἀγαθῶν, καλῶν S[10] ἢ] ἱματίων λεπτῶν (h. Cer. 176)

Hom. **30** *ἔαξεν· ἔκλασε vg[1]AS[3], συνέτριψεν (Η 270)

D **31** ἔαρ· αἷμα. Κύπριοι

D **32** ἔαρ· ὁ μετὰ χειμῶνα τριμηνιαῖος καιρός

D **33** ἐαρδάλη· ἐπλησίασεν

D **34** ἐαρίδας· τὰς κανθαρίδας

D **35** ἐάριον· τὸ ῥόδον

D **36** ἐαρόν· λουτῆρα, ἢ πρόχουν

37 *ἐάρτερα· ἐαρινά. λεπτά. ἁπαλά vg[1]A[2]. πυκνά. χρόνια A[2]

D **38** ἐάρτερος· τοῦ ἔαρος, ἢ ἐαρινοῦ (Nic. th. 380)

Att. **39** *ἐάσαντες· καταλείψαντες (Thuc. 1, 67, 5 ..) AS[3]

Hom. **40** ἔασι· πέλουσιν, εἰσί, τυγχάνουσιν (Γ 168 ..)

41 †ἐᾶσαι· κοιμηθῆναι

42 †ἔασαν· ηὐλίσθησαν

D **43** ἔα⟨σ⟩θεν· ἐχάρησαν

Hom. **44** *ἔασεν· ἤφιεν (Δ 226) (v[εαξ2]g[2]AS[4]Br[2])

---

20 Su ε 6 (Δ) **24** cf. Scholl.; E. Gen. 95 Mill. (EM 308, 14); Ael. Dion. ε 1; εὐδιάχυτον EM 308, 23 **25** cf. Ap. S. 61, 26; Scholl.; ἑανῷ – cf. Su ε 9 (Δ); λεπτῷ – cf. EM 308, 25 **26** cf. Schol. **28** | Schol. **31** cf. Su ε 10; Orion 56, 15 (E. Gen. 96 Mill. [EM 307, 44]); Schol. Nic. al. 314e **40** εἰσί Schol.

---

25 πέμπλον H: Mus. = EM | τὸ ἀνής H: Mus. = Ap. S. EM | ἑανοῦν δὲ κασίτερος οἱ τοῦ εὐδ. H: Mus. | λιτὴ H: λῖτι Mus., accent. Alb. = Schol. | incl. corr. vocum ad fin. agn. Schm., om. testt. | περιβολαίω, ἐπι s. περι H (= Ap. S. EM): ἐπι del. Mus. **26** ἐᾶνται H: accent. Mus., ν del. Schm. = Schol. **27** v. l. gl. 722 (Schm.) **29** K ad ἐάων (Pears. 239. Kust.), cf. gl. 50 **31** gl. 718 cft. Alb. **32** τριμηναῖος H: Pears. 239 **33** gl. α 7088 cft. Alb., β 224 Schm.; ‘polluit’ Wack.* **34** δανθαρίδας H: Mus. **36** IG 12 (3), 450a1 **37** ἐαρτερὰ H: accent. Alb. **38** ἐαρτερὸς H: accent. Guyet | ἀέρος ἢ ἀερινοῦ H: Heins. **41** h. e. ἀέσαι (Kust., coll. gl. α 1409) **42** h. e. ἄεσαν (Kust., coll. gl. α 1814) **43** ἐαθὲν H: spir. et accent. Mus., σ add. Pears. 240 | ἐχώρησαν H: Pears.

45 †ἐασφόρος· ἑωσφόρος
46 *ἕαται· καθέζονται vg^{1}(A)S^{2}, ἧνται (Γ 134) S^{2} Hom.
47 †⟨ε⟩αυτή· ἐκλάσθη
48 ἑαυτούς· ἀλλήλους Att.
49 ἐάφθη· ἐκάμφθη. *ἐβλάβη (Ξ 419) AS^{1} Hom.
50 *ἐάων· ἀγαθῶν (Ω 528) g^{1}S^{εβα17} [τῶν ἑαυτῶν (Euphor. SH 415 ii 5)] Hom.
51 ἔβα· ἐπῆλθε (Eur. Rhes. 710). καὶ ἦλθεν (Rhes. 555 ..) Eur.
52 †ἐβαδίαστον· μελανόβροχον
53 *ἔβαζεν· ἔλεγε (λ 511) (S^{15}). καὶ ἐκακολόγει (Eur. Rhes. 719) Hom.+Eur.
54 ἐβάθη· ἐγεννήθη D
55 ἐβάζομεν· ἐλέγομεν (γ 127) Hom.
56 *ἐβάμβαινεν· ἔτρεμεν. ἐδίσταζεν AS^{8}
57 ἐβάμωσεν· ἡττήθη
58 ἔβαλλεν· ἔρραινεν
59 *ἔβαν· ἐπορεύθησαν AS^{5}Br^{4}(vg^{1}), ἐβάδισαν (Α 391) AS^{5} Hom.
60 ἔβαξας· ἐλοιδόρησας
61 *ἐβαρυθύμησεν· ἐλυπήθη (Num. 16, 15) A^{7}(S^{14}) LXX
62 *ἐβαρυώπησαν· ἐβαρήθησαν AS^{9}, ἀσθενεῖς ἐγένοντο οἱ ὀφθαλμοί (Gen. 48, 10) AS^{9}(vg^{3}Br^{50}) LXX
63 *ἔβας· ἐπορεύθης (Eur. Phoen. 295 ..) AS^{6} Eur.
64 ἔβασκεν· ἐπορεύετο
65 ἔβασον· ἔασον. Συρακούσιοι (gl. Ital. 15 K.–A.) ⟨καὶ Λάκωνες⟩ D
66 *ἐβεβήλωσεν· ἐμίανεν (g^{εβα} 4), ἐμόλυνεν, ἀκάθαρτον ἐποίησεν (Lev. 19, 8) LXX
67 *ἑβδομάτη· ἑβδόμη (Η 248) vg^{1}AS^{4}(Br^{40}Σ) Hom.
68 ἐβδελύχθην· ἐμίσησα. προσέκοψα D
69 *ἐβεβήκει· ἐπεπόρευτο (Ζ 513) S^{1} Hom.
70 ἐβεβρύχει· ἐπήχει πως (μ 242) Ap.S.

---

46 Schol. | Su ε 14 **48** Σ″ (Ph ε 6. Su ε 16); Schol. Soph. (Elmsl.) Ant. 145 **50** Schol.; Schol. Luc. 97, 21 | **53** Schol. a | **55** Schol. **59** Schol. | **65** Su ε 21; E. Gen. 96 Mill. (EM 308, 27); Schol. Pind. Pyth. 4, 247a = 140 **67** Σ ε 4; lex. Hom. ε 11 **70** Ap. S. 61, 31

---

45 ἐασφόρος H, ε scr. rubr. s. α; ἀεσφόρος agn. Bergk ad Pind. I. 4, 24 (Schulze QE 72); σελασφόρος vel ϝελασφόρος Mein. 1858, 534 **46** ἐᾶται H: spir. et accent. Mus. | καθέζεται H (K^{vgA}): Mus. = K^{S} Schol. **47** contin. αυτὴ H itaque ε om. rubr.: nov. gl. Schm. **48** contin. H: nov. gl. Mus. **49** le. ἐάμφθη H: Mus. **50** ἑῶν H: Sop. Heins. = Schol.; incl. ad ἑῶν (Kust.) **52** ἀβαδίαντον Perg., ἀλαβαδίαντον Kust. (coll. gl. α 2716), αἰθαδίαντο Cor. (‘immo αἰθαλο-’ La.) **54** cf. Schwyzer Gr. 1, 302 (g ad fin.) **55** ἐβαίνομεν H: Pears. 240 = Schol. **57** ‘vix sanum, ft. εβακωσεν’ La. coll. gll. β 110. α 53 **58** ἔραινεν, ρ s. ρ H **60** ἐβάξας H: accent. Mus. | ἐλοιδόρος H: Mus. **62** ἐβαρήσθησαν H: La. = K **65** add. La. = E. Gen. | cf. Thumb 1, 211 **67** ἑβδοματὴ H: accent. Mus. **68** ἐβδελυχθὴ H: Mus. **70** ἐβεβρήχη H (-ει Mus.): Alb. = Ap. S. | ἐπηχεῖ H: accent. Mus.

D **71** †ἐβέβλις· θήκη ἀργυρίου, καὶ κίστη

D **72** ἐβδηλάμην· ἀπήμελξα. βδάλλειν γὰρ τὸ ἀμέλγειν· ὅθεν ἡ βδέλλα τὸ ζῶον, διὰ τὸ ἀμέλγειν τὸ αἷμα

D **73** ἑβδομευόμενα· δεκάτην ἢ ἑβδόμην ἡμέραν ἀπὸ γενέσεως παιδίου ἑορτάζουσιν (Lys. fr. 95 S., 108C.)

D **74** ἕβδομον ἡμιτάλαντον· τὰ ἓξ ἥμισυ τάλαντα (Hdt. 1, 50, 3)

D **75** ἕβδομος βοῦς· εἶδος ⟨πέμματος κέρατα ἔχοντος⟩

+Hom. **76** ἔβη· ἦλθεν, ἀπῆλθεν, *ἐπορεύθη (B 47) AS[1]

D **77** ἐβῆνοι· ἀλωπεκίδες

78 ἔβησεν· ἐπέβη (Callim. fr. 229, 13 Pf.)

Hom. **79** ἐβήτην· ἔβησαν. δυϊκῶς (Z 40)

Hom. **80** *ἐβιήσατο· ἐβιάσατο (Λ 558) S[3]

81 ἐβιάσατο· ἀπεστέρησεν

Hom. **82** ἐβιώσαο· ἔσωσας. τὸ ζῆν περιεποίησας, ἢ ἔδωκας (θ 468)

83 *ἐβίωσα· ἔζησα vg[1]AS[2]. διῆξα S[2]

LXX **84** ἐβλάστησεν· ἐξέφυ (Num. 17, 23)

D **85** ἐβλιμάσθη· ἐμαλάχθη (Hippocr. epid. 5, 1 [5, 204, 4 L.])

D **86** ἔβλιττεν· ἀπεπίαζεν

87 ἔβλυεν· ἀνεφύσα, ἀνέζει μετὰ ποιοῦ ψόφου (Nonn. Dion. 13, 561 ..)

88 †ἐβλόν· ἀπόπληκτον

89 *ἔβλω· [ἔδακε. διέσπασεν] ἐφάνη. ᾤχετο. ἔστη A[1]

90 ἐβόα· ἐκάλει

Hom. **91** ἐβόλοντο· ἐβούλοντο, ἐβουλεύσαντο (α 234 v. l.)

D **92** ἐβόρισεν· ἐσίτισεν

93 *†ἐβραμένον· εἱμαρμένον AS[5]

94 ἔβραπτεν· ἔκρυπτεν. ἐλάφυξεν

D **95** ἔβρασεν· ἀπέπτυσεν. ἐξέχεεν (Nic. al. 25)

96 †ἐβρατάγησεν· ἐψόφησεν

---

72 cf. Ph ε 14; βδέλλα Schol. Theocr. 2, 56 **73** cf. E. Gen. 96 Mill. (EM 308, 40) (ρ); Harp. 102, 14 (cit. Lys.) **74** (Poll. 4, 175. 9, 54) **76** ἐπορ. Schol. **82** – περιεποίησας Schol.; τὸ ζῆν περιεποίησας Ap. S. 61, 32 **85** Erot. fr. 16; Galen. lex. ε 1 **91** cf. Schol.

---

71 κακίστη H: Pears. 240. Kust. **72** ἐβδηλλάμην H: Arnald. Lect. 44 | ἀπέμελξα H: Alb. **73** ἑβδομαὶ, τομαὶ H: Pears. 240 (-η perperam) = E. Gen., ι′ (= δεκάτην) Kust. | ἐπὶ H: Mus. **74** le. ἑβδὸμον H, ἕβδομον Ald.: Alb. = Poll. | ἓξ ἡμίσεια H: Heins. Pears. 240 = Poll. **75** εἶδος tum spat. maius H: suppl. Mus.; cf. Stengel, Opferbr. d. Gr. 222 **82** ἐβίωσας H: Pears. 241. Kust. = (Schol. Ap. S.) **83** de aor. vulg. διῆξα cf. Blass–Debr. Neutest. Gr. § 75 **85** ἐβλημάσθη H (Galen.): Pears. 241 = Erot. | ἠμαλάχθη H: Heins. = testt. **86** ἔβληττεν H: Sop. Voss. Pears. 241 **87** ἔβλεν H: Guyet. Pears. 241 **88** ‘e κε-ραυνο⟩βολον truncatum’ La.; βλητόν Ruhnk. Ep. crit. 2, 17; ἐλλόν Mein. **89** ἐβλῶ H: accent. Mus.; cf. Schwyzer Gr. 1, 743 (1) | incl. ad ἔβρω (Pears. 241); cf. gl. 111 **90** contin. H: nov. gl. Alb. **92** ἐσίτησεν H: Salm. **93** v. l. gl. 2310 **94** ἔσφυξεν H: La. | gll. ε 97. β 1049. 1083 cft. Alb. **96** ex ἐβραθ. = ἐρραθ. La. post Alb.

97 ἔβράψεν· ἔκρυψεν. ἔπιεν. κατέφαγεν

98 *ἔβραχεν· ἤχησεν (Δ 420). ἐβόησεν [ἐβόησεν] (Ε 859). ἐψόφησεν AS[6] Hom.

99 ἔβρεμον· ἐφώνουν

100 ἔβρισεν· ἐβάρησεν (Pind. Nem. 8, 30 = 18) D

101 *ἔβριξαν· ἐκοιμήθησαν vg[1]AS[4]

102 ῞Εβερ· ῾Εβραῖος, καὶ ὁ ῾Εβραῖος περάτης (Gen. 10, 24) On. sacr.

103 *ἔβρισαν· ὥρμησαν S[9]. ἐβάρυναν (S[9]). [ἐπορεύθησαν] ⌊ἐπέθεντο (M 346) S[9] Ap.S.

104 ἔβρος· τράγος βατής. καὶ *ποταμὸς Θρᾴκης (Hdt. 7, 59, 1) S[10] D+K

105 ἐβρύαζεν· ηὐωχεῖτο D

106 *ἐβρυάζοντο· εὐφραίνοντο v[3]AS[7]

107 ἔβρυεν· ἐπλήθυεν. ἤνθει D

108 †ἐβρύσθη· ἔπεσεν

109 ἔβρυχεν· ἐψόφησεν, ἤχησεν

110 ἐβρωμήσατο· βρώσεως ἐδεήθη· βρωμήσασθαι γὰρ τὸ βρώσεως καὶ βρώμης δεηθῆναι D

111 *ἔβρω· ἔφαγεν. ἔδακεν. διέσπασεν A[8]

112 ἐβύλλων· ἔβρυον. ἐπλήθυον D

113 ἐβύνουν· τὰ αὐτά (Ar. Pac. 645) D

114 *ἔβωσεν· ἐκάλεσεν. ἔκραξεν (Hippon. fr. 3 W. = 1 Degani) AS[1]

115 ᾿Εβώθ· πόλις Μωαβιτῶν, ἣ καὶ ᾿Ωβώθ (Num. 21, 10 ..) LXX

116 †⟩εγάν· ἐγένετο

117 ἐγάνυσαν· ἐκόσμησαν. χαρῆναι ἐποίησαν

118 *ἐγαργάλιζον· ἐκίνουν. ὑπεσήμαινον. προετρέποντο vg[1]AS[3]

119 ἔγγαλον· πρόβατον γάλα ἔχον D

120 ἐγγαμῶν· ὁ τὴν οἰκίαν †κεχρημένος ἐν αὐτῇ D

121 ἐγγανᾶται· διέφθαρται

122 ἐγγαστριμάχαιραν· τὴν ἐν τῇ γαστρὶ κατατέμνουσαν (Hippon. fr. 128, 2 W. = 126, 2 Degani) D

---

98 ἤχησεν Apion 232, 16 L. (LGM 310, 16); Schol.; ἐψόφησεν Schol. **102** | Phil. migr. Abr. 20; On. Vat. 177, 23 .. **103** – ἐβάρυναν cf. Ap. S. 61, 34 **105** cf. Ph ε 17 **106** Su ε 42 (Δ) **114** | Su ε 34 (**Δ**)

---

97 v. l.: gl. 913 **98** nov. gl. ἐβόησεν, ἐψ. H: contin. et dittogr. del. Kust. Alb. (om. K) **100** ἔβρησεν H: Salm. **102** ἐβρεὶ H: La. = On. Vat. | ῾Εβραῖος alt. perperam incl. La.; expl. περάτης et Phil., διαπερῶν On. Vat. **103** incl. ad ἔβαν (gl. 59) ref. La. **104** ἐβρὸς H: spir. et accent. Mus. **105** ἐβρύαζον H: Kust. **106** ἐφραίνοντο H: Mus. = K **108** ἐβράσθη· ἔζεσεν Kust.; cf. Fick 1909 (42), 288 **110** ἐβρώμησε H: G. Dind. 2, 447B **112** gl. β 1308 cft. La. **115** ἐβὼβ … ὠβώβ H: Wess. Prob. 285 | μωαβητῶν H: Mus. **116** ἔγαν H: γ⟩έγαεν La. post Kust. **120** κεκτημένος ἐνγυητήν La. **121** ἐκγαλιᾶται ci. La., coll. ad gl. γ 104

D **123** ἐγγαστρίμυθος· τοῦτόν τινες ἐγγαστρίμαντιν, οἱ δὲ στερνόμαντιν (Soph. fr. 59 R.) λέγουσι. φησὶ δὲ περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαντείας καὶ Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ (252 c). τοῦτον ἡμεῖς Πύθωνα νῦν καλοῦμεν

124 †ἔγγαυρον· νοτερόν. *ὑγρόν A[21]. ἄωρον. ⌊πρόσφατον. ἐκλελυμένον A[21]. ἔνικμον

D **125** ἔγγαυσον· ἔνσκαμβον

D **126** †ἐγγέαβλος· νεωκόρος

Hom. **127** ἐγγεγάασιν· εἰσί. γεγάασιν (Δ 41 ..)

128 ἐγγεγαῶτα· γεγεννημένα

129 ἐγγεγωνώς· βοήσας

130 ἐγγελῶσα· καταγελῶσα (Soph. El. 807)

Eur. **131** *ἐγγενής· ἐντὸς τοῦ γένους (Eur. Rhes. 404) AS[12]

132 *ἔγγεον· ἰοῦγον AS[8]

Hom. **133** ἐγγείνωνται· ἐγγεννήσωσιν (T 26) (AS[6])

134 †ἐγγήναλοι· ὑπογράμματοι

135 †Ἐγγῆρυς· ἡ γῆ, παρὰ Ἀττικοῖς

136 ἐγγλαυκῶσαι· ἐμβλέψαι

D **137** ἐγγλύσσει· ἐγγλυκάζει (Hdt. 2, 92, 3)

D **138** †ἐγγλοψούμενα· ἔνωχρα. ἄχροα (Hippocr. prorrh. 1, 131 [5, 556, 7 L.])

139 ἐγκονεῖν· ἐνεργεῖν. σπεύδειν

140 *ἔγγεια· τὰ ἐν τῇ γῇ AS[9]

141 *ἔγγιον· ἐγγύτερον vg[2]AS[4]Σ

142 †ἐγγυῶνται· γεννῶσιν

143 *ἔγγονα· τὰ τέκνα τῶν τέκνων Br[562]

144 *ἔγγονος· υἱὸς υἱοῦ (Ar. Equ. 786) AS[11]

D **145** ἐγγοργῶν· φοβερῶς βλέψας

---

123 Ael. Dion. ε 2 (Σ″ [Ph ε 20. Su ε 45. Schol. Plat. Soph. 252c (33)]); στερν. Poll. 2, 162 (cit. Soph.); Πύθωνα cf. Erot. fr. 21 **124** cf. Ph ε 78 **133** Ap. S. 62, 1; Schol.; cf. Su ε 54; EM 309, 43 **138** ἔνωχρα Bacch. ap. Erot. ε 5 **139** Σ″ (Ph ε 53 [cit. Ar.]. Su ε 108); E. Gen. 97 Mill. (EM 311, 11) | cf. Schol. Ar. Ach. 1088a (Su ε 108) **141** Σ ε 7

---

123 ἐγγαστριμύθος H: accent. Mus. | ἐγγαστριμάντιν H: accent. Mus. | στερνομάτην H: Mus. (accent.), Ald. = Ael. Dion. Poll. | πάντων ἧν H: R. Montac. ad Phot. Epp. 151. Hammond ad Act. Ap. 16, 16 (post Palm. Salm. Heins.) = Ael. Dion. **124** cf. gll. 1506. 2067; quae forma genuina sit, incertum | χλωρόν Cor. | ἄνικμον H: Pears. 242. Kust. **125** gl. γ 218 cft. Alb. **126** ἐγγέακλος La., coll. frustra gl. φ 899 **127** ἐγγετάασιν H: Mus. **131** ἐκτὸς H (K): Mus. **133** ἐγγενήσωσιν H: Alb. = Ap. S. Schol. (K) | v. l.: gl. 142 **134** ἐγγληνάλοιφοi Alb. coll. gll. υ 589. 582 **135** Ἐλλήγηρις gl. α 8859 cft. Guyet **138** ἐγχλοιούμενα Heringa Obs. 214 = (Erot.) **139** ἐγγονεῖν H: Pears. 142. Kust. = E. Gen. **140** ἔγγια H: Pears. 142. Schr. = K **142** v. l. gl. 133 (Bentl. ap. Heyn. ad Il. T 26) **145** ἐγγόργων H: accent. Kust.

146 ἐγοργώψατο· γοργὸν καὶ φοβερὸν ἔβλεψεν
147 ἐγγρισμός· παροξυσμός
148 ἐγγριμᾶσθαι· ἐναγίσαι τοῖς ⟨τε⟩τελευτηκόσιν D
149 ἐγγυάζων· ἀντιφωνῶν
150 ἐγγύαι· αἱ ἀναδοχαί (θ 351) Hom.
151 *ἐγγυαλίξαι· ἐγχειρίσαι (A 353) (Br[858]), δοῦναι εἰς χεῖρας· ἐπειδὴ τὰ κοῖλα γύαλα λέγεται. ὁ δὲ λαμβάνων τὴν κύλικα, τῇ χειρὶ ⟨κοίλῃ⟩ ταύτην λαμβάνει. καλοῦνται δὲ γυῖα αἱ χεῖρες (S[24]) Hom.
152 *ἐγγυαλίζω· παρέχω (S[27]). χαρίζομαι AS[15]
153 ἐγγύαν· ὀψωνίαν. Λάκωνες D
154 ἐγγύδιον· ἔγγιον, πλησίον. προσῆκον D
155 ἐγγύη· γάμου ἀπογραφή. καὶ σημεῖον ἐν θυτικῇ D
156 *ἐγγύθεν· ἐγγύς (E 72) AS[16] Hom.
157 ἐγγυιώσεται· συμπλακήσεται. ἐναγκαλισθήσεται D
158 *ἔγγυος· ἀνάδοχος (Ep. Hebr. 7, 22) AS[18] N.T.
159 *ἔγγυον· ἐγγυητήν (Theognid. 286) AS[5]. ἢ ἀσφαλές AS[5]Br[41]Σ Att.+K
160 *†ἐγγύτητα· ‘ἀκούσας δὲ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι’ S[29]
161 *ἐγγυῶ· ἐκδίδωμι (Hdt. 6, 130, 2) vg[3]AS[14]Σ
162 *ἐγεγήθει· ἔχαιρεν (Aesch. Prom. 157. Cyr. Glaph. in Pent. 69, 465B) AS[2]Br[8]Σ
163 ἐγεγώνεεν· ἐσήμαινεν
164 *ἐγείνατο· ἐγέννησεν (O 526) AS[εγη3] Hom.
165 ἐγερεῖ· ἀναστήσει (2. Ep. Cor. 4, 14) N.T.
166 *†ἔγγαλαι· χαλινοί A[17]
167 ἐγέλωτοι· ἀστέρες
168 ἔγεντο· ἔλαβεν. ἐγένετο (Σ 476) Hom.
169 ἐγείρεο· ἐγέρθητι. ἀνάστηθι
170 ἐγερτί· γρηγόρως (Eur. Rhes. 524) Eur.
171 ἐγείλησαν· συνήλασαν

---

151 ἐγχειρ. Schol.; cf. E. Gen. 96 Mill. (EM 309, 26); δοῦναι lex. Hom. ε 16 **155** Paus. ε 3 | **156** Schol. **158** gl. Apost. 258 **159** Su ε 168; Moer. p.197, 3 (ε 57 H.) | Σ ε 10 **161** Σ ε 11 **162** Σ ε 12 **168** cf. Schol. Σ 476

---

147 ἐγγριφ»sùai Drag. cf. gl. γ 924, scl. genas radere | ἀγγρισμός Ruhnk. in Alb. Auct. coll. gl. α 403 **148** τελευτηκόσιν H: Alb. **149** ἐγγιάζων H: Pears. 242. Perg. Kust. | ἀντιφν-neÖn cf. Partsch. Griech. Burgschaftsrecht 107, 3 **150** ἐγγυαὶ H: accent. Mus. **151** κύλα H: Jun. Pears. 242 = K | add. La. = K | ταῦτα H (K): Heins. **153** ἐγγῦαν H: accent. Mus. | ἀντιφωνίαν Herw. (cit. La.) **154** v. l.: gl.317 **155** ἐγγυή H: accent. Mus. **160** ad gl. ὁμοῦ pertinere agn. Ruhnk. in Alb. Auct. **162** ἐγεγήθη H: Mus. = Σ **163** ἐγεγόναι H: Mus. **165** ἐγήρει H: Mus. **166** ἐγέλα H: La. = K **167** ‘ad ϝελα cf. gl. β 476. γ 285/290, term. susp.’ La.; ἐϝελῶται Baun. 1878, 81 **168** γέντο Hom. **170** ἐγερ-γεῖ H: Valck. Diatr. 94A | γρηγορεῖ H: La. post Valck. (ἐγρ-) **171** ἐγείλασαν H: La., ‘h. e. εϝηλ. cf. Heracleot. εγϝηληθιωντι’ | συνήλωσαν H: Mus.

D **172** ἐγέλλιζε· τὰ ἑτέρων ἑτέροις ἐδίδου
Hom. **173** *〉έγηρε γάρ· ἐφθόνησεν (Ψ 865) AS[2]
Hom. **174** *ἐγήρα· ἐγήρασεν (Η 148) S[4]
Hom. **175** ἐγείναο· ἐγέννησας (Ε 880)
LXX **176** [ἐγήγαρτος] ἐπίχαρτος· *ἐπιχαρής (Prov. 11, 3) AS[1]
177 ἐγκαθελεῖν· καταβαλεῖν
178 ἐγκαθειργμένος· ἐγκατακεκλεισμένος
Att. **179** *ἐγκάθετος· δόλιος vg[6]AS[26]Σ
180 *ἐγκαθειργνύντες· ἀποκλείοντες (Cyr. in Esai. 70, 209C) AS[46]Br[11]
N.T. **181** ἐγκακοῦμεν· ἀψυχοῦμεν (2. Ep. Cor. 4, 16)
Att. **182** ἐγκαλεῖν· αἰτιᾶσθαι. προκαλεῖσθαι (Dem. 18, 76 ..)
183 *ἐγκαλινδούμενος· ἐγκυλιόμενος AS[30]
184 ἐγκαλινδεῖται· ἐναναστρέφεται. ἐνδιατρίβει
D **185** ἐγκαλοσκελής· οἱ μὴ ἀποδιδόντες τὰ χρέα ἐν κάλοις ἐδεσμεύοντο τοὺς πόδας (anon. Dor. 11 K.–A.)
186 ἐγκαλύπτεσθαι· διατρέπεσθαι, αἰσχύνεσθαι
187 *ἐγκαλύπτεται· συγκρύπτεται (AS[48])
188 ἐγκάναξον· ἔγχεε, ἔκπιε (Ar. Equ. 105)
D **189** ἐγκανθίς· σάρξ ἐν ὀφθαλμῷ αὐξηθεῖσα τὸ πάθος ποιεῖ
D **190** ἐγκαρπῆ· ἐπικαρπία
191 ἐγκαπύει· ἐμπνεῖ
Hom. **192** ἐγ καρὸς αἴσῃ· ἐγ κηρὸς μοίρᾳ, *ἐν θανασίμῳ μοίρᾳ (Ι 378) S[εγγ26]
193 †ἐγκαρπασθέντας· ἐγκριθέντας, ἐντυχόντας
194 *ἐγκάρσιον· πλάγιον (Thuc. 6, 99, 3) vg[3]AS[24]Br[6]Σ
195 ἔγκαρτα· τοὺς κεκουρευμένους πυρούς· ἀλλὰ καὶ ἔγκαρπα Φρύνιχος Δαναΐσιν (TrGF 3 F 4)
Hom. **196** *ἔγκασιν· ἐντέροις AS[29], σπλάγχνοις (Λ 438)
197 ἐγκαταθεμένω· ἐγκαταθέμενοι. δυϊκῶς
198 ἐγκαταλέξει· ἐναριθμήσει

---

173 Schol. **175** Schol. **176** ἐπιχαρής Su ε 60 (Δ) **179** Σ ε 13 **188** Σ''' (Ph ε 36. E. Gen. 96 Mill. [EM 310, 1]) (cit. Ar.); cf. Schol. Ar. (Su ε 73) **192** | cf. Schol. **194** Σ ε 14; lex. αἱμ. 624, 33 (E. Gud. 394, 10 St. EM 310, 24); cf. Eust. Od. 1615, 61 (1, 323, 37 St.) **196** Schol.; Su ε 76 |

---

172 ἔγκλιζε H: La. coll. gll. 2166. γ 304 **173** ἔγκρεγαρ H: ἔγηρε γάρ Voss, μ〉έγηρε γάρ Pears. 242 = (Schol.) **176** incl. del. L. Dind. 3, 45C, corrupt. le. agn. La. (εγηχαρτος K[A], om. K[S]) | ἐπίχαρις H: Alb. = Su **180** ἐγκαθιγνύντες H: Mus. = K **181** ὑψοῦμεν H: Cor. **185** Epicharm. trib. Wil.* | nov. gl. εγκάλοις H: contin. Mus., ἐν καλ. HSt. Ind. **188** ἐγκάναζον H: Mus. = E. Gen. | ἐγκάναξον et ἐκκάναξον conf. agn. Alb. **190** ἐγκαπῆ H: Mus. | = ἐγκαρπέα Wil.* **191** ἐγκάπτει· ἐκπνεῖ H: Pears.243. Toll. in Alb. Auct. **192** ἔγκαρος H: Sop. Salm. | αἴσημ( ) H: Salm. | ἐγκῆρο̣ H: Mus. | ἐνθανάσιμος H, -σίμη K[S]: Salm. | cf. gl. 3148 **193** ἐντυγχόντας H: Mus. **195** πυρροὺς H: Mus. | δάνεσιν H: Flor. **196** ἐγκάσιν H: accent. Mus.

199 †ἐγκατάνα· κατὰ γνώμην, κατὰ νοῦν
200 *ἐγκατειλεγμένος· ἐγκαταλεγόμενος (Cyr. in Ioh. 2, 366, 11) (AS^{23})
201 *ἐγκατειλημμένη· ληφθεῖσα, κεκρατημένη (AS^{22})
202 *ἐγκατέσκηψαν· ἐφώρμησαν (Phil. vit. contempl. 2) $vg^{15}AS^{43}Σ$
203 ἐγκατέχεεν· ἐνέχεεν
204 ἐγκατιλλῶψαι· ἐγκαταμυκτηρίσαι (Aesch. Eum. 113) D
205 ἔγκαφος· ⟨ὅσον⟩ ἐγκάψαι, ἐλάχιστον (Eupol. fr. 360 K.–A.) D
206 ἐγκεραύλης· ὁ τοῖς Φρυγίοις αὐλῶν. ἔχει γὰρ ὁ ἀριστερὸς προσκείμενον κέρας D
207 ἐγκεραυλῆσαι· τὸ αὐτό· προσκειμένου γὰρ κέρατος τῷ αὐλῷ ᾖδον. ὅθεν καὶ ὁ ἐγκεραύλης D
208 *ἔγκειται· ἐπίκειται (Dem. 18, 199) $vg^{15}AS^{43}Σ$ Att.
209 ἐγκείσθω· τεθείσθω
210 ἐγκεκλάρωται· ἐγκαταλέγει
211 *ἐγκέκλιται· ἐπήρεισται (Z 78) $S^{εγγ25}$ Hom.
212 ἐγκέκλιται· ἔγκειται, ἐπήρεισται (Z 78) Ap.S.
213 ἐγκεκοισυρωμένη· διὰ Κοισύραν, τὴν Μεγακλέους μητέρα τοῦ Ἀλκμαιονίδου [ἔστι δὲ ἐνειλημένη καὶ κεκορδυλημένη καὶ ἐγκεκαλυμμένη (Ar. Nub. 10) καὶ] σεμνυνομένην τῷ γένει (Ar. Nub. 48) D
214 ἐγκεκόμβωται· ἐνείληται (Epich. fr. 7 K.–A.) D
215 Ἐγκέλαδος· ἡ Ἀθηνᾶ. ἢ *ὄρος AS^{39} [ἢ εὔηχος] D+K
216 ἐγκέντροις· κέντροις [ὅμοιον καὶ μύωπες. ἐγκεντρίοις] ⟨οἷς⟩ οἱ ἵπποι κεντρίζονται· ⟨ὅμοιον καὶ μύωπες⟩
217 *ἐγκεντρωθέντες· ἀσφαλισθέντες $AS^{42}(vg^{14}Σ)$
218 ἐγκέφαλος φθειρίασις· νόσος προβάτων

---

201 cf. Su ε 82 (Δ) **202** Σ ε 16 **205** Eust. Od. 1817, 48 (2, 141, 40 St.) | E. Gen. 97 Mill. (EM 310, 21) (uterque cit. Eupol.) **208** Σ ε 17 **212** Schol.; cf. Ap. S. 62, 9 **213** cf. Σ″ (Ph ε 47. Su ε 87. E. Gen. 97 Mill. [EM 310, 42]) **214** cf. E. Gen. 97 Mill. (EM 311, 9) (cit. Epich.) **217** cf. Σ ε 18

---

199 v. l. gl. κ 1277 **200** ἐγκατειλλεγμένος, η s. ει H: Mus. = (K) **202** ἐγκατέσκαψαν H: Salm. Voss. Pears. 243 = K **203** ἐγκατέχειν H: Kust. Abresch Misc. Obs. 6, 1, 269 **204** ἐγκατίλλῶψαι, ′ del., H **205** add. Kust. **206** φρούνοις H: Salm. Exerc. Plin. 123. Pears. 243 **207** ἐγκαίρεον, αὐλῆσαι … ἐγκαιραύλης H: Salm. l. c. Pears. 244 **210** ἐγκεκαροῦται· ἐγκαταβλέπει H: La. **211** ἐγκέκλισται(?) H: Ald. | ἐπήρισται H: Mus. **212** ἐγκέκλειται H: Mus. = Schol. | ἐπήρειται H: Mus. = Schol.; ἐνήρεισται Ap. S. **213** ἐγκεκριωρωμένη διὰ κριώραν H: Palm. (v. et Alb. Auct.). Heins. Pears. 244. al. (ἐγκεκοισυρ. Σ″) | ἀλκμαιωνίδου H: La. | incl. ad ἐγκεκορδυλημένος pert. agn. Pears. 244 | ἐνειλημμένη καὶ κεκορδιλημμένη (λ ? ex corr.) H: Mus. | nov. gl. ἐγκεκαλυμμένη H: contin. Mus. | σεμνυνομένη H: La. **215** incl. ad εὐκέλαδος pertinere vid. Wil.* **216** ὅμ. καὶ μυ. trsp. Kust.; nov. gl. ἐγκεντρίοις H: contin. et del. La. | ⟨οἷς⟩ Kust., ad le. ἐγκέντρια **218** le. ἐγκέφαλος H: Schr. Pears. 244 | φθειρὶ H: Heins.

Hom. **219** ‘ἐγκέφαλος δὲ παρ’ αὐλὸν ἀνέδραμε’ (P 297)· ἐξεφύσησε τῷ ποτισμῷ τοῦ αἵματος

D **220** ἐγκεχοιριλωμένην· λεπράν (com. ad. fr. 322 K.–A.)

221 ἐγκεχρημένοι· σπονδὰς ἔχοντες (Hdt. 7, 145, 1 codd.)

222 ἐγκέχρικεν· ἐγκεκέντρικεν

223 ἔγκηροι· θνητοί

D **224** ἐγκίκρα· ἐγκίρνα (Sophr. fr. 47 K.–A.)

Prov. **225** ἐγκιλικίζεται· κακοηθεύεται. κακοποιεῖ. διεβέβληντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Κίλικες. ⟨λέγεται καὶ ὁ Κιλίκιος ὄλεθρος⟩

226 ἐγκιλικίστρια· περιαγνίστρια

227 ἐγκίλλαφον· οὐρά

228 ἔγκιλλον· οὐράν [λέγεται καὶ ὁ Κιλίκιος ὄλεθρος]

229 †ἐγκίς· εἰς χρῶτα κεκάρθαι

D **230** ἐγκισσεύεται· ἐμφύεται. πλέκεται (Hippocr. nat. oss. 14 [9, 186, 21 L.])

LXX **231** *ἐγκισσήσωσιν· ἐπιθυμήσωσιν (Gen. 30, 39) vg[20]AS[53]Σ

232 ἐγκλεφές· ἐπιθυμητικόν

233 ἐγκλεπίς· ἐπιθυμία

D **234** ἐγκλησίφωνος· ἐρεθιστής. διεφθαρμένος

Eur. **235** ἔγκλημα· πταῖσμα. μέμψις (Eur. Or. 766)

236 *ἔγκληρον· ἐπίκληρον S[36]. πλούσιον AS[36], ἐνούσιον

237 *ἔγκλητον· τὴν ⟨ἐπὶ⟩ σύνοδον παραίτησιν vg[7]AS[27]

238 ἐγκοακίσαι· ἐγχέαι λάθρα

239 ἔγκυος· ἐγγαστρωμένη γυνή

240 ἐγκολεήσατο· εἰς τὸν κολεὸν κατέθετο τὸ ξίφος

241 *ἐγκομβωθείς· δεθείς AS[59]

242 *ἔγκομμα· πρόσκομμα AS[44]

Greg.Naz. **243** *ἐγκονέοντες· σπεύδοντες (v[1]). ἐνεργοῦντες, ἐπειγόμενοι (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 192 [37, 1242, 9 M.])

---

225 Su ε 97; cf. Ph ε 975; E. Gen. 97 Mill. (EM 310, 54) (ϱ); Diogen. Vind. 2, 51; Prov. Bodl. 384 (Psell. poem. 6, 332); διεβέβληντο – Zenob. Ath. 2, 62 **231** Σ ε 19. cf. Psell. poem. 6, 321 **233** cf. Ph ε 50 **237** Σ ε 198 **240** Σ″ (Ph ε 67. Su ε 103) **242** Su ε 105 (Δ) **243** ἐνεργοῦντες Schol Ap. Rh. 2, 812a

---

219 contin. H: nov. gl. Pears. 244 | πυτισμῷ H: Heins. **220** ἐγκεχυριλωμένη· λέπραν H: Perg. | ‘A nomine uxoris Euripidis derivat.’ La., cf. K.–A. ad Cratin. fr. 502 **221** ἐγκεχρημένος H: Mus. **224** ἐγκισχρᾶ· ἐκέρνα H: Heins. Voss. Pears. 224. al. coll. Sophr. **225** ἐγκιλίζεται H: Mus. = testt. | δὲ βέβληντο H: Mus. = Su; διεβάλλοντο Ph, διαβάλλονται E. Gen. Prov. | λέγεται κτλ e gl. 228 trsp. Sop. Vales. Pears. 244 = Su Prov. Bodl. **226** ἐγχυτρίστρια Pears. 244, cf. Σ″ (Ph ε 95. Su ε 191. E. Gen.) **228** v. ad gl. 225 | οὐρὰν ⟨κινοῦντα⟩ e. g. La. coll. gl. κ 2692 (ut ci. Voss.) **229** v. l. gl. 270 (Verw.) **232/233** ‘vix sana’ La. **234** ἐγκλέφωνος H: La. **237** ἔκκλητον Σ | add. Pears. 245 = K Σ **238** ἐγκοδοάξαι ci. La. coll. gl. 3876 **239** v. l. gl. 272 (Kust.) **240** καθῆκεν Σ″ **241** v. l. gl. 3162 (Alb.) **243** σπουδάζοντες K

244 ἐγκόνως· ταχέως, ἐσπευσμένως
245 *ἐγκοπήν· ἔνεδρον. ἐμπόδιον (1. Ep. Cor. 9, 12) AS^{34}(vg^{10}Σ) N.T.
246 *ἔγκοποι· δυσχερεῖς (Eccles. 1, 8) AS^{51} LXX
247 ἔγκοπρος· ἡ μὴ δεομένη κόπρου χώρα D
248 *ἐγκόπτει· ἀνακόπτει AS^{54}
249 ἐγκορδυλῆσαι· ἐνειλῆσαι (Ar. Nub. 10) D
250 ἐγκοσμεῖτε· ἐν τάξει τίθετε (ο 218) Hom.
251 ἐγκοσμογενεῖς· τοὺς ἅμα τῷ κόσμῳ ἐγκριθέντας (Synes. h. 2, 224?)
252 *ἐγκότημα· ὀργή AS^{28}Br^{10}Σ. μανία (Ierem. 31, 39) LXX
253 *ἐγκότως· ὀργίλως (Phil. Flacc. 19 ..) AS^{25}Br^{7}Σ(vg^{4})
254 ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στίγματα, καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ προνωπίων πίνακες. ἔστι γὰρ κουρὰς ἡ ὀροφή, καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, †ἐγκούρας δὲ ὁ †γεγραμμένος. Αἰσχύλος Μυρμιδόσιν (fr. 142 R.) εἰ μὴ ἄρα ἰσοδυναμεῖ, ὡς κοτῶ καὶ ἐνεκότουν παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. 1042 R.)
255 ἐγκράτεια· ἄσκησις
256 ἐγκραγγάνειν· ἐμβοᾶν D
257 ἐγκρασίχολοι· εἶδος ἰχθύων D
258 ἐγκρατῆσαι· καρτερῆσαι
259 *ἐγκρατῶς· καρτερικῶς vg^{18}AS^{41}. ὑποτακτικῶς S^{41}
260 †ἐγκρί· κοίλῳ καὶ κενῷ
261 ἐγκρίδες· πέμμα ἐλαίῳ ἑψόμενον καὶ μελιτούμενον. ἔνιοι δὲ ταγηνίας (Epich. fr. 46 K.–A. Stesich. PMGF fr. 2(a), 1) D
262 ἐγκρικαδία· συναφὴ χειρῶν εἰς τοὐπίσω
263 ἐγκρίκια· ξύλα κεκαμμένα
264 *ἐγκρίς· γλύκασμα ἐξ ἐλαίου ὑδαρές (Exod. 16, 31) vg^{8}AS^{32}Br^{14}Σ LXX
265 *ἔγκριτος· ἐκλελεγμένος vg^{19}AS^{49}. ἐξειλεγμένος (Cyr. in Psalm. 69, 885A)
266 ἔγκριτοι· τὸ αὐτό

---

245 cf. Σ ε 20; ἐμπόδιον gl. Apost. 120 **250** cf. Ap. S. 62, 3; Schol. a **252** Σ ε 21 | **253** Σ ε 22 **254** Ph ε 58 **256** Σ″ (Ph ε 60. Su ε 120) **257** Callim. fr. 406 Pf.; Athen. 7, 300f **261** Athen. 14, 645e (Eust. Il. 1139, 4 [4, 161, 9 V.]) | Ph ε 62; Poll. 6, 78 **262** ἐγκρικάδεια cod. Barocc. 50, f.107 (An. Bk. 3, 1364 s. v. διχάδεια) **264** Σ ε 23; gl. Oct. ε 8; gl. Proph.; Psell. poem. 6, 319

---

245 v. l.: gl. 283 **250** τίθεται H: Schm.; θέτε Ap. S. **254** gl. κ 3837 cft. Pears. 245 | προσώπων H: La. post Schm. (qui προνωπίῳ supra) | ἡ κορυφὴ H: Schneider Wb. Suppl. 117. Struve | πίναξ ἐν κουράδι λέγεται γεγρ. Schm.; οἱ δὲ τοὺς ἀγράφους κουράδας Ph | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | μυρμηδόσιν H: Mus. | κότω H: accent. Schm. | σοφοκλῆ H: Mus. **256** ἐγκραμπανεῖν H: Pears. 245. Kust. = Σ″ | βοᾶν H: Schm. = Σ″ **260** ἐγ κρίκῳ Mus., ἐγ κρικαδείᾳ La. **261** δὲ ἀμανίτας H: anon. ap. Alb. = Poll. (Ph) **262** gl. 7363 cft. Alb., κ 4109 La.; cf. Lob. Paral. 154 **263** ἐγκρικία H: accent. Mus. | κεκαυμένα H: Voss. Kust. **264** γλυκὰς … ὑδαρίς H (K^{S}): Palm. Sop. Pears. 245 = K^{ABr} gl. Oct.; υδαρωδες K^{vg} **265** ἐξηλεγμένος H: Jungerm. Poll. 1, 176

D+LXX **267** ἐγκρυφίας· ἄρτου εἶδος, ὁ ἐν σποδῷ γενόμενος (vg^{9}AS^{33}Br^{244}), τῷ μὴ εἶναι κλίβανον (Hippocr. vect. 2, 42 [6, 540, 13 L.]) (S^{33})

D **268** ἔγκρυπτος· πέμματος εἶδος

269 ἐγκρυψαμένω· ἐγκρυψάμενοι. δυϊκῶς

270 *ἐγκυτί· εἰς χρῶτα κεκάρθαι (Archil. fr. 217 W. Callim. fr. 281 Pf.) AS^{45}

271 †ἔγκυα· ἔγκυον

272 ἔγκυος· γυνὴ ⟨ἐγγαστρωμένη⟩

D **273** ἐγκυδές· ἔνδοξον

274 ἔγκυκλα· τὰ ἐγκυκλούμενα τῷ βίῳ, καὶ συνήθη

275 *ἐγκυκλήσω· ἐγκαλύψω AS^{50}

276 ἐγκύκλια μαθήματα· τὰ ἔξω

K+D **277** *ἐγκύκλιον· τὸ πανταχοῦ κυκλοῦν vg^{11}AS^{37}Br^{52}Σ. ἢ Ζεὺς παρ' Ἀθηναίοις

278 ἐγκύμονα· ἔγκυα

D **279** ἐγκυσίχωλος· ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ κυσοῦ χωλός (com. ad. fr. 169 K.–A.)

D **280** ἔγκυτον· ἔγκατον. Λάκωνες

281 *ἐγκωμιάζει· ἐπαινεῖ, καλῶς ἐξαίρει τῷ λόγῳ (Plat. rep. 568b) AS^{38}(vg^{12})

282 *ἐγκώμιον· ἐνδημον. κῶμαι γὰρ τὰ τοῦ δήμου συστήματα (Hes. op. 344 v. l.) AS^{55}Σ

283 †ἐγκωπή· ἐμπόδιον

284 †ἔγλασας· ὑπέμεινας

D **285** ἔγλαψεν· ἐσκάλευσεν

D **286** ἐγλιξάμην· ἐπεθύμησα, ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι (Plat. com. fr. 268 K.–A.)

Att. **287** ἐγγλωττογάστορες· οἱ ἀπὸ τοῦ λέγειν βιοτεύοντες (Ar. Av. 1695)

288 ἔγμα· ὀχύρωμα. στῦλος

---

267 Psell. poem. 6, 320; Schol.^{A} Cyr.; – γεν. cf. Su ε 131; Athen. 3, 110b **270** cf. E. Gen. 97 Mill. (EM 311, 40) **277** Σ ε 24 | **278** cf. Su ε 136 (Δ) **279** cf. Ph κ 1262 (et ε 71) **282** Σ ε 26; cf. Schol. Hes. **286** Σ″ (Ph ε 77. Su ε 140) (cit. Plat.) | **287** Su ε 141 (Δ); cf. Ael. Dion. ε 3; Suet. convic. 159 T.; Poll. 2, 108 (cit. com.)

---

270 le. ἔγκτισις H: Salm. = E. Gen. | κε|κεκάρθαι H: Mus. | v. l.: gl. 229 **271** v. l. gl. 278 **272** v. l.: gl. 239, unde suppl. Kust. **273** ἔγκυδον H: La. **274** ἐγκύκλια Cor. Isocr. 26 **275** h. e. ἐκκυκλήσω· ἐκκαλύψω L. Dind. 3, 110 **276** le. ἐγκ. H: Schr. | ἐγκύλια H: Mus. **277** κυκνῶν H: Salm. Sorb. Suic. al. = K^{S}; καθολικόν K$^{cett.}$Σ | cf. gl. 4911 **278** v. l.: gl. 271 **279** ἐγκυσόχωλος Bergk Rel. 256 | ἐπὶ H: Mus. = Ph | κυσοῦ u. v. H **280** ἔγκυλον H: HSt. Ind.; form. addub. La., def. Schwyzer Gr. 1, 352d **281** καλῶς λέγει H (H^{S}): La. = K^{A}; καλως δοξαζει K^{vg} **283** v. l. gl. 245 (Pears. 245) | ἔμποδ( ) H: Mus. **284** ‘h. e. ἔτλης cf. gl. 6624’ La.; ἐτάλασας Lob. [teste La., aliter Schm. qui hoc ipse postulat, coll. gl. 6499, et ἔτλασας Lobeckio ascr., sed in Rhem. 145/157 non invenio] **287** ἐγκλωτο- (γκ dub.) H: Mus. = Su Ael. Dion.; γλωττο- Poll. | βιωτεύοντες H: Schr. tacite **288** ἕρμα agn. L. Dind. 3, 120D | στύλος H: accent. Schm. tacite

289 ἐκμαγεῖον· ἐκτύπωμα Att.
290 ἐκμάγματα· τύποι Att.
291 †ἔγμεν· ἔχειν
292 ἐγνάμφθη· ἐκάμφθη. ἐκλάσθη (Phil. Abr. 170)
293 ἔγναψεν· ἔπεισεν. ἔκαμψεν
294 ἐγνυπτωμένον· ταλαίπωρον. κατηφές (com. ad. fr. *323 K.–A.)
295 ἐγνυπτώθη· τρυφᾷ. καὶ τὸ ἐναντίον (com. ad. fr. *323 K.–A.)
296 … · ἔγνω δ᾽ ὡς σὺν θεῷ … (Π 119) Hom.
297 ἔγνω· ὡμίλησεν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα (Gen. 4, 1) LXX
298 ἐγνωσιμάχησεν· ἑαυτοῦ κατέγνω, μὴ δυναμένου μάχεσθαι πρὸς τοὺς ἀντιπάλους
299 ἐγοργωπίασκεν· ἀτενὲς ἔβλεπεν D
300 ἐγρεμάχας· ἐγερσιμάχας D
301 ἔγρεο· ἀνίστασο (Κ 159) Hom.
302 *ἔγρετο· ἐγείρετο (Β 41 ..) AS[1] Hom.
303 ἐγρήγορεν· ἀγρυπνεῖ
304 ἐγρήγορθε· γρηγορεῖτε (Η 371) Hom.
305 ἐγρήγορος· εὐγρήγορος
306 *ἔγρηνται· ἤρηνται A[2]
307 †ἐγρήσασα· μαθοῦσα
308 *ἐγρήσσοντες· ἐγρηγορότες (Λ 551) S[3] Hom.
309 ἐγρήσσων· ἐγρηγορώς. φυσῶν. ἀγρυπνῶν (Opp. hal. 3, 46)
310 †ἐγρῆτα· παρακαταβολὴν ἢ δίκης, ἢ κρίσεως
311 ἐγροάς· στόμα ἢ πόρου ⟨…⟩
312 †ἐγρόμενοι· συλλεγόμενοι
313 †ἐγρυπνεῖ· ἀγρυπνεῖ
314 ⟩εγύμνασμαι· ἐγυμνήτευσα (Phil. Ios. 26)
315 ἐγύρωσε· περιετείχισε πάντοθεν (Sir. 43, 12) LXX
316 ἔγχαλις· νέον ἄκρατον D
317 †ἐγχίδιον· ἔγγιον

---

289 (Poll. 9, 130) **304** Schol. **305** (Poll. 3, 120 codd.) **308** Schol. **309** ἐγρ. cf. Schol. Opp.

---

290 ἔγματα H: Ruhnk. in Alb. Auct. **291** ἐγμὲν H: accent. Mus. | e gl. 7602 corrupt. **294–295** ἐγνυπώ- H: La.; cf. gll. γ 734–735 **296** ‘e paraphrasi versus Homerici truncata, le. deest. e. g. suppl. συν θεῳ ⟨νικωσι Τρωες⟩’ La. **299** ἐγοργοπίασκεν H: La. post L. Dind. 2, 737A. 3, 30A (ἐγγοργ-) **300** ἐγρέμαχας H: accent. Mus. **304** ἐγρηγόρθε H: accent. Mus. | γρηγορεῖται H: Mus. = (Schol.) **306** h. e. ἠγρεῦνται La. **307** ἀγρήσασα· λαβοῦσα Mein. (obloqu. La., ‘ab αγρεω praesens tantum formatur’; sed v. gl. α 779) **310** ἐγκρίματα (litis sacramentum) La. **311** ἐγρόας H: accent. La. post Schm. | lac. indic. La. **312** ἀγρόμενοι Kust. **313** ἀγρυπνεῖ Pears. 246. Alb. (‘expl.’ revera correctio) **314** ἐγύμνασθαι H: -ασμαι Mus., γεγυμν- Pears. 246 **316** ἐγχαδὲς H: Voss. Kust. coll. gl. χ 57 **317** v. l. gl. 154 (Schm.)

Att.? **318** ἔγχελυς· διὰ τοῦ ῡ, εἶδος ἰχθύος

319 ἐγχανεῖν· καταχασμᾶσθαι [Λάκωνες]

D **320** ἐγχαλίδες· διαπεπαρμένοι ἥλοις. ⟨Λάκωνες⟩

321 ἐγχάσκειν· καταγελᾶν (Ar. Vesp. 721)

Hom. **322** ἔγχεα· δόρατα (Γ 135 ..)

Hom. **323** ἔγχεϊ· δόρατι (Β 389)

Hom. **324** ἐγχείας· δόρατα, λόγχας (Γ 345)

D **325** †ἐγχεῖδαι· τηρηταὶ δανείων

Hom. **326** ἐγχείῃ· δόρατι (Β 530 ..)

Hom. **327** *ἐγχείῃσι· δόρασιν (Β 818 ..) S^{16}

328 *ἐγχειρίας· [ἀδείας. ἢ] ἐπιχειρήματα AS^{9}

LXX **329** *ἐγχειρίδιον· ξιφίδιον (S^{7}Br^{5}Σ) μικρὸν ἢ ⌊τμητικόν ὄργανον (Exod. 20, 25) vg^{1}AS^{7}Σ

D **330** ἐγχειρίδια· σκεύη, καὶ ὄργανα σκευῶν. ἤγουν δόρατα. καὶ τὰ ἐν χειρί ⟨...⟩

331 ἐγχειρίζω· ⟨...⟩

332 ἐγχείρισις· ⟨...⟩

333 ἐγχείρημα· τόλμημα, ἐπιτήδευμα

334 ἐγχειροῦντας· τολμῶντας

D **335** ἐγχειρογάστορες· οἱ ἀπὸ τῶν χειρῶν γαστριζόμενοι καὶ τῇ γαστρὶ πορίζοντες· λέγονται δὲ καὶ γαστρόχειρες

D **336** ῎Εγχειος· ᾿Αφροδίτη. Κύπριοι

337 ἔγχεον· ἄπαρξαι θεοῖς (Ar. Equ. 118?)

D **338** ἐγχεσίμαργος· ἔγχει μαινόμενος

Ap.S. **339** ἐγχεσίμωροι· περὶ τὰ δόρατα μεμορημένοι, τουτέστιν πεπονημένοι (Η 134)

340 *ἐγχεσίμωρος· πολεμικός AS^{8}(Br^{18})

---

318 Schol. Ar. Ach. 889 **322** Schol.; Su ε 173 **323** lex. Hom. ε 18 **324** Schol. | **327** Schol. **329** gl. Oct. ε 12; cf. Σ ε 31; ξιφ. Eust. Od. 1959, 64 (2, 321, 10 St.); cf. Poll. 2, 154 | cf. Choerob. 2, 206, 30 (E. Gud. 397, 11 St.). **335** cf. Ael. Dion. ε 5 (Su ε 181. E. Gen. 97 Mill. [EM 313, 29]); lex. rhet. 230, 13 (q) **338** Σ''' (Ph ε 88. E. Gen. 97 Mill. [ϱ] [EM 313, 7]) **339** Ap. S. 62, 4; lex. Hom. ε 21 **340** Su ε 176 (Δ)

---

318 ἐγχύλης H: Sop. Salm. Pears. 246 **319** ἐγχαλεῖν H: Flor. ed. Ar. 502 | Λάκωνες ad gl. sequ. trsp. Kust. **320** ἧλοι H: spir. Schr., -οις Cor. | v. ad gl. 319 **324** ἐγχέτας H: Pears. 246. Alb. = Schol. | λόγχαι H: Pears. **325** ἐγχειρισταί (qui depositas syngraphas ἐγχειρίζουσιν) La. **328** ἀδείας ad ἐκεχειρίας ref. Kust. **329** ξίφος K^{SBr} Poll. **331/332** sep. et lac. indic. Alb. **333** v. l.: gl. 1717 **334** τολμοῦντας H: Pears. 246 **335** ἐγχειρογάστρες H: Mus. = testt. | ἐπὶ H: Mus. = testt. (nisi ἐκ EM) | gl. χ 289 cft. Alb. **336** demotica ῾Υπερεγχεις (Rhod., IG 12, 1, 14, 8. 730, 4) et ᾿Εγχεις (Sam., AM 44, 1919, 9) cft. La. **337** ἀπάρξαι H: accent. Mus. **339** περὶ τὰ ἔγχη Ap. S. | μεμωρημένοι H: Mus. = Ap. S.; μεμωραμμένοι lex. Hom. **340** ἐγχεσίμορος H (K^{A} Su): Mus. = K^{Br}

341 ἐγχέσπαλοι· οἱ τὰ δόρατα πάλλοντες 〈…〉*πολεμισταί (Β 131) Hom.
342 [ἐγχεσίπαλος· πάλλοντος]
343 'ἔγχεσιν ἀμφιγύοις'· γύον, ποῦς· ἐξ ἑκατέρου δὲ μέρους κατεπήσσετο τὰ δόρατα (Ν 147) Hom.
344 *ἐγχέσπαλος· πολεμικός AS[13], δορύπαλος (Ο 605) Hom.
345 ἔγχηλος· ἐπίδεσμος ἰατρικός D
346 ἐγχημώμενοι· ἐγχάσκοντες D
347 ἐγχήροντι δύῃ· ἐπιχαίρουσιν 〈λύπῃ〉 D
348 ἐγχλίαμα· μύρου ὄνομα D
349 ἐγχλίει· ἐντρυφᾷ D
350 ἐγχλοᾶσθαι· ἐμφῦναι D
351 †ἐγχόδια· ἀθρόα D
352 *ἔγχος· ἐγχειρίδιον S[6]. δόρυ (Ζ 319) AS[6]Br[43]Σ Hom.
353 ἔγχουσα· ῥίζα τις, 〈ᾗ τὰς〉 παρειὰς ἐρυθραίνουσιν αἱ γυναῖκες (Ar. Lys. 48)
354 ἔγχουτον· στεάτινον. Λάκωνες D
355 ἔγχος· λόγχη, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ χειρὶ εἶναι (Ζ 319) Ap.S.
356 'ἔγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ'· τὸ πλῆρες ἐνδεκάπηχυ (Θ 494)· ὅθεν ἐκ δύο συμβεβλημένον δυοκαιεικοσίπηχυ (Ο 678) Hom.
357 ἐγχρίει· τύπτει. ἐγκεντρίζει (Plat. Phaedr. 251d) Att.
358 *ἐγχρίπτων· προσπελάζων (Hippocr. art. 34 [4, 154, 21 L.]) (vg[2] AS[5]Σ)
359 *ἐγχριπτᾶται· ἐγγίζει AS[10](Σ), ἐμπίπτει AS[10]
360 *ἐγχριμφθείς· ἐμπελασθείς, ἐγγὺς γενόμενος (Η 272) AS[12](Σ) Hom.
361 ἐγχριμφθῆναι· ἐνερεισθῆναι. προσπελασθῆναι
362 *ἐγχριμφθήτω· ἐμπελασθήτω (Ψ 338) (S[20]) Ap.S.
363 *ἐγχρίμψαι· πλησιάσαι. ψαῦσαι AS[11]. ἐγγίσαι
364 ἐγ χρῷ· εἰς χρῶτα Att.

---

341 Schol.; E. Gen. 97 Mill. (EM 313, 8) **344** Schol. | **352** δόρυ Σ ε 32; Ap. S. 62, 7; Apion 232, 21 L. (LGM 310, 21); E. Gen. 97 Mill. (EM 313, 1); cf. Schol. E 17 **355** ἀπὸ – Ap. S. 62, 7 **356** cf. Su ε 183 **358** Σ ε 34; cf. lex. αἱμ. ε 4 (E. Gud. 398, 5 St. EM 313, 47) **359** cf. Σ ε 33; Schol. Clem. Al. Protr. 31, 6f (1, 309, 23) **360** cf. Σ ε 35; Schol. | **362** Ap. S. 62, 8 **364** lex. αἱμ. ε 4; cf. Σ ε 412

---

341 ἐγχεσίπαλοι H: HSt. = EM | lac. indic. La. **342** dittogr. gl. 341 del. Mus. **343** le. ἔγχεσιν H: ed. 1521 | ποῦ H: Ald. **346** gl. χ 396 cft. Alb. **347** ἐγχηρωτύλει H: La. ('scriptura Boeotica Corinnam prodit'; non accipit PMG) | add. La. **348** μαῦρον H: Kust. **350** ἐμφύναι H: accent. Schm. tacite **351** ἐγχοαῖα ci. La. **353** h. e. ἄγχουσα (Pears. 246), 'idem vitium [E. Gen. 97 Mill.] EM [313, 30], e κἤγχουσα Ar. Lys. [46] natum' La. | παρ' ἧς ἐρυθρ. H: add. et em. Mein. 1857, 608 **354** ἐγχοῦν. τὸν στεάτιον H: Mein. **355** ἐπὶ H: Mus. = Ap. S. **356** ἐχδεκάπηχυ H: Mus. | β′ H: Mus. | δύο καὶ κ′ πηχ( ) H: Ald. **358** ἐγχρίμπτων Pears. 247. Verw. = Σ **359** ἐγχρίπτεται Mus. = Σ[ADSu], ἐγχρίμπτεται Pears. 247. Verw. = Σ[BCPh] (Schol. Clem. Al.) **361** ἐνερεισθῆναι, ει ? e corr. (?ε) H **364** ἐγχρῶ H: Palm.

D **365** ἔγχρονος· πρόσκαιρος
D **366** ἐγχρώσας· χρίσας
D **367** ἐγχύματα· πλακούντων εἶδος
D **368** ἐγχυτριεῖς· ἀποκτενεῖς· μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς χύτραις ἐκτιθεμένων παίδων (Ar. Vesp. 289)
D **369** ἐγχυτρίζειν· ἐκτιθέναι βρέφος ἐν χύτρᾳ
370 ἐγχώριον· †τόκος, δάνειον
D **371** Ἐγχώ· ἡ Σεμέλη οὕτως ἐκαλεῖτο (com. ad. fr. 324 K.–A.)
Hom. **372** ἐγὼ δέ κε· ἐγὼ δὲ ἄν (Α 137)
373 ἐγὼ δὲ μέν· ἐγὼ δὲ ναί
374 †ἐγώγυον· ἀρχαῖον
375 *ἐγῷμαι· ἐγὼ οἶμαι vg^{2}AS^{4}Br^{1054}, νομίζω vg^{2}S^{4}
Hom. **376** ἐγών· αὐτὸς ἐγώ (Α 76 ..)
D **377** ἐγώνη· ἐγώ. Λάκωνες (cf. gl. Ital. 113 K.–A.)
N.T. **378** *'ἐγώ σου ὀναίμην'· ἐγώ σου ἀπολαύσω (Ep. Philem. 20) vg^{1}A^{3}Br^{9}Σ
379 ἔδαες· ἔδειξας. ἔμαθες
380 [ἐδάην· ἔμαθεν]
Hom. **381** *ἐδάην· ἔμαθον AS^{11}Br^{44}. ἔγνων, συνῆκα, ἐνόησα (Γ 208)
Greg.Naz. **382** ἐδάης· ἔμαθες (Greg. Naz. epigr. AP 8, 10, 1)
383 *ἔδαιε· ἔκαιε (Ap. Rh. 4, 869) S^{21}
Hom. **384** ἐδαΐζετο· κατεκόπτετο. *ἐμερίζετο (Ο 629) S^{23}
385 *ἐδαίνυντο· ἤσθιον (vg^{6}S^{22}), εὐωχοῦντο (Hdt. 1, 211, 2) (g^{6})
386 *†ἐδάαια· ἐρημία A^{15}
Hom. **387** ἐδάϊζε· κατέκοψεν (Φ 147)
Eur. **388** *ἔδαισεν· εὐώχησεν (Eur. Or. 15) vg^{3}AS^{10}Σ
D **389** ἐδακτύλιζον· ἐδακτυλοδείκτουν
390 †ἐδαλάχθη· ἐδήχθη [ἀπώλετο]
Hom. **391** *ἐδάμη· ἐδαμάσθη (Β 860) AS^{13}Br^{15} Σ
Hom. **392** *ἐδάμνα· ἐδάμαζεν AS^{18}. ὤλλυεν (Ε 391)
393 ἐδάμνη· ἐδαμάσθη
394 ἔδαμνον· ἐδάμαζον

---

368 Schol. Ar. a **369** cf. Σ''' (Ph ε 97. E. Gen. 98 Mill.; EM 313, 39] [ϱ]) **372** Schol. **374** Su ε 149 (Δ) **375** E. Gen. 98 Mill. (EM 315, 9) | **378** Σ ε 37; gl. Apost. *24 **381** ἔμαθον Schol. **384** cf. Schol. | **388** Σ ε 38 **391, 393** Σ ε 39; Schol. **392** Schol. |

---

365 |γχρονος H: Mus. **368** ἐπὶ H: Mus. **370** ⟨ἐπὶ⟩ τόκῳ ci. La. **371** Ἐγχώ ab ἐγχεῖν Bacchi matrem a comico appellatam esse perspexit Rose 1932, 58 **372** expl. δὲ οὖν H: Schm. = Schol. **373** gl. del. Mus. **374** ὠγύγιον Pears. 247. Kust. (add. K^{p} Su) **377** ἐγωνή H: accent. Mus. **378** ὠναίμην H: Ald. = testt. **379** ἐδαη (?; accent. incert.)· ἔδειξες H: Mus. **380** dittogr. gl. 381 del. olim Pears. 247 (postea gl. 381 contin. ἔμαθον· ἐδάην ad Eur. Hec. 78) | ἔμαθεν H: Mus. **383** ἔδες· ἐκάης H: Pears. 248 = K **386** εδαμη K; ἔνδεια ci. La. **388** ἐδάϊσεν H: Kust. = Σ **389** |spat.δακτύλιζον H: Mus. **390** ἐδακνάσθη ci. La. | incl. Schm., ad gl. 391 ref. La.

395 ἐδανά· ἐδώδιμα, βρώσιμα D
396 ἐδανοῖς· βρωσίμοις. Αἰσχύλος (fr. 423 R.) D
397 ἐδάνη· εἶδος ἀμπέλου D
398 ἐδανόν· εὐῶδες, ἡδύ. λιτόν (Ξ 172) Hom.
399 *ἔδαπτον· ἤσθιον (Eur. Med. 1189) AS^{16}
400 ἔδαπτεν· ὁμοίως
401 ἔδαρ· βρῶμα
402 ἔδαρθεν· ἐκοιμήθη
403 ἐδάσθη· ἐμερίσθη. ἀπεκρίθη
404 *ἐδάσαντο· ἐμερίσαντο (ξ 208) AS^{17}Br^{24}Σ Hom.
405 ἔδαυσεν· ἐκοιμήθη D
406 *ἐδάφισαν· κατέβαλαν (Ezech. 31, 12 . .) AS^{14} LXX
407 *ἐδαφιοῦσι· προσκρούσουσι τῇ γῇ (Nah. 3, 10) g^{5}AS^{12} LXX
408 *ἐδαφίσθησαν· εἰς ἔδαφος ἀνῃρέθησαν AS^{19}
409 *ἔδαφος· γῆ v^{1}AS^{9}Br^{26}Σ. [ἢ ἐλαφος]
410 ἔδαψεν· διέκοψεν. διῆλθεν (Ε 858) Hom.
411 ἐδέγμην· ἐδεξάμην, προσεδεχόμην (ι 513) Hom.
412 *ἐδεδίειν· ἐφοβούμην (Hyperid. Lyc. 6) AS^{15} Att.
413 ἐδέατρος· προγεύστης βασιλέως. ἐπιμελητὴς δείπνου D
414 ἐδεδίει· ἐδεδοίκει (Plat. Phaedr. 251a). ἢ ἐξεκέκαυτο (Μ 466)
415 †ἐδέτμα· ἐδείκνυον
416 *ἐδέδμητο· ᾠκοδομήθη (Ν 683) A^{24}Σ(vg^{7}S^{24}) Hom.
417 ἐδεδίσκετο· ἐξεφοβήθη (Ar. Lys. 564 codd.)
418 ἔδεαι· ἐσθίεις (Ω 129) Hom.
419 ἐδαΐζετο· ἐπολεμεῖτο
420 ἐδέησέ μου· χρείαν μου ἔσχεν
421 ἔδει· ἐχρῆν, ἔπρεπεν.
422 ἔδει· ἤσθιεν, ἢ *ἐσθίει (Ο 636) S^{33} Hom.

---

396 cf. Ph ε 107 **397** Theogn. can. 8, 9 Alp. (p.5, 3 C.) **398** – ἡδύ E. Gen. 98 Mill. (EM 315, 31); εὐῶδες cf. Schol.; ἡδύ cf. Ap. S. 62, 21; λιτόν ? Theogn. can. 8, 10 Alp. (p.5, 4 C.) **404** Σ ε 40 **407** gl. Proph. **409** Σ ε 41; cf. Ecl. AO 2, 440, 32 **410** Schol. **411** | cf. Schol. **412** ?Σ ε 44 **413** προγ. Ammon. 165; cf. Ael. Dion. ε 9 (Σ″ [Ph ε 110 (1). Su ε 199. E. Gen. 98 Mill. (EM 315, 37)]). Pamphil./Artemid. ap. Athen. 4, 171b | **416** Σ ε 46 **417** Σ″ (Ph ε 114. Su ε 201); cf. Schol. Ar. **421** Schol.^{A} Cyr. **422** | Schol.

---

396 Αἰσχύλος ad gl. 395 (Ag. 1408) trsp. La. perperam **399** ἔδαπτνον H: Voss. = Phav. **400** ἔδαπτνεν H: Alb. = Phav. | ὅ H: Mus. | v. l.: gl. 2106 **401** cf. gl. 740. Schulze QE 121 **402** ἐδάρθη H: Pears. 248 **404** διεμερίσαντο Σ **405** cf. Be. 1, 118 **406** ἐδάφησαν H: Kust. Abresch Misc. Obs. 6, 1, 270; ἠδαφ. LXX **407** προσκρούουσι H (K^{AS}): Mus. = K^{g} **409** incl. corruptio le. (Kust. Abresch) **410** διῆλθε et διεῖλε vv. ll. Schol. **411** ἐδέγγην H: Guyet. Kust. **413** v. l.: gl. 1941 **414** ἐδεδίει· διώκει ἐώκει H: Mein. | ἐξεκέκαυτο ad δεδήει Alb. **415** ἐδέτμαον Mus.; ἐδειγμά⟨τουν⟩ La. **416** ἐδέτμετο H: Arnald. Lect. 45 = K Σ | ωκοδομητο K^{vgA} **417** ἐδεδήισκετο H: Ald. = Σ″ | ἐξεφόβει Σ″ **418** ἔδεε H: Mus. **419** ἐδέξετο H: Schm. = K

N.T. **423** *ἐδειγμάτισεν· ἐδημοσίευσεν (Ep. Col. 2, 15) AS^{28}

Hom. **424** ἐδείδιμεν· ἐφοβούμεθα (Z 99)

Hom. **425** ἐδεικανόωντο· ἠσπάζοντο (O 86 v. l.)

D **426** ἐδηλόμαν· ἐβουλόμην

Hom. **427** *ἔδειμαν· ᾠκοδόμησαν AS^{31}(Br^{25}Σ), ἔκτισαν (H 436)

428 ἔδειμεν· ὁμοίως (I 349)

429 ἔδειν· ἐσθίειν, παρὰ τοὺς ὀδόντας

LXX **430** *ἐδείναζον· δεινῶς ἔφερον (2. Macc. 4, 35) vg^{9}AS^{27}Σ

D **431** ἐδεινολογέετο· δεινοὺς λόγους ἔλεγεν (Hdt. 1, 44, 1)

Hom. **432** *ἔδεισεν· ἐφοβήθη (A 33) (Br^{28})

Hom. **433** ἔδειραν· ἐξέδειραν, ἐξεδερμάτισαν (A 459)

434 *ἐδεῖτο· ἔχρῃζε v^{1}AS^{16}, χρείαν εἶχεν AS^{16}, ἐδέετο

D **435** ἐδελώνη· ἄνθος

On. sacr. **436** ἐδέμ· τρυφή (Gen. 2, 8)

Eur. **437** *ἐδέννασεν· ἐχλεύασεν, ὕβρισεν (Eur. Rhes. 925) AS^{25}

D **438** ἐδεξίοῦτο· ἐξεναγώγησεν

D **439** ἕδος· Θεσσαλικὸς θρόνος (Hippocr. art. 7 [4, 92, 11 L.])

440 *†ἐδεοῖν· ἱερεῖς AS^{23}

441 ἔδεσθον· ἔφαγον

442 *ἔδεσιν· ἱεροῖς (Cyr. in xii proph. 1, 729, 11) vg^{6}Σ

443 ἔδεσμα· βρῶμα

444 *ἐδέσματα· φάγια v^{8}AS^{26}(g^{11}). βρώματα (g^{11})

445 ἐδεσμευσάσθην· ἐδέσμευσαν. δυϊκῶς

D **446** Ἐδεσσαῖος Ἡρακλῆς· ὁ ἐν Ἐδέσσῃ

447 *ἐδεστήν· βρωτήν (Cyr. incarn. unigen. 707, 22) AS^{19}(Σ)

448 *ἐδεστός· βρώσει ὑποπίπτων καὶ τροφῇ AS^{17}

449 *ἔδεται· ἐσθίει g^{14}

Hom. **450** ἐδεύεο· ἔλιπες (P 142)

Ap.S. **451** ἐδεύησεν· ἐνδεὴς ἐγένετο. ἐνέλιπεν. †ἤγγισεν (ι 483 = 540)

---

427 Σ ε 47 **428** Schol.^{A} Cyr. **430** Σ ε 48 **431** (Poll. 2, 124 [cit. Hdt.]) **432** Schol.; E. Gen. 98 Mill. (EM 315, 46) (–δδ–); cf. Su ε 220 (Δ) **433** Σ ε 49; Schol. | **434** ἐδέετο Su ε 221 **436** On. Vat. 180, 54 **439** cf. Bacch. ap. Erot. ε 36 **442** Σ ε 50 **447** Σ ε 51; cf. Schol. Soph. Ant. 206 **451** – ἐγένετο Ap. S. 62, 11; cf. Σ ε 52

---

423 ἐδειγμάτ.(?η)σεν H: Mus. **424** |φοβούμεθα H: Mus. **425** ἐδεικανόοντο H: Alb. **426** ἐδήλομαν H: accent. Mus. **427** ἔδειμαντο Σ **428** expl. ᾠκοδόμησεν Schol. **429** ἐδεῖν H: accent. Mus. **431** ἐδεινολόγετο H: La. post Mus. (-εῖτο) = Hdt. **433** ἐξεδερμάτησαν H: Kust. **434** χρεῖαν H: accent. Mus. **435** 'vix sanum' La. **437** ἐδένασεν H: Ald. = K | v. l.: gl. 1994 **439** ἐδέος H: Pears. 249. Alb. = Erot. **440** v. l. gl. 442 (Schm.) **442** ἐδέσιν H: spir. Alb., accent. Pears. 249 | ἱερεῦσιν H: Pears. = Σ | v. l.: gl. 440 **446** ἐδεσσαῖος. ὁ ἡρακλῆς ἐν ἐδέσση H: La. **447** ἐδεστὴ. βρωτή H (Σ): La. = K **448** τρυφῆ H: Kust. Abresch. Misc. obs. 6, 1, 270 **450** ἔδευες H: Heins. **451** ἠπόρησεν ci. La. | v. l.: gl. 534

452 *ἐδεύετο· ἐκορέννυτο vg[4]AS[21]Σ. ἐπαύετο AS[21]. ηὐφραίνετο. ἐβρέχετο vg[4]AS[21]Σ. ἐνδεὴς ἦν (Br[16]), ἔχρησεν (A 468) (S[21])
453 *ἐδέων· οἰκιῶν. καθεδρῶν (A 534) AS[29] Hom.
454 *ἔδη· καθέδραι S[2]. τὰ ἱερά AS[2]Σ. ἢ τὰ ἐδάφη AS[2]
455 *ἐδηδών· φαγέδαινα AS[4]
456 ἐδηδώς· καταβεβρωκώς (P 542) Hom.
457 ἔδηεν· εὗρεν
458 *ἐδηλήσατο· ἔβλαψεν vg[1](AS[6]Br[32]), διέφθειρεν
459 *†ἐδηλώσαντο· ἠκολούθησαν AS[7]
460 ἐδημηγόρησεν· τῷ πλήθει εἶπεν, ἐλάλησεν (Dem. 19, 18 ..) Att.
461 ἐδηλήσω· ἐκακοποίησας, ἐβλαψας
462 ἔδησεν· ἐνέδησεν (Ξ 73) Hom.
463 ἐδήτυεν· διεῖλεν, διῄρει D
464 *ἐδητύος· βρώσεως AS[3]Σ, τροφῆς, ἀπὸ τοῦ ἔδειν (A 469) Ap.S.
465 *ἐδητύς· τροφή, ⌊βρῶσις (Greg Naz. c. 2, 1, 1, 345 [37, 996, 3 M.]) Br[1076] Greg.Naz.
466 ἐδῄωσαν· ἐπολέμησαν (Thuc. 1, 114, 2 ..)
467 ἐδίηνεν· ἔβρεχεν. ἐμόλυνεν (X 495) Hom.
468 *†ἐδίδον· κατέμαθον A[4](S[εδη10])
469 *'ἐδίζησα ἐμεωυτόν'· ἐζήτησα ἐμαυτόν (Heraclit. VS 22 B 101) AS[7](vg[1]) D
470 †ἐδεήδιεν· ἔβρεξεν
471 *ἐδίηνεν· ἔβρεχεν (X 495) (S[8]) Hom.
472 ἐδικραιώθη· ἴσως ἐμερίσθη (Hippocr. morb. pop. 2, 4, 1 [5, 122, 1 L.]) D
473 *ἐδικανόωντο· ἐδεξιοῦντο (O 86 v. l.) AS[3] Hom.
474 ἔδικεν· ἔβαλεν, ἔρριψεν (Pind. Ol. 10, 86 = 72) D
475 †ἐδίκοντο· ἐπορεύοντο
476 *ἐδίνευον· ὠρχοῦντο (δ 19) vg[2]Σ(AS[6]) Hom.

---

452 Σ ε 52 | ἐνδ. ἦν Schol.; E. Gen. 98 Mill. (EM 315, 53) **453** | Schol.; EM 317, 3 **454** τὰ ἱερά Σ ε 55; τὰ ἐδάφη Su ε 222 (Δ); cf. Damasc. fr. 167 (ex Phot. Bibl. 350b29) **456** Schol. **458** cf. Ap. S. 62, 12; Su ε 224 (Δ); E. Gen. 98 Mill. (EM 316, 1); Schol. A 156 | **464** Σ ε 56; Ap. S. 62, 13; Schol.; cf. Hdn. epim. 27; Ep. Hom. ε 17 | **465** E. Gen. 98 Mill. (EM 316, 31) **471** cf. Schol. (ἔβρεξεν ut gl. 470) **472** cf. Erot. ε 37 **473** Su ε 236 (Δ); cf. Schol. **476** Σ ε 58; Schol. b; cf. Ap. S. 62, 15

---

453 καθέδρων H: accent. m. 1 **455** ἐδηδῶν H: accent. Mus. **457** ἐδῆεν H: accent. Mus. **458** ἐδημήσατο H: Salm. Voss. Pears. 249 = K[vg]; -αντο Hom. testt. cett. (et ἔβλαψαν) **459** 'h. e. εδουλευσαντο' La. | ἠκολούθησεν H: Mus. **464** ἐδητυὸς H: accent. Mus. **465** τρυφ- E. Gen. **467** ἐδήενεν H: Mus. **468** δέδαον Schm. **469** le. ἐδίζησα H: ed. 1521 | expl. ἐμαυτοῦ H: Mus. | ἐμ. bis om. K **470** v. l. gl. 471 (Mus.) **471** v. l.: gl. 470 **472** ἐδικαιώθη H: Heins. Pears. 249 = Erot. **474** ἔδιμεν H: Guyet. Pears. 249 | ἔλαβεν H: Pears. Kust. Alb. **476** ὀρχοῦντο H: Mus. = testt. | v. l.: gl. 479

477 ἐδινοῦντο· περιεστρέφοντο
478 ἐδινήθη· περιηνέχθη
479 †ἔδινον· ὠρχοῦντο
480 *ἐδίωσεν· ἐξέωσεν AS^5
481 *ἔδμεναι· ἐσθίειν (Ε 203) AS^1
Ap.S. **482** ἕδνα· φερνή, *τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μνηστευομέναις διδόμενα (Χ 472) S^5. μείλια δὲ τὰ ὑπὸ τῶν γονέων ταῖς γαμουμέναις (Ι 147)
483 ἑδνὰς ἐδητύς· ἡ ἀπὸ τῶν ἕδνων
484 ἑδνεύειν· ἐνεχυράζειν
485 *ἕδνιος χιτών· ὃν πρῶτον ἡ νύμφη τῷ νυμφίῳ δίδωσιν AS^3
Hom. **486** ἐδνοπάλιζεν· ἀνῄρει (Δ 472). *ἀνέτρεπεν. ἐφόνευεν AS^4. ἐσκύλευεν S^4. ἐκακοποίει. ⌊ἐτίνασσεν. εἷλκεν S^4
487 ἑδνωτήν· ἐγγαμιστὴν νυμφίῳ
D **488** ἐδόκαζεν· ἀπεδέχετο
489 ἐδομήθησαν· ᾠκοδομήθησαν
490 ἔδον· ἔδοσαν (Hes. th. 30)
Hom. **491** *ἔδονται· φάγωσιν (Δ 237) (vg^{1}S^{8}Br^{17})
LXX **492** *ἔδονται τὰς σάρκας· τὰ μέλη φάγονται (Ierem. 19, 9) AS^3
493 ἔδοξεν· ἐνομίσθη
D **494** ἐδοξοεῖ· ἀγαλματοποιεῖ
D **495** ἐδοξώθη· ἐδοξάσθη (Hdt. 8, 124, 1)
496 †ἐδοργύπευσεν· ἔσφαξεν. ἢ ἐπέρανεν
497 ἐδόρπησαν· ἐδείπνησαν. δόρπον γὰρ τὸ δεῖπνον
498 *ἕδος· ἔδαφος (Δ 406) S^{4}Br^{884}Σ. γῆ. ⌊ἱερόν v^{εδε5}Σ. ἄγαλμα. θρόνος. [λόγος. φρόντισμα, ὥρα.] ἢ βάσις. βρέτας. βάθρον. τέμενος. ἀσφάλισμα. ⌊ἕδρασμα (Ε 360). καθέδρα (Ι 194) AS^{4}Σ
Att. **499** *ἐδούπησαν· ἐψόφησαν (Xen. Anab. 1, 8, 18) vg^{2}AS^5

---

480 Su ε 241 (Δ) **481** Schol.; E. Gen. 98 Mill. (EM 316, 36) (Hdn.) **482** τὰ – διδόμενα Ap. S. 62, 16; cf. Schol.; Schol. Eur. Andr. 153 **486** ἀνῄρει et ἐφόνευεν Schol. **491** Schol. **498** ἔδαφος Schol. Δ; Σ ε 60; E. Gen. 98 Mill. (EM 316, 56. 317, 1); ἱερόν Σ; ἄγαλμα Paus. ε 10; E. Gen.; lex. rhet. 246, 3; Tim. lex. ε 6; cf. Schol. Luc. 77, 24; ἕδρασμα Σ; Schol. E; καθέδρα Schol. I; E. Gen.; E. Gud. 401, 17 St.

---

479 v. l. gl. 476 | ⟦.⟧ρχοῦντο (init. sub litura) H: ὠρχοῦντο Ald. **480** 'h. e. διεωσεν' La. **481** ἔδμαιναι H: Mus. = testt. **482** ἕδνη H: Mus. = testt. | μειλία H: accent. Mus. **483** ἐδνὰς, ἡ ἀ. τ. ἕ. ἐδητύς H: trs. Salm. | poetae Alexandr. trib. La. **485** le. ἕδνιος H: Schr. tacite **486** εἴληεν H: Mein. **487** ἐδνώτην H: accent. Mus. **490** ἔδοσα H: Alb. **492** ἔ. τὰ μ. φάγωνται τὰς σ. H: Alb. = Phav.; φάγονται iam Voss. **493** contin. H: nov. gl. ed. 1521 **494** ἐδοξοποιεῖ H: Ruhnk. olim (Tim. 93) **496** ἔσφαξεν ad gl. 527 ret. Alb.; ἐδορ῀ … ⟩· ἐτρύπησεν, ἐπέρανεν ci. La. **497** cf. Lehrs Arist. 127 | δόρπος γὰρ ὁ δεῖπνος H: La. **498** incl. ad κῆδος ret. La. | nov. gl. ἐάσις H: contin. βάσις Kust. (post Voss.), coll. gl. 501 **499** v. l.: gl. 2200

500 *ἔδουσιν· ἐσθίουσιν (Z 142) AS^{6} Hom.
501 *ἕδρα· βάσις Σ. καθέδρα Σ(vg^{5}AS^{11}). ἢ συνέδρα. καὶ κατοχή K+D
502 ἕδραθεν· κατεκοιμήθη (υ 143) Hom.
503 [ἕδραι] ἕδραι βουλῆς, αἳ ἐγίνοντο κατὰ πενταήμερον
504 *ἑδραῖοι· σταθηροί, ἀσάλευτοι (1. Ep. Cor. 15, 58) vg^{6}AS^{12} N.T.
505 ἑδραῖον· βάσιμον. στερεόν (Plat. Tim. 64b?)
506 *ἔδρακεν· εἶδεν (Ap. Rh. 4, 867) AS^{15}
507 †ἑδράκις· ὀλιγάκις
508 *ἔδρακον· εἶδον (κ 197) S^{15} Hom.
509 *ἐδραματουργήθη· ἐπράχθη vg^{2}AS^{8}Br^{856}
510 ἕδρανον· δίφρον, καθέδραν Att.
511 ἕδρασεν· ἐκάθισεν. ἐκόσμησεν
512 †ἑδράσσατο· †βοιήσσωνας ἦγεν
513 ἑδρασάτην· ἕδρασαν. δυϊκῶς
514 *ἑδρασθῆναι· παγῆναι AS^{13}. καὶ τὰ ὅμοια (Prov. 8, 25) LXX
515 *ἑδρασμένη· βεβαιωθεῖσα (Sir. 22, 17) AS^{14} LXX
516 *ἑδρέψατο· ἐθέρισεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 143 [37, 690, 14 M.]) AS^{7} Greg.Naz.
517 ἕδρη· [προσεδρείᾳ καὶ] προεδρίᾳ (Θ 162) Hom.
518 †ἑδρήσω· κάθησο
519 ἑδριᾶσθαι· καθέζεσθαι (Λ 645) Hom.
520 ἑδριᾶσθαι· καθῆσθαι
521 ἑδρίας· ἀεὶ πνέων D
522 ἕδρια· συνέδρια
523 ἑδρήεσσα· βεβαία (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 150 [37, 1239, 5 M.]) Greg.Naz.
524 *ἑδριόωντο· ἐκαθέζοντο (K 198) AS^{9} Hom.
525 ἕδρις· ἑδραῖος
526 *ἔδρων· ἔπραττον. ἐπετέλουν vg^{3}AS^{10}
527 ἐδρύμαξεν· ἔθραυσεν. ἔσφαξεν
528 ἐδρύπτοντο· κατεσπαράσσοντο (Xen. Cyr. 3, 1, 13) Att.
529 ἐδρύψατο· κατημύξατο

---

500 Σ ε 61; Schol. **501** – καθέδρα Σ ε 62; καθέδρα St. Byz. ε 15 (261, 6 M.); Erot. ε 30 **503** Arist. rep. Ath. 30, 4 **504** gl. Apost. 148 **510** (Poll. 3, 90) **511** Σ ε 63 | **517** | Schol. **519** Schol. **524** Schol.; Su ε 268 (Δ)

---

500 ἐδοῦσιν H: accent. Mus. **501** σύνδεδρα H: Mus. | κατωχή H: Alb. **502** ἐδράθεν (accent. dub.) H: accent. L. Dind. **503** dittogr. incl. Schm. tacite **507** ‘h. e. ἀραίακις’ La. (ut Mein. ad gl. α 1186) **508** ἴδον H: Schm. **511** ἐκάθησεν H: Mus. = Σ **513** ἐδρασσέτην H: La. **517** προσεδρείᾳ f. l. a sequ. correcta (Alb.) **520** dittogr. gl. 519 del. La. | κάθησθαι H: accent. Schr. **521** ‘assiduus ventus?’ La. **523** ἐδρίεσσα H: Mus. (qui et -εντα); cf. Schow 238 n.7 | βέβαια H: accent. La. **525** ἑδρὶς H: accent. La., ad conform coll. ἴδρις **527** ἐδρίμαξεν H: Salm. Pears. 250, coll. gll. δ 2421–2 **529** κατεμύξατο H: Kust. Abresch Misc. 6, 1, 270

Hom. **530** *ἔδυ· ὑπεισῆλθε $g^{εδρ4}S^{εει5}$Br^{22}, κατῆλθε, ⌊κατέδυ (Γ 36) $g^{εδρ4}$
Hom. **531** *ἐδεύετο· ἐνδεὴς ἦν (Α 468 ..) A$S^{εδυ3}$
Hom. **532** ἔδυν· ἐδυσαν, κατῆλθον (Λ 263)
533 ἔδυσεν· ἐνεδύσατο
534 †ἐδύησεν· ἤγγισεν. ἐνδεὴς ἐγένετο
Hom. **535** ἔδυνεν· ἐδύσατο, *ἐνεδύσατο (Θ 43) S^6
Hom. **536** *ἐδύσετο· ἐνεδύετο (Β 578) (vg^1)AS^2
D **537** ἐδύσοιξα· ὑπενόησα
Hom. **538** ἐδύτην· κατῆλθον, ἢ ἀπέθανον (Ζ 19)
Hom. **539** 〉ε δύων· ὀψὲ δύνουσα (Φ 232)
540 †ἐδωγαθή· ἡ τροφή
Hom. **541** *ἐδωδή· τροφή (Θ 504) g^1S^4Br^{13}Σ
Ap.S. **542** *ἐδωδή· βρῶ〈σις〉 g^1(S^5), βρῶμα (γ 70 ..)
543 *ἐδώδιμος· τρωκτός. βρώσιμος (Xen. oecon. 7, 36) S^6
544 *ἐδωδίμων· τροφῶν AS^3(vg^2), βρωσίμων (Cyr. in xii proph. 1, 318, 8 ..) Σ(vg^2)· 〈ἐδωδὴ γὰρ ἡ τροφή〉 v^2S^3
545 ἔδωκα πολλά· παρ' Ὁμήρῳ οὐδεὶς εὐεργετήσας μέμνηται, πλὴν τῆς Ναυσικάας (θ 462), καὶ αὐτὴ δὲ ὡς ἄκακος παρθένος αὐτὸ ποιεῖ
Hom. **546** ἔδωκεν· περιεποίησεν (Α 96 ..)
D? **547** ἐδώλια· τὰ τῆς νεὼς ζυγά, ἐφ' ὧν οἱ ἐρέσσοντες καθέζονται. μεταφορικῶς καὶ τὰ τῆς οἰκίας ἕδρια
D **548** ἐδωλιός· ὀρνέου εἶδος (Callim. fr. 425 Pf.?)
D **549** ἐδωλός· λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο
Hom. **550** ἔδων· ἐσθίων (ι 297)
551 *†ἐδωνά· ζυγά. καταζῶμα νεώς ($S^{εε3}$)
552 *ἑέ· αὐτόν S^1. ἑαυτόν S^2. αὐτό S^1
Hom. **553** *ἑὲ δέ· ἑαυτὸν δὲ (Ω 134) S^2

---

530 ὑπεισ. Schol.; κατῆλθε, κατέδυ lex. Hom. ε 31 **531** Schol. **535** | Schol. **536** cf. Schol. **538** cf. Schol. **541** Σ ε 64; cf. Schol. **542** Σ ε 64; Ap. S. 62, 20 | **544** | Σ ε 65 **547** – ζυγά cf. E. Gud. 401, 27 St.; ἐφ' – καθέζονται Σ''' (Ph ε 144. Su ε 255. E. Gen. 98 Mill. [EM 317, 5]); Theogn. can. 763 (125, 32 C.); cf. Poll. 1, 89; Psell. poem. 6, 334 **548** Ph ε 145 (cit. Ar.; ft. Av. 886 Theod.); Schol. Ar. Av. 883 (= Callim.) **549** Schol. Ar. Lys. 453 **550** Σ ε 66; Schol.; cf. Theogn. can. 8, 6 Alp. (p.5, 3 C.) **552** cf. Ap. S. 62, 22 **553** Schol.

---

530 εἰσῆλθε H (K^g): La. = K^{SBr} Schol. **531** ἐδέετο H: Voss. = K^S Schol.; εδυετο K^A **532** ἔδυναν H: Pears. 250 **534** v. l. gl. 451 (Pears. 250) **536** ἐδυέετο H: Alb. = K^{AS}; εδυσατο K^{vg} Schol. **537** ἐδύσυξα H: Pears. 250. Kust. Hemst. coll. gll. δ 2620–1 **538** ἐδυτὴν H: accent. Mus. **539** ὀδύων H: ὀψ〉ε agn. Kust. **540** ad gl. 544 ret. Schm. **542** ἐδωδὴ βρω, βρῶμα H: La.; βρῶσις Ap. S. Σ **543** τρώκτης H: Alb. (Mein. 1860, 137) **544** e gl. 540 trsp. et corr. La. post Schm. = K^{AS} **547** ἕδρα H: Kust. **548** ἐδώλιος H: accent. La. coll. Arcad. 41, 5 **550** ἐδῶν H: accent. Mus. **551** v l. gl. 547 (Pears. 251. Alb.; cf. K) | κατὰ ζῶμα H: Salm.; καταζυγωματα K **553** ἐὲ H: spir. Mus. | ἑαυτὸ H: Mus.

554 ἐείδεσθαι· δοξάζειν
555 *ἐεδνωταί· πενθεροί. κηδεσταί (Ν 382) S[3] Hom.
556 *ἐειδόμενος· ὁμοιούμενος (Greg. Naz. c. 1, 2, 9, 44 [37, 670, 13 M.]) A[εεδ1] Greg.Naz.
557 ἐεικοσόροιο· φορτηγοῦ τελείας, εἰκοσακώπου (ι 322) Hom.
558 ἔειπεν· εἶπεν (Β 59 ..) S[9] Hom.
559 ἔεικται· ὡμοίωται
560 ἐεικοσάβοιον· εἴκοσι βοῶν ἄξιον. ἢ εἰκοσαπλοῦν (χ 57) Hom.
561 *ἐεισάμενος· ὁμοιωθείς (Β 22) S[2] Hom.
562 *ἐεισάσθην· ὥρμησαν, ἐπῆλθον (Ο 544) S[3] Hom.
563 ἐείσατο· ὡμοιώθη (Callim. h. 6, 43) D
564 ἐίσκεις· εἰκάζεις, ἀφωμοίωσαι (δ 148) Hom.
565 *ἐείσω· ὡμοιώθης (Ι 641) S[4] Hom.
566 ἐέλδεσθαι· ἐπιθυμεῖν
567 *ἐελδέσθω· ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστω (Π 494) S[5] Hom.
568 *ἐέλδεται· ἐπιθυμεῖ (Ν 638) S[6] Hom.
569 ἐελδομένοισιν· ἐπιθυμοῦσιν (Η 4) Hom.
570 *ἐέλδωρ· ἐπιθύμημα A[1]S[7]Σ. εὐτυχὲς δῶρον S[7]. ἢ βούλημα (Α 41) A[1]Σ Hom.
571 *ἐελμένοι· συγκεκλεισμένοι (S[9]), ἐληλαμένοι (Μ 38) Ap.S.
572 *ἐέλπετο· ἤλπιζεν S[10]. ᾤετο (Μ 407) Hom.
573 ἐελποίμην· ἐλπίσαιμι ⟨ἄν⟩ (Θ 196) Hom.
574 †ἐένδυναι· ἐνεδύσατο
575 *ἐέργει· κωλύει S[3]. κατέχει (Β 617) Hom.
576 ἐέργαθεν· ἐχώρισεν (Ε 147) [ἢ φανῆναι. ἢ ὁμοιωθῆναι. δόξαι] ἐκώλυσε. [γνῶναι] Hom.
577 *ἐέργετο· συνείχετο S[2]
578 *ἔεργεν· εἶργεν S[4]. ἐκώλυσεν (Δ 130) Hom.
579 *ἐεργόμενοι· κωλυόμενοι (Ν 525) S[5] Hom.

---

555 Schol. **557** | Su ε 285; E. Gen. 98 Mill. (EM 317, 40) **560** Schol. b | **561** Schol.; Su ε 286 (Δ); E. Gen. 99 Mill. (EM 317, 42) **562** Schol. **563** ὡμοιώθη Ap. S. 62, 25; Schol. Callim. **564** cf. Schol. | **567** cf. Schol. **568** lex. Hom. ε 50 **569** Schol. **570** ἐπιθύμημα et βούλημα Σ ε 67; ἐπιθύμημα Ap. S. 62, 30; Schol.; E. Gen. 99 Mill. (EM 317, 17); Hdn. epim. 192; Choerob. in Theod. 1, 351, 16 **571** Ap. S. 62, 31; E. Gen. 99 Mill. (EM 317, 29); cf. Schol. | **572** lex. Hom. ε 56 **573** Schol. **574** Schol. **575** | Apion 232, 22 L. (LGM 310, 22) **576** ἐχώρ. Schol. **578** cf. Schol. **579** Schol.

---

555 ἐδνωτοὶ H: HSt. Ind. = K Schol. | πενθερ(οῖς) H: Mus. = K Schol. **559** ὁμοίωται H: ed. 1521 **560** ἐεικοσαβοιέων H: Mus. **561** ὁμοιώσας H: La. = testt. **564** ἐέσκεις H: Mus. = Schol. **567** ἐέλσθω H: Mus. = Schol. **569** ἐελδομένουσιν H: Mus. = Schol. **573** ἐέλποιμεν· ἐλπίσαι H: Alb. = Schol. **574** v. l. gl. 2837 (Mus. Schm.) **576** ἐχώρησεν H: Kust. = Schol. | incl. ad εἴσασθαι pert. vid. Schm. | ὡμοιωθῆναι H: Alb. tacite | κωλύσαι H: La.

Hom. **580** ἐέργων· κωλύων. χωρίζων. [ἐεργιεῖς· κάλλος. ἐριῶν·] ἀφορίζων (M 201)

581 ἐεργμένα· ἐγκεκλεισμένα (Tryphiod. 472)

Hom. **582** ἐεργμέναι· πεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι (E 89)

Hom. **583** *ἕερσαι· δρόσοι. ψεκάδες (Ξ 351) S^{6}

Ap.S. **584** ἐερσήεις· καλός. δροσώδης. ἡ λέξις ἀπὸ τῶν δεδροσισμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται (Ω 419)

585 ἐέρσης· δρόσου (Nonn. Dion. 4, 454 ..)

Hom. **586** *ἕερτο· ἐκρέμνα (ο 460) (S^{7})

Hom. **587** *ἐέσσατο· ἐνεδύσατο, περιεβάλλετο (K 23) S^{1}

588 †ἐέσθην· ἐμαράνθη

Hom. **589** ἕεστο· ἠμφίεστο. ἐνεδέδυτο (M 464)

590 *ἐετῶς· εὐχερῶς, εὐκινήτως S^{1}

591 †ἐεχμένη· συνεχόμενη

Hom. **592** ἐώργει· εἰργάσατο, πεποιήκει (δ 693)

593 *†ἐζάνθη· ἐξηράνθη $vg^{4}S^{8}$

D **594** ἐζάλωσεν· ἐμακάρισεν

595 ἐζατωσάμην· διενοήθην

596 ἐζατώθη· ᾔσθετο

D **597** ἔζελεν· ἔβαλεν. [ἔλαβεν]

Hom. **598** ἕζεο· καθέζου (Z 354)

Hom. **599** *ἕζεσθαι· καθέζεσθαι (Σ 247) $AS^{7}Br^{33}$

On. sacr. **600** Ἐζεκίας· κράτησις θεοῦ (4 Regn. 16, 20 ..)

Hom. **601** ἑζέσθην· ἐκαθέσθησαν. δυϊκῶς (H 59)

602 *ἕζεται· καθέζεται (Opp. hal. 3, 262) ($AS^{7}Σ$)

Hom. **603** *ἕζετο· ἐκαθέζετο (A 246) $vg^{2}AS^{5}Σ$

LXX **604** *ἐζήλωσεν· ἐφθόνησεν (Gen. 30, 1) S^{10}

605 *†ἐζήων· νέων καὶ ἀκμαίων S^{11}

D **606** †ἐζίνα· ἐπεσβέννυεν

Hom. **607** *ἑζόμενοι· καθεζόμενοι (γ 471 ..) ($vg^{3}A^{6}$)

---

580 κωλ. ἀφορ. Schol.; χωρ. ἀφορ. Ap. S. 62, 32 **582** cf. Schol. **583** E. Gen. 99 Mill. (EM 317, 27); δρόσοι Ap. S. 62, 33; Schol. **584** δροσώδης Ap. S. 63, 1 **585** Apion 233, 1 L. (LGM 311, 1) **587** lex. Hom. ε 52 | **589** Schol. | **590** Su ε 276 (Δ) | **599** Σ ε 68; gl. Apost. 284 **600** On. Vat. 192, 87; On. Colb. 173, 70 **603** Σ ε 69; Schol. **607** Schol. a

---

580 nov. gll. ἐεργιεῖς et ἐριῶν H: contin. et incl. (ad gl. 584) Schm. **581** ἐγκλισμένα H: Mus. **584** ἐερσιὴς H: Mus.= Ap. S. | δεδροσμένων H: Mus. **585** ἐερσὴς H: accent. Mus. **586** προσειχετο ηρτο εκρεματο K (‘nugatur glossator Cyrillianus’ La.) **589** ἐέσθω H: Mus. = Schol. | ἠμφιέσθω H: La. = Schol. **590** h. e. εὐθέτως La. **591** h. e. ἐχμένη La. coll. gl. 7652; aliter Schulze QE 228, Schwyzer Gr. 1, 771 **593** e gl. α 1439 corrupt. (Schm.) **594** ἐζάχησεν H: Kust. **597** ‘cf. gl. ζ 106, Be. 1, 330 (Arcadum), videtur aorist.’ La. | f. l. del. Bentl. Ep. ad Mill. 33 (Works 2, 284) **598–9, 602–3, 607–8** spir. len. H: ed. 1520 **600** κράτος On. **601** spat.ζέσθην H: Mus. **605** αἰζήων agn. Salm. Pears. 252 **606** ἔζεινα La. coll. gl. ζ 94 | v. l.: gl. 3903

608 ἔζου· καθέζου, κάθησο
609a *ἐζώγρουν· ζῶντας συνελάμβανον S^{12}(vg^{1})
609b ἐζωμένοι· παρόντες. ἕτοιμοι
610 ἐζωμένον· [τῇ ἰδίᾳ] ἐζωσμένον ζώνῃ
611 εῃ· ὑπάρχῃ (K 225 . .). ⟨τῇ ἰδίᾳ⟩ (I 148) Hom.
612 *ἑῆς· ἰδίας (E 371) vg^{1}AS^{3}Br^{62} Hom.
613 ἕηκεν· ἐπαφῆκεν, προήκατο (A 48) Hom.
614 *ἑήλακεν· ἐλήφθη S^{6}
615 *ἑὴν· ὑπῆρχεν (B 217) S^{7}. ἢ ἰδίαν (I 420) vg^{2}AS^{4} Hom.
616 ἑῆος· ἑαυτοῦ. *ἀγαθοῦ S^{9}. νεανίου ˌπροσηνοῦς (A 393) S^{9} Hom.
617 *ἑῇσιν· ταῖς ἑαυτοῦ (θ 148) S^{εθε34} Hom.
618 ἕησον· ἔασον D?
619 ἐϋτής· ἀγαθότης D
620 ἔθα· πάλιν
621 †ἔθαγεν· ἠπάτα
622 ἐθάδας· ἐθίμους, *συνήθεις (Clem. Al. qu. div. salv. 42, 5) v^{εθε3}g^{3} A^{4}Br^{36}Σ
623 ἐθάδων· ἐθίμων
624 *ἐθαγενής· ἐγχώριος vg^{1}AS^{5}Σ, ἐντόπιος S^{5}[vg^{1}A^{5}Σ]
625 ἔθαλπον· ἐθέρμαινον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 136 [37, 980, 6 M.]) Greg.Naz.
626 *ἐθαμβή⟨θη⟩· ἐξεπλάγη S^{6}(vg^{2}A^{6}), [ἐθαμβήθη] (1. Macc. 6, 8) LXX
627 ἐθάμβησεν· ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη (Eur. IA 1561)
628 ἐθάμιζεν· ἐπύκναζεν (θ 451 v. l.) Ap.S.
629 ἐθάς· εἰθισμένος D
630 ἐθάσσατο· ᾠκήσατο. ἐκάθισεν D
631 *ἔθεεν· ἔτρεχεν vg^{9}AS^{15}Br^{38}. [ὤθει] (A 483) Hom.
632 ἔθει· φθείρει. ἐρεθίζει. τρέχει (μ 407) Hom.

---

613 cf. Schol.; E. Gen. 99 Mill. (EM 317, 50) | **614** Su ε 288 (Δ) **615** Schol. B **616** ἀγαθοῦ Su ε 289; ἀγαθοῦ – Ap. S. 63, 3; Schol.; E. Gen. 99 Mill. (EM 318, 3) **622** | Σ ε 73; cf. Ael. Dion. ε 10; Ecl. AO 2, 439, 28; Hdn. epim. 28 **624** Σ ε 72 | **628** Ap. S. 63, 6 **631** Ap. S. 63, 7; Apion 233, 3 L. (LGM 311, 3); Schol.; Su ε 316 (Δ) |

---

608 καθῆσο H: accent. Mus. **609b** nov. gl. ἐζόμενοι H: Kust. **610** incl. ad gl. 611 trsp. Alb. **611** ἕῃ H: conf. c. ἑῇ Alb. | ὑπάρχει H: Mus. | add. e gl. 610 **613** ἔοικεν H: Voss. Kust. = testt. **614** h. e. ἤλωκεν La. | ἐλήφθην H: Pears. 252. Kust. Alb. = K Su **615** ἕην H: conf. c. ἑήν Verw. **617** ἑῇ H: La. post Schm. (ἑῆς) **618** 'videtur hyperionice dictum' La. **619** ἐητὴς H: ἐύτης Ruhnk. in Alb. Auct., accent. Wack. Kl. Schr. 2, 876 **620** ἔθ' ἅ Headl. 1910, 3 **621** v. l. gl. 639 (Pears. 252. Voss.) **622** ἐδάδας H: Mus. = K testt. **624** ἰθαγενής Pears. 252 (contra Σ) **626** le. ἐθάμβη H: Lob. Rhem. 33 = K; incl. est emend. le. **627** ἐθαυμάσθη H: Mein. **629** ἠθισμένος H: La. **630** ἐθάσσατο (σ pr. ? e corr., ?υ) H **631** incl. ad ἔθεινεν ret. La. **632** φθείρ. ἐρεθ. e falsa Homeri interpr. orta esse cens. La.; φθείρ. ad ἔρρει (ut gl. 708) ret. Kust.

633 ἔθειρα· κόμη τημελουμένη

Hom. **634** ἐθείρῃ· ἐπιμελείας ἀξίωσῃ (Φ 347)

Hom. **635** ἐθείρῃσιν· θριξὶ τῆς ἐπιμελείας ἀξιουμέναις (Θ 42)

D **636** ἔθειν· ἐξ ἔθους ἔρχεσθαι (Ι 540)

D **637** ἐθειρόμενον· κοσμούμενον. ἀγαλλόμενον

638 ἐθέλει· ⟨βούλ⟩εται. ἐπιθυμεῖ

Hom. **639** *ἔθελγεν· ἠπάτα. κατεπόνει (Φ 276)

Hom. **640** ἔθελεν· ἐδύνατο (Φ 366)

D **641** ἐθελημοί· πρόθυμοι (Hes. op. 118)

642 ἐθελήμως· προθύμως

Hom. **643** *ἔθελξεν· εἰς μεταβολὴν ἤγαγεν (κ 318) AS[16]

644 *ἐθελοθρησκείαν· ἐθελοσέβειαν (Cyr. in 1. Ep. Cor. 275, 11) S[29] (vg[7])[Br[37]]

645 *ἐθελοκάκων· τῶν κακὰ θελόντων (S[30])

LXX **646** *ἐθελοκωφῶν· ἐθελόντως κωφεύων (Sir. 19, 27 v. l.) (S[31])

Att. **647** *ἐθελοντάς· τοὺς βουλομένους (Dem. 18, 68) (AS[22]Σ) ἢ χορηγούς (Σ)

Hom. **648** ἐθελοντῆρας· ἐθελουσίους, θέλοντας (β 292)

649 *ἐθελοντής· ἑκουσίως S[11], αὐτοβουλήτως S[11](vg[2]A[11]Br[65])

Att. **650** ἐθελοπρόξενος· ἑκὼν πρόξενος (Thuc. 3, 70, 3)

651 *ἐθελουργός· ἕτοιμος Σ, ὁ κατὰ θέλησιν ἐργαζόμενος S[35]

Att. **652** *ἐθελουσίως· ἑκουσίως, παρὰ τὸ θέλειν (Xen. Hier. 11, 12) vg[1]AS[10]

Hom. **653** ἐθέλω· βούλομαι (Α 116) A[17]Br[54]

Hom. **654** *ἕθεν· [ἑκάν] αὐτοῦ, αὐτῆς (Α 114 ..) [ἄνωθεν (Β 456)] S[36]

D **655** ἐθέμωσεν· ἠνάγκασεν. ἐποίησεν (ι 486)

656 ἕθεν· ἐγκλινόμενον μὲν αὐτοῦ, αὐτῆς, ὀρθοτονούμενον δὲ ἑαυτοῦ καὶ ἑαυτῆς

Hom. **657** ἔθεντο· ἐποίησαν (Β 750)

658 ἔθεον· ἔτρεχον

---

633 Schol. Theocr. 1, 34a; cf. Schol.[bT] T 382 **635** Ap. S. 63, 9; Schol.; E. Gen. 99 Mill. (EM 318, 49) (omnes add. ἐξ ἔθους, cf. gl. 636) **636** cf. Schol.[A (b)] **639** cf. Schol. | **640** Apion 233, 5 L. (LGM 311, 5); Schol. **647** cf. Σ ε 78; Ael. Dion. ε 11 **648** cf. Ap. S. 63, 8; Schol. **649** (Phryn. ecl. 1; Poll.1, 156) **650** cf. Schol. Thuc. (Su ε 311); (Poll. 3, 59 [cit. Thuc.]) **651** Σ ε 79 | (Poll. 3, 120) **653** Schol.; Ep. Hom. ε 59 **654** αὐτοῦ αὐτῆς Ap. S. 63, 11; αὐτῆς Schol. **655** Schol.[HQ] **656** ἑαυτοῦ Apion 233, 7 L. (LGM 233, 7) **657** cf. Schol.

---

633 ἐθείρα H: accent. Mus. | τῆ μελουμένη H: Mus. = (Schol. Theocr.) **634** ἀξιώσει H: Mus. **635** ἐθειρηξίη H: Voss. Kust. post Palm. | ταῖς ἐπιμελείαις H: Pears. 253. Schr. tacite = Ap. S. E. Gen. (om. art.) **636** ἐθεῖν H: accent. Schm. **638** ἐθελα|εταί· H: La. **639** v. l: gl. 621 **644** ἐθελοσεβείαν H: accent. Mus. **646** ἐθελοντῶς H: accent. ed. 1521 **647** ἢ del. Mus. **648** ἐθελουσίως H: ed. 1520 **654** ἐκὰν H: ἑκὰς Mus. | incl. ad ἕκαθεν ret. La.

659 ἐθερμάνθη· †ἐβαπτίσθη
660 ἐθερόμην· ἐθερμαινόμην (Alciphr. ep. 3, 40, 3)
661 *ἐθέσπισεν· προεῖπεν S^{37}
662 *ἔθεσαν· ἐποίησαν (A 290) AS^{18}Br^{49}Σ Hom.
663 ἔθεται· [καίεται. σκοτοῖ.] πειρᾶται
664 *ἔθετο· ἐποίησεν (Eur. Or. 842 ..) AS^{18}Br^{49} Eur.
665 †ἔθη · ἀγαθά
666 ἐθηεύμεθα· ἐθεωροῦμεν (ι 218) Hom.
667 ἔθησαν· ἐποίησαν
668 ἐθήσατο· ἐθήλασεν (Ω 58 v. l.) Hom.
669 ἐθηήσαντο· ἐθεάσαντο (θ 17) Hom.
670 *ἔθηκεν· ἐποίησεν (A 2) Σ(S^{2}) Hom.
671 ἐθήμων· ἐθῶν. ἢ ἔμπειρος. πρόθυμος. συνήθης
672 ἐθημοσυνη· συνήθεια
673 ἔθησεν· ἔψισεν. ἐθήλασεν
674 ἔθειραι· τρίχες κεκοσμημέναι (T 382) Hom.
675a ἐθίζει· ἔθος ποιεῖ
675b ἐθίζοντας· 〈...〉
676 ἔθλασεν· συνέτριψεν. ἔκλασεν (σ 97) Hom.
677 ἐθλιβόμην· ἐστενοχωρούμην
678 ἐθμή· ἀτμός, καπνὸς λεπτός, ἀτμή
679 ἐθμοί· πολλοί. ἑσμοί. πλόκαμοι
680 ἐθνῖται· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους
681 *ἔθνεα· ἔθνη (B 87 ..) Br^{34} Hom.
682 ἐθόαζεν· ἐκαθέζετο
683 ἔθοντες· ἐθιζόμενοι (Π 260) Ap.S.
684 ἐθοινᾶτο· ἤσθιεν. εὐωχεῖτο. ἐτρύφα
685 ἐθόρνυτο· ὠχεύετο (trag. ad. fr. 619, 9 K.–S.)
686 *ἔθορεν· ἐπήδησεν vg^{1}AS^{3}Br^{53}. ἔβη (Δ 79 ..) Hom.

---

662 Σ ε 80; Schol. **666** Schol. **668** Schol. **670** Σ ε 81; Ap. S. 63, 14; Apion 233, 8 L. (LGM 311, 8); Schol. (+ Schol. min.); EM 319, 30 **672** Σ ε 82 **674** cf. Schol. **680** Σ ε 83; Paus. ε 11 **681** Schol.; E. Gen. 99 Mill. (EM 319, 15) **683** cf. Ap. S. 63, 16 **686** cf. Schol.

---

659 ἐπτίσθη, βα sscr. post ἐ H; ἐπυριάθη ci. La. **662** v. l.: gl. 667 **663** cf. Be. Lex. 109 | incl. ad αἴθεται (Pears. 253) **665** h. e. ἐῆος (ξ 505)· ἀγαθοῦ La. **667** v. l. gl. 662 (Schm.) **672** ἐθημοσύνη (η pr. e corr.? [υ Schow]) H **673** ἔψαυσεν H: Fick 1904, 111 | ἐθήτευσεν H: Pears. 253 **674** ἐθεῖραι H: accent. Mus. | κεκοσμημέναι (μ alt. e corr.?) H **675b** nov. gl. ἐθίζοντας H; expl. 〈ἔθος ποιοῦντας〉 Palm.: contin. et incl. La. **676** contin. H: nov. gl. ed. 1521 **678** ‘inverso ord. e ατμις· εθμη’ La., coll. gl. NT 63 ἀτμίδα· τὴν ἐθμήν. gl. Sap. ἀτμίς· αἰτμή; ex αἰθμή corr. esse vidit Hemsterh. | καμπτὸς H: Mus. **679** expl. δεσμοὶ H: Solms. Beitr. 192 (post Voss.) | πλοκ. ad gl. 674 ret. La., ad δεθμοί Valck. ep. ad Röver. 47 **680** ἐθνισταὶ H: Kust. = testt. **683** ἐθόντες H: accent. Mus. **686** ἔβη tacite incl. La., vix dittogr.

687 ἔθος· συνήθεια

Hom. **688** ἐθόωσα· ὤξυνα (ι 327)

Att. **689** ἔθραξεν· ἐτάραξεν. ἔνυξεν. συνέτριψεν (Plat. Parm. 130d ..)

LXX **690** *ἔθραυσεν· ἔπαισεν (Exod. 15, 6) vg^{2}AS^{5}

691 ἔθρεξεν· ἐπῆλθεν. ἔδραμεν

LXX **692** *ἐθρήσκευον· ἑτοίμως ἐσέβοντο (Sap. 11, 15) vg^{1}AS^{4}

693 †ἐθρία· εὐδία

694 †ἔθρισεν· ἔφριξεν

Hom. **695** ἐθρίγκωσεν· ἐπεγείσωσε· γεῖσος δέ ἐστι τῶν οἰκοδομημάτων ἡ ἀνωτάτω στεφανίς (ξ 10)

D **696** ἐθρίς· τομίας κριός

697 ἐθρυλίχθη· περιεδρύφθη. ἀπεσύρη

698 ἐθρύπτοντο· ἐφλυάρουν (Ael. v. h. 1, 19)

699 ἔθρωσκεν· ἥλλετο, *ἐπήδα (Hippocr. cord. 12 [9, 90, 12 L.]) g^{3}

700 ἔθρωσσεν· ἐκινεῖτο

701 †ἐθύειν· ἄγειν

702 †ἔθυζεν· ἔκρουεν

D **703** ἐθυιεν· ἐνεμαίνετο (Ap. Rh. 3, 755). ἔτρεχεν

704 ἔθυνεν· ἐδίωκεν

D **705** ἐθώκατι· εἰώθασιν

D **706** ἐθώκισε· κατήρτισεν

D **707** ἐθώμιξεν· ἐπέδησεν

Hom. **708** *ἔθων· †μαθῶν. φθειρών. [ἐθισμός·] εἰθισμένος. τῷ ἤθει ἀγόμενος, ἢ *ἐξ ἔθους παραγινόμενος (Ι 540) A^{εθο6}

709 ἐθώπευσεν· ἐκολάκευσεν

710 εἶ· πορεύου

711 εἶ· ὑπάρχεις

D **712** εἶαζων· εἶα ἐπικελεύων. Εὐριπίδης Χρυσίππῳ (fr. 844 K.)

D **713** εἰαί· ἄλετοι καὶ ἀλέσματα. τῶν ὀσπρίων τὰ ἀποκαθάρματα

---

688 cf. Schol. **689** ἐτάραξεν Ph ε 171; Schol. Plat. Parm. (10) et Phaedr. 242c (74) **691** ἔδραμεν Ph ε 172

---

688 ἐθόοσα H: Mus. = Schol. | ὄξυνα H: Mus. = (Schol.) **689** fin. expl. συνέθηκεν H: La. **690** ἔπαυσεν H (K): La. **691** ἔθρηξεν H: Alb. = Ph **692** ἐσεύοντο H: Mus. **693** ἔθρια H: accent. Cunn. | v. l. gl. α 1884 (Mus.) **695** γεῖσσος H: La. **696** ἐθρὶς H: accent. Maass RhM 74, 1925, 461 | ταλμίας H (τολ- Mus.): Pears. 254. HSt. Ind. (qui recte nullam interpunct. habent: τομ., κρ. plerique c. Schr.; cf. Conom. 1969, 202) **697** ἐθρύλιχθη H: accent. Mus. | περιεδρέφθη H: Pears. 254 **700** ἔθρωσκεν ci. Alb., cf. Schwyzer Gr. 1, 708 n.5 **701** gl. ο 145 cft. Lagercrantz KZ 35, 1896, 273 **702** h. e. ἤθυξεν (Kust.) **703** ἐθυίεν H: accent. Mus. **704** ‘ειθυνεν pro ιθ-’ La. **705** gl. 6775 cft. Alb.; Doricum cf. Be. 1, 369 **706** ‘Ionicum ad θωκος’ La. **707** ἐπήδησεν H: Scal. Pears. 254. Perg. **708** ἐθῶν H: accent. Scal. | μαθὼν ed. 1521, βλάπτων Pears. 254, πορθῶν La. | nov. gl. ἐθισμὸς H: contin. et del. Kust. **711** contin. H: nov. gl. Schr. **713** ἄγγελοι H: La. | ἄλεσαι H: Pears. 255 | ‘huc revocanda gl. 720’ La. | v. l.: gl. 984

714 †εἰακέν· ἀσθενεῖν
715 εἰαμεναί· τόποι κάθυδροι ⟨βοτανώδεις⟩ (Theocr. 25, 16)
716 εἰαμενόν· νήνεμον. κοῖλον. [βοτανώδη]
717 εἰαμενή· τόπος, ὅπου πόα φύεται ποταμοῦ ἀποβάντος· ἢ ἕλος παραποτάμιον κάθυδρον. ἢ ἀναβολὴ ποταμοῦ φυτὰ ἔχουσα (Δ 483) Ap.S.
718 *εἶαρ· αἷμα (Callim. fr. 523 Pf.) vg^{3}A^{7}. ἢ ψυχή D
719 εἰαροπότης· αἱμοπότης. ψυχοπότης D
720 εἶα· λέγεται δὲ καὶ δισυλλάβως εἶα. ἐπισκεπτέον δέ, εἰ ταυτόν ἐστιν ἤϊα καὶ εἶα· ὅταν γὰρ τὸ η̄, γίνεται βρῶμα, ὅταν δὲ τὸ ε̄, οὐ βρώματα, ἀλλ' ἢ χόρτος, καὶ ἡ παράθεσις D
721 εἰανοῦ· εὐδιαχύτου (Π 9) Hom.
722 εἵατο· ἦσαν (υ 106) Hom.
723 *εἰαρινῇισιν· ἐαριναῖς (Θ 307) S^{12} Hom.
724 *εἴασεν· ἔασεν (Θ 125 ..) S^{13} Hom.
725 *εἴασκεν· συνεχώρει (Υ 408) vg^{5}A^{9} Hom.
726 εἵαται· κάθηνται (Κ 422 ..) Hom.
727 εἵατο· ἐκαθέζοντο (Γ 149) Hom.
728 †εἰαγχοῦν· βοῶσαν
729 εἴβει· δακρύει. *στάζει vg^{1}A^{4}Br^{1105}Σ. κλαίει. τήκεται (Τ 323) Hom.
730 εἶβε· ἔσταζε. καὶ τὰ ὅμοια (δ 153) Hom.
731 *εἰ γάρ· εἴθε γάρ (α 255 ..) vg^{2}A^{4} Hom.
732 εἴγε· εἴπερ (ε 206) Hom.
733 *εἰ δ' ἄγε· ἄγε δή (Ζ 376) A^{23}. [εἰ δ' ἄγε δή] Hom.
734 *εἰ δ' ἄγε δή· ἄγε δή (β 178 ..) A^{23} Hom.
735 *εἰ δ' ἄγε νῦν· ἄγε δὴ ἄρτι (Π 667) vg^{10} Hom.
736 εἰδαλίς· ὄρνις ποιός D

---

715 cf. Schol. Ap. Rh. 2, 794–95b; Schol.; Su ει 8 (Δ); E. Gen. 100 Mill. (EM 295, 16); Hdn. epim. 44. **717** Ap. S. 63, 19 **718** EM 294, 47 | **719** EM 294, 47 | **720** brevius Σ'' (Ph ε 174. Su ει 6); βρώματα Schol.^{V} ε 368 **721** cf. Schol. **722** Schol. **723** Schol. **727** cf. Schol.; Su ει 13 **729** στάζει Σ ε 86; cf. E. Gen. 100 Mill. (EM 295, 21); Hdn. epim. 44 **731** Σ'' (Ph ε 175. Su ει 15); Schol. b; Moer. p.197, 6 (ε 60 H.); cf. Schol. Plat. Crit. 45d (9). **733** Schol. |

---

714 ἔκαμεν ci. La., tum ἠσθένησεν cum K^{s} **715** εἰακέναι H: Mus. = Su E. Gen. Hdn. (Schol. Ap. Rh.) | καθύγρ- Su Schol. Ap. Rh. | βοτ. e gl. sequ. trsp. La. coll. Schol. **716** νηνεμὸν H: accent. Mus. | 'ab Alexandrino poeta e gl. 717 formata' La. | incl. ad gl. 715 **717** εἰαμένη H: accent. Mus. | φύγα H: HSt. Ind. = Ap. S. **718** εἴαρ H: accent. Alb. **719** hanc gl. (et η 199. ι 76) ad T 87 potius quam Aesch. fr. 459 R. ret. Schm. 4, CXV | v. l.: gl. ι 76 **720** ἀλλὰ χ. Alb. ('nisi hiat oratio' La.) **721** contin. H: nov. gl. Alb. **722** εἵαντο H: Schm. tacite = Schol. | v. l.: gl. 27 **723** εἰαρινήϊσιν H: accent. Mus. **725** εἴεσκεν H: Mus. = K **728** gl. del. Mus. | ἰάχουσαν Schm. **730** le. εἴη H: Pears. 255. Kust. **733** dittogr. del. Schm. **734** le. εἶδα· ἔδη H (K): Pears. 255 **736** gl. ι 162 cft. Pears. 255. Alb.

Ap.S. **737** εἰδαλίμας· καλάς, †εὐώψεις. ἐπὶ τοῦ εἴδους εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς (ω 279)

738 †εἰδάλλεται· φαίνεται

739 †εἰδαλίζεται, ἐναλίζεται

Hom.+D **740** *εἶδαρ· βρῶμα vg^{3}A^{21}Br^{73}, σιτίον (Ε 369 ..). ὄφελος

741 †εἶδας· εἰς αὔριον

Greg.Naz. **742** εἴδατι· βρώματι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 56 [37, 974, 6 M.])

743 *εἰδύλος· λόγιος A^{28}Br^{860}

744 *εἰ δὲ ἄγε· ἄγε δή A^{24}

745 εἰδεῖ· ἐλαύνει. κυλίει. κλείει. κατέχει. ἢ *κάλλει A^{26}, ἢ μορφῇ

Hom. **746** ⟩ειδειεν· ἐφοβεῖτο. ἠνιᾶτο

747 εἰδήμων· γνωστικός

748 εἰδέναι· γνῶναι

749 *εἰ δέον· εἰ πρέπον v^{6}A^{27}

D **750** εἴδεος· θάλπους, καύματος

D **751** εἴδεος ἐνδίοιο· καύματος μεσημβρινοῦ (Callim. fr. 304, 3 Pf.)

Greg.Naz. **752** 'εἴδεος ἧκε σέλας'· μορφῆς ἀφῆκε φῶς (Greg. Naz. c. 1, 1, 22, 12 [37, 493, 7 M.])

Hom. **753** *εἴδεται· φαίνεται vg^{12}Br^{1037}, δοκεῖ (Α 228) Br^{1037}

Hom. **754** *εἰ δ' ἐτεόν· εἰ δ' ἀληθές (Η 359 ..) vg^{11}

Att.? **755** *εἰ δέ τῳ· εἰ δέ τινι Br^{917}Σ?

D+K **756** εἰδεχθές· ἀειδές, αἰσχρὸν τῷ ἰδεῖν, ἤτοι *ἄμορφον (Cyr. glaph. in Pent. 69, 56B) A^{20}Br^{106}Σ

757 *εἰδεχθέστατος· μυσαρώτατος A^{18}(vg^{5}), δυσειδέστατος

758 εἴδη· εἶδος. [καῦμα.] χρῶμα. σῶμα. ὄψις, πρόσωπον

759 †εἰδηθμός· συστροφή. φυγή

---

737 cf. Ap. S. 63, 22; εὐειδεῖς … εὐμόργους E. Gen. 100 Mill. (EM 295, 25) (cit. Hom.) **740** Ph ε 180; βρῶμα E. Gen. 100 Mill. (EM 295, 23); cf. Ap. S. 63, 23; Su ει 20 **743** EM 295, 30 **753** Schol.; φαίν. Ap. S. 63, 24; cf. lex. αἱμ. ε 16 (5); Schol.^{A} Cyr. **754** cf. Schol. **755** Su ει 24; lex. Greg. or. 164, 13 (LGM 177, 13) (Σ ε 90?); Ecl. AO 2, 479, 27 **756** ἄμορφον Σ ε 91; EM 295, 29

---

737 εὐῶπας Alb. **738** v. l . gl. ι 163 (Pears. 255. Alb.); def. Debr. IF 21, 1907, 90 ('frustra' La.), cf. Leum. Hom. W. 248 n.1 **739** dittogr. gl. 738 incl. La. **740** σίτιον H: accent. Mus. | ὄφελος susp. La. | v. l.: gl. ι 167 **741** v. l. gl. 3289 (Ahr. Dial. 2, 385 n.7) **743** εἴδαυλος H (K): Pears. 255. Voss. = EM | expl. + συνετός K EM **744** εἴδε H: Alb. = Hom. **745** εἰλεῖ et εἴδει conf. (Kust. Alb.) | κάλλος H: Kust. = K | μορφή H: Kust. **746** εἰδεῖεν H: δ⟩είδιεν (Ω 358) Pears. 255. Alb. olim **747** εἰδέμων H: Mus. **748** v. l.: gl. 2742 **750** εἰδέος H: accent. Kust.; cf. Wack. Kl. Schr. 1, 746 **751** εἰδεὸς H: accent. Mus. | ἐνδήοιο (ή inc.) H: Mus. **752** le. εἰδέος ἧκε H: Pears. 255 | εἰδέος H: accent. Mus. **754** ἐτέον H: accent. Mus. | εἶδε ἐλήθεται H: Mus. = K **755** εἶδε H: accent. et τω sscr. m. 1 **757** δυσ.(ε?η?)δέστατος H: Mus. **758** καῦμα ad ἶδος (cf. gl. 750) ref. Kust. **759** εἰληθμός Arnald. Lect. 45. Kust. | v. l.: gl. ι 536

760 †εἰδηλήγε· ἀναμάρτητον
761 εἰ δὴ ὁμοῦ· εἰ δὴ ἅμα (Α 61) Hom.
762 εἰδημόνως· ἐπιστημόνως
763 εἴδη παντοία· ἀντί τοῦ ὕλη. Αἰολεῖς ⟨καὶ⟩ Ἴωνες εἴδας τὰς ὕλας λέγουσι D
764 εἴδησις· γνῶσις (Sir. 42, 18) LXX
765 εἰ δή τοι· εἰ δή σοι. ἐάν σοι (Α 294?)
766 †εἴδιον· νενοτισμένον, ὑγρόν
767 *εἰδίω· ἱδρῶ. ἀγωνιῶ A^{22}
768 εἴδωλον· σκιάν (δ 796) Hom.
769 εἰδομένη· ἐοικυῖα, *ὡμοιωμένη (Β 280) (vg^{2}Br^{1241}) Hom.
770 *εἰδομένην· ὁμοιωθεῖσαν (Q. S. 1, 56) A^{17}(Σ)
771 εἰδόμενος· ἐοικώς, *ὁμοιωθείς (Ε 462) vg^{15} Hom.
772 εἰδοποιός· ἀναμορφωτής D?
773 εἶδος· καῦμα. σῶμα. χρῶμα
774 εἰ δ᾽ οὖν· εἰ δὲ οὖν
775 †εἰδύει· καθεύδει
776 εἰδυίῃ· εἰδυίᾳ, ἐπισταμένῃ (Α 365 v. l.) Hom.
777 εἰδυίῃσιν· ἐμπείροις, ἐπιστήμοσι, συνεταῖς, ἐπισταμέναις (Α 608 v. l.) Hom.
778 εἰδῶ· φρόνησιν. ὄψιν D
779 *εἴδωλον· ὁμοίωμα vg^{9}A^{30}Σ, εἰκών, σημεῖον χαρακτηριστικόν, ⌊σκιοειδές (Ε 449) vg^{9}A^{30}Σ
780 *εἴδωμεν· μάθωμεν vg^{14}(Br^{1109}), θεασώμεθα (Cyr. in Esai. 70, 465C)
781 εἰδώς· ἔμπειρος, *ἐπιστάμενος vg^{7}A^{29}, γνούς (Α 385, Γ 202) (vg^{7}) Hom.
782 εἴελος· εἴλιγγος (gl. Ital. 16 K.–A.) D
783 εἶεν· ὑπάρχοιεν (Β 372). *ἦσαν A^{1}. ἢ ἄγε δή Σ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως Σ [ἢ ἐσμέν.] ἢ ἀναφώνησις Hom.+Att.

---

762 cf. Su ει 31 (Δ) **764** Su ει 35 (Δ); Hdn. epim. 46 **770** cf. Σ ε 93 **771** | Schol **776** Schol. **777** – ἐπιστήμοσι Schol.; EM 296, 32 (cit. Hom.) **779** ὁμοίωμα Σ ε 95; cf. Schol. **781** ἐπιστ. Schol.; γνούς Schol. Aeschin. 2, 78 (165) **783** – ἦσαν cf. Schol.; ἄγε δή Σ ε 96; Schol. Dem. 20, 75 (174b); Schol. Plat. Pol.257a (2); Moer p.195, 24 (ε 8 H.).; ἄγε – οὕτως Schol. Luc. 41, 2; ταῦτα μὲν οὕτως Σ ε 96a; Schol. Greg. or. 43, 52 (Norden 15, p.621)

---

760 ‘e νηλητες corruptum’ La. (gl. ν 478) **761** εἰδὴ, ὁμοῦ. (nov. gl.) εἰδὴ ἅμα H: Pears. 255. Vales. Voss. al. **763** h. e. ἴδη (Pears. 255) | παντοῖα H: accent. Mus. | ⟨καὶ⟩ Mein. | h. e. ἴδας (Pears. Sop. Guyet) **766** ἴδιον (ab ἶδος) agn. Kust., ἱδῖον (= ἱδροῦν) Mein. **767** ἰδίω Guyet. Pears. 255 **768** εἰδιῶ H: accent. Mus. **769** ὁμοιωμένη H: Mus.; ομοιουμενη K^{vg}, ὁμοιωθεῖσα K^{Br} **773** cf. gl. 758 **774** expl. ἰδὲ H: Kust. **775** v. l. gl. ι 97 (Kust.) **777** εἰδηΐησιν … συνετοῖς, ἐπισταμένοις H: Mus. **779** ‘gl. Cyrilliana aliis expl. dirempta’ La. | χαρακτήριον H: Schm. **780** ἴδωμεν et εἴδομεν conf. (Schm.) **781** εἰδὴς H: Voss. Kust. = K testt. **783** incl. ad εἶμεν Kust.

784 †εἴεσθαι· ἀκολουθῆσαι. ὁμοιῶσθαι
Hom. **785** *εἰ ἐτεόν· ⟨εἰ⟩ ἀληθές (B 300 v. l.) A^{2}
Hom. **786** †εἴετο· ἐπεθύμει. ὥρμα (Θ 301)
787 *†εἴεο· ἐκπολεμιστοῦ νεανίσκου† ἀναφώνηση A^{3}
Hom. **788** *†εἵζει· καθέζεται (N 281 ..) A^{1}
Hom. **789** †εἵζεο· καθέζου (Γ 162)
LXX **790** *εἴη· γένοιτο $vg^{2}(A^{4}Br^{857.859}\Sigma)$, ἔστω (2. Regn. 14, 17)
791 εἴη· ἔστιν ἄφεσις. *καὶ ἔξεστιν $A^{4}\Sigma$
Hom. **792** εἶθαρ δέ· ταχέως δέ, *εὐθέως $vg^{1}A^{3}Br^{82}\Sigma$, ἤδη κατ᾽ εὐθύ, ὀξέως (E 337). καὶ χθές
793 εἰθεῖν· μαθεῖν
794 εἴθε· ὄφελον. μακάρι. αἴθε. εὐκτικὸν ἐπίρρημα (β 33)
795 ⟩ειθέσθων· ἐπείθοντο
Hom. **796** †εἰθεῖα· δικαιοσύνη (Ψ 580)
LXX **797** εἴθ᾽ οὕτως· μετὰ ταῦτα (2. Macc. 4, 22 ..)
Hom. **798** †εἰθύ· ἐπ᾽ εὐθείας (Y 99)
799 †εἰθύοντα· ὁρμῶντα (Hdt. 7, 8β, 2)
800 †εἰθυνόμενον· ἐπίτονον
Hom. **801** †εἰθυπτίωνα· ἐπ᾽ εὐθείας φερόμενον (Φ 169)
Att. **802** εἰθύφαλλον· τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον (Cratin. fr. 16 K.–A.). Δημοσθένης (54, 14) δὲ νεανίσκους τινὰς ἀσελγεῖς τοὺς εἰθυφάλλους εἴρηκεν. λέγεται δὲ καὶ ποιήματά τινα ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενα
803 εἶεν· ἐπορεύετο
804 εἶημι· πορεύομαι
D **805** εἰκαδάρχαι· προστάται τινὸς συστήματος
D **806** εἰκάδες· μέρη τινὰ φυλῆς
807 εἰκάζειν· σκώπτειν. ἐοικάζειν. τὸ λέγειν· 'ὅμοιος εἶ τῷδε'
808 εἰκάζομεν· ὁμοιοῦμεν A^{42}

---

785 Schol. **786** | cf. Schol. **789** cf. Schol. **790** cf. Σ ε 92 | **791** | Σ ε 92 **792** εὐθέως Σ ε 97; Schol.; Choerob. 207, 26 (E. Gud. 410, 7 St.) **801** cf. Schol. **802** cf. Harp. 160, 1 (cit. Cratin. et Dem.); τὸ ἐντετ. αἰδ. Ael. Dion. ε 12 **807** σκάπτειν Ph ε 193; σκοπεῖν lex. rhet. 258, 18 (q?)

---

784 ἵεσθαι et εἴδεσθαι conf. (La.) **785** ἐτέον H: accent. Mus. | ⟨εἰ⟩ Pears. 255 = Schol. **786** ἵετο HSt. Ind. = Schol. **787** ἰήωσις (vel sim.)· πολεμικοῦ παιανισμοῦ La. **788–9** εἴζ- H: spir. Pears. 256, qui ἵζ- agn. (= Schol.) **795** π⟩είθεσθον Guyet. Kust., -σθην (B 834) La. **796** ἰθεῖα Pears. 256. Kust. | δικαία Schol. **798** ἰθύ Pears. 256. Alb. **799** ἰθύοντα Pears. 256. Kust. **800** ἰθυνόμενον HSt. Ind. | ἐπίπονον H: Guyet. Pears. 256 **801** ἰθυπτίωνα Pears. 256. Kust.; fem. Hom. **802** ἰθυ- bis Heins. Pears. 256; εἰθυ- praebere etiam Ael. Dion. et Paus. notat Heins. **803** Hes. scut. 254 (codd.) cft. Schm. **804** ἴημι Pears. 256. Lob. Rhem. 191; cf. Schwyzer Gr. 1, 674

809 εἰκαθέοιμεν· παραχωρήσωμεν (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 32 [37, 1523, 14 M.]) Greg.Naz.
810 *εἰκαιοβουλία· ματαιότης (Cyr. in xii proph. 1, 211, 20 . .) A^{26} (v^{6}g^{2}Br^{128})Σ
811 *εἰκαιολογία· ματαιολογία (Cyr. in Ioh. 1, 23, 9) (A^{36})
812 *εἰκαιομυθεῖ· ματαιολογεῖ (vg^{3}A^{19}), φλυαρεῖ (Cyr. in xii proph. 2, 313, 18) A^{32}Σ(vg^{9})
813 *εἰκαῖον· ἀνωφελές A^{28}Br^{66}Σ, μάταιον Br^{66}Σ(vg^{7}), ἀργόν (A^{27}), μωρόν (Cyr. in xii proph. 1, 15, 13 . .) (vg^{7}A$^{27.34}$)
814 *εἰ καί τις ἄλλος· ὡς οὐδεὶς ἄλλος g^{15}A^{43}
815 εἰκασία· ὁμοιότης (Xen. Mem. 3, 10, 1)
816 εἴ κε· ἐάν πως (A 66) Hom.
817 εἶκε· ὑποχώρει, δίδου χώραν (E 348) Hom.
818 †εἰκεῆς· τυχούσης (Nic. th. 394)
819 †εἴκει· παρεγένετο
820 *εἴκειν· ὑποχωρεῖν vg^{5}A^{22}
821 †εἶκεν· ἦλθεν. [ἢ ἐάν πως] (A 317) Hom.
822 *εἴκελον· ὅμοιον (N 330 . .) Br^{84}(vg^{13}A^{35}Σ) Hom.
823 †εἰκέσθαι· παραγενέσθαι (A 19) Hom.
824 †εἴκετο· ἦλθε, παρεγένετο (A 362 . .) Hom.
825 εἴκετε· ὑποχωρεῖτε, δότε χώραν (Δ 509) Hom.
826 *εἰκῆ· μάτην (Ep. Rom. 13, 4) vg^{1}A^{18}Br^{92}(Σ), ὅθεν καὶ εἰκαῖος ὁ μάταιος v^{1}A^{18}. ἢ ἀκαίρως, ἢ ὡς ἔτυχεν (Eur. Bacch. 686?) vg^{1}A^{18} N.T.+
827 εἴ κα λῇς· ἐὰν τολμήσῃς (Theocr. 5, 21)
828 †εἰκλεῖ· δειπνεῖ
829 †εἰκλόν· δεῖπνον
830 †εἰκνεῖται· ἄλλος αὐτὸν εἰσφέρει D
831 *εἴκοι· ὑποχωρήσοι (σ 374) (A^{21}Σ) Hom.
832 *εἴκομεν· ὑποχωροῦμεν AS^{23}Σ, ἀναχωροῦμεν (Cyr. in Ep. Rom. 203, 28) AS^{23}

---

810 cf. Σ ε 98 **812** | Σ ε 99 **813** – ματαιόν Σ ε 100; ματαιόν Hdn. epim. 47 **816** cf. Ap. S. 18, 10; Schol. **817** Schol. | **819** cf. Schol. A 317 **822** cf. Σ ε 101; E. Gen. 101 Mill. (EM 297, 28) **823** Schol. **825** Schol. | **826** μάτην E. Gen. 101 Mill. (EM 297, 34); gl. Apost. 68; Hdn. epim. 47. 255; cf. Σ ε 102; μάτην et ὡς ἔτυχεν Schol. Ar. Equ. 431a; εἰκαῖος ὁ μάταιος Su ει 74 (Δ) **831** Σ ε 103 **832** Σ ε 104 |

---

809 εἰκαθέσοιμεν H: Lob. Rhem. 147; vitium Gregorii, cf. Ellendt Lex. Soph. s. v. | παραχωρίσωμεν H: Mus. **811** εἰκαιολογεια (accent. dub.) H: Ald. **813** ἀνοφελὲς H: Mus. (?m. 1) = Σ **816** l. αἴκεν Ap. S., αἴ κεν πως Schol. **818** εἰκαίης Mus. **819** εἶκεν et ἦκεν vv. ll. Schol. **821** conf. ἦκεν et εἴ κεν (Schm.) **823–4** ἴκ- Pears. 256. Alb. = Scholl. **825** εἴκεται H: Mus. = Schol. | ὑποχωρεῖται H: Mus. (m. 1?) = Schol. | δῶται H: Mus. (m. 1) **827** εἰκήλας H: La. post Guyet al. (εἴ κῃ) et Schm. (αἴ κα) **828** αἰκλεῖ Kust. **829** αἶκλον Pears. 256. Kust.; cf. gl. α 1924 **830** εἰσφρεῖται ci. La.

D **833** εἰκόνα· χαρακτῆρα, τύπον
834 *εἰκός· τάχα Σ. ἴσως. *εὔλογον vg[4]AS[20]Σ. ἀκόλουθον g[4]AS[20]Br[56]Σ. ἐνίοτε καὶ σημαίνει τὸ μὴ πάντως ὄν AS[44]
Hom. **835** εἰκοσάβοιον· εἴκοσι βοῶν ἄξιον. εἰκοσαπλοῦν (χ 57)
836 *εἰκὸς ἦν· ἐνεχώρει AS[46]
837 *εἰκόσι· χαρακτῆρσιν vg[14]AS[41]
Ap.S.? **838** εἰκοσινήριτ᾽ ἄποινα· εἰκοσαπλᾶ, πρὸς εἴκοσιν ἐξισούμενα. ἐρίζειν γὰρ τὸ ἐξισοῦσθαι (Χ 349)
Hom. **839** εἰκοσόροιο· εἰκοσακώπου (ι 322)
840 *εἰκότα· ὅμοια S[33], πρέποντα v[10]g[12]AS[33]Br[78], ἁρμόζοντα vg[12]S[33] [ἢ ἐλθόντα]
841 *εἰκοτολογῆσαι· ἐστοχασμένως εἰπεῖν (Phil. leg. Gai. 58) AS[31]Br[116] Σ
842 *εἰκότως· πρεπόντως vg[11]AS[39]Σ. εὐλόγως A[30]S[39]. δικαίως g[11]A[30] S[39]Br[67]Σ
Hom. **843** *ἔϊκτην· ὡμοιωμένοι ἦσαν (Α 104) (Br[111])
D **844** εἰκούς· εἰκόνας· ‘εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων’ (Ar. Nub. 559). Ἀριστοφάνης τοῦτό φησι, δυσχεραίνων ἐπὶ τῷ ἄλλοις ποιηταῖς ἀφορμὰς παρασχεῖν. ἐν γὰρ Ἱππεῦσί φησιν ‘ὅπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας’ (864)
Ap.S. **845** εἰκυῖα· ἐοικυῖα. *ὁμοία (Ζ 389) S[37]
846 εἰκώ, *εἰκών· χαρακτήρ. ὄψις AS[40]
Hom. **847** *εἴκων· ὑποχωρῶν (Κ 122) Σ(S[51]Br[1035])
Hom. **848** *εἰκώς· ἐοικώς (Φ 254) AS[47]
D **849** εἴλα· ὀσπρίων καλάμη
Hom. **850** εἰλαδόν· ἀθρόως. κατὰ συστροφήν (Β 93 v. l.)
Hom. **851** *εἰλαπινάζων· εὐωχούμενος (Ξ 241) g[εκτ15]AS[20]Σ
Hom. **852** *εἰλαπίναι· εὐωχίαι (Σ 491) (g[εκτ23])

---

833 cf. Ph ε 195 | **834** – ἀκόλ. (om. ἴσως) Σ ε 105; εὔλογον ἀκολ. lex. rhet. 244, 24 (?); ἀκόλ. lex. Greg. or. 163, 15 (LGM 176, 15); Ecl. AO 2, 479, 12 **835** Schol. b | **838** cf. Ap. S. 63, 26; Schol. **841** Σ ε 106 **842** πρεπόντως et δικαίως Σ ε 107 **843** cf. Ap. S. 63, 28; Schol. **844** εἰκόνας Schol. Ar. b (Su ει 92 ad fin.); cf. Choerob. in Theod. 2, 23, 320–1 **845** Ap. S. 63, 30 | **847** Σ ε 108; lex. Greg. or. 163, 1 (LGM 176, 1); Ecl. AO 2, 478, 32 **850** | Σ ε 109; cf. Schol. (+ Schol. min.); E. Gen. 167 Mill. (EM *470, 112. 113) **851** Σ ε 110; Schol. (+ Schol. min.); E. Gen. 101 Mill. (EM 298, 20)

---

833 contin. H: nov. gl. Mus. **834** contin. H: nov. gl. Mus. | ἢ συμβαίνει H (K[AS]): Alb. **836** contin. H: nov. gl. Mus. = K **838** εἰκοσινηριτάποινα H: Sop. Heins. Jun. al. = testt. **839** εἰκόσοροι H: m. 1? **840** incl. ad ἵκοντα (Alb.) **843** εἴκτην H: Ald. = testt. | ὁμοιούμενοι H: La. **844** εἰκουστῶν H: Mus. | τὸ H: Mus. | πειρώμενοι πεπόνθασιν H: Jun. = Ar. **849** εἰλὰ H: accent. Mus.; ‘Syracusanum? ειλ- e *ϝελϝ-’ La. (non accipit K.–A.); gl. 875 cft. Alb. | ὄσπριον H: Salm. Pears. 257 **850** εἰλαδὼν H: Ald. = Σ; ἰλαδόν E. Gen. Schol. **851** εἰλαπιζάνων H: Ald. = K testt.

853 *εἰλαπιναστής· συμπότης g^{εκτ14}AS^{30}Σ, συνευωχητής, ὁμοτρά-πεζος (Ρ 577) g^{εκτ14}AS^{30} Hom.

854 *εἰλαπίνη· θυσία Br^{103}. ἑορτή Br^{103}Σ(g^{εκτ36}), ἀπὸ τοῦ συνειλεῖσθαι εἰς αὐτὴν πλείονας. ⸤εὐωχία (α 226) AS^{29}Br^{103}Σ(v^{6}AS^{17}) +Ap.S.

855 *εἰλαπίνῃσιν· εὐωχίαις μεγάλαις (Κ 217) AS^{31} Hom.

856 εἶλαρ· ἀλέξημα. *βοήθημα vg^{4}S^{19}. φυλακή (AS^{19}). ἀσφάλεια. ⸤⟨ἕρκος⟩ (Η 338 ..) S^{19} Ap.S.

857 *εἴλας· ἀγέλας (2. Macc. 5, 3 v. l.) g^{εκτ24}AS^{14}Σ. ἢ πυκνή. ἀγαθή S^{14}. σκοτεινή [ἕρκος] LXX+D

858 εἰλάτινον· τὸ ἐπὶ τῆς τρόπεως τοῦ ἱστοῦ ἐλάτινον ξύλον (β 424) Hom.

859 *εἵλατο· ἔλαβεν AS^{9}. ἠγάπησεν vg^{2}AS^{12}. ἠθέλησεν vg^{2}AS^{12}Br^{205}Σ

860 *εἷλεν· κατέλαβεν(g^{εκτ12}S^{10}Σ), ἐχειρώσατο (Δ 421) v^{1}g^{εκτ12}AS^{10} Hom.

861 *εἵλεα· †ἄθλια AS^{22}. χαλινοί. δεσμοί. φιμοί. δέραια S^{22}

862 Εἰλειθυίας· ἐνίοτε μὲν τὰς θεάς (Λ 270), ἐνίοτε δὲ τὰς ὠδῖνας (Τ 119)· ὁ ποιητὴς δὲ ἑνικῶς (Π 187) . Ἥρα ἐν Ἄργει D

863 †εἰλεῖται· κρύπτεται. κακουργεῖ

864 εἰλέοντες· στρέφοντες

865 εἰλεός· ἡ τοῦ θηρίου κατάδυσις καὶ στροφός (cf. gl. Ital. 17 K.–A.)

866 εἰλέουσι· συγκλείουσι συνέχουσιν

867 εἰλεῦνται· συγκλείονται (Callim. SH 253, 2)

868 εἰλεσίας· εἶδος καλάμου

869 εἰλέτις· βλάσφημος

870 *εἵλετε· ἐπορθήσατε AS^{11}

871 *εἵλετο· ἠνέσχετο AS^{8}. ἔλαβεν (Β 46) AS^{9}. ἀφεῖλεν Hom.

872 εἰλέωσι· συγκλείωσι συνέχωσιν (Β 294) Hom.

---

853 συμπ. Σ ε 111; συνευ. – Schol. **854** ἑορτή et εὐωχία Σ ε 112; εὐωχία Ap. S. 63, 31; Schol. a; Choerob. 208, 10; Ecl. AO 2, 434, 9 (E. Gud. 414, 16 St.); Hdn. epim. 48. 226 **856** φυλακή ἕρκος Ap. S. 63, 32; φύλαγμα, ἀσφ. E. Gen. 101 Mill. (EM 298, 5); ἀσφ. Su ει 98 (Δ) **857** ἀγέλας Σ ε 114 **859** ἠθέλησεν Σ ε 117; lex. Greg. 163, 16 (LGM 176, 16) **860** Σ ε 116 | **862** cf. Schol.^{A} Λ et T **865** cf. Ph ε 220; κατάδυσις Arcad. 38, 17 (41, 17) **867** cf. Ap. S. 64, 4 **871** ἔλαβεν Schol. **872** Schol. EM 298, 23 |

---

853 εἰλαπινάστης H: accent. Mus. | συνευωχήτ(ης?) H: accent. Mus. **854** ἐπὶ H: Mus. | πεινῶντας H: La. = r **855** εἰλαπινήϊσιν H: accent. Mus. | μγ′ H (h. e. μέγα La): La. = K **856** εἰλαρ (accent. dub.) H: accent. Mus. | ἕρκος e gl. 857 trsp. Kust. = K Ap. S. **857** (ε)ἴλας et εἰλάς conf. (Pears. 257) | incl. ad gl. 856 **858** εἰλατινὸν H: accent. Mus. | ἐλατινὸν H: accent. Mus. **859** εἴλατο H: spir. Alb. **861** ψάλια Erbse post Schm. | δέρεα H: Kust. **862** εἰληθυῖας H (accent. Mus.; cf. gl. 887): Abresch Misc. 6, 1, 270 = Phav. | ὀδύνας H: Schm. = | ἐνικᾶ(?) H: Mus. **863** v. l. gl. 915 (Schm.) **865** gl. ex Hdn. postremo deduci cens. La. (1, VIII), coll. An. Par. 1, 281, 32 **866** gl. 872 cft. Schm. **867** εἰλεοῦνται H (‘scl. ευ cum v. l. ου’ La.): Kust.; εἰλεῦντα· -τα malit Alb., = λ 573 et Ap.S. **868** εἰλετίας Theophr. h. pl. 4, 11, 13; cf. Schulze QE 161 n.5 **869** εἴλετις H: accent. Mus.; ‘ad vilis, vilitare’ La. **870** εἴλεται H: -τε Mus., spir. Kust. = K | ἐπορθήσετε H: Mus. = K **871** εἴλετο H: spir. Alb. **872** εἰλεῶσι H: accent. Mus. | συνέχουσιν H: Mus.

873 *εἰληθερῶν· ἡλιαζόμενος AS[25]
874 εἰληθερήσαντες· ἐν ἡλίῳ θαλφθέντες
Att.+D **875** εἵλη· ἡ τοῦ ἡλίου Br[1024] αὐγή (Ar. Vesp. 772), ἢ ⌊θερμασία (Br[1024]) (Ar. fr. 636 K.–A.). ἢ καὶ τὰ ἄχυρα, καὶ τῶν ὀσπρίων ἡ καλάμη. [καὶ θερμασία]
876 εἰληθερεῖν· ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι (Hippocr. morb. 2, 68 [7, 104, 9 L.])· εἵλην γάρ φασι τὴν τοῦ ἡλίου αὐγήν
877 εἰλήθη· ἐστράφη
878 *εἰληθερούμενος· ἐν ἡλίῳ θερμαινόμενος AS[26]
Hom. **879** εἰλήλουθα· ἦλθον (E 204)
Hom. **880** *εἰλήλουθεν· ἐλήλυθεν (O 131) (S[43])
881 εἰλήϊον· ἐν ἡλίῳ θερμανθέν
Hom. **882** εἵληθι· ἵλεως γίνου (γ 380)
883 *εἰλημμένον· συλληφθέντα AS[27]
884 *†εἵλην· συστροφήν AS[21], πλῆθος A[21]
885 εἵλη̣ς εἶ· ἵλεως εἶ
886 εἴληφεν· ἔλαβεν, ἐδέξατο
887 *Εἰλήθυιαι· αἱ ἐπὶ τῶν τικτουσῶν g[εκτ31] θεαί
888 †Εἰλήτι· Ζεὺς ἐν Κύπρῳ
889 *εἴληχα· λέλογχα, ἔλαχον, εἴληφα (g[εκτ38]Σ)
890 *εἰλιγγιᾶν· σκοτοῦσθαι AS[28]. συστρέφεσθαι
891 εἰλιγγιῶν· σκοτοδινιῶν (Plat. Theaet. 175d)
892 *εἴλιγγον· σκότωσιν (Plut. quaest. conv. 695A) g[εκτ30]AS[15]Br[132]Σ
893 εἰλίγγους· σκοτοδινιάσεις
894 †εἰλιθιότης· παντελῶς ἀπόγνωσις
895 *εἰλικρινές· καθαρόν vg[3]Br[89](g[εκτ17]AS[36]Br[1113]). ἄδολον, ἀληθές (g[εκτ17]AS[36]). φανερόν
896 εἶλι⟨γξ·⟩ σκότωσις. στροφός

---

875 – αὐγή Ael. Dion. ε 19 (Σ″ [Ph ε 227. Su ει 111]); Tim. ε 11; [Did.] 26; Schol. Ar. Vesp. 772b; Heracl. ap. Erot. fr. 25; θερμ. E. Gen. 101 Mill. (EM 298, 53) (cit. Ar.) **876** cf. Ph ε 211; Ael. Dion. ε 17 **878** Su ει 113 (Δ) (om. ἐν ἡλίῳ); (Hdn. epim. 48) **882** cf. Schol. **884** cf. Su ει 110 **887** Σ ε 115; Paus. ε 14 **889** ἔλαχον – cf. Σ ε 118 **891** cf. Schol. Ar. Ach. 581 (Su ει 120); Ecl. AO 2, 434, 19 (E. Gen. 101 Mill. [EM *470, 174]) **892** Σ ε 119; (Poll. 2, 41 v. l.) **895** καθαρόν Σ″ (Ph ε 228. Su ει 123. E. Gen. 101 Mill. [EM 298, 56]); lex. rhet. 246, 25 (q?); Choerob. 204, 5

---

874 εἰληθερίσαντες H: Mus. **875** gl. 849 cft. Schm., qui dittogr. del. **876** ἑλεῖν, ἦν sscr. H: Mus., accent. Ald. | φή( ) H: Ald. **881** θερμανθέ H: Mus. **882** εἴληθι H: spir. Schulze QE 466; pro ἵληθι Pears. 257. Kust. (= Schol.), sed ει def. Schulze **884** εἵλεῖν· συστροφεῖν H: Schm. = K **885** εἰλὴς H: (accent. Mus., spir. Phav.) La. coll. hιλε̄ϝο̄ι IG 5, 1, 1562, 2 **887** εἰληθυῖαι H: accent. Mus.; εἰλείθυιαι testt. **888** gll. 6785. 1850. 1842. 1969 cft. Schm.; Ελειτας Apollinis cogn. ap. Cyprios (Schwyzer 682, 15) cft. La. **889** expl. ἔλαχα H: Mus. **890–3** gll. ι 553–5 cft. Pears. 257. Kust. **894** v. l. gl. η 360 (Pears. 258. Alb.) **896** εἰλισκότωσις H: Schm. post Voss.

897 εἰλίξουσι· στρέψουσιν

898)είλιον παράφερναν

899 εἰλίποδας βοῦς· ἐπιθετικῶς τὰς βοῦς (Φ 448) διὰ τὸ ἐλίσσειν τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν ⟨…⟩ τὰς αὐτὰς καὶ εἰλίποδας ἕλικας διὰ τὸ οὕτως βαδίζειν λέγουσι (Ι 466) Hom.

900 εἰλιπόδεσι· ταῖς βουσί (Ζ 424) Hom.

901 *εἰλιπόδης· ἐν τῇ ἐλιγῇ τοὺς πόδας ἔχων (Nonn. Dion. 1, 60) AS[37]

902 εἰλίχθη· ἐστράφη

903 εἵλκετο· ἐτείνετο (Hdt. 2, 125, 3)

904 εἱλκτής· αἴτιος D

905 †εἰλτῆρες· ἐνώτια

906 εἴλλῃ· εἴργῃ, κωλύῃ D

907 *εἰλλόμενον· εἰργόμενον Br[1114]. Αἰσχύλος Βασσάραις (fr. 25 R.) D

908 εἰλόμενοι· περιειλούμενοι, συνεστραμμένοι. ἢ συγκεκλεισμένοι. ἢ συνηθροισμένοι (Ε 782) Hom.

909 εἰλομένων· συστρεφομένων ἐν πολεμῷ (Ε 203) [Br[445]] Hom.

910 †εἰλός· πᾶν τὸ ἐπιπῖπτον βάρος. καὶ τὸ ἐν ταῖς πάγαις ἐπιπῖπτον ξύλον

911 εἰλούμενος· συστρεφόμενος (Ael. n. an. 6, 4)

912 εἰλύ· μέλαν

913 †εἰλύει· κοιμᾶται

914 εἴλυεν· ἐκρύπτετο D

915 εἰλύεται· εἰλεῖται, συστρέφεται. κρύπτεται. κακουργεῖ. τετραποδίζει

916 Εἰλήθυια· ἐπιτεταγμένη τοκετῷ (Callim. epigr. 53, 1 Pf.)

917 εἴλυμα· ἐνείλυμα. περίβλημα. σκέπασμα (ζ 179) Hom.

918 *εἰλύος· τέλματος (Φ 318 v. l.) S[51] Hom.

919 *εἰλύς· [εἰλύω]. τὸ πηλῶδες τοῦ ποταμοῦ S[52] Hom.

920 εἰλυόμην· ἐκρυπτόμην D

---

899 – πορείαν Schol. Ζ 424; cf. Schol. Φ; διὰ[1] – πορείαν cf. Ap. S. 64, 3; οὕτως βαδίζειν cf. Schol. Ι **906** cf. Σ″ (Ph ε 209. Su ει 109); Crates fr. 56a M. **909** Schol. **910** ἐπιπῖπτον βάρος Ph ε 250 (in gl. εἴπους; cf. gll. 996. ι 775. 861) **911** Su ει 131 **915** – συστρ. Ph ε 214 **917** ἐνείλ. Ap. S. 64, 5; – περίβλ. Schol. a; σκέπ. E. Gen. 102 Mill. (EM 299, 52)

---

898 μ⟩είλιον Kust. **899** ἐλίσσειν H: spir. Ald. | lac. ci. Alb., coll. Eupol. fr. 174, 3 K.–A. Paus. γ 14 **903** εἵλκετο H: spir. Schr. (in app.) **904** εἱλκτὴς H: spir. La. | v. l.: gl. 1037 **905** v. l. gl. 2086 (Pears. 258) **907** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | βάσσαρες H: Mus. **910** εἶπος, h. e. ἶπος Pears. 258. Kust.; cf. gll. 996. ι 775 | ἐπιπίπτον bis H: accent. La. **912** 'fictum ad explicand. ειλυποδες' La. coll. Schol. Ι 466; Schm. tamen cft. gll. 2062. 2238 **913** v. l. gl. 97 (Avyer. 1978, 306–7) **914** 'activum vix sanum' La., cf. gll. 915. 920 **915** εἴλεται Ph, -έεται (Hippocr.) Theodorid. | v. l.: gl. 863 **917** εἴλημα H: Voss. Pears. 258. Kust. al. = testt. | ἐνήλυμα H: Pears. = Ap. S.; ἐνείλημα Schol. **919** incl. Schm., qui ci. ⟨ἀπὸ τοῦ⟩ εἰλύω

D **921** εἰλυθμός· ὅλκος, συρμός

D **922** εἰλυθέντες· καλυψάμενοι

923 εἰλύσθαι· ἕλκειν

D **924** εἰλυσπᾶσθαι· τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσι καὶ τοῖς σκώληξιν ἰέναι

925 εἰλυσπᾶτο· συνεσπᾶτο

926 *εἰλυσπώμενος· εἰλούμενος S[53]

D **927** *εἰλυσπῶνται· περὶ ⟨τὸν⟩ αὐτὸν τόπον στρέφονται μετὰ καμάτου S[54]

928 εἰλύσσεται· εἰλεῖται

Hom. **929** εἰλύσω· ἐν ἰλύϊ κρύψω (Φ 319)

930 †εἰλύϊος· θηρίον ἀπὸ φρυγάνων σκωληκοειδές, ᾧ χρῶνται πρὸς δέλεαρ

931 εἰλυφᾶι· στρέφει. ζητεῖ. τινάσσει τὴν φλόγα

Hom. **932** εἴλυται· καλύπτεται (Μ 286)

Hom. **933** *εἴλυτο· κατεσκεύαστο. κατεκεκάλυπτο (Π 640) AS[32]

Hom. **934** εἰλυφάζει· εἰλεῖ. παραγώγως (Υ 492)

935 *εἰλυφάζετο· ἐλίσσετο, συνεστρέφετο AS[33]

Ap.S. **936** εἰλυφόων· εἰς εἴλυσιν ἄγων, ἢ συνειλῶν τὸ φῶς μετὰ συστροφῆς (Λ 156)

Hom. **937** *εἰλυφόων ⟨ἄνεμος⟩· συστρέφων ἄνεμος (Λ 156) AS[18]

938 *εἰλυφάζει· συνάγει. ἰχνεύει. ˌσυστρέφει (S[56.57])

939 εἰλυφῶνται· συστρέφονται. περιέρχονται

940 *εἰλύω· περιβάλλω AS[34]

941 [εἰλῶ]

Eur. **942** εἰλόμην· ἐδεξάμην (Eur. Med. 396)

943 *εἰλῶν· συστρέφων AS[35]

944 *Εἵλωτες· οἱ Λακεδαιμόνιοι δοῦλοι, οἱ παρὰ Λάκωσι δουλεύοντες

945 εἱμάδες· ποιμένων οἰκίαι

---

924 Ph ε 669; cf. Ael. Dion. ε 20; E. Gen. 102 Mill. (EM 299, 54); Schol. Ar. Lys. 722; cf. gl. ι 596 **932** cf. Schol. **933** | cf. Schol. **934** E. Sym. ε 153; εἰλεῖ Schol. **936** Ap. S. 64, 6; συνειλῶν cf. Schol. **938** συστρ. Schol.; cf. Su ει 139 (Δ); E. Gen. 102 Mill. (EM 300, 2); E. Gud. 418, 15 St. **944** cf. Ph ε 238; lex. rhet. 246, 16 (EM 300, 7); Schol. Clem. Al. Protr. 26, 13 (1, 307, 15)

---

921 ἕλκος H: Arnald. Lect. 45 | τρόμος H (addub. Schulze QE 336 n.1): La. **925** εἰλύσπατο H: accent. Mus. | συνήσπατο H: Mus. **927** π( ) H: expl. et add. Mus. | τρόπον H: Mus. **929** ἰλύει H: Mus. **930** gll. 1977. ι 561 cft. Alb. **931** εἰλυφαὶ H: accent. Schm. **932** εἰλύται H: accent. Mus. | κέκαλυπται Schol. **935** εἰλίσσετο H: La. = K **936** ἤλυσιν H: Mus. | συνείλον H: Mus. = Ap. S. (Schol.) | συστρόφως H: Mus. = Ap. S. **937** add. La. = K **940** περιβαλῶ H: Schm. = K **941** dittogr. del. La. **942** contin. H: nov. gl. Kust. | εἰλώμην H: Mus. **944** ειλῶτες (spir. inc.) H: spir. et accent. Mus. **945** χ⟩ειμάδες Voss., ‘nam aestate in montibus degunt’ (La.)

946 εἱμαρμένη· τὸ πῦρ. ἢ βία. καὶ ἀνάγκη μεμοιραμένη
947 εἵμασιν· ἱματίοις (Γ 392) Hom.
948 εἰ μέμονας· εἰ πρόθυμῇ (I 247) Hom.
949 *εἰ μέν· ἐὰν μέν (A 135) $v^{1}A^{7}$ Hom.
950 *εἰμέν· ὑπάρχομεν. ἐσμέν (E 873) S^{22} Hom.
951 εἱμένοι· περικείμενοι. *περιβεβλημένοι (Δ 432) (AS^{10}) Hom.
952 εἰ μή· ἐάν μή (B 156) Hom.
953 εἰ μή σφας· εἰ μὴ αὐτούς
954 εἰ μὴ †καὶ λαγόνεσι· μή τι δ᾽ ἂν κατ᾽ ἀκριβολογίαν
955 *εἴμην· ὄντως $vg^{3}A^{9}Br^{936}$. ὑπῆρχον ἐγώ
956 *εἶμι· πορεύσομαι (A 169) ($g^{εκτ42}S^{16}Br^{1006}Σ$) Ap.S.
957 *εἰμί· ὑπάρχω (A 186) $g^{εκτ41}S^{15}$ Hom.
958 *εἵ μιν· εἰ αὐτόν (O 460 ..) S^{24} Hom.
959 †εἰμείρεται· ἐπιθυμεῖ (α 59) Hom.
960 †εἵμορος· πεπρωμένος
961 *ἑίν· ἀντωνυμία. ἐκεῖνον (Antim. fr. 92 W.= 139 M. ?) AS^{3}
962 εἶναι· πεφυκέναι. *ὑπάρχειν (A 91) $g^{εκτ46}Br^{1065}$ Hom.
963 ‘εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν’· βουλευσόμεθα δυνατῶς (Σ 274) Hom.
964 εἰνάνυχες· ἐπὶ ἐννέα νύκτας (I 470) Hom.
965 †εἶναξ· κάλλος†.
966 †εἰνάς· νεῦρα
967 εἰνάετες· ἐπ̄ ἐννέα ἔτη (Σ 400) Hom.
968 εἰν ᾿Αρίμοις· ῎Αριμά τινες τὴν κατακεκαυμένην τῆς Φρυγίας χώραν (B 783) D?

---

947 Schol.; Ep. Hom. ε 64 **948** Schol. **949** Schol. **950** EM 300, 36; ἐσμέν Schol. **951** | lex. Hom. ε 150 **956** Σ ε 124; Ap. S. 64, 7; Apion 233, 13 L. (LGM 311, 13); Ep. Hom. A 169; lex. Greg. or. 163, 13 (LGM 176, 13); Schol. Aeschin. 1, 148 (305); cf. Schol.; Hdn. epim. 49; Choerob. 211, 24 (E. Gud. 421, 12 St.); Ecl. AO 2, 479, 10 **957** Apion 233, 13 L. (LGM 311, 13); Schol.; Su ει 152 (Δ); E. Gen. 102 Mill. (EM 300, 39); Hdn. epim. 49; Choerob. 210, 32. 211, 18 **961** Ap. Dysc. pron. 82, 24 **962** | Su ει 158 (Δ); E. Gen. 102 Mill. (EM 301, 38); lex. Hom. ε 83; gl. Dionys. PG 4, 25B **963** cf. Schol. **964** Schol.; Ap. S. 64, 8; Su ει 154; E. Gen. 102 Mill. (EM 302, 7) (cit. Hom.) **968** cf. Strab. 13, 4, 11, p.628, 14 sqq.

---

946 πῦρ Stoicorum intellegit La. **948** μεμόνας H: accent. Mus. **950** εἶμεν H: accent. La. | ὑπάρχοιμεν H: Pears. 258 = EM **951** εἰμένοι H: spir. Pears. 258. Alb. **953** contin. H: nov. gl. Voss. | μὴ σφᾶς H: La. (μὴ σφὰς Ald.) **954** κατὰ κανόνα· εἰ Erbse post Mein. **955** gl. del. Mus. | conf. ἦ μήν et ἤμην (Schm.); gl. η 482 cft. La. | ὑπῆχον H: Schow 241 n.14 **956** πορεύομαι Alb. = K testt. pler. (exc. Schol. Aeschin.) **958** expl. ἑαυτόν H: Koen. Greg. Cor. 228 **959** ἱμείρεται Pears. 258. Alb. **960** def. Schulze QE 465 n.3, ‘vix recte’ La. qui v. l. esse gl. 2387 censet (sic vel εἱμαρτός Schm.) **961** εἶν H: accent. La., coll. Ap. Dysc. pron. 82, 24 | ἐκεῖν° H: Pears. 258. Alb. = K **963** ἕξοιμεν H: Pears. 258. Alb. **964** θν̄ H: Mus. = testt. **965** οἶναξ· κλάδος G. Dind. 3, 272D **966** ἶνας Pears. 259 **967** εἰναετὲς H: accent. Mus. **968** εἰκαρίμοις H: Mus. (unum vb.), Pears. 259. Kust.

D **969** εἰνάτιον· λοξόν

Hom. **970** *εἰνάτερες· αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες (S$^{post\ εω}$), αἱ σύννυμφοι (X 473) AS^{5}(Br^{1034})

D **971** Εἴνατον· τόπος Λυκίας (?), καὶ Κρήτης (Xenion FGrHist. 460 F 5)

Hom. **972** *εἴνατος· ἔνατος (B 295) Br^{1112}(A^{8})

973 *εἵνεκεν· ἕνεκεν g^{εκτ47}AS^{7}, χάριν g^{εκτ47}(v^{1}S^{11}Br^{110})

Hom. **974** *εἰν ἐλεοῖσιν· ἐν τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις (I 215) AS^{2}

Hom. **975** †εἶνες· νεῦρα (λ 219)

976 εἰνεσίαι· ἐπιστολαί

Hom. **977** *εἰνὶ θρόνῳ· ἐν τῷ θρόνῳ (Θ 199) S^{12}

Hom. **978** *εἰνοδίοις· τοῖς πρὸς τῇ ὁδῷ τὰ οἰκία ἔχουσιν (Π 260) (g^{εκτ45}S^{ειπ12})

979 εἴνοσις· κίνησις

Hom. **980** εἰνοσίφυλλον· σύνδενδρον. κινησίφυλλον· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις· καὶ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος σύνδενδρος (B 632)

981 *εἴξαντα· ὑποχωρήσαντα v^{1}g^{εκτ51}AS^{2}(Br^{83}), ὑποστρέψαντα (Cyr. in Esai. 70, 184B)

Hom. **982** εἶξε δέ· ὑπεχώρησε δέ (Ω 100)

Hom. **983** εἷο· ἑαυτοῦ. [εἰπεῖν λέγειν] (Δ 400)

984 †εἶοι· ὀσπρίων τὰ καθάρσια

985 εἰ οἷά τε· εἰ δυνατά (Hippocr. mul. 2, 203 [8, 392, 5 L.])

D **986** †εἰπάδεον· ἐπικόπτον

Orth. **987** *εἰπέ. εὑρέ. ἐλθέ AS^{4}

Hom. **988** εἰπέμεν· εἰπεῖν (H 373)

Greg.Naz. **989** εἴπερ τινές· ὥς ἄλλοι τινές (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 265 [37, 1185, 9 M.])

Hom. **990** *εἴπερ γάρ· ἐὰν γάρ (A 81) S^{5}

Hom. **991** *εἴπεσκεν· εἶπεν (B 271) AS^{3}Br^{1108}

Hom. **992** *εἵπετο· ἠκολούθει (B 675) S^{6}Br^{112}

---

970 cf. Ael. Dion. ε 21; – γυν. Schol. **971** testimonium Lyciae non invenio | St. Byz. ε 21 (261, 17 M.); EM 302, 14 **972** Schol.; Ep. Hom. ε 73 **974** cf. Schol.; Su ει 160 **975** Schol. **980** κινησίφυλλον – cf. Ap. S. 64, 9; Schol.; Su ει 162; Choerob. 203, 3 (E. Gen. 102 Mill. [EM 302, 18]); Eust. Od. 1613, 40 (1, 320, 40 St.) **982** cf. Schol. **983** Apion 233, 15 L. (LGM 311, 15); Schol.; Su ει 167 (Δ); E. Gen. 103 Mill. (EM 334, 39); cf. Choerob. 202, 12 | **987** de accent. Schol. Luc. 270, 9; Arcad. 173, 5. **990** cf. Schol. **991** Schol. **992** Schol.

---

969 gl. 3186 cft. Kust. **970** εἰνατέρες H: accent. Mus. | σύννυμφαι H: Arnald. Lect. Gr. 74 = (Ael. Dion.) **972** ἔννατος H: Ald. = K Schol. **973** εἵνεκα K^{vSBr} **974** ἐλέοισιν H: accent. Mus. **975** ἶνες Pears. 259 = Schol. **978** τοὺς πρὸ H: Mus. | οἰκεῖα H: Mus. **980** ἔνωσις H (Ap. S. Choerob.): Mus. = Schol. Su E. Gen. **983** εἰπεῖν λέγειν del. Mus., ft. ad. gl. 988 **984** v. l. gl. 713 (Pears. 259) **985** εἰοίατε· ἀδύνατα H: Reisk. **986** ἰπαλέον agn. L. Dind. 3, 273D | ἐπίπονον H: La. **987** εὗρε H: accent. Mus. | 'frustulum prosodiacum' (La.), de imper. oxyton. **988** εἴπεμεν H: accent. Mus. **992** contin. H: nov. gl. Pears. 259. Alb. = K

993 εἰπόμην· ἠκολούθουν (Eur. Phoen. 1164 ..) Eur.
994 εἵποντα· ἀκολουθοῦντα
995 *εἵποντο· ἠκολούθουν (E 591) vg[1]AS[2]Σ Hom.
996 εἶπος· παγίς. [πάγι] καὶ πᾶν βάρος
997 εἴ ποτέ τοι· εἴ ποτέ σοι (A 39) Hom.
998 *εἴρ· λαῖλαψ vg[10]AS[33]Σ
999 εἶραι· συνάψαι. συρράψαι
1000 Εἰραφιώτης· ὁ Διόνυσος παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διός. καὶ Ἐρίφιος παρὰ Λάκωσιν D
1001 *εἰράων· ἐκκλησιῶν, παρὰ τὸ εἴρειν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν (Σ 531) AS[34] Hom.
1002 εἴργαθεν· διεῖργεν, ἐκώλυεν, ἔφρασσε, διεῖλε, διέκοψεν
1003 εἰργάσατο· ἐποίησεν, ἐπράξατο (Ps. 73, 12) LXX
1004 *εἶργε· κώλυε AS[31] κάτεχε (Eur. Hec. 874) Eur.
1005 *εἴργεσθαι· κωλύεσθαι vg[7]AS[17]Σ. συνέχεσθαι
1006 *εἶργμαι· ἠρξάμην AS[29]
1007 εἰργμός· κώλυσις. δεσμός. σύνσχεσις
1008 †εἶρε· αἶρε
1009 *εἴρεαι· ἐρωτᾷς (K 416) AS[19] Hom.
1010a [εἴρεαι· ἔρωτες]
1010b *⟨εἴρει⟩· λέγει, σύρει (Men. Mis. 297?) AS[13]. ἐρεῖ S[13]
1011 εἰρέβαδε· εἰς ἔρεβος D
1012 εἰρεθύρη· ὀρσοθύρα. ὁ στροφεύς D
1013 *†εἰρεῖς· πνίγεις S[39]
1014 †εἴρεον· δουλείαν. αἰχμαλωσίαν
1015 εἴρερον· δουλείαν (θ 529) Hom.
1016 *εἰρεσιώνη· κλάδος ἐλαίας AS[32] Att.

---

995 Σ ε 125; Schol. **996** βάρος Ph ε 250 **997** cf. Schol. **998** Σ ε 126 **1000** Su ει 177 (Δ); Hdn. epim. 52. 210; Schol.[A] A 39*b*; Choerob. 211, 34 (E. Gen. 103 Mill. [EM 302, 53]. E. Gud. 425, 24 St.) | **1001** cf. Schol. **1004** cf. Erot. ε 82 | **1005** Σ ε 127; cf. E. Gud. 426, 3 St. | **1009** Schol. **1015** Ap. S. 64, 13; Schol.; E. Gen. 103 Mill.(EM 303, 2); cf. Ecl. AO 2, 435, 7; Su ει 181 (Δ) **1016** lex. rhet. 246, 30; EM 303, 20

---

993 ἠκόλουθουν H: accent. Mus. **996** h. e. ἶπος Guyet | dittogr. del. Mus. **998** εἶρ H: accent. La. coll. Arcad. 20, 19 | λαίλαψ H: accent. Schm. tacite **1000** ἔριφος H: Wieseler, Philol. 10, 1855, 701–2; cf. gl. 5906 **1001** gl. ι 873 cft. Pears. 260 | ἱράων Schol. | εἰρεῖν H: accent. Mus. **1002** ἔπρασε H, -σσ- Ald.: Herw. Versl. 187 **1006** expl. εἰρξάμην Drachm. ('nisi ἦργμαι [Schm.; ἦρχμαι Kust.] scrib.' La.) **1007** συνέχεσις H: Lob. (cit. La.) **1008** v. l. gl. α 1303 (Schm.) **1009** εἰρέαι H: accent. Mus. | ἔρωτας H: accent. Mus. **1010a** dittogr. gl. 1009 (Schm.) **1010b** le. add. La. = K, coll. gl. 1039 **1011** εἰρέβαδε productio metr. (HSt. Ind., cf. Schulze QE add. 160) **1012** gl. δ 1579 et ἐρθυρίς E. Gen. α 1220 (EM 148, 11; Hdn., Did.) cft. Schm. **1013** scl. εἴργεις La. coll. Σ ε 133 | πνιγεῖς H: accent. Mus. **1014** f. l. gl. 1015 (Kust.) **1015** v. l.: gl. β 620

1017 *εἰρεσίας· κωπηλασίας vg^{4}AS^{15}Σ
Hom. **1018** εἰρεσίη· κωπηλασίη (λ 640)
1019 εἴρεται· ἐρωτᾷ, πυνθάνεται
Hom. **1020** *εἴρετο· ἔλεγεν Σ. ἠρώτα Σ(S^{48}), ἐπυνθάνετο (Α 513)
D **1021** εἰρεῦντα· ἐρωτῶντα
D ? **1022** εἰρεῦσαι· λέγουσαι. εἴρω γὰρ λέγω, οὗ ὁ μέλλων ἐρῶ. Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ (38)
Att.? **1023** εἰ μή τῳ· εἰ μή τινι
Eur. **1024** εἴρηκεν· εἶπεν, ἔλεγεν (Eur. Hec. 1178)
1025 *†εἴρημαι· ἐρωτῶ AS^{24}
Hom. **1026** εἰρημένος· λελεγμένος (Θ 524)
D **1027** εἴρη· ἐρώτησις. φήμη, κληδών
D **1028** †εἰρήδεται· ἐρίζεται
1029 εἰρηναῖον· εἰρηνικόν
1030 εἰρήνη· †κόρος τέλος
1031 εἰρηνάζει· κρατεῖ ⟨…⟩
D **1032** εἰρηνεύσομεν· εἰρηνικῶς διάξομεν
1033 *†εἰρήσαντο· ηὔξαντο AS^{26}Br^{117}
Hom. **1034** *εἰρήσεται· λεχθήσεται (Ψ 795) AS^{28}
1035 *εἰρήσθω· λεγέσθω vg^{11}AS^{35s}
Hom. **1036** εἰρήσομαι· ἐρωτήσω (η 237)
1037 †εἰρητής· αἴτιος
Hom. **1038** *εἴρητο· ἔλεγε AS^{23}, λέλεκτο (Κ 540)
1039 *εἴρει· λέγει AS^{13}. ῥητορεύει
1040 †εἴρη· ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου γινομένη ταῖς νεφέλαις χρόα, τὸ καλούμενον τόξον
1041 εἶρκται· ἑάλωκε, κωλύεται
1042 *εἱρκτή· φυλακή vg^{6}AS^{16}Br^{77}, ἀσφάλεια. [ἢ κωλύει]
1043 *εἱρμός· ⟨ἀκολουθία⟩ (Phil. op. mund. 28) Br^{69}

1017 Σ ε 128; Hdn. epim. 52; Choerob. 208, 22 (E. Gud. 427, 1 St. E. Gen. 103 Mill. [EM 303, 9]). cf. Schol. κ 78; Schol. Ap. Rh. 1, 964–65b **1018** Schol. a; cf. E. Gen. 103 Mill. (EM 303, 9) **1020** – ἠρώτα Σ ε 129; Schol. min.; Ap. S. 64, 15; Apion 233, 19 L. (LGM 311, 19); EM 304, 45; ἠρώτα cf. Schol. **1022** Schol. Hes. **1035** Su ει 196 (Δ) **1036** Schol. **1042** Su ει 198 (Δ); Hdn. epim. 52; Choerob. 198, 17; E. Gud. 428, 20 St. |

1022 εἰρῶ H: accent. Ald. | θεογωνία H: Mus. **1025** v. l. gl. 1047 (Kust.) **1028** ἐρίδδεται (Dor. pro ἐριζ-) Kust. **1030** ⟨διά⟩φορος ci. La. (‘κορος ab expl. sermone alienum’) **1031** ‘officium irenarchi vel του επι της ειρηνης (Leontius Neapol. v. Joann. p.8, 3 Gelzer) agit’ La., qui lac. indic. **1033** ἠρήσαντο Kust., cf. gl. η 771 **1037** v. l. gl. 904 (Pears. 260) **1039** τορεύει H: Mus. | cf. gl. 1010 **1040** h. e. ἶρις (Pears. 260. Kust. post Sop.); εἰ- ‘itacismus potius quam veteris scripturae (Be., Herm. 45, 1910, 156–8) documentum’ La. | γενομένη H: Schm. **1042** incl. e. gl. 1041 La.; ἢ κώλυσις Alb. | v. l.: gl. 1053 **1043** expl. suppl. Pears. 260. Biel. Alb. ex K et gl. ι 891 | v. l.: gl. ι 891

1044 *εἷρξαι· κωλῦσαι (vg^{9}AS^{30}). κατακλεῖσαι, ⌊συγκλεῖσαι (vg^{9})
1045 εἰροκόμῳ· ἐριουργῷ (Γ 387) Hom.
1046 εἰροπόκοις· ἔρια κειρόμενα ἔχουσι· πέκειν γὰρ τὸ ξαίνειν, κείρειν (Ε 137) Hom.
1047 *εἴρομαι· ἐρωτῶ (Α 553) AS^{21} Hom.
1048 εἰρόμεναι· ἐρωτῶσαι (Ζ 239) Hom.
1049 †εἰροκοπῶ· εἰρουργῶ
1050 εἴροντες· λέγοντες. συνείροντες
1051 *εἶρος· ἔριον (δ 135) S^{14}. πτωχός (σ 6 ..) vg^{1}AS^{14}Br^{60}Σ Hom.
1052 εἶρπον· ἐπορεύοντο. *μετὰ σχολῆς ἐβάδιζον (μ 395) AS^{22}Σ Hom.
1053 †εἰρτή· ἀσφάλεια
1054 †εἴρηται· ἡτοίμασται
1055 *εἰρύαται· ἀνελκυσμέναι ἢ πεφυλαγμέναι εἰσίν (Δ 248) (S^{53}) Hom.
1056 *εἰρύατο· εἱλκυσμέναι ἦσαν (Ξ 30) S^{42} Hom.
1057 εἰρυμέναι· εἱλκυσμέναι (Ν 682) (S^{43}) Hom.
1058 εἴρυντο· ἐφύλασσον (Μ 454) Hom.
1059 εἰρυόμεθα· φυλάττομεν (Φ 588) Hom.
1060 εἰρυσαίμεθα· εἱλκύσαιμεν
1061 *εἰρύσαο· ἐφύλαξας (Φ 230) (S^{54}) Hom.
1062 *εἰρύσασθαι· φυλάξαι (Α 216 v. l.) AS^{20}Br^{1180} Hom.
1063 *εἴρυσαν· εἵλκυσαν (Λ 9) g^{12}S^{50} Hom.
1064 εἰρύσαιτο· γνοίη (Θ 143 v. l.). καὶ ἐρύσασθαι· γνῶναι (Α 216 v. l.) Hom.
1065 εἴρυσεν· εἵλκυσεν (Γ 373 v. l.) Hom.
1066 εἰρύσατο· ἐκώλυσεν. *ἐφύλαξεν (Δ 186) A^{27} Hom.
1067 εἰρύσαι· ἑλκύσαι (Hippocr. morb. 1, 29 [6, 198, 8 L.]) D
1068 εἴρυσθαι· εἰδέναι· 'χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων δήνεα εἴρυσθαι' (ψ 81–2). καὶ φυλάξαι (γ 268) Ap.S.
1069 εἰρύσθη· εἱλκύσθη (Hippocr. morb. 1, 20 [6, 178, 3 L.]) D
1070 *εἴρων· ὁ ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων vg^{5}

1045 Σ ε 130; Schol.; E. Gud. 428, 21 St. **1046** cf. Σ ε 132; Schol.; E. Gud. 428, 22 St. **1047** lex. Hom. ε 103; cf. Schol. **1048** Schol. **1051** Schol. d | Σ^{b} ε 131 **1052** | Σ ε 136; ἐβάδιζον Schol. a **1055** cf. Schol. | cf. Ap. S. 64, 19 **1057** Schol. **1058** Su ει 212 **1061** cf. Schol. **1062** Schol.; E. Gen. 103 Mill. (EM 304, 9) **1063** cf. Schol. **1065** Schol. **1066** | Schol. **1068** Ap. S. 64, 20 | E. Gen. 103 Mill. (EM 303, 56); cf. Schol. **1070** E. Gen. 103 Mill. (EM 304, 21)

1044 contin. H: nov. gl. Pears. 260 **1045** v. l.: gl. 1049 **1046** εἰροκόπος H: Pears. 260 = testt. | ἐχούσαις Alb. = testt. **1047** v. l.: gl. 1025 **1048** εἰρωμαι (accent. inc.) H: Mus. = Schol. **1049** v. l. gl. 1045 (Schm.) **1050** σπείροντες H: Herw. Versl. 187 **1051** πτωχός ad ἶρος Pears. 260. Arnald. Lect. 46. Kust. coll. gl. ι 893 **1052** μετὰ λολῆς(?) H: Ald. = Σ **1053** v. l. gl. 1042 (Alb.) **1054** ἀρ⟩ήρηται ci. La. coll. Hes. op. 431 v. l. **1055** εἰρυαταὶ H: accent. Mus. **1057** εἰρύμεναι H: accent. Mus. **1058** ἐφυλάσσοντο H: La. = Su **1068** δήνεα εἰρῆσθαι H: Mus. = Hom. testt.

1071 †εἰρωθέντα· κινδυνεύσαντα. σαλεύσαντα
1072 *εἴρων· προσποιητός· μὴ ἀληθεύων. ἀργός S^{44}. ἀλαζών
LXX **1073** εἰρωνεία· κολακεία. ψευδολογία. *ὑπόκρισις Σ(vg^{8}AS^{18}Br^{78}). ἀπάτη. ⸤χλεύη (2. Macc. 13, 3) Σ(vg^{8}AS^{18}Br^{78})
1074 εἰρωνεία· ἔστι λόγος ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον δηλῶν, μετά τινος ὑποκρίσεως
Ap.S. **1075** εἰς· ἀντὶ μὲν τοῦ πρός· ‘εἰς Ἀγαμέμνονα’ (H 312) …
Hom. **1076** εἰσαγαγόντε· εἰσαγαγόντες. δυϊκῶς (M 18 v. l.)
Att. **1077** *εἰσαγγελία· κατηγορία AS^{88}. ἐμφανισμός. ⸤μήνυσις AS^{88}
Hom. **1078** *εἰσαγείρατο· ἀνεκτήσατο (O 240)
1079 *εἰσαγηόχασιν· εἰσήνεγκαν AS^{91}
1080 *εἰσαγηοχώς· εἰσενεγκών vg^{21}AS^{76}
D **1081** εἰσαγωγῆς· ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν τὰ ἐγκλήματα εἰσαγόντων
D **1082** ‘εἰς ἀγρὸν Μάνης’· παροιμία, ἐπὶ τῶν εὐχρήστων. ἐμφαίνει γάρ, ὡς [ἐναγρῶς] ἐν ἀγρῷ χρησίμου μᾶλλον ὄντος τοῦ οἰκέτου
1083 εἰσαγωγικούς· νεαρούς, ἀρχαρίους
Hom. **1084** εἴσαιτο· δόξειεν (B 215). ὁμοιοῖτο
1085 [εἴσατο· ὡμοιώθη]
Hom. **1086** εἴσατο· ὡμοιώθη. ‘εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷϊ Πριάμοιο’ (B 791)
Hom. **1087** *εἰς ἅλα· εἰς τὴν θάλασσαν (A 141) AS^{97}Br^{1176}
Hom. **1088** *εἰσάμενος· ὁμοιωθείς (N 45) S^{120}Br^{1127}(AS^{44})
1089 *εἶσαν [ὑπῆρχον] ⸤συνῆκαν, ἢ ἤδεισαν, ἢ ἐπεγίνωσκον AS^{98}
Hom. **1090** εἴσαντο· ἔδοξαν. ἐφάνησαν (M 103)
Hom. **1091** *ἐΐσης· ἐξ ἴσου πᾶσι μεριζομένης (I 225) AS^{67}
Hom. **1092** *εἴσατο· ἠμφιάσατο AS^{99}. εἰσῆλθεν (Δ 138) (S^{99})
Ap.S. **1093** ἐΐσας φρένας· εὐκράτους, ἀγαθάς (λ 337). ἰσοτοίχους

1073 – ψευδολ. Schol. Plat. Amat. 133d (4); ὑπόκρισις et χλεύη Σ ε 135; ἀπάτη cf. Σ^{b} ε 135 **1075** Ap. S. 64, 24; Apion 233, 21 L. (LGM 311, 21) **1077** ἐμφανισμός – Schol. Dem. 8, 29 (43). 24, 63 (139a) **1081** Schol. Dem. 21, 3 (19b) **1082** – εὐχρήστων Prov. Bodl. 385 **1086** Schol.; cf. Apion 234, 3 L. (LGM 312, 3) | **1087** Schol. **1088** Su ει 227; E. Gen. 103 Mill. (EM 306, 31) **1089** συνῆκαν Su ει 228 (Δ) **1090** cf. EM 306, 37; Schol.; Apion 234, 3. 5 L. (LGM 312, 3. 5) **1092** εἰσῆλθεν cf. Schol.; Apion 234, 4 L. (LGM 312, 4) **1093** – ἀγαθάς Ap. S. 64, 28

1071 αἰωρηθέντα Kust.; ‘latet aliud’ La. **1073** κωλακία H: HSt. = Phav. Schol. Plat. **1075** τοῦ πρς̀ εἰσαγόμενον spat. vac. H: Schm. = Ap. S. **1078** εἰσεγείρατο H: Mus. **1079** εἰσαγεώχασιν H: Biel = K **1080** εἰσαγεωχὼς H: Biel = K **1081** εἰσαγωγὴ H (test.): La. post Scal. (-εῖς) **1082** dittogr. del. Mus. **1083** ‘gl. Byzant. “novicios” – αρχαριους] cf. Ducange s. v.’ La. **1084** εἴσετο H: Mus. | ὁμοιοῦτο H: Mus. | v. l.: gl. 1117 **1085** dittogr. gl. sequ. incl. La. **1086** expl. εἰσάγω … υἵεια H: Mus. **1089** ὑπῆχον H: Mus., ad ἦσαν (La.) | εἴδησαν H: Mus. = K **1091** εἴσας H (K): Mus. **1092** ἠμφιάσατο ad ἕσσατο Pears. 261. Kust. Alb. **1093** εἴσας H: Mus. | ἰσοτύχους H: Alb.

1094 εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα, ἀπὸ τοῦ εἰσαφιέναι. ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ (fr. 204 R.) D
1095 *εἰσβάλλει· εἰσέρχεται vg^{29}AS^{89}
1096 εἰς βοός· Ἀθήνησιν ἡμέρα οὕτως καλεῖται τοῦ Βοηδρομιῶνος D
1097 *εἷς βροτός· εἷς ἄνθρωπος AS^{62}
1098 εἰς δέον· οὕτω Περικλῆς τὰ εἰς προδοσίαν χρήματα ἀπεγράφετο (Ar. Nub. 859) D
1099 εἰσδύεται· εἰσέρχεται (Cyr. de ador. 68, 925C)
1100 *εἰς Διονύσου· πρὸς Διόνυσον AS^{100} Att.
1101 *εἰσδυόμενα· εἰσερχόμενα AS^{74}
1102 *εἴσεαι· γνώσῃ (Η 226). γνῶθι AS^{101} [προσήκει, πρέπει A^{102}] Hom.
1103 εἰσδυσῃ· εἰσελεύσει
1104 *εἰς ἕ· πρὸς ἑαυτόν (Ψ 203) S^{123} Hom.
1105 *εἰσέθει· εἰσέτρεχεν· θέειν γὰρ τὸ τρέχειν vg^{10}AS^{49} (Cyr. epp. Pasch. 77, 757D)
1106 *εἰσίτω· εἰσερχέσθω AS^{56}
1107 εἰσέδρακεν· ἐθεάσατο (ι 146) Hom.
1108 *εἰσεκώμασεν· εἰσῆλθεν g^{34}AS^{103}Σ Att.
1109 *εἰσελάσων· εἰστρέχειν μέλλων AS^{81}
1110 *εἰσελαύνοντα· εἰσερχόμενα (S^{124}) [A^{118}]
1111 εἰσεμπορεύεσθαι· τὸ εἰς πολεμίους ἐμπορίας χάριν ἀπιέναι D
1112 εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν· ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν ἐμφανείας ἐγγύην D
1113 εἰς ἔρερον· εἰς δουλείαν D
1114 *εἷσεν· ἐκάθισεν (Γ 382) S^{125}. ἵδρυσεν (ζ 8) Hom.
1115 *εἰς ἐπίδοσιν· εἰς αὔξησιν vg^{5}AS^{51}
1116 εἰς ἔνην· εἰς τρίτην (Ar. Ach. 172) Att.
1117 *†εἴσετο· δόξειεν AS^{45}
1118 *εἰς εὐνήν· εἰς κοίτην (Λ 115) vg^{19}AS^{70} Hom.
1119 *εἰσέφρησεν· εἰσήγαγεν (vg^{18}Σ)
1120 εἰσέφρηκεν· εἰσεπήδησεν. εἰσαφῆκεν D

1098 cf. Schol. Ar. a. b **1102** Schol. | **1104** cf. Schol. **1107** Schol. **1108** Σ ε 140; (Poll. 9, 158) **1114** Ap. S. 64, 29; Apion 234, 7 L. (LGM 312, 7); Scholl.; ἐκάθ. EM 306, 34 **1116** Harp. 114, 3 **1119** cf. Σ ε 142 **1120** Schol. Ar. Equ. 4a | Ph ε 289

1094 εἰς ἀφάσματα H: Mus. | ἐπὶ H: Mus. **1096** βόος H: accent. ed. 1521 | βοηδρομίωνος H: accent. Mus. **1098** παράκλησις H: Mus. | gl. δ 652 cft. Alb. **1100** διονυσίου H (K): Ruhnk. in Alb. Auct. | διονύσιον H (K^{S}): La. = K^{A} **1102** incl. ad ἔοικε La. **1103** εἰδῆσι H: (εἰσύσι Mus. εἶς δῦς Ald.) Kust. **1104** εἰσὲ H: Mus. = Schol. **1106** εἰσείτω Voss. **1109** εἰσελάσσων H (H^{S}): La. = H^{A} **1110** εισερχομενον K^{S} **1111** πολέμους H: Ruhnk. in Alb. Auct. **1112** εἰσεμφαίνων H: Heins. Vales. Pears. 261. al. | ἐμφανίας H: Mus. **1113** εἰσέρερον H: Mus. **1114** εἰσενεκάθισεν· H: Heins. Arcer. = testt. **1117** v. l. gl. 1084 (Mus.) **1120** εἰσέφρικεν H: Mus. = Ph | εἰσεπήδησεν ad εἰσήρρησεν Schm.

Hom. **1121** ἐΐσης· εἰς ἴσον ἑκάστῳ μεμερισμένης [δε] ‘δαιτὸς ἐΐσης’ (Α 468 . .)
1122 εἰσηγαγέτην· εἰσήγαγον. δυϊκῶς
1123 *εἰσηγεῖται· συμβουλεύει, νουθετεῖ AS^{78}
1124 εἰσηγήσασθαι· τὰ αὐτά
1125 *εἰσηγήσεως· διδασκαλίας, ⌊παραινέσεως AS^{90}
1126 *εἰσήγησις· τὰ αὐτά AS^{105}
D **1127** εἰσηγητήρια· ὅταν ἄρχηται βουλεύειν, ἢ θύειν
1128 *εἰσηγητής· διδάσκαλος vg^{4}AS^{106}. παραινέτης. ⌊εἰσάκτης AS^{106}. σύμβουλος
1129 εἰσηγοῦμαι· συμβουλεύω, παραινῶ, διδάσκω, νουθετῶ
1130 *εἰσήλασεν· εἰσῆλθεν vg^{1}AS^{39}
1131 *εἰσήλατο· εἰσεπήδησεν vg^{16}Br^{80}Σ(AS^{66})
1132 εἰσηλεῖν· εἰσάγειν. εἰσελαύνειν
1133 *εἰσηλύσιον· τίμημα εἰσόδου, ἢ τέλος AS^{79}S^{139}
Att. **1134** εἰσήρρησεν· εἰσεφθάρη (Ar. Equ. 4)
Hom. **1135** ἐΐσης· ἰσομοίρου. *ἴσης (Α 468) S^{130}
1136 †εἴσηται· παύσηται
Ap.S. **1137** εἶσθα· πορεύσῃ, ἢ *πορεύου (Κ 450) AS^{42}
1138 *εἰσθμός· εἴσοδος ὕδατος S^{131} στενή
Hom. **1139** *εἶσι· πορεύεται Σ ἢ ἔρχεται (Γ 61) S^{132}
Hom. **1140** εἰσί· τυγχάνουσιν, *ὑπάρχουσιν (Α 153) A^{112}S^{132}
N.T. **1141** *εἰσίασιν· εἰσέρχονται (Ep. Hebr. 9, 6) vg^{2}AS^{40}
1142 *εἰσείεις· εἰσήρχου A^{87}
1143 *εἰσίοις· εἰσέλθοις AS^{41}
Eur. **1144** *εἴσιθι· εἴσελθε (Eur. Andr. 876) vg^{28}A^{86}
Hom. **1145** *εἰσίθμη· εἴσοδος Br^{1125} στενή (ζ 264)
Eur. **1146** *εἴσιμεν· εἰσερχόμεθα (Eur. Or. 1119) AS^{52}
1147 εἰσίοντο· εἰσήρχοντο
1148 *εἰσίουσιν· εἰσέρχονται AS^{72}
1149 *εἰσίτω· εἰσελθέτω Br^{75}(AS^{56})

1131 Σ ε 146 **1134** Σ″ (Ph ε 294. Su ει 267); lex. αἱμ. ε 6 (E. Gud. 434, 1 St. EM 306, 17); Schol. Ar. 4a; (Poll. 9, 158) **1135** Schol.; Apion 234, 9 L. (LGM 312, 9) **1137** Ap. S. 64, 33 | **1139** Σ ε 148 | cf. Schol. **1140** | Schol. **1141** gl. Apost. 259 **1144** Su ει 270 (Δ) **1145** Ap. S. 65, 2; E. Gen. 104 Mill. (EM 306, 14); Schol. | **1146** cf. Su ει 270

1121 δὲ del. m. 1 vel Mus. (dittogr.) **1127** εἰσηγητηρία H: accent. Mus. **1128** εἰσακτὴς H: accent. Schm. tacite **1133** εἰσηλούσιον H (K^{S}): La. = K^{A} **1134** εἴρησεν H: Pears. 262. Bos Anim. 125 = testt. **1135** εἴσης H: Pears. 262. Meibom. = testt. | εἰσομοίρους H: ἰσο- Kust., – ρου Mus. = testt. **1136** ἴσχηται Schm. **1138** ‘ft. v. l. gl. 1145’ La. (cft. Pears. 262) **1141** εἰσείασιν H: Pears. 262. Alb. = K test. **1143** εἰσείεις H: εἰσί- Pears. 262. Alb. =, -οις m. 1 | εἰσέλθεις H: m. 1 = K **1145** v. l.: gl. 1138? **1146** εἰσίμεν H: accent. Mus. **1149** = gl. 1106

1150 εἰς κάλλος ⟨γράφειν⟩· τὸ καλλιγραφεῖν. ὅταν δὲ ἁμιλλᾶσθαι Att.
1151 εἰσκεκριμένον· ἐπεισαγόμενον, ἢ *ἐπείσακτον (Cyr. in Ioh. 2, 716, 11) vg[12]AS[63]Br[61]Σ
1152 *ἐΐσκομεν· εἰκάζομεν (N 446) S[136] Hom.
1153 ἐϊσκόμενον· εἰκαζόμενον
1154 ἐΐσκειν· εἰκάζειν, ὁμοιοῦν, δοκεῖν (Hes. op. 262)
1155 †Εἰσκονιανοί· οἱ Ἐφέσιοι. ὡς Ἀντίμαχος (fr. 104 W. = 128 M.) D
1156 *εἰς κόρακας· εἰς τὸ σκότος (Ar. Nub. 123 ..) vg[24]AS[85]Σ Att.
1157 *εἰσκρίνει· εἰσχωρίζει (AS[60]Σ). μερίζει (AS[60])
1158 εἰσκρίνοιτο· εἰσφέροιτο. κρίνοιτο (Cyr. ador. 68, 849A) S[137]
1159 *εἰσκυκλεῖσθαι· περιφέρεσθαι (2. Macc. 2, 24) AS[104] LXX
1160 *εἰσκυκλήσας· περιελθών AS[55]
1161 *ἐΐσκω· εἰκάζω, ὁμοιῶ (Γ 197) AS[82]Br[72] Hom.
1162 *εἰς κόνιν· εἰς γῆν (Ps. 21, 30 Symm.) AS[84] LXX
1163 *εἰς λῆξιν· εἰς τελειότητα (Cyr. in xii proph. 1, 92, 9 ..) vg[13]AS[64] Br[64]Σ
1164 ‘εἰς μελίττας ἐκώμασας’· παροιμία, ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἀθρόως κακουμένων Att.
1165 εἰς νέωτα· εἰς τὸ ἐπιόν Att.
1166 εἰσόδια· πρόσοδοι, ἀναλώματα (Dan. 11, 13 Theod.) LXX
1167 εἰς ὁδὸν ὁρμηθείς· ἀντὶ τοῦ μετέωρος πρὸς ἀπόπλουν
1168 *εἰσοικίζεται· εἰσφέρει. ἢ εἰσφέρεται. ἢ ἰδιοποιεῖται (Men. fr. 646 K.–A.) AS[48] Att.
1169 *εἰσοίσει· εἰσενέγκῃ (Eur. Bacch. 367) vg[17]AS[68] Eur.
1170 εἰσοιχνεῦσιν· εἰσπορεύονται. καὶ ἐνεδρεύουσιν (ι 120) Hom.
1171 *εἰς ὅ κεν· ἕως ἄν (B 332) S[140] Hom.
1172 *εἴσομαι· γνώσομαι (Θ 532) vg[6]AS[53]Br[81]Σ. ὄψομαι. χάσομαι. ἱδρύσομαι. εἰσελεύσομαι (Ω 462) Hom.

1150 Ph ε 307; cf. Schol. Ar. Ach. 686; Hdn. philet. 190 **1151** | Σ ε 150 **1154** – ὁμοι. cf. E. Gen. 104 Mill. (EM 318, 9) **1156** Σ ε 151 **1157** cf. Σ ε 152 | **1161** cf. Schol.; εἰκάζω Su ε 286 (Δ); ὁμοιῶ Hdn. epim. 25 **1163** Σ ε 155 **1164** Paus. ε 20; Σ″ (Ph ε 316. Su ει 293); Zenob. vulg. 3, 53; Diogen. Vind. 2, 54; Prov. Bodl. 390 **1165** Σ″ (Ph ε 318. Su ει 294); cf. lex. αἱμ. ε 7 **1170** cf. Ap. S. 65, 4; εἰσπορ. Schol. **1171** Schol. **1172** γνώσομαι Σ ε 156; Schol. Θ; Schol. Ar. Ach. 332a.b; cf. Apion 234, 5 L. (LGM 312, 5)

1150 add. Heins. = testt.; cf. gl. 6227 | expl. alt. ad aliam gl. pert. censet La., lac. stat. Scal. (⟨δέοι, εἰς τάχος⟩) | ὅτᾶν, ʹ del. H: ed. 1521 **1152** εἴσκομεν H: Ald. **1153** εἰσκόμενον H: Pears. 262 **1155** εἰς κονιανοὶ (sed ft. unum verbum) H; ‘εικονιανοι per irrisionem? cf. εικονικοι Poll. 4, 148’ La. **1159/60** ‘expl. vix sana, προσφερ. ?’ La.; ἐπι- et ἐπ- Erbse **1160** εἰσκυκλίσας H: Mus. = K **1161** εἰσκῶ H: accent. Mus. **1164** μέλιτας H: Mus. = testt. **1166** εἰσοδία H: accent. Ald. **1167** ὡρμήσθην H: Kust. **1169** εἰσοίσοι Mus. | εἰσενέγκοι H (K[S]), -κει K[vA]: La. = K[g] **1170** εἰσοιχνέ..σιν H: Mus. = testt. **1171** εἰσόκεν H: La. = Schol. **1172** χάσομαι ad εἴξομαι La.; ἱδρύσομαι ad εἴσομαι Alb. (vel ἴσομαι Auct.), ad ἕσσομαι Schm.

1173 εἰσομένας· γνωσομένας (Thuc. 6, 42, 2). ὁμοιωθείσας
1174 ⟩εισόμενον· ὁδοιποροῦντα (δ 701)
1175 ἔϊσον· ἀγαθόν
Eur. 1176 *εἴσονται· γνώσονται vg[8]A[53]S[141], μαθήσονται (Eur. Andr. 258)
Hom. 1177 *εἰσορόων· βλέπων (Ε 183 ..) g[ειω4]
Hom. 1178 *εἰς ὅ τε· ἕως ἄν (β 99) (v[22]AS[80]Σ)
LXX 1179 *εἰς παραβολήν· εἰς γέλωτα (Ps. 43, 15 ..) vg[31]AS[93]Σ
1180 *εἰσπεπαικότες· εἰσπεπηδηκότες S[143]
1181 *εἰσπεποιημένη· ἔξωθεν γεγενημένη (AS[47])
1182 *εἰσποιητόν· θετόν vg[15]AS[65]Σ, νόθον (Cyr. trin. 439, 35)
1183 εἰσπράκτωρ· ἐπαίτης
1184 εἰσπραξάμενος· μεθοδεύσας, ἀπαιτήσας
1185 *εἰσπράττει· ἀπαιτεῖ (Men. Asp. 367) S[147]
1186 *εἷς ῥα· εἷς δή. περὶ ἑνός AS[58]
1187 *†εἰσέω· ἱκετεύω A[73]S[148]
1188 εἰς τέλος· ἕως γήμῃς
1189 *εἷστο· ἐνεδέδυτο AS[59]
1190 *εἰς τὸ ἀπηχές· εἰς χεῖρον vg[9]AS[54]S[149]Br[156] ἢ κακόν (Cyr. incarn. unigen. 687, 31) (AS[54]S[149])
1191 *εἰσφορά· τέλεσμα vg[35]AS[107]Σ
1192 εἰσφρῆναι· εἰσάξαι, ἐνεγκεῖν
1193 εἰσφρήσασθαι· †καυχάσασθαι. μετὰ σπουδῆς *εἰσενεγκεῖν (Dem. 8, 15?) (AS[69])
1194 εἰσφρήσῃ· εἰσαγάγῃ, εἰσάξῃ
LXX 1195 *εἰς χάος· εἰς ἀέρα. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμωσιν (Mich. 1, 6) AS[95]
Hom. 1196 εἰ σφῶϊν· εἰ ὑμῶν (Α 257)
Ap.S. 1197 *εἴσω· ἔσω AS[46]S[151]Br[94], ἔνδον (Γ 322, Δ 460) AS[46]S[151]
Hom. 1198 εἰς ὦπα· ἄντικρυς, ἢ [τὸ] *πρὸς ὄψιν (Γ 158) g[32]S[ειτ5]Br[105]
1199 εἰσωμίλει· ἐκολάκευεν
K+Ap.S. 1200 *εἰσωποί· ἐναντίοι, ἢ ἔσωθεν βλεπόμενοι S[150]. ἢ ἔνδον τῆς ἐπιφανείας ὄντες· 'εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν' (Ο 653), κατὰ πρόσωπον εἶχον τὰς ναῦς

1177 Su ει 298 (Δ) **1178** cf. Σ ε 157 **1179** Σ ε 158 **1182** Σ ε 160; Poll. 3, 21 | **1185** lex. rhet. 245, 12 (q) **1191** Σ ε 164; lex. rhet. 243, 14 (q?) **1196** Schol. **1197** Ap. S. 65, 5; Apion 234, 11 L. (LGM 312, 11) | Ph ε 337; Antiatt. ε 9 (uterque cit. Dem. 18, 251 ..); cf. Ap. Dysc. adv. 204, 31. **1198** | cf. Schol. **1200** ἔνδον τῆς ἐπιφανείας Ap. S. 65, 9

1174 ν⟩ισόμενον La.; νει- et νι- v. ll. in Hom. **1175** εἶσον H: Kust.; interpret. Zenodoteam agn. La., coll. Athen. 1, 12c **1178** ὅτι H: Heins.; ὅτι δη Σ **1186** εἷς bis H: Pears. 262. Kust. **1187** εισσεω K[S], εισσεον· ικετευον K[A]; 'fuit ικνεον⟨το⟩' La. **1188** γήμ( ), ?εις H: Mus. **1189** le. εἰς τὸ ἐνεδέδυτο H: Kust. Biel; ἕστο (Ψ 67) ci. La. **1190** contin. H: nov. gl. Pears. 263. Kust. Biel = K | τὸ χ. et τὸ κ. K **1193** καυχήσασθαι Mus. **1198** τὸ del. Mus. | πρόσωψιν H: Mus.; προσοψιν K[S] Schol., ὄψιν K[gBr] **1200** εἰσωποῖ H: Mus. | εἴσω τῆς ἐπιφ. Ap. S. | εἰσῶποι H: Mus. | δὲ γένοντο H: Mus.

1201 *εἶτα· ἔπειτα g^{ειω5}, μετὰ ταῦτα
1202 [ε]ἰτάκειν· ἐληλυθέναι D
1203 εἴ τις καὶ πηγή· ἐπὶ τῆς Κλείτης (Greg. Naz. epigr. AP 8, 97, 2) Greg.Naz.
1204 εἰ τό γε· εἰ τοῦτό ⟨γε⟩ (Α 116) Hom.
1205 εἴ τοι θυμός· ἐάν σου ἡ ψυχή (Α 173) Hom.
1206 *εἴτω· ἐλθέτω (Η 75 ..) v^{1}AS^{2} Hom.
1207 εἰφθῇ· εἴβηται
1208 †εἰχέαι· ἐοικέναι
1209 *εἶχε· κατεῖχε S^{2}
1210 εἰχέσθην· ἐνείχοντο. ἐθαύμαζον
1211 †εἴχεται· οἴχεται
1212 *εἰχόμενος· κατεχόμενος A^{1}
1213 *εἴω· πορεύωμαι (Sophr. fr. 47 K.–A.) (Br^{1008}) D
1214 *εἴωθεν· ἔθος ἔχει (Sir. 37, 14) (vg^{2}AS^{9}) LXX
1215 εἰωθότες· εἰθισμένοι, *ἔθος ἔχοντες (Ε 203) Br^{1195} Hom.
1216 *εἰωθώς· σύνηθες (AS^{6}), ἔθος ἔχων (Ζ 508) S^{11} Hom.
1217 *εἴως· ἕως, μέχρι S^{12} τινός (Γ 291) Hom.
1218 εἴωσεν· ἀπεώσατο
1219 *εἰῶσιν· ἐῶσιν (Λ 550) v^{1} Hom.
1220 εἴως· ὅπως, ἵνα, ἐφ᾽ ὃν χρόνον
1221 ἐκ· καὶ ἀντὶ τοῦ πρό (β 433) Hom.
1222 ἐκάδευον· ἐπένθουν D
1223 ἑκάεργον· μακροβόλον, τοξότην (Α 147) Hom.
1224 ἑκάεργος· ὁ μακρόθεν εἴργων τοῖς βέλεσιν (Α 479) Ap.S.
1225 *ἕκαθεν· μακρόθεν (g^{6}), πόρρωθεν (Β 456) vg^{6}AS^{25}Σ Hom.
1226 ἐκάκιζον· ἠτιῶντο, ἐμέμφοντο (Thuc. 2, 21, 3)
1227 ἐκαθίσατο· Ἀττικοί, ὅταν τις ὠνούμενός τι τῶν ὑπὸ κήρυκι πιπρασκομένων, παραχρῆμα αὐτὸ μὴ ἀπάγῃ, ἵνα δὴ κυρία οὕτω μένῃ ἡ ὠνή. καὶ ἱδρύσατο. D

1204 Schol. **1205** cf. Schol. **1214** gl. Sir. **1215** Schol. | **1217** Apion 234, 13 L. (LGM 312, 13) | **1223** | Schol. **1224** Ap. S. 65, 8; cf. E. Gen. 104 Mill. (EM 319, 54) **1225** | Σ ε 168; Schol.

1202 εἰτακεῖν H: La. post Baun. 1882, 472, coll. ἐπαν-ιτακώρ Schwyzer 425, 8 et de -ειν in infin. perf. Be. 2, 647 **1203** le. εἴ τις καὶ H: Savelsberg coll. Greg. Naz. | περὶ τῆς κλειτῆς H: La. coll. Schol. Ap. Rh. 1, 1063. Orph. Arg. 600 **1204** add. La. **1206** ἴτω Alb. **1207** εἰφθεῖ· εἰβῆται H: Alb. **1208** εἰχέναι Mus.; le. corrupt., ab expl. corr. cens. La. **1211** le. corrupt., ab expl. corr. (Kust.) **1213** πορεύομαι H: Ahr. Dial. 2, 340 **1216** v. l.: gl. ι 1182 **1217** εἴως H: spir. Alb. **1218** h. e. ἔωσεν (Schm.) **1219** εἰωσὶ H: Mus. **1220** εἴως H: spir. Alb. **1221** πρ H: Schr. tacite **1222** ἐκάδευτον H: Guyet | ἐπέλθουν H: Mus. **1223** ἑκαεργ(ὸν) H: accent. Mus. | μακρόβολον H: accent. Mus. **1226** ἐκάθιζον H: Pears. 263. Reisk. **1227** ἀττικοῖς H: Mus. | ὀνούμενος H: Mus. | πρασκομένων H: Mus. | αὐτῶ μὴ H: Pears. 263. Kust. | μὲν νηώνη H: Mus.; interpunct. post ὠνή Pears. Alb. coll. gl. κ 175

Hom. **1228** *ἐκαίνυτο· ἐνίκα (γ 282) Br^{987}
LXX **1229** ἐκάκωσα· ⟨...⟩ (Num. 16, 15)
LXX **1230** *ἐκαλαμήσαντο· ἀπεθέρισαν g^{1}AS^{19}(Br^{158}), ἐκ τῆς τοῦ σπόρου καλάμης (Iud. 20, 45) AS^{19}
D **1231** Ἑκάλειος Ζεύς· ὃν ⟨ἐφ'⟩ Ἑκάλῃ ἱδρύσατο
D **1232** ἑκαλία· πόρρωθεν
D **1233** ἑκάλιμος· ἱερός, ἀφειμένος
D **1234** ἐκαλιάξαντο· ἐσκήνωσαν
D **1235** ἐκάμαξεν· ἔσεισεν
1236 ἐκαμάτευσε· μετὰ κακοπαθείας εἰργάσατο. καὶ ἔφυγεν
1237 ἔκαμεν· ἐπετέλεσεν, ἐποίησεν. ἠρρώστησεν. ἀπέθανεν. ἐκοπίασεν
Hom. **1238** ἐκάμοντο· κατειργάσαντο (ι 130)
Eur. **1239** *ἔκανεν· ἐφόνευσεν (Eur. Herc. 1062 ..) vg^{9}AS^{24}
D **1240** ἑκανόμος· ἀγελαῖος φιμός
Hom. **1241** *ἐκάπυσσεν· ἐξέπνευσεν AS^{23}· κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα. καὶ συνέσχεν (Χ 467)
1242 *ἐκαραδόκουν· ἐκαρτέρουν. ἐπετήρουν AS^{32}(vg^{11})
D **1243** ἐκαρβάνιζεν· ἐβαρβάριζεν· καρβὰν γὰρ ὁ βάρβαρος. τὸ δ' αὐτὸ καὶ †ἐκαρβάνιζεν
D **1244** †ἐκάρδικεν· οὐκ ἂν ἐπάη τὴν καρδίαν†
D **1245** ἐκαρίωσας· ἀπέκτεινας.
D **1246** ἐκάρκαιρεν· ἐπλήθυεν
D **1247** ἐκάρκαιρον· ψόφον τινὰ ἀπετέλουν
1248 *ἐκαρποῦτο· παρεκέρδαινεν vg^{13}AS^{33}
1249 ἐκαρτύνοντο· ὠχυροῦντο (Q. S. 8, 193)
D **1250** ⟨ἐκαρφύνοντο·⟩ ἐξηραίνοντο
D **1251** ἐκαρώσαντο· ἐλιποθύμουν.

1228 Ap. S. 65, 10; Schol. b **1230** Su ε 342 | **1237** ἐκοπίασεν cf. Σ ε 169; Schol. μ 232 **1238** Ap. S. 65, 12; Schol. **1241** – πνεῦμα cf. Schol. **1243** Ph ε 352 |

1229 contin. H: nov. gl. Pears. 263 | ⟨κακῶς διέθηκα⟩ La. = (K^{nw}) **1230** καλάμου H: Mus. = K **1231** le. ἐκάλειος H: Schr. | add. La. coll. Callim. fr. 230 Dieg. XI 7 Pf.; sc. Theseus **1232** ἑκάδις La. post Schm. (-ια) **1233** ἑκάλλιθμος H: La. (scl. a grege et profanis officiis liberatus) | ἱεροσαφειμένος H: Mus. **1234** ἐκαλίξαντο H: La., ad καλιά, de conform. coll. θυσιάζω sim. | gl. κ 438 cft. Schm. **1240** 'capistrum mordacibus animalibus impositum quae seorsum pascuntur' La. **1241** ἐκάπυσεν H (Schol.): Pears. 264 = K **1243** καρβάνων γάρ H: Guyet coll. gll. κ 779–81 **1244** ἐκαρδίακεν Mus., -ασεν Mein. 1858, 538 | ἂν ἐπάγη Mus.; ἀνεπάγη Perg.; ἂν ἐκάη Mein.; ἂν ἐράπη La. **1245** gl. κ 825 cft. Pears. 264 **1250** contin. H: nov. gl. et suppl. Alb. coll. gl. κ 938 **1251** ἐκάρωσον H: Mein. 1858, 538 | ἐλυποθύμουν H: Schm. post Mus. (ἐλειπο-)

1252 ἑκὰς πόλιος· *μακράν vg[7]AS[31]Br[977], χωρίς, *πόρρω, μακρὰν τῆς πόλεως (Ε 791) vg[7]AS[31]Br[977] Hom.
1253 ἑκαστάτω· πορρωτάτω, μακροτάτω (Κ 113) Hom.
1254 *ἑκάστοις· ἐνίοις, θατέροις AS[27]
1255 *ἑκάστοτε· ἀεί vg[4]AS[20]. παρ᾿ ἕκαστα AS[20]
1256 ἑκαστέρω· πορρωτέρω, κεχωρισμένως (η 321) Hom.
1257 ἑκασώρευον· περιεφοίτων, ἐπόρνευον D
1258 ἑκάταια· τὰ πρὸ τῶν θυρῶν Ἑκάτης ἀγάλματα. τινὲς δὲ τὰ ἐν τριόδοις D
1259 ἑκατεράκις· δίς D
1260 ἑκατερεῖν· τὸ πρὸς τὰ ἰσχία πηδᾶν ἑκατέραις ταῖς πτέρναις D
1261 *ἑκάτερθεν· ἑκατέρωθεν S[44] τῶν δύο μερῶν (Γ 340) Ap.S.
1262 *ἑκάτερον· ἐπὶ δύο μεμερισμένον AS[26]
1263 *ἑκατέρωθεν· ἐξ †ὅλων τῶν μερῶν (4. Macc. 6, 3) AS[21] LXX
1264 ἑκάτη· ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις ᾧ τοὺς κακούργους προσδεσμεύοντες ἐμαστίγουν (com. ad. fr. *325 K.–A.) D
1265 *ἑκατηβελέταο· τοῦ μακροβόλου (Α 75) Hom.
1266 ἑκατηβόλος καὶ ἑκηβόλος· ὁ ἕκαθεν βάλλων καὶ ἐπιτυγχάνων (h. Apoll. 134. Α 96). τινὲς δὲ (Simon. PMG fr. 68) ἐπεὶ ἑκατὸν βέλεσι τὸν ἐν Πυθοῖ δράκοντα ἀνεῖλεν Ἀπόλλων Hom.?
1267 Ἑκάτης ἄγαλμα· τὰς κύνας οὕτω φασί, διὰ τὸ ἐκφέρεσθαι Ἑκάτῃ κύνας. ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν κυνοκέφαλον πλάττουσιν (Eur. fr. 62h K. Ar. fr. 608, 2 K.–A.) D
1268 ἑκάτοιο· μακροβόλου (Α 385) Hom.
1269 Ἑκατόμβαια· ἑορτὴ ἐν Ἄργει, καὶ ἀγὼν τελούμενος D
1270 Ἑκατόμβαιος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Ἀθηναίοις· καὶ Ζεὺς ἐν Γορτύνῃ καὶ παρ᾿ Ἀρκάσι καὶ Κρησίν D
1271 ἑκατόμβας· θυσίας (Α 315 ..) Hom.
1272 Ἑκατομβεύς· μὴν παρὰ Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ τὰ Ὑακίνθια D

1252 πόρρω – Schol.; πόρρω Su ε 354; Hdn. epim. 29 **1253** Su ε 355; Schol. | **1255** (Phryn. ecl. 74); Su ε 357 | **1256** Schol. Theocr. | **1261** Ap. S. 65, 13 | cf. E. Gen. 104 Mill. (EM 320, 29) **1266** ἑκατηβόλος … ὁ ἕκαθεν βάλλων Ap. S. 65, 14; cf. Eust. Il. 52, 12 (1, 84, 16 V.); Iul. ep. 180 p.236, 9 **1267** | Ph ε 344; Schol. Theocr. 2, 11/12d **1268** cf. Schol. **1269** cf. Schol. Pind. O. 7, 152c.d = 82

1252 ἑκασπολ[ο] H: Schm. post Mus. (πόλεως) | μακρὰν χ[ὼ] (del. rubr.) H: expl. Schow | πολ[ο] H: Mus. = Schol. **1256** κεχωρισμένω H: Mus. **1257** π(ερὶ) φόνων H: Voss. **1258** ἐκάταια H: spir. Schr. tacite **1260** ἐκατερεῖτο. πρὸς H: Kust. | πηδῶν H: Kust. **1261** β′ H: Mus. **1263** ἄμφω τῶν La. **1264** ‘iocus comici ad columnam alligatum triformis Hecatae statuis comparantis?’ La. **1266** ἐπὶ … πυθοῖς H: Mus. **1267** cf. gl. α 252 **1268** ἑκατοῖο H: accent. Mus. **1269** τελούμενα H: Mus. | cf. Nilsson Gr. Fest. 43, 2 **1270** π(αρὰ) καρσι (null. accent.) H (Καρσί HSt.): L. Dind. **1272** cf. IG 5, 1, 511, 2. Bischoff RE 10, 1578

1273 ἑκατόμβη· θυσία ποτὲ μὲν ἑκατὸν βοῶν, ποτὲ δὲ βοὸς καὶ προβάτου καὶ αἰγός. οἱ δὲ τὴν ἀπὸ παντός γένους θυσίαν. ἢ θυσία †σύσκιος ἑκατὸν† βοῶν, διὰ τὸ ἑκατὸν πόδας ἔχειν (Α 65) [cf. $vg^{8}A^{30.38.39}S^{46.48.50}$]

Hom. **1274** *ἑκατόμβοιον· ἑκατὸν βοῶν ($g^{10}Σ$), ἢ πολλοῦ ἰἄξιον (Φ 79) ($g^{10}Σ$)

1275 †ἑκατομβοίδιον· ἑκατὸν βοῶν τιμή

Hom. **1276** ἑκατόμπεδον· τὸ θέατρον. ἢ *ἑκατὸν ποδῶν (Ψ 164) (S^{43})

Hom. **1277** *ἑκατόνζυγος· ἑκατὸν καθέδρας ἔχουσα (Υ 247 v. l.) S^{51}

D **1278** ἑκατοννήσους· αἱ περὶ Λέσβον

1279 ἑκατονκάρανοι· ἑκατὸν αἱ ἐπιζήμιον πρασσόμεναι

D **1280** ἑκατόνπεδος· νεὼς ἐν τῇ Ἀκροπόλει ⟨τῇ⟩ Παρθένῳ κατασκευασθεὶς ὑπὸ Ἀθηναίων, μείζων τοῦ ἐμπρησθέντος ὑπὸ τῶν Περσῶν ποσὶ πεντήκοντα

Hom. **1281** ἑκατόνπολιν· ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν (Β 649)

Hom. **1282** 'ἑκατὸν πόλεων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν' (Ε 744)· ἤτοι ἑκατὸν πόλεων ἔχουσαν ἄνδρας ἀριστέας ἐντετορνευμένους· ἢ ἑκατὸν πόλεων ὁπλίταις πεζοῖς ἱκανὴν ἐφαρμόσαι

1283 ἑκατόνσεμνον· πολύ. μέγα

Ap.S. **1284** ἑκατόνχειρον· κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν. ἢ ἑκατόμπηχυν, διὰ τὸ μέγεθος [ἢ ν′ πόδας] ἢ ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα (Α 402)

D **1285** ἑκατοστύς· ὡς χιλιοστύς. συγγένεια

1286 *†ἕκαχεν· ὑπήντησεν AS^{40}

D **1287** ἐκβαβάξαι· ἐκσαλεῦσαι. Σοφοκλῆς Ἀντηνορίδαις (fr. 139 R.)

D **1288** Ἐκβατηρία· Ἄρτεμις ἐν Σίφνῳ

1289 Ἐκβατάνων· Περσικῶν

1290 Ἐκβατάνων· πόλις (Aesch. Pers. 16 codd.)

1291 ἐκβακχεύει· ἐκταράσσει. ἢ ἀσέμνως ἑορτάζει

1292 ἔκβασις· πέρας τινὸς ὑποθέσεως. ἢ ἐκβλάστησις

1273 cf. Σ ε 171; E. Gen. 104 Mill. (EM 320, 42); Schol. **1274** cf. Σ ε 172; Scholl. B 449 (E. Gen. 104 Mill. [EM 320, 46]). Φ 79 **1276** | cf. Schol. **1277** cf. Schol. **1278** cf. Strab. 13, 2, 5 p.618, 30 C. **1280** cf. Σ″ (Ph ε 354. Su ε 368) **1284** Ap. S. 65, 15 **1287** Ph ε 374

1273 ἐπὶ H: Mus. | ἥ H: Kust. | ρ̅ H: Mus.; εἴκοσι πέντε anon. ap. Schm. | ἐχόντων H: anon. ap. Schm. **1274** v. l.: gl. 1275 **1275** v. l. gl. 1274 **1276** ἑκατόπεδον H: Mus. = Schol. | ρ̅ H: Mus. **1278** ἑκατὸν νήσους, οἱ H: L. Dind. 3, 364C post Voss., cf. Strab. **1279** ρ̅ H: Mus.; ⟨βόες⟩ ci. La. **1280** add. Schm. tacite | παρθένοι H: Schow 245 n.11 | ἐμπρισθέντος H: Mus. | ποσὶ. H: i litt. (?ν) eras. Mus. **1282** ἑκαπόλεων στρύλεας ἀραρυῖα H: Mus. | ἤτοι H: Mus. | ὁπλίτας H: Mus. | ἱκανὴν πεζοῖς H: Kust. | ἐφορμέναι H: La. **1283** 'immo εκατοσεμνον' La. **1284** ῥωπῆχυν H: Mus. = Ap. S. | ἢ ν̅ πόδας (e gl. 1280) del. Mus. **1286** ἔκιχεν Schm. post. Alb. (ἐκίχανεν) **1287** ἐκελβάξαι corrupte Ph | ἐν τῇ νορίδες H: ἐν Ἀντηνορίδαις Mus., ἐν del. Schow **1288** ἐκβακτηρίας H: Pears. 264

1293 ἐκβεβόλβισται· ἐξώρυκται, ἠφάνισται, ἀπὸ τῶν βολβῶν (com. ad. fr. 992 K.–A.) D
1294 *ἐκ βελέων· ἐκ τῶν βελῶν (Ξ 130) S[11] Hom.
1295 ἐκβῆναι ὄρος καὶ ποταμὸν διαβῆναι Att.
1296 ἐκβήσεται· προβήσεται. [ἐκβαίνει]
1297 *ἐκβιβάζει· ἀνύει. δοκιμάζει S[12]
1298 ἐκβιούζει· θρηνεῖ μετὰ κραυγῆς D
1299 ἐκβλίσαι· ἐκθλῖψαι, ἐκπιέσαι· βλίζειν γὰρ τὰ κηρία ἐκθλίβειν D
1300 ἐκβλιστέος· ἐκθλιπτέος D
1301 ἐκβολάς· γῆ χωστή D
1302 ἐκβολβίσαι· ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσαι D
1303 ἐκβολὴ σίτου· ὁ σπόρος
1304 ἐκβολὴ λόγου· παράβασις, μετάβασις
1305 ἐκβασιλίζεται· εἰς βασιλέως ἔθη τρέπεται D
1306 ἐκβόσκεται· διεσθίει, ἐκβιβρώσκει
1307 *ἐκβρασθείη· ἐκβληθείη (vg[5]AS[7]Σ), ἀπορριφείη (vg[5]Σ)
1308 *ἐκβρασμός· ἔκζεσις AS[8]. ταραχή, θόρυβος g[2], ταραγμός (Nah. 2, 11 v. l.) LXX
1309 *ἐκγεγάμεν· ἐκγεγεννῆσθαι (Ε 248) (S[3]) Hom.
1310 ἐκγελοιώσαιμι· ἐκχλευάσαιμι
1311 *ἔκγονα· τέκνα τέκνων (Br[562])
1312 ἐκγρυτεύσῃ· ἐξερευνήσῃ D
1313 ἐκδαβῇ· ἐκκαυθῇ. Λάκωνες D
1314 *ἐκ δ᾽ ἄγαγε· ἐξήγαγε δέ (Α 346) S[31] Hom.
1315 'ἐκ δ᾽ ἄγαγε πρὸ φόωσδε'· προεξήγαγε δὲ εἰς τὸ φῶς τὸν ἀλιτόμηνον (Τ 118) Hom.
1316 ἐκ δ᾽ αἴνυτο· ἀφηρεῖτο δέ (Δ 531) Hom.
1317 *ἐκ δ᾽ ἔβαν· ἐξέβησαν (Γ 113) vg[9]AS[22] Hom.
1318 ἐκδεδασύνθαι· ⟨τὸ⟩ σῶμα δασὺ γεγονέναι
1319 *ἐκδειματοῦντες· ἐκφοβοῦντες (Cyr. in Esai. 70, 112A) AS[17]Br[138]Σ
1320 ἐκδείρεται· ἐκδερματοῦται

1293 ἐξώρυκται Σ'' (Ph ε 359. Su ε 375); Schol. Ar. Pac. 1123b **1294** cf. Schol. **1307** cf. Σ ε 174 **1308** cf. Σ ε 183; ταρ. θορ. gl. Proph. **1309** Su ε 381; Schol. **1314** Schol. **1316** Schol. **1317** cf. Schol. **1319** Σ ε 176

1293 ἐκβεβόβισται H: Mus. = Σ'' | ἐξορώρυκται Σ'' | ἐπὶ H: Alb. post Mus. **1295** le. ad ποτ. H: Alb. | ποταμῶν H: Mus. **1296** incl. Alb., an ad gl. sequ.? **1301** ἐκβωλάς H: Salm. Voss. = Phav. **1303** le. ἐκβολὴ H: ed. 1521 **1304** le. ἐκβολὴ H: Ald. **1305** ἐκβολίζεται H: Scal. Palm. **1309** ἐκγέγαμεν H: accent. Mus. **1312** gl. 3629 cft. Sop. **1313** ἐκδάβη H: accent. Ahr. Dial. 2, 49; β pro ϝ agn. Alb., gl. δ 2 cft. Schm. | ἐκαύθη H: Ahr. **1314** εἰσήγαγε H: Mus. = Schol. **1315** φῶος δὲ H: Mus. | τὸν ἀμιλτόν (?) H: La. post Schow 246 n.15 **1316** ἐκδαίνυται· ἀφήρετο H: Mus. = Schol. **1317** ἐκδέβαν H: Mus. **1318** add. L. Dind.

Hom. **1321** ἐκ δ' ἕλον· ἐξέδωκαν (Α 369)
Eur. **1322** *ἐκ δεμνίων· ἐκ τῶν στρωμάτων (Eur. Or. 312) vg[14]AS[30]
1323 ἔκδεξαι· ἀνάμεινον
N.T. **1324** ἐκδέχεται· προσδοκᾷ, περιμένει (Ep. Iac. 5, 7)
Hom. **1325** 'ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηός'· ἐξέβη δὲ τῆς νηὸς καὶ ἡ Χρυσηῒς (Α 439)
D **1326** ἐκδέψηται· ἐκμαστιγώσηται
D **1327** ἐκ δὲ Καρδίης· Καρδία πόλις ἐν Χερρονήσῳ. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἁρπάσαι κόρακα καρδίαν ἀπὸ θυσίας καὶ κομίσαι εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἡ πόλις ἐκτίσθη (Hdt. 6, 36, 2)
Hom. **1328** ἐκ δ' ἦλθεν· ἐξῆλθεν (Κ 140)
Hom. **1329** *ἔκδηλος· φανερός vg[11]AS[26] ἢ ὑπερέχων (Ε 2) AS[26]
Att. **1330** *ἐκδημεῖ· ἀποδημεῖ AS[16]. ἀναχωρεῖ
LXX **1331** *ἐκδιαιτηθῆναι· διαστραφῆναι (4. Macc. 18, 5) AS[18] [ἢ ‖διαπραχθῆναι g[εκβ6]Σ]
1332 †ἐκδιᾶν· σπᾶν. καὶ κέραμον συντετριμμένον 〈...〉
D **1333** ἐκδιάστρα· κλῶσμα. ὁ στήμων
D **1334** ἔκδικεν· ἐξέβαλεν
LXX **1335** ἐκδίκησις· ἀνταπόδοσις (Sir. 27, 28)
1336 ἐκδίδως· προδίδως
1337 ἐκ Διὸς ὕδατα· τὰ ὄμβρια (Plat. leg. 844c)
1338 ἐκδόται· προδόται, ἀποδόται
1339 *ἔκδοτος· προδεδομένος AS[15]Σ(vg[2]), ἀποδεδομένος (Eur. Ion. 1251) (Br[96])
1340 ἐκδούπησαν· ἐβρόντησαν
N.T. **1341** *ἐκδοχή· προσδοκία (Ep. Hebr. 10, 27) vg[8]AS[21]
1342 ἔκδραχμον· ἐξάδραχμον
1343 ἐκδύειν· ἐξελθεῖν
1344 ἐκδύετον· ἐξέδυσαν. δυϊκῶς
LXX **1345** *ἐκδύνει· ἐξέρχεται (Prov. 11, 8) AS[23]
1346 *ἐκ δυοῖν· ἐκ δύο vg[7]AS[20]
1347 †ἐκδύον· καλόν. κομψόν

1321 cf. Schol. **1325** Schol. **1327** cf. St. Byz. κ 77 (358, 3 M.) **1329** E. Gen. 104 Mill. (EM 321, 20); Schol. | **1330** Reitz. Ind. lect. Rost. 1892/3, 4 **1331** Σ ε 177 **1339** Σ ε 180 | **1341** gl. Apost. 263

1321 ἔκδελον H: Mus. = Schol. | ἐξέδωκεν H: Mus. = (Schol.) **1324** παραμένει H: La. **1325** χρύσης bis H: Mus. = Schol. **1326** ἐκλέψητε· ἐκμαστιγώσητε Cob. 1875, 293–4 **1327** ἐπὶ τοῦ H: Mus. | ἐπὶ θυσ. H: Kust. **1328** ἐκδῆλθεν H: Mus. **1331** διατραφῆναι H (K[S]): Salm. HA 1, 96 = K[A]; διαπραθῆναι Σ | incl. (hic iam in Σ) ad ἐκδιατεθῆναι pert. agn. Schm. **1332** ἐκδίαν H: accent. Mus.; θλαδιᾶν Headlam 1910, 3; ἐκδιαττᾶν La. | ad fin. e. g. 〈περιπλέκειν〉 La. **1333** cf. Schulze Kl. Schr. 366 **1334** ἐκδικεῖν H: Abresch. Misc. obs. 6, 1, 272 **1337** le. ἐκ διὸς H: ed. 1521 **1343** ἐκδύνειν Cob. 1881, 373 **1345** ἐκδύι(?)ει H: Mus. = K **1346** δύοιν H: accent. Mus. **1347** v. l. gl. κ 4053 (Erbse)?

1348 ‘ἐκ δυοῖν τρία βλέπεις’· τοῦτο ἐλέγετο ἐπὶ τῶν διὰ γῆρας ἢ ἄλλο τι πάθος οὐκ ὀξυδορκούντων οὐδὲ εἰλικρινεῖς ἐχόντων τὰς αἰσθήσεις D
1349 ἐκδύς· ἐξελθών (χ 334). ἐκδυσάμενος (ξ 460) Hom.
1350 ἐκ δ᾽ ὦσε· ἐξέωσε δέ (Ξ 494) Hom.
1351 ἐκέασεν· ἔσχισεν (ε 132) [ἐκλαθέσθαι ἐποίησεν] Hom.
1352 ἐκέδασεν· διεσκόρπισεν (Ε 88) Hom.
1353 ἐκεῖ· μακράν, πόρρω
1354 †ἐκεῖεν· ἐκέντησεν
1355 ἐκείνω· ἐκεῖνοι. δυϊκῶς
1356 ἔκειρον· ἤσθιον, ἀνήλισκον (λ 578) Hom.
1357 ἐκέκαστο· ἐνίκα (Β 530). ἐδοξάζετο (ι 509). *ἐκεκόσμητο g[εκτ75] AS[2] Hom.+K
1358 ἐκεκεύθει· εἶχεν. ἀπέκρυπτεν (ι 348) Hom.
1359 †ἐκεκήδει· ὑπεχωρήκει
1360 †ἐκέλαθον· ἐπελάθοντο. ⟨ἐκλαθέσθαι ἐποίησαν⟩ Hom.
1361 †᾽Εκελαοί· οἱ ᾽Αττικοί D
1362 ἐκέλευσεν· ἠνάγκαζεν. ἔλεγεν (Θ 318) Hom.
1363 ἐκέκλετο· τὸ αὐτό (Ζ 66. Θ 184) Hom.
1364 †ἔκελσεν· ἔσχισεν, διέλυσε. κατέβλαψεν
1365 ἐκέλησεν· ἐκέλευσεν
1366 ἐκέλσαμεν· ὡρμίσαμεν (ι 546) Hom.
1367 ἔκελσε· κατέλαβεν
1368 *ἐκενώθησαν· ἐρημώθησαν (Ierem. 14, 2) vg[1]AS[4]Σ. μετεβλήθησαν S[4] LXX
1369 ἐκένωσεν· ἐρήμωσεν (Eur. Rhes. 914)
1370 ἐκεράϊζον· ἀπώλλυον (Hdt. 7, 125)
1371 ἔκερσεν· ἔκειρεν. ἔτεμεν, *ἔκοψεν (Ν 546) g[εκτ74]AS[3]Br[166] Hom.
1372 ἐκερτόμεον· ἠρέθιζον (β 323) Hom.
1373 *ἐκεύθανον· ἔκρυπτον (Γ 453) g[εκτ76]AS[5] Hom.

1348 Σ″ (Ph ε 371. Su ε 405); Diogen. Vind. 2, 56; Prov. Bodl. 391 **1351** cf. Schol. b **1352** Schol. **1356** cf. Schol. | **1357** Schol.; ἐκεκόσμητο Ap. S. 65, 20 **1358** | cf. Schol. **1366** Schol. **1368** Σ ε 181 **1371** – ἔτεμεν Schol. **1373** Su ε 418 (Δ); Schol.

1350 ἔκδωσε· ἐξέσωσε H: Mus. **1351** incl. ad gl. 1360 trsp. Mus. | v. l.: gl. 1364 **1354** v. l. gl. 7676 (Schm.) **1358** ἐκέκευθεν H: Pears. 266. Alb. = Schol. **1359** v. l. gl. 1375 (Alb.) **1360** v. l. gl. 1478 (Pears. 266. Alb.) | add. e gl. 1351 et emend. Mus. **1361** ᾽Εχελίδαι La. **1364** v. l. gl. 1351 (Voss. Kust.) **1365** ‘activum soloecum’ La. **1366** ὡρμήσαμεν H: Pears. 266. Mein. 1858, 538 = Schol. **1367** ‘vix sanum, εκυρσε?’ La., sed gl. κ 2181 cft. Alb. **1368** ἠρημώθησαν Σ | expl. alt. ad ἐκαιώθησαν Cor. **1370** ἀπολλύων H: Mus. **1373** ἐκεύθενον H (K[S]): Mus. (olim) = K[gA] Schol.; ἐκεύθαινον Su

1374 *ἐκεχειρία· ἀργία S^{11}Σ[Br^{121}], ἀνάπαυσις S^{11}[Br^{121}], ἀνοχή S^{11}Σ [Br^{121}]. φιλία

Ap.S. **1375** ἐκεχάνδει· ἐκεχωρήκει (Ω 192 v. l.)

1376 ἐκέχειρον· τὸ ἀργύριον

Hom. **1377** ἔκηα· διεσκέδασα. *κατέκαυσα (A 40) (g^{2}A^{8}S^{9})

Hom. **1378** ἐκηβολίαι· προέσεις τῶν βελῶν, μακροβολίαι. εὐστοχίαι (E 54)

Hom. **1379** *ἑκηβόλος· τοξότης, μακροβόλος S^{10}(vg^{1}A^{7}), εὔστοχος (A 96)

1380 ἔκηδεν· ἀπώλλυεν

D **1381** ἐκήθεον· ἐβοήθουν

D **1382** ἐκηλία· φιλοτησία, εἰρήνη

Hom. **1383** *ἕκηλος· ἥσυχος vg^{3}Br^{960}(AS^{6}), πρᾶος (I 376) (S^{6})

D **1384** ἐκηριώθη· ἐσκοτώθη. ἐπτοήθη. ἐθανατώθη. ἄμεινον δὲ ὠχρίασεν

1385 ἕκητι· ἕνεκα. ἢ χωρίς

LXX **1386** ἔκθαμβος· ἔκπληκτος (1. Regn. 4, 13 Symm.)

1387 *ἐκθειάσαι· ἐπαινέσαι S^{15} [ἢ ἔκθεμα]

D **1388** ἐκθέβεν· ἐκτρέχειν

1389 *ἔκθεσις· ὀφειλὴ παλαιά AS^{22}, νομοθεσία, πρόσταξις, δόγμα. ⟨ἢ ἔκθεμα⟩

1390 *ἔκθεσμοι· παράνομοι vg^{4}AS^{14}(Σ), ἄδικοι, ⌊ἄνομοι (A^{16}Br^{122})

N.T. **1391** *ἔκθετα· ἐκριπτόμενα (Act. 7, 19) vg^{7}AS^{18}Br^{876}Σ

1392 *ἐκθηριοῖ· μισεῖν ποιεῖ AS^{19}. διεγείρει S^{19}

Hom. **1393** [ἔκθορ] ἔκθορεν· ἐξεπήδησεν (Π 427)

1394 †ἔκθιβος· τὸ λῶμα τοῦ χιτῶνος, οἱ δὲ ἔκθροιβος

1395 ἐκθορνύμενος· ἐκπηδῶν

D **1396** ἐκθοράψει· ἐκδιώξει, ἀπὸ τοῦ ἐκθορεῖν

1397 *ἐκθορεῖν· ἐκπηδῆσαι g^{11}, ἐκδραμεῖν g^{11}Σ

1398 *ἐκθορών· ἐκπηδῶν v^{6}g^{εκτ59}, ἐκπηδήσας AS^{17}Br^{957}

1374 ἀργία et ἀνοχή Σ ε 182; Schol. Ar. Pac. 908f. h. I; ἀνάπαυσις lex. αἱμ. ε 18 **1375** Ap. S. 65, 21 **1377** | cf. Su ε 429 (Δ); E. Gen. 105 Mill. (EM 322, 9) (cit. Hom.); Schol. **1378** εὐστ. Schol. **1379** εὔστ. cf. Schol. A 14 **1383** E. Gen. 105 Mill. (EM 321, 51); cf. Schol. | **1384** ἐσκοτώθη cf. Σ″ (Ph ε 377. Su ε 437. E. Gen. 105 Mill. [EM 322, 13. E. Sym. ε 233]) **1385** Su ε 439 **1386** le. Su ε 441 **1390** παράνομοι cf. Σ ε 185 **1391** Σ ε 186; gl. N. T. (Act. 17, p.68 Alb.) **1396** Ph ε 382 | **1397** cf. Su ε 449 | Σ ε 187 **1398** | gl. Sap. (deest LXX)

1375 ἐχώρει Ap. S. | v. l.: gl. 1359 **1376** cf. Boesch, Θεωρος, Diss. Turic. 1908, 74 **1377** ἐκεῖα H (accent. Mus.): Heins. = K (-ε S) E. Gen. Schol. | διασκέδασα H: Mus. **1380** ἐκῆδεν H: accent. Mus. | ἀπόλλυεν H: Mus. **1381** gl. κ 2475 cft. Alb. **1383** ἑκηλὸς H: accent. Mus. **1385** ἑκῆτι H: accent. Mus. **1387** incl. ad gl. 1389 ret. Schm. **1388** ἐκθέμεν H: *Wil., ad θέϝω **1389** ὀφειλὴ. παλαιὰ ν. π. δ. H: Pears. 266 | incl. e gl. 1387 **1391** ἐκριπτούμενα Σ (exc. B) **1392** ἐκθηριεῖ H (K): Alb. **1393** ἔκθορ | ἔκθορ(εν) H: dittogr. del. Mus. **1394** v. l. gl. ο 2033 (Pears. 266) **1396** ‘causativum ad θορειν? ad signific. cf. exilium’ La. | ἐπὶ H: Mus.

1399 *†ἐκθόοντας· ἐξερχόμενους AS[20]
1400 *ἐκθρώσκει· ἐκπηδᾷ (K 95) g[12](Br[119]Σ) Hom.
1401 ἐκθύει· ἐκζεῖ, ἐξεμεῖ (Hippocr. liqu. 6 [6, 130, 3 L.]) D
1402 ἐκθύεσθαι· ἐξιλάσκεσθαι D
1403 ἐκθύματα· ἐξανθήματα (Hippocr. epid. 2, 2, 16 [5, 90, 5 L.]) D
1404 ἐκθύμενος· [λῶμα. κόμβος] ταχύς
1405 ‘ἐκ θυμοῦ πεσέειν’· μισηθήσεσθαι, μὴ εἶναι ἀρεστόν. ἐκπεσεῖν τῆς ψυχῆς (Ψ 595) Hom.
1406 *ἐκθύμως· προθύμως v[1]AS[13]Br[127]Σ(g[2]), κατὰ ψυχήν
1407 ἐκθύωσιν· ἐκζέωσιν (Hippocr. loc. Hom. 33 [6, 324, 20 L.]). ἐκπίπτωσιν D
1408 ἐκίαθεν· ἐπορεύετο
1409 ἐκίγχανεν· ἐτύγχανεν, κατελάμβανεν, εὗρεν
1410 *ἐκίδνατο· διεσκορπίζετο g[εκτ71], ἐσκεδάννυτο (Θ 1) g[εκτ71]AS[4] Hom.
1411 ἐκίνδαψεν· ἔψηλεν D
1412 ἐκινδάψασεν· ὑπέψηλεν, ἀπὸ κινδαψοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον κιθαριστήριον ποιόν, κινδαψός D
1413 *ἔκιον· ἐπορεύοντο (M 138) g[εκτ73]AS[2]Br[165] Hom.
1414 *ἐκίσσησεν· ἐγέννησεν (Ps. 50, 7) vg[1]AS[5]Σ LXX
1415 *ἐκίχανεν· ἔλαβεν, εὗρεν (Γ 383 ..) (AS[3]) Hom.
1416 *ἐκιχήσατο· κατέλαβεν (Δ 385 v. l.) g[εκτ77] Hom.
1417 ἑκκαιδεκάδωρα· ἑκκαίδεκα παλαιστῶν· δῶρον γὰρ παλαιστή (Δ 109) Hom.
1418 *ἐκκακοῦμεν· ἀμελοῦμεν AS[24](v[6]g[εκτ66]), ἀκηδιῶμεν (2. Ep. Cor. 4, 1 v. l.) S[24](v[6]g[εκτ66]) N.T.
1419 †ἐκκακή· ὧδε
1420 ἐκκαλάξαι· κλῖναι τὸ ἱστίον D
1421 *ἐκκαλεῖται· προκαλεῖται g[εκτ69]AS[12]Br[137]Σ
1422 ἐκκαλύπτων· φανεροποιῶν (Soph. fr. 918 R.)
1423 ἐκκανάξειν· ἐκκενώσειν, ἀπὸ τοῦ κανοῦ. θορυβήσειν (Eupol. fr. 292 K.–A.) D

1400 cf. Σ ε 188; Schol. **1403** cf. Bacch. ap. Erot. ε 13 **1405** cf. Schol. **1406** Σ ε 189 **1410** cf. Schol. **1414** Σ ε 190 **1415** cf. Schol. **1416** Schol. **1417** Su ε 406; Schol. **1418** κηδιῶμεν gl. Apost. 171 **1421** Σ ε 191; cf. Schol. Soph. OT 597 **1423** ἐκκενώσειν cf. Ph ε 388; Schol. Ar. Equ. 105a; Poll. 10, 85 (cit. Eupol.)

1399 ἐκθέοντας Cob. 1881, 373 (‘recte’ La.) **1401** ἐκθὺξ H: Voss. **1403** v. l.: gl. 1466 **1404** ἐκθύμενος *Wil. | incl. e gl. 1394 La., ad gl. ο 2033 Schm. **1405** τύχης H: Sop. = Schol. **1410** ἐκίδρατο H: Voss. Kust. Valck. Misc. obs. 155 = Schol. | ἐσκεδάνυτο H: Mus. = Schol. **1412** ἐκινδάψασκεν Mein., sed ad conform. e. g. κρεμβαλιάζειν cft. La. **1417** ἐκκεδεκάδωρα H: Mus. = testt. | δῶρα H: Salm. = testt. **1418** ἐκακοῦμεν H: Ald. = K test. **1420** h. e. ἐκχαλάξαι Lob. Rhem. 85 **1421** προσκαλειται K[gABr] **1423** ἐκκενάξειν H: Heins. Pears. 267. Kust. al. = testt.

1424 *ἐκκαπηλεύειν· δολοῦν (Cyr. in Luc. 72, 849D) AS^{10}(g^{εκτ70}Σ)

D **1425** ἐκκαυλῆσαι· ἐπιδοῦναι

D **1426** ἐκκαχρύσω· ἐκκοκκίσω. ἐκτινάξω, ἢ συντρίψω. οἱ δὲ κρῖμνα

Att. **1427** ἐκκέας· ἐκκαύσας (Ar. Pac. 1133)

1428 †ἐκκεκελλήρικεν· ἐκκέκληκεν

D **1429** ἐκκεκηριωμένη· ἐκπεπληγμένη, ἔξω τῆς ψυχῆς γεγονυῖα

LXX **1430** *ἐκκεκολαμμένα· γεγλυμμένα (3. Regn. 6, 35) AS^{31}

Att.? **1431** ἐκκεκομμένος· ὁ διὰ τοῦ κυβεύειν τὰ αὑτοῦ ἀπολέσας, ὅπερ νῦν ἐκκεκοπισμένος φαμέν. ἢ ὁ ἀποκεχωρισμένος

1432 ἐκκεκονίσθαι· τὸ εἰς κονίαν ἀναλελύσθαι

1433 *ἐκκεκρικώς· ἐκκεχωρικώς (Cyr. c. Iul. 2, 16) AS^{14}Σ(g^{εκτ88})

D **1434** ἐκκεκώπηται· ἐξήρτηται. Σοφοκλῆς Συλλόγῳ (fr. 145 R.)

Hom. **1435** *ἐκ κευθμῶν· τῶν κοίλων τόπων (N 28) S^{32}

1436 *ἐκεχειρία· ἄνεσίς. ἀργία vg^{3}AS^{11}. συνθήκη. ἀνοχὴ πολέμου vg^{3}S^{11}(A^{15})· εἰρήνη (A^{15})

LXX **1437** *ἐκκέκυφεν· ἀνωρθώθη (Ierem. 6, 1) AS^{21}

Att. **1438** ἐκκεχιλωμένη· ἐψυγμένη. ἐκκεχερσευμένη

D **1439** ἐκκεχοιριλωμένη· οὐ Χοιρίλου οὖσα. Ἐκφαντίδῃ γὰρ τῷ κωμικῷ (T 5 K.–A.) Χοιρίλος θεράπων ἦν, ὃς συνεποιεῖτο κωμῳδίας

LXX **1440** *ἐκκήρυκτον· ἀπόβλητον (Ierem. 22, 30) vg^{4}AS^{22}Br^{164}Σ

1441 ἐκκλέπτει· ἐκπορεύεται

1442 ἐκκλησία· σύνοδος, *συναγωγή AS^{18}(g^{εκτ79}Σ), πανήγυρις

D **1443** ἔκκλητοι δίκαι· αἱ ἐπὶ ξένης λεγόμεναι, καὶ οὐκ ἐν τῇ πόλει [τρίβοιεν]

D **1444** ἐκ κλίμακος· τοῖς πύκταις, ὁπότε χρονοτριβοῖεν, κλῖμαξ ἐτίθετο, ὑπὲρ τοῦ [μὴ] μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς χώρας

1424 Σ ε 192 **1426** – ἐκτινάξω Ph ε 390 **1431** cf. Antiatt. ε 13 **1433** Σ ε 194 **1436** Σ ε 182; ἀργία et ἀν. πολ. Schol. Ar. Pac. 908f **1438** Paus. ε 23 (Σ″ [Ph ε 394. Su ε 420. E. Gen. 105 Mill. (EM 322, 15. E. Sym. ε 235)]) **1440** Σ ε 195 **1442** cf. Σ ε 196 **1443** Diogen. Vind. 2, 74; Prov. Bodl. 433; – λεγόμεναι Ph ε 405 **1444** cf. Paus. ε 24 (Σ‴ [Ph ε 403. E. Gen. 105 Mill. (EM 322, 31)])

1426 ἐκκοκίσω H (Ph): HSt.Ind. | ⟨κάχρυς δὲ κριθαί⟩, οἱ δὲ Herw. Versl. 187 | κρίμνα H: accent. Schm. tacite **1427** ἐκκαίας H: Piers. Moer. 231B **1428** εκκεκαγκελληρικεν ci. La. ('sed cf. gl. α 5923') **1429** ἐκκεκληριωμένη H: Voss. Kust. coll. gl. 3673. 1384 **1430** ἐκκεκωλυμένα H: Mus. = K **1431** ἐκκεκοτισμένος H: Mus. **1432** ἐκκεκονύσθαι H: Mus. **1433** ἐκκεχωρηκώς H (Σ$^{v.l.}$): ed. 1521 = K^{AS} Σ$^{v.l.}$ **1434** ἐκκεκόπηται H: Voss. | 'an εξηρέτμηται?' La. **1436** ἐκκεχειρία H: Ald. = Σ | εἴρηκεν H: Mus. = K **1437** ἀνώρθωσεν H: Mein. 1857, 607 = K **1438** ἐκκεχιαλωμένη H: Sop. Salm. Pears. 267 = Paus. | ἐψευσμένη Sop. Voss. Pears. = Paus. (sed cf. Erbse 45) | κεχερσωμένη Paus. **1439** ὡς vel τοῦ Cas. Athen. 183; οἷον La. | ἐκφάντιδι H: Cas. | ⟨τὰς⟩ κωμῳδ. L. Dind. | cf. K.–A. ad Cratin. fr. 502 **1441** ἐκκλέπει H: Cor. | v. l.: gl. 1483 **1442** ἐκκλη(ωντα?) H: Mus. **1443** le. ἔκκλητοι H: Pears. 267 = testt. | τριβοῖεν del. Mus., om. testt. **1444** contin. H: nov. gl. Mus. | del. Schm., om. testt.

1445 †ἐκκολλαβήσαντα· ἐκλακέντα. ἐκφρονήσαντα† D
1446 ἐκ κολεοῖο· ἐκ τῆς ξιφοθήκης (Α 194) Hom.
1447 *ἐκκομιδή· ἐκφορά (2. Macc. 3, 7) (vg^{5}AS^{23}Σ) LXX
1448 ἐκκομίσαι· ἐξελάσαι
1449 ἐκκομίζονται· ἐκτρέφονται
1450 †ἐκκομοδεύειν· τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν. καὶ καθόλου τὸ φρύγειν D
1451 *ἐκ κόπων· ἐκ τῶν ἀδικιῶν (Malach. 2, 5) g^{εκτ85}AS^{17} LXX
1452 ἐκ κόρυθος· ἐκ τῆς περικεφαλαίας (Ε 4) Hom.
1453 ἐκκοροῦσι· φθείρουσιν, ἐκκαλλύνουσιν
1454 ἐκκοχύζειν· ἐκκοιτίζειν
1455 *ἐκκόψαι· πορθῆσαι (Ierem. 26, 13 v. l.) AS^{19} LXX
1456 ἐκκύλιστοι· στέφανοι μεγάλοι, ἁδροί (Archipp. fr. 42, 2 K.–A.) D
1457 ἐκκραγεῖν· ἐκβοῆσαι (Plut. Mar. 44, 4)
1458 ἐκκρίνει· χωριεῖ
1459 *ἐκκρίνεται· ἐκρίπτεται. ἐκρέει vg^{1}AS^{8}Σ
1460 *ἔκκρισις· ἔκρευσις v^{εκθ9}AS^{25}·. ἱδρώς. οὖρον. κόπρον S^{34}. ἢ τὸ φέρεσθαί τινα διὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω AS^{20}
1461 *ἔκκριτον· ἐπίλεκτον v^{2}g^{εκτ83}Σ(AS^{9}AS^{13}), προκεκριμένον (Eur. Hec. 267) Σ Eur.
1462 *ἐκκρούει· ἐκβάλλει A^{30}
1463 *ἔκκριτος· ὁ ἐκλελεγμένος (Aesch. Pers. 340) S^{35}(v^{2}g^{εκτ83})
1464 †ἐκκύεις· ἐρεθίζεις, ἐπισείεις
1465 *ἐκκυκλεῖ· ἐκκαλύπτει g^{εκτ81}AS^{26}Σ
1466 †ἐκκύματα· ἐξανθήματα
1467 ἔκκυνοι· νόσημα τι κυνῶν (Xen. Cyn. 7, 10) D
1468 †ἐκκονεῖ· ἐγχωρεῖ
1469 ἔκλαγξαν· ἄναρθρον ἐβόησαν, *ἤχησαν g^{εκτ82}Σ, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν (Α 46) AS^{9}. ἀετοῦ τρόπον ἐβόησαν (Μ 207) Hom.

1446 Schol. **1447** cf. Σ ε 200 **1451** gl. Proph. **1454** cf. Ph ε 413 **1456** Ph ε 419; cf. Athen. 15, 678e–f; Poll. 7, 199 (uterque cit. Archipp.) **1459** Σ ε 202 **1461** Σ ε 203; ἐπίλεκτον Schol. Eur. **1465** Σ ε 204 **1467** (Poll. 5, 65) **1469** ἤχησαν Σ ε 205; ποιὸν ἦχον ἀπέτ. Schol.

1445 ἐκκοληβάσαντα La. post anon. ap. Herw. 1904, 255 (ἐγκ-) | ἐκλάψαντα Herw. Versl. 187 | ἐκροφήσαντα Kust. **1447** ἐκκομιδή, (εἶν) sscr. H; εκκομιδην ΚΣ | ἐκφορά, (εἶν) sscr. H **1448** ἐξελέσαι H: Mus. **1450** ἐκκοδομεύειν Pears. 267. Kust. | ὕπνω H: Palm. Voss. | φρυγεῖν bis H: accent. Pears. **1451** κοπῶν H: accent. Voss. Perg. **1453** ἐκκορῶσι H: Pears. 267. Kust. Biel. | ἐκκαλύνουσιν H: Pears. | 'devirginare et everrere coniunguntur' La. post Kust. **1454** ἐκκοχυλίζειν· ἐκπιτύζειν Ph **1456** ἐκκοιλιστοὶ H: HSt. Ind. = Ph (Poll.) **1460** ἔκικρισις (ι pr. del.) H **1461** ἔκκριπτον H: Pears. 268 = K^{vg}Σ **1464** ἐκκυκᾷς La. **1466** v. l. gl. 1403 (Pears. 268) **1467** ἐκκυνοῖ H: accent. HSt. Ind. | 'νοσημα vix sanum, (πονηρον) μαθημα Xen.' La. | κοινόν H: Heins. Palm. Salm. al. **1468** ἐγχορεῖ H: Mus. | ἐκκωνεῖ ('immo ἐκκωνᾷ' La.)· ἐγχρίει Voss.

D **1470** ἐκλακτισμός· σχῆμα χορικὸν ὀρχήσεως σύντονον
1471 ἐκλαμβανέτην· ἐλάμβανον. δυϊκῶς
D **1472** ἐκ λάρνακος· νόθος (trag. ad. fr. 207a K.–S.)
1473 *ἐκλαχών· διαλαχών AS^{10}
1474 ἐκλεανθείης· ἐκτριβείης
LXX **1475** *ἐκλείποντα· δύνοντα (Iob 31, 26) AS^{17}
1476 ἐκλέλαθον· ἐξελάθοντο (B 600)
1477 *ἐκλείψει· ὑστερήσει AS^{13}. ἀπολεῖται
Hom. **1478** ἐκλέλαθον· ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν (B 600) [ἀπέδειξαν, ἐξήλασαν]
1479 †ἐκλελαμμένον· ἐξεστραμμένον
D **1480** †ἐκλελαπτημένον ἐκπεπονημένον
D **1481** ἐκλελυγισμένος· ἐξεστραμμένος
Ap.S. **1482** ἔκλεο· κλέος εἶχες (Ω 202)
1483 †ἐκλεπεῖ· ἐκπορεύεται
Hom. **1484** *ἐκ λεχέων· ἐκ τῆς κοίτης (Λ 1) (vg^{5}Br^{175})
1485 ἐκλέψαι· ἐκλεπίσαι
Hom. **1486** *ἔκλεψε· παρελογίσατο AS^{18}, ἠπάτησεν (Ξ 217)
LXX **1487** *ἐκληδονίζετο· ἐμαντεύετο [ὁ] ἀπὸ ἀκοῆς ⟨τὰς⟩ μαντείας δεχόμενος (4. Regn. 21, 6) vg^{3}AS^{14}
D **1488** ἐκ Λημνίης· ἐκ τῆς Λήμνου
1489 ἐκληροδότει· ⟨…⟩
1490 *ἐκλήτευσεν· ἐκάλεσεν (Dem. 18, 150) AS^{11}
1491 ἐκλειᾶναι· λεπτῦναι
1492 ἐκλίθης· ἐτράπης
Hom. **1493** ἔκλιναν· εἰς φυγὴν ἐτράπησαν (E 37)
Hom. **1494** ἐκλίνθη· κατεκλίνθη (Γ 360)
1495 *ἐκλιπαρεῖ· λίαν vg^{4} παρακαλεῖ vg^{4}A^{7}Br^{159}Σ
1496 [ἔκλογον ὄν· μεταξὺ λόγων]

1470 (Ph ε 400); cf. Poll. 4, 102. **1478** Schol. | **1482** Ap. S. 65, 22 **1484** Schol. **1485** cf. Erot. ε 68 **1486** Schol. | **1487** ἐκληδ. Su ε 466 (Δ) **1490** Su ε 475 (Δ) **1493** cf. Schol. **1495** Σ ε 207

1470 σχῆμα om. Ph | χωρικὸν H (Ph): Mus. **1472** 'Polydectis in Perseum convicium' La. **1476** 'a gl. 1478 avolsum cf. gl. 1360' La. **1477** ὑστερεῖ H: Biel. = K **1478** incl. huc non pert. vid. Alb., qui ci. ἐξήλασαν le. et Musuri ἀπεδίωξαν expl. esse | v. l.: gl. 1360 **1479** v. l. gl. 1481 (La.) **1481** ἐκλελισμένος H: Klein 1866 | v. l.: gl. 1479 **1483** v. l. gl. 1441 (Alb.) **1484** λεχεῶν H: accent. Mus. **1486** ἐκλέψαιο H, εκλεψεο K^{A}, ἐκλέψατο Mus. = K^{S}: Schm. = Schol. | παρελογίσαιτο H: Mus. = K Schol. **1487** ἐκλυδωνίζετο H: Perg. Biel. Kust. = K Su | ὁ H (K^{AS}): del. Alb. = K^{vg} | ⟨τὰς⟩ La. = K^{vgA} **1488** λήμνης H: Voss. **1490** contin. H: lac. et nov. gl. Kust. | ἐκάκωσεν H (K): Kust. = Su **1491** ἐκλιάναι H: Kust. (-ά-), accent. L. Dind. 3, 472D **1492** ἐκλήθης H: Schr. **1495** λίαν om. Σ **1496** del. Voss., cf. gl. 1501

1497 ἔκλιπεν· ἐξέλιπεν. ἐμειώθη

1498 ἐκλιχάζει· ἐξορμᾶν ποιεῖ. ἐκσοβεῖ D

1499 ἐκλογῇ· κάλαθον. Λάκωνες D

1500 *ἐκλογιστίαν· ἀρίθμησιν (Tob. 1, 21) vg^{6}AS^{16}Br^{167}Σ LXX

1501 ἔκλογον· ⟨μεταξὺ λόγων⟩ διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (fr. 219) D

1502 ἐκλόνεον· ἔφθειρον D

1503 ἐκλονεῖτο· ἐταράσσετο. κλόνος γὰρ ἡ ταραχή D

1504 ἐκλούηται· ἐκνίπτηται D

1505 *ἔκλυε· ἐπήκουε (Α 43 ..) S^{23}Br^{144}. καὶ ἔκλυες (Α 453 ..) (AS^{8}), ἔκλυον (Α 218 ..) AS^{12}Br^{1038}(vg^{1}) ὁμοίως Hom.

1506 †ἔκλυρον· χλωρόν. δίυγρον, ἢ νοτερόν, ἔνικμον, ὑγρόν

1507 ⟩ε κλυτός· ἔνδοξος, τίμιος (Θ 440 ..) Hom.

1508 ἐλύτρωσον· [ἐκλύρισον] κάλυψον D

1509 ἐκλωπίζει· λωποδυτεῖ D

1510 ἐκλωτίζεται· ἐξανθίζεται. Ἀχαιὸς Οἰδίποδι (TrGF 20 F 31) D

1511 *ἐκμαγεῖον· ἐκτύπωμα vg^{1}AS^{9}Br^{118}Σ. ὑπογραμμός. σφραγίς (Plat. Tim. 50c) vg^{1}AS^{9} Att.

1512 *ἐκμαγεῖσαι· ἐκτυπωθεῖσαι AS^{14}

1513 *ἐκμαγειωθείς· ἐξομοιωθείς vg^{8}AS^{20}

1514 ἐκμάσσει· ⟨ἀποσπογγίζει⟩

1515 *ἐκ μελάθρων· ἐξ οἴκων (Soph. Phil. 147) AS^{19}

1516 *ἐκμελής· ἀνάρμοστος, ἄτακτος (vg^{6}) ἄρυθμος (Cyr. in xii proph. 2, 439, 3)

1517 ‘ἐκ Μελίτης μαστιγίας’· Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις (501) ὑπήλλαξεν ἀντὶ τοῦ φάναι ‘ἐκ Μελίτης Ἡρακλῆς’· μετημφίεσται γὰρ τὴν Ἡράκλειον στολήν. καλεῖται δὲ ὁ ἐν Μελίτῃ Ἡρακλῆς Ἀλεξίκακος D

1518 ἔκμελος· ἀδύναμος

1498 Ph ε 427 **1500** Σ ε 208 **1505** Scholl. (+ Scholl. min.); cf. Σ ε 209 **1506** cf. gl. 124; δίυγρον et ἔνικμον Ph ε 78 **1510** Ph ε 434 | **1511** ἐκτύπ. Σ ε 210; lex. αἱμ. ε 38 (E. Gud. 445, 7 St.); ἐκτύπ. et σφρ. Ael. Dion. ε 26; (Poll. 9, 130) **1512** cf. Su ε 492 (Δ) **1514** cf. Eust. Od. 1857, 12 (2, 192, 25 St.) **1516** (Poll. 6, 29) **1517** cf. Ph ε 441

1497 ἐκλίπει H: Pears. 268 **1498** gl. λ 1170 cft. Alb.; ἐκλιχνάζει Ph **1499** ἐκλογὴν H: La. (‘fruges colligentem’) **1501** e gl. 1496 add. La. post Alb., “inter sermones narratio” | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἀσαλαμηνίαις H: Mus. (ἐν Σαλ. Schow 247 n.2) **1502** ἐκλόπεον H: Alb. **1506** ἐγλυρόν Ph; ἔκλιβρον Cor.; cf. ad gl. 124 **1507** ἐκλυτὸς H: Pears. 268 (κλυτός agn. Kust.); λῦσ⟩ε e Hom. Cunn. **1508** ἐκλύτρισον H: Bentl. Ep. ad Mill. 34 (Works 2, 285), qui dittogr. del. **1510** ἐκλωπίζεται H: Salm. **1512** ἐκμαγῆσαι H (Su): La. = K; -ῆναι HSt. Thes. 2, 804 | ἐκτυπωθῆσαι H: La. = K; ἐκτυπωθῆναι Mus., ἐκτυπῶσαι Su **1513** ἐκμαιωθεὶς H (K$^{[v]gA}$): Mus. (= K^{S}) **1514** contin. H: nov. gl. Heins. | expl. add. La. = Eust. **1517** μελιτὴς bis H: accent. Mus. **1518** ἐκμελῶς· ἀδυνάμως Schm.

1519 ἐκμεταιωροῦνται· μετεωρίζονται
Att. **1520** ἐκμαρτυρία· ἡ τοῦ ἀπόντος μαρτυρία (Aeschin. 2, 19)
D **1521** ἔκμισθοι· οἱ μισθὸν μὴ λαμβάνοντες
1522 *ἐκμήνιεν· ὠργίζετο $g^{εκτ105}$
1523 *ἐκμηχανῶμαι· κατασκευάζομαι $AS^{13}(vg^{2}Br^{134})$
1524 *ἐκμηχανώμενος· κατασκευάζων (Cyr. trin. 621, 25) $g^{εκο2.\ εκτ106}Σ$
1525 *ἐκμειλίσσεσθαι· καταπραΰνειν (Cyr. in xii proph. 1, 179, 13) v^{3} $g^{εκτ107}AS^{15}Br^{160}Σ$
1526 *ἐκμειλιχθείς· ἐξημερωθείς (Ios. b. Iud. 4, 544) AS^{18}
Greg.Naz. **1527** ἐκμιμούμενος· ὁμοιούμενος (Greg. Naz. c. 2, 1, 14, 15 [37, 1246, 5 M.])
Hom. **1528** *ἔκμολε· ἐξῆλθεν (Λ 604) $vg^{5}AS^{17}Br^{163}$
D **1529** ἐκμυζᾶι· ἐκπιέζει [ἐκπιαίνει] (Ael. n. an. 3, 39)
D **1530** ἐ⟨κμυζηθ⟩είς· ἐκπιεσθείς, ἐκθηλασθείς
1531 *ἐκμυκτηρισμός· χλευασμός $v^{4}g^{εκτ108}AS^{16}$
1532 †ἐκνεύμυκτεν· κατέβαλλεν
1533 ἐκ νέας· ἐξ ἀρχῆς
1534 †ἐκνῆναι· ἐξαπατῆσαι
1535 ἐκνεύσας· ἐκκολυμβήσας
1536 *ἐκνενεμήκασι· παραδεδώκασιν (Cyr. in Esai. 70, 701A) $g^{εκτ117}$
1537 *ἐκνενέμηται· ἐξῆλθεν $g^{εκτ110}AS^{3}Σ$, ἐξῆκται
1538 ἐκνεφίας· ⟨ἀπὸ⟩ νεφελῶν τις *ἄνεμος, ⟨ἢ⟩ ὄμβρων βροχὴ ἀπὸ νεφῶν (Alex. fr. 47, 5 K.–A.) $S^{4}(vg^{1}A^{2.4}Σ)$
1539 ἐκνημοῦντο· ἐφθείροντο
1540 ἔκνιψις· ἀπόσμηξις. κάθαρσις
1541 ἐκνόμιον· διακριτόν (Pind. Nem. 1, 86 = 56)
1542 ἐκνομίως· †καλῶς, μεγάλως (Ar. Plut. 981)
Greg.Naz. **1543** ἔκνοον· ἔκνουν, ἀνόητον (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 48 [37, 1357, 2 M.])

1520 cf. Harp.$^{epit.}$ 128, 6 (Σ″ [Ph ε 439. Su ε 495]); lex. rhet. 248, 3 (V^{1}); Schol. Aeschin. 2, 19 (41) **1524** Σ ε 213 **1525** Σ ε 212 **1528** Schol. **1529/30** cf. Eust. Il. 464, 26 (1, 734, 5 V.) **1537** Σ ε 215 | **1538** Σ ε 216 **1542** Ph ε 450 | Ph ε 449; E. Gen. 105 Mill. (EM 323, 14); Schol. Ar. (Su ε 516)

1519 μεταιωρίζονται H: Mus. **1522** ἐκμηνίων H: Schm. tacite **1523** ἐκμηχάνομαι H: Mus. = K **1525–6** ἐκμηλ- H: Alb. (-μιλ- Mus.) = K Σ **1528** ἐκμολῆ H: Alb. = K Schol. **1529** ἐκμύξαι H: Schm. post Perg. | ἐκπιαίζει H: Schm. post Mus. = (Eust.) | ἐκπιαίνει del. La. ut dittogr.; ἐκπίνει Schm. post Perg. **1530** ἐεὶς H (ἐ del. et lac. indic. Mus.): Pears. 268. Kust. | ἐκπιαισθεὶς H: Pears. Bos. Anim. 126 **1532** 'v. l. gl. 2393' La. [? 2391, sed perdubium vid.] **1535** -σαι Ph bis (cit. Men. ?Epitr. 396) **1537** ἐξῆχθαι H: Mus. **1538** add. Schm. = K (ἐκ Heins. = Σ) | νέφελόν H: Schm.; νεφῶν KΣ | τι H: Heins. | add. La. = K^{vgA} | ὄμβρος H (K^{AS}): La. = K^{vg} **1539** ἐκνικοῦντο H: Hemsterh. Kust. **1540** ἀπόσμυξις H: HSt. Thes. 2, 1061C **1542** ἐκνομοίως H: Mus. = testt. | ἐξάλλως et καλῶς Ph E. Gen.

1544 ἐκνοσηλεῦσαι· ἀναρρῶσαι ἐκ νόσου (Galen. 1, 522). †ἀναληψόμεθα

1545 ἐκνοσφίσαι· ἐκβαλεῖν

1546 ἐκοάθη· ἐπενοήθη. ἐφωράθη

1547 ἐκοᾶμεν· ἠκούσαμεν, ἐπυθόμεθα

1548 ἐκοδομεύετο· ἐφρύγετο. ἰπνεύετο

1549 †ἐκόησεν· ἀνέλαβεν

1550 ἐκοινοβουλεῖτο· ἐκοινοῦτο

1551 *ἐκολῴα· ἐθορύβει g^{εκτ124}AS^{10}Br^{176}Σ. ἠτάκτει (Β 212) S^{10} Hom.

1552 ἐκολλόπωσε· συνήρμοσε κόλλῃ. καὶ γὰρ ἡ κόλλα ἀπὸ τῶν κολλόπων. ἔστι δὲ τὰ νωτιαῖα μέρη τῶν βοῶν, ἐξ ὧν γίνονται οἱ κόλλοπες. καὶ ᾧ ἐπιτείνουσιν τὰς χορδάς, κόλλοπα ἔλεγον, διὰ τὸ δερματίνοις τὸ παλαιὸν χρῆσθαι. Ἀχαιὸς Ἴριδι (TrGF 20 F 22)

1553 ἐκοοῦμεν· εἴδομεν. εὕρομεν. ᾐσθόμεθα

1554 ἐκόμισεν· ἔλαβεν. [ἐποίησεν, εἰργάσατο] ἐπιμελῶς ἔθρεψεν

1555 *ἐκοπίσθη· ἠπατήθη. εἰς ὅρκον διετέθη v^{5}g^{εκτ125}A^{15}Σ

1556 *ἐκονδύλιζον· ἔτυπτον κονδύλοις g^{εκτ129}A^{9} ἤγουν δακτύλοις (Am. 2, 7) g^{εκτ129} LXX

1557 *ἐκονίετο· ἐπεσπάσατο κόνιν, ἢ ἐν κόνι ἔκαμνεν A^{16}

1558 ἐκόνιον· ἤνυον [ἢ ἴδιον]

1559 ἑκόντε· δυϊκῶς. βουλόμενοι

1560 ἑκοντήν· θελήσει. ἑκουσίως

1561 *ἑκοντί· ἐθελοντί g^{εκτ121}Σ

1562 *ἐκόπασεν· ἐπαύσατο (Ios. 14, 15) v^{4}g^{εκτ127}A^{14} LXX

1563 ἐκορέσσατο· ἐκορέσθη. ἐπληρώθη (Λ 562) Hom.

1564 *ἐκορθύετο· ὑψοῦτο. ἐκορυφοῦτο vg^{1}g^{εκτ120}A^{6}

1551 Σ ε 220. Ap. S. 65, 24. E. Gen. 105 Mill. (EM 323, 19); Schol. (+ Schol. min.) | **1552** Paus. ε 25 (Σ''' [Ph ε 452. E. Gen. 105 Mill. (EM 323, 22)]) (om. cit.) **1555** Σ ε 221 **1556** gl. Proph. **1561** Σ ε 222; lex. Greg. or. 163, 4 (LGM 176, 4) **1562** Su ε 533; gl. Oct. ε 21; Ecl. AO 2, 440, 31

1545 ἐκνοσφῆσαι H: Mus. **1546/47** cf. gll. 7134. κ 3167. 3174. π 538. 549. Σ'' (Ph π 249. Su π 367) (κοᾶν perperam addub. La.) **1547** ἐκόαμεν H: accent. Ahr. Dial. 2, 86 n.8 | ἐποψόμεθα H: Mus. **1548** ὑπνεύετο H: Mus. **1549** v. l. gl. 1554 (Alb.) **1551** ἐκολῶα H: accent. Mus. **1552** συνήρμωσε H: Mus. = Paus. | νοτιαία H: Mus. = Paus. | ἀχαιοὶ ἴριον H: Cas. de sat. poes. 185 **1553** ἔκομεν H: La. | ἴδομεν H: Schm. **1554** ἐκόμησεν H: Alb. | incl. ad ἐπόνησεν Schm. | v. l.: gl. 1549 **1555** ἐκομπάσθη H (Σ): La. coll. gl. κ 3556; κομπάζεσθαι passive usurpatum non cum La. addubitandum (Eur. HF 64 cft. Tammaro 1970–2, 221–2), sed sensus vix tolerabilis | ὄγκον Su | διεψεύσθη La., haud necess. **1557** ἐπέπατο H: La. = K **1558** ἔκνυον H: Sop.; gll. κ 3516. 3519 cft. Kust. | del. La. ut dittogr. **1560** ἑκοντῇ H: Schm. coll. Phryn. Ecl. 1 **1562** ἐπανάσατο H: Mus. = K testt. | v. l.: gl. 1834 **1564** κορυφοῦτο H: Mus. = K

D **1565** ἐκορίζετο· ὑπεκορίζετο, παρὰ τὸν παῖδα, ὃν κοῦρόν φασιν (Ar. Nub. 68)
D **1566** ἐκορυβάντιζεν· τοῖς Κορύβασιν ἐτελεῖτο (Ar. Vesp. 119)
D **1567** ἐκορυπτίας· ἐγαυρίας
1568 *ἑκουσιάζεται· προαιρεῖται A^{12}, προσφέρει ($g^{εκτ122}A^{13}Σ$)
LXX **1569** *ἑκούσιον· θελούσῃ διανοίᾳ (Lev. 7, 16 ..) A^{8}
Hom. **1570** ἐκπάγλως· ἐκπληκτικῶς. ἐξόχως μεγάλως, θαυμαστῶς ἔξοχα (Α 268)
Hom. **1571** ἔκπαγλον ἐπεύξατο· ἐκπληκτικὸν ἐκαυχήσατο (Ν 413 ..)
Ap.S. **1572** ἔκπαγλον· θαυμαστόν (Ν 413 ..)
1573 ἐκπαγλεῖσθαι· θαυμάζειν
Hom. **1574** ἐκπαγλότατε· θαυμαστότατε. *ἐκπληκτικώτατε (Α 146) Br^{1190}
Hom. **1575** ἔκπαγλα· θαυμαστά, μεγάλα, ἔξοχα, περιττά (Γ 415)
1576 ἐκπαθές· ἀπόπληκτον
D **1577** ἐκπάλαιστος· ἄνανδρος
1578 †ἔκπαλαι· δεινά. ὑπερήφανα
D **1579** ἐκ παλαχῆς· ἐξ ἀρχῆς (Nic. Ther. 449)
D **1580** ἐκπαλές· ἔξαρθρον (Hippocr. art. 53 [4, 238, 2 L.])
D **1581** ἐκπάλη· ἐχωρίσθη. ἀπέστη. ἐξέπεσεν
D **1582** ἐκπαλήσαντες· ἐκπεσόντες
D **1583** ἐκπαλλακίδιοι· οἱ νόθοι
D **1584** ἔκπαμον· ἀκλήρωτον
D **1585** ἔκπαλιν κοτεῖν· ἐναντιολογεῖν
1586 †ἐκπλαγότητα· ἐξαισιότητα
1587 †ἐκπάλτιον· ἔξαλλον, οὐχ ὅμοιον
1588 ἐκ παραβολῆς· ἐκ παρακινδυνεύματος
1589 *ἐκ παραλλήλου· ἐξ ἰσότητος $vg^{2}A^{26}$. ⟨ἐξ ὁμοίου⟩ $vg^{2}A^{26}Br^{157}Σ$
1590 ἐκ παραλίας· ἐκ παραθαλασσίας
1591 †ἐκ παράλλου· ἐξ ὁμοίου

1565 Σ″ (Ph ε 453. Su ε 538) | **1568** cf. Σ ε 223 **1570** – ἐξόχως Schol. **1572** Ap. S. 65, 25 **1573** cf. Su ε 551 **1574** | Schol. **1579** Schol. Nic. 448–9 **1580** Ph 460 **1589** | Σ ε 224

1566 ἔτ H: Mus. **1568** ἐκουσιάζεται H: spir. Mus. **1570** ἐκπαγηλῶς H: Mus. = Schol. | v. l.: gl. 1626 **1571** ἐκπαγυλὸν H: Mus. **1572** ἐκπαγλὸν H: accent. Mus. **1573** ἐκπλαγοῦσθαι H: -παγλ- Mus. (Su), -εῖσθαι L. Dind. 3, 512C **1574** ἐκπλαγότατε H: Mus. = Schol. **1575** ἐκπλαγά H: Mus. | $με^{γα(\,)}$ H: expl. Mus. **1576** ἔκπαθος H: Alb. **1577** ἐκπαλαιστὸς H: accent. Mus.; εὐπάλαιστος Ruhnk. in Alb. Auct. **1578** ἔκπαλαι H: στα sscr. Mus. ad fin. (accent. non mut.), ἐκπάλαιστα Ald.; ἔκπαγλα La. **1581** ad ἐξεπάλησε (Hippocr. fract. 42 [3, 552, 2 L.]) Schm. coll. gll. 3732. 4142. π 166 **1584** ἐκπάλιον H: Schm.; ἐκπάμονα malit La. **1585** le. ἔκπαλιν H: Mus. **1586** ἐκπαγλότατα· ἐξαισιότατα Ruhnk. in Alb. Auct. [-πλαγ- errore typogr.] **1587** v. l. gl. 1595 (Voss.) **1589** add. Schm. = K^{vg} Σ. gl. 1591 | v. l.: gl. 1591 **1590** παράλιος H: Mus. | παραθαλάσσης H: Kust. = Phav. **1591** v. l. gl. 1589 (Schm.)

1592 ἐκ πασέων· ἐκ πασῶν (Ι 330 ..) Hom.
1593 ἐκπάτιον· τὸ ἔξω πάτου (Aesch. Ag. 49) D
1594 ἐκ πάτου· ἐκποδών
1595 ἐκπάτιον· ἀνόμοιον (Aesch. Ag. 49) D
1596 ἔκπαυμα· ἀνάπαυμα D
1597 ἐκπεκτουμένη· κτενιζομένη. καὶ τίλλουσα (Plat. com. fr. 269 K.–A.) D
1598 ἐκ πεδίου· ἐκ τοῦ ἡπλωμένου χωρίου καταστρέφοντας (Am. 1, 5) LXX
1599 ἐκπέλει· ἔξεστιν (Soph. Ant. 478) D
1600 *ἐκπελλεύει· ἐξωθεῖ A^{33}
1601 ἐκπεπαταγμένος· ἐκπεπληγμένος. ἔκφρων (σ 327) Hom.
1602 *ἐκπεπολέμωται· ἐχθραίνει A^{23}(vg^{4}Σ)
1603 ἐκπεπότημαι· ἐκπέπληγμαι (Eur. El. 177) D
1604 ἐκπερδικίσαι· τὸ διολισθῆσαι καὶ διαδρᾶναι, ἀπὸ τῶν περδίκων μεταφορικῶς· πανοῦργον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ διαδιδρᾶσκον τοὺς θηρῶντας (Ar. Av. 768) D
1605 †ἔκπερι· ἔξεστιν
1606 *ἐκ περινοίας· ἐξ ἐπινοίας vg^{9}A^{37}
1607 *ἐκ περιουσίας· ἐκ πλήθους A^{22}, ἐκ τοῦ ὑπερέχοντος (Dem. 18, 3) vg^{1}A^{22} Att.
1608 *ἐκ περιτροπῆς· ἐξ ἀποστροφῆς, ἐκ νίκης vg^{12}A^{41}Σ
1609 *ἐκπέρσαι· ἐκπορθῆσαι g^{εκτ119}A^{38}Br^{377}Σ. ἑλεῖν, λαβεῖν (Α 19) Hom.
1610 ἐκπέρσαντα· ἐκπορθήσαντα (Β 113) Hom.
1611 ἐκπέρσωσιν· ἐκπορθήσωσιν (Α 164) Hom.
1612 ἔκπεσον· ἐξέπεσον (Λ 179) Hom.
1613 ἐκπετρίδδην· παχύνειν ἱμάτιον. Λάκωνες D
1614 ἐκπεφανωμένος· ἀπόπληκτος
1615 ἐκπεφάνωται· ἀπο ⟨...⟩

1593 cf. Schol.$^{Tricl.}$ Aesch. **1597** Ph ε 465 | **1598** gl. Proph. **1601** cf. Schol.; ἐκπεπλ. Ap. S. 65, 26 **1602** cf. Σ ε 225 **1604** Diogen. Vind. 2, 57; Prov. Bodl. 392; cf. Σ''' (Ph ε 469. E. Gen. 105 Mill. [EM 323, 52]); Su ε 562; Antiatt. ε 128; Schol. Ar. **1608** Σ ε 227 **1609** ἐκπορθ. Σ ε 228; Schol. (+ Schol. min.) **1610** Schol. **1611** Schol.

1592 πάσεων H: accent. Mus. **1594** ἐκποδῶν H: accent. Mus. **1595** ἐκπάτριον H: HSt. | v. l.: gl. 1587 **1598** καταστρέψαντος H: La. coll. LXX **1599** v. l.: gl. 1605 (Pears. 269) **1600** ἐκπελεύει H: La. = K; vox Byzant., cf. Ducange v. ἐξπελλεύτης **1601** v. l.: gl. 1624 **1604** ἐκπερδικῆσαι H (Ph$^{a.c.}$ Su$^{v.l.}$): Heins. Vales. Voss. al. = Ph$^{e\ c.}$ E. Gen. Su$^{v.l.}$ Prov. Antiatt. | de forma ὀλισθῆσαι cf. Lob. Phryn. 742–3 | διαδιδράσκον H: accent. La. **1605** v. l. gl. 1599 (Alb.) **1607** περιουσια H: Mus. = K **1612** contin. ἔπεσον H: nov. gl. et corr. Heins. **1613** ἐκπετριαδεῖν H: Valck. ep. ad Röver. 77–8 post Alb. **1614/15** 'obscura' La.; gl. φ 124 fin. cft. Schm.; ἐκπεπανωμένος Herw. 1904, 255 **1615** ἐκπεφάν⟦.⟧ωται H: i litt. del. Mus. | ἀπό⟨πληκτος γέγονεν⟩ Mus.

1616 ἐκπεφύκασι· βεβλαστήκασι, γεγένηνται (Hippocr. nat. oss. 4 [9, 170, 16 L.])
1617 †ἐκπέμψας· ἐκγυμνώσας. ἢ περιβαλλόμενος
1618 ἐκπηνιεῖται· ἐκμηρύσεται (Ar. Ran. 578)
Hom. **1619** *ἐκ πῖαρ· λιπαρόν (Λ 550) A^{30}
1620 ἐκπιμπλάναι· ἀποπληροῦν
1621 ἐκπίνειν· προπίνειν
Hom. **1622** ἐκπαιφάσσειν· ἐνθουσιᾶν. ἐξορμᾶν (Ε 803)
1623 ἐκπλαγείς· θαυμάσας
1624 †ἐκπιπαταγμένος· ἐκπεπληγμένος
Eur. **1625** ἐκπλαγούμεναι· ἐκπληττόμεναι. μαινόμεναι (Eur. Hec. 1157)
1626 †ἐκπλαγῶς· ἐξόχως, θαυμαστῶς
Hom. **1627** ἔκπλαστο· ἐξεπήδησεν (Υ 483)
D **1628** †ἐκπλήωρον· ἐκπεπληρωκυῖαν ἑαυτήν
D **1629** ἐκπλήγνυσθαι· ἐκπλήττεσθαι φόβῳ (Thuc. 4, 125, 1)
Eur. **1630** ἔκπληξις· ἐκφόβησις (Eur. Phoen. 729 ..)
1631 ἐκπλήξειν· ἐκπλαγῆναι ποιήσειν, ἐκφοβήσειν
Eur. **1632** *ἐκπλήσσει· ἐκφοβεῖ, ἐκπλήττει (Eur. Or. 549) A^{46}
D **1633** ἐκπλίσσοιτο· διάγοιτο (Hippocr. artic. 11 [4, 112, 9 L.])
D **1634** ἔκπλυτον· τὸ παρά τισιν ἐξίτηλον καὶ ἀμαυρὸν βάμμα
1635 *ἐκποδών· ἐκ μέσου (Eur. Hec. 1282) $vg^6A^{27}\Sigma$ ⟨ … ⟩ ἐξαλείφεσθαι $g^{\epsilon\kappa\tau 135}\Sigma$
Att. **1636** ἐκποίητος· ὁ ἐκδοθεὶς ἑτέρῳ εἰσποιήσασθαι υἱός (Isae. 7, 25)
D **1637** ἐκποκιῶ· ἐκτιλῶ (Ar. Thesm. 567)
1638 *ἐκπολιορκεῖ· ἐκπορθεί A^{39}, ⟨κατα⟩πολεμεῖ πόλιν (Ios. Ant. 6, 95) vg^8A^{35}
Hom. **1639** ἐκ πολίων· ἐκ τῶν πόλεων (Β 131)

1618 Ph ε 473; Eust. Od. 1421, 64 (1, 65, 64 St.) (cit. Ar.) **1619** cf. Schol. **1622** cf. Schol. **1627** Schol. **1629** Σ″ (Ph ε 472. Su ε 569); Moer. p.197, 9 (ε 63 H.) (cit. Thuc.) **1630** cf. Su ε 580 **1634** ἐξίτηλον Σ″ (Ph ε 478. Su ε 584); (Poll. 1, 44) **1635** Σ ε 231; ἐκ μ. lex. rhet. 244, 10 (q?) (EM 323, 37); Ecl. AO 2, 478, 29; lex. Greg. 162, 22 (LGM 175, 22) **1636** lex. rhet. 215, 20 (q) (EM 323, 39); $Schol.^A$ Cyr.; cf. Ph ε 480; Poll. 3, 21 **1637** Σ‴ (Ph ε 482. E. Gen. 105 Mill. [EM 323, 55]) **1639** cf. Schol.

1616 γεγέννηνται H: Mus. **1617** v. l. gl. 1681 agn. Kust. **1618** ἐκπηνιοῦνται H: Mus. = Ph | ἐκμυρίσεται H: La. post Schow (= Eust.); ἐκμηρύσσεται Ph **1619** πίαρ H: accent. Mein. 1858, 533 **1620** ἐκπιμπλᾶναι H: accent. Mus. **1622** ἐκπεφάσσειν H: Sop. **1624** v. l. gl. 1601 (Mus.) **1625** h. e. ἐκπαγλ. (Schm.) **1626** v. l. gl. 1570 (Alb.) **1627** h. e. ἔκπαλτο (Kust. = Schol.) **1628** ‘εκπληθωρουσαν vel simile quid’ La. | ἐκπεπληρωκυῖον ἑαυτὸν H: Mus. **1629** ἐκπληγνύεσθαι H: Schr. = Moer.; ἐκπήγνυσθαι Σ″ **1633** ἐκπλήσσοιτο H: Voss. Kust. **1634** ἔκπλοιτον H: HSt. Thes. 3, 404 = Σ″ | ἁλμυρὸν H: Ruhnk. in Alb. Auct. **1635** lac. indic. Pears. 269, ⟨ἐκποδὼν γενέσθαι⟩ Schm. = Σ | ἐξαλείφεσθαι (εί ? e corr.) H **1636** εἰς υἱοποιήσαντα H: Schm. = q | ‘υιος ft. glossema’ La. **1637** ἐκποκίω· ἐκτίλω H: Mus.; ἐκτιλλω Σ‴ **1638** add. La. = K

1640 *ἔκπομα· φιάλη, ποτήριον $A^{34}Br^{226}$
1641 ἐκπομπή· ἀποστολή (Plat. leg. 740e)
1642 ἐκπολεμῶσαι· πολεμοποιῆσαι (Dem. 1, 7 v. l.) Att.
1643 ἐκπορθεῖ· αἰχμαλωτεύει
1644 *ἐκπορποῦσθαι· φιβλοῦσθαι $g^{\varepsilon\kappa\tau 140}S^{48}\Sigma$
1645 *ἐκπορίσαι· ἐκλαβεῖν, ἐξανύσαι (Plat. Crat. 395e) A^{36}
1646 ἐκπρεπέα· ἐκπρεπῆ, ὡραῖον, περικαλλῆ (B 483) Hom.
1647 *ἐκπρεπές· ὡραῖον (h. 32, 16) $v^{5}g^{\varepsilon\kappa\tau 133}AS^{25}$. παρὰ τὸ λίαν πρέπον AS^{25}
1648 ἐκπρεπῶς· ἐκδήλως
1649 ἔκπρησιν· ἐκπύρωσιν D
1650 *ἐκπρίου· ἀγόρασον. ἐλευθέρωσον (Prov. 24, 11) $vg^{7}A^{32}$ LXX
1651 †ἔκπροθον· ἐκ παλαιοῦ
1652 ἐκπροθορών· ὁρμήσας (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 619 [37, 1016, 4 M.]) Greg.Naz.
1653 *ἐκπτήσονται· ἐκπετασθήσονται (Cyr. in xii proph. 1, 28, 6) vg^{11} A^{40}
1654 *ἐκπύστων· φανερῶν, ἢ πολλοῖς ἀκουστῶν ($vg^{14}Br^{174}$)
1655 ἐκπωλεύεσθαι· προγυμνάζεσθαι D
1656 ἐκπώματα· ἀγγεῖά τινα, ἢ *ποτήρια ($v^{\varepsilon\kappa\tau 166}g^{\varepsilon\kappa\tau 152}A^{34}$)
1657 ἐκραίαινεν· ἐπλήρου, ἐτελείου (E 508) Hom.
1658 *ἐκραταίωσεν· ἐδυνάμωσεν (Ps. 104, 24 ..) $v^{2}g^{\varepsilon\kappa\tau 156}A^{5}$ LXX
1659 ἐκρατύναντο· ἐκραταίωσαν (M 415 ..) Hom.
1660 ἐκρατυνάσθην· ἐκράτυναν. δυϊκῶς
1661 †ἐκραίνων· ἐτίμων
1662 ἐκραστωνῆσαι· εὐχερῆ ἀποφῆναι D
1663 ἐκρατηρίχθημεν· ἐμεθύσθημεν (Sophr. fr. 101 K.–A.) D
1664 *ἐκ ῥεθέων· ἐκ τῶν μελῶν (Π 856) Br^{988} Hom.
1665 ἐκρήμνισαν· ἐκρέμασαν, κατεπόντισαν (2. Macc. 6, 10) LXX
1666 ἐκρήξω· ἀνοίξω D

1640 Σ ε 232; ποτήριον Schol. Soph. Phil. 35 **1642** (Poll. 1, 154) **1644** Σ ε 233 **1650** gl. Prov. **1656** ποτήρια lex. rhet. 245, 13 (q); (Poll. 6, 95. 10, 66) **1657** | Su ε 604 (Δ); cf. Schol. **1664** Schol.

1640 v. l. gl. 1656 (2) | ἔκπωμα Σ Schol. Soph. **1641** -ή· -ῆ H: accent. bis Mus. **1642** ἐκπομῶσαι H: Mus. = (Poll.) **1644** ἐκκαρποῦσθαι H: Sop. Palm. Arcer. al. = ΚΣ **1645** ἐκβαλεῖν H (K): La.; ἐκβαλεῖν ad ἐξορίσαι ret. Alb. post HSt. **1646** ἐκπρεπῆα H: Mus. **1651** ἔκπροσθεν L. Dind. 3, 555C; ἔκπρο τῶν ci. La. **1654** ἐκπτύστων H: Salm. Voss. = (K) **1655** ἐκπωλεῖσθαι H: Schm. coll. gl. π 4492 **1656** κα s. τι(νὰ) H: sscr. del. Mus. | v. l.: gl. 1640 **1657** ἐκράενεν H: Kust. Alb. = Schol.; ἐκρέαινεν Su | ἐπλήρει H: Mus. | ἐτελείοι H: Mus. = Su; ἐπετέλει Schol. **1658** ενεδυναμωσεν K **1659** ἐκραταύαντο H: Ald. **1660** ἐκράταυεν H: Mus. **1661** ἐκραίνων H, ἔκραινον Mus.: ἐγέραιρον agn. Herw. Versl. 187 **1663** cf. Wack. Kl. Schr. 2, 860–1; Dorice ἐκρατηρίχθημες **1665** ἐκρήμνησαν H: Mus. | κατεκόντησαν H: Reisk.

1667 ἐκρήσσων· ἐγρηγορῶν. φυσῶν
1668 *ἐκρίθη· ὡρίσθη v^{1}g^{εκτ155}A^{3}
Hom. **1669** ἐκρίνατο· ἐπελέξατο. ἠρίθμησεν (δ 778)
Hom.+ **1670** ἔκρινεν· ἐξελέξατο. (Α 309). ἐδίκασεν (Dem. 19, 233)
1671 ἐκρόαινον· ἐπεθύμουν
1672 ἐκροιήν· ἔκρυσιν
1673 †ἔκρουεν· ἤσθιεν
1674 ἐκρούσω· ἐπεκρούσω
1675 ἐκρυῆναι· παύσασθαι. παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκρέον
LXX **1676** *ἐκσεσοβημένοι· ἐκτεταραγμένοι (Sap. 17, 9 v. l.) vg^{1}A^{5}Br^{126}
LXX **1677** *ἐκσιφωνισθείη· διασκορπισθείη (Iob 5, 5) vg^{3}A^{7}Br^{180}Σ
D **1678** ἔκσκευα· τὰ παρεπόμενα πρόσωπα ἐπὶ σκηνῆς
N.T. **1679** *ἐκ σπείρης· ἐκ τάγματος vg^{4}A^{8}, ἐκ νουμέρου (Act. 10, 1) vg^{4}A^{8} Br^{184}
LXX **1680** *ἔκστασιν· ὕπνον (Gen. 2, 21) v^{2}g^{εκτ158}A^{6}. φόβον (2. Chron. 29, 8)
D **1681** ἐκστέψας· †λόγον γυμνώσας, ἐκκενώσσς
1682 †ἐκστύψῃς· ἐκκαύσῃς
1683 ἐκ σῶν· ἐκ τῶν σῶν (Synes. h. 4, 36)
1684 ἐκταθῆναι· ἁπλωθῆναι
Hom. **1685** ἐκταδίην· μεγάλην, ὥστε διπλῇ χρῆσθαι (Κ 134)
1686 ἑκταῖον· αἱ δέκα κοτύλαι
D **1687** ἑκταίους· τοὺς ἐκ χοινίκων ἕξ
Hom. **1688** ἐκτάμνῃσιν· ἐκτέμνει (Γ 62)
D **1689** ἐκτανθαρύ⟨ζ⟩ω· τρέμω (com. ad. fr. 327 K.–A.)
Hom. **1690** ἔκταν· ἔκτειναν (Κ 526)
D **1691** ἔκταλος· ἀκάνθης εἶδος
1692 ἐκταρβούμενον· ἐπτοημένον
LXX **1693** ἐκτάσσοντα· χαράσσοντα, γράφοντα (4. Regn. 25, 19)
D **1694** ἐκτεθηλυσμένον· ἐκτετηκός (Hippocr. arctic. 52 [4, 230, 5 L.])

1669 Schol. | **1670** cf. Σ ε 237; Schol.; Eust. Il. 108, 14 (1, 168, 19 V.) | **1676** gl. Sap. **1677** Σ ε 238 **1678** cf. Poll. 4, 141 **1679** gl. N. T. (Act. 25, p.71 Alb.) **1681** Ph ε 496; ἐκκεν. Paus. ε 27 **1685** cf. Schol.; μεγάλην Ap. S. 65, 27 **1689** cf. Ph ε 500

1667 conf. ἐγρήσσων et ἐκπρήσσων (Pears. 270. Kust. Diatr. Anti-Gron. 40) **1671** contin.? H: nov. gl. Ald. **1672** ἐκροίην H: accent. La. **1673** ἐκρόφησεν La. **1676** ἐκσεσοβισμένοι H: Salm. **1677** ἐκσιφονισθείη H: Mus. = ΚΣ **1678** παρεπόμενα def. Giangrande 1969, 'de re quae aliam sequitur et velut comes ei adiuncta est' (Thes.); παρηλλαγμένα La. **1681** ὅλον La., ῥυτόν Erbse (om. Ph) | v. l.: gl. 1617 **1682** ἐκθύψῃς Kust. Alb. ('recte' La.) **1686** ἐκταῖον H: spir. Mus. | δύο L. Dind. (nisi ἑκταῖον pro ἑκτεύς) **1687** ἐκατίους H: spir. Mus. **1688** ἐκταμμῆσιν H: Pears. 270. Alb. | ἐκτεμεῖν H: Schm. **1689** ἐκτανθαρύω H (-ων Ph): Valck. ad Ammon. p.120; cf. Bonanno 1968, 97–8 **1690** ἐκτὰν H: accent. Mus. **1691** ἐκπέταλος ci. La. **1692** ἐκταρβημένον H: La.; ἐκτεταρβημένον Schm. **1694** ἐκτεθηλισμένον H: Brun.

1695 *ἐκτεθηλυσμένοι· μαλακισθέντες vg[165]A[208]Br[189]. κεκοπιακότες. ⌊ἢ ὡς θήλειαι γενόμενοι vg[165]A[208]
1696 ἐκτεθυμμένα· ἐκτετυφωμένα D
1697 ἐκτεθύμμεθα· ἐκτετυφώμεθα
1698 ἐκτείνας· ἁπλώσας, τανύσας
1699 ἐκτελέουσιν· ἐπιτελοῦσιν (Β 286) Hom.
1700 *ἐκτείνεται· ἁπλοῦται S[229]
1701 ἐκτείνου· ἁπλώθητι
1702 ἐκ τε κονίης· ἐκ τῆς κόνεως (Λ 163) Hom.
1703 ἐκτενεῖ· ἐπιμελεῖ
1704 *ἐκτενές· διατεταμένον (Cyr. in Psalm. 69, 1121D) AS[207]
1705 ἐκτένεια· ἅπλωσις D
1706 ἐκτενίᾳ· συνεχῶς ποιεῖν τὸ αὐτό (Act. 26, 7 ..) N.T.
1707 *ἐκτενῶς· προθύμως S[226]Br[99]. ἢ διατεταμένως (Iudith 4, 12 ..) S[226] LXX
1708 ἐκτέον· ληπτέον
1709 †ἔκτεμπροι· προσμένοντες D
1710 ἐκτεταμένως· ἁπλωμένως
1711 *ἐκτετάφρευτο· ἐξώρυκτο (Ios. b. Iud. 5, 57) vg[172]AS[212]
1712 *ἐκτετεικότας· ἀποπληρώσαντας. καταβαλόντας vg[167]AS[211]
1713 ἐκτετραμμένος· ἀπεστραμμένος
1714 *ἐκτετρυχωμένους· καταπεπονημένους, ἐκνενευρισμένους (vg[178] AS[210])
1715 ἐκ τεφρωδέων· ἐκ τεφροειδῶν (Hippocr. prorrh. 1, 156 v. l. [5, 566, 13 L.]) D
1716 ἐκτημόροι· οἱ ἕκτῳ μέρει τὴν γῆν γεωργοῦντες D
1717 *ἐκ τῆς ὀσφύος· ἐκ τοῦ σπέρματος (Ep. Hebr. 7, 5) vg[181]AS[220] N.T.
1718 ἕκτη, τρίτη, τετάρτη· νομίσματα ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ χαλκοῦ D?
1719 *ἑκτικῶς· σχετικῶς g[164]AS[215]Br[124]Σ. ἢ κατὰ ἕξιν· ἕξις δέ ἐστι δυσμετακίνητος τρόπος, ἤτοι διάθεσις (Cyr. epp. pasch. 77, 417C) g[162]AS[213]
1720 ἐκτῖλαι· ἐκτινάξαι (Eccl. 3, 2) LXX

1695 (Poll. 6, 126) **1699** cf. Schol. **1707** Su ε 637 | **1716** Ph ε 504; cf. Arist. Ath. pol. 2, 2; Plut. Sol. 13, 4; Poll. 4, 165 **1717** gl. Apost. 256 **1719** σχετικῶς Σ ε 243

1695 ἐκτεθηλισμένοι H: Scal. Brun. Pears. 270 = (Poll.) | ἢ add. postea, ? m.1 | θηλέα H: Mus. **1696** ἐκτεθυμένα H: Kust. Alb. **1697** ἐκτεθύμεθα H: Kust. Alb. **1698** ἐκτείνειν H: Mus. **1703** ἐκτηνεῖ H: Mus. **1705** ἐκτενία H: Schm. **1706** ἐκτενίαν H: Sop. **1708** ἐκτέον H: spir. Mus. **1709** εκτενωροι ci. La. **1710** ἡπλωμένως La. **1712** ἐκτετηκότας H: La. = K[AS]; -τικ- Biel. post Kust. = K[vg] **1714** ἐκτρυχωμένους H: Mus. **1715** τεφροδέων H: Scal. | v. l.: gl. 1765 **1716** ἐκτήμεροι H: spir. Mus. **1718** ἀργρ′ H: Mus. **1719** ἐκτικῶς H: spir. Mus. **1720** ἐκτίλαι H: accent. Schm. tacite

D **1721** ἐκτιλωμένοι· συνηθισμένοι, συνήθεις. †ὁμοίως
D **1722** ἔκτιμα· τὰ ἐπιτεταμένα τῇ τιμῇ
Att. **1723** ἐκ τιμημάτων· τίμημα διανέμησις τῆς πολιτείας. διῄρητο γὰρ ἡ πολιτεία κατὰ Σόλωνα εἰς τέσσαρα· Πεντακοσιομεδίμνων 〈...〉
LXX **1724** *ἐκτινάξαι· ἀποκινῆσαι (2. Esdr. 15, 13) S[230]
1725 *ἐκτινύς· ἀποδιδοὺς (vg[173]AS[214]Σ) τιμωρίας
Hom. **1726** ἔκτισαν· ᾤκισαν, κατεσκεύασαν (λ 263)
LXX **1727** *ἐκτίσει· ἀποδώσει (Iob 2, 4) S[231]
1728 ἐκτίσων· ἀποδώσων. *ἀποδώσας S[232]
D **1729** *ἐκτιστής· ἀποδότης g[176]
Hom. **1730** *ἐκ τοῖο· ἐκ τούτου (Α 493) vg[183]S[234]
Hom. **1731** ἔκτοθι· ἐκτός, *ἔξωθεν (Ο 391 ..) g[171]S[233]
LXX **1732** *ἐκ τόκων· ἐκ τοκετῶν (Hos. 9, 11) S[235]
1733 *ἐκτολυπεύσας· τελειώσας (Hes. scut. 44) S[236]
D **1734** ἐκτομαδία· εἶδος δόρατος
D **1735** ἐκτομάς· περικεφαλαία, ἧς οἱ ὀφθαλμοὶ διαλάμπουσιν
D **1736** ἐκτομεύς· τομεύς, τμητής
1737 *ἐκτομίας· εὐνοῦχος vg[180]AS[216]Σ, σπάδων
D **1738** ἔκτομον· ἐλλέβορος. καὶ ἄτμητος λιβανωτός
Hom. **1739** ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε· καὶ ἔλεγεν. ἐπείθετο (Α 361 ..)
1740 *ἔκτοπα· ξένα (Cyr. ador. 68, 989C) S[238]Σ
D **1741** ἐκτροπάν· ἔξοδον
D **1742** ἔκτοπον· χαλεπόν. ξένον (Ar. Av. 1474)
1743 *ἐκτοπώτατον· ἐξεστραμμένον (Cyr. epp. pasch. 77, 644A) g[186] (A)S[218]Br[133]Σ
1744 *ἐκτόπως· ὑπερβολικῶς, μεγάλως S[240]Σ, ἀπρεπῶς g[192]S[240]Σ
D **1745** Ἑκτόρειοι κόμαι· ὡς Δαύνιοι καὶ Πευκέτιοι, ἔχοντες †τὸν ἀπ᾽ Ἰλίου τοῖς ὤμοις περικεχυμένην τρίχα
Hom. **1746** Ἑκτόρεον δέ· τὸν δὲ τοῦ Ἕκτορος (Β 416)

1721 συνήθεις Paus. ε 28 (Σ″ [Ph ε 507. Su ε 651. E. Gen. 105 Mill. (EM 324, 50)]) **1723** Σ″ (Ph ε 508. Su ε 653); cf. Schol. Plat. rep. 550c; Arist. Ath. pol. 7, 3; Poll. 8, 129–30 **1725** Σ ε 245 **1727** Su ε 659 (Δ) **1737** Σ ε 249 | **1738** ἐλλέβ. Diosc. mat. med. 4, 148 RV; cf. Diocl. ap. Erot. ε 72; Galen. lex. ε 26 | ἄτμ. cf. Diosc. mat. med. 1, 68, 1 v. l.; PMag. 4, 1990 **1740** Σ ε 250 **1743** Σ ε 252 **1744** ὑπερβολικῶς cf. Su ε 671; μεγάλως – Σ ε 251 **1745** cf. Poll. 2, 29 (cit. Anaxil. fr. 37 K.–A. et Ephor.) **1746** Schol.

1721 ἐκτιλώμενοι H: accent. Alb. | e. g. 〈nov. gl. ἐκτίλται·〉 ὁμοίως Kust., 〈καὶ ... 〉 ὁμοίως La. **1723** διανέμεσις H: Alb. tacite | πεντακοσιομέδιμνον H: Kust. = testt. (add. Ἱππέων, Ζευγιτῶν, Θητῶν) **1725** ἐκτίνυς H: accent. Mus.; ἐκτιννύων ΚΣ **1726** ᾤκησαν H: Kust. **1728** ἀποδώσας del. Mus. **1731** ἐκτόθι H: accent. Mus. **1734** ἐκτομάδια H: accent. La. **1737** ἐκτομὰς H: Arcer. Voss. Kust. = Σ | σπαδῶν H: accent. Mus. **1738** ἐκτομὸν H: accent. Kust. = testt. **1741** ἔκτοπ(αν) H: La. **1745** κώμως δαύνιοι H: Schow 250 post Salm. (κόμη) | πευκετίοι H: accent. Pears. 270 | τ(ὸν) H: τὴν Mus.; 〈ὁμοίαν〉 τοῖς La. (e Timaeo FGrHist. 566 F 54); τὴν ἀπ᾽ ἰνίου Erbse

1747 ἐκ τορμῶν· ἀπὸ τοῦ καμπτῆρος, ἢ τοῦ σύμπαντος δρόμου D
1748 ἐκτορμεῖν· ἐκτετράφθαι τοῦ δρόμου D
1749 ἐκ τόρμης· ἐκ †μύθου. ἐκ τοῦ καθήκοντος ⟨δρόμου⟩ D
1750 ἕκτορες· πάσσαλοι ἐν ῥυμῷ. Σαπφὼ δὲ τὸν Δία (fr. 180 V.). Λεωνίδης τὸν κροκύφαντον D
1751 ἐκτός· δίχα, πάρεξ, ἢ ἔξω
1752 ἔκτοσθεν· ἔξωθεν (I 552) Hom.
1753 ἐκ τοῦ δή· ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου
1754 *ἐκ τοὔμπαλιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου (Thuc. 3, 22, 5) vg^{190}A^{219}Br^{168}Σ Att.
1755 ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ αὐτομάτου (Plat. conv. 185c) Att.
1756 ἐκτραγῳδεῖ· ἀποιμώζει, ἀποθρηνεῖ D
1757 †ἔκτρας· ἐν ῥυμῷ πάσσαλος
1758 ἐκτραχηλισθῆναι· ἐκπεσεῖν ⟨τῶν ἵππων⟩ D
1759 ἐκτρέπειν· ἀποστρέφειν ὕδωρ D
1760 ἐκτριβῆναι· ἀφανισθῆναι, φθαρῆναι (Exod. 12, 13) LXX
1761 ἐκτριβαί· τριβαί. χωρισμοί. προφάσεις
1762 ἐκ τρίτης· λόγος ⟨...⟩
1763 ἐκ τριτημόρου· ἐκ τεσσάρων ἡμιεκτέων D
1764 ἐκτροπαί· τρίβοι. προφάσεις. χωρισμοί. καὶ ὀφθαλμῶν τι πάθος
1765 ἐκ τροφωλέων· σποδοειδῶν D?
1766 ἐκτρόχαλον· ἔκτροχον D
1767 ἐκτρυπῆσαι· ἐξελθεῖν λεληθότως· τρυπῆσαι δὲ τὸ παρελθεῖν Att.
1768 ἐκτρύχωσον· ἔκτριψον D
1769 *ἐκτρυχωθείς· φθαρείς (g^{185}Σ)
1770 ἔκτρωμα· παιδίον νεκρὸν ἄωρον. *ἐκβολὴ γυναικός (Num. 12, 12 ..) D+LXX
1771 ἐκτυφῆναι· ἐκτυφωθῆναι D
1772 ἐκ τύμβοιο θορών· ἐκπηδήσας †μεγάλως ἐκ τοῦ τάφου, καὶ τῆς γαστρός (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 133 [37, 775, 13 M.] ..) Greg.Naz.
1773 ἔκτυπε· ἐβρόντα (Θ 75) Hom.

1748 cf. Paus. ε 29 (Σ″ [Ph ε 512. Su ε 673]) **1751** ἔξω lex. Hom. ε 257; gl. Sir. **1754** Σ ε 254 **1755** Σ ε 255 **1758** Σ‴ (Ph ε 523. E. Gen. 105 Mill. [EM 324, 42. E. Sym. ε 261]); cf. Schol. Dem. 9, 51 (56) **1759** cf. Poll. 1, 224 **1767** Ael. Dion. ε 28; cf. Schol. Ar. Eccl. 337 **1769** Σ ε 257 **1771** ?Σ‴ (Ph ε 527. E. Gen. 105 Mill. [EM 324, 39. 40]) **1773** cf. Schol.

1749 τόρνης H: Salm. Heins. Pears. 271 = Eust. | add. La. = Paus. **1750** σαμφὼ H: Mus. | 'Λεωνίδης] medicus Alexandrinus?' La. | v. l.: gl. 1757 **1752** ἐκτόσθεν H: accent. Mus. | gl. bis scr. H: del. Mus. **1757** v. l. gl. 1750 (La.) **1758** add. La. = Σ‴ **1760** ἀπολιφθῆναι H: La. **1761** χρονισμοί Kust. **1762** ἐκτριτής H: accent. Mus. | lac. indic. Schm. **1765** v. l. gl. 1715 (Schm.) **1767** εἰστρυπῆσαι δὲ τὸ παρεισελθεῖν Kust. = Ael. Dion. **1768** ἐκτρύχωσιν H: Mus. **1769** ἐκτρυ|ωθείς H: Pears. 271. Kust. = Σ **1772** θορῶν H: accent. Mus. | μόλις La. coll. Greg. Naz. **1773** ἐκτύπε H: accent. Mus.

LXX **1774** ἐκτύπωμα· [ἀλλοίωμα.] ὁμοίωμα (Exod. 28, 36 ..)
Greg.Naz. **1775** *ἐκτυπώτερον· κυριώτερον. ⌊φανερώτερον (Greg. Naz. or. 41 [36, 444B M.]) A^{223}Br^{148}
D **1776** ἐκυΐσκετο· ἐν γαστρὶ ἐλάμβανεν (Hippocr. epid. 5, 18 [5, 216, 20 L.])
1777 *ἐκυκᾶτο· ἐταράσσετο g^{2}
1778 ἐκύκων· ἐτάραττον (Ar. Lys. 491)
D **1779** ἐκύπταζον· †ἐκπλήρωτον. ἔκυπτον. †ἠλογήθην
Hom. **1780** *ἑκυρέ· πενθερέ (Γ 172)
Hom. **1781** ἑκυρός· ἀνδρὸς πατήρ. *πενθερός (Ω 770) vg^{3}A^{5}Br^{1223}
Hom. **1782** ἑκυρά· ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρός. πενθερά (Ω 770)
1783 ἐκύρησα· εὗρον. ἔτυχον, ἐπέτυχον
1784 ἔκυρσαν· τὸ αὐτό (Ap. Rh. 1, 854)
D **1785** ἐκύρωσαν· ἐβεβαίωσαν (Dem. 23, 98)
Hom. **1786** ἔκυσεν· ἐφίλησεν (Θ 371)
1787 ἔκυψεν· ἀπήγξατο
1788 †ἐκφάδην· φανερῶς
LXX **1789** *ἐκφᾶναι· φανερῶσαι (Sir. 19, 25) (g^{21})
LXX **1790** *ἐκφαίνει· δηλοῖ vg^{15}A^{24}, φανεροποιεῖ (Sir. 27, 6)
1791 *ἐκφάνδην· φανερῶς (Cyr. ador. 68, 308C) A^{32}Br^{1104}. ἢ ἐξειπεῖν ⟨ἀκριβῶς⟩ g^{10}
1792 ἔκφαντον· φανερόν
D **1793** ἐκφανίζεται· μηνύεται
1794 ἔκφαντα· πρόδηλα
D **1795** ἐκφατνίσματα· τὰ ἐκβαλλόμενα, ὅτε καθαίρωσι τὰς φάτνας (Eupol. fr. 192, 198–9 K.–A.)
1796 ἔκφανσις· ἀπόδειξις
Hom. **1797** ἔκφερεν· ἐξέφερεν (ο 470)
1798 *ἐκφαντορίας· ⟨θεολογίας, θεοφανείας⟩ (vg^{19}A^{27})
1799 ἐκφοινίξαι· ἀναχρῶσαι
D+Eur. **1800** ἐκφοράν· ἔξοδον. *ταφήν, ἐκ τοῦ ἐπὶ μνῆμα ἐκφέρεσθαι (Eur. Alc. 422) vg^{9}A^{35}Σ

1775 | Su ε 693 (Δ) **1777** cf. Σ ε 260 **1780** Schol. **1781** Ap. S. 65, 28; Schol. | Su ε 703 (Δ); Hdn. epim. 29; E. Gen. 105 Mill. (EM 324, 52) **1782** Schol.; – ἀνδρός Ap. S. 65, 28; πενθερά Su ε 703 **1783** ἔτυχον gl. Hdt. 465, 23 **1784** ἔτυχον Schol. Ap. Rh.; cf. Ap. S. 65, 29 **1786** Ap. S. 65, 30; Schol. **1789** cf. gl. Sir. **1795** cf. Poll. 10, 166 **1800** ταφήν – Σ ε 267; cf. Poll. 3, 102

1774 dittogr. del. Schm. **1779** nov. gl. ἔκυπτον· ἠσχολήθην ci. Schm. **1780** ἑκυραὶ· πενθεραί H: La. = Schol. **1788** v. l. gl. 1791 (La.) **1791** add. La. = K | v. l.: gl. 1788 **1792** ἐκφαντὸν H: accent. HSt. Thes. 4, 24 **1794** πολλά H: Reisk. **1795** ἐκφαντίσματα H: HSt. Ind. = Poll. **1798** ἐκφάντωρ H: em. suppl. La. = K **1799** contin. H: nov. gl. rubr. | ἀναγνῶσαι H: La. **1800** μνήματος H (Σ): Schm. = K | διέρχεσθαι H: Schm. = KΣ

1801 ἔκφρητε· ἄφετε ⟨ἔξω⟩ D
1802 ἐκφροντίζων· βουλευόμενος (Thuc. 3, 45, 5)
1803 *ἐκφόρια· καρπούς (Lev. 25, 19 ..) g[20]A[36]Br[895] LXX
1804 *ἐκφορεῖ· σπανίζει ὑπάρχοντα A[33]
1805 *ἔκφρασις· ἐπιμυθία. λόγος ἐναργής A[37]
1806 *ἐκ φρυαγμοῦ· ἐξ ἐπαρμοῦ vg[7]A[31](Br[140]) LXX ?
1807 *ἔκφρων· ἐκτὸς φρενῶν. μωρός vg[8]A[34]
1808 ἐκφυλάσαι· ἐκσπάσαι D
1809 *ἔκφυλον· τὸ μὴ συγγενές g[4]A[28]Br[131], ἀλλόφυλον (Cyr. trin. 449, 29) g[4]A[28]Σ
1810 ἐκφῦναι· ἐκβλαστῆσαι, *γεννηθῆναι (Eur. Phoen. 419 ..) A[30] (g[13]Σ) Eur.
1811 ἐκ φυράματος· ἐκ σπέρματος D
1812 ἔκφυσις· *βλάστησις (g[14]Σ). ἔντερον ⟨ὃ⟩ ἔνιοι πυλωρός
1813 ἐκφυσήματα· πέτραι ὑπερέχουσαι τῆς γῆς
1814 ἐκφοιτᾷ· ἐξέρχεται (Eur. El. 320) D
1815 ἐκχαρεών· μαγειρεῖον D
1816 ἐκχαυνῶν· μεταίρων (Eur. Suppl. 412) D
1817 *†ἐκχείρημα· τόλμη (A[9])
1818 *ἔκχεον· ἔκχυσον (Ps. 68, 25) vg[2]A[7] LXX
1819 ἐκχέων· περιχέων (Am. 5, 8) LXX
1820 †ἐκχοίρηξες· ἐκχοιρηλωμένοι. Λάκωνες D
1821 *ἐκχυθήσεται· ἀπλωθήσεται (Hos. 12, 15) A[8] LXX
1822 ἐκχυμωθῆναι· ἐκπυῆσαι (Hippocr. artic. 86 [4, 324, 4 L.]) D
1823 ἐκχύτριζε· ἔκβαλλε D
1824 ἐκχυμώματα· αἱ πυώδεις συλλογαί (Hippocr. fract. 11 [3, 458, 3 L.]) D
1825 †ἔκχωνεν· ἔκκλινεν. Λάκωνες D
1826 ἐκ χώρης· ἐκ τῆς χώρας, *ἐκ τοῦ τόπου (Z 516) (g[1]) Hom.

1801 Ph ε 538 **1807** Su ε 718 | **1809** | Σ ε 270 **1810** | Σ ε 271; Schol. Eur. **1812** cf. Σ ε 272 | **1814** Σ ε 266 **1816** cf. Erot. ε 51 **1822** cf. Epicl. ap. Erot. fr. 9 **1826** | cf. Schol.

1801 ἐκφρῆται· ἀφέρεται H: La. (‘debuit ἐκφρῆτε’ Theodor. ad Ph, sed ἔκφρετε scripserit); ἐκφρεῖτε· ἄφετε Ph | add. La. = Ph **1802** βουλόμενος H: Mus. **1803** ἐκφορία H: accent. Heins. Munck. Pears. 271. al. = K[Br] **1804** ἐπανίζει H: Salm. = K **1805** ἐπιθυμία H (K): Perg. **1806** φρυασμοῦ H: Pears. 271. Kust. = K[vgA]; φρυάγματος Biel. = K[Br] **1807** ἔξω Su **1808** ἐκφυλᾶσαι H: accent. Mus. | ἐκσπᾶσαι H: accent. Mus. **1812** ἕτερον H: HSt. Thes. 4, 287 | ⟨ὃ⟩ Schm. post Jun. Anim. 399; ἐνίοις HSt. | πυλωρόψ (null. v. l.) H: HSt. **1815** μαγειρείων H: La. **1816** ἐκχαύων H: Heins. Pears. 271. Voss. = (Erot.) **1817** v. l. gl. 333 agn. Alb. **1818** ἔκχρυσον H: Voss. Perg. = Phav. **1820** ‘ft. εκχοινιξας (= εκσχοιν.)· εσχοινολογημενος, de arundine Eurotae ad cubilia collecta cf. Plut. Lyc. 16, 13’ La. **1822** ἐκχυμιωθῆναι H: HSt. Ind. = Erot. | ἐκποιῆσαι H: HSt. Ind.; ἐκποωθῆναι Erot. **1824** ἐκχυρώματα, ρ corr. in μ H | ποιώδεις H: HSt. Ind. **1825** ἔκχωνεν· ἔκκλινεν (-ν bis m. 1 u. v.) H | ‘cft. gl. 1833, obstat expl., an εκχαδε?’ La.

D **1827** ἐκψύχουσι· λιποθυμοῦσιν (Hippocr. morb. 1, 5 [6, 146, 17 L.] . .)

Att. **1828** *ἐκωδωνίζοντο· περιβόητοι ἐγένοντο $g^{εκχ6}$Σ

D **1829** ἐκωδώνισεν· ἐδοκίμασεν

LXX **1830** *ἐκωθωνίζοντο· εἰς τὰ μεγάλα ἔπινον [vg^2], ἐμεθύσκοντο (vg^2A^6), ἐχόρευον (1. Esdr. 4, 63) A^6

1831 *ἐκωμῴδησεν· διέπαιζεν. διεθρύλησεν vg^1A^4

Hom. **1832** *ἑκών· θέλων vg^3A^5, βουλόμενος (Δ 43) vg^3

D **1833** ἐκώνη· ἔστρεφεν

1834 †ἐκώπασεν· ἐπαύσατο

D **1835** ἕλα· [ἐκρίναμεν. καὶ] ἥλιος, αὐγή, καῦμα. Λάκωνες. βάδιζε. λέγε

1836 †Ἕλα· τὸ τοῦ Διός ἱερόν, ἡ Δωδώνη. καὶ οἱ ἱερεῖς Ἐλοί

Hom. **1837** *ἐλάαν· ἐλαύνειν (Ε 366) A^{39}

D **1838** ἐλάεως· ἀμπέλου εἶδος

D **1839** †ἐλάζετο· ἐκαλινδεῖτο

1840 ἐλαθερές· ἡλιοθαλπές

1841 †ἐλαθρά· ἐλαφρά, ἢ ἐν ἐλαίῳ ἑφθά

D **1842** Ἐλαιοῦς· Διὸς ἱερὸν ἐν Κύπρῳ

D **1843** ἐλαία· δίφρου Κυρηναϊκοῦ μέρος

1844 ἐλαίανεν· ἐλέπτυνεν

D **1845** ‘ἐλαιάεσσα νηδύς’· Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ ἀκανθοπλῆγι (fr. 457 R.). ἤτοι λαιάεσσα ἀντὶ τοῦ σκαιά, ἀγρία, ἢ ἀπὸ τοῦ ληΐζεσθαι πάντα ληϊζομένη καὶ κατεσθίουσα, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου λιπαρά

1846 *ἐλαΐζων· ἐλαιόχρους A^{28}

D **1847** ‘ἐλαιοῦται θρίξ’· Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 624 R.). Ἀρίσταρχος ῥυπαίνεται, βέλτιον δὲ λαμπρύνεται

D **1848** ἐλαιωτῷ· ἐλαιοβαφεῖ

1828 Σ ε 273 **1829** cf. Schol. Ar. Ran. 79 **1830** cf. Su ε 547 **1832** Schol. | **1835** – αὐγή Ael.Dion. ε 19 **1837** Apion 234, 19 L. (LGM 312, 19); Su ε 730; Schol. **1838** Ph ε 579; cf. Poll. 6, 82

1827 λειποθυμοῦσιν H: Mus. **1828** ἐκωδανίζοντο H: Mus. = K Σ **1831** διέπεζεν H: Mus. = (K) **1833** Dorica, cf. gll. α 4392. κ 4847 **1834** v. l. gl. 1562 agn. Alb. **1835** ‘incl. e nota marginali, ft. ad gl. 1831 (⟨υπ⟩εκριναμεν)’ La. | βάδιζε· λέγε· λάκωνες H: trsp. La. coll. gl. β 476; βαδ. ἄγε Cor. **1836** ἐλατὸν· H: Voss. Perg. Kust., qui v. l. gl. 2143 agn. **1838** ἐλαέος H: L. Dind. 3, 654B = testt. **1839** ‘cf. gl. λ 1362 unde ft. ελυζετο’ La. **1840** ἐλαιθερές L. Dind. = An. Ox.; εἱληθερές Kust. = Eust. | ἡλιοθαλές H: Kust. = An. Ox. **1841** ἢ ἐν ἐ. ἑ. ad ἐλαιηρά ref. Kust. | ἐφθά H: spir. Mus. **1842** ἐλαθύς H: Hoffm. Dial. 1, 112; ‘huc retrahenda gl. 1850’ La.; Ἐλαία ἄκρα in Cypro Ptol. 5, 14, 3 **1843** κηρυναικοῦ H: Mus. | μέρ′ H: Mus. **1844** h. e. ἔλε(ι)ανεν (La. post Kust.) **1845** ἐλαιάδεσσαν. ἡδὺ H: Mus., δ del. Salm. Inscr. 124; cf. gl. ν 445 | ἀκανθόπληγι H: accent. Mus. | σκαιάγρια H: Mus. | ἐπὶ τοῦ ἐλαίου H: Mus. **1847** le. ἐλαιοῦται H: Pears. 272. Alb. tacite **1848** ἐλαιοτῶ (῀ corr. ex ′)· ἐλαιοβαθεῖ H: HSt. Ind.

1849 ἐλαιότρυγον· ἀμόργη D
1850 Ἐλαιοῦς· ἐν Κύπρῳ ὁ Ζεύς D
1851 ἐλαιοχύτας· περιραινόμενος D
1852 ἐλαιός· φαρμακεύς, παρὰ Ῥοδίοις D
1853 ἐλαΐς· αἰγίλωψ
1854 *ἔλακεν· ἐφθέγξατο (Eur. Or. 162 ..) $g^{13}A^{26}$ Eur.
1855 ἔλακεν· ἐψόφησεν
1856 *ἐλάμαν· ὑπέρθυρον (Ezech. 40, 6) LXX
1857 [†Ἐλαμῆται· Πάρθοι]
1858 ἐλάμ· ὁδός (Ezech. 40, 6 Symm.) LXX
1859 ἔλανος· ἰκτῖνος
1860 †ἐλαναψεῖν· ἐλαύνειν
1861 ἐλαπάχθη· συνεστάλη (Hippocr. epid. 4, 31 [5, 176, 4 L.]) D
1862 〉ελάπεδον· τέμενος (Eur. Andr. 117) Eur.
1863 εἰλαπίνησιν· ἑορταῖς (K 217) Hom.
1864 ἔλαρ· βοήθεια D
1865 ἐλάραι· τὰ ἐν τῷ αὐλῷ τῶν δοράτων ἁρμοζόμενα D?
1866 ἐλάργει· ἔλαβεν, ἐπόρησεν. καθεῖλεν
1867 ἐλάσαι· *φθάσαι A^{27}. πατάξαι. διῶξαι. ὀρύξαι. ποιῆσαι. ἀγαγεῖν
1868 *ἐλάσασκεν· ἐνέπληττεν (B 199) $A^{38}(vg^{15})$ Hom.
1869 ἔλασε· ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν (X 326). ἔσκαψεν (I 349). ἔπληξεν (Λ 109) Hom.
1870 ἐλασθαίνομεν· ἠκολασταίνομεν D
1871 ἐλασία· δίωξις D
1872 ἐλασίβροντα· ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί· ἐπεῖ δοκεῖ ὄχημα τοῦ Διὸς ἡ βροντὴ εἶναι (Ar. Equ. 626) D
1873 ἔλασκεν· [ἤλασεν.] ἐκάλεσεν
1874 ἔλασμα· ὑπέρπυρον

1856 gl. Proph. **1863** Schol. **1868** cf. Schol. **1869** Scholl. **1872** – βρονταί Σ‴ (Ph ε 556. E. Gen. 106 Mill. [EM 325, 45]); Schol. Ar. II (Su ε 745); δοκεῖ – cf. Schol. Pind. Ol. 4, 1a

---

1849 ἐλαιότρωγον H: HSt. Thes. 1, 1167 = Phav. **1850** ἐλαί( ) H: Mus.; ‘pars gl. 1842 ⟨και⟩ Ελαιουσιος eqs.’ La. **1851** ἐπεραινόμενος H: La. post Schm. (-ρρ-) **1852** ‘ελαιεψος? ελαιουργος? nom. ag. in -ος a verbis tantum formantur’ La. **1856** ἔλαμαν H: Alb. = gl. Proph. | v. l.: gl. 1874? **1857** dittogr. gl. 1875 agn. Alb. **1858** ἔλαμος H: Pears. 272. Alb. (et οὐδός, ut Symm. in Ezech., ci. Alb.) **1859** ἴκτινος H: accent. La. **1860** ἐλαιεψεῖν· ἐλαιουργεῖν ci. La. **1862** scl. Θέτιδο〉ς δάπεδον La. **1863** εἰλαπινῆσιν H: accent. Mus. **1864** cf. gl. 856 εἶλαρ (‘rectius’ Alb. sed v. Schulze QE 121) **1865** v. l. gl. α 2770 (Schm.); de duplici forma cf. EM 60, 38 **1866** le. ἔμαρπτεν Ruhnk. Ep. crit. 2, 18 (et ἐπόρθησεν cum Alb.); ἐλαρύγγει *ingluttiebat* ci. La. (et ἐπόρισεν) | ἐπόρησεν (ν e corr.) H **1869** ἐλᾶσαι H: Mus. (-εν) **1873** incl. e gl. 1879 (Schm.) **1874** ‘v. l. gl. 1856?’ La. (ὑπέρθυρον Pears. 272)

N.T. **1875** Ἐλαμῖται· Πάρθοι (Act. 2, 9)
D **1876** ἐλασμίη· συρμαία
1877 ἔλα πόδ᾽ ὦ· ἔνρυθμον ⟨…⟩
1878 ἔλασεν· διέτεμεν
1879 ἐλασεν· ἤλασεν. ἐπέρασεν
1880 *ἐλάσσω· μικρόν, ἧττονα $vg^{8}A^{30}$
Hom. **1881** ἐλάσωσιν· διώξωσι (Π 388), διάγωσιν
1882 ἐλάστρει· [ἐκακοπάθει. ἐσκόπει.] ἐδίωκεν. ἐκυνήγει. ἤλαυνεν
1883 †ἐλαστριῶν· διαγινώσκων†
Hom. **1884** *ἐλάστρεον· ἤλαυνον (Σ 543) $A^{25.37}(g^{7})$
1885 *ἐλαστροῦται· ἐλαύνεται A^{31}, διώκεται
D **1886** ἐλᾶται· ἡλιοῦται
D **1887** ἐλάτη· λαχάνου εἶδος (Epich. fr. 158, 5 K.–A.). καὶ κώπη ‘ξεστῇς ἐλάτῃσιν’ (Η 5). καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, ἀφ᾽ οὗ ἡ κώπη (Ε 560). καὶ πόλις τῆς Φωκίδος μεγίστη. καὶ τοῦ φοίνικος ἡ πρώτη ἔκφυσις
D+ **1888** ἐλατήρ· τὸ πλατὺ πόπανον, ἀπὸ τοῦ ἐληλάσθαι εἰς μέγεθος, ἢ πέμμα. καὶ *ἡνίοχος (Δ 145) $vg^{16}A^{34}(\Sigma)$
D **1889** ἐλατήριον· φάρμακον καθαρτικόν (Hippocr. epid. 5, 7 [5, 208, 1 L.])
D **1890** Ἐλάτης· ὁ Ποσειδῶν, ἐν Ἀθήναις
Hom. **1891** *ἐλάτῃσι· κώπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων (Η 5) A^{33}
Hom. **1892** ἐλάτη· εἶδος δένδρου (Ε 560)
D **1893** ἐλατικαὶ κύνες· θηρατικαί
LXX **1894** ἐλατόν· ἔλασιν. ἢ ἐληλασμένον (3. Regn. 10, 16 ..)
D **1895** ἔλατρα· πέμματα πρὸς θυσίαν [καὶ] πλασσόμενα
D **1896** ἐλατράβιζον· τὸ βωμολοχεύειν καὶ πανουργεῖν λατραβίζειν ἔλεγον
1897 *ἐλάτρευον καὶ ⌊ἐλάστρευον· ἐδίωκον A^{37}

1880 cf. gl. Apost. 56 **1884** cf. Schol. **1887** Scholl.; καὶ αὐτὸ τὸ δ. Ap. S. 65, 32; πόλις – μεγίστη St. Byz. 264, 3 (ε 34); τοῦ φοίνικος cf. Diosc. mat. med. 1, 109, 4 **1888** πέμμα Schol. Ar. Equ. 1181 (Su ε 750); ἡνίοχος EM 329, 23; cf. Σ ε 275; Schol. **1889** Schol. Aesch. Cho. 968b; cf. Ph ε 559; Erot. ε 18; Eust. Il. 1163, 40 (4, 257, 13 V.) **1891** Schol.; κώπαις Ap. S. 65, 32 **1892** Schol. **1896** cf. Ph ε 564

1875 ἐλαμίται H: accent. Alb. **1876** conformat. coll. ἐράσμιος def. Fick 1904, 87; ‘t. t. medicorum cf. ελατηριον’ La. | expl. κυρία H: La. **1877** ἔλα πόδω H: dist. La., qui lac. indic., e. g. ⟨κίνησιν κίνει⟩ (cf. e. g. Athen. 14, 630f) **1880** ἧττον H: Mus.; ηττω K **1881** ἐλάσσωσιν H: Alb. **1882** incl. ad ἠλάστει La. **1883** ἐλαστρίων· διώκων Schm. **1884** ἔλαστρον H (K^{A25}): Heins.; ἠλάστρεον Schol. **1886** ἠλιοῦται H: spir. Mus. **1887** ξεστή Guyet. Salm. Pears. 272 | nov. gl. ἐλάτης H: contin. Reisk. (ἐλάτη), Schm. (-ῃσιν, gl. 1891) **1888** ἐπὶ H: Mus. **1890** ἐλάτις H: Mus. **1894** contin. H: nov. gl. rubr. | ἠλισμένον H: Voss. Kust. **1895** καὶ del. Schm. **1897** ἐλάτρευον καὶ ut dittogr. gl. 1884 incl. La.; ἐλάστρευν καὶ ἐλάστρεον Schm.

1898 ἐλατρεύς· ὁ τρίτην πύρωσιν ἔχων τοῦ σιδήρου, παρὰ τοῖς μεταλλεῦσιν D
1899 ἔλατρον· Εὐκράτης ἐν Ῥοδιακοῖς (FGrHist. 514 F 1) ἔνδυμα, κατάζωσμα D
1900 ἔλαττον· μικρόν (Exod. 16, 18). ἧσσον, ἧττον LXX
1901 ἐλαττούμενον· λειπόμενον (Sir. 25, 2) LXX
1902 ἐλάττωσις· σμικρότης (Sir. 20, 11) LXX
1903 ἐλαύνει· ποιεῖ. παραβάλλει
1904 ἐλαύνετον· μακρὸν ποιεῖτε. [ἐλαύνητον]. ἐμποιεῖτε. κινεῖτε (Α 575) Hom.
1905 ἐλαύνοντες· διώκοντες. τύπτοντες (Η 6) Hom.
1906 εἰρεσίαν· κωπηλασίαν (Thuc. 7, 14, 1)
1907 †ἐλαύτατον· δεινότατον
1908 ἐλαύνωσιν· θερίζωσιν. 'ὄγμον ἐλαύνωσιν' (Λ 68)· ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς πλῆξαι Ap.S.
1909 ἐλαφίαι· οἱ τῶν ἐλάφων ἀστράγαλοι (Eupol. fr. 47 K.–A.) D
1910 ἐλαφίνης· νεβρός D
1911 ἐλάφιον· κώνειον D
1912 *ἐλαφηβόλος· κυνηγός vg^{6}A^{29}Br^{195}Σ, ἀπὸ εἴδους ἑνὸς τῶν κυνηγουμένων (Σ 319) Hom.
1913 ἐλαφοβοσκός· εἶδος βοτάνης D
1914 ἐλαφογενές· τῆς ἐλάφου ὁ μυελός D
1915 ἔλαφον κεραόν· ἄρρενα. ὁ γὰρ ἄρρην ἔχει κέρατα (Γ 24) Hom.
1916 ἔλαφος· νεβρός
1917 ἐλάφου πηρίς· οὗτος δοκεῖ βρωθεὶς πρὸς συνουσίαν ἁρμόζειν (Nic. ther. 586?) D
1918 ἐλαφρά· τὰ μὴ βαρέα. ἢ κοῦφα (Ε 122) Hom.
1919 *ἐλαφρία· μωρία A^{32}
1920 *ἐλαφρία· κουφότης (2. Ep. Cor. 1, 17) N.T.
1921 ἐλαφρίζων· παρασκευαζόμενος ῥαδίως (Archil. fr. 176, 3 W.) D

1908 Ap. S. 65, 33; θερ. Schol.; ἐλάσαι – Schol. ^{A} (Ariston.) **1909** cf. Ph ε 563 **1911** Diosc. mat. med. 4, 28 RV (le.) **1912** Σ ε 276; Ap. S. 66, 1; Schol. | **1913** Diosc. mat. med. 3, 69 **1915** cf. Schol. **1918** | Schol. **1920** gl. Apost. 158

1898 μεταλεῦσιν H: Mus. **1902** σμικρότησις H: Bernard. **1904** ποιῆται H: Mus. | nov. gl. ἐλαύνητον H: contin. et del. Alb. | ἐμποιεῖται, κινεῖται H: Mus. **1905** τύπτοντες| τύπτοντες H: alt. del. Mus. **1906** κωπηλατησίαν H: Pears. 272 **1907** v. l. gl. 2178 (Schm.) **1908** fin. τύψαι Ap. S. **1909** ἐλάφιαι H: accent. Mein.; ἐλάφεια Ph **1911** κώνιον H: Mus. **1914** 'cf. Plin. n. h. 28, 145 et gl. 1917, sed malim ελαφογονος, medulla seminis sedes' La. **1915** κερα' H: Mus. = Schol. **1917** πέρις H: Guyet. Sop. **1918** βαθέα H: Schr.

K+D **1922** *ἐλαφρός· εὐβάστακτος A[35], κοῦφος (Π 745) vg[17]A[35]. ἢ Ζεὺς ἐν Κρήτῃ

Hom. **1923** ἐλάχαινεν· ἔσκαπτεν. ὠμάλιζεν· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ λάχανον. ἢ τὸ μεγάλως χαῖνον [ἢ χαῦνον] (ω 242)

D? **1924** ἐλάχεια· μικρά. ἢ βαθύγειος, καὶ εὔγειος (ι 116 v. l.)

D **1925** ἐλαχία· ἐδάρη. Κρῆτες

1926 †ἐλαχίζει· πλανᾶται

1927 ἐλάχιστος· μικρὸς πάνυ vg[2]A[24]Br[182], ὕστερος, ἔσχατος

Hom. **1928** ἔλαχον· ἐκληρωσάμην (Ι 367). ἐκληρώσαντο (Κ 430)

D **1929** ἐλαχύν· εὐτελῆ. ἢ μικρόν (Callim. fr. 525 Pf.)

D **1930** ἔλαψα· διέφθειρα. Κύπριοι

1931 *†ἐλγόωνται· ἐλπίζουσιν A[1]

Hom. **1932** *ἔλδεται· ἐπιθυμεῖ (Ε 481) vg[1]

Hom. **1933** *ἔλδομαι· [ἐλδῶ] ⌊ἐπιθυμῶ Br[185](v[3]). θέλω (ε 219 v. l.)

1934 *ἔλδωρ· ἐπιθυμία vg[2](A[5])

Hom. **1935** ἕλε· λάβε. κατάσχες. ἢ *ἔλαβεν (Α 197 . .) A[20]

D **1936** ἐλεά· κάνεα, πλέγματα. [κατάκλισις. κρύψις]

D **1937** ἐλέαγνος· φυτὸν θαμνῶδες

Hom. **1938** ἐλεαίρει· οἰκτείρει, ἐλεεῖ (Β 27)

Hom. **1939** ἐλεαίρεις· ἐλεεῖς, οἰκτείρεις (Ζ 407 . .)

D **1940** ἐλεᾶς· ὀρνέου εἶδος (Ar. Av. 302)

1941 †ἐλέατοι· οἱ δειπνοκλήτορες

LXX **1942** Ἐλεαλή· θεοῦ ἀνάβασις, ἐν ὑπερηφανείᾳ (Esai. 15, 4)

D **1943** Ἐλεάτης· κατὰ μὲν Ἀπολλώνιον Ἐλεατικός, ἀπὸ πόλεως Ἐλέας, διὰ τὸ Φωκαέων εἶναι τοὺς Ἐλεάτας ἀποίκους

D **1944** ἐλλέβορον· δηλητήριον φάρμακον ἤτοι βρῶμα

1945 *ἐλεγεινή· χαλεπή

1946 ἐλεγεῖα· τὰ ἐπιτάφια ποιήματα

D **1947** ἐλεγεῖαι· εὐμέλειαι

1922 κοῦφος Apion 234, 25 L. (LGM 234, 25); cf. Antiatt. ε 94 **1923** ἔσκαπτεν cf. Schol. **1924** le. Su ε 759 (Δ); εὔγειος cf. Schol. a **1932** Schol. **1935** ἔλαβεν Schol. **1938** | Ap. S. 66, 2; Schol. **1939** Schol. | **1940** Theogn. can. 11, 12 Alp. (p.5, 26 C.) **1943** Basil. enarr. in Esai. 15, 297 . . |

1923 ἢ χαῦνον incl. La. **1924** ἐλαχία H: Pears. 272. Kust. Abresch. = Su; lectio Zenodotea (Schol.[HQ]) **1925** ‘ελακιδδετο ad λακιζω lacer? an vetusta tenuis et aspiratae permutatio?’ La. **1926** v. l. gl. 2119 (Kust.) **1930** ad ἀ-λαπάζω Hoffm., Dial. 1, 282 **1931** h. e. ἔλπονται (Mus. olim, Alb.) **1932** ἐλδέεται H: Mus. = Schol. **1933** dittogr. del. La. **1935** ἐλὲ H: accent. Mus. | λάβε, λ corr. e ? H | κάτασχε H, n. qu. s. α alt. (non fuit ε [La.], nisi del.): Kust. **1936** ἐλέα H: accent. Kust. | incl. ad ἀλέα (Schm.) **1937** *oleaginus* cft. La. **1938** ἐλεαιρεῖ· οἰκτειρεῖ H: accent. bis Mus. **1939** ἐλεερεῖς, H, corr. m. 1 | οἰκτειρεῖς H: accent. Mus. **1941** v. l. gl. 413 (Salm.), idem vitium Athen. 4, 171b **1943** ἐλεάτ̣ς H: Mus. | ἐπὶ πόλ( ) H: Mus. | ἐλάτας H: Mus. **1944** ἐλέβορον H: Mus. | δηλιτήριον H: Mus. **1946** a gl. 1959 avulsa **1947** εὐμελίαι H: La. tacite

1948 ἐλέγξει· βασανίσει, ἐτάσει (Ps. 140, 5 ..) LXX
1949 ἐλεγκτά· ἐπονείδιστα, ἐλέγχου ἄξια, εὐεξέλεγκτα
1950 ἐλέγξεις· ὀνείδει περιβαλεῖς ἢ ἐλέγχῳ (I 522?) Ap.S.
1951 *ἔλεγξις· ὀνείδισις g[ελα22]AS[30], ἀτιμία, ὕβρις (Iob 21, 4) LXX
1952 *ἐλεγχέες· ἐπονείδιστοι (Δ 242) AS[21] Hom.
1953 ἐλεγχέμεν· ἐλέγχειν (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 137 [37, 1461, 11 M.]) Greg.Naz.
1954 ἐλεγχές· αἰσχρόν
1955 †ἐλεγχθεεῖς· ἐπονείδιστοι
1956 ἐλεγχθεῖσαι· αἰσχυνθεῖσαι
1957 *ἐλέγχειη· ὄνειδος (S[33]), μέμψις, ˌαἰσχύνη (X 100) (S[33]) Ap.S.
1958 *ἐλέγχιστος· ἐπονείδιστος vg[11]AS[27]Σ, αἴσχιστος (Δ 171) Hom.
1959 ἔλεγοι· μῦθοι. ᾠδαί, *θρῆνοι (g[ελα18]Σ), ἔνθεν καὶ ἐλεγεῖα τὰ ἐπιτάφια ποιήματα
1960 *ἐλεεῖ· οἰκτείρει (Ps. 114, 5 v. l.) vg[15]AS[31] LXX
1961 ἐλεεινά· οἰκτρά. *οἰκτρῶς, ἐλεεινῶς (B 314) S[43] Hom.
1962 ἐλεεινοί· ταλαίπωροι
1963 ἐλεδώνη· ὁ πολύπους D
1964 *ἐλεῖν· λαβεῖν vg[ελα9]AS[17]Br[197]Σ, ἀνελεῖν (E 118) Hom.
1965 〉ε λεϊστή· ληπτή (I 408) Hom.
1966 Ἐλεήμων· ἐν Κύπρῳ καὶ Καρχηδονίᾳ Ἀφροδίτη D
1967 *ἐλέηρεν· ἠλέησεν (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 59 [37, 406, 5 M.] ..) g[ελη12] Greg.Naz.
1968 †ἐλεθαινομένη· ἀκολασταίνουσα D
1969 ἐλεία ἢ ἔλα· ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. ἢ πόμα. ἢ ὕδωρ ἅλας ἔχον. καὶ εἶδος τι μέλους. καὶ Ἥρα ἐν Κύπρῳ. καὶ Ἄρτεμις ἐν Μεσσήνῃ D
1970 ἐλείη· ἀγρία νόσος D
1971 †ἐλεήσατο· ἐξεχμαλώτευσεν†
1972 ἐλειθερεῖ· εὐδίᾳ
1973 ἐλειθερεῖς· ἐν ἡλίῳ τιθέμενοι, ἢ θερμοί

1950 Ap. S. 66, 3; cf. Apion 235, 1 L. (LGM 313, 1) **1952** Schol. **1957** ὄν. αἰσχ. Ap. S. 66, 4; ὄν. EM 327, 20; cf. Schol. **1958** Σ ε 278; Schol. | **1959** Schol. Plat. rep. 368a; θρῆνος cf. Σ ε 277 **1961** οἰκτρῶς – Schol.; οἰκτρῶς Su ε 782 (Δ) **1963** cf. E. Gen. 106 Mill. (EM 327, 23); Athen. 7, 318e **1964** Σ ε 279; Apion 235, 3 (LGM 313, 3) | **1965** cf. Schol. ad 408–9 **1973** cf. Galen. lex. ε 33

1948 ἐργάσει H: La. **1949** ἐλέγχους H: La. **1950** ὀνείδη H (Ap. S.): Scal. | ἐλέγχω H: Schm. = Ap. S. **1951** ὀνείδησις H: Scal. **1952** v. l.: gl. 1955 **1953** ἐλέγχεμεν H: accent. Mus. **1955** v. l. gl. 1952 (Kust. Alb.) **1957** ἐλέγχειν H: Alb. = Ap. S. | μέμψις om. K Ap. S. **1959** ἐλεγοὶ H: accent. Mus. **1965** ἐλεειστὴ H: L. Dind. 3, 706B; cf. Schol. | λεπτή H: Voss. Kust. = Schol. 409 **1966** χαλκηδονία H: La. **1967** expl. ἐλέησεν Ald. = K **1968** ἐλεγαινομένη agn. Kust. Alb. **1969** ἡ ἐλά H: Mus. | μεσήνη H (an ή ex ί perdub. – null. trema, quamquam η ft. a Mus. rescr.): Schm. **1971** v. l. gl. 2047 (Alb.) **1973** ἐλειθετερεῖς H: Mus.

1974 *ἐλειογενές· ὄρυζα S^{45}

1975 *ἐλειόριζον· κύπειρος S^{46}

D **1976** ἐλειός· εἶδος ἱέρακος

D **1977** ἐλειούς· Ἀρίσταρχός φησι γίνεσθαι ἐν τοῖς φρυγάνοις ὡς σαύρας, ὁ δὲ Καλλίστρατος σκωληκοειδές τι, ᾧ χρήσασθαι εἰς δέλεαρ τοὺς ἁλιείς· εἶναι δὲ ἐν ταῖς δρυσίν. οὐκ ⟨εὖ … ⟩ ἔστι γὰρ ζῷον τετράπουν ὁ ἐλειὸς καλούμενος μῦς, ὁ σκίουρος

1978 †ἐλεινύειν· στρατεύεσθαι

D **1979** ἐλελεῦ· ἐπιφώνημα πολεμικόν (Ar. Av. 364 v. l.). οἱ δὲ προαναφώνησις παιανισμοῦ. τίθησι δὲ αὐτὸ Αἰσχύλος ἐπὶ σχετλιασμοῦ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ (877)

D **1980** ἐλελιζομένη· σειομένη (Ar. Av. 213)

Hom. **1981** ἐλέλικτο· συνέστραπτο (Ν 558)

Hom. **1982** ἐλελιξάμενος· σείσας. *ἐπιστραφείς $g^{1}Br^{734}\Sigma$, συστρέψας (Β 316) S^{38}

Hom.+? **1983** *ἐλέλιξεν· διέσεισεν $g^{16}AS^{25}Br^{27}$, ἐκίνησεν (Α 530) Br^{27}. ἐκράδανεν, συστραφῆναι ἐποίησεν

D **1984** ἐλελίστροφε· εὔστροφε, ὁλόστροφε

D **1985** ἐλελίσφακος· πόα τις ὁμοία δικτάμῳ (Hippocr. nat. mul. 105 [7, 420, 4 L.] ..)

Ap.S. **1986** *ἐλελιχθέντες· συστραφέντες. συναχθέντες (Λ 588) AS^{22}

D **1987** ἐλελίχθημα· σεισμόν

1988 ἐλελιχθῆναι· συστραφῆναι, μεταβάλλεσθαι

Hom. **1989** *ἐλελίχθησαν· μεταβαλλόμενοι AS^{32} συνεστράφησαν (Ε 497) $g^{2}AS^{32}\Sigma$

1990 †ἐλεμοσπέρμα· ὅπερ ἑψῶντες Λάκωνες ἐσθίουσιν

Hom. **1991** ἕλεν· ἔλαβεν (Ε 136). ἀφεῖλεν. ἐνίκησεν (Δ 457)

D **1992** Ἑλένεια· ἑορτὴ ἀγομένη ὑπὸ Λακώνων

D **1993** ἑλένιον· βοτάνη τις, ἥν φασιν Ἑλένην σπεῖραι πρὸς τοὺς ὄφεις, ὅπως βοσκόμενοι ἀναιρεθῶσιν (Hippocr. nat. mul. 32 [7, 358, 3 L.])

1979 Schol. Ar. Av. 364 (Su ε 786) | Ph ε 605 | **1981** cf. Schol. **1982** ἐπιστραφείς Σ ε 280; E. Gud. 453, 3 St.; Schol. **1983** διέσεισεν Ap. S. 66, 5; – ἐκίν. E. Gen. 106 Mill. (EM 328, 40); cf. Schol. **1985** Diosc. mat. med. 3, 33 (le.) **1986** Ap. S. 66, 6; cf. Schol. | **1989** Schol.; συνεστρ. Σ ε 281 **1990** cf. Ph ε 582 **1991** ἔλαβεν Schol. E **1993** cf. Ph ε 583; Poll. 6, 106; Eust. Od. 1493, 61 (1, 162, 5 St.)

1974 ὄρυξα H (K): Mus. cf. Diosc. mat. med. 2, 95 **1976** ἐλεός Arist. h. an. 592b11. Artem. 3, 65 **1977** ⟨εὖ⟩ Schm.; maior. lac. indic. La. | σκιουργός H: Sop. Jun. Salm. in Solin. 223. al. **1978** v. l. gl. 2095 (HSt. Ind.) **1979** ἐλέλευ H: accent. Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **1985** δικτάνω H: Mus. **1986** ἐλε|ἐλιχθέντες H: ἐ alt. add. rubr., del. Mus. **1989** v. l.: gl. 2093 **1990** ἕλεμος· σπέρμα τι Ph | v. l. gl. 2229 (Pears. 273) **1992** ἑλενία H: Mein. **1993** ἑλένειον Ph Poll.

1994 *†ἐλέννας· ἐχλεύαζεν, ὕβριζεν A[24]
1995 ἑλένη· λαμπάς, δετή D
1996 ἑλένιος· ἀγγεῖον, χωροῦν τέταρτον D
1997 †ἐλείπαναν· πλουσίαν ἐποίησαν
1998 ἑλινοί· κλήματα [τὰ] τῶν ἀμπέλων D
1999 ἐλεητύν· ἔλεον (ξ 82) Hom.
2000 ἐλεξάτην· ἐκοιμήθησαν. δυϊκῶς
2001 ἐλέξατο· ἐκοιμήθη (I 666) Hom.
2002 ἔλεξεν· εἶπεν. ἠρίθμησεν. κατέκλινεν. ἐπέλεξεν
2003 ἐλέξω· διελογίσω D
2004 *ἐλεόθρεπτον· τὸ ἐν ἕλει τραφέν (g[4]Σ), ἢ ἑλοτρεφές (B 776) Hom.
2005 ἐλεοῖσι· μαγειρικοῖς τραπεζίοις. καὶ οἱ μὲν δασύνουσιν, ἵνα ᾖ τοῖς ἐκ λύγων πεπλεγμένοις τῶν ἐξ ἕλους ληφθέντων· οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἐξ ἐλαΐνων εἶναι ξύλων τὰς τραπέζας λέγοντες (I 215) D
2006 ἐλεόν· μαγειρικὴ τράπεζα ἴκριον, κανοῦν D
2007 *ελεος· οἶκτος AS[23]. ἢ ἕλους, συνδένδρου τόπου, ἢ ⌊καθύδρου (Δ 483) S[23]
2008 ἐλέποκες· ἰχθὺς ὅμοιος φυκίδι D
2009 ἐλεπόδιον· εἶδος τι †βάναυσος D
2010 *ἑλεπόλεις· μηχανήματα vg[ελα11]AS[18]Br[181]Σ, οἱ κριοί vg[ελα11]AS[18] Br[181], ἢ οἱαδήποτε S[18] δι' ὧν αἱ πόλεις καθαιροῦνται (1. Macc. 13, 43) vg[ελα11]S[18][Br[181]Σ]. παρὰ δὲ Κρησὶ τὰ τῶν πλοίων ὄργανα K+D
2011 ἐλέπουν· οἷον ἐλέπιζον τύπτων καὶ μαστιγῶν
2012 *ἑλέσθαι· θέλειν AS[19]Σ. λαβεῖν (N 268) S[19] Hom.
2013 *ἕλεσθε· λάβεσθε S[50]. παρασκευάσασθε (E 529) Hom.
2014 †ἐλέταιον· ἔπαιον, ἐπάτασσον
2015 *ἑλετή · λήπτη (vg[8]), αἱρετή (I 409) Hom.

1995 cf. Poll.10, 191 **1998** Philet. fr. 43 Sp. (ap. E. Gen. 107 Mill. [EM 330, 39]) **1999** Schol. **2004** cf. Σ ε 282; Schol.; Schol. Nic. ther. 597d | **2005** – τραπεζίοις Ap. S. 66, 8; cf. Ph ε 593; Su ε 793; Schol.; Athen. 4, 173a (cit. Hom.) **2006** τράπεζα Psell. poem. 6, 329; cf. gl. 2005 **2007** καθύδρου Schol. **2010** cf. Σ ε 283 **2012** Σ ε 284 | Schol. **2015** Schol. |

1994 v. l. gl. 437 (Salm.) **1995** δαιτί H: Mus. **1997** v. l. gl. 2102 **1998** ἐλενοὶ H: Alb. = E. Gen. | del. La. **1999** ἐλεντύν· ἔλαιον H: Bentl. Ep. ad Mill. 36 (Works 2, 288) = Schol. d **2002** κατέκλινεν ad λέχομαι pert. agn. Cunn. | fin. ἔπλεξεν H: Alb. **2005** ὅλους H: HSt. Ind. **2006** ἢ κριὸν H: Mus. | κανοῦ H: Kust. **2007** ἔλεος vel έλεος H: ἕλεος et ἔλεος coaluisse agn. Alb. **2008** ἔλλοπες ci. La. post Guyet | ἰχθῦς H: accent. Alb. tacite **2009** ἐλεπόδιον H: spir. La. tacite | βασάνου ci. La. **2010** ελεπόλεις (spir. non vis.) H, ἐλ- Ald.: Schr. | περὶ H: Mus. | πολέμων H: La. | ὄντα H: Mus. **2011** contin. H: nov. gl. rubr. | καὶ μαστιγῶν H: Kust. **2012** ἐλέσθαι H: spir. Mus. **2013** ἑλέσθαι H: Mus. = K | λάβεσθαι H: Mus.; λάβετε K | παρασκευάσασθαι H: Mus. **2014** ἔλεπον Alb.; ἐλέπεον ci. La. coll. gl. 2011 (sed ipse cft. gl. λ 707, et concedit denominativum in -εω teste carere) | ἐπάτασσον, τ corr. e σ H **2015** ἐλετὴ H: spir. Mus. | λεπτὴ H: HSt. = Schol.

Hom. **2016** ἑλέτην· εἷλον, ἔλαβον. ἀπέκτειναν. δυϊκῶς (Η 8)

Hom. **2017** ἕλετο· ἔλαβεν (Μ 102). ἀφείλετο (Ι 368)

D **2018** ‘ἐλεύθεραι αἶγες ἀρότρων’· τοῦτο παροιμιωδῶς ἐλέγετο ἐπί τινος ἀπολελυμένου

Hom. **2019** ἐλεύθερον ἦμαρ· τὴν ἐλευθερίαν. περιφραστικῶς (Ζ 455 ..)

D **2020** Ἐλευθέριος Ζεύς· τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες ἱδρύσαντο τὸν Ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ Σωτῆρά φασι. τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 114) καὶ ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Καρίᾳ ὁ Ἐλευθέριος Ζεύς

D **2021** ἐλευθέρ⟨ι⟩ον ὕδωρ· ἐν Ἄργει ἀπὸ τῆς Κυνάδρας πίνουσι κρήνης ⟨οἱ⟩ ἐλευθερούμενοι τῶν οἰκετῶν, διὰ τὸ καὶ τὸν Κέρβερον κύνα ταύτῃ διαδρᾶναι καὶ ἐλευθερωθῆναι

D **2022** Ἐλευθερεύς· Διόνυσος ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ἐλευθεραῖς

Eur. **2023** *ἐλευθεροστομῶ· παρρησιάζομαι (Eur. Andr. 153) g[5]AS[29]Σ

N.T. **2024** *ἐλεύσεως· ἀφίξεως (Act. 7, 52) AS[28]

2025 ἐλεύθω· ἔρχομαι. Εἰλείθυια

D **2026** Ἐλευσίνια· ἀγὼν θυμελικὸς ἀγόμενος Δήμητρι παρὰ Λάκωσιν. καὶ ἐν Σικελίᾳ τιμᾶται Ἄρτεμις, καὶ Ζεὺς Ἐλευσίνιος παρ’ Ἴωσιν

D **2027** ἐλευσίω· οἴσω

Hom. **2028** ἐλεύσομαι· ἔρχομαι, ἐπανέλθω (Ζ 365 ..)

2029 ἐλεφαίρειν· ἀπατᾶν

Hom. **2030** ἐλεφαίροντα· ἐξαπατῶντα. βλάπτοντα. ἀδικοῦντα (τ 565?)

2031 ἐλεφαίρεται· βλάπτει, ἀδικεῖ

D **2032** ἐλεφαντίασις· εἶδος λέπρας

2016 Ap. S. 66, 10 (om. ἀπέκτειναν); εἷλον, ἀπέκτειναν Schol. **2017** cf. Schol. M | Schol. I **2018** cf. Σ″ (Ph ε 598. Su ε 803); Zenob. vulg. 3, 69; Prov. Bodl. 411 **2020** Schol. Plat. Eryx. 392a; cf. Harp.[epit.] 110, 7 (Σ″ [Ph ε 597. Su ε 804. E. Gen. 107 Mill. (EM 329, 44. cf. E. Sym. ε 310)]); Schol. Ar. Plut. 1175; Schol. Paus. perieg. 1, 3, 2 **2021** cf. Ph ε 600; Paus. κ 56; Prov. Par. (Cohn, St. z. d. Par. 77) **2022** Paus. perieg. 1, 20, 3 | Schol. Clem. Al. protr. p.313, 1 **2023** Σ ε 286; cf. Schol. Aesch. Prom. 180; Schol. Eur. **2026** cf. Schol. Paus. 1, 2, 5 **2030** ἐξαπ. cf. Schol.; – βλάπτ. cf. Ap. S. 66, 11; Ep. Hom. ε 21 **2031** cf. E. Gen. 107 Mill. (EM 329, 27) |

2017 ἕλετο H: spir. Schr. tacite **2018** le. ἐλεύθεραι H: ed. 1521 = testt. | τινος, ι corr. ? ex ει H | ἀπολλυμένου H: Alb. **2019** ἦμαρ H: spir. Mus. **2020** τῶν μήδων H: La. = Schol. Plat.; antea lac. stat. Heins. Kust. | πλαταίαις H: accent. Mus. | καρίαις H (Schol. Paus.): Pears. 274 = Schol. Plat. **2021** ἐλεύθερον H: Wil. Herm. 19, 1884, 464 = testt. | ἐπὶ H: Mus. | συναγείας H: Kust. = Paus. | ⟨οἱ⟩ Wil. = Paus. | κῦνα H: accent. Mus. **2022** ἐλεύθερος H: Hemsterh. in Alb. Auct. **2025** nov. gl. εἰλιθυία H: contin. Εἰλείθυια Sop. Pears. 274; conf. ἐλεύθω et Ἐλευθώ agn. Meurs. Att. lect. 146 **2026** ἐλευσινία H: accent. Mus. | θεμελικὸς H: Mus. = Schol. Paus. | ἐλευσινία u. v. H: Mus.; Ελευσινης ci. La. | ἰῶσιν H: accent. Mus. **2027** Cretica, cf. Be. 2, 769 **2029** ἐλεφαιρεῖν H: accent. Mus. **2030** immo ἐλεφαίρονται κτλ ut testt. (Schm.) **2031** ἐλεφαιρεῖται H: Kust. Alb.

2033 ἐλέφαντα· τὸ ἐλεφάντινον ὀστοῦν· ‘ὡς δ’ ὅτε τις ἐλέφαντα γυνή’ (Δ 141). οἱ δὲ λευκὰ ἔρια. καὶ ῥυτὸν τρεῖς χόας χωροῦν (Damox. fr. 1, 1 K.–A.). ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς ὀδόντας, καὶ τὸ σωματικὸν [ἢ] πάθος (Galen. quos quibus cathart. 7, 23, 24) D
2034 ἐλεφάντινα· λευκά D
2035 *ἐλεφῆραι· ἀπατῆσαι AS^{26}
2036 †ἐλεφηρέα· ἢ βάψαν. ἢ βλέφαρα†
2037 *ἐλεφηράμενος· βλάψας S^{53}, διαψευσάμενος (Ψ 388) Hom.
2038 ἐλέγχει· ψηλαφᾷ
2039 ἐλέχθη· ἠριθμήθη
2040 ἐλεγχόμην· ἐξηλεγχόμην
2041 ἐλευσέαν· τὴν βρυωνίαν D
2042 ἔλεψεν· ἐλέπισεν (Α 236) Hom.
2043 Ἐλεών· πόλις τῆς Βοιωτίας (Κ 266). καὶ θάμνος. καὶ ὄφις, ὃν ἔνιοι σκυτάλην καλοῦσιν D
2044 ἐλεώτερον· ἐλεεινότερον D
2045 *ἕλη· σύνδενδροι τόποι (Esai. 33, 9 . .) vg^{3}AS^{15} LXX
2046 *ἐληΐζοντο· διηρπάζοντο (Hdt. 4, 110, 2) AS^{17}(vg^{9})
2047 *ἐλήισατο· ᾐχμαλώτευσεν. διήρπασεν, ἀφείλατο vg^{2}AS^{13}, ἐλῄστευσεν (Eur. Tr. 866) Eur.
2048 ἐληΐσθη· ἐλῃστεύθη
2049 ἐληλακότες· διαπεράσαντες, ὁδεύσαντες (Ev. Ioh. 6, 19) N.T.
2050 ἐληλαμένον· ἠλασμένον
2051 ἐλήλατο· [ἐλήλασεν.] ἢ *ἥρμοστο. ἢ πεπερόνητο (Δ 135) AS^{14} Hom.
2052 *ἐλήλαται· συνέχεται g^{7}Σ, πεπερόνηται (Π 518) Hom.
2053 *ἔληξαν· ἐπαύσαντο (Ζ 107?) S^{23}(vg^{6}AS^{16}Br^{188}) Hom.?
2054 ἔληται· πορθήσεται
2055 ἐλθέμεν ἐλθεῖν (Δ 247 . .) Hom.
2056 ἐλθέτως· ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. Σαλαμίνιοι D

2033 τὸ ἐλαφ. Ap. S. 66, 13; – ὀστ. Schol. **2037** Ap. S. 66, 11; EM 329, 27; Schol. | **2042** Σ ε 287; Ap. S. 66, 14; Schol. (+ Schol. min.); (EM 328, 28) **2043** πόλις Su ε 797 (Δ); – Βοι. Schol. **2048** Ph ε 609 **2051** ἥρμοστο ad Δ 136 ἠρήρειστο Schol. **2052** Σ ε 291 | **2053** Schol.

2033 τίς H, τʽ add. Mus. (= Hom.): τις Schm. (quamvis ⟨τʽ⟩ praeb.), La. | χαασχωρρ(ων) (null. accent.) H: Mus. | ἢ del. Mus. **2034** ἐλεφαντινὰ H: accent. Mus. **2036** ελεφηραντο· εβλαψαν, η ελεφαιροντο La. **2037** ἐλεφηρόμενος· βάψας H: Mus. = K Ap. S. **2038** ἐλέχει H: Mus. **2039** ἐλέ χθη (spat. i litt., sed null. vestig. post ἐ) H **2040** ἐλέγχμην H: Alb. **2042** ἐλέων H: accent. Mus. **2047** ἐλκίσατο H: Wess. Prob. 41. Kust. = K | αἰχμαλώτευσεν H: Mus. | v. l.: gl. 1971 **2050** ἐληλάμενον H: accent. La. **2051** incl. Schm., qui ci. ἠλάσθη | ἥρμοσται H: Alb. = K | πεπερώνητο H: Mus. **2052** ἐληλᾶται H: accent. Mus. | πεπερώνηται H: Mus. **2055** ἔλθεμεν u. v. H: accent. Mus. **2056** contin. u. v. H: nov. gl. ed. 1521 | ἐλθετῶς H: accent. La. coll. Be. 1, 435 | σαλαμινοί H: Mus.

Hom. **2057** ἔλθητον· ἐλθητε. δυϊκῶς (Κ 444)
Hom. **2058** ἐλθοῦσα· ἀπελθοῦσα (Α 394)
2059 ἐλιάνθη· ἐχλιάνθη
2060 ἐλίασεν· ἐτίναξεν
Hom. **2061** *ἐλιάσθη· ἐκλίθη AS[16], ἐστράφη, ἔφυγεν. ὤλετο. ἔπεσεν. ἀπεχωρίσθη (Ο 543)
D **2062** ἑλίβοτρυς· ἄμπελός τις μέλαινα
2063 †ἕλιγεν· ὤλισθεν
Hom. **2064** ἐλίγαινον· ὀξὺ ἀνεβόων (Λ 685)
D **2065** Ἐλυγεύς· Διόνυσος ἐν Σάμῳ
D **2066** ἐλίγματα· ψέλλια (Sapph. fr. 44, 8 V.)
2067 †ἐλιγρόν· ὑγρόν
D **2068** Ἐλιεύς· Ζεὺς ἐν Θήβαις
2069 *ἕλικα· κύκλον AS[22]. ἐνώτια. ἢ δακτύλιοι, ἢ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλλια (g[12]AS[27]Σ)
Hom. **2070** *ἕλικας· ἑλικοκεράτους S[27], ἐπικαμπῆ τὰ κέρατα ἔχοντας (Ι 466)
2071 *ἕλικες· τῆς ἀμπέλου τὰ κληματώδη. ἢ ⌊ἐνώτια. ἢ ψέλλια (Σ 401) AS[21](Br[196]) ἢ δακτύλιοι S[21](Br[196]) ἢ ἑλίγματα
Hom.+D **2072** Ἑλίκη· πόλις τῆς †Βοιωτίας ἐν ᾗ Ποσειδῶν τιμᾶται (Θ 203). καὶ ἡ ἰτέα. τινὲς καὶ σπέρμα τοῦ ὑοσκυάμου
2073 ἑλικηδόν· κυκλοειδὴς στροφή
LXX **2074** *ἕλικι· κλήματι ἀμπέλου (Gen. 49, 11) vg[13]AS[23]Br[257]
2075 ἑλικοβλέφαρος· καλλιβλέφαρος (Hes. th. 16)
2076 *ἑλικοειδῶς· κυκλοειδῶς vg[1]AS[14]
Hom. **2077** ἕλικας βοῦς· ἤτοι ἀπὸ τῶν κεράτων, ἢ ἀπὸ τῶν ποδῶν ἑλικοειδεῖς. ἑλικὸν γὰρ τὸ συνεστραμμένον (Φ 448)
D **2078** ἑλικοί· οἱ ἀσφοδελοί

2061 ἐκλίθη Ap. S. 66, 15; cf. Schol. **2064** cf. Schol. **2069** ἐνώτια – Ap. S. 66, 17; ἐνώτια et ἢ τὰ – Σ ε 293; cf. Eust. Il. 1150, 20 (4, 202, 24 V.). Od. 1394, 41 (1, 24, 37 St.); (Poll. 5, 97) **2072** – Βοι. Schol. Callim. h. 4, 101; ἐν ᾗ Ποσ. τιμ. cf. Schol. **2077** cf. Schol.

2057 ἐλθητὸν H: accent. Mus. **2060** λίασσεν lect. Aristarchi Ψ 879 (Schol.[AT]), cf. Buttm. Lex. 1, 74 **2062** ἐλιβότρις H: Ald. **2063** ἕλιπεν Schm. coll. gl. 3691 **2064** ἐλύγαινον H: Voss. = Schol. **2065** ἐλυγεὺς H: Ἐλελυγεύς *Wil. dubitanter; cf. Ov. Met. 4, 15 *Eleleus* **2066** ψέλια H: Mus. **2067** ἔνυγρον Alb.; ἔνικμον Schm.; v. l. gl. 124 La. dubitanter **2068** Elieum Eunosti patrem (Plut. qu. Gr. 300d) cft. *Wil. **2069** ἑλικάκυκλον H: Mus.; cf. Wil. ad Eur. Herc. 399, gll. 2071. 2098; le. ἕλικας testt. **2071** ῥαματώδη H: Kust. **2072** βοιωτίας H e corrupt. Schol. Callim.: ἀχαίας Mus.; 'turbas dedit Ελικωνιος' La. | ἐν ᾗ ποσειδῶν τιμᾶται ad fin. H: trsp. Mus., cf. Schol. | ἰτέα: in Arcadia dicta est ἑλίκη (Theophr. h. pl. 3, 13, 7) **2073** ἑλίκηδον H: accent. Mus. (qui -ών) | τροφή H: La. post Schm. (-ειδεῖ -ῇ); συστροφή Mus. **2074** ἕλικι H: spir. Schr. tacite | κλήματα H (K[g]): Mus. = K[vAS] | ἀμπέλω H: Sop. Heins. **2077** le. ἑλικὰς H: accent. Mus., le. Ald.

2079 ἑλικόν· ὀρθόν. καὶ μέλαν περιφερές
2080 ‘ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆισι’· περὶ βοὸς φόνοις ἐκκειμένης (Ο 633) Hom.
2081 ἑλικτά· στρεβλά, σκαμβά (Eur. Andr. 448) D
2082 ‘Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα’· 〈…〉(Υ 404) Ap.S.
2083 *ἑλίκωπας· εὐοφθάλμους (Γ 234) A[17](Br[198])
2084 ἑλίκωπες· οὐλότριχες D
2085 *ἑλικώπιδα· εὐόφθαλμον vg[8]AS[18](Σ), εὐειδῆ (Α 98) Hom.
2086 ἑλικτῆρες· ἐνώτια (Lys. 12, 19) D
2087 ἑλικτοτέρας· πολυπλόκους D
2088 ἑλίκων ἀπὸ χειρός· νημάτων φερομένων ἐν τῷ ἀτράκτῳ D
2089 Ἑλικώνια μουσεῖα· ὡς †ἐπὶ τὴν γῆν D
2090 ἑλίκωπας πλοκάμους· ἀντὶ τοῦ ἑλικούς D
2091 ἑλίκωπες· μελανόφθαλμοι. ἢ ἑλικοὶ κατὰ πρόσοψιν, ἀνακεκλασμένα ἔχοντες τὰ βλέφαρα. ἢ περιφερεῖς τὰ πρόσωπα (Α 389) Ap.S.?
2092 ἑλικώπῳ· εὐοφθάλμῳ
2093 †ἐλιλίχθησαν· συνεστράφησαν
2094 ἔλιμαρ· κέγχρῳ ὅμοιον [ἐλινή] ἢ μελίνη ὑπὸ Λακώνων
2095 ἐλινύειν· σχολάζειν, λήγειν, ὀκνεῖν, ἀναπαύεσθαι, *στραγγεύεσθαι, ἢ διατρίβειν AS[20](g[11]Σ)
2096 Ἐλινύμενος· Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ D
2097 *ἐλινύων· ἀναπαυόμενος (Arr. an. 4, 30, 1) AS[29]
2098 ἕλιξ· νέος κλάδος μέλας, καὶ ὁ αἰγίλωψ. καὶ ἡ κατάγραφος καὶ ἡ ἀναγλυφὴ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι. [καὶ ὁ καρπός]. καὶ ψέλιον. καὶ τοῦ ὠτὸς ἡ περιοχή. καὶ δεσμός τις. ἢ τύλιγμα. ἢ †παράκλησις D

2079 μέλαν Schol. A 98; Eust. Il. 57, 2 (1, 91, 4 V.) **2082** cf. Ap. S. 66, 23 **2085** Schol. min.; cf. Σ ε 294 | **2086** cf. Su ε 856; lex. rhet. 248, 23; Harp. 111, 3 (cit. Lys.); Poll. 2, 83. 5, 97 **2091** μελ. E. Gen. 107 Mill. (EM 332, 3); Schol.; ἑλ. κατὰ πρόσ. Ap. S. 66, 26 **2092** cf. Su ε 853 (Δ); E. Gen. 107 Mill. (EM 332, 4) **2095** σχολ. EM 330, 49; Bacch. ap. Erot. fr. 25; ἀναπ. Ph ε 577; στραγγ. – Σ ε 295 **2098** τοῦ ὠτὸς ἡ περ. cf. Poll.2, 86; δεσμός Ph ε 623

2079 μέλαν cf. Leum. Hom. W. 152 n. **2080** le. ἕλικος H: Ald. | φονήισι H: accent. Mus. | κειμένοις H: La. (φόνῳ κειμέμης Valck. Misc. obs. 156) **2082** lac. Sop. Heins. Pears. 275 **2083** ἑλικῶπας H: accent. Mus. **2084** cf. gl. 2090 | v. l.: gl. 905 **2088** le. ἑλίκων H: Pears. 275 (ad νῆμα Reisk.) | νῆμα τὸ φερόμενον H: La. (νημάτων iam Schm.; de Pears. errant) **2089** le. ἑλικώνια H: La. post Mein. 1858, 534 (Ἑλικωνίδων μ.) | ὡς ἀπὸ [τῆς] γῆς Ἑλικωνίας La. **2090** ἑλικῶπας H: accent. Mus. | ‘cf. gl. 2084, mira καταχρησις’ La. **2091** ἑλικῶπες H: accent. Mus. | πρόσωψιν H: Mus. = Ap. S. **2092** ἑλικῶπι La., sed trad. def. Bossi 2005, 322 (Orph. hy. 6, 9 vel Hes. th. 307 v. l.) **2093** ἐλη(?)λίχθησαν H; v. l. gl. 1989 (Voss.) **2094** h. e. ἔλυμος cf. gl. 2229 et Harp. 125, 25, Diosc. Mat. med. 2, 98 | nov. gl. ἐλινὴ H: contin. Alb., del. Schm. | ἡ H: La. | μελινῆ H: accent. Mus. **2095** στρατεύεσθαι H (K[(g)AS]; -ειν Σ): HSt. Ind. | v. l.: gll. 1978. 2157 **2098** καλὸς H: Schm. | incl. e gl. 2069 (La.)

Hom. **2099** *ἑλιξάμενος· ἐπιστραφείς (M 408) A^{24}

Hom. **2100** ἑλίξας· πλέξας. *κάμψας S^{32}, στρέψας (Ψ 466)

D **2101** ἑλιξόκερως· στρεβλόκερως (Phil. AP 9, 240, 2 [GP 2920])

LXX **2102** *ἐλίπανας· ἤλειψας. ἱέφαίδρυνας vg^{10}Br^{255}(AS^{19}). πλουσίαν ἐποίησας (Ps. 22, 5) vg^{10}(AS^{19})

2103 ἐλιπάρει· ἠξίου, ἐκολάκευε, *παρεκάλει (Cyr. in xii proph. 1, 78, 1 ..) g^{2}S^{34}

2104 *ἐλιπάρησεν· ὁμοίως g^{3}AS^{25}Σ

D **2105** Ἐλιπεύς· ὁ Ἐνιπεὺς ποταμός

2106 †ἕλιπεν· ἐπιθυμητικῶς ἤσθιεν

2107 †ἕλις· μόνος, καὶ ὅλος

2108 †ἐλισμός· ἥσυχος

Hom. **2109** ἑλυσθείς· ἑλίξας ἑαυτόν (Ω 510)

D **2110** ἑλίσσει· πλέκει

2111 †ἐλίσθη· ἔπεσεν

Hom. **2112** *ἐλίσσετο· παρεκάλει, ἐδέετο (A 15 v. l.) vg^{5}A^{15}

2113 ἑλίσσεσθαι· στρέφεσθαι

Hom. **2114** ἑλισσομένη· εἰλουμένη (A 317)

2115 ἑλισσομένου· εἰλουμένου (Ap. Rh. 3, 1277)

D **2116** ἑλίσσων· πλέκων. ψευδόμενος, οὐκ ἐπὶ εὐθείας λέγων. ἢ κινῶν. Εὐριπίδης Σισύφῳ (fr. 674 K.)

D **2117** ἐλίστρευον· ἐτάφρευον

D **2118** ἐλιφαίμησεν· ἔξαιμος ἐγένετο

2119 ἑλιχάζει· πλανᾶται

Hom. **2120** *ἑλιχθέντων· συστραφέντων (M 74) g^{9}Σ

D **2121** ἐλιχνῶντο· τοῦτο πέπαικται ἐπὶ τοῦ λιχνεύειν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ (756 v. l.)

2099 Schol. **2100** στρέψας Schol.; cf. Su ε 863 (Δ) **2101** Eust. Od. 1394, 40 (1, 24, 35 St.) **2102** cf. gl. Proph. **2104** Σ ε 296 **2112** Ap. S. 66, 27; Su ε 871 (Δ); Schol. | **2114** cf. Schol. **2116** – ψευδ. Ph ε 626 **2120** Σ ε 299; cf. Schol.; Hdn. epim. 30 **2121** Ph ε 630; cf. Schol. Ar. f

---

2100 λέξας (init. expl.) H: Guyet. Pears. 275 **2102** ἤλεψας H: Mus. | v. l.: gl. 1997 **2104** ἐλιπάρευσεν H (K^{AS}Σ^{ADPh}): Mein. = K^{g} Σ^{BCSu} **2105** cf. IG 9^{2}, 1, 188, 8 **2106** v. l. gl. 400 (La.) **2107** ἕνς = εἷς Schm. (‘frustra’ La.) **2108** v. l. gl. θ 214 agn. Lob. El. 103 n. **2109** ἐλισθεὶς (spir. dub.) H: Schm.; cf. gl. 2232 | ἐλίσας H: Mus. **2111** v. l. gl. 2235 (Kust.) **2112** ἐπαρεκάλει H: Mus. = K testt. **2114** ελισσουμένη, spir. dub. H, len. Ald.: asp. Alb. | ἡπλουμένη H: Alb. = (Schol.) **2115** ἐλισσομένου H: spir. Alb. tacite | ἡλουμένου H: Mus. **2116** κοινὸν H: Mus. **2117** expl. ἐστράτευον H: Mein. **2118** ἐλιφαίμισεν H: Kust. **2119** cf. gll. 1926 (v. l.). 2180 **2121** ἐλίχνων H (Ph): Alb. | πεποίηται H: Nauck Ar. Byz. 48 n.60 | ἀπὸ Ph | ἀριστοφάνη H: Mus.

2122 ἑλίχρυσος· οἱ μὲν τὸ ἀρρενικὸν ⟨…⟩ οἱ δὲ τὸ ἄνθος τῆς ἑλιχρύσου βοτάνης D
2123 ἑλιττόμενος· στρεφόμενος (Galen. 18b, 333, 10 K.)
2124 ἕλκανα· τραύματα D
2125 ἑλκανῶσα· ἡλκωμένη, ἢ ἡλκοποιημένη ὑπὸ πυρός D
2126 *ἕλκεα· τραύματα (Θ 405 ..) S^{8} Hom.
2127 *ἕλκει· ἀνάγει, σύρει (Ω 52) g^{1} Hom.
2128 ἑλκέμεν· καθέλκειν (Β 152) Hom.
2129 ἕλκεο· ἕλκε (Α 210) Hom.
2130 ἕλκεος· τραύματος (Λ 812) Hom.
2131 *ἑλκεσιπέπλους· ἐφελκομένας τὸν πέπλον (Ζ 442) ($g^{\epsilon\lambda\epsilon 7}S^{7}\Sigma$) Hom.
2132 ἕλκετο· ἤλκυσεν (Α 194) Hom.
2133 *ἑλκεχίτωνες· ποδήρεις χιτῶνας ἔχοντες S^{9}[$g^{\epsilon\lambda\delta 4}$]. ἄζωστοι (Ν 685) Hom.
2134 ἕλκη· λῦπαι. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 614 R.) D
2135 ἑλκηΐς· ἡ λιθάργυρος D
2136 *ἑλκηθμοῖο· ἑλκύσεως (Ζ 465) AS^{3} Hom.
2137 ἕλκος· πᾶν *τραῦμα (Δ 190) $AS^{4}Br^{192}\Sigma$ Hom.
2138 ἑλκοποιόν· κανθαρίς
2139 ἕλκυσον· σῦρον (Iob 28, 18) LXX
2140 ἑλκυστάζων· ἕλκων, παρασύρων (Ψ 187) Hom.
2141 ἑλκυστῆρα· φορβεά, ἤτοι καπίστριον
2142 ἑλκυστῷ· λείῳ D
2143 ἕλλα· καθέδρα. Λάκωνες. καὶ Διὸς ἱερὸν ἐν Δωδώνῃ D
2144 *ἐλλάμψεως· φωτισμοῦ (Cyr. in Ioh. 1, 88, 25 ..) $v^{\epsilon\lambda\alpha 1}g^{1}AS^{10}$
2145 Ἑλλάς· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ τὸ ἔθνος. ἡ Ἀχαία (Β 683). καὶ ἡ αὐτόθεν γυνή Hom.

2122 cf. Ph ε 631; Su ε 874; E. Gen. 107 Mill. (EM 330, 33); Schol. Theocr. 1, 30b–d. 2, 78; Schol. Nic. ther. 625a; Theophr. h. pl. 9, 19, 3 (Athen. 15, 680f); Diosc. mat. med. 4, 57, 1; (Poll. 6, 106) **2128** Schol. **2129** Schol. **2131** cf. Σ ε 300; Schol. **2133** cf. Schol. **2134** Ph ε 634 **2136** cf. Σ ε 301; Schol. **2137** τραῦμα Σ ε 302; Schol.; Hdn. epim. 31 **2140** Ap. S. 66, 30; Schol. | **2144** (Poll. 4, 156) **2145** πόλις Schol.; γυνή cf. Ph. ε 552

2122 ἐνχρύσου H: Salm. Exerc. Plin. 169 = testt. | lac. indic. La. (post μὲν Mein. Theocr. 177) **2124** ἑλκάνα H: accent. Mus. **2125** ἑλκαίνουσα Sop. | ἑλκομένη ἢ ἕλκος ποιημένη H: L. Dind. 3, 747A; cf. gl. η 380 **2131** ἕλκεσι· πέπλους H: Mus. = Schol. (Σ) **2136** ἐλκιθάμιοιο H (ἑλκυθμοῖο Mus.): Pears. 275. Voss. = testt. **2138** κάνθαρις H: accent. Mus. **2139** σύρον H: accent. Mus. **2141** φορβέα H: accent. Schm. (qui -εάν) **2143** ἑλλὰ H: accent. La.; = *sella* Sop. Guyet., cf. Be. 2, 372, gl. κ 962 | λάκωνες ad fin. H: trsp. Heringa Obs. 215 | de loci et populi nomine cf. H. Jacobsohn, Zt.vergl.Spr. 55, 1927, 37 n.1 | v. l.: gl. 1836 **2144** ἐλλάψεως H: Mus. = K (Poll.)

2146 ἐλλάσαι· συγκλεῖσαι. κωλῦσαι

K+D **2147** *ἐλλέβορος· βοτάνη, ἣν ἐσθίουσιν οἱ ὄρτυγες AS^{18}. ἢ κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς (Ar. fr. 332, 6 K.–A.)

D **2148** Ἐλλεσίη· ἡ Ἀθηνᾶ

D **2149** ἔλλειν· ἴλλειν. κατέχειν

Ap.S. **2150** ἐλλεδανοί· δεσμοί, σχοῖνοι (Σ 553)

Hom. **2151** *ἐλλεδανοῖσι· τοῖς δεσμοῖς (Σ 553) AS^{15}

D **2152** ἔλλερα· ἐχθρά, πολέμια. ἄδικα (Callim. fr. 283 Pf.)

2153 ‘ἐλλείχοντα τῶν Ἀθηνῶν’· ⟨…⟩ οἱ δὲ ἀττικίζοντα, ὃ καὶ ποιοῦσιν οἱ πρόσγραφοι, ἵνα φαίνωνται ἀστοί. ἐλλείχοντα δὲ ἐμφορούμενον, ἀπὸ τῶν τὸ μέλι λειχόντων (com. ad. fr. 328 K.–A.)

2154 Ἕλληνες· οἱ ἀπὸ τοῦ Διός, τοῦ Ἕλληνος. *ἢ φρόνιμοι (g^{4}AS^{13}Σ) ἤτοι σοφοί

Att. **2155** *Ἑλληνοδίκαι· οἱ κριταί, οἱ καθήμενοι εἰς τοὺς ἀγῶνας AS^{19}

D **2156** Ἑλληνοταμίαι· οἱ τοῦ κομιζομένου φόρου παρὰ Ἀθηναίοις ταμίαι (Thuc. 1, 96, 2)

2157 †ἑλληνύει· ἑορτάζει. παύεται. ἀργεῖ

Hom. **2158** *Ἑλλήσποντος· ποταμὸς ἐπὶ τῆς ⟨παρ⟩αλίας AS^{20}. ἡ μεταξὺ Τροίας καὶ Χερρονήσου θάλασσα (Β 845)

D **2159** ἐλλίζων· τίλλων

D **2160** †ἑλλήθεις· οὐχ αἱ ἄγριαι μέλισσαι, ἀλλὰ φυτόν, ὁ αἰγίλωψ

2161 *ἐλλόβια· ἐνώτια vg^{3}AS^{11}Σ

N.T. **2162** *ἐλλόγει· καταλόγισαι (Ep. Philem. 18 v. l.) g^{7}AS^{16}

2163 *ἐλλόγιμος· γεγραμματισμένος vg^{9}AS^{17}

2164 †ἐλλοδάνοισι· δεσμοῖς

Hom. **2165** Ἑλλοί· Ἕλληνες οἱ ἐν Δωδώνῃ S^{28}, καὶ οἱ ἱερεῖς (Π 234 v. l.)

D **2166** ἐλλόμενα· περικλειόμενα

2147 | cf. Ph ε 641; (Poll. 5, 101) **2150** Ap. S. 66, 31; cf. Su ε 779 (Δ); EM 331, 26 | **2151** Schol. **2153** ἐμφορούμενον Ph 645 **2154** φρόν. cf. Σ ε 303 **2155** Su ε 740; cf. E. Gen. 107 Mill. (EM 331, 23) **2156** cf. Poll. 8, 114 **2161** Ael. Dion. ε 33; Σ ε 304; cf. Hdn. epim. 30; E. Gud. 459, 16 St.; Poll. 2, 83 **2166** Ph ε 651

2147 coturnices elleboro vesci memorant Galen. de aliment. fac. 6, 567, 13, alii (cf. Mein. 1863, 718), itaque παραπλῆγες (ci. La.) reiciendum **2146** συγκλί(?)σαι H: Mus. **2149** gll. 2166. α 5945 cft. La.; Lesbium, Be. 1, 38 **2150** ἐλλεδαμοὶ H: HSt. Ind. = Ap. S. (Su EM) **2151** ἐλλεδάνοισι H: accent. Mus.; -οις Schol. | v. l.: gl. 2164 **2152** ἐλλέρα H: accent. Heins. Voss. Kust. al. | πολεμία, ἀδικία H: HSt. Ind. **2153** lac. (οἱ μὲν …) agn. Reisk. | πργράφαι H: Mus. | ἐπὶ H: Kust. **2157** v. l. gl. 2095 (Schm.) **2158** πόντος H (K): Schm. | ἀλίας H (K): Mein. **2159** cf. gl. γ 304 **2160** ἑλληθεὶς H: accent. Mus.; ord. ἐλλίθεις postulare not. Alb. **2162** ἔλλογα H (K$^{gA(S)}$): Mus. | καταλόγησαι H (K^{S}): Kust. Alb. = K^{A} **2163** γραμματισμένος H: Mus. = K **2164** v. l. gl. 2151 (Mus.) **2165** gl. σ 397 cft. Pears. 276 **2166** περικνόμενα H: Schm. = Ph

2167 ἐλλόν· ἀγαθόν. γλαυκόν. χαροπόν. ἐνθαλάττιον. ταχύ. ἄφωνον. ὑγρόν. ἔλαφον νεογνόν (τ 228) D?

2168 ἔλλοπες· ἐλλείποντες τῆς ὀπός, τουτέστιν ἄφθογγοι, ἄφωνοι ⟨καὶ οἱ λεπιδωτοί.⟩ καὶ δασεῖς. καὶ τραχεῖς. καὶ ποικίλοι D

2169 ἐλλόπιδας· ἡ λέξις παρὰ Κρατίνῳ (fr. 448 K.–A.). γέγονε δὲ παρὰ τοὺς ἐλλούς, καὶ λέγει κοινῶς τοὺς νεβροὺς καὶ τοὺς στρουθούς· ἢ νεοττοὺς ὄφεως ἀπὸ τοῦ ἄλλεσθαι D

2170 [Ἐλλοπιεῖς] [ἄφωνοι, καὶ οἱ λεπιδωτοί]

2171 ἐλλοπίς· εὐόφθαλμος. χαροπή

2172 Ἐλλοπιῆες· ⟨Ἐλλοπιεῖς,⟩ οἱ νῦν Ὠρεῖται, παρὰ Χαλκιδεῦσιν D

2173 †ἐλλοπῶ· ἀγαθήν

2174 ἐλόωσιν· ἐλάσωσιν (Ν 315) Hom.

2175 ἐλλός· τὸ ἔκγονον τῆς ἐλάφου νεογνόν, ὁ νεβρός (τ 228). καὶ Δωδωναῖος. καὶ ὁ ἐνθαλάττιος

2176 †ἔλλυες· ζῷα ἐν τῷ †Σμαράγδῳ ποταμῷ Hom.

2177 ἔλλυσιν· ἔκλυσιν. Κρῆτες D

2178 ἐλλύτατον· οἰκτρότατον

2179 ἐλλύτης· πλακοῦς τις D

2180 ἐλλυχᾶται· πλανᾶται, διατρίβει

2181 Ἑλλώτια· ἑορτὴ Εὐρώπης ἐν Κρήτῃ D

2182 ἐλλωτίς· Εὐρώπης στέφανος πλεκόμενος, πηχῶν εἴκοσι D

2183 ἕλματα· ὁμιλήματα. ἐνειλήματα. σανιδώματα

2184 ἐλμακίνη λειμῶνος· ἡ λεπτὴ [καὶ λευκὴ] σχοῖνος D

2185 *ἕλξεις· ἑλκύσεις (Plat. rep. 391b) vAS^{1}vg^{ελο5}

2167 ἔλ. νεογ. Eust. Od. 1863, 40 (2, 200, 42 St.) **2168** cf. Athen. 7, 308b-c; Schol. Theocr. 1, 42b. c; – ἄφωνοι Schol. Opp. hal. 2, 658 **2169** νεβρούς et στρουθούς Σ‴ (Ph ε 652. E. Gen.108 Mill. [EM 331, 53]) **2175** ὁ ἐνθαλ. cf. Athen. 7, 277c-d **2181** cf. E. Gen. 108 Mill. (EM 332, 40); Athen. 15, 678b **2182** Seleuc. ap. Athen. 15, 678a **2185** cf. Σ″ (Ph ε 654. Su ε 884); Schol. Ar. Plut. 955; Moer. p.195, 15 (ε 1 H.); Philem. ap. Reitz. Gesch. 393, 16. 33

2167 nov. gl. ἐνθαλάττιον H: contin. Mus. | ἐλαφρὸν H: Guyet = Eust. **2168** ἐλλιπόντες H: Mus. | incl. e gl. 2170 **2169** ἐλλόποδας Pears. 276. Heins. Kust. = Σ‴ | ἔλλους H: accent. Guyet | ἐπὶ H: Mus. **2170** le. ad. gl. 2172 Cunn.; expl. ad gl. 2168 Schm. **2171** ‘e gl. 2167/8 conflata’ La. **2172** ἐλλοπίνες H: L. Dind. 3, 777D | incl. e gl. 2170 | ὀρίται H: ὠ- Salm., -εῖ- Mus. | χαρκίδ( ) H: Mus. **2173** ἔλλοπα Schm., et cum ἀγαθόν La. **2174** ἐλλόωσιν, ἐλάσ|σωσιν H: Kust. **2176** ἐγχέλυες … Σκαμάνδρῳ (Φ 203) Mein. 1857, 608 (‘recte’ La.) **2177** = *ἔσλυσιν cf. Solms., Zt.vergl.Spr. 29, 1888, 352 | ἔκλυσι κρῆται H: Mus. | v. l.: gl. 7648 **2178** La. cft. gl. 1907, utraque ex ἐλεώτατον corrupta **2179** ἐλλυτίς H: -τής Brun., accent. Alb.; cf. Schwyzer 227, 179. IG 7, 3055, 6 **2180** cf. gl. 2119 (‘utrumque susp.’ La.) **2181–2** Wil. GdH 1, 376–7 (1, 382–4 ed. 2) **2181** ἐλλωτία H: accent. Heins. Bernard. **2182** ἐλλωτὴς H: Sop. Heins. Meurs. Gr. fer. 106. al. = (Athen.) | πηχ(ῶν) κ′ H: Mus. **2183** ἕλματα H: conf. huius (ab εἰλέω) et ἕλματα (dial. pro σελ-) not. La. post Kust. | ὁμιλήματα ut dittogr. del. Herw. 1904, 255 post Schm. | ἐνιλήμμ^{τ}/ H: ἐνειλ- Mus., -ήματα HSt. Ind. **2184** ἐλμακήνη, H: Lob. Prol. 219 n.36 | del. L. Dind.

D **2186** ἐλξίνη· ἡ περδίκιος βοτάνη

2187 ἕλξω· ἑλκύσω, ἀνάξω (Ar. Equ. 710)

Att. **2188** ἐλογίζετο· ἐνοεῖτο (Thuc. 3, 82, 7)

Hom. **2189** ἑλοίμεθα· ἐπιλεξοίμεθα λάβοιμεν (B 127)

Hom. **2190** *ἕλοιο· ἀνάσχοιο. βουληθείης (υ 62) AS[14]

Eur. **2191** *ἕλοιτο· θέλοι (Eur. Alc. 464) AS[16]Br[190](Σ)

Hom. **2192** ἑλόμην· ἀφειλόμην (Θ 108)

2193 ἕλον· εἷλον, ἀφεῖλον. ἐπόρθησαν

2194 *ἑλόντας· ἀφελόντας g[7], λαβόντας. ⌊νικήσαντας g[7](vg[6]AS[12])

2195 [ἑλόντες] ἑλόμενοι· ἀφελόμενοι, λαβόμενοι

Eur. **2196** *ἑλόντες· λαβόντες (Ξ 373) g[2]A[15]Σ. ἀνελόντες (Eur. Or. 1213). πορθήσαντες. χειρωσάμενοι (vg[6]AS[12])

2197 ἐλόντων· ἐλαυνόντων. καὶ τὰ ὅμοια

K+D? **2198** *ἕλος· σύμφυτος τόπος (O 631) AS[20]. ἢ χεῖλος ποταμοῦ. καὶ ὁ τελματώδης τόπος. καὶ πόλις ἐν Λακεδαιμόνιᾳ (B 584)

Eur. **2199** ἑλοῦ· λάβε. ἐπίλεξαι (Eur. Phoen. 951)

2200 †ἐλούπησεν· ἐψόφησεν. ἐσχίσθη

Hom. **2201** ἑλοῦσαι· ἀρξάμεναι. λαβοῦσαι (θ 436)

D **2202** Ἐλουσία· Δημήτηρ παρὰ †Ἀφουσίοις

Hom. **2203** *⟩ε λόφον· τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας (K 573) AS[17]

2204 ἐλόχα· ἐνήδρευεν (Ios. b. Iud. 1, 257)

2205 *ἐλοχεύθη· ἐγεννήθη. [ἐγαμήθη] vg[11]Σ(AS[19])

D **2206** ἐλόχησεν· εἰς λόχους ἤγαγεν (Hdt. 1, 103, 1 v. l.)

Hom. **2207** *ἔλπεο· ἔλπιζε (Y 201) AS[11]

2208 ἔλπεον· ἤλπιζον

Hom. **2209** ἔλπεται· δοκεῖ, *ἐλπίζει vg[1]Br[391], προσδοκᾷ (I 371) [AS[12]]

Hom. **2210** ἔλπει· ἐλπιδοποιεῖ (β 91)

2211 *ἐλπίς· προσδοκία g[6]

Hom. **2212** *ἔλπομαι· ἐλπίζω (H 199) vg[1]

Hom. **2213** ‘ἔλπομαι εὐχόμενος’· καυχῶμαι ἐλπιδοποιούμενος (Θ 526 v. l.)

2186 Diosc. mat. med. 4, 85 **2189** | EM 333, 7; cf. Schol. **2191** Σ ε 305 **2192** Schol. **2196** Σ ε 307 **2198** cf. EM 332, 51; σύμφ. τόπ. cf. Schol. O; πόλις Apion 235, 13 L. (LGM 313, 13); πόλις – cf. Schol. B; St. Byz. ε 69 (269, 5 M.) **2205** Σ ε 310 **2206** cf. gl. Hdt.; Su ε 904 **2207** E. Gen. 108 Mill. (EM 333, 12); Schol. **2212** Schol.

2189 ἐπιλλεξοίμεθα H: Mus. **2190** βουληθείς H: Mus. = K **2195** ἑλόντες e gl. 2196, del. Heins. **2197** incl. Schm. tacite **2200** v. l. gl. 499 (Pears. 276. Heins. Kust.); ad neogr. λουπάζω = κρύβω ret. Krek. 2003, 259, vix recte **2202** Λουσία Mein.1858, 533–4 coll. Paus. perieg. 8, 25, 6; N⟩εδουσία La. coll. Strab. 8, 4, 4 p.260, 14 (‘an ab ελει nominata?’) | ἀρμητὴρ H: Mein. | ἀφουσίοις [sic] H: ἐφεσίοις Mus.; Τελφουσίας Mein. [sic: ?-οις] **2203** ἐλοφὸν H: λόφον agn. Pears. 276. Alb., ἴδ⟩ὲ λόφον ex Hom. Cunn. **2205** ἐγαμήθη incl. Schm. tacite (praeb. KΣ, pace sens.) **2206** ἐλόχισεν Kust. Biel. = testt.; cf. v. ll. in Hdt. **2213** le. ἔλπομαι H: Pears. 277. Kust.; lectio Zenodotea (Schol.[A])

2214 *ἔλπονται· ἐλπίζουσιν (Archil. fr. 112, 5 W.) vg[5]AS[8]
2215 *ἔλποντο· ἤλπιζον (M 261 . .) AS[10]
2216 ἔλπος· ἔλαιον, στέαρ. εὐθηνία D
2217 *ἐλπωρή· ἐλπίς S[15]. δόκησις (β 280) Hom.
2218 *ἐλπωρῇσιν· ἐλπίσιν (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 211 [37, 595, 2 M.]) g[7] Greg.Naz.
2219 *†ἐλπτέοντες· ἐλπίζοντες S[16]
2220 ἔλσαι· συσχεῖν. *συνελάσαι Br[585]. συγκλεῖσαι (A 409) S[1]Br[585] Hom.
2221 ἔλσαν· συνήλασαν (Λ 413) Hom.
2222 *ἐλύμην· ἐλυτρωσάμην. ἐλυτρώθην (Φ 80) (S[12]) Hom.
2223 †ἐλσούς· τὰς μυίας
2224 *'ἐλυμήνατο ὗς ἐκ δρυμοῦ'· κατέφαγε χοῖρος ἐξ ὕλης (Ps. 79, 14) AS[9] LXX
2225 ἔλυμα· τὸ τοῦ ἀρότρου †πέριον (Hes. op. 430). νύσσα. καὶ τὸ ἱμάτιον. καὶ ἡ ἀιών D
2226 Ἐλύμνιος· Ποσειδῶν ἐν Λέσβῳ. καὶ νῆσος τῆς Εὐβοίας (Soph. fr. 437. 888 R.) D
2227 ἐλύμνιαι· δοκοὶ ὀρόφιναι D
2228 ἔλυμοι· τὰ πρῶτα τῶν αὐλῶν, ἀφ' ὧν ἡ γλωσσίς. οἱ δὲ ἁπλῶς αὐλούς (Soph. fr. 450 R.). καὶ σιτῶδες σπέρμα. καὶ ἡ τῆς κιθάρας καὶ τοῦ τόξου θήκη D
2229 ἔλυμος· σπέρμα, ὃ ἕψοντες οἱ Λάκωνες ἐσθίουσιν (Ar. fr. 413 K.–A.) D
2230 *ἐλυσάμην· ἀπέδωκα g[1]Σ
2231 ἔλυσεν· ἀπελύτρωσεν (Λ 106) Hom.
2232 ἐλυσθείς· κουφισθείς. ἐλισθείς (Ω 510) Hom.
2233 *ἐλύσατο· ἐλυτρώσατο (Φ 42) vg[4]AS[10]Br[211]Σ Hom.
2234 ἐλύσσει· εἰλεῖται
2235 ἐλύσθη· παρελύθη. συνειλήθη. *ἔπεσεν (Ψ 393) vg[3](S[14]), ἐνεποδίσθη Ap.S.+

2217 Ap. S. 67, 2; Su ε 914 (Δ); E. Gen. 108 Mill. (EM 333, 15); Schol. | **2220** συνελάσαι E. Gen. 108 Mill. (EM 333, 17); συνελάσαι – Schol.; συγκλεῖσαι Ap. S. 67, 3 **2222** Schol. | Ap. S. 67, 5 **2225** E. Gen. 109 Mill. (EM 333, 37); cf. Schol. Hes. 430a | Su ει 137 | **2226** νῆσος – St. Byz. ε 74 (269, 19 M.) **2228** cf. Athen. 4, 176f; Poll. 4, 74 **2229** Σ''' (Ph ε 668. E. Gen. 109 Mill. [EM 333, 34]) (cit. Ar.); Schol. Euseb. praep. ev. p.431 **2230** Σ ε 312 **2233** Σ ε 313; cf. Schol. **2235** παρελύθη (?) et ἔπεσεν Ap. S. 67, 4

2217 ἐλπωριὴ H: Mus. = testt. **2218** ἐλπορῆσιν H: Mus. **2219** 'e gl. α 1355 mutilata' La. post Schm. **2220** συγκλά(?)αι H: ed. 1521 = Schol. (Ap. S.) **2225** conf. ἔλυμα (usque ad νύσσα) et εἴλυμα (v. gl. 917; hic Su); de ἀιών (ἀΐων H: accent. La.), verbo serioris Graecitatis, v. La. 1932, 271. 1955, 192 et Gaertner 2003 **2226** Lesb. Ἐλλύμνιος Schulze GGA 1897, 873 n.2; in Euboea Εἰλυμνιεύς IG 12, 9, 1187, 2 | νῆσοι H: Heins. Berkel ad St. Byz. | v. l.: gl. 2239 **2227** ὀροφῆναι H: Mus. **2228** ἐλύμοι H: accent. Mus. **2229** ἐλυμόσπερμα H: Meurs. Misc. Lac. 61 = Σ''' | v. ll.: gll. 1990. 2094 **2232** expl. εἰλισθείς H, ι pr. ? postea insert.; hoc v. l. in Hom. fuisse cens. Kust. **2235** v. l.: gl. 2111

2236 †ἔλυται· ἔρχεται

2237 ἐλύτροις· καλύμμασι, *σκεπάσμασιν (Opp. hal. 1, 303) v[ελπ4]g[2]A[7] Br[246]

D **2238** ἔλυστα· ἄμπελος μέλαινα

2239 † Ἐλύτιος· Ποσειδῶν ἐν Λέσβῳ

D **2240** ἔλυτρα· κυρίως τὰ ἐνειλήματα ἢ τὰ καλύμματα (Soph. fr. 1043 R.). καὶ σκέπαι. καὶ σωλῆνες (Hdt. 4, 173). δέρματα

2241 *ἔλυτρον· δέρμα (Plat. rep. 588e) vg[5]AS[11]S[15]. θήκη (Ar. Ach. 1120). ⸤λέπυρον S[15]. ἐνείλημα. κάλυμμα, ⸤σκέπασμα vg[5]S[15](Σ)

D **2242** ἔλφος· βούτυρον. Κύπριοι

2243 ελω· κατέχω (Η 81). πιάζω. ἐλάσω

2244 *ἐλωβήσαντο· ἔβλαψαν (Theocr. 16, 89) (vg[1])AS[14]

Hom. **2245** ἕλωμαι· πορθήσω. *ἀφέλω (vg[4]Br[203]). λάβω (Α 324) (g[4]A[15])

?+Hom. **2246** *ελων· ἤλαυνον S[16]. ἐπορεύοντο (Ω 696). ἢ ⸤λαβών (Α 139) g[ελο4]AS[9]. ἢ ἀρξάμενος (θ 500). ἢ ἀφελόμενος (Α 301) AS[9]

D **2247** ἐλώγη· ἔλεγεν

D **2248** Ἐλωός· ὁ Ἥφαιστος παρὰ Δωριεῦσιν

Hom. **2249** *ἕλωρ· ἕλκυσμα (Ρ 151) vg[2]S[12]Br[1198]. λύμη. ἄγρα. θοίνη (AS[12])· ‘μή δή με ἕλωρ’ (Ε 684). ⸤εἴλημμα. θοίναν. ἄγρευμα

Hom. **2250** ἕλωρα· ⟨...⟩ (Σ 93) A[10]S[11]?

Hom. **2251** *ἑλώρια· ἑλκύσματα vg[3]AS[11]Br[187]Σ. καταστρέφει δὲ εἰς ⸤σπαράγματα vg[3]AS[11]Br[187]Σ, βρώματα (Α4)

2252 ἐλώρη· πελώρη

D **2253** Ἐλώριος ἀγών· τελούμενος ἐπὶ Ἐλώρου ποταμοῦ

2254 ἐλώσθη· ἐφοβεῖτο. ἐμαλακίσθη

2255 *ελωσι· λάβωσιν (Δ 416) (g[8]Σ). ἐλαύνωσιν (Hdt. 1, 207, 3)

2237 σκεπ. cf. Galen. lex. ε 38 **2240** cf. Σ‴ (Ph ε 670. E. Gen. 109 Mill. [EM 333, 40]) (cit. Soph.) | **2241** – θήκη gl. Hdt. 1, 185, 4; θήκη et ἐνείλημα κάλυμμα Σ″ (Ph ε 667. Su ε 924. E. Gen. 109 Mill. [EM 333, 40]); κάλυμμα Hdn. epim. 31; pro σκέπασμα (cf. etiam gl. 2237) Σ″ et Σ ε 314 praebet ἐκπέτασμα **2245** ἀφέλω – cf. Σ ε 316; Schol. **2246** ἤλαυνον Ap. S. 67, 6; Scholl **2249** ἕλκ. E. Gen. 109 Mill. (EM 332, 57); Schol. **2251** ἕλκ. σπαρ. Σ ε 317; Schol. (+ Schol. min.); ἑλκ. Ap. S. 67, 7; σπαρ. Hdn. epim. 31 **2253** cf. St. Byz. ε 76 (270, 3 M.) **2255** Schol.; cf. Σ ε 319 |

2237 ἐνλύστροις H: ἐλ- Mus., -ύτροις Sop. Guyet. Salm. al., -ύτροισιν Schm. = Erot. **2238** cf. Solms. Unters. 232 **2239** v. l. gl. 2226 (Pears. 277) **2240** καὶ πηγαὶ H: La. **2241** λέπυον H (K): Mus. | ἐνεί|ελημμα H: ε init. lin. add. rubr., del. Mus.; -λημα Jun. Nomencl. v. *involucrum* = E. Gen.[B] (EM) **2242** gl. 2216 cft. Kust.; de etym. v. J. Schmidt, Zt.vgl.Spr. 22, 1874, 316 **2243** ἐλῶ H: hoc et ἕλω conf. agn. Schm. **2246** ἐλῶν H: hoc et ἑλών conf. agn. Kust. | ἤλαυνον (καὶ) H: Ald. **2247** ἔλεγον H: Schulze QE 507 (19, 3), le. contr. Dor. **2248** Ἐλωρεύς Volcani fil. (Schol.[T] Ε 609) cft. Schm. **2249** ἀγραθήνη H: Mus. | θύναν H: Mus. = (K[AS]) **2251** contin. H: lac. et nov. gl. Schm. | ἑλλώρια Hdn. **2252** expl. = emendatio le. corrupti (Schm.) **2254** ‘nondum explicatum’ La. **2255** ἕλωσι H: hoc et ἐλῶσι conf. agn. Abresch.

2256 *῞Ελωτες· μισθωτοί, ἐν τῷ ἕλει ἐργαζόμενοι g[7]
2257 ἐλώφησεν· ἔληξεν ⟨...⟩ κυρίως ἐπὶ τῶν λόφων
2258 ἐμὰ δάκρυα· τῶν ἐμῶν δακρύων (Α 42) Hom.
2259 ἐμαίμασσε· [προεωθεῖτο, ἢ] προεθυμεῖτο. *ἐκυματοῦτο v[3]AS[10] LXX
Br[216]. ἐκλονεῖτο. ἐταράττετο (Iob 38, 8) v[3]AS[10]
2260 ἐμετός· ἐξέραμα D
2261 ἐμαλάχθη· ἐνέδωκεν D
2262 *ἔμαρψα· κατέλαβον (Eur. Rhes. 681) vg[6]AS[9] Eur.
2263 *ἔμαρψας· ἐκράτησας (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 27 [37, 580, 8 M.]) Greg.Naz.
vg[5]
2264 ἐμασάμην· εὗρον D
2265 ἔμασσε· ἠνώχλει D?
2266 ἐμάσταζεν· ἐμασήσατο
2267 *ἐμάτησεν· ἐματαιώθη vg[1]AS[8]. ἐλήρησεν. ὑστέρησεν. ἥμαρτεν Hom.
(Π 474)
2268 ἐμαραίνετο· ἐσβέννυτο (Ψ 228) Hom.
2269 ἐμαργήναντο· ἐξεμήναντο D
2270 *ἐμαρνάσθην· ἐμάχοντο (Η 301) S[13] Hom.
2271 ἐμαρυκᾶτο· ἐμασᾶτο
2272 ἐμαυτῷ βαλανεύσω· ἐμαυτῷ διακονήσω. λέγεται δέ, ὅταν ὁ βαλανεὺς νωθρεύηται, καὶ ἑαυτῷ ⟨τις⟩ λαμβάνων τὴν ἀρύταιναν διακονῇ. ἢ ἀπὸ τῶν τὰς βαλάνους ἐγκρυβόντων εἰς πῦρ (Ar. Pac. 1103) D
2273 ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι· ἐν ἑαυτῷ ἐπίσταμαι (Iob. 19, 27) LXX
2274 *ἐμβαδόν· πεζῇ διὰ θαλάσσης (Ο 505) vg[14]AS[35] Hom.
2275 *ἐμβαθύνους· σεσοφισμένους, σοφούς (AS[29])
2276 †ἐμβάδιον· παίζει ἐπὶ τούτου†
2277 ἐμβάδια· τὰ ὑποδήματα (Ar. Plut. 847) D
2278 *ἐμβαίη· ἐμποδὼν γένηται. ἐναντιωθῇ AS[36]
2279 ἐμβακανίτης· τὸ μετὰ τοῦ ταρίχους καὶ στέατος σκευαζόμενον βρῶμα D

2258 Schol. **2259** προεθυμεῖτο cf. Su ε 968 (Δ); ἐκυματοῦτο – gl. Iob **2261** Tim. ε 16; Ph ε 680 **2267** cf. Ap. S. 67, 9 **2272** Su ε 932; Zenob. vulg. 3, 58; – διακονήσω Ph ε 682; διακονήσω Schol. Ar. a **2274** πεζῇ Ap. S. 67, 10; E. Gen. 109 (EM 334, 5); Schol.

2256 ἐλῶπες H: HSt. Ind.; ‘forma veriloquii causa ficta’ La. **2257** lac. indic. La., cett. ad ἐλόφισεν **2259** dittogr. del. Mus. **2260** ἐξέρωμα H: Scal. Brun. Salm. **2261** ἐμαλάχθην H: La.; ἐμαλακίσθη testt. **2264** ἐμασμὴν H: Alb. **2265** ἐμάσσε H: Mus. **2266** ἐμάσταξεν Mein. **2269** ἐπεφόβηντο H: La. **2270** ἐμαρανάσθη H: Mus. (qui δυϊκῶς add.) **2271** vocalismus vulgaris cf. gll. η 635. μ 1258. LXX Lev. 11, 26 **2272** ⟨τις⟩ Vales. Kust. Pears. 278 = Zenob. **2274** παίζει H: Guyet. Voss. Pears. 278 = K testt. **2275** susp. La. **2276** e gl. 2274 corrupt. La.) **2278** ἐναντιώθη H: accent. Mus. **2279** ἐμβακινίτης vel ἐμβαβακινίτης La. coll. gl. β 4

D **2280** ‘ἔμβαλε κυλλῇ’· οἱ αἰτοῦντες κατὰ παιδιὰν τὴν χεῖρά πως περιάγοντες καὶ κοιλοῦντες παρακαλοῦσιν ἐμβάλλειν (Ar. Equ. 1083)

D **2281** ἐμβαλεῖν· κατακλῖναι. Λάκωνες

Hom. **2282** ‘ἐμβάλλεο θυμῷ’· ἐνθυμοῦ κατὰ ψυχήν (Κ 447)

D **2283** †ἐμβάλλοντος· βλαισόπους

D **2284** ἔμβαρος· ἠλίθιος, μωρός. ἢ νουνεχής. Μένανδρος Φάσματι (fr. 2 Koe.)

D **2285** ἐμβάς· εἶδος ὑποδήματος (Ar. Nub. 719 ..). καὶ μέρος τι τῆς χελώνης

LXX **2286** *ἐμβατεῦσαι· τὸ κατέχειν καὶ καρποῦσθαι χωρίον ἢ οἰκίαν ἢ ὅλον τὸν κλῆρον (Ios. 19, 49 ..) AS^{34}. ἢ ζητῆσαι

2287 *ἐμβατεύσας· ζητήσας S^{25}. ἐπιβαίνων A^{25}(vg^{13}Br^{270}Σ)

D **2288** ἐμβατήρ· παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι οὐδός

D **2289** ἐμβατήριον· εἶδος αὐλήματος

D **2290** ἐμβαφίας· λοπάδες βαθεῖαι. ἀπὸ τοῦ βάπτειν ἐν βάθει

D **2291** ἐμβάφιον· ὀξύβαφον, παρὰ Ἱππώνακτι (fr. 146 W. = *200 Degani)

2292 *ἐμβεβροντημένος· ἀναίσθητος (Luc. Icar. 23) AS^{30}

2293 †ἐμβεβίωθεν· τέθνηκεν

2294 †ἐμβεβρυττομένος· ἀναίσθητος, ἐμβρόντητος

2295 ἐμβεκανεῖται· ἐμπέπλεκται

2296 *ἐμβεβώς· ἐπιβεβηκώς (Soph. OT 803) AS^{28}

2297 ἐμβείη· ἐμβῇ, ἐμποδίσῃ, χωρήσῃ

Hom. **2298** ἐμβήῃ· ἐμποδοστατῇ. ἐμποδὼν γένηται (Π 94)

D **2299** †Ἐμβίανος· Ἄρης

D **2300** Ἐμβλώ· πέπλασται παρὰ τὸ ἐμβλέπειν· ὡς ἡ Δωρὼ καὶ Δεξώ

2280 cf. Ph ε 686; Zenob. Ath. 2, 36 (Bühler 4, 286) **2284** cf. Ph ε 691; νουνεχής Paus. ε 35 (Σ″ [Ph ε 692. Su ε 937]) **2285** cf. Poll. 7, 85 **2287** | Σ ε 323; cf. Schol. Soph. OT 825 **2289** cf. Poll. 4, 82 **2291** ὀξ. Galen. lex. ε 39; cf. Poll. 6, 85 **2296** Schol. Mosch. Soph. **2297/98** Ap. S. 67, 11; ἐμποδ. Schol. **2300** Ph ε 688 |

2280 κύλλῃ H (Ph): accent. Theodor. coll. Ar. | ἔμβαλλε H: Vales. = Ph | παιδείαν H: Mus. = Ph | καλοῦντες H: Scal. **2281** κατακρῖναι La., scl. in vincula conicere **2282** ἐμβάλεο H: Mus. **2283** βλεσόπους H: Voss. Pears. 278 **2284** gl. ο 1680 cft. Alb.; cf. Erbse Unters. 38 | ἡλίθιος H: spir. Mus. **2286** καρποῦσθαι. H: punct. om. ed. 1521 **2287** expl. ἐπιβατνώσας H: La. = K (testt.) | ζητῆσαι ad -ματεῦσαι La. post Schm. **2288** τόπος H: La. post Herw. 1904, 256 (ὀδός) **2290** ἐμβάφια Hemsterh. Poll. 1258 (Hdt. 2, 62, 1) | ἐπὶ H: Mus. **2291** Ἱπποκράτει Foës, Oecon. Hippocr. 124 (cf. Galen. lex. ε 39) **2292** v. l.: gl. 2294 **2293** ἐμβεβίωθεν H, -κεν Mus.: μέμβλωκεν Schm., vel βεβίωκεν La. **2294** v. l. gl. 2292 (Kust.) **2295** ἐμπλεγματεῖται ci. La. coll. gl. π 2501; ἐμβεβρόντηται· ἐμπέπληκται L. Dind. 3, 801A **2296** ἐμβεβηκὼς H: Schm. = K; assim. ad expl. **2298** ἔμβην· ἐμποδοστάτην H: Kust. **2300** ἐμβλῆναι Lob. Prol. 35–6 (‘immo ἐμβάλλειν’ Kaib. ad Cratin. et La.) | δωρῶ καὶ δεξῶ H: accent. bis Mus.

2301 †ἐμβλωκυῖαν· ἐν τῷ ἀνδρὶ ἡδοιοῦσαν†
2302 *ἔμβολα· μοχλοί, ἀσφάλειαι (Eur. Phoen. 114 ..) g^{9}AS^{26}Σ Eur.
2303 *ἐμβολήν· πληθύν. ὁρμήν vg^{8}AS^{20}Σ. ἐνθήκην. ἀπόθετον χρῆμα
2304 ἐμβολίδες· αἱ περιθεταί 〈...〉 D
2305 ἐμβόλιμα ἔπη· τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς ἀλλότρια καὶ νόθα ἀθετούμενα D
2306 ἐμβόλιμον· τὸν μῆνα, καὶ τὴν ἡμέραν. [καὶ †ἀνδραποδισμόν] D
2307 ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδῃ (fr. 590 K.) καὶ Σκίρωνι (fr. 681 K.) ἔμβολα. τὸ δὲ πολὺ ἀρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους D
2308 ἔμβολον· Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 334, 3 K.–A.) τὸ αἰδοῖον. ἀρρενικῶς δέ φασι τὸν τῆς νεὼς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα, τὸ περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρῷραν. καὶ ἔμβολον τοῦ θυρίου D
2309 ἔμβολος· εἶδος θηρίου ἐν λαχάνοις D
2310 ἐμβραμένα· εἱμαρμένη (Sophr. fr. 114 K.–A.) D
2311 ἔμβραχυ· μικρόν. ἢ καθόλου, ὅλως. συντόμως. ἁπλῶς Att.
2312 †ἔμβριον· θεῖον
2313 ἔμβραται· εἵμαρται D
2314 ἐμβρέμεται· ἐμπίπτει, ἐμφυσᾷ (Ο 627) Hom.
2315 ἔμβρεος· ἐνεός. μωρός
2316 *ἐμβριθές· βαρύ AS^{31}. στιβαρόν g^{12}AS^{31}Σ. στερεόν (g^{12}Σ). πλατύ
2317 *ἐμβριμήματι· κινήματι (Thren. 2, 6) AS^{32} LXX
2318 *ἐμβριμῆσαι· ἐπιτιμῆσαι AS^{33}. κελεῦσαι, προστάξαι μετ᾽ ἐξουσίας
2319 *ἐμβριμώμενος· μετὰ ἀπειλῆς ἐντελλόμενος (Ev. Ioh. 11, 38) AS^{37} N.T.
2320 ἐμβροντηθέντες· ἐνεοὶ γενόμενοι. μωρανθέντες
2321 *ἐμβροντησίας· μανίας, φρενοβλαβείας AS^{21}, θάμβους (Men. Sam. 411?)

2302 Σ ε 324 **2303** – ὁρμήν Σ ε 326 **2307–8** cf. Ph ε 702; Eust. Od. 1959, 37 (2, 320, 23 St.) **2309** cf. Ph ε 703 **2310** E. Gen. 109 Mill. (EM 234, 10) (cit. Sophr.) **2311** μικρόν Su ε 956; ὅλως – Σ ε 328; συντ. Tim. lex. ε 17; συντ. – lex. rhet. 258, 22 (q?); Schol. Plat. Theag. 127c (14); ἁπλ. [Did.] 22 **2316** βαρὺ στιβ. lex. rhet. 249, 16 (q?) (EM 334, 17); στιβ. στερ. Σ ε 329 **2321** (Poll. 5, 121)

2301 ἐμβεβλωκυῖαν Alb., quo rec. τὴν pro ἐν et συνοῦσαν ci. Mein.; ἤδη οὖσαν Mus.; ἡδυπαθοῦσαν La. **2302** ἀσφάλεια H: Voss. Kust. = ΚΣ **2304** lac. ind. Schm., qui κόμαι suppl., στάλικες La. **2305** ἐμβόλη(?)μα H: Mus. **2306** incl. ad 〈ἐμβολοδέτης·〉 παροξονίου δεσμός (Poll. 1, 146) ci. La. **2307** σκιρ( ) H: Meurs. Eur. | 〈οὐδετέρως〉 ἔμβολα Kust. **2308** τὸ H: Schr. | πρώραν H: accent. La. | τοῦ θ(εο)ῦ H: La.; τῶν θηλειῶν Schm. coll. gl. τ 1212 **2310** ἐμβραμένη H: Heins. = test.; cf. Garcia Ramón 2007, 8 | v. l.: gl. 93 **2311** ἐμβραχεῖ H: Pears. 278 = testt.; cf. Cob. VL^{2} 207–8 **2312** ὄμβριον ci. La., scl. ὕδωρ **2313** ἐμβρᾶται H: accent. Mus. | ἥμαρται H: Mus. **2315** gl. 2284 cft. Pears. 278. Kust., gl. 2322 Schm. **2321** φρενοβλαβίας H: Schm. tacite

2322 *ἐμβρόντητος· παραπεπληγμένος τὴν διάνοιαν AS[23], μαινόμενος v[2]Σ(AS[22]) (Men. Peric. 523)

D **2323** ἔμβρυλλαι· ἁγναὶ ἡμέραι. καὶ γῆς ἔντερα

2324 *ἔμβρυον· νεογνὸν g[1]Σ βρέφος g[1]Br[316]Σ, τὸ ἐν γαστρὶ γυναικὸς ἔτι διάπλασμα v[εμα4]g[1]AS[19]. ἢ ὀλίγον

2325 †ἔμβαχον· ἔμβρυον

D **2326** ἐμβρόνιον· μικρὸν καὶ ἀπόρφυρον ἱμάτιόν τι Ἰβηρικόν

D **2327** ἐμβύσας· ἐμπλήσας

Hom. **2328** ἐμέγηρε· ἐφθόνησεν (Ψ 865)

Hom. **2329** ἐμέθεν· ἐμοῦ (Α 525)

Hom. **2330** *ἐμεῖο· ἐμοῦ (Α 174) vg[2]AS[6]

Ap.S.? **2331** ἐμεῖο· ἐμοῦ. ἔστι δὲ ἀσύναρθρον

2332 ἐμείρετο· ἐπεθύμει

2333 ἐμειδία· ἐγέλα

Hom. **2334** *ἔμελλεν· ἐῴκει (Β 39 ..) (g[5]Br[991])

D **2335** ἐμέλλετε· ἐῴκειτε, ἐφαίνεσθε. οὐδαμοῦ γὰρ ἐπὶ χρόνου κέχρηται τῇ λέξει (Λ 817)

2336 ἐμέλησεν· [ἐφρόνησεν.] *ἐφρόντισεν g[4]

Hom. **2337** *ἔμενον· παρέμενον (Ε 522) (AS[9])

2338 *ἐμέμυξαν· ἐπέξεσαν AS[8]

Hom. **2339** *ἔμευ· ἐμοῦ (Α 88) (S[10])

D **2340** ἐμίνη· ἐμοί (Rhinth. fr. 10 K.–A.)

Hom. **2341** ἐμήσατο· ἐτεκτήνατο. ἠπάτησεν. ἐμηχανήσατο. *ἐβουλεύσατο. ἐποίησεν (Ζ 157) g[1]

2342 ἐμηχανησάσθην· ἐμηχανήσαντο. δυϊκῶς

LXX **2343** ἐμίαινεν· ἐκ μίξεως διέφθειρεν (Ezech. 22, 11 v. l.)

D **2344** ἐμεσίας· διαχωρήματα, ἐμετούς (Hippocr. morb. 2, 43 [7, 60, 16 L.])

2322 | Σ ε 331; E. Parv. ε 26 (E. Gud. 461, 8 St.); cf. Scholl. Xen. Anab. 3, 4, 12. Greg. or. 22, 5 (Piccol.); (Poll. 5, 120) **2324** – βρέφος Σ ε 332; cf. Schol. ι 245 **2328** Schol. **2329** Schol. **2330** EM 334, 23; Schol. **2331** cf. Ap. S. 67, 12 **2334** Su ε 969 (cit. Hom.); lex. Hom. ε 326 **2335** ἐῴκειτε Ap. S. 67, 14; Schol. **2336** | Su ε 973 (Δ) **2339** Schol. **2341** ἐβουλεύσατο Schol.

2322 ἐμβρότητος H: Mus. = ΚΣ **2323** ‘obscurum’ La. **2324** γυν. ὁ διάπλ. H: La. = K **2326** τιβερικόν H: Schm. **2327** ἐμβήσας H: Salm. | ἐμπλήσας⟦.⟧ H **2328** ἐμέγειρε H: Mus. = (Schol.) **2331** ἐμεῖε H: Mus. = | σύναρθρον H: Schm. = Ap. S. | v. l.: gl. 2395 **2335** ἐοίκατε Ap. S., ἐῴκετε Schol. | φαίνεσθε (αι sscr. s. alt. ε) H: Mus. | cf. Lehrs, Arist. 124–5 **2336** incl. a verb. sequ. correct. (Reisk.) **2337** ἔμεινον H: Alb. | παρέμ(ον) H: Ald. **2338** ἐπήμυξαν agn. Kust. **2340** ἐμήνη· ἐμοῦ H: Pears. 279. Koen. Greg. Cor. 266; cf. Ap. Dysc. pron. 81, 22 **2341** ἐμείσατο H: Mus. = K Schol. | ἐτεκτά(?)ρατο H: Mus. | nov. gl. ἐβουλεύσατο H: contin. Ald. **2343** ἐμίανεν, ην s. αν H: Schow 257 n.6 **2344** ἐμειὰς H: Alb. | διαχωρήματα H: διαχρήματα Ald. (corr. Alb.); διαχρέμματα La. | ἑαυτούς H: Cor.

2345 ἐμίγνυτο· ὡμίλει (Nonn. Dion. 34, 338)
2346 ἐμίν· ἐμοί
2347 †ἐμήνυθεν· [ἔπραθεν], ἔπρασεν†
2348 ἐμιμήσατο· ὡμοιώσατο (Hdt. 5, 69, 1)
2349 ἐμίως· ἐμοῦ (Rhinth. fr. 10 K.–A.) D
2350 ἐμίσγομεν· ἐμιγνύομεν
2351 ἐμίστυλλεν· εἰς ὀλίγον διῄρει (cf. I 210) D
2352 ἐμῇ πεντόζῳ· χειρὶ ἐμῇ D
2353 ἔμιχθεν· ἐμίχθησαν. πληθυντικῶς (Γ 209) Hom.
2354 ἐμείωσεν· ἔφθειρεν
2355 ἔμμα· ἱμάτιον. [ἢ καθαπτόμενον. καὶ ἀπομασσόμενον] D
2356 ἐμμακεδονίξαι· χρήσασθαι 〈...〉 (com. ad. fr. 329 K.–A.) D
2357 ἐμμαλάξαι· †ἐμμεῖναι, τῇ χειρὶ ἐπιλαβέσθαι D?
2358 *ἐμμαπέως· ἐσπουδασμένως (AS[10]), ταχέως, ἅμα τῷ εἰπεῖν, προθύμως (Ε 836) Hom.
2359 ἐμμανῶς· ὀργίλως, ἐκθύμως
2360 ἐμμάσαι· ἐνερεῖσαι
2361 *ἐμματαιάζων· ματαιολογῶν (Greg. Nyss. Eunom. 3, 1, 83) vg[4] AS[11]Σ
2362 ἐμματεῖται· ἐνερείδει. ἐνλαμβάνεται. ζητεῖ κατὰ μέρος D
2363 ἐμματέων· ψηλαφῶν. φιλονεικῶν. ὁρμῶν
2364 *ἐμμελές· ἐπιμελές, ἔμμετρον AS[15]
2365 ἐμμελέεσσι· τοῖς φροντίζουσιν D
2366 ἐμμελέστατος· κηδεμών D
2367 ἐμμέλεια· εἶδος ὀρχήσεως. καὶ Πλάτων (leg. 816b) ἐπαινεῖ τὴν ὄρχησιν, καί φησιν ἢ ἀπὸ τοῦ μέλους ὠνομάσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰ μέλη γίνεσθαι. τραγικὴ δὲ ἡ ὄρχησις. ἀκύρως δὲ Αἰσχύλος (fr. 424a R.) ἀντὶ τοῦ σατυρική, ἥ ἐστι σίκιννις D

2351 Ap. S. 67, 15 **2353** cf. Schol. **2358** ἐσπουδακότως Ap. S. 67, 16; ἐπεσκεμμένως (ἐσπευσμένως EM. Schol.), ταχ. ἢ προθ. E. Gen. 109 Mill. (EM 335, 5); cf. Schol. **2361** Σ ε 334 **2367** – ὀρχήσεως et τραγική Su ε 971; cf. Ael. Dion. ε 34 (Ph ε 716); Schol. Ar. Nub. 540b

---

2345 ὁμίλει H: Mus. **2347** ἐμίνυθεν Schm. | dittogr. del. Schm. **2349** ἐμῆς H: La. coll. Ap. Dysc. pron. 74, 17 **2350** ἐμιγνοῦμεν H: Mus. **2351** ἐμιστύλαεν H: Mus. = Ap. S. | διαίρει H: Mus. = Ap. S. **2352** πεντόχω H: Salm. Sop. Pears. 279 **2353** ἐμίχθεν H: accent. Mus. **2354** ἐφθείριεν H: Mus. **2355** καθαπτ. ad ἅμμα ref. Kust., ἀπομασσ. ad ἔκμαγμα Reisk. **2356** lac. indic. Alb., e. g. μεταξυ επεσι Μακεδονικοις suppl. La. coll. Athen. 3, 122a **2357** le. ἐμμάξαι vel -ασθαι Schm. | εναλιναι La. **2358** ἐμμάπεως H: accent. Mus. **2360** ἐμμᾶσαι H: accent. Mus.; ἐρμάσαι agn. Alb. coll. gl. 5943 **2361** ἐμματάιζων Schm. = Σ; sed Croenert, Mem. Herc. 54 cft. La. **2362** gl. μ 393 cft. La. **2363** ἐμματεῶν H: HSt. Ind. **2365** ἐμμελέεσι H: Mus. **2367** ὠνομάσθη H: Alb. | ἐπὶ H: Mus. | ἀργυρίοις δὲ Αἶσχ. H: Bothe | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | σατο(corr. in οι)ρικὴ H: Mus. | σικήνης H (σίκιννυς Mus.): Alb. = Ael. Dion.

2368 ἐμμελής· καθήκων. προσηνής
2369 ἐμμελῶς· προθύμως. ἐρρωμένως. *συνετῶς vg^{3}AS^{7}Σ
Hom. **2370** *ἐμμεμαώς· ὁμοίως (E 142) AS^{16}
2371 ἐμμεμηνότα· μαινόμενον
Hom. **2372** ἐμμέμυκεν· καταμέμυκε. ἢ ἐπικέκλιται. παρὰ τὸ μεμυκέναι. τινὲς δὲ ἐμνήμυκεν (X 491)
2373 ἐμμένει· προθυμεῖται
2374 *ἔμμεναι· καθέζεσθαι AS^{8}. εἶναι (A 117) AS^{8}Br^{151} †ἕως αὐτοῦ AS^{8}. ἢ ἐπίμενε
Hom. **2375** *ἐμμενές· ἀδιαλείπτως A^{14} πρόθυμον (K 361)
2376 ἐμμενέως· προθύμως. βιαίως (Hes. th. 712)
2377 *ἐμμενέως· προθυμούμενος. ἐρρωμένως (AS^{16})
D **2378** ἐμμεσότροπος· μέτριος
2379 †ἔμμεται· ὀρχεῖται
D **2380** ‘ἐμμηλάδας αἶγας’· τὰς μετὰ τῶν προβάτων νεμομένας (Callim. h. Ap. 51 v. l.)
D **2381** ἔμμηνοι· αἱ κατὰ μῆνα τελούμεναι θυσίαι
2382 ἐμμήρους· †ἐνομηρείεον ὄντας, παρὰ τοὺς ὁμήρους τοὺς ἐπὶ συμβάσει διδομένους
D **2383** ἐμμόνιαι· συνθῆκαι
LXX **2384** *ἔμμονος· ἐπιμένουσα AS^{12} ἀεί, ἤτοι ἀδιαλείπτως (Lev. 13, 51 ..)
D **2385** ἐμμόρατι· τετεύχασιν
Hom. **2386** *ἔμμορεν· ἔτυχεν AS^{εμο5}Br^{229}, ἔλαχεν S^{εμο5}, ἐκλήρωσεν (A 278)
D **2387** ἔμμορον· εἱμαρμένον
2388 ἔμμορος· τετευχώς
D? **2389** ἐμόρμησεν· ἐπενόησεν
D **2390** ἔμμοτος· τραυματίας, νοσώδης (Hippocr. epid. 5, 26 [5, 224, 16 L.])
Hom. **2391** ἐμνήμυκεν· εἰς ὑπόμνησιν ἤνεγκεν (X 491)

2369 συνετῶς Σ ε 335 **2372** καταμ. Schol. **2375** E. Gen. 109 Mill. (EM 235, 7) | **2380** cf. Schol. Callim. 50a **2382** cf. Ph ε 720; gl. 2453; E. Gen. 109 Mill. (EM 335, 17) **2386** – ἔλαχεν E. Gen. 109 Mill. (EM 335, 23); Schol.; ἔλαχεν Su ε 992 (Δ) **2390** cf. Theogn. can. 12, 11 Alp. (p. 6, 4 C.)

2370 ἐμμεμαῶς H: accent. Mus. **2372** ἐμμήμυκε Schulze QE 268 dubitanter | καταμέμικται H: Kust. (ad ἐμμέμυκεν) = Schol. | ἐπικέκληται H: Kust. (ad ἐμνήμυκεν gl. 2391) **2374** ἔμμεναι et ἔμμενε conf. (Schm.), et ἰζ⟩έμεναι (La.) | ἐπίμεναι H (K^{S}): Kust. **2375** ἀδιαλείπως H: Mus. = K E. Gen. **2377** ἐμμενάως H: Mus. **2378** ἐμμενύτρωτος H: La. **2379** ἐνάλλεται Alb. **2380** le. ἐμμήλαδας. H: accent. Mus., le. Schm. | γενομένας H: L. Dind. = Schol. Callim. **2381** ἐμμήνιοι H: Voss. | καταμηνιαι (accent. inc.) H: Mus.; vel καταμήνιοι La. | λεγόμεναι H: La.; γινόμεναι Mus. **2382** ἐν ὁμηρείεον| ὄντας H, ὁμηρείᾳ (h. e. -ᾳ) Mus. = testt. (τοὺς praef. Ph) | v. l. gl. 2453 Mein., olim una gl. La. **2385** ἐμμόραντι Mus.; cf. Schulze QE 465 n.3 | ad expl. cf. Lob. Phryn. 395 (ad Ecl. 374) **2387** v. l.: gl. 960? **2389** ‘h. e. εμερμηρεν’ La. **2390** τραυματία H: Kust. | cf. Wil. Orestie 2, 203 **2391** ἐμνήμυνεν H: Kust. coll. gl. 2372

2392 *ἐμνώοντο· μνήμην ἐποιοῦντο (Β 686) g^{1}AS^{2}Br^{227}Σ Hom.
2393 *ἐμόγησα· ἔκαμον, ἐκακοπάθησα (Α 162) vg^{3}AS^{4} Hom.
2394 ἐμογήσατο· ἐκακοπάθησεν
2395 †ἐμοί· ἐμοῦ. ἔστι δὲ σύναρθρον
2396 *ἐμοῖο· ἐμοῦ (Ξ 118) S^{6} Hom.
2397 *ἔμολεν· ἦλθεν (Eur. Hec. 642 ..) g^{1}Br^{225} Eur.
2398 †ἐμορίδαι· μέτοικοι
2399 ἔμορτεν· ἀπέθανεν D
2400 ἐμορμολύττετε· ἐδεδίττεσθε D
2401 ἔμπα γε μήν· ὅμως μέντοι (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 344 [37, 1476, 1 M.]) Greg.Naz.
2402 ἔμπα δέ· ὅμως δέ, ἀλλ᾿ οὖν (Greg. Naz. epigr. AP 18, 2 ..) Greg.Naz.
2403 ἐμπάζεο· φρόντιζε (α 271) Hom.
2404 ἐμπάζεσθαι· ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι. καὶ σέβεσθαι. *ἐντρέπεσθαι. φροντίζειν (Antim. fr. 111 W. = 147 M.) (S^{84}Σ)
2405 ἐμπάζεται· σέβεται
2406 ἔμπαιον· ἔμπειρον. μέτοχον. ἢ ἐπίσιτον (υ 379) Hom.
2407 *ἔμπαις· ἐγκύμων (Cratin. fr. 318 K.–A.) AS^{71}
2408 *ἔμπα· ὅμως S^{83}
2409 ἐμπαίττονται· ἐμπαίζουσιν D
2410 *ἔμπαλιν· εἰς τὰ ὀπίσω g^{18}Σ, ἐξ ἐναντίας (v^{17}g^{18}Br^{213}), ἢ ἐπὶ τὰ ἑτέρα A^{45}
2411 ἐμπαλάξαι· ἐμπλέξαι D
2412 ἐμπαλάγματα· αἱ ἐμπλοκαί (Aesch. Suppl. 296 ci.) D
2413 ἐμπάμονι· πατρῳούχῳ D
2414 ἔμπαν· πάντως. ὅμως (Pind. Py. 5, 74 = 56) D
2415 *†ἔμπα· πόλιος· στήριγμα τῆς πόλεως (Π 549) AS^{54}
2416 *†ἐμπάρει· παρεκάλει A^{55}

2392 Σ ε 336; Schol. **2393** | Σ^{b} ε 337; Schol. (+ Schol. min.) **2403** Schol. b **2404** – σέβεσθαι (Ap. S. 67, 8) | ἐντρέπεσθαι – cf. Σ ε 340 **2405** Ap. S. 67, 8 **2406** ἔμπειρον Ph ε 728; cf. Ap. S. 67, 20; Su ε 999; E. Gen. 110 Mill. (EM 335, 41); Schol.; Eust. Od. 1896, 41 (2, 243, 15 St.) **2407** cf. Ph ε 730; (Poll. 3, 14 [cit. Cratin.]) **2408** Σ''' (Ph ε 729. E. Gen. 110 Mill. [EM 335, 29]); Schol. Soph. Ai. 563c **2410** Σ ε 338; lex. Greg. or. 163, 12 (LGM 176, 12) | **2412** cf. Schol. Aesch. **2414** | Schol. Pind. b

---

2392 ἐποίουν Σ^{ABDSu} **2393** ἐμώγησα H: Mus. = testt. **2394** ἐμωγήσατο H: Mus. **2395** σύναθρον H: Mus. | v. l. gl. 2331 **2398** v. l. gl. 2500 (Schm.) **2399** cf. Schwyzer Gr. 1, 704 n.9 | v. l.: gl. ι 919 **2400** ἐμορμολύκτατε H: Mein. | ἐδεδίττεσθαι H: Mus. **2402** ἔμπαδε H: ed. 1520 **2404** σέρεσθαι H: ed. 1521; σεύεσθαι Mus., sed σέβεσθαι voluisse cens. Schow 258 n.9 **2409** ἐμπαίτονται H: Hemsterh. ap. Alb. Auct., Cret. vel Lacon. **2411** ἐμπαλέξαι H: Sop. Vales. Heins. al.; ad Soph. Ant. 1097 ref. Jackson Marg. Sc. 153 **2412** ἐμπαλούγματα H: Sop. Salm. Voss. **2413** ἐμπαγμῷ H: Hemsterh. | πατροώχω H: Herw. 1895, 338; cf. Wack. Kl. Schr. 1, 465 **2415** ἕρμα agn. Alb., πόληος Salm. **2416** ἐλιπάρει agn. Kust.

Att. **2417** *ἐμπαροινοῦντας· ὑβρίζοντας (Cyr. Trin. 568, 44 ..) AS[47](g[20]Σ)

2418 *ἔμπαρος· ἔμπληκτος (S[85])

2419 ἐμπάσεις· ἐγκτήσεις

D **2420** †ἐμπασέντας· ἀρχεῖόν τι ἐν Λακεδαίμονι

D **2421** ἐμπιστῆρας μύθων· πιστωτάς, μάρτυρας

D **2422** ἐμπαστήρια· μελίπηκτα

D **2423** ἔμπαστον· κατανθιζόμενον

Hom. **2424** *ἔμπεδα· ἐπιτελῆ. ἀληθῆ AS[74]. βέβαια vg[8]AS[74]Σ, ἰσχυρά AS[74]. ἀμετάλλακτα. ἀσφαλῆ (I 335 ..) vg[8]AS[74]

D **2425** ‘ἐμπεδὴς γαμόρος μάρψεν ῞Αιδης’ (trag. ad. fr. 208 K.–S.)· ἔμπεδον ἔλεγον τὸν ῞Αιδην, ὡς ῾Ιππῶναξ (fr. 146a W. = 159 Degani) ἀντὶ τοῦ †οὗνεμπέδου †χθόνιος. οἱ δὲ οὕτως· ὁ ῞Αιδης ἐπιμελής ἐστι γάμορος καὶ ἀσφαλής, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ᾽ †εἰς τὴν γῆν λαμβάνων† τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μεριζόμενος

D **2426** ἐμπεδορκεῖν· εὐορκεῖν. παίζει δὲ ᾿Αριστοφάνης (fr. 813 K.–A.) παρὰ τὰς πέδας

2427 *ἐμπεδοῖ· διδάσκει (Cyr. in xii proph. 1, 65, 13 ..) vg[1]AS[42]Br[219]Σ. βεβαιοῖ, πιστοῦται vg[1]AS[42], ἀσφαλίζεται vg[1]AS[44]Σ

Hom. **2428** *ἔμπεδον· βέβαιον, ἀσφαλές (E 254) S[87]

Hom.+D **2429** *ἔμπεδος· βέβαιος g[21]A[77], ἀσφαλής (Δ 314) AS[77]. ἀραρώς. ἀκίνητος

D **2430** ἐμπέλανα· πόπανα

D **2431** ἐμπέλα· ἐμπέλαζε. προσάγε. ἔγγιζε.

Greg.Naz. **2432** *ἐμπελάσαι· προσεγγίσαι (Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 120 [37, 893, 4 M.]) AS[60]

LXX **2433** *ἐμπέπαιχα· ἐνέπαιξα, ἐχλεύασα (Exod. 10, 2) vg[27]AS[59]

D **2434** ἐμπολωρός· ἀγορανόμος. Λάκωνες

D **2435** ἐμπεπαρμένον· ἐμπεπερονημένον. ἐνηλωμένον

D **2436** ἐμπεπᾶσθαι· ἐνυπάρχειν. κεκτῆσθαι

2437 †ἐμπεπείρακται· ἐμπεπόδισται

2417 cf. Σ ε 339; Schol. Luc. 52, 27 **2424** βέβαια Σ ε 341; Schol. Nic. ther. 4a; βέβ. et ἀσφ. Schol. **2425** Ph ε 738 **2427** βεβ. ἀσφ. διδ. Σ ε 342 **2428** Apion 235, 15 L. (LGM 313, 15); βέβ. EM 335, 56; Schol.; lex. αἱμ. ε 1; ἀσφ. Σ″ (Ph ε 737. Su ε 1005) **2429** ἀσφ. Schol. **2433** gl. Oct. ε 5

2418 ad πηροῦν ref. La. **2419** ἐγκήτεις H: Perg. Kust. **2420** εμπασιδαστος ci. La. | ἀρχ.όντι (?ῆ) H: Mus. **2421** ἐμπάστηρας H: accent. Mus., -πιστ- La. **2423** ἔμπατον H: Voss. | καταθύμιον H: La. **2424** ἐπὶ τέλη H: accent. Mus. **2425** ἔλεγεν La. | ἀντίον H: Bergk PLG 612 | οὗν τοῦ ἐμπέδου χθ. Schm. post Heins.; χθονίου συν… [χθ.] La.; τοῦ ὁ (vel ὢν) ἐν πέδῳ, χθ. Deg. post West | ἀλλ᾽ ἑκ⟨άστῳ⟩ τῆς γῆς λαγχάνων [τὴν] La. **2426** ἐμποδορκεῖν H: Mus. **2428** ἔμπαιδον H: Mus. = testt. **2429** ἀραρὴς H: Mus. **2431** ἔθιζε H: HSt. (cit. Schm.) **2434** ἐμπελωρὸς H: Schm. **2435** ἐμπεπειρωνομένον H: ἐμπεπερωνημένον Mus., -ρον- Kust. | ἐν.λωμένον H: Mus. **2437** ἐμπεπέδηται ci. La.

2438 ἔμπεπτα· πλακούντια πύρινα, εἰς ἃ ἐντίθεται τὰ διὰ τυροῦ ⟨σκευαζόμενα⟩. Ῥόδιοι D
2439 ἔμπειρος· ὑπομονητικός
2440 ἐμπεσεῖν· ἐμπίπτειν
2441 ἐμπέραμον· ἔμπειρον D
2442 ἐμπερής· ἔμπειρος. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ (fr.464 R.) D
2443 ἐμπερκάζουσαν· ὑποθάλλουσαν. μελανίζουσαν D
2444 ἐμπερκαίνονται· ἐμποικίλλονται D
2445 ἐμπερονατρίς· ἱμάτιον διπλοῦν D
2446 *ἐμπερονῆσαι· διατρῆσαι (Cyr. in Conc. oec. 1, 1, 1, 11, 20) vg[36] A[79]Σ
2447 ἐμπεσεῖν· εἰς δεσμώτηριον ἀχθῆναι (Esai. 10, 4) LXX
2448 ἐμπεταλίς· ἔδεσμα διὰ τυροῦ σκευαζόμενον D
2449 ἐμπεφυυῖα· περιπλεκομένη (Α 513) Hom.
2450 ἐμπηγός· ἧλος D
2451 ἐμπήκτης· ὁ τὰ δικαστικὰ γραμματίδια παρὰ τοῦ θεσμοθέτου λαμβάνων ὑπηρέτης, καὶ πήσσων εἰς τὴν κανονίδα D
2452 *ἔμπηρα· ἀνέξοχα (Cyr. in xii proph. 2, 559, 23) AS[57]
2453 ἐμπήρους· Δημήτριος ἐν Σικελίᾳ (fr. 2 K.–A.)· D

‘Λακεδαιμόνιοι θ’ ἡμῶν τὰ τείχη κατέβαλον,
καὶ τὰς τριήρεις ἔλαβον ἐμμήρους· ὅπως
μηκέτι θαλαττοκρατοῖντο Πελοποννήσιοι.’

ἔμμηροι οὖν οἱ ἐνομήρεις ὄντες· τοὺς γὰρ ἐπὶ συμβάσει διδομένους, ὥσπερ ἐνέχυρα τῶν ὡμολογημένων, ἔνθεν ὁμηρους λέγεσθαι
2454 *ἔμπης· ὅμως (ε 205) vg[3]AS[52]Br[222] πάντως S[52]. ὁμοίως (Ξ 174) AS[52] Hom.
2455 *ἐμπίδες· εἶδος κωνώπων AS[58]Br[1174]
2456 ἐμπίνειν· πίνειν (Phil. ebr. 2)

2438 cf. Seleuc. ap. Athen.14, 645d **2441** E. Gen. 110 Mill. (EM 336, 6); cf. Schol. Callim. h. Iov. 71. 5, 25 **2446** Σ ε 344 **2451** Arist. rep. Ath. 64, 2; lex. rhet. 258, 21 (EM 335, 48) θεσμοθέτης **2454** ὅμως et ὁμοίως Ap. S. 67, 24; Apion 235, 17 L. (LGM 235, 17); ὁμοίως Schol. Ξ

2438 ἔμπιπα· πλάγια τὰ H: Cas. Athen. 917, cf. Athen. | ἃς H: Cas. = Phav. [ἃς Athen., aliter constr.] | ἐντίθενται H: La. = Athen. | add. La. = Athen. et gl. 2448 **2440** ἔμπεισεν H: Voss. Pears. 280 **2443** ὑποθάλουσαν H: Mus. **2444** ἐμπέρονται H: Alb. **2445** ἐμπορονάτρις H: Mus. **2446** ἐμπερωνῆσαι H: Mus. = ΚΣ **2448** cf. gl. 2438 **2449** ἐμπεφυιὰ H: Mus. **2450** ἐμπηνὸς H: Salm. Pears. 280 **2451** γράμματα διὰ H: Mus. | θεσμοφόρου H: Wil. ad Arist. | κανωνίδα H: HSt. Thes. 3, 268C **2453** ‘corrupte pro ἐμμήρους’ Pears. 280, coll. (v. l.:) gl. 2382 | Σικελικοῖς ci. Pears. | μεθ’ ἡμῶν H: Heins. = EM | ἐμπήρους H: Heins. = EM | ἔμπηροι H: Bentl. Ep. ad Mill. 38 (Works 2, 290) | ἐν ὁμηρίᾳ H: Mein. FCG 2, 2, 877 | ὁμολογημένων H: Mus. **2455** ἐμπίδος H: Schr. = K

LXX **2457** *ἐμπίπλαται· πληροῦται, χορτάζεται (Eccles. 4, 8) vg[35]AS[78]

2458 *ἐμπίπραται· καίεται, ἐμπυρίζεται vg[33]AS[63]

2459 ἐμπίπτων· ἀπορῶν

K+D **2460** *ἐμπίς· κώνωψ vg[24]AS[50]Σ. ἢ εἶδος ζῴου παρὰ τοῖς ὕδασι γενόμενον, ὅμοιον κώνωπι, μεῖζον δέ (Ar. Lys. 1032)

2461 ἐμπίσειον· καὶ τὸ βραχὺ καὶ τὸ δαψιλῶς πιεῖν

D **2462** ἔμπισον· πότισον

D **2463** ἔμπλαστ᾽ ἐρεῖς· ψεύσῃ ἀκρίτως

2464 ἐμπλακείς· περικρατήσας, περιλαβών

2465 *ἔμπλεοι· πλήρεις (Hdt. 1, 59, 1) (Br[215])

2466 ἔμπλεῳ· [ἐμπλεῖς] *πλήρεις (Cyr. ador. 68, 360A) (g[6]AS[46]Σ)

D **2467** ἐμπλευροῦ· ἐνάλλου εἰς τὰς πλευράς. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν (fr. 53 R.)

Hom. **2468** ἐμπλήγδην· ἐμπληκτική. ἀκρίτως. εὐμεταβόλως (υ 132)

2469 *ἐμπλήκτους· μαινομένους AS[43](vg[9]), μεμηνότας AS[43](g[11]Σ). εὐμεταθέτους. καταπληκτικούς (Plat. Lys. 214d)

2469x ἐμπλήγδην· ἐμπληκτικῶς. ἀκρίτως. ἀμεταβόλως

2470 ἔμπληκτον· εὐμετάβολον. μανιῶδες, καὶ τὰ ὅμοια (Nic. al. 213)

Hom. **2471** ἔμπλην· χωρίς, ἐγγύς, *πλησίον (B 526) S[90]Br[292]

2472 ἐμπλῆξαι· ἐμπεσεῖν. ἐγγίσαι

2473 ἐμπλησμένην· πεπλησμένην

D?+LXX **2474** ἐμπλόκια· ἑορτὴ παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ τὸ σὺν ταῖς θριξὶ πλεκόμενον γυναιξίν (Esai. 3, 18)

D **2475** ἐμπνεῖ μου· ἐρᾶι μου, ποθεῖ με

2476 †ἐμπνεῖ· πεπληρωμένος

Hom. **2477** *ἔμπνευσεν· ἐνέπνευσεν (K 482) S[91]?

2478 ἔμπνευστος· ἄφρων. [ἢ ἀφανής]

2458 ἐμπυρίζεται Su ε 1018 **2460** Σ ε 345 | Scholl. Ar. Av. 244a (Su ε 1020). Lys. 1032; cf. Schol. Luc. 95, 18 **2466** cf. Σ ε 346; (Poll. 5, 133. 151) **2468** – ἀκρ. cf. Schol. **2469** μεμηνότας cf. Σ ε 347; (Poll. 1, 179. 5, 120) **2469x** ἐμπλ. Ap. S. 67, 28 **2471** χωρίς Schol. Callim. h. Del. 73; – ἐγγύς Ap. S. 67, 30; ἐγγύς, πλησίον E. Gen. 110 Mill. (EM 336, 16); πλησίον Schol. Galen. lex. ε 41

2457 ἐμπιπλᾶται H: accent. Mus. **2458** ἐμπιπρᾶται H: accent. Mus. **2461** ποιεῖν H: Stanley. Salm. Pears. 280 = Phav. (‘sed le. vix sanum’ La.) **2463** ἐμπαθερεῖς H: La. post Alb. | ψεύσει H: Mus. **2464** (παρα)λαβών H: Mus. **2466** ἐμπλεῶς H: Mus. | dittogr. incl. La. **2467** ἐναλοὺ H: Mus. | αἰχμαλώτησιν H: Mus. **2468** ἀμεταβόλως H: Alb. | v. l.: gl. 2469x **2469x** v. l. gl. 2468 del. Mus. **2474** ἐμπλοκία H: accent. Kust. | ἑορτὴ παρὰ Ἀ. ad aliud le. (?Εὐπολαια) pert. cens. La. | ὡς τὸ H: Heins. **2475** ἐμπνεῖ μοι Pears. 280, ‘quod Ael. v. h. 2, 12 non satis firmatur’ (La.) | ἐραίμου πόθημαι H: Mus. **2476** ἔμπνους Mus.; ‘an εμπλειος?’ La. **2477** ἀνέπνευσεν H: Alb. = K **2478** ἐμπνεύστιος H: L. Dind. 3, 393B | del. Dind. ut dittogr.; ft. ἄφθονος, ad gl. 2476, La.

2479 ἐμπνύθη· ἐν αὑτῷ ἐγίνετο, καὶ [ἐφρόνησεν] ⟨ἀνεβίωσεν⟩ (Ε 697 v. l.) D

2480 ἔμπνυτο· [ἀνεβίωσεν] ⟨ἐφρόνησεν⟩ (Χ 475 v. l.) D

2481–2 [vacant]

2483 ἔμπνοια· ἀναπνοή (Luc. Hes. 9)

2484 ἐμποδίζειν· μασᾶσθαι. οἱ δὲ ἰσχάδας μασᾶσθαι ταῖς μελίσσαις, ἢ θλίβειν τοῖς ποσὶ τὰς ἰσχάδας

2485 'ἐμποδίζων ἰσχάδας'· μασώμενος. τοῦτο δέ φασιν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μισθῷ ταῖς μελίσσαις ἰσχάδας μασωμένων. τοῦτο δέ φασί τινες εἶδος εἶναι παιδιᾶς (Ar. Equ. 755) D

2486 *ἐμποιεῖ· κτᾶται AS^{70}

2487 ἐμποίνιμον· τὸ ἐμ ποινῇ D

2488 *ἔμπυον· τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν AS^{81}

2489 ἐμπεδοῦσθαι· βεβαιοῦσθαι, ἀσφαλίζεσθαι (Cyr. in Esai. 70, 9B M.)

2490 *ἐμπολᾷ· περιέρχεται AS^{64}. πραγματεύεται g^{13}AS^{64}Σ (Ar. Pac. 248)

2491 Ἐμπολαῖος· ὁ κερδῷος Ἑρμῆς D

2492 ἐμπολέμια· τὰ εἰς πόλεμον εὔθετα (Plat. leg. 943a) D

2493 *ἐμπολή· κέρδος S^{93}Σ(A^{56}). οἱ δὲ τὰ φορτία (Soph. fr. 932 R.) (Σ). ἢ τὴν ἀργυρέην ἀλλαγήν K+D

2494 ἐμπολήσαντες· πριάμενοι, *ὠνησάμενοι (Ar. Pac. 563) vg^{29}AS^{80}

2495 ἔμπολις· ὁ πατρίδα ἔχων (Eupol. fr. dub. 492 K.–A.) D

2496 ἐμπολόωντο· ἐνεπόλων. περιεποίουν (ο 456) Hom.

2497 *ἐμπολῶντο· ἐνεβάλλοντο A^{68}

2498 *ἐμπομπεύων· θριαμβεύων vg^{32}Σ †καταστοχάζων

2499 ἐμπόρευμα· πραγματεία, ἐμπορία D

2500 ἐμπορίδαι· μέτοικοι (com. ad. fr. 330 K.–A.). [ἐπιβάται] D

2485 cf. Schol. Ar. II **2487** Ph ε 759 **2490** | Σ ε perieg. 1, 5, 3 **2538** cf. gl. Apost. 57 **2542** Σ ε 360; EM 336, 53 **2547** μέγεθος Σ ε 350 **2491** cf. Poll. 7, 15 **2492** cf. Σ″ (Ph ε 1013. Su ε 1037) **2493** κέρδος cf. Schol. Pind. Pyth. 2, 125a = 67; – φόρτια cf. Σ ε 351; φόρτια Ph ε 687; Moer. p. 196, 30 (ε 51 H.) (cit. Ar. Ach. 930) **2494** le. Su ε 1040 **2498** Σ ε 353 |

2479 αυτῶ (spir. inc.) H, ἑαυτῷ Mus.: Schow 259 | ἐκείνετο H: Mus. **2479/2480** expl. trsp. Schm. coll. gl. 5465 **2480** v. l.: gl. 5466 **2484** μασσᾶσθαι (alt.) H: Schm. tacite **2485** le. ἐμποδίζων H: Pears. 281. Alb. | τοὺς μισθοὺς H: Mus. | μασσωμένων H: Schm. tacite **2486** ἐκποιεῖ malit La. **2488** ἔμποιον H (K$^{Aa.c.}$): Mus. = K$^{Ae\ c.S}$ | ὑγροῦν H: Mus. = K **2489** ἐμποδοῦσθαι H: HSt. Ind. **2491** ἐμπολαιὸς H: accent. Mus. **2492** ἐμπολέμα H: Abresch. Misc. obs. 6, 1, 275 = Σ″ (Plat.) **2493** ἀργυρίην H: Mus. **2497** ἐμπόλωντο accent. Mus. **2498** κατασχολάζων Schm. coll. gl. π 2961 ('frustra' La.; cf. Hansen ad loc.); καταχλευάζων Cor.; κομπάζων Erbse **2500** ἐμπορίσαι H, -ται Mus.: Drag., 'patronymicum a comico per ludibrium fictum' La. | v. l.: gl.2398; incl. e gl. 2503 (Alb.)

D **2501** ἐμποριοδονήτας· ἐνοικίου πρακτῆρας
D **2502** ἐμπόριος· μέτοικος
Hom.+ **2503** *ἔμπορος· πραγματευτής g^{26}AS^{66}Σ, καὶ ὁ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς πλέων g^{26}Σ μισθοῦ, ὁ ἐπιβάτης· 'ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης;' (ω 300)
LXX **2504** *ἐμπορποῦσθαι· φιβλοῦσθαι (1. Macc. 14, 44) vg^{23}AS^{49}
D **2505** ἐμπόρπημα· ὑφάσματος εἶδος
D **2506** ἐμπόρω· ἔμποροι. δυϊκῶς (Ar. fr. 316 K.–A. e ci.)
D **2507** Ἔμπουσα· φάσμα δαιμονιῶδες ὑπὸ Ἑκάτης ἐπιπεμπόμενον καί, ὥς τινες, ἑνὶ ποδὶ χρώμενον (Ar. Ran. 293). Ἀριστοφάνης (fr. 515, 3 K.–A.) δὲ τὴν Ἑκάτην ἔφη Ἔμπουσαν
2508 †ἔμπρεον· ἔμπειρον
2509 ἐμπρέπον· ἐπιπρέπον, πρέπον, ὅμοιον (Cyr. in Psalm. 69, 1005A)
2510 *ἐμπρέποντα· διαπρέποντα (Cyr. trin. 579, 5) vg^{22}AS^{48}
LXX **2511** *ἐμπρῆσαι· καῦσαι (Iud. 9, 52) A^{82}(g^{38})
D **2512** ἐμπριόεντα· τραχύν
D **2513** ἐμπύλαιαι· νυμφαῖα
Hom. **2514** *ἐμ πυμάτοισιν· ἐν ἐσχάτοις (Λ 65) A^{53}
Att.? **2515** ἔμπυος· ὁ ἐμπυϊκὸς παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 996 K.–A.)
2516 ἔμπυρα· τὰ καιόμενα ἱερά
Greg.Naz. **2517** *ἐμπύρευμα· λείψανον (Greg. Naz. or. 4, 42 [35, 568A M.] ..) AS^{65}(Br^{557})
D **2518** ἐμπυρία· ὅρκος ὁ δημόσιος, καὶ μαντεία, παρὰ Βοιωτοῖς
Hom. **2519** ἐμπυριβήτην· τὸν ἐπιτιθέμενον τῷ πυρί (Ψ 702)
D **2520** ἐμπυριβήτης· οὕτως Εὔκλος ⟨ὁ⟩ χρησμολόγος ἐκαλεῖτο. λέγεται δὲ καὶ τρίπους ὁ ἐν πυρὶ τιθέμενος (Ψ 702)
D **2521** ἐμύλλανεν· ἐμυκτήρισεν
D **2522** ἐμύδαινεν· ἔβρεχεν
D **2523** ἐμύξατο· ἔπιεν

2503 πραγμ. Schol. Ar. Plut. 904. 1179; Epim. AO 2, 362, 12; – πλέων cf. Σ ε 354; E. Gud. 465, 10 et 18 St.; E. Gen. 110 Mill. (EM 336, 20); ὁ^{1} – μισθοῦ Ap. S. 68, 1; ἐπιβάτης Schol. ^{EBQ} β 319. **2507** – ἐπιπεμπόμενον Σ″ (Ph ε 769. Su ε 1049. E. Gen. 110 Mill. [EM 336, 38]); Schol. Ar.; Eust. Od. 1704, 40 (1, 442, 41 St.); cf. lex. rhet. 249, 27.; καὶ – cf. eosdem **2514** Schol. **2515** (Poll. 4, 186) **2516** Σ″ (Ph ε 776. Su ε 1058) **2517** E. Gen. 110 Mill. (EM 336, 49); lex. Greg. or. 164, 1 (LGM 177, 1) **2520** | cf. Sem. FGrHist. 396 F 16; Poll. 9, 68. 10, 63 **2521** cf. Ph ε 780 **2522** EM 593, 30

2501 ἐμποριδωνήτας H, -ιοδ- Ald.: Kust. **2505** ἐμπόρτευμα H: HSt. Thes. 3, 163B **2506** de Dioscuris agi demonstrat Ar. **2509** ἔμπρεποι. ἐπίπρεποι H: L. Dind. 913B **2512** ἐμπροϊέντα· ταχύν H: L. Dind. 914C coll. Nic. al. 533 v. l. et Schol. **2513** ἐμπύλαι· αἱ νύμφαι H: La., suppl. ⟨κρηναι⟩ **2515** ἐμποικὸς H: Mus. **2518** μαντ′ H: Mus. **2519** τὸ H: Mus. **2520** οὕτως, ος sscr. H | add. Heins. Salm. **2521** ἐμυάλακεν H: Hemsterh. **2522** ἔβραχεν H: Mus. = EM **2523** ἐπίετο H: La.; ἐπιέζετο Voss.

2524 ἔμυζεν· ἔστενεν (Hippocr. epid. 5, 6 [5, 206, 12 L.]). ἀπεθήλαζεν D
(Archil. fr. 42, 2 W. e ci.)
2525 ἐμυήθην· ἐμυσταγωγήθην (Theophil. com. fr. 1, 4 K.–A.) D
2526 ἐμύθευεν· ἔλεγεν D
2527 ἐμυθεόμην· ἔλεγον (β 172 ..) Hom.
2528 ἔμυκεν· ἐψόφησεν. ἔχανεν
2529 ἐμυκᾶτο· ἐφώνει (Plat. rep. 615e) Att.
2530 *ἐμύξατο· ἀηδίσθη vg^{2}AS^{5}
2531 ἐμύς· ζῷον ἐν λίμνῃ καὶ ἐν πηγῇ γινόμενον. οἱ δὲ χελώνην τὴν D
ἔχουσαν οὐράν
2532 †ἐμυσάκτετο· ἐβδελύσσετο. ἐμυσάττετο
2533 ἐμύσαττον· ἐσίκχαινον
2534 ἐμυσάττετο· ἀηδίζετο. ἐβδελύσσετο (Cyr. incarn. unigen. 710, 35)
2535 ἔμυσεν· συνῆλθεν (Hippocr. epid. 5, 45 [5, 234, 6 L.]) D
2536 *ἐμφαίνειν· ἐνδείκνυσθαι g^{15}, σημαίνειν (g^{7}Σ)
2537 *ἐμφαίνων· δεικνύων (vg^{6}AS^{30}), σημαίνων
2538 *ἐμφανές· φανερόν (Exod. 2, 14 ..) vg^{26}AS^{51} LXX
2539 ἐμφανέστατα· ἄγαν φανερώτατα (Cyr. in Ioh. 2, 689, 8)
2540 ἐμφανίζων· φανεροποιῶν (Cyr. in Ioh. 2, 597. 3)
2541 ἐμφανισθήσονται· φανήσονται
2542 *ἐμφαντικῶς· ἐννοητικῶς vg^{9}AS^{39}(Br^{228})
2543 ἐμφανῶν· δηλαυγῶν ἐμφάσει τεκμηρίων
2544 *ἐμφανῶς ἥξει· φανερῶς ἔλθῃ (Ps. 49, 2) AS^{45}(Br^{233}) LXX
2545 ἐμφαρυξάμενος· ἐμφαγών (com. ad. fr. 331 K.–A.) D
2546 ἐμφάσεως· [ἐννοητικῶς] *ἐννοήσεως g^{8}AS^{40}
2547 *ἔμφασις· δήλωσις (AS^{32}). μέγεθος (g^{10}S^{32}Σ). νόησις (v^{25}g^{10}
AS^{32}Σ)
2548 ἐμφαντικῶς· ἐννοητικῶς. ἐμφανῶς
2549 *ἐμφαντικός· ἐμφανής (AS^{44})
2550 *ἐμφαντικώτερον· δηλωτικώτερον
2551 ἔμφατον· αἰνιγματοειδῶς εἰρημένον
2552 †ἐμφάατον· πλακοῦντα τετυρωμένον D

2524 cf. Erot. ε 17 | **2531** | cf. Theogn. can. 12, 10 Alp. (p. 6, 4 C.) **2536** | cf. Σ ε 358
2537 cf. Paus. 359

2524 ἀπελίθαζεν H: Guyet. Pears. 281; gll. μ 1789. 1792 cft. Alb. **2525** ἐμωήθην H: Mus. **2527** ἐμυθευόμην H: Alb. e Hom. **2528** ad Θ 393 πύλ⟩αι μύκον ret. Schm. **2530** ἐμυσάξατο Kust. coll. gl. 2534; Nic. al. 482 e ci. Bentl. cft. Schm. **2531** λήμνη H: Mus. | γενόμενον H: Thes. **2532** v. l. gl. 2534 et ἐμυσάττετο emend. le. agn. Alb. **2533** ἐμύσασον· ἐσιάχαινον H: Mus. **2534** ἐμυσάτεο H: Mus. | v. l.: gl. 2532 **2535** de vulnere legi agn. Kust., Ω 420 cft. Alb. **2546** ἐννοητικῶς del. Schm. **2548** cf. gl. 2542 **2550** ἐμφατικώτερον H (K^{gS}): Mus. = K^{vA} | δηλοτικώτερον H: Mus. = K^{vgS} **2552** ἔμφαυτον Salm. coll. gl. φ 256

2553 *ἐμφερές· ὅμοιον (Cyr. in Ioh. 3, 6, 17) vg[2]AS[28]
2554a ἐμφέρεται· ἐφίεται. *φέρεται vg[14]AS[36]. περιφέρεται
2554b *⟨ἐμφερεῖς·⟩ ὅμοιοι AS[41]
2555 *ἐμφερής· ὅμοιος S[53]
2556 *ἐμφέρεια· ὁμοιότης (Cyr. in Psalm. 69, 969B) vg[3]AS[35]Br[217]Σ
Hom. **2557** *ἐμ φερέτρῳ· ἐν τῷ φορείῳ (Σ 236) A[42]
2558 *ἐμφῆναι· δεῖξαι AS[29]
2559 ἐμφιλοχωρεῖ· σχολάζει ἢ *τήν χώραν φιλῶν (A[46]; g[22]AS[37]A[46] Br[220]Σ)
2560 *ἐμφιλοχωροῦντες· ἐνοικοῦντες ἐν παραμοναῖς AS[54]?
D **2561** ἔμφορα· προσβεβλημένα ἀγέλῃ προβάτων
2562 ἐμφόρβιον· τελώνημα
2563 *ἐμφορηθέντες· κορεσθέντες (g[19]), χορτασθέντες (AS[49]), πληρωθέντες
2564 *ἐμφοροῦμαι· χορτάζομαι S[55](g[18]), πληροῦμαι S[55], καὶ τὰ ὅμοια (vg[21])
D **2565** ἔμφραξις· πόνος ὤτων
2566 ἔμφρονι· ἐχέφρονι, συνετῷ, φρονίμῳ (Pind. Ol. 9, 113 = 74)
2567 *ἔμφρων· συνετός v[16]g[17]AS[43], φρόνιμος v[16]
2568 *ἐμφύλιον· συγγενικόν v[12]AS[34]Br[221](g[13]) ἢ τῆς αὐτῆς φυλῆς A[50]S[34](g[13])
Hom. **2569** ἔμφυλον· τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς ⟨φυλῆς⟩· τῇ οὐ πολέμιον, ἀλλ᾽ ἐμφύλιον (ο 273)
D **2570** ἐμφύσημα· πάθος περὶ τοὺς ὀφθαλμούς
2571 *ἔμφυτον· ἐν τῇ φύσει AS[48][vg[24]]
D **2572** ἐμψηφίσαι· ὅταν δανειστὴς ἀποδιδόντος χρεώστου μὴ εὐθέως ἀναλαμβάνῃ εἰς ὄφλημα
D **2573** ἐμψίουσα· ἐρέγμοτα διδοῦσα (Aesch. fr. 246b R.)
2574 ἐμφωλεύει· κρύπτεται
2575 *ἔμψυχον· ζῷον AS[1]
D **2576** ἐμωλύνθη· ἐπαύσατο. ἠμβλύνθη (Hippocr. epid. 7, 3 [5, 370, 3] ..) [μενέων ἐμῶν ἐπιθυμιῶν ἢ προθυμῶν]
Hom. **2577** 'ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς'· τῶν ἐμῶν προθυμιῶν ὁ κωλυτής (Θ 361)

2553 (Poll. 9, 130) **2553b** cf. Su ε 1073 **2556** Σ ε 361; Eust. Il. 372, 31 (1, 589, 8 V.); cf. gl. Dionys. PG 4, 25B **2557** φορείῳ Ap. S. 162, 8; Schol. **2559** cf. Σ ε 362 **2568** (Poll. 8, 110) **2569** Ap. S. 68, 3 **2577** cf. Schol.

2554b le. add. Schm. = K **2557** ἐμφετέρω H: Mus. (ἐν); φέρτρῳ testt. | φορή(?)ω H: Mus. = testt. **2559** φιλ(ῶν) H; ἀγαπῶν K **2561** ἀγέλη H: La. ('gregi postea adiuncta') **2562** ἐμφόρβων H: Kust. Hemsterh. **2566** ἐμφρόνι (corr. in -ονὶ) H: accent. Mus. **2569** add. HSt. Thes. 4, 243E = Ap. S. **2573** ἐμψιοῦσα H: accent. Lob. Rhem. 154 **2574** ἐμφωλευει H: Mus. **2576** ἐμολύνθη H: Voss. | incl. (e gl. 2577) del. Mus.

2578 ἐμώσατο· εὗρεν. ἐτεχνάσατο. ἐζήτησεν D

2579 ἐν· ἀντὶ τοῦ εἰς. καὶ ἀγανακτοῦντος ἐπιφώνημα. καὶ πρόθεσις

2580 *ἐναβρύνεσθαι· ὡραΐζεσθαι ἢ S^{47} ἐντρυφᾶν· ἁβρὸς γὰρ ὁ τρυφερός (Cyr. in xii proph. 1, 143, 1) AS^{47}

2581 *ἐναβρύνεται· μεγαλοφρονεῖ AS^{63}Br^{258}Σ, ἐντρυφᾷ vg^{1}, σεμνύνεται. λαμπρύνεται (Cyr. in xii proph. 1, 733, 12)

2582 *ἐναγές· μυσαρόν (v^{4}S^{109}Σ), ἀκάθαρτον (v^{4}Σ)

2583 ἐναγής· πονηρός

2584 *ἐναγῆ· μεμισημένον S^{122}(A^{58})

2585 *ἐναγές· μεμιασμένον Br^{313}(AS^{109})

2586 ἐναγίζειν· τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις (Hdt. 1, 167, 2). ἢ διὰ πυρὸς ⟨δαπανᾶν⟩ ἢ φονεύειν. ἄγος γὰρ τὸ μίασμα D

2587 ἐναγίσματα· ὁλοκαυτώματα

2588 *ἐναγισμοί· τὸ αὐτό (Ios. b. Iud. 1, 148) vg^{38}AS^{110}Σ

2589 *ἐν ἀγκοίνῃσιν· ἐν ταῖς ἀγκάλαις (Ξ 213) AS^{76} Hom.

2590 ἐναγκωνιεῖς· ἀποκλινεῖς D

2591 ἐναγοράζειν· ἐναθροίζεσθαι D

2592 *ἐναγοῦς· ἀκαθάρτου (Cyr. in Ioh. 2, 189, 9) vg^{23}AS^{62}Br^{256}

2593 Ἔναγρος· ἔπαγρος. καὶ Ἀπόλλων ἐν Σίφνῳ D

2594 *ἔναγχος· πρώην Br^{906}, προσφάτως A^{66}, πρὸ μικροῦ, ἀρτίως vg^{3}AS^{49}Σ, νῦν, ἐγγύς A^{66}S^{49}(g^{3}), πρὸ βραχέος A^{66}Br^{237}

2595 ἐναγῶν· ῥυπαρῶν

2596 *ἐν ἀγωνίᾳ· ἐν μερίμνῃ (Ev. Luc. 22, 44) AS^{104} N.T.

2597 Ἐναγώνιος· ὁ Ἑρμῆς (Ar. Plut. 1161) D

2598 ἐνάδες· σύστημα D

2599 †ἐνάδοντες· ἐμπεσόντες

2600 ἐναερίζει· μετεωρίζει D

2601 ἐνναΐζω· λιτανεύω πρὸς τοῖς ναοῖς D

2602 *ἐν ἀέθλωι· ἄθλωι (Π 590) AS^{77} Hom.

2579 – εἰς Apion 235, 18 L. (LGM 313, 18) **2581** μεγαλοφρονεῖ Σ ε 364; cf. lex. αἱμ. ε 29; ἐντρυφᾷ E. Gud. 466, 16 St. **2582** cf. Σ ε 366; (Poll. 1, 21. 33. 8, 134) **2586** EM 337, 8; – δαπανᾶν gl. Hdt. (LGM 200, 5); Su ε 1092; θύειν Tim. ε 22; θύειν τοῖς κατοιχ. Erot. ε 80; φονεύειν cf. Σ″ (Ph ε 794. Su ε 1093) **2587** (Poll. 3, 102) **2588** Σ ε 367 **2589** Schol. **2594** ἀρτίως Σ^{b} ε 368 **2601** EM 337, 10

2579 ἒν H: Abresch Misc. obs. 6, 1, 276 | interiect. esse ἤν agn. La. **2585** μεμιαμένον H: Mus. **2586** χόας H: accent. Mus. | κατηχομένοις H: Mus. = EM Su Erot. | add. Kust. = testt. | φονεὺς H: Martin. (Etym. v. *parento*). Voss. = EM **2589** ἀγκοινήισιν H: accent. Mus. **2590** ἀποκλίνεις H: accent. Mus. **2592** ἐναγοὺς (ος(?) sscr.) H: accent. Schm. | ἀκαθάρτους (ου sscr.) H **2593** σίφρω H: Mus. **2594** ἄρτι ὡς H: Valck. ad Eur. Phoen. p.69 = ΚΣ^{b} | πρὸ (ρὸ e corr.) H **2598** ἐναδὲς H: Voss. **2599** v. l. gl. 2634 (Kust.) **2600** μεταιωρίζει H: Mus. **2601** ἐνάζω H: -νν- Mus. -αΐζω La.; cf. gl. ν 116 **2602** ἐναθλόει H: Alb. | ἀθλῶει (sic; ΄ s. λ sed del.) H: Alb.

D **2603** ἐναθρεῖν· ἀτενίζειν

2604 *ἐναθύροντες· παίζοντες (Cyr. epp. pasch. 77, 761D) AS[101]

D **2605** ἐναθύρσας· ἐμπαίξας

Hom. **2606** ἔναιεν· ἔμενεν. *ᾤκει (E 543) S[123](g[28]Σ)

2607 ἐν ῞Αιδῃ· ἐν τῷ σκότῳ

2608 *ἐν αἰθρίᾳ· ἐν [τῷ] φανερῷ (Phil. somn. 1, 102 . .) g[27]AS[107]Σ

Hom. **2609** ἐν αἰνῇ· ἐν τῇ δεινῇ (Γ 20)

N.T. **2610** *ἐν αἰνίγματι· ἐν παρεικασίᾳ AS[86], ἐν παραβολῇ (1. Ep. Cor. 13, 12)

2611 ἐννεός· ἔκπληκτος (Galen. 4, 687, 10)

2612 ἐναίρει· ἀναιρεῖ, φθείρει (Eur. Ion. 191)

Hom. **2613** ἔναιρε· ἄνελε, φόνευε, σκύλευε (K 481)

Hom. **2614** *ἐναίρειν· τὰ αὐτά (N 483 . .) S[126]

2615 *†ἐναιρέσει· ἐνθλίψει A[60]

2616 †ἐναίσασθαι· φθαρῆναι. γηρᾶσαι

Hom. **2617** *ἐναίσιμα· ἀγαθά, καὶ καθήκοντα (B 353) AS[108]Br[760]

Hom. **2618** ἐναίσιμοι· μαντευτικοί. καθήκουσαι (Ω 40)

2619 *ἐναίσιμον· καθῆκον (Z 519) S[129](g[29]). πρᾷον. ἡδύ. αἴσιον. καλόν. ἀγαθόν. ἀληθές (β 122)

D **2620** ἐναισιμία· διοσημία

D+K **2621** ἐναίσιμος· τὰ καθήκοντα, προσήκοντα εἰδώς (ε 190). ἢ Ζεὺς ἐν Κορώνειᾳ. καὶ *καθήκων g[29]Σ

D **2622** ἐναισίου· ἀριστεροῦ. οἱ δὲ ἐνάσαρι

D **2623** ἐναιχμάσαι· ἐνμαχέσασθαι (Mel. AP 12, 147, 1 [HE 4278])

2624 *ἐν ἀκαρεῖ· ἐν ῥιπῇ (Ar. Plut. 244) vg[45]AS[94]. ἀκαρῆ, ἀκαρί, ἐν ἀκαρεῖ· η̄, ῑ, δίφθογγον

LXX **2625** *ἐν ἀκμῇ· ἐν δυνάμει (Esth. 5, 1d) vg[36]AS[105]

LXX **2626** *ἐν ἀλαλαγμῷ· ἐν εὐφήμῳ βοῇ (Ps. 32, 3 . .) vg[33]AS[103]Br[354]

2627 *ἐνάλια· τὰ θαλάττια (Eur. 1391) AS[67]Σ(vg[25]Br[282])

Hom. **2628** ἐνάλιαι κορῶναι· αἴθυιαι (ε 66–7)

2606 | Su ε 1198 (Δ); lex. Hom. ε 391; cf. Schol. **2608** Σ ε 369 **2609** Schol. **2610** παρεικασίᾳ cf. gl. Apost. 140 **2613** φόν. Schol. **2614** Schol.[bT] Φ 485b; cf. Su ε 1124; Eust. Il. 80, 23 (1, 127, 14 V.) **2617** Schol. **2618** | Schol. **2619** καθῆκον Schol. Z; cf. Σ ε 371 **2621** καθήκων Σ ε 371 **2627** Σ ε 374

2604 ἐναθυρόντες H: accent. Mus. **2605** de aor. cf. Schwyzer Gr. 1, 753 | ἐμπλέξας H: Kust. **2606** v. l.: gl. 2857 **2607** ἀΐδη H: La. **2608** incl. del. La., om. ΚΣ **2609** δίνη H: Mus. = Schol. **2611** ἔνναιος, ε s. αι H; ἐναιός Salm. Voss.; v. l. gl. 2908 agn. Kust. **2612** ἐναιρεῖ H: Mus. **2614** ἐναιρεῖν H: Mus. **2615** ἐνθλίψι(?ει) H: Ald. | 'temptavi ενερσει· ενστρεψει (Thuc. 1, 6, 3)' La. **2616** v. l. gl. 2685 (Kust.) | γηράσαι H: La. **2620** διοσιμία H: Mus. **2622** ἐναίσαρι· στερεοῦ H: La. ('dictum sicut ευωνυμος') | v. l. incl. La. **2623** ἐναιχμᾶσαι H: accent. Mus. **2624** 'de breviloquentia praecepti orthogr. cf. Bast ad Greg. Cor. 34 n.' La. **2628** le. ἐνάλιαι H: ed. 1521 | αἰθυίαι H: accent. Mus.

2629 *ἐναλίγκιος· ὅμοιος S[130](v[42]A[89]), ἐοικώς (Ν 242) Hom.
2630 ἐναλίσαι· ἐγκυλῖσαι D
2631 ἔναιμος· ἀνὴρ ζωός. συγγενής. καὶ ὁ Ζεύς D
2632 ἐναλλάξαι· δοῦναι, ἀμεῖψαι
2633 *ἐνάλλονται· ἐπιπηδῶσιν AS[50]
2634 ἐνάλλοντας· ἐμπηδῶντας. ἢ *ἐμπεσόντας (g[15]AS[70]Σ)
2635 *ἐναλόντα· συλληφθέντα, κρατηθέντα (Cyr. in Ioh. 3, 49, 13) vg[16] A[55](S[132])
2636 ἐν ἅμματι· ἐν φλογί
2637 ἐναμμένος· ἐγκεκομβωμένος D
2638 〉ένανδρον· κενὸν ἀνδρῶν
2639 ἐναμπυκίσαι· ἐγχαλινῶσαι D
2640 ἔναντα· φανερῶς
2641 *ἐναντίη· ἐξ ἐναντίας (Ζ 251) S[134.135]
2642 ἐναντίβιος· ἐναντίαν δύναμιν ἔχων (Θ 168 ..) Hom.
2643 ἐνάντιοι ἀλλήλοισιν· ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους (Λ 67) Hom.
2644 *ἐναντίον· ἐνώπιον, ἐμπρός (ρ 544) AS[102] Hom.
2645 ἐναντιότης· ἔρις (Cyr. in Ioh. 1, 56, 8) [καὶ ἐνάντιοι ἀλλήλοις· ἐρίζοντες]
2646 ἔναξεν· ἔσαξεν. ἐπίλωσεν. συνεπλήρωσεν. ἐπιμελῶς ἐμέστωσεν (φ 122) Ap.S.+
2647 ἐναπείληπτο· ἐγκατείχετο D
2648 *ἐναπερείσασθαι· ἐμπῆξαι g[44]AS[68], στῆσαι (2. Macc. 9, 4) LXX
2649 ἐναπέψυξε· τέθνηκεν (Greg. Naz. or. 43, 79 [36, 601A M.]) Greg.Naz.
2650 *ἐναπειλημένους· διακρατηθέντας AS[56]
2651 ἐναποθέρομαι· †ἐνδέχομαι D
2652 ἐναπομάξασθαι· τὸν τύπον ἀναλαβεῖν (Phil. vit. Mos. 1, 159) D
2653 *ἐναπομάξεται· ἐναποτυπώσει AS[69]
2654 *ἐναπομάττεσθαι· ἀναλαμβάνειν. μανθάνειν AS[57]

2629 ὅμοιος Su ε 1108 (Δ); E. Gen. 110 Mill. (EM 337, 20); Schol. **2630** Ph ε 805 **2634** Σ ε 375 **2641** cf. Ph ε 807 **2643** cf. Schol. **2646** ἔσαξεν et συνεπλήρωσεν Ap. S. 68, 4; ἐπίλωσεν cf. Schol. **2648** Su ε 1118 (Δ) |

2630 ἐνκυλίσαι H: ἐγ- Ald., accent. Schm. | gl. 3537 cft. Alb.; cf. et gl. 2894 **2631** ἀνερζωός H: Mus. **2634** ἐκπηδῶντας ἢ ἐκπεσόντας H: Pears. 282. Kust. = (ΚΣ) | v. l.: gl. 2599 **2635** ἐν ἀλ|λῶντα H, (ἐναλλόντα Mus.): Heins. = K **2636** ἐννάμα τι H: Heins. Voss. Pears. 282 **2637** ἐγκεκωμένος H: La.; ἐγκεκαυμένος Perg. Kust. | Ion., cf. Hdt. 7, 69, 1 **2638** ἔνανδρον H: κ〉 Heins. Kust. **2639** ἐνανοπυκίσαι H: Mus. **2641** ἔναντι La., haud necess. **2642** ἐναντίβιος (ν alt. corr. ex ?μ) H **2645** incl. e gl. 2643 repet. agn. Schm. **2648** ἐναπερήσασθαι H: Mus. = K Su **2650** ἐναπιλλημένους H (-ιλημμ- K[A]): Salm. Pears. 282 **2651** ἐναποψύχομαι ci. La. **2652** ἐναπομάζεσθαι H: Schm. **2653** ἐναπομάζεται H: Schm. = K

2655 *ἐναποματτόμενοι· ἐντυποῦντες (Cyr. epp. pasch. 77, 961B) g^{24} $A^{65}Br^{272}\Sigma(v^{24}S^{65})$

D **2656** ἔναρ· εἰς τρίτην. Λάκωνες

Hom. **2657** ἔναρα· ὅπλα. *σκῦλα S^{137}, λάφυρα (Ζ 480)

2658 ἐνάραι· ὑγιᾶναι

2659 †ἐναράνει· ἐντρυφᾷ

Hom. **2660** *ἔναρα βροτόεντα· τὰ σκῦλα τὰ ἀνθρωπίνῳ αἵματι μεμιασμένα (Ζ 480 . .) AS^{79}

2661 ἐναργῆ· δῆλα, *φανερά ($g^{14}A^{74}$). βέβαια, ἀσφαλῆ

2662 ἐναρεῖν· κυΐσκεσθαι. διαλέγεσθαι

D **2663** ἐνάρης· ἐνηρμοσμένος

D **2664** ἔναρθρον· εὐάρμοστον. ἢ ὑπὸ γράμμασι δηλουμένη φωνή

D **2665** ἐναρίζει· συκοφαντεῖ (com. ad. fr. 332 K.–A.)

Ap.S. **2666** ἐναρίζειν· [συκοφαντεῖν] σκυλεύειν· ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα· 'οὐδέ μιν ἐξενάριξε' (Ζ 417). καταχρηστικῶς δὲ ἀναιρεῖν (Χ 376) … ['ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἀναιρεῖν' (Φ 485)]

Hom. **2667** *ἐνάριζεν· ἀνεῖλεν, ἐφόνευεν A^{111}, ἐσκύλευεν (Π 731)

Hom. **2668** *ἐναρίζοι· φονεύοι καὶ τὰ ὅμοια (Α 191) A^{113}

Hom. **2669** *ἐνάριζον· ἐσκύλευον (Μ 195) A^{75}. ἀνεῖλον (Θ 530)

2670 ἐναρίθμια· φίλα, συνήθη

Hom. **2671** ἐναρίθμιος· συμψηφισθείς, καταριθμηθείς (Β 202)

2672 †ἐνάρεσθαι· ἀπολλύειν. φθονεῖν. ἐρείδειν. [ἀπολαύειν]

D **2673** ἐναρίσασθαι· ⟨ἐξ⟩οπλίσασθαι

2674 ἐναρκεῖ· ἐνδέχεται

D **2675** ἐναρκτεύει· φωλεύει, κρύπτεται

Greg.Naz. **2676** *ἐν ἄρκυσι· ⟨ἐν⟩ δικτύοις (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 155 [61, 981, 10 M.]) $vg^{41}A^{80}$

2677 *ἐναράξει· ἐνορμήσει A^{112}

2655 Σ ε 376; cf. E. Gud. 174, 23 St. **2657** E. Gen. 110 Mill. (EM 337, 41); σκῦλα Ap. S. 68, 5; Su ε 1124; Schol. Soph. Ai. 26a; λάφ. Schol. **2661** φανερά lex. Greg. or. 163, 5 (LGM 176, 5); cf. Σ ε 377; E. Gud. 467, 24 St. **2662** Theogn. can. 13, 13 Alp. **2666** σκυλεύειν – ἀναιρεῖν[1] EM 337, 39; cf. Ap. S. 68, 6; Apion 235, 19 L. (LGM 313, 19) **2667** ἐφόν. Schol. **2668** EM 337, 47; Schol. | **2669** Schol. | **2676** lex. Greg. (ord. alph.) ε 164

2655 ἐντυπούμενοι H: La. (reicit Alb.) = $K^{gABr}\Sigma$ **2656** cf. gll. 2683. 4403 **2658** 'vix sanum' La.; ἐναραΐσαι corrupte pro ἀναρραΐσαι Schm. **2659** ἐναβρύνει vel -εται Alb. **2660** βρωτόεντα H: Mus. | ἀνθρώπινα H: Schm. = K **2662** 'vetus vitium, eadem Theogn. [ἐναρεῖ]' La.; gll. α 4335. 4542 ft. Schm. **2663** ἐναρὴς H: accent. Ald. **2665** 'quadruplator despoliat, Comici metaphora' La. **2666** incl. e gl. 2665 (La.) | μὴν H: Mus. | ἐξενάριζε H: Mus. = Ap. S. | 'extrema propter αναιρειν male addita' La. | εἰς τὰ H: Mus. **2672** h. e. ἐναριζεθαι (Voss), φθείρειν (HSt. Thes. 975D) | dittogr. del. Alb. **2673** ὁπλίσασθαι H: La. **2675** φονεύει, κρίνει H: La. coll. gl. 2574 **2676** ἐνάρκυσι H: Mus. | add. La. = K **2677** ἐναρξάρξει H: Reisk.

2678 *ἐναρσφόρος· σκυλοφόρος (Hes. scut. 192 v. l.) g^{46}A^{114}

2679 ‘ἐναροκτάντας δὲ φθογγ. σκότος ὑψοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει’ Αἰσχύλος ἐν Νηρηΐσιν (fr. 151 R.). οἱ ὑπομνηματισταὶ παρὰ τὸ ‘οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ’ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι’ (χ 412), ἵνα ᾖ ὁ νοῦς· ὁ δὲ ἐναροκτάντας θάνατός μοι ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὑψοῦ ἀπολείψει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἥξει D

2680 ἔναρος· ἔνοχος, ἐπικατάρατος D

2681 *ἐνάρων· σκύλων (Z 68) A^{78} Hom.

2682 †ἐναρῶν· ἐπαύσατο σκύλων†

2683 ἔνας· εἰς τρίτην (Theocr. 18, 14) D

2684 *ἐνασελγαίνων· πορνεύων A^{51}

2685 ἐνᾶσθαι· φθαρῆναι. γηρᾶσαι D

2686 ἐνάσθη· ᾠκίσθη (Callim. fr. 680 Pf.) D

2687 ἐνάσσατο· ᾠκίσατο (Nonn. Dion. 3, 190)

2688 ‘ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο’· ἐνεπλάκη τῇ ἀσπίδι (O 645) Hom.

2689 ἔναστρος ὥστε μαινάς· Ἀχαιὸς Ἀλφεσιβοίᾳ (TrGF 20 F 16) ἀντὶ τοῦ Ὑάς· τὰς γὰρ Βάκχας Ὑάδας ἔλεγον D

2690 *ἐν ἄστεσιν· ἐν πόλεσιν (vg^{10}A^{53}Br^{276}Σ)

2691 ἐναστεΐζόμενον· ἐνοικοῦντα D

2692 *ἐν ἀτόμῳ· ἐν ῥιπήματι A^{87}Σ(vg^{31}). ἐν τάχει (1. Ep. Cor. 15, 52) A^{87}Σ N.T.

2693 ἔναυδος· ἔμπνους. φωνήεις

2694 *ἐναυάγησαν· ἐκινδύνευσαν (1. Ep. Tim. 1, 19) A^{106}(vg^{32}) N.T.

2695 *†ἐναυάζει· ἀμφιβάλλει A^{91}

2696 *ἐναυλίζεσθαι· ἐνδιατρίβειν (Cyr. in Ioh. 1, 696, 10 ..) A^{84}(g^{19})

2680 Theogn. can. 13, 14 (p. 6, 17 C.) **2688** cf. Schol. **2690** cf. Σ ε 381 **2692** Σ^{b} ε 1103; gl. Apost. 147 **2696** (Poll. 1, 73)

2678 ἔναρα φόρος H (εναεσφορος K^{g}, εναρεφορος K^{A}): La. (Hes.); εναρηφορος DI 2, 1438, 7 **2679** contin. H: nov. gl. Schm. | φθογγο . σκότος H: . σ del. Mus. [vel: .., . pr. del., . alt. in σ corr.]; φθόγγο[ς] ⟨ἐμοὶ ἔγ⟩κοτον La. | ὕψου H: accent. Mus. | ἀπολείψει H, nisi ι pr. add. Mus. (ἀπολέψει Ald.) | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | νηρέισιν H: Mus. | οσιη H, n.qu. s. o: Mus. | ἀδρᾶσιν H: Mus. | εὐχεταάσθαι H: accent. Mus. | ἐναροκάντας H: Mus. | θάνατον H: Heins. Brun. | μὴ H: Mus. | ἐπικα(?)ν(?)χώμενος H: Mus. | ἀθανατώνψ. H: Mus. **2680** Inscr. Cret. 3, 4, 6, 6 **2681** ἐνάρω· σκύλον H (-ωαν bis K): Mus. **2682** gl. del. Mus. **2683** ἐνὰς H: accent. Kust.; cf. gl. 2656 | v. l.: gl. 2882 **2684** ἐνασελγένων H: Mus. **2685** γηράσαι H: accent. La. | v. l.: gl. 2616, unde ἐνάσασθαι ci. La. **2688** le. ἐν ἀσπίδος H: Scal. Salm. Heins. al. | ἀντιγύπαλτο H: Alb. | nov. gl. ἐν. H: contin. ed. 1521 | ἐναπλάκη H: Mus. **2689** le. ἔναστρος H: Vales. | μ(έν)(ας) H: Vales. | ἄλφεσι βοῖαι H: Mus. | ὑαστ(ὰς) H: Vales. Heins. Voss. al.; Pherecyd. FGrHist. 3 F 90 cft. *Wil. **2690** ἐν ἄστει· ἐν πόλει (Plat. Phaedr. 227b) K **2691** ἐνασταιζόμενον H: Mus. | ‘expl. vix sana’ La. **2693** φωνηεῖς H: accent. Mus. **2695** ἐνδοιάζει Valck. Anim. ad Ammon. 68

2697 *ἐναυλισθήσεσθαι· ἐνοικισθήσεσθαι (Cyr. in xii proph. 2, 207, 29) A[72](g[21])

2698 *ἐναύλισμα· νεωστὶ γενόμενόν τι A[116]. οἴκημα (Cyr. in xii proph. 1, 187, 22 . .) vg[20]A[64]Br[271]Σ

Ap.S.+? **2699** ἔναυλοι· αἱ ἐπὶ τῶν χειμάρρων ποταμῶν καταβάσεις, τινὲς δὲ ποταμοὺς χείμαρρους (Π 71). ἢ διατριβαί (Hes. th. 129)

2700 *ἔναύλον· νέαν ἔχον τὴν εὐεργεσίαν, *οὐ πρὸ πολλοῦ vg[7]A[61] Br[245]. ἢ διατρίβοντα A[83]

2701 *ἔναυλος· ὁ ἀκουόμενος, παρὰ τὸν αὐλόν A[48]

Hom. **2702** *ἐναύλους· ποταμούς g[6]A[90]Σ, χείμαρρους. διόρυγας (Π 71) A[90]Σ

2703 ἐναυλόχουν· κατὰ πλοῦν ἐλόχων

D **2704** ἔναυόν· ἔνθες. Κύπριοι

D **2705** *ἐναύοντες· ἀνάπτοντες A[119]Br[307] πυρί. τὰ γὰρ σμήνη τῶν μελισσῶν διώκουσι διὰ πυρὸς καὶ καπνοῦ A[119] (Cyr. in xii proph. 2, 48, 14)

D **2706** Ἔναυρος· ὁ Ἀπόλλων

D **2707** ἐναύρω· πρωΐ. Κρῆτες

D **2708** ἐναῦσαι· ἐνάψαι. ἢ μεταλαβεῖν

2709 *ἐναύσασθαι· ἐξάψαι A[118]

2710 *ἔναυσμα· λείψανον, μετάληψις (Cyr. in Ioh. 2, 653, 1) AS[117]

2711 *ἐναύσματα· ἀρχάς. ἐμπυρεύματα g[8]AS[85]Σ. φαντάσματα AS[97]

2712 ἐναυχῆσαι· ἐλλαμπρύνασθαι (Phil. confus. 118)

2713 ἐναυχοῦσα· ἐλλαμπρυνομένη. σεμνυνομένη. καυχωμένη [ἐναφρένει θυμόν]

2714 ἐνάχθη· ἐσάχθη. ἐπληρώθη. ἐπιλώθη

2715 ἐνναύων· πρὸς τῷ ναῷ διάγων, ἱκετεύων

Hom. **2716** *ἐν βένθεσιν· ἐν βάθεσιν (A 358) AS[3]

2717 *ἔνβεννος· ὑελοειδής A[5](g[1])

LXX **2718** ἐν βουλῇ· ἐν φροντίδι (2. Esdr. 10, 3 v. l.). *ἐν συναγωγῇ AS[6], ἐν ὁδῷ (Ps. 1, 1 . .) (AS[4])

2697 cf. Σ ε 382 **2698** | Σ ε 383 **2699** – καταβάσεις Ap. S. 68, 25; ποταμοὺς χειμάρρους Σ ε 385 **2701** (Poll. 4, 67) **2702** ποτ. διώρ. Schol.; cf. Σ ε 385; E. Gud. 468, 17 St.; lex. αἱμ. ε 39 **2708** | Ph ε 820 **2711** – ἐμπυρεύματα Σ ε 386; cf. E. Gen. 111 Mill. (EM 338, 11) **2715** cf. Ph ε 824; Su ε 1137 **2716** Schol.

2698 γένόμενόν, ʹ pr. del. H **2700** ἔχοντα Mus. **2702** διόρυχας H: La. = (K); cf. Croen., Mem. Herc. p. X **2703** ἐναυλόχων H: Schm. **2704** ἔναυον H: La. coll. Be. 1, 445 **2707** cf. Be. 2, 764 **2708** μεταβαλεῖν H: La. **2710** μετάλησις H: La. = K **2711** ἐπευρέματα H: Fung. Salm. Heins. al. = K (E. Gen.) | nov. gl. φαντ. K: ? ad ἐναύσματα = ἐναυγάσματα (La.) **2713** ἐνλαμπρυνομένη H: Mus. | nov. gl. ἐναφρένει· θυμόν H: del. Mus.; cf. gl. 3452 **2714** ἐνέχθη H: Voss. Kust. Jens. Luc. 78 **2715** ἐναύω ποτνιᾶ δάγαν H: La. coll. ναεύω et gl. 2601 | ἱκετεύω H: Schm. **2716** expl. βάνθεσιν H: Guyet. = K Schol. **2717** ενβενοειδης K[g] (scl. εβεν- ut Schm.) | ὑελλοειδής H: Voss. = K

2719 ἐμβρῆσαι· ἐν φόβῳ
2720 *ἔν γε δή· ‘ἐν’ πρόθεσις, ‘γε δὴ’ σύνδεσμοι (Cyr. in xii proph. 1, 87, 18 ..) $v^{1}g^{2}AS^{7}$
2721 ἐνγείνωνται· ἐνγεννήσωσιν (Τ 26) Hom.
2722 ἐνγηράσασθαι· [ἐν] γήρᾳ χρήσασθαι
2723 *ἐν γήρᾳ πίονι· γῆρας λιπαρόν (Ps. 91, 15) $A^{9}(vg^{5}S^{9}Br^{359})$ LXX
2724 †ἔνγλαυσιν· ἐνγλαύκεσιν D
2725 ἐν γούνασι· ταῖς φρεσί (Ρ 514 ..) καὶ μέλεσι (Ε 370 ..) Hom.
2726 *ἐνγράφει· ἐγχαράττει AS^{10}
2727 ἐνδακοῦσα· κατεσθίουσα D
2728 ἐνδαμεῖ· ἐμμένει D
2729 ἐνδαναία· ἐρημία D
2730 ἐνδανδαίνει· ἀτενίζει, κατατολμᾷ D
2731 ἐνδαές· ἐν διανοίᾳ ἑκάστου (Soph. fr. 1041b R.)
2732 ‘ἐν δ’ ἄνεμος πρῆσεν’· ἐνέπρησε δὲ ὁ ἄνεμος. ἐνεφύσησεν, ἐγέμισεν, ἐκόλπωσεν (Α 481) Hom.
2733 *ἐν δαπέδῳ· ἐν τῷ ἐδάφει (Δ 2) Br^{318} Hom.
2734 ἐνδάπιον· ἐγχώριον (Nonn. Dion. 23, 131) D
2735 ἐν δ’ ἄρ’ ἔβη· ἀνέβη δὲ (Γ 261) Hom.
2736 ἔνδασαι· μέρισον D
2737 ἐν δ’ Αἴθυια· οὕτως Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Μεγαρεῦσιν, ἐπειδὴ εἰς αἴθυιαν ἀπεικασθεῖσα ὑπὸ τὰ πτερὰ ἔκρυψε τὸν Κέκροπα, καὶ διεκόμισεν εἰς τὰ Μέγαρα D
2738 ἐνδατεῖται· ἀπομερίζει (Aesch. fr. 350, 1 R. coni.) D
2739 ἐνδατουμένη· ἐπιλαμβανομένη. μερίζουσα (Lycophr. 155?) D
2740 ἐνδατούμενος· μεριζόμενος. καὶ οἱονεὶ κακῶς λέγων σφοδρῶς. ἀπὸ τῆς δαιτός (Eur. Herc. 218) D
2741 ἔνδαυλον· λοχμῶδες. δασύ D
2742 †ἐνδέναι· γνῶναι

2721 Schol. **2731** Ph ε 833 (cit. Soph.) **2732** – ἐνεφύσησεν cf. Schol. **2733** Schol. **2734** cf. Poll. 3, 51 (poet.); P. Antinoop. 2, 67, 21 (Hdn.) **2735** Schol. **2736** Ph ε 834

2719 ἐνβρίσαι· ἐκφοβεῖν (hoc Perg.) Alb. **2721** ἐνγείνονται H: Mus.; ἐγγίνωνται Schol. **2722** incl. Mein. **2723** ἐν γήρει Alb. = K | γῆρας λιφαρόν H: Ald.; ἐν γήρᾳ λιπαρῷ Biel. = K^{vgSBr} (γήρει) **2724** ἐνγλαύκεσιν H, ἐνγλαύκωσιν Mus.: expl. deesse cens. La. **2726** ἐγγράφει H: Voss. **2728** ἐνδαγεῖ· ἐμμανεῖ H: La. **2729** ἐνδάναι H: La. (ad δήν, ‘longe’) **2730** gl. δ 224 cft. Alb. | ἀτε|ἐνίζει H: ἐ add. rubr., del. Mus. **2731** ‘ad δαηναι?’ La. **2732** le. ἐν δ’ ἄνεμος H: ed. 1521 | πρῆσαι· ἐνεώρησαι H: Mus. | ἐγέμησεν H: Mus. **2734** ‘poetae Alexandrini cf. SEG 8, 464, 3. 497, 6’ La.; prob. Hollis 1998 (1), 66 coll. Euphor. SH 418, 37 (suppl. Lobel) **2735** ἂν δ’ Schol. (ut Hom.) **2737** ἐνδαρθυία H: Schm. post Hemsterh. (-υίᾳ) | αἰθυίαν H: accent. Mus. | κρύψαι H: Mus. | διεκόμησεν H: Mus. **2741** χολώδης H: Schm. **2742** ἐνδῆναι H: ἐνδέναι Ald.; v. l. gl. 748 agn. Voss. Pears. 283. Kust.

Hom. **2743** ἐν δέ· πρὸς τούτοις δέ. ἐν αὐτῇ δέ (Σ 483 ..)
LXX **2744** *ἐνδεεῖ· χρείαν ἔχοντι vg[18]AS[48], πτωχῷ (Prov. 27, 7) (AS[52])
2745 ἐνδέειν· ἐλλείπειν
2746 †ἐνδεῖ· ἐντέλλεται
LXX **2747** ἔνδεια· πενία, πτωχεία. πεῖνα (Prov. 6, 11)
2748 †ἔνδεικτο· ἐσήμηνεν
2749 *ἐνδείξει· ἐπιδείξει A[32](S[57]). ἐντελεῖ
2750 ἔνδειξις· ἀπόδειξις
Hom. **2751** *ἐνδείξομαι· ἀπολογήσομαι (Τ 83) vg[10]AS[43]
2752 †ἐνδείξω· ἐντινάξω
2753 *ἐνδεῖν· χρήζειν g[14]AS[26]Σ, ⟨ἐν⟩ ἐνδείᾳ εἶναι, καὶ ⌊ἐλλείπειν Br[1068]
D? **2754** ἕνδεκα· ἄρχοντες, οἷς παρεδίδοντο οἱ θανάτῳ καταδικασθέντες
2755 *ἐνδεκαδικόρ· εἶδός τι φασκωλίου. ⟨Λάκωνες⟩ S[58]
D **2756** ἐδεκάτευσα· τὴν δεκάτην ἐπραξάμην
LXX **2757** *ἐνδελεχεῖ· πυκνάζει A[51] (Sir. 41, 6 v. l.) [Λάκωνες]
LXX **2758** *ἐνδελεχισθήσεται· ἐνβραδυνεῖ (Sir. 20, 19 ..) A[49]
LXX **2759** *ἐνδελεχισμός· ἐπιμονή (Sir. 7, 13) g[4]Σ(A[28])
LXX **2760** *ἐνδελεχῶς· ἀδιαλείπτως v[5]g[6]A[27], συνεχῶς g[6]A[27]Σ, ἐπιμόνως (Exod. 29, 38 ..) g[6]A[27]Br[278](v[5])
D **2761** ἐνδελιτές· παντελές (Epich. fr. 179 K.–A.)
D **2762** ἐνδενδίλλειν· ἐμβλέπειν
D **2763** Ἔνδενδρος· παρὰ Ῥοδίοις Ζεύς· καὶ Διόνυσος ἐν Βοιωτίᾳ
D **2764** ἐν δεξιᾷ· ἐκ δεξιῶν, ⟨οὐκ⟩ ἐνδέξια· εἰ μὲν προπαροξυτόνως, οὐκ ἂν ἐπενέγκαιμεν τὸ ἀντικείμενον 'ἔστι δὲ πόλις ἐν δεξιᾷ εἰσπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον' (Thuc. 1, 24, 1)
2765 ἐν δέοντι· ἐν μέρει
2766 ἐνδέοντες· δανειζόμενοι
Hom. **2767** 'ἐν δέ οἱ ἦτορ'· ἐν δὲ τοῖς στήθεσιν αὐτοῦ ἡ ψυχή (Α 188)
Hom. **2768** *'ἐν δ' ἔπεσεν'· ἔπεσεν ⟨δέ⟩ (Δ 134)A[38]

2747 gl. Prov. **2750** (Poll. 4, 97) **2751** Schol. **2753** Σ ε 388 | **2754** Schol. Dem. 20, 156 (388a); cf. Arist. Ath. Pol. 52; Σ''' (Ph ε 838. E. Gen. 111 Mill. [EM 338, 31]); Poll. 8, 102 **2759** Σ ε 389 **2760** – συνεχῶς lex. Patm. 153 (LGM 163); συνεχῶς Σ ε 390 **2767** cf. Schol. **2768** cf. Schol. **2773** Ph ε 844

2743 πρὸ H: Mus. **2745** ἐνδεεῖν H: accent. Schm. **2746** v. l. gl. 2749 La. **2747** πείνα H: accent. Alb. = Phav. **2748** v. l. gl. 2850 (Alb.) **2749** v. l.: gl. 2746 **2752** ἐνσείσω Mein.; ἐνδικω (subi. ad δικεῖν) La. **2753** nov. gl. ἐνδεία H: contin. Mus. (qui ἐνδεᾶ leg.); ἐν add. Schm. **2755** ἐνδεκαδίκορ H: accent. La., qui ci. ἑνδεκαδοκορ | Λάκωνες e gl. 2757 retraxit Ruhnk. in Alb. Auct. = K **2756** contin. H: nov. gl. Sop. Meurs. Att. lect. 112 | ἐνδεκάτευσα τήνδε κώπην H: Scal. Salm. Bentl. Ep. ad Mill. 35 (2, 286–7). al. **2757** v. ad gl. 2755 **2758** ἐνδεχισθήσεται H: Schr. tacite = K | ἐνβραδύνει H: Guyet **2761** ἐνδελιπὲς H: Reitz. ex E. Gen. λ 127 Alp. **2762** ἐνδενειλεῖν H: Voss. Kust.; cf. gll. δ 622–3 **2764** nov. gl. ἐνδέξια H: contin. Jens. Luc. 78 | ⟨οὐκ⟩ La., coll. Schol.[AT] H 184. EM 338, 41 | ἐν δεξιᾶ H: Mus. **2768** ⟨δέ⟩ Kust. Jens. = K Schol.

2769 *‘ἐν δὲ ῥυτῆρσι’· τοῖς λώροις (Π 475) A^{34} Hom.
2770 ‘ἐν δὲ σθένος ὦρσεν’· ἕκαστον ἐρρώννυσεν (B 451) Hom.
2771 †ἐνδεές· συνεχές
2772 ἐνδευκέα· ἐμφερῆ, ὅμοια D
2773 ἐνδευκές· ὅμοιον D
2774 ἐνδεῶς· ἐλλιπῶς
2775 Ἐνδηΐδες· αἱ νύμφαι ἐν Κύπρῳ D
2776 ἔνδηλοι· φανεροί D
2777 ἐνδημία· παρουσία (Greg. Naz. c. 1, 2, 34, 241 [37, 963, 3 M.]) Greg.Naz.
2778 ἐνδήμου· συγγενικοῦ (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 64 [37, 1484, 13 M.]) Greg.Naz.
2779 ἐνδημησάντων· ἐλθόντων D
2780 ἔνδια· ὀδύνη. λεῖψις πράγματος. ἢ μεσημβρία. διατριβή
2781 Ἐνδίαγρος· Ἄρτεμις D
2782 ἐνδιάθετος λόγος· πᾶς λόγος ἐν νῷ λαμβανόμενος D
2783 ἐνδιαθέτως· ὁλοψύχως ἢ διηνεκῶς
2784 ἐνδιάθηκος λόγος· πᾶς ἔγγραπτος D
2785 ἐνδιαιτᾶται· σύνεστι. διατρίβει (Thuc. 2, 43, 3)
2786 ἐνδιαιτᾷ· †ἀρκέσει
2787 *ἐνδιαίτημα· διατριβή Br^{287}Σ(g^{1}A^{30}), οἰκητήριον, οἴκημα (Cyr. in xii Proph. 1, 197, 5 ..)
2788 *ἐνδιατρίβων· ἐπιμένων (Thuc. 7, 81, 4) (A^{25}) Att.
2789 ἔνδειγμα· ἀπόδειξις (2. Ep. Thess. 1, 5) N.T.
2790 ἐνδιάζω· μεσημβρίας ὥρᾳ ⟨…⟩ D
2791 ἐνδιάασ⟨κ⟩εν· δι⟨ετέ⟩λεσε διάγων ἐν ⟨ὑπαίθρῳ⟩ (Theocr. 22, 44) D
2792 ἐνδίεσαν· ἐπεδίωξαν, ἐπώτρυναν, ἐσπούδασαν (Σ 584) Hom.
2793 ἐνδιές· ἔνυδρον D
2794 ἐν δίκῃ· δικαίως
2795 †ἐνδίες ἵπποι· ἐν τῷ Ἀδρίᾳ ἵπποι· καὶ λυκοπαδεῖς καὶ λυκοφόροι
2796 ἔνδικον· ἀληθές, *δίκαιον vg^{17}A^{37}Br^{264}Σ, ἄξιον (Ep. Rom. 3, 8) (vg^{17}Σ) N.T.

2776 (Poll. 6, 206) **2785** cf. Poll. 1, 73 **2787** cf. Poll. 1, 73–4; διατριβή Σ ε 392 **2789** gl. Apost. 194 **2794** Su ε 1177; E. Gen. 111 Mill. (EM 339, 4) **2796** δίκαιον Σ ε 393; gl. Apost. 22; cf. Scholl. Aesch. Sept. 673f. Eur. Phoen. 470; (Poll. 8, 10)

2770 ἐρώννυσεν H: Mus. **2771** ἐνδε⟨λεχ⟩ές La. **2775** cf. Schol. Pind. Nem. 5, 12. gl. 4204 **2780** conf. ἔνδεια et ἐνδία/ἔνδια (Kust.) **2781** ‘Diana quasi meridianus daemon? susp.’ La. **2785** ἐνδιατᾶται? H: Guyet. Salm. = Phav. **2786** ἐν διαίτῃ· οἰκήσει (Iob 18, 6) Alb.; ἀργεῖ ci. La. **2790** ἐνδιάλω H: La. (vel ἐνδιάδδω) | lac. indic. Schm.; ⟨ἀναπαύομαι⟩ e. g. La. **2791** ἐνδίδας ἐνδίδαισεν διάγνωστον H: La. (incl. oblit.; Δ pro A et Λ; itacism.; interpol.) **2793** ενδιης : διερος = επισφαλης : σφαλερος (La.) **2795** le. ἐνδίες H: Alb.; Ἐνέτιδες (gl. 2958) agn. Jun. | ἀδριᾶ H: accent. Mus. **2796** ⟨δικης⟩ αξιον K^{vg}

Hom. **2797** ἔνδιος· μεσημβρινός (δ 450)
Eur. **2798** *ἐνδίκως· δικαίως vg^{19}A^{36}, ἀξίως, ἰἀληθῶς (Eur. Or. 505 ..) vg^{19} A^{36}
D? **2799** ἐνδίνων· τῶν μελῶν, ἀπὸ τοῦ ἐνδύσασθαι τῷ θώρακι καὶ τοῖς ἄλλοις ὅπλοις (Ψ 806)
2800 *ἐνδίοις· ὀρθρινοῖς A^{53}
2801 †ἐνδίσματα· ἐναλίσματα
D **2802** ἐνδιῶνται· μεσημβριάζουσιν
2803 *ἐνδοιαστόν· ἀμφίβολον (vg^{22}A^{31}Σ), ἀμφιδοξούμενον (Cyr. in 1. ep. Cor. 298, 2 ..)
2804 〈...〉· ἐν δισταγμῷ, ἐν φροντίδι
Hom. **2805** ἐν δοιῇ δέ· ἐν δισταγμῷ δέ (I 230)
D **2806** ἐνδοιϊτίναι· οἱ ἀπὸ ἑπτὰ πατέρων καὶ μητέρων ἀστῶν κατάγοντες τὸ γένος
D **2807** ἐν δοκῇ· ἐν ἐπιβουλῇ
D **2808** Ἐνδοκία· Δημήτηρ παρὰ Ἀθηναίοις
D **2809** ἔνδοκος· ἐνέδρα
2810 †ἐνδομαρία· ἡ κτίσις· ἢ παροιμία
Att. **2811** ἐνδομενία· κτῆσις. ἢ *ἀποσκευή A^{45}
D **2812** †ἐνδόθρας· τὰς ἀποκοπὰς τῶν νεοδόρων δερμάτων
2813 †ἐνδοιέμεναι· ὅσοι ἀπὸ ἑτέρων πατέρων καὶ μητέρων
2814 *ἐνδομυχί· ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ vg^{9}
2815 ἐνδόμυχοι· κάτοικοι
2816 *ἔνδον· ἔσωθεν A^{44}
LXX **2817** *ἐνδόσθια· ἔγκατα (Exod. 29, 17 ..) A^{47}
D **2818** ἐνδόσιμον· τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα
D **2819** ἔνδοσις· ὁμοίως
2820 *ἐνδοῦμενοι· ἐνδεσμεύοντες A^{24} ἢ δεσμούμενοι (Cyr. in xii proph. 1, 732, 18) (g^{3}A^{24})
Hom. **2821** ἐνδούπησα· ἐνέπεσα (μ 443)
D **2822** ἔνδρατα· τὰ ἐνδερόμενα σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ποσί

2797 Ap. S. 68, 29; E. Gen. 111 Mill. (EM 339, 1) **2798** δικαίως Tim. ε 23 **2799** cf. EM 339, 15; Schol. **2803** Σ ε 396 | **2805** Schol. **2811** cf. Poll. 10, 12 (improb.)

2797 ἐνδιὸς H: accent. Mus. **2800** ὀρθηνίοις H (K): Guyet **2801** expl. emendationem corrupti le. esse vidit Reisk. **2804** nov. gl. ἐν δισταγμῶ H: le. ἐνδοιασμῷ suppl. Voss., ἐν δοιασμῷ Alb. **2806** ἐνδοιίτιναι H: accent. La. | ἐπὶ H: Mus. | ἄστων H: accent. Mus. | v. l.: gl. 2813 **2807** ἐνδοκῆ H: Salm. **2808** ἡ μ(ητ)ήρ H: Jun. **2809** ἔνεδρα H: accent. Schm. tacite **2810** v. l. gl. 2811 (Schm.) unde κτῆσις (Guyet. Sop. Vales.) | παροικία Scal. **2811** κτίσις H: Heins. Brun. Guyet | v. l.: gl. 2810 **2812** νεοδοράς Reisk. (νεοδορά malit La.) | νεοδόξων H: ed. 1521 **2813** v. l. gl. 2806 agn. Kust. **2814** ενδομυχει K **2814–15** ἐνδομυχοῖ· λατοικεῖ ἐν ἀποκρύφῳ τόπῳ Dobr. **2822** cf. gl. δ 2347

2823 ἐν Δριώνας· δρόμος παρθένων ἐν Λακεδαίμονι D
2824 †ἔνδροια· καρδία δένδρου καὶ τὸ μέσον
2825 *ἐνδρομίδες· ὑποδήματα (Nonn. Dion. 16, 182) Att.
2826 Ἐνδρομώ· Δημήτηρ ἐν Ἁλικαρνασῷ D
2827 *ἔνδρυον· καρδία δένδρου, καὶ τὸ μέσον A^{54}
2828 ἐνδοιάζει· ἀπορεῖ, διστάζει (Cyr. in 2. ep. Cor. 344, 18)
2829 ἐνδοιασμός· ἀμφιβολία, *δισταγμός g^{21}, καὶ ἀπορία
2830 †ἔνδυδαν· ἔωθεν†
2831 ἐνδυκέως· φιλοφρόνως. *ἐπιμελῶς (Ψ 90) A^{35} Hom.
2832 ἐνδύκιον· πιστόν. φίλον. ἐμφερές. βέβαιον. ἀπόκρυφον
2833 ἐνδυκές· συνεχές. συνετόν. ἀφελές. ἀσφαλές. γλυκύ. πρόθυμον. εὔνουν. πιστόν. ἐπιμελές (Nic. th. 163)
2834 ἐνδῦναι· εἰσδῦναι. εἰσελθεῖν
2835 ἐνδύλω· ἔνδοθεν D
2836 ἐνεβάτευσεν· κατέσχεν D
2837 ἔνδυνεν· ἐνεδύσατο (Β 42) Hom.
2838 ‘Ἐνδυμίωνα Κᾶρα’· Ἀριστοφάνης (fr. dub. 937 K.–A.) τὸν Ἐνδυμίωνα Κᾶρά φησι διὰ τὸ περὶ τὸν Λάτμον δοκεῖν αὐτὸν τεθάφθαι D
2839 ἔνδυσις· κατάδυσις D
2840 ἐνδύτας· αὐλωτὸς στάμνος D
2841 ἐνδωρότερον· ὠμότερον. ἀκρατέστερον D
2842 ἐνδώσω· ὑποσημανῶ. παρέξω. δηλώσω D
2843 †ἐνεασμός· ἐμπαιγμός. πανουργία, δόλος
2844 *ἐνεβριμήσατο· ὠργίσθη $g^{1}A^{58}$**Br**^{273}Σ, ἐτάραξεν (Ev. Ioh. 11, 33) N.T.
$v^{ενα34}$

2825 Σ''' (Ph ε 856. E. Gen. 111 Mill. [EM 339, 19]); cf. Schol. Callim. h. Dian. 16a; Poll. 3, 155. 7, 93 **2831** | Su ε 1191 (Δ); E. Gen. 111 Mill. (cit. Hom.) (EM 339, 21); Schol.; Schol. Aeschin. 1, 149 (311a) **2837** Schol. **2838** cf. Ph ε 862 **2844** Σ ε 397; cf. lex. Patm. 151 (LGM 161) |

2823 δρίωνας H: accent. Mus.; ‘scribebatur δριῶνας [Mein. Theocr. 326] contra dialectum. Δριών δριου alicuius domina’ La. | λακεδαιμόνη H: Mus. **2824** v. l. gl. 2827 (Mus.) **2825** v. l.: gl. 3405 **2826** ἐνδρομῶ H: accent. Mus. | ἀλικαρνάσω H: accent. Mus. **2827** μέσαβον Hemsterh. coll. Poll. 1, 252 | v. l.: gl. 2824 **2828** ἐνδάζει H (ἐνδυάζει HSt. Ind.): Pears. 284 **2829** ἐνδυασμὸς H (K): Pears. 284 **2830** ἐνδύλαν Baun. 1911, 383, coll. gl. 2835 (ἔνδυλαν Alb. Auct.); tum ἔσωθεν (Pears. 284) **2831** ἐνδεκαίως H: Mus. = K testt. **2832** ἀποκρύφιον H: Schm. **2833** εὔπνουν H: Alb. **2835** cf. gl. 2830 **2836** contin. H: nov. gl. Mus. | κάτεχεν H: Alb. **2837** v. l.: gl. 574 **2838** le. ἐνδυμιωνάκαρ H: Palm. | ἐνδυμίωνα. ἄκαρα H: Mus. | τὸ alt. H: Schm. tacite | λάτμ· H: Mus. = Ph **2840** ‘l. vix sanum’ La. | αὐλ. ‘i. q. ῥαβδωτος?’ La. **2841** = ἐνζωρότερον (Alb.), tum ἀκρατότερον (Schm.) **2843** ἐνεασμός def. Giangrande 1969, 146 (nom. actionis ab ἐνεάζω); ἐπηρεασμός ci. La., coll. Arist. rhet. 1378b18 | ἐμπηγμὸς (η e corr.?) H: Ald.

2845 ἐνέβριθον· ἐνεκύουν
2846 *ἐνέγκασθαι· ἐνέγκαι g^{14}Σ, φέρειν
.LXX **2847** ἔνεγκον· ἔνεγκε (Gen. 27, 7)
2848 *ἐνεγκοῦσαν· τὴν μητέρα. ἢ πατρίδα vg^{12}A^{55} ἢ πόλιν
D **2849** ἐνεγλαυκώς· φοβερὸς ἰδεῖν
2850 †ἐνέδεκτο· ἐνεσήμηνεν. ἐνετείλατο
D **2851** ἐνεδιάσθη· [εἴσ] ἐνεπλάκη
LXX **2852** *ἐνεδίδου· ἐχαυνοῦτο (Gen. 8, 3) A^{88}
2853 *ἐνέδρα· ἔγκρυμμα vg^{26}A^{69}Br^{314}, δολερὸν ὑποκάθισμα vg^{26}A^{69}
LXX **2854** *ἐνεδρεύει· δόλον μηχανᾶται A^{102}, ἐνκαθέζεται g^{34}A^{102}, κατατηρεῖ (Ps. 9, 30)
2855 ἐνέδρη· ἐνηδρεύθη
Greg.Naz. **2856** *ἔνεγκεν· ἤνεγκεν (Greg. Naz. c. 1, 1, 4, 45 [37, 419, 5 M.]) AS^{63}
2857 †ἔνιεν· ᾤκει
2858 ἐνέεικαν· ἤνεγκαν
2859 ἐνεείκω· ἐνέγκω
Hom. **2860** ἐνέηκεν· ἐνέβαλεν (K 89)
2861 *ἐνεθουσία· ἐμαίνετο vg^{18}AS^{60}
2862 *ἐνέθορεν· ἐνεπήδησεν AS^{54}
2863 ἐνειπή· ἀπειλή
2864 *ἐν εἴδεσιν· ἐν διαφοραῖς vg^{42}AS^{93}
D **2865** ἐνέθρεξεν· προσωρμίσθη
D **2866** ἐνεθρίωσαν· θρῖον ἐποίησαν, ὅπερ ἐστὶ βρῶμα (com. ad. fr. 333 K.–A.)
D **2867** ἐνεθυμίαζον· ἐνεθυμούμην
Att. **2868** ἔνει· Ἀττικοί. ἔνηθεν
D **2869** ἐνείληται· ἐζημίωται
D **2870** ἐνειλημμένους· πολιορκηθέντας
2871 *ἐνειμάμην· ἐμερισάμην Br^{1138}
Hom. **2872** ἐνεῖκαι· ἐνέγκαι (Σ 334)

2846 Σ ε 415 | **2847** Ph ε 870 **2848** – πατρίδα cf. Cyr. g^{11}A^{82}; Σ ε 416 **2860** Schol. **2861** Su ε 1226 **2865** Ph ε 875 **2872** Ap. S. 68, 32; E. Gen. 111 Mill. (EM 339, 32)

2845 ἐνέβριον H: La. **2846** ἔνεγκαι H: accent. Mus. **2847** ἔνεγκ(εν) H: Arnald. Lect. 46 **2849** ἐνεγ|γλαύκ(ως) H: L. Dind. 3, 27C post Voss. (-ος) **2850** ἐνέδεικτο pro ἐνεδέδεικτο agn. Hemsterh. Misc. obs. 4, 2, 290 | v. l.: gl. 2748 **2851** εἰσενεπλάκη H: La. **2853** ἔνεδρα H: accent. Fung. **2854** nov. gl. ἐνκάθεται [sic] H: contin. Sop. Voss., emend. La. = (K) **2855** expl. ἐνέδρευσις Mein. ('vix recte' La.) **2856** ἐνέεγκεν H: Mus.; ενεκεν K^{A}, ενεικεν K^{S} | ἔνεγκεν H: ed. 1521 = K **2857** v. l. gl. 2606 (Scal. Sop. Salm. al.) **2858–9** h. e. ἔνεικαν, ἐνείκω; cf. Lob. El. 57 **2864** ἐνειδέσσειν H: Sop. Salm. Pears. 284 = K; ad Greg. Naz. c. 1, 1, 4, 19 (37, 417, 4 M.) σὺν εἴδεσιν ref. ci. La. **2865** ἐνέθριξεν H (Ph): Perg. **2866** θρίον H: accent. Schm. tacite **2869** ἐνειλῆται H: accent. Ald. **2870** ἐνειδημένους H: Mein. post Voss. (-μ-) | πορθήσαντας H: Herw. 1904, 256

2873 *ἔνειμεν· ἔδωκεν (ξ 449) (Br^{261}) Hom.
2874 ἐνειματιών· ὁ τὰ †ἐνπάσματα τοῖς ἀνδρᾶσιν ἐκτιθείς D
2875 ἔνειρα· ἐνέβαλον. ἐνεπερόνησα
2876 *ἔνειρας· ἐνέρραψας. ἐνέβαλας AS^{46}. ἥρμοσας. συνῆψας (Iob 10, 11) LXX
2877 ἐνείρων· ἐναρμόζων. συνάπτων
2878 ἐνείς· ἐνθέμενος (Nic. al. 197) D
2879 ἐνείσποι· εἴποι (Ξ 107) Hom.
2880 *ἐνεῖχον· ἐχόλουν AS^{90}(vg^{38}Br^{376}), ὠργίζοντο (Gen. 49, 23) S^{90}(vg^{38}A^{111}) LXX
2881 ἕνεκα· τοὔνεκα, τούτου χάριν (Α 110) Hom.
2882 †ἐνεκές· εἰς τρίτην
2883 *ἐνσκήψαντα· ἐφορμήσαντα (Cyr. in Esai. 70, 1208A) vg^{ενσ5} AS^{ενσ16}
2884 ἐνεκολάβισε· κατέπιεν. ἀπὸ τῶν ἀκόλων. ἢ καὶ ἐπέρανεν, ὥς τινες. οἱ δὲ ἐνεκολήβασεν D
2885 *ἐνεκοπτόμην· ἐνεποδιζόμην (Ep. Rom. 15, 22) AS^{73} N.T.
2886 *ἐνεκότουν μοι· ἐμηνίαζον vg^{27}AS^{70}. ἐμνησικάκουν (Ps. 54, 4) vg^{27}AS^{70}Br^{373} LXX
2887 ἐνέκρουσεν· προσέβαλεν. ἐπέσχεν (Iud. 4, 21) LXX
2888 ἐνεκρίκωσεν· ἐνέδησεν (Hippocr. oss. nat. 18 [9, 194, 8 L.]) D
2889 *ἐνέκυρσεν· ἐνέτυχεν S^{115}, ἐπλησίασεν (Ν 145) Hom.
2890 *'ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο'· ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐδέσμουν (Σ 553) AS^{65} Hom.
2891 *ἐνέλειπεν· εἴασεν AS^{50}
2892 *ἐνέλειψε· παρέλειψε AS^{48}
2893 ἐνελήκησα· ἔπλησα. ἐψόφησα (Cratin. fr. 169 K.–A.?) D
2894 †ἐνελήκισεν· ἐνεκύλισεν
2895 ἐνελίπανεν· ἔπλησεν. [ἔπληξεν]
2896 Ἐνελυσκίς· Δημήτηρ ἐν Σάμῳ D
2897 ἔνελος· νεβρός D

2876 ἐνέβαλας gl. Iob **2878** Schol. Nic. b **2879** Schol. **2881** | Schol. **2884** Σ''' (Ph ε 879. E. Gen. 111 Mill. [EM 340, 33]) **2885** gl. Apost. 85 **2888** Erot. ε 38 **2889** Schol. | **2890** Schol. **2893** | cf. Ph ε 883 (cit. Cratin.)

2874 ἐνυφάσματα Sop.; ἐνπετσμάτα La. | ἀνδράσιν H: Sop. | ἐπιτιθείς L. Dind. 1101C **2875** ἐνείρα H: accent. Mus. | ἐνεσπερόνησα H: Mus. **2876** ἐνείρας H: accent. Mus. | ἐνέραψας H: Mus.; ενετρεψας K | ἔβαλας H: La.; ἐνέβαλες Alb. = K **2879** ἐνίσποι Schol. (ut Hom.) | ἔπει H: Voss. (? voluit Mus.) **2882** v. l. gl. 2683 (Alb.) **2883** ἐνεκήψαντα H: Schm. = K | ἐνορμήσαντα H: La. = K; gl. 3298 cft. Alb. **2884** ἐνεκολάβησε H: Kust.; ἐνεκολήβασ(σ)ε Σ''' (cf. H ad fin.) | ἀκολῶν H: accent. Heins. **2887** ἐνέκρυσεν H: Salm. **2888** ἐνί(?)δησεν H: Mus. = Erot. **2890** ἐλλαδάνοις H (K): Mus. = Schol. | δεομένοις H (K^{A}): Mus. = K^{S} Schol. **2891** ενελιπεν K$^{Ae\ c.}$ **2893** ἐνελέκησα H: Voss **2894** ἐνηλίνδησεν vel ἐνήλισεν Alb. coll. gl. 2630 **2895** incl. Schm. tacite (an voluit Alb.?) **2897** 'olim ad expl. gl. 2796 [?2896] pertinebat ενελος ⟨γαρ ο⟩ νεβρος' La.

2898 *ἔνεμεν· ἔβοσκεν vg[35]AS[89]. εἶχεν
Hom. **2899** *ἐνεμέσσα· ἐμέμφετο (N 16) AS[107] ἢ ἐμεμψάμην A[79](S[118]; Br[325]?)
D **2900** ἐνένωτο· ἐνενόητο (Hdt. 1, 77, 3)
Hom. **2901** ἐνένιπεν· *ἐπέπληξεν AS[64]. ἐλοιδόρησεν, ὠνείδισεν. ἠπείλησεν (Π 626)
Hom. **2902** *ἐνέμοντο· ᾤκουν (B 496) g[37]
2903 *ἐνέντος· ἐμβαλόντος AS[105]
2904 ἐνέξεται· ἐνσχεθήσεται
N.T. **2905** ἐνεοί· ἄφωνοι (Act. 9, 7)
2906 †ἐνεόλκον· ἰσόρροπον
LXX **2907** *ἐνεόν· κωφόν. καὶ μωρόν AS[68]. ὅθεν καὶ ⟨ὁ⟩ ἀμνήμων (Prov. 17, 28) S[68]
2908 *ἐνεός· νωχελής. μετέωρος g[36]AS[83]Σ. κωφός v[24]g[25]Br[315]Σ, μάταιος [g[25]], μωρός g[25]Br[315]. ὃς οὔτε ἀκούει οὔτε λαλεῖ
2909 *ἐνεόχμωσεν· ἐκίνησεν AS[80](Σ), ἠλλοίωσεν Σ, ἐκαινοποίησεν A[80] Σ(vg[32])
LXX **2910** *ἐνεπάγησαν· ἐνηλώθησαν (Ps. 37, 3) vg[44]AS[94]Br[381]
D **2911** ἐνεπαρῴνησαν· ἐνύβρισαν (Ios. Ant. 20, 154)
D **2912** ἐνεπάρησαν· συνεπλάκησαν
Hom. **2913** *ἐνέπασσεν· ἐνεποίκιλεν g[5]Σ. ὅθεν καὶ παστός (Γ 126) [ἢ ἐνέτασεν. ἢ ἐπόκιλεν]
Hom. **2914** *ἐνέποντες· λέγοντες (Λ 643) vg[6]A[77](Br[294])
Eur. **2915** ἐνέπουσι· λέγουσιν (Eur. Or. 1461)
2916 ἐνέπει· λέγει. κελεύει. ἱστορεῖ
D **2917** ἐνεπιδημεῖν· ἔνδημον εἶναι
2918 ἐνέπνεον· ἐβίουν
Hom. **2919** ἐνεπνύνθη· ἀνεβίωσεν. ἠγέρθη (E 697 v. l.)
Hom. **2920** ἐνέπρηθον· ἔκαιον (I 589)
N.T. **2921** *ἐνεργεῖ· πράττει (Ep. 1. Cor. 12, 11) AS[47]

2899 Schol. | **2901** ἐπέπλ. et ὠνείδ. Schol. **2902** Σ ε 420; cf. Schol. **2905** gl. N. T. (Act. 23, p.69 Alb.); cf. Psell. poem. 6, 333 **2907** – μωρόν gl. Prov.; ἀμνήμων lex. rhet. 251, 27 **2908** – κωφός Σ ε 421; ὃς οὔτε ἀκούει cf. Antiatt. ε 11; (Poll. 5, 120) **2909** ἐκίν. cf. Σ ε 430; ἠλλ. – Σ ε 413; lex. αἱμ. ε 20 **2913** Σ ε 422; cf. Schol. | **2914** Schol. **2920** Schol.

2898 ἔνελεν· ἐβόησεν H: Schm. 1859, 208 = K **2899** ἐνέμεσσα H: accent. Mus. | duo gll. in K, le. alterius ενεμεσσων K[S] **2900** ἐνένητο H: Pears. 285. Kust. **2901** ἐνένηπεν H: Schm. = K Schol. | ἀπέπληξεν H: Mus. = K Schol. | ὠνείδησεν H: Mus. = Schol. | ἠπό(?έ)λησεν H: Mus. **2903** ἔνεντος H: Mus. | ἐκ(?)βάλλοντος H: ἐμ- Mus.= K, -λ- Schm. = K[Ae c.] **2904** ἐσχεθήσεται H: Mus. **2905** v. l.: gl. 3181 **2906** v. l. gl. 3048 (Alb.) **2907** add. lex. rhet. **2908** βαιὸς H: Schm. = K | v. l.: gl. 2611 **2909** ἐνεώχμ- Σ bis **2913** ἐνεποίκιλλεν (= Σ[BSu] Schol.) et ἐπόκιλλεν Mus. | incl. Alb. ('dubitantis librarii') **2917** ἐνεπίδημεν H: Thes. 3, 1062C **2918** ἐνέπλεον H: Voss. Pears. 285 **2919** ἐνεπνύ(?)θη H: Mus. | v. l.: gl. 5465 **2921** ἐνεργεῖς H: Ald.

2922 ἐνέργησις· ἡ εἰς γλουτοὺς κάθεσις τῶν χειρῶν D
2923 *ἐνεργεῖται· κατασκευάζεται (1. Esdr. 2, 16) AS[92] LXX
2924 *ἐνεργεῖν· ἑτοίμως πράττειν (Ep. Philem. 2, 13) vg[31]AS[74] N.T.
2925 *ἐνεργής· δυνατός vg[45]AS[99]Br[455], ἰσχυρός (Ep. Hebr. 4, 12) N.T.
2926 Ἐνεργίδα· Δημήτηρ D
2927 ἐνεργμός· κροῦσμα μουσικόν· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἔνερξις (Phryn. com. fr. 6 K.–A.) D
2928 *ἐνεργοί· ἕτοιμοι πρὸς ἐργασίαν AS[75] ἢ αἱ μὴ ἀργαί
2929 *ἐνεργουμένη· εἰσακουομένη A[97](S[122]). τελούμενη (Ep. Gal. 5, 6) (A[98]S[122]) N.T.
2930 ἔνερθεν· κατωτάτω, *ὑποκάτωθεν (Θ 16) vg[19]AS[66]Br[263]Σ Hom.
2931 *ἐνερείσας· ἐμπήξας g[16]AS[59]Br[280]Σ. στηρίξας. ἢ ἐμβαλών (Cyr. incarn. unigen. 691, 9)
2932 ἐνερείσομεν· ἐμβλέψομεν D
2933 *ἐνερείδοντες· ἐμπηγνύντες (Cyr. glaph. in Pent. 69, 497D) AS[57] Br[268]Σ(vg[15])
2934 ἐν ἕρκεσι· περιφράγμασι, τείχεσιν (φ 238) Hom.
2935 ἔνεροι· νεκροί, ὑποχθόνιοι. ἀσθενεῖς
2936 ἐνέροις· τοῖς ὑπὸ τὴν γῆν τόποις (Ο 188) Hom.
2937 ἔνερθεν· κάτω (Ν 75) Hom.
2938 ἐνέρτατον· κατώτατον D
2939 *ἐνέρτεροι· οὕτω λέγονται οἱ Τιτᾶνες διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι AS[101] D
2940 *ἐνέρτερος· κατώτερος vg[7]Σ, ἐν ⟨τῷ⟩ κατωτέρῳ AS[100] ⟨διάγων τόπῳ⟩ (Ε 898) A[100] Hom.
2941 ἔνεσαν· ἦσαν, *ἐνῆσαν (Ζ 244) S[125] Hom.
2942 ἐνεσιάλευεν· ἔπτυεν, ἐνέπτυεν D
2943 ἐνεσίῃσιν· ἐννοίαις, καὶ βουλῇ (Ε 894) Hom.
2944 ἐνεσκίμβηκεν· ἐνεστήρικται. ἐνεσκίρωται D

2924 gl. Apost. 155 **2927** cf. Σ''' (Ph ε 889. E. Gen. 111 Mill. [EM 340, 3]) (cit. Phryn.) **2928** cf. gl. Apost. 153 **2930** Schol. | Σ ε 425; E. Gud. 472, 13 St.; Theogn. can. 13, 19 Alp. (p. 6, 19 C.) **2931** ἐμπ. Σ ε 424 **2933** Σ ε 423 **2934** | cf. Schol. **2935** νεκροί Ap. S. 69, 1; E. Gen. 111 Mill. (EM 340, 8); cf. Σ ε 426; Schol. Ο 188; Theogn. can. 13, 16 Alp. (p. 6, 17 C.) **2936** cf. Schol. **2940** Σ ε 427; Schol. | **2943** Schol. |

2922 ἐνεργεῖς H: La. de salt. 20 **2924** ἔνεργον· ἑτοίμω H: Mus. = K test. **2928–9** una gl. ἐ.· ἕ. πρὸς ἐ. ἢ ἐνεργ. αἱ μὴ ἀ. εἰσ. τελ. H: Pears. 284. 285. Alb. (= K) **2930** ὑποκάτω H: La. = K testt. **2932** ἐνερίσομεν H: Mus. **2933** ἐνερίδοντες H: Mus. = KΣ | ἐμπηγνῦντες H: accent. Mus. **2937** ἔνερον H: Cob. VL[2] 304 **2940** suppl. La. = K **2941** fin. ἤνεσαν H: Kust. **2943** ἐννεσίῃσιν Sop. Pears. 285. Kust. = Hom. et gl. 3194 | βούλη H: accent. Schow 265; βουλαῖς Mus. **2944** ἐνεσκέμβηκεν H: Mus., 'forma vix ferenda' La. | ἐνεσκείρωται H: La.

Hom. **2945** *ἐνεσκίμφθη· κατεπάγη (Π 612) ($g^{20}S^{123}\Sigma$)

2946 *ἐνέσκιμψεν· ἐνέπεσεν (g^{30})

2947 *ἐνεσκιρωμένη· ἐρρυπωμένη (AS^{84})

2948 ἐνεσκιρωμένον· τὸ †ἅγαν ἔχον (Esai. 27, 1 Aqu.)

2949 ἐνεσκευάσατο· καθωπλίσατο

Hom. **2950** ἐνέστακται· ἔνεστιν κατά τι μέρος (β 271)

2951 *ἔνεστιν· ἔξεστινAS^{52}. ἐξόν $g^{4}AS^{52}$

LXX **2952** ἐνεστῶτα· παρόντα. προκείμενον (1. Esdr. 9, 6)

2953 *†ἐνέτας· τοὺς ἐνοικοῦντας AS^{67}

2954 †ἐνετάν· ἐκκεῖται

2955 *ἐνετείλατο· παρήγγειλεν AS^{87}, διετάξατο (A^{87}). ἐσαφηνίσατο (Gen. 2, 16 . .)

Hom. **2956** *ἐνέτῃσι· περόναις $g^{21}S^{126}\Sigma$, ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι, ἢ ιπόρπαις (Ξ 180) S^{126}

2957 †ἐνέτησεν· ἐπερόνησεν†

D **2958** ‘ἐνετίδας πώλους στεφανηφόρους’· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν Ἀδρίαν Ἐνετίδος· διαφέρει γὰρ ἐκεῖ 〈. . .〉

D **2959** ἐνετός· ἐγκάθετος (Men. fr. 537 K.–A.)

N.T. **2960** ἐνετύλιξεν· ἐνείλησεν (Ev. Matth. 27, 59 . .)

D **2961** ἐνετύρευσεν· ἐνετάραξεν. ἐνεσκεύασεν (com. ad. fr. 334 K.–A.)

Hom. **2962** Ἐνετῶν· τελείων. ἢ ἐπὶ γένους τῶν ἡμιόνων (Β 852)

2963 ἐνευναίου· ἐγκοιτίου

Hom. **2964** ἐνεύναιον μέγα καὶ πολύ· ἐγκοίτιον (ξ 51)

2965 †ἐνεύνακτοι· οἱ παρθενίαι

D **2966** ἔνευνοι· ἐπιτήδειοι τόποι εἰς κύπριν

2945 cf. Σ ε 428; Ap. S. 69, 2 (**Π**[6] 9); Schol. **2950** Ap. S. 69, 3; ἔνεστι Schol. **2956** – περόναις Σ ε 429; – ἐνίεσθαι Ap. S. 69, 5; Schol. **2958** cf. Ph ε 902; Schol. Eur. Hipp. 231a **2959** Ph ε 905 **2962** | Schol. **2964** Ap. S. 69, 6; Schol.

2945 ἐνεσκίμφη H: Pears. 285. Kust. = (K) Ap. S. Schol. Σ^{ADPh} | κατεπάγε H: ed. 1521 = (Schol.) **2947** ἐνεσκει(?η)ρωμένη H: Pears. 285. Kust. **2948** ἐνεσκειρωμένον H: Kust. | αὔαν〈σιν〉 ci. La. **2953** ἐνετὰς H: accent. Mus.; ἐνναέτας agn. Guyet | ἐνοκοῦντας H: Mus. = K **2954** ἐνετάν ἐκκεῖται (αι maculatae) H; ἐναύεται· ἐκκαίεται vel ἐνίεται· ἔγκειται Kust.; Ἐνετᾶν (Eur. Hipp. 1131) Schm. (tum ἐκεῖ 〈διαφέροντες ἵπποι〉 La.) **2956** περον … (?τις) ἐπὶ τοῦ αἰνεῖσθαι H: Mus. = K Schol. (Σ); πόρπαις ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι Ap. S. **2958** ἐνέτιδας H: accent. Schr. tacite | στεφα|ἐνιφόρω (ἐ rubr.) H: Mus. | ἀπὸ τοῦ H: Mus. | διαφέρουσι Mus. | lac. indic. Schm. | hanc gl. ad Alcm. (PMGF fr. 172) ref. recte negat Livadaras 1972, sed neque ad Eur. Hipp. 230–1 est referenda **2959** ἐγκαθεστώς H: Alb. **2960** ἐνετείληξεν, υ s. η H: -τυλ- Mus., -ιξεν Ald. | ἐνείλησσεν H: Lob. El. 135 tacite **2962** τελειῶν H: accent. Mus. **2963** ἐγκυτίου H: Sop. Arcer. Heins. al. **2964** καὶ δασύ Hom. | ἐγκύτιον H: Guyet. Salm. Sop. al. = testt. **2965** ἐνευνάκτοι H: accent. Kust.; h. e. ἐπεύνακτοι (Theopomp. FGrHist. 115 F 171. Diod. 8, 21) (Schm.) **2966** κύπρ( ) H: Mein.

2967 *ἐν εὐσήμῳ· ἐν καλῇ καὶ ἀγαθῇ (Ps. 80, 4) AS[71] LXX
2968 ἐν εὐφήμῳ· ἐν εὐβοήτῳ
2969 ἐνεύχεσθαι· τὸ δεόμενόν τινος τυχεῖν ἐξορκίσαι τὸν ἀξιούμενον D
2970 †ἐνέφει· ἐρείδει
2971 *ἐνέφηνεν· ἐνέδειξεν (2. Macc. 3, 16 v. l.) AS[53](vg[10]) LXX
2972 ἐνεφλεβοτόμει· πολλάκις διεῖλε τὰς φλέβας (Hippocr. nat. oss. 18 [9, 194, 8 L.]) D
2973 *ἐνεφόρησεν· ἐνεπλήρωσεν AS[61]
2974 *ἐνεφορεῖτο· ἐχορτάζετο (AS[49])
2975 ἐνέφραξε· συνέκλεισε. περιετείχισεν (Iudith 16, 3 ..) LXX
2976 †ἐνέφενεν· ἐλάβετο
2977 *ἐνέχεεν· ἐνέβαλεν vg[41]A[91](S[127])
2978 *ἐνέχει· μνησικακεῖ. ἔγκειται AS[81]
2979 *ἐνεχείρησεν· προέθηκεν (AS[96])
2980 ἐν ἐχεγγύῳ· ἐν βεβαίῳ
2981 ἐν Ἐχελιδῶν· Ἔχελος ἥρως, ὡς δὲ ἔνιοι ἐπίθετον ἥρωος, ἀπὸ τοῦ ἕλος παρακεῖσθαι τῷ ἡρῴῳ. ἔστιν δὲ ὁ Ἀθηναίων ἱππόδρομος ἐν Ἐχελιδῶν ἐν ᾧ ἱππικοὶ ἤγοντο ἀγῶνες καὶ ναὸς Ἐχέλου D
2982 *ἐνέχεσθαι· ἐγκαλεῖσθαι. κρατεῖσθαι AS[51]. συνέχεσθαι
2983 ἐνέχεται· συνέχεται (Ezech. 14, 4) LXX
2984 ἐν ἐχθέσει· ἐν ἐκρίψει (Sap. 11, 14 v. l.) LXX
2985 *ἐνεχόμενοι· κρατούμενοι (Cyr. in Ioh. 1, 477, 23 ..) AS[95]
2986 ἐνεχρίμφθη· ἐνέπεσεν. ἐνεβλήθη D
2987 ἐνέχρισεν· ἐνεκέντρισεν D
2988 ἐνέχυρα· ἀρραβῶνες D
2989 *ἕνη· τριακάς. Ἀττικῶς AS[30]
2990 *Ἐνηάτεκ· ὄνομα κύριον AS[19]
2991 ἐνήδοιτο· ὠφελοῖτο. χαίροιτο. φαιδροῖτο
2992 *ἐνηέας· προσηνεῖς (v[ενι6]g[6]S[33]), ἀγαθούς. συνετούς. ἐπιεικεῖς (Opp. hal. 1, 392) (AS[26])

2967 Su ε 1275; Ecl. AO 2, 441, 21 **2972** cf. Bacch. ap. Erot. ε 39 **2981** cf. Σ''' (Ph ε 906. E. Gen. 112 Mill. [EM 340, 53]); St. Byz. ε 181 (291, 7 M.) **2987** Ph ε 909 **2989** cf. Ph. ε 913 **2992** προσ. Schol. Opp.

2967 ἐνευσήμω H: Mus. = testt. **2968** ἐνευφήμω H: Mus. | ἐνευβοήσω H: Mus. **2969** ἐξορῆσαι H: Heins. **2971** ενεδειξατο K[vg] **2976** ἐνέφ.(?ε)νεν H: ἐνέφηνεν Mus. **2977** ἐνέλαβεν H: Voss. Pears. 286 = K[vgA(S)] **2980** ἐνεχεγγύω H: Mus. | ἐνεβεβαίω H: Mus. **2981** ἐνεχελιδὼν H (Σ'''): Meurs. Rel. Att. 20, cf. St. Byz. | ἐπὶ H: Salm. = St. Byz. | ἥρωϊ H: Schm. | ἐνεχελιδὼν H: Meurs. | ναὸς ἴλου H: Sop. Meurs. **2984** ἐνεχθέσει· ἐνεκρίψει H: Schm. post Alb. (ἐκθέσει) **2986** ἐνεχρήμφθη H: Mus. | ἐξεβλήθη H: Alb. **2987** ἐνέχρησεν· ἐγκεκέντρικεν Ph **2991** ὠφέλοιτο H: accent. Mus. **2992** ἐνηέους H: Mus.; ἐνηέος ci. Schm. = Ap. S. 69, 7 | ἐπιείκεις H: accent. Mus. | v. l.: gl. 3013

D **2993** ἐνήει· ἐσώρευεν
Hom. **2994** ἔννεον· ἐκολύμβων (Φ 11)
2995 ἐνηής· σώφρων, *ἀγαθός S[36], προσηνής. πρᾶος (Opp. cyn. 2, 531)
Att. **2996** ἔνη καὶ ἔνης· τὸ μετὰ τὴν αὔριον
D **2997** ἐνηείη· ὁμιλία. ἀγαθότης
2998 *ἐν ἠϊόσιν· ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς (Cyr. in Esai. 70, 296C) A[17]
Att. **2999** ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακάς
Hom. **3000** ἐνήκαμεν· ἐνεβάλομεν (μ 401)
Hom. **3001** *ἐνῆκας· ἐνέβαλας S[37](AS[16]Br[306]Σ). ἐναπέθου (I 700) (AS[16])
3002 ἐνήνεικα· ἐντέθεικα
D **3003** ἐνήλατον· μέρος νεώς
3004 †ἐνηλεγείς· ἐν ἐπιθυμίᾳ ὤν
3005 ἐνηχῆσαι· δογματίσαι (Cyr. in xii proph. 1, 65, 21)
3006 †ἐνηλίαζ· ἑορτὴ τοῦ Ἐνυαλίου
D **3007** ἐνηλινδήθημεν· ἐνεκυλίσθημεν
3008 *ἐνηλινδοῦντο· ἐνεκυλίοντο (Ios. b. Iud. 4, 562) AS[27]
D **3009** ἐνηλύσιος· ἐμβρόντητος. κεραυνόβλητος (Aesch. fr. 17, 2 R.)
D **3010** ἐνηλύσια· τὰ κατασκηφθέντα χωρία ἐνηλύσια λέγονται· ἔνιοι δὲ εὐκίνητα, παρὰ τὴν ἔλευσιν· ἄλλοι δὲ τὰς ἐν τοῖς ἀβάτοις χωρίοις ἀφιδρυμένας †νύμφας (Aesch. fr. 17 R.)
3011 ἐν ἡμετέρου· παρ᾽ ἡμῖν, ἐν ἡμῖν (Hdt. 1, 35, 4)
3012 *ἐνῆν· χρῆν v[5]g[9]AS[24] ἢ δυνατὸν ἦν g[9](Σ)
3013 †ἐνείους· πρᾴους, ἢ πρᾴας
Hom. **3014** *ἐνήρατο· ἀπέκτεινεν (Ε 43) g[7]Σ
3015 ἐνηρείας· συναλλαγάς
Hom. **3016** *ἐνηρείψαντο· ἀνήρπασαν ἐκ τῆς γῆς (Υ 234) v[ενι12]g[12]AS[28]
LXX **3017** *ἐνῆρκται· ἀρχὴν ἐποίησεν vg[4]AS[22]Br[462]. ἐνήρξατο (Num. 17, 12 v. l.) vg[4]AS[22]

2995 προσηνής, πρᾶος E. Gen. 112 Mill. (EM 341, 11); cf. Schol. P 204; προσηνής cf. Ap. S. 69, 7 **2999** Tim. ε 27; lex. Patm. 140 (LGM 150); lex. Cant. 15, 1 (LGM 75, 11); cf. Harp.[epit.] 113, 14 (Σ'' [Ph ε 914. Su ε 1296]); E. Gen. 112 Mill. (EM 340, 55); Schol. Ar. Nub. 1134 a. d; Poll. 1, 63 **3000** Schol. **3001** lex. Hom. ε 414; cf. Σ ε 431; Schol. T 37 | **3008** Su ε 1310 (Δ) **3010** cf. Σ''' (Ph ε 921. E. Gen. 112 Mill. [EM 341, 5]) (cit. Aesch.) **3012** | Schol. Luc. 100, 21; cf. Σ ε 432 **3014** Σ ε 433; Schol. min. **3016** cf. Schol. **3017** | gl. Oct. ε 16

2994 ἐνήεον H: Schm. 1859, 208 **2997** ἐνήη H: Pears. 286. Kust. Abresch. al. **2998** ἐνηιόσιον H: Perg. | σπλάγχνοις H: La. = K **2999** ναία H: Mus. = Tim. Lex. Cant. (al.). Poll. **3000** ἐνεβάλλομεν H: Alb. = Schol. **3001** ἔνηκας H: accent. Voss. Pears. 286. Biel. | ἐνέβαλες lex. Hom. **3003** ἐνηλατὸν H: accent. Mus. **3004** ἐναλέγεις La.; ἐμπαθής Erbse **3005** ἐνηλεῦσαι H: Kust. **3006** cf. gl. 3098 | ἐνιαλίου H: Mus. **3009** κεραυνό[τ(ος)] H: Mus. **3010** χωρία λύσια H: Mus. | χωρίοις, ας sscr. H: sscr. del. Mus. **3011** ἐνημετέρου H: Alb. = Phav. **3013** v. l. gl. 2992 (Kust.) **3014** ἐνείρατο H: Pears. 286. Alb. = ΚΣ **3015** ἐνειρείας H: Schm. **3016** ἐνηρίψαντο H: La. post Kust. Alb. (ἀν- = Schol.)

3018 †ἐνηρκτήν· γενναῖον
3019 *ἐνῆρσεν· ἐνήρμοσεν g^{8}Σ
3020 ἕνης· τριακάδος
3021 ἐνήσει· ἐμβαλεῖ (ο 198) Hom.
3022 ἐνήσομεν· καθήσομεν. καθελκύσομεν (β 295). *ἐμβαλοῦμεν (Ξ 131) AS^{23} Hom.
3023 *†ἐνηυλισμένον· κεκαθαρισμένον AS^{31}
3024 *ἐνῆφθαι· ἐνηρτῆσθαι (Galen. 18b, 424, 6) AS^{25}
3025 *ἔνηφι· εἰς τρίτην (Hes. op. 410 v. l.) g^{13}AS^{29}
3026 *ἐνηχούμενος· κατεχόμενος g^{10}Σ
3027 *ἐνηχούμενος· ὁ ἑτέρωθεν ἦχον ἐκδεχόμενος AS^{15}
3028 *ἐνηχοῦντος· ἐπιφωνοῦντος AS^{18}Br^{206}. ἐμβάλλοντος (Cyr. in xii proph. 2, 40, 1 ..) AS^{18}
3029 *ἔνθα· τότε Σ, χρονικόν (Α 22)· καὶ ἐν τόπῳ (γ 109) [g^{9}Br^{466}] Hom.
3030 ἔνθα· ὅτε. ἢ ποῦ ἢ ἐνταῦθα (Β 311)· ἢ ἐπὶ τόπῳ ἢ ἐκεῖ Hom.
3031 *ἐνθάδε· ἐνταῦθα (Α 171). ὧδε AS^{18}, εἰς τοῦτον τὸν τόπον (ο 492) Hom.
3032 ἐνθάδιος· ἐντόπιος D
3033 *ἔνθα καὶ ἔνθα· τῇδε κἀκεῖσε (Β 462) vg^{2}AS^{16}Br^{291} Hom.
3034 ἐνθαλάμια· πλάσματα ἐκ μήκωνος καὶ σησάμης D
3035 *ἐν θαλάμοις· ἐν οἴκοις (Eur. Andr. 788 ..) AS^{21} Eur.
3036 †ἐνθαλλῶς· οὐκ ὀρθῶς
3037 ἔνθ' ἄν· τότε (Δ 223) Hom.
3038 ἐνθαλύξας· σφοδρῶς πυρακτώσας D
3039 ἐνθεμένω· ἐνθέμενοι. δυϊκῶς
3040 ἔνθεν· αὐτόθεν (Δ 58). ἔσωθεν. ἐκεῖθεν. ἢ τότε. ἢ ὧδε. ἢ ἐκ τούτου
3041 ἐνθεναρίζει· ἐνχειρεῖ D
3042 ἔνθεο· ἔνθου (Δ 410) Hom.
3043 ἔνθεος· ἔνδοξος. ἔντιμος. θεῖος
3044 ἐνθεσίδουλος· ψωμόδουλος (Ar. fr. 816 K.–A.)⟩ D

3019 cf. Σ ε 434; Schol. Ξ 167 **3021** Schol. **3022** ἐμβαλοῦμεν Su ε 1322 (Δ); Schol. Ξ **3025** Athen. 3, 100b (cit. Hes.); cf. Su ε 1325; Poll. 1, 66 **3026** Σ ε 435 **3029** Ap. S. 69, 8; cf. EM 341, 26; Schol. A.; Ammon. 170; Eust. Od. 1384, 3 (1, 8, 40 St.); τότε Σ ε 438 **3030** ἐνταῦθα lex. Hom. ε 367 **3031** ἐνταῦθα Schol. **3033** lex. Hom. ε 368; cf. Schol. **3037** cf. Schol. **3043** (Poll. 1, 23) **3044** Ph ε 931 (cit. Ar.); Suet. convic. 240 T.; Eust. Od.1837, 41 (2, 167, 41 St.)

3021 ἐμβολεύει H: Pears. 286 = Schol. **3022** καθίσομεν H: Kust. | ἐκβαλοῦμεν H (K): Sop. Pears. 286. Kust. = Su **3023** v. l. gl. 3440 (Kust.) **3026** ἐνισχήμενος K Σ$^{(A)BSu}$; ἐνηχημένος Σ^{Ph} **3028** ἐκβάλλοντος H: Kust. Alb. **3034** πλάσματα ἀμήκωνος H: Mus. **3036** ἔνθ' ἄλλως Alb. ('latet aliud' La.) **3038** πατάξας H: La. **3039** ἐνθεμένοι H: accent. Mus. **3043** spat. ἔνθεος H, ἐ add. rubr.: Mus. | nov. gl. ἔντιμος H: contin. ed. 1521 **3044** le. ἐνθεσίψωμος καὶ ἐνθεσίδουλος Ph. Suet.

D **3045** ἔνθεσις· ὁ ψωμός

3046 *ἔνθεσμον· νόμιμον g[5]AS[14]Br[281]Σ, ἔννομον

D **3047** ἐνθορεῖν· ἐνορμῆσαι (Alcae. fr. 306[9], 4)

3048 †ἐνθολκή· ἰσόρροπον

D **3049** ἐνθορίσκει· ἐνθρύπτει

D **3050** †ἐνθοργάζει· πονεῖ

3051 *ἔνθους· ἐνθουσιαστής AS[22], μαινόμενος, πνευματοφόρος (AS[12])

3052 ἐνθουσία· ἔκπληξις

3053 *ἐνθουσιάζουσι· θαυμάζουσιν AS[20]

3054 *ἐνθουσιασμός ἐστιν, ὅτε ἡ ψυχὴ ὅλη ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ vg[11]AS[19]Σ

3055 *ἐνθουσιῶν· μαινόμενος AS[13]Br[238], ὁρμῶν, ἢ ⌊μανίαν ἔχων Br[238]

3056 †ἐνθραδές· ἐμμανές

3057 †ἐνθρεῖν· φυλάσσειν

D **3058** †ἔνθρια· ζῴδια

D **3059** ἐνθριάζειν· παραπαίειν. ἀπὸ τῶν μαντικῶν θριῶν

D **3060** ἐνθρίακτος· ἐνθουσιῶν καὶ ἔνθεος. Σοφοκλῆς Σίνωνι (fr. 544 R.)

3061 ἐνθρίζειν· ἐνατενίζειν. νύσσειν

D **3062** ἐνθριμματίς· οἱ μὲν πλείους διὰ τοῦ ῑ, ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ ῡ ἤτοι ἀπὸ τοῦ θρύου ἢ ἀπὸ τοῦ θρύβεσθαι

D **3063** ἔνθρυπτα· τὰ ἐκ πεμμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβόμενα βρώματα. εἴδη πεμμάτων. ἔνιοι δὲ ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσοικειοῦσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρὰ Ἀθηναίοις Ἔνθρυπτος (Dem. 18, 260)

D **3064** ἔνθρυσκον· λάχανον, κορίῳ ὅμοιον. φέρει δὲ καὶ ἄνθος, ὥστε εἶναι καὶ βρωτὸν καὶ στεφανωτόν

3065 *ἔνθυιον· ἐρωτικόν AS[15]

3066 ἐνθύμημα· …

3045 cf. Schol. Luc. 278, 9; Poll. 6, 33. **3046** Σ ε 440 | **3054** Σ ε 445 **3059** cf. Ph ε 942 **3060** ἐνθουσιῶν Ph ε 943 **3061** Ph ε 944; cf. Galen. lex. ε 47 **3063** Harp.[epit.] 114, 6 (Σ″ [Ph ε 947. Su ε 1369. E. Gen. 112 Mill. (EM 341, 23)]); (Poll. 6, 77) | Dem. cit. Antiatt. ε 129, Didym. ad Dem. p. 312 Schm. (Harp. l. c.) **3064** cf. Ph. ε 941; Theophr. h. pl. 7, 7, 1

3048 ἐνθολὴ H: Voss., ἀνθ- Kust. Alb.; cf. gl. 2906, utraque pro ἄνθολκον (La.) **3049** expl. ἐνθρώσκει ci. La. **3050** ἐνοργάζει Alb.; tum κινεῖ Herw. 1895 (Mnem.), 339 coll. gl. α 5270; μάττει La. **3054** οταν K **3056** ἐνοργάδες· ἐμμανεῖς ci. La. **3057** h. e. ἐνωρεῖν (Ruhnk.) **3058** ενθριπα· ζῳδιοις ⟨βεβρωμενα⟩ La. **3059** ἐνθράζειν H: HSt. Ind. = (Ph) | παραβαίνειν H (Ph): Scal. Salm. | ἐπὶ H: Mus. **3060** καὶ ἐνθέακτος H: *Wil. (= Ph) | σινῶνι H: accent. Mus. **3061** conf. ἐναθρίζειν et ἐνθράσσειν (cf. Galen. ἐνθράσσει· … νύττει) (La.); ἐνθρίττειν Ph **3062** ἐπὶ alt. H: Mus. | θρίβεσθαι H: Alb. **3063** ἐνθυπτὰ H: Mus. = testt. | ἐκπέμματα H: Vales. Heins. = testt. | εἴδη πέμματα H: Salm. Heins. Jungerm. ad Poll. **3064** al. ἄνθρυσκον | καρίῳ H: Cunn., cf. Ph et Theodor. ad loc.; κιχορίῳ La. coll. Theophr. | ὥς τε τεῖναι H: Mus. **3065** ἐνθυίων H: Pears. 286 = K

3067 ἐνθυιάζω· ἐμπίπτω. καὶ ἐνορμῶ D
3068 †ἐνθυμήσιον· ἄπειρον. ἔννομον
3069 ἐνθύμιζε· ἐνθυμοῦ
3070 *ἐνθυμιζόμενοι· ἐνθυμουμενοι. (Thuc. 5, 32, 1 v. l.) A^{17} Att.
3071 ἐνθύμιον· ἔμπυρον (Ps. 75, 11) [σεμνόν] LXX
3072 ἐνθυμῶ· ἐνθυμοῦ
3073 ἐν θυμῶι· κατὰ θυμόν (Ζ 524) Hom.
3074 ‘ἓν θυμῷ μεμαῶτες’· ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες (Γ 9) Hom.
3075 ἐνθύριον· μέρος τι τῆς νεώς D
3076 ἐνθύσκει· ἐντυγχάνει D
3077 ἐνθυσκός· ὁ ἀσφαλός, τὸ ὄρνεον D
3078 ἐνθωκεῦσαι· ἐμφωλεῦσαι, ἐνκρύπτεσθαι
3079 *ἔνι· ἔνεστιν (Σ 53) S^{54}. ἐν τῷ (Ε 400) A^{36}, ἐν τῇ (Κ 570). ⌊ἔνεισιν (ι 126) S^{54} Hom.
3080 *ἔνια· [προσηνῆ.] ⌊ἄττα S^{20} [ἅτινα] ⌊τινά vg^{7}A^{20}Σ
3081 ἐνιᾶσιν· ἐμβάλλουσιν
3082 *ἐνιαχοῦ· εἴς τινας τόπους vg^{13}AS^{26}
3083 ἐνὶ βένθεσιν· ἐν τοῖς βάθεσιν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 569 [37, 1012, 9 M.]) Greg.Naz.
3084 *ενὶ δαιτός· τῆς εὐωχίας AS^{34}
3085 *ἐνιδρύσασθαι· ἀσφαλῶς καθίσαι (Hdt. 1, 94, 6) AS^{43}
3086 *ἐνίδρυται· ἐνκαθέζεται vg^{15}AS^{30}(Σ). στερεοῦται (Hdt. 4, 53, 6)
3087 *ἐνιείς· ἐπαφίων AS^{48}
3088 *ἐνιεῖσα· ἐμβάλλουσα (Cyr. in Ioh. 3, 56, 17 ..) g^{4}AS^{25}Σ
3089 †ἐνιεμένους· δέροντας
3090 *ἐνιέναι· ἐμβάλλειν, ἐναποθέσθαι (Cyr. epp. pasch. 77, 980B ..) AS^{24}
3091 *ἐνιέντα· ἐμβάλλοντα AS^{19}(g^{3}), ἐγκελευόμενον (Cyr. incarn. unigen. 706, 3 ..)
3092 *ἐνίεται· ἐμβάλλεται (Cyr. in Esai. 70, 1237B) g^{4}(Σ)

3068 Σ ε 443 **3070** Σ''' (Ph ε 949. E. Gen. 112 Mill. [EM 341, 22]); (Poll. 2, 231 [cit. Thuc.]) **3071** Σ ε 448 **3079** ἔνεστιν Ph ε 966; Scholl. Soph. OT 170. Ar. Plut. 348; ἔνεισιν Schol. a. ι **3080** τινά Σ ε 449 **3082** cf. Ph ε 956; Schol. Luc. 18, 28 **3086** cf. Σ ε 451 | **3088** Σ ε 452 **3092** cf. Σ ε 453

3067 contin. H: lac. et nov. gl. Alb. | ἐνθύμάζω H: La. **3068** v. l. gl. 3071 **3071** ἄπορον H (Σ): Heins. | σεμνόν ad ἔντιμον ref. Reisk. | v. l.: gl. 3068 **3072** ‘expl. corruptum l. emendat’ La. **3073** ἐνθυμιῶν· καταθυμῶν H: La. **3075** v. l.: gl. 6867? **3077** ἐνθύσκος H: accent. La. | ἀσφαλ.́ς, H, litt. penult. obscurata, an η?: Ald. **3079** ἔνισιν H: Schow 266 n.19 = K **3080** incl. Schm.; προσηνῆ ad ἐνηέα (Schol. P 204) (La.) | ἅττα H: spir. Schm. **3081** ἐνίασιν H: accent. Phav. **3084** ἕνι H, spir. Ald. (O 95): ἐνὶ Phav.; μ⟩ὲν ci. La. (θ 98) **3089** v. l. gl. α 5184 (Kust.) **3090** εμβαλειν K^{A} **3091** ἐνίοντα H: Schm. **3092** ἔνιται H: Kust. Alb. = KΣ | ἐμβάλλει Σ

3093 ἐνιέντες· ἐγκελευόμενοι
3094 *ἐνιζῆσαι· ἐγκαθίσαι (Cyr. quod unus 733, 32) vg^{14}AS^{28}
3095 *ἐνιζήσαντα· ἐγκαθίσαντα AS^{31}, ἐγκαθήμενον
3096 †ἐνιῆλαι· κωλῦσαι
3097 *ἐνίημι· ἐμβάλλω, ἐναποτίθημι (Galen. 6, 356, 9) AS^{22}
D **3098** †ἐνιηλίζειν· τὴν Ἐνυάλιον ἑορτὴν ἄγειν
3099 †ἐνίηλος· ἀνόητος
Hom. **3100** ἐνὶ ἤνοπι· ἐν κατόπτρῳ ἐνήχῳ λαμπρῷ (κ 360)
Hom. **3101** *ἐνίησιν· ἐμβάλλει vg^{3}AS^{18}Br^{284}Σ, ἐπιπέμπει (μ 65)
Ap.S.? **3102** ἐνικλᾶν· *ἐμποδίζειν AS^{45}. ἐγκόπτειν. ἀπὸ τῶν κατασσομένων, μεταφορικῶς (Θ 408)
3103 *ἐνείκασθαι· ἐνέγκαι (Cyr. c. Iul. 1, 9) g^{ενε14}AS^{ενι29}
Hom. **3104** ἔνικεν· ἤνεγκεν, ἔφερεν (Ο 705)
Hom. **3105** *ἐνείκεον· ἐφιλονίκουν (Σ 498) AS^{47}
Hom. **3106** *ἐνὶ καυλῷ· ἐν τῷ δόρατι (Ν 608) AS^{32}
Hom. **3107** *ἐνὶ Κνωσῷ· πόλει τῆς Κρήτης (Σ 591) AS^{35}
D **3108** ἐνιλλώπτειν· κεκλασμένῳ τῷ ὄμματι ἐμβλέπειν. καταμωκᾶσθαι
D **3109** ἐνιλλώψας· καταμωκησάμενος· ἴλλους γάρ φασι τοὺς ὀφθαλμούς
Hom. **3110** ἐνὶ μέγαροις· ἐν τοῖς οἴκοις (Β 137)
Hom. **3111** *ἐνὶ νηΐ· ἐν πλοίῳ (ξ 345) AS^{38}
3112 *ἔνιοι· τινές v^{9}g^{10}AS^{27}Br^{1016}Σ. ἢ φανεροί g^{10}Σ
Hom. **3113** ἐνὶ οἴκῳ· ἐν τῷ οἴκῳ. ἐν τῷ Ἄργει (Α 30)
Hom. **3114** *‘ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ’· ἐν τῇ μελαίνῃ θαλάσσῃ (ε 221 ..) AS^{42}
D **3115** ἐνιπάζων· τύπτων
Hom. **3116** *Ἐνιπεύς· ποταμὸς Θεσσαλίας (λ 238)

3094 cf. Su ε 1340 (Δ) **3101** Σ ε 454 | Ap. S. 69, 13; Schol. **3102** – ἐγκόπτειν Ap. S. 69, 14; ἐμποδίζειν Schol.; cf. Schol. Ap. Rh. 3, 306–07 **3107** cf. Schol. Β 646 **3108** Σ''' (Ph ε 964. E. Gen. 113 Mill. [EM 342, 37]); – ἐμβλέπειν cf. Ael. Dion. ι 8; καταμωκᾶσθαι Paus. ε 39 **3109** Σ''' (Ph ε 965. E. Gen. 113 Mill. [EM 342, 37]) **3110** Schol. **3112** Σ ε 455 **3116** Schol.

3094 ἐνιζήσαι H: accent. m. 1 | ἐγκαθῆσαι H: Mus. = (Su) **3095** ἐγκαθήσαντα H: Mus. **3096** ἐνικλᾶν agn. Kust. **3098** ἐνυαλιάζειν Meurs. Gr. Fer. 3, 108 | ἐνάλιον H: Mus.; cf. gl. 3006. Nilsson. Gr. Fest. 406 **3099** ἐνιῆλος H: accent. Mus.; v. l. gl. ν 299 agn. Voss. **3102** ἐνιῆλαν H: Kust. Alb. = K Ap. S. | ἐπὶ H: Kust. Valck. Misc. obs. 158 **3103** ἐνίκασθαι H (K^{A}): Kust. = K^{S}; ενεγκασθαι K^{g} **3104** ἔνικεν H: ἔνεικεν Mus. = Hom. **3105** ἐνίκεον H (K^{A}): Mus. = K^{S} **3106** ἐνικαυλῶ H: Salm. **3107** ἐνικνώσω H: Mus. | πόλ(ις) H: Mus.; πολιτης (Κρ. om.) K **3108** ἐνιλώπτειν H: HSt. Thes. 1, 1919 = testt. **3109** ἰλλοὺς H: accent. HSt. Thes. 1, 1919 **3110** ἐνιμεγάροις H: Mus. **3111** νάϊ H, accent. Mus.: La. = K^{S} **3112** φανεροί v. LSJ III **3113** ἐνιοίκω H: Mus. **3114** ἐνιοί|ἐνοπι, ἐ rubr. H: Pears. 287 = K | πόμπω H (K): Mus. | μεγάλη H: Kust. **3115** ἐνιπάζων H, ‘ad ιποω etc? sed expl. non quadrat’ La.; ἐνιπτάζων Mus.

3117 *ἐνιπή· ἐπίπληξις. λοιδορία. ὀργή. ψόφος. πληγή

3118 *ἐνιπῇ· τῇ διὰ λόγων A[49] ἐπιπλήξει AS[49] ἢ ἰαπειλῇ (Ξ 104) A[33] Hom.

3119 ἐνιπῆσαι· ἀπειλῆσαι. βοῆσαι

3120 *ἐνιπλήξαντες· ἐμπελάσαντες S[58], πλησιάσαντες (Ο 344). ἢ ἐπιπλήξαντες Hom.

3121 ἐνὶ προδόμῳ· ἐν τῇ πρὸ τοῦ οἴκου στοᾷ (Ι 473) Hom.

3122 ἐνὶ προμάχοισιν· ἐν τοῖς ἔμπροσθεν μαχομένοις (Δ 458) Hom.

3123 ἔνιπτε· ἐπέπλησσεν. ἐλοιδόρει (Γ 438) Hom.

3124 ἐνίπτειν· κακοῦν. ψέγειν. λοιδορεῖν

3125 ἐνισκίμψαντες· ἐνερείσαντες (Ρ 437) Hom.

3126 ἐνισκίμφθη· προσεπελάσθη, προσηγγίσθη. ἐνεπάγη (Π 612) AS[41] Hom.

3127 ἔνισπεν· ἐξεῖπεν, εἶπεν (Β 80) Hom.

3128 ἐνισπεῖν· εἰπεῖν, ἀγγεῖλαι (γ 93) Hom.

3129 ἐνισπέσθαι· ὃ νῦν †μὴ καταπίνειν

3130 ἐνὶ σπλάγχνοισιν· ἐν τοῖς ἐντέροις (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 7 [37, 970, 2 M.] ..) Greg.Naz.

3131 *ἐνισσέμεν· ἐπιπλήττειν (Ο 198) AS[39] Hom.

3132 *ἐνίσσων· ἐπιπλήσσων AS[44]Br[1228], λοιδορῶν (Χ 497) Hom.

3133 ἐνὶ σταδίῃ· ἐν τῇ συστάδην μάχῃ (Η 241) Hom.

3134 ἐνιστάμενον· 〈...〉

3135 *ἐν ἴσῳ· ὁμοίως AS[23]

3136 ἐνίστασθαι· ἀμύνασθαι D

3137 *ἐνὶ στρατῷ· ἐν τῷ στρατοπέδῳ (Α 91) S[63] Hom.

3138 *ἐνισχημένων· κεκρατημένων (Cyr. in xii proph. 1, 61, 15) AS[17]

3139 ‘ἐνὶ φρεσὶ θῆκε’· κατὰ νοῦν ἔσχεν (Α 55) Hom.

3140 *ἐνὶ χηλῷ· ἐν τῇ κιβωτῷ. ἐν †τῷ πλοίῳ (Π 254) AS[40] Hom.

3141 ἐνὶ χώρῳ· ἐν τῷ χώρῳ (κ 271) Hom.

3142 *ἐνίψει· λέξει AS[37]. ἐπιπλήξει. καὶ ἐρεῖ (Η 447) Hom.

3143 *ἐνίων· τινῶν AS[21]

3117 ἐπίπληξις Su ε 1349; E. Gen. 113 Mill. (EM 342, 44); E. Gud. 477, 4 St.; cf. Schol. Δ 402 **3118** ἐπιπλήξει Schol. **3120** ἐμπελ. Schol. **3126** ἐνεπάγη Schol. **3127** | Ap. S. 69, 15; Schol. **3128** Schol. a | **3131** Schol. **3132** Schol. | **3133** Schol. **3137** Schol. **3139** cf. Schol. **3142** Schol.; Schol. Pind. Pyth. 4, 358 = 201

3117 ἐνίπη H: accent. Mus. **3118** ἐνίπη H: accent. Mus. **3122** ἐνιπρομάχοισιν H: Mus. **3125** ἐνερίσαντες H: Mus. **3126** ἐνισκήφθη· προσπελασθῆ, προσεγγισθῆ, ἐμπλαγῆ H: Schm. = (Schol.) | v. l.: gl. 3300 **3127** v. l.: gl. 5204 **3129** καταπίνων, (ειν) s. ω H | ἐπισπέσθαι· ὃ νῦν μεταδιώκειν ci. La. coll. gl. 5210 **3131** v. l.: gl. 3212 **3133** συστάδη[ν] (ν m.1?) H (K[S]): Ald. = Schol. **3135** contin. H: lac. et nov. gl. Brun. = K **3136** δύνασθαι H: La. **3138** ἐνεισχημένων *Wack., cf. Croen., Mem. Herc. 256, 6 **3139** ἐνιφρεσὶ H: Mus. **3140** ἐνιχήλω H: Mus. | τῇ πυέλῳ Reisk.; τῷ ἐλύτρῳ Erbse **3141** ἐνὶ χὼρ H: Pears. 287 | χορῶ H: Schm. **3142** ἕξει H (K[A]): Pears. 287. Alb. = K[S] **3143** ἡμῶν H: Reisk. = K

3144 *ἐν καθέξει· ἐν κατοχῇ (Cyr. ador. 68, 872C) AS[50]
LXX **3145** ἐνκάθετοι· ἐνεδρεύοντες (Iob 19, 12)
LXX **3146** *ἐνκάθετος· ἐνεδρεύων (vg[5]), ἐπιτηρῶν, ιἐντόπιος (Iob 31, 9) A[57]
Prov. **3147** ‘ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον’· παροιμία ἐπὶ τῶν ⟨ἐν⟩ εὐτελέσι τὰς πείρας ποιούμενων (Cratin. fr. 18. Philem. fr. 17 K.–A.)
Hom. **3148** ‘ἐν καρὸς αἴσῃ’· ἐν θανατηφόρῳ μοίρᾳ· Κῆρες γὰρ αἱ θανατηφόροι μοῖραι (I 378)
D **3149** ἐνκαταμίξαι· ἐντίμους ποιῆσαι
D **3150** ἐνκατακλώσαντες· ἐνείραντες (Cyr. c. Iul. 1, 4)
D **3151** ἐνκατασυρφάζειν· ἐνυβρίζειν
D **3152** ἐνκατασκήψασαν· ἐμπεσοῦσαν (Cyr. c. Iul. 2, 26)
D **3153** ἐνκατελέγησαν· ἐνῳκοδομήθησαν (Thuc. 1, 93, 2)
3154 *†ἐνκέσι· ἐν τύποις. ἐν γλυφαῖς AS[58](g[15])
Att. **3155** ἐν κεφαλαίῳ· ἐν συντόμῳ (Xen. Cyr. 6, 3, 18)
Prov. **3156** ‘ἐν Κέῳ τίς ἡμερα;’ παροιμία ἐπὶ τῶν οὐκ εὐγνώστων· ‘οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα’ (Eupol. fr. 288 K.–A.), ὅτι οὐχ ἑστᾶσιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ’ ὡς ἕκαστοι θέλουσιν ἄγουσιν. ὅθεν λέγεται· ‘σεαυτῷ νουμηνίαν κηρύσσεις’
LXX **3157** *ἐν κημῷ· ἐν κουρκούμῳ (Ezech. 19, 4 ..) AS[54]
3158 ‘ἐν κηρὸς αἴσῃ’· ἐν καρὸς μοίρᾳ
LXX **3159** *ἐν κλήρῳ· ἐν μερίδι (Exod. 6, 8 ..) AS[53]
Hom. **3160** ἐν κονίῃ· ἐν μάχῃ. ἢ ἐπὶ γῆς (E 75 v. l.)
Att. **3161** *ἐνκολάψας· ἐγχαράξας (Phil. somn. 1, 241) A[47]
3162 *ἐνκομβωθείς· δεθείς A[52]
N.T. **3163** *ἐνκομβώσασθαι· ἐπισωρεύσασθαι (A[55]). στολίσασθαι (1. Ep. Petr. 5, 5) vg[4](A[55])
gl. iur. **3164** *†ἔνκομον· ἐν τομαρίῳ, ἴσον θείας κελεύσεως AS[51]
3165 *ἐνκόπτων ἐμποδίζων, διακωλύων A[48]

3147 Paus. ε 40; Zenob. Ath.1, 7 (Mill. 349); Zenob. vulg. 3, 59; cf. Prov. Bodl. 356. **3148** cf. Schol. **3149** Ph ε 39. 969 **3153** Schol. Thuc. *f* **3156** Prov. Bodl. 365; – ἄγουσιν Ph ε 972 **3158** lex. Hom. ε 412 **3161** (Poll. 5, 149)

3147 κάρι H: accent. Mus. | ⟨ἐν⟩ Mus. = Paus. **3148** μοῖρα H: Mus. | v. l.: gl. 3148 **3149** ἐνκαταλέξαι Voss. (‘sed album censorium non Graecum est’ La.) **3150** εἴραντες H: Mus. **3151** ἐνκατασυφράζειν H: HSt. Ind. **3153** ἐνκατελέτησαν H: Hemsterh. Kust. Alb. = Schol. Thuc. **3154** ἐν κέσιν (? ἐνκέσιν) H: La.; ἐν εἰκόσιν Hemsterh. | ἐντύποις, ἐγγλύφοις Kust. | γλυφοῖς H: Perg. Hemsterh. **3156** le. ἐξ κέω τις H: ed. 1521 | ἐξ H: Mus. = testt. | κέω H: Vales. Voss. = testt. | οὐκ εὐγνώτων H: Kust.; ἀγνώστων Prov. | ἔνκεω H: ἐν κ. Mus. (κεῷ: accent. Vales. Voss.) = Prov. | σάτῳ Prov. | κηρύσσειν H: Vales. Hemsterh. = Prov. **3157** DuCange s.v. κούρκουμον cft. Alb., Lat. *curcuma* add. La. **3158** ἐν καρὸς, H: Mus. | nov. gl. ἐν καρὸς H: contin. Perg. Voss. | v. l. gl. 3148 **3162** δεδείς H: Mus. = K | v. l.: gl. 241 **3164** τῶ μαρίω H: La., ‘agitur de lege in codicem recepta unde l. ενκολλον La. cf. πρωτοκολλον’; de monte Tomaro et prophetae τόμουροι (ξ 403–5, Strab. 7, 7, 11 C 328, 21) interpr. Voss. Alb.

3166 ἐν κόσμῳ· ἐν σεμνότητι (Sir. 26, 16) LXX
3167 ‘ἐν κοτύλῃ φέρειν’· παιδιᾶς εἶδος. ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ἐποίει ὀπίσω τὰς χεῖρας, καὶ ὁ αἱρόμενος ἐνετίθει τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο D
3168 *ἔνκτητον· κτώμενον (Lev. 22, 11) A[49] LXX
3169 ἐν λαμπτῆρι· ἐν τῇ λυχνίᾳ
3170 ἐνλαπιθάζεσθαι· μαχέσασθαι Λαπίθαις. ἢ ἐνθυμηθῆναι (com. ad. fr. 335 K.–A.) D
3171 ἐν λέκτροις· ἐν στρώμασιν (Χ 503) Hom.
3172 ἐν λιμένι· τῷ ἐν τῷ γυμνικῷ θεάτρῳ
3173 ἐνλιμενίζειν· τελωνίζειν τὰ ἀπὸ λιμένων καὶ θαλάσσης (Ar. fr. 472 K.–A.) D
3174 *ἐνλείπει· διαφωνεῖ A[61]
3175 ἐν λευκώμασιν· ἔθος ἦν τὰ πιπρασκόμενα χωρία ἢ σώματα δημοσίᾳ ἀπογράφεσθαι ἐν σανίσι λευκαῖς, οἱ δὲ πυξίοις κεχρισμένοις λευκῇ γῇ, τὰ ὀνόματα καὶ τῶν κτημάτων καὶ τῶν ἀνδραπόδων καὶ τῶν πριαμένων αὐτά, ἵν’ εἴ τις βουληθῇ αἰτιάσασθαι ἐπ’ ἀδείας ἔχοι ἐντυχὼν τῷ λευκώματι D
3176 ἐνλόβια· ἐνώτια D
3177 *ἐν μακρύμασιν· ἐν ἀποστασίαις (2. Esdr. 9, 1) AS[62] LXX
3178 ἐνμαγαρεύειν· ἐγκεκλεῖσθαι παρὰ γειτόνων D
3179 ἐν μεγάροισι· ⟨ἐν⟩ τοῖς οἴκοις (Α 418) Hom.
3180 ἐν μύρτου κλάδῳ· ἐν μυρσίνης κλάδοις (Ar. Lys. 632?) D
3181 ἐννεοί· ἄφωνοι (Cyr. in Esai. 70, 1249B)
3182 ἐννέα ἄρχοντες· ἀρχὴ διὰ ἐννέα ἀρχόντων
3183 ἐννεάβοιον· ἐννέα βοῶν ἄξιον· ἢ ἐννάβυρσον. ὁ δὲ βοῦς νόμισμα (Ζ 236) Hom.
3184 ἐννεάκροσσον· πολλοὺς κροσσοὺς ἔχον D
3185 Ἐννεάκρουνος· κρήνη Ἀθήνησι ἣν πρότερον Καλλιρόην ἔλεγον· τῶν δὲ τυράννων οὕτως αὐτὴν κατασκευασάντων ἐκλήθη Ἐννεάκρουνος, ὥς φησι καὶ Θουκυδίδης (2, 15, 5) D

3167 Zenob. vulg. 3, 60; cf. Paus. ε 6; Ph ε 976; Suet. lud. 14 T.; Athen. 11, 479a; Poll. 9, 122 **3173** cf. Poll. 9, 31 (cit. Ar.) **3175** Prov. Bodl. 399 **3179** Schol. **3183** cf. Poll. 9, 60. 73 (cit. Hom.); – ἄξιον cf. Schol. **3185** – ἔλεγον cf. Σ''' (Ph ε 986. E. Gen. 113 Mill. [ϱ] [EM 343, 42]) (cit. Polyzel. fr. 2 K.–A.); cf. Harp.[epit.] 114, 15

3167 ὁ γὰρ φέρει H: Mus. = Zenob. **3169** λαπτηρία H: Pears. 288. Jens. Luc. 80 **3170** ἐνλαπειηθάζεσθαι H: HSt. Ind. | λαπήθαις H: Mus. **3172** ἐν Λίμναις· ἐν τῷ Διονυσιακῷ θ. Mein. FCG 4, 725 n.; ‘latet aliud’ La. **3173** τελωνίσειν H: Mus. **3174** ἐνλιπεῖ H (K[e c.]): Alb. = K[a.c.] **3175** δημόσια H: accent. Heins. = Phav. Prov. | κεχρημένοις H: Mus. = Prov. | ἀνδρατίδων H: Mus. = Prov. | βουληθείη … ἔχῃ Prov. **3176** ἐνλόβι H: Mus. **3178** ἐνμαχατεύειν H: La. | γείτον(ον) H: La. **3179** add. La. = Schol. **3181** v. l. gl. 2905

3186 †ἐνεάπον· λοξόν
Att. **3187** Ἐννέα ὁδοί· ἡ νῦν Ἀμφίπολις (Aeschin. 2, 31 ..)
D **3188** ἐννεάμυκλος· ἰσχυρός, ἐνναέτης (Callim. fr. 650 Pf.)
Hom. **3189** *ἐννεάχιλοι· ἐννακισχίλιοι (Ε 860) S^{73}
D **3190** ἐννεάψυχος· ὁ κύων. παροιμιωδῶς
D **3191** ἔννεεν· ἐξέτεινεν
Hom. **3192** *ἐν νέμει· ἐν συμφύτῳ (Λ 480) AS^{64}
Hom. **3193** *ἔννεπεν· ἔλεγεν (Θ 412) (AS^{66})
Hom. **3194** ἐννεσίῃσι· βουλήσεσιν. ἐννοήσεσιν (Ε 894)
Hom. **3195** ἐνένιπεν· ὠνείδισεν. ἠπείλησεν. ἐπέπληξεν (Ο 546)
Hom. **3196** ἐννέωροι· ἐνναετεῖς· ὧρος γὰρ ἐνιαυτός (λ 311)
Hom. **3197** *ἐννέωρος· ἐνναετής (τ 179) AS^{68}(vg^{24}Σ)
3198 ἐν νεῷ· ἐν ναῷ. ἢ εἰς ναῦν. ἢ εἰς νεοττούς
D **3199** ἐννῆ· θʹ Κυρηναῖοι
3200 ἐνηής· σώφρων. ἀληθής. ἀγαθός. πρᾶος (Opp. cyn. 2, 531)
Hom. **3201** *ἐννῆμαρ· ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας (Α 53) ($A^{ενη32}$)
Hom. **3202** ἐν νηπιέῃι· ἐν νηπιότητι (Ι 491)
Hom. **3203** ‘ἐννηπήχεες ἦσαν’· ἐπαινοῦσί τινες τὴν ἀκρίβειαν. τὰ γὰρ σύμμετρα τῶν σωμάτων τοῦ πλάτους τὸ μῆκος [καὶ] τετραπλάσιον ἔχει (λ 311)
D **3204** Ἐννησιάδες· Νύμφαι παρὰ Λεσβίοις
3205 †ἐννήσει· φθείρει, ὁμοιοῖ†
D **3206** ἐννήυσκλοι· ὑποδήματα Λακωνικῶν ἐφήβων
D **3207** Ἐννήιος· ἐν Χίῳ ὁ Ἑρμῆς
D **3208** ἐννήιον· κώπης μέρος, τὸ ἐπὶ τοῦ σκαλμοῦ ἔνδον ἐν τῇ νηΐ

3187 lex. rhet. 251, 9; St. Byz. α 296 (90, 12 M.); Harp.$^{epit.}$ 115, 1 **3189** Schol. **3190** EM 343, 41 **3193** Schol. **3194** Ap. S. 69, 16; E. Gen. 114 Mill. (EM 344, 10); βουλ. Schol. **3195** ἐπέπλ. Schol. **3196** E. Gen. 114 Mill. (EM 343, 21); cf. Schol. Plat. Min. 319b; ἐνναετεῖς Ap. S. 68, 11; Schol. **3197** Schol. Plat. Min. 319b; cf. Σ ε 456; Schol. a **3201** cf. Schol. **3203** cf. Schol. 312

3186 ⟦ἐν⟧|ἐνεάπον H, ἐν del. et ἐ in init. lin. rubr. | cf. gl. 969; σκολιωπόν ci. La. **3187** ἐννεάοδος H: Meurs. Reg. Athen. 196 = lex. rhet. St. Byz. **3189** ⟦ἐν⟧|ἐνεάχιλοι H, ἐν del. et ἐ in init. lin. rubr.: Alb. = Schol. | ἐννάκις χίλιοι Schol. **3191** ‘ad νεειν, nere cf. ευννητος’ La. post Reisk. **3192** ἐννέμε H: Mus. **3194** ἐννοίαις E. Gen. Schol. **3195** ἔννεπεν H: Ruhnk. [non ep. cr. 1, 40 ut cit. Schm., neque alibi in ep. cr. 1 vel 2, neque in ed. Tim. neque Alb. Auct.] = Schol. | ἐπεπλήρωσεν H: Kust. = Schol. **3196** ἐννεωροὶ H: accent. Mus. **3197** ἐννεωρὸς H: accent. Kust. | θέτης H: Sop. Bentl. Ep. ad Mill. 63 (2, 324) (e θʹ ἔτης) = K **3198** ἐν νεῶ H: conf. ἐν νεῷ, ἐν νέα, ἐν νέω (Alb. Schm.) **3199** ἐννήθ. H: Schm. | κυρινοί H: Mus. **3200** ἐννηὴς H: ed. 1521 | πατρῶος H: Pears. 288. Bentl. l. c. **3202** νηπίενι H: Mus. **3203** ἐννεαπήχεες Mus. | τοῦ μήκους καὶ H: Mus. **3204** susp. Schm.; cf. gl. 2775 **3206** ἐννήϊσκλοι H: Voss. coll. gll. 5571. υ 827 | ?nov. gl. ἐφήβων H: contin. Mus. **3207** ἔννιος H: La. **3208** ἔννιον H: Mein. post Schr. | σκάλμου H: accent. Alb. = Phav.

3209 ἐννοδίῳ· ἀγκυροβολίῳ (δ 785 v. l.) Hom.
3210 *ἔννομον· ἔνθεσμον (Eur. Phoen. 1651) vg[26]AS[70] Eur.
3211 ἐνναετείρας· ἐνοικούσας
3212 †ἐννόσεμεν· ἐπιπλήττειν
3213 †ἐννοσία· ἀλογία. ἀργία
3214 *ἐννοσίγαιε· σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν (Η 455) S[75](g[17]AS[65]) Hom.
3215 ἐννοσίγαιος· κινησίγαιος. ἐπίθετον Ποσειδῶνος (Ξ 135) Hom.
3216 ἔννοσις· κίνησις
3217 *ἐννοσίχθων· ὁ τὴν γῆν σείων (Η 445) (g[18]S[81]) Hom.
3218 ἐννοσίφυλλον· κινησίφυλλον (Β 632 v. l.) Hom.
3219 ἔννοια· βουλή (Prov. 2, 11 ..) LXX
3220 ἐννοαί· πηγαί D
3221 ἐννύειν· ἐνδύειν D
3222 ἔννυθεν· ἐκέχυντο D
3223 ἐννουστάταις· φρονίμοις
3224 ἐν νύσσῃ· τῷ καμπτῆρι (Ψ 338) Hom.
3225 ἐννύχιον· διὰ τῆς νυκτός
3226 'ἐννύχιον κρύπτεις'· σκοτεινῶς καὶ δολίως· τινὲς δὲ ἐμμύχιον ἐν τῷ μυχῷ (Callim.? fr. 765) D
3227 *ἐννύχιος· νυκτερινός (Φ 37) S[82] Hom.
3228 *ἔννυχος· νυκτερινός (g[36]), αὐτονύχιος (Λ 716) Hom.
3229 ἔννυτο· ἐνεδύετο (ε 229) Hom.
3230 ἐν ξυνοχῇσιν· ἐν ταῖς συμβολαῖς (Ψ 330) Hom.
3231 Ἐνοδία· Ἄρτεμις. καὶ κυνηγετικά, ὡς Ἀνδρομενίδης D
3232 Ἐνόδιος· Ἑρμῆς ⟨ἐν⟩ Πάρῳ D
3233 *ἐν ὁδῷ· ἐν ἔργοις, ἐν πίστει, ἐν βίῳ (Ps. 24, 12) g[43]AS[90] LXX
3234 ἐνοειδεῖς· ἐνὶ θεῷ ὅμοιοι
3235 *ἐνόησεν· εἶδεν S[98] κατὰ νοῦν (Υ 264) Hom.
3236 ἔνοι· οἱ περυσινοὶ ἄρχοντες D

3214 E. Gen. 115 Mill. (EM 344, 43); Schol.; κινῶν – Σ ε 463; Eust. Il. 708, 19 (2, 564, 4 V.) **3215** Schol. | Poll. 1, 24 **3216** E. Gen. 115 Mill. (EM 344, 43); Schol. Ξ 135 (una gl. cum 3215) **3218** Schol.; cf. Ap. S. 64, 9–10 **3220** Ph ε 989 **3229** cf. Schol. **3230** Schol. **3231** | cf. Poll. 5, 27 **3233** le. Σ ε 458; Ecl. AO 2, 441, 18

3209 lectio Ar. **3211** ἐνναετείρ(ας) H (α rescr. Mus.) | ἐνδιδυσκούσας H: Perg. **3212** v. l. gl. 3131 agn. Kust. Alb. **3213** ἀγνωσία Alb. ('ft. recte' La.) **3216–18** cf. gll. 3259–61 **3217** ἐννοσείχθων H: Mus. = K E. Gen. **3218** εἰνοσί- Schol. **3220** ἔννοιαι H: La. coll. (c. Schm.) gl. ν 605; sed cf. Ph ε 989 ἐνναίας c. inscr. a Theodor. cit. **3222** cf. Brugmann, IF 20, 1906/7, 221 **3224** ἐν νύστῃ H: Pears. 288. Kust. Alb. **3226** μ.χῶ H ('fuit ο vel α' La.): Mus. **3228** νύκτερος H: La. = (K) **3229** ἔννυτο H: spir. Schm. tacite | ἐνεδύσετο Schol. **3230** συμβουλαῖς H: Mus. = Schol. **3231** κυνηγετικά ad ἐνόδια (Pears. 288) | Ἀρμενίδας (fr. 7 M.) Vales. **3232** ⟨ἐν⟩ Heins. = Phav. **3234** 'gl. Christiana' La. **3236** ἔνοι H (῞ rescr., ?corr., Mus.)

3237 †ἔνοιστρον· τὸ ἔσωθεν τῆς κοιλίας ἐν ᾧ ἡ κόπρος

3238 *ἑνοῖ· συνάπτει, ἐκ δύο ἀποτελεῖ ἕν A^{92}[S^{100}]

3239 ἐνοιάδες· αἶγες, αἳ μὴ κορύπτουσιν

D **3240** ‘ἐν ὅλμῳ εὐνάσω’· οἱ μὲν Ὅλμον μάντιν φασί· οἱ δὲ τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμηθέντας μαντικοὺς γίνεσθαι

Hom. **3241** ἐν ὁμίλῳ· ἐν ἀθροίσματι. ἐν μάχῃ (Θ 94)

Greg.Naz. **3242** ἐνομόρξατο· κατέμαξεν. ἐνέβαλεν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 238 [37, 988, 3 M.])

3243 *ἐνόν· ἐνυπάρχον $vg^{41}AS^{84}\Sigma$ ἢ δυνατόν $g^{41}\Sigma$ ἐστι

Hom. **3244** ἐν ὀνείρῳ· ἐν ὕπνῳ (Χ 199)

Hom. **3245** *ἐνοπῇ· φωνῇ Br^{1219}(S^{87}), βοῇ (Γ 2) (AS^{87})

D **3246** ἐνοπτιλίζειν· ἐμβλέπειν

D **3247** ἐνόπλιον· ἔνοπλον

Eur. **3248** *ἔνοπτρα· κάτοπτρα $vg^{29}AS^{89}$, ἔσοπτρον (Eur. Tr. 1107) [ἔνηχον]

3249 †ἐνόπτητος· ἐνωπίοις

D **3250** ἐνορταλίας· τὰς νεοσσείας. Κρῆτες

3251 *ἐνορμισθήσομαι· προσορμήσω AS^{83}

D **3252** ἔνορμος· ἡ ἀγορὰ παρὰ Θετταλοῖς

Hom. **3253** *ἔνορχα· ὄρχεις ἔχοντα S^{86} ἔφηβα (Ψ 147)

D **3254** ἐνόρχην λαόν· τὸν ἐπὶ ἥβης· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὀρχηδόν (com. ad. fr. 336 K.–A.)

D **3255** Ἐνόρχης· Διόνυσος ἐν Σάμῳ

Hom. **3256** *ἐνόρσας· ἐμβαλών (Ο 62) AS^{93}

3257 *ἔνος· ἐνιαυτός $g^{42}Br^{1031}$, [ἐπέτιος] ἐπέτειος καρπός

3258 ἐνοσηλεύετο· νοσῶν διῃτᾶτο (Galen. 17a, 278)

3259 ἔνοσις· κίνησις (Hes. th. 681)

3237 cf. Σ ε 457 **3240** Ar. Byz. fr. 356 S.; Su ε 1387; Zenob. vulg. 3, 63; Zenob. Ath. 3, 154; Prov. Bodl. 375; cf. Σ‴ (Ph ε 997. E. Gen. 114 Mill. [EM 344, 38]); Paus. ε 42 **3242** lex. Greg. carm. (ord. alph.) ε 203 **3243** Σ ε 461 **3245** Ap. S. 68, 20; Schol. | **3248** κάτοπτρα cf. Su ε 1391 **3253** E. Gen. 114 Mill. (EM 344, 34); Schol. | **3255** cf. Schol. Lycophr. 212a. b **3256** Su ε 1392 (Δ); cf. Schol. **3257** ἐνιαυτός Ael.Dion. ε 36 (Σ″ [Ph ε 1004. Su ε 1394]); Theogn. can. 13, 11 Alp. et 350 (p. 65, 21 C.) **3259** Su ε 1397 (Δ); Ap. S. 68, 21; E. Gen. 114 Mill. (EM 344, 44); Hdn. epim. 34; Schol. Ξ 135; Theogn. can. 13, 20 Alp. (p. 6, 19 C.). cf. Eust. Od. 1613, 41 (1, 320, 31 St.)

3237 v. l. gl. η 635 (Voss.) **3239** ἐννοίαδες H: spir. Mus., -ν- Voss. | αἵ H: Schm.; κορύπτουσαι Mus. **3240** ὄλμ- ter H: spir. Jun. Vales. Heins. al. | le. ἐν ὄλμω H: Jun. Vales. Heins. al. = testt. | ‘expl. ficta, ολμος est cortina Delphica Schol. Ar. Pl. 9 Poll. 10, 81’ La. **3245** ἐνοπὶ H: Guyet. Brun. Pears. 288 = Schol. (Ap. S.) **3246** ἐνοπηλίζειν H: L. Dind. 3, 1130B **3248** incl. ad ἤνοπα (Schm.) **3249** v. l. gl. 3480 **3250** ἐνοργείας H: post Herw. Versl. 188 La. (‘falsus est Be. 2, 784’) **3252** ὥρα H: La. coll. gl. λ 1033 **3253** ἔφημα H: Mein. 1857, 608 **3254** ὀρχίδιον H: Kust. **3255** διονύσιος H, corr. m. 1 **3257** ἐνὸς H: Mus. | dittogr. incl. Schm. **3258** νόσω H: Mein. 1857, 608 **3259–61** cf. gll. 3216–18 **3259** ἔνωσις H: Salm. Voss. Pears. 289 = testt.

3260 ἐνοσιφύλλων· τῆς τῶν φύλλων κινήσεως D
3261 *ἐνοσίχθων· ὁ τὴν γῆν σείων (Η 445) (g^{18}S^{103}Σ) Hom.
3262 *ἐνόστησας· ἐπανῆλθες v^{37}AS^{88}(g^{38}). προσέπιπτες AS^{88}
3263 *ἐνοσφίσατο· ἔκλεψεν vg^{13}AS^{91}. μετέσχεν (Act. 5, 2) AS^{91} N.T.
3264 ἐνοσφίσθησαν· ἀπεστράφησαν, ἀπεχωρίσθησαν (Nonn. Dion. 39, 290)
3265 ἐνοσφίσω· ἀπηλλοτρίωσας
3266 ἐνούσιος· συμφυής (Cyr. in Ioh. 2, 48, 6). πολυκτήμων
3267 ἐν οὐχ ἑνί· ἐπὶ τοῦ πολλοῦ λέγεται Att.
3268 ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ἐν τοῖς ὄμμασιν (Α 587 . .). ἢ *θεαμάτων AS^{85} (g^{19}A^{97}Σ) Hom.
3269 ἐνοχλεῖ· διοχλεῖ (Dem. 18, 4)
3270 *ἔνοχος· χρεώστης. ὑπεύθυνος (1. Ep. Cor. 11, 27) vg^{16}AS^{94}. ὑποκείμενος N.T.
3271 *ἐν παλάμαισιν· ἐν ταῖς χερσίν (Ε 558) (Br^{288}) Hom.
3272 *ἔνπαλιν· ἐναντίον (v$^{εμπ\ 17}$g$^{εμπ\ 18}$A$^{εμπ\ 45}$)
3273 *ἐν παραβύστῳ· ἐν μυστηρίῳ g^{3}Br^{240}Σ, ἐν κρύπτῷ, ⟌λεληθότως vg^{3}(AS^{4}), λάθρα (Hyperid. fr. 57 S.) (vg^{3}AS^{4}) Att.
3274 ἐν περάτῃ· ἐν τῇ δύσει τῆς γῆς (ψ 243) Hom.
3275 ἐν πείσῃ· ἐν ἡσυχίᾳ, ἐν χώρᾳ. ἐν πεισμονῇ (υ 23) Hom.
3276 ‘ἐν πίθῳ τὴν κεραμείαν μανθάνω’· παροιμία, ἐπὶ ⟨τῶν⟩ τὰς πρώτας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, ἁπτομένων ⟨δὲ⟩ εὐθέως τῶν μεγάλων καὶ τελείων ὡς εἴ τις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πίνακας ἢ ἄλλο τι τῶν μικρῶν πλάττειν, πίθῳ ἐγχειροίη. Δικαίαρχος (fr. 100 W.) δέ φησι, ἕτερόν τι δηλοῦν τὴν παροιμίαν, οἱονεὶ τὴν μελέτην ἐν τοῖς οἰκείοις ποιεῖσθαι· ὡς κυβερνήτης ἐπὶ τῆς νεώς, καὶ ἡνίοχος ἐπὶ τοῦ ἵππου (Ar. fr. 485 K.–A. Plat. Gorg. 514e) Prov.

3261 Su ε 1398; Schol. α 74; E. Gen. 115 Mill. (EM 344, 45); cf. Σ ε 464 **3263** gl. N.T. (Act. 9, p.65 Alb.) **3268** Σ ε 465 **3270** ὑπεύθυνος gl. Apost. 132 **3271** Schol. **3273** – μυστηρίῳ Σ ε 467; ἐν κρυπτῷ cf. Harp. 115, 3 (cit. Hyperid.) **3276** Zenob. vulg. 3, 65; – τελείων Σ″ (Ph ε 746. Su ε 1426. Schol. Plat. Lach. 187b [13]); cf. Zenob. Ath. 3, 152; Diogen. 4, 44; Prov. Bodl. 406; Schol. Greg. or. 2, 47 (Byz.Zt. 26, 1926, 7); Poll. 7, 163

3262 προσέπιπτον H: Mus. **3267** ἐνουδὲν H: Bast Greg. Cor. 55–6*; ἓν οὐδέν (Hdt. 1, 32, 8) Cor. Heliod. p. 52 **3268** conf. ἐν ὀφθ. et ἐνοφθαλμισμῶν (K^{gA}ΣS) (Voss.) **3272** ἔμπαλιν H (K): Alb. **3273** μαστηρίω H: Mus. = KΣ | κύπρω H: Sop. Salm.(?) Maussac.; ἀποκρυφῳ K **3274** πέρατι H: Heins. Jens. Luc. 81 **3276** πίθω, η s. ι H | τῶν add. Mus. = Prov. Σ″ | δὲ add. Schm. = Prov. Σ″ | κεραμεύει H: Salm. Pears. 289 = Zenob. | πίθ( ) H: Mus. = Zenob. | ἐγχειρί H: Vales. = Zenob. | δεικέαρχος H: Mus. = Zenob. | τοῖς ὁμοίοις Zenob.

D **3277** ἐν πέντε κριτῶν· ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ἐστίν· πέντε δὲ κριταὶ τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον (Epich. fr. 237 K.–A.)

Hom. **3278** *ἐνίσπῃ· εἴπῃ (γ 327) A^{ενπ6}

D **3279** ἐν πλάδῳ· ἐν χαλάσματι. καὶ ἐν ἀνέσει (Hippocr. mochl. 40 [4, 390, 7 L.])

D **3280** ἐνπλατειάσασα· ἐν πλατείαις τύπτουσα ταῖς χερσίν. ἢ τρυφερευομένη

Hom. **3281** *ἔνπληνꞏ πλησίον (B 526) A^{7}

3282 *ἐν προβλήματι· ἐν ὑποκρίσει AS^{8}

3283 *ἐν προσχήματι· ἐν προφάσει AS^{5}[vg^{2}Br^{321}?]

D **3284** ‘ἐν Πυθίῳ χέσαι’· Πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν· τῶν δὲ Ἀθηναίων παριόντων ⟨καὶ⟩ μισούντων αὐτὸν …, οὐδὲν ἐχόντων ποιεῖν, ἐνίους προσουρεῖν τῷ περιφράγματι καὶ πλησίον ἀφοδεύειν τῆς οἰκοδομῆς, ὥστε διοχλεῖσθαι τοὺς ἐργαζομένους

D **3285** ἐνραβδώσας· ἐγγράψας

D **3286** ἐνριγισκάνειν· ἐνριγοῦν

3287 ἐν ῥύπῳ· οἱ ῥυπῶντες

Prov. **3288** ‘ἐν Σάμῳ κομήτας’· ἔνιοι Πυθαγόραν τὸν σοφόν φασι τὴν πυκτικὴν ἀσκῆσαι καὶ ἀπ’ αὐτοῦ τὴν παροιμίαν λέγεσθαι, ἁμαρτάνοντες ⟨…⟩

D **3289** ἐνς ἀῶ· αὔριον

D **3290** ἐνδεῦσαι· βάψαι

LXX **3291** *ἐνσείσεις· διασείσεις (4. Regn. 8, 12) AS^{19}

D **3292** ἐνσημαίνεται· ἐπιδείκνυται (Cyr. trin. 473, 39 ..)

3293 *ἐν σηκοῖς· ἐν ναοῖς (Cyr. in xii proph. 2, 234, 14) vg^{4}Br^{481}(AS^{16})

3294 *ἐνσείεις· ἐπιβάλλεις AS^{13}

LXX **3295** *ἐν σικυηράτῳ· τόπος σικυδίων (Esai. 1, 8) A(S)^{18}

3277 cf. Ph ε 1006; Zenob. vulg. 3, 64; Zenob. Ath. 3, 110; Su ε 1425 **3278** Schol. **3280** Ph ε 749 | Σ″ (Ph ε 1007. Su ε 1023) **3282. 3283** Σ ε 469 **3284** cf. Ph. ε 1014; Zenob. Ath. 2, 94; Prov. Bodl. 407 **3286** Ph ε 1015 (cit. Pherecr.) **3288** Ph ε 1017(1)

3277 τοῖς κωμικοῖς H: Alb. = Ph Zenob. **3278** ἐνπίσπη H: Pears. 289. Kust. Jens. Luc. 81 = K Schol. **3280** ἐνπλατιάσασα H: Salm. Jens. l.c. = Σ″ (ἐμ- Su) | τρυφερομένη H: (HSt. teste Schm.) = Σ″ **3281** ἐνπλὴν H: accent. Mus. | = gl. 2471 **3284** σχέσαι H: Mus. = Ph | ⟨καὶ⟩ et lac. Alb. = Prov. | ἐρίους H: Mus. = Prov. **3285** ἐνραβώς H: La.; ἐγγραφώς Lob. Rhem. 36 n.5 post Sop. (ἐν-) **3286** ἐνριγισκανεῖν H: accent. Schr. **3287** ἔνρυποι Voss. (sed gl. 3334 cft. Alb.) | ῥυπόντες H: Mus. **3288** φησὶ (φυσὶ?) H: Mus. = Ph | lac. indic. La. **3289** ἔνσας H: La.; ἔνς ἄς Ahr. Dial. 2, 385 n.7 | v. l.: gl. 741 **3290** contin. H: nov. gl. Mus. | ἔνσευ δήαψαι H: La. **3294** ἐνσίεις H (K^{A}): ἐνσειείς Mus., accent. Alb. = K^{S} Phav. | ἐπιλαλεῖς H (K): La. post Alb. (-βαλεῖς) **3295** σικυκράτω H: Heins. Voss. = K

3296 *ἐνσκιρωθείσης· ἐμπαγείσης· σκίρωμα γὰρ λέγεται τὸ ἀνίατον πάθος AS[13]
3297 ἐνσκῆψαι· ἐνερεῖσαι D?
3298 *ἐνσκήψαντες· ἐφορμήσαντες (vg[5]AS[17]Br[265])
3299 ἐνσκευάσασθαι· καθοπλίσασθαι
3300 †ἐνσκίφθη· ἐνεπάγη
3301 *ἐνσκυθίζειν· σπαράττειν A[20] D
3302 ἔνσπονδοι· οἱ μετέχοντες σπονδῶν (Thuc. 1, 40, 4 ..) Att.
3303 ἔνστασις· ἀνταγώνισμα D
3304 ἐνστάτης· ἐχθρός, *ἐνιστάμενος, καὶ μὴ ἀναχωρῶν AS[21]
3305 *ἐν στέρνοις· ἐν στήθεσιν (Eur. Phoen. 134) vg[8]AS[22] Eur.
3306 *ἐνστερνισάμενος· περιπτυξάμενος vg[2]AS[15]Σ
3307 ἐν στερνομάντεσιν· ἐγγαστριμύθοις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν (fr. 56 R.) D
3308 ἐν στήθεσιν· ἐν ταῖς διανοίαις (A 83 ..) Hom.
3309 ἐνστηνές· ἰσχυρόν. ἢ σαφές D
3310 ἐνστροβιλίσας· συστρέψας D
3311 ἐνστρωφᾶσθαι· ἐνστρέφεσθαι D
3312 ἐν σφανίῳ· ἐν κλιναρίῳ D
3313 ἐνσών· ἐλθών D
3314 *ἐντακείς· ἐμφυείς g[ενκ-ενο8]AS[44]Σ
3315 *ἐν ταλάροισι· τοῖς κοφίνοις, τοῖς καλαθίσκοις AS[55](vg[14]) τοῦ τυροῦ (ι 247) S[55] Hom.
3316 *ἐνταλθέντα· ἐπιτραπέντα vg[19]AS[71]Br[510]
3317 ἐνταμιευόμενον· ἐνθησαυριζόμενον
3318 ἔν τ᾽ ἄρα οἱ· τότε δὲ αὐτόν Hom.
3319 *'ἔν τ᾽ ἄρα οἱ φῦ χειρί'· ἐν τῇ χειρὶ κατέσχεν AS[57], ἢ ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ (Z 253 ..) Hom.

3296 EM 344, 30; cf. Su ε 1436 **3302** (Poll. 1, 152. 8, 139) **3304** ἐχθρός Ph ε 1021; ἐνιστάμενος Schol. Soph. Ai. 104a. b (Su ε 1441) **3306** Σ ε 399 **3307** cf. Poll. 2, 162 **3310** Σ″ (Ph ε 1022. Su ε 1445); cf. Phryn. ecl. 375 **3314** Σ ε 400 **3319** cf. Schol.

3296 ἐνσκειρωθείσης … σκείρωμα H, (-)σκιρρ- bis Pears. 289: La. = (K) EM **3300** v. l. gl. 3126 (Schm.) **3301** ἐνσκυθεῖν H: Alb. Auct. = K **3306** περιπτυσάμενος H: Schr. = KΣ **3307** στερνομαντίαις H: Wagner post Kust. (ἐνστερν-); -μαντιν Poll. (cit. Soph.) | ἐνγαστριμύθοις, ύ e corr. H | αἰχμαλώτησιν H: Mus. **3309** cf. gl. 7852 **3310** ἐνστροβίλησας Σ″ (Phryn.) | συνέστρεψας H: Salm. = Σ″ (Ph: συντρίψας Su) **3311** ἐνστροφᾶσθαι H: Mus. **3312** gl. σ 2853 cft. Pears. 289 **3313** ἔνσων H: accent. Reisk. | ἕλκων H: Reisk. **3314** v. l.: gl. 3323 **3315** ταλάρισι H: Mus. = K **3318** ἐντάραοι H: Mus. olim **3319** contin. Bergk | ἐντάραοι H (K[S]): Mus. = K[A] Schol. | φιχειρὶ H: Mus. = K Schol. | ἔλαβεν τὸ H: Heins. Arnald. Lect. 47 = K Schol.

D **3320** *ἐν Τάραντι· [ἐν τόπῳ] ⸤ἐν πόλει τῆς Σικελίας. [καὶ] [εἰσέρχονται] AS^{59}

3321 ἐνταῦθα· καὶ τὸ χρονικόν. καὶ τὸ ἐπὶ τόπου. καὶ ἔνθα δή, ἢ ὧδε

Hom. **3322** ἐνταυθοῖ· ἐνταῦθα (Φ 122)

3323 †ἐνταχείς· ἐμφυείς

Hom. **3324** *ἔντεα· τεύχεα. ὅπλα (Κ 75) AS^{54}

Hom. **3325** ἔντεα δαιτός· σκεύη· τὰ μὲν γὰρ ἔντεα ὅπλα, τὰ δὲ ὅπλα σκεύη (η 232)

3326 *ἐν τεγέεσιν· ἐν οἴκοις (A)S^{80}

3327 *ἐντεθηλότως· θαλλόντως AS^{49}(g$^{\text{ενκ-ενο}10}$Br^{286}Σ)

D **3328** ἐντεθρίωκεν· ἐνείληκεν ἢ ἐσκεύακεν, ἀπὸ τῶν θρίων (Men. Sam. 586). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βακχεύειν, ἴσως ἀπὸ τοῦ Διονύσου· Θρίαμβος γὰρ ἐλέγετο διὰ τὴν τῆς συκῆς καὶ τῶν θρίων εὕρεσιν

3329 *ἐντείλασθαι· προστάξαι AS^{72}

3330 *ἐν τελαμῶνι· ἐν τῷ ἀναφορεῖ, ἐπιδέσμῳ AS^{58}

Hom. **3331** ἐν τελέεσιν· ἐν τοῖς τῶν στρατιωτῶν τάγμασιν (Σ 298)

D **3332** ἐντεθετταλίσθαι· ἐνκεχλαμυδῶσθαι. σύνηθες γὰρ Θετταλοῖς χλαμυδοφορεῖν (Eupol. fr. 214 K.–A.)

D **3333** ἐντέλεια· τάξις ἀρχοντική

3334 *ἐν τέλει· ἄρχοντας (Thuc. 2, 10, 3 ..) AS^{60}(v^{15}g$^{16.\ \text{ενυ}2}$)

D **3335** †ἐντεθόρυξσν· ἔνσαξον

D? **3336** ἐν τέλει θέσιν· ἐν οὐρᾷ θέσιν, ἐν τάγματι

3337 *ἐντελεστέρῳ· τελειοτέρῳ (vg^{10}AS^{43})

LXX **3338** *ἐντέλλεται· παραγγέλλει (Am. 6, 11) AS^{81}

3339 *ἐντελέχεια· ἐνέργεια Br^{326}

D **3340** ἐν τέλμασιν· ἐν βορβόροις· τέλμα γὰρ ἰλυώδης καὶ κάθυγρος τόπος

3341 ἐντεῖναι· πληγὰς δοῦναι

3342 ἐντελῆ· τετελεσμένα

3322 Schol. **3324** | Ap. S. **Π**^{6} 17; Apion 236, 1 L. (LGM 314, 1); E. Gen. 115 Mill. (EM 345, 17); Schol.; Ep. Hom. ε 118 **3325** cf. Ap. S. 69, 17 (**Π**^{6} 6); Schol. c **3327** cf. Σ ε 401 **3328** ἐσκεύακεν Ph ε 1028 (cit. Men.); ἐσκεύακεν – θρίων cf. Schol. Ar. Lys. 663 (Su ε 1452); δηλοῖ – EM 455, 20 **3329** cf. Su ε 1470 (Δ) **3331** Schol. **3332** cf. Ph ε 1027; St. Byz. θ 35 (311, 3 M.) (uterque cit. Eupol.); Poll. 7, 46. **3334** cf. Σ″ (Ph ε 1031. Su ε 1456); Tim. ε 28 **3337** cf. Su ε 1453

3320 ἐντάραντον H: Pears. 289 | ἐν τόπῳ τῆς σικ. καὶ ἐν πόλει H: La. = (K) | Ἰταλίας Pears., sed ‘Σικελία pro Magna Graecia ex usu Byzantino cf. C. Wendel, Überlief. d. Theokritschol. 114’ (La.) | καὶ incl. La., om. K | εἰσέρχ. incl. Schm. **3323** v. l. gl. 3314 (Mus.) **3327** θάλλοντος H: La. = K **3328** ἐντεθρείωκεν H: Salm. Heins. Voss. = Ph | θρείων H bis: Mus. = testt. **3330** ἐπὶ δεσμῶ H: Mus. **3332** ἐνθετταλίσθαι H (St. Byz.): Salm. Pears. 289 = (Ph. Poll.) | ἐνκεχλαμυδῆσθαι H: Mus. **3335** ἐνύλαξον La. **3336** ἐντελειθὲς H: ἐν τέλει Mus., θέσιν La. (θές Mus.) | ἐνσαρώθεσιν H: La.; ἐν χόρῳ θές Mus. **3340** ὑλώδης H: Voss. Toll. ad Longin. p. 70. Triller Em. 15

3343 ἐντελέστατοι· ἐντιμότατοι
3344 ἐντελομίσθους· τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας D
3345 ἐντελῶς· τελείως
3346 ἐντέμνουσι· τοῖς ἥρωσιν ἐναγίζουσιν (Thuc. 5, 11, 1) D
3347 ἐντεομήστωρ· ὅπλων ἔμπειρος D
3348 *ἐντεριώνη· τὸ ἐντὸς vg^{26}AS^{82} τοῦ ἀγρίου σικυοῦ S^{82}, ἢ τὰ ἔνδον
3349 ἐντερόνεια· ἐντεριώνη, τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς (Ar. Equ. 1185)· D
ἤτοι τὸ μέσον τοῦ ξύλου, καρδία, [καὶ] οἱ δὲ μυελός
3350 ἔντερον οἰός· αἱ χορδαί (φ 408) Hom.
3351 ἔντεσα· ἔσωθεν D
3352 ἐντεσιεργούς· τοὺς μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλ' ἅμαξαν ἕλκοντας (Ω 277) Hom.
3353 ἐντεσιμήστωρ· ἔμπειρος ὅπλων D
3354 *ἔντεσιν· ὅπλοις S^{86}, σκεύεσιν (Ε 220) [ὅπλοις] Hom.
3355 *ἐντεσιουργούς· σκεύεσιν ἐργαζομένους, οὐ νωτοφόρους (S^{87}) D
3356 †ἐντεσμένας· κεκοσμημένας
3357 ἐντέταται· τὸ παῖσαι ἐντεῖναί φασι D
3358 *ἐντέτηκεν· ἐνκεκόλληται (4. Macc. 8, 26) vg^{13}AS^{48}Σ LXX
3359 *ἐντετηκότος· ἐμπεπηγότος A^{42}(S^{88})
3360 ἐντετηκώς· ἐμπεπηγώς (Cyr. epp. pasch. 77, 516A)
3361 ἐντετύλικται· ἐμπέπλεκται. ἐνείληται D
3362 *ἔντυε· παρασκεύαζε g^{29}
3363 *ἐντεῦθεν· ἔνθεν g^{εκτ7}AS^{45}, παραυτά v^{11}g^{εκτ7}AS^{45}, ἐκ τούτου g^{εκτ7} A^{68}Σ
3364 *ἔντευξις· ἀπάντησις ⌊κατὰ τῶν πλημμελησάντων. δέησις εἰς ἐκδίκησιν S^{46}
3365 ἐντύχῃ· ἐντυγχάνῃ [ὥπλισται]
3366 *ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ· ἐν λύπῃ (Ps. 54, 3) (AS^{76}) LXX

3344 (Poll. 1, 121) **3346** ἐναγ. Schol. Thuc. *a* **3348** τὸ ἐντός Psell. poem. 6, 337 **3349** ἐντεριώνη Ph ε 1032; – νεώς Hdn. ap. Schol. Ar. II (Su ε 1462) **3350** cf. Schol. b **3352** Ap. S. 68, 8 (**Π**^{6} 10); Schol. **3354** Schol. | **3355** cf. Ap. S. 68, 8 **3357** Ph ε 1029 **3358** Σ ε 403 **3363** Σ ε 404

3347 ἐντερμίστωρ H: Mus. **3348** σικύου H: accent. Mus. **3349** ἐντερονία H: Sop. Heins. Kust. = Schol. Ar. | ἐντεριόνη H: Mus. | μεσέτατον H: Mus. | καὶ om. Ald. | cf. Chantraine, Étrennes de ling. Benveniste 9 **3350** ἐντερόνιος, H: Valck. Misc. obs. 159 = Schol. | χόρδαι H: accent. Mus. **3351** cf. gl. 3765, Be. 2, 359 **3352** νοτοφορους H: Mus. = testt. **3353** ἐντεσιμίστωρ H: Guyet. Salm. Voss. | v. gl. 3347 **3354** ὅπλα, οις sscr. H: del. Mus. **3355** altera forma gl. 3352 | νοτοφόροις H: Mus. = K **3356** ἐντεταγμένας ci. La. **3357** huc pert. gl. 3341 **3358** ἐντέτεικεν H: Mus. = ΚΣ **3360** ἐμπηγώς H: Pears. 290. Kust.; cf. gl. 3359 **3361** ἐνείληκται H: Pears. 290. Kust. Arnald. Lect. 48 **3362** ἔντευε H: Kust. = K | παρεσκεύαζεν H: La. = K **3365** ἐντεύχῃ· ἐντυγχάνει H: Mein. | incl. e gl. 3369 (La.)

Att. **3367** ἐν τῇ ἑτέρᾳ· ἐν τῇ ἀριστερᾷ

N.T. **3368** *ἐν τῇ σαρκί· ἐν τοῖς πάθεσι τῆς σαρκός (Ep. Rom. 7, 5) AS^{62}Br^{881}

3369 ἐντετεύχηται· ὥπλισται

D **3370** ἐντί· εἰσίν

D **3371** ἐντίθεσο· ψωμίζου

3372 †ἐντίν· ἡμῖν

3373 *ἐν τίσιν· ἐν ποίοις vg^{9}AS^{41}

D **3374** ἐντιτόν· ἔνδικον

D **3375** ἔντομα· ὅρκια. καὶ καθάρματα

3376 *ἐντομίαι· ⟨εὐνοῦχοι⟩ g^{εκτ4}

3377 *ἐντομίας· εὐνοῦχος g^{εκτ10}AS^{47}Br^{274}Σ

LXX **3378** *ἐντομίδας· σμιλάρια, ψαλίδια (Lev. 19, 28 ..) g^{3}AS^{61}

3379 *ἐντομίδες· ξυσμαὶ ὀξέως γινόμεναι AS^{66} καὶ τοῖς [λοιποῖς] σώμασιν ἐντεμνόμεναι. τοιαῦτα δὲ εἰώθασι ποεῖν ἐπὶ τοῖς νεκροῖς αὐτῶν οἱ ἄπιστοι vg^{4}AS^{34}Σ

D **3380** ἔντομοι· ἔνορκοι

Eur. **3381** ἔντονον· ἰσχυρόν. ὀξύ (Eur. Hipp. 118 v. l.)

Hom. **3382** ἐντός· ἔνδον, ἔσω (Β 845 ..)

D **3383** ἐντὸς ἑβδόμης· ἀπείρητο Ἀθήνησι στρατείαν ἐξάγειν πρὸ τῆς τοῦ μηνὸς ἑβδόμης (Callim. SH fr. 277)

3384 ἐντὸς σαρκός· ἐντὸς τοῦ σώματος

Hom. **3385** *ἔντοσθεν· ἔσωθεν (Δ 454) AS^{65}

D **3386** ἔντος· ὅπλον (Archil. fr. 5, 2 W.)

D **3387** ἐντοσθίδια· τὰ σπλάγχνα (Hippocr. superf. 7 [8, 480, 10 L.])

3388 *ἐντραγεῖ· ἐντρυφᾷ AS^{64}

D **3389** ἐντραγεῖν· ψωμίσαι. ψωμίσασθαι

3390 †ἐντραγήτονον· ἰσχυρόν

3391 *ἐντραγούμενοι· μασώμενοι AS^{69}

3392 *ἐντραγών· φαγών (Diod. com. fr. 2, 12 K.–A.) AS^{74}

3368 gl. Apost. 34 **3377** Σ ε 407 **3378** gl. Oct. ε 15 **3379** Σ ε 408 **3380** Ph ε 1038 **3381** cf. Schol. Ar. Ach. 665 (Su ε 1477) **3382** | lex. Hom. ε 353 **3383** Σ″ (Ph ε 1039. Su ε 1481) (cit. Callim.); Zenob. vulg. 3, 79 **3385** Schol. **3389** ψωμίσασθαι Ph ε 1040; (Poll. 6, 40)

3369 ἐντῆσθαι H: La. coll. gl. τ 595 **3371** ἐντιθέσο H: accent. Mus. **3372** ‘e gl. 3370 corrupt.’ La. **3374** ἔνδικτον H: Kust. Arnald. Lect. 48 **3376** add. La. = K **3377** contin. H: nov. gl. Schm. **3378** μαμιλάρι H, -άρια K = gl. Oct.: La.; ‘vetus vitium e gl. Oct. propagatum’ La. qui cft. neogr. σμιλαρι | ψαλιδι( ), (α) vel (ν), null. accent. H: Schow 271 = K gl. Oct. | gl. del. Mus. **3379** ὄψεως H: La. = K | incl. del. La., om. KΣ | ἐν τοῖς H: Herw. 1895 (Mnem.), 340 = KΣ **3383** ἀθηνήισι H: Mus. = testt. | στρατιὰν Su **3384** ἐντόσαρκες H: Salm. **3386** ὅπλων H: Wil. Kl. Schr. 4, 580 **3387** ἐντοσθήδια H: Mus. **3388** et **3391** ‘in Cyrillo male ex aoristo ficta’ La. **3390** ‘e gll. 3389 et 3381 conflata’ La. **3391** μασούμενοι H (K^{S}): Mus. (-σσ-), Pears. 290 = K^{A}

3393 ἐντρέπεται· μετατροπὴν λαμβάνει (α 60). ἐπιστρέφεται (Ο 554). κάμπτεται. λόγον ἔχει Hom.
3394 *ἐντρέπονται· αἰδημονοῦσιν AS^{39}
3395 *ἐντρεπτικῶς· ἐλεγκτικῶς AS^{40}
3396 ἐντρέχειν· ἐναρμόζειν D
3397 *ἐντρεχέστερον· γοργότερον vg^{5}AS^{35}Br^{848}
3398 ἐντρέψασθαι· τὸ εἴσω τρέψαι τὸ ἱμάτιον D
3399 ἐντριβάσαι· ἐναντίαν τύψαι D
3400 *ἐντριβής· τετριμμένος vg^{6}AS^{36}, ἀκριβής (Cyr. trin. 408, 36) AS^{36}
3401 ἐν τριόδοισιν· ἐπὶ τῶν ἀδηλων πραγμάτων ἔλεγον, ἐπειδὴ ὁ ἐν τριόδῳ γενόμενος οὐκ οἶδεν, ποίᾳ χρήσεται ὁδῷ Prov.
3402 †ἔντριτον· τὸ διονίου ἔμβρωμα, ὃ Γαλάται ἔμβρεκτόν φασιν† D
3403 ἔντριχον· ἀσθενές
3404 ἐντριχώσεις· αἱ βλεφαρίδες τῶν ὀφθαλμῶν D
3405 *†ἐντρομίδες· ὑποδήματα AS^{79}
3406 ἐντροπάδην· ἐναλλάξ, μεταβολῇ χειρῶν D
3407 *ἐντροπαλιζομένη· κατ᾽ ὀλίγον A^{52}(S^{92} ἢ συνεχῶς S^{92} ἐπιστρεφόμενη (Z 496) A^{52}(vg^{30}S^{92}Σ) Hom.
3408 ἐντροπή· ἐπιστροφή (Soph. OC 299) D
3409 ἐντροπίας· εὐμετάβολος. ὀξίνης D
3410 ἐντροπῶσαι· ἐνδῆσαι D
3411 ἐντρυγηφάνιον· ὁ δευτερίας οἶνος D
3412 *ἐντυγχάνει· προσέρχεται AS^{70}
3413 ἔντυεν· ὥπλιζεν (E 720) Hom.
3414 ἐντύεσθαι· ὠπλίσθαι. κεκοσμῆσθαι
3415 *ἐντύνασαν· κοσμήσασαν (Ξ 162) AS^{50} Hom.
3416 ἐντύνει· κελεύει, ἑτοιμάζει, σπεύδει (Theogn. 196)
3417 ἐντύνειν· κατασκευάζειν

3393 – λαμβ. Schol. α; – ἐπιστρ. cf. Ap. S. 69, 21; Schol. O **3394** cf. Ph ε 1045 **3400** (Poll. 5, 144) **3401** Σ″ (Ph ε 1050. Su ε 1489); Zenob. vulg. 3, 78; Diogen. 4, 59; Prov. Bodl. 423 **3404** cf. Poll. 2, 69 **3407** Schol.; cf. E. Gen. 115 Mill. (EM 345, 32); ἐπιστρεφομένη Ap. S. 69, 22 (**Π**^{6} 19); cf. Σ ε 411 **3409** Σ″ (Ph ε 1052. Su ε 1491) | Poll. 6, 17 **3415** cf. Schol. **3417** cf. Ap. S. 69, 23 (**Π**^{6} 18)

3393 κάμπεται H: Mus. **3394** ἀσχημονοῦσιν H (K): Mein. 1858, 539 **3396** cf. Wil. HD 2, 268 n.1 **3399** ἐναντί(ος) H: Mus. **3401** le. ἐν τριόδῳ εἰμί testt. | ἐπειδὴ γὰρ Σ″ Zenob. | χρήσηται H: Schm. tacite = testt. **3402** ἔντριπτον La. | δι᾽ οἴνου L. Dind. | ὃ οἱ παλαιοὶ La. | ἐκβρεκτὸν H: Salm. Pears. 290 **3403** ‘corruptum’ La. **3405** ἐντροπίδες H: Guyet. Salm. = K; v. l. gl. 2825 **3406** ἐναλὰξ H: Mus. | μεταβολῆς H: HSt. Thes. 3, 1659F **3409** ὀξύτης H: Mus. = Poll. **3410** ἐνδύσαι H: Reisk.; cf. Poll. 1, 87 **3411** ἐντρυφάνιον H: Kust.; ⟩εν τρυγηφάνιον Schm. coll. Poll. 7, 151 | δεύτερος H: Schm. coll. Poll. 6, 17 **3413** ὅπλιζεν H: Mus. **3414** ὁπλεῖσθαι, κεκοσμεῖσθαι H: Mus. **3416** ἐντείνει, ? εἰ corr. H: Mus.

Hom. **3418** *ἔντυνον· ἑτοίμασον, εὐτρέπισον (Ι 203) AS^{67}
Hom. **3419** *ἐντύνοντο· ηὐτρέπιζον (Ω 124) AS^{51}
3420 ἔντυος· κόσμος
3421 †ἐντυπαδία· ὅταν τῷ ἱματίῳ τὴν χεῖρα πρὸς πρόσωπα κατειλημμένος στήσῃ
Hom. **3422** *ἐντυπάς· πενθικῶς, ὥστε τὸν τύπον τοῦ σώματος φαίνεσθαι (Ω 163) AS^{56}
D **3423** ἐντυπές· πύγδην. ἔμπληκτον
Ap.S. **3424** ἐντυπάς· ἐντετυπωμένος. ἐγκεκαλυμμένος τὸ πρόσωπον τῷ ἱματίῳ. τὴν χεῖρα ἔχων πρὸ τοῦ προσώπου. ἢ κεκυφώς (Ω 163)
Hom. **3425** ‘ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ’· ἐντετυπωμένος τῷ ἱματίῳ (Ω 163)
3426 *ἐντυπούμενον· ἐγγραφόμενον AS^{38}
D **3427** ἐντυχαλός· ἐντευκτική
D **3428** ἐντυψίω· ἐντινάξω
3429 *ἐν τωὐτῷ· ἐν τῷ αὐτῷ, ὁμοῦ (Hippocr. mul. 74 [8, 158, 11 L.]) (vg^{23}A^{77})
Hom. **3430** ἐν τῷ ῥά σφι· ἐν τούτῳ δὴ αὐτοῖς (Λ 638)
Hom. **3431** Ἐνυάλιος· ὁ Ἄρης, ἢ ὁ τούτου υἱός· διὰ τὴν Ἐνυώ. ἢ *πολεμικός AS^{18}(g^{7}Br^{208}Σ), ἢ ὁ πολεμιστής (Ρ 211) vg^{8}
Hom. **3432** *Ἐνυαλίῳ· τῷ Ἄρηϊ (Β 651) vg^{10}AS^{15}
D **3433** ἐνυανεῖν· τρυφᾶν
3434 ἐνυβρίζων· ἐκπλήττων
D **3435** ἐνυγροθηρευτής· ἁλιεύς
D **3436** ἐνυδρίς· ζῷον ποτάμιον ἀμφίβιον, ὅμοιον κάστορι (Hdt. 4, 109, 2)
D **3437** ἐνυδρώθη· ὑδρωπικὸς ἐγένετο
3438 ἐνύει· ἔνδον. Λάκωνες
3439 ἐνύλαις· [ὑλικόν] ὑλικαῖς
3440 *ἐνυλισμένον· κεκαθαρμένον vg^{11}S^{23}
Hom. **3441** ἐνύπνιον· ὄναρ (Β 56)
3442 *†ἔνυον· ἔφερον AS^{16}

3419 Schol. **3424–5** cf. Ap. S. 69, 24 (**Π**^{6} 13); Schol. **3426** (Poll.5, 149) **3431** πολεμικός Schol.; cf. Σ ε 410 **3432** Schol. **3436** Ph ε 1059; cf. Schol. Ar. Ach. 880a (Su ι 281)

3419 εὔτρ- Schol. **3420** ‘suspectum, cf. gl. 3356’ La. **3421** ‘e gl. 3424 male in nomen deflexa’ La. **3422** ἐντύπας H: accent. Mus. **3422** πένθικας H: Mus. = (K) **3423** πυκτὴν H: *Wil. **3424** ἐντύπας H: accent. Mus. | ἔντε τυπώμενος H: Mus.; hoc vb. cum πρόσωπον primitus iungendum fuisse docet Ap. S. | ἐγκεκαλυμένος H: Mus. **3425** ἐντύπας, H: accent. Mus. **3429** le. ἐν τῶ ἔστω H: Kust. = K **3430** δὲ H: Schm. tacite **3431** ἐνειῶ (non fuit ενιμω [La.]) H: Mus. **3433** ἐνυαίνειν H: ed. 1501; gl υ 23 cft. Schm. **3436** ἔνυδρος H (K): ἐνυδρίς Heins., ἔνυδρις Ph (de accent. varietate cf. Lob. Prol. 458) **3437** ἐνυδερώθη Cor. | ὑδροπικὸς H: Schr. tacite **3438** ἐνύϊ Schwyzer Gr. 1, 622 (5), ‘sed haec terminatio praepositionibus non adiungitur’ La., qui ci. ἔντοι (pro ἔνδοι) **3439** ἐνύλοις Schm. | dittogr. del. Mus. **3440** v. l.: gl. 3023 **3442** ἔφορον H: La. = K

3443 ἔνυρεν· ἔτρισεν D
3444 ἐνυρήσεις· θρηνήσεις D
3445 *ἔνυστρον· τὸ μέγα ἔντερον τῶν ζῴων. ἡ κοιλία (Deut. 18, 3) AS[19](v[4]g[5]g[ενκ-ενο7]) LXX
3446 *ἐν ὑφέσει· ἐν ἐλαττώσει (Cyr. trin. 578, 18 ..) g[1]AS[13]Br[243](v[12])
3447 Ἐνυώ· πολεμικὴ θεά. ἢ μάχη. ἔστι δὲ πλαστὸν πρόσωπον, ὡς Φόβος καὶ Ἔρις καὶ Κυδοιμός (Ε 592) Hom.
3448 ἐν φιλότητι· εἰς συνουσίαν (Β 232) Hom.
3449 ‘ἐν φρέατι κυνομαχεῖν’· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφεύκτων Prov.
3450 ἐν Φρεάτου· ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐν ᾧ ἐδικάζοντο ἐπὶ ἀκουσίῳ φόνῳ (Dem. 23, 77) D
3451 *ἐν φρεσίν· ἐν τῇ διανοίᾳ (Ρ 111) vg[1]A[3](S[3]Br[290]) Hom.
3452 ‘ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες’· ὁμονοοῦντες (Ν 487) Hom.
3453 *ἐν χορείᾳ· ἐν χορῷ (Iudith 15, 13) AS[6] LXX
3454 ἐνχριμφθεῖσαν· ἐμπελασθεῖσαν (Ε 662) Hom.
3455 ἐνχρίμψας· ἐμπελάσας (Ψ 334) Hom.
3456 ‘ἐν χρῷ κουρά’· ἡ ψιλή, καὶ πρὸς αὐτῷ τῷ χρωτί D?
3457 *ἐνχώριοι· ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου ὄντες (Ios. 9, 22) AS[5] LXX
3458 *ἐν ᾧ· ἐν ᾧτινι v[3]g[5]AS[20]. ἢ ὅταν
3459 ἐνώλας· ἐν ᾧ ὁ ἴουλος ἐπιγίνεται D
3460 ἑνωθείς· ἓν καὶ τὸ αὐτὸ γενόμενος (Cyr. quod unus 777, 36 ..)
3461 *ἐνώμα· ἔστρεφεν A[18], ἐκίνει (Γ 218) AS[18]Br[323] Hom.
3462 ‘ἐν ὠμοῖς μάντεις’· ὅταν ἀπ᾽ αὐτῶν τῶν σφαγίων μαντεύωνται· οἷον οἱ ἡπατοσκοπούμενοι ἐν ὠμοῖς λέγονται μαντεύεσθαι. καὶ ἐνωμοτεῖν ⟨...⟩ D
3463 ἐνώμοτον· ὡρκισμένον, *ἢ τοῖς ὅρκοις ἔνοχον (Cyr. trin.437, 35) (vg[1]AS[19]Σ) D+K
3464 ἐνωμοτία· τάξις τις διὰ σφαγίων ἐνώμοτος D
3465 ἐν ὠμῷ γήραϊ· ἐν χαλεπῷ γήρᾳ· ὠμὸς γὰρ ὁ χαλεπός (ο 357) Hom.

3445 Σ ε 457; cf. gl. Proph. | **3447** Ap. S. **Π**[6] 21; – θεά Su ε 1502 (Δ); E. Gen. 115 Mill. (EM 345, 52); Schol. **3448** cf. Schol. **3449** cf. Ph ε 1064; Su ε 1505; Prov. Bodl. 420; Zenob. vulg. 3, 45; Apost. 7, 40 **3450** cf. Harp.[epit.] 115, 7 (cit. Dem.) **3454** cf. Schol. **3455** Schol. **3456** Ael. Dion. ε 38; Ph ε 1067 | Σ ε 466 **3461** | Su ε 1405 (Δ); E. Gen. 116 Mill. (EM 345, 14); Schol. **3463** | Σ ε 414; (Poll. 1, 39)

3443 ἐ⟨μί⟩νυρεν La. post Alb. **3444** gl. ο 930 cft. La.; ε protheticum putat Fick 1909 (43), 131 **3445** v. l. gl. η 635 (Alb.); ἔνυ- etiam Σ (ἔνοι- Σ″ ut gl. 3237) **3446** ἐνυλατώσει H: Sop. Salm. Pears. 291 = K **3447** ἐνύω H: accent. Mus. | θεός testt. [Ap. S. non liqu.] | κύδοιμος H: accent. Mus. **3449** δυσφέκτων H: Mus. **3450** φρεάτ(ου) H, (ου) rescr. (vix (ον) propter accent.) **3452** ἐν φρεσὶ H: Mus. | cf. gl. 2713 **3456** κουρᾶ H: accent. Mus. **3457** ἐγχώριοι H: ed. 1520 **3459** ἐνωδὰς H: La. post Reisk.(‘ad ουλος lanuginosus’) **3462** ἐνώμας (vix -ις) H: Mus. | μάντις H: Mus. | ἐνώμοις H: Mus. | lac. indic. La. **3463** ἐνώκοτον? H: Mus. = (Σ) | ἔνοχλον H: Mus. = (K) **3464** ἐνωμότιαι H: Mus. **3465** χαλεπῆ? H: Mus.

Hom. **3466** ἔνωπα· ἐν ὄψει (Ο 320)

Hom. **3467** ἐνωπῇ· εἰς ὄψιν, *προσόψει, φανερῶς (Ε 374) vg^{15}AS^{22}. ἐν μάχῃ S^{22}

3468 †ἐνώπηται· τεταπείνωται

3469 ἐνώπια· *εὐθεῖα vg^{8}AS^{24}Σ. οἱ καταφωτιζόμενοι τοῖχοι (Θ 435 . .). *ἐμπρός AS^{25}

D **3470** *ἐνώπια· τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ πυλῶνος φαινόμενα S^{24} μέρη, ἃ καὶ διεκόσμουν ⟨ἕνεκα⟩ τῶν παριόντων. ὁ δὲ Κράτης τὰς φλιὰς ἀπέδωκεν †ἐνίνοχος (Θ 435 . .)

3471 ἐνώπιον· ἐν ὀφθαλμοῖς, ἐν τῇ προσόψει (Exod. 3, 6 . . Ep. Rom. 12, 17 . .)

3472 †ἐνωπάλιζεν· ἐνέτεινεν, ἐνεδίδου

D **3473** ἐνωπῶς· ἐμφανῶς

D **3474** ἔνωρος· ἔναιμος. ζῶν

Hom. **3475** ἐνῶρσεν· διήγειρεν (Ζ 499)

Hom. **3476** *ἐνῶρτο· ἐνώρμησε AS^{23}, διεγήγερτο (Α 599)

3477 *ἑνώσας· συνάψας (Cyr. in Ioh. 2, 486, 10 . .) S^{30}

D **3478** ἐνώσατο· διενοήθη

D **3479** ἕνωσις· μῖξις. σύζευξις (Cyr. in Ioh. 2, 731, 3 . .)

D **3480** ἐνώταις· ἐνωτίοις. τῇ προσωδίᾳ ὡς φιλόπαις. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν (fr. 54 R.)

3481 †ἐνωτία· ἀμέλεια

LXX **3482** ἐνωτίζου· ἐν τοῖς ὠτίοις δέχου (Iob 33, 1 . .)

Eur. **3483** ἐνώτισε· τὰ νῶτα περιεσκέπασεν (Eur. Phoen. 654) g^{14}A^{16}(S^{31})

LXX **3484** *ἐνωχλήθην· ἠρρώστησα (1. Regn. 30, 13) AS^{21}(vg^{6}Br^{528})

Ap.S. **3485** ἐξ· ἡ πρόθεσις· 'ἐξ ἀκαλαρείταο βαθυρρόου' (Η 422)

3486 *ἐξάγαστον· ἄξιον θαύματος (S^{99})

3487 *ἐξάγειν· παροξύνειν A^{55}

3467 προσόψει Ap. S. 69, 29; cf. Su ε 1413 (Δ); προσόψει – φανερῶς cf. Schol.; E. Gen. 116 Mill. (EM 344, 54) **3469** εὐθεῖα Σ ε 473; Psell. poem. 6, 337 **3476** lex. Hom. ε 357 | Schol. **3480** Σ''' (Ph ε 1003. E. Gen. 114, Mill. [EM 344, 47]) **3483** Su ε 1420 (Δ) **3485** Ap. S. 69, 30

3466 ἐνῶπα H: accent. Schm. tacite **3467** ἐνώπη H: accent. Ald. | ἐν ὄψει Schol. E. Gen. **3468** ν⟩ενώπηται Bentl. Ep. ad Mill. 65 (Works 2, 326–7) (gl. ν 305) **3469** καταφοριζόμενοι H: Heins. Kust. Jens. Luc. 82 **3470** ἄντικρυ H: accent. Mus. | ἕνεκα add. Mus. | παρέδωκεν H: La. | ἐν $\overline{\nu}$ Ἰλιάδος (Ν 261) Schm., ⟨ὑπομνήματι⟩ e. g. La.; ἓν ἀνθ' ἑνός Dettori 2004, coll. Ap. S. 109, 21 al. **3472** ἐνωτάλιζεν (tergo impertiebat) ci. La. **3474** expl. ἔνωμος H: Reisk. **3475** διέγειρεν H: Mus. **3480** ἐνωταῖς H: accent. Mus.; ἐνόταις Heins., ἐνόπαις Bentl. ad Hor. c. 1, 9, 7 = Σ''' ('rectius' La. coll. gl. 3249) | αἰχμαλώτησιν H: Mus. | v. l.: gl. 3249 **3481** ανωατια ci. La. | ἀμελία H: accent. Mus., -εια Ald. **3484** ἐνωχλήθη H (K^{vgBr}): Mus. = K^{AS} **3485** ἐξακαλα(accent.?) ῥείτα H: Mus. | ἡ πρόθεσις ad fin. H: trsp. Schm. = Ap. S. **3487** 'usus recens, cf. e. g. Schol. Soph. OT 326' La.

3488 ἐξάγγελος· ἄγγελος, ὁ τὰ ἔσω γεγονότα τοῖς ἔξω ἀγγέλλων D
3489 ἔξαγε κούρην· ἔξαγε τὴν κόρην (Α 337) Hom.
3490 ἐξάγιστον· τὸ οὐ δεόντως εἰσενεχθὲν εἰς ἱερόν· ἢ τὸ ἀκάθαρτον D
3491 ἐξαγέτης· καλαμίνθη D
3492 ἐξάγιστα· πάντα τὰ ἱερὰ καὶ ἀφωσιωμένα, ἃ οὐχ οἷόν τε ἐκκομίζεσθαι τῶν ἱερῶν. ἔνιοι δὲ ἁγνὰ ἀπέδοσαν (Soph. OC 1526) D
3493 *ἐξάγιστος· ἀκάθαρτος g[31]A[94]Br[374]Σ, πονηρός g[31]Br[374]Σ (Aeschin. 3, 107)
3494 ἐξαγκυρῶσαι θύραν· ἐκστροφῶσαι D
3495 *ἐξαγορεύει· φανεροῖ AS[73]
3496 *ἐξαγορεύων· πᾶσι δηλῶν AS[50], λέγων AS[50](Br[345])
3497 ἐξαγρεῖν· ἐξάγειν. ἐξαιρεῖν
3498 ἐξάγων· ἐκβάλλων. προφέρων
3499 ἐξαγκωνίζεσθαι· ⟨…⟩ D
3500 *ἐξαγωνίοις· ἐξ ἀγώνων πόνον ἔχουσιν (Cyr. trin. 469, 46) S[102]
3501 *ἐξαγώνιος· τοῖς ἔξω τοῦ ἀγῶνος S[101], ἢ ἔξω τοῦ ἀγῶνος vg[36]A[52] Br[356]Σ ὤν Att.
3502 ‘ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον’· παιδιᾶς εἶδος παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 115 K.–A.) D
3503 ἐξ ἀελπτίης· ἐξ ἀνέλπιστου (Archil. fr. 105, 3 W.) D
3504 *ἐξ ἀήταο· ἐξ ἀνέμου AS[63]
3505 ἐξᾳρημένον· ἐξῃρημένον D
3506 ἐξαθελγόμεναι· ἐκθλιβόμεναι (Hippocr. oss. 19 [9, 196, 2 L.]) D
3507 †ἐξαινεῖτο· ἀφηρεῖτο
3508 ἐξαίνυται· ἐξαιρεῖται
3509 *ἐξαίνυτο· ἐξῃρεῖτο (Υ 459) S[106] Hom.
3510 *ἐξαΐξαντες· ἐξορμήσαντες vg[14]AS[65]
3511 *ἐξαιρεῖται· ἐξυφαιρεῖται AS[68]
3512 ἐξαίρειν· λαμβάνειν, *ὑψοῦν (g[2]Σ)

3488 cf. Schol. Eur. Hipp. 776a; Ammon. 3; Choerob. Ep. Ps. 85, 17 **3490** (Poll. 1, 33) **3492** ἁγνά Schol. Soph. OC 1526 **3493** Σ ε 476; (Poll. 5, 130) **3496** (Poll. 5, 147) **3501** | Σ ε 477 **3509** cf. Schol. **3512** | cf. Σ ε 478; Schol. Soph. Tr. 147

3488 ἀγγέλων H: Mus. = Schol. Eur. **3490** ἐξάγεσθαι H: Mus. **3492** οἴονται H: Mus. **3493** πόρνος H: Alb. = ΚΣ **3494** le. ἐξ.: Schm. = Phav. | ἐξανκιρῶσαι. H: HSt. Ind. = Phav. **3495** ἐξαγορεύοι H: Alb. = K **3497** ἐξάγρειν H: accent. Mus. | ἐξαίρειν H: accent. Schm. **3498** ἐκβαλών H: Schm. **3499** lac. indic. Alb. **3500** contin. H: nov. gl. Mus. | ἐξαγώνων H: Mus. | v. l.: gl. 3501 **3501** v. l. gl. 3500 La., potius coniunctio duarum gll. Cyr. **3502** ἐξαγώχωλον H: Mus. | τραγίσκιον H: Salm. **3503** ἐξαελπτόης H: ἐξ ἀλ- Mus., -πτίης Piers. Verisim. 254 | ἐξανελπίστου H: Mus. **3504** ἐξαετάου H (K[A]): Mus. **3505** ἐξαηρμένον H: La. **3506** ἐξαφθεγγόμεναι H: Pears. 291. Voss. Kust. al. **3507** v. l. gl. 3509 (Kust.) **3508** ἐξαινύται H: accent. Mus. **3509** expl. ἀφῃρεῖτο K Schol. | v. l.: gl. 3507) **3511** ἐξυφέρεται H: Mus. = K **3512** conf. ἐξαιρεῖν et ἐξαίρειν (La.)

3513 *ἐξαίρετα· ἐπίλεκτα (v[16])
D 3514 ἐξαιρέταρ· ἁρπάγη, ἢ ἅρπαξ ὁ πρὸς τὰ ἀντλήματα
LXX 3515 *ἐξαίρετον· ἐπίλεκτον v[16], προηγούμενον (Gen. 48, 22)
Hom. 3516 ἐξαιρεύμην· ἐξαίρετα ἐλάμβανον (ξ 232)
3517 *ἐξαιρήσοντες· πορθήσοντες (Hdt. 6, 33, 2) AS[83](v[25a. εξε2]g[26])
LXX 3518 *ἐξαιρούμενος· ἀποκομιζόμενος AS[70]Σ. ῥυόμενος (1. Regn. 30, 8 ..) vg[17]AS[70]
LXX 3519 ἐξαίσια· ὑπέρμετρα, οὐκ ἐπιτήδεια. ἢ *παντὸς ἐπέκεινα ⟨θαύ⟩-ματος. ὑπερβάλλοντα (Iob 9, 10 ..) vg[8]AS[51]Σ
D+K 3520 ἐξαίσιοι· κωλυτικοί. ἢ πολλοί, *μεγάλοι (A[60]). ἀνυπέρβλητοι. ἐπέκεινα ⌊παράδοξοι (Xen. oecon. 5, 18) (A[60])
3521 ἐξαίσιος οἰωνός· ὁ ἀσύμφορος· ἀπέστησε γὰρ ὅλως. ἀλλότριος
Hom. 3522 ἔξαιτον· ἐξαίρετον (M 320). μέγα. καλόν. ἀγαθόν
Hom. 3523 ἐξαίφνης· ἐξαπίνης (P 738)
Hom. 3524 ἐξακέσαιο· ἐξιάσαιο. θεραπεύσειας (Δ 36)
D 3525 Ἐξακεστήριος· ὁ Ζεύς. καὶ ἡ Ἥρα
3526 *ἐξάκουστον· περιβόητον (Cyr. in Ioh. 2, 272, 1 ..) A[95]
LXX 3527 *ἐξακριβάζει· ἐξιχνιάζει (Iob 28, 3?) AS[75]
gl. iur. 3528 ἐξάκτωρ· ὁ ἀπαιτῶν τὰ δημόσια
3529 †ἐξακολουθοῦσθαι· ἐκθρούζεσθαι†
Hom. 3530 *ἐξαλαπάξαι· ἐκπορθῆσαι (A 129) AS[84]Br[375](vg[37])
D 3531 ἐξαλδαίνει· ἐκβλαστάνει
3532 *ἐξαλέασθαι· ἐκκλίνειν (Hes. op. 105) AS[56]
3533 ἐξαλέεινεν· ἐξέκλινεν
LXX 3534 *ἐξαλείφθησαν· ἀπώλοντο (Gen. 7, 23) AS[72]
3535 *ἐξαληλιμμένος· ἀπαλειφθείς vg[1]AS[47] ἢ κεχρισμένος (Thuc. 3, 20, 3) S[47](A[79])
D 3536 ἐξαλίζεται· συναθροίζεται
D 3537 ἐξαλῖσαι· κυλῖσαι. ἐκκομίσαι (Ar. Nub. 32)

3515 Su ε 1578; Philopon. diff. (B) ε 6 | **3516** Schol. **3518** Σ ε 479 | **3519** παντὸς – Σ ε 480 **3522** ἐξαίρετον Schol.; Schol. Ap. Rh. 4, 1004; cf. Ap. S. 69, 34; E. Gen. 116 Mill. (EM 347, 28) **3523** cf. Ph ε 1084 **3524** cf. E. Gen. 116 Mill. (EM 346, 47); Schol. | lex. Hom ε 469 **3525** cf. Poll. 8, 142 v. l. **3530** Schol. **3532** cf. Schol. Hes. 105a **3537** κυλῖσαι Ph ε 1085 (cit. Ar.); Schol. Ar.; (Poll. 1, 183)

3513 ἐπιλεκτά H: accent. Mus. **3514** Lacon. (Voss.) vel Eleum (La.) **3515** ἐπιλεκτὸν H: accent. Mus. **3516** v. l. gl. 3745 **3517** πορθήσαντες H: Mus. **3519** ἐπεκεῖνα H: accent. Mus. | add. Kust. = K[vg]Σ **3520** ἐπεκεῖνα H: accent. Mus. **3521** le. ἐξ. H: Voss. | σύμφορος H: Mus. | ἀπέστη γὰρ ὅλος H: La. **3524** θεράπευσας H: Mus. = lex. Hom. **3528** ἐξάκτων H: Salm. Maussac. Pears. 292 **3529** ἐξακολουθεῖσθαι Alb. **3532** ἐξαλεάσθαι H: accent. Mus. | ἐκβλίνειν H: Mus. = K (Schol. Hes.) **3533** ἐξαλέηνεν H: Thes. 1230C **3534** ἐξαλείφησαν H (K[S]): Mus. = K[A] | ἀπόλλοντο H: Mus. **3535** ἀπολειφθεὶς H: Perg. Kust. = K **3537** ἐξαλίσαι· κυλίσαι H: accent. Schm. | cf. gl. 2630

3538 ἐξ ἀκαλαρρείταο· ἐκ τοῦ πρᾴως ῥέοντος (Η 422) Hom.
3539 *ἔξαλλα· διάφορα (Sap. 14, 23). λαμπρά AS[74]. ἀλλόφυλα (2. Regn. 6, 14) (AS[69]). ἢ ἐξόχως (Dan. 11, 36) LXX
3540 ἐξάλματα· πηδήματα (Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 104 [37, 820, 13 M.]) Greg.Naz.
3541 *ἐξαλοῦνται· ἐκπηδήσουσιν (Mich. 2, 12 ..) vg[28]AS[89] LXX
3542 ἐξάλειπτρον· σκεῦος ἀργυροῦν, φιάλῃ παραπλήσιον, ἐξ οὗ ἐν τοῖς συμποσίοις ἠλείφοντο μύρῳ (Ar. Ach. 1063) D
3543 ἐξάλμενος· ἐξαλόμενος (Ο 571) Hom.
3544 *ἐξ ἁλός· ἐκ τῆς θαλάσσης S[110] ἢ ἔξω τῆς θαλάσσης (λ 134) Hom.
3545 ἐξάλφεις· εὑρίσκεις D
3546 ἐξαλύξωμαι· φυλάξωμαι. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ (656 v. l.) D
3547 ἐξαλφήσεις· ἐκτιμηθήσῃ μεγάλως. ἀπὸ τοῦ ἀλφαίνειν. καὶ γὰρ ἀλφηστὴς ὁ ἔντιμος· τινὲς δὲ ἐκλάμψεις D
3548 ἐξαμαχάνων· ἐξαίφνης (Pind. Pyth. 2, 37 = 19) D
3549 ἐξαμβλίσκει· διαφθείρει ἐγκυμονούμενον D?
3550 ἐξαμβλωθείς· ἐκτρωθείς D
3551 ἐξαμβρακοῦται· ἐκλύεται, ἀπὸ τοῦ ἀμβρακεύειν, ὅ ἐστι καρτερεῖν D
3552 *ἐξαμαρτάνει· πλημμελεῖ AS[93]
3553 ἐξαμβλίσκοντα· διαφθείροντα
3554 ἐξαμείψει· ἐκτελέσει, πορεύσεται. ἐναλλάξει
3555 ἐξαμοιβάς· ἑτέροις καὶ ἑτέροις D
3556 ἐξαμοῦν· ἐκθερίζειν
3557 ἐξ ἀμφοῖν· ἐξ ἀμφοτέρων
3558 ἐξαμφοτερίσας· τὸ ἀμφίβολον ποιῆσαι. καὶ τὸ δύο πραγμάτων ἐκπεσεῖν D
3559 *ἐξαμβλοῦμεν· ἐκτιτρώσκομεν (Eur. Andr. 356) AS[64] Eur.

3538 Schol. **3539** gl. Sap. **3542** cf. Poll. 6, 106. 10, 121 (cit. Ar.); φιάλ. παραπλ. cf. Antiatt. ε 130 (cit. Ar.) **3544** cf. Ap. S. 70, 1 | Schol. b **3546** φυλάξωμαι Ph ε 1089; Schol. Soph. 656a **3547** ἐκτιμηθήσῃ Ph ε 1090 **3551** ἐκλύεται Ph ε 1093

3538 ἀκαλαρείταο H: Mus. = Schol. **3542** ἐξαλίγυρον H: Voss. = testt. | ἤλειφον τὸ μύρον H: Sop. **3543** ἐξαλμένος H: accent. Pears. 292. Alb. **3544** ἔξαλος Schol. **3547** le. ἐξάλψεις Ph, quod = †ἐκλάμψεις ad fin. gl. Hsch. ci. Theodor. | ἐκτμηθήσῃ H: Salm. Palm. Kust. al. = Ph | ἐπὶ H: Mus. **3548** ἐξαμάχανα H: Schm. 5, 27 (prob. Dettori 1984–5, 249 coll. Schol. Pind. 36b [sic] ἐξ ἀπροσδοκήτου et Poll. 6, 193 [sic]); ἐξάπινα (LXX Lev. 21, 4) La. **3549** ἐξαμβλέβει H: Gron. | ἐγγυμονεῖ H, ἐγκ- Mus.: La. **3551** ἐπὶ H: Mus. | ἀμβραβεύειν H: Jun. Sop. Salm.; gl. α 5762 cft. Alb. **3553** ἐξαμελίσκοντα H: Voss. Kust. Pears. 292 **3554** ἐναλάξει H: Mus. **3555** ἐξαμοιβαδίς L. Dind. 1283B | καὶ ἑτέραις H: La. post Mein. **3556** ἐξαμᾶν Kust. **3557** ἐξαμφοῖν· ἐξαμφοτέρων H: Mus. **3558** β′ H: Mus. **3559** ἐξαναβλοῦμεν H: Sop. Salm. = Phav. | ἐτιτρώσκομεν H: Sop. Salm.

3560 ἐξανάξει· ἀνάξει πρὸς τὸν ἥλιον (Soph. fr. 157a R.)

D **3561** ἐξανδήρισον· ἐκπέρασον

3562 ἐξανδραποδίζεται· αἰχμαλωτίζεται

D **3563** ἐξανεμοῦσθαι· ἐπαίρεσθαι. ἢ ξηραίνεσθαι. ἢ μετεωρίζεσθαι (Arist. h. an. 572a13)

3564 †ἐξανέσασα· ἐπιστρέψασα

3565 ἐξανεχώρει· λεληθότως ὑπέφευγεν (Thuc. 4, 28, 3)

D **3566** ἐξανθῆσαι· ἐκζέσαι

LXX **3567** ἐξανθήσει· ἀνθήσει (Ps. 102, 15)

Att. **3568** ἐξανέψιοι· ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί, ἢ αἱ μητέρες

3569 †ἐξανήσας· ἐξαντήσας

3570 ἐξανίησιν· ἀναπέμπει (Callim. h. Del. 207)

3571 †ἐξανόμεναι· ἐκκενούμεναι

3572 ἐξάντες· ἐξεναντίας. ὁτὲ δὲ τὸ ὑγιές

3573 ἐξάντης· ὁ τῆς νόσου ἔξω ὤν (Hippocr. mul. 41 [8, 98, 9 L.])

D **3574** ἐξαντῶν· ἀντιάζων. ⟨...⟩ τῆς κόρρης καὶ τοῦ πώγωνος οἷον ὑπογενειάζων. ἢ οὕτως· ἐξαντῶν κατὰ τῆς ὑγείας αὐτοῦ ἐξορκῶν· τὸν ὑγιαίνοντα γὰρ ἐξάντη ἔλεγον

Eur. **3575** *ἐξ ἀντύγων· ἐκ τῶν περιφερειῶν τοῦ ἅρματος (Eur. Rhes. 567) $A^{59}(g^{34}Br^{338})$

Hom. **3576** ἐξανύω· ἐξανύσω. ἐκτελέσω. *κατεργάσομαι (Λ 365) ($g^{4}\Sigma$)

3577a ἐξάνω· ἄνωθεν

3577b ἐξάγῃ· ἐξενέγκῃ

Att. **3578** ἐξαπαλλαγῇ· ὑποχώρησῃ (Thuc. 4, 28, 4)

Hom. **3579** †ἐξαπαλλάξει· ἐκπορθήσει, ἐκκενώσει (Υ 30)

3580 ἐξαπατᾷ· χλευάζει, *δελεάζει, φενακίζει (Ar. Av. 521) A^{92}

3581 ἐξαπάτερθεν· ἐκ τοῦ ἑτέρου

Hom. **3582** ἐξαπάφω· ἐξαπατήσω (ψ 79)

3583 ἐξαπαφών· ἐξαπατήσας (Ap. Rh. 2, 1235)

3560 Ph ε 1095 (cit. Soph.) **3563** ἐπαίρεσθαι Σ″ (Ph ε 1098. Su ε 1542) **3565** cf. Σ″ (Ph ε 1096. Su ε 1540) (cit. Thuc.) **3568** Ar. Byz. fr. 261 S.; Ael. Dion. ε 41 (aliter Poll. 3, 29) **3572** | Tim. ε 33; cf. Σ″ (Ph ε 1099. Su ε 1546. E. Gen. 116 Mill. [EM 346, 42]); Zenob. vulg. 3, 95; Galen. lex. ε 50 **3576** ἐξανύσω Ap. S. 70, 2 | κατεργάσομαι cf. Σ ε 481; cf. Schol.[AT] **3578** Ph ε 1102 (cit. Thuc.)

3560 τὴν Ἴλιον Ph **3563** ἐξανεμοῦθαι H: Ald. = Σ″ | μεταιωρίζεσθαι H: Mus. **3564** ἐξανθήσασα· ἐπιπρέψασα ci. La. **3568** ἐξανεψιοὶ H: accent. Mus. **3569** non expl. sed emend. le. (La.) **3571** h. e. ἐξινώμεναι (Kust. coll. gl. 3904) **3572** ὅτου H: Mus. **3573** ἐξέαι H: Mus. **3574** ἐξάντων H: accent. Mus. | lac. indic. La., e. g. ⟨οἱ δὲ ἀπὸ⟩ | τὸ ὑπόγονος H: Reisk. | ὑπογενιάζων H: Mus. | ἐξάντων H: accent. Brun. | ἐξάντην H: Mus. **3575** περιφεριῶν H: Mus. = K **3577b** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | ἐξάγει· ἐξενέγκει H: Mus. **3578** ἐξαπαλλαγεῖ· ὑποχωρήσει H: Mus. **3579** h. e. ἐξαλαπάξει (Salm.); gl. 3530 cft. Alb. **3582** ἐξαπαφῶ H: accent. Schm.

3584 *ἐξαπίνης· αἰφνιδίως vg15A66, ἐξαίφνης (E 91) vg15A66(Br784Σ) Hom.
3585 ἐξαποπειρῆσθαι· πειρᾶσθαι D
3586 ἐξ ἀπίης γαίης· ἀλλοτρίας, ἢ ξένης, ἢ μακρὰν οὔσης (A 270) Hom.
3587 *ἐξάπινα· ⟨αἰφνιδίως⟩ (Lev. 21, 4 ..) g45Br385 LXX
3588 ἐξαποινᾶσθαι· παραλογίζεσθαι D?
3589 *ἐξ ἀπόπτου· ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ τόπου (vg3A48Σ), ὅθεν ἔστιν περισκοπεῖν τὰ ὑποκείμενα (Greg. Naz. or. 4, 1 [35, 533A M.]) (A48) Greg.Naz.
3590 ἐξαπορηθῆναι· ἐξαφανισθῆναι. *ἐν ἀπορίᾳ γενέσθαι (2. Ep. Cor. 1, 8) vg23A78Br544 N.T.
3591 ἐξ ἀποτρόχου· ἐκ περιδρόμου (Ar. fr. 645 K.–A.) D
3592 *ἐξ ἀπροσεξίας· ἐξ ἀμελείας (Cyr. trin. 77, 1152D) A96
3593 *ἐξάπτεσθαι· κρατεῖσθαι τοῦ ἅρματος (A58)
3594 ἐξᾶραι· οὕτως λέγεται, ὅταν τι τῶν ὀρνέων εἰς μετέωρον ὕψος αἴρηται (Diod. Sic. 2, 50, 5) D
3595 ἐξαράξαντες· ψοφήσαντες, *κρούσαντες (Ios. b. Iud. 5, 432) g25 A80(v24Σ)
3596 ἐξαράξασθαι· διῶξαι D
3597 ἐξᾶρεν· ἐκτός ἐστιν
3598 *ἔξαρθρος· ἐκμελής (4. Macc. 9, 13) v11g12A53Br360Σ LXX
3599 ἐξαρῆξαι· ἐκφορῆσαι
3600 *ἐξαρκεῖ· ἐπαρκεί (Eur. Hipp. 278) vg18A67 Eur.
3601 ἐξαρκέσει· ἐκποιήσει
3602 ἐξαρκῆ· ἀρκοῦσαν
3603 ἐξ ἀρακίων· ἐκ φιαλῶν D
3604 *ἔξαρνος· ἀρνούμενος vg30A91Br902
3605 *ἐξάρξατε· προκατάρξατε. καταλέξατε (Ps. 146, 7) vg21A71Σ LXX
3606 ἔξαρον· ἆρον. ἐξάλειψαν (Sir. 36, 6) LXX
3607 ἐξαρτηδόν· μετὰ τοῦ ἐκκρέμασθαι D

3584 | Σ ε 482; Schol. **3586** μακρὰν οὔσης cf. Schol. **3588** Ph ε 1105 **3589** Σ ε 483 **3595** | Σ ε 485 **3598** Σ ε 487 **3603** cf. Athen.11, 502b **3604** Σ″ (Ph ε 1116. Su ε 1560. Schol. Luc. 4, 21. E. Gen. 116 Mill. [EM 346, 49]); (Poll. 5, 104) **3605** Σ ε 488; cf. Ecl. AO 2, 440, 20

3584 ἐξαπιναίως Σ **3585** ἐξαπειρῆσθαι H: Mein. **3586** ἐξαπίῃς H: Mus. = Schol. **3587** contin. H: nov. gl. Schm. = K; suppl. La. = K **3588** ἐξαποίνασθαι H: accent. La. = Ph; ἐξαπαιολᾶσθαι Ruhnk. in Alb. Auct. coll. gl. α 5726, ἐξαπόνασθαι Reisk. coll. ἀπολαύειν Plut. Mor. 587F **3589** ἐστὶν H: accent. La. **3590** ἐξαποριθῆναι (vix ισθ [La.]) H: Mus. **3591** ἐξαποτροχοῦ H: Valck. Anim. ad Ammon. 317 post Salm. **3592** ἐξαπροσεξίας H: Mus. **3593** εξαπτεσθε· κρατειτε K (Θ 20) **3594** ἐξάραι H: accent. Biel. | μεταίωρον H: Mus. **3595** ἐξαράσαντες H: Voss. Kust. = K (ἐξάρξαντες Σ) **3596** ἐξαρέσασθαι H: Alb. coll. gl. α 6990 **3597** ἐξάρει H: Mein. 1858, 539 **3602** ἐξαρκεῖν H: Mus. **3603** ἐξαρκιάων H, sep. Mus.: Kaib. ad Athen. (vel ἀρακίδων); cf. gl. α 6952 **3605** κατάρξασθε Ecl. **3606** ἄρον H: accent. Mus. **3607** ἐξαρτιδῶν H: HSt. Ind.

3608 *ἐξαρτίζει· πληροῖ, τελειοῖ g[39]Br[366]Σ
3609 ἐξαρτῆσαι· ἐκκρεμάσαι. τελειῶσαι
3610 ἐξαρτύειν· παιδεραστεῖν
3611 ἐξαρύσαι· ἐξαντλῆσαι (Hippocr. loc. Hom. 28 [6, 320, 11 L.])
D **3612** ἐξαρώμεναι· ἐξ ἀγκῶνος φλεβοτομούμεναι
D **3613** ἐξᾶς· εἶδος ⟨νομίσματος⟩ παρὰ Συρακουσίοις
D **3614** ἐξασελγαίνωμεν· ἀναπληρώσωμεν ⟨...⟩
D **3615** ἐξαυαίνεται· ἀποθνήσκει (Ar. fr. 659 K.–A.)
Hom. **3616** *ἐξαύδα· ἔξειπον v[40]A[57](g[41]), λέγε. φώνησον. βόησον (A 363)
3617 *ἐξαῦσαι· ἐξελεῖν Br[1074] (Eupol. fr. 450 K.–A.)
3618 *ἐξαυστήρ· κρεάγρα (Aesch. fr. 2 R.?) Br[1072]
N.T. **3619** *ἐξαυτῆς· παραυτίκα (Ev. Marc. 6, 25 ..) vg[29]A[90]Σ
Hom. **3620** ἐξαῦτις· μετὰ ταῦτα ἐκ δευτέρου (A 223)
D **3621** ἐξαφάζων· ἔξω ἑαυτοῦ γιγνόμενος. καὶ περιβλέπων
D **3622** †ἐξαφολέκτης· ⟨...⟩
D **3623** ἐξαφορήσωσιν· εὐπορίσωσιν
D **3624** ἐξαφύουσιν· ἐξαντλήσουσιν
D **3625** ἐξέβλω· ἐξέτρωσεν
3626 ἐξεγένετο· ἐξεποίησε
3627 ἐξέγρετο· ἐξηγέρθη
3628 ἐξέγρης· ἐξηγέρθης
D **3629** ἐξεγρύτευσας· ἐξηρεύνησας
D **3630** ἐξεδεδιῄτητο· ἔξω τῆς νομίμου διαίτης ἐγεγόνει (Thuc. 1, 132, 2)
LXX **3631** *ἐξεδιῄτησεν· κακῶς διῴκησεν (4. Macc. 4, 19) vg[21]A[77]Σ
D **3632** ἐξεδίφησεν· ἐξεζήτησεν
3633 †ἐξεδίωσεν· ἐπόρθησε. κατέκοψεν

3608 Σ ε 489 **3611** cf. Bacch. ap. Erot. ε 32; Galen. lex. ε 53 **3613** Poll. 4, 174 v. l. **3615** Ph ε 1121 **3616** ἔξειπον cf. Schol. **3617** Ph ε 1125 (cit. Eupol.) **3618** Ph ε 1126; (Poll. 6, 88. 10, 98) **3619** Σ ε 492 **3620** | Schol. **3621** Ph ε 1127 **3630** cf. Schol. Thuc. **3631** Σ ε 494

3609 conf. ἐξαρτῆσαι et ἐξαρτίσαι (Sop.) **3612** 'tempto εξαγκυλωμεναι coll. Neogr. αγκυλωνω pungo, εξ αγκωνος veriloquii temptamen, sed ft. εξαγκωνιζομενοι [leg. -αι] cf. gl. 3499' La. **3613** ἕξας H: accent. Voss. Kust., cf. Arcad. 21, 22 | lac. post εἶδος Mus., suppl. Salm. De modo usur. 257 **3614** ἐξασελλάνωμεν H: Perg. | lac. indic. La., e. g. ⟨τὴν ἐπιθυμίαν⟩ **3615** ἐξαναίνεται H: Mus. = Erot., ἐξαύεται Ph **3616** ἐξεῖπον H: accent. Voss.; ἔξειπε Schol. | ἤθισον H: Schm., cf. Schol. E 786 ἐβόα **3617** v. l.: gl. 4099 **3620** ἐξαυτὶς H: accent. Pears. 292. Kust. **3621** ἐξαλλοφάσσων Ruhnk. in Alb. Auct. coll. gl. α 3185 | ἐξ H (Ph): La. | παραβλέπων Lob. Rhem. 106 **3622** ἐξαφ⟨ρο⟩λέκτης ci. La., coll. gl. sequ. **3623** contin. H: lac. et nov. gl. Sop. Voss. Pears. 292 | 'agitur de κριθῃ εξαστιχῳ cf. gl. δ 836 Theophr. h. pl. 8, 4, 2 Colum. 2, 9, 14' La. **3625** h. e. ἐξήμβλω (Kust. coll. gl. 3852) **3626** expl. ἐξεπονήσατο H: Schm. **3628** εξεγρῃ· εξεγερθῃς La. **3630** ἐξεδιετεῖ· τὸ H: Valck. Diatr. 275C **3631** expl. ἐδιήκησεν H: Mus. = KΣ[Su]; ἐδιοίκησεν Σ[ABPh] **3633** h. e. ἐξεδῄωσεν (Kust. coll. gll. δ 936–9)

3634 *ἐξ ἑδέων· ἐκ τῶν καθεδρῶν (Α 534) A^{84}Br^{30} Hom.
3635 ἐξ ἕδρης· ἐκ καθέδρας. ἢ ἐκπρεπής (Τ 77) Hom.
3636 ἔξεδρον· τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνόν, οὐκ εὔθετον ὄρνιν, οὐκ ἐν δέοντι τὴν ἕδραν ἔχοντα (Ar. Av. 275) D
3637 ἐξεδύοντο· ἀπεδίδυσκον (Γ 114) Hom.
3638 ἐξέθανεν· ἐλιποθύμησεν,. ⟨ἐξέπνευσεν⟩ (Hippocr. 5, 42 [5, 232, 12 L.]) D
3639 *ἐξέθει· ἐξέτρεχεν (Cyr. in xii proph. 1, 423, 9 . .) g^{6}A^{80}Σ
3640 ἐξεθίαζε· χορείας ἐπετέλει D
3641 *ἐξέθυσεν· ἀνεῖλεν (Eur. Or. 191) vg^{30}A^{93} Eur.
3642 *ἐξέθορεν· ἐξεπήδησεν (Φ 539) vg^{19}A^{72} [ἐξέπνευσεν] Hom.
3643 *ἐξαιθριασθέν· λαμπρυνθέν (Ios. b. Iud. 3, 508) g^{εξε14}A^{εξε98}Σ
3644 ἐξέθρωσκεν· ἐξεπήδα
3645 ἐξέθωψεν· ἐξεθώπευσεν (Soph. fr. 857 R.) D
3646 ἐξεῖ· ἔξω. Λάκωνες D
3647 ἔξεια· τὰ ἑξῆς
3648 ἐξειδεῖς· περισσοί. ἐκπρεπεῖς D
3649 ἐξείη· ἔξοδος. κέρδος D
3650 ἑξείης· ἐφεξῆς (Α 448) Hom.
3651 ἐξεικάδιοι· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς εἰκάδος καὶ τάγματος τοῦ αὐτοῦ D
3652 *ἐξείκοιτο· παραγένοιτο A^{81}
3653 ἐξ †εἴκλω· ἀπὸ δείπνου
3654 *ἐξεικονισμένον· μεμορφωμένον (Exod. 21, 22) vg^{54}A^{118}Br^{684}Σ LXX
3655 ἐξείλατο· ἐρρύσατο (Sap. 10, 1 . .) LXX
3656 *ἐξειλεγμένων· ἐκλεκτῶν (Cyr. epp. pasch. 77, 913C . .) vg^{39}A^{82}(Σ)
3657 ἐξειλλεῖν· ἐκβάλλειν
3658 †ἔξειον· ἐπιζήμιόν τι καταδικάζειν τοῖς ἑκουσίως ⟨. . .⟩οἱ δὲ ἀπόλυσιν ἐγκλήματος D
3659 ἐξείπω· φανεροποιήσω (Ι 61) Hom.

3634 Schol. **3635** Schol. | **3636** Ph ε 1131; cf. Phryn. PS 71, 17 **3638** cf. Ph ε 1132 **3639** Σ ε 496; cf. Erot. ε 73 **3642** cf. Schol. Luc.265, 12 **3645** Ph ε 1135 **3650** E. Gen. 117 Mill. (EM 348, 10); Schol.; cf. Su ε 1691 (Δ) **3654** Σ ε 497 **3656** cf. Σ ε 498

3634 ἐδρέων H: Jens. Luc. 83 = K Schol. **3635** ἐξέδρης H: Mus. = Schol. **3636** οἴων H: Mus. **3638** incl. e gl. 3642 **3640** εξεθιασευε ci. La. **3642** ἐξέπνευσεν ad gl. 3638 ref. Alb. **3643** ἐξεθιασθὲν H: Perg. Abresch. Misc. obs. 6, 1, 286 = (K) **3646** ἔξει H: accent. Schm.; cf. Schwyzer Gr. 1, 549 **3647** ἐξείη H: ἑξεῖα Mus., accent. Lob. El. 431 n.21 | ἐξείς (sscr. non η [La.] sed accent. del.) H: Mus. **3648** ἐξειδύ (accent. incert.) H: Mus. **3649** κερδος e πλεον-εξιη fictum putat Fick 1904, 86 **3651** ἐκτὸς αὐτῆς H: La. post Schm. **3652** παρεγένετο H: La. = K | v. l. gl. 3897 (Alb.) **3653** ἐξείκλω H: ἐξ αἴκλου Sop.; Dor. αἴκλῳ La. coll. ad gl. α 1924 **3655** ἐξείλλατο H: Voss. Kust. **3657** ἐξειλεῖν H: Kust.; ἐξίλλειν Cob. VL^{2} 361 | ἐκβαλεῖν H: Schm. **3658** ἐπιζήμιον τὸ H: La. | καναδικάζειν H: Mus. | ἑκουσίοις H: La., tum lac. ⟨ἁμαρτάνουσι⟩ ‘agitur de doli poena’

Hom. **3660** ἐξείνισσα· ἐξένισα (Γ 207)

D **3661** ἔξειρα· σκορπιός, ὁ ἰχθῦς

Hom. **3662** ἐξείρετο· ἠρώτα (Ε 756)

3663 †ἐξεινεείνων· ἐξερευνῶν

3664 ἐξειρύσας· ἑλκύσας (Hdt. 2, 38, 2. Hippocr. morb. 2, 47 [7, 66, 24 L.])

Eur. **3665** *ἔξεισιν· ἐξέρχεται (Eur. Alc. 215) vg^{46}A^{112}

D **3666** *ἐξειλώτισεν· ὡς ἐπὶ †τοῦ λωτοῦ† ἐξεπόρθησεν A^{111}

3667 ἐξείς· ἀφιείς

D **3668** ἔξειτι· ἐξελεύσεται

D **3669** ἐξεκαρυκεύθη· ὠψοποιήθη καὶ συνεκόπη· καρύκη γὰρ ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον

3670 *ἐξεκαλέσω· ⟨παρῃτήσω⟩ A^{91} [ἐκ τῶν προμαχώνων]

3671 ἐξεκέδασεν· ἐξεπέτασεν

D **3672** ἐξεκήλησεν· ἐξηύλησεν. ἔθελξεν

D **3673** ἐξεκηρίωσας· ἐξέστησας

D **3674** ἐξεκήρανεν· ἐξέφθειρεν

D **3675** ἐξεκνημώθη· ἐξεφθάρη

D? **3676** ἐξεκοδόαξεν· ἐξέχεεν

3677 †ἐξεκδούαζεν· ἐξήνεγκεν

3678 ἐξεκόμπασεν· ἐξέπληξεν

3679 †ἐξεκ̣νόθη· κατηντλήθη

3680 ἐξεκορήθη· ἐξεκαλλύνθη

LXX **3681** *ἐξεκκλησίασεν· συνήθροισεν (Lev. 8, 4 ..) vg^{55}A^{120}Br^{686}Σ

Hom. **3682** *ἐξεκυλίσθη· ἔπεσεν. ἀπερρίφη (Ζ 42) (Br^{880})

3683 *ἐξεκώμασεν· ἐξεπόρνευσεν (Eur. Andr. 603) vg^{41}A^{94}Br^{681}Σ

Hom. **3684** ἐξελάαν· ἐξελάσαι. ἀποδιῶξαι (Θ 527)

3660 lex. Hom. ε 472 **3662** Σ ε 499; Schol. **3669** Su ε 1603; cf. Ph ε 1143 | **3674** Ph ε 1145 **3679** cf. Σ''' (Ph ε 1245. E. Gen. 117 Mill. [EM 348, 24]) **3680** cf. Poll. 6, 94 **3681** Σ ε 500 **3682** gl. Apost. 29 v.l.; ἔπεσεν cf. Schol. **3683** Σ ε 501

3660 ἐξείνισα H: Pears. 293 = lex. Hom. **3661** σκορπιὸς H: accent. Ald. | ἰχθύς H: accent. Mus. | 'obscurum' La. **3663** v. l. gl. 3741 **3664** ἐξειρίσας H: Mus. **3666** ἐξειλώτησεν H: La. post Kust. | τῶν ⟨Εἱ⟩λώτων La.; τοῦ τροχοῦ Erbse | ἐξερπόθησεν H: Palm. **3668** 'Dorica' La. **3670** ἐξεκαλύσω H: La. = K | add. La. = K | sequitur in K^{A} gl. 3718, unde inclusa(La.) **3672** ἐξεκελέμησεν H: Sop. Salm. **3673** ἐξεκηρυώσας H: accent. Mus., em. Voss. Kust. | ἐξεστήσας H: accent. Mus. **3674** gl. κ 2532 cft. Kust. **3675** ἐξεκνυμώθη H: Kust. Hemsterh. coll. gl. κ 3112 **3677** ἐξεδούαζεν H, ἐξεκδούαξεν Mus. **3678** ἐξεκόμπησεν H: Alb. **3679** ἐξεκ⟦.⟧νόθη H, ο in ras. Mus.: ἐξαιονήθη (augm. om.) Kust. = (Ph), ἐξῃον- Schm. = (E. Gen.) **3680** ἐξεκορήνθη· ἐξαλλύνθη H: Kust.; gl. 1453 cft. Alb. **3681** ἐξεκλησίασεν, κ s. κ H **3682** ἐξεκλίσθη H (gl. Apost.): Voss. Kust. Valck. Misc. obs. 159 = Schol. | ἀπερρίθη H: Schm. tacite = gl. Apost.; ἀπερρίφθη Mus. **3684** ἐξέλααν H: accent. Mus.

3685 *ἐξελαθῆναι· ἐκδιωχθῆναι (Xen. Cyr. 6, 1, 15) A[68]
3686 ἐξελατέους· ἐκδιωκτέους
3687 ἐξελάσωμεν· ἐκβάλωμεν
3688 ἐξέχεα· ἐξήρασα
3689 *ἐξέλειπεν· ἐπαύσατο (Hippocr. epid. 7, 26 [5, 398, 10 L.]) (A[115])
3690 *ἐξελέσθαι· σῶσαι (Esai. 44, 20 ..) A[116] LXX
3691 ἐξέλιπον· ἐξώλισθον (Ps. 77, 33 ..) LXX
3692 *ἐξελεύθεροι· οἱ τῶν ἐλευθερουμένων υἱοί A[128] Att.?
3693 †ἐξελθεῖν· ἐξωθεῖν
3694 ἐξέλεψεν· ἐξέγλυψεν. ἐξελέπισεν (Hippocr. nat. puer. 30 [7, 536, 20 L.]) D
3695 ἐξελιγμός· κίνησίς τις παρὰ τοῖς τακτικοῖς, ἣ ἐνόπλιος … (Ael. tact. C 87) D
3696 *ἐξελίσσουσι· κινοῦσιν (Eur. Tr. 3) A[88]Σ Eur.
3697 ἐξελκόμενος· περιαγόμενος. περισυρόμενος (Ep. Iac. 1, 14) N.T.
3698 ἔξελον· ἐξαίρετον ἔδωκαν (Λ 627) Hom.
3699 ἐξελύθη· ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς (Ε 293) Hom.
3700a ἐξελύτρωσας· 〈…〉
3700b 〈ἐξελώπισας·〉 ἐγύμνωσας
3701 ἐξελώπισεν· †ἀπήνθησεν. ἐξεσκύλευσεν, ἐξέδυσεν (Soph. Tr. 925) D
3702 *ἐξ ἐμέθεν· ἐξ ἐμοῦ (Α 525) g[65]A[108] Hom.
3703 ἐξέμεν· ἐξαφεῖναι (Λ 141) Hom.
3704 ἐξεμέτρει· ἐπὶ ἅλωνος ἐμέτρει D
3705 ἐξεμήμεκεν· ἀπήρασεν. ἐξέχεεν D
3706 ἐξέμμορεν· ἔλαχεν (ε 335) Hom.
3707 ἐξέμολεν· ἐξῆλθεν (Ap. Rh. 1, 845)
3708 ἐξεμοῦντες· ἀποβάλλοντες
3709 *ἐξεμούσωσεν· ἐξεπαίδευσεν (Eur. Bacch. 825) A[107] Eur.
3710 ἐξέμπαλιν· ἐπαριστέρως

3695 cf. lex. tact. 44 Adler (Su 4, 860, 30) **3696** Σ ε 503 **3698** Schol. **3699** lex. Hom. ε 475 **3701** ἐξέδυσεν Schol. Soph. b; cf. Ael. Dion. ε 42 **3702** Schol. **3703** lex. Hom. ε 488 **3710** cf. Ph ε 1159

3685 ἐξελθῆναι H: Salm. Voss. = K **3688** ἐξ ἔλεα· ἐξήρω H: Mein. 1857, 608 **3691** cf. gl. 2063 **3693** ἐξειλεῖν agn. Kust. **3695** ἢ H: Arcer. ad Ael. Tact. 144 | lac. indic. La. **3698** ἐκδέδωκεν H: Alb. = Schol. **3700a b** sep. et suppl. L. Dind.; cf. Schol. Soph ad gl. 3701 **3701** nov. gl. ἐξεσκύλευσεν H: contin. Kust., qui cum Salm. ἀπήνθισεν ad ἐξελώτισεν ref., cf. gl. 1510 **3702** ἔμεθεν H: accent. Mus. **3703** ἔξεμεν H: accent. Mus. **3704** εξεμέτρει (spir. dub.) H, ἐξ ἐμέτρει Mus. | αλων(ον) (spir. et accent. dub.) H: Mus. **3707** ft. 〈ἔκμολεν·〉 ἐξέμολεν (Schol. Λ 604) La. **3710** ἐπαριστερῶς H: accent. Mus.; ἐπ᾽ ἀριστερᾶ Ph (-ρά Theodor.)

Greg.Naz. **3711** ἐξ ἐναντίων· ἐξ ἀντικειμένων (Greg. Naz. c. 2, 2, 8, 202 [37, 1590, 9 M.])
Hom. **3712** ἐξενάριξας· ἐσκύλευσας (Π 692)
Hom. **3713** ἐξενάριξεν· ἐσκύλευσεν. ἀπέκτεινεν (Δ 488 ..)
Hom. **3714** ἐξ ἐνάρων· ἐκ τῶν σκύλων (Ι 188)
Hom. **3715** ἐξ Ἐνετῶν· πόλις Παφλαγονίας (Β 852)
Hom. **3716** *ἐξ ἐνοπῆς· ἐκ τῆς μάχης vg[23], ἢ βοῆς (Ρ 714) A[87]
D **3717** †ἐξεντισμέναι· κεκοσμημέναι (Ar. Lys. 43)
Eur. **3718** *ἐξ ἐπάλξεων· ἐκ τῶν προμαχώνων (Eur. Phoen. 1009) vg[32]A[92]
3719 *ἐξέπαλτο· ἐξεπήδησεν (A[127])
3720 ἐξεπατάγησαν· ἐξεφώνησαν
3721 ἐξεπατάχθη· ἐξεπλάγη
3722 *εξ ἐπαφῆς· ἐκ ψηλαφήσεως (Aesch. Suppl. 17) A[89]
3723 ἐξέπερσεν· ἐξεῖλεν. ἐπόρθησεν
LXX **3724** *ἐξεπέτασεν· ἥπλωσεν A[117]. ἀνέῳξεν (Exod. 9, 33)
D **3725** ἐξέπελεν· ἐξεγένετο
3726 *ἐξ ἐπιδρομῆς· ἐξαίφνης vg[45]A[106]
3727 ἐξέπινεν· προέπινεν
3728 *ἐξ ἐπιπολῆς· ἄνωθεν g[24], ἄριζος
D? **3729** ἐξεπιτάξ· ἐξεπίτηδες
D **3730** ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης· ἐξ ἄκρας τῆς ἄντυγος τοῦ δίφρου. ἐκ τῆς ἐπιβάσεως τοῦ παραβάτου γάρ. τοῦ δίφρου καὶ τοῦτο τὸ μέρος (Κ 475)
3731 ἐξεπλάγη· ἐθαύμασεν. ἐξέστη
3732 *ἐξέπλει· ἐξέπλεεν vg[48]A[114]
3733 *ἐξεπολεμοῦντο· τὰ πολεμίων καὶ ἐχθρῶν ἔπραττον A[71]
3734 *ἐξεπολέμωσε· πολεμίους εἰργάσατο A[70](vg[18])
Hom. **3735** ἐξεπράθομεν· ἐξεπορθήσαμεν (Α 125)
3736 *ἐξεπράξατο· ἐφόνευσεν A[109]
D **3737** ἐξεπύρωσεν· ἐξέφλεξεν (Eur. Herc. 421)
D? **3738** ἐξ ἐράνου· ἔρανος εὐωχία (Cyr. in Luc. 72, 896A)

3713 lex. Hom. ε 492; ἐσκύλ. Schol. Λ 246 **3714** Schol. **3715** Schol. **3716** Schol. | **3717** Schol. Ar.; cf. Poll. 2, 35 **3719** cf. Schol. Υ 483 **3724** cf. gl. Apost. 58 **3735** Schol.

3711 ἐξεναντίων H: Mus. **3712** v. l.: gl. 3865 **3714** ἐξεναρῶν H: Mus. = (Schol.) **3716** ἐξενόπης H: Mus. = (Schol.) **3717** ἐξηνθισμέναι Gron. = Ar. **3718** ἐξεπάλξεων H: Mus. | προμαχόνων H: Mus. = K[vg] (προμαχων K[A]) **3719** ἐξεπάλτον· ἐξεπήδησαν H: Mus. **3722** ἐξεπαφῆς H: Mus. **3723** ἐξέπερεν H: Voss. Perg. Kust. ἐπόρθησαν H: Mus. **3725** ἐξέπηλεν H: Voss. Kust. | v. l.: gl. 3872 **3726** ἐξεπιδρομῆς H: Mus. **3728** ἐξεπιπολῆς H: Mus. **3729** ἐξεπίταξεν H: Voss. **3730** ἐξεπιδιφρίαδος, H: Mus. | πῦμα τῆς H: Mus. | άκρας (?) H: Mus. | γὰρ trsp. post δίφρου Pears. 293 **3732** ἐξέπλη· ἐξέπεσεν H: La. = K **3733** πολέμων H: Alb. = K **3734** πολέμους H: Wesseling Diodor. 1, 242 = K **3737** ἐξέθλιψεν H: La.

3739 ἐξεργάσει· διαφθερεῖς
3740 ἐξερέεινεν· ἠρώτησεν (Ι 672) Hom.
3741 ἐξερεείνων· ἐξερευνῶν (μ 259) Hom.
3742 ἐξερέῃς· ἐξηγῇ
3743 ἐξερεύειν· ἐξευρεῖν D
3744 ἐξέρευκα· ἐξηρεύνηκα D
3745 †ἐξερεύμην· ἐξαίρετα ἐλάμβανον (ξ 232) Hom.
3746 ἐξερέω· λέξω (Α 212). [ἢ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν] Hom.
3747 ἐξ ἐρέβευς· ἐκ τοῦ σκότους (Θ 368) Hom.
3748 *ἐξ ἐρέβευσφιν· ἐκ τοῦ ἐρέβους, ὅ ἐστιν σκότους (Ι 572) A^{129} Hom.
3749 ἐξέραμα· ⟨ὁ ἔμετος⟩ (2. Ep. Petr. 2, 22) N.T.
3750 *ἐξερεύξεται· ἐξενέγκῃ (Exod. 7, 28) $vg^{1}A^{113}Σ$ LXX
3751 †ἐξέρεκτα· ἐκπέσῃ
3752 ἐξερίπῃ· ἐκπέσῃ (Ξ 414) Hom.
3753 ἐξ ἔρον ἕντο· ἐξήνεγκαν τὸν ἔρωτα, τουτέστιν τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν (Α 469) Hom.
3754 *ἐξερπετεῖν· ἐξιέναι $vg^{33}A^{99}$
3755 ἐξερύσαι· ἐξαγαγεῖν. ἑλκύσαι (Ε 666) Hom.
3756 ἐξέροιτο· ζητοίη. καὶ διηρώτα
3757 *ἐξερπύσαι· ἐξολισθῆσαι (Ael. n. a. 16, 38) A^{104}
3758 ἐξέρρον· ἐξεπορεύοντο D
3759 ἐξέρρωσας· ἐπ᾽ ἐμὲ ἀφῖξαι. ἤτοι ἐπὶ τῶν νεύρων D
3760 ἐξερύησαν· ἔφυγον (1. Macc. 9, 6) LXX
3761 ἐξερύοι· ἐξέλκοι (Κ 505) Hom.
3762 ἐξερύσασκεν· ἐξεῖλκεν (Κ 490) Hom.
3763 *†ἐξέρρω· ἐκφῦναι A^{100}
3764 ἐξερῶ· ἐξάξω (Eur. Or. 560) Eur.
3765 ἔξεσα· ἔξωθεν. Λάκωνες D

3741 Ap. S. 70, 6; Schol. b; cf. Su ε 1644 **3746** Schol. | **3747** Schol. **3748** Schol. **3750** Σ ε 505 **3752** Ap. S. 70, 8; Schol. **3755** | cf. Schol. **3762** cf. Schol.

3739 ἐξεργάσει· διαφθ( ) H: Kust.; vel ἐξεργάσῃ· διαφθείρῃς idem **3740** ἐξερέηνεν H: Pears. 293. Kust. **3741** ἐξερεεινῶν H: accent. Mus. | v. l.: gl. 3663 **3742** ἐξερέη H: Alb. **3743–4** 'ad *ἔρευμι Solms. Unters. 11, aliter [ad ἐρέϝω] Schulze QE 97' La. **3743** ἐξερευεῖν H: accent. Kust. **3744** ἐξερεύι(?)κα· ἐξηύρικα H: Schm. **3745** v. l. gl. 3516 (Gron. Pears. 293) **3746** incl. e gl. 3753 del. Gron. Vos. **3747** ἐξερέβευς H: Mus. = Schol. **3748** ἐξερεβεύσφιν H: Mus. = Schol. **3749** contin. ἐξέρημα H: nov. gl. Pears. 294. Alb.; corr. Schm. | expl. add. La. **3750** ἐξερεύξεται H: | διενέγκει H: ἐξ- Biel, -κῃ Mus. = K $Σ^{PhSu}$ **3753** ἐξέρον H: Mus. | ἕντο H: spir. Mus. **3754** ἐρπύζειν ci. La. | ἐξεῖναι H: Hemsterh. = K **3755** ἐξερεῦσαι H: Voss. Kust. = Schol. **3756** ζητῶν H: Hemsterh., qui et διερωτῴη; ⟨ἐξείρετο⟩ διηρώτα ci. La. **3758** ἔξερον H: accent. Ald., -ρρ- Pears. 294. Voss. Kust. al. **3759** ἀφίξαι H: accent. Mein. **3763** ἐξερρω (accent.?) H: accent. Mus.; ἐξερρωγέναι La. **3764** ἐξάζω H: Guyet **3765** ἐξέσας H: Hemsterh. (ad gl. 3822); cf. gl. 3351

Hom. **3766** ἐξεσίη· ἡ κατὰ πρεσβείαν ἔξοδος (Ω 235)
D? **3767** ἐξεσίας· πρεσβείας
D **3768** ἔξεσκον· ὑπῆρχον
D? **3769** ἐξεσίην· δημοσίαν ἐκπομπήν. χρείαν. ἀγοράν. λῆμα. πρεσβείαν. δημηγορίαν. ἀπαίτησιν. χρήματα (φ 20)
D **3770** ἐξέσμων· ἔσμηχον (Hdt. 3, 148, 1). καὶ ἔσμων δὲ τὸ αὐτό
Att.? **3771** ἐξεστηκότα· εἰς δίκην κεκληκότα ⟨...⟩
D **3772** ἐξεστηκὼς οἶνος· ὁ ὀξινης
Hom. **3773** ἐξέσσυτο· ἐξώρμησεν, ἐξήρχετο (Η 1)
3774 ἐξέσται· ἐπ' ἐξουσίας ἔσται
LXX **3775** *ἐξέστην· ἐθαύμασα. ἐξεπλάγην (Habac. 3, 2) g^{50}A^{96}
Eur. **3776** *ἔξεστιν· δυνατόν vg^{31}A^{76} ⟨ἐστιν⟩ (Eur. Hec. 435 ..) g^{31}
3777 *ἐξέστησεν· εἰς ἔκστασιν ἤγαγεν (Eur. fr. 272b K.) vg^{4}A^{67}
Hom. **3778** ἐξέστρεψεν· μετέβαλεν (Ρ 58)
D **3779** ‘ἐξ ἑστίας ἄρχεσθαι’· παροιμία
3780 ἐξετάζεται· ἀριθμεῖται [οὐ δεόντως]
Hom. **3781** ἐξέταμον· ἐξέκοψαν (Α 460)
Hom. **3782** ἐξετανύσθη· ἡπλώθη (Η 271)
LXX **3783** ἐξέτασις· βασανισμός (Sap. 1, 9 ..)
LXX **3784** *ἐξετασμός· κρίσις g^{64}A^{122}. ἐρώτησις (Prov. 1, 32)
Hom. **3785** ἐξετέλειον· ἐπλήρωσαν (Ι 493)
D **3786** ἐξέτειον· ἐκ τούτου τοῦ ἔτους, οἷον ἐπέτειον
LXX **3787** *ἐξέτηξας· ἀνήλωσας (Ps. 38, 12) v^{56}A^{121}Br^{690}(g^{57})
LXX **3788** ἐξέτηξεν· ἐλέπτυνεν (Ps. 118, 139)
Hom. **3789** *ἐξ ἔτι τοῦ· ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου (Ι 106) vg^{26}Br^{378}
D **3790** ἐξετμήθη· διεκόπη (Hippocr. epid. 5, 4 [5, 206, 4 L.])
Eur. **3791** *ἐξετόξευσεν· ἐξέπεσεν (Eur. Andr. 365) A^{101}
3792 ἐξετράπησαν· ἐξέκλιναν (1. Ep. Tim. 1, 6)
3793 ἐξετρίβετο· σφόδρα ἐκοσμεῖτο
D **3794** ἐξευασμένου· τεθνεῶτος, γενομένου ⟨...⟩

3766 cf. Schol. **3769** δημ. ἐκπ. cf. Schol.; δημ. ἐκπ. et πρεσβ. E. Gen.116 Mill. (EM 347, 39); πρεσβ. Ap. S. 70, 7; Schol. Ω 235; cf. Su ε 1656 **3772** (Poll. 1, 248. 6, 17) **3773** Ap. S. 70, 9; Su ε 1664 (Δ); Schol. | **3775** gl. Proph. **3780** cf. Σ ε 516 **3781** Schol. **3784** gl. Prov. | **3789** Schol. **3791** Schol. Eur. **3793** (Poll. 1, 44)

3768 ἐξέσιον H: Reisk.; ‘sed expl. vix sana’ La. **3769** ἐκπόμπην H: accent. Mus. | χρεῖαν H: accent. Ald. | λῆμμα H: Mein. **3770** ἐσμῶν H: accent. Mus. **3771** κεκλημένον ⟨καὶ οὐκ ἀπαντῶντα⟩ La. **3772** le. ἐξεστ., H: Mus. | ἐξεστικὸς H: Sop. Salm. Heins. al. = Poll. **3774** ἐξεσταὶ H: accent. Mus. | ἐπεξουσιασταί H: Kust. **3775** v. l.: gl. 5567 **3776** ἐξέστην H: Mus. = K | add. Kust. = K **3779** ἐξεστίας, H: Mus. **3780** incl. del. Kust., ad gl. 3778 ref. Schm. **3789** ἐξετίτου H: Mus. = Schol. **3794** de ευ pro ηυ cf. Croenert Mem. Herc. 204, 4 | τεθνεώτου H: Mus. | lac. Hemsterh., suppl. e.g. αὔου Alb.

3795 ἐξευγενίσω· ἐλευθεροποιήσω

3796 ἐξευδίασεν· εὐδίαν ἐποίησεν D

3797 ἐξέτρωσεν· ἐξήμβλωσεν, ἔρριψε τὸ βρέφος (Hippocr. morb. 1, 8 [6, 154, 20 L.]) D

3798 ἐξ εὐετηρίας· ἐξ εὐδαιμονίας (Phil. vit. Mos. 1, 265)

3799 ἐξ εὐηγεσίης· ἐξ εὐδαιμονίας (τ 114) Hom.

3800 ἐξευμαρίσθη· παρεσκευάσθη D

3801 ἐξευμενίσασθαι· ἐξιλεώσασθαι, *ἐξιλάσκεσθαι (Br^{331})

3802 *ἐξευμενίσονται· ἐξιλεώσονται (4. Macc. 4, 11) g^{20}A^{75}Br^{344} LXX

3803 ἐξ εὐνῆς· ἐκ κοίτης (Χ 190) Hom.

3804 *ἐξ εὐπατριδῶν· ἐξ εὐγενῶν vg^{5}A^{69}Br^{549} Att.?

3805 †ἐξεύχομαι· ἀφίξομαι

3806 *ἐξ εὐωνύμων· ἐξ ἀριστερῶν (Exod. 14, 22) g^{62}A^{110} LXX

3807 *ἐξεφαάνθη· ἐφάνη (Δ 468) A^{73} Hom.

3808 ἐξεφάνη· φανερὸς ἐγένετο (Σ 248) Hom.

3809 ἐξέφαινον· ὑπέφαινον (Hdt. 6, 35, 2)

3810 †ἐξέφατο· δεδαπάνητο

3811 ἐξεφαύλιζον· ἐξευτέλιζον (Ios. Ant. 10, 114) D

3812 *ἐξ ἐφημερίας· ἐκ τοῦ συνεχοῦς (Ev. Luc. 1, 5) (vg^{43})AS^{105} N.T.

3813 ἐξέφθιτο· ἐξέφθαρτο. δεδαπάνητο (ι 163) Ap.S.

3814 *ἐξεφόρουν· ἐξέφερον (Phil. leg. Gai. 122) g^{38}AS^{103}

3815 ἐξέφρηκεν· ἀφῆκεν D

3816 *ἐξέφυ· ἐβλάστησεν vg^{22}AS^{78}Σ

3817 *ἐξεφύρθης· ἐμιάνθης (Ierem. 3, 2) AS^{123}Σ(vg^{58}) LXX

3818 *ἐξεφύσησα· διεσκόρπισα AS^{95}Br^{970}Σ(vg^{42}). [ἐξεφυσίασα]. ⸤ἐβδελυξάμην (Mal. 1, 13) AS^{95}Σ(vg^{42}) LXX

3819 †ἐξεχαρυβδαάνθη· ἀνεπόθη† Hom.

3820 ἐξέχεαν ὅρκια· οἷον παρέβησαν D

3821 ἐξέχειν· ἀνατέλλειν ἥλιον (lex ap. Dem. 43, 62) D

3822 ἔξελ᾽ ἐμένα· χωρὶς ἐμοῦ. Λάκωνες D

3799 Schol. a **3800** cf. Ph ε 1191 **3803** Schol. **3806** gl. Oct. ε 22 **3807** cf. Schol. **3813** Ap. S. 70, 5; δεδαπ. Schol. **3816** Σ ε 512 **3817** Σ ε 513 **3818** Σ ε 514; gl. Proph.

3795 ἐξευγενήσω H: Kust. Abresch. **3797** ἐνέρριψε (ε tert. rescr.) H: Reisk. (εν dittogr.) **3798** ἐξευετησίας H: ἐξ εὐ- Mus., -ηρίας Alb. coll. gll. 6810. 6822 | ἐξευδαιμονίας H: Alb. **3799** ἐξευηγεσίης· ἐξευδαιμονίας H: Mus. (Schol.) **3800** ἐξευμαρίσθ(ην) H (Ph): Mus. | παρεσκευάσθην Ph **3803** ἐξευνῆς H: Mus. = Schol. **3804** ἐξευπ(ατ)ρίδων H: accent. Kust. **3805** ἐξελεύσομαι ci. La. post Schm. (LXX Num. 20, 18 . .) **3806** ἐξευωνύμων· ἐξαριστερῶν H: Mus. = gl. Oct. **3808** φανερῶς H: Mus. **3810** v. l. gl. 3813 **3812** ἐξηφημερίας H: Sop. Pears. 294. Kust. **3813** ἐξέφθητο H: Mus. = Ap. S. | v. l.: gl. 3810 **3816** ἐξεβλάστησεν Alb. = K^{vg} **3818** incl. del. Alb. (corrupt. le.) **3819** χαρυβδιος εξεφααηθη· ανεδοθη (μ 441) La. **3820** le. ἐξέχεαν H: ed. 1521 **3822** ἐξεχέμεναι H: La.

3823 *ἐξέχεσθαι· ἐξέχειν (Cyr. in Ioh. 2, 723, 3) AS[79]
LXX 3824 *ἐξεχύθησαν· ἠφανίσθησαν (Lam. 4, 1) AS[125]
3825 *ἐξαψάμενος· κατασχών. περιπλακείς (Dem. 25, 90) g[εξα44] AS[εξε90]
D+K 3826 ἐξέωσαν· ἐξώρισαν, κατέβαλον, ἢ *ἐξέβαλον (Thuc. 5, 72, 3) vg[61]AS[126]
3827 *ἔξηβος· ἔξω τῆς ἥβης. τριάκοντα πέντε ἐτῶν AS[45]
3828 ἐξηγεῖσθαι· ἡγεῖσθαι
N.T. 3829 *ἐξηγήσατο· ἡρμήνευσε (Act. 15, 14) AS[52]
D 3830 ἐξηγητής· ὁ περὶ ἱερείων καὶ διοσημειῶν ἐξηγούμενος
Eur. 3831 ἐξηγοῦ· καθηγοῦ (Eur. Bacch. 185)
LXX 3832 *ἐξηγορίαν· ἐπαγγελίαν (Iob 22, 22) vg[4]AS[34]Br[361](Σ)
3833 ἐξηγορηκώς· ἐξειρηκώς
3834 *ἐξῆπται· ἤρτηται. κρέμαται g[εξε16]Σ
D 3835 ἐξέθυψεν ἐξέκαυσεν
D 3836 ἐξήϊα· θυμιάματα
3837 *ἐξῃκασμένοι· ὁμοιωθέντες (Cyr. trin. 394, 3) g[13]AS[39]
D 3838 Ἐξηκεστίδης· μοχθηρὸς συκοφάντης
D 3839 Ἐξήκεστος· ἠταιρηκώς. ὅθεν καὶ τοὺς πρώκτους ὁμωνύμως Ἐξηκέστους ἔλεγον (com. ad. fr. 337 K.–A.)
D 3840 Ἐξηκεστιδαλκίδαι· παρὰ τὸν Ἐξηκεστίδην καὶ Ἀλκίδην τοὺς κιθαρῳδούς (com. ad. fr. 338 K.–A.)
Hom. 3841 ἐξήλατον· εὐποίητον. ἢ ἓξ πτυχὰς ἔχον (M 295)
D 3842 ἐξήλατος· συντετριμμένος
3843 *ἐξήλεγκτα· φανερῶς γενόμενα AS[47]
Att.? 3844 ἐξηλευθέρωται ὁ δοῦλος, ὁ δὲ πράγματος ἀπολυθεὶς ἠλευθέρωται
Ap.S. 3845 ἐξήλατον· ψιλῶς μὲν ἐξ ἐλασμάτων καὶ πτυχῶν συγκείμενον· δασέως δὲ ἑξάπτυχον (M 295)

3825 Σ ε 493 **3830** Ph ε 1205; cf. Poll. 8, 124; ἱερειῶν cf. Harp. 117, 4 (cit. Isae. 8, 39) **3831** Ph ε 1204 **3832** cf. Σ ε 515 **3833** (Poll.5, 147) **3834** Σ ε 523 **3840** cf. Schol. Ar. Av. 11 **3845** cf. Ap. S. 70, 10; Schol.

3824 ἐφανίσθησαν H: Pears. 294 **3825** ἐξεψάμενος H (K[AS]): Alb. = K[g]Σ **3826** ἐξόρισαν H: Mus. **3827** λε′ H: Mus. **3829** ἑρμήνευσε H (K): Kust. **3830** διοσημείων H: accent. La. tacite **3833** ἐξηγορηκῶς· ἐξηρηκῶς H: accent. bis Mus. **3834** ἐξήηται H: Schm. = ΚΣ | ἐξηρτηται K, ἔξηρται Σ **3835** ἐξύθυψεν H: Kust. Abresch. Misc. obs. 6, 1, 290 **3836** ex εσ-κηια expl. Ahr. Philol. 38, 1879, 215 **3837** ἐξηρκασμένοι H: Pears. 294. Voss. Kust. = K **3838** ἐξηκεστήδης H: Mus. **3839** ἐξηκεστὸς H: accent. Mus. | ἠταιρικὸς H: Mus. | εὐρυπρώκτους Kust., sed gll. α 7248. θ 267 cft. Tammaro 1975–7, 287–90; cf. et K.–A. ad Ar. fr. 242 **3840** ἐξήκεστο|μαλκίδαι H: Pears. 294. Kust. | περὶ H: Schm.; οἱ περὶ Mus. | Ἀλκαῖον Mein.; ‘de ι cf. IG 9,2, 60, 15, an idem qui IG 1^2, 547 Αλκιβιος?’ La. **3841** πηγὰς H: HSt. Ind. | expl. alt. ad ἐξήλατον (Kust.) **3843** ἐξηλέκετα H: Schm. = K **3845** ἐξίλατον … ἰλασμάτων H: Pears. 294. Voss. Kust. = (Ap. S.) | συγκει( ) H: Mus.

3846 *ἐξηλιασμένον· κεκαυμένον vg^{16}Σ(A^{35}S^{55}) ὑπὸ τοῦ ἡλίου (2. Regn. 21, 13) LXX

3847 *ἐξ ἠλιθιότητος· ἐξ ἀναισθησίας (Cyr. ador. 68, 1045B) vg^{12}AS^{38}

3848 †ἐξηλήμβωρ· ἔβλεπε. Λάκωνες D

3849 ἐξηλοιῶμεν· ἐξεκαθάραμεν D

3850 *ἐξήλυξεν· ἐξέφυγεν (Eur. Hec. 1194) Br^{371} Eur.

3851 *ἐξημεροῖ· πραΰνει (4. Macc. 1, 29) vg^{22}AS^{53} LXX

3852 *ἐξήμβλωσεν· ἐξέτρωσεν v^{1}g^{εξε49}Br^{343}Σ, ἐξέφθειρεν, οὐ διέσωσεν (Phil. quod deter. 148)

3853 *ἐξήμευσε· ἀπεκίνησε (AS^{46})

3854 *ἐξημμένοι· ἐκδεδεμένοι g^{εξε15}AS^{36}Σ. ἢ ἐνδεδυμένοι (Cyr. in Ioh. 2, 612, 8)

3855 ἐξημερῶσαι· ἡμεροποιῆσαι (Eur. Herc. 20) D

3856 ἐξημοιβά· ἀλλακτὰ διὰ τὸ πλῆθος (θ 249) Hom.

3857 ἐξημοιβαί· ἕτεραι

3858 *ἐξῆν· ἐξεγένετο A^{50}Σ(vg^{19}). ἢ δυνατὸν ἦν vg^{19}AS^{50}Br^{899}Σ

3859 ἐξημάρευσε· ἐπέρασεν

3860 ἐξηνδρωμένον ὀρθιάζοντα D?

3861 ἐξινήσαμεν· ἐξεβάλομεν D

3862 †ἐξηνηθησάμην· διῆλθον, ἀνέγνων. ἐξεφόρησα

3863 †ἐξηνέριξας· ἐσκύλευσας. ἀνεῖλες

3864 *ἐξήνιοι· ἀλλότριοι, παρὰ τὸ AS^{28} ἔξω ἡνίων γενέσθαι· ἡνία δὲ τὰ λῶρα vg^{15}AS^{28}. ἀνυπότακτοι (Cyr. in Esai. 70, 225D ..) vg^{15}S^{58}

3865 *ἐξήνιον· ἔξω τοῦ ζυγοῦ (Cyr. in xii proph. 1, 34, 31 ..) A^{33}Br^{334}Σ

3866 ἐξηντληκέναι· ἐξαπαντλῆσαι (Eur. Med. 79) Eur.

3867 *ἐξηπάτησεν· ἐξεπλάνησεν (Sus. 56) AS^{41} LXX

3868 *ἐξήπαφεν· ἠπάτησεν (ξ 379) AS^{43} Hom.

3869 ἐξεπέδου· ἔλυε τὰ πέδα D

3870 ἐξηπειρῶσθαι· ἤπειρον γενέσθαι D

3846 Σ ε 518 **3852** ἐξέτρωσεν Σ ε 519; improb. Phryn. ecl. 257; οὐ διέσωσεν (–αν) Σ′′′ (Ph ε 1092. E. Gen. 116 Mill. [EM 347, 1]) **3854** Σ ε 520 **3858** Σ ε 521 **3864** Psell. poem. 6, 322 | **3865** Σ ε 522 **3867** gl. Apost. 35 **3868** Su ε 1741 (Δ)

3847 ἐξηλιθιότητος H: Mus. **3848** ἐξ ἠλήμβωρ H: Mus. **3849** ἐξηλοίαμεν H: La. (sc. σίτον) **3850** ἐξήλοισεν H: Kust. Abresch. Misc. obs. 6, 1, 290; gl. η 395 cft. Schm. **3852** -αν quater H (Ph): La. = K testt. **3853** ἐξημεῦσαι· ἀποκινῆσαι H (K): La. **3854** ἐξημμέοι H: Mus. = Σ | ἐκδεδυμένοι Σ | **3857** ‘h. e. εξημιβα· ετερα ⟨εξ ετερων⟩ cf. Schol. θ 249’ La. **3858** ἐξεγένοντο H: Mus. = K^{AS}Σ (εγενετο K^{vg}) **3859** ἐξήμαρε H: Cor. coll. gl. α 3446 **3860** ἐξηνδρόμενον H: Pears. 295. Perg. **3861** ἐξηνήσαμεν H: La. coll. gl. α 5985 **3862** conf. ἐξηνυσάμην et ἐξινησάμην (gl. 3861) (La.) **3863** v. l. gl. 3712 (cft. Alb.) **3864** ἡλοίω δὲ H: Mus. | ἀνυπότακτα H: Mus. = K **3866** ἐξηντλημέναι H: Mus. | ἐξαπατῆσαι H: Matthiae ad Eur. Med. 79 **3869** ἐξηπέδου H: La. | ἔμπεδα H: La.

D **3871** ἐξηπέτριπται· δεδαπάνηται. Λάκωνες
3872 †ἐξήπιλεν ἐξεγένετο
LXX **3873** ἐξηρεύξατο· προεβάλετο (Ps. 44, 2)
3874a *ἐξηρμένην· ὑψουμένην (Greg. Naz. protr. 15) $g^{6}S^{30}\Sigma$
3874b *⟨ἐξηρημένην⟩· περιῃρημένην A^{30}
D **3875** ἐξήριπεν· ἐξέπεσεν (Hippocr. off. med. 12 [3, 314, 6 L.])
3876 *ἐξήρηνται· ἐξηρήμωνται (Cyr. in Esai., 70, 60C) AS^{54}
Eur.+LXX **3877** *ἐξηρτημένοι· κρεμάμενοι (Eur. Alc. 189) $g^{23}AS^{40}$. ἢ κεκοσμημένοι (Exod. 28, 7?)
Hom. **3878** ἐξηρώησαν· ἐξώρμησαν (Ψ 468)
3879 ἑξῆς· ἐφεξῆς
3880 ἐξησκημένον· δυσνόητον (Cyr. in Ioh. 1, 433, 7)
3881 *ἐξησκληκότες· ξηρανθέντες AS^{32}
3882 ἐξητασμένος· δεδοκιμασμένος
3883 *ἐξῄτησαν· ᾔτησαν, ἐδυσώπησαν. παρεκάλεσαν AS^{49}
D **3884** ἐξηυλημένον· ἄχρηστον. αἱ γὰρ παλαιαὶ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν ἐξαυλίδες ἐλέγοντο, καὶ αἱ κατατετριμμέναι
D **3885** †ἐξήχμησαν· ἠρήμωνται· διὰ τὸ τὰ ξόανα ἀπολελοιπέναι αὐτούς· ἢ ὅτι οὐκ ἐπέθυον αὐτόθι οἱ βάρβαροι τῷ θεῷ
LXX **3886** *ἐξηχεῖτο· ἐξηκούετο (3. Macc. 3, 2) $vg^{3}AS^{48}Br^{341}\Sigma$
N.T. **3887** *ἐξήχηται· ἐξῆλθεν. ἐκηρύχθη (1. Ep. Thess. 1, 8) AS^{51}
D **3888** ἐξίατρος· ἐκθυτικός
D **3889** ἐξιεροῦν· χρήματα θεοῖς ἐπαγγέλλεσθαι
3890 ἐξιθυίω· †ἔξω καθίσω
Hom. **3891** ἐξιθύνει· ὀρθοῖ (Ο 410)
3892 ἐξικνεῖσθαι· χωρεῖν
3893 ἐξικμάζεται· ἐξόλλυται
3894 ἐξικνείται· ⟨…⟩
3895 ἐξικνούμενον· ἐξαρκοῦν. εἰσδυόμενον

3874a Σ ε 524 **3875** Erot. ε 31 **3877** cf. Ph. ε 1228; κρεμ. cf. gl. Oct. ε 13 **3878** Ap. S. 70, 11; Schol. **3884** cf. Σ‴ (Ph ε 1234. E. Gen. 117 [EM 348, 27]); Zenob. vulg. 2, 64; Prov. Bodl. 211 (Su β 295); (Poll. 4, 67. 73) **3885** ἠρημ. Ph ε 1196 **3886** Σ ε 526 **3891** Schol.

3871 ἐξεπιτέτριπται Mein., cui Λάκωνες alio spectare videtur **3872** v. l. gl. 3725 (Sop.) **3874a** ἐξηρημένην H (K^{S}): Alb. = $K^{g}\Sigma$ **3874b** τε ἡρεμένην H: suppl. et em. La. = K **3875** ἐξήρηπεν H: Mus.; ἐξήρειπεν Erot. | ἐξέπεμψεν H: Sop. Kust. = Erot. **3878** ἐξήρησαν H: Heins. Pears. 295. Jens. Luc. 84 = K testt. | ἐξώρμη(σαν) H (comp. usitat., a Mus. ut saepe expl.) **3880** ἐξεωσκεμμένον ci. La. **3881** ἐξεσκληκότες Schm. **3884** ἐξηυλίδες H: Salm.; ἐξηυλημέναι L. Dind. 1268C **3885** ἐξεύχμησαν Ph (i.e. ἐξηύχ-); ἐξηχήνισαν ci. La. | τῶν θεῶν H: La.; τοῖς θεοῖς Jens. Luc. 84 **3887** ἐξηχεῖται H: Alb. = K **3889** ἐξιέρουν H: accent. Mus. **3890** εξιθυνω· εξεδαφιζω ci. La. **3893** ἐξώλλυται H: Alb. **3894** contin. H: nov. gl. et lac. Pears. 295. Alb. | expl. χωρεῖ (cf gl. 3892) vel ἐξαρκεῖ (cf. gl. 3895) Conom. 1969, 203

3896 ἐξικόϱ· ἐκτικός

3897 *ἐξίκοιτο· παϱαγένοιτο (Soph. El. 387) A$^{\text{εξε81}}$

3898 *ἐξιλάσεται· πϱοσεύξεται. πϱαϋνεῖ (Lev. 4, 20 ..) AS^{27} LXX

3899 *ἐξιλάσκεσθαι· ἐξευμενίσασθαι (Lev. 17, 11 ..) AS^{15} LXX

3900 *ἐξίλασμα· ἀντίλυτϱον vg$^{\text{εξη27}}$AS^{20}Br^{959}. ἀνακτητικὸν vg$^{\text{εξη27}}$AS^{20} LXX
δῶϱον (Ps. 48, 8) vg$^{\text{εξη27}}$A^{29}

3901 *ἐξίλλειν· ἀπείϱγειν (AS^{34}), κωλύειν. κτείνειν. ⌊ἐκβάλλειν AS^{34} Att.

3902 ἐξίμεναι· ἐξαφεῖναι. ἐξελθεῖν (λ 531 v. l.) Hom.

3903 †ἐξίνε· ἐπεσβέννυεν

3904 ἐξινώμενον· ἐκκενούμενον. ἐκστϱαγγιζόμενον· λέγεται δὲ ἐπὶ D
τῶν χολὴν καθαιϱομένων (com. ad. fr. 778 K.–A.)

3905 ἐξιποῦται· ἐκπιέζεται (Hippocr. artic. 50 [4, 222, 8 L.]) D

3906 †ἐξιπόμενος· καθαιϱόμενος χολήν, ἢ ἐξεμῶν, ἢ ἐκϱέων

3907 ἐξιονθίζω· ‘ἐξιονθίζω τϱίχα’ (Soph. fr. 729 R.), ἐκδίδωμι. ἔστι D
γὰϱ ἴονθος ῥίζα τϱιχῶν, ἢ ⟨τὸ⟩ ὑπεϱέχον

3908 ἕξις· ἦθος, ἢ ἐκ τοῦ ἔχειν. φϱόνησίς. συνήθεια (Ep. Hebr. 5, 14) N.T.

3909 ἐξίθμη· ἔξοδος D

3910 *ἐξιστοϱήσαντες· ἀναζητήσαντες (Hdt. 7, 195) v^{7}AS^{14}Σ(g^{8})

3911 *ἐξ ἰσοστασίου· ἐξ ἴσου· ἐκ τοῦ ὁμοίου AS^{12}

3912 *ἐξιστακέναι· θαυμάσαι (Act. 8, 11) v^{4}AS^{23} N.T.

3913 *ἐξίσταντο· ἐθαύμαζον (Act. 2, 7 ..) AS^{25} N.T.

3914 ἐξίστασθαι· διαφθείϱεσθαι

3915 ἐξίσταται· ἐκπλήττεται (Iob 36, 28b) LXX

3916 ἐξίστη· ἐξέπληττε

3917 ἔξιστον· ἔχθιστον D

3918 ἐξίστιον· ἱεϱεῖον D

3919 ἐξίταλα· ἀναλώματα D

3920 ἐξίτηλα· ἀσθενῆ. ἀνόητα. ἄχϱηστα. *ἀδόκιμα S^{16}(A^{18}). ἐγγὺς ἀφανισμοῦ (Hdt. 1 praef.) AS^{16}(vg$^{\text{εξη25}}$)

3900 – ἀνακτ. gl. Psalm. p. 206 Ern. **3901** κωλύειν Ph ε1151 | de orthogr. v. Phryn. praep. soph. 31, 12 **3904** fin. cf. Ph ε 1142; Poll. 4, 179 (cit. com. ad.) **3907** Ap. S. 91, 33 **3908** φϱόνησις – cf. gl. Apost. 252 **3910** Σ ε 528 **3912** Psell. poem. 6, 338

3896 ἐξίκοϱ H: Thes. 591B | ἔκτικός H (uter accent. ab H inc., ft. ambo): Ald. **3897** v. l.: gl. 3652 **3898** ἐξιλάσσεται H: Alb. | πϱαΰνει H: accent. Kust. **3900** ἀνακτικὸν H: Alb. = K **3901** ἐξιλλεῖν H: accent. Schm. (codici trib.); ἐξέλλειν Ph **3902** ἐξιμέναι H: accent. Mus. | ἐξαφήναι H: Mus. **3903** ἐξίνε H, -ει Mus. | ἐπέσβεννεν H: Alb. **3904** ἐξινούμενον ci. Schm. | ἐκνενούμενον H: Mus. **3905** ἐξίπιται H: Kust. **3906** ἐξιπώμενος HSt. Thes. 1, 1725F **3907** in cit. ἐξιονδίζω H: Pears. 295 = Ap. S. | ἰονθὸς H: accent. Mus. | ⟨τὸ⟩ Ellendt Lex. Soph.[1] 1, 623 | ὑπεϱέχων H: HSt. Ind. **3908** ἢ (? οὐ) H: del. Mein. **3909** v. ll.: gll. 5855. 5947 **3911** ἐξισοστασίου H: Mus. | ἐξίσου H: Alb. = Phav. **3917** ἐξίστι(ον) H: Pears. 295 **3918** ἔξιστον H: La. (‘victima quam ιστιᾳ imponere nefas, cf. αποβωμιον IG V 2, 403 Eur. Cycl. 365 et Wil. ad h. l.’)

3921 *ἐξιτηλία· μωρία (Cyr. in xii proph. 2, 500, 5 . .) S[40](A[17])
3922 ἐξίτηλον· ἐξολλύμενον. ἀμαυρόν. ἢ *τὸ ἀπολλύμενον· παρὰ τὸ ἐξιέναι, ὅ ἐστιν ἐξελθεῖν AS[11]. ἢ ἀνόητον (Cyr. ador. 68, 1033D) S[11]
3923 *ἐξίτηλος· ὑπερήφανος. βλάξ AS[19]. διεφθαρμένος (Cyr. in xii proph. 1, 248, 23) S[19]
D **3924** ἐξιτήρια· ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἀπετίθεντο Ἀθήνησιν
3925 *ἐξιτήριον· ἀποτακτικόν AS[35](vg[εξη14]Br[382])
D **3926** ἐξιτητός· ἐκπορευόμενος
LXX **3927** *ἐξιχνεύει· ἐξερευνᾷ vg[3]AS[21], ἀναζητεῖ (Sir. 18, 4) A[21]
3928 *ἐξιχνιασάμην· ἐξηρεύνησα AS[30], ἀνεζήτησα (Iob 5, 27?)
D **3929** ἒξ μέτρα· ἑξάμετρα
D **3930** ἐξώβλητον· ἐξόριστον. ἀπόβλητον
Hom. **3931** *ἐξ οὗ δή· ἀφ᾽ οὗ δὴ v[17]AS[35] χρόνου (A 6)
D **3932** ἐξοδῆσαι· ἐξοδεῦσαι
3933 ἐξοδίαν· ἐκστρατείαν
D **3934** ἐξόδιοι νόμοι· δι᾽ ὧν πάντες ἐξελεύσονται (Cratin. fr. 308 K.–A.)
3935 *ἔξομπλον· ἴσον ⟨ὑπόδειγμα⟩ AS[39]
Hom. **3936** *ἐξονομακλήδην· ἐξ ὀνόματος καλῶν (X 415) S[56]
3937 ἐξονομάσεις· ὀνομάσεις
Hom. **3938** *ἐξονομήνῃς· ἐξ ὀνόματος AS[28] [εἰπών S[28], ἢ] ⌊ἐξείπῃς (Γ 166) AS[28]Σ
3939 *ἔξοντες· ἔχοντες AS[37]
D **3940** ἐξ ὄνυχος· παροιμία (Alc. fr. 438)
D **3941** ἐξοπλίσας· ὁπλίσασθαι κελεύσας
Greg.Naz. **3942** ἐξ ὀπός· ἐκ τῆς φωνῆς (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 80 [37, 1313, 4 M.])
D **3943** ἐξορίζειν· ὀρὸν ἐκπιέζειν τυροῦ
3944 †ἐξ ὁρίου· ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου
Att. **3945** ἐξορίζομαι ...
3946 ἐξόριστος· τῶν ὅρων ἐκτός (Dem. 21, 105)
3947 *ἐξορμᾷ· ἐκπηδᾷ. ἔξεισιν AS[41]. ἐκτρέχει S[41]
3948 *ἐξοροθύνει· παρορμᾷ AS[34]

3922 ἀμαυρόν Ph ε 1242; Epim. AO 2, 361, 24 **3931** Schol. **3934** cf. Σ'' (Ph ε 1250. Su ε 1784) (cit. Cratin.); Poll. 4, 108 **3936** Schol.; cf. Ap. S. 70, 12 **3938** cf. EM 626, 26; Schol.; Σ ε 533 (om. ἐξ ὀνόματος) **3940** cf. Prov. Coisl. 197 **3945** cf. Ph ε 1256

3922 ἔξαλλον H: Heins. | ἁλμυρὸν H: Reisk. = testt. **3924** ἐξιτηρία H: accent. Alb. | ἀθηνῆσιν H: Mus. **3925** ἐκτικόν H (K[S], ευτυκον K[A]): La. = K[vg] **3926** ἐξίτητος H: accent. Schm. **3928** ἐξερεύνησα H: Schm. tacite **3930** ἐξόβλητον H: Salm. **3933** v. l.: gl. 3990 **3934** ἐξοδιονόμοι H: Mus. = testt. **3935** ἶσον H: accent. Schm. | add. La. = K **3938** incl. La., om. testt. **3939** gl. del. Mus. **3940** ἐξόνυχος H: Mus. **3941** ἐξόπλησας H: Mus. **3942** ἐξόπος H: Mus.. **3943** ὅρον H: accent. Voss. **3944** v. l. gl. 3964 **3946** contin. H: lac. et nov. gl. Alb.

3949 ἐξορμενίζεις· ἐκκεκαύληκας. ἐκκέχυσαι D
3950 ἐξορύξαι· ἐκφθεῖραι (1. Regn. 11, 2) LXX
3951 ἐξορχήσομαι· χλευάσω, ὑβρίσω Att.?
3952 *ἐξοσιοῦν· δικαιοῦν AS^{42}
3953 *ἐξοσιούσθω· ὅσιος γινέσθω (Eur. Bacch. 70) AS^{36} Eur.
3954 *ἐξωστρακίσθη· ἐξωρίσθη· ἐπειδὴ εἰς ὄστρακον ἔγραφον τὰς ἐξορίας A^{εξο49}Σ(g^{10})
3955 †ἐξότολον· φανερόν
3956 *ἐξ οὗ· ἀφ᾽ οὗ (A 6) S^{58} Hom.
3957 ἐξουδένωσας· ἀπεδοκίμασας (Iud. 9, 38 ..) LXX
3958 *ἐξουδενώκασι· κατευτέλισαν (1. Regn. 8, 7) AS^{44} LXX
3959 ἔξουθα· ἐκτός D
3960 *ἐξουθενεῖ· παρακρίνει AS^{52}
3961 *ἐξουθενουμενοι· κατευτελιζόμενοι AS^{46}
3962 ἐξουλάς· ἐκβολάς D
3963 ἐξουλῆς δίκη· ἐξουλῆς δικάζεταί τις, ὅταν φάσκῃ κατέχεσθαι αὐτοῦ κτῆμά τι ἐπιβάλλον αὐτῷ· ὅπερ ἐξίλλειν λέγεται, τουτέστιν ἐκβάλλειν D
3964 *ἐξ οὐρίου· ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου vg^{6}AS^{23}Σ
3965 *ἔξουσιν· ἐφέξουσιν (N 51) (S^{59}) Hom.
3966 *ἐξοφρυωμένοι· ἐπηρμένοι, ὑπερήφανοι (Cyr. in Esai. 70, 485C) g^{εξω1}AS^{50}(v^{15}Σ)
3967 *ἐξ ὀχέων· ἐκ τῶν ἁρμάτων (Γ 29) AS^{29}Br^{383} Hom.
3968 *ἐξοχετευόμενα· ἐκρέοντα g^{14}AS^{24}Σ, ἢ ἐκτὸς ἔχοντα τοὺς ὑδρηγούς AS^{24}
3969 ἔξοχος· ἔνδοξος ἢ ἄριστος (B 480 ..) Hom.
3970 ἐξοχώτατος· ὑπέρτατος (Eur. Suppl. 889) Eur.
3971 *ἐξόχως· ὑπερβαλλόντως g^{11}A^{20}S^{26}. καλλίστως. ιπάνυ (3. Macc. 5, 31?) AS^{26}Σ
3972 ἔξοχον· ἐκπρεπές (Z 194 ..) Hom.
3973 ἐξπέδιτον· ⟨...⟩

3949 cf. Eust. Il. 1220, 58 (4, 449, 13 V.); Poll. 6, 54 | **3954** Σ ε 549; cf. E. Gud. 489, 14 St.; Eust. Il. 1161, 33 (4, 248, 7 V.) **3956** gl. Apost. 117 **3962** cf. Ph ε 1151 **3963** cf. Harp.$^{epit.}$ 117, 12 (Σ″ [Ph ε 1264. Su ε 1816]); lex. rhet. 252, 15 (V^{1}); Poll. 8, 59 **3964** Σ ε 535 **3965** Schol. **3966** cf. Σ ε 550 **3967** Schol. **3968** Σ ε 536 | **3971** πάνυ Σ ε 537

3951 χλευάζω, ὑβρίζω H: Arnald. Lect. 50. Pears. 295.Kust. al. **3955** e gl. 3922 corrupt. (Sorber.) **3957** ἐξ οὐδένωσας H: Mus. **3959** ἐξουθὰ H: accent. Hemsterh.; 'Thessal.' La. **3963** le. ἐξουλ. H (lex. rhet.): Pears. 295. Guyet (qui tum ⟨δίκην⟩ ἐξούλης); de accentu v. Wack. Kl. Schr. 2, 877–8 | κτήματι H: Mus. | ἐπιβάλλων H: Kust. | εἴλλειν H: Maussac. Kust. = lex. rhet. **3964** ὁρίου H: Scal. Sop. Kust. al. = KΣ | v. l.: gl. 3944 **3966** ἐξοφρυομένοι H: Mus. = K$^{(v)Aa.c.S}$; ἐξωφρ- K$^{gAe\ c.}$Σ **3969** ἔ., ἔ., ἐνάριστος H: Heins. **3973** contin. H: nov. gl. et lac. Schm.

D **3974** ἐξυδαροῦται· ἐξυδατοῦται
D **3975** ἐξυδατισθέν· ὡς ὕδωρ
D **3976** ἐξ ὑμάλων· ἐξ ὁμοίων
3977 *ἐξ ὑπαρχῆς· ἐξ ἀρχῆς (Soph. OT 132) vg^{1}AS^{3}
3978 ἐξ ὑπερκρεμῶν· ἐξ ὑπεροχῆς, ἐκ κορυφῆς
D **3979** ἐξύπισθα· ἐκ τοῦ ὀπίσω (lyr. ad. PMG fr. 27)
3980 *ἐξ ὑπογύου· ἐκ τοῦ σύνεγγυς vg^{2}AS^{5}Σ
Hom. **3981** ἔξυσ' ἀσκήσασα· ὑφάνασα (Ξ 179)
Hom. **3982** *ἔξυσεν· ἐδημιούργησεν (Ξ 179) AS^{4}
3983 *ἐξυφήνας· κατασκευάσας (Cyr. in Ioh. 1, 65, 7) Σ(g^{εξο13})
D **3984** ἔξω ἀμέλγεται· ἐκθλίβεται
D **3985** ἐξωβάδια· ἐνώτια. Λάκωνες
Eur.+? **3986** *ἐξώγκουν· ἔθαπτον (Eur. Or. 402) S^{26}(g^{7}A^{25}). ἐμεγάλυνον S^{26}
3987 *ἐξώγκωσεν· ὕψωσεν vg^{6}AS^{21}Σ
3988 *†ἐξωγύρου· εὐκαταπρήστου AS^{38}
D **3989** 'ἔξω Γλαῦκε'· τοὺς χειμαζομένους ἐν θαλάσσῃ φασὶ λέγειν. παροιμιῶδες δέ· ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Γλαῦκος φανεὶς χειμῶνα σημαίνειν
3990 †ἐξώδια· ἔξοδος. ἐξώδια
D **3991** ἐξώκοιτος· εἶδος ἰχθύος, ⟨ὁ⟩ καὶ ἄδωνις (Opp. hal. 1, 158)
3992 *ἐξώκειλεν· ἐξέπεσεν A^{39}S^{20}(Σ). ἐκ μεταφορᾶς τῶν πλοίων AS^{20}
3993 *ἐξώκειλον· ἐξῆλθον S^{41}(A^{39})
3994 *ἐξώκοιτος· ἔξω κοίταζόμενος AS^{19}
D **3995** ἐξωλίμας· οὐκ αἰσίους
3996 *ἐξώλης· κίναιδος v^{12}AS^{36}Σ(g^{14})
3997 ἐξώλιγξε· ὤλισθεν. ἐξώλλυται, ἀπόλλυται
LXX **3998** *ἐξώμβρησεν· ἐπήγαγεν ὀξέως ἢ ἐπήνεγκεν (Sir. 1, 19) AS^{29}(g^{16})

3977 Σ″ (Ph ε 1271. Su ε 1866) **3980** Σ ε 538; E. Gud. 490, 10 St. (EM 349, 10) **3983** Σ ε 542 **3987** Σ ε 543 **3989** cf. Σ″ (Ph ε 1283. Su ε 1824); Antiattt. ε 132; App. Prov. 2, 72 **3991** Clearch. fr. 73 (Athen. 8, 332c) **3992** cf. Σ ε 544 | cf. Poll. 1, 104. **3996** Σ ε 545 **3998** | gl. Sir.

3976 ὑμάλλων H: ὑμαλῶν Voss., accent. Ahr. Dial. 1, 64 n.52 **3977** expl. ὑπ̓ ἀρχῆς Σ **3978** ὑπερκέμων H: La. **3979** Aeol. (Guyet) | ἐξυπίσθα H: Ahr. Dial. 1, 153 n.3 **3981** ἐξυσασκήσασα H: Heins. Perg. **3985** h. e. ἐξωϝάδια (Ahr. Dial. 2, 50) **3988** εὐζωπύρου agn. Reisk. | εὐκαταπρίστου H: Reisk. = K **3990** v. l. gl. 3933 (Alb.) **3991** add. Kust. Abresch. **3992** ἐξώκελλεν H: Voss. Biel. = KΣ **3993** ἐξώκολον H: Voss. = K$^{(A)S}$ **3995** ἐξωλαίμας H: La. **3996** κύναιδος H: Schr. = Σ | 'exoletus' La. **3997** ἐξώλιγξαι H: Mus. (-εν) | ὤλυσθ(εν) H: Mus.; 'expl. ficta' La. | nov. gl. ἐξ. ἀπ. ed. 1501; incl. Schm., alt. conatum expl. gl. 3997 censet La. **3998** ἐξώμβρισεν H (K^{g}): Schm. = K^{AS} | ἐπήγασεν H: Alb.

3999 ἐξωμίς· χιτὼν ὁμοῦ καὶ ἱμάτιον. τὴν γὰρ ἑκατέρου χρείαν παρεῖ- D
χεν· καὶ χιτῶνος μὲν διὰ τὸ ζώννυσθαι, ἱματίου δὲ ὅτι τὸ ἕτερον μέρος ἀνεβάλλετο. παρ' ὃ καὶ οἱ κωμικοὶ ὁτὲ μὲν ἔνδυθι, ὁτὲ δὲ περιβαλοῦ 〈...〉

4000 *ἔξωμος· χιτὼν δουλικός vg^{13}AS^{32}(Br^{973})

4001 *ἐξωμόσατο· ἀπηγόρευσεν (Dem. 49, 20) g^{2}AS^{εξο51}Σ

4002 ἐξωμοσία· ἄρνησις μεθ' ὅρκου (Ar. Eccl. 1026) D

4003 *ἐξ ὠνίων· ἔξω τῶν πρασίμων AS^{33} πραγμάτων S^{33}

4004 ἐξώπαζεν· ἐξέπεμπεν D

4005 ἐξώπιον· ἔκτοπον. ἔξω D

4006 *ἐξωραϊσμένον· κεκοσμημένον AS^{22}Br^{355}, κεκαλλωπισμένον (Cyr. in Esai. 70, 316D) g^{8}Σ

4007 ἐξώργισα· ἐξεθύμωσα [ἐξώροις]

4008 *ἐξώροις· γραίαις (Phil. spec. leg. 1, 282) AS^{31}. ἢ γέρουσιν

4009 *ἔξωρον· τὸν παρηκμακότα AS^{34}, ἄκαιρον AS^{34}(g^{10}Σ), ἢ παλαιόν

4010 *ἐξώσθη· ἐξεβλήθη (Cyr. in xii proph. 1, 258, 23) AS^{35}

4011 ἐξώσθησαν· κατεβλήθησαν. *κατέπεσαν (g^{17})

4012 *ἔξωσον· ἄπωσαι, ἔκβαλε (Ps. 5, 10 ..) vg^{11}AS^{30} LXX

4013 ἐξώσω· ἀπώσω, ἐκβαλῶ (Ioel 2, 20) LXX

4014 ἐξώστρα· ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸ ἐκκύκλημα (Phryn. trag. 3 F 21a, com. fr. 90 K.–A.〉 D

4015 ἐξωστρακίσθη· 〈...〉

4016 *ἔξω τε πάγης· ἔξω παγίδος (Cyr. de ador. 68, 417C) AS^{27}

4017 ἔξω τριακάδος· οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες παῖδες ἢ ἀγχιστεῖς D
κλήρου τελευτήσαντός τινος Ἀθήνησιν ἐκαλοῦντο

4018 ἐξωτικὰς δίκας· τὰς ξενικάς

3999 Diogen. fr. xxxiv Schm. (ap. Schol. Dio. Chrys. 4, 66 p.100) (EM 349, 51); Σ‴ (Ph ε 1281. E. Gen. 118 Mill. [EM 349, 43]); cf. Paus. ε 46; Poll. 4, 118. 7, 47 **4001** Σ ε 546 **4002** Schol. Aeschin. 2, 94 (212); Schol. Dem. 19, 122 (262a); cf. Harp. 118, 12 (cit. Dem.); (Poll. 5, 104) **4006** | Σ ε 547 **4007** cf. Σ″ (Ph ε 1292. Su ε 1848) **4009** ἄκαιρον cf. Σ ε 548; παλαιόν cf. lex. αἱμ. ε 32 **4014** cf. Ph ε 1294 (cit. Phryn.); Poll. 4, 127. 129

3999 χρεῖαν H: accent. Mus. | χιτῶνα H: Maussac = Schol. Dion. | ἱμάτιον H: Maussac = Schol. Dion. | ἐβάλλετο H: Heins. Maussac = Schol. Dion. | παρὸ H: Kust. | οἰκονομικοὶ H: HSt. Thes. 4, 776 = Σ‴ | ὅτε bis H: accent. Mus. | 〈△ ~ ⊥ ⇦□〉 Jun. Heins. Voss. al. = testt. (obloqu. Alb.) **4003** ἐξωνέων H: Kust. = K **4007** ἐξώργης H (-ησα Mus.): Kust. = (Σ″) | ἐξεγύμνωσα H: Kust. = (Σ″) | dittogr. gl. seq. del. Mus. **4011** ἐξώσθησε H: La. = K | κατεβλήθη H: La. | κατέπεσεν H: La. = (K) **4012** ἔκβαλλαι H: -λ- Schm., -ε Mus. = (K) **4013** ἐκβάλλω H: Mus. **4014** ἔξωστρον Ph **4015** contin. H: nov. gl. rubr.; 'gl. 3954 suo loco inserta' La. **4016** contin. H: lac. et nov. gl. Schm. | ἐξῶται H (K^{A}), εξωτε K^{S}: Schm.; cf. Corcella 2017, 232–3 | παγὶς H: Voss. = K **4017** ἐξωστριακάδος H: Mus. | ἐκαλεῖτο H: Kust. (qui antea <οὕτως>) | 'κληρου error, immo θρηνου cf. Harp. 177, 16. Poll. 1, 66' La.

Hom. **4019** *ἐξ ὠτειλῆς· ἐκ τοῦ τραύματος (Δ 140) AS[24]

4020 ἐξώτρυνεν· ἐξέπεισεν (Ios. Ant. 17, 69)

Hom. **4021** ἐξώφελλεν· ἐπιπολὺ ηὔξησεν (ο 18)

4022 ἐξωχέτευται· [ἐπιπολὺ ηὐξήθη]

4023 *ἐξῴχοντο· ἐξεπορεύοντο (Cyr. in xii proph. 1, 6, 7) AS[28]

Hom. **4024** *ἕο, ἑοῖο, ἕθεν· ταῦτα ἰσοδυναμεῖ· καὶ ὀρθοτονούμενα δηλοῖ ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς, ἐγκλινόμενα δὲ αὐτοῦ, αὐτῆς (S[27, 28])

Hom. **4025** ἔοι· ἔσται. *εἴη S[17], γένοιτο g[8], ὑπάρχοι (Ξ 333) vg[8]AS[17] [αὐτοῦ, αὐτῆς]

Hom. **4026** *ἔοικεν· ὡμοίωται g[3]S[15]. πρέπον ἐστί (g[3]AS[15]Σ). δοκεῖ S[15]. ἁρμόζει. ⌊φαίνεται S[15]

Hom. **4027** ἔοικέ τοι· πρέπει σοι (Ι 70)

4028 *ἐοικός· πρέπον. ὅμοιον vg[1]AS[14]

4029 ἐοικότα· καθήκοντα, πρόσφορα (γ 124). ὡμοιωμένα (Γ 222)

Hom. **4030** *ἐοικώς· ὡμοιωμένος (Β 20) AS[18]

4031 *ἔοιμι· ἐμβάλλοιμι vg[11]

Hom. **4032** *ἑοῖο· τοῦ αὐτοῦ. ἢ ἑαυτοῦ (Β 662) AS[20]

Hom. **4033** *ἑοῖσι· τοῖς ἑαυτοῦ (Α 83) vg[6]AS[16]

Hom. **4034** ἑοῖσιν· ἰδίοις, οἰκείοις (Μ 222)

D **4035** ἐόληται· τετάρακται. ἐπτόηται. ὠδύνηται

4036 †ἔολον· πρόσφορον. χρηματιστόν

4037 *ἐολότων· εἰλημένων S[33]

Hom. **4038** *ἔολπεν· ἐλπίζει, προσδοκᾷ, οἴεται (φ 317) (AS[21])

Hom. **4039** *ἑόν· ἴδιον g[5]Br[387]. τὸν ἑαυτοῦ (Α 533) S[34]. ἑαυτόν (Β 239 Zenod.). ⌊'ἑὸν γένος' (Opp. hal. 1, 733. Nonn. Dion. 3, 246) (g[4]AS[23]?)

Hom. **4040** ἐόντα· ὑπάρχοντα, ὄντα (Α 352)

4041 *†ἐόντες· ἐξ ἔθους AS[22] ἐπιφοιτῶντες A[22]

4019 Schol. **4021** Ap. S. 70, 14; cf. Schol. **4024** ἕο· ἑαυτοῦ Schol. Β 239; ἑοῖο· ἑαυτοῦ Ap. S. 70, 17 (cit. ξ 177) **4025** εἴη Ap. S. 70, 15; εἴη, γέν. Schol. **4026** ὡμοίωται Apion 236, 6 L. (LGM 314, 6); πρέπον ἐστί cf. Σ ε 551; EM 350, 48 (cit. Hom.); Schol. **4027** cf. Schol. **4029** πρόσφορα Σ ε 552 **4030** cf. Schol. **4032** | Ap. S. 70, 17 **4033** Ap. S. 70, 19 **4039** ἴδιον Su ε 1875 (Δ); Schol.; Hdn. epim. 25 **4040** Schol.

4019 ἐξωτηλῆς H: Mus. = Schol. **4020** ἐξέπασεν H: Mus. **4021** ηὐξήθησαν H: Kust. = Ap. S. **4022** ἐξωχεύτεται H: Ald. | expl. e gl. 4021 repet. cens. La.; ad gl. ⟨ἐξώφελται⟩ Ruhnk. in Alb. Auct. **4024** ἑέο H: Mus. = Schol. | ἕοιο H: Mus. | ῞θεν H: Mus. **4025** αὐτοῦ αὐτῆς del. Mus., e gl. 4024 **4026** ὁμοίωται H: Pears. 296 = K Apion **4029** καθήκοτα, πρόφορα H: Mus. (= Σ) **4030** ὁμοιωμένος H: Mus.; ὀμοιωθείς Schol. **4032** ἕοιο H: Mus. | τοῦ del. Mus. | αὐτοῦ H: spir. Schm. **4033** ἔοισι H Mus. **4034** ἔοισι H: Mus. | ἴδοις H: Mus. **4035** 'Alexandrinum, ad *ϝελ-' La. **4036** ελλογον ci. La. **4037** ἐολότας H: La. = K; ἐολότα Schm. | εἰλημμένον H: La. (= K); εἰλημένον Schm. **4038** ἐλπίζειν H: Mus. **4039** ἔον H: Mus. | τὸ H: La. tacite | nov. gl. ἕονος, γένος H: contin. et corr. Schm. **4040** ἑόντα H: spir. Mus. **4042** ἐόργας H: accent. Alb. tacite | cf. Solms. Unters. 256–7 **4041** ἔθοντες Sop. coll. gl. 708

4042 *ἔοργας· εἰργάσω (Γ 57) Br[1232] Hom.

4043 *ἔοργεν· ἔπραξεν vg[7]AS[25], εἴργασται A(S)[25], διέθηκεν (Β 272) Hom.

4044 ἐοργίζεται· τορυνᾶται. ἐόργη γὰρ ἡ τορύνη D

4045 †ἔορτα· ἔδοξε. κρεμνᾶται†

4046 *ἐορτάς· ἀρεσκούσας. καλάς AS[24]

4047 [Ἕορτος ἢ] Ἐορδός· Μακεδών, ἀπὸ ἔθνους D

4048 ἔορ· θυγάτηρ. ἀνεψιός D

4049 ἔορες· προσήκοντες, συγγενεῖς D

4050 ἐοσσητήρ· ἐπίκουρος. τιμωρός. ἀντὶ τοῦ ἀοσσητήρ

4051 *ἑοῦ· τοῦ ἑαυτοῦ (Α 496) AS[26] Hom.

4052 ἐοχμόν· ⟨καθ' ἃ συνδέδεται ὁ τράχηλος⟩ Hom.

4053 ἐπάβολος· ἐπιτυχών D

4054 *ἐπαγαλλιάζων· ἐπιχαίρων AS[131]

4055 ἐπαγγείλωσιν· κελεύσωσιν

4056 ἐπαγγεῖλαι· ἐκκαλέσαι. ἐντυχεῖν

4057 *ἐπαγγελία· ὑπόσχεσις (Ep. Rom. 4, 13 ..) AS[142]. καὶ ἐπάγγελμα (2. Ep. Petr. 3, 13) N.T.

4058 ἐπαγγέλλῃ· κελεύεις (Eur. Herc. 1185) Eur.

4059 ἐπάγει· ἐπιφέρει, ἐνποιεῖ. θηρεύει

4060 ἐπαγείρειν· ἐπισυναθροίζειν (Α 126) Hom.

4061 ἐπάγη· ἐστερεώθη. ἐπήχθη (Κ 374). *ἐνεφυτεύθη g[74]. συνεπλάσθη. ἐγένετο. ὡς καὶ ἁρματοπηγὸς λέγεται Hom.

4062 ἐπαγίνησεν· ἐπῆγεν D

4063 ἐπαγκομίζεσθαι· ἐπανάγεσθαι D

4064 †ἔπαγλος· κατόθριξ†

4065 ἐπαγορίαν ἔχει· ἐπίμωμός ἐστίν (Pind. fr. dub. 59) D

4066 ἔπαγρον· ἀγρευτικόν, ἄγριον. ἐν τῷ ἀγρεύειν εὐτυχῆ D

4067 ἐπαγλάϊξον· ἄκρατον ἐπίχεον D

4068 ἐπαγχάσασθε· ἐπαναχωρήσατε D

4042 Schol.; cf. Su ε 1874 **4043** εἴργασται Ap. S. 70, 16; Schol. **4044** Ph ε 1300; Ael. Dion. ε 45–6; cf. Poll. 6, 88; ἐόργη – cf. [Did.] 72; Poll. 10, 97 **4052** Zonar. 785, 20 **4060** Schol. **4061** συνεπλάσθη Ph ε1309

4043 v. l.: gl. 7748 **4044** ὄργις γὰρ H: HSt. Ind. = testt. **4045** ἔορται Mus.; 'desperatum, κρέμαται [Schm.] ad αωρται pert. cf. gl. α 8994' La. **4046** ἐόρτας H: spir. Mus.; 'ft. εροτας cf. n. pr. Εροτοκλιας' La. coll. IG 9, 2, 281, 20. Be. 1, 147; N 160 **4047** dittogr. secl. La.; ἡ H: Mus. | ἔορδος H: accent. Pears. 296 = Hdn. ap. St. Byz. **4048–9** '= "soror" Saussure 218 obstante significatione, potius ad radicem *σϝε-' La.. **4051** ἔου H: Mus. **4052** contin. ἔωλον H: nov. gl. Pears. 296, corr. Schm. ad Ξ 465 συν⟩εοχμῷ | expl. suppl. La. = Zonar. **4055** ἐπαγγέλωσιν H: Schm. **4056** ἐκαλέσαι H: Mus. **4061** ἅρματα πηγὸς H: Mus. **4062** ἐπαγίνηκεν H: Cor. | ἤτησεν H: Voss. **4063** ἐπαγκωνίζεσθαι H: Schm. coll. gl. 4180 **4066** ἐντυχεῖν H: Reisk. **4067** ἐπαγλάϊζον H: accent. Mus., -ξον Mein. 1857, 608 **4068** ἐπαγχάσασθαι H: Pears. 297. Kust.

D **4069** ἐπαγασσαμένη· ἐκπληγεῖσα

LXX **4070** ἐπάγω· ἐπιφέρω (Gen. 6, 17 . .)

LXX **4071** ⟨ἐπαγωγά·⟩ ἐπαγόμενα, τὰ ἐπαχθέντα. *ἐφολκά g^{46}Σ. ἢ ἀπατητικά (Thuc. 6, 8, 2) vg^{46}AS^{98}

LXX **4072** *ἐπαγωγάς· αἰχμαλωσίας (Sir. 10, 13?) AS^{155}

LXX **4073** *ἐπαγωγή· συμφορά vg^{4}AS^{80}. πειρασμός g^{4}A^{104}Σ. ἤτοι τὸ ὁπωσοῦν κακῶς ἐπαγόμενον (Sir. 3, 28) vg^{4}AS^{80}Σ

4074 ἐπαγώγιον· ἀνηρτισμένον

D **4075** ἐπαγωγή· αἰφνίδιος … Κασάνδρᾳ (trag. ad. fr. 5c K.–S.)

4076 *ἐπαγωνιεῖται· φιλονικήσει (Cyr. incarn. unigen. 711, 43) vg^{52}Br^{427}Σ(AS^{105})

LXX **4077** *ἐπᾴδοντος· φαρμακοῦ (Ps. 57, 6?) vg^{72}AS^{152}Br^{706}Σ

4078 *ἐπαείρει· ἐπαίρει, αἴρει AS$^{129.177}$

4079 *ἐπαΐεις· ἐπακούεις (Ar. Vesp. 516) AS^{125}

4080 *ἐπαειράμενον· ἀφαιρούμενον AS^{165}

Hom. **4081** *ἐπαείρας· ἐπεγείρας (K 80?) AS^{119}

4082 †ἐπαεσσούριον· κατήγορον

Hom. **4083** *ἐπ' αἶαν· ἐπὶ γῆν (Θ 1) (A)S^{114}

4084 †ἐπαΐχδην· ὅσον ἐπιψαῦσαι

Ap.S. **4085** ἐπαιγίζοντα· σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον· καταιγίδες γὰρ αἱ τῶν ἀνέμων ἐμβολαί (ο 293)

Hom. **4086** ἐπαιγίζων· ἐπικαταιγίζων, τουτέστι ἐπιπίπτων (B 148)

Att. **4087** ἐπαιδευσατο· τὸν υἱὸν ὁ πατήρ, ἐπαίδευσε δὲ ὁ διδάσκαλος (Plat. Men. 93d)

4088 ἐπαινέσαντος· εὐφημίσαντος

Hom. **4089** ἐπαινή· ἐπαινετή. ἢ δεινή, καὶ φοβερά (I 457)

4090 *ἐπαΐειν· αἰσθάνεσθαι (Plat. Theaet. 145d . .) Br^{460}

4091 †ἐπαίας· μετεωρήσας

4092 †ἐπαίμονες· ἀπόγονοι

Hom. **4093** ἐπαΐξας· ἐπιδραμών, *ἐφορμήσας (B 146) (S^{180})

4071 ἐφολκά – cf. Σ ε 554; ἀπατητικά Schol.^{F} Thuc. 7, 4, 4b **4072** Schol.^{F} Thuc. 7, 4, 4b **4073** συμφορά Schol.^{F} Thuc. 7, 4, 4b; πειρασμός – Σ ε 555 **4076** Σ ε 556 **4077** Σ ε 558; gl. Psalm. **4083** Schol. **4085** cf. E. Gen. 118 Mill. (EM 354, 27); – πνέοντα cf. Su ε 2006; – ἄνεμον Ap. S. 70, 20 (ex Aristarch.) **4089** δεινή Schol. **4090** Schol. Ar. Nub. 650; cf. Ph ε 1320 **4093** | Schol.

4069 ἐπαγασσομένη H: HSt. Ind. **4071** le. ἐπαγόμενα H: add. Abresch. Misc. obs. 6, 2, 397 = KΣ **4075** ἐπάγων. ἡ H: La. ἀφνήδιος H: Mus.; postea lac. indic. La., e. g. ⟨ἐπιφάνεια⟩ **4076** φιλονικεῖ H: Voss. = Σ (νεικ-) **4077** φαρμάκου H: accent. Pears. 297. Alb. **4078** ἐπάει H (K): Mus. | ἀρᾶ H (αραι K): La.; del. Mus. **4083** ἐπαίαν H: Mus. = (Schol.) | ἐπιγείαν H (K^{A}): Kust. = K^{S} (Schol.) **4084** v. l. gl. 4938 (Kust.) **4086** ἀποπίπτων H: Voss. Kust. Triller obs. 485 **4091** ἐπα(ε)ίρας Kust., cf. gl. 4081 | μεταιωρήσας H: Mus. **4092** v. l. gl. α 8535 (Kust.); cf. et gl. 4160 **4093** ἐπίξας H: Mus. = Schol.

4094 ἐπαίνους· τὰς κρίσεις. καὶ τὰς συμβουλίας. καὶ τὰς μαρτυρίας Σοφοκλῆς Θυέστῃ Σικυωνίῳ (fr. 252 R.)· ‘καὶ †ἀλκέοι ταῖς ἐπαινέταισιν’ D

4095 ἐπ’ Αἰνύρων ὁδόν· Αἴνυρα χωρίον τῆς Θρᾴκης ἀπὸ Αἰνύρου ὀνομασθέν (Archil. fr. 308 W.) D

4096 *ἐπαΐοι· αἰσθάνοιτο g^{40}AS^{93}Σ. ἐπακούοι (Cyr. trin. 432, 11 . .) AS^{93}

4097 *ἐπαΐοντα· ἐπακούοντα (Plat. Prot. 314a . .) vg^{41}AS^{85}

4098 ἐπαΐραι· προτρέψασθαι

4099 †ἐπαίσαι· λαβεῖν

4100 *ἐπαίρων· κουφίζων (g^{33})AS^{91}. ὑψῶν AS^{91}

4101 ἐπαΐσαι· αἰσθέσθαι. ἐπακοῦσαι. πεισθῆναι

4102 *ἔπαισας· ἔτυψας (vg^{71}AS^{150}Σ), ἐπάταξας, ἔπληξας (Iob 4, 19) (vg^{71}AS^{150}). ἔδειρας. ᾖσας, ἔψαλας LXX+D

4103 ἐπαίσιοι· καθήκοντες. ἐπιβάλλοντες

4104 *ἐπαΐσσων· ὁρμῶν (Br^{539}), ἐπερχόμενος (Κ 369) Hom.

4105 ἐπάϊστος· φανερός. κατάφωρος (Hdt. 3, 15, 4) D

4106 ἐπαϊών· ἐπακούσας (Cyr. ador. 68, 564B)

4107 ἐπαίτ⟨ι⟩οι· αἴτιοι (Α 335) Hom.

4108 *ἐπ’ ἀκινήτοισιν· ἢ τάφοις. ἢ λίθοις (Hes. op. 750) AS^{166}

4109 ἐπακμόνιος· Ποσειδῶν ἐν Βοιωτίᾳ D

4110 ἐπακοντισμός· βόλου ὄνομα D

4111 ἐπάκοοι· οἱ μάρτυρες. καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους D

4112 Ἐπάκριος Ζεύς. ὁ ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ὀρῶν ἱδρυμένος, ἐπὶ γὰρ τῶν ὀρῶν τοὺς βωμοὺς αὐτῷ ἵδρυον ὡς ἐπιπολύ (Polyzel. fr. 8 K.–A.) D

4113 ἐπ’ ἀκροτάτῳ· ἐπ’ ἄκρῳ (Β 793) Hom.

4096 Σ ε 561 **4100** cf. Su ε 2014 (Δ) **4102** ἔτυψας cf. Σ ε 562; Schol. Ar. Nub. 549c; – ἔπληξας gl. Iob **4104** cf. Schol. | **4105** gl. Hdt. 3, 15, 4 | **4107** Schol. **4108** cf. Schol. Hes. 750a | **4110** cf. Poll.7, 205 **4112** Σ′′′ (Ph ε 1323. E. Gen. 118 Mill. [EM 352, 49]) (cit. Polyzel.); cf. Eust. Od. 1747, 59 (2, 57, 59 St.) **4113** Schol.

4094 ἀρχεσίας Σοφ. H: La. | σικυννίω H: Mus. | ἀλκάθοι Bergk PLG^4 3, 187 | ἐπαινήταισιν, ε s. αι alt. (‘debuit s. η’ La.) H: Bergk (qui et τοῖς) **4095** ἐπαιννύρων H: ἐπ̓ αἰ- Mus., -ν- Voss. | ὁδῶν H: Bergk, Philol. 16, 1860, 590 | αἰννύρα et αἰννύρου H: Voss. | pro Θρᾴκης ‘immo Θάσου’ La. **4096** v. l.: gl. 4200 **4098** ἐπαεῖραι agn. Mus. **4099** v. l. gl. 3617 La.; ἐπαῖσαι· λαβεῖν < ἐν νῷ> Mein. **4101** ἐπαίσαι H: Ald. | αἴσθεσθαι H: accent. La. **4102** -εν quater K | ἔδηρας H: Kust. Biel. Jens. Luc. 85 | ἤσας H: Mus.; hoc et ψαλας ad ἐπᾶισας pert. agn. Alb. **4103** ἐπαίσοι H: Kust. Voss. | v. l.: gl. 4245 **4105** ἔπαιστος H: accent. Pears. 297. Kust. | κατάφορος H: HSt. **4106** ἐπαΐων H: accent. La. **4107** ἔπαιτοι H: Pears. 297. Jens. Luc. 85. Abresch. = Schol. **4108** ἐπακινήτοισιν H: Mus. | τάφος ἢ λίθος H: Mus. **4110** ἐπανοντισμὸς H: Mus. (vix m.1 [La.]); ἐπακοντιστής Poll. **4111** ἐπακόοι H: accent. Schm. tacite **4113** ἐπακροτάτω, ἐπάκρω H: Mus.

D **4114** ἐπάκρισεν· ἐπέδραμεν

D **4115** Ἐπακταῖος· Ποσειδῶν ἐν Σάμῳ

4116 *ἐπακτήρ· κυνηγός (Nic. ther. 668) vg[69]AS[143]

4117 †ἐπακτήρεσιν· ἀλλεπαλλήλοις, συνεχέσιν

Hom. **4118** *ἐπακτῆρες· κυνηγοί g[36]Br[348]Σ, οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες καὶ δίκτυα καὶ δόλους (P 135)

4119 *ἐπακτόν· ἔξωθεν (Cyr. quod unus 769, 3 ..) vg[5]AS[81]Br[698]

D **4120** Ἐπάκτιος· ὁ Ἑρμῆς ἐν Σικυῶνι

D **4121** ἐπακτὸς ὅρκος· ⟨οὐκ⟩ ἐγχώριος, ἀλλ᾽ ἀπὸ ξένης ἐπηγμένος· ἢ ἐφ᾽ ὃν ἕτερος ἄγει, οὐκ αὐθαίρετος (Lys. fr. 251 S. = 305 C.)

D **4122** ἐπακτούς· ἐπηγμένους

D **4123** ἐπακτρίδας· τὰς ἁλιάδας· ἐπακτρεῖς γὰρ οἱ ἁλιεῖς καὶ καθόλου οἱ κυνηγοί. καὶ ἐπακτροκέλης δὲ εἶδος πλοίου

D **4124** ἐπακτρεῖς· παροιμία· ‘δοῦναι μὲν εἰς ἐπακτρέων, λαβεῖν δὲ μή’ (com. ad. fr. 340 K.–A.). καὶ οἱ κυνηγοὶ ἐπακτρεῖς

4125 *ἐπακτῶν· ἔξωθεν προσγινομένων. ἢ ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν ἢ τῆς πέτρας· ἀκτὴ γὰρ ἡ πέτρα καὶ ὁ αἰγιαλός AS[87]

D **4126** ἐπάκτωσαν· ἔκλεισαν, ἐφράξαντο (Hdt. 2, 96, 2)

4127 ἐπαλαζονευόμενον· καταθρασυνόμενον

4128 ἐπαλείφων· γυμνάζων (Cyr. thes. de trin. 75, 392A)

4129 *ἐπαλείφοντας· γυμνάζοντας (Cyr. in Conc. oec. 1, 1, 1, 10, 15) AS[113]

Hom. **4130** ἐπαλάσσετο· κατεπίμπλατο (Λ 169 v. l.)

Hom. **4131** ἐπαλλάξαντες· ἐφαμματίσαντες. *ἐπιπλέξαντες (N 359) g[25]S[121]Σ. ἐναλλάξαντες AS[121]. ἐξ ἀντεμβολῆς ἐπεκτείναντες

D **4132** ἐπαλλαχθεῖσα· ἐπαλλάξασα. Σοφοκλῆς Κολχίσιν (fr. 347 R.)

4133 *ἐπαλλήλων· ὁμοίων (vg[56]A[109]S[110]Σ)

4116 Schol. Nic. b **4118** κυναγοί Schol. Theocr. 5, 14–16a (cit. Opp. hal. 1, 20); cf. Ammon. 265; Schol. Callim. h. Iov. 77a; Schol. Nic. ther. 668b; – ἐπάγοντες Σ ε 563; cf. Schol. **4121** | Σ″ (Ph ε 1326. Su ε 1934); Zenob. vulg. 3, 80; Diogen. 4, 60 **4123** – κυνηγοί Paus. ε 47 (Σ‴ [Ph ε 1325. E. Gen. 118 Mill. (EM 353, 4)]); καὶ ἐπ. cf. Σ‴ (Ph ε 1332. E. Gen. 118 Mill. [EM 353, 7]); Paus. ε 48 (Su ε 1938); ἐπ. – cf. Ammon. 265; Schol. Aeschin. 1, 191 (379a); ΔO 187, 31; lex. rhet. 255, 13; Harp. 119, 10; Poll. 1, 82 **4126** cf. Poll. 10, 27 (cit. Archil.) | **4128** Σ ε 567 **4131** – ἐπιπλ. Ap. S. 70, 26; ἐπιπλ. Σ ε 568; Schol. **4133** cf. Σ ε 569

4114 ἐπάκτισεν H: Perg. Abresch. **4116** contin. H: nov. gl. rubr. | ἐπάκτηρον H: Mus. = K | v. l.: gl. 5627 **4117** v. l. gl. 4253 (Kust.)? aliter Leum. Hom. W. 30 n. **4119** ἔπακτον H: Mus. **4120** θερμὴς H: Mus. **4121** le. ἐπακτὸς H: Heins. Pears. 297 = testt. | add. Mus. = Zenob. | ἢ ὃν ἕ. ἐπάγει Prov. | εὐθέρετος H: Mus. = testt. **4123** ἢ κυν. H: Mus. | ἐκπατροκλέης H: ἐπ- Brun. Voss. Sorber. al., cett. Mus. = testt. **4124** le. ἐπακτρὶς H: Brun. | vers. agn. Salm., comico trib. Cas. in Theophr. char. 5 | καὶ οἱ κυν. ἐπ. incl. Schm. **4125** interpr. alt. ad ἐπ᾽ ἀκτῶν pert. agn. Pears. 297. Kust. **4127** ἐπαναλαζονευόμενον H: HSt. 3, 1390A **4130** ἐπαλλάσσετο H: Alb.

4134 *ἔπαλλεν· ἔσειεν vg[12]
4135 ἐπάλθημεν· ⟨…⟩
4136 *ἐπαληθείς· πλανηθείς (δ 81) AS[136] Hom.
4137 *ἐπ' ἀλλοδαπῆς· ἐπὶ ξένης AS[169]
4138 ἐπάμων· δοῦλος, λάτρις D
4139 ἐπαλαστήσασα· σχετλιάσασα, δεινοπαθήσασα, ἐπιχαλεπήνασα (α 252) Hom.
4140 ἐπαλῖναι· ἐπαλεῖψαι
4141 ἐπαλλακεύετο· παλλακῇ ἐχρῆτο (Hdt. 4, 155, 1) D
4142 ἐπάλλησεν· ἐφθάρη
4143 ἐπάλμενος· πηδήσας A(S)[122], ἐφορμήσας, ἐφαλόμενος (Η 260) Hom.
4144 *ἐπάλξεις· οἱ προμαχῶνες τῶν τειχῶν (Μ 258) vg[51]Σ(AS[102.153] Br[472]) Hom.
4145 *ἔπαλξις· πύργος S[185](g[51]S[153]). οἱ τῶν τειχῶν προμαχῶνες
4146 *†ἐπαλογῆς· σπουδῆς (A[154]S[187]). ἀνταποδόσεως (Sir. 2, 2) (g[76] A[154]S[187])
4147 Ἐπαλουσία· ἡ Ἀθηνᾶ D
4148 ἐπάλταξε· παλτῷ ἔβαλεν D
4149 ἐπάλυνεν· ἐλεύκανεν. ὕγρανεν, ἀνέδευσεν. ἢ ἐπεπάσθη. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης, ἐλεύκανε χιόνι (Κ 7) Ap.S.
4150 ἐπᾶλτο· ἐφήλατο. ἐπέδραμεν (Φ 140). ἐκραδάνθη. ἐσείσθη (Ο 645) Hom.
4151 ἐπαμβλήδην· ἀναβαλλόμενος. ἀνακρουόμενος
4152 ἐπαμειβόμενον· ἐπαλλαττόμενον
4153 *ἐπαμείψομεν· ἀνταλλάξωμεν, ἀντιδῶμεν (Ζ 230) (AS[167]) Hom.
4154 ἐπαμέτραιον· μέτρον τι παρὰ Κνιδίοις D
4155 ἐπ' ἁμεροφάντῳ· ἐπὶ ἡμέραι φανέντι (gl. Ital. 123 K.–A.) D

4136 Su ε 1944 (Δ); Schol.[V] **4139** δεινοπ. – Ap. S. 70, 25; δεινοπ. Schol. a **4143** ἐφορμ. EM 353, 18; ἐφαλ. Schol. **4144** Σ ε 570; lex. rhet. 243, 16 (q?) (EM 353, 20); cf. Schol.; Orion 54, 5; lex. αἱμ. ε 27 **4146** gl. Sir. **4149** Ap. S. 70, 28; ἐλεύκανεν Apion 236, 8 L. (LGM 314, 8); Schol. **4150** ἐφήλ. Schol. Φ **4153** cf. Schol.

4134 ἔστησεν H: La. post Perg. = K **4135** ἐπάλθησεν H: Mus. | lac. indic. Schm. **4136** contin. H: nov. gl. Mus. = K Su **4138** ἐπάλλων H: Voss. Valck. in Ammon. anim. 2, 4 **4139** ἐπιχαλεπίνασα H: Mus. = Ap. S. **4140** ἐπαλεῖναι H: La. **4141** χρῆται H: Mus. **4142** ἐξ⟩επάλησεν Schm. coll. gll. 1581–2 **4143** ἐφαλλόμενος Schol. **4146** ἐπαγωγῆς Alb. coll. gl. Sir. **4147** 'vix sanum' La., coll. cum Schm. Νεδούσια (Strab. 8, 4, 4 p. 360, 14 C.) **4148** ἐπάλταξα H: Mus. | πάλτω H: accent. Mus. **4149** ἐπέπασεν H: Schm. = Ap. S. | ἐπὶ H: Ald. = Ap. S. **4150** nov. gl. ἐκραδ. H: contin. Voss. **4151** ἐπαβλήδην H: Mus. **4153** ἐπαμείψωμεν H (K): Schm. = Schol. **4154** 'non intellegitur' La.; ἐπαμέριον ('quod in unum diem sufficit') Herw. 1904, 256 ('quidni ἐπαμεραῖον?' La.) **4155** ἀμετωφανίω H, ἀμετρο- Mus. | ἡμερ(φαν?) H: ἡμέρᾳ Mus | v. l.: gl. 7333; ἐπ' (vel ἐφ') ἁμεροφάντῳ Schm., ἐπὶ ἡμέρᾳ φανέντι La.

Hom. **4156** ἐπαμήσατο· ἐπεβάλετο (ε 482)
D **4157** ἐπαμησόμεθα· ἐπιφορήσομεν
D **4158** ἐπ’ ἀμνηστείᾳ· ἐπ’ ἀμνησικακίᾳ
Hom. **4159** ἐπαμοιβαδίς· ἐναλλάξ (ε 481)
D **4160** ἐπάμονες· [ἀπόγονοι.] ἀκόλουθοι
Hom. **4161** *ἐπαμῦναι· βοηθῆσαι (Σ 99) vg^{16}AS^{99}Σ
4162 †ἐπαμφάδησεν· ἐθαύμασεν. περιεβλέψατο
4163 *ἐπαμφιάζοντες· ἐπενδύοντες AS^{89}
4164 ἐπαμφιέσας· ἐγκρύψας
4165 *ἐπαμφίσκοντες· ἐνδύνοντες A^{84}
4166 *ἐπ’ ἄμφω· ἐπὶ τοῖς δυσίν (Cyr. in xii proph. 1, 59, 2 ..) (vg^{14})
LXX **4167** *ἐπάναγε· ἐπάνελθε AS^{156}, ἐπίστρεφε (Sir. 17, 26)
4168 *ἐπάναγκες ἔχω· ἀνάγκην ἔχω (A)S^{139}
D **4169** ἐπαναγνῶναι· ἐξαναγνωρίσαι
D **4170** ἐπαναζεῦξαι· ἐπανελθεῖν
D **4471** ἐπαναθεῖναι· μεταθέσθαι (Phil. somn. 2, 202)
D **4172** ἐπανακροῦσαι· εἰς τοὐπίσω χωρῆσαι. ἐπὶ τῶν κωπηλατούντων, ὅταν στρέψαντες τὴν πρύμναν ἀνακρούωνται, ἵνα εἰς τοὐπίσω χωρήσῃ τὸ πλοῖον (Ar. Av. 648)
4173 *ἐπαναλήψομαι· ἐπαναλαμβάνω vg^{1}AS^{79} ἄνωθεν (Xen. Lac. 13, 2) vg^{1}
4174 ἐπαναλύων· ἐπαναστρέφων
D **4175** ἐπαναπτήσιμον· ἐπαναπτῆναι θέλοντα, καὶ πορευθῆναι (com. ad. fr. 341 K.–A.)
D **4176** ἐπαναρύεται· μετὰ κρίσιν θύει, κρέα δίδωσιν
4177 ἐπανάστασις· ἐπανέγερσις
4178 ἐπανατείνει· ἐπανατείνεται. ἐφήπλωται (Cyr. epp. pasch. 77, 905B)
LXX **4179** *ἐπ’ ἀναφορέων· ἐπ’ ὤμων (Num. 4, 10) AS^{157}
LXX **4180** *ἐπαναχθέντα· ἐπανακομισθέντα (2. Macc. 12, 4) AS^{92}(g^{26}Σ)
4181 *ἐπανεῖτο· ἐνεργεῖτο AS^{174}

4156 cf. Schol. b **4159** Schol. b **4160** Clitarch. glossogr. ap. Athen. 6, 267c **4161** Σ ε 571 **4172** Σ″ (Ph ε 1353. Su ε 1952. E. Gen. 118 Mill. [EM 353, 32]); cf. Schol. Ar. **4175** – θέοντα Ph ε 1361 **4180** cf. Σ ε 573

4156 ἐπαμηνάσατο H: Mus. = Schol. | ἐπέβαλεν Schol. **4158** ἐπαμνηστεία H: Mus. | ἐπαμνησικακία H: Mus. **4159** ἐπαμοιβάδ(ον) H: Pears. 298 = Schol. **4160** incl. ad ἀφαίμονες pert. agn. Kust., cf. gll. 4092. α 8535 **4161** βοηθῆ H: Mus. = KΣ **4162** ἐπαμφάλησεν Ruhnk. Ep. crit. 2, 20 (‘vix recte’ La.) **4164** ἐπαμφίεσαι H: Mus. **4168** ἐπανάγκης H: Sop. = K | εχων bis K^{A} **4171** ἐπαναθῆναι H: Mus. **4173** expl. ἐπαναλαμβάνω nec plura H: ἄνωθεν add. Schm. = K **4176** ‘agitur de altera die Apaturiorum cf. Deubn., Att. F. 232 – κρισιν] liberorum in phratria’ La. **4179** ἐπαναφορέων H: Mus. **4181** ἐνηργεῖτο Kust. Abresch. Misc. obs. 6, 2, 398 = K^{A}

4182 ἐπανεῖπαν· ἐπεκήρυξαν
4183 *ἐπανελέσθαι· ἐπαναλαβεῖν AS^{86}
4184 ἐπανελθεῖν· ἀναβῆναι
4185 *ἐπανελθών· ὑποστρέψας. δεύτερον ἐλθών (Prov. 3, 28) AS^{137} LXX
4186 ἐπανερέσθαι· ἐπερωτᾶν (Hippocr. prognost. 2 [2, 114, 8 L.]) D
4187 ἐπ᾽ ἀνέρι· ἐπ᾽ ἀνθρώπῳ (Hes. op. 559) D
4188 ἐπάνεισιν· ἐπαναστρέφει, ἀνακάμπτει
4189 ἐπανέρχεται· ἐπαναστρέφει. ἐκ δευτέρου ἔρχεται
4190 ἐπανέστησαν· μετ᾽ αὐτοὺς ἀνέστησαν (B 85) Hom.
4191 *ἐπανέχειν· ὑψοῦν g^{27}AS^{103}Br^{349}Σ
4192 *ἐπάνηκε· ὑπόστρεψον (Prov. 3, 28) vg^{68}AS^{138}(Br^{704}) LXX
4193 *ἐπανήραντο· ἐπανέλαβον, παρὰ τὸ ἆραι AS^{78}
4194 ἐπ᾽ ἄνθεσιν· ἐπὶ τὰ ἄνθη (B 89) Hom.
4195 ἐπανθρακίδες· τὰ ἐπ᾽ ἀνθράκων ὀπτώμενα ἰχθύδια (Ar. Ach. 870) D
4196 *ἐπανιτέον· ἐπανοδευτέον vg^{38}AS^{111}
4197 ἐπανιών· ἐπαναστρέφων
4198 *ἐπαντέλλων· ἀναφέρων AS^{116}, ἀνατέλλων (Eur. Phoen. 105) Eur.
4199 *ἐπ᾽ ἀντολαῖς· ἐπ᾽ ἀνατολαῖς (Eur. fr. 483, 2 K.) AS^{112}
4200 *†ἐπάξιοι· ἀκούοι AS^{128}
4201 *ἐπάξονται· ἐπιφέρουσι, βαστάζουσιν (Exod. 28, 39) AS^{148} LXX
4202 ἐπαοιδία· φαρμακεία, γοητεία
4203 *ἐπαοιδοί· φαρμακοί AS^{159}(g^{9}Σ), γόητες (Exod. 7, 11 ..) A^{159}(g^{9}) LXX
4204 ἐπ᾽ ἄπειρα· δυσνόητα. πολλά
4205 *ἐπ᾽ ἀπήνην· τὴν ἅμαξαν (Ω 590) AS^{115} Hom.
4206 ἐπαποδρόμιον· [ἡ] ἱερεία, παρὰ Κρησίν D
4207 *ἐπαπόρησις· ἀπορία (Cyr. in Ioh. 1, 268, 7) g^{43}AS^{94}Σ
4208 ἐπάρας· κουφίσας. ὑψώσας
4209 ἐπαράς· κατάρας (I 456) Hom.
4210 *ἐπαράσαι· κουφίσαι AS^{132}
4211 ἐπαράσασθαι· ⟨...⟩

4182 cf. Σ″ (Ph ε 1354. Su ε 1965); Schol. Thuc. 6, 60, 4; Poll. 2, 128 **4186** cf. Erot. ε 1 **4191** Σ ε 574 **4195** cf. Ph ε 1357; Poll. 6, 55 **4203** cf. Σ ε 579 **4207** Σ ε 580 **4209** Schol. **4211** (Poll. 5, 129)

4186 ἐπανέρεσθαι H: accent. La. **4187** ἐπανέρι H: Kust. | ἐπάνω H: Kust. **4188** ἐπαναστρέφειν ἀνακάμπτειν H: Voss. Pears. 298 **4196** ἐπανιευ(?)τέον H (K^{AS}): Mus. = K^{vg} **4199** ἐπαντολαῖς H: Mus. | 'K locum e Clem Al. sumpsit' La., vel e Cyr. c. Iul. 4 **4200** gl. del. Mus.; v. l. gl. 4096 (Schm.) **4201** gl. del. Mus. **4202** 'immo επαοιδη' La. **4204** ἐπάπειρα H: Pears. 298. Alb. **4205** ἐπαπήνην H: HSt. Pears. 298. Kust. | ⟨ἐπὶ⟩ τὴν Kust. = K^{S} **4206** ἡ del. Herw. (1895) 340 | ἱερεῖα H: accent. Mus.; 'sacrificium επι τῳ αποδρομον γενεσθαι oblatum' La. **4208** κουφήσας H: Mus. **4209** ἐπαρᾶς H: accent. Pears. 298. Alb. = Schol. **4210** h. e. ἐπᾶραι (Schm. post Pears. 298. Kust.) | κουφῆσαι H: Mus. **4211** contin. H: nov. gl. et lac. Schm.

4212 *ἐπαραμένοι· οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι AS[168]
4213 †ἐπάρασας· ἀπέδυ, ἐπώλησας
4214 *ἐπάρατος· ἐπικατάρατος (Cyr. in xii proph. 1, 123, 24 . .) vg[17]S[190] Σ(A[90])
D **4215** ἐπάργεμος· ἀποκεκρυμμένος. ἢ νόσος ὀφθαλμῶν. ἐπάργεμα γὰρ λέγεται τὰ ὄμματα, ὅταν ᾖ τετυφλωμένα ὑπὸ λευκωμάτων· καὶ πάντα δὲ τὰ τυφλὰ καὶ ἀφώτιστα οὕτως λέγονται (Aesch. Ag. 1113)
D **4216** ἐπάργεμα· ὄμματα τετυφλωμένα
D **4217** ἐπάργυρον· μισθωτήν
D **4218** ἐπάρη· ἐκεντήθη
LXX **4219** *ἐπαρήγουσαν· βοηθοῦσαν (2. Macc. 13, 17) g[55]AS[106]
4220 ἐπαρήξει· βοηθήσει
Hom. **4221** ἐπαρήρει· ἐφήρμοστο (M 456)
4222 *ἐπαρίστερα· κακά. ἀηδῆ AS[161]
4223 *ἐπαρκεῖ· ὑπουργεῖ. χορηγεῖ. βοηθεῖ (Plat. legg. 757b) AS[140]
4224 ἐπαρκές· αὔταρκες (Nic. al. 564)
4225 ἐπάρκιοι· ἔμπειροι. βοηθοί
4226 †ἐπάρισμα· ἀφανῆ. ἄσημα
4227 †ἐπαρμένοι· οἱ παρὰ μοῖραν ἀπολλύμενοι
D **4228** ἐπαρμόν· χῶμα κάθυγρον
Hom. **4229** *ἐπαρξάμενοι· σπείσαντες (A 471) vg[18]S[162]. ἐπιστάντες AS[162]
D **4230** ἐπαρξόμενος· ἐπαρχὰς ληψόμενος
D **4231** ἐπάριτοι· τάγμα Ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον. καὶ οἱ παρὰ Ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες (Xen. Hell. 7, 4, 22)
LXX **4232** *ἔπαρσις· ὑπερηφανία (Zach. 12, 7 v. l.) (AS[149])
Hom. **4233** ἐπαρτέας· ἑτοίμους. ἀπηρτισμένους (τ 289)
4234 *ἐπαρτᾷ· ἐπικρεμάζει AS[108]
Greg.Naz. **4235** ἐπαρτέϊ νηί· εὐτρεπεῖ νηί (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 224 [37, 596, 1 M.])
Hom. **4236** ἐπάρουρος· ἐπίγειος. ἢ κηπουρὸς ἐπιμίσθιος (λ 489)

4214 Σ ε 582; (Poll. 5, 130) **4215** cf. Schol. Aesch.; Poll. 2, 65; νόσος ὀφθ. cf. Eust. Il. 427, 39 (1, 673, 9 V.) **4221** Schol. **4222** cf. Ph ε 1374 (trib. Hyperidi) **4229** Schol. | **4231** – μαχιμώτατον Ph ε 1371 (cit. Callisth.) **4233** Ap. S. 70, 32 **4236** Ap. S. 70, 31; E. Gen. 118 Mill. (EM 353, 38) |

4212 ἐπαράμενοι H: accent. La. (‘Ptc. perf. pass., defixione, non sua morte extincti’) | v. l.: gl. 4227 **4213** v. l. gl. 4428 **4215** λευκυμάτων H: Mus. = Schol. Aesch. **4217** ‘expl. ad επαρουρος pert. an duo gll.?’ La. **4222** ἐπαριστερὰ H: accent. Mus. **4223** χωρηγεῖ H: m. 1 **4225** ἐπάρκειοι H: Voss. **4226** ‘ordo postulat ἐπάρκισμα vel ἐπάρκιμα, idem nempe quod ἐπάργεμα’ Voss. **4227** v. l. gl. 4212 (Voss. Pears. 298) **4228** ἔπαρμον H: accent. La. | σῶμα H: Herw. 1904, 256 | μεθυδριον La. **4231** ἐπαρόητοι H: Pears. 298 (Xen. Hell. 7, 4, 33 cft. Sop. Vales.); cf. Schulze Kl. Schr. 660 | μαχημότατον H: Mus. = Ph **4233** ἀπηρτημένους H: Alb. = Ap. S. **4235** ἐπαρτείνη· εὐπρεπίνη H: Savelsb. **4236** ἐπταμίσθιος H: Mus.

4237 ἐπαρτηΐαν· παρασκευήν

4238 *ἐπαρτήσας· κρεμάσας g[31]AS[96]Σ

4239 *ἐπαρυστρίδες· ἐλαιοχύται (Zach. 4, 2) vg[50]Br[396] . ἢ ἀντλητῆρες g[50]A[101]Br[396](Σ) LXX

4240 ἐπαρχία· φυλή. ἢ πατρίς D

4241 *ἐπαρώμενοι· καταρώμενοι vg[11]AS[83]

4242 *ἐπᾆσαι· ᾆσμα εἰπεῖν γοητικόν AS[175], ἐπιλαλῆσαι (Plat. Charm. 157c) vg[67]AS[175]

4243 *ἐπάσαντο· ἐγεύσαντο (A 464) g[19]AS[190]Σ. ἐκτήσαντο Hom.+D

4244 *ἐπασθμαίνων· πνευστιῶν (4. Macc. 6, 11) AS[97]Br[409] LXX

4245 †ἐπάσιοι· καθήκοντες

4246 ἐπασκεῖν· σέβεσθαι, ἁγνεύειν (Cyr. epp. pasch. 77, 556B ?)

4247 ἐπασκηταί· ἀθληταί D

4248 ἐπάσκιον· ἡ χώνη. Σικελοί D

4249 *ἔπᾳσμα· 〈…〉

4250 ἐπ᾽ ἀσπίδα· εἰς εὐώνυμα (Xen. Cyr. 7, 5, 6) D

4251 *ἔπασσεν· ἐποίκιλλεν S[191]. ὕφαινεν (X 441) Hom.

4252 *ἐπασσύτεροι· ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις (A 383) A[134](Br[478]) Hom.

4253 *ἐπασσύτερον· ἀλλεπάλληλον (Δ 423) AS[123] Hom.

4254 ἐπ᾽ ἀσφαλοῦς· ἀσφαλεῖς

4255 ἐπάσω· ἐκτήσω. Αἰσχύλος Πρωτεῖ Σατυρικῷ (fr. 215 R.) D

4256 *ἐπάταξαν· ἔτυψαν AS[146]. ἐτροπώσαντο. ἐνίκησαν (Iud. 3, 29 . .) LXX

4257 ἐπάτερθεν· ἐπέκεινα

4258 ἐπαίτια· ἐπιτίμια (Sol. legg. F 23b, d) D

4259 ἐπαύλια· ἡ [δὲ] δευτέρα τῶν γάμων ἡμέρα οὕτως καλεῖται, ἐν ᾗ κομίζουσι δῶρα οἱ οἰκεῖοι τῷ γεγαμηκότι καὶ τῇ νύμφῃ. ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπαυλίζεσθαι τὴν νύμφην D

4260 *ἔπαυλις· μάνδρα βοῶν vg[70]AS[144]Br[967]Σ. ἢ οἴκημα. ἢ *αὐλή vg[70]AS[144]Br[967]Σ. ἢ στρατοπεδεία. καὶ ἡ ποιμενικὴ αὐλή K+D

4238 Σ ε 584 **4239** | cf. Σ ε 585 **4241** Su ε 1980 (Δ) **4243** Σ ε 586; cf. Schol. (+ Schol. min.) | **4251** Ap. S. 70, 33; Schol. | **4252** Ap. S. 70, 34; lex. Hom. ε 531 **4258** cf. Poll. 8, 22 (cit. Sol.) **4259** Σ″ (Ph ε 1380[2]. E. Gen. 118 [EM 354, 11]. Su ε 1990 in med.); cf. Paus. ε 49; Poll. 3, 39 **4260** – βοῶν Σ ε 589; gl. Prov.; Psell. poem. 6, 339; οἴκημα cf. Su ε 1991

4237 ‘aut επαρτειαν aut επαρτηιην’ La. **4239** ἐλαιοχῦται H: accent. Mus. **4242** ‘επιλαλησαι v. l. vel glossema cod. Alex. LXX’ La. **4243** πᾰσασθαι et πσασθαι coniunct. (La.) | v. l.: gl. 4447 **4245** v. l. gl. 4103 (Sop. Kust. Voss.) **4249** lac. indic. Alb. **4250** contin. H: nov. gl. Mus. | ἄσπιδα H: accent. Mus. **4251** ἐποίκιλεν H: Alb. = Phav. (Ap. S. Schol.) | ὑφαίνειν H: Mus. **4253** v. l.: gl. 4117 **4254** ἀσφαλοὺς H: accent. Mus. **4255** αἰσχῦλος H: accent. Mus. **4257** ἐπ̄ ἐκείναις H: Mus. **4258** ἐπατία H: Heins. = Poll. **4259** ἐπαυλία H: accent. Kust. | dittogr. del. Mus. **4260** ἢ στρα| tum τοπεδία καὶ ἡ ποιμενικὴ αὐλή in mg. H

D **4261** ἔπαυλος· ἐπίσκηνος. ἔνοικος. [χαράδρα]

Hom. **4262** ἐπαύλους· ἐπαύλεις. μάνδρας (ψ 358)

D **4263** ἐπαύρασθαι· ἀπολαῦσαι. ἐπιτυχεῖν. [ἐπιτελεῖν]. ἐπιψαῦσαι (Hippocr. iusiur. 25 [4, 632, 2 L.])

D **4264** ἐπαυρεθέντα· ἐπιβάλλοντα

Hom. **4265** *ἐπαύρῃ· ἐπιτύχῃ (S[193]). ἐπιψαύσῃ (Λ 391)

4266 *ἐπαυρεῖν· ἀπολαῦσαι A[120]

Hom. **4267** *ἐπαυρίσκονται· ἐπιτυγχάνουσιν (N 733) AS[133]

Greg.Naz. **4268** ἐπαύροι· ἀπολάβοι. μεταλαμβάνοι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 509 [37, 1008, 1M.])

D **4269** ἐπαύρους· τοὺς χειμάρρους ποταμούς

D **4270** ἐπ᾽ αὐτατῶν· παρ᾽ αὐταῖς

Hom. **4271** ἐπαύρωνται· ἐπαίσθωνται (A 410)

4272 ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ· ἐπ᾽ αὐτόπτῳ. ἐπ᾽ ὄψει

D+K **4273** *ἐπ᾽ αὐτοφανέσι· ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ AS[129.173]. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ δὲ ὁ ⌊φανερῶς καταληφθείς, ὑπεύθυνος γενόμενος AS[173], ἢ ⌊ἐπ᾽ αὐτῷ τῷ κλέμματι εὑρεθείς, ἔτι κατέχων αὐτό AS[129]

D **4274** ἐπαυχεῖ· ἐπεύχεται (Cyr. in Ioh. 2, 101, 19)

4275 *ἐπαφᾶται· ψηλαφᾷ AS[141](vg[37]), ἐπιψαύει AS[141]

Greg.Naz. **4276** *ἐπαφῆκεν· ἐπαπέλυσεν vg[10]A[88]. ἐπέδωκεν. ἐξέβλυσεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 258 [37, 542, 3 M.])

D **4277** ἐπαφησαμένη· ἁψαμένη

D **4278** ἐπάφησεν· ἐπαφήσατο

4279 *ἐπαφίησιν· ἐπαπολύει (Cyr. in Psalm. 69, 1196D) A[82]

4280 *ἐπαφώμενος· ψηλαφῶν (Hippocr. mul. 2, 168 [8, 346, 20 L.]) g[37] AS[124](vg[65]Br[701]Σ)

4281 ἐπαχθεῖς· ἐπίπονοι, ἀηδεῖς (Dem. 18, 127)

4262 Ap. S. 71, 1; Schol. Ap. Rh. 1, 800b **4263** ἀπολ. Su ε 1994 (Δ) **4265** | Schol. **4266** cf. Ap. S. 71, 2; Apion 236, 10 L. (LGM 314, 10) **4272** Schol. Plat. Apol. 22b [27]; cf. Σ″ (Ph ε 1383. Su ε 1996); (Poll. 8, 69) **4273** ἐπ̀ αὐτῷ – Σ α 590; cf. Schol. Ar. Plut. 455 **4275** cf. Ph ε 1387 **4279** cf. Poll. 5, 10 **4280** cf. Σ ε 592

4261 ἐπαῦλος H: accent. Mus. | ἐπίσκνος H: Schow 280 n.5 | incl. ad gl. sequ. (μάνδρα) ref. Kust. **4263** ἐπαυρᾶσθαι H: accent. Mus.; ‘vulgare pro ἐπαυρεσθαι cf. e. g. [Hippocr.] ep. 5’ La. | nov. gl. ἐπιτυχεῖν H: contin. ed. 1521 | incl. Schm. **4264** ἐπιλαβόντα Voss. coll. gl. 4268 **4265** ἐπαυρῆ H: accent. Mus. **4266** ἔπαυριν· ἀπολέσαι H: Mus. = K (Ap. S. Apion) **4268** ἔπαυροι H: accent. Mus. **4269** ἀναύρους cft. E. Maass, Ath. Mitt. 35, 1910, 338 **4270** ἐπ̀ αὐταυτῶν Schm. **4271** ἐπαύρονται· ἐπαίσθονται H: Mus. **4272** ἐπ̀ αὐτόπτον· ἐπ̀ αὐτοφώρω H (Σ″): Schm. = Schol. Plat. **4273** le. ἐπαυτοφάδες H: La.; ἐπ̀ αὐτοφανεῖ Mein. 1858, 541 | αὐτοφόρω alt. H: Mus. = Σ | τὸ del., ὁ sscr. H | ad fin. αὐτῶ H (K[S]): Mus. = K[A] **4274** m. alt. add. in mg.: ἐπαυχῶ· βεβαίως … ἐπαυχοῦσι· μέγα φρονοῦσι **4278** ἐπάφήσατο, ʹ pr. del. H **4279** ἐπαπολαύει. ἐπαπολαύει H (alt. del. Mus.): Kust. Biel **4281** ἀληθεῖς H: Ruhnk. in Alb. Auct.

4282 *ἐπαχνώθη· ἠνιάθη AS[163], ἐλυπήθη (Q. S. 7, 722) g[35]AS[163]
4283 [ἐπαχνώθη· τὰ αὐτά]
4284 *ἐπάχνωσεν· ἐλύπησεν A[164]S[195](vg[15]Br[494]), ἠνίασεν (Hes. op. 360)
4285 *ἔπεα· λόγοι, ῥήματα (Γ 222)
4286 ‘ἔπεα πτερόεντα’· τὰ ἔπη πτηνὰ εἶπε, διὰ τὸ ταχέως προφέρεσθαι τοὺς λόγους. τὰ ἁρμοστά· πτερῶν γὰρ οὐδὲν εὐαρμοστότερον (A 201 ..) Hom.
4287 *ἔπεα ηὔδα· λόγους A[127](S[186]) Hom.
4288 †ἐπεβάρος· ἐπανέκαμψεν
4289 *†ἐπέβεις· ἐπιβάται A[137]
4290 *ἐπέβησαν· ἐπήρχοντο (χ 424) AS[180] Hom.
4291 ἐπεβήσατο· ἐπέβη (K 513 v. l.) Hom.
4292 ἐπέβησεν· ἐπιβῆναι ἐποίησεν (Θ 129) Hom.
4293 ἐπέβρισεν· ἐπεβάρησεν (M 414) Hom.
4294 ἐπεγκανάξαι· ἐπεμπιεῖν. ἢ ἐπιχέαι D
4295 ἐπεγκλάσας· τοῖς ὄμμασί πως διανεύσας (Dio Cass. 79, 16, 4) D
4296 ἐπέγναψαν· ἐπεκατέκλασαν. ἐπέγναμψαν D
4297 *ἐπέγνω· μετενόησεν AS[148]
4298 ἐπέγραψεν· ἐπεχάραξεν. *ἐπέγλυψεν AS[168]. ἐπέξυσεν (Δ 139) Hom.
4299 *ἐπέγρετο· ἐπεγείρετο (K 124) AS[104] Hom.
4300 ἐπ’ ἐδάφους· ἐπὶ γῆς (Iob 9, 8) LXX
4301 ἐπεδέετο· ἐδέετο, ἔχρῃζεν D
4302 *ἐπέδησεν· κατέσχεν (S[188]). ἐδέσμευσεν (Δ 517) Hom.
4303 ἐπεζάρηκεν· ἐπεβάρυνεν D
4304 *ἐπεζάρει· ἐπεβάρει. ἐπέκειτο AS[113]. ἐπεκράτει (Eur. Rhes. 441) Eur.
4305 ἐπεζήτει· ἠνώχλει. ἐπεχείρει. ἐπετήρει
4306 ἐπεζήτουν· τὰ αὐτά (1. Macc. 7, 13) LXX
4307 ἐπεζύγωσε· προσέκλεισεν D

4286 fin. cf. Ap. S. 136, 31 **4292** Schol. **4293** Su ε 2023; cf. Schol. **4294** cf. Ph ε 1436 **4298** ἐπέξυσεν cf. Ap. S. 72, 28; Schol. **4302** Schol. | **4303** Ph ε 1390 **4304** cf. Eust. Il. 381, 20 (1, 602, 10 V.). 909, 27 (3, 406, 25 V.) **4307** cf. Poll. 10, 26

4282 ἐπαχθώνη H: Mus. | ἠνίσθη H: Mus. | ἐμπήθη H: Mus. **4283** gl. del. Mus., dittogr. ex emend. gl.4282 **4286** ἐπίπτηνα H: Vales. | προσφέρεσθαι H: Sop. | πτερὸν H: Mus. **4287** ἐπε|άνυδα H (K[A]; επεα K[S]): Sop. Pears. 298 **4288** ‘h. e. επανεκρουσε’ La. **4293, 4387–4485** H: trsp. Schr., columnarum demigrationem agn. Alb. **4293** v. l.: gl. 4431 **4294** ἐπεσκανάξαι Ph **4296** ἐπέγκαψαν H: Kust. | ἐπεκατέκλασαν H: de duplici augm. cf. Croen. Mem. Herc. 207, 3 | ἐπέγναψαν H: Mus. **4297** μ〉ετέγνω La. ad Aesch. Ag. 221 (reiecerat Schm.) **4298** nov. gl. ἐπέγλυψεν H: contin. Voss. Abresch. Misc. obs. 6, 2, 399 | ἐπέξεσεν Schol. **4301** ἐπεδέ..το (?οι eras.)· ἐδέοιτο H: Mus. **4303** ἐπεξάρυκεν (κ ? corr. ex ν) H: -εζ- Mus., -ρηκ- Voss. Kust. Jens. Luc. 86; ἐπεζάτικεν Ph **4304** ἐπεζά(γ vel τ)ει H (codd. Eur.): Ald. = Eust. | nov. gl. ἐπεκράτει H: contin. Kust. **4305** nov. gl. ἐπεχείρει H: contin. Voss. Kust. **4306** contin. H: nov. gl. Alb. | ἐπαζέτουν H: Mus.

D **4308** ἐπέθελγον· κατεδαπάνων

4309 *ἐπεθείαζεν· ἐχόρευεν vg[51]AS[116]. ἐθαύμαζεν ὡς θεόν AS[116](g[51])

4310 *ἐπέθρωσκον· ἐπεπήδων (Cyr. in xii proph. 2, 324, 11) vg[4]AS[85] Br[1244]Σ

LXX **4311** *ἐπέθεντο· ἐπέκειντο. ἀντέκειντο (Ps. 58, 4) AS[144]

4312 *ἐπει· λέγει S[189]. ὅτι. ἢ A[183] ἐπειδή (B 115) g[31]A[183]Σ ἢ ἐπειδάν. ἢ ἐπεί τι. ἢ εἰ δὲ μὴ

Hom. **4313** ἐπεί· ἀφ' οὗ χρόνου· 'ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν' (α 2)

Hom. **4314** ἐπεὶ ἄρ τινα· ἐπὰν τινά (Θ 269)

Hom. **4315** *ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ἐπεὶ διεχωρίσθησαν (Π 374) S[190](A[επι300])

4316 ἐπιβουλεύων· λοιδορῶν, ἐφυβρίζων

Eur. **4317** ἔπειγε· πορεύου. σπεῦδε (Eur. Or. 799 ..)

Hom. **4318** ἐπείγει· κατάγει. καθέλκει (Μ 452 ..)

4319 ἐπείγεται· σπεύδει, σπουδάζει

D **4320** ἐπειγωλὴ καὶ ἔπειξις· ἡ σπουδή

D **4321** ἐπείγω· σπουδάζω

Hom. **4322** *ἐπὶ δὲ ᾔνεον· ἐπῄνουν, καὶ συγκατετίθεντο (Γ 461) AS[169]

4323 ἐπειδήπερ· ἐπειδή

4324 ἐπειδή· ἐξ ὅτου

Hom. **4325** 'ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη'· εὐθέως ἀπὸ τῆς γενέσεως ὑπὸ τῶν μοιρῶν κατεκρίθη (Τ 9)

4326 ἐπιείξω· ὑπείξομεν

4327 *ἐπειή· ἐπειδή (Α 156 v. l.) AS[135]

Hom. **4328** ἐπείθετο· ἐπείσθη (Α 33)

Hom. **4329** ἐπειδὴ πρῶτα· ἐπειδὴ ἅπαξ (Α 235)

Hom. **4330** ἐπειὴ πολὺ φέρτερος· ἐπειδὴ πολὺ κρείττων (Δ 56 v. l.)

Hom. **4331** *ἐπεί κε· ἐπειδάν (Α 168) S[191]

Hom. **4332** 'ἐπεί κ' ἔωμεν πολέμοιο'· ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου (Τ 402 v. l.)

LXX **4333** *ἐπειλημμένη· κρατοῦσα (Gen. 25, 26) vg[71]AS[162]

4308 Ph ε 1389 **4309** cf. Su ε 2032; Poll. 1, 16 **4310** Σ ε 595 **4312** ἐπειδή Σ ε 597; E. Gen. 118 Mill. (EM 356, 14); Schol. **4313** cf. Schol. b **4320** Hdn. epim. 35. 244; (le. ἐπειγωλή) Σ'' (Ph ε 1399. Su ε 2116. E. Gen. 118 Mill. [EM 356, 34]); (le. ἔπειξις) cf. E. Gen.; Su ε 2129 (Δ) **4321** Su ε 2114 (Δ); Hdn. epim. 35. 244 **4322** Schol. **4327** Su ε 2121 (Δ); Schol. **4328** Schol. **4329** Schol.

4308 aut επεγλεγον aut κατελιπαρουν La. **4309** ἐπεθίαζεν H: Mus. = Su **4310** ἐπέθροσκον H: Mus. = ΚΣ | ἐπήδουν H: Kust. Alb. = ΚΣ **4311** ἐπέθοντο H: Biel. Alb. **4312** ἔπει H: conf. cum ἐπεί agn. Kust. **4313** ἐπὶ τροίης H: Mus. **4315** v. l.: gl. 4616 **4316** ἐπεὶ βουλ. H: Mus.; ἐπιλωβεύων Ruhnk. in Alb. Auct. **4322** ἐπεὶ H: Mus. = Schol. | ἔπνουν H: Mus. = Schol. | συγκατετίθοντο H: Gron. = Schol. **4325** ἐπὶ τῆς Mus. **4326** ἐπιείξο⟨μεν⟩ Mus. **4327** ἐπείη H: accent. Mus.; ἐπεὶ ἦ Schol. (ut Hom.) **4330** ἐπείη H: accent. Mus. | κρεῖττον H: Schr. tacite **4332** ἐπεὶ κτῶμεν H: Mus.; v. l. gl. 4365 | πολεμοῖο H: accent. Mus.

4333a ‘ἐπεὶ μάθον’· ἐπεὶ ἔμαθον (Z 444) Hom.
4334 ἐπεικτάς· ὑπόσχεσις. σπουδή D?
4335 ‘ἐπεί μ’ ἔτεκες’· ἐπειδή μ’ ἐγέννησας (A 352) Hom.
4336 ἐπεκέκλετο· ἐπεκαλεῖτο (I 454) Hom.
4337 Ἐπειοί· οἱ Ἠλεῖοι (B 619). καὶ οἱ πλησιόχωροι Hom.
4338 *Ἐπειός· ὁ Ἠλεῖος, ἀπὸ πόλεως (Ψ 665) AS[118]
4339 ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν· ἐπεὶ οὐδὲ πρέπει (A 119) Hom.
4340 ἐπεὶ οὐ ἕθεν· ἐπεὶ οὐκ αὐτῆς (A 114) Hom.
4341 ἐπεὶ οὔ ποτε· ἐπειδὴ οὔποτε (E 441) Hom.
4342 ‘ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν’· ἐπεὶ οὔκ εἰσί μοι αἴτιοι (A 153) Hom.
4343 ἐπεὶ οὔ τοι· ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι (A 515) Hom.
4344 ἐπείπασθαι· ἐξειπεῖν
4345 Ἐπειός· οὕτως ἐκαλεῖτο Κρατῖνος ὁ κωμικός (T 15 K.–A.)· ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τῆς Οἰνηίδος φυλῆς καὶ δειλότερος φανῆναι. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν [σημαίνει] (com. ad. fr. 952 K.–A.) D
4346 ἐπεί ῥα· ἐπειδή (A 458) Hom.
4347 ἔπειραν· ἔπηξαν (A 465) Hom.
4348 ἐπειράτιζες· ἐπείραζες D
4349 ἐπειρᾶτο· ἐπείραζεν. ἐδοκίμαζεν (Δ 5) Hom.
4350 ἔπειρεν· ἐπέρα (Y 479). ἐνεῖρεν. *ἐκέντησεν (I 210) S[192] Hom.
4351 ἐπείρη· ἐπειρᾶτο D
4352 ἐπειπών· ἐπιβοήσας D
4353 *ἐπειρῶντο· ἐσπούδαζον. ἐβούλοντο (φ 184) AS[154] Hom.
4354 *ἐπεισάκτου· ἀλλοτρίου (Cyr. in Ioh. 1, 100, 30 ..) AS[95]Br[425] (g[21]Σ)
4355 ‘ἐπεί σε λέοντα γυναιξίν’· ⟨…⟩ (Φ 483) Hom.
4356 *ἔπεισιν· ἐπελεύσεται S[166]. ἐπέρχεται (A 29) vg[17]AS[166] Hom.
4357 ἐπέρχονται· ἐπικαταλαμβάνουσιν (Iob 37, 9) LXX

4335 Schol. **4336** Schol. **4337** Schol. | **4339** cf. Schol. **4342** cf. Schol. **4343** cf. Schol. **4345** Σ″ (Ph ε 1401. Su ε 2131); Zenob. vulg. 3, 81; cf. Diogen. 4, 61; Prov. Bodl. 424 **4346** Schol. **4349** lex. Hom. ε 603 | **4354** cf. Σ ε 599 **4356** | cf. Σ ε 726

4334 ἐπεικτύς Salm., ‘sed ὑπόσχεσις (ἐπίσπευσις Herw. 1895 [Mnem.], 340) ne sic quidem explanatur’ La. **4336** ἐπεὶ κέκλητο· ἐπεὶ ἐκαλεῖτο H: Alb. = Schol. **4337** ἐπείοι H: accent. Mus. | οἱήμοι H: Mus. = Schol. | v. l.: gl. 5024 **4338** ἥλιος H: Mus. **4341** οὔποθεν H: Alb. **4343** οὗτοι H: Mus. = Schol. **4345** le. Ἐπειοῦ δειλότερος Pears. 301 = testt. | συνηίδος H: Mus. = testt. | δηλότερος H: Mus. = testt. | δήλωσιν H: δειλος Mus. (δείλωσιν Ald.), δ. ἦν Flor. ad Ar. Pac. 699 = testt. | σημαίνει del. Flor. = testt. **4346** ἐπεὶ ῥὰ H: accent. Schm. | ἐπεὶ δή H: Mus. = Schol. **4352** contin. H: nov. gl. rubr. **4354** v. l.: gl. 5145 **4355** le. ἐπεί σε λεόντα. H: Mus. | lac. indic. Alb.

4358 *ἐπεισκρινόμενον· ἐπεισερχόμενον (Cyr. in Ioh. 2, 609, 3) (A)S^{167}
4359 *ἐπισπεῖν· ἐπακολουθοῦντας ἔχειν S^{196}
4360 *ἐπεισρεύσαντα· ἐπεισελθόντα S^{198}(A^{79})
4361 *ἐπεισφρήσαντες· ἐπεισενέγκαντες A^{165}(S^{200}Br^{420})
Hom. **4362** *ἔπειτα· μετὰ ταῦτα (Α 121) vg^{69}A^{158}S$^{επη\ 58}$Br^{431}. τάχιστα (λ 598) A^{158}. ἀντὶ τοῦ δή A^{158}(vg^{69})
Hom. **4363** ‘ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ’· ἐπεὶ ᾐσθόμην τῆς ψυχῆς ἀλγησάσης (Ο 252)
N.T. **4364** *ἐπεῖχεν· προσεδόκα. προσεῖχεν (Act. 3, 5) AS^{157}
Hom. **4365** ‘ἐπεί χ’ ἕωμεν πολέμοιο’· ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τοῦ πολέμου (Τ 402). παρὰ τὸ ‘ἐξ ἔρον ἕντο’ (Α 469 ..)
4366 *ἐπειχθῶμεν· σπουδάσωμεν AS^{140}
Hom. **4367** *ἐπεῖχεν· ἐπέκειτο (φ 186) g^{36}A^{87}Σ(S^{201})
Hom. **4368** ἐπέκελσεν· ἐπώκειλεν (ν 114)
LXX **4369** *ἐπέκεινα· παρεκεῖ vg^{12}AS^{89}Σ. ἀνωτέρω. ⌊ἐξωτέρω (Esai. 18, 1 ..) vg^{12}AS^{89}
Hom. **4370** ἐπέκερσαν· ἐπέκειραν (Π 394?)
D **4371** ἐπεκεκήκαστο· ἐπωνείδιστο
Hom. **4372** *ἐπέκλυεν· ἐπήκουεν (ε 150) A^{110}
Hom. **4373** ἐπέκλωσαν· ἐπήγαγον (γ 208)
4374 ἐπεκλώσαντο· ἐπικατέκλωσαν. ἐπεμοιράσαντο. ἐκύρωσαν. *ἐπεκλήρωσαν (g^{56}AS^{120}). ἐπεμοίραναν (α 17 ..) (AS^{120})
D **4375** ἐπεκονίθη· κατωρύχθη
Hom. **4376** ἐπεκραίαινεν· ἐπετέλει (Β 419)
D **4377** ἐπεκρήηνεν· ἐπετέλεσεν. ἐπεκύρωσεν, ἐβεβαίωσεν (Callim. h. Dian. 40)

4358 le. Su ε 2140 (Δ) **4362** – ταῦτα Su ε 2150; E. Gen. 118 Mill. (EM 356, 21); Schol.; ἀντὶ – Su ib. **4363** cf. Schol. **4364** | gl. N. T. (Act. 8, p. 64, 1 Alb.) **4367** Σ ε 605; Schol. **4369** παρεκεῖ Σ ε 596; gl. Proph. **4374** ἐπεκλήρ. cf. Σ ε 607 **4375** Ph ε 1412 **4376** Schol.

4359 ἐπειοπεῖν H (K): Mus. | ‘expl. videtur e Schol. Ξ 521 Τ 294 Ω 326 nata’ La. **4361** ἐπεισενεγκήσαντες H: Kust. = K **4363** αἰονῆτορ H: ed. 1521 = Schol. | καθώμην H: Sop. Kust. Jens Luc. 86 = Schol. **4365** χέομεν H: Mus. | πολεμοῖο H: accent. Mus. | ἑράνεντο H: Mus. **4366** ἐπιχθῶμεν H (K^{A}): Mus. = (K^{S}) **4367** ἐπεῖχον H: Mus. = K^{gA}Σ **4368** ἐπέκελεν H: Pears. 302 | ἐπώκε(?)λεν H: Mus. **4369** ἐπ.κεινα H: Mus. = testt. | παρε..ῖ H: Mus. = testt. **4371** ἐπεκήκατο H: Hemsterh. in Alb. Auct.; cf. Eust. Od. 1402, 54 (1, 37, 17 St.) **4372** ἐπέκλυον· ἐπήκουον H: Pears. 302. Alb. = K **4374** ἐπικατέκλυσεν, ἐπεμοιράσσαντο H: Mus.; επεκλωσαν etc. K **4375** ἐπεκονίσθη Ph | καταρυγήθη H: Mein. 1858, 542 = Ph **4376** ἐπέκρανεν H: Pears. 302. Alb. | ἐπιτέλει H: Mus. **4377** nov. gl. ἐπεκύρωσεν H: contin. Pears. 302. Abresch.

4378 ἐπεκύλλωσεν· ἐπηύξησεν. ἐπὶ τῶν διαρτιζόντων, ⟨οἳ⟩ καταλείπουσιν τὸ σταῖς, ἵνα τῷ δοκοῦντι μικρὸν προστίθηται. καὶ τοῦτό ἐστιν ἐπικυλλῶσαι D

4379 *ἐπεκώμασεν· ἐπεδήμησεν, ἐπῆλθεν, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κώμου, ὅ ἐστιν ἐνθουσιῶντος πλήθους AS[81]

4380 ἐπελάνθανεν· εἰς λήθην ἦγεν D

4381 ἐπελαύνειν· ἐπιπέμπειν D

4382 ἐπέκτασις· ἡ ἐπιπολὺ τάσις D

4383 ἐπέλαχεν· ἐκληρώσατο (Phil. somn. 2, 248) D

4384 ἐπελέξατο· τὰ γεγραμμένα ἀνέγνωσεν D

4385 *ἐπέλετο· ἐγένετο. ἐφάνη AS[103]

4386 ἐπελήκεον· ἐκρότουν τοῖς ποσί (θ 379) Hom.

4387 *ἐπελήσθην· ἐληθαργήθην (Ps. 30, 13) vg[61]AS[149] LXX

4388 ἐπέλιξεν· ἐπέδραμεν D

4389 ἐπέλυσας· ἐξείλου D

4390 ἐπελώβευον· ἐπετίμων. διέπαιζον τοῖς λόγοις. ἐπέσκωπτον. ὕβριζον (β 323) Hom.

4391 *ἐπεμαίετο· ἐφήπτετο S[203], ἐπέψαυεν. ἐπεθύμει (Ε 748) Hom.

4392 ἐπέμαρψε· κατέλαβεν D

4393 ἐπεμάσσατο· συνετάραξεν (Υ 425 v. l.?). ἐφήψατο, ἐψηλάφησεν (ν 429 . .) Hom.

4394 *ἐπεμβάλλεται· τρώγει (AS[122])

4395 ἐπεμβεβαώς· ἐπιβεβηκώς (Ι 582) Hom.

4396 ἐπεμβαίνει· ἀναβαίνει (Opp. hal. 1, 567) D

4397 ἐπέμεινεν· ἐπεκάθισεν (Xen. Cyr. 1, 4, 8) D

4398 *ἐπεμήνατο· ἐμάνη (Ζ 160) (g[38]Br[465]Σ) Hom.

4399 ἐπεμάνην· ἠράσθην

4400 *ἐπεμήνιεν· ἐπωργίζετο (Ν 460) S[204] Hom.

4401 *ἐπέμυξαν· ἐπεμυκτήρισαν S[205](g[39]Σ), ἐπεμύχθισαν AS[130]. ἐξεφαύλισαν (Δ 20 . .) Hom.

4378 ἐπηύξησεν Ph ε 1413 **4386** Ap. S. 71, 19; cf. Su ε 2046 (Δ); E. Gen. 118 Mill. (EM 355, 16); Schol. **4390** διέπαιζον Ap. S. 71, 5; ὕβριζον cf. Schol. **4391** Schol.; ἐφήπτ. et ἐπεθ. Ap. S. 71, 7; ἐπεθ. E. Gen. 118 Mill. (EM 355, 18) **4395** Schol. **4398** Schol.; cf. Σ ε 608 **4400** cf. Schol. **4401** ἐπεμυκτήρισαν cf. Σ ε 609; ἐπεμύχθισαν Ap. S. 71, 8

4378 ἐπεκώλυσεν H, ἐπεκόκλυσεν Mus.: Thes. 1664A = Ph | οἳ add. Mus. | τὸ σταῖς [null. lac.] H: ⟨ἐπὶ τῷ τεμάχει τὸ⟩ e. g. La. | τὸ δοκοῦν τι H (δοκοῦντι Ald.): Kust. | ἐπο(?)κοκλῦσαι H: | 'agitur de laniis carni adipem superaddentibus cf. gl. 4908' La. **4381** ἐπιλαύνειν H: Mus. **4387–85** post gl. 4293 hab. H **4388** ἐπάϊξεν Kust.; ἐπέπλιξεν Mein. 1858, 540 coll. gl. π 1330 (cf. Hansen ad loc.) **4390** ἐπεσκώπουν H: -πτ- Mus., -ον Kust. **4398** ἐμάνην H: Pears. 299. Kust. = Schol. (ΚΣ) **4399** contin. H: nov. gl. Pears. 299. Kust. **4401** ἐπέμυζαν· ἐπελυκτήρισαν H: Mus. = Κ(Σ) | ἐπεμύχθησαν H (Κ Ap. S.): Kust.

D **4402** ἐπεμύξατο· ἐπεστέναξεν, ἐπεγόγγυσεν
D **4403** ἐπ᾿ ἔναρ· εἰς τετάρτην. Λάκωνες
4404 *ἐπενάσθην· ἐπῳκίσθην AS[126]
4405 *ἐπ᾿ †ἐναύων· ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν AS[133]
4406 ἐπενδίεσαν· ἐπηφίεσαν
D **4407** ἐπενδόμενοι· ἐπερειδόμενοι
D **4408** ἐπενείματο· ἐπῆλθεν (Thuc. 2, 54, 5)
4409 ἐπενεγκεῖν· ἔτι ἐνεγκεῖν
Hom. **4410** *ἐπένειμεν· ἐπέβαλλεν (I 216) A[100]
Hom. **4411** *ἐπενήνεον· ἐπεσώρευον AS[128], ἐπεσωρεύθησαν (H 428)
Hom. **4412** ἐπενήνοθεν· *ἐπήνθει (B 219) AS[111]. ἔπεστιν. ἐπῆν (θ 365)
4413 *ἐπενήχετο· ἐπεκολύμβα. ἐπεφέρετο (Cyr. in xii proph. 1, 88, 17 . .) vg[52]AS[114]
Hom. **4414** *ἐπένοντο· ἐνήργουν (Ω 124) AS[97]
Hom. **4415** *ἐπέντυεν· εὐτρέπιζεν (Θ 374) A[102]S[212]
D **4416** ἐπενώτισεν· ἐφώρμησεν. Ἀμφιτρύωνι β′ (Archipp. fr. 5 K.–A.)
D **4417** ἐπεξέλευσις· ἐκδίκησις (Phil. leg. Gai. 161)
LXX **4418** *ἐπεξέρχεται· ἐκδικεῖ (Sap. 14, 31) AS[150]
Hom. **4419** *ἐπέοικεν· πρέπον ἐστίν (A 126) (Br[433])
4420 *ἐπεπαιώνιστο· ἐπεφήμιστο AS[134]
D+Greg.Naz. **4421** ἐπέπαστο· ἐπεπλήρωτο. *ἐκτήσατο (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 172 [37, 983, 4 M.]) (g[14]S[209])
D **4422** ἐπέπηλεν· ἐκλήρωσεν
Hom. **4423** *ἐπέπιθμεν· ἐπεπιστεύκειμεν (B 341) AS[124]Br[753]
Hom. **4424** ἐπέπληγον· πλήσσοντες ἐν τῷ τρέχειν (E 504)
4425 ἐπεπλήξατο· ἔπαισεν
D **4426** ἐπεπολέμωτο· πολεμίως διέκειτο (Thuc. 1, 57, 2)

4411 Ap. S. 71, 10; E. Gen. 119 Mill. (EM 354, 38); Schol. | **4412** ἐπήνθει Su ε 2057 (Δ); Schol. B; ἐπῆν Ap. S. 71, 11; Schol. θ **4413** (Poll. 1, 97. 7, 138) **4414** cf. Schol. A 318 **4415** lex. Hom. ε 649 **4416** ἐφώρμ. Ph ε 1420 **4420** cf. Su ε 2012 (Δ) **4423** Schol. **4424** cf. Schol. **4426** Ph ε 1426; cf. Schol. Thuc. 1, 57, 2

4403 εἰς τρίτην Kust. (coll. gl. 2656, sed cf. gl. υ 311), vel ὑστάτην La. **4404** ἐπωκίσθη H: Kust. **4405** ἐπεναύων H: ἐπ̓ ἐ. Mus.; v. l. gl. 4496 (Mus.) | ἀγκύρων H: accent. Mus. **4406** ἐπεφίεσαν H: L. Dind. 1034C. 1480B **4408** ἐπενήματο H: Mus. **4410** ἐπένεμεν H: Alb. = K **4412** ἐπήνθη H: Mus. = K testt. | ἐπέστην H: La. tacite; ἐπέστη Kust. **4413** ἐπ . φέρετο, ι sscr. H: Mus. = K **4414** ἐνεργοῦν H: Mus. = K Schol. **4415** ηὐτρέπιζεν Schm. = K[A(S)] **4416** ἐπενώτησεν, η del. et ι sscr. H; ἐπενύστισεν Ph, ἐπενύττισεν ci. La. | ἀμφιτρίωνι H: Meurs. **4420** ἐπεβαιώνιστο H: Mus. = K; ἐπαιώνιστο Su **4421** ἐπέσπαστο H: Mus. =K **4423** ἐπέπιθεν H: Mus. = K[A(S)] Schol. | πεπιστεύκειμεν H: Alb. = Schol. **4424** ἔπλησσον Mus. (‘quo non opus’ Schm.; cf. Schol.) **4425** ἐπλήξατο H: Pears. 299. Voss. | ἔπεισεν H: Schr. **4426** ἐπεπολέμητο H: Mus. = Ph

4427 *ἐπεπωλεῖτο· ἐπεπορεύετο (Δ 231) vg[18]Σ Hom.
4428 *ἐπέρασα· ἐπώλησα (Φ 102) AS[98]A[185] Hom.
4429 *ἐπέραστος· ἐπιθυμητός AS[80], ἐράσμιος vg[13]AS[92]Br[416]Σ
4430 *ἐπερειδόμενος· ἐπιστηριζόμενος vg[68]
4431 †ἐπέρεισαν· ἐπεβάρησαν
4432 ἐπέρεψα· ἐπεσκεύασα. ἐπεκόσμησα. ἐπεστέγασα (Α 39) Hom.
4433 *ἐπερηρεισμένα· ἐποικοδομηθέντα (Cyr. trin. 611, 22) g[41]AS[91]Σ
4434 *ἐπερείσασθαι· ἐπιστηριχθῆναι (Phil. prae. et poen. 30) AS[96]
4435 *ἐπερείδεται· ἐμπήγνυται. εἰσβαίνει (Phil. leg. alleg. 2, 42) AS[156]
4436 *†ἐπερρίσσαι· φιλοποιῆσαι (Ω 335) AS[99] Hom.
4437 ἐπέρχομαι· τολμῶ, ἐγχειρῶ
4438 †ἐπέρροον· ἔθαπτον. ἐκήδευον
4439 †ἐπέρρισεν· ἐφεστιάσατο
4440 ἐπερρόθησε· ἔσεισεν. ἔκραξεν (Soph. Tr. 264). ὑγίασεν ἐποίησεν
4441 ἐπερρώοντο· ἤλουν· καὶ ἔστιν οἷον μετὰ ῥώμης ἐκινοῦντο καὶ ἤλουν. καὶ ἐπηκολούθουν (υ 107) Hom.
4442 ἐπερρώσαντο· ἐρρωμένως *ἐπεσείσθησαν (Α 529) g[43]Br[342]Σ. ἢ ῥώμην καὶ ἰσχὺν ἐπέβαλον (υ 107). ἢ ἐρρωμένως ὠρχήσαντο (Hes. th. 8) D?+K
4443 †ἐπερρώπτην· ὑπηρέτην D
4444 ἔπερσεν· εἷλεν. ἐπόρθησεν (α 2) [ἔθαπτεν. ἐκήδευεν] Hom.
4445 ἐπέρτερα· μείζω. καὶ ὑψηλότερα D
4446 *ἐπερόνησεν· διέτρησεν AS[179]
4447 †ἔπεσαν· ἐγεύσαντο
4448 *ἐπέσαξεν· ἔστρωσεν (Gen. 22, 3 ..) vg[72]AS[163]Br[714] LXX
4449 *ἐπεσβολίαι· λοιδορίαι (g[16]). ἐπιτιμήσεις. πολυλογίαι. κακολογίαι (δ 159) Hom.

4427 Σ ε 610; Ap. S. 71, 12 **4429** | Σ ε 612; E. Gud. 498, 18 **4430** gl. Prov. **4433** Σ ε 613 **4442** ἐπεσείσθησαν Σ ε 614; Ap. S. 71, 17; Schol. (+ Schol. min.) **4444** ἐπόρθ. Schol.

4427 spat.πε|πυλεῖτο H: rubr. = Ap. S.; επεπολυτο K, ἐπεπολεῖτο Σ | ἐπεπόρευτο H (K): Mus. = Ap. S. **4428** ἐπέρυσα H: Kust. Valck. Misc. obs. 160 = K | ἐπόνησα H: Alb. Valck. = K | v. l.: gl. 4213 **4429** v. l.: gl. 5628 **4431** v. l. gl. 4293 (Kust.) **4433** ἐπερήρισμα H: Heins. = Phav. Σ **4434** ἐπερήρασθαι H (K): La. = K[Ae c.] **4435** ἐπερίδεται H (K): Mus. | ἐπήγνυται H: Mus. **4436** ἐπερρίσαι H, επερισσαι K: ἑταιρίσσαι Ruhnk. in Alb. Auct. **4438** v. l. gl. 5594 (Kust.) **4439** ἑταίρισεν Schm., -σσ- La. **4440** ἐπερρώθησεν H: Mus. | ἔσεισεν ad ἐπερρόχθησεν ref. La. | extrema ad ἐπέρρωσε pert. agn. Alb.; υγιαναι La. **4441** ἐπερρύοντο H: Sop. Pears. 300. Kust. | ῥώμην H: Sop. Kust. **4443** επεροπτην· υπερηφανον ci. La., vel cf. gl. 4445 **4444** incl. e gl. 4438 (Schm.) **4445** ἐπερτέρα H: accent. Mus.; Aeol. La., coll. ἔπερθα Alcae. fr. 208 a ii 8 | ὑψηλοτέρα H: accent. Mus. **4446** ἐπερώνησεν H: Mus. **4447** v. l. gl. 4243 (Mus.) **4449** ἐπιτήσεις H: R. Constantin.

4450 *ἐπεσβόλος· λοίδορος A[181](g[22]S[216]Σ). πρόγλωσσος. τοῖς ἔπεσι βάλλων (B 275)

Eur. **4451** ἕπεσθαι· ἀκολουθεῖν (Eur. Tr. 422)

Hom. **4452** *ἔπεσι· λόγοις vg[73]Br[439], λέξεσιν (A 77)

LXX **4453** *ἐπέσκαζεν· ἐχώλευεν (Gen. 32, 32) AS[141]

Greg.Naz. **4454** ἐπεσκεμμένως· συνετῶς (Greg. Naz. or. 6, 1 [35, 721B M.])

4455 ἐπέσκεψαν· ἐπέβλεψαν, ἐπεῖδον

D **4456** ἐπέσπεν· ἠκολούθησεν

D **4457** ἐπέσπερξα· ἐφώρμησα

Hom. **4458** ἐπεσσεύοντο· ἐπῄεσαν. ἐφώρμων. ἐπηκολούθουν μετὰ σπουδῆς (B 86)

4459 †ἐπέσσηθον· ἐπελέκων. *ἐπελέπτυνον AS[117]

D **4460** ἐπέσσευον· ἐτάβλιζον. ἐδαπάνιζον

Hom. **4461** ἐπεσσύμενος· ἐπελθών. ἐπορούσας, ἐφορμήσας (Ξ 147)

Hom. **4462** ἐπεσσύμενον· πορευόμενον. *προθυμούμενον (M 388) (A[132]S[218])

Hom. **4463** *ἐπέσσυται· ἐφορμᾶται (A 173) A[177]Br[550]

Hom. **4464** ἐπέσσυτο· ὥρμα. *ἐπῆλθεν (E 438) A[112]

Hom. **4465** *ἐπεστενάχοντο· ἐπέστενον (Δ 154 ..). καὶ ἤχουν A[131]

+Ap.S. **4466** ἐπεστέψαντο· ἐπεστεφάνωσαν (Nonn. Dion. 47, 11). πλήρεις ἐποίησαν, *ἐπλήρωσαν (A 470) AS[178]Br[303]

LXX **4467** ἔπεστιν· ἐπέτυχεν (4. Macc. 1, 10)

4468 *ἐπεστιασόμεθα· εὐωχούμεθα AS[146]

4469 *ἐπέστιον· ἔποικον AS[176]. κατάλυμα S[176]

4470 *ἐπεστράτευσαν· ἐπολέμησαν vg[63]AS[151]

Hom. **4471** ἐπ᾽ ἐσχαρόφιν· ἐπὶ ἐσχάρᾳ (ε 59)

Hom. **4472** *ἕπ⟨εται⟩· ἀκολουθεῖ (ζ 276) vg[11]AS[88]Σ. συνεπάγεται. πρέπει

4450 λοίδορος E. Gen. 119 (EM 355, 3); E. Gud. 499, 21 St.; cf. Σ ε 616; λοίδορος et τοῖς ἔπεσι βάλλων Ap. S. 71, 18; cf. Schol. **4458** ἐφώρμουν Ap. S. 71, 20; ἐφώρμων, ἐπηκολ. E. Gen. 119 Mill. (EM 355, 43); ἐπηκολ Schol. **4463** Schol. **4464** cf. Schol. | **4465** lex. Hom. ε 608 | **4466** ἐπλήρωσαν Ap. S. 71, 21; cf. Schol. **4471** cf. Schol. **4472** ἀκολ. Σ ε 619; Schol.

4450 ἐπέσβολος H: accent. Mus. **4453** ἐπέσχαζεν H: Voss. Perg. Kust. al. = K **4455** ἐφεῖδον H: Pears. 300. Kust. = **4456** ἔπεσεν H: Kust. **4457** ἐπέπερξα H: Voss. Kust. **4458** ἐπήεσσαν H: Mus. **4459** επεσηθον K[A] | ἐπέλεκον H: Mus. **4460** ἔπεσον H: Kust. **4461** ἐπεσσυμένος H: accent. Pears. 300 | ἐπ̄ ὄρους H: Mus. **4464** ὁρμᾶ H: Pears. 300. Abresch. Misc. obs. 6, 2, 401 **4465** ἐπεστενάοντο H (K): Pears. 300. Kust.; ἐπεστέναχον lex. Hom. | ἤχει H: Mus. = K **4466** ἐπεστέ⟦..⟧ψαντο H **4468** ἐπεστιασώμεθα H (K): La. | εὐχόμεθα H: La. **4469** ἐπέτιον H: Voss. Pears. 300. Kust. al. = K | κατάλυμμα H: Mus. = K **4471** ἐπεσχαρόφιν H: Mus. **4472** ἐπακολουθεῖ· H: La. = KΣ Schol. (post Kust. Voss. Alb. al. ⟨ἕπεται·⟩ ἐπ.)

4473 ἐπέται· ἀκόλουθοι, θεράποντες, ἐφέται· οἱ τὰς φονικὰς δίκας δικάζοντες D
4474 ἐπετέτακτο· ἐν τάξει ἢ ὄπισθεν ἠκολούθει (Xen. Hell. 1, 6, 29) Att.
4475 *ἐπέτειον· ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους (Hdt. 2, 25, 3) vg[15]AS[93]Σ
4476 ἐπέταξεν· ἐνετείλατο
4477 ἐπέτελλεν· ἐνετέλλετο (Δ 229 ..) Hom.
4478 *ἐπετέλλετο· παρήγγειλε (A)S[101]. παρετίθετο (Δ 301 ..) A[101] Hom.
4479 *†ἐπετέμετο· παρήγγειλεν (A[136]). ἐπετίμησεν
4480 ἐπετήδευσεν· ἐμηχανήσατο. *ἐσπούδασεν (Esth. 8, 12m) A[145] LXX
4481 ἐπετιμήσατο· τιμωρίαν ἐπέθηκεν Att.
4482 *ἐπετοξάζοντο· ἐτόξευον g[24]AS[109]Σ, ἐστοχάζοντο AS[109]. ἐφώρμων τόξοις καὶ δόρασι βάλλειν ἢ τιτρώσκειν (Γ 79) Hom.
4483 ἐπέτρεψεν· ἐπέτρεπεν. ὑπεχώρει (K 116) Hom.
4484 ἐπέτριψαν· ἦραν D
4485 *†ἔπεττον· ἐπίτινων† AS[170]
4486 [ἐπέβεις· ἐπιβάται. ἐπίβησαν
4487 ἐπεβήσαντο· ἐπήρχοντο
4488 ἐπεβήσατο· ἐπέβη
4489 ἐπεβῆσαι· ἐπεβῆναι ἐποίησεν
4490 ἐπέβρυσεν· ἐπεβάρυσεν]
4491 *ἐπετώθαζεν· ἐπενέβη (vg[54]AS[115]). ἐπέπληττεν (AS[115]). ἐπέχαιρεν (Cyr. in Esai. 70, 529C) (vg[54]AS[115])
4492 *ἕπευ· ἕπου Br[535], ἀκολούθει (N 465 ..) Br[535](S[224]) Hom.
4493 *ἐπευθόμεθα· ἠκούομεν (I 524) (S[225]) Hom.
4494 *ἐπευκτή· ἐπιθυμητή (Ierem. 20, 14) vg[64]AS[152]Br[877]Σ LXX
4495 ἐπευνακτοί· οἱ συγκοιμηταί D
4496 *ἐπ᾽ εὐνάων· ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν (Ξ 77) AS[133] Hom.
4497 *ἐπεύξατο· ἐκαυχήσατο (Y 388) AS[106] Hom.
4498 ἐπ᾽ εὐρέα· ἐπὶ τὰ πλατέα (B 159) Hom.

4473 θεράποντες Ar. Byz. fr. 320 S.; Ael. Dion. ε 47 (Σ″ [Ph ε 1443. Su ε 2091. E. Gen. 119 (EM 354, 56)]) **4475** Σ ε 620 **4482** Σ ε 621 **4492** | lex. Hom. ε 662 **4494** Σ ε 622 **4495** cf. Athen. 6, 271c-d (Theopomp.) **4496** Schol. **4497** Schol. **4498** Schol.

4473 ἐπεταὶ H: spir. et accent. Mus. | nov. gl. εφεταὶ (spir. non vis., len. Ald.) H: accent. Mus., contin. Voss. Pears. 300 **4474** ἐπέτακτο H: Mus. **4478** v. l.: gl. 4479 **4479** v. l. gl. 4478 (Kust.) **4482** ἐστοχάζοντον H: Mus. | ἐφ᾽ ὤμων H: Mus. **4485** ἐπίτινων sic accent. H, επιτεινον K: ἐπί τινων Schm. (sed le. ἐπ̓ ὀττέων fieri nequit: ἐπί των· Jens. Luc. 60); ἐτάβλιζον Pears. 300, cf. gl. 4460 **4486–90** = 4289–93, v. ad gl. 4293 **4491** ἐπετόχαζεν H: Kust. **4494** ἐπεθυμητή H: Mus. = KΣ **4495** ἐπευναταὶ H: Cas. = Athen. **4496** v. l.: gl. 4405

D **4499** ‘ἐπ᾽ Εὐρυγύῃ ἀγών᾽· Μελησαγόρας (FGrHist. 330 F 2) τὸν Ἀνδρόγεων Εὐρυγύην εἰρῆσθαί φησι τὸν Μίνωος, ἐφ᾽ ᾧ τὸν ἀγῶνα τίθεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ. καὶ Ἡσίοδος (fr. 146)· ‘Εὐρυγύης δ᾽ ἔτι κοῦρος Ἀθηνάων ἱεράων᾽

Greg.Naz. **4500** ἐπ᾽ εὐσεβίῃ· ἐπ᾽ εὐσεβείᾳ (Greg. Naz. c. 2, 1, 10, 3 [37, 1027, 5 M.] ..)

Hom. **4501** ἐπεύχεο· καυχῶ (ψ 59)

Hom. **4502** *ἐπεύχεται· καυχᾶται (E 119) S[226]

LXX **4503** ἐπεφάνη· ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ ὤφθη (Gen. 35, 7)

4504 ἐπευφήμησεν· ἐν εὐφήμῳ βοῇ εἶπεν (Aesch. fr. 350, 4 R.)

4505 ἐπέφεσαν· ἐφῆκαν

D **4506** ἐπέφλυσεν· βλαστῆσαι ἐποίησεν

Hom. **4507** *ἔπεφνεν· ἐφόνευσεν AS[121]Br[532], ἀνεῖλεν, ἀπέκτεινεν (Δ 397) vg[49]AS[121]

Hom. **4508** *ἐπέφραδεν· διεσάφησεν g[50]Br[545]Σ, εἶπεν (Λ 795) g[50]

Hom. **4509** *ἐπέφραδον· εἶπον (K 127) AS[105]Σ. ἐπέγνωσαν

4510 *ἐπέφρασαν· διεσήμαναν AS[171]. εἶπον A[171]

4511 *ἐπεφύοντο· ἐπήρχοντο (Cyr. in xii proph. 1, 669, 12) vg[28]AS[90]Σ

LXX **4512** *ἔπεχε· ἐπίκεισο g[58]AS[94]Σ. πρόσεχε. κάτεχε, ⸤ἐπίμενε (Sir. 5, 1 ..) vg[58]AS[153]Br[709]Σ

4513 †ἐπέχερον· ἀκόλουθον

LXX **4514** *ἐπέχει· ἐπιμένει (Iob 27, 8) AS[147]

D **4515** ἐπέχεται· κωλύεται

Hom. **4516** ἐπεχείρεον· ἐπετίθεσαν. ἐπεχείρουν (ω 386)

4517 *ἐπεχθισμένου· βάρος βαστάζοντος v(g)[19]

4518 *ἐπέχοντες· κρατοῦντες AS[155]

4519 *ἐπεχωρίαζεν· ἐπεδήμει AS[84]

Hom. **4520** *ἐπέχραον· ἐπεβάρησαν ἐπῆλθον (β 50) g[57]AS[107]

Hom. **4521** ἐπέχραον· ἐπέθεντο. ὥρμησαν. ἄθροι ἐπέστησαν (Π 352)

Greg.Naz. **4522** ἔπεψεν· ἐπραΰνθη (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 304 [37, 1502, 2 M.])

Hom. **4523** ἐπέων· λέξεων, *λόγων (Λ 703 ..) vg[10]A[86]

4507 – ἀνεῖλεν Schol. **4508** Σ ε 625 | Schol. **4509** Σ ε 626; Schol. | **4511** Σ ε 627 **4512** ἐπίκ. et ἐπιμ. Σ ε 630; gl. Sir. **4520** | cf. Schol. **4520/21** cf. Ap. S. 71, 23 **4521** ὥρμ. cf. Schol.

4499 ἄγων H: accent. Mus. | ἀνδρόγεον εὐρύην H: Mus. | μήνωος H: Mus. | δὲ τὶ H: Ald. | ἀθηναίων ἱερά H: Mus. **4500** ἐπευσεβείῃ H: Mus. **4501** καυχοῦ H: Alb. **4502** contin. H: nov. gl. Mus. **4503** αὐτοφόρῳ H: Mus. **4504** ἐπεφήμησεν H: Mus. **4505** ἐπέφησαν H: Sylb. in Clenard. 511 | ἔφηκαν H: accent. Mus. **4513** ἐπέχερον H (ον sscr., sed m.1 u.v.); ἐπίσχερον Mein.; επισχερω La. **4514** ἐπιμέλει H: La. = K **4516** ἐπετίθεντο Cor. **4517** ἐπηχθισμένου Kust. **4519** ἐπεχορίαζεν H (K[S]): HSt. = K[A] **4520** ἐπεχράοντο H: Schm. = K (Ap. S.) **4521** ἀθροὶ H: accent. La.; ἀθρόοι Mus., sed cf. Croen., Mem. Herc. 166, 6 **4522** ἔπεμψεν H: Voss. Pears. 303. Kust. (scil. χόλον) al.

4524 †ἐπεβαλλομένη· ἐνθεαζομένη D
4525 ἐπηβολή· μέρος. ἢ ἐπιβολή D
4526 *ἐπήβολος· ἔμπειρος AS[33](Br[529]). ἐπιστάτης. δεσπότης A[33]. μέτοχος. ἐπιβολὴν ἔχων. δεσπόζων (β 319) Hom.
4527 *ἐπηβόλους· ἐπιτευκτικούς (g[16]Σ), ἐπιτηδείους, ἢ ἰἐπιτυχεῖν μέλλοντας· βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυγχάνειν (Aesch. PV 444) AS[45] Att.
4528 *ἐπήγαγεν ⟨λίβα⟩· ἐπήνεγκεν ⟨ἄνεμον⟩ (Ps. 77, 26) AS[36] LXX
4529 ἐπήγαγον· ἐπηγαγόμην εἰς τὸ πεῖσαι (ξ 392) Hom.
4530 ἐπηγανίδες· †ἐπινύγματα D
4531 ἐπηγγελλόμην· παρεκάλουν. ἐπέστελλον. Σοφοκλῆς Ἠλέκτραι (1018) D
4532 *ἐπήγετο· ἐπεφέρετο vg[3]AS[23]Σ
4533 ἐπηγκενίδες· τὰ διηνεκῆ τῆς σχεδίας ξύλα. αἱ εἰς μῆκος καθηλούμεναι σανίδες. οἱ δὲ τὰ παραθέματα, ἢ πλάγια (ε 253) Ap.S.
4534 ἐπηγμένως· κατασπουδαζόντως D
4535 ἐπηγορίαν· ὀνομασίαν D
4536 *ἐπήει· ἐπήρχετο (Eur. Phoen. 1164) AS[21](v[6]) Eur.
4537 *ἐπῄεσαν· ἐπήρχοντο g[7]A[27](Σ)
4538 ἐπηετανόν· συνεχές. ἀδιάλειπτον. παρατεταμένον διὰ παντὸς τοῦ χρόνου. δαψιλές (δ 89 ..) Hom.
4539 *ἐπηετανῶν· ἀδιάλειπτων AS[41]
4540 †ἐπιεθανις· λεπτὸν πρόβατον D
4541 ἐπ᾿ ἤϊα· ἐπὶ σιτία D
4542 ἐπήκοοι· κριταί. καὶ οἱ μάρτυρες. καὶ οἱ δικάζοντες D
4543 Ἐπήκοος· Ἀφροδίτη ἐν Καρχηδόνι D
4544 †ἐπηκουρία· βοήθεια, συμμαχία
4545 ἐπήκρισεν· ἐπ᾿ ἄκρον ἤγαγεν. τέλος ἐπέθηκεν (Aesch. Cho. 932) Att.
4546 *ἐπήλεγεν· ἐπῇρεν. ἐκίνησεν AS[29]

4527 Schol. Aesch. Prom. 444b; ἐπιτευκτ. cf. Σ ε 632. **4529** cf. Schol. **4531** cf. Schol. Soph. a[2] **4532** Σ ε 633 **4533** – ξύλα Ap. S. 71, 26 **4537** Schol.; cf. Σ ε 634 **4538** συνεχές et παρατεταμένον cf. Ap. S. 71, 24; ἀδιάλειπτον Apion 236,14 L. (LGM 314, 14); cf. Schol. Pind. Nem. 6, 17b = 10; δαψιλές ib. a **4545** Ph ε 1467; Paus.α 55 (cit. Aesch.)

4524 ἐπευαδδομένα Valck. Ep. ad Röver. 78 **4527** ἐπιβόλους H: Mus. = K Schol. Aesch. (Σ) | ἐπιτευτικοὺς H: Arnald. Lect. 53 = Schol. Aesch. (Σ) **4528** add. La. = K **4529** πῆσαι H: Mus., cf. Schol. **4530** ἐπηνύγματα, ι s. η sed del. H; ἐπιτηγανίσματα ci. La.; ἐπητανίδες· ἐπιπτύγματα Lob. El. 1, 508, 6 **4531** ἠλέκτρας H: Mus. **4533** σχεδιὰς H: accent. Mus. **4534** ἐπειγμένως HSt. Ind. **4537** ἐπήεσσαν· ὑπήρχοντο H: Mus. = K; παρήρχ. Σ **4538** ἐπηετάνον H: accent. Mus. | διαπαντὸς H: Alb. tacite **4539** ἐπηετάων H: Kust. Jens. Luc. 88 = K **4540** ἐπιεθάνις H, -θανίς Mus.; ἡμιθανές ci. La. **4541** ἐπήϊα H: Schm. tacite | ἐπιστία H: (Lob. El. 1, 71 n.2 σίτια) Mein. 1858, 541 **4543** καρχηδόνιος H, -οις Mus.: La. post L. Dind. (Καλχ-) **4544** v. l. gl. 4886 (Pears. 303. Alb.) **4545** ἄκρων H: Heins. Pears. 303. Kust. = testt. **4546** ἐπίλεγεν H: Mus. = K | sc. ἐπήειρεν La.; ἐπήλειψε vel ἔπηλεν Pears. 303

D **4547** ἐπηλήθισεν· ἠλήθευσεν
Hom. **4548** ἐπῆλθε· κατέλαβεν (Η 262)
Att. **4549** ἐπῆλθέ μοι· ἦλθέ μοι
D **4550** ἐπηλύγαιον· ἐπινεφές. σκοτεινόν
D **4551** ἐπηλυγασάμενος· ἐπίπροσθεν ⟨ποιησάμενος⟩
D **4552** ἐπήλπιζον· ἠλπιδοποίουν
4553 *ἐπηλυγίζονται· ἐπισκιάζονται AS[31]. ἐπικρύπτονται (Hippocr. mul. 2, 169 [8, 348, 6 L.]_
Eur. **4554** ἐπήλυδας· νεωστὶ ἐλθόντας ἐξ ἑτέρας γῆς. ἐπιλεκτούς. ἢ οὐκ ἰθαγενεῖς (Eur. IT 1021)
Eur. **4555** *ἔπηλυς· ξένος g[12](Σ), νεωστὶ ἐλθών AS[32], ἄλλοθεν ἐλθών (Eur. Ion. 607) (g[12])
D **4556** ἐπηλυσία· ἐπῳδὴ φαρμάκων. ἢ ἔφοδός τινος (h. Cer. 228)
D **4557** ἐπήλυσις· ἔφοδος, ἐπαγωγή
Hom. **4558** *ἐπήλυθεν· ἐπῆλθεν (Θ 488 ..) g[2]
LXX **4559** *ἐπήλυτος· ἔποικος Σ(vg[8]A[26]S[54]), προσήλυτος (Iob 20, 26) (v[επι19])
D **4560** ἔπηλις· τὸ πῶμα τῆς λάρνακος (Soph. fr. 1046 R.)
4561 ἐπ᾽ ἤματος· τὸ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ποιῆσαί τι
Hom. **4562** *ἐπημοιβοί· ἐνηλλαγμένοι (Μ 456)
Hom. **4563** ἐπ᾽ ἤματι· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ (Τ 229)
Hom. **4564** ἐπημοιβοί· διπλοῖ. παράλληλοι. ἀλλασσόμενοι (Μ 456)
Hom. **4565** ἐπημύει· ἐπικατακλίνει (Β 148). [ἐπιστενάζει. ἐπιγογγύζει.] ἐμπίπτει
4566 *ἐπήμυνον· ἐβοήθουν (Cyr. in xii proph. 2, 57, 16) AS[25]
Hom. **4567** *ἐπήν· ἐπειδάν (Α 168 v. l.) S[55]
Hom. **4568** *ἐπῄνεον· ἐπῄνουν (Γ 461) AS[43]

4550 cf. lex. rhet. 243, 8; EM 357, 2 **4551** Σ‴ (Ph ε 1625. E. Gen. 122 Mill. [EM 356, 56]) **4553** Σ″ (Ph ε 1624. Su ε 2171. [Schol. Plat. Lys. 207b (14)]. Schol. Luc. 25, 5. E. Gen. 122 Mill. [EM 356, 52]); Ael. Dion. ε 49; Tim. lex. ε 44; cf. Schol. Thuc. 6, 36, 2*b*; ἐπισκιαζ. cf. Moer. p. 197, 12 (ε 66 H.); Erot. ε 76 **4555** ξένος cf. Σ ε 635; ἄλλοθεν – cf. Tim. ε 43 **4556** cf. Ph ε 1627 **4559** Σ ε 636 | **4560** Ph ε 1468 (cit. Soph.); Ael.Dion. ε 48 (do.); Arcad. 31, 12 (33, 19) **4562** Σ ε 637; cf. Ap. S. 71, 27; Schol.; cf. Schol. Ap. Rh. 2, 1075b **4563** Su ε 2180; Schol. **4565** cf. Ap. S. 71, 28; Schol. **4566** Su ε 2183 (Δ) **4568** Schol.

4550 ἐπιφανὲς H: Voss. | v. l.: gl. 4948, unde ft. ἐπινέφελον hic legend. ci. Cunn. (ἐπινεφελές etiam Voss.; ἐπινέφελα testt.) **4551** ἐπηλυγὰς H: em. et suppl. Pears. 303 = Σ‴ **4553** ἐπηλυγάζονται testt. pler. praeter Schol. Plat. | ἐπισκιάζέται H: Kust. Verw. Jens. Luc.88. al. = K testt. **4555** v. l.: gl. 4949 **4556** ἐπηλυσσία H: Mus. = Ph **4561** ἐπήματος H: Mus. **4562** ἐπήμοιβοι H: accent. Mus. | ἐπηλλαγμ. Σ **4563** ἐπήματι H: Mus. = Su **4564** ἐπήμοιβοι H: accent. Mus. | διπλοὶ H: accent. Ald. | ἀλασσόμενοι H: Mus. **4565** ἐπιμύει H (Ap. S.): Mus. = Schol. | ἐπικατακλᾶ H: Pears. 304. Kust. = Ap. S. | nov. gl. ἐπιγογγίζει H: contin. Voss.; ad ἐπιμύζει ref. Kust.; alt. gl. ἐπιγογγύζει· ἐπιστενάζει Pears. 304 | ἐπίπτει H: Mus. **4566** ἐπίμυν(ον?) H: Mus. = K Su | ἐπεβοηθ. Su **4568** expl. ἐπὶ νοῦν H: Mus. = K

4569 ἐπήνθησεν· ἐβλάστησεν (Cyr. in Esai. 70, 49A)
4570 *†ἐπήνιον· προσορμηστήριον. τόπος παραθαλλάσιος (g$^{\text{επι}18}$)
4571 ἐπήν κεν· ἐπάν, ὅταν (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 17 [37, 767, 5 M.]) Greg.Naz.
4572 ἐπήνυσεν· ἐπετέλεσεν D
4573 ἔπηξεν· ἔστησεν (N 570) Hom.
4574 *ἐπήπυον· ἐπεβόων (Σ 502) g^{5}AS^{44} Hom.
4575 *ἐπήρατε· καλέ AS^{38}
4576 *ἐπηρᾶτο· ἐκρέμασεν AS^{34}
4577 *ἐπήρατον· ἐπέραστον (Σ 512) g^{4}Σ Hom.
4578 *ἐπηράτου· ἐπεράστου (I 228) v$^{\text{επι}23}$g^{13}AS^{40} Hom.
4579 ἐπηρεάζει· βιάζει D
4580 ἐπήρεια· βία D
4581 ἐπῆρεν· ἀνέπεισεν (Ar. Nub. 42) D
4582 *ἐπήρετο· ἐπηρώτα AS^{37}
4583 ἐπήρετμοι· ἐπίκωποι (β 403) Hom.
4584 †ἐπηρέσιον· τὸ προσκεφάλαιον
4585 ἐπηρέσσατο· εὐαρέστους ἐποίησεν
4586 ἐπηρεφέας· ἐπεστεγασμένας (κ 131) Hom.
4587 ἐπηρεφέος· ἐπεστεγασμένου (Theocr. 25, 208) D
4588 *ἐπήρθη· ὑψώθη (2. Regn. 5, 12 ..) AS^{35} LXX
4589 *ἐπήρκεσεν· ἐβοήθησεν (Hdt. 1, 91, 3) g^{15}Σ
4590 ἐπῆρξε· κατῆρξεν
4591 *ἐπῆρσεν· ἐφήρμοσεν. ἐπέρασεν (Ξ 167) AS^{28} Hom.
4592 *ἐπηρτημένην· ἐπικειμένην g^{17}A^{20}S^{57}Σ, ἐπικρεμαμένην (Cyr. in xii proph. 1, 314, 23 ..) S^{57}(vg^{1}A^{22}Br^{413})
4593 ἐπήρτυεν· ἐφήρμοζεν (θ 447) Hom.
4594 *ἐπήρωσεν· ἐκάκωσεν (4. Macc. 18, 21) AS^{47} LXX
4595 ἐπησθεῖεν· ἐπιχαρεῖεν
4596 *ἐπησθέντες· χαρέντες AS^{24}(Σ)

4574 Su ε 2194 (Δ); Schol. **4577** Σ ε 639; Schol.; cf. Ap. S. 71, 29 **4578** E. Gen. 120 Mill. (EM 357, 11); Schol. **4581** Su ε 2201; Schol. Ar. Nub. 42a; cf. Schol. Soph. OT 1328 **4582** Su ε 2204 (Δ) **4583** Schol. a **4586** cf. Ap. S. 71, 30 **4589** Σ ε 641; Ap. S. 71, 31; Schol. **4591** Ap. S. 71, 32; Schol. | **4592** Σ ε 642 | **4593** Schol. a **4596** Σ ε 643

4570 ἐπίνειον Palm. Pears. 304, cf. gl. 5008; ‘gl. antistoecharia ad gl. 4568 adnotata’ La. **4571** ἐπό(?)ν(?) κεν H: Mus. **4573** ἐπῆξεν H: accent. Mus. | gl. bis scr. H: dittogr. del. Mus. **4574** ἐβόων Su. **4575** καλέσατε H: La. = K^{S} (καλη K^{A}) **4576** ἐπήρτα Alb., ‘recte, sed ft. duo gll. coaluerunt [haec et Σ ε 638 ἐπηρᾶτο· ἐπηύχετο]’ La. **4582** contin. H: nov. gl. Mus. | ἠρώτα Su **4584** v. l. gl. υ 544 (Reisk.) **4587** ἐπηρέφεος H: accent. Mus. | ἐπεστεγασμένους H: Mus. **4589** ἐπήρκησεν H: Mus. = testt. **4591** ἐφώρμησεν H (K^{A}): HSt. Ind. = (K^{S}) testt. **4596** ἐπιχαρ. Σ | v. l.: gll. 4824. 5157

4597 *ἐπῄσθετο· ⟨ἔγνω⟩ (Soph. OC 1351) AS[19]
Hom. **4598** ἐπήσκηται· ἐπικεκαλλώπισται. κεκόσμηται (ρ 266)
4599 †ἐπιστάν· ἐπὶ πολὺ ἀνατεταμένον
D **4600** ἐπῇσται· ἐπιδέδεται ἐπῳδῇ
D? **4601** ἐπητέος· εὐλογίστου. εὐγνώμονος, συνετοῦ. πρᾴου (φ 306 v. l.)
D **4602** ἐπητές· αἴσιον
Hom. **4603** ἐπητής· σώφρων. λόγιος. ἀληθής. δίκαιος. φρόνιμος. παρὰ τὰ ἔπη. πρᾶος. χρηστός (ν 332)
Hom. **4604** *ἐπήτριμα· ἄλλα ἐπ᾽ ἄλλοις, πυκνά (Σ 552) g[επι16]
4605 ἐπίτριπτος· λόγιος. πανοῦργος
4606 *ἐπηύδων· ἐπεφώνουν AS[39]
4607 ἐπηύρουν· ἐπέτυχον. παρὰ τὸ ἐπαυρεῖν
D **4608** ἐπήορα· κρεμάμενα. μετέωρα (Ap. Rh. 2, 1065)
4609 †ἐπήωρσαν· ἐφόρμησαν
Hom. **4610** ἔπι· ἔπεστιν (Α 515) S[505]?, ἔνεστι. καὶ ἐπὶ τόπῳ ἡ πρόθεσις ἐπί· ‘αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει’ (ι 140)
D **4611** ἐπιαλές· τερπνόν
Att. **4612** ἐπιάλης· ὁ ἐφιάλτης· ὃν Αἰολεῖς †ἐφέλην, ἄλλοι ἐπιάλλην, καὶ ἐπωφέλην καλοῦσιν
Hom. **4613** *ἐπιάλμενον· ἐφαλλόμενον (Η 15) (S[504])
Hom. **4614** ἐπιανδάνει· συναρέσκει (Η 407)
D **4615** †ἐπιανέω· ἐπιτρέπω
4616 †ἐπὶ ἂρ τμάγεν· ἐπειδὴ ἐχαρίσθησαν
D **4617** ᾿Επίασσα· Δήμητρας ἐπώνυμον

4597 Su ε 2213 (Δ) **4598** Ap. S. 71, 33 | cf. Schol. b **4601** εὐγν. συν. cf. Ap. S. 72, 1 (Aristarch.) **4603** λόγ. Su ε 2217 (Δ); cf. Ap. S. 71, 34; λόγ. et παρὰ τὰ ἔπη Schol. Ap. Rh. 2, 987; λογ., φρον. et παρὰ τὰ ἔπη Schol. **4604** Ap. S. 72, 6 | Schol.; cf. Su ε 2218 (Δ); E. Gen. 119 Mill. (EM 356, 49) **4610** ἔπεστιν Ap. S. 72, 11; EM 357, 40; Schol. A **4612** cf. E. Gen. 151 Mill. (EM 434, 13) **4613** Schol.; cf. Ap. S. 70, 27 **4614** cf. Schol.

4597–8 una gl. H: sep. Voss. (sed male ἐπήσθ-). Pears. 304. Kust.; ⟨ἔγνω⟩ Alb. = K Su **4599** ad ἐπηετανὸν ref. Kust., cf. gl. 4538 **4600** ἔπησται H: Kust. Jens. Luc. 88 | ἐπιλέλυκται H: Kust. **4601** ἐπίτεος H: ἐπήτεος Mus., accent. Schm. **4602** ἐπῆτες H: accent. Schm. **4603** ἐπήτης H: accent. Pears. 304. Alb. **4604** ἐπίτρομα H, επιτριμα K: Mus. = testt. **4605** ἐπίτριος H: Schm. **4606** ἐπηῦδον H (K[S], -ουν K[A]): Reisk. **4607** ἐπηύρουν, ου(?) sscr. H: sscr. del. Mus. | ἐπέτυχον, εν sscr. H: sscr. del. Mus. **4608** ἐπήωρα H: Mus.; cf. Schulze QE 471 **4609** ‘επηρσαν et επωρσαν contaminantur’ La. post Kust., cf. gll. 4591. 5506 **4610** ἔνεστι] ἔ(?)στι H: Ald. | θεσις ἐ|πι H: (ἔ add. rubr. ante π, ἔ del. Mus.) | πρόθεσις. ἐπὶ αὐτὰρ Ald.: dist. Pears. 304. Kust. **4612** ἐπιαλὴς H: accent. Guyet | ἐπὶ ἄλην H: Mus. | ‘nomina varie corrupta; Alcaeus (fr. 406 L.-P.) teste Apollodoro [leg. Apollonio] (EM) Επιαλος dixit [ἐπιάλτης cit. Eust.]. Εφελης (cf. gl. 7374) ab Aeolis propter aspirationis notam alienum’ La. **4613** ἐπιαλ⟦.⟧μένων H: Pears. 304. Jens. Luc. 88 = Schol. | ἐθαλλομένων H: ἐφα- Mus., -ον Pears. Jens. = K Schol. (Ap. S.) **4615** επι⟨λι⟩ναω La. coll. gl. 4941 **4616** v. l. gl. 4315 (Alb.) | τμαγέν H: accent. Mus. **4617** cf. Schwyzer Gr. 1, 525 (30, 1)

4618 ἐπίασσεν· ἐβόησεν D
4619 ἐπίαχον· ἐπεβόησαν (Ξ 148) Hom.
4620 *ἐπιβάθρα· ἐπίβασις g^{5}Σ(g^{6}AS^{267})
4621 ἐπιβάθρον· μισθός τῆς βάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν, τουτέστιν ναῦλον (ο 449) Ap.S.
4622 ἐπίβδαι· αἱ μεθέορτοι ἡμέραι· ἀπὸ τοῦ ἐπιβιβάζεσθαι ταῖς ἑορταῖς οὐκ οὔσας ἐξ αὐτῶν. ἢ ἐπίδαι κατὰ πρόσθεσιν τοῦ, διὰ τὸ ἐπὶ τῇ δαιτὶ καὶ ἑορτῇ ἄγεσθαι αὐτάς D
4623 *ἐπιβαλεῖ· ἐπιρρίψει (Prov. 20, 26 ..) AS^{385} LXX
4624 ἐπίβαλοι· πτέρναι
4625 ἐπιβαλλόμενος· ἐπιβολήν κατὰ πρόθεσιν ἔχων. ἐπιθυμῶν (Ζ 68) Ap.S.+Hom.
4626 ἐπίβαμα· ὑποπόδιον D
4627 ἐπίβασιν· ἀνάβασιν. *βάδισιν (Ps. 103, 3) AS^{434} LXX
4628 ἐπιβασκέμεν· [φθονεῖν]. ἐπιβιβάζειν (Β 234) Hom.
4629 ἐπιβατεύουσιν· ἀμφισβητοῦσι. ζητοῦσι D
4630 ἐπιβάτην· τὴν πτέρναν τοῦ ποδός D
4631 ἐπιβάτης· *ἐπὶ νῶτον βαίνων AS^{363}. ἢ ὁ μὴ κωπηλάτης, ἀλλὰ πλέων μαχητής (Ezech. 27, 29) LXX
4632 ἐπιβατόν· ὁδευομένην D
4633 ἐπιβήματα· εἴδη χορικῆς ὀρχήσεως D
4634 Ἐπιβήμιος· Ζεὺς ἐν Σίφνῳ D
4635 *†ἐπιβήσει· ἐπιβαρήσει. ἐπισχύσει S^{510}
4636 ἐπιβήσομαι· καταφύγω
4637 ἐπίβησον· μετασχεῖν ποίησον (Θ 285) Hom.
4638 *ἐπιβιβῶ· ἀναφέρω (Hos. 10, 11) AS^{231} LXX
4639 ἐπιβατικά· ἃς ἡμεῖς λέγομεν παρενθήκας, ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶς πλεόντων Att.
4640 †ἐπιβλάς· συννεφὲς νιφετῷ

4619 Schol. **4620** Σ ε 645 **4621** Ap. S. 72, 14; cf. Schol. **4622** cf. Ph ε 1485; Tim. lex. ε 46; E. Gen. 120 (EM 357, 54); Schol. Pind. Pyth. 4, 247a. c = 141; Eust. Od. 1686, 15 (1, 417, 8 St.) **4625** – ἔχων Ap. S. 72, 16; ἐπιθυμῶν Schol. **4629** lex. rhet. 258, 28 (q) | **4639** Ph ε 1487; lex. αἱμ. ε 30 (E. Gud. 496, 5 St. EM 357, 46); cf. Antiatt. ε 131

4618 ab *επιαχjω La. **4619** ἐπίσχον H: Mus. = Schol. **4620** ἐπιβάθρω H: La. = K^{g}Σ | ἐπιβασις (accent. inc.) H; ἐπιβάσει Mus. **4622** ἐπίβαδαι H (Ph Tim.): Mus. = Schol. Pind. Eust. | μεθέορται H: Mus. = Schol. Pind. E. Gen. Eust.; μετὰ τὰς ἑορτὰς Ph | ἐπὶ H: Mus. | ἐπιβάζεσθαι H: Thes. 1533C | οὔσας H: HSt. Ind. | ἢ ἐπειδὰν H: Heins. Pears. 304. Kust. = E. Gen. | τοῦτο H: Mus. | ἄγασθαι H: Mus. **4623** ἐπιβάλλει H: Mus. = K | ἐπιρίψει H: Kust. Alb. **4624** v. l.: gl. ο 998; cf. gl. 4630; ‘conformatio dubia’ La. **4625** πρόσθεσιν H: Meibom. Salm. ad Simplic. p. 46 = Ap. S. **4626** ἐπίβαλμα H: Pears. 304 | ὑπὸ πόδον H: Mus. (accent. non mut.), ed. 1521 **4628** incl. ad ἐπιβασκαίνειν ref. Kust. **4631** πλέον H: HSt. Heins. Pears. 304. 305 **4632** ἐπιβάτον accent. Mus. **4635** v. l. gl. 4658 (Voss. Pears. 305. Kust.) **4636** καταφυγῶ H: accent. Mus. **4640** v. l. gl. 4644 (Mus.)

D+N.T. **4641** ἐπίβλημα· πῶμα. ἢ ῥάκος (Ev. Matth. 9, 16)
Hom. **4642** *ἐπιβλής· μοχλός (Ω 453) S[511]
4643 ἐπιβλήτης· δοκός. μοχλός
D **4644** ἐπιβλύξ· συνεχής (Pherecr. fr. 137, 4 K.–A.)
D **4645** ‘ἐπιβοᾷ τὸν Μύσιον’· ὅταν θρηνῶσιν αἱ Μυσαί, τὸν Μύσιον [τὸν] Ὕλαν ἀνακαλοῦνται
D **4646** ἐπιβλαί· περόναι
LXX **4647** *ἐπιβόλαια· ἐπιβλήματα (Ezech. 13, 18 ..) AS[413]
D **4648** Ἐπιβολεύς· ὁ Ἡρακλῆς παρὰ Θουρίοις (gl. Ital. 169 K.–A.)
Att. **4649** *ἐπιβολή· ὁρμή (AS[415]). ἐγγραφή. ⌊ζημία (Ar. Vesp. 769) A[452]
4650 ἐπιβουλεύει· ὁρμᾷ. ζημιοῖ
LXX **4651** *ἐπίβουλος· ἐχθρός S[512](g[64]A[362]). ἐπηρεάζων (A[362]). λοίδορος (3. Regn. 5, 18)
D **4652** ἐπιβόλως· φρονίμως
D? **4653** *ἐπιβότορι· ποιμένι S[508], βοσκήτορι. ἐνόρχει, μὴ ἐκτετμημένῳ, ἐπιβαίνοντι
D **4654** ἐπιβοῶνται· ἐπικαλοῦνται (Thuc. 7, 69, 2)
D **4655** ἐπιβρέμοντες· ἐπηχοῦντες
D **4656** ἐπιβρέξαι· ἐπαρύτειν. βρέξαι
Hom. **4657** ⟨ἐπὶ βρεχμόν⟩· ἐπὶ βρέγμα. ἐπὶ στόμα καὶ κεφαλήν (Ε 586)
Hom. **4658** *ἐπιβρίσει· ἐπισχύσει AS[342]. ἐπιβαρήσει (Ε 91) g[73]A[342]Σ
LXX **4659** *ἐπιβρίθων· ἐπιβαρῶν (Iob 29, 4) vg[39]A[255]Br[417]Σ
Eur. **4660** ἐπιβρέμει· ἐπιφωνεῖ (Eur. Bacch. 151)
4661 ἐπιβρῖσαι· ἐπαγαγεῖν. ἐπελθεῖν. ἐπιστηρίξαι. ἐπιβαρεῖν. ἐφορμῆσαι. βιάσασθαι
4662 *ἐπιβυσάτωσαν· φραξάτωσαν. φιμωσάτωσαν AS[296]
D **4663** ἐπιβωμίζοντι· θύοντι

4642 Ap. S. 72, 17; Su ε 2235 (1); EM 358, 2; Schol.; cf. Ph ε 1488 **4643** cf. Su ε 2235 (2); Harp. 121, 8 (cit. Lys.) | (Poll.1, 77) **4649** ζημία Ph ε 1491; EM 357, 51; E. Gud. 502, 21 St.; Harp.[epit.] 122, 1 (cit. Lys. 30, 3); Schol. Aeschin. 2, 93 (207a. 208a). 3, 27 (72a. b); Schol. Ar. Vesp. 769a; Su ε 2240; (Poll. 8, 21. 149) **4657** Schol. | **4658** | Σ ε 649; cf. Schol.; Eust. Od. 1964, 28 (2, 327, 4 St.) **4659** Σ ε 648; gl. Iob

---

4642 ἐπίβλης H: accent. Mus. **4643** ‘Iure dubitatur’ Lob. Paral. 238 n.15; ἐπιβλῆτας Schm. = testt. (‘recte’ La.) **4644** ἐπίβληξ· συννεφής H: Lob. Paral. 105 n.38; cf. gl. β 746 | v. l.: gl. 4640 **4645** μῦσαι H: accent. Mein. 1858, 542 | τὸν secl. La. | ὕλλαν H: Sop. **4650** ζημιεῖ H: Mus. **4651** nov. gl. ἐπηρεάζων H: contin. Voss. Kust. **4652** h. e. ἐπηβόλως Alb., ἐπηβόλους· φρονίμους (Aesch. PV 444) La. **4653** ἐπιβότορι H, -ηρι K: ἐπιβώτορι (ν 222) Mus.; ‘non liquet’ La. | βοσκήκτορι H: Mus. | ἐνόρχη H: Mus.; ἐνόρχει – fin. ad ἐπιβήτορι ref. Pears. 305. Kust. Alb. **4656** ἐπαγαγεῖν H: La., cf. gl. 4661 **4657** le. suppl. Valck. Misc. obs. 160 = Schol. | ἐπίβρεγμα H: Salm. **4658** ἐπιβρύσει H: Voss. Kust. Biel. al. = K (testt.) | v. l.: gl. 4635 **4660** ἐπιβρίμει H: Pears. 305. Abresch; gl. β 1088 cft. Alb. **4661** ἐπιβρίσαι H: accent. Schm. tacite | nov. gl. ἐπιστῆξαι H: contin. Voss. Pears. 305. Kust.; em. Cor. Heliod. 371 | nov. gl. ἐφορμῆσαι H: contin. ed. 1521

4664 ἐπιβώσομαι· ἐπικαλέσομαι, ἐπιβοήσομαι (α 378) Hom.
4665 ἐπίβωτος· λεῖος, ὁμαλός
4666 ἐπιβώτορι μήλων· βοσκήτορι τῶν ποιμνίων. ἐπιστάτῃ. ἢ ἐφιππαστῆρι. οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ τῶν κριῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον (ν 222) Ap.S.
4667 *ἐπιγαμία· συγγένεια AS[344]. ἢ τὸ παρ' ἀλλήλων ἄγεσθαι
4668 ἐπίγαμος· πατρωὸς ⟨ἐπιγήμας⟩ D
4669 *ἐπιγάνυσθαι· χαίρειν (Cyr. in xii proph. 2, 15, 16) AS[282](g[56]A[252] Br[399]Σ)
4670 ἐπίγαυρον· ἰσχυρόν D
4671 ἐπιγαυρωθείς· ἐπαρθείς (Xen. Cyr. 2, 4, 30) D
4672 ἐπιγεινομένοις· ἐπιγενομένοις (Bacch. 9, 81)) D
4673 ἐπιγελαστάς· ὁ καταγελῶν. Λάκωνες D
4674 ἐπιγλωσσώμεναι· ἐπιλαλοῦσαι D
4675 ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου διὰ γλώττης. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (fr. 77 R.) D
4676 ἐπιγνάμψασα· ἐπικατακλάσασα. συμπείσασα. στυγνάσασα (Α 569) Ap.S.
4677 ἐπιγνάμψω· ἐπικλάσω
4678 ἐπίγνωθι· μάθε, γνώρισον (Gen. 31, 32 ..) LXX
4679 ἐπιγνώμη· συγγνώμη, διάγνωσις D
4680 *ἐπιγνώμονος· συνετοῦ. γνῶσιν ἤτοι γνώμην ἔχοντος AS[226]
4681 ἐπιγνώμων· ἐπόπτης D
4682 ἐπειγομένων· ἐπὶ πάντων σπευδόντων
4683 *ἐπιγονή· γέννημα (Am. 7, 1) AS[407] LXX
4684 ἐπὶ γούνασι· παρὰ γόνασιν (Ζ 92) Hom.
4685 *ἐπιγουνίδα· τὸ ἐπάνω τοῦ γόνατος (g[198]). λέγει δὲ τὸν μηρόν, ἀφ' οὗ ἐκδεκτέον τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν (ρ 225) Hom.
4686 ἐπιγράβδην· ἐπ' ἄκρων ξύσαι, *ἐπιξεστικῶς (Φ 166) AS[288] Hom.
4687 ἐπιγράμματα· αἱ ἐπιγραφαί D

4664 Schol. b | **4666** Ap. S. 72, 20 **4668** Ph ε 1502 **4669** cf. Σ ε 650 **4675** ἐποιωνίζου Ph ε 1507 **4676** – συμπείσασα Ap. S. 72, 24; cf. Apion 236, 20 L. (LGM 314, 20) **4679** Ph ε 1509 | **4684** Schol. **4685** cf. Schol. b | **4687** cf. Ph ε 1511

4665 ἐπιβατός agn. Kust. | ὀμαλός H: spir. Mus. **4666** ποιμένων H: Mus. | ἐφιπταστῆρι H: Mus. = Ap. S. | βασιλέω H: ν sscr. ? m. pr. **4668** πατρῶος H (Ph): accent. La. | add. Ph **4669** ἐπιγάννυσθαι H: La. = K **4670** sp.επιέγαυρον H (ἐ in sp. rubr.): Mus. | v. l.: gl. 5299 **4672** ἐπιγενιμένοις H: Pears. 305. Alb. Abresch. Misc. obs. 6, 2, 404 **4673** ἐπιγελαστικὰ H: Mein. 1858, 542 (ex -αστ$^{\alpha}$h«, HC>IK) **4674** ἐπιγλωσσόμεναι H: Sop. **4675** ἐπιγλώσσω H (Ph): accent. Heins. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἡρακλίδες H: Mus. **4676** ἐπιγνάψασα H: HSt. Ind. = Ap. S. | συμπίσασα H: Mus. = Ap. S. **4677** ἐπιγνάλω H: Voss. Pears. 305. Kust. = Phav. **4678** γνωρίσον H: accent. Mus. **4683** ἐπίγον(ος?) H: Mus. **4686** ἐπάκρων H: Mus. | ἐπεξεστηκῶς H: Mus. = K

D **4688** ἐπιγραφεύς· ζωγράφος

Hom. **4689** ἐπιγράψαι· ἐπιτελεῖν. ἐπιξῦσαι (Ν 553)

4690 ἐπιγράφεται· ξύεται, χαράσσεται. *ὀνομάζεται (Cyr. in xii proph. 2, 3, 22) (AS[323])

D **4691** ἐπιγύων· τῶν πρυμνησίων κάλων, ἅ τινες πείσματα καλοῦσιν

D **4692** ἐπίδαιτρον· ὄψον

D **4693** ἐπιδαιτήσομαι· ἐπιστελῶ. εὐωχηθήσομαι

4694 †ἐπιδακρυνθέντα· ἐπιγραφέντα

D **4695** ἐπίδαλον· λοιμικόν

4696 Ἐπιδαύριον· τὸ Τροιζηνικόν

4697 *Ἐπιδαύριοι· ἔθνος Πελοποννήσου AS[445]

Hom. **4698** Ἐπίδαυρος· πόλις ἐν Ἄργεί (Β 561)

D **4699** ἐπιδαψιλεύσει· μεγαλοψυχήσει

D **4700** ἐπιδαψιλευόμενος· μεγαλοψυχούμενος. ἐπιχορηγῶν πλουσίως

4701 *ἐπιδεᾶ· ἐνδεῆ vg[91]AS[284]Σ(Br[518]). ἐλλιπῆ (Plat. Tim. 47e) vg[91] AS[284]Σ

4702 *ἐπιδείκνυται· φανεροποιεῖ AS[366]

4703 *ἐπιδεικτιῶντα· ἐπιδείκνυσθαι θέλοντα AS[271]Br[458] [ἢ θέλων] (com. ad. fr. 342 K.–A.)

4704 ἐπίδειξις· ἐπιδεικτικός

Hom. **4705** ἐπιδινήσας· συστρέψας. συσσείσας (Γ 378)

Hom. **4706** ‘ἐπὶ δὲ κληῖδ’ ἐτάνυσσεν ἱμάντι’· τὴν δὲ κληῖδα παρήγαγε τῷ ἱμάντι (α 442)

4707 ἐπιδεκτικός· ἐπίδεκτος

D **4708** ἐπιδέξιος· καλός, ἀγαθός. εὔμορφος (Men. Dysc. 106)

4709 *†ἐπιδεξιπολίης· ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιστρέψας A[480]

D **4710** ἐπίδεσον· ἐπίστρεψον

Hom. **4711** *ἐπιδευεῖς· ἐνδεεῖς S[517], χρῄζοντες (Ν 622)

Hom. **4712** ἐπιδεύετο· ἐπιδεής, ἢ ἐλλιπὴς ἦν (Ω 385)

4713 †ἐπιδεύσω· ἐπικρύψω

4691 cf. Harp. 122, 7 (cit. Ar. et Lys. fr. 16 S. = C.); (Poll. 1, 93. 10, 134) **4692** Philem. Ἀττ. ὀνομ. ap. Athen. 14, 646c **4698** cf. Schol. **4700** (Poll. 3, 119) **4701** Σ ε 654; cf. Poll. 5, 133. 170 **4706** cf. Schol. **4708** (Poll. 6, 28) **4711** Schol. | **4712** cf. Schol.

4691 ἐπιγυῶν H: accent. Mus. **4694** ἐπιλαμπρυνθέντα La, ‘inscriptione honoratum nisi εγγραφεντα (scl. in album senatorium) scrib.’ **4695** λομικόν H: ι add. m. pr. u. v. **4697** ἐπίδαυροι H (K): Mus. **4700** nov. gl. ἐπιχορηγῆ H: Mus. **4703** μέλλοντα H (K[S]): La. = K[ABr] | ἢ θέλων secl. La. (emendationem); ἢ θέλοντα Mus. **4704** ellips. λόγος def. Herw. 1895 (Mnem.), 341, coll. ἐπιτάφιος, παραινετικός, προτρεπτικός **4705** ἐπιδεινήσας H: Ald. | συσείσας H: Mus. **4706** ἐπιδεκλειοῖ, δετάνυσεν H: Mus. = Schol. | κλειῖδα H: Mus. **4709** ἐπὶ δέξια πολήσας La. **4710** ‘mirum pro -δησον’ La. **4712** ἐπιδεύοιτο H: Schm. tacite = Schol. | εἴη Mus. **4713** v. l. gl. 4844 (Kust.)

4714 *ἐπὶ δ᾽ ἕψονται· ἐπακόλουθησουσιν (Δ 63) AS^{341} Hom.
4715 †ἐπιδεῦσαι· ἐπιστρέψαι
4716 ἐπίλεκτον· ἐπίσημον. μέγα
4717 ἐπιχειλέα σκύφον· τὸν μὴ κενόν D
4718 ἐπὶ Δελφινίῳ· τοῦτο δικαστήριον, ἐφ᾽ οὗ οἱ ὁμολογοῦντες πεποιηκέναι φόνους ἐκρίνοντο D
4719 ἐπιδεχόμεθα· προσδοκῶμεν D
4720 ἐπιδειπνίς· Μακεδονικὸς κώθων, ἥδυσμα. †ἐθισμός D
4721 ἐπιδημεύεις· ἐν τῷ δήμῳ ἀναστρέφεις (π 28) Ap.S.
4722 ἐπιδημία· παρουσία (Cyr. ador. 68, 268D ..)
4723 *ἐπιδήμιον· κοινόν, δημόσιον (Σ) ἢ ἐμφύλιον (Hippocr. epist. 17 [9, 354, 9 L.]) AS^{350}(g^{74}Σ)
4724 ἐπιδημίου· ἐνδήμου. ἐμφυλίου. καὶ μὴ πρὸς πολεμίους γινομένου (I 64) Hom.
4725 ἐπίδημον· ὡς ἐπὶ πολὺ [ἢ] τὸν ὑπὸ δήμου τεταγμένον. ἢ ἐν τῷ δήμῳ ὄν Att.
4726 ‘ἐπὶ Δηλίῳ μάχη’· Δήλιον, τὸ ἐν Βοιωτίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερόν, ὃ ἐτείχισαν Ἀθηναῖοι. καὶ περὶ αὐτοῦ Βοιωτοῖς μαχεσθέντες ἡττήθησαν Ἱπποκράτους στρατηγοῦντος D
4727 *ἐπιδικάζεται· ἀντιποιεῖται (Lys. fr. 81 S. = 91 C.) vg^{137}AS^{370}Σ Att.
4728 ἐπίδικος· †ἥτις οὐκ ἔστιν ἄνευ δικασίας. παῖς, εἰς πλείους συγγενεῖς καὶ οὐσίας ἐστὶ δικάζοντες†
4729 [ἐπὶ δή· ἐπὶ πολύ]
4730 *ἐπιδίφρια· τὰ ἐπὶ τῷ ἁρματείῳ δίφρῳ (ο 51) (g^{77}Σ) Hom.
4731 ἐπιδιφριάδος· ἐκ τῆς περιφερείας τοῦ ἅρματος (Κ 475) Hom.
4732 †ἐπίδναι· πέλειαι ἢ πίλαι
4733 ἐπίδοκα· προσδόκιμα D
4734 ἐπιδοκίδες· προσδοκίαι D

4714 Schol. **4718** Harp.$^{epit.}$ 122, 12 (cit. Dem. et Arist. Ath. pol. 57, 3) **4720** cf. Athen. 14, 658e **4721** Ap. S. 72, 29 **4723** cf. Σ ε 655 **4724** ἐμφυλίου – E. Gen. 120 Mill. (EM 359, 8); Schol. (+ Schol. min.); Eust. Il. 736, 3 (2, 659, 11 V.) **4726** cf. Harp. 123, 6 **4727** Σ ε 656; (Poll. 8, 23) **4728** cf. Poll. 3, 33; Harp. 123, 18 **4730** cf. Σ ε 657; Ap. S. 72, 30 **4731** cf. EM 359, 14; Schol.

4714 ἐπιδέψονται H: Pears. 305. Kust. Valck. Misc. obs. 160 = Schol. **4715** h. e. ἐπιδῆσαι Solms. Beitr. 245, 2 **4716** ἐπίδεκτον H: Schm. **4717** ἐπίδιχα H: La. post Schm. (ἐπιχειλῆ) **4718** δέλφινος H: Mus. **4720** ἐπίδειπνις H: accent. Alb. **4721** ἐπιδημεύει H: Schm. = Ap. S. | ἀναστρέφει H: Schm.; ἀνεστράφης Ap. S. **4724** μὴ sscr. H | πολέμους γινομένους H: Mus. = E. Gen. (Schol.) **4725** ἐπιπολὺ H: Alb. tacite | ἧττον H: dist. Schm., ἢ del. La. **4726** μαχησθέντες H: Mus. **4728** εἰς H: ἧς Mus. | ἐστὶ δικάζοντες H: ἐπιδικάζονται Mus. | ‘sic fere refingenda: ηντιν᾽ ουκ εστι ⟨γαμειν⟩ α. δ. παις ης και ουσιας πλ. συγγ. επιδικαζοντες ⟨αμφισβητουνται⟩’ La. **4729** ‘a gl. 4725 avolsa’ La. **4730** ἁρματίω H: Alb. post Kust. ad Su | ἐπιτιθέμενα add. ΚΣ **4732** πελιδναί Salm. Kust. **4733** προσδόκια H: Kust.

4735 ἐπίδοξα· προσδοκώμενα (Hdt. 1, 89, 2)

4736 ἐπίδοξος· προσδόκιμος

4737 *ἐπιδορατίς· ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου, τὸ ἄνω ⟨μέρος⟩ vg^{139}AS^{379}Σ

D **4738** ἐπιδορπίσασθαι· ἐπιδειπνῆσαι

D **4739** ἐπιδορπίσματα· τραγήματα, ἐπίδειπνα

D+K **4740** ἐπίδοσις· ἡ προΐξ. καὶ ἡ *αὔξησις v^{40}S^{520}Σ(g^{41}A^{256}Br^{397})

D **4741** ἐπιδούριτον· ἐπιπαραστροφίδα

Hom. **4742** ἐπιδραμέτην· ἐπεδίωκον, ἐπήρχοντο (Ψ 418)

4743 ἐπιδράμωμεν· ἐπιδιώξωμεν

D **4744** ἐπιδράττονται· κρατοῦνται (Cyr. in Ioh. 2, 162, 27)

Greg.Naz. **4745** *ἐπιδρομάδην· παρέργως vg^{96}AS^{309}. κατὰ σπουδήν (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 304 [37, 1575, 1 M.]) vg^{96}AS^{309}Br^{883}

4746 ἐπιδρομή· ἔφοδος. ἁρπαγή. *ἐπίβασις (AS^{432})

Hom. **4747** ἐπίδρομον· κατωφερές, καθ᾽ ὅ ἐστιν ἐπιδραμεῖν κατερχόμενον ἀπὸ τοῦ τείχους. ὡς (Ζ 434) ‘καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.’ καὶ τὸ ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον, ὃ καλοῦσι σίφαρον καὶ ἔλασσον

D **4748** ἐπιδυοχεῖν· ἐπιπωμάζειν

Hom. **4749** ἐπιδώμεθα· ἐπιδῶμεν θεούς, ἴδωμεν (Χ 254)

D **4750** Ἐπιδώτας· Ζεὺς ἐν Λακεδαίμονι

Hom. **4751** *ἐπίεζεν· ἐξεπίασεν (Π 510) S^{503}

Ap.S.+? **4752** ἐπιεικέα· τὸν ἀστεῖον. ἢ τὸν ἀψευδῆ. ἄλλοι τὸν ἐγχωροῦντα καὶ πρέποντα (Ψ 246)

Hom.+ **4753** *ἐπιεικές· καθῆκον, πρέπον, προσῆκον (Α 547) vg^{94}AS^{286}Σ. ἱκανόν. ἐπεοικός. προσηνές. εὔγνωμον. ⌊μέτριον (AS^{444}). εὐφυές (S^{444}). σπουδαῖον (AS^{444}). πρᾶον (S^{444}). ἀγαθόν

4735 gl. Hdt. 466, 1 **4736** Σ ε 659; Schol. Aeschin. 3, 165 (377); Hdn. Philet. 144; Ammon. 172; cf. E. Gud. 470, 20 St.; Schol. Plat. Theaet. 143d (9); Phryn. ecl. 103; Erot. ε 42; Schol. Greg. or. 18, 33 (106 Picc.) **4737** Σ ε 658; cf. Poll. 1, 136. 10, 143 **4738** Ph ε 1538; Athen. 14, 640f.; (Poll. 6, 79. 102) **4739** Ph ε 1539; Athen. 14, 640c | (Poll. 6, 79. 102) **4740** | Σ ε 661; lex. Greg. or. 164, 4 (LGM 177, 4); Schol. Greg. or. 15, 4 (p.162, 4 Punt.) **4742** Ap. S. 72, 31 | **4747** καθ᾽ ὅ – τείχους EM 358, 38; Schol.; ἱστίον cf. Poll. 1, 91 **4749** ἐπιδῶμεν Ap. S. 72, 32 **4752** ἄλλοι – Ap. S. 73, 3 **4753** – προσῆκον Σ ε 664; πρέπον et ἐπεοικός et πρᾶον Eust. Il. 148, 2 (1, 227, 12 V.) et al.; προσῆκον et ἐπεοικός Ap. S. 73, 4; ἱκανόν. εὔγνωμον. μέτριον lex. rhet. 243, 11 (q); εὔγνωμον. μέτριον cf. gl. Hdt. 2, 22 (LGM 201, 10) (Su ε 2313); μέτριον Schol.

4737 μέρος add. La., coll. τοῦ ἄνω μέρους K^{vg} **4738** ἐπιδορπήσασθαι H: Salm. = Ph | ἐπιδειπνήσασθαι H: Thes. 1583D = Ph **4739** ἐπιδορπήσματα H: Mus. = Ph **4741** ‘immo επιδουριον vel επιδορατιον cf. gl. 5021, επιπαραστρ. est clavus’ La. | ἐπιπαραστροφίδ(ον) H: Schow 286 tacite **4747** ἐπὶ τοῦ H: Abresch. Misc. obs. 6, 2, 404 = testt. | καλοῦσι φάρον H: Cas. **4748** ἐπιδυσχεῖν H: La. coll. gll. δ 2498–9 | ἐπιτωμάζειν H: La. **4749** ‘expl. inepta’ La. **4750** ἐπιδότας H: Salm. Heins. Voss., cf. Paus. perieg. 3, 17, 9 **4752** ψευδῆ H: Heins. **4753** nov. gl. ἐπεοικός H: contin. Heins. Pears. 306 (cf. Ap. S.) | εὐγνώμων H: Mus. = lex. rhet. | εὐφυῆ H: Mus.

4754 *ἐπιεικτά· φορητά g[2]S[528], ὑποχωρητά (θ 307) (g[2]) Hom.
4755 *ἐπιεικεύσατο· ἠγάθυνεν (2. Esdr. 9, 8) AS[393] LXX
4756 ἐπιεικῶς· πάνυ, λίαν *πρᾴως (1. Regn. 12, 22 v. l.) Br[1143] LXX
4757 ἐπιειμένε· ἠμφιεσμένε, *ἐνδεδυμένε (A 149) Br[301] Ap.S.
4758 *ἐπιείξας· ἐπιδεικτικῶν. κενοδοξῶν AS[354]
4759 *ἐπιεισαμένη· ἐφορμήσασα (Φ 424) S[529]. ὁμοιωθεῖσα Hom.
4760 ἐπιείσεται· ἐπελεύσεται
4761 ἐπιείστορε· ἐπιμάρτυρας. δυϊκῶς ἡ λέξις
4762 *ἐπιέναι· ἐπελθεῖν vg[37]AS[249]Σ(Br[299])
4763 †ἐπὶ ἐπιτοῦτο· ὑπέρθεσις. Λάκωνες†
4764 ἐπίεσσαν· ἐπήρχοντο
4765 ἐπιέπεται· ἀκολουθεῖ
4766 ἐπιέσασθαι γῆν· ταφῆναι (Xen. Cyr. 6, 4, 6) D
4767 ἐπιεσάμενος· λαβόμενος
4768 ἐπιέψω· ἐπιτελέσω
4769 †ἔπιξα· ὄρνεα. Κύπριοι D
4770 ἐπιζάξ· ἐπὶ τὰ ἀριστερά. καὶ ἐπ᾽ εὐθείας. καὶ ἐπὶ τὴν σύντομον. καὶ ἐπίτηδες. ἐκ πλαγίου. ἢ συντόμως. Ἀθηναῖοι D?
4771 *ἐπιζαφελές· θυμῶδες, ὀργίλον S[531]. χαλεπόν. ἰσχυρόν. ἐπίκοτον
4772 *ἐπιζαφελῶς· ηὐξημένως ἄγαν (I 516) AS[446] Hom.
4773 ἐπιζευκτήρ· σπεῖρα. καὶ σειρά D
4774 ἐπιζύγιον· μέρος τῆς νεώς D
4775 †ἐπιζυγκεῖν· ἐπισκαρδαμύττειν. ἐπιστέγειν. ἐπικατακλείειν D
4776 ἐπιζυγοῦσα· ἐπικλείουσα. μύουσα D
4777 ἐπιζυγῶν· ἀπολαμβάνων. συνέχων D
4778 ἐπηγορέων· κατηγορῶν (Hdt. 1, 90, 2 ci.) D
4779 ἐπίηλεν· ἐπεξέτεινεν. ἔπεμψεν. ἐπήγαγεν. ἐπηύξησεν (χ 49) Hom.
4780 ἐπίηρα· τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν μεγάλην (A 572), ἢ ἐκ τῆς περιουσίας ὡς Ἀντίμαχος (fr. 143 W. = 181 M.) D

4756 πάνυ Σ ε 665; Schol. Dem. 1, 4 (27a) **4757** Ap. S. 73, 5; Schol. | **4759** Schol. | **4760** cf. Ap. S. 73, 7 **4762** Σ ε 663 **4770** συντόμως Ph ε 1544 **4772** cf. Schol. **4776** cf. Poll. 10, 26 | **4779** ἔπεμψεν cf. Ap. S. 73, 10 (Aristarch.) **4780** – χάριν Aristonic. ap. Schol.[A] A 572; Ap. S. 73, 11; Schol.; E. Gen. 121 Mill. (EM 359, 40); cf. Su ε 2316 (Δ)

4754 ἐπίεικτα H: accent. HSt. Thes. 1, 1124C **4758** ἐπιδείξας· ἐπιδεικτιῶν Salm. ('recte' La.) **4759** ὁμοιωθῆσα H: Ald. **4761** ἐπιείστορι H: Mus. | ἐπὶ μάρτυρας H: Schm. = Phav. | 'fuit επιστορι· επι μαρτυρος (Σ 501)' La. (Hom. citavit Jens. Luc. 89) **4764** 'h. e. επηεσαν' La. | ἐπιβαλόμενος Kust. **4769** σπίζα Salm., prob. La. coll. Be. 1, 415 **4770** ἐπιτάξ Cob. NL 176; EM 365, 27 et gl. 5043 cft. La. **4771** ἐπίσκοτον H: Voss. **4772** ἐπιζαφέλως H: accent. Mus. **4775** ἐπιζιγνεῖν vel ἐπιζυγηλεῖν ci. La. coll. gll. ζ 160. 191. Ph ε 1707 | ἐπιστένειν ἐπικατακλᾶν H: La. **4776** ἐπιζύγκουσα H: Heins. = (Poll.) **4777** ἐπιζητῶν H: Voss. **4778** ἐπιγορέων H: Mus. **4779** ἐπιῆλεν H: accent. Mus. **4780** ἐπίηρος H: Mus. = testt.

Hom. **4781** ἐπιήρανα· ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς· ‘ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ ποδάνιπτρα’ (τ 343)
4782 ἐπιήρανος· ἐπίκουρος. ἐπιθυμητός (Plat. com. fr. 189, 20 K.–A.)
4783 ἐπίηρος· βοηθός. χάριν ἀποδιδούς
4784 ἐπιήρανα· ἐπιχάριτα
4785 †ἐπιθαγγάνει· ἐφάπτεται
D **4786** Ἐπιθαλαμίτης· Ἑρμῆς ἐν Εὐβοίᾳ
D **4787** ἐπιθάλπωντι· ἐπιφλεγμαίνωσιν
4788 ἐπιθαλπές· τερπνόν
4789 *ἐπὶ θάτερα· ἐπὶ τὰ ἕτερα vg[26]AS[234]
Hom. **4790** *ἐπιθαρσύνων· προτρεπόμενος (Δ 183)
Att. **4791** ἐπιθάνατος· προσδοκώμενος ἀποθανεῖν
D **4792** ἐπιθεάζει· θεοὺς ἐπικαλεῖται
Att. **4793** ἐπίθετα· τὰ ⟨μὴ⟩ πάτρια ἱερὰ παρὰ Ἀθηναίοις
D **4794** ἐπιθειάσας· κατευξάμενος (Thuc. 2, 75, 1)
D **4795** ἐπίθεος· σημεῖον ἐν θυτικῇ
D **4796** ἐπίθεσις· ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς
D **4797** ἐπίθετον· ἡ στοιβή
LXX **4798** *ἐπίθεμα· τὸ ἐπιτιθέμενον (Exod. 25, 17) S[390]
Hom. **4799** *ἐπιθεῖναι· κλεῖσαι (Ε 751) g[87](Σ)
4800 *ἐπιθέτωσαν· ἀντικείσθωσαν AS[411]
D **4801** ἐπιθήκη· φερνή … ‘μείζων δ᾽ ἐπιθήκη’ (Hes. op. 380)
Hom. **4802** *ἐπίθημα· πῶμα (Ω 228) (A[390]S[533])
Hom. **4803** *ἐπιθήσει· ἐπιβαλεῖ (Δ 190) AS[388]
4804 *ἐπιθήσοντας· ἐποξύνοντας. ἐπιφέροντας AS[311]
4805 *ἐπιθειάσας· τὸ θεῖον δεξάμενος, θεοφορηθείς (Ios. Ant. 2, 338) vg[160]AS[447]
4806 *ἐπιθιγγάνει· ἐφάπτεται vg[164]AS[275]Σ
4807 †ἐπιθλάσας· συντόμως εἰπών

4781 Ap. S. 73, 12 (Aristarch.) **4789** cf. Ph ε 1549 **4791** Σ ε 666 **4792** Ph ε 1552; cf. Eust. Od. 1438, 38 (1, 88, 27 St.) **4793** cf. Harp.[epit.] 124, 14 (Σ'' [Ph ε 1555. Su ε 2327. E. Gen. 121 Mill. (ϱ) (EM 359, 54)]); lex. rhet. 253, 1 (V[1]) **4794** Schol.[F] Thuc. **4799** cf. Σ ε 668; Schol. **4802** cf. Schol.; Erot. ε 22; Poll. 10, 188 **4805** cf. Σ ε 667; lex. αἱμ. ε15; Poll. 1. 16 **4806** Σ ε 670; E. Gud. 504, 5 St. (EM 450, 11)

4781 ἐπίη ϱ̔ ἀνὰ Ap. S. | θυμοποδάνιπτρα H: Salm. **4782** ἐπιήραν, ος sscr. m.1 (cf. accent.) H | ἐπιθυμητής H: Buttm. Lexil. 157 | v. l.: gl. 4894 **4783** ἐπιήερος H: Mus. **4784** ἐπιήρεα· ἐπιχαρίτια H: Alb. **4785** v. l. gl. 4806 (Mus.) **4787** ἐπιθαλάμοντι H: Voss. | ἐπιφλεγμόνωσιν H: Mus. **4791** ἐπίθατος H: Scal. Sop. Guyet. al. = Σ **4792** ἐπιθεάψει H: Salm. Pears. 306 = testt. **4793** ἐπιθέατα H: Kust. = Harp.; cf. Isocr. 7, 29 | add. Vales. Kust. = testt. **4794** ἐπιθεάσας H: Voss. = Schol. Thuc. **4799** κλίσαι H: Sop. Kust. = Phav. (Σ Schol.) **4801** φέρνη H: accent. Mus. | lac. indic. La. | μάζων H: Sop. **4803** ἐπιβάλλει H: Mus. = K **4806** v. l.: gl. 4785 **4807** ἐπιθλασας susp. HSt. Ind.; ἐπικολάσας ci. La.

4808 *ἐπιθολοῦσιν· ἐπισκοτοῦσιν. ταράττουσιν AS[246](vg[34])
4809 ἐπιθράνιον· μέρος τι τῆς νεώς D
4810 *ἐπιθρέξαντος· ἐπιδραμόντος A[347]Br[563], ἐπιξύσαντος (N 409) Hom.
4811 ἐπιθορνύμεναι· σπερμαίνουσαι καὶ ζωογονοῦσαι· θόρος γὰρ τὸ σπέρμα D
4812 ἐπιθρᾶξαι· †ἐπιθρύξαι. ἐπινύξαι
4813 Ἐπιθριδάκια· ἑορτὴ Ἀπόλλωνος D
4814 ἐπιθρώσκει· ἐφάλλεται, ἐπιπηδᾷ (Cyr. glaph. in Pent. 69, 249A)
4815 ἐπιθρώσκουσιν· ἐπιπηδῶσιν (E 772) Hom.
4816 ‘ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο’· ὁδῷ πεδίου μὴ ἐπιδρόμῳ (K 160) Hom.
4817 ἐπιθυμελίαν ἀγῶνα· τὴν τῶν διαφραγμάτων στάσιν D
4818 ἐπιθυμίδες· τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα D
4819 *ἐπιθυμῶν· ὀρεγόμενος A[448]
4820 ἐπιθύω· ὥρμημαι
4821 *ἐπιθῶνται· σπουδάζουσιν. ἐπιτίθενται (Gen. 11, 6 ..) AS[382] LXX
4822 †ἐπιθωτάζοντες· ἐπιχλευάζοντες
4823 ἐπιθωΰσσειν· ἐπικελεύεσθαι
4824 †ἐπιϊσθέντες· ἐπιχαρέντες
4825 ἐπιείκελον· ὅμοιον (A 265 ..) Hom.
4826 *ἐπιΐστορα· ἔμπειρον (φ 26) vg[193] Hom.
4827 *ἐπικαγχάζων· ἐπιγελῶν (Greg. Nyss. vit. Greg. Thaum. 46, 940D M.) vg[135]AS[328]
4828 ἐπίκαρ· ἐπὶ κεφαλήν· δι᾽ οὗ δηλοῖ τὸ καταφερὲς τοῦ ῥεύματος. *ἐπί κάρα (Π 392) vg[103] Ap.S.+K
4829 ἐπικαρπία· καρποφορία D
4830 Ἐπικάρπιος· Ζεὺς ἐν Εὐβοίᾳ D
4831 *ἐπίκαιρος· εὔκαιρος (Hippocr. virg. 1 [8, 468, 5 L.]) A[317](vg[101])
4832 ἐπικάρπιον· καρπόν
4833 ἐπικάρσια· ‘ἐπικάρσια δὴ προπεσοῦμαι’ (com. ad. fr. 343 K.–A.). πλάγια, οὐ κατ᾽ εὐθεῖαν φερόμενα D?

4810 Ap. S. 73, 15; lex. Hom. ε 695 | **4811** cf. Σ''' (Ph ε 1550. E. Gen. 121 Mill. [EM 359, 49]) **4815** Schol. **4818** Timachid. ap. Athen. 15, 678c **4828** Ap. S. 73, 19; ἐπὶ κεφ. E. Gen. 121 Mill. (EM 360, 8); Su ε 2353; Schol. **4829** (Poll. 6, 196) **4830** cf. Poll. 1, 24 **4831** (Poll. 6, 204) **4833** πλάγια – cf. Ap. S. 73, 22; gl. Hdt. 7, 36, 1; πλάγια cf. Σ ε 676; Schol. ι 70; Erot. ε 64

4812 ἐπιθρύψαι Voss **4813** ἐπιθριδακία H: accent. Schr. tacite; ‘vix sanum’ La., Ἐπιθριάσια vel -άκτια Mein. **4816** ἐπιθρωσμοπεδίοιο H: Mus. **4817** ἐπιθυμελίας H: Hemsterh., qui διαφρ. esse caveas theatri agn. **4820** ἐπιθυίω H (ι vix Mus.): Arnald. lect. 54 **4821** ἐπιθῶνται H: accent. Mus. **4822** v. l. gl. 5372 (Mus.) **4823** ἐπικελδύεσθαι H: Mus. **4824** v. l. gl. 4596 (Mus.) **4825** ἐπιΐκελον ordo (ut not. Alb.) **4828** ἐπίκαρ H (E. Gen.): Mus. = Su Schol.; ἐπικάρα Ap. S. | κάραν H: Pears. 307 = K **4829** καρποφορά H: Kust. = Phav. **4832** ἐπικάρι(νον?) H: Heins. Voss. Pears. 307 | κάρπων ⟨στέλεχος⟩ ci. La. **4833** προσπεσοῦμαι H: Salm., qui vers. agn. | εὐθύ (om. φερ.) testt.

D **4834** ἐπικαρυκεύεται· ἀρτύει

D **4835** ἐπικαχλάζεται· διακινεῖται

Hom. **4836** *ἐπεί κε λάβῃσιν· ἐπὰν λάβῃ (I 324) AS[290]

4837 †ἐπικέλια· ἔπερα ἱμάτια

4838 ἐπικαταδαρθεῖν· ἀφυπνῶσαι (Plat. rep. 534d v. l.)

D **4839** ἐπικεῖραι· διακόψαι. διαφθεῖραι

Hom. **4840** ἐπικεκλιμένας· ἐπικειμένας. ἐπικεκλεισμένας (M 121)

D **4841** ἐπικεκόνημαι· ἐξέφθαρμαι, ἀπόλωλα

Ap.S. **4842** ἐπικέλσαντες· ὁρμήσαντες, ἢ ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντες τὴν ναῦν (ι 138)

Hom. **4843** *ἐπικερτομέων· ἐπισκώπτων (Π 744 . .) vg[165]AS[464]

Hom. **4844** *ἐπικεύσω· κρύψω (K 115) g[108]AS[305]Br[435]Σ

Att. **4845** *ἐπὶ κεφαλήν· ταχέως Σ(g[109])

4846 ἐπικέφαλον· τὸ ἐπικεφάλιον

4847 *ἐπικεχήνασι· προσέχουσιν (Phil. plant. 105) AS[395]

Eur. **4848** *ἐπικήδειον· ἐπιθανάτιον (Eur. Tr. 514) vg[100]AS[315]Σ

4849 *ἐπίκηρα· ἐπίνοσα. μοῖρα A[313]. ἢ ἐπιθανάτια vg[90]A[277]Σ

D **4850** ἐπικηραίνειν· ἐπιδυσμεναίνεσθαι

4851 *ἐπικήραν· ἐπιμοίραν A[501](S[277]). ἐπιθανατίαν (A[501]). σαθράν (AS[372])

4852 ἐπικηρότατοι· ἐπισαθρότατοι

D **4853** ἐπικηρυκεύεται· προκηρύσσεται (Thuc. 7, 83, 2)

Hom. **4854** *ἐπικίδναται· σκορπίζεται (g[81]Σ). ἐφορμᾶται. ⌊ἐφαπλοῦται (B 850) A[293]

4855 *ἐπικίδνανται· ἐφαπλοῦνται S[539]

D **4856** Ἐπικιχράδας· ὁ Ζεὺς ἐν Κῷ

D **4857** ἐπικλασθῆναι· συμπαθῆσαι, ἐλεῆσαι (Thuc. 3, 59, 1)

D **4858** Ἐπικλείδια· ἑορτὴ Δήμητρος Ἀθήνησι

4859 †ἐπικλενύσας· ἀπελθὼν λάθρα

4860 ἐπικλέπτοιτο· ἐπιθυμοίη

4841 Ph ε 1572 | **4842** Ap. S. 73, 23 **4844** cf. Σ ε 678; Ap. S. 73, 24; Schol. **4845** Σ ε 679; Poll. 2, 42 (cit. Hyperid.) **4846** Ph ε 1576 **4847** le. Su ε 2367 (Δ) **4848** Σ ε 680 **4849** ἢ – Σ ε 681 **4853** (Poll. 4, 93) **4854** σκορπίζεται Σ ε 684

4836 ἐπί κε H (επικαι K): Mus. | λαβῆσιν H: accent. Mus. **4837** ἐπίμαλλα La. coll. δασύμαλλα; v. l. gl. 5062 Erbse | ἐπέργα H: accent. Mus., em. La.; cf. Schulze, Kl. Schr. 367 **4841** ἐπικεκόνιμαι H: Mein. 1858, 542 = Ph; gl. δ 1068 (et ft. κ 2088) cft. Schm. **4843** ἐπικερτομῶν H (K): Schm. **4844** ἐπισ(?)κεύσω H: Mus. = testt. | ἐπικρύψω Σ, ἀποκρύψω Schol. | v. l.: gl. 4713 **4845** ἐπικεφαλὴν H: Alb. = Phav. Σ **4849** ἐπιθανατία H: accent. Mus. **4850** ἐπικηρεύνειν H: Voss. Kust. | ἐπιδυσμενεύεσθαι H: La. **4853** ἐπικηρι(?)κεύεται H: Mus. | προσκηρύσσεται H: Kust. **4854** ἐπικιδνᾶται H: accent. Mus. | ἐπισκορπ. Σ **4858** cf. Premerstein, Ath. Mitt. 35, 1910, 107 **4859** ἐπεκλινήσας Lob. Rhem. 36 n.5

4861 ἐπικλεηδόνα· ἐπικληδόνα
4862 ἐπίκλην· ἡ ἐπίκλησις παρὰ Ἀττικοῖς Att.
4863 *ἐπίκλην· ἐπωνυμίαν (Plat. Tim. 38c ..) g[111]AS[250]Σ Att.
4864 ἐπίκλημα· μέμψις ἢ *ἔγκλημα (Eur. Or. 570) g[110]AS[251]Σ Eur.
4865 *ἐπίκληρος· ἐνούσιος γυνή S[472]. δέσποινα vg[202]A[369]S[472], εἰς ἣν κατήντησαν πολλοὶ κλῆροι AS[472]
4866 *ἐπίκλητος· ἐπίξενος A[474]S[425]. ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος (Am. 1, 5) g[219]AS[425]Br[969]. δαιτυμών. καὶ οἱ σύμμαχοι (Hdt. 5, 75, 2) K(LXX)+D
4867 *ἐπικλινής· ἐπιπίπτων. προσρέπων A[491]
4868 Ἐπικλόπειος· Ζεὺς οὕτως καλεῖται D
4869 ἐπίκλοπος· δόλιος, πανοῦργος. ἢ ἐπιθυμῶν τοῦ κλέπτειν (φ 397) Hom.
4870 *ἐπίκλυσις· ἐπιρροή (Thuc. 3, 89, 3) AS[331](vg[97])
4871 ἐπικλυτόν· ἐπονείδιστον. ἐπίδοξον
4872 ἐπὶ κοινῆς· ἀντὶ τοῦ κοινῇ
4873 ‘ἐπὶ κνάφου ἕλκων’· διαφθείρων. τὸ γὰρ πρότερον οἱ γναφεῖς ἀκανθῶν σωρὸν συστρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἐπὶ τοῦ σωροῦ ἔκναπτον· ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο γνάφος. ὁ οὖν Κροῖσος τὸν ἐχθρὸν περιέξαινε ταῖς ἀκάνθαις καὶ οὕτως ἔφθειρεν (Hdt. 1, 92, 4) D
4874 ἐπικοιμητηριάσασθαι· ὑπηρετικὸν ὄνομα
4875 Ἐπικοίνιος· Ζεὺς ἐν Σαλαμῖνι D
4876 ἐπικομπῶν· ἐπικαυχώμενος (Thuc. 8, 81, 3) D
4877 †ἐπικόκκουρος· ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ παρὰ Λάκωσιν D
4878 ἐπίκοπος· χάραγμα ἐκ δευτέρου πληγέν D
4879 ἐπίκόρον· ἐπίκοπον. Πάφιοι D
4880 *ἐπὶ κόρρης· ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ γνάθου vg[134]AS[321]Σ Att.
4881 †ἐπίκορρι· ἐπὶ κονδυλίῳ
4882 ἐπικόρριστον· κατακονδύλιστον D

4862 (Poll. 6, 203) **4863** Σ ε 686; E. Gud. 504, 17 St. (EM 360, 46); (Poll. 6, 203) **4864** | Σ ε 685; Scholl. Soph. OT 529. Eur. Or. 570; (Poll. 8, 30) **4866** ἔξωθεν ἐπεισερχόμενος gl. Proph.; cf. Su ε 2387; δαιτυμών cf. Poll. 6, 12 **4869** | cf. Ap. S. 73, 25 **4873** Prov. Bodl. 425; cf. Su ε 2396 **4880** Σ ε 691; Ael. Dion. ε 55; κεφαλῆς Schol. Dem. 21, 72 (226); γνάθου cf. Schol.[AbT] Δ 502; Schol. Theocr. 14, 34a

---

4861 ἐπικλεσαιδόνα· ἐπικλήδονα H: Voss. **4862** ἐπίκλη H: Mus. = E. Gud. **4863** ἐπίκλη H: Mus. = K testt. | ἐπωνυμία H (K[g]; -ία Σ): Voss. = K[AS] Σ″ E. Gud. **4867** ἐπικλινεὶς (ν ? e corr.) H: Voss. = K **4868** ἐπικλόπιος H: Mus.; ‘vix sanum’ La. **4872** ἐπι|κοινῆς H: Alb. **4873** contin. H: nov. gl. Mus. | ἐπικνάφου H: Hemsterh. (sep. iam HSt. Ind.) | ἐπὶ τοὺς σωροὺς H: Salm. Plin. exer. 280; om. Prov. Bodl. | περιέξανε H: Hemsterh. = (Prov. Bodl.) **4874** Byz. ‘cubicularii munere fungi’ Mein.; ‘libitinarii munere fungi’ La. **4875** σαλαμήνη H: Hoffm., Dial. 1, 113 | ἐπίκωπον H: Hemsterh. olim. Alb. | πάμφιοι H: Ald.; Πάμφυλοι ci. La. **4880** ἐπικόρρης H: Pears. 307. Alb. = testt. **4881** ἐπὶ κόρρῃ Jens. Luc. 90 **4882** ἐπικορριστὸν· κατακονδυλιστόν H: accent. Reisk.

D **4883** ἐπίκοτα· ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μέμψαιτο. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ καταπλέοντι (fr. 428 R.)

4884 ἐπικότως· ἐπιστρεφῶς (Aesch. PV 163)

Hom. **4885** *ἐπίκουρος· βοηθός (Γ 188 ..) vg^{33}A^{243}Br^{477}Σ

4886 *ἐπικουρίας· βοηθείας S^{244} Br^{412}(g^{106}), συμμαχίας (Thuc. 1, 21, 1 ..) AS^{244}

Hom. **4887** *ἐπικουρήσοντας· βοηθήσοντας (Ε 614) A^{253}

Hom. **4888** ἐπίκουροι· βοηθοί, *σύμμαχοι (Β 130) S^{539}. [ἐπίσκοποι. καὶ ἧλοι ξύλινοι S^{539}]

D **4889** ἐπικράδιον· ἐπικάρδιον

D **4890** ἐπίκρανα· περικεφάλαια, καλύμματα. ἐπιστύλια

4891 *ἐπικρανεῖς· ἐπιτελέσεις, ἐπιμεληθήσῃ AS^{475}

4892 ἐπικρανής· ἐπιμελητής

4893 ἐπικρᾶναι· τῇ κεφαλῇ ἐπινεῦσαι. τελέσαι (Aesch. Ag. 1546)

4894 †ἐπίκρανος· ἐπιμελητής. ἐπίχαρις

LXX **4895** ἐπικρατεῖ· ἐξουσιάζει (1. Macc. 14, 17)

D **4896** ἐπικρατίδιον· στημονικὸν κάλυμμα ἄχρι τῆς κεφαλῆς

D **4897** ἐπικρατύνειν· ἐπισχύειν, ὀχυροῦν

D **4898** Ἐπικρήναια· ἑορτὴ Δήμητρος παρὰ Λάκωσιν

D **4899** ἐπίκρηνον· κεφαλόδεσμον

4900 ἐπικρήνωμεν· ἐπιτελέσωμεν

D **4901** ἐπικριδόν· ἐπίλεκτον (Ap. Rh. 2, 302)

D **4902** ἐπικρίνασθαι· ἀριθμῆσαι καθ᾽ ἕνα ἕκαστον

D **4903** ἐπίκροκον· σπαθητόν

D **4904** ἐπίκρουμα· ἐπίπληγμα, ἢ ἐπιχάραγμα· διὰ τὸ παρωνομάσθαι τῷ Ἄργει· ‘ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας.’ Σοφοκλῆς Ἰνάχῳ (fr. 287 R.)

D **4905** ἐπικτένια· τὰς ἠλακάτας. καὶ τοῦ ποδὸς τὸ πρὸς τοῖς δακτύλοις μέρος

Hom. **4906** ἐπὶ κτέρεα· ἐντάφια (Ω 38)

4883 ἐπίμομφα Ph ε 1596 **4885** Σ ε 693; Schol. **4886** cf. Su ε 2402 (Δ) | **4888** – σύμμαχοι Schol. **4893** Σ″ (Ph ε 1600. Su ε 2413. E. Gen. 121 Mill. [EM 361, 6]) | **4906** cf. Ap. S. 104, 25

4883 ἐπίμορφα, ἅπασαν τίς H: Mus.; ἐπιμομφαί Ph | ναυκλίω H: Mus. | κ(αὶ) πλέοντι H: Sop. Gataker M. Antonin. p. 268, 14. al. | v. l.: gl. 4917 **4886** v. l.: 4544 **4887** βοηθοῦντας H: La. = K **4888** incl. ad ἐπίουροι, cf. gl. 5032 (Pears. 307. Hemsterh.) **4889** expl. ἐπικάρσιον H: Alb. **4890** προσκεφάλαια H: *Wil. | καλύματα H: Mus. **4891** ἐπιτελεῖς H: HSt. Thes. 2, 414 | ἐπιμεληθήσει H (K^{A}): Mus. = K^{S} **4892** ἐπικράντης Mein. **4893** ἐπικραάναι H: Schm. (sed malit ἐπικράναι et ἐπινεύσαι) = Σ″ | κατανεῦσαι Σ″ **4894** v. l. gl. 4782 (Salm. Kust.) **4896** χω᾽ H (χωρὶς in mg. Mus.): La. **4898** ἐπικρῆναι H: Mein. 1858, 543 **4901** ἐπίκριδον H: accent. Kust. **4903** ἐπανθητόν H: La. **4904** παρωνομᾶσθαι H: accent. Mus. | ἔργω H: La. (‘de urbe agi Sophoclis verba docent’); cf. tamen Radt ad loc. **4905** ἐπίκτεντα H: Salm. Brun.

4907 ἐπίκτητον· ἔξωθεν ἐπανελθόν (Cyr. trin. 611, 8)
4908 ἐπικύλλωμα· ἐπικορύφωμα D
4909 ἐπικύθριον· τὸ πῶμα τῆς χύτρας D
4910 *ἐπικυδέστερος· ἐπικρατέστερος, ἐνδοξότερος (Phil. Abr. 30) vg[102]AS[318]Σ
4911 Ἐπικυκλίδιος· Ζεύς D
4912 *ἐπικύψ· ἐπικύψας AS[355]
4913 ἐπίκωλος· τὸν πόδα σκάζων D
4914 ἐπικωμάζω· χλευάζω. μυκτηρίζω
4915 †ἐπικωμάσας· κρατήσας ταῖς θριξίν
4916 *ἐπίκωμος· ὁ ἐπᾴδων τῇ φίλῃ AS[336]. ἢ ἀπὸ οἴνου ᾄδων AS[367]S[336]. ὑβριστής vg[203]S[336]Σ. συγχαίρων g[119]Σ
4917 †ἐπίκωπα· ἐπίμεμπτα
4918 ἐπικωπητήρ· τροπωτήρ D
4919 *ἐπιλαμφθέντες· φωτισθέντες AS[239]
4920 ἐπὶ λείαν· ἐπὶ ληστείαν (Sol. legg. F 76a) D
4921 ἐπιλεγόμενος· ἐπιλογιζόμενος (Hdt. 1, 125, 2) D
4922 *ἐπιλειψάσης· καταλιπούσης. παρελθούσης A[240]
4923 *ἐπιλείψει· καταλείψει (Ep. Hebr. 11, 32) AS[241] N.T.
4924 ἐπιλεξαμένη· ἐπικαλεσαμένη (Aesch. Suppl. 49) D?
4925 ἐπιλεξάμενος· διαλεγείς. ἐνθυμηθείς (Hdt. 3, 41, 1 ..)
4926 *ἐπιλελησμένη· ἐπιλανθανομένη (Prov. 2, 17 ..) AS[402] LXX
4927 ἐπιληΐδες· οὕτως τῶν ἑσπερίων ⟨...⟩ τινὲς ἐκαλοῦντο D
4928 ἐπιλήμητος· ὁ τετυφλωμένος
4929 *ἐπιλημένος· κατέχων. τετυχηκώς A[340]
4930 ἐπιληπτικός· πασχικός. κατεχόμενος
4931 ἐπίληπτος· καταφανής. καὶ ὁ τῇ ἱερᾷ νόσῳ συνεχόμενος
4932 *ἐπιλήπτῳ· ὑπαιτίῳ AS[473]. δαιμονιζομένῳ S[473](A[391])

4908 Ar. Byz. fr. 34A S. **4910** Σ ε 695 **4916** ὑβριστής – Σ ε 699 **4918** Σ'' (Ph ε 1611. Su ε 2410. E. Gen. 121 Mill. [EM 360, 44]); cf. Paus. ε 50 **4924** Schol. Aesch. **4931** | ΔΟ 187, 20

4907 ἐπίκτιτον H: Voss. Pears. 307. Kust. | εἶ ἀνελθό(?)ν H (ω Mus.): Mein. **4908** ἐπικτόλωμα H: Schm.(-λ-) = Ar. Byz.; cf. gl. 4378 **4909** ἐπικτόριον H: Schm. (Ion.) **4911** sp.ἐπικυκλίδιος H: Mus.; ἐπικυλίκειος Mein. 1858, 543, sed gl. 277 cft. La. ('est deus iudicii, Σ 504') **4912** ἐπικὺς H (K): Mein. 1858, 543 **4914** ἐπιτωθάζω ci. La. coll. gl. 5372 **4915** ἐπικομάσας Pears. 307. Kust.; vel ἐπὶ κόμης ⟨ἅρπασ⟩ας La. **4917** v. l. gl. 4883 (Salm. Pears. 307) **4918** ἱμάς add. Σ'' **4919** ἐπιλαφθέντες H: Mus. = K **4920** λεᾶν H, λέαν Mus.: Pears. 307. Jens. Luc. 90 **4922** καταλειπούσης H: Schm. = K **4924** ἐπιμαλεσσαμένη H: Mus. = (test.) **4927** lac. indic. La., e. g. ⟨πολέων⟩, sc. praedonibus obnoxiae **4928** ἐπιλήκητος H: Voss. Hemsterh. ad Luc. dial. mar. 314 **4929** ἐπιχημένος H: Alb. = Phav.; ἐπειλημμένος Mus.

D **4933** ‘ἐπὶ Ληναίῳ ἀγων’· ἔστίν ἐν τῷ ἄστει Λήναιον περίβολον ἔχον μέγαν καὶ ἐν αὐτῷ Ληναίου Διονύσου ἱερόν, ἐν ᾧ ἐπετελοῦντο οἱ ἀγῶνες ⟨τῶν⟩ Ληναίων, πρὶν τὸ θέατρον οἰκοδομηθῆναι

4934 †ἐπιλησμονείη· ἐπιλαθείη†

Hom. **4935** ἐπιλήσονται· ἐπιλανθάνονται (Η 452)

4936 ἐπιλλίζουσα· καταμωκωμένη (Nic. ther. 163)

Hom. **4937** ἐπιλλίζουσι· διανεύουσιν. ἐγκελεύονται (σ 11)

Hom. **4938** *ἐπιλίγδην· ἐπιράγδην ⟨ἐξ⟩ ἐπιδρομῆς AS[476] ⟨ὅσον⟩ ˻ἐπιψαῦσαι (g[123]), ἐπιξῦσαι, ˻ἐφάψασθαι g[123] [ὅσον] ἐξ ἐπιπολῆς. ˻ἐπιγράβδην AS[476], ἐξ ἐπιγραφῆς (Ρ 599)

D **4939** Ἐπιλίμνιος· Ποσειδῶν

D **4940** ἐπιλίημι· ἐπιτρέπω

D **4941** ἐπιλινᾶν· ἐπιπορεύεσθαι τὰ ἑστῶτα λινὰ καὶ ἐπιβλέπειν

4942 ἐπιλιπές· ἐλλιπές

D **4943** ἐπιλιτρίς· τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ

D **4944** ἐπιλοβίς· μέρος τοῦ ἥπατος

4945 ἔπιλλοι· ὕπουλοι

D **4946** ἔπιλλος· παράστραβος, ἡσυχῇ διάστροφος· παρὰ τοὺς ἰλλούς, οἵ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί· ‘δενδίλλων εἰς ἕκαστον’ (Ι 180)

D **4947** Ἐπιλύκειον· ἀρχεῖον τοῦ πολεμάρχου Ἀθήνησιν

4948 †ἐπιλύγεον· ἐπινέφελον, σκοτεινόν

4949 *†ἐπιλύς· ξένος (A[449])

D **4950** Ἐπιλυσαμένη· ἐλευθερία. καὶ μία τῶν Εἰλειθυιῶν. καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος παρὰ Ταραντίνοις καὶ Συρακουσίοις (gl. Ital. 116. 18)

D **4951** ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη· οἱ φυγάδες Ἀθήνηθεν, ⟨ὧν⟩ οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἡγοῦντο, κατιέναι θέλοντες, πολλάκις ἔπταιον, καὶ Λειψύδριον τειχίσαντες ⟨...⟩

4933 cf. Σ″ (Ph ε 1617. Su ε 2442. E. Gen. 122 Mill. [EM 361, 39]) **4937** E. Gen. 122 Mill. (EM 361, 42) (cit. Hom.); Schol. | **4938** ὅσον ἐπιψαῦσαι Ap. S. 73, 26; Schol. Luc. 13, 18; cf. Σ ε 702; E. Gen. 122 Mill. (EM 361, 46); Schol. **4947** Arist. Ath. pol. 3, 5 **4951** cf. Paus. ε 51 (Ph ε 1619. Su ε 2440. E. Gen [EM 361, 31])

4933 ληναίω· ἀγών ἐστιν H: le. corr. Meurs. | ἔχων H: Meurs. | μέγα H: Alb. = (Σ″) | ἀθηναίων H: add. et corr. Wil. Kl. Schr. 1, 168, 1 **4934** ἐπιλησμονοίη L. Dind. 3, 1676A (‘frustra’ La.); ἐπιλησμονίη· λήθη ci. La. **4936–7** ἐπιλίζ- H: Mus. = E. Gen. Schol. **4938** ἐπιράνδην H: La. = K | sp.ἐπιδρομῆς H (ἐ in sp. rubr.): add. et del. Mus. = K | ὅσον trsp. Kust. = Ap. S. | ἐπιγράβδην nov. gl. H: contin. Mus. | v. l.: gl. 4084 **4939** ἐπιλιμένιος Hemsterh. **4940** cf. Wack. Unters. 206 n.1 et gl. λ 1051 **4943** ἐπιλίτραις H: La. **4944** ἐπιβολίς H: HSt. Ind. **4945** ἐπιλλοὶ H: accent. Alb. tacite | οἱ πολλοί H: La. **4946** παράστραμος H: Mus. | ἐς Hom. **4947** ἐπιλύκιον H: Stephanius | ἀθηνήϊσιν H: Mus. **4948** v. l. gl. 4550 (Pears. 308) **4949** v. l. gl. 4555 (Mus.) **4951** λιψυδρίω H: Pears. 308 = testt. | ἀθηνῆθεν H: accent. Mus. | ὧν add. Mus. | ἤγουν τὸ H: Mus. | λιψύδριον H: Pears. | gl. λ 564 add. Mus.

4952 ἐπιλώγεον· τὸ μέγα ἄχυρον D
4953 ἐπιμαίεσθαι· ἐπιζητεῖν. ἐπιλαμβάνεσθαι. ἐπιψαύειν D
4954 ἐπίμαλθα· ἀγαθά, προσηνῆ. ἢ μαλακά. ἢ ἀσθενῆ λίαν D
4955 ἐπὶ μάστακα· τὸ στόμα. ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ (δ 287) Hom.
4956 ἐπίμαστον· ἐπαίτην, ἐπιζητοῦντα τροφήν. [ἐπί τοῦ μασάσθαι] ἐνδεᾶ τῶν ἀναγκαίων. [ἐνδεής] (υ 377) Hom.
4957 ἐπίμαστον κακόν· ἐπισπαστόν, ἐφειλκυσμένον. δεινόν D?
4958 ἐπίμαστος· ἐπίληπτος. ὀχληρός. δραπέτης. πεινητικός, τροφὴν ἐπιζητῶν, ἐνδεής (υ 377) Hom.?
4959 ‘ἐπὶ μακρὸν ἄϋσεν’· μεγάλως ἐφώνησεν (Ε 101) Hom.
4960 ἐπιμάρτυρος· μάρτυς ἐπὶ τοῖς γινομένοις (Η 76) Hom.
4961 ἐπιμασσάμενος· ἐφαψάμενος, ψηλαφήσας (ι 446) Hom.
4962 ἐπιμάσσεται· ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον, ἀπὸ τοῦ μάσσονος, ὅ ἐστι μακροτέρου· οἱ δὲ ἐφάψεται, ψηλαφήσει (Δ 190). ἢ οἷον οὐ λιμώσσει, ἀλλὰ καὶ προσεπιμάσσεται πλείω. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν (fr. 55 R.) D
4963 ἐπιμαχία· ἡ τοῖς ἀμυνομένοις βοήθεια (Thuc. 1, 44, 1) D
4964 ἐπίμαχοι· ἐπίκουροι, βοηθοί
4965 ἐπίμαχόν· χωρίον, ᾧ οὐ δύναται τις προσιέναι μαχόμενος (Thuc. 4, 31, 2) Att.
4966 *ἐπιμέλεια· σπουδή (Thuc. 2, 40, 2) AS[405]
4967 ἐπιμειλίξαι· δοῦναι D
4968 ἐπιμελείας οἶκος· ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο
4969 ἐπιμελῶς· συνεχῶς, *σπουδαίως AS[381]
4970 ἐπιμέμφεται· ἐγκαλεῖ. ἐπιδεῖται. ἐπαιτιᾶται (Α 65) Hom.
4971 ἐπιμερής· ἀριθμὸς οὕτως λέγεται, ὅταν ὁ μείζων τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχῃ μέρει τινί D
4972 †ἐπίμερος· μοιχεύεται

4955 Schol. **4956** ἐπιζητοῦντα τροφήν Ap. S. 73, 30 **4961** Ap. S. 73, 29; Schol. | **4962** ἐπαύξεται Ph ε 1629; οἱ δὲ ἐφ. ψηλ. Schol. **4963** cf. Schol. Thuc.*d* **4964** Ph ε 1630 | **4965** cf. Poll. 1, 171 **4966** Su ε 2463 (Δ) **4970** ἐπαιτ. Schol. **4971** Nicom. intr. arithm. 1, 17, 7

4952 ἐπιλόγεον H: Kust. **4953** nov. gl. ἐπιλαμβάνεσθαι H: contin. Voss. Hemsterh. Arnald. Lect. 55 **4954** ἐπιμάλθα H: accent. Reisk.; ἐπιμάλθακα Pears. 308 | ἀγανά Reisk. **4955** ἐπὶ in Hom. per tmesin sep. esse not. Kust. | μαστακὰ H: accent. Mus. | στόμα H: τὸ sscr. ad init. (m.1?) **4956** μασᾶσθαι H: Mus.; ἐπὶ (ἀπὸ Mus.) τοῦ μ. ad gl. 4955 ref. Alb. (coll. gl. μ 347) | ἐντεᾶ H: Mus. | ἐνδεής H: del. Mus.; cf. gl. 4958 **4957** le. ἐπίμαστον H: Pears. 308. Kust. **4958** ποιεινὸς H, πεινός Mus.: La. **4962** ἐφάψαται H: Mus. | ψηλαφήσαι H: Mus. | λιμώσει H: Schm. tacite | αἰχμαλώτεσιν H: Mus. **4965** οὐ del. Mus.; e Thuc. et Poll. suppl. ἥκιστα La. **4967** ἐπιμελύξαι H: Mus.; ‘a posteriore poeta e μειλια fictum’ La. **4968** susp. La. **4971** cf. gl. 4984 **4972** v. l. gl. 5053 (Voss. Kust.)

D **4973** ἐπίμεστα· πλήρη, τουτέστιν ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ μὴ ἀπεψημένα. Φερεκράτης (fr. 203 K.–A.)· 'βριθομένης ἀγαθῶν ἐπί⟨μεστα⟩ τραπέζης'
D **4974** ἐπιμάξας· ἐπισπάσας
D **4975** ἐπιμετρίδα· τὸ ἐπίμετρον, ὃ προσάπτεται τῷ χιτῶνι
Hom. **4976** 'ἐπὶ μήδεα κείρει'· τὰ βουλεύματα ἐπικόπτει. ἢ *τὰ ἔργα ἐπιτέμνει χειρί (O 467) AS[451]
D **4977** ἐπιμηλίς· πόρπη. καὶ ἀπίου γένος
D **4978** ἐπιμήνιοι· οἱ ἱεροποιοί. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις ἐπιμήνια, ἡ κατὰ μῆνα τῇ νουμηνίᾳ συντελουμένη
LXX **4979** ἐπὶ μηρῶν· … (Gen. 50, 23)
Hom. **4980** ἐπιμίλεια καὶ δώσω· τὰ ἀπόθετα χρήματα (I 147)
Hom. **4981** *ἐπιμίξ· ἀναμεμιγμένως (Ψ 242) vg[163]AS[462](Br[867]Σ)
D **4982** ἐπίμονοι· κάτοχοι
Hom. **4983** ἐπὶ μοῖραν· ἐπὶ θάνατον (λ 560)
D **4984** ἐπιμόριος· ἀριθμὸς ὑπερέχων ἑτέρου μέρει
D **4985** ἐπίμορτος· σπόριμος γῆ. ἢ ἐπιμεριστή. λέγεται οὕτως καὶ ὁ ⟨ἐπὶ⟩ μέρει ἐργαζόμενος (Sol. legg. F 67). μόρτη γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο καὶ ἑκτήμοροι οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες
4986 *ἐπιμορφάζουσι· σχηματίζονται (Phil. somn. 2, 295) AS[427]
LXX **4987** ἐπίμοχθον· ἐπίπονον (Sap. 15, 7)
4988 ἐπιμοχθῆσαι· σὺν μόχθῳ ἐπιπονῆσαι
D **4989** ἐπιμυλίδας· ἐπιγονατίδας (Hippocr. Mochl. 1 [4, 340, 11 L.])
D **4990** ἐπίμυξις· στεναγμός
4991 *ἐπιμύσας· καμμύσας. κλείσας AS[325]
4992 †ἐπιμωρέων· ἀδικουμένοις ἐβοήθουν
D **4993** ἐπινάξαι· ἐπιπακτῶσαι
D **4994** ἐπινάκτιον· τὸν ἐπιδιδόμενον ἔξω ναύτην
4995 ἐπινειμάτω· ἐπαναγνώτω

4973 cf. Poll. 4, 170. 5, 133; μὴ ἀπεψ. Ph ε 1638 **4977** | Pamphil. ap. Athen. 3, 82d. 14, 650e **4978** θυία – Harp.[epit.] 127, 6 **4981** Σ ε 707; Ap. S. 73, 32; Schol. **4985** cf. Poll. 7, 151 (cit. Sol.); σπόριμος Ph ε 1637 **4989** Bacch. et Pasicr. ap. Erot. fr. 40; Galen. lex. ε 63; Poll. 2, 189 (cit. Hippocr.) **4991** (Poll. 2, 67)

4973 ἀπηγμένα H: Jungerm. = Poll. | βριθομένων H: Bergk Rel. 304 | ἐπὶ τραπέζης H: Blomfield Gloss. ad Aesch. Sep. 141 **4974** ἐπινάξας ci. La. **4975** ἐπιπτερίδα· τὸ πτερὸν Kust. | ὧ H: HSt. Thes. 2, 900 **4976** ἐπιμήδεα H: HSt. Ind. | κήρει H: Mus. = K **4977** ἐπίμηλις H: accent. Mus. | πορπὴ H: accent. Mus. **4978** ἐπίμηνον H: Scal. Meurs. Gr. fer. 212 | nov. gl. ἐπιμηνία H: contin. Scal. Meurs. **4979** ἐπίμηρον H: Heins. qui lac. stat. **4980** contin. H: nov. gl. Mus. **4981** ἐπίμιξ H: accent. Mus. | ἀναμεμιγμένος H: Jun. = Phav. Schol.; ἐπι- Σ Ap. S. **4984** μέρους H: Thes. 3, 1705B | gl. 4971 cft. Pears. 309. Alb. **4985** add. Kuhn. = Poll. **4986** ἐπιμορφάζονται H: La. = K **4989** ἐπιμύλας· ἐπιγονατίας H: Kust. = (testt.) **4991** καμύσας H: H[c] **4992** ἐτιμώρεον Mus. olim, prob. La. **4994** ἐπίνακτιν H: La. post Mein. 1858, 543–4

4996 ἐπινείσεται· ἐπελεύσεται
4997 *ἐπινέμησις· ἐπιμερισμός AS[373]
4998 ἐπινένακται· τέτρωται, συντέτριπται τὰς φρένας D
4999 ἐπινενύχθαι· παραφρονεῖν D
5000 ἐπινενυγμένον· τὸ ἐπίτριπτον
5001 *ἐπινεφρίδιον· τὸ ἐπὶ τῶν νεφρῶν λίπος (Φ 204) g[127]S[545]Σ Hom.
5002 ἐπὶ νῆας· ἐπὶ τὰς ναῦς (Α 12) Hom.
5003 *ἐπὶ νηόν· ἐπὶ τὸν ναόν (Α 39) Hom.
5004 ἐπὶ νέωτα· εἰς ἕτερον ἔτος D
5005 †ἐπινήαται· ἐφέλκεται
5006 ἐπίνητρον· ἐφ᾽ ᾧ τὴν κρόκην τρίβουσιν D
5007 *ἐπινίκιον· νικητήριον. βασιλέως σύμβολον AS[467]
5008 ἐπίνειον· μικρὸς λιμήν. *[λίμναι] καὶ αἱ περὶ αὐτὸν στοαί AS[333]
5009 ἐπίνοια· ἐπιτήδευμα (Sap. 14, 12) LXX
5010 ἐπινομίς· ἐν τοῖς ναυτικοῖς λέγεται D
5011 ἐπίνομοι· κληρονόμοι D
5012 *ἐπινυκτίς· φυλακὴ δοκοῦντι ἀδικεῖν AS[319]
5013 †ἐπινύσκειν· διδάσκειν
5014 *ἐπίνυσεν· ἐσωφρόνισεν (Ξ 249) AS[442] Hom.
5015 †ἐπιξενοδοκεῦμαι· ἐπιμαρτυροῦμαι
5016 ἐπίξενος· ἐπιχθόνιος D
5017 ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι. πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ (fr. 146 R.) καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις (fr. 120 R.) D
5018 ἐπίξηνον· ξύλον, ἐφ᾽ οὗ τὰ κρέα τιθέντες ἔκοπτον, οἷον τὸ κρεωκόπον ξύλον ⟨καὶ τὸ παρ᾽ ἐνίοις ἐπίκοπον⟩ (Ar. Ach. 358) D
5019 ἐπιξήνου δίκη· ἣν συνηγορεῖ ⟨ἐπὶ ἐπιξήνῳ⟩, καὶ ἡττηθεὶς ἀπόλλυται D

4997 Su ε 2484 **4999** Ph ε 1644 **5001** cf. Σ ε 710; Schol. **5002** Schol. **5003** Schol. **5006** cf. Σ''' (Ph ε 1648. E. Gen. 122 Mill. [EM 362, 20]); Poll. 7, 32. 10, 125 **5010** Apollon. ap. Athen. 3, 97d **5014** Ap. S. 73, 33; Schol.; le. Su ε 2496 (Δ) **5017** μαρτ. Ph ε 1649; cf. Poll. 3, 58 **5018** Σ''' (Ph ε 1650. E. Gen. 122 Mill. [EM 362, 22]); Poll. 6, 90. 10, 101; ἐπίκοπον Eust. Od. 1476, 34 (1, 138, 9 St.)

4998 ἐπινέναξαι H: Mus. **5001** λῖπος H: accent. Mus. **5002** ἐπίνησε H: Mus. = Schol. **5003** ἐπίνηον H: Mus. = Schol. **5004** ἐπινεωτὰ H: accent. Mus., sep. Salm. = Phav. | τρίτον H: Mein. 1857, 608 **5005** ἐπινηᾶται H: accent. Mus.; επι⟨νε⟩νηαται· εφελκονται La. **5007** βασιλειας K[A] **5008** ἐπίνιον H (K): Mus. | αὐταῖς H: Mein. 1858, 544, qui dittogr. del. **5010** ἐπίνομις H: accent. Ald. **5012** ἐπινεκτὶς H: HSt. Thes. 2, 1103 **5013** ex ἐπινύσσειν (Hom.) deflex. cens. Ruhnk. **5014** ἐπίνυσσεν Ap. S. (ut Hom.) **5015** 'vix sana' La.; gl. ξ 47 cft. Alb.; ἐπιξενοῦμαι· ξενοδοκοῦμαι, ἐπιμαρτ. Schm. coll. Aesch. Ag. 1320 **5016** ξ = χθ, cf. gl. 3917 et E. Fraenkel Gl. 3, 1956, 80 **5017** προξενεισθαι La., sed ipse cft. Ph | αἰσχῦλ() H: accent. Mus. | κρήσ(αις) H: Mus. **5018** ἐπίξεινον H: HSt. Thes. 2, 1113 = Σ''' Eust. | κρεόκοπτον H: Salm. (?). Palm. | ultima e gl. 5021 trsp. Schm. post Kust., cf. testt. **5019** ἐπιξενοδίκη· ἡ συνηγορὴ H: em. et suppl. La.

D **5020** ἐπίξομεν· ἐφήξομεν

D **5021** ἐπίξυλον· [τὸ] ἐπιπαραστροφίδα τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου. [καὶ τὸ πα ῤ ἐνίοις ἐπίκοπον]

Hom. **5022** ἐπιξύνῳ· ἐπικοίνῳ (Μ 422) [γάρ ἐστιν τὸ ξανθόν]

Hom. **5023** *ἐπὶ ξυροῦ· ἐπὶ κινδύνου vg^{93}AS^{285}Σ. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀξυτάτου, ἢ ἀκρότατου (Κ 173)

5024 *†Ἔπιοι· οἱ Ἴλιοι A^{289}

5025 ἐπίορα· χωρίου μέρος ἐν Σικελίᾳ (gl. Ital. 206 K.–A.)

5026 †ἐπιορατές· τερπνόν. ἁρπαλέον

LXX **5027** ἐπιορκία· ψεῦσμα (Sap. 14, 25)

5028 ἐπίορκον· ὅρκου μὴ φροντίζοντα (Cyr. in xii proph. 2, 348, 17)

5029 ἐπιορεξάμενος· ἐπιδούς

D **5030** ἐπιόσσομαι· ἐφορῶ. προαγορεύω. ἐπισημαίνομαι

Hom. **5031** ἐπίουρα· ὅρια (Κ 351)

5032 ἐπίουροι· ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι

Ap.S. **5033** ἐπίουρος· εἰ μὲν προπερισπωμένως περισσὴ ἡ πρόθεσις· οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ. εἰ δὲ προπαροξυτόνως πάλιν ὁ φύλαξ, ἀπὸ ξύλινου ἐπιούρου (Ν 450)

LXX **5034** *ἐπιοῦσα· ἐπερχόμενη (Prov. 3, 28 ..) A^{233}(g^{218})

5035 ἐπιοψάμενος· ἐπιδών. ἐπιλέξας

5036 ἐπιόψονται· προχειρίσονται. προΐδωσιν. ἐπιλέξονται

D **5037** ἐπίπαγος· τὸ ἐπὶ τῶν ἑψομένων, ἡ γραῦς

D **5038** †ἐπιπαίζειν· τὸ μὴ θύειν φρατρίαν. Λάκωνες

D **5039** ἐπίπταιμα· ἐπίπταισμα, πρόσκομμα (Men. fr. 818 K.–A.)

5040 ἐπιπαιωνίζουσα· ἀλαλάζουσα

5022 Schol. | **5023** cf. Σ ε 711; Schol. **5031** E. Gen. 122 Mill. (EM 362, 30); Schol. **5033** Schol.^{AT} | cf. Ap. S. 73, 34 **5035** ἐπιλέξας cf. Ph. ε 1655 **5037** | cf. Ph ε 1657; Paus. γ 12; Schol. Orib. inc. 32, 14 (4, 125, 35 R.); Galen. de san. 4, 4 (6, 252 K.) **5039** cf. Ph ε 1670

5020 de praes. ἴκω v. Be. 1, 282 **5021** τὸ secl. La. | ultima ad gl. 5018 **5022** ἐπιξυνῶ· ἐπικοινῶ H: accent. Pears. 309. Jens. Luc. 91 | incl. del. Mus.; 'quorsum pertineant incertum' La., <κοινὸν> γάρ ἐστιν τὸ ξυνόν Schm. **5024** v. l. gl. 4337 (Mus.) **5025** = gl. 5031 La.; 'confinium' Kaib. **5026** h. e. ἐπιέραστον La. | ἀρπαλεόν H: accent. Mus. **5027** ψεῦμα H: Heins. Voss. Kust. al. **5028** ὅρκον H: Heins. **5029** ἐπιδών H: Alb. **5030** ἐπιώσομαι H: Mus. | προσαγορεύω H: Kust. **5031** ἐπιούρια· οὔρια H: Pears. 309. Jens. Luc. 91 = testt. **5032** ἤλοι H: spir.et accent. Mus. **5034** ἐπίουσα H: accent. Mus. **5036** προχειρήσονται H: Alb. **5038** ἐπιπαι⟨δειά⟩ζειν La., ad παιδῆιον (nomen sacrificii pro filio nato apud Labyadas, Schwyzer 323A 25) | μὴ ⟨ἐν καιρῷ⟩ La.; expl. def. Giangrande 1969, sacrificium non phratriam facere, sed patrem (⟨ἀλλὰ τὸν πατέρα⟩); utrum Λάκωνες huc pertineat, incertum **5039** ἐπίπταισμα corr. le. = Ph

5041 ἐπὶ Παλλαδίῳ· δικαστήριον, ἔνθα ἐδίκαζον οἱ ἐφέται τοῖς ἀκουσίων φόνων δικαζομένοις
5042 ἐπιπαματίδα· τὴν ἐπίκληρον D
5043 ἐπιπάξ· συντόμως. ἐπίτομος ὁδός, καὶ ἡ ἐπ᾽ εὐθείας. καὶ εἰκῆ. ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερά
5044 ἐπίπαππος· ὁ τοῦ πάππου πατήρ D
5045 ἐπὶ παρατάξεως· ἐν πολέμῳ
5046 ἐπιπαστάς· ἑταίρας ἐπώνυμον D
5047 ἐπίπαστα· τὰ ἐπιπασσόμενα τῷ ἔτνει ἄλφιτα. οὕτως γὰρ ἤσθιον αὐτά (Ar. Equ. 103) D
5048 †ἐπίπαστον· τὸν βρόχον· ὅταν γὰρ ἐπισπασθῇ σχοινίον, συνάγεται καὶ ἀποπνίγει
5049 *ἐπίπεδον· ἐπὶ τὴν γῆν. χαμόγαιον vg[138]AS[377]. ἰσόπεδον K+D
5050 ἐπιπείθηται· πεισθῇ (A 218) Hom.
5051 ἐπιπεῖν· καταλαβεῖν
5052 ἐπὶ πείραι· ἐπὶ διαπείραι ἢ ἐπὶ ληστείαι καὶ πειρατικῇ βλάβῃ (Ar. Av. 583) D
5053 ἐπιπείρει· μοιχεύεται, ἢ μοιχεύει
5054 ἐπιπελάνιαι· ὀλαί. καὶ πόπανα
5055 *ἐπὶ παιπαλοέσσῃ· ἐπὶ τραχείᾳ (M 168) AS[297] Hom.
5056 †ἐπίπεται· φθίνει καὶ συμπίπτει
5057 ἐπίπετρον· εἶδος βοτάνης παρὰ Θεοφράστῳ (h. pl. 7, 7, 4) D
5058 ἐπιπήχη· τῶν πηχῶν τὰ ἄνω D
5059 ἐπιπίσσειν· ἐπιπάσσειν
5060 ἐπιλίσσασα· σείσασα. διατινάξασα

5041 Harp.[epit.] 127, 11 (Σ'' [Ph ε 1656. Su ε 2505. E. Gen. 122 Mill. (EM 362, 43)]); Paus. ε 53; Schol. Aeschin. 2, 87 (194); cf. Arist. Ath. pol. 57, 3; lex. rhet. 257, 23. 311, 3; Poll. 8, 118 **5042** Ael. Dion. ε 54 fin.; Su ε 2384 fin.; Schol. Plat. leg. 630e **5044** cf. Poll. 3, 18; Eust. Il. 971, 24 (3, 590, 10 V.) (ft. Ar. Byz., cf. Slater pp. 72, 75) **5047** – ἄλφιτα Σ''' (Ph ε 1668. E. Gen. 122 Mill. [EM 362, 51] [ϱ]) (cit. Ar.); Ael. Dion. ε 57; cf. Schol. Ar. 103a I (Su ε 2507); Poll. 6, 61 **5052** ληστ. καὶ πειϱ. Ph ε 1661; βλάβῃ Schol. Ar. **5055** Schol. **5058** cf. Poll. 2, 140

5041 ἐπιπαλλαδεία H: Mus. = testt. | ἐδικάζομεν H: Mus. = testt. | ἐφεταὶ H: accent. Mus. **5042** ἐπιματίδα H: Pears. 309. Maussac. ad Harp.; ἐπιπταμ. Su. Schol. Plat. **5043** ἐπίπαξ H: accent. Schm.; cf. gl. 4770 **5048** v. l. gl. 5205 (Mus.) | σχοίνιον H: **5050** ἐπιπείθη· πισθῆ H: Mus. **5051** ἐπισπεῖν (H 52) Mus., prob. La. **5052** ἐπιπεῖραι· ἐπιδιαπεῖραι ἢ ἐπι|ληστεῖαι καὶ πειρατικὴ βλάβη H: Reisk.; ἐπιπείραν Ph (sep. Theodor.) **5053** ἐπιπειρᾷ La. **5054** ἐπιπέλανα· αἱ Buttm. Lexil. 1, 200 coll. gl. 2430 | ὅλαι H: Sop. **5055** ἐπιπελοήσει H: Kust. = (K Schol.) **5056** ἐρ⟨ε⟩ίπεται agn. Schm. coll. gl. 5878 | φθείνει H: Mus. **5057** ἐπίπτερον H: Salm. Exerc. Plin. 911, cf. Theophr. h. pl. 7, 7, 4 **5058** ἐπιπηχῆ H: accent. La.; ἐπίπηχυ Schm. = Poll. | τῶν ἄνω H: Mus. | v. l.: gl. 4972 **5060** ἐπιπτίσσουσα vel ἐπελελίξασα ci. La. (hoc post Schm.) | δείσασα H: Perg. Kust. post Palm.

D **5061** ἐπιπειθείῃ· ἀναπεισμονή· †σα (Semon. fr. 1, 6 W.?)

Att. **5062** *ἔπιπλα· ἱμάτια γυναικεῖα A[351]. ἢ χρήματα AS[351], ἢ σκεύη, τὰ S[351] μὴ ἔγγεια, ἀλλ᾽ ⌊ἐπιπόλαια S[351]

5063 *†ἐπίπλαδον· φέρεσθαι†AS[352]

LXX **5064** *ἐπὶ πλακός· ἐπὶ μνήμης πάσης (Prov. 3, 3 v. l.) g[214]AS[423]Br[953]

D **5065** ἐπίπλατορ· πλακοῦντος εἶδος

D **5066** †ἐπιπλέγοι· ἐπόψεται

5067 *ἐπιπλεῖ· ἐπιπλέει A[487]

D **5068** ἐπίπλευρα· τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας

5069 ἐπιπλήξειν· ἐπελθεῖν. ἐπιτιμῆσαι (Ψ 580). ὑβρίσαι

D **5070** ἐπίπλοον, ἐπίπλοιον· ὁ πιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων, ἐπίπλους λεγόμενος (Philet. com. fr. 16 K.–A.)

5071 ἐπιπλομένων· κυκλουμένων. πληρουμένων. *ἐπερχομένων (Hes. scut. 87) (g[222]S[549])

Hom. **5072** *ἐπιπλώσας· πλεύσας (Γ 47) Br[470](A[345]; vg[171]A[470]Br[1230]Σ)

5073 *ἐπιπνείηται· ἐπιθυμῇ (AS[301])

5074 ἐπιπνείουσι· ζῶσι. πνέουσιν (Hes. th. 872)

D **5075** ἐπιπνεῦσαι· ἐφορᾶν, ἐπισκοπεῖν

D **5076** ἐπιπνεύων· ἐπιβλέπων. Αἰολικῶς. καὶ ᾿Αλκαῖος (fr. 382, 2 V.)· 'ἤπου σύναγ' ἀνδρῶν †δάσμενον στρατὸν νομισμένοι† πνέοισα'

5077 *ἐπιπνοίας· ἐπιπνεούσης AS[466]

D **5078** ἐπίπνοι· οἱ ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενοι (Plat. conv. 181c)

5079 ἐπιποθῶ· ἐπιθυμῶ (Plat. Prot. 329d)

D **5080** ᾿Επιπολαία· οὕτως ἐν Λακεδαίμονι ἡ Δημήτηρ ἱδρυμένη τιμᾶται

5081 *ἐπιπολάζει· ἐπιπλέει vg[42]A[261]Σ

5082 *ἐπιπολαιοτέρων· τῶν μὴ βαθέων AS[225]

5083 *ἐπιπολάσαντες· ἐπάνω τοῦ ὕδατος περιφερόμενοι AS[242]

D **5084** ἐπιπόλαιον· τὸν ἐπίπλουν ὑμένα (Eubul. fr. 94. 3 K.–A.)

5062 ἱμάτια et σκεύη – E. Gen. 122 Mill. (EM 363, 9); σκεύη – Su ε 2511; cf. lex. rhet. 255, 11; Poll. 10, 10; τὰ μὴ ἔγγεια Paus. ε 54 **5064** gl. Prov. **5070** cf. Athen. 3, 106e sqq.; Poll. 2, 212. 224 **5072** cf. Σ ε 714; E. Gen. 122 Mill. (EM 363, 19); Schol. **5081** Σ ε 715 **5082** cf. Su ε 2528 **5083** cf. Poll. 7, 138

5061 ἀναπεισμονῆσα H: Schneidewin, Symb. crit. 100 (Σιμ-) **5062** γυναικῆ(?εῖ)α H: -εῖα Ald. | v. l.: gl. 4837 **5063** επιπλαδων K[A], unde επιπλαδᾶν· σηπεσθαι ci. La. post Heringa, Obs. 216 **5065** επιπλατωρ La., coll. πλαθανη, πλατος **5066** ἐπιγλέποι Blumenthal, cf. Alcm. fr. 1, 75 (Marzullo 1966, 66–7, coll. γλέφαρον) **5070** le. ἔπιπλον H: Kust. | ὑμὶν H: Mus. **5073** ἐπιθυμεῖ H: HSt. teste Schm. **5074** πλιέουσιν H: Sop. Heins. Salm. = Phav. **5076** ἀλκαίως H: Mus. | συναγανδρωνδ(ασ)μενον H: -μέν- Ald., sep. Sop. Jun. Heins. al.; δυσμενέων Heins. Voss.; ⟨ἐπι⟩πνέοισα Voss. Perg.; ἤ ποι σύγ̓ ἀ. δ. στρότον πόλισμ᾽ ἐπιπν. Ahr.; η ποι συγ̓ α. δ. στροτον / σοβημενων επιπνεοισα La. **5080** ἐπίπολλα H: La. (πολον gestans) **5082** ἐπιπολαιωτέρων H: Alb. = Phav. **5084** cf. gl. 5070

5085 ἐπιπολῆς· ἀνωτάτω. *⟨τὸ⟩ ἐπάνω vg^{170}AS^{469}Br^{525}Σ ἐπιπλέον vg^{170}AS^{469}Σ
5086 Ἐπιπολίαιος· Ἑρμῆς ἐν Ῥόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ (FGrHist. 515 F 21) D
5087 ἐπιποληΐδες· αἱ περόναι, αἷς αἱ γυναῖκες περονῶνται
5088 ἐπιπόλισον· ἐποικοδόμησον D
5089 *ἐπίπονον· καματηρόν vg^{22}AS^{228}. [ἢ Ζεὺς ἐν Μιλήτῳ]
5090 Ἐπιποντία· ἡ Ἀφροδίτη D
5091 ἐπιπόρπαμα· τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης, καὶ τῶν ἱππέων ἡ τὰς χλαμύδας συνέχουσα πόρπη. [ἐπειδὴ τῆς πόλεως ἐπίσκοπον ...] D
5092 ἐπὶ πότμῳ· ἐπὶ θανάτῳ (Nonn. Dion. 7, 35 ..)
5093 *ἐπιπρηνές· ἐπικάτω κατεστραμμένον (A^{481})
5094 ἐπιπρηνής· ἐπὶ στόμα. λοξός. ἐπικλινὴς *ἐπ' ὄψιν vg^{201} D+K
5095 ἐπιπρητήν· αἰγὸς ἡλικία D
5096 ἐπιπρίων· τοὺς ὀδόντας τρίζων D
5097 ἐπιπροΐηλεν· ἐξέτεινεν. παρέθηκεν (Λ 628) Hom.
5098 ἐπίπροικος· ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα (Dinarch. 60 fr. 3) D
5099 ἐπίπροικα· τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον D
5100 †ἐπακούη· ἐπικαλοῦ
5101 ἐπιπροσθεῖ· ἀντιπίπτει (Greg. Naz. c. 1, 2, 10, 93 [37, 687, 6 M.]) Greg.Naz.
5102 ἐπὶ πρύμνησιν· ἐπὶ ἄκραις (N 762) Hom.
5103 ἐπιπρῴρους· τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσεσχηκυίας
5104 ἐπιπτάρνυμαι· μετακαλῶ. κατέχω· ἐπισχετικὸν γὰρ ὁ πταρμὸς πολλάκις D
5105 ἐπιπτέσθαι· ἐπιπτῆναι (Δ 126) Hom.
5106 ἐπιπτύξαι· ἐπερεῖσαι D
5107 Ἐπιπυργῖτις· ἡ Ἀθηνᾶ οὕτως ἐν Ἀβδήροις ἐκαλεῖτο D
5108 ἐπιπωλεῖται· ἐπιπορεύεται (Γ 196) Hom.
5109 ἐπίρεγμα· ἐπίθυμα D
5110 ἐπιρέκων· ἐπισπεύδων
5111 ἐπιρέζεσκον· ἐπετίθεσαν. ἔθυον (ρ 211) Hom.

5085 | Σ ε 717 **5095** Ar. Byz. fr. 102 S. **5097** | cf. Schol. **5104** | Ph ε 1671

5085 add. La. = ΚΣ **5086** huc pert. incl. e gll. 5089. 5091 **5087** περῶναι H: Mus. | περώνονται H: Mus. **5089** incl. ad gl. 5086 ref. Alb. **5091** ἐπιπόρπωμα H: Pears. 310. Hemsterh. Poll. 1385 | incl. del. Hemsterh., ad gl. 5086 ref. Schm. | ἐπίποσον H: La. **5092** ἐπίποτμα H: Mus. | ἐπιθανάτω H: Mus. **5093** καστραμμένον H: Mus. = (K) **5096** ἐπιπρήων H: Mus. **5097** ἐπιπροῆλθεν H: Jens. Luc. 91 = Schol. **5100** ἐπάκουε· ἐπιμανθάνου ci. La. **5101** ἀντίπει H: Kust. **5102** ἐπιάκραις H: Mus. **5104** ἐπιπτάρυμαι H: HSt. Thes. 3, 583 = Phav. Ph **5105** ἐπίπτεσθαι H: accent. Mus. **5107** ἐπιπυργίτις H: accent. Schm. tacite **5108** ἐπιπολεῖται H: Mus. **5109** ἐπιθυμία H: Cor. (post Schm.) **5110** ἐπιρέμβων vel potius -όμενος La. **5111** ἐπιρέξεσκον H: Schm. post Mus. (-ρρ-)

D **5112** Ἐπιρνύτιος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ

5113 ἐπιρέξαι· ἐπιθῦσαι (Theocr. 24, 99). ἐπαγαγεῖν

Hom. **5114** *ἐπιρρέπῃ· ἐπιβαρῇ (S[551]). ἐπικρατῇ. ἐπιστήκῃ. ἐπικρέμηται (Ξ 99)

5115 ἐπιρρεπής· ἐμβριθεστέρα (Cyr. in xii proph. 2, 619, 12)

D **5116** ἐπίρρημα· ποιημάτιον τετράμετρον

D **5117** ἐπιρρήματα· οὕτω προσαγορεύεται τὰ μετὰ τὴν παράβασιν τασσόμενα τετράμετρα, ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα μηδέπω τοῦ ἑξῆς μέλους ἐπεληλυθότος. ἄλλοι δὲ ἐπῴδια μεταξὺ *τῶν χορικῶν μελῶν ἰαμβεῖα βραχέως ἐπιλεγόμενα καὶ ἐφύμνια [S[553]]

5118 ἐπιρρήξας· ἐπαγαγών

Hom. **5119** ἐπὶ ῥηγμῖνι· ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ (Α 437)

5120 ἐπιρρήσσει· ἐπικλείει

Hom. **5121** ἐπιρρήσεσκον· ἐπεσπῶντο. ἐπεβάλλοντο. ἐπέκλειον μεθ᾽ ὁρμῆς (Ω 454)

D **5122** ἐπίρρησις· ψόγος (Archil. fr. 14, 1 W.)

5123 *ἐπιρρησσέσκοντο· ἔπραττον A[304]. ἐπέκλειον

5124 †ἐπίρρηται· ἐπικάτακται

5125 ἐπίρρητον· ἐπίψογον. *αἰσχρόν Σ(vg[36]AS[248])

5126 *ἐπίρρητος· ἐπὶ κακῷ λεγόμενος, ἐπ᾽ αἰσχρότητι AS[483]

5127 *†ἐπιρριείσκοντο· ἔπραττον A[500]

5128 *ἐπιρροήν· ἐπίρροιαν ὑδάτων vg[136]AS[359]

D **5129** ἐπιρροιζεῖν· ἐπισίζειν. ἐπισεύειν. ἐπεγκελεύειν

Eur. **5130** *ἐπιρρόθησαν· ἐπήχησαν, ἐπεβόησαν (Eur. Hec. 553 v. l.?) A[314]

5131 ἐπιρρόθητα· ἐπίψογα

Hom. **5132** *ἐπίρροθος· ἰσχυρός AS[463]. ἐπίκουρος A[463]. βοηθός (Δ 390) AS[463]Σ

D **5133** ἐπιρρόγανον· ἀπόμακτρον

5134 ἐπὶ ῥοπῆς· ἐπὶ μικροῦ

5113 cf. Su ε 2544 | **5119** Schol. **5121** – ἐπεβάλλοντο Ap. S. 74, 1; ἐπεβάλλοντο cf. Schol. **5122** Orion 55, 22 (cit. Archil.); E. Gen. 122 Mill. (EM 363, 44); Su ε 2547 **5125** | Σ ε 719 **5128** (Poll. 1, 116) **5131** Ph ε 1681 **5132** ἐπίκουρος – E. Gen. 122 Mill. (EM 363, 51); βοηθός Σ ε 720; cf. Schol.; Schol. Aesch. Sept. 368f. g

---

5112 cf. Be. Lexil. 253; aliter Fick 1905, 197. Kretschmer Zt.vgl.Spr. 30, 1890, 584 **5113** ἐπιρρέξαι Mus. | ἐπιθύσαι H: accent. Mus. **5114** ἐπιρρεπεῖ· ἐπιβαρεῖ ἐπικρατεῖ H: Kust. Jens. Luc. 91 **5115** 'de trutina dictum' La. **5117** μηδέπωτε H: Mus. | ἐπηληλυθότος H: Mus. | ἰάμβια H: Mus. **5118** ἐπιστρέψας ci. La. **5119** ἐπιρρηγμίνη(?) H: Mus. = Schol. **5120** ἐπιρρήσσει, ι pr. e corr. H **5121** ἐπε|πῶντο H: Mus. | ἐπέβαλλον testt. **5123** ἐπιρρησέσκοντο H: La. = K | ἔπατον H: Schm. (reicerat Alb.) = K | 'ultima e gl. 5121' La. | v. l.: gl. 5127 **5124** h. e. επειρηται· επιτετακται La. **5127** v. l. gl. 5123 (Sop. Voss. Kust. al.) **5129** ἐπιρροίζειν H: accent. Reisk. | ἐπιπιέζειν H: Perg. | ἐπισείειν H: Kust. **5131** ἐπίρροθα· τὰ Nauck ad Soph. fr. 524, 10 post Abresch. Misc. obs. 6, 2, 408 (-ρ-) **5132** nov. gl. ἐπίκουρος H: contin. Heins. = testt. **5134** ἐπιρροπῆς H: Mus.

5135 ἐπιρρύσασα· ἐπιθεμένη. ἐπιστάξασα
5136 *ἐπιρρωγολογοῦσι· καλαμωμένοις ἀμπελῶνα AS^{356}
5137 *ἐπιρρωννύς· ἐνισχύων vg^{21}A^{229}, ἐκ τῆς ῥώσεως ἢ ῥώμης A^{229}
5138 *ἐπιρρώννυσιν· ἰσχυροποιεῖ (Cyr. in xii proph. 2, 262, 3) AS^{312}(vg^{98})
5139 *ἐπίρρωσις· βεβαίωσις. διόρθωσις AS^{358}. ὑγεία
5140 *ἐπιρρυθμίζει· διατυποῖ. ἐπανορθοῦται AS^{254}
5141 ἐπιρύσμιον· ἐπιρέον D
5142 ἐπιρύζειν κύνας· ἐπαφιέναι. καὶ παρορμᾶν
5143 ἐπιρρώπια· εὐτελῆ D
5144 ἐπιρρωσθῆναι· ἐπιθέσθαι. ἐπισωθῆναι. ἐπείγεσθαι
5145 †ἐπίσακτον· ἀλλότριον
5146 ἐπίσαλον· ἡ ἐξ … ἐπικινουμένη D
5147 ἐπίσαμον· λευκόν D
5148 †ἐπισαχθής· χρεωφειλέτης D
5149 ἐπισείειν· ἐκφοβεῖν. ἀνατείνεσθαι
5150 ἐπισειούσης· ἐπικελευομένης. ἀπὸ τῶν τὰς ἡνίας ἐπιχαλώντων. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ (fr. 147 R.) D
5151 ἐπίσειον· ἐφήβαιον. καὶ τὸ αἰδοῖον ἀνδρός τε καὶ γυναικός (Hippocr. mul. 64 [8, 132, 2] ..) D
5152 ἐπίσειστος· εἶδος κουρᾶς D
5153 †ἐπισέπτυλον· ἐπίταξον
5154 ἐπισέληνα· πόπανα μηνοειδῆ (Plat. com. fr. 188, 10 K.–A.) D
5155 ἐπίσημα· τὰ ἐπὶ προσώπῳ σημεῖα. ἢ *εὔφωνα. ἢ εὔμορφα AS^{431}
5156 *ἐπίσημος· ἐπιφανής vg^{140}A^{374}, ἔνδοξος vg^{140}AS^{374}. προφανέστερος (Eur. Hipp. 103 ..) Eur.
5157 †ἐπισθέντες· ἐπιχαρέντες
5158 ἐπίσθμιον· σκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον D
5159 ἐπίσιγμα· ἐπεγκέλευμα κυσίν D
5160 †ἐπισίδιον· ἐπισιτιζόμενον

5151 E. Gen. 123 Mill. (EM 363, 56. 364, 1); cf. Su ε 2567 (Δ); Schol. Lycophr. 1385; Poll. 2, 170. 174 **5152** cf. Poll. 4, 147 **5156** ἐπιφανής cf. gl. Apost. 89

5135 'forma Byzantina' La. **5136** καλαμῶμοι H [?-μ(εν)οι (sic La. = K^{A}), sed cf. accent.]: Schm. = K$^{(S)}$ **5137** ἐπισχύων H: La. = K **5140** ἐπιρρυμίζει H: H^{c} = (K) **5141** ἐπιρέον H, ?ρ sscr. post ρ **5142** le. ἐπιρύζειν H: Schr. **5143** ἐπιτελῆ H: Alb. Auct. **5144** ἐπιρρώννυσθαι et ἐπιρρώεσθαι conf. (La.) **5145** v. l. gl. 4354 (Alb.) **5146** ἐπισαλονήεξ H: dist. La., suppl. e. g. ⟨ἀνέμου⟩ sc. navis | ἐπικενουμένη H: Voss. Kust. Perg. **5147** ἐπισαμὸν H: accent. Mus. **5148** σεισαχθής· χρεῶν ἀφελίτης Kust.; ἐπισαχθείς Schm. **5150** ἐπιχαλέντων H: Mus. **5151** ἐπίσιον EM. Schol. Lycophr. Su. (Poll.) | ἐφήβεον H: Mus. = E. Gen. **5152** κουρ(ο.) H: Mus. **5157** v. l. gl. 4596 (Mus.) **5158** ἐπίσθιον H: Voss. Kust. **5159** ἐπίσηγμα H: HSt. Ind. **5160** 'e gl. 5167 corrupt.' La., cft. Vales. Kust.; ἐπισίτιον Pears. 310

5161 *†ἔπισιν· ἐπέρχεται AS[439]. ἐπιτρέχει A[439]. ἐπινικᾷ AS[439]

D 5162 ἐπισινές· βλαβερόν

D 5163 ἐπισινής· ἀσθενής

D 5164 ἐπισίνιος· ἐπίβουλος

5165 ἐπισίξαι· ἐφορμῆσαι

5166 *ἐπισίξας· ἐπαφεὶς ἐπὶ ὁρμήν S[555]. ἢ ἐπιτάξας AS[468]

D 5167 ἐπισίτιος· ὁ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενος (Eubul. fr. 20 K.–A.)

LXX 5168 *ἐπισιτισμόν· ἐφοδιασμόν (Gen. 42, 25 . .) AS[383]

D 5169 ἐπισίττειν· κυνηγετικῶς παρορμᾶν

D 5170 ἐπισίφλιον· αἰσχρόν. μωμητόν

D 5171 ἐπισκαλμίς· τὸ ὑπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον

D 5172 ἐπισκαφεύς· ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων

D 5173 Ἐπισκάφια· ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις

Eur. 5174 *ἐπὶ σκέλος· εἰς τὰ ὀπίσω (Eur. Phoen. 1400) AS[339]

5175 ἐπισκέπτει· ἐπιβλέπει, ἐφορᾷ

N.T. 5176 *ἐπισκευασάμενοι· εὐτρεπισθέντες (Act. 21, 15) AS[435]

D 5177 Ἐπίσκηνα· ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι

5178 *ἐπισκήνιον· τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καταγώγιον AS[371]

5179 *ἐπισκήπτει· σημειοῦται S[378]. μέμφεται g[99]AS[378]. προνοεῖται. ἐντέλλεται S[378]. ἐπιτιμᾷ g[187]Σ(A[269]Br[444])

5180 *ἐπισκηπτέτω· ἐπιμεμφέσθω A[479]

?+Eur. 5181 ἐπισκήπτω· ἐπαρῶμαι. καὶ ἐνερείδω τὴν γνώμην, ἐπισκηρίπτω (Eur. Phoen. 774?)

5182 ἐπισκήψασθαι· ἐπιβαρῆσαι

5183 *ἐπισκηψάμενον· ἐπισημειωσάμενον (vg[175]AS[497])

D 5184 ἐπισκιασμόν· κάλυμμα

D 5185 ἐπίσκοιος· ἐπίσκοτος

D 5186 ἐπίσκοπα· τυγχάνοντα τοῦ σκοποῦ (Hdt. 3, 35, 4)

LXX 5187 *ἐπισκοπή· ἐκδίκησις (Lev. 19, 20 . .) S[557](A[412])

Hom.? 5188 ἐπίσκοπος· βασιλεύς. ἐπήκοος. *φύλαξ. ἐπόπτης AS[292](g[185]Σ). κατάσκοπος (K 324 codd.. Ω 729) A[292]Br[534](g[185]Σ)

5161 ἐπέρχεται cf. Σ ε 726 **5167** Σ'' (Ph ε 1693. Su ε 2570); Schol. Plat.; Athen. 6, 246f (cit. i. a. Plat.); Poll. 6, 34 **5169** cf. Ph ε 1694; Poll. 5, 10 **5171** cf. Poll. 1, 87 **5179** ἐπιτιμᾷ Σ ε 728 **5188** φύλαξ Schol. Ω; ἐπόπτης – cf. Σ ε 730; κατάσκοπος EM 364, 14; cf. Schol. K; Eust. Il. 788, 9 (3, 11, 10 V.). Od. 1575, 49 (1, 270, 45 St.)

5161 v. l. gl. 4356 (Pears. 310; Alb., qui ἐπινικᾷ susp.) **5164** ἐπισιντιος ci. La. **5166** ἐπιστάξας H (K): Sop. Voss. Sorb. al. **5167** ἐπίσιτος Σ'' Poll. **5169** ἐπισιττεῖν H: accent. Alb. **5170** gl. 777 cft. Alb.; cf. Strömberg, Greek Prefix-studies, 110 **5171** σανείδιον H: Mus. **5173** ἐπισκαφία H: accent. Schr.; ἐπισκάφεια Mein.; cf. Nilsson, Gr. Fest. 467 **5174** ἐπίσκελος H: Mus. **5177** λακεδαιμονίοις H: Thes. 3, 1774A **5180** ἐπισκεπτέτω H: HSt. Thes. 3, 862 **5183** ἐπισκεψάμενον H: HSt. ibid. **5184** κάλυμα H: Mus. **5185** ἐπίσκοος H: Schm. | ἐπίσκοπος H: Voss.

5189 *ἐπισκύζονται· ὀργίζονται (Ι 370 v. l.) g^{186}Σ Hom.
5190 *ἐπισκυκλεῖν· εἰσφέρειν AS^{478}(vg^{172}). συνάπτειν S^{478}(vg^{172})
5191 *ἐπισκυκλήσας· συνάψας AS^{479}
5192 ἐπισκύνιον· *τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν ὀφρύδιον (g^{66}AS^{364}), ἢ τὸ μεσόφρυον (P 136) K+D
5193 ἐπίσκυρος· ὁ μετὰ πολλῶν σφαιρισμός. [καὶ ἄρχων, βραβευτής. βοηθός. ἐπίσκοπος, ἔφορος, ἐπήκοος] D
5194 †ἐπισμηγεῖν· ἐπικόπτειν. ἐπικωλύειν
5195 ἐπισμῇ· ἐπιτρίβει, ἀπὸ τοῦ σμήχειν ἢ τρίβειν ἢ πλύνειν· λοιδορεῖ, πλήττει. σμῶξαι γὰρ τὸ πατάξαι (Ar. Thesm. 389). ἔνθεν σμῶδιξ αἱματόεσσα (Β 267) D
5196 ἐπισμυγερῶς· ἐπιπόνως (δ 672) Hom.
5197 ἐπισμυκτόν· ἐπιμυκτηρισμόν
5198 ἐπίσπαστον· αὐθαίρετον, ὅπερ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται κακόν (σ 73) Hom.
5199 *ἐπίσομαι· ἐπελεύσομαι (Λ 367) AS^{494} Hom.
5200 ἐπὶ σοί· κατὰ σοῦ (Ε 244 ..) Hom.
5201 ἐπισπάσει· ἐπιτεύξεται. Σοφοκλῆς Ἀτρεῖ ἢ Μυκην⟨αί⟩αις (fr. 141 R.), ἀπὸ τῶν ταῖς λίνοις λαμβανόντων D
5202 *ἐπισπάσθω· ἑλκυέτω (v)g^{173}AS^{489} τὸ δέρμα (1. Ep. Cor. 7, 18) g^{173}AS^{489} N.T.
5203 *ἐπισπᾶται· ⟨ἐφέλκει⟩ A^{380}
5204 †ἔπισπε· εἰπέ
5205 ἐπίσπαστρον· βρόχον D
5206 'ἐπὶ σπείρας σχοινίον'· τὸ ἀναγκαιότατον. ἐν γὰρ χειμῶσι τοῖς σχοινίοις πιστεύουσι. δηλοῖ οὖν τοὺς ἀναγκαίους φίλους Prov.
5207 *ἐπισπέρχειν· ἐπισπεύδειν (S^{558}). ἐπείγειν (S^{558}Σ)
5208 ἐπισπέρχουσαι· ἐπισπεύδουσαι. ἐπειγόμεναι (Ios. b. Iud. 3, 91)
5209 ἐπισπερχῶς· μετὰ σπουδῆς (Xen. Cyr. 4, 1, 3)

5189 Σ ε 731; Schol. (+ Schol. min.) **5190** cf. Σ ε 600 **5192** cf. Ap. S. 74, 2; E. Gen. 123 Mill. (EM 364, 4); Schol.; Poll. 2, 66; Eust. Od. 1581, 6 (1, 277, 17 St.) **5193** cf. Poll. 9, 103–4; Eust. Od. 1601, 34 (1, 304, 29 St.) (Suet.) **5195** cf. Ph ε 1706; Schol. Ar. (Su ε 2592) **5196** Ap. S. 74, 3; Schol. a **5198** Ap. S. 74, 4 | **5199** Schol. **5200** Schol. **5205** Ph ε 1711 **5206** cf. Ph. ε 1709; Zenob. Ath. 3, 138 **5207** cf. Schol. Thuc. 4, 12, 1 | cf. Σ ε 735

5190 ἐπεισκυκλεῖν Mus. = (Σ) **5191** ἐπισκυκλίσας H: Mus. (ἐπεισ-) | συνάξας H: Kust. = K **5193** σκαρισμὸς H: Meurs. Lud. gr. 14 | incl. ad gl. 5188 ret. La., sed perdubium est; cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 567 **5194** ἐπιτμήγειν Reisk., prob. La. **5195** ἐπίσμη H: accent. Heins. | ἐπὶ H: Mus. = Schol. Ar. | αἱματώεσσα H: Mus. **5196** ἐπιμυγέρ(ως) H: Mus. = testt. **5198** ἀνθε|ρετινον (accent.?) H: Mus. = Ap. S. **5199** ἐπιείσομαι Kust. = Schol. (ut Hom.) | ἐπιλεύσομαι H: Mus. = Schol. **5201** Μυκήναις H: Brunck | ἐπὶ H: Nauck | ληνοῖς H: Cas. Anim. in Ath. 484 **5202** ἑλκυνέτω H (H^{AS}): Mus. = K^{g} **5203** suppl. La. = K **5204** contin. H: nov. gl. Mus. | v. l. gl. 3127 (Schm.) **5205** v. l.: gl. 5048, unde supplenda (La.) **5206** le. ἐπίσπειραι H (Ph): sep. Heins. Pears. 311. Kust. (σπείρᾳ Su ε 2598), σπείρας La. = Zenob. **5208** ἐπεισπέρχουσαι H: Mus.

Hom. **5210** ἐπισπέσθαι· ἐπακολουθῆσαι (Ξ 521)
5211 *ἐπισπομένη· ἐπακολουθοῦσα (Plat. rep. 611e) (S[561])
Hom. **5212** ἐπίσπῃ· ἐπισπάσηται. πλήρωσῃ. *καταλάβῃ (Β 359) AS[485]Br[787]
D **5213** ἐπίσπορα· τὰ λάχανα
D **5214** ἔπισσα· ὕστερον γενομένη. νεωτέρα (Hecat. Miles. FGrHist. 1 F 363. Callim. fr. 735 Pf.)
Hom. **5215** ἐπισσεύας· ἐφορμήσας (ξ 399)
5216 ἐπισσεύουσα· παρακελεύουσα
D **5217** ἔπισσον· τὸ ὕστερον γενόμενον
D **5218** ἐπισσοῦ· ἐφώρμησας
D **5219** ἐπίσσοχον· ἀκόλουθον
D **5220** †ἐπισσυτέρη· ὁρμητικωτέρα. ταχεῖα. †τομωτέρα
Ap.S. **5221** ἐπίσσωτρα· τὰ ἐπικείμενα τοῖς τροχοῖς σιδήρια, ἐπὶ τὴν γῆν σοούμενα (Ε 725)
Hom. **5222** ἐπισταδόν· ἐφεστῶτες (μ 392). ἢ ἐφιστάμενοι ἐμπείρως. ἢ κατὰ τάξιν ἑστῶτες
Hom. **5223** *ἐπισταδόν· ἐφεστηκώς. ἢ προστασία AS[488] ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς (ν 54)
D **5224** ἐπισταθμία· ὑποδοχὴ ξένων
5225 ἐπίσταμαι· δύναμαι. οἴομαι
Hom. **5226** *ἐπιστάμεθα· δυνάμεθα (Ν 223) S[562]
Hom. **5227** *ἐπισταμένως· ἐμπείρως (Η 317) Br[868]. δυνατῶς. ἐπιστημόνως A[346], συνετῶς
5228 *ἐπιστασίαν· προστασίαν (Xen. Mem. 1, 5, 2) AS[224](g[168]Σ). παραμονήν S[224](A[436])
K+D **5229** *ἐπίστασις· γνῶσις g[184]S[437]Br[247]Σ. ἢ μέρος τι τῆς νεώς
5230 ἐπιστατέον· ἐπανοδευτέον. γνωστέον
Hom. **5231** ἐπιστάτῃ· μεταίτῃ. ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι τῇ τραπέζῃ (ρ 455)
D **5232** ἐπιστατήρ· τὸ στόμα τῆς νεώς
D **5233** ἐπιστατῆρες· ἀγορανόμοι. καὶ οἱ τῶν ποιμνίων νομεῖς
D **5234** Ἐπιστάτηριος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ

5210 Ap. S. 74, 6; Schol. **5212** καταλ. Schol. **5213** cf. Theophr. h. pl. 7, 1, 2 **5215** Ap. S. 74, 7; Schol. **5221** cf. Ap. S. 74, 8; E. Gen. 123 Mill. (EM 364, 26); Schol.; – σιδήρια cf. Su ε 2593 (Δ) **5222** ἐφεστῶτες Ap. S. 74, 10; Schol. **5226** Schol.; Zenodor. 411 **5227** ἐπιστημόνως Ap. S. 74, 11 (Aristarch.); (Poll. 4, 8 [cit. Hom.]) **5228** cf. Σ ε 737 | **5229** Σ ε 738 |

5211 ἐπισπωμένη· ἐπακολουθεῖσα H: Mus. **5214** cf. Schulze, Kl. Schr. 71, 1 **5215** ἐπισσεύσας H: La. = Schol.; ἐπισεύας Ap. S. **5218** ἐπίσσου H: accent. Alb. | ἐφομήσας H: Alb.(⟨ρ⟩ Mus.) **5219** ἐπίσοχον H: Voss.; ἐπισσ- ut gll. 5214, 5217 (La.) **5220** ἐπισσυτοτέρη Abresch. **5222** ἐπίσταδον H: accent. Mus. **5223** ἐπιστάδων H: Mus. | 'προστασια in K e gl. 5228 huc migravit' La. post Schm. **5231** ἐπιστατῆ H: accent. Mus. | μεταιτῆ H: accent. Mus. | ἐπὶ H: Mus. **5233** πλοίων H: La.

5235 ἐπιστάτης· ἐφέτης ἢ ἐπαίτης, ἀπὸ τοῦ ἐφίστασθαι. ἢ ἐπίτροπος. ἢ διδάσκαλος. καὶ ὁ τακτικός. καὶ ὁ βραβευτής. καὶ ἄρχων τις Ἀθήνησι. καὶ ὁ ἐφεστηκώς — D
5236 ἐπιστῇ· ἐφιστῇ (Ev. Luc. 21, 24) — N.T.
5237 *ἐπιστείβοντες· πατοῦντες (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 211 [37, 1466, 14 M.]) (g[92]Br[438]Σ) — Greg.Naz.
5238 *ἐπιστελεῖ· [μέμψει ἢ] ⌊πέμψει AS[396]
5239 ἐπιστέφει· κεραννύει. οἰκοδομεῖ — D
5240 ἐπιστεφέας οἴνοιο· ἐπεστεφανωμένους (Θ 232) — Hom.
5241 ἐπιστεφές· πλῆρες, κεκραμένον
5242 *ἐπίστῃ· εἰδῇς (Gen. 47, 5 ..) vg[141]AS[384] — LXX
5243 *ἐπίστήθι· γνῶθι (Ierem. 26, 14) AS[259]Br[248] — LXX
5244 ἐπίστημα· στήλη (Isae. fr. 159 S.) — Att.
5245 *ἐπιστήμης· γνώσεως (Exod. 31, 3 ..) AS[386](g[146]) — LXX
5246 *ἐπιστημονικώτατος· ἀκριβής. εἰσηγητής. ὑφηγητής vg[31]AS[238] — Att.?
5247 *ἐπιστήμων· σοφός (π 374) AS[237] — Hom.
5248 ἐπιστῆναι· φανῆναι. ἐπικηδεύειν — D
5249 *ἐπίστηται· γινώσκηται (Π 243?) (AS[278]) — Hom.?
5250 ἐπισ[τ]ίγματα· ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι (fr. 9 R.). ἐπιστάλματα — D
5251 ἐπισ[τ]ίξαι· ἐφορμῆσαι — D
5252 ἐπὶ στίχας· κατὰ τάξεις. ἢ κατὰ τὸ ἑξῆς (Γ 113) — Hom.
5253 ἐπίστιον· οἴκημα. κατάλυμα (Hdt. 5, 72, 1) — D
5254 ἐπίστιον· ἐποίκιον (ζ 265) — Hom.
5255 ἐπιστολαί· ἐντολαί, ἐπιταγαί. Αἰσχύλος Προμηθεῖ (3). διαγράμματα. καὶ ἐπιστάλσεις — D
5256 ἐπιστομίζων· φιμῶν. ἐλέγχων — D
5257 ἐπιστιχθεῖσαν· παρασημειωθεῖσαν στιγμῇ — D
5258 ἐπίστρατα· ἀποπίπτοντα τῶν πεμμάτων. καὶ ἕρματα — D

5235 διδάσκ. Antiatt. ε 100 (cit. Antiphan. fr. 306 K.–A.); βραβ. Poll. 3, 145; ἄρχων – Harp.[epit.] 129, 13; cf. Poll. 8, 96 **5237** cf. Σ ε 740 **5244** cf. Su ε 2624; Poll. 8, 66 (cit. Isae.) **5250** Ph ε 1727 **5251** cf. Poll. 5, 10 **5252** cf. Schol. | **5253** gl. Hdt. (LGM 206, 13) (Su ε 2629) **5254** Schol. b **5255** ἐντολαί cf. Σ′ ε 746; Orus A42; Schol. Soph. OC 1601 **5257** παρασημειωθεῖσαν Ph ε 1728

5235 ἐπὶ H: Mus. **5236** ἐπιστεῖ· ἐφιστεῖ H: Guyet **5238** ἐπιστείλει H (K): Kust., qui f. l. pro πέμψει agn. **5240** le. ἐπιστεφέας H: Mus. | οἴνω H: Mus. | ἐπιστεφανωμένους H: Mus. **5241** κρεμάμενον H: HSt. Thes. 3, 1024 **5242** οἶδες H: Schm.; οἶδας Mus. = K **5248** ἐπικήδει H: La. **5249** επιστητε K | γινώσκεται H (K[A], -ετε K[S]): Mus. **5250** ἐπιστήγματα H, -στίγμ- Ph: Salm. Kust. | ἐπικελεύματα Ph | ἐπισκαλάματα H: Salm. **5251** ἐπιστῆξαι H: Salm. Kust. **5252** ἐπίστιχας H: Mus. = Schol. **5253** κάλυμα H: Mus. = gl. Hdt. **5254** ἐπιστόδιον H: Pears. 312 = Schol. **5255** ἐπισταγαὶ H: Mus. | αἴσχυλος H: accent. Mus. **5256** φιμόν(ων) H: Heins. Sop. Kust. al. **5257** ἐπιστηχθεῖσαν H: Mus. | ἀγμῇ H: Sop.

5259 *‘ἐπιστραβὴς ὄχημ᾽ ἀκινδύνως φέρων’ AS[335]

5260 ἐπὶ στρατόν· ἐπὶ στρατιάν

Hom. **5261** *ἐπιστροφάδην· ἐπιστρεφόμενος g[130]AS[303]Br[538]Σ. ἰσχυρῶς. ἢ ⌊μετὰ ἐπιστροφῆς g[130]Σ τοῦ σώματος, οἷον ἐπεστραμμένως. καὶ ἐνεργῶς (Κ 483)

Greg.Naz. **5262** ἐπιστρέφομαι· πλανῶμαι. *φροντίδα ποιοῦμαι (Greg.Naz. c. 2, 2, 7, 248 [37, 1570, 9 M.]) (g[128]Σ)

Hom. **5263** ἐπίστροφος· ἐπιστροφὴν ποιούμενος, καὶ φροντίζων. ἢ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων τοὺς ἀνθρώπους. ἢ ἐπιμελητής (α 177)

D **5264** ἐπιστροφαί· διατριβαί. δίαιται. Αἰσχύλος Φρυξίν (fr. 271 R.)

D **5265** ἐπιστροφίς· τρίχες συνεστραμμέναι. ἢ ὅταν ἡ ὀσφὺς ᾖ στρεβλή

5266 †ἐπιστύξῃ· ἐπαφῇ

5267 †ἐπιστυνιής, ἐπισυνιής· ἢ ἐπιμελητής

5268 ἐπισυρόμενοι· προκυλινδούμενοι

LXX **5269** *ἐπισύστητε· συνάχθητε (Ierem. 20, 10) vg[144]AS[409]Br[849]Σ

LXX **5270** ἐπιστώθη· ἐπείσθη. ἐπληροφορήθη (Ps. 77, 8)

5271 *ἐπισφαλής· βλαβερός Br[423](g[24]A[260]Σ). ἐπικίνδυνος A[365](g[24]AS[229] Br[493]Σ)

D **5272** ἐπίσφατον· ἐπιμωμητόν. ἢ †συνομιλητόν. ἢ ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένον

Att. **5273** ἐπισφελίτης· ὁ θρανίτης· σφέλας γὰρ τὸ ταπεινὸν διφρίον, τὸ ὑποπόδιον. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ θρᾶνος. ἔχει δὲ τὴν ἄνω ἕδραν

5274 ἐπισφοραῖς· δῶρα, ξένια. *καταδίκαις AS[279]

Hom. **5275** ἐπισφύρια· τὰ καλύπτοντα τὰ σφυρά (Γ 331)

D **5276** ἐπισφραγίζω· σφραγίζω

5277 ἐπ⟨ε⟩ισφρήσας· ἐπ⟨ε⟩ισενεγκών

Hom. **5278** ἐπίσχειν· κρατεῖν. ἢ κωλύειν (Ρ 465)

5279 ἐπίσχεο· ἐπέχου

Eur. **5280** ἐπίσχες· ἀπέχου (Eur. Phoen. 92 ..)

5261 μετ᾽ ἐπιστρ. Σ ε 744; Ap. S. 74, 17; ἐνεργῶς Schol. **5262** | cf. Σ ε 743 **5263** cf. Schol.; ἐπιμελητής cf. Ap. S. 74, 18 **5264** – δίαιται Ph ε 1733; διατριβαί Schol. Aesch. Sept. 648h. i **5265** cf. Eust. Od. 1561, 38 (1, 252, 4 St.) | **5269** Σ ε 747 **5271** cf. Σ ε 748; (Poll. 3, 134. 5, 109) **5273** Paus. ε 56 **5274** καταδίκαις Σ ε 602 **5275** cf. Schol. **5278** | Schol.

5259 vers. agn. Piers. Moer. 58 qui ci. ἐπ̓ ἀστράβης, coll. gl. μ 1633 (TGF fr. 210 N[2]); ‘sermo seram originem prodit’ La. | φέρον Alb. = Phav. **5261** μὴ ἐπιστροφῆς H: Mus. = Σ Ap. S. **5262** πλανῶμαι H (non -α [La.], cf. accent.) **5264** διαίται (sic) H: accent. Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **5265** ἐπίστροφις H: accent. Kust. **5267** ἐπιστήμιος· [ἐπι]συνιεὶς ἢ ἐπ. ci. La. **5268** ἐπι.υρόμενοι H: Mus. **5273** σφελὰς H: accent. Mus. | δίφριον H: accent. Mus. **5274** ἐπισφορ(αῖς) H: ἐπεισφοραί Mus., -αῖς Σ | καταδίκαι H: La. = ΚΣ **5277** ⟨ε⟩ bis Mus. **5278** ἐπισχεῖν H: accent. Schm. **5280** ἄγχου H: ἀνέχου Abresch., ἀπέχου La.; ἀγχοῦ ad gl. sequ. ret. Reisk.

5281 ἐπισχεδόν· σύνεγγυς (Ap. Rh. 2, 490 ..)
5282 *ἐπισχερώ· ἐφεξῆς g[49]S[565]Σ, κατὰ τὸ ἑξῆς (Λ 668) Hom.
5283 ἐπισχεσίη· πρόφασις (φ 71) Hom.
5284 *ἐπισχοίης· ἐπιβάλοις (Ξ 241) S[566] Hom.
5285 ἐπισχόμενον· καταστοχαζόμενον (χ 15) Hom.
5286 ἐπισχύρους· ἐπικούρους D
5287 ἐπισχών· προσάγων (Ι 489) Hom.
5288 ἐπίσωτρα· ἡ ἔξω τοῦ τροχοῦ ἐπιφάνεια (Ε 725 v. l.) Hom.
5289 ἔπειτα· εἶθ' οὕτως. ἢ μετὰ ταῦτα
5290 †ἐπιτάδιος· ὁ ἐραστής
5291 ἐπὶ τὰ κανᾶ· τοῖς ἐπιτηδείοις
5292 ἐπιταδόν· πολυχρόνιον D
5293 ἐπιταλαιπωρεῖν· ἐπικάμνειν. ἢ ἐπιπονεῖν (Thuc. 1, 123, 1) D
5294 'ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου'· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον τρεπομένων, ἀπὸ Μανδροβούλου τινός (Plat. com. fr. 53 K.–A.) D
5295 †ἐπιταξίδις· σιδηραῖ τινες, ὡς ἄγκυραι D
5296 ἐπιτάρροθος· ἰσχυρός. *βοηθός vg[95]AS[306](Br[476]). σύμμαχος (Ε 808) Hom.
5297 *ἐπὶ τὰ πρόσω· ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν v[28]A[236]
5298 ἐπίταρχον· ἐπιτάφιον, ἐντάφιον D
5299 †ἐπίταυρον· ἰσχυρόν
5300 ἐπ⟨ε⟩ὶ τὰ χερείονα· ἐπ⟨ε⟩ὶ τὰ κακά (Α 576) Hom.
5301 ἐπιτελής· ὡραία γαμεῖσθαι D
5302 ἐπιτεῖλαι· ἐντείλασθαι (Δ 64) Hom.
5303 ἐπίτειλον· ἔντειλον, ἐπίταξον, *πρόσταξον (Ω 112) S[567] Hom.
5304 ἐπιτεθυμμένων· ἐκκεκαυμένων (Plat. Phaedr. 230a codd.)

5282 Σ ε 750; Ap. S. 74, 21; Schol. | **5283** cf. Ap. S. 74, 22; Schol. **5285** cf. E. Gen. 123 Mill. (EM 365, 20) **5288** cf. Poll. 1, 144. (10, 53) **5294** cf. Paus. ε 57 (Σ'' [Ph ε 1740. Su ε 2659]); Schol. Luc. 167, 12; Zenob. vulg. 3, 82; Zenob. Ath. 3, 47; Diogen. 4, 62; Prov. Bodl. 426 **5295** cf. Ph ε 1768 **5296** E. Gen. 123 Mill. (EM 365, 30); βοηθός Schol.; Su ε 2660 **5302** Ap. S. 74, 26 **5303** πρόσταξον Su ε 2676 (Δ) **5304** cf. Moer. p. 196, 22 (ε 41 H.)

5281 ἐπίσχεδον H: accent. Mus. **5282** ἐπισχερῶ H: accent. Mus. **5284** ἐπιβάλοι H: Mus. **5285** κατασχολαζόμενον H: Thes. 3, 1501C = (E. Gen.) **5286** ἐπι⟦.⟧κούρους H **5287** προσαγών H: accent. Mus. **5291** κανὰ [sine punct.] H: accent. La., punct. Schr.; 'videtur gl. sacra cf. e. g. Exod. 29, 3' La. **5292** ἐπίταλον H: La. **5293** ἐπιταλαιπορεῖν H: Mus. | ἐπικαμύειν H: Schow 294 n.18 **5294** ταμυναβούλου H: Mus. = Paus. Schol. Luc. (Μανδρα- Prov.) | μανδροσβούλου H: Mus. = Paus. Schol. Luc. (Μανδρα- Prov.) **5295** ἐπιταξίδια Mus.; ἐπιταξίδες La.; ἐπιτοξίδες Theodor. 1986 = Ph | σιδηραὶ H: accent. Ald. **5298** 'conform. suspecta' La., coll. gl. τ 227 **5299** v. l. gl. 4670 (Ruhnk. in Alb. Auct.) **5300** ⟨ε⟩ bis Mein. 1857, 608–9 | χειρίονα H: Mein. **5301** ὡραῖα H: accent. Schm. tacite **5302** ἐντείλεσθαι H: Kust. Bos. Obs. crit. 151 = Ap. S. **5304** ἐπιτεθυμένων H: Alb.; -μένον Hansen ad gl. τ 347 = Moer. | ἐπικεκαυμένων Wil. ad Ar. Lys. 222; -μένον Moer.

Hom. **5305** ἐπιτειμήτωρ· ἔκδικος, τιμωρός (ι 270)

5306 ἐπιτεῖναι· μεγαλῦναι, μακρῦναι

LXX **5307** *ἐπιτείνεται· ἐπὶ τῷ ὄντι πλεονάζει AS[230], ἢ αὔξει, ἢ εἰς ἐπίδοσιν ἄγεται (Sap. 16, 24) S[230]

5308 *ἐπιτειχίζουσιν· ἐποικοδομοῦσιν A[247](vg[35])

D **5309** ἐπιτεκταντῆρες· οἱ παρασκευασταί

5310 *ἐπιτέλλει· ἐντέλλεται (A[455]Br[533]Σ), ἐπέρχεται

5311 ἐπιτέλλειν· ἐντέλλεσθαι

Hom. **5312** ἐπιτέλλεο· ἐντέλλου (A 295)

D **5313** ἐπιτελέωμα· τὸ ἐπὶ θυσίᾳ γινόμενον (Lycurg. VI fr. 2)

D **5314** ἐπιτελεῶσαι· ὅπερ νῦν ἀφιερῶσαι λέγομεν

5315 *ἐπιτελείωσις· αὔξησις Br[1147]

D **5316** ἐπιτερῆ· ἐκπιάσματα ἐλαιῶν

D **5317** ἐπιτέρεναι· εἶδος ἄρτων

D **5318** ἐπιτέρμιον· ἐπὶ τοῦ τέρματος, οἷον ἐπὶ τοῦ τέλους (Aesch. fr. 154a, 5 R.)

D **5319** Ἐπιτέρμιος· Ἑρμῆς

5320 *ἐπιτετανύσθαι· ἡπλῶσθαι (Cyr. ador. 68, 853B) AS[307]

Hom. **5321** ἐπιτέτραπται· ἐπ' ἐξουσίας ἐστίν (E 750)

Hom. **5322** *ἐπιτετράφαται· ἐπιτετραμμένοι εἰσίν (B 25) g[8]Σ

5323 *ἐπιτέταται· αὔξει S[568]

Hom. **5324** *ἐπιτέτατο· ηὔξανεν. ἤκμαζεν (O 413) S[569]

D **5325** ἐπιτέτροφεν· ἐπιπέπηγεν

5326 *ἐπιτετυφωμένον· ἐπικεκαυμένον g[50]AS[486]Σ

5327 *ἐπίτευγμα· ἐπιτυχία (Cyr. in Esai. 70, 100B) g[150]AS[274]Br[459]Σ

5328 *ἐπίτευκται· ἐν ἐπιτυχίᾳ ἐστί AS[280]

5329 *ἐπιτευξόμενος· ἐπιτυχών AS[414]

D **5330** ἐπιτεχνήσεως· μηχανῆς (Thuc. 1, 71, 3)

?+Hom. **5331** ἐπίτηδες· ἑκούσιον. ἐπιμελές. ὀξυτόνως δὲ καὶ ἐπιτηδείους (A 142)

5332 ἐπιτήδειον· ἕτοιμον. ὠφέλιμον

5308 cf. Σ ε 752 **5310** cf. Σ ε 754 | **5312** Schol. **5313** cf. Harp.[epit.] 130, 3 (Σ'' [Ph ε 1744. Su ε 2664. E. Gen. 123 Mill. (EM 365, 47)]) **5321** Schol. **5322** Σ ε 755; Ap. S. 74, 28; Schol. **5326** Σ ε 756; Moer. p. 196, 22 (ε 41; cum gl. 5304 coniunct.) **5327** Σ ε 758 **5331** ἐπιτηδείους Ap. S. 74, 29; Schol.

5305 ἐπιτιμήτωρ H: Mus.; cf. gl. 5338 **5309** ἐπιτεκναντῆρες H: Voss. Pears. 312 **5316** ἐπίτερα H: La. (: τείρω :: πολυσπερής : σπείρω) **5317** επιτερενες ci. La. **5320** ἐπιτεταννύσθαι H: La. = K **5321** ἐπιτετράπται H: accent. Mus. **5322** ἐπιτετράφανται H: Mus. = K testt. **5327** ἐπίτδμα H: Mus. = KΣ **5328** ἐπιτέτευκται Mus. = K[A] | ἔστω H (K[S]): Mus. (-ιν) = K[A] **5329** gl. del. Mus. | 'voluit επιτευξαμενος' La. **5331** ὀξυτόω H: Mus.

5333 *ἐπιτήδειος· ὁ φίλος (Thuc. 1, 60, 3 . .) g[189]Br[1148]Σ. ἀνεπιτήδειος ὁ ἐχθρός (id. 8, 65, 2) Att.
5334 *ἐπιτηδείως· ἐπιμελῶς, ἁρμοδίως AS[368]
5335 ἐπιτήδευμα· ἐπίνοια. ἔργον, ποίημα
5336 ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτίᾳ· ὃ νῦν τῷ ἐμῷ κινδύνῳ D?
5337 ἐπιτιμᾷ· τιμωρεῖται. ἢ τὴν τιμὴν αὔξει D
5338 ἐπιτιμήτορα· βοηθόν. τιμωρόν D
5339 ἐπίτειλον· παράγγειλον (Ω 112) Hom.
5340 ἐπιτίμιον· πρόστιμον. τιμωρία (Antiph. 3 α 4) Att.
5341 ἐπίτιμον· πλούσιον. τιμωρόν. τιμητόν
5342 ἐπιτμήγειν· ἐπιτέμνεσθαι. σπεύδειν D
5343 ἐπίτονος· δεσμός, ᾧ κατησφάλισται ⟨...⟩ τὸν ἱστὸν τῆς νεώς (μ 423) Hom.
5344 *ἐπὶ τὸ αὐτό· ὁμοῦ (Exod. 26, 9 . .) AS[322](g[52]), εἰς τὸν αὐτὸν τόπον (Ev. Matth. 22, 34 . .) AS[322] LXX, N.T.
5345 ἐπιτοθάζει· κολακεύει. χλευάζει, ἐπιγελᾷ
5346 ἐπιτολή· ἀνατολὴ ἄστρου, ἢ φανερώσεως (Hippocr. Vict. 68 [6, 598, 18 L.])
5347 ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος· ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἢ τοῦ ἐνισταμένου Att.?
5348 ἐπὶ τούτοις· πρὸς τούτοις
5349 ἐπιτραπεζώματα· τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα (Plat. com. fr. 76, 2 K.–A.) D
5350 ἐπιτραπεζίδιος· ὁ παράσιτος
5351 ἐπὶ τραφερήν· ἐπὶ τὴν ξηράν γῆν (Ξ 308) Hom.
5352 ἐπιτρέχων· συντόμως
5353 ἐπιτρέψαι· ἐπιτροπὴν δοῦναι, (φ 279). [ἢ ἀπολέσαι] Ap.S.
5354 *ἐπιτρίβεται· ἐπιφέρεται AS[327]
5355 *ἐπιτριβόμενοι· ἐπαιρόμενοι g[132]Σ(A[272])
5356 *ἐπιτρίμματα· ποικίλματα A[338]
5357 *†ἐπιτριμμοί· ἀλλεπάλληλοι (Σ 211) AS[302]

5333 Σ ε 757; (Poll. 3, 61. 5, 114) | **5334** | cf. Su ε 2687 **5337** | cf. Poll. 3, 125 **5340** (Poll. 8, 21 [cit. Antiph.]); Moer. p. 196, 2 (ε 40 H.) | **5341** πλούσιον Σ ε 760 **5343** cf. Σ ε 767; Ap. S. 74, 30; Schol. a **5346** Σ ε 766; – ἄστρου cf. lex. Cant. 16, 10 (LGM 76, 10); Schol. Eur. Phoen. 1116; Poll. 1, 62; Eust. Il. 29, 15 (1, 47, 17 V.) **5349** Σʺ (Ph ε 1769. Su ε 2721. E. Gen. 123 Mill. [EM 366, 52]); Athen. 4, 170e. 14, 641b (cit. Plat. com.) **5351** cf. Ap. S. 154, 6; Schol. **5353** Ap. S. 74, 32 | Σ ε 761 **5355** Σ ε 768 **5357** cf. Schol.

5338 ἐπιτιμήτηα H: Mus. **5343** δέρμα H: La. = (Σ Ap. S.) | ⟨το κερας προς⟩ τον La. = Schol. **5345** ἐπιτωθάζει Mus. **5350** ἐπιτραπεζήδιος H: Mus. **5351** τραφέρην H: accent. Mus. **5353** incl. ad ἐπιτρίψαι ref. Kust. = Σ **5355** ἐπερόμενοι H: Vales. = K[A]; ἐπερχόμενοι Voss. Kust. = K[g]Σ; επιτειρομενοι ci. La. **5356** ἐπιτρίματα H: Mus. | κοιλίσματα H: La. **5357** ἐπήτριμοι Mus. = Schol. | ἄλλοι ἐπ᾽ ἄλλοις Schol.

LXX **5358** *ἐπιτρίψεῖς· συντρίψεις. συντελέσεις (Ps. 92, 3 v. l.) g[216]AS[424]
D **5359** ἐπιτροπάδην· ἐπιθέτως. οὐκ ἐκ ψυχῆς. [ἐπεσπευσμένος]
D **5360** ἐπιτροπή· ἔφοδος
D **5361** ἐπίτροπος· ὁ προστατῶν χωρίων καὶ ὅλης τῆς οὐσίας καὶ ὀρφανῶν
Hom. **5362** *ἐπιτροχάδην· ταχέως (Γ 213) vg[30]AS[235]Br[564]Σ
D **5363** ἐπιτρόχαλον· πυκνῶς. καὶ ταχέως
D **5364** ἐπίτροχον· ῥᾴδιον. ἕτοιμον. γοργόν
D **5365** ἐπιτρύζουσιν· ἐπιγογγύζουσιν. ἐπιλέγουσιν (Callim. fr. 1, 1 Pf.)
D **5366** ἐπιτρύσσειν· ἐπίμεινον. Λάκωνες
D **5367** ἐπιτυφῇ· ἐπικαῇ. ἐπιπυρωθῇ (Ar. Lys. 221)
D **5368** ἐπιτυφῶ· ἐπαπολύω. Συρακούσιοι (gl. Ital. 19 K.–A.)
D **5369** ἐπιτυφῶσα· ἐπιπυριάσασα
5370 ἐπιτυχόντων· εὐτελῶν
D **5371** ἐπὶ τῷ δήμῳ· ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει (Sol. legg. F 37b)
5372 *ἐπιτωθάζοντες· χλευάζοντες AS[465](vg[169]Br[521]Σ), ἐπιγελῶντες (Cyr. in ep. ii Cor. 351, 20). [ἢ ἡμεροῦντες]
D **5373** ἐπὶ Φαληνίου· τὸν Ἀλκιβιάδην φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης (fr. 244 K.–A.) ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν φάλητα· ἐπασχητία γὰρ [ὁ φαλής]
D **5374** ἐπιφάμεναι· συγκαταθέσθαι
5375 *ἐπίφατος· ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος. ἐπιθέτης AS[332]
D **5376** ἐπιφάτνιος. ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ
LXX **5377** *ἐπιφαύσκοντα· ἀνατέλλοντα AS[400], φαίνοντα (Iob 31, 26)
5378 *ἐπιφημισμοῖς· ὀδυρμοῖς AS[343]
5379 ἐπιφερομένους· ὡρμηκότας (Thuc. 5, 73, 3)
5380 ἐπιφέρει· προσήκει
D **5381** ἐπιφέρεται· ἀλαζονεύει
D **5382** ἐπιφημητῆρες· οἱ εὐφημοῦντες. ἢ ἐπιφωνοῦντες. ἢ συγκατατιθέμενοι

5358 gl. Psalm. p. 296 Ern.; συντρ. Su ε 2731 **5360** cf. Ph ε 1777 **5362** Σ ε 769; EM 367, 4; Ep. Hom. ε 116; lex. αἱμ. ε 34 **5367** cf. Σ″ (Ph ε 1781. Su ε 2737) (cit. Ar.); Schol. Ar. **5372** χλευάζ. cf. Σ ε 770 **5373** cf. Ph ε 1785

5358 ἐπιτρέψεις H: Voss. Pears. 313. Kust. al. = K **5359** ἐπιτροπάδ(ες) H: Mus. | incl. ad gl. 5362 ret. HSt. Thes. 3, 1629F **5362** ἐπιτροχάδη H: Mus. **5363** ἐπιτροχάδην *Wil. **5364** contin. H: nov. gl. Alb. **5366** ἐπίτρυσσον Mus.; gl. 7253 cft. Schm.; Hoffm., Dial. 1, 286 | ἐπιμένειν La. **5368** επιτρυφω· επαπολαυω La. **5369** ἐπιτυφῶσαι H: Mus. **5372** incl. ad ἐπιτιθασσεύοντες Kust. | v. l.: gl. 4822 **5373** φαλινίου H: Alb. = Ph (-λλ-) | ἀρίσταρχος H: Pears. 313. Reisk. = Ph., qui add. Δαιταλεῦσιν | φαλινίου H: Mus. | περὶ H: Mus. | σφάλητα H: Mus. | secl. G. Dind. **5374** Lesbium, cf. Wack. Kl. Schr. 2, 1159 **5375** ‘corrupt. επιφαψος A, unde ft. επιφαυσκων’ La. **5380** ἐπιφέρι(?) H: Mus. **5381** ἐπιφέρη (αι s. η) H: Mus. | ἀλαζωνεύει H: Mus. **5382** ἐπιφημητέρες H: -τῆρες Mus. | οἷς H: Mus.

5383 ἐπιφημίζούσα· εὐφημουμένη. ἐπιφημιζομένη (Greg. Naz. or.24, 22 [35, 1181A]) Greg.Naz.
5384 ἐπιφημίσμασιν· οἰωνίσμασιν (Thuc. 7, 75, 7) D
5385 ἐπ᾽ ἰφθίμῳ· ἐπὶ τῇ ἰσχυρᾷ (Γ 336 ..) Hom.
5386 ἐπιφλέγει· ἐπικαίει (Β 455) Hom.
5387 *ἐπιφοιτᾷ· παραγίνεται (Hdt. 2, 73, 1) g[46]AS[263]Σ
5388 *ἐπιφοιτήσεως· ἐπελεύσεως vg[200]AS[270]Br[454]. παρουσίας (Cyr. trin. 77, 1169B)
5389 *ἐπιφοράς· καταδίκας (g[181]Σ)
5390 ἐπιφορήματα· τραγήματα μετὰ τὸ δεῖπνον (Ar. fr. 819 K.–A.) D
5391 ἐπιφόριμα· ἐπίδρομα D
5392 ἐπίφορον· τὴν φέρουσαν σῦν, ἔγκυον. Λάκωνες. καὶ ἀμπέλου ὄνομα D
5393 ἐπίφορος· τοῦ τεκεῖν ἐγγὺς οὖσα (Xen. cyneg. 7, 2) D
5394 ἐπιφράγματα· τὰ ὑπὸ τὸ στόμα D
5395 ἐπιφραδέστερον· [συντομώτερον]. συνετώτερον D
5396 *ἐπιφρασαίμεθα· σκεψαίμεθα (Ν 741) AS[334] Hom.
5397 ἐπιφράσασθαι· ὑπονοῆσαι. ἢ ἐπινοῆσαι (Hdt. 1, 48, 2)
5398 ἐπιφράδμων· ψευδολόγος D
5399 ἐπίφρενα· ὑποχόνδρια D
5400 ἐπὶ φρεσί· ἐν ταῖς διανοίαις (Α 55 ..) Hom.
5401 *ἐπίφρονα· φρόνιμον Br[401], συνετόν (π 242) Hom.
5402 ἐπιφρονέουσιν· ἐπακούουσιν (α 351 v. l. ap. Plat. rep. 4, 424b) D
5403 ἐπιφροσύνη· σωφροσύνη, ἐπιλογισμός (ε 437) Hom.
5404 ἐπίφρων· φρόνιμος
5405 ἐπιφυέσθω· βλαστησάτω
5406 *ἐπιφυλλίς· βοτρύδιον μικρόν vg[154](A[459]Br[854]Σ), ἐπὶ τέλει βλαστάνον (Iud. 8, 2) LXX
5407 *ἐπιφύοιντο· ἐπιγίνοιντο (Cyr. ador. 68, 533A) AS[283]
5408 ἐπιφωνεῖ· βοᾷ, κράζει (Cyr. in Ioh. 2, 124, 25 ..)
5409 ἐπιχαλκίδα· τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεράπαιναν D

5386 cf. Schol. **5387** Σ ε 771 **5389** cf. Σ ε 772 **5390** τραγήματα gl. Hdt. 1, 133 (Su ε 2750); cf. Tryph. fr. 136 Vels. (Athen. 14, 640f.); Poll. 6, 79 (cit. Ar.) **5393** (Poll. 2, 7) **5401** Ap. S. 74, 34 | Schol. cf. Σ ε 774 **5406** cf. Σ ε 775; Schol. Ar. Ran. 92; gl. Oct. ε 6; Schol. Greg. or. 25, 19 (164 Picc.). 42, 4. 8 (92. 96 Punt.); Psell. poem. 6, 324 |

5389 ἐπιφόρας H: accent. Mus.; cf. gl. 274 **5390** μὲν H: Mus. **5391** ἐπὶ δέρμα H: La. **5392** σύγγονον H: σῦν Schm., ἔγκυον Ruhnk. in Alb. Auct. **5395** συντομ. susp. Schm., del. Herw. 1895, 341 **5399** ἐπίφενα H: Mus. **5400** σὺν H: Schm. **5402** ἐπιφρονεύουσιν H: Jens. Luc. 92 **5406** ἐπιφυλὶς H: Mus. = K (gl. Oct.) | βοτρίδιον H: Salm. Pears. 313 = K (gl. Oct.) | nov. gl. ἐπιτέλει· H: contin. Ald., sep. HSt. Thes. 4, 249 | βλαστάν(ων) H: Mus. **5409** ἐπιχαλã H: La. coll. Athen. 6, 267d | θεραπαίνας H: Mus.

D **5410** ἐπιχαλκῖται· ὁπλῖται

D **5411** ἐπίχαλκον στόμα· τὸ τῶν αὐλητῶν, διὰ τὴν φορβειάν, οἱονεὶ ἐπιστομίδα (Alcae. com. fr. 20 K.–A.)

D **5412** ἐπίχαλκος· ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν· ἔνιαι δὲ βόειαί εἰσιν (Amips. fr. 16, 2 K.–A.)

D **5413** ἐπὶ Χαριξένης· ἐπὶ μωρίαις ἡ Χαριξένη διεβεβόητο, ἀρχαία οὖσα· ἔνιοι δὲ καὶ ποιήτριαν αὐτὴν ἐρωτικῶν λέγουσιν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία ‘οἷα τὰ ἐπὶ Χαριξένης’ (Ar. Eccl. 943)

D **5414** ἐπίχαρις· ἡ παρὰ Ἀττικοῖς ἅβρα

LXX+D **5415** *ἐπίχαρμα· χάρμα, ᾧ τινι χαίρει τις (Iud. 4, 12 ..) AS[326]. καὶ ὁ ἐπίχαρτος

D **5416** ἐπιχαίρειν· συγχαίρειν (Ar. Pac. 1015)

5417 †ἐπιχαταί· ἐνδεεῖς

D **5418** ἐπίχειρα· τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα τοῖς χειροτέχναις

5419 ἐπεχείρεον· ἐπετίθεσαν

5420 ἐπιχειρεῖ· τολμᾷ

5421 ἐπίχειρον· ἀνταπόδοσις

5422 *ἐπιχειρονομοῦντες· ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι (Phil. leg. spec. 4, 215) AS[349]

5423 †ἐπιχερία· χάριν ἐπιφέρουσα

D **5424** ἐπιχητίας· ἐνδεής

D **5425** †ἐπιχιλάδιον· τὸ χιλιοστόν

D **5426** ἐπιχειλές· τὸ ἐλλιπές

D **5427** ἐπιχειλοῦντες· πληροῦντες

D **5428** ἐπίχνουν· ἐπεσκοτισμένον

5429 *†ἐπιχθεῖσθαι· βεβαιοῦσθαι AS[348]

Hom. **5430** *ἐπὶ χθονί· ἐπὶ γῇ (Α 88) vg[158]A[438]

D **5431** ἐπιχοά· κατάχυσις

5432 ἐπίχρονος· ἐπίχαρτος

5411 Σ''' (Ph ε 1794. E. Gen.123 Mill.) (cit. Alc.) **5412** ἀσπίς Ph ε 1793; cf. Schol. Theocr. 14, 53/54; (Poll. 10, 144 [cit. Amips.]) **5413** cf. Σ''' (Ph ε 1797. E. Gen. 124 Mill. [EM 367, 21]); Prov. Bodl. 427; Eust. Il. 326, 45 (1, 509, 21 V.) (cit. Ar.) **5416** Ph ε 1800; cf. Schol. Soph. Ai. 136c; (Poll. 5, 128) **5418** Schol.[A] Cyr.; (Poll. 6, 186) **5426** cf. Poll. 2, 89. 5, 133 **5430** cf. Schol.

5410 ἐπιχαλκίται H: accent. Alb. **5411** ἐπίχαλκον· τὸ στόμα H: Vales. = Σ''' **5412** χαλκὴν H: accent. Alb. **5413** ἢ H: Mus. = E. Gen. | χαριξύνη H: Mus. = testt. | διαβεβόητο H: Mus. **5417** v. l. gl. 5424 (Pears. 313) **5422** ἐπιχειρενομοῦντες H: Mus. | χρωμένοις H (K[A]): Mus. = K[S] **5423** ἐπιχειρία Mus., tum φερουσα La. **5424** ἐπιχητιὰς H: accent. Mus. | v. l.: gl. 5417 **5425** ‘tempto επιχιλιαδον’ La. **5426** ἐπιχιλὲς H: Heins. Voss. Kust. **5427** ἐπιχιλοῦντες H: Alb. **5428** ἐπιχνοῦν H: accent. Heins. Voss. **5429** επηχθισθαι (Schm.)· ⟨δια⟩βεβλησθαι ci. La. **5432** ἐπὶ χροός· ἐπὶ χρωτός Kust.; le. επιχαρις malit La. coll. Ph ε 1796

5433 ἐπιχρίσας· περιχέας
5434 ἐπιχρισταί· ἐπιχρωννύμεναι D
5435 ἐπιχρώζω· χρίω
5436 *ἐπίχυσις· κονίασις AS[376]
5437 ἐπίχυτον· εἶδος πέμματος, καὶ νομίσματος ἐξ ἀργύρου καὶ μολύβδου κεχυμένον D
5438 ἐπιχώνια· κάρυα D
5439 ἐπιχώρησον· ὕπαγε. μείωσον
5440 ἐπιχώρια· συκοφαντικά. εἰς τοῦτο γὰρ Ἀθηναῖοι κωμῳδοῦνται (Ar. Ach. 523) D
5441 *ἐπὶ χώρας· ἐπὶ τόπου (Exod. 14, 27) vg[142]AS[389] LXX
5442 *ἐπιχωρεῖ· ἐπιγειτνιᾷ AS[375]
5443 ἐπὶ ψαμάθοις· ἐπὶ ταῖς παραθαλασσίαις ψάμμοις (Α 486) Hom.
5444 *ἐπιψαῦσαι· ἐφάψασθαι (Soph. Phil. 669) AS[492]
5445 ἐπιψαύσῃ· ἐπιθίγῃ, ἅψηται (θ 547) Hom.
5446 *ἐπιψίσει· ἐπιψιεῖ. ἐπιψωμιεῖ (AS[440])
5447 *ἐπιψηφιεῖται· ψῆφον παρέχει καὶ νίκην ⟨τοῖς ἡμετέροις⟩ AS[443] Att.
5448 *ἐπιψηφιζόμενος· ἐπικρίνων g[196]AS[268]Σ
5449 ἐπιωγαί· οἱ ἀνειμένοι τόποι καὶ ἀλίμενοι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ ὑποσκέπην καὶ καταγωγάς (ε 404) Ap.S.
5450 ἐπιωγάς· ἀνειμένοι τόποι, ἐφ᾿ οὓς δύναται ἡ ναῦς ἐπέρχεσθαι (ε 404) Hom.
5451 *ἐπιών· ἐπιπορευόμενος (Σ 546) A[484] Hom.
5452 *ἐπλάγχθην· ἐπλανήθην AS[7]
5453 ἐπλαζόμην· ἐπλανώμην
5454 ἐπλάδα· κατέδευεν D
5455 ἐπλακίζετο· τὰς κοιλίας ἐξεῖλεν D
5456 ἐπλατάγησεν· ἐψόφησεν, ἔνθεν τὸ πλαταγώνιον παίγνιον ξύλινον, ᾧ ψοφοῦσιν (Nonn. Dion. 18, 103 ..) D
5457 ἔπλει· ἐπορεύετο (Eur. Or. 63) Eur.
5458 *ἔπλεο· ἐγένου (Α 418) g[3]AS[10] Hom.
5459 *ἔπλετο· ἐγένετο g[5]A[11]Br[489]. ἠνύετο. ὑπῆρχεν (Α 506) Br[489] Hom.

5437 cf. Athen. 14, 645b-c (Pamphil.) **5439** Ph ε 1810 | **5443** cf. Schol. **5445** cf. Ap. S. 74, 34 **5448** Σ ε 781 **5449** Ap. S. 75, 1; cf. Schol. b **5456** | cf. Poll. 9, 127 **5458** E. Gen. 124 Mill. (EM 367, 34); Schol. **5459** ἐγένετο Ap. S. 75, 3; Schol.

5434 ἐπιχρηστίαι H: La. | ἐπιχρώμεναι H: La. **5435** ἐπιχρῶ H: Herw. Versl. 189 **5437** ἢ μολύβδου H: La. **5438** ἐπικώνια *Wil. dubitanter **5439** ἐπιχώρισον H: Reisk. = Ph | μείωσον de pretio mercis minuendo dici vidit Reisk. **5443** ἐπὶ ψάμοις H: Pears. 313 = Schol. **5444** ἐφαύσασθαι H: Jun. Sop. Pears. 313 = Phav. **5446** ἐπιψίση H: Mus.; om. K | ψωμισει K **5447** παρέχων H: La. = K | add. La. = K **5449** καὶ ἀμμένοι H: Schm. = Ap. S. | ὑπὸ σκέπην H: Mus.; σκέπην ὑπὸ ἀνέμων Ap. S. **5452** ἐπλαγγέην H (K): Schm. post Arcer. Kust. Jens. Luc. 93 | ἐπλανήθη H: Schm. = K **5455** εἶλεν H: La.

Hom. **5460** ἔπλευ· ἐγένου (Ι 54)
5461 *ἐπλήγην· ἐμάνην vg[4]AS[8]
Hom. **5462** *ἔπληντο· ἐπλησίαζον AS[6], ἤγγιζον (Δ 449)
Hom. **5463** *ἐπλήσθη· ἐγεμίσθη (Υ 156) vg[1]AS[9]
D **5464** ἐπλίνθευσαν· οἱ αἰχμάλωτοι πλίνθους ἐβάσταζον, ἕως τοῦ λύτρα εἰσενεγκεῖν
5465 †ἐπνύθη· ἠγέρθη. ἀνεβίωσεν
5466 †ἔπνυτο· ἐφρόνησεν
5467 *ἐποβελία· τόκος AS[49]
D **5468** ἐπόγδοον· τόνος μουσικός
D **5469** ἐπογκίαι· αἱ τοῦ πλοίου παρενθῆκαι
5470 *ἔποι· λέγοι A[44]
5471 †ἐποίθετο· ἠρώτα
5472 †ἐποιθόμην· ἠρώτουν. ἐμάνθανον
D **5473** Ἐποικιδίη· Δημήτηρ ἐν Κορίνθῳ
5474 ἐποικτίσας· οἰκτείρας
Hom. **5475** ἐποίπνυον· διηκόνουν. ἐπορεύοντο. ἐθεράπευον. ἐνήργουν (Σ 421)
D **5476** ἐποίνασεν· λύτρον ἀπέδοτο. ποινὴν ἔλαβεν τοῦ νεκροῦ
Hom. **5477** *ἐποίσει· ἐπενέγκοι (Α 89) AS[52](vg[17]; g[10]Br[526]Σ)
5478 *ἐποισθήσεται· ἐπενεχθήσεται (Cyr. in Esai. 70, 284B) vg[11]AS[41]Σ
5479 ἒ ποιπνύοντα· ἐνεργοῦντα (Q. S. 13, 352)
5480 *ἐποίχεται· ἐπιπορεύεται vg[28]AS[62], ἐργάζεται (Aesch. Cho. 956) A[62]
Hom. **5481** *ἕποιτο· ἀκολουθοίη (Γ 255 ..) A[40](vg[5]S[40]Σ)
Hom. **5482** ἐποιχόμεναι· διακονοῦσαι. ἐπιπορευόμεναι. ἐργαζόμεναι. ὑφαίνουσαι. αἱ γὰρ ἡρωΐδες ὀρθαὶ ὕφαινον (ε 62)
5483 ἐποιχνεῖ· ἐπιφοιτᾷ

5460 Schol. **5462** Schol.; cf. Su ε 2788 **5467** Σ″ (Ph ε 1865. Su ε 2832 fin.. E. Gen. 124 Mill. [EM 369, 5]) (cit. Plat. legg. 921d) **5468** (Poll. 4, 164); cf. Philol. VS 44 B6 **5475** ἐπορ. et ἐνήργ. Schol. **5477** Σ ε 785; Schol. **5478** Σ ε 786 **5481** cf. Σ ε 787; Schol. **5482** ἐπιπορ. et ὑφαίν. cf. E. Gen. 124 Mill. (EM 367, 47); ἐπιπορ. cf. Schol.

5462 ἐπλήνετο H: Kust. = K Schol.; ἔπλην Su **5464** ἐπλινθεύθησαν H: Kuhn. ad Poll. 7, 163 **5465** v. l. gl. 2919 (Alb.) **5466** ἐπνύτο H: accent. Mus.; v. l. gl. 2482 (Schm.) **5467** ἐπωβελία Mus. = K[S] Σ″ **5469** παραθῆκαι H: La. **5470** εποὶ (spir. inc.) H: spir. et accent. Mus. (qui ἔπη); εἴποι La. λόγοι H: La. = K **5471–2** h. e. ἐπυθ- Mus., cf. gl. 5573 **5473** ‘Κηρινθῳ vel Περινθῳ propter η’ La.; Ἐποικιδία Mein. **5475** ἐποίμνεον H: Sop. Kust. Jens. Luc. 93 = Schol. | διεκόνουν H: Alb. **5477** ἐποῖσαι K[Br]Σ | ἐπενέγκει H (K[S]): La. = K[A] Schol.; -κῃ K[vg], -και K[Br]Σ **5479** ἐποιπνύοντα H: Cunn. post Schm. (ἒ) et La. (ε; cit. Ξ 155), coll. Q. S. | ‘ft. dittogr. gl. 5475’ perperam La. **5480** ἐποιπορεύεται H: Mus. = K | v. l.: gl. 5529 **5481** ἀκολουθείη H (Schol.): Kust. = K[A]; -θησοι K[vgS], -θείτω Σ **5482** nov. gl. ἐπιπορευόμεναι H: contin. Flor. Salm. Voss. al. = testt.

5484 ἐποκεῖλαι· ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἐλθεῖν
5485 ἔπολμις· εἶδος μάντεως D
5486 *ἐπολυώρησας· πολὺ ἐφύλαξας (Ps. 11, 9) vg[19]AS[56]Br[398]Σ LXX
5487 *ἐπολολύζει· θρηνεῖ S[67]
5488 *†ἐπόλια· αἰγίδια AS[48]
5489 *ἑπόμενοι· ἀκολουθοῦντες vg[4]A[39]Br[419]
5490 ἐποπίζεο· ἐντρέπου. ἐπιστρέφου. κατασκεύαζε. φυλάσσου (ε 146) Hom.
5491 *ἔποπος· ὄρνεον (Zacch. 5, 9) g[35]A(S)[57] LXX
5492 *ἐπόπται· θεαταί (2. Ep. Petr. 1, 16) AS[55] N.T.
5493 †ἐποπτεύοι· ὑπολάβοι. νομίζοι
5494 Ἐπόπτης· Ζεύς. ἢ θεατής D
5495 *ἐποπτεύσαντες· θεωρήσαντες (1. Ep. Petr. 3, 2) AS[54] N.T.
5496 †ἐπορβεῖται· φθονεῖ
5497 ἐπ᾽ ὄρει· ἐπὶ τῷ ὄρει
5498 *ἔπορεν· ἔδωκεν v[21]Br[522]Σ(g[επω 3]), ἐχαρίσατο (υ 71) Hom.
5499 ἐπ᾽ ὀργῇ· ἐπὶ τρόπῳ
5500 ἐπορεξάμενος· ἐφορμήσας. ἐπελθών. ἐπιλαβόμενος (Ε 335) Hom.
5501 *ἐπόρησεν· διεπέρασεν A[50]
5502 ἐπόρθμευεν· ἔπλεεν
5503 *ἐπόρθουν· κατέσκαπτον vg[29]AS[63]. ἐδίωκον (Ep. Gal. 1, 13) N.T.
5504 ἐπορθρεῦσαι· ἐπαγρυπνῆσαι
5505 ἐπόρκιον, ἐπορκίσει· ἐπιορκίσει
5506 *ἔπορσον· ἐφορμῆσαι ποίησον (Ε 765) AS[58] Hom.
5507 ἐπορσύνετο· ἡτοιμάζετο (Xen. Cyr. 7, 5, 17)
5508 *ἔπος· ῥῆμα vg[7]A[60], λόγος (Α 108 ..) vg[7]A[60]Σ. φωνή g[7]A[60] Hom.
5509 *'ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζε'· τόν τε λόγον εἶπε καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξῄει (Α 361) S[73] Hom.
5510 †ἐπισσόμενος· προσορώμενος

5485 EM 344, 37 **5486** Σ ε 790; Ecl. AO 2, 441, 8; cf. Choerob. Epim. Ps. 122, 23 **5490** ἐπιστρέφου Schol. **5491** gl. Proph. **5492** (Poll. 3, 140) **5498** Σ ε 793; cf. Ap. S. 75, 7; Schol. Ζ 168 | **5500** ἐφορμήσας Ap. S. 75, 6 **5504** cf. Su ε 2814; (Poll. 1, 71) **5506** Schol. **5508** λόγος Σ ε 794; E. Gen. 124 Mill. (EM 367, 55); lex. Hom. ε 578; cf. Schol. (+ Schol. min.); Eust. Od. 1380, 61 (1, 3, 33 St.) **5509** Schol.

5484 ἐποκίλαι H: Voss. post Mus. | ξυρὸν H: Mus. **5485** ἔνολμις F. Jun. = EM **5486** ἐπολοιώρησας H: Mus. = testt. **5487** ἐποπολύζει H: HSt. Salm. Pears. 314 **5488** gl. del. Mus. | αἰπόλια K[Ae c.S]; cf. gl. α 2050 **5490** ἐπόπιζε H: Heins. Pears. 314. Kust. al. = Schol. **5491** ἔποτος H: Alb. = K; de falso nomin. cf. Schol. Ar. Av. 58 **5493** v. l. gl. υ 726 (HSt. Thes. 2, 1386H) **5495** ἐποπτήσαντες H(K): Kust. **5496** ἐποφθαλμιᾶι ci. La. **5497** ἐπόρει H: Mus. **5498** ἐπόρεν H: accent. Mus. **5499** ἐπόργη· ἐπιτρόπω H: Kust. **5500** περιελθὼν H: Mein. **5501** ἐπόρευσεν Abresch. **5504** ἐπορθεῦσαι· ἐπαγρυπῆσαι H: Mus. = (Su) **5509** ἐποστέφας H: Mus. | διεξείη H: Mus. = K **5510** ἐποσσόμενος Mus.

D **5511** ἐποστρακίζειν· ὀστράκοις παίζειν
D **5512** ἐποτούδιζε· κατέβαλλεν ἐπὶ γῆν (Dor. anon. fr. 12 K.–A.)
5513 ἐπ᾿ ὅτευ· διατί. ἢ ἐπὶ τίνος
Hom. **5514** *ἐποτρύνει· παροξύνει vg^{1}AS^{37}Br^{410}Σ. παρορμᾷ (Z 439)
Eur. **5515** ἕπου· ἀκολούθει (Eur. Phoen. 1274 ..)
Eur. **5516** ἐπ᾿ οὖδας· ἐπὶ τὸ ἔδαφος (Eur. Med. 1195 v. l.) (S^{65}?)
5517 ἐπουδαῖοι· ἐπιχθόνιοι
Greg.Naz. **5518** *ἐπ᾿ οὔρεϊ· ἐπὶ τῷ ὄρει (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 2 [37, 969, 5 M.]) g^{24} AS^{43}
Eur. **5519** ἐπούρισας· ἐφώρμησας (Eur. Andr. 610)
5520 ἐπούρισεν· ὥρμησεν. ἀπέπεμψεν
5521 ἔπουρος· εἶδος ἰχθύος
K+Hom. **5522** *ἔπουσαν· ἐπ᾿ εὐθείας ἤγαγεν A^{47}. ἢ συνεργοῦσαν (K 516)
5523 ἐπούσῃ· πονουμένῃ. φοιτώσῃ. [ποιούμενῃ]
Hom. **5524** *ἔπουσιν· ἐνεργοῦσιν (O 555) vg^{30}AS^{61}. ἀκολουθοῦσιν
D **5525** †ἐπουτίς· θυσία παρὰ ῾Ροδίοις
D **5526** ἐποφρύδιον· μέτωπον
D **5527** ἔποχοι· οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες (Xen. equ. 1, 6)
5528 ἐποχωτέρα· ἐπιμονωτέρα
5529 †ἐπόχεται· ἐπιπορεύεται
5530 ἔποχος· ὁ ἐπὶ τοῦ ὀχήματος
5531 *ἐποχούμενος· βασταζόμενος vg^{3}AS^{38}Br^{418}
5532 ἔποψ· ἐπόπτης. δυνάστης. καὶ εἶδος ὀρνέου (Ar. Av. 72)
D **5533** ᾿Επόψιος· Ζεύς. καὶ ᾿Απόλλων
5534 *ἐπόψομαι· θεωρήσω A^{53}
5535 *ἐπὶ τὸ σίνεσθαι· ἐπὶ τὸ βλάπτειν (Cyr. ador. 68, 193C M.) AS$^{\text{επο}64}$
Hom. **5536** *ἔπραθον· ἐπόρθησαν (Σ 454) S$^{\text{post εω}}$
D **5537** ἐπράνιξε· κατέβαλεν
LXX **5538** ἔπρασσεν· ἐπραγματεύετο (Dan. 6, 4)

5511 de ludo v. Suet. lud. 9 T.; Poll. 9, 119; Σ''' (Ph ε 1838. E. Gen. 124 Mill. [EM 368, 3]) **5514** Σ ε 795 | Schol. **5519** Schol. Eur. (609) **5520** Ph ε 1840; cf. Schol. Plat. Alc. 2, 147a (3) **5522** | Schol. **5524** Schol. |

5512 κατέβαλεν H: *Wack. **5513** ἐπότευ H: Alb. | ἐπί H: accent. Mus. **5516** ἐπ᾿ οὔδει· ἐπὶ τῷ ἐδάφει (E 734) Alb. = K **5517** ἐπ᾿ οὐδαῖοι ? H: Ald. **5518** οὔρει H: Ald. **5519** ἐφορμήσας H (Schol. Eur.): Alb. **5520** ἀπεπέμψεν (μ e corr.) H: accent. Mus. **5521** ἵππουρος Athen. 7, 304c **5522** ἔπουσεν H: K | ἐπ', π e corr. (?επ ?ιπ) H | ἤπερ οὖσαν H: La. = Schol. | 'gl. contaminata: επουρισας … ηγαγες n, επ ουριας vg unde l. explicationis K suppletur' La. **5523** incl. corrupt. πονουμένῃ esse agn. Alb. **5525** επιθυτις La. coll. gl. υ 637 | οὐσία H: Koen. Greg. Cor. 231 n.22 **5526** ἐποφρυδῶν H: L. Dind. 1934D | μετώπων H: Salm. Perg. **5529** v. l. gl. 5480 (Abresch. Misc. obs. 7, 2, 294) **5532** ἔποψ et ἐπόπτης conf. (La.) **5535** ἐποσίνεσθαι H: Jens. Luc. 93 = K **5536** ἔπραθεν· ἐπόρθησεν H: La. = K **5537** ἐπράνωσε H: Abresch. **5538** ἔπρασεν H: La.

5539 ἐπρέσβευε· πρεσβύτατος ἦν (Hdt. 7, 2, 2) D

5540 †ἔπρηξεν· ἔπεσεν. ἐκρύβη

5541 *ἔπρηξας· ἐτέλεσας (Σ 357) g[3]AS[9], ἐπλήρωσας, ἐφύσησας. ἐκύρτωσας Hom.+?

5542 *ἐπρίατο· ἠγόραζεν AS[8]Br[436]Σ(vg[1]Br[253])

5543 *ἔπρησεν· ἔκαυσεν (Θ 217 v. l.) AS[10](vg[5]) Hom.

5544 ἐπρυτάνευεν· ἐδιοίκει

5545 *ἔπρωσεν· ἐμοίρασεν g[7]Σ

5546 *ἑπταβόειον· ἑπτάβυρσον (Η 220) g[9]Σ Hom.

5547 ἑπτὰ γράμματα· τὸ ὀργίλον. ἢ σκληρόν. καὶ Σάραπιν D?

5548 †ἐπτάγρυτο· ἐπτάρνυτο

5549 ἑπτάενον· ἑπταετή D

5550 ἐπταικότα· πεσόντα (Men. Epitr. 915)

5551 *ἐπταικώς· σφαλείς vg[4]AS[15]Br[442]Σ ἢ πεπτωκώς (2. Macc. 14, 17) LXX

5552 ἐπτακέναι· κεκρυφέναι

5553 ἑπταπόδην· τηλικοῦτον τῷ μεγέθει, ἑπτὰ ποδῶν ⟨μέγεθος⟩ ἔχοντα (Ο 729) Ap.S.+Hom.

5554 Ἑπτάπορος· ποταμὸς ἐν Τροίᾳ (Μ 20) Hom.

5555 ἑπτάπους σκιά· τοῖς ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον (Ar. fr. 695, 1 K.–A.) D

5556 *ἑπτάστομον· ἑπτάπυλον (Eur. Phoen. 287 ..) AS[16] Eur.

5557 ἔπτατο· διεφορήθη. ἠφανίσθη (Ν 592) Hom.

5558 *ἑπτάτονος· ἑπτάχορδος (Eur. Alc. 446) AS[17] Eur.

5559 ἕπταχα· εἰς ἑπτὰ μέρη (ξ 434) Hom.

5560 ἑπτάχορδα· παλαιὰ μέλη δι᾽ ἑπταχόρδου ᾀδόμενα (Ar. fr. 467 K.–A.) D

5561 ἑπτάπεκτος· ἡ βαθείας τρίχας ἔχουσα D

5562 *ἐπτέρνισεν· ἐσκέλισεν (Hos. 12, 4) g[8]S[19](v[7]A[18]) LXX

5563 ἐπτερύγη· ἀνέπτη D

5564 ἐπτερύξατο· προσετρίψατο

5541 ἐτέλ. cf. Schol. **5542** Σ ε 802; cf. Schol. α 430 **5544** cf. Σ ε 801 **5545** Σ ε 803 **5546** Σ ε 804; Ap. S. 75, 10; Schol. **5551** Σ ε 805 | **5553** Ap. S. 75, 11 | Schol. **5558** Schol. Eur. (447) **5559** Ap. S. 75, 12; Schol. **5561** cf. Su ε 2867; Ecl. AO 2, 436, 7; E. Gud. 514, 13 St.; E. Gen. 124 Mill. (EM 368, 10) **5564** cf. Ph ε 1853

5540 v. l. gl. 5565 (Kust.) **5542** ἐπρᾶτο H: Biel. = ΚΣ **5545** ‘e πεπρωται a recentiore poeta vel grammatico ficta’ La. **5547** ἑπταγράμμ(α)τ(α)? H, -τον Mus.: La. | σαράπην H: Mus. | cf. Artem. oneir. 5, 26; Riess 1942–3 **5548** ἐπτάρνυτο emend. le. esse agn. Alb. **5551** le. ἐπτωκώς H: Kust. Biel. = ΚΣ **5552** ἐπτηχέναι Kust., vel επτακεῖν La. **5553** ἑπτάδην H: Mus. | nov. gl. ἑπταπόδων H: contin. et corr. Mus. | add. La., cf. Schol. | ἔσχατον H: Heins. = Schol. **5555** le. ἑπτάπους H: Schr. **5560** διπτάχορδον H, ἑπτὰ χορδῶν Mus.: Mein. **5561** ἑπταπέκτιος H (Ecl. E. Gud.): Heins. = Su E. Gen. **5563** ἐπτερύγε H: Mus. **5564** ἐπταρύξατο· … ἀπετρίψατο Ph (sed gl. π 4212 cft. Theodor.)

LXX **5565** ἔπτηξαν· ἐκρύβησαν. ἔπεσαν. *ἐφοβήθησαν (Iob 38, 17) (g^{11}Σ)
LXX **5566** *ἔπτη· [ἔπτηξαν] ⟨ἐπετάσθη⟩ (Iob 20, 8) v^{επο6}g^{1}A^{14}
5567 †ἐπίστην· ἐξεπλάγην
5568 ἐπτόημαι· πεφόβημαι
D **5569** ἐπτοιῆσθαι· τὸ ὀργᾶν πρὸς συνουσίαν
5570 †ἐπτόκασεν· ἐκάλυψεν
D **5571** ἔπτυσχλοι· ἀνδρεῖον ὑπόδημα (Hermipp. fr. 67 K.–A.)
Hom. **5572** ἐπτύσσοντο· ἐκραδαίνοντο (N 134)
5573 *πύθετο· ἤκουεν vg^{1}AS^{5}(Σ). ἠρωτα vg^{1}A^{5}(Σ). ἐμάνθανε vg^{1}AS^{5}. τὸ αὐτὸ καὶ †τό ἐπιθμός†
D **5574** ἐπύκασεν· ἐνεκάλυψεν (Sapph. fr. 100 V.)
5575 *ἐπυλλίοις· στίχοις AS^{4}
D **5576** ἐπυστιᾶτο· ἐπυνθάνετο
5577 *ἐπῳάζουσι· νεοττεύουσιν S^{13}, ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς βοῶσιν (Cyr. in xii proph. 1, 614, 15) g^{2}AS^{13}Σ(v^{επο18}Br^{893})
Att. **5578** ἐπωβελία· παραβόλιον τῆς δίκης. ἔστι δὲ τὸ ἀκόλουθον τῷ τῆς καταδίκης τιμήματι ὄφλημα, ὡς Δίδυμος, τὸ ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος· οἱ δὲ τὸ †ιτʹ
D **5579** ἐπῴζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς. Αἰσχύλος Νιόβῃ μεταφορικῶς· ‘ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῴζει … τοῖς τεθνηκόσιν’ (fr. 154a, 7 R.)
5580 ἐπωδός· ἡ ἐπᾴδουσα τοῖς νοσοῦσι παισίν
5581 *ἐπωμάδιον· τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων (Ap. Rh. 1, 738) (g^{12})
N.T. **5582** *ἐπώκειλαν· ἐπανέπαυσαν (Act. 27, 41 v. l.) AS^{21}
LXX **5583** *ἐπωμίδα· ὡς λέντιον AS^{18}, ἱερατικὸν περιβόλαιον (Exod. 25, 7) AS^{18}(g^{10})
Hom. **5584** ἐπ᾽ ὤμων· ἐπὶ τῶν ὤμων (A 46)

5565 ἐφοβ. cf. Σ ε 807 **5566** gl. Iob **5569** Ph ε 1859 **5571** Poll. 7, 89 (cit. Hermipp.); cf. Phryn. praep. soph. 25, 22 **5572** Ap. S. 75, 13 **5573** cf. Σ ε 810 **5576** cf. Ph ε 1863 **5577** | Σ ε 812 **5578** Σ''' (Ph ε 1868. E. Gen. 124 Mill.? [EM 368, 55]); Su ε 2831; cf. Harp.$^{epit.}$ 132, 5; lex. rhet. 255, 29 (V^{1}); Su ε 2832; lex. Patm. 154 (LGM 164); τὸ ἕκτον (μ.) τοῦ τιμ. Schol. Luc. 66, 15; Schol. Plat. leg. 921d.; Poll. 8, 39. 48 (cit. Isae. fr. 63 S.). 9, 60 **5580** Σ ε 813 **5581** E. Gen. 124 Mill. (EM 368, 40); cf. Su ε 2837 **5582** gl. N. T. (Act. 68, p.88, 3 Alb.) **5583** ἱερ. περιβ. cf. gl. Oct. ε 25; περιβ. Su ε 2838 (Δ) **5584** Schol.

5565 nov. gl. ἔπεσαν H: contin. Palm. Voss. Kust. al. | v. l.: gl. 5540 **5566** ἔπτης H: La. = gl. Iob | incl. Schm., e gl. 5565 cens. La. | suppl. La. = gl. Iob **5567** v. l. gl. 3775 (Schm.) **5568** πέφοβισμαι H: Alb. **5569** ἐπτόλισθαι H: Schm. = Ph | ὄργανον H: Schm. **5570** v. l. gl. 5574 (Sop. Kust.) **5571** ἐπτύσκυ H: I. Bekker **5572** ἐπτύσοντο H: Pears. 315. Alb. = Ap. S. **5573** ἐμάνθε H: Mus. = K **5574** ἐπύκλισεν H: Biel. **5578** ἐπωβέλεια H: Mus. = Σ''' Lex. Patm. lex. rhet. | περιβόλιον H: Meurs. Att. lect. 5, 13 | τὸ τῆς … τίμημά τι ὄλημα H: Meurs. | ιτ H: ἐπιδέκατον Mus. = Paus. attic. ε *60; δέκατον Ald. **5579** αἰσχῦλ( ) H: Mus. | ἐφιμένη H: Mus. | ἔπωζε H: Alb.; tum ⟨ζωσα⟩ La. **5581** τῶ ὤμω H: La. = E. Gen.; τον ωμον K **5582** ἐπώκιλαν H (K): Mus. | ἐπανέπαυσεν H: Mus. = K **5583** ἐπωμίδια H: Schm. = K^{AS}; -ις K^{g} gl. Oct. Su | ἱερᾶται H: Mus. = gl. Oct.

5585 ἐπώνασθε· [ἐπώνυμος] 〈…〉
5586 ἐπώνυμοι· οἱ τῶν φυλῶν ἐπώνυμοι ἥρωες, οἵπερ ἦσαν δέκα D
5587 *ἔποπα· ἀλεκτρυόνα ἄγριον AS^{επω17}
5588 ἐπωπᾷ· ἐφορᾷ, ἐποπτεύει (Aesch. Eum. 275) D
5589 ἐπωπάζει· τὰ αὐτά D
5590 Ἐπωπέτης· Ζεὺς παρὰ Ἀθηναίοις D
5591 ἐπώπῃ· ἐπόπτῃ, ἐφορῶντι D
5592 ἐπωπίδες· ἐπίσκοποι. ἀκόλουθοι. παρὰ Λακεδαιμονίοις D
5593 Ἐπωπίς· Δημήτηρ παρὰ Σικυωνίοις. [καὶ Ἐπωτίς] D
5594 ἐπώρεον· ἔθαπτον D
5595 〉ε πωρεῖν· πενθεῖν, κλαίειν
5596 ἐπωρεύει· ὡραῖα συντελεῖ D
5597 ἐπωριάζειν· μεριμνᾶν D
5598 ἐπώρουσαν· ἐφώρμησαν (Δ 472) Hom.
5599 †ἐπωρυδόν· ἐπιρρεόντως D
5600 *ἐπωρύετο· ἐπένθει ἢ φωνὴ θηρίων AS^{16}
5601 ἐπώχατο· ἐπικεκλιμέναι ἦσαν (Μ 340) Hom.
5602 *ἐπωρωθησαν· ἐτυφλώθησαν (Ep. Rom. 11, 7) vg^{7}AS^{19}Br^{900} N.T.
5603 ἐπωστρίδες· αἱ κατὰ Σάμον ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν D
5604 Ἐπωφελής· ὁ καλούμενος Ἐφιάλτης D
5605 *ἐπῴχετο· ἐπορεύετο (α 143) vg^{9}Σ Hom.
5606 εραι· [εἰσπνεῖ. ἢ κοιλία.] *γῆ g^{6}S^{25}Br^{999}(A^{23}). καλὴ [γῆ] 〈καὶ〉 ποθεινή (Mosch. 3, 89) A^{21}. ἐπιθυμεῖ (Eur. Med. 974) vg^{5}AS^{18}Σ
5607 ἐράασθε· ἐπιθυμεῖτε (Π 208) Hom.
5608 ἔραδος· παρὰ τὸ ἐρίζειν. †παιδίονα νῖκος συνδρομή. λοιδορία. ἀνεξικακία D

5586 Schol. Dem. 20, 94 (208). 24, 18 (49); Arist. Ath. Pol. 53, 4; cf. Schol. Aeschin. 3, 39 (88); Harp.$^{epit.}$ 133, 1 (cit. Dem. 24) (Σ″ [Ph ε 1874. Su ε 2842]) **5592** – ἀκόλουθοι Schol. Lycophr. 1176 **5595** cf. Schol. Soph. OC 14 | gll. π 4509. 4510. 4511 **5598** Schol. **5601** Ap. S. 75, 14; Schol. **5605** Σ ε 816; Schol. c **5606** γῆ Su ε 2887 (Δ); Hdn. epim. 35–6. 218; Theogn. can. 15, 16 Alp. (p. 6, 30 C.); ἐπιθυμεῖ Σ ε 817 **5607** Schol.

5585 ἐπώνασθαι H: La. | incl. La. (‘e gl. sequ.’), tum lac. **5587** ἔπωπα H (K): Mus. | ἀλεκτρύωνα H: Mus. = K **5590** ἐπωπετὴς H: accent. La. | περὶ H: Scal. **5591** ἐπωπεῖ(?) H: Mus.; ἐπωπῆι ci. La. | ἐπόπτι(?) H: Mus. **5592** ‘π. Λακεδ. vix huc pert.’ La. **5593** f. l. agn. Alb. **5594** v. l..: gl. 4438 **5595** ἐπωρεῖν H: Baun. 1914, 194 post Kust., coll. gll. π 4509–10; contra v. l. gl. 5600 cens. La. **5599** ἐπώρυδον H: accent. Mus. | ἐπιρέοντος H: Schm. **5600** ἐπορύετο H: Mus. = K | ἐπέθν[?η ?ει] H: ἐπένθ- Mus., -ει Kust. | v. l.: gl. 5595? **5601** ἐπωρoράχαται H: Schm. = Ap. S.; ἐπώχετο Schol. **5603** ἐπέχουσαν H: Mus.; ‘scil. parientibus cf. EMaass, de Aesch. Suppl. 14, 3’ La. **5604** cf. gll. 4612. ω 489 **5606** ἐρᾶ H: conf. c. ἔρα agn. Kust.; ad εἰσπνεῖν cf. Schol. Theocr. 12, 12–16b; κοιλία ad νείαιρα ret. Perg. | γῆ om., καὶ add. La. = K **5608** παιδίων νεῖκος Kust. Jens. Luc. 93; ‘nondum expeditum cf. gl. α 6933?’ La. | ἀλεξικακία H: L. Dind.

5609 ἐρᾳδιούργησεν· …

Hom. **5610** ἔραζε· χαμᾶζε. *εἰς τὴν γῆν (M 156) vg^{10}AS^{12}Br^{1000}. χαμαί (Mosch. 2, 66) vg^{10}AS^{12}

5611 *†ἔραζεν· ἔθαζεν. ἐποίησεν S^{26}

5612 ἐραίσθη· ἀπωλετο (Π 339). διεσκεδάσθη, διεχωρίσθη (Pind. fr. 111, 5)

Hom. **5613** ἔραμαι· ἐρῶ, ἐπιθυμῶ (Γ 446)

5614 *ἐράμενος· ἐπιθυμήσας AS^{24}

5615 *ἔρανα· ἐκ συνεισφορᾶς AS^{17} δῶρα g^{εργ4}AS^{17}Σ. ἢ †δόσις πολλῶν αὐτῶν† γινόμενα συμπόσια

5616 †ἐράναι· βωμοί†

D **5617** ἐρανέμπολοι· οἱ ἐξ ἐράνων ἐμπολῶντες

5618 *ἐρανίζεται· συλλέγει vg^{3}AS^{16}

5619 ἐράνιζε· ἀνῄρει. ἐσκύλευεν

5620 *ἐράνιον· ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον g^{7}Σ ⟨ἢ ἀνταπόδοσις⟩

Hom. **5621** *ἐραννῆς· ἐπεράστου. καλῆς AS^{22}. τιμίας (I 531) [ἢ ἀνταπόδοσις]

D **5622** ἔρανον· συνεισφορά. *δῶρον (Br^{587}). εὐωχία. ἢ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. ἢ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον

5623 *ἐράνου· συλλογῆς (Dem. 21, 101) AS^{20}Σ

5624 [ἔραζε· εἰς γῆν. χαμαί]

D **5625** ἐράπεδα· ἃ ἡμεῖς δαπέδα

Hom. **5626** ἐράπτομεν· ἐβουλεύομεν (π 379)

5627 †ἐραπτήρ· θηρευτής

5628 †ἐράραστον· ἐράσμιον

5629 *ἔρας· γῆς A^{23}(g^{6}S^{25})

5630 ἐρᾶσαι· κενῶσαι

D **5631** ἐρασιχρηµάτους· φιλαργύρους (Xen. mem. 1, 2, 5)

D+K **5632** ἐράσμιον· ἐπίδοξον, ἐπέραστον, ἀγαπητόν, *ἐπιθυμητόν Br^{582}

5610 Schol.$^{Ant.}$ Callim. hy. 2, 41 | Ap. S. 75, 19; εἰς τὴν γῆν EM 369, 27; Schol.; lex. αἱμ. ε 10 **5613** Schol. **5615** δῶρα Σ ε 818 **5617** cf. Σ″ (Ph ε 1879. Su ε 2889) **5618** cf. Schol. Aeschin. 3, 45 (101); (Poll. 4, 43) **5620** Σ ε 819; lex. αἱμ. ε 26 (E. Gud. 515, 7 St. EM 369, 31) **5621** – καλῆς Ap. S. 75, 20; E. Gen. 125 Mill. (EM 369, 49); Schol. **5622** cf. Schol. Aeschin. 2, 41 (90b); Schol. Plat. leg. 915e **5623** Σ ε 820; cf. lex. αἱμ. ε 26; (Poll. 3, 129. 8, 157) **5631** (Poll. 1, 42)

5610 contin. H: nov. gl. Mus. | χάμαζε H: accent. Ald. **5611** v. l. gl. 5691 (Sop.) | ἔθυσεν K **5613** ἐρᾶμαι H: accent. Mus. **5614** ἔραμος H: Mus. = K **5615** ‘immo ἔρανοι’ La. | ἐκαν εἰσφορὰς H: Mus. = K, accent. L. Dind. 3, 1960C | ἐκ δόσεως τῶν π. ἀνθρώπων γιν. Buchw. [cit. La.] **5619** ἐνάριζε agn. Pears. 315. Kust. **5620** ἔρανον Ph; ἔρανος lex. αἱμ. **5620–1** incl. trsp. Perg. Hemsterh. **5622** ἔραννον H: Guyet. Kust. = testt. **5624** dittogr. gl. 5610 (Voss.) **5625** ἐραπίδα H: Hemsterh.; ‘ex εραζε ab Alexandrino formatum’ La. | ἐλαπέδα H: Kust. **5627** v. l. gl. 4116 (Hemsterh.) **5628** v. l. gl. 4429 (Pears. 315. Alb.)

5633 *ἐραστής· φίλος. ἐπιθυμητής vg[1]. ἢ ⟨ὁ⟩ παρὰ τὸν μικρὸν τοῦ ποδὸς δάκτυλος D
5634 *ἐρατά· ἐραστά. καλά Br[1234]. ἐαρινά. ἐπέραστα, ἐράσμια (Γ 64) Hom.
5635 *ἐρατίζων· ἐρῶν. ⌊ἐπιθυμῶν (Λ 551) S[27] Hom.
5636 *ἐρατεινή· ἐρασμία (g[εργ2]). ἐπιθυμητή (h. Cer. 423)
5637 †ἐρατεινεύειν· στρατεύεσθαι. ἢ δυσφορεῖν
5638 Ἐρατινοί· ἔθνος ὑπεράνω Ἀράβων D
5639 *ἐρατινόν· ἐπέραστον (S[28]). ἔνδοξον
5640 ἐρατόν· ἐράσμιον. ἡδύ. ποθεινόν, ἐπιθυμητόν
5641 ἐράτυθεν· ἀνεπαύσαντο
5642 ἐραχάται· οἱ δεσμεύοντες D
5643 ἔραχος· τὸ δράγμα. Βοιωτοί D
5644 *ἔραται· ἐπιθυμεῖ vg[4], ἐρᾷ (Ι 64) Hom.
5645 †ἔρθει· φθέγγεται
5646 ἔρβως· εὔρως D
5647 ἔργα· ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν (Ι 390 ..)· ποτὲ δὲ τὰ κατὰ τὴν γεωργίαν (Μ 283 ..). ἢ ἐργάζει Hom.
5648 ἔργαθεν· ἐκώλυσεν
5649 Ἐργαῖος· ἀέριος Ζεύς D
5650 ἔργανα· ἐργαλεῖα, σκεύη χειρῶν D
5651 ἐργαλεῖον· ἐργαστήριον παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 117 K.–A.) D
5652 Ἐργάνη· ὡς δαπάνη. ἐργασία. [ἐργατική· †δόρυ τεχνῖτις. ἐργάτις]. παρὰ δὲ Σαμίοις ἡ Ἀθηνᾶ ἐλέγετο ὡς ⟨...⟩ D
5653 ἐργαστῖναι· αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι D
5654 ἐργάται· οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοὶ παρὰ Ἀττικοῖς. τοὺς παρ' ἡμῖν ἐργάτας ἐκεῖνοι μισθωτούς Att.
5655 Ἐργάτια· ἑορτὴ Ἡρακλεῖ τελούμενη παρὰ Λάκωσιν D
5656 ἐργατίναι· ἐργάται D
5657 *ἐργᾷ· ἐργάζῃ (Gen. 4, 12 ..) A[11] LXX

5633 (Poll. 3, 69) **5634** καλά et ἐπέρ. Schol. **5635** Schol.; ἐπιθ. Ap. S. 75, 21 **5637** Ph ε 1891 | **5639** Schol.[A] Cyr. **5644** Schol. **5648** E. Gen. 125 Mill. (EM 369, 53) **5652** Su ε 2901; cf. Paus. ε 61 (Σ′′′ [Ph ε 1892. E. Gen. 125 Mill. (EM 369, 51)])

5633 ⟨ὁ⟩ Hemsterh. **5637** ἐρατειχεύειν Ph; cf. gl. α 6988 **5639** ἐράτινον H: accent. Mus. **5641** ἐρατοθὲν H: Mein. | ἀνεπανάσατο H: Mus. **5642–3** cf. Fick 1904, 92. Be. 1, 305 **5644** ἐρᾶται H: accent. Mus. **5645** varie def. F. Specht, Zt.vgl.Spr. 59, 1931, 65. E. Fränkel, Mél. Boisacq 1, 374; ἔρβει Voss. (ordo); ἐρέει ci. La. **5646** 'veriloquii gratia fictum' Solms. Unt. 123, 1 **5647** ἢ ἐργάζει del. Mus.; ad ἐργᾷ ret. Schm. **5648** ἐχώρισεν add. EM (Schol. Λ 437) **5649** si ad ἔργα *segetes*, Ἐρσαῖος Mein. 1857, 609. Λερίοις ὁ Cor. **5652** incl. aliam gl. esse vid. Wil. ap. Wentzel Ἐπικλ. 2, 5 | ἐργατικὴν H: Ald. | δούλη Drag. | τέχνησις H: Kust. | nov. gl. ἐργάτις H: contin. Voss. Pears. 316. Kust. | ἀθήνα H: accent. Mus. | ἔλεως H: ἐλέγετο Alb., ὡς Wil.; ὡς ἔργοις ἐπιστατοῦσα Paus. **5654** ἐργᾶται H: accent. Mus. | ἐκείνοις H: Mus.

D **5658** ἐργάτις· τὴν Νεοβουλείαν λέγει, καὶ παχεῖαν (Archil. fr. 208 W.)

D **5659** ἐργατῶνες· οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς τόποι, ἔνθα οἱ οἰκέται κοιμῶνται, οἱ παρὰ Ἀττικοῖς †ἐργάωνες· παρὰ δὲ Κρησὶν ἐργάτωνες οἱ ἐπὶ τῆς ταφῆς τῶν τεθνηκότων τεταγμένοι

D **5660** ἔργει· κωλύει (Hdt. 8, 98, 1)

D **5661** ἔργεσθαι· κωλύεσθαι (Hdt. 5, 57, 2 ..)

5662 †ἐργεῖται· οἱ ἐπ᾽ ἀγρὸν οἰκέται

5663 ἐργέτην· ἐργασίαν

5664 ἔργετος· φραγμός

5665 ἔργμασι· κωλύμασι. περιφράγμασιν

Eur. **5666** *ἔργματα· πράγματα (Eur. Or. 160) (vg^{1}AS^{9})

D **5667** ἔργνυσι· κρύπτει, κατακλείει

D **5668** ἐργομωκῶν· ἐμπαίζων

Ap.S. **5669** ἔργον· [διόρθωμα. στήριγμα. βάσις. ἐνώτιον. ὄχημα.] ὁ δὲ ποιητής, ὅταν ψιλῶς λέγῃ μηδενὸς συμφραζομένου, τὸ κατὰ γεωργίαν δηλοῖ (e. g. π 140)

5670 ἔργον· δυσχερές, *δύσκολον A^{12}. ἢ ποίημα

D **5671** ἐργότρυς· κατάσκοπος ἔργων

D **5672** ἐργύλον· ἐργάτην. Ἴωνες

5673 ἐργῶδες· ὀχληρόν. *δύσκολον AS^{8}

5674 *ἐργωδέστερον· δυσκαταληπτότερον. σπουδαιότερον g^{7}AS^{10} (v^{6}). ἢ πλέον τι AS^{10}

5675 *ἔρδε· πρᾶττε (Δ 29) g^{2}(S^{εργ15})

Hom. **5676** *ἔρδοι· πράττοι (Ξ 261) vg^{3}A^{5}

Hom. **5677** ἔρδειν· πράττειν (O 148). θύειν. [πράσσειν]

5678 ἐρδόμενον· θυόμενον

5679 ἐρδόντων· πλουτούντων. θυόντων. τελούντων. πρασσόντων

5680 *ἔρεαι· ἐρευνᾷς (Cert. Hom. et Hes. 3) AS^{72}

D **5681** ἐρέας· τέκνα. Θεσσαλοί

Hom. **5682** *ἐρεβεννή· σκοτεινή vg^{45}A^{75}(S^{εργ14}) [ἐρέβη] (Θ 488)

5658 Suet. convic. 36 T. (le.); παχ. Eust. Il. 1329, 37 (4, 836, 2 V.) (cit. Archil.) **5665** Schol. Opp. hal. 4, 477 | **5669** ὁ – Ap. S. 75, 22 **5670** δυσχερές Schol. Dem. 24, 51 (119a. b); Schol. Luc. 104, 16 **5675** Schol. **5676** Su ε 2913; cf. Schol. **5677** πράττειν Su ε 2912; πράττειν, θύειν Apion 237, 6 L. (LGM 15, 6); E. Gen. 125 Mill. (EM 370, 16); θύειν – Ap. S. 75, 24 **5682** Schol. |

5658 νεοβουλίαν H: Hemsterh. Abresch. Misc. obs. 7, 2, 295 | ὡς παχ. H: La. **5659** ἐργάτωνες H: accent. Pears. 316 | ἐρχατῶνες Mein.; ερκωνες La. **5662** v. l. gl. 5930 (Ruhnk. in Alb. Auct.) **5664** ‘immo εργμος Poll. 1, 251’ La. **5666** ἐργμάτων = Eur. **5667** ἐργνύει H: La. = s **5669** incl. ad ἕρμα pert. agn. Kust. **5672** στάτην H: Guyet **5674** εὐκαταληπτότερον H(K^{AS}): La. = K$^{g(v)}$; ἀκατα- Kust. Hemsterh. **5676** πράξοι Schol. **5677** πράσειν H: Mus. = Ap. S.; incl. Schm. tacite **5680** ἔρεσαι H: Kust. = K | ἐρεύνα H(K^{A}): La. = K^{S} **5681** cf. gl. 5692. Baun. Zt.vgl.Spr. 27, 1885, 565. Be. 1, 205 **5682** incl. del. La. ut dittogr.

5683 ἐρέβινθος· τὸ αἰδοῖον (Ar. Ran. 545) D
5684 ἐρεβίνθινος Διόνυσος· οὐδενὸς ἄξιος, παρά τινα παροιμίαν D
ἐρεβίνθινος ζωμός (com. ad. fr. 344 K.–A.)
5685 *ἔρεβος· σκότος vg[40]AS[52]Br[437]. ζόφος, νύξ (Π 327) Hom.
5686 *†ἔρει· ἀνιᾷ. ἀπολλύει AS[73]
5687 ἐρέειν· ἐρωτᾶν. *ζητεῖν. λέγειν (Γ 83) S[86] Hom.
5688 ἐρέεινεν· (δ 137) 〈...〉 Hom.
5689 ἐρεείνων· (h. Merc. 564) 〈...〉
5690 *ἐρεείνω· ἐρωτῶ A[80](S[85])
5691 ἔρεζεν· ἔθυεν (Β 400). ἔπραττεν Hom.
5692 ἐρέεσφι· τέκνοις D
5693 ἔρεθε· ἐρέθιζε (Γ 414) Hom.
5694 ἐρέθει· ἐρεθίζει, παροξύνει
5695 *†ἐρεθέντα· ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα (Φ 282) AS[81] Hom.
5696 *†ἐρεθέντι· ληφθέντι AS[54]
5697 *ἐρέθιζε· παρόξυνεν (Α 32) AS[84] Hom.
5698 *ἐρεθίζει· παροξύνει A[64] [νηρύεται]. λυπεῖ (Deut. 21, 20). LXX
†μηρύεται
5699 *ἐρεθισμός· παροξυσμός (Deut. 31, 27 ..) vg[26]Br[441] LXX
5700 Ἐρεθίμιος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Λυκίοις. καὶ ἑορτὴ Ἐρεθίμια D
5701 ἐρέθοιμι· ἐρεθίζοιμι. [ἐρωτήσοιμι]
5702 *〉ερέθονται· κρέμονται (Β 448 v. l.) AS[74] Hom.
5703 †ἐρέθων· διακόπτων. κατεπείγων. ἀπὸ τούτου καὶ ἐρεγμὸς ὁ
κύαμος ὁ διακεκομμένος
5704 *ἐρεῖ· λέγει AS[63]. ἐρωτᾷ

5683 Ph ε 1902; Scholl. Ar. Ran. 545. cf. Ach. 801 (Su ε 2919); Eust. Il. 948, 47 (3, 520, 4 V.). **5684** cf. Su ε 2920; Prov. Bodl. 431; Zenob. vulg. 3, 83; Macar. 4, 15 | cf. Ph ε 1901 **5685** σκότος Su ε 2917 (Δ); E. Gen. 125 Mill. (EM 370, 26); Schol. **5687** ἐρωτᾶν cf. Su ε 2922; λέγειν cf. Schol. **5690** Su ε 2924 (Δ); Hdn. epim. 246; cf. Schol. Κ 558 **5691** Schol. | **5697** Schol. **5698** παροξ. cf. E. Gen. 125 Mill. (EM 370, 31) **5702** cf. Schol.

5683 ἐρέαινθος H: HSt. Flor. Salm. al. = Ph **5686** τείρει (Kust. coll. gl. 6526) vel ἐρέθει (Schm. coll. Ap. Rh. 3, 1103) c. αἱρεῖ conf. | ἀπολύει H: Perg. Kust. = K **5687** ἄγειν H: La. = K; λέξειν Schol. **5688–9** una gl. H: sep. et lacunas indic. Schm.; 5688–90 olim coniunctas esse cens. La. **5690** ἐρεεινῶ H: accent. Mus. **5691** v. l.: gl. 5611 **5692** gl. 5681 cft. Voss. Kust.; ερεσσι Puchstein, Epigr. Gr. in Aeg. rep. 76 (= Geffken, Gr. Epigr. 223, 7) cft. Baun. (ad gl. 5681) | v. l.: gl. 7105 **5695** v. l. gl. 6129 Voss. Kust. Bentl. Ep. ad Mill. 36 (Works 2, 287) **5696** ἐρεθέντι [sic] H: h. e. αἱρ- Kust. Hemsterh. Bentl. l. c. **5698** νηρύεται del. Faber ad Anacr. p.157 | ult. βαρύνεται (med. pro act.) ci. La. **5700** ἐρεθύμιος H: La. coll. Syll.[3] 724 | ἐρεθιμία H: accent. Kust., **5701** spat.ἐρέθοιμι H | incl. ad ἐρέοιμι (λ 229 c. Schol.; Kust.) **5702** ἠ〉ερέθονται Guyet. Kust., cf. Schol.; gll. η 190. α 1385 cft. Alb. | κρέμονται H: Mus. = K, cf. Schol. **5703** v. l. gl. 5765 (Kust.) | ἐπὶ H: Schm. | ἔρεγμος H: accent. Mus.

5705 ἔρειδε· συντόμως ἔσθιε. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων

LXX **5706** ἐρείδει· ἐπιστηρίζει, ὑποστηρίζει (Prov. 29, 23)

5707 *ἐρείδει· στηρίζει S^{87}(v^{3})

5708 ἔριθος· ἐρεθιστής. παροξυντικός

Hom. **5709** *ἐρεικόμενος· περισχιζόμενος (Ν 441) g^{16}

Hom. **5710** *ἔρειο· ἐρώτησον (Λ 611) g^{37}

D **5711** ἐρείσματι· ὑποβαστακτῆρι

Eur. **5712** ἐρεῖσαι· ἐπερεῖσαι, ἐπιστηρίξαι (Eur. Rhes. 487)

Hom. **5713** ἐρεισάμενος· ἐπερεισθείς, ἐπιστηριχθείς (Β 109)

5714 †ἐρεκρούων· στηρίζων

Hom. **5715** *ἐρείομεν· ζητήσομεν AS^{68}. ἐρωτήσομεν (Α 62) v^{6}g^{7}AS^{68}

Hom. **5716** Ἐρεμβοί· νομάδες. *Αἰθίοπες (g^{εργ3}), Ἄραβες, Ἰνδοὶ Ἀράβιοι (δ 84)

Ap.S. **5717** *ἐρεμνή· σκοτεινή (g^{46}AS^{69}Br^{608}). μέλαινα. οἱ δὲ ἐρεβεννὴ παρὰ τὸ ἔρεβος. καταπληκτική (Δ 167) (S^{69})

5718 *†ἐρέμοισιν· ἀποκλείσμασιν AS^{79}

Hom. **5719** *ἔρεξα· ἔπραξα (Ι 453) vg^{29}(AS^{70}). ἔθυσα (δ 352)

Hom. **5720** *ἐρέοντο· ἠρώτων (Α 332) AS^{60}

5721 ἐρέοι· εἴποι

Hom. **5722** ἐρέουσα· ἐροῦσα, λέξουσα, *φέρουσα (A^{56}). ἀγγέλλουσα (Α 419)

5723 *†ἔρεπτα· τροφεῖα g^{17}AS^{61}

5724 ἐρέπτει· ἐρέφει

Ap.S.? **5725** *ἐρεπτόμενοι· ἐσθίοντες g^{18}AS^{57}. ἀπὸ τοῦ τῆς ἔρας τουτέστιν τῆς γῆς ἅπτεσθαι. ἐπὶ γὰρ τῶν νεμομένων τετραπόδων τάσσεται ἡ λέξις (Ε 196) (AS^{57})

Hom. **5726** *ἐρεσσέμεναι· κωπηλατεῖν (Ι 361)

5705 Σ″ (Ph ε 1905. Su ε 2930); cf. Ph ε 1903; Schol. Ar. Pac. 31b (Su ε 2948) **5709** cf. Schol. **5710** Schol. **5713** Schol. | **5715** | cf. Schol. **5716** Ἄραβες E. Gen. 125 Mill. (EM 370, 41); Ἄραβες, Ἰνδοί cf. Schol. **5717** σκοτ. cf. Schol.; – ἔρεβος Ap. S. 75, 27; cf. Schol. Ap. Rh. 1, 219–20 **5720** cf. Schol. **5722** ἀγγελλ. cf. Schol. **5724** cf. Schol. Pind. Py. 4, 427a = 240; Poll. 7, 120 **5725** – ἔρας Ap. S. 75, 28; – γῆς cf. E. Gen. 125 Mill. (EM 370, 48); Schol.; Schol. Pind. Pyth. 4, 427a = 240 **5726** Schol.

5705 ἔρει δὲ H: Mus.; ἐρέσσειν Σ″ (h. e. ἐρείδειν Kust.); ‘utrumque derivationis gratia pro ερπετει Poll. 6, 42’ La. | ἔσθεις H: Guyet. Flor. ad Ar. Pac.25. Sop. al. **5707** ἔρει δὲ· στηρίζει H: Schow 300 n.18 = K **5708** ‘fictum’ La. **5709** περιχιζόμενος H: Flor. Brun. Jens. Luc. 93 = K, cf. Schol. | v. l.: gl. 5850 **5710** ἔροιο H: HSt. Voss. Pears. 316 = Phav. Schol. **5714** ἐρε⟨ίδων· ἐγ⟩κρούων Alb. **5715** ἐρωτήσωμεν Schol. **5716** ἴνδιοι (ἴ postea insert.?) H: Mus. = (Schol.) **5717** οἶον ἐρεβ. Ap. S. **5718** ‘immo ερυμνοισιν’ La. **5721** εἴπει H: Mus. **5722** φεροῦσα H: accent. Mus. | ἀγγέλουσα H: Mus.; ἀπαγγελοῦσα Schol. **5723** h. e. θρέπτα (Pears. 317. Kust.), cf. gl. θ 717 **5724** ἐρεπτεῖ H: accent. Pears. 317. Alb. | τρέφει H: Schm. **5725** ἐπὶ τοῦ H: Mus. = (Ap. S.); ἐκ Schol. **5726** ἐρεσσάμεναι H: Mus. = Schol. | κο(?)πηλατεῖν? H: Mus.? = Schol.

5727 ἔρεσθαι· πυνθάνεσθαι. *ἐρωτᾶν (α 405) vg[35]AS[53] Hom.
5728 ἐρησιμετρίην· τὴν γεωμετρίαν D
5729 Ἐρέσιος· Ἀπόλλων D
5730 †ἐρεσκίη· θρησκεία
5731 †ἐρεσμεῖ· καταπνεῖ
5732 †ἐρεσμεί· κώπη
5733 †ἐρεσμίονες· αἱ χεῖρες
5734 ἐρέσσει· [ἐρεσχελοῦντες· φλυαροῦντες.] ἐλαύνει κώπῃ
5735 ἔρεσσον· ἤλαυνον. ἐκωπηλάτουν (ι 490) Hom.
5736 ἐρεσχελεῖ· ἀηδίζεται. ὀχλεῖται. ἐρεθίζει. ἀδολεσχεῖ. χλευάζει, *παίζει (v[10]g[11]A[66]), σκώπτει. διαμάχεται (A[67])
5737 *ἐρεσχελία· φιλονεικία. φλυαρία (Greg. Naz. or. 27, 3 [36, 16A M.]) (vg[32]A[51]). ἔνστασις (A[51]) Greg.Naz.
5737a ⟨ἐρεσχελοῦντες· φλυαροῦντες⟩
5738 ἐρετή· ἐπιθυμητή
5739a * ἐρέταις· κωπηλάταις (Plat. Alc. I, 125c) (vg[43]A[62]Br[579]) K
5739b ⟨ἐρευταί·⟩ κατάσκοποι D
5740 *ἐρετμαῖς· κώπαις g[5]Br[993](v[4]) [ἐρετμαί]
5741 *ἐρετμόν· κώπη (λ 77) g[5](A[78]). καὶ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον (Plat. com. fr. 3, 4 K.–A.) Hom.+D
5742 ἔρετο· ὡρμήθη D
5743 *ἐρετμῶσαι· κώπαις ἁρμόσαι (Eur. Med. 4) g[14]A[59] Eur.
5744 Ἐρέτρια· πόλις ⟨Εὐβοίας⟩ (Β 537) Hom.
5745 ἐρετριάζει· σκώπτει. ἢ παίζει D

5727 cf. Ph ε 1904. Schol. **5735** Ap. S. 75, 31; ἐκωπ. Schol. b **5736** ἐρεθίζει et χλευάζει [Did.] 21; cf. Σ ε 822; παίζει cf. Moer. p. 197, 2 (ε 56 H.); σκώπτει cf. lex. rhet. 258, 29 **5737** φλυαρία Su ε 2935 (Δ); E. Gen. 125 Mill. (EM 371, 1); lex. Greg. or. 164, 8 (LGM 177, 8); Schol. Luc. 11, 12 **5739a** cf. Su ε 2937; E. Gen. 125 Mill. (EM 370, 51); Ep. Hom. ε 13 **5741** κώπη cf. Ap. S. 75, 30; Schol. **5744** EM 371, 6; Schol. Aeschin. 1, 113 (247)

5728 ἐρεσιμήτρην H: La. post Alb. ('Alexandrini poetae ab ερα· γη') **5729** ἐρέσειος H: Voss. **5730** h. e. θρησκίη (Kust.) | θρησκία H: Mus. **5731–2** 'ex ἐρέσσει [Alb.]· κωπηλατεῖ [Mus.] varie corrupta' La.; ad gl. 5731 Schm. cft. Schol.[QV] ε 83 ἐρέχθων· καταπίνων ('vix recte' La.) **5733** ἐρεσμῶσαι χεῖρας· ⟨ ⟩ Mein. 1857, 609 (potius ἐρετμῶσαι χέρας ad Eur. Med. 4 Schm., cf. gl. 5743. Nonn. Dion. 34, 246. 41, 112) **5734** ἐρέσει H: Schm. | incl. sep. gl. Ald., post gl. 5737 trsp. Cunn. post Voss. | nov. gl. ἐλαύνει (ἐ rubro scr.) Mus. | κώπ( ) H: La. post Schow 300 n.20 **5735** ἐρέσειον H: Mus. = testt. **5736** ἐρεσκλεῖ H: HSt. = [Did.]; ἐρεσχηλ- Σ Moer. lex. rhet. | nov. gl. ἐρεθίζει H: contin. Pears. 317. Kust. Alb. = testt. **5737a** v. ad gl. 5734 **5738** αἱρετή agn. Alb. **5739a** -της bis testt. **5739b** contin. H: nov. gl. et le. suppl. La. (post Herw. 1895, 342) | κατασκόπ( ) H: La.; -οις Ald. **5740** dittogr. incl. Schm., nisi nov. gl. sine expl. **5742** cf. Fick 1905, 179. Be. Lex. 252. gll. 6057. 6059 **5744** add. La. = testt.

D **5746** Ἐρετριακὸς κατάλογος· ἐπὶ Διφίλου (Ol. 84, 3 [442/1]) ψήφισμα ἐγράφη ἐξ Ἐρετρίας καταλέξαι ὁμήρους τοὺς τῶν πλουσιωτάτων υἱούς. τοῦτο οὖν τὸ ψήφισμα ἔχει ἐπιγραφήν 'Ἐρετριακὸς κατάλογος'

D **5747** Ἐρετριέων ῥῶ· Ἐρετριεῖς τῷ ρ̄ κατακόρως χρῶνται

D **5748** ἐρέτανεν· ἤλαυνε τὴν ναῦν

D **5749** ἐρετίνης· ναύτης

LXX **5750** *ἐρεύγεται· ἀναβάλλει (Lev. 11, 10) $g^{19}A^{82}$

Hom. **5751** *ἐρεύγετο· ἐβρύχετο. ἔβρυεν (ι 374) A^{65}

Greg.Naz. **5752** ἐρευγομένη· βράττουσα (Greg. Naz. c. 2, 1, 19, 8 [37, 1271, 9 M.])

D **5753** ἔρευε· ἐρεύνα

D **5754** ἐρεύθει· ἐρυθρὸν ποιεῖ (Opp. hal. 2, 610)

LXX **5755** *ἐρεύξεται· βρύσεται (Hos. 11, 10 . .) g^{48}

D **5756** ἐρεύθεται· πίμπλαται. λάμπεται

D **5757** ἐρευθιόωντες· ἐρυθριῶντες

D **5758** ἔρευθος· ἐρύθημα, αἰδώς, ἄνθος

Hom. **5759** ἐρεύθων· ἐρυθριῶν, φοινίσσων, ἐρυθραίνων (Λ 394)

5760 ἐρευνᾶν· ζητεῖν (Aesch. PV 1038)

Hom. **5761** ἐρεῦσαι· ἐρυθρὰν ποιῆσαι τῷ αἵματι ἢ βρέξαι (Σ 329)

D **5762** ἐρεύσομεν· ζητήσομεν

D **5763** Ἐρεχθεύς· Ποσειδῶν ἐν Ἀθήναις

Hom. **5764** ἐρεχθομένη· σαλευομένη. †ἐλαμβανομένη. *βαρυνομένη (Ψ 317) ($vg^{22}A^{55}$). ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταρασσομένη

Hom. **5765** ἐρέχθων· διακόπτων (ε 83) 〈. . .〉

5766 *ἔρεψα· ἐστεφάνωσα $g^{28}A^{77}Br^{612}$, ἔστεψα. ἐστέγασα $g^{28}Br^{612}$, ᾠκοδόμησα. ὠρόφωσα (Α 39) $g^{28}Br^{612}$

5767 *ἐρέψιμον· στεγάσιμον $S^{93}(g^{30})$, ἢ βοσκηματῶδες χωρίον

D **5768** 'ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν'· στεγάσομεν πρὸς ἀέτωμα (Ar. Av. 1110)

5746 Ph ε 1908; cf. Macar. 4, 16 **5747** Diogen. 4, 57 **5755** gl. Proph. **5758** ἐρύθημα Schol. Ap. Rh. 1, 726–27 **5759** φοιν. – Schol. **5761** – ποιῆσαι Ap. S. 75, 32; – αἵματι Schol. **5764** – ἐλαμβ. EM 371, 53; βαρυν. cf. Schol. **5766** ἐστεφ. et ἐστέγ. Ap. S. 75, 33; ἐστεφ. et ὠροφ. E. Gen. 126 Mill. (EM 371, 55); Schol. **5768** Schol. Ar.; Poll. 7, 119 (cit. poetas)

5746 le. ἐρετριακὸς H: Mus. = Ph | ἐξερετρίας ἐγράφη H, a litt. β α ord. indic. | κατάλεξαι H: accent. Mus. **5747** contin. H: nov. gl. rubr. = test. **5748** ἠρέτανεν Lob. Prol. 186 n.28 (hoc vel ἠρέταινε id. Rhem. 235); κραυγάνω, κλαγγάνω cft. La. **5749** ἐρετάνης H: La. (: ερετης = εργατινης : εργατης) **5753** cf. ad gl. 3743 **5754** ἐρευθεῖ H: accent. Alb. = Phav. **5758** αἰδῶς H: accent. Mus. **5759** ἐρευθῶν H: accent. Pears. 317. Alb. = Schol. **5763** ἐρεχθρεὺς H: Meurs. Cecrop. p. 47 **5764** ἐλαυνομένη Mus. = EM; ἐπιλαμβανομένη Erbse **5765** v. l.: gl. 5703, unde suppl. **5766** ὀρόφησα H: ὠρ- Mus., -φωσα Pears. 317. Biel. = K E. Gen. Schol. **5768** le. ἐρέψομεν H: Mus. | προσαιετὸν H: Mus. | στεγάσωμεν H: Jungerm. ad Poll. = | προσαέτωμα H: Mus.

5769 *ἐρέω· λέξω (A 297) (g[38]). ἀπαγγελῶ (B 257). σημαίνω (Ψ 226). ἐπερωτῶ Hom.
5770 ἐρέων· μαντευσόμενος. ἐρωτήσων. ζητήσων (H 128) Hom.
5771 *ἔρημα· ἀφύλακτα Br[594]. δειλά. οἰκτρά (E 140) Hom.
5772 †ἔρημαι· βούλομαι ἐρωτῆσαι D?
5773 ἐρήμη· μονομερὴς δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδιαιτηθῇ D
5774 ἐρήμησιν· νομάσιν D
5775 Ἐρημήσιος· Ζεὺς ἐν Λέσβῳ D
5776 ἐρήμωσον· ἀποσκέδασον
5777 ἐρημία· ἡ ἐκπύρωσις (Eur. Tr. 26) Eur.
5778 *ἐρημικῷ· εἰς τὰς ἐρήμους διάγοντι (Ps. 101, 7) A[16](g[9]) LXX
5779 ἐρημόθωκος· ἐρημόδομος D
5780 ἔρημον· μάταιον. καὶ τὸ πλανᾶσθαι
5781 *ἐρήμους· ἀπεριστάτους A[15]
5782 ἐρήμους λόγους· τοὺς ἀπόρους. ματαίους Att.
5783 ἐρηρέδαται· ἐρηρεισμέναι εἰσί (Ψ 284). [καὶ ἐνήρμοσται] Hom.
5784 *ἐρηρεῖσθαι· ἡρμόσθαι. ἠσφαλίσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 500, 23 ..) vg[3]A[13]
5785 *ἐρίηρες· εὐάρμοστοι (Γ 378) (A[14]) Hom.
5786 †ἐρηρετλᾶται· ἐρηριασμένοι εἰσίν
5787 ἐρήριπται· πέπτωκεν
5788 *ἐρήρεισται· πέπηγεν (Cyr. trin. 394, 7 ..) vg[2]A[12]. ⟨καὶ ἐνήρμοσται⟩
5789 ἐρηρεισμένος· ἀσφαλής, πεπηγμένος (Cyr. in xii proph. 1, 280, 24 ..)
5790 ἐρήρισται· ἐρίζει (Clem. Al. protr. 7, 73, 3 [? Hes. fr. 308])

5769 cf. E. Gen. 126 Mill. (EM 372, 7); λέξω Schol. A; cf. Apion 237, 9 L. (LGM 315, 9); ἀπαγγ. cf. Schol. Ψ **5770** ἐρωτήσων – cf. Apion 237, 8 L. (LGM 315, 8); ζητήσων Ap. S. 76, 1; cf. Schol. **5773** Σ ε 827; Zenob. vulg. 3, 84; Diogen. 4, 67; Prov. Bodl. 432 **5778** cf. Su ε 2964; Ecl. AO 2, 440, 9 **5783** Ap. S. 76, 3; E. Gen. 126 Mill. (EM 372, 44); Schol. | **5785** EM 374, 27; Schol. **5787** cf. Su ε 2971 (Δ)

5771 δειλεί H: Scal. **5772** ἐρήομαι Schulze QE 98 n.5 ('quidni ερησομαι?' La.) | ἐρωτήσω H: Mus. **5773** διετηθῇ H: διαιτ- Mus., κατα- Heins. = Σ; καταδικασθ- Prov. **5775** de -ήσιος cf. Schol.[bT] Y 404c | λέσβ( ) H: Mus. **5779** ἐρημοθωκὸς H, -θῶκος Ald.: accent. Schm. tacite | ἐρημολόγος H: *Wil. **5783** ἐρηρέδαπαι H: Mus. = testt. | incl. ad gl. 5788 trsp. Alb. | v. l.: gl. 5786 **5784** ἡρμόσθη H: Schow 301 n.6 = K | ἠσφαλεῖσθαι H: Schow **5785** ἐρηρες, ί add. sscr. post ρ, H | εὐάρμοστον H: La. = EM (cuius le. est ἐρ. ἑταῖροι), Schol. **5786** gl. del. Mus.; v. l. gl. 5783 **5788** ἐρήρισθαι H: Mus. = K | incl. e gl. 5783 **5789** ἐρηρισμένος H: Mus. **5790** ἐρήριται H: Buttm. Gr. Gr. 1, 335[1]; 'forma susp. ex uno Hesiodo Aristobuli nota' La.

---

[1] Citation from Schm.; I have not established in which of the many edd. the correction was first made; it was later than 1817.

Hom. **5791** *ἐρίσαντες· φιλονεικήσαντες (Ν 109) A[11]
5792 ἐρήσεο· ἐρωτήσειας
5793 *ἐρήσομαί σε· ἐρωτήσομαί σε (g[1]A[10]Br[581])
5794 *†ἐρήτυεν· παρεσκεύαζεν A[20](vg[4])
Hom. **5795** ἐρητύειν· παύειν. *κωλύειν Br[593]. πραΰνειν. ⌊κατέχειν (Β 75) Br[593]
Hom. **5796** ἐρήτυθεν· διακατέσχον (Β 99)
Hom. **5797** *ἐρήτυον· ἐπεῖχον. ἐκώλυον (Β 97) A[19]
D **5798** ἐρητύσαι· πραΰναι. ἀνακόψαι. ἀναπαῦσαι. κωλῦσαι (Ap. Rh. 2, 234)
D **5799** ἐρῖ· πολύ, μέγα. ἰσχυρόν
Hom. **5800** ἐριαύχενες· [μεγάλοι.] γαῦροι, *μεγαλαύχενες (g[18]). μεγάλοι, ἀπὸ μέρους (Λ 159)
5801 ἐριβρεμέτης· μεγαλόψοφος, *μεγαλόηχος Br[910]
Hom. **5802** *ἐριβρεμέτεω· μεγάλα βροντῶντος (Ν 624) A[68]
D? **5803** ἐρίβοια· νύξ. καὶ μεγάλως τιμώμενη
Greg.Naz. **5804** ἐρίβρομον· μεγαλόηχον (Greg. Naz. c. 1, 1, 1, 23 [37, 400, 5 M.])
Hom. **5805** *ἐριβώλακι· μεγαλοβώλῳ Br[769]. εὐγείῳ (Α 155) A[92]Br[769]
Hom. **5806** ἐρίβωλος· μεγαλόβωλος (Φ 154 ..)
Hom. **5807** ἐρίγδουποι· μεγαλόψοφοι (Λ 152)
Greg.Naz. **5808** ἐριγδούποισι· μεγαλοκτύποις (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 7 [37, 1551, 8 M.])
Hom. **5809** *ἐρίγδουπος· μεγάλους ψόφους ποιῶν διὰ τῶν βροντῶν (Η 411) vg[22]A[89]
5810 ἐρίγηρυς· μεγαλόφωνος
D **5811** ἐριγνύειν· κρύπτειν. κατακλείειν
D **5812** ἔριγεν· ἔφριττεν
Hom. **5813** ἔριδα· ἔριν. μάχην (Ε 861)
D **5814** Ἐριδάντας· Ἡρακλῆς παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 118 K.–A.)
5815 *ἐριδαίνωσιν· ἐρίζωσι. φιλονεικῶσιν (Br[748])
5816 *ἐρίδεται· μανθάνει. ἐξετάζει A[58]
Hom. **5817** ἐριδήσασθαι· ἁμιλληθῆναι. φιλονεικῆσαι (Ψ 792)

5793 cf. Su ε 2973 (Δ) **5795** κωλύειν Ap. S. 76, 4; Hdn. epim. 36; κωλύειν et κατέχειν Schol. **5796** Ap. S. 76, 5; cf. Su ε 2974 (Δ); Schol. **5797** cf. Schol. | **5800** cf. Poll. 2, 135; μεγαλαύχενες Ap. S. 76, 7 **5805** E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 21); Schol. **5806** cf. Schol. **5809** E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 25); Schol. **5817** cf. Schol. |

5792 ἐρήσαιο Kust.; ἐρήσοιο La. **5794** ἤρτυεν agn. Alb. (gl. η 842) **5796** διακάτεσχεν H (κατέσχεν Su): Mus. = Ap. S.; κατεῖχον Schol. **5799** ἐρι, lin. s. ρι H **5800** incl. Schm. tacite **5802** ἐριβρεμέτης H: Schm. **5803** ἐρίβοιαν ὕξ H: Mus.; ἐ. προίξ Herw. 1895 (Mnem.), 341 | καὶ] ἡ Mus.; ἣ Herw. **5805** μεγάλω βώλω H: Sop. Heins. Pears. 318 = testt. **5806** μεγαλόψοφος H: Voss. **5810** ἐριγήροις· μεγαλοφώνως H: Piers. Veris. 199 **5811** εἰργνύειν agn. HSt. Ind. **5814** ἐριδανάτας H: Schm. **5815** φιλονεικοῦσιν H: Kust. **5816** ἐρείδεται Mus. = K

5818 *ἔριδι· φιλονεικίᾳ (Α 8) g^{32}(Br^{596}) Hom.
5819 Ἐριδίμιος· Ζεὺς ἐν Ῥόδῳ D
5820 ἐριδία· ἅμαξα
5821 ἔριδας· τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας. Ἀττικῶς D
5822 *ἐριδμαίνουσιν· ἐρεθίζουσιν (Π 260 v. l.) g^{2} Hom.
5823 *ἐριδόμενος· ἐπιστηρίζων (κ 170) (A^{56}). ἐπακολουθῶν A^{80} Hom.
5824 ἐρίδων· βαστάζων (Aesch. PV 350) D
5825 Ἐριέντης· Ἀφροδίτης ἐπώνυμον D
5826 *ἐριζέμεναι· ἐρίζειν g^{43}, φιλονεικεῖν (Α 277) Hom.
5827 ἐριζώοισι· πάνυ ζῶσιν (Greg. Naz. c. 2, 1, 32, 18 [37, 1302, 2 M.]) Greg.Naz.
5828 ἐρίηρες· μεγάλως τιμώμενοι. ἀγαθοί. πρόθυμοι. εὐχάριστοι, *εὐάρμοστοι A^{63}. μεγαλωφελεῖς. [μεγάλως θάλλοντες] (Γ 378 . .) Hom.
5829 ἐριθάκη· ἡ ὑπὸ τῶν μελισσῶν παρατιθεμένη τροφή. καὶ τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων τῶν μαλακῶν. καὶ τὰ τῶν ὑῶν ἔμβρυα D
5830 ἐριθαλές· εἶδος δένδρου D
5831 ἐριθαλῶν· πολυθαλῶν D
5832 ἐριθαλεῖς· μεγάλως θάλλοντες D
5833 Ἐριθασεύς· Ἀπόλλων ἐν τῇ Ἀττικῇ D
5834 *ἐριθεύει εἰκῆ· ἐργάζῃ μάτην ($g^{35}A^{90}$)
5835 ἐριθεύς· ὁ ἐριθακός, τὸ ὄρνεον D
5836 *ἐριθηλέα· μεγάλως θάλλουσαν (Greg. Naz. c. 1, 1, 27, 32 [37, 501, 2 M.]) A^{91} Greg.Naz.
5837 *ἐριθηλές· μεγάλως καὶ καλῶς ἢ πάνυ θάλλον (Ρ 53) [$g^{37}A^{60}$] Hom.
5838 *ἐριθηλέων· μεγάλως θαλλουσῶν (Ε 90) A^{70} Hom.
5839 ἐριθεῖαι· ἐργασίαι. ἐρεθισμοί (2. Ep. Cor. 12, 20) N.T.

5818 Schol. **5822** cf. E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 28); Schol. **5826** Schol. **5828** εὐάρμοστοι Su ε 2982 (Δ); Schol.; cf. E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 33) **5830** Diosc. mat. med. 4, 88 **5835** cf. E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 46) **5836** cf. Ap. S. 76, 11 **5837** μεγ. θάλλ. Schol.; cf. Su ε 2989 (Δ) **5838** Schol. E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 47)

5819 ἐριδήμιος Mus.; Ἐρεθίμιος La. coll. gl. 5700, ‘sed cf. n. pr. Ερεδαμος IG VII 540, 3’ **5820** ἐριδίαν H: Mus.; gll. ρ 177. 248 cft. Voss., gl. 6136 Salm. Kust., *rheda* Guyet. Pears. 318 **5821** ‘immo ειριδας cf. IG II² 1611c 137’ La. post Guyet. Kust. **5822** -ωσιν bis Schol. (ut Hom.) **5823** ἐριζόμενος H: Schm.; ἐρειδ- Pears. 318. Alb. **5824** ἐρείδων Voss. Kust. Pears. 318 **5825** Osc. *Herentas* cft. Buech. Umbr. 58; ad εντος Schulze Kl. Schr. 662 **5827** ἐρυζώοισι H: Mus. **5828** εὐάρμογοι H: Voss. Kust. Verw. = Su Schol. | incl. ad gl. 5832 Kust. Alb. **5829** μαλακτῶν H: HSt. Ind. | υἱῶν ἔμβρυμα H: HSt. Ind. **5830** ἐρυθαλὶς H: ἐρι- Mus., -λές La. = Diosc. | ‘δενδρου minus accurate’ La. **5831** ἐριθαλῶν H, -λλ- H^{c} | πολυθάλλων H: La. **5832** ἐριθεῖς H: Mus. **5833** ἐρισαθεὺς H: Voss.; Ἐριθάσεος U. Koehler ex IG II² 1362 **5834** le. ἐριθ. H: Reisk. | ἐριθεύι H: Mus. = K **5836** ἐριθαλέα H: Schm. = K **5837** ἐρίθηλες H: accent. Schm. | θάλλοντες H(K): Schm. tacite **5839** ἐριθῆαι H: Guyet. Salm. | ἐρεθισμένοι H: Schm.

5840 *ἔριθοι· οἱ γεωργοί, παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι, ἥτις ἐστὶ γῆ (Σ 550) vg^{29}. καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐριουργοί (Theocr. 15, 80). ἢ μισθωτοί

Hom. **5841a** ἐρίθοισιν· 〈...〉 (Σ 560)

5841b *〈ἔριθοι·〉 ἐργάται v^{10}A^{65}Br^{448}, γεωργοί

D **5842** ἐρικάνην· φραγμόν

D **5843** ἐρικάς· ὁ ἐρεγμός, Κρῆτες δὲ †ὠστριμάς· λέγουσι δὲ οὕτως καὶ τὰ ἰτρία. τὰ ὑπό τινων λάγανα

D **5844** ἐρίκεα· φράγματα

5845 ἐρίκει· σχίζει. πρίζει. ῥηγνύει. ἐσθίει

5846 ἐρίκεος· φραγμοῦ

D **5847** Ἐρίκη· θυγάτηρ τοῦ Ἀναγύρου

D **5848** ἐρικευθές· πυθμήν

5849 *ἐρικνωμένον· ῥυτίδας ἔχον vg^{4}A^{51}?Σ

Hom. **5850** ἐρικόμενος· σχιζόμενος (N 441)

D **5851** ἐρίκη· εἶδος φυτοῦ (Eupol. fr. 13, 4 K.–A.)

LXX **5852** *ἐρικτά· σῖτος πεφρυγμένος· καὶ κοπτόμενος εἰς ἄλφιτα g^{40}. σχιστὰ ἄλευρα (Lev. 2, 14) vg^{7}A^{53}Br^{586}

LXX **5853** *ἐρικτόν· κοπανιστόν (Lev. 2, 14) g^{6}A^{83}

Hom. **5854** *ἐρικυδέα· λίαν ἔνδοξα A^{81}(g^{17}vg^{25}). μεγάλως ἔνδοξα (Γ 65) A^{81} Br^{577}

5855 ἐρίμη· ἔξοδος

Hom. **5856** *ἐριμύκων· μεγαλόφωνων (Ψ 775) A^{82}. ἢ μυκώμενος, μεγάλως μυκῶν (A^{86}S^{ερυ62})

D **5857** ἐρινάδες· ὄλυνθοι. ἢ συκαῖ ἄρρενες

D **5858** ἐρινάζειν· συκᾶς περιάπτειν τοῖς ἐρινοῖς εἰς τελεσφορίαν

5840 καταχρ. – cf. Schol.; Poll. 1, 221 (cit. Hom.); ἐριουργοί Schol. Theocr. 15, 80 **5842** cf. Ph ε 1921; Ael. Dion. ε 62 **5849** le. Σ ε 828 **5850** Ap. S. 76, 12; cf. Schol. **5851** Paus. ε 62 (Σ″ [Ph ε 1914. Su ε 2950]); Schol. Theocr. 5, 64; Diosc. mat. med. 1, 88; cf. Hdn. epim. 227; Schol. Nic. ther. 611a; Theogn. can. 662 (p. 109, 33 C.); Choerob. 202, 1. Ep. Ps. 60, 29 (EM 276, 3) **5852** σχιστά Psell. poem. 6, 340 **5853** gl. Oct. ε 14 **5854** | Schol.; cf. Ap. S. 76, 15 **5856** Schol. | **5857** Amerias ap. Athen. 3, 76e | **5858** Ph ε 1916; cf. Paus. ε 67

5840 ἐριθοὶ H: accent. Ald. | καταχρστικῶς H: Mus. | ἱερουργοὶ H: Ald. = Schol. Schol. Theocr. **5841b** sep. et suppl. Schm. = K **5842** ἑρκάνη Ph, 'igitur vix anaptyxis [Lob. Rhem. 305], cf. gl. 5846' La. **5843** κρῆται H: Mus. **5844** ἐρήκεα H: Mus.; 'anaptyxis? sed cf. gl. 5842. idem vitium e. g. Ap. S. 76, 23 [ἐρικείου in cit. χ 334]' La. **5845** ἐρήκει H, ἐρείκει Mus.: Voss. **5847** 'genealogia e metamorphosi Alexandrina petita' La. **5849** ἐρικνώμενον H: accent. Mus. **5850** v. l. gl. 5709 (Pears. 319) **5851** ἐρείκη Paus. Hdn. Theogn. Choerob. (Schol. Theocr.) **5852** ὡς H: La. = K | ἄλφια, σχιτὰ H: Mus. = K **5854** ἐρικύδεα H: accent. Mus. **5855** v. l. gl. 3909 (Schm.) **5856** ἐριμηῶν H: Mus. = Schol. | μυκώμενος κτλ alt. gl. in K, le. εριμυκον **5857** συκαῖαι H: Mus. **5858** ἐριν-άξειν H: Mus. = testt. | συκαῖς π. τοὺς ἐρίνους Guyet, cf. testt. | ἐρίνοις H: accent. Schm.

5859 †ἐρινάς· νέας βοῦς D

5860 [ἐρινάξαι· τὸ λεγόμενον] ἐρινάσαι· ἀπὸ ⟨τῶν⟩ λεγομένων ⟨ἐρινεῶν⟩. οὕτως δὲ λέγεται συκῆ φέρουσα ὀλύνθους, ἐξ ὧν οἱ ψῆνες γίνονται. ψῆνες δέ εἰσι τὰ ἄνθη τῶν ἐρινῶν. γίνονται δὲ ἐπὶ τῶν φοινίκων ἐρινοί

5861 ἐρινάσει· ἐρωτήσει, ἐρευνήσει

5862 ἐρίνεμος· ἄνεμος μετὰ συστροφῆς

5863 *ἔρινε· ἐρώτα A[72]

5864 ἐρινεός· ἀγρία συκῆ (Z 433) Hom.

5865 ⟩ερινον· νέφος

5866 ἐρινός· ὄλυνθος ἢ σῦκον ἄρρεν D

5867 *ἐρινύας· τὰς ἁμαρτίας νῦν A[85]

5868 *Ἐρινύς· δαίμων καταχθόνιος vg[13]A[74]. ἢ Ἀφροδίτη. ἢ εἴδωλον K+D

5869 ἐρίξει· κωλύσει

5870 *ἐριοῖ· ἐργάζεται A[73]

5871 *ἐριούνης· μεγάλως ὠφελῶν A[87], ἢ μεγάλην ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν τοῖς ἀνθρώποις παρέχων (Y 34) Hom.

5872 ἐριούνιον· †πόρον τὸν ὑποχθόνιον D

5873 ἐριούνιος· πολυωφελής. ἀγαθός (Ω 360) Hom.

5874 ἐρίπει· καταβάλλει

5875 ἐρίπεια· †σκηνώματα ἐπίπεδα† καὶ τὰ ἐπὶ τὴν ἔραν [τὴν] καταπεσόντα

5876 ἐριπεῖν· καταπεσεῖν

5877 ἔριπες· δαλοί D?

5878 ἐρίπεσθαι· φθίνειν

5879 †ἐριπεσοῦσα· πεσοῦσα

5864 Su ε 2993; Hdn. epim. 36. 163; E. Gen. 126 Mill. (EM 373, 53); cf. Schol.; Schol. Oribas. 12 Σ 58 (148, 28 R.) **5868** – καταχθόνιος Su ε 2994 (Δ); E. Gud. 523. 6 St. **5871** – ὠφελῶν Su ε 2998; cf. Ap. S. 76, 16; E. Gud. 524, 21 St.; Schol.; Ecl. AO 2, 437, 6 **5872** Ph ε 1917; ὑποχθ. cf. E. Gen. 126 Mill. (EM 374, 18); E. Gud. 524, 21 St. **5873** EM 374, 18; cf. Schol. **5876** cf. E. Gud. 524, 23 St.

5859 ἐαρινάς Voss. **5860** dittogr. del. Schm. tacite | ἀπολεγομένων H: Heins. | ἐρινεῶν add. Schm. tacite, ἐρινάδων Guyet. Heins. | ἄνθη vitium lexicographi esse agn. Kust. | ἐρίνων H: accent. alii ap. Alb. | ἐρίνοι H: accent. Heins. **5861** h. e. ἐρευνάσει (Kust.) **5862** h. e. ἐριήνεμος (Guyet) **5863** ἐρέεινε Kust. Alb. **5865** ἔρινον H: α⟩ερινον La. **5866** θ(εὸ)ς ἢ H: Bochart[2]; gl. 5857 cft. Kust. | σύκον H: accent. Schr. **5867** ἐριννύας H: Voss. = K **5868** ἀφροδίτης H: La. **5869** ἔρξει La. **5870** ἐριουργεῖ La. **5872** πάρον Ph, unde παρα ν(εωτεροις) ci. La., cf. Ap. S. 76, 16; πόμπον [τὸν] Erbse **5874** ἐριπεῖ H: accent. Schm. tacite; ἐρείπει Kust. | καταβάλει H: ed. 1521 **5875** ἐρείπια Mus. | οικηματα ημιπτωτα La. coll. gl. 5880 | τὴν del. Mus.; γῆν (interpr. praec. ἔραν) Holwerda 1969, 320 **5877** ριπιδες ci. La. **5878** φθονεῖν H: Reisk. **5879** v. l. gl. 5883

---

2 Kust. ap. Alb. cites Hieroz. II IV p.569, but I have not been able to verify this ref.

Eur. **5880** *ἐρίπιον· τὸ ἡμίπτωτον οἴκημα (Eur. Bacch. 7) vg[34]A[88]. ἢ πτῶμα A[57]Br[903]

5881 *ἐριπίων· πτώσεων τῶν τειχῶν vg[42]A[66]

Eur. **5882** *ἐρίπνας· ὑψηλὰ μέρη 〈...〉 (Eur. Phoen. 1168) g[45]A[62]

Hom. **5883** ἐριποῦσα· καταπεσοῦσα (E 357)

Hom. **5884** *ἔριπε· κατέπεσεν (E 68) vg[5]A[52]

D **5885** ἐρίπναι· αἱ ἀπερρωγυῖαι πέτραι (Ap. Rh. 2, 1247)

D **5886** ἐρίπνη· κορυφή. ἄκρα. κρημνός

Hom. **5887** ἐριπών· ἀνατρέπων. καταπεσών (E 309)

Hom. **5888** *ἔρις· φιλονικία (A 177). μάχη vg[23]

5889 ἐρίσαι· παῖξαι

5890 *ἐρίσει· ὑποστηρίξει A[50]. στερεώσει. ιπαίξει. φιλονικήσει A[76]

5891 ἔρισεν· ἔπεσεν. ἤρεττεν

Hom. **5892** ἐρισθενέος· μεγαλοσθενοῦς (T 355). μεγαλοδυνάμου

5893 ἐρισθενές· μέγα. ἰσχυρόν

5894 ἐρίσμασιν· εἰρεσίαις

LXX **5895** *ἔρισμα· στήριγμα (Prov. 14, 26) v[8]A[55]

D **5896** ἐρίσκηπτα· ἱερὰ βοτάνη, εἰς ἣν ἂν εἶρις ἐπισκήψῃ

Hom. **5897** ἐριστάφυλον· καλλιστάφυλον. πολύν. ἢ τὸν ἐξ εὐγενοῦς σταφυλῆς ἢ μεγάλης (ι 111)

5898 †ἐριστήρ· μαρσίππιον, σάκκος. ἢ ἔρκτης καὶ πράκτης

LXX **5899** ἐρισύβη· ὁ ὡς κονιορτὸς κατερχόμενος καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον (Deut. 28, 42 ..)

D **5900** ἐρισφάραγος· μεγαλόηχος. ὑψηλόφωνος (Pind. fr. 6d Sn.)

D **5901** ἐριταρβής· μεγάλως δειλός

5883 lex. Hom. ε 780; cf. Su ε 3005; Schol. **5884** cf. Schol. **5885** Σ''' (Ph ε 1918. E. Gen. 126 Mill. [EM 374, 29]) **5886** ἄκρα E. Gen. 126 Mill. (EM 374, 33); cf. Psell. poem. 6, 341 **5887** | cf. Schol. **5888** Ap. S. 76, 18; Apion 237, 12 L. (LGM 315, 12); E. Gen. 126 Mill. (EM 374, 41); Schol. | **5892** Ap. S. 76, 20 | cf. Schol. **5896** cf. Diosc. mat. med. 1, 4 **5900** (Eust. prooem. Pind. 16 [3, 291, 19 Dr.])

5882 lac. indic. La., qui suppl. του τειχους **5883** v. l.: gl. 5879 **5884** ἐρίποο(?) H: -πε Mus., accent. Ald.; εριπωθη K **5887** ἐρίπων H, conf. cum ἐριπών agn. Alb. **5888** φιλονεικία H (testt.): La. **5889** ἔρσαι Kust. | πνίξαι H: Mein. **5890** ὑποστηρίξαι H: Mus. | φιλονικῆσαι H: Mus. | ὑποστηρίξει, στερεώσει ad ἐρείσει Pears. 319. Alb. (cf. gll. 5706–7) | πνίξαι H: Pears. 319 = K; πνίξει ad ἔρσει Perg., ad ἐρεθίσει Kust. **5892** ἐρισθενέας H: Schm. = testt. | μεγαλοσθένους H: accent. Schm. tacite | μεγαλοδυναμία H, -άμους Mus.: La.; μεγάλα δυναμένου Schol. **5894** ἐρέσμασιν Kust. **5895** ἔρεισμα Pears. 320. Kust. **5896** ἐρίσκηπα H: Sop. Voss. | ἀναιρις H: (ἂν Ald., ἔρις Mus.) Kust. **5897** πολύνητον H: Reisk. **5898** μαρσίπιος H, -ππ- Mus.: Jun. | ἐρκτὴς H: accent. Mus. | ῥίσκος et ῥεκτήρ conf. (La.) **5899** ἐρυσίβη Guyet. Pears. 320; 'idem vitium passim' La. **5900** μεγαλαύχην H: La. | ὑψηλοφόρος H: D'Orvill. Crit. Vann. 45 **5901** ἐριτάρβης H: accent. Schm.

5902 ἐρίτιμον· ἰσχυρῶς τετιμημένον, *ἄγαν ἔντιμον g^{21}A^{59}Br^{623}, μεγαλότιμον (Β 447) g^{21}Br^{623}(A^{ευρ45}) Hom.
5903 †ἐρίτω· λαμβανέτω
5904 ἐριφίας· χίμαρος D
5905 ἐριφήματα· ἔριφοι. Λάκωνες D
5906 Ἐρίφιος· ὁ Διόνυσος (gl. Ital. 157 K.–A.) D
5907 Ἔριφος· ὁ μικρὸς αἶξ, ὁ ἐν τῷ ἔαρι φαινόμενος, ἤγουν ὁ πρώϊμος· χίμαρος δὲ ὁ ἐν τῷ χειμῶνι
5908 *Ἐριφύλης· τῆς χρυσίου προδεδωκυίας τὸν A^{75}(g^{41}) ἴδιον A^{75} ἄνδρα g^{41}
5909 Ἐριφύλλιον· τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἑρμῆ⟨ν⟩ D
5910 ἐρίφυλλος δρῦς· ἡ πλατύφυλλος καὶ ἡ καλούμενη φελλός D
5911 †ἔριψ· σωμάτιον
5912 *ἐρίψαι· ἀφανίσαι Br^{840}. στεγάσαι. καταρρῖψαι
5913 *ἐρίψιμα· πτώσιμα vg^{33}A^{54}
5914 ἐριωδία· ἅμαξα
5915 ἐριώδυνον· μεγαλώδυνον D
5916 ἐριώδων· μεγάλους ἔχων ὀδόντας D
5917 ἐριῶλαι· ἀνέμων συστροφαί, αὖραι, πνοαί (Ap. Rh. 4, 1778) D
5918 ἐριώπιδος· εὐώπιδος D
5919 †ἐριωπιζόμην· ἠτεχνιτευόμην. ἢ σύμμικτα σχήματα εἶχον
5920 Ἐριώπις· μεγαλόφθαλμος. καὶ ἡ Ἀγχίσου γυνή D
5921 *ἔρκαδε τεῖχος· ἔπιπτεν A^{5}
5922 ἐρκάζειν· σκώπτειν
5923 ἐρκάνη· φυλακή D
5924 †ἔρκατος· φραγμός
5925 ἔρκεϊ χαλκείῳ· τῷ τῶν ἀσπίδων κυκλώματι (Ο 567) Hom.

5902 μεγαλότιμον Su ε 3011 (Δ); Schol.; cf. Ap. S. 76, 21; E. Gen. 126 Mill. (EM 374, 55) **5906** cf. Apollod. FGrHist 244 F 132 **5907** E. Gen. 126 Mill. (EM 575, 7) **5910** Eust. Il. 994, 41 (3, 668, 11 V.). al. **5917** cf. Schol. Ar. Equ. 511 (Su ε 2999); – συστροφαί Schol. Ap. Rh. 4, 1776–81b; πνοαί cf. EM 375, 11 **5920** | cf. Schol.^{T} N 429 **5925** cf. Schol.

5902 ἰσχυρὸν H: Kust. **5903** gl. del. Mus. | αἱρείτω H^{c} **5904** ἐριφέας H: Guyet | χείμαρρος H: Mus. **5905** ἐριφιήματα H: La. **5906** ἔριφος H: Faber, Epist. 1, 59 = St. Byz. **5907** in mg. H (E. Gen.): damnat Kust. | ἄερι, ἄε del., ἔα sscr. H **5908** χρυσίῳ Mus. | προσδεδωκυίας H: Sop. Salm. = K **5909** Ἐρίφιον ci. La. | ἑρμῆ H: Mus. **5910** le. ἐρίφυλλος H: Schm. tacite | ἐρίφλοιος Agathocl. ap. Eust. | φέλος H: Mus. **5911** θρίψ· ζῳδάριον Mein. (σκωληκιον La.); ἔριψ = ἐρείπιον, πτωμάτιον Lob. Paral. 290 **5912** καταρίψαι H: Mus. **5913** ἐρίψημα H: Mus.; i. q. ἐρείψιμα (Schm.) **5916** ἐριοδὼν H: Voss. **5917** ἐριωλαί H: accent. Alb., cf. Theogn. can. 676 (111, 28 C.) **5919** h. e. ἐρρωπιζόμην (HSt. Ind.) (v. l. esse gl. 6050 cens. La., recte obloq. Leurini 1983, 145) | ἢ τεχνητευόμην H: Kust. | εὔμικτα Σ‴ **5921** ἔρκα H: La. = K **5922** εἰκάζειν agn. Kust. coll. gl. 807 **5923** ἐρκατὴ H: Alb. **5924** v. l. gl. 6125 (Pears. 320) **5925** le. ἔρκεϊ, H: ed. 1520 = Schol.

5926 ἑρκεῖαι· οἰκίαι. τείχη. φραγμοί. σκηναί

5927 ἑρκίοις· τειχίοις

Ap.S.+? 5928 ἑρκείου Διός· τοῦ ἀσφαλίου. ἢ τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν (χ 334–5). ἔστι δὲ ἕρκειος Ζεὺς παρὰ Ἀθηναίοις

D 5929 ἕρκεσι· δικτύοις. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β′ (fr. 2 R.)

D 5930 ἑρκῖται· οἱ ἐν ἀγρῷ οἰκέται

D 5931 Ἑρκύνια· ἑορτὴ Δήμητρος

D 5932 ἕρκη· ὅπλα. Σοφοκλῆς Τρωίλῳ (fr. 630 R.)

D 5933 *ἑρκίον· κύκλος αὐλῆς (σ 102) A[7]. οἰκία (Ap. Rh. 2, 1073) A[6]. τειχίδιον (vg[1]A[6]). στεφάνη δώματος A[7]

D 5934 ἑρκόπεζα· τὰ τῶν νεῶν ἔξωθεν περιτιθέμενα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβατὰ εἶναι, ἀκανθώδη ξύλα

Hom.+Ap.S. 5935 *ἕρκος· ἀσφάλεια (Δ 299) (A[4]). τεῖχος vg[2]A[4]Br[570]. περίβολος. ⌊περίφραγμα (Α 284) A[4]Br[570] ὡς τῶν ὀδόντων τὰ χείλη (Δ 350) ἕρκος ἤγουν φραγμός, ὡ⟨ς τὸ⟩ 'αἱμασιὰς λέξοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος' (ω 224). καὶ λίνον· 'ἕρκει ἐνιπλήξωσιν' (χ 469)

Hom. 5936 *ἕρμα· ἔρεισμα (Δ 117) A[7]. [ἢ ἔργμα]. ἢ τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενον, ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης· καὶ Ἀνακρέων (PMG fr. 58)· 'ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάτων φορεῦμαι'. καὶ τὸ τὴν ναῦν ἔρεισμα στηρίζον. καὶ τὸ σκήνωμα τῆς νεώς

D 5937 ἑρμαῖ· παραφυάδια δένδρων ἄχρηστα, οἷς παίζοντας ἑρμομαχεῖν λέγουσιν

5938 *ἕρμαιον· εὕρημα vg[1]A[4]Br[885], ἢ κέρδος (vg[1]A[4]Br[885])

5928 ἢ – Ap. S. 76, 22 **5929** Ph ε 1922; cf. Poll. 5, 26 (cit. Pherecr. fr. 201 K.–A.). 10, 132 **5930** Amerias ap. Athen. 6, 267c **5934** Ph ε 1928 **5935** cf. Ap. S. 76, 24; Apion 237, 14 L. (LGM 315, 14); – τεῖχος E. Gen. 126 Mill. (EM 375, 13); τεῖχος et περίφραγμα Schol. A; Ecl. AO 2, 438, 1; περίφραγμα et λίνον Schol. Pind. Nem. 3, 89a = 51; περίφραγμα Su ε 3017. Hdn. epim. 36; cf. EM 375, 28 (le. ἑρκίον) **5936** ἔρεισμα Schol.; cf. Ap. S. 76, 29; Su ε 3022; E. Gen. 126 Mill. (EM 375, 43); Poll. 1, 115. 10, 134; τὸν – θαλάσσης cf. Ael. Dion. ε 63 **5938** Tim. lex. ε 49 | E. Gen. 126 Mill. (EM 376, 15)

5926 ἐρκεῖαι H: spir. Alb. **5927** ἐρκείοις H: spir. Alb., -κί- Schr. tacite **5928** le. ἐρκίου H (Ap. S.): Mus. | ἐρκίου et ἔρκειος H: spir. Alb. (Ap. S.) **5930** ἐρκῆται H: Cas. ad Athen. = Athen. | v. l.: gl. 5662 **5931** ἐρκηνία H: Potter ad Lycophr. 153 (Ἑρκυνία Heins.); cf. Nilsson, Gr. Fest. 353 **5933** ἔρκιον H: spir. ed. 1521 | τείχιον K[vgA] **5934** ὑπὲρ βατὰ H: Mus. **5935** ἔρκος bis H: spir. Pears. 320 = Ap. S. | φραγμὸς ὦ H: add. Mus.; φρ. ω′ Mein. | αἱμασίας H: accent. Mus. | λέξοντ' H: Heins. Pears. 320. Jungerm. ad Poll. 7, 137 = (Ap. S.) | ἔρκει πληωξώσιν H: Pears. Bos. Obs. 162. Jungerm. = Ap. S. **5936** ἔρμα H: spir. Pears. 320 = (Ap. S. Schol.) | ἔρισμα H: Mus. = Ap. S. Schol. E. Gen. (Su) | νέργμα H: Pears. Alb.; le. ad expl. ἔργον | θαλάσης H: Ald. | ἀσίμων H: Ald. | φόρευμαι H: accent. Mus. | ἔρισμα H: Mus. | στηρίζων H: Mus. **5937** ἐρμαὶ H: spir. et accent. Mus. | παίζοντες H: Verw. | ἐρμομάχην H: spir. ed. 1521, -μαχεῖν HSt. Ind. **5938** ἔρμαιον, εὕρημα H: spir. bis Alb. tacite

5939 Ἕρμαιος λόφος· τοὺς σωροὺς τῶν λίθων ἑρμᾶς, τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς γινόμενους εἰς τιμὴν τοῦ θεοῦ· ἐνόδιος γὰρ (π 471) Hom.
5940 ἕρμακες· αἱ ὕφαλοι πέτραι. ἢ αἱμασιαί D
5941 ἕρμακον· ὄρνεον D
5942 ἑρμάσαι· ἐλαφρῶς περιελίξαι (Hippocr. art. 44 [4, 188, 3 L.]?) D
5943 ἑρμάσει· †μαλάσσει. στηρίζει D
5944 ἕρματα· περιφράγματα. *ὑπερείσματα (Α 486) (g³A⁶Br⁵⁷¹). ἐνώτια A⁶, ἀπὸ τοῦ εἴρεσθαι (Ξ 182). ⌊καὶ ὕφαλοι πέτραι (Anacr. PMG fr. 58) A⁶ Hom.+
5945 Ἕρμειος· ἀπὸ δήμου. λέγονται γάρ τινες Ἕρμειοι τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς D
5946 †ἕρμεον· σωρὸς λίθων
5947 †ἑρμή· ἔξοδος
5948 ἑρμηνεύοντες· φράζοντες D
5949 Ἕρμηνοι· Σειληνοί D
5950 *Ἑρμῆς· κῆρυξ ⟨θεῶν⟩ A⁵
5951 Ἑρμῆς ἀμύητος· Ἀθήνησιν ἐν τῇ ἀκροπόλει D
5952 Ἑρμῆς· τὸν Ἑρμῆν ἐπὶ πόσεως ἰδέας ἔλεγον, καθάπερ Ἀγαθοῦ δαίμονος καὶ Διὸς σωτῆρος. καὶ ἐν τοῖς κλήροις· οἷον ἀγαθός οἰωνός. καὶ πέμματος εἶδος κηρυκειοειδές D
5953 Ἑρμῆς τρικέφαλος· Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι (fr. 566 K.–A.). τοῦτο ἔφη παίζων κωμικῶς, παρόσον τετρακέφαλος Ἑρμῆς ἐν τῇ τριόδῳ τῇ ⟨ἐν⟩ Κεραμεικῷ ἵδρυτο
5954 Ἑρμῆς στροφαῖος· ὁ παρὰ στρόφιγγι τῆς θύρας ἱδρυμένος D
5955 †ἕρμια· πόδες κλίνης
5956 ἑρμῖνα· πόδα κλίνης, ἀπὸ τοῦ ἐνείρεσθαι τῷ ἐνηλάτῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ Ἑρμᾶς ἐγγεγλύφθαι (ψ 198) Hom.

5939 – ὁδοῖς cf. Schol. c **5944** ὑπερείσματα cf. Schol. A; – ἐνώτια cf. Ap. S. 76, 29; ἐνώτια Schol. Ξ; ὕφαλοι – cf. Harp.[epit.] 134, 15 (Σ″ [Ph ε 1929. Su ε 3026]); lex. rhet. 256, 23 (EM 375, 54); Schol. Luc. 63, 1; Poll. 1, 115 **5945** Ph ε 1939; cf. St. Byz. ε 119 (277, 20 M.) **5951** cf. Prov. Bodl. 428; Diosc. mat. med. 4, 63 **5952** – ἔλεγον Athen. 1, 32b (cit. Stratt.); – σωτῆρος Ph ε 1938; cf. Poll. 6, 100; – ἰδέας et πέμματος εἶδος Schol. Dem. 21. 147 (507b) **5954** cf. Ph ε 1934 **5956** – κλίνης Ap. S. 77, 4; Su ε 3041 (Δ); Schol.; cf. Ecl. AO 2, 436, 1

5939 ἑρμαῖος H: spir. Pears. 320 | ὀφος, λ sscr. ad init. H | ἑρμὰς H: spir. et accent. Mus. | τοῖς ὁδοῖς H: Jens. Luc. 95 | v. l.: gl. 5946 **5940** ἔρμακες H: spir. Schr. | αἱμασίαι H: accent. Mus. **5941** ἔρμακον H: spir. Schr.; ἐρίθακον Ruhnk. in Alb. Auct. **5942** οχυρως ci. La. **5943** ασφαλιζει La.; βαστάσει (et στηρίξει) Erbse **5945** cf. gl. 5960 **5946** v. l. gl. 5939 (Alb.) **5947** v. l. gl. 3909 (Schm.) **5949** 'vix sanum' La. **5950** add. La. = K **5951** le. ἑρμῆς H: Voss. Pears. 320 = Prov. Bodl. **5952** πτώσεως H: Faber ad Luc. Tim. = Ph Schol. Dem. | διοσώτηρος H: Mus. = Ph | κηρυκοειδες H: Kust. | v. LSJ s. vv. Ἑρμῆς I 5 et ἑρμητής **5953** le. ἑρμῆς H: Schr. | ⟨ἐν⟩ Mein. FCG 2, 1, 218 **5954** περὶ H: Salm. | στροφίγγι H: accent. Mus. | cf. gl. σ 2036 **5955** gl. del. Mus., v. l. gl. 5956 La. **5956** ἕρμινα H: accent. Pears. 320. alii ap. Kust. | κλίνης ἐπὶ H: Mus. | ἑρμὰς H: accent. Mus. | v. l.: gl. 5955

D+Hom. **5957** Ἑρμιόνη· καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ ἡ Κόρη ἐν Συρακούσαις. καὶ πόλις ἐν Ἄργει (B 560). καὶ ἡ θυγάτηρ Μενελάου (δ 14)
D+K **5958** ἑρμίς· τόρνος. *ποὺς κλίνης g$^{\epsilon\rho v4}$A^{8}
D **5959** ἑρμοκοπίδαι· οἱ περικόψαντες τοὺς Ἑρμᾶς Ἀθήνησιν, ἐπὶ Ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἐνεστῶτος πολέμου
5960 Ἕρμος ἢ Ἕρμοι· δῆμος Ἀττικῆς, καὶ ποταμὸς Λυδίας
D **5961** Ἑρμοῦ κλῆρος· ὁ πρῶτος ἑλκόμενος κλῆρος Ἑρμοῦ νομίζεται (Eur. fr. 39 K.)
D **5962** Ἑρμοχύμιος γῆ· ἡ Αἴγυπτος τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο
D **5963** Ἑρμοῦ ψῆφος· τὰ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἕρμαια
Prov. **5964** Ἑρμώνιος χάρις· παροιμία ἀπὸ Ἕρμωνός ⟨τινος τῶν⟩ τῆς Λήμνου τυράννων, ⟨ὃς⟩ ἐπελθόντων τῶν Ἀθηναίων, μὴ δυνάμενος αὐτοῖς ἐναντιοῦσθαι, ἔφη τὰ προστασσόμενα ὑπ᾽ αὐτῶν διὰ χάριν ποιεῖν. τάσσεται οὖν ἐπὶ τῶν κατ᾽ ἀνάγκην τι ποιούντων, καὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι
D **5965** ἔρνατις· ἀναδενδράς
D+K **5966** ἔρνη· κέρατα. ἢ *βλαστήματα v^{3}A^{5}
Greg.Naz. **5967** ἐρνοκόμων· παραδεισαρίων (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 243 [37, 541, 2 M.])
+Hom. **5968** *ἔρνος· κλάδος. στέλεχος vg^{2}A^{6}. δένδρον εὐθαλές. ˛βλάστημα vg^{2}A^{6}. φυτόν (P 53)
D **5969** ἔρνυγας· ἔρνη. βλαστήματα. κλάδοι
Hom. **5970** ἔρξεν· ἔπραξεν (ψ 312)
5971 †ἔρξιν· ἡ ἕδρια†
Hom.+? **5972** ἔρξον· ποίησον, πρᾶξον (Δ 37). δῆσον. πνῖξον. θῦσον. κώλυσον
D **5973** ἐρόεντα· ἐπέραστα (h. Cer. 425)
5974 ἔριοι· †καινοί
5975 †ἐρόδανα· ἔργον ἐρινάξει

5957 πόλις ἐν Ἄργει Schol. B **5958** | cf. gl. Hdt. LGM 465, 30; EM 376, 40 **5959** cf. Ph ε 1942 **5960** cf. Harp. 135, 12; Ἕρμος δῆμος Ph ε 1944 **5961** Ph ε 1943; cf. Schol. Ar. Pac. 365b; (Eust. Il. 675, 55 [2, 441, 4 V.]) **5962** St. Byz. α 112, 9 (44, 21 M.) **5964** Zenob. vulg. 3, 85; Zenob. Ath. 1, 89; cf. Paus. ε 73 (Su ε 3053); Ph ε 1945 **5968** κλάδος et φυτόν E. Gen. 127 Mill. (EM 376, 50); φυτόν Su ε 3052; Schol. **5972** πρᾶξον Schol.

5957 ἑρμιόνης H: Mus.; cf. Fick 1911, 344 | θηγάτηρ, θυ sscr. ad init. H **5958** ἑρμῆς H: Guyet. Voss. Kust. = EM **5959** ἀθηνήϊσιν H: Mus. | συνεστῶτος Mein. **5960** ἑρμοὶ H: accent. Berkel. ad St. Byz. **5961** le. ἑρμοῦ H: Schr. **5962** le. ἑρμ. H: Schr.; ἑρμοχοίνιος H: Heins. = St. Byz.; cf. Plut. Mor. 364C **5964** ἐπὶ H: Mus. | ⟨τινος τῶν⟩ La. post Schow 304 n.16 (ἑνὸς τῶν) | λέ(?)μνου H: Mus. | ⟨ὃς⟩ Mus. **5965** 'conformatio susp.' La. **5966** κρέα H: Brun. **5969** ἐρνύτας H: Thes. 3, 2049AB post Pears. 321 (ἔρνυται, coll. Arist. poet. 1457b35) **5971** e λ 272 ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι corrupt. putat Schm. **5974** Alb. ἐαρινοί, coll. gll. η 785. 793 | κενοί Voss. (Theocr. 15,50 cft. Herm.); καῦνοι Perg. **5975** ἐργολαβεῖ· ἔργον ἐργάζῃ ci. La.

5976 Ἐροιάδαι· δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς D
5977 *ἔροιτο· ἐρωτήσειεν (vg^{8} A^{17}Br^{584}), ἐπύθετο (α 135) Hom.
5978 *ἐρόμενος· ἐρωτῶν g^{1}Σ(v^{4}), πυθόμενος
5979 *ἐρομένῳ· φίλῳ (Plat. Euthyphr. 14c . .) A^{15}. ἐρωτῶντι (id. Theaet. 207a) vg^{3}A^{15}Br^{573}
5980 *ἔρον· ἐπιθυμίαν, Αἰολικῶς. ἔρωτα (Α 469) Hom.
5981 *ἐρόντι μάλα· λίαν, πάνυ A^{18}
5982 *ἔροτιν· ἑορτήν (Eur. El. 625) A^{14}
5983 *ἐροῦντες· λέγοντες A^{16} [Κύπριοι]
5984 ἐρούα· [πορεύου] ἀναπαύου. ⟨Κύπριοι⟩ D
5985 ἔροψ· ὄρνις ποιός
5986 *ἕρπε· βάδιζε (Eur. Hec. 1019 . .) A^{21} Eur.
5987 *ἔροτις· ἑορτή (A^{14}). πανήγυρις D
5988 ἑρπεδόεσσα· ἐπίπεδος
5989 *ἕρπει· βαδίζει vg^{9}Σ τῇ κοιλίᾳ vg^{9}A^{22}Σ. περιπατεῖ A^{22}. παραγίνεται (Α 447) Hom.
5990 ἑρπετά· τὰ ἄποδα, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν πεπτωκέναι· καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀλόγων ζῴων καὶ ἄνθρωποι· γήϊνα γὰρ καὶ ἐπίγεια πάντα (δ 418) D
5991 ἑρπύζει· ἑρπυστάζει· [παρὰ τὸ πορεύεσθαι.] *⟨ἐκ⟩ μεταφορᾶς. βαδίζει (g^{7}A^{20}Br^{976}Σ) ἢ πορεύεται (Opp. cyn. 1, 484)
5992 ἑρπυλλίς· τέττιξ D
5993 ἑρπύσῃ· βάδισῃ (Ar. Vesp. 272) D
5994 ἑρπυσμός· ἡ φωνὴ τῶν χοίρων
5995 ἕρυξ· τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν D
5996 ἔρυμα· φρούριον. ἀσφάλισμα. κώλυμα D
5997 ἔρυμα· ἀσφάλεια (Δ 137) Hom.

5976 Harp.$^{epit.}$ 136, 9 (Σ″ [Ph ε 1947. Su ε 3087]); St. Byz. ε126 (279, 3 M.) **5977** Schol. b **5978** Σ ε 821; E. Gud. 528, 17 St. | **5980** Αἰολικῶς ἔρωτα Schol.; Schol. Ap. Rh. 1, 609–19c; cf. Greg. Cor. 608; Eust. Il. 136, 35 (1, 210, 9 V.); ἔρωτα Su ε 3056; E. Gud. 528, 19. **5987** EM 379, 31 **5989** Σ ε 829; βαδ. cf. Erot. ε 8; Eust. Od. 1841, 29 (2, 172, 44 St.) **5991** – πορεύεσθαι cf. Ap. S. 77, 10 | Σ ε 830; βαδ. cf. Schol. ν 220 **5997** cf. Schol.

5976 ἱπποθυώντιδος H: Mus. = St. Byz. **5977** πύθοιτο Pears. 321. Kust. = Schol. **5979** ἐρομένω (H) et ἐρωμένω (Mus.) confundi agn. Pears. 321. Kust. **5981** ἐρῶντι Mus. **5982** ἐρότην H: Sop. Voss.; cf. gl. 5987 **5983** incl. ad gl. sequ. trsp. La. [haud Schm.], ad gl. praec. Pears. 321. Alb. (cf. Eust. Od. 1908, 57 [2, 258, 43 St.]) **5984** ἔρουα H: accent. La. coll. Ahr. KS 474, qui del. incl. (ad ἔρχου) **5985** ἔποψ Gesner Hist. anim. 3, de avibus 746; ‘e gl. α 1401 [quam cft. Schm.] truncata?’ La. **5986** ἔρπε H: spir. Alb. **5987** ἐροτὴ H: Sop. = EM **5988** ἐρπέδοσσα H: Guyet. Pears. 321; pro ἀρπ- Aeol. Schm., gradatio La. **5989** ἔρπει H: Ald. **5991** incl. damn. Kust., sed praeb. Ap. S. | μετὰ φθορὰς H(K^{A}): Schm. = K^{g} **5994** γρυλλισμός Reisk. (melius γρυλ- ut cit. La.) **5995** ἔρυγξ H: La. (ad ἐρύκω) **5996** φρού|ἐ(rubr.)ριον H: Mus. **5997** ἐρύμια H: Kust. = Schol. | ἀσφάλισμα Schol.

5998 ἔρρα· ζιζάνια
LXX **5999** ἐρράγη· ἐσπάσθη. *ἐσχίσθη ($g^{21}A^{32}$). ἠνοίχθη (Num. 16, 31 ..)
Hom. **6000** ἐρράδαται· ἐρρασμένοι εἰσίν (υ 354)
Hom. **6001** ἐρράδατο· ἔρραντο. πέφυρτο (Μ 431)
6002 *ἔρρει δέ· ἔρεε δέ $g^{2}A^{22}$. ἐλθὲ ὧδε A^{22}
D **6003** ἐρραθάγει· ἐκρότει
D **6004** ἐρραθάμιζε· †ἐρόφη
D **6005** ἐρράσθαινεν· ὕγραινεν, κατέβρεχεν
Hom. **6006** ἐρραίσθη· διεφθάρη (Π 339)
6007 ἔρρε ὡς ⟨...⟩ ταχέως
6008 †ἐρραγέως· ταχέως
D **6009** ἔρραος· κριός (Lycophr. 1316)
D **6010** ἐρράχιζον· διέκοπτον (Aesch. Pers. 426)
Hom. **6011** ἐρράπτομεν· ἐβουλευομεν (π 379)
D **6012** ἐρραχώθης· ὑβρίσθης, ἐρραπίσθης
Hom. **6013** *ἔρρε· φθείρου $g^{4}\Sigma$, ἀπαλλάσσου (Θ 164)
Eur. **6014** ἔρρει· ἀπόλωλεν, ἔφθαρται (Eur. Phoen. 1272 ..). οἱ δὲ ἔρρα
6015 ἐρείδων· τύπτων
6016 †ἐρρεγένοντο· ἔρεψαν
Eur. **6017** *ἔρρεις· ἐφθάρης (Eur. Or. 328 ..) $g^{3}A^{30}$
Hom. **6018** ἔρεξα· ἔπραξα (Ι 453)
6019 †ἐρρέσθη· διεφθάρη
Hom. **6020** ἔρρετε· φθάρητε (Ω 239)
D **6021** ἐρρετός· φθόρος
Hom. **6022** ἐρρέτω· ἀπίτω (Ι 377). *οἰμωζέτω (Υ 349) $g^{9}A^{28}Br^{450}\Sigma$. †ὀζεσάτω A^{28}
6023 ἐρρέξομαι· φθέγξομαι

6000 cf. Schol. Μ 431 **6006** Schol. **6007** cf. Ph ε 1961 **6009** cf. Schol. Lycophr. 1316b. c **6010** (Poll. 2, 136) **6013** Tim. ε 47; φθείρου Σ ε 831; Ap. S. 77, 12; Apion 237, 18 L. (LGM 315, 18); Schol. **6022** οἰμωζέτω Σ ε 833

5998 αἶρα Salm. (‘recte’ La.) **6000** ἐραδᾶται H: -ρρ- Voss. Pears. 322. Kust., accent. Mus. = Schol. | ἐρραμένοι H: Alb. **6001** ἐπέφυρτο Mus.; πεφυρμένοι ἦσαν Alb. **6002** le. ἔρρα H(K^{A}): La. = K^{g}; ἔρρε Mus. **6003** ἐκράτει H: Perg. Voss. **6004** ἐρόφη (vix -α) H: ἐρόφει Mus.; ἐψόφει ad gl. 6003 Schm. **6005** ἐράθαινεν Alb. coll. gl. ρ 36 (-ρρ- Pears. 322) **6006** v. l.: gl.6019 **6007** ἐρρεῶς H: sep. La., suppl. ⟨ταχιστα· φθειρου⟩; ἔρριον· τάχιον Ph, ἔρ ὁ ἰὼν ⟨θᾶσσον· φθείρου⟩ τάχιον Theodor. | v. l.: gl. 6008? **6008** ‘v. l. gl. 6007? an ερρωμενως (ρωομαι)?’ La. **6009** ἐρράς H: Schm. = (Schol. Lycophr.) | ‘ad ερσην, verres, sed conformatio obscura’ La. **6012** ἐραπίσθης H: Alb. tacite **6013** ἐρρὲ H: accent. Mus. **6014** ἐρρεῖ H: accent. Mus. | ἔρρεεν Mus.; e gl. 6002 deriv. cens. La. **6015** contin.? (|ἐρ) H: nov. gl. (ἐρ rescr.) Mus. **6019** v. l. gl. 6006 (Mus.) **6020** ἔρρεται· φθαρεῖται H: L. Dind. **6021** ἐρετός H: Guyet. Voss. **6022** εξελθατω La. **6023** ἐρεύξομαι Kust., cf. gl. 6040 | φθέξομαι H: Mus.

6024 ἐρρήεντα· δροσώδη. καταψυκτικά D
6025 ἐρρήσει· ἥξει, εἰσελεύσεται D
6026 Ἑρρηφόροι· οἱ τῇ Ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα D
6027 ἐρρίγασι· φοβοῦνται, εὐλαβοῦνται (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 310 [37, 993, 9 M.]) Greg.Naz.
6028 *ἔρριγε· φοβεῖται ($g^{ερι47}A^{39}S^{post\ εω}$), φρίττει (Η 114) Hom.
6029 ἐρρίγοι· φοβηθείη, φρίξειεν
6030 †ἔρρικεν· ἥκει
6031 ἐρρίζωται· ἵδρυται (η 122) Hom.
6032 ἐρρικνωμένον· ἐσπιλωμένον D
6033 ἔρρ' ἰών· εἰς φθόρον, εἰς ὄλεθρον (Eur. fr. dub. 1125 K.) D
6034 *ἔρριπτο· ἐκεῖτο (2. Macc. 3, 29) $vg^{6}A^{25}$ LXX
6035 ἔρρον ἐρρεντί· ἀπολώλασιν 〈...〉 D
6036 Ἔρρος· ὁ Ζεύς D
6037 *ἐρρύησαν· ἔβρυον (Prov. 3,20) A^{34} LXX
6038 †ἐρρύθημα
6039 ἐρυθρά· πυρρά
6040 ἐρρύξει· κράξει
6041 ἐρυσάμενος· σπασάμενος (Α 190) Hom.
6042 *ἐρύσομεν· ἑλκύσωμεν (Α 141) A^{27} [φυλάξομεν, σώσομεν] Hom.
6043 *ἐρρώγασιν· ἐσχίσθησαν (Ios. 9, 13) $vg^{19}A^{33}$Σ. ὑγιαίνουσιν LXX
6044 *ἔρρωμαι· ὑγιαίνω A^{40}. νήφω (Plat. Conv. 176b)
6045 *ἐρρωμενέστερον· ὑγιεινότερον $vg^{7}A^{26}$
6046 ἐρρῶσθαι· ὑγιαίνειν (3. Macc. 7, 1 ..) LXX
6047 ἐρρωγότες· διεσκορπισμένοι. διεστῶτες D
6048 ἔρρων· μετὰ φθορᾶς παραγινόμενος ἢ μόλις παραγινόμενος (Σ 421). ἢ φθειρόμενος (Eur. Alc. 734) Hom.+Eur.
6049 ἐρρώοντο· κίνησιν ἐλάμβανον (Ψ 367) Hom.

6028 Schol. | **6033** Ph ε 1960 (cit. Eur.) | **6041** Schol. **6042** ἑλκύσωμεν cf. Ap. S. 77, 20; Schol. **6043** Σ ε 835 | **6048** – παραγιν. pr. Σ ε 836; EM 377, 33; cf. Ap. S. 77, 14; E. Gen. 127 Mill.; – μόλις Schol.

6025 ἐρρήσω H: Mus. **6026** cf. Deubn., Att. F. 13 **6027** ἐρρήγασι H: Guyet. Voss. Pears. 322 **6028** ἔρρηγε H: Voss. Kust. Pears. 322. al. = Schol. | ἐφοβήθη K^{gA} **6029** ἐρριγεῖ H: Mus. **6030** v. l. gl. η 831 (Kust. Verw.) **6031** ἐρρίζονται H: Mus. **6032** ἐρρικνώμενον· ἐσπιλώμενον H: accent. bis Mus. **6033** ἔρριον H (Ph): Mein. FCG 4, 265 n.; cf. Kannicht ad Eur. **6034** contin. H: nov. gl. ed. 1521 **6035** le. ἔρρον H: La. | $ἔρρω^{τ}a$ H: La. coll. Alcae. fr. 407 | ad fin. 〈τελεως〉 La. **6036** ad Ἔρση Fick 1909, 132–3 **6038** ἐρρύθημα, ρ pr. corr. e ν H; v. l. gl. 6079 **6039** πυρὰ H: Palm. **6040** ερευξει (cf. gl. 6023) vel ερυξει (ad ηρυγον) La. **6041** ἐρρυσάμενος H: Mus.; ἐρυσσ- Schol. **6042** ἐρρύσομεν H: Mus. = Ap. S.; ἐρυσσ- Schol. | incl. ad ἐρυσόμεθα (Alb.); cf. gl. 6110 **6045** ὑγιηνότερον H: Mus. **6046** ἔρρωσθαι H: accent. Mus. **6048** μεταφθορᾶς H: ed. 1521 = testt. | παραγενόμενος pr. H ($Σ^{Su\ Ph}$ EM): Mus. = $Σ^{AB}$

D **6050** ἐρρωπίζομεν· Ἴων Ὀμφάλῃ (TrGF 19 F 31). τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀτεχνεύεσθαι καὶ †ἁματεύεσθαι, κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς φόρτος καὶ ποικίλος καὶ †βέβαιος, καὶ τὰ ἐκ τῶν ῥωπῶν πλέγματα, κανᾶ καὶ σῆστρα κυρίως

Hom. **6051** ἐρρώσαντο· ἐτάχυναν (Ω 616)

Att. **6052** *ἐρρῶσθαι φράσας· οἰμώζειν εἰπών (Dem. 18, 152; Cyr. in Ioh. 2, 26, 19 ..) g^{12}A^{31}Σ

6053 *ἔρρωσο ⟨ἐν κυρίῳ⟩· ὑγίαινε ⟨ἐν θεῷ⟩ vg^{22}A^{36}Br^{590}

Hom. **6054** ἔρσαι· οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι. καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων (ι 222). αἱ καὶ δρόσοι

D **6055** ἐρσαῖα· ἐαρινά, νέα. ἁπαλά. δροσώδη

D **6056** ἐρσαίη· δροσώδης

6057 ἔρσεο· διεγείρου

Hom.+D **6058** *ἔρση· δρόσος (Ψ 598) Br^{1032}. νοτία. ὁμίχλη

6059 ἔρσῃ· ὁρμήσῃ

Hom. **6060** *ἐρσήεις· δροσώδης (Ξ 348) [νεαρόν] A^{3}

6061 *ἐρσῆεν· ἁπαλόν (g^{2}Σ). δροσῶδες. ⟨νεαρόν⟩ (vg^{2}Σ)

Hom. **6062** ἐρσήεντα· καλόν. ἔνικμον. δροσινόν (Ξ 348)

D **6063** ἔρτις· κρημνός

6064 *ἐρυγαί· ἐρεύξεις (Hippocr. flat. 7 [6, 100, 3 L.]) A^{41}(Br^{942})

D **6065** ἐρυγάστωρ· μεγαλογάστωρ

6066 *ἐρυγγάνων· ἐρευγόμενος (Diphil. fr. 42, 21 K.–A.) A^{53}

D **6067** ἐρυγεῖν· φωνεῖν

6050 cf. Σ‴ (Ph ε 1967. E. Gen. 127 Mill. [EM 377, 29]); Ael. Dion. ε 65; ποικίλος Phryn. praep. soph. 107, 1 **6052** Σ ε 838; Schol. Dem. 19, 248 (469) **6054** καὶ^{1} – Ap. S. 77, 15; Poll. 1, 249 (cit. Hom.) **6056** cf. Su ε 3080 **6058** E. Gen. 127 Mill. (EM 377, 53); δρόσος Su ε 3082 (Δ); Schol. **6060** E. Gen. 127 Mill. (EM 378, 1); Eust. Il. 1356, 47 (4, 925, 2 V.); cf. Schol. | **6061** cf. Σ ε 840; Psell. poem. 6, 331 **6062** cf. Psell. poem. 6, 341 **6066** cf. Σ″ (Ph ε 1972. Su ε 3088); lex. Greg. or. 165, 1 (LGM 178, 1)

6050 ὀμφαλὴ H: accent. Mus. | ἀτεχν⟨ιτ⟩εύεσθαι Bentl. Ep. ad Mill. 55 (Works 2, 312), cf. gl. 5919 et ἀτεχνίτευτος | ἁπλοίζεσθαι ci. La. | χόρτος H: Palm. Heins. Salm. al. = Σ‴ Ael. Dion.; χόρτος e conf. ῥῶπος et ῥώψ ortum esse cens. Leurini 1983, 145 | βαιός Palm.; μεικτός La. (Mant.) coll. Eust. Il. 927, 58 (3, 460, 4 V.); ἀγελαῖος Erbse | τὰ ἔσω H: Heins. Bentl. | κανὰ H: accent. Mus. | σίστρα H: Bentl. **6051** ἐρρώσαντα H: Mus. **6052** le. ἐρρῶσθαι H: ed. 1521 = Σ | φράσαι H: Voss. Kust. Bos. Obs. 164 = ΚΣ **6053** add. bis La. = K^{A} (εν θεῳ bis K^{vg}) | ὑγιαίνου H: Mein. (υγιαινει K^{vg}) **6054** ἕρσα Ap. S. | καὶ αἱ H: *Wil. (addub. Tosi 1986–7, 39) **6055** ἔρσεα H: Guyet, cf. Hdn. ap. Schol.^{A} N 791a. Theogn. can. 295 (52, 32 C.) **6057** ἐέρσῃ Schol. (cf. Hom.) | ὄρσεο (gl. ο 1327; Γ 250) agn. Kust.; gradationem ε–ο accepit G. Curtius Verb. II^{2} 308 **6059** ὄρσῃ (Ι 703) agn. Sop. Kust.; cf. gl. 6057 **6060** ἐρσηεὶς H: accent. Mus. | νεαρόν in gl. sequ. trsp. Schow 305 n.20 = K^{vg}Σ **6061** ἕρση H: Mus. | incl. v. gl. 6060 **6065** ἐρυγάτωρ H, -ήτωρ e v. l. gl. 6068 Mus.: Sop.; h. e. εὐρυγάστωρ G. Wolff, Porph. de philosoph. ex orac. 1856, 79 **6066** ἐρρύγανον H: -ρ- Mus., -γγ- Abresch, -ων La. = K (testt.) | ἐρευγόμενον H: La. = K

6068 *ἐρυγή· ἔκβρασις g[18]AS[54]. [ἐρυγήτωρ] φωνὴ καὶ βοή τις

6069 ἐρυγεία· ζῷον. στάχυς. βοτάνη

6070 ἐρυγμήλη· ἐπίθετον ῥαφάνου D

6071 ἐρυγμαίνουσα· ἡ βοῦς. καὶ ὁ ταῦρος ἐρυγμαίνων. ἀπὸ τῆς ἐρυγμῆς D

6072 *ἐρύγμηλον· ἐρευγόμενον (g[10]) καὶ μεγάλως μυκώμενον (Σ 580) g[10]AS[35], μεγαλόφωνον. καὶ μέγα πρόβατον τέλειον Hom.

6073 †ἐρυγμός· πόλεμος

6074 ἐρύεσθαι· σῴζειν, σῶσαι (Ι 248) Hom.

6075 ἐρύειν· ἕλκειν (Ρ 235) [πλήθειν] Hom.

6076 Ἐρυθῖνοι· πόλις καὶ χώρα ἐν Παφλαγονίᾳ (Β 855). καὶ εἶδος ἰχθύος (Opp. hal. 1, 97) Hom.+D

6077 ἐρύετο· ἐφύλασσεν (Ζ 403) Hom.

6078 *ἐρυθαίνει· πυρρὸν ποιεῖ. ὅθεν καὶ ἐρύθημα ἡ ῥίζα ἡ λεγομένη ἐρυθρόδανον vg[13]AS[28]Σ

6079 *ἐρύθημα· βαφή (Esai. 63, 1) A[46] LXX

6080 *ἐρυθήνας· βάψας (Sap. 13, 14) A[47]Br[866] LXX

6081 *ἐρύθμισεν· ἐκανόνισεν (Esai. 44, 13) vg[25]AS[45] LXX

6082 Ἐρυθρά· πόλις ἐν Βοιωτίᾳ (Β 499) Hom.

6083 Ἐρυθραί· πόλις Ἰωνίας (Hdt. 1, 142, 4)

6084 *ἐρυθραίνετο· ἐρυθρὰ ἐγένετο A[52](g[23]), πυρρά A[52]

6085 *ἐρυθροδανωμένα· πυρρά AS[44]. κόκκινα, πυροειδῆ (Exod. 25. 5 . .) LXX

6086 ἐρυΐσκετο· ἔρρεεν. ἐχεῖτο D

6087 ἐρύκειν κατέχειν. κωλύειν

6088 *ἐρυκέμεν· τὰ αὐτά (Θ 206) S[56] Hom.

6089 ἐρύκοις· ἀποκωλύοις (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 390 [37, 999, 5 M.]) Greg.Naz.

6070 E. Gen. 128 Mill. (EM 379, 28) **6072** – μυκ. Schol.; μεγαλόφωνον cf. Su ε 3091 (Δ) **6074** Schol. | **6076** | ?Athen.7, 300e **6077** Schol. **6078** Σ ε 841 **6080** gl. Sap. **6081** Su ε 3096 **6082** Schol.; cf. St.. Byz. ε 131; Eust. Il. 267, 1 (1, 407, 22 V.) **6083** Schol. B 499; cf. Harp.[epit.] 136, 11 (Σ″ [Ph ε 1974. Su ε 3099]) **6085** πυρρά cf. gl. Oct. ε 23 **6087** EM 378, 22 | Su ε 3102 **6088** Schol. **6089** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) 202

6068 ἐρύγη H: accent. Mus. | ἐρυγήτωρ del. Mus., v. l. gl. 6065 La. | φωνῆσαι H: φωνή Mus., καὶ La. | βοητ(ις vel ης), accent. inc. H: Mus. **6069** ‘planta est ερυγγιον cf. Ps. Diosc. [mat. med. 3, 21 RV], de ceteris non liquet’ La. **6070** ἐρυγήλη H: Heins. = E. Gen. | ῥαφανίου E. Gen. **6071** ὁ βοῦς H: Reisk. | ἐρύγαινον H: Salm. | ἐπὶ H: Mus. **6072** κυκώμενον H: Mus. = K Schol. | v. l.: gl. 6097 **6073** v. l . gl. 6115 (Guyet) **6075** incl. ad βρύειν ref. Kust. (gl. 107 cft. Alb.) **6076** ἐρύθινοι H: accent. Westermann ad St. Byz.; Ἐρυθρῖνοι Athen. **6077** ἐφύλασσον H: Mus. = Schol. **6078** πῦρρ·[α] H: Mus. = Σ **6079** ἐρύθηλα H: Alb. = K | v. l.: gl. 6038 **6080** ἐρυθήμας H: Mus. = gl. Sap. **6081** ἐρύθμησεν H: Mus. = KΣ **6084** πυρά H: Mus. = K | postea in mg. ἐρύθημα· τὸ χρῶμα ἄνθος προσώπω ἐπιφυόμενον H: del. Mus. **6086** ἐρυΐκετο· ἔρεεν H: Mus. | εἴχετο H: Alb. **6087** v. ll.: gll. 7131. 7136. 7147 **6088** ἐρύκεμεν H: accent. Mus. **6089** ἐρυκοῖς H: accent. Mus. | ἀποκωλύεις H: Mus.

D **6090** ἐρυθρόπους· ὀρνέου εἶδος (Ar. Av. 303)

6091 ἐρύκεσθαι· κωλύειν

Eur.+Hom. **6092** *ἔρυμα· ὀχύρωμα (Eur. Bacch. 55) $g^{16}A^{28}$. φυλακή g^{16}. κάλυμμα (Eur. Phoen. 983) (AS^{28}). φύλαγμα (Δ 137) $g^{12}S^{38}\Sigma$

6093 Ἐρύμανθος· πόλις Ἀρκαδίας (Paus. perieg. 1, 27, 9). καὶ ποταμός (Callim. h. Iov. 17)). καὶ ὄρος (ζ 103)

6094 *ἐρυμνόν· ἰσχυρόν A^{51}. μέγα. ὑψηλόν, καὶ ὀχυρόν g^{19}. οὗ ταχέως οὐδεὶς ἐπιβαίνει. ἢ σκοτεινόν ($v^{ερι26}g^{2}A^{36}S^{61}Br^{405}$) [ἐπιβαίνει]

D **6095** ἐρυμνῶδες· λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχον. ἢ ὑπερήφανον

D **6096** Ἐρυμός· Ζεύς. καὶ ζυγός. καὶ ζεύγλη

6097 †ἐρύμυλον· τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον

6098 †ἐρυνόν· σκοτεινόν. ἠσφαλισμένον

D **6099** ἐρύξας· ποιήσας. κωλύσας

Hom. **6100** *ἔρυξαν· κατέσχον $g^{24}AS^{49}Br^{1240}$, ἐκώλυσαν (Γ 113) g^{24}

Hom. **6101** ἐρύοντα· ἕλκοντα (Δ 467). κυρίως λύοντα

Ap.S. **6102** ἐρύουσιν· ἐρύσουσιν. ἑλκύσουσιν. ἐξ οὗ τὸ κατέδονται· οὕτω γὰρ οἱ γῦπες ἐσθίουσιν (Λ 454)

6103 ἐρυκομένη· κατεχόμενη. κωλυόμενη

Hom. **6104** ἐρύσαι· καθελκύσαι (Ρ 419), κατασχεῖν

Hom. **6105** ἐρύσαιτο· φυλάξαιτο (Ω 584)

Hom. **6106** *ἐρυσάμενος· ἐκσπάσας A^{32}, ἑλκύσας (Μ 190 . .) $g^{21}A^{32}$

Hom. **6107** ἐρυσάρματες· ταχείς, ταχεῖαι. καὶ *οἱ ἕλκοντες τὰ ἅρματα (Π 370) (S^{66})

Hom. **6108** *ἐρύσατο· ἔσωσεν (Ε 344) S^{67}($A^{ερρ\ 37}$)

Hom. **6109** ἔρυσεν· ἔλαβεν (Ν 598)

Greg.Naz. **6110** *ἐρύσειεν· ἑλκύσειεν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 34 [37, 972, 10 M.]) $g^{5}Br^{1206}$. [φυλάξειεν]

6092 φύλαγμα Σ ε 842; E. Gen. 128 Mill. (EM 378, 23); Schol.; Scholl. Eur. Phoen. 983. Soph. Ai. 467b **6093** ποταμός Schol. Callim. h. Iov. 17; ποταμός et ὄρος Schol. ζ c; ὄρος Su ε 3104 (Δ) **6094** (Poll. 1, 170); – ὑψηλόν Schol. Dion. Per. 244; ὑψηλόν Schol. rec. Soph. Ai. 376c; cf. Ap. S. 77, 16 **6098** cf. Σ ε 843; Schol. Callim. h. Del. 23 **6100** Schol. | **6101** Schol. | **6102** Ap. S. 77, 17 **6104** καθελκύσαι Apion 237, 20 L. (LGM 315, 20); cf. Su ε 3110 **6107** | E. Gen. 128 Mill. (EM 378, 36) **6108** Schol.

6091 ἐρυκέσθαι H: accent. Mus. **6094** ἐπιβαίνει alt. del. Mus. **6095** ἐρυμνῶδις H: Ald. | παρέχων H: Mus. **6097** v. l. gl. 6072 (Salm. Pears. 323) **6098** ἐρεμνόν et ἐρυμνόν (testt.) conf. (Kust.) **6099** παύσας Cor., sed conf. ἔρυξας et ἔρξας (La. post Kust.) **6100** ἔρυξας … ἐκώλυσας H: La. = K (Schol.); κατασχών Schm. **6102** ἐρυοῦσιν H: accent. Mus. **6103** ἐρυπομένη H: Sop. Voss. Pears. 323. al. **6104** ἐρῦσαι H: accent. Alb. | καθελκῦσαι H: accent. Mus. | κατασχεῖν ad ἐρῦξαι ref. Kust., sed Schol. Ω 584 ἐρύσαιτο· κατάσχοι cft. Alb. **6107** ταχεῖαν H: Mus. **6109** ἔλαβεν H (def. Degani 1968, 107–8 coll. Su ει 215); εἷλκεν La., melius εἵλκυσεν Alb. **6110** incl. ad ἐρύσαιτο (Kust.)

6111 ἐρυσίβη· νόσος τις ⟨ἐξ⟩ ἀέρος ἐπιγινομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς (Deut. 28, 42 ..) LXX

6112 ἐρύσιμον· κάρδαμον ἄγριον D

6113 ἐρυσίπτολις· σωσίπολις (Callim. fr. 626 Pf.) D

6114 ἐρυσίπτολι· ῥυομένη τὴν πόλιν, καὶ φυλάσσουσα (Z 305) Hom.

6115 ἐρυσμός· πόλεμος

6116 ἐρύσονται· περιποιήσονται. ἑλκυσωσιν

6117 ἔρυσος· σπυρίς, κάλαθος D?

6118 ἐρύσταζεν· εἷλκεν D

6119 *ἔρυτο· ἐρύσατο A^{40}. ἔσωσεν. ἐφυλαξεν (E 23) Hom.

6120 ἐρύφαζε· κατεπάτησεν. ἐτόξευσεν D

6121 ἔρχατο· καθειργμένοι ἦσαν (P 354) Hom.

6122 ἐρχανήεντα πυλῶνα· τὸν πεπυκνωμένον, καὶ συνεχόμενον D

6123 †ἔρχαο· ἔρχου. πορεύου

6124 ἔρχαται· πέφρακται. συνέχονται (Π 481) Hom.

6125 ἔρχατος· φραγμός

6126 ἐρχατόωνται· συνέχονται (ξ 15) Hom.

6127 Ἑρχιά· δῆμος φυλῆς τῆς Αἰγηΐδος D

6128 ἔρχεο· ἀπέρχου, ἔρχου (Z 270) Hom.

6129 *ἐρχθέντα· ἐν ὕδατι πνιγέντα (Φ 282) Σ($g^{ερυ17}AS^{ερε81}S^{εσα9}$) Hom.

6130a ἔρχομαι· ἀπέρχομαι (Λ 839 ..)

6130b ⟨ἔρχομαι⟩ λέξων· μέλλω λέγειν (Hdt. 2, 11, 3)

6131 ἐρῶ· λέξω, εἴπω, *λέγω S^{28}

6132 ἐρωάζει· ἡσυχάζει D

6133 ἐρωγάς· [ἐρωδιός] ⟨...⟩

6134 *ἐρωδιός· εἶδος ὀρνέου (K 274) $g^{11}(A^{24})$ Hom.

6111 cf. E. Gen. 128 Mill. (EM 378, 46); E. Gud. 532, 18 St.; Paus. ε 74 (Σ″ [Ph ε 1977. Su ε 3111. Schol. Plat. rep. 609a]) **6112** cf. Diosc. mat. med. 2, 158 **6114** cf. Schol. **6117** Ph ε 1979 | **6118** Ph ε 1980 **6119** ἐρύσ. et ἐφύλ. Schol.; ἐφύλ. EM 378, 15 **6124** | Schol. **6127** St. Byz. ε 138 (282, 8 M.); Harp. 187, 1; cf. Harp.$^{epit.}$ (Ph ε 1984. Su ε 3113) **6128** Schol. | **6129** Ap. S. 76, 6; cf. Σ ε 845; Schol. **6134** Σ ε 846; Ap. S. 77, 21; Schol.; Comm. in Hippon. fr. 118 W. = 129 Deg., B, 4–5

6111 add. Pears. 324. Kust. = (E. Gen. E. Gud. Paus.) | ἐπιγενομένη H: Schm. = (Paus. E. Gen. E. Gud. Schol. Plat.) **6115** v. l.: gl. 6073; ‘non intellegitur’ La. **6116** ἑλκύσουσιν Mus. (‘non opus’ Schm.) **6117** ἄρυσος Theogn. can. 406 (p. 73, 26 C.); cf. gll. α 7442. 7445 **6120** ‘ad ερυω–ειλυφαω: ειλυφαζω? sed tum κατεπ. non intellegitur’ La. **6121** spat.ἔχαντο H, ε rubr. in spat.: Mus. **6122** le. ἐρχαν. H: Schr.; ἐρχατήεντα ci. La. **6123** v. l. gl. 6128 (Mus.) **6124** ἐρχᾶται H: accent. Mus. **6125** v. l.: gl. 5924 **6127** ἔρχεια H: Mein. = Harp. epit. (-ία) | αἰγίδος H: Menag. ad Diogen. Laert. 2, 48 **6128** v. l.: gl. 6123 **6129** v. l.: gl. 5695 **6130b** λέξω H: suppl. et em. Heins. Kust. **6133** ἐρωδιός dittogr. del., interpr. suppl. Pears. 324

Hom. **6135** *ἐρωή· ὁρμή (Δ 542) A[21](g[10]A[19]). ὑποχώρησις (Π 302). ῥεῦσις. ⌊κώλυσις S[post εω]
6136 ἐρωδία· ἅμαξα
Hom. **6137** ἐρωῆσαι· ἡσυχάσαι. χωρῆσαι. κωλῦσαι. ὑποχωρῆσαι (Τ 170)
Hom. **6138** ἐρωήσει· χωρήσει. ῥεύσει, καὶ τὰ ὅμοια (Α 303)
Hom. **6139** *ἐρώει· [ὑπεχώρει] ⌊ὑποχώρει (Β 179) S[post εω]
6140 *ἔρωι· ἔρωτι AS[18]
D **6141** ἐρωτίδα· ἐρωμένην (Theocr. 4, 59)
6142 †ἔρωκε· κώλυε
6143 *ἔρωμαί σε· ἐρωτήσω σε (Plat. Crat. 399c) v[5]AS[14]Σ
Hom. **6144** *ἐρώμεθα· ἐρωτήσωμεν (θ 133) v[6]A[16]Σ. πυθώμεθα. ἀγαπώμεθα
6145 *ἐρωμένη· ἀγαπωμένη g[3](v[2]A[12]). ἀγαπηθεῖσα
6146 *ἐρώμενος· ἀγαπώμενος A[13] [ἐρωτήσας]
6147 ἐρωμένους· [*ἐρωτῶντας v[1]A[17]]. ἠγαπημένους
6148 †ἐρωμήσει· ῥωμαλέως βαδίσει
6149 ἐρῶν· ἐρωτῶν. *ποθῶν AS[23]. λέγων A[23]
D **6150** ἐρωπεύομεν· προεπωλοῦμεν
6151 *ἔρως· πόθος A[22]S[25]. ἀγάπη. φιλία
6152 †ἐρώσει· ῥεύσει
6153 ἔρωσις· ἐρωμένος
6154 *ἔρωτι· προθυμίᾳ S[26]
D **6155** ἐρώτιον· ἐρώμενον. Ταραντίνοις (gl. Ital. 119 K.–A.)
6156 ἐς· εἰς. ἐν. ἐκ. πρός. ὑπέρ
D **6157** ἐσαθρεῖν· ἐνατενίζειν
D **6158** ἐσανύριζεν· ἤκαλλεν
6159 *ἐς ἀεί· διαπαντός vg[2]A[6]
Hom. **6160** ἐσάκουσεν· εἰσήκουσεν (Θ 97)
D **6161** †ἐσαλάλαζεν· ἐποτνίαζεν
D **6162** ἐσάμεθα· ἐθεωροῦμεν. Λάκωνες

6135 ὁρμή cf. Schol. Δ; – ὑποχώρησις Apion 237, 23 L. (LGM 315, 23); EM 380, 46–7; ὑποχώρησις Su ε 3063 (Δ) **6137** ὑποχωρ. Schol. **6138** – ῥεύσει lex. Hom. ε 727 **6139** | cf. Schol. **6143** Σ ε 848 **6144** ἐρωτ. Σ ε 847; Schol. **6146** Su ε 3055 | **6160** cf. Schol.

6135 κόλλησις H: Guyet. Kust. = K **6136** gl. 5914 cft. Alb. **6138** v. l.: gl. 6152 **6139** ἐρωεῖ H: accent. Mus. | incl. errorem v. sequ. esse agn. Alb. **6140** ἔχοντι H(K): Voss. Perg. **6141** ἐρωία· ἐρωμένη H: Schm. **6142** h. e. ἔρυκε (Pears. 324. Kust.) **6143** ἔρομαί H: Salm. Voss. Pears. 324 = KΣ | ἐρωτῶσαι H: Schm. = KΣ **6144** ἐρωτησώμεθα H: Schm. = K testt. **6146–7** incl. ad ἐρομεν- (Mus.) **6149** conf. ἐρέω et ἐράω (Alb.) **6150** expl. ἐρρωποπωλοῦμεν Kust.; gl. ρ 577 cft. Alb. **6152** v. l. gl. 6138 (Ald.) **6153** 'susp. cf. gl. 6155' La.; ἔρως vel ἐρωτίς Alb. **6154** contin. H: nov. gl. Mus. **6155** ⟨οἰκεῖον⟩ Ταρ. Kaib. coll. gl. γ 794; vel ⟨παρα⟩ La. **6156** gl. del. Mus. **6158** ἐσαθνύριζεν H: La. (ad σαίνω) post Lob. Rhem. 113 n.8 (-νν-; 'sed sanna non adulationis gestus' La.) **6161** ἐσαλάϊζεν Salm. coll. gl. σ 95 **6162** ἔσαμεν H: Ahr. Dial. 2, 68. 342; cf. Be. 2, 351

6163 ἔσαν· ἦσαν (Β 311). ἐπορεύοντο — Hom.
6164 †ἔσα· εἱμαρμένη
6165 ἐς ἅπασαν· εἰς ἅπασαν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 41 [37, 973, 4 M.]) — Greg.Naz.
6166 ἐς Αὐλίδα· ἐς τὸν λιμένα (Β 303) — Hom.
6167 *ἐς ἀῶ· εἰς μίαν ἡμέραν (Eur. Or. 1004) $g^{4}AS^{7}$ — Eur.
6168 *ἐσαώθην· ἐσώθην vg^{5}
6169 *ἐσαώρας· εἰς καιρούς A^{8}
6170 ἐσάωσεν· ἔσωσεν (Θ 500) — Hom.
6171 *ἔσβη· ἐσβέσθη (Ι 471) $g^{1}Br^{646}\Sigma$ — Hom.
6172 ἔσβηκε· πέπαυται πνέων. ἐσβέσθη — D
6173 ἔσβηνες· εἶδος ποτηρίου — D
6174 ἐς βόθυνον· εἶδος παιδιᾶς παρὰ ⟨Κρα⟩τίνῳ (fr. 219 K.–A.) — D
6175 ἔς γε μίαν· κατὰ τὸ αὐτό (Β 379) — Hom.
6176 *ἐς δ' ἄγε· εἰσήγαγε δέ (Λ 646) vg^{1} — Hom.
6177 ἐς δέ· εἰς δέ (γ 177 ..) — Hom.
6178 *ἐς δεκάδας· εἰς δεκανίας (Β 126) $vg^{3}AS^{4}$ — Hom.
6179 ἐς δ' ἐρέτας· εἰς ταύτην δὲ κωπηλάτας (Α 142 codd.) — Hom.
6180 *ἐς δῆριν· εἰς μάχην (Greg. Naz. c. 2, 1, 42, 15 [37, 1345, 6 M.]) vg^{2} — Greg.Naz.
6181 ἐς δόκον· εἰς ἐνέδραν — D
6182 ἐσδραμύλιξον· εἴσδραμε — D
6183 *ἐσεβάσθησαν· σεβάσμασι προσεκύνησαν (Ep. Rom. 1, 25) $vg^{1}A^{3}$ — N.T.
6184 Ἐσεβών· διαλογισμός. καὶ πόλις Μωαβιτικῆς. χωρία ἄκαρπα — On. sacr.
6185 'ἐσεμάσσατο θυμόν'· καθήψατο τῆς ψυχῆς. *ἐλύπησεν εἰς τὸν θυμόν (Ρ 564) [ἐμαστιξεν] — Hom.
6186 †ἐσεμάχθην· ἐβλάβην. ἐκολάσθην
6187 ἐς ἔνας· εἰς τρίτην
6188 ἐσεργνῦσι· ἐγκλείουσιν (Hdt. 2, 86, 7) — D
6189 *ἔσεσθαι· γενήσεσθαι (Ε 644 ..) $vg^{2}S^{4}$ — Hom.

6163 Schol. | **6167** Su ε 3117 (Δ) **6169** Su ε 3118 (Δ) **6170** lex. Hom. ε 862 **6171** Σ ε 851; Schol. **6174** Antiatt. β 20 (cit. Cratin.) **6176** cf. Schol. **6178** Schol. **6179** Schol. **6180** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) 211 **6182** Ph ε 1991 **6184** On. Coisl. 164, 59 **6185** – ψυχῆς Ap. S. 77, 22; – ἐλύπησεν Schol. **6189** Schol.

6163 εποϱευοντο ad η⟩εσαν La. **6164** gl. del. Mus. | ἔσα, αἶ sscr. H **6167** ἐσάω H: Mus. = Su **6168** ἐσαώθ(ην) [sic] H | v. l.: gl. 6215 **6169** ἐς ὥϱας Salm. Sop. Pears. 325 **6174** βοθὺν H: Voss. = test. | ταϱαντίνοις H (gl. Ital. 120 K.–A.): Kaib. post Schm. **6175** γεμίας H: sep. Voss., μίαν Abresch. Jens. Luc. 96 **6176** δάγε H: Mus. = Schol. **6179** δεϱέτας H: Mus. = Schol. | αὐτὴν δὲ καὶ Schol. **6181** δοκὸν H: accent. Kust. | ἔνε-δϱαν H: accent. Schm. **6182** sp.ἐσδϱαμύλιξον H: nov. gl. Mus. **6185** ἐσεβάσατο H: Sop. Flor. Pears. 325 = testt. | incl. La., 'e gl. sequ. mutat.' | v. l.: gl. 6334 **6186** ἐσεμάχθην ε(?) H: litt. ult. del. Mus.; h. e. ἐμαστίχθην La. **6187** ἐσένας H: Guyet. Pears. 325; gl. 1116 cft. Alb. | τϱίτην sp. magn. H: in sp. ἡμέϱαν Mus. **6188** εἰσεϱνούει H: L. Dind. 3, 317B

Hom. **6190** ἔσευα· ὥρμησα. ⟨ῥυῆναι⟩ ἐποίησα (Ε 208). ἐδίωξα. εἰς φυγὴν ἔτρεψα

6191 ἔσευαν· ὤρχηντο. *ἐσπούδαζον (S^{5})

D **6192** †ἐπεσφάσσεται· λαθεῖν. Λάκωνες

D **6193** *ἐσέφθην· ἐσεβάσθην (Br^{931}). ἡσύχασα. ᾐσχύνθην. Σοφοκλῆς Δαιδάλῳ (fr. 164 R.)

Hom. **6194** ἐσέχυντο· ἀθρόως προσῆσαν (Μ 470)

Hom. **6195** *ἔσῃ· γίνῃ (τ 254) v^{εσσ8}g^{3}A^{6}

Hom. **6196** ἐς ἠγάθεον· ἄγαν θαυμαστόν (Φ 58?)

Ap.S. **6197** ⟩ε σήκασθεν· συνεκλείσθησαν, κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν. κυρίως ἐπὶ προβάτων (Θ 131)

Hom. **6198** *ἐσήλατο· εἰσῆλθε (Μ 438) vg^{2}AS^{5} λαθών AS^{5}. ἢ ἔσεισεν. κατέβαλεν. ἐτίναξε. κατέπεσεν

6199 ἐσημήναντο· ἐφανεροποίησαν

LXX **6200** *ἐσημειώθη· ἐτυπώθη (Ps. 4, 7) AS^{7}

D **6201** ἐς θατύν· εἰς θεωρίαν

6202 *ἔσθενεν· ἴσχυεν (Ap. Rh. 2, 1053) g^{εσι3}A^{15}(S^{16}?)

6203 *ἐσθήματα· ἱμάτια (Cyr. trin. 400, 9 ..) Σ(vg^{5}A^{10}Br^{639})

6204 †ἐσθητά· ὁρατά

Hom. **6205** ἔσθιε· ἀνάλισκε, τρῶγε (ξ 80)

Hom. **6206** *ἐσθλά· ἀγαθά (Β 272) vg^{1}A^{9}Σ

D **6207** ἐσθλαί· ξύλινα παίγνια. Ἀμαθούσιοι. καὶ †λαίεσθλα· ὀρθά

6208 †ἔσθοντο· ἔγνωσαν

Hom. **6209** ἔσθορεν· εἰσεπήδησεν (Μ 462)

Ap.S. **6210** ἔσθος· περίβλημα. *ἱμάτιον v^{3}S^{20}Br^{451}Σ. οὐδετέρως (Ω 94)

Att. **6211** *ἔσθ᾽ ὅτε· ἔστιν ὅτε g^{8}AS^{13}Br^{644}Σ. ἢ ἴσως. ἐνίοτε vg^{8}AS^{13}. πολλάκις

Hom. **6212** *ἔσθων· τρώγων (Ω 476) vg^{6}AS^{11}

6190 ὥρμησα lex. Hom. ε 865; ῥυῆναι ἐποίησα Schol. **6193** ἐσεβάσθην Σ ε 867; hoc et Σοφοκλῆς Ph ε 1992 **6197** συνεκλείσθησαν Ap. S. 141, 10; cf. Schol.; κατὰ – Ap. S. 77, 23 **6198** εἰσῆλθε Su ε 3129; Schol. **6203** Σ ε 852; (Poll. 7, 42) **6205** cf. Apion 238, 2 L. (LGM 316, 2) **6206** Σ ε 853; Apion 238, 3 L. (LGM 316, 3); Ecl. AO 2, 435, 32; cf. gl. κ. πολ. 138, 26; gl. P. Oxy. 2405, 129 **6209** Schol. **6210** ἱμάτιον Σ ε 855; Ap. S. 77, 24 **6211** ἔστιν ὅτε Σ ε 856

6190 ἔσδα H:Salm. Pears. 325 = Phav.; ἔσσευα Schol. lex. Hom. | add. Pears. 325 = Schol. **6192** εσεφρησατο· λαθων ⟨εισηλθεν⟩ ci. La. **6193** παιδάλω H: Jun. Flor. Cas. al. **6194** προῆσαν H: Kust. (qui προσῄεισαν scr.) **6195** ἐσηγίνη H: Voss. Pears. 325 **6196** ⟦ἐ⟧σηγάθεον H: Pears. 325. Heringa Obs. 216–17 **6197** ἐσήκασθεν H (Ap. S.): Alb. (= Schol.), qui κε σήκασθεν (Hom.) agn. **6198** λαβὼν H: Alb. **6199** ἐσημίναντο H: Mus. **6201** εἰς H: Voss. | θάτυν H: accent. Palm. **6204** ἐσθητὰ, αἰ sscr. (? m. rec.) ad init. H: gl. totam del. Mus. **6207** ‘nondum explanatum’ La.; καλά Mus., ἐσθλά Voss. **6208** αισθοντο La. (post Pears. 325. Kust. ᾔσθοντο)

6213 ἐσιάλλοντι· ἐκτείνουσιν. ἐκπέμπουσιν D
6214 *ἐσιγάθη· ἐσιωπήθη (Eur. Phoen. 349 codd.) vg[4]AS[8] Eur.
6215 *ἐσιώθην· ἐσώθην AS[6]
6216 ἐς γωνίαν· εἰς κοπρῶνα D
6217 ἐσιναμώρεον· ἐσίνοντο. †μεμωρημένοι ἦσαν (Hdt. 8, 35, 1) D
6218 ἐσίνετο· ἔβλαψεν (Hdt. 9, 13, 1) D
6219 ἐσίνευσεν· ἐσίμηνεν
6220 ἐσιτήριον· τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα D
6221 ἐσιτέσκοντο· ἐμέτρουν τὸν σῖτον. ἤσθιον
6222 ἐσίχναι· συγχαράξαι καὶ συμπηκτεῦσαι. Λάκωνες D
6223 *ἔσκαζεν· ἐχώλαινεν AS[17]
6224 *ἐς καιρόν· εὐκαίρως (Eur. Phoen. 106 . .) AS[23] Eur.
6225 *ἐσκάλευεν· ἐκινεῖτο vg[6]AS[20]. ὤρυσσεν. ⌊ἀνελογίζετο vg[6]
6226 *ἔσκαλλον· ἀνεζήτουν. ἀνηρεύνουν (Ps. 76, 7 v. l.) g[7]AS[21] LXX
6227 ἐς κάλλος γράφειν· καλλιγραφεῖν
6228 ἐσκατάμιζεν· ἐσκάριζεν D
6229 ἔσκεν· ἦν, *ὑπῆρχεν (Γ 180) v[εσο3]g[11]Br[882] Hom.
6230 ἐσκένιψε· διέφθειρε. διεσκέδασεν
6231 *ἐσκευώρησεν· ἔβλαψεν. ἐπεβούλευσεν vg[3]S[25](A[16])
6232 *ἐσκήνωσεν· ᾤκησεν (Ev. Ioh. 1, 14) vg[5]AS[19](Σ) N.T.
6233 *ἐσκέψαντο· ἔγνωσαν v[εσο4]g[12]
6234 †ἐσκίδαμαν· ἐπέτυχον. Λάκωνες D
6235 *ἐσκίδνατο· ἐσκορπίζετο vg[10]AS[22](Br[649]). ἐσκεδάζετο vg[10](Br[649])
6236 ἔσκιμψεν· ἐνέσκηψεν D
6237 ἐσκίμψαντο· ἐστηρίχθησαν D
6238 ἐσκλείει· εἰσάγει D
6239 ἔσκλεπεν· διέτριβεν D

6229 Schol.; ἦν Ap. S. 77, 25; ὑπῆρχεν E. Gen. 129 Mill. (EM 381, 36) **6231** | Su ε 3147 (Δ) **6232** cf. Σ ε 859

6213 ‘ες pro εξ ante vocalem mirum’ La. **6215** ἐσώθη H: Kust. qui v. l. gl. 6168 agn. **6216** ἰωνίαν (spir. dub.; len. Ald.) H: Headl. 1910, 4, coll. Plut. curios. 516d; trad. def. Herw. 1895, 342. Crus. 1911, 564, ‘frustra’ La. **6217** ἐσιμαμώρευον H: Mus. **6219** ἐσένευσεν· ἐσήμηνεν Salm. ad gl. 6341. Pears. 326 | v. l.: gl. 6341 **6221** ἐσιτίσκοντο H: La.; gl. σ 754 cft. Alb., ‘neque tamen correxerim ἐσιτέσκοντο’ **6222** εσιχνασαι, h. e. εις ιχνη αρμοσαι ci. La. | |ε(rubr.)συμπυκτεῦσαι H: Mus. = Phav. **6223** ἐχώλαινον H: Mus. = K **6225** ὄρυσσεν H: Mus. **6227** ἐς καλλογράφειν H: Sop. Salm. Kust. al. **6228** Lat. *scateo* et Lith. *skastu* cft. Fick 1909 (42), 288, sed conform. susp. La.; ἐσκάρθμιζεν Kust. **6230** cf. Nic. Ther. 193 codd. et gl. δ 1323 **6231** ἐσκεβώρησεν H: Mus. = K Su **6232** ἐσκήνησαν Σ **6233** ἐσκήψαντο H: Schm. = K **6235** ἐσκιδνᾶτο H: accent. Mus. **6237** ἐσκίψαντο H: Mus. **6238** ἐσκυλίει Kust. Hemsterh.

D **6240** ἐσκληκότα· ἀντὶ τοῦ προσλιπαροῦντα ⟨προσεσκληκότα· μετῆκται δὲ⟩ ἀπὸ τῶν προσξηραινομένων. οἱ δ᾽ ἀφινήσονται Νέδαν ἐσκληκότα (trag. ad. fr. 210a K.) [ἐπὶ τῶν προσξηραινομένων]

D **6241** ἐσκλητόρ· ὁ δοκιμαζόμενος

D **6242** ἔσκλητος· ἡ τῶν ἐξόχων συνάθροισις ἐν Συρακούσαις (gl. Ital. 22 K.–A.)

D **6243** ἐσκνᾶσθαι· ξυρῆσαι

Hom. **6244** ἔσκον· ἤμην, ὑπῆρχον (Η 153)

D **6245** ἐσκολυμμένον· ἀποσεσυρμένον

Att. **6246** *ἐς κόρακας· εἰς ἔρημον AS[18]. εἰς τὸ σκότος vg[4]Σ. εἰς ὄλεθρον (Ar. Ach. 864 ..) vg[4]AS[18]Σ

D **6247** ἐσκοράκισεν· ἐλοιδόρησεν (Phil. spec. leg. 4, 176)

D **6248** ἐσκορδινήθη· ἐχασμήσατο

D **6249** ἐσκοροδισμένος· σκόροδα βεβρωκώς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἀχαρνεῦσι (166) παίζει ἅμα μὲν ὅτι σκοροδοφαγοῦσιν οἱ Θρᾷκες, ἅμα δὲ ὅτι παροξύνονται οἱ ἀλέκτορες πρὸς τὰς μάχας, ὅταν ἐμφάγωσι τῶν σκορόδων

6250 ἐσκόροδοι· τόρμοι

Hom. **6251** ἐς κουλεόν· εἰς τὴν ξιφοθήκην (Α 220)

D **6252** ἐσκύζοντο· ἐμέμφοντο (Q. S. 3, 133)

D **6253** ἐσκυθισμένης· κεκαρμένης

6254 †ἐσκύκληνται· διεσκεδασμένοι εἰσίν

6255 ἐσκύλατο· διεσπάσατο

6256 *ἐσκύλευον· ἐγύμνουν τῶν ὅπλων (Thuc. 4, 44, 3 ..) AS[15]

LXX **6257** ἐσκύλευσεν· ἐρήμωσεν (2. Macc. 9, 16 ..)

6258 ἐσκύλωσεν· ἀπὸ τοῦ σκῦλον, τὸ κεκαλύφθαι

D **6259** ἐσλῶν· ἀγαθῶν (Pind. Ol. 2, 35 = 19 ..)

6260 ἐσμασσόμενος· ἐμβαλλόμενος

D **6261** ἐσματτευόμενον· ζητοῦντα, ἐρευνῶντα. κακοπαθοῦντα (Hippocr. art. 38 [4, 166, 20 L.])

6262 ἐς μέσον· τὸ δίκαιον

Hom. **6263** ἐς Μενέλαον· εἰς Μενέλαον (γ 317)

6240 – προσξηραινομένων Σ″ (Ph ε 2001. Su ε 3151. E. Gen.129 Mill. [EM 384, 54)]) **6244** cf. Schol. **6246** εἰς τὸ – Σ ε 861; εἰς τὸ σκότος Schol. Ar. Pac. 117a. **6248** cf. Poll. 5, 168 **6251** Schol. **6260** cf. Erot. ε 60 **6261** ζητ. cf. Bacch. ap. Erot. ε 35

6240 add. Schm. post Alb. = Σ″ | ἐπὶ τῶν H: Pears. 326. Alb. = Σ″ | dittogr. del. Hemsterh. **6241** ἐσκλόπτηρ H: Voss. **6242** ἐσκλητὸς H: accent. L. Dind. 3, 448A (= ἔκκλ., cf. Solms. Rh. Mus. 63, 1908, 330) | ἀνάθροισις H: Alb. **6244** ἦν Schol. **6249** σκοροδοφάγουσιν H: accent. Mus. | θράκες H: accent. Mus. **6250** vix sanum esse cens. La. coll. (cum Kust.) gl. σ 1109 **6258** ἐπὶ H: Mus. | σκῦλον vel σκύλου H (illud La.) **6259** ἐσθλῶν H: Voss. **6260** ἐμβαλόμενος H: Mus.; ἐμβαλών Erot. **6261** ἐσμαντευόμενον H: La. post Voss. Pears. 625 = Erot. **6263** gl. del. Mus.

6264 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι· μεσολαβήσατε τὸ πρᾶγμα ἢ τὴν δίκην (Ψ 574) Hom.
6265 ἐς μέσον συνῄεσαν· εἰς τὸ φανερόν ἀλλήλοις ὡμολόγησαν
6266 ἐσμέν· ὑπάρχομεν
6267 *ἐσμιλευμένος· κατακεκομμένος (v^{εσο9}g^{3})
6268 *ἐσμός· ὄχλος g^{2}Σ(v^{1}AS^{5}). πλῆθος g^{4}AS^{6}Σ, συναθροισμός g^{2}A^{7}S^{6}(v^{1}). κυρίως δὲ ἐπὶ μελισσῶν ἀθροίσμασιν (AS^{7})
6269 ἔσμιον· νόστιμον D
6270 ἐσμολίω· ἐξελεύσομαι D
6271 *ἐσμός· ὁδός. δεσμός A^{8}. πλῆθος. [Κρῆτες]
6272 ἔσμυξα· ἔφθειρα D
6273 ἐσμυρισμέναι· μεμυρισμέναι (iamb. ad. fr. 61 W.)
6274 ἐσμυρνισμένον· διασμυρνισθέντα
6275 ἐσμυρνισμένον· χρίσματα ἔχον. σμύρνης ἐνεστυμμένον (Ev. Marc. 15, 23) N.T.
6276 ἔσμωξεν· ἐπάταξεν, ἔπαισεν D
6277 *ἔσο· γενοῦ (Cyr. in Ioh. 1, 583, 19 ..) AS^{16}(vg^{2}A^{16})
6278 ἐς ὅ· †ἐξ ὅσου (Thuc. 3, 20, 3?)
6279 ἐσόβδην· εἰς ἐμφάνειαν (Callim. SH fr. 304) D
6280 ἐς ὄλεθρον· εἰς Ἅιδην Att.?
6281 ἐσόμεθα· βιώσομεν
6282 *ἐσομένους· γενησομένους v^{6}AS^{15}(g^{7})
6283 ἔσονται· γενήσονται (Α 546) Hom.
6284 *ἔσοπτρον· κάτοπτρον (Sir. 12, 11) g^{12}AS^{14} LXX
6285a ἐσόρα· ⟨βλέπε⟩
6285b ⟨ἐσοπίσω·⟩ ὄπισθεν, ὀπίσω

6264 cf. Schol. **6268** πλῆθος lex. Greg. or. 164, 10 (LGM 177. 10); – πλῆθος Σ ε 862; κυρίως – Σ'' (Ph ε 2008. Su ε 3162); cf. E. Gud. 537, 22 St.; Poll. 1, 254; Phryn. praep. soph. 66, 5 **6275** | Σ''' (Ph ε 2009. E. Gen. 129 Mill. [EM 384, 56] [ϱ]) **6276** cf. EM 721, 21 **6283** Schol. **6284** gl. Sir.

6265 συνείεσαν H: Mus. **6266** ὑπάρχωμεν H: Mus. **6267** ἐσμηλευμένος H: Sop. Pears. 326 = K | κατακεκομένος H: Mus. **6269** ab *εδσμιον (ἔδομαι) La. **6270** ἐσμόνω H: Baun. 1911, 390 (ἐσμολῶ Kust., postea perperam εἰσελεύσομαι) **6271** ὄχλος Toup 4, 156; cf. gl. 6268 | κρήταις H: Mus.; alio spectare agn. Schm., ft. ad gl. 6270 La. **6272** ἐφθάρη H: Abresch **6273** ἐσμυριχμέναι H: Salm.[3] **6274** ἐσμυρμένον H: Mus. | διασμυρνήσαντα H: Mein. 1858, 545 **6275** |ἐσμύρνης H: ἐ rubr., del. Mus.; Σμύρνῃ Salm. = Σ'''; 'sed cf. de genetivo cum ptc. perf. e. g. W. Schmid, Attiz. 3, 52' La. **6278** ἐξ ὄσσου vel ὅσου H: ἕως οὗ Kontos, cf. Greg. Cor. 472 **6280** ἅδην H: Ald. **6285ab** sep. et suppl. La.

---

[3] ἐσμυρριγμέναι seems to be a misprint in Schr.'s text (hence Alb.; wrongly attr., with one ϱ, to Ald. by Schm. and La.); Schr. in app. cites Salm. ἐσμυρισμέναι

Hom. **6286** ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν· ἐντὸς βέλους γενέσθαι (Ε 118)

6287 ἐς ὃ ἄν· μέχρις ὅτου. ἄχρι (Hdt. 1, 93, 4 . .)

6288 *ἐσοφισάμεθα· ἐτεχνασάμεθα AS^{13}

D **6289** ἐσπάθα· … τὸ μὲν γάρ ἐστι σπάθῃ καθυφαίνειν· τὸ δὲ διαφορεῖν τὰ οἰκεῖα. ἔστιν οὖν διέφθειρεν. ἢ ὕφαινεν, ἀπὸ τῆς σπάθης (Ar. Nub. 53)

6290 ἐσπαθημένος· πεπυκνωμένος

Greg.Naz. **6291** ἐς πάνδοκον· εἰς τὸν πάντας δεχόμενον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 388 [37, 999, 3 M.])

D **6292** ἐσπάραξαν· διέφθειραν

N.T. **6293** ἐσπαργάνωσε· περιετύλιξεν, ἔδησεν, ἔσφιγξε πρὸς τὴν ζώνην (Ev. Luc. 2, 7) vg^{7}AS^{19}

D **6294** ἐσπάργων· ἐν περιστάσει ἦσαν

D **6295** ἐσπάρθαι· εὖ συγκεκρίσθαι

D **6296** ἐσπάριξεν· ἔσπαιρεν

Hom. **6297** *ἐσπάσατο· εἵλκυσεν (Δ 530) vg^{4}(AS^{17})

LXX **6298** *ἐσπασμένη· γεγυμνασμένη (1. Chron. 21, 16) AS^{18}

Hom. **6299** ἕσπεο· ἠκολούθεις (Κ 285)

D **6300** ἐσπερέθοντο· [ἕσπερον] ἔσπειρον

6301 ἑσπέρια· δυτικὰ μέρη (Thuc. 6, 2, 5)

D **6302** Ἑσπερίδων μῆλα· ἐν Λακεδαιμόνι ἄβρωτά τινα μῆλα

D **6303** ἑσπέριον ξένον· τὸν ἑσπέρας ἥκοντα (Callim. fr. inc. 766 Pf.)

D **6304** ἑσπέριος· ἕσπερος (Galen. in Hippocr. epid. 17a, 16, 12 K.)

6305 ἐσπερξάμην· ἠπείλησα. ὠργίσθην

Eur. **6306** *ἕσπερον κέλευθον· τὴν ⟨πρὸς⟩ ἑσπέραν ὁδόν (Eur. Or. 1003 v. l.) AS^{14}(vg^{1}Σ)

Hom. **6307** ἔς περ ὀπίσω· εἰς τὸ μέλλον (υ 199)

Ap.S. **6308** *ἕσπερος· ὁ ἀστήρ [S^{22}]· ‘ἕσπερος, ὃς κάλλιστος’ (Χ 318)

6309 *ἔσπερχεν· ἤπειγεν g^{6}. ἤλαυνεν (Luc. podagr. 236)

6288 (Poll. 4, 49. 9, 133) **6289** cf. Σ‴ (Ph ε 2013. E. Gen. 129 Mill. [EM 384, 48]) **6290** Σ″ (Ph ε 2014. Su ε 3178. E. Gen. 129 Mill. [EM 384, 49]) **6302** Pamphil. ap. Athen. 3, 82e **6306** Σ ε 865 **6308** Ap. S. 77, 26; E. Gen. 129 Mill. (EM 383, 57); cf. Apion 238, 4 L. (LGM 316, 4)

6287 οὗ ἂν H: Bekker **6289** lac. indic. Schm. | κακυφαίνειν H: Mus. **6291** ⟦ἐ. . . .⟧|δοκὸν H: Mus. **6295** ‘e. g. per omnem pultem bene admixta, ου Hemsterh. frustra’ La. **6296** ἔσπειρεν H: Kust. **6297** ἐσπάσαντο Mus. | εἵλκυσαν H: Schm. = K^{vg} **6299** ἠκολούθης H: Mus. **6300** ἐσπερύνοντα Alb., sed cf. Schwyzer Gr. 703 | ἕσπερον emend. ab ἔσπειρον esse agn. Alb. **6301** δικτικὰ H: Mus. **6302** le. ἑσπερίδων H: ed. 1521 | λακεδαιμονία βρωτὰ H: Cas. ad Athen. = Athen. **6303** le. ἑσπέριον H: Alb. = Phav. **6305** ὠργίσθη H: Mus. **6306** le. ἕσπερον H: ed. 1521 = Σ | suppl. La.; τὴν ἑσπερίαν ὁδόν K^{AS}, ἑσπέριον ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν K^{vg}Σ **6308** ὥς H: Mus. = Ap. S. E. Gen. **6309** ἐσπέρχεν H: accent. Mus. | ἤπεισεν H: Mus.

6310 *ἔσπετε· εἴπατε (Β 484) AS^{13}. ἐξηγεῖσθε. ἀκολουθεῖτε. ἱστορεῖτε. ἀκούσατε Hom.
6311 *ἕσπετο· ἠκολούθησεν (Γ 376) (AS^{15}) Hom.
6312 *ἔσπευσεν· ἐτάχυνεν (Gen. 18, 6) (g^{11}) LXX
6313 ‘ἐς Πηλῆ’ ἱκέτευσε’· πρὸς Πηλέα ἀφίκετο (Π 574) Hom.
6314 †ἐσπινθεύετο· ἠξήροντο†
6315 *†ἔσπισε· προσήνεγκεν (vg^{2}), ἔθυσεν
6316 ‘ἐς πλησίον ἄλλον’· εἰς ἄλλον τὸν ἐγγύς, πρὸς τὸν πλησίον (Β 271) Hom.
6317 ἐς πόθ’ ἕρπες· πόθεν ἥκεις. Πάφιοι D
6318 ἑσπόμεθα· ἠκολουθήσαμεν (Α 158) Hom.
6319 *ἑσπόμενοι· ἀκολουθοῦντες (g^{5})
6320 *ἐσπωμένου· ἀποσπῶντος. ἁρπάζοντος A^{12}
6321 †ἐσπόδηρεν· ἠσφάλισεν D
6322 †ἐσπόζεται· ἐκτένισεν D
6323 ἐς πῦρ κορίζομεν· εἰς πῦρ ἐξαίνομεν D
6324 ἕσσας· καθίσας
6325 *ἑσσάμενος· ἐνδυσάμενος (β 3 ..) g^{1} Hom.
6326 ἕσσασθαι· περιβαλέσθαι (Hes. op. 536) D
6327 †ἕσσεσθαι· ἐννηνέχθαι
6328 *ἔσσι· ὑπάρχεις (Α 176) g^{εσι2} Hom.
6329 ἕσσεν· ἐνέδυσεν (Ε 905 ..). εἷσεν, ἐκάθισεν Hom.
6330 ἔσσευαν· ἐδίωκον
6331 ἐσσεύαται· ἔρχονται
6332 ἐσσεύοντο· ἔτρεχον. *ἐδίωκον AS^{6}. ὥρμων (Β 808) g^{2}AS^{6} Hom.
6333 ἔσσευται· ὥρμηται
6334 *†ἐσσήματο· ἐλύπησεν A^{5}

6310 – ἐξηγ. E. Gen. 129 Mill. (EM 383, 48) **6311** cf. Schol. **6313** cf. Schol. **6316** cf. Schol. **6318** Schol. **6319** Schol. Opp. hal. 5, 545; cf. Su ε 3194 (Δ) **6326** cf. Su ε 3119 **6328** Schol. **6329** ἐνέδυσεν Schol. **6332** ἐδίωκον – Apion 238, 6 L. (LGM 316, 6); ὥρμων Schol.

6310 ἐξη^{γῆ}sùai H: Mus. = E. Gen. | ἀκολουθεῖται, ἱστορεῖται, ἀκούσεται H: Mus. | ἔσπετε et ἕπεσθε conf. agn. (post Kust.) La. **6313** le. ἐσπήλη et πωλία H: Alb. = Schol. **6314** επλινθευοντο· εξηρουντο ⟨τον πηλον⟩ La. coll. Thuc. 2, 78, 1 **6315** ἔσπεισε Voss. Pears. 327. Kust. **6316** le. ἐς πλήσίον H: Ald. = Schol. | τὸ ἐγγὺς H: Mus. **6317** ἐσποθερπὲς H: Mus.; cf. Be. 1, 430 | πάφιος H: Pears. 327. Alb. **6320** ἐσπομένου H: Heins. | ἀποσποῦντος H: Heins. Kust. Jens. Luc. 97 **6321** εποδισεν vel επεδησεν La. | ἐσφάλησεν H: ἠσφ- Kust., -ισεν Mus. **6322** εποκιζετο La. **6323** ἐσπυρκορίζομεν H: sep. Cas. epist. 265 (p.304); ‘κοριζω ad εκερσα’ La. | ἐξηραίνομεν H: Abresch. Misc. obs. 7, 2, 297 post Cas. **6325** ἐσσάμενος H: spir. Pears. 327. Alb. **6327** v. l. gl. 6347 (Mus.) **6328** ἔσσει H: Mus. = Schol. **6329** ἔσσεν H: spir. Pears. 327. Alb. **6331** ἐσσεύανται H: HSt. **6332** ἐσσεύαντο H: Pears. 327 = K testt. **6333** ἔσσυται (κ 484) Kust. **6334** v. l. gl. 6185 (Schm.)

D **6335** ἐσσήν· βασιλεύς, ἡγεμών (Callim. h. Iov. 66 ..)

6336 ἐσσῆαι· ἐκχέαι

D **6337** ἐσσείῃ· ἐκχεύσῃ

6338 ἐσσήτιοι· μάντεις

Hom. **6339** ἔσσεται· γενήσεται (Α 239)

Hom. **6340** ἐσσεῖται· ἔσται (Β 393)

6341 †ἐσσίνευσεν· ἐσίμηνεν

D **6342** ἐσσίταλα· πρόσοδος. ἐμπολή

Hom. **6343** *ἕσσο· ἐνεδέδυσο (Γ 57) Br^{1231}

6344 ἑσσόν· ἱμάτιον

D **6345** ἐσσοημένον· τεθορυβημένον. ὡρμημένον

6346 *ἐσσομένοις· μεταγενεστέροις (Theocr. 17, 137) (S$^{\text{εσσ ad fin.}}$)

D **6347** ἐσσοῦσθαι· ἐνηνέχθαι

Hom. **6348** *ἐσσύμενον· προθυμούμενον (Ζ 518) (A^{9})

Hom. **6349** ἐσσυμένως· ταχέως. *προθύμως g^{4}. ἠπειγμένως (Ο 698)

D **6350** ἔσσυντο· ἐπορεύοντο. ὥρμων (Q. S. 11, 321)

Hom. **6351** ἔσσυτο· ὥρμησεν. ἔθανεν (Ξ 519)

D **6352** ἐσσύτερον· ἰσχυρότερον

D **6353** †ἐσσυρευτόν· βλοσυρόν. †δονερόν

Hom. **6354** ἐσύλα· ἀφῄρει. ἐπονηρεύετο. ἐσκύλευεν. ἐγύμνου. ἐλάμβανεν (Ε 164)

Att. **6355** ἐσταθευμένος· ἠρέμα ὑπὸ πυρὸς ὠπτημένος. σταθεῦσαι γὰρ τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας ἢ ὁτιοῦν

D? **6356** ἕστα· ἐνδύματα

Hom. **6357** *ἔσται· γενήσεται (Α 325 ..) AS^{54}. ἢ μέχρι τέλους A^{56}S^{54}

6335 Theogn. can. 16, 41 Alp. (p. 7, 14 C.); βασιλεύς Su ε 3131; Orion 61, 12 (E. Gen. 129 Mill. [EM 383, 26] [cit. Callim.]); Schol. Callim. **6338** cf. Theogn. can. 16, 42 Alp. (p. 7, 15 C.) **6339** Schol. **6340** Schol. **6342** cf. Theogn. can. 16, 35 Alp. (p. 7, 13 C.) **6343** Schol. **6346** cf. EM 381, 33; Schol. **6348** Schol. **6351** Schol. | **6354** ἐσκύλ. Schol. **6355** (Poll. 6, 91); τῷ πυρὶ – κρέας cf. Schol. Ar. Lys. 376 **6357** Apion 238, 8 L. (LGM 316, 8); Schol. |

6336 'vix sanum' La., quamquam def. Schwyzer Gr. 1, 745 n.4 **6337** ἐσσῆι· ἐχούσῃ H: La. **6338** ἐσσηρός Theogn.; Ἐσσηνοί (Ios. b. Iud. 2, 119) Salm. Spanh. Callim. p.28 **6340** ἔσσηται H: La. = Schol. v. l.; ἔσσεται (Schm., sed non le.) = Schol. v. l. **6341** v. l. gl. 6219 (Mus.) **6342** ἐσίταμον· πρόσοδον Theogn. | 'e contrario ad gl. 3919 [quam cft. Hemsterh,] formata' La. **6343** ἔσσο H: spir. Pears. 327. Alb. | ἐνεδύσο H: Alb. = K Schol. **6344** ἐσσὸν H: spir. Pears. 327. Alb.; 'dubium' La. **6345** cf. Wack. Kl. Schr. 1, 221 **6346** ἐσσομεμένοις H: Mus. = (K testt.) **6347** v. l.: gl. 6327 **6348** ἐσσυμένον H: accent. Pears. 327. Alb. **6352** ἐσσυ⟨μενέσ⟩τερον Herw. 1895, 342 **6353** δον(?κ)ερον H; βλαβερον ci. La. **6354** ἐσσύλλα H: Mus. | nov. gl. ἐσκύλευεν H: contin. Pears. 327. Kust. **6355** ἐσταθεύμενος H: accent. Mus. | ἠρέμως H: Mus. | ὀπτημένος H: Schm. tacite | ἤ τι οὖν H: Mus. **6356** εστὰ (spir. inc.; len. Ald.) H: spir. Voss., accent. Lob. Paral. 430; ἐσταί Legerlotz 1860, 715 coll. gl. 6383 **6357** conf. ἔσται et ἔστε (Schm.), duo gll. in K^{A}

6358 ἔσται μήν· ἔσται δή
6359 ἔστακε· κεῖται (Eur. Phoen. 832) Eur.
6360 ἐστάλαξεν· ἔσταξεν (Lycophr. 37) A^{47}?
6361 *ἔσταμεν· ἑστήκαμεν (λ 466) Hom.
6362 *ἐσταλμέναι· ἐστολισμέναι ἢ ⟨φορ⟩οῦσαι ⟨…⟩ (3. Macc. 1, 19) LXX
6363 ἐς τὰ λωπία· ἡ τῶν ἱματίων ἀγορά, ὑπὸ Ταραντίνων (gl. Ital. 121 K.–A.) D
6364 ἐσταλάδατο· ἐστολισμένοι ἦσαν (Hdt. 7, 90 codd.) D
6365 †ἐστάμενον· περίστειλον
6366 *ἔσταξεν· ἔρρανεν S^{60}
6367 *εσταν· ἕως οὗ. ὅτε ἂν vg^{27}A^{51}. ἢ ἔστησαν (A 535 ..) A^{37} ?+Hom.
6368 ἑσταότα· ἱστάμενον (B 170 ..) Hom.
6369 *ἑστᾶσιν· ἑστήκασιν (E 196) Br^{640} Hom.
6370 ἔστασαν· ἐδάνεισαν σταθμῷ D
6371 ἔστατο· ἐκάθητο D
6372 *ἐστε· ὑμεῖς *ὑπάρχετε AS^{53} ὀξυτόνως (A 258 ..) A^{53}. βαρυτόνως δὲ γίνεσθε (Γ 280 ..) Hom.
6373 ἐστείρωται· συνείληται. συνέστραπται
6374 *ἐστείλατο· ἔπεμψεν (2. Macc. 5, 1) AS^{49} LXX
6375 ἔστειλα· [ἔστειλα] ὁμοίως
6376 ἐστείλαντο· συνέστειλαν. ἢ ἀπέστειλαν
6377 ἔστελσεν· ἔστειλεν D
6378 ἐστέλλετο· ἡτοιμάζετο (Hdt. 3, 124, 1)
6379 ἐσταλμένον· ἐξεφθαρμένον
6380 ἐστελεχώθη· ἐπάγη D
6381 ἐστεφάνωται· περιέχει (Σ 485) Hom.
6382 ἐστέφθαι· κεκοσμῆσθαι, ἐστεφανῶσθαι
6383 ἔστη· στολή. Κύπριοι. ἠγέρθη, ἵστατο (E 108) D+Hom.
6384 ἐστηλίτευται· δεδημοσίευται D
6385 ἐστήλωτο· εἱστήκει D
6386 ἐστήξεται· σταθήσεται
6387 ἐστηρίξαντο· ἐνήρεισαν

6367 – ἕως cf. Ph ε 2021; ἔστησαν E. Gen. 129 Mill. (EM 382, 15); Schol. **6372** ὑπάρχετε Apion 238, 8 L. (LGM 316, 8); γίνεσθε Ap. S. 77, 30

6358 μὲν H: Mein. **6361** ἐστήκαμεν H: spir. Alb. **6362** ἐστάμεναι H: Guyet. Pears. 327 | οὖσαι H: La. **6363** ἐσταλωπία H: sep. Reisk. (qui accent. λώπια, corr. La.) | ταραντ( ) H: Mus. **6364** ἐσταλάδαντο H: Reisk. **6365** ἐσταλμένον Pears. 327 | περιστόλον Perg. **6366** ἔσταζεν H: Kust. | ἔρανεν H: Pears. 327. Kust. = K **6367** ἔστ' ἂν H (Ph); hoc et ἔσταν (Schol.) conf. agn. Pears. 327. Kust. Alb.; duo gll. in K **6368** ἱστάμενα H: Pears. 327 **6371** gl. σ 1834 cft. Alb. **6372** ἐστὲ H: Schm. | γένεσθε Ap. S. **6373** ἐσπείραται agn. Hemsterh. **6375** expl. ἔστειλ( ) H: del. Mus. **6380** ἐστελώθη H: La. **6383** ‘susp. cf. gll. 6356 et γ 454’ La.

LXX **6388** *ἐστηρίσατο· ἐστερέωσεν (Esai. 59, 16) AS^{48}

6389 ἔστησαν· εἵλοντο

6390 *ἑστία· βωμός g^{30}AS^{55}Σ. ἢ οἰκία vg^{30}A^{55}Br^{943}(Σ)

6391 *ἑστιάθη· εὐωχήθη. εὐφράνθη vg^{28}AS^{38}

Hom. **6392** Ἑστίαια· ἡ πάλαι Παλλαντία ὀνομαζόμενη (Β 537)

Prov. **6393** 'Ἑστίαι θύομεν'· ἦσάν τινες θυσίαι, ἀφ' ὧν οὐχ οἷόν τε ἦν μεταδοῦναι ἢ ἐξενεγκεῖν

6394 *ἑστιᾶν· τρέφειν vg^{29}AS^{39}Σ. ἀριστίζειν g^{29}AS^{39}

6395 ἑστίασεν· ηὔφρανεν [ἢ τροφή]

6396 ἑστίασις· εὐωχία. τροφή (Alex. fr. 201, 1 K.–A.). [οἰκία]

D **6397** Ἑστίας χῶρος· μέρος τοῦ ἥπατος ἐν θυτικῇ

D **6398** ἑστιατήρ· ὁ †δοκιμαζόμενος

LXX **6399** *ἑστιατορία· εὐωχία (Dan. 5, 1) S^{64}(vg^{8}A^{41}Br^{452})

6400 ἑστιάτωρ· ὁ δειπνίζων. *ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν (Phil. op. mund.78) vg^{4}AS^{34}Σ. ἤγουν τροφεύς (id. Ios. 205) g^{4}

D **6401** ἐστίβακα· πεπάτηκα

D **6402** ἑστιᾶχος· οἰκουρός. οἰκῶναξ. καὶ Ζεὺς παρ' Ἴωσιν

D **6403** ἔστιβεν· ἐπάλυνεν

D **6404** ἐστιγμένην οἰκίαν· ὑποκειμένην χρεώσταις

D **6405** Ἑστίη· πῦρ. καὶ ἡ γῆ. καὶ ἡ θεός

6406 ἔστιν ἄρα· ἔστιν ὡς ἔοικεν

D **6407** ἐστίχαται· ἔρχεται

Hom. **6408** *ἔστιχον· ἐβάδιζον (Π 258) AS^{45}Br^{653}

Hom. **6409** ἐστιχόωντο· ἐπορεύοντο. *ἠκολούθουν. εἵποντο AS^{44} στοιχηδόν (Β 92)

6410 *ἑστιώμενοι· ἐσθίοντες vg^{9}AS^{35}, εὐωχούμενοι vg^{9}A^{35}

6390 Σ ε 871; Zenodor. 407; οἰκία cf. Apion 238, 10 L. (LGM 316, 10); Schol. Ap. Rh. 1, 909 **6392** cf. Schol. **6393** Paus. ε 76; Ph ε 2028; Zenob. vulg. 4, 44; Zenob. Ath. 3, 64; cf. Prov. Coisl. 213; Diogen. 2, 40. 4, 68 **6394** Σ ε 869 | **6400** (Poll. 6, 11); ὁ εἰς – καλῶν Σ ε 873 **6402** (Poll. 1, 24); οἰκῶναξ Theogn. can. 16, 43 Alp. (p. 7, 15 C.) **6409** ἐπορεύοντο Apion 238, 11 L. (LGM 316, 11); lex. Hom. ε 843

6390 οἴκησις Σ **6392** ἑστιαῖα H: accent. Kust. = Schol. (qui Ἱστ-) | Ταλαντία Wasse ad Thuc. 1, 114 = Schol. **6393** le. ἐστ. H: Hemsterh. | ἐστιαὶ H: Mus.; -ᾱι agn. Vales. Voss. Kust. al. = Paus. Prov. | θυόμεναι H: Meurs. = Paus. | οἴονται H: Mus. **6394** ἐστιᾶν H: spir. Alb. | ἀριστεύειν H: Suicer = K **6395** ἔστησεν H: Salm. Heins. Voss. al. | incl. del. Mus., e gl. 6396 **6396** incl. e gl. 6390 (Pears. 328. Alb.) **6397** ἐστιάσχωρος H: Mus. **6398–9** ἐστ- H: spir. ed. 1521 **6398** δοχιζομενος vel δοκιζομενος La. **6399** -ίαν bis K^{vgABr} (LXX) **6400** ἐστιάτων(?ρ) H: Salm. Pears. 328 = ΚΣ **6402** ἑστιοῦχος HSt. Salm. Pears. 328 = Theogn. (Poll.); 'recte' La. | οἰκοῦρος H: accent. Mus. | οἰκώναξ H: accent. Schm. **6404** le. ἐστιγμένην H: Schr. | ὑποκειμένην, η e corr. H **6405** εστιῇ H: accent. Mus., spir. Pears. 328. Alb. **6406** ἐστίταρτι H (ἔστι τ' ἄρα Mus. ἔστ' ἄρα Ald.): Voss. **6408** ἐστίχοον H: Kust. Jens. Luc. 97. Biel. = K **6409** ἐστιχόοντο H(K^{S}): Guyet. Kust. Pears. 328. al. = K^{A} testt.

6411 *ἑστιῶν· ἀριστοποιῶν (Ar. Thesm. 942) g[18]Σ
6412 *ἑστιῶντος· ἀριστοποιοῦντος (Plat. conv. 174c) A[43]Br[647]
6413 ἕστο· περιβέβλητο (Ψ 67) Hom.
6414 *ἐστοιβασμένη· συγκειμένη σύνθεσις (Ios. 2, 6) g[32]AS[50] LXX
6415 ἕστ᾽ ὅκα· ἐνίοτε παρὰ Ταραντίνοις D
6416 ἐστόμφασα· ἠλαζονευσάμην· στόμφος γὰρ ἡ ἀλαζονεία (com. ad. fr. 345 K.–A.)
6417 *ἐστόν· ἐστίν A[46], ὑπάρχετε, ἐστέ (A 259) Br[656] Hom.
6418 ἐς τὸν λιμένα· εἰς τὸν λιμένα. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις (fr. 87 K.–A.). παρὰ τὴν παροιμίαν· 'Ἀττικός ἐς λιμένα'. οἱ γὰρ Ἀθηναίοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς D
6419 ἕστορα· τὸ κοίλωμα τοῦ ἁρματίου, ἤτοι ζυγοῦ, ἔνθα ὁ τράχηλος τῶν ἵππων ἐντίθεται, ἢ τὸν πρὸ τοῦ κρίκου τοῦ ῥυμοῦ ⟨τόπον⟩· οἱ δὲ κατὰ Ἀρίσταρχον τὸν πάσσαλον τὸν πεπηγότα περὶ ἄκρον τῶν ῥυμῶν, περὶ ὃν δεσμεῖται καὶ εἰλεῖται τὰ ζυγόδεσμα (Ω 272) D
6420 *ἐστόρεσαν· ἔστρωσαν (δ 301) (g[17]Σ) Hom.
6421 ἐστορέσθη· ἐστορήθη. *ἐστρώθη vg[19]AS[36]Σ
6422 ἐστόρχαζον· ἔκλειον D
6423 ἐστρέβλου⟨ν⟩· ἐβασάνιζον (Plut. mor. 778e)
6424 *ἐστρατόωντο· ἐστρατοπεδεύοντο (Γ 187) Br[1225] Hom.
6425 †Ἐστρῆνες· Σειρῆνες
6426 ἔστυγμαι· κατεστύγνωμαι
6427 ἔστυγεν· κατεπλάγη (P 694) Hom.
6428 ἔστυγον· ἔδεισαν. ἐμίσησαν. κατεστύγνασαν (κ 113) Hom.
6429 *ἐστυφέλιξε· διέσεισε (E 437) S[post εω]. προεπηλάκισεν (ρ 234) Hom.
6430 *ἔστω· γενέσθω (A 144) vg[1]AS[52]. ἀίδιον ὑπάρχον, ὕπαρξις Hom.+D
6431 ἔστωρ· σφήν. ἔμβολος. γόμφος. στῦλος, ἐν ᾧ ὁ ζυγὸς προσδεῖται D

6411 Σ ε 875 **6414** gl. Oct. ε 17 **6416** cf. Ph ε 2032 **6417** ὑπ. – EM 381, 53; Schol. **6419** τὸν[1] – τόπον Ap. S. 77, 32; οἱ δὲ – cf. Schol.[AbT] (de tota gl. Hes. Aristarcho ascribenda dub. Erbse) **6420** –σεν Σ ε 876; Ap. S. 77, 33; Apion 238, 13 L. (LGM 316, 13) **6421** | Σ ε 877 **6424** Schol. **6429** cf. Ap. S. 77, 34; Schol. E | **6430** γεν. E. Gen. 129 Mill. (EM 381, 49); Schol. **6431** cf. Poll. 1, 146

6415 ἔστοκα H: Salm. Heins. **6416** ἠλαζωνευσάμην H: Alb. = (Ph) | ἀλαζωνία H: Jun. **6417** gl. del. Mus. | 'expl. K vitiosa pro ἐστε' La. **6418** ἀττικῶς (˜ corr. e ʽ?) H: Salm. Heins. Pears. 328 | συντόμως H: Pears. Kust. **6419** ἑστόρα H: accent. Mus. | τὸν πρῶτον κρίκον H: Schm. = Ap. S. | add. Schm. = Ap. S. | τὸν ῥυμόν Erbse ad Schol. | ὧν H: Mus. **6421** ἐστορήθη incl. La. **6423** ἐστρέβλου H: Schm. | ἐβασάνιζεν Mus. **6424** ἐστρατο-παιδεύοντο H: H[c] Mus. = Schol. **6425** τ⟩ε σιρῆνες (μ 44) Schm. **6428** ἔστυρον H: Perg. Voss. Kust. al. **6429** προσεπηλάκισεν H: Mus. **6430** conf. ἔστω et ἐστώ (Schm.; part. alt. del. Mus.) | ἴσον H: La. coll. Philol. VS 48 b 6 **6431** ἐστωρσφὶν H: Mus.

Hom. **6432** ἐσύλα· ἐγύμνου. ἀφῃρεῖτο (Δ 105)

Hom. **6433** *ἐσύλευον· ἐσκύλευον (Ε 48) A^{2}

6434 *ἐσφάδαζον· διηπόρουν. ἐφρόντιζον (Phil. leg. Gai. 184) AS^{8}

D **6435** ἐσφάλιξεν· ἔσφηλεν. ἔδησε. σφαλὸς γὰρ ὁ δεσμός

D **6436** ἔσφαλτο· διημαρτήκει (Thuc. 7, 47, 3)

D **6437** ἐσφαράγιζον· ἐδόνουν. μετὰ ψόφου ἤχουν (Hes. th. 706)

D **6438** ἐσφηκωμένον· ἐσφιγμένον

Hom. **6439** *ἐσφήκωντο· ἐδέδεντο AS^{5}, ἐσφιγμένοι ἦσαν S^{5}, συνεσφιγμένοι (Ρ 52) vg^{1}A^{7}

6440 ἔσφηλεν· σφαλῆναι ἐποίησεν. *κατέβαλεν (Thuc. 2, 87, 2) g^{2}AS ^{4}Σ(v^{εστ20})

6441 †ἐσφίκωνται· καταπεπλεγμένοι ἦσαν, καὶ συνεσφιγμένοι

D **6442** ἐς φοινικίδα ⟨καταξῆναι⟩· αἱματόρρυτον ποιῆσαι (Ar. Ach. 320)

D? **6443** ἐς Φρεάτου· ἕν τι τῶν ἀρχαίων δικαστηρίων Ἀθήνησιν ἐν Φρεάτου λεγόμενον, ἔνθα ἐκρίνοντο οἱ φυγάδες οἱ δράσαντες ἐν τῇ φυγῇ ἀκούσιον φόνον ἑστῶτες ἐπὶ πλοίου

6444 †ἔσφυται· εἰσπέμπεται

6445 *†ἐσχαλάα· λυπεῖται g^{2}S^{23}

D+K **6446** ἐσχάρα· βωμὸς ἰσόπεδος, οὐκ ἐκ λίθου ὑψούμενος. ἢ *ἱστία AS^{15}. σιδηρᾶ φακαραῖα. ⌊τὸ πῦρ, καὶ ὁ τόπος αὐτοῦ AS^{15}. χυτρόπους ἢ πυρφόρον σκεῦος vg^{5}A^{21}S^{15}

K+D **6447** *ἐσχάραι· πυραί AS^{6}. ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί g^{6}AS^{6}Σ. καὶ αἱ τῶν γυναικῶν φύσεις. ἐξώστρας τετράγωνα

6448 †ἐσχατογοράων· ἐσχρὰ ἀγορεύων, δημηγορῶν

LXX **6449** *ἐσχαρίτην· ψωμίον ἐπὶ κλιβάνου (2. Regn. 6, 19) vg^{4}AS^{20}Σ

6432 Schol. | **6433** Schol. **6435** – ἔδησε Ph ε 2036 **6438** Σ''' (Ph ε 2037. E. Gen. 129 Mill. [EM 385, 1]); cf. Galen. lex. ε 77 **6439** ἐδέδεντο Ap. S. 78, 1; cf. Su ε 3240; – ἦσαν E. Gen. 129 Mill. (EM 385, 7); Schol. **6440** Su ε 3241 | Σ ε 878 **6442** Σ''' (Ph ε 2039. E. Gen. 129 Mill. [EM 385, 24]) **6443** cf. Arist. rep. Ath.57, 3 **6446** – ἱστία Ap. S. 78, 2 **6447** Σ ε 879 | Ph ε 2044; Schol. Ar. Equ. 3244 (Su ε 3244) **6449** Σ ε 880

6432 ἔσυλα H: accent. Mus. **6436** διαμαρτήκει H: Mus. **6437** ἐσφράγιζον H: HSt. Ind. **6438** ἐσφηγμένον H: Mus. = E. Gen. **6439** ἐσφήκοντο H (Ap. S.): Salm. Pears. 329. Kust. al. = E. Gen. Schol. (Su) | v. l.: gl. 6441 **6440** ἔσφα(?)λεν H: Mus. = testt. **6441** v. l. gl. 6439 (Mus.) **6442** add. Σ''' (-ξάναι, corr. La.) | αἵματα ῥυτὸν H: Heins. = Σ''' **6443** ἐστῶτες H: spir. Mus. **6444** ἐσφοιτᾷ Voss. (cf. gl. 1814); ἐσφρεῖται Kust. ('debuit εσφριεται' La.) **6445** ἐσχαλαὰ H: accent. Mus. | v. l. gl. α 7970 (Heins. Pears. 329) **6446–7** 'olim una gl. interpolatione K dirempta' La. **6446** ἡστία H: L. Dind.; ἑστία Mus. = Ap. S. | 'an φακλαραια (Byz. φακλα fax) ferrea candelabra?' La. | χυτρόπ( ) H: Mus. | ποροφόρον H (πυρ- Mus.): Abresch. Misc. obs. 7, 2, 297 = K **6447** ἐσχάρ^{αι} H: (αι ?m.1, Mus. La.) = ΚΣ (le. ἐσχάραι πυρός Σ) | ἐξώστραι Mus.; τετράγωνοι Voss. Kust. Munck. **6448** gl. del. Mus. | ἐσχ᾽ ἀγοράων (Β 275) agn. Cob. VL^{2} 595 **6449** ψωμὸν H: Schm. = ΚΣ | ἀπὸ Biel. = ΚΣ

6450 ἐσχάριον· κοῖλον θυμιατήριον D
6451 ἔσχαρος· ἰχθῦς (Mnesim. fr. 4, 44 K.–A.) D
6452 ἐσχαρίτης· ἄρτος ἔγκρυπτος (Antidot. fr. 3, 1 K.–A.) D
6453 ἐσχατιά· ἄκρα, *τὸ ἔσχατον μέρος vg^{1}AS^{12}Br^{453} χωρίου, τὸ συνάπτον τοῖς ὄρεσιν. ⌊ἐρημία vg^{1}A^{19}S^{12}Br^{453} Att.
6454 ἐσχατιή· ἐρημία. ἄκρα. τελευταία
6455 ἔσχατον· ἐσώτατον (φ 9). πρῶτον. τελευταῖον. *ὕστερον (AS^{17}), ὕστατον (A^{17}) Hom.
6456 ‘ἔσχατος Μυσῶν’· παροιμία, ἣν ἐξηγοῦνται οὕτως· μετὰ ⟨τὰ⟩ Τρωϊκὰ λοιμοῦ καὶ ἀκαρπίας τὴν Ἑλλάδα κατασχόντων, μαντευομένων περὶ τούτων, χρῆσαι τὴν Πυθίαν ἐ⟨πὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν⟩ Prov.
6457 ἐσχάτως· ὑπεραγόντως. ἄκρως (Men. fr. 542 K.–A.) Att.
6458 *ἔσχεν· ἐπέσχεν (Β 275) S^{25} Hom.
6459 *ἐσχεδιάζομεν· ἠγγίζομεν (Bar. 1, 19) AS^{18} LXX
6460 *ἐσχεδίασε· δυσχερές τι διέλυσεν A^{16}S^{26}. ἑτοίμως εἶπεν AS^{16}
6461 *ἔσχεθεν· κατέσχεν (Μ 184) Hom.
6462 ἐσχεθέτην· συνέσχον (Μ 461) Hom.
6463 ἔσχεν· [ὑπέσχεν], ἐπέσχεν, κατέσχεν (Men. fr. 543 K.–A.) D
6464 ἐσχελύνασεν· ἐφλυάρησεν D
6465 ἐσχετλίαζεν· ἤλγει (Dem. 35, 45). ἐλίσσετο D
6466 *ἔσχετο· κατεσχέθη (AS^{14}Σ). ἠκολούθει S^{28}
6467 ἐς χεῖρα· παραχρῆμα (Eur. Heracl. 429?) D
6468 ἔσχον· προσέσχον. κατήχθησαν (Hdt. 6, 92, 1) D
6469 ἔσχοντο· κατεσχέθησαν. *ἐπαύσαντο (Γ 84) AS^{13}Br^{1236} Hom.
6470 ἔσω· ἐντός, ἔνδον
6471 ἐσωληνευόμην· συμπεριεφερόμην D
6472 ἐσομματώσασθαι· εἰσηγήσασθαι D

6450 Ph ε 2045; Eust. Od. 1523, 30 (1, 199, 15 St.) (unde Paus. dub. trib. Theod.); cf. Poll. 10, 65; Psell. poem. 6, 335 **6451** Dorio ap. Athen. 7, 330a **6452** Athen. 3, 109c (cit. Antidot.) **6453** cf. lex. rhet. 256, 30; Σ ε 881 **6455** πρῶτον Schol. Pind. Nem. 10, 57c = 32 **6456** Paus. ε 58 (Σ'' [Ph ε 2050. Su ε 3254]); Schol. Eur. Rhes. 251 **6457** ἄκρως Σ'' (Ph ε 2053. Su ε 3256) (cit. Men.); cf. Phryn. ecl. 369 **6458** Ap. S. 78, 5; Schol.; cf. Schol. Soph. Ant. 987 **6461** cf. Schol. **6462** cf. Schol. **6463** Ph ε 2054 (cit. Men.) | **6466** cf. Σ ε 884 | **6467** EM 385, 28 **6469** Ap. S. 78, 6 | Schol. **6471** EM 385, 27

6451 ἐσχάρος H: accent. Schm. = test. **6453** ὄρ⟦.⟧σιν (? ι corr. in ε) H: Ald. **6454** τελευταῖα H: accent. Mus. **6456** le. ἔσχατος H: ed. 1521 | ⟨τὰ⟩ Schm. | ἐ| H: suppl. Mus. e Paus. (qui plura praebet) **6457** ἐσχάτης· ὑπεραγόντης H: Sop. Heins. Voss. al. = (Σ'') **6458** ὑπῆσχεν H: ἐπ- Alb., -έσχεν Mus. = K testt.; cf. gl. 6463 **6459** ἐγγίζομεν H: Kust. Perg. Biel. **6461** ἐσχέθεν H: accent. Mus. **6463** ὑπέσχεν del. Alb. (f. l. pro ἐπέσχεν) **6464** ἐσχελίνασεν H: Valck. Misc. obs. 8, 1, 156 coll. gl. σ 2979 | ἐφλυάρισεν H: Kust. **6465** ἐσχετλίασεν H: La. **6468** προέσχον H: Alb. **6471** ἐσωλινευόμην H: Mus. = EM **6472** ἐσωματώσασθαι H: Alb.

6473 ἔσοπτρον· κάτοπτρον. καθρέπτην
D **6474** ἐσωρῆαί· ὑπουργῆσαι τοὺς αὐτούς 〈…〉
LXX **6475** ἔσωσεν· ἐρρύσατο, ἐλυτρώσατο (Ierem. 38, 7 ..)
D **6476** †ἐτράβλιζον· ἔτρωγον
6477 *ἐτά· ἀληθή (S[30]). ἀγαθά
6478 ἐτάζεσθαι· ἀριθμίζεσθαι. κρίνεσθαι. βασανίζεσθαι
Hom. **6479** ἔται· ἑταῖροι. συνήθεις. *πολῖται S[31]. δημόται. φίλοι. ἐπίκουροι (Z 239. I 464)
Hom. **6480** *ἑταίρα· φίλη (I 2). πόρνη vg[2]AS[19]Br[665]Σ. καὶ ἑταιρεύουσα
D **6481** Ἑταίρας ἱερόν· τῆς Ἀφροδίτης Ἀθήνησιν. ἀπὸ τοῦ τὰς ἑταίρας καὶ τοὺς ἑταίρους συνάγειν
6482 *ἑταιρήσας· πορνεύσας vg[3]AS[21]Br[502.1064]Σ
D **6483** Ἑταιρεῖος· Ζεὺς ἐν Κρήτῃ (Hdt. 1, 44, 2)
D **6484** ἑταιρίζειν· συνεργεῖν
6485 *ἑταιρικῆς· πορνικῆς A[18](Br[952])
D **6486** ἑταιρικός· πρὸς ἑταίρας εὐφυής
LXX **6487** *ἑταιρίδων· πορνῶν (Hos. 4, 14 Sym.) AS[20] (vg[6])
Hom. **6488** ἑταιρίσαιτο· συνεργὸν λάβοι (N 456)
6489 *ἑταιρίστριαι· τριβάδες (Plat. conv. 191e) vg[13]AS[27]
6490 †ἑταιρίσοιτο· προσλάβοιτο
Ap.S.? **6491** ἑταῖροι· φίλοι· ‘κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι’ (μ 271). καὶ συνεργοί. ναῦται (A 179)
6492 ἑταῖρον· συνεργόν. *φίλον (Δ 491) g[8]A[28]. παράνυμφον A[28]
6493 *ἑταῖρος· ὁ φίλος AS[29]
6494 †ἑτερόφθαλμος· μονόφθαλμος
D **6495** Ἐταιφίλη· ἡ Περσεφόνη

6479 ἑταῖροι Schol. Ap. Rh. 1, 305; cf. E. Gen. 130 Mill. (EM 386, 44); – συνήθεις et φίλοι cf. Schol. Z; ἑταῖροι et πολῖται Schol. I (+ Schol. min.); Eust. Od. 1480, 10 (1, 143, 11 St.); – πολῖται Ap. S. 78, 7; πολῖται Schol. δ 16; Su ε 3263; cf. Ecl. AO 2, 434, 31; πολῖται et φίλοι Apion 238, 15 L. (LGM 316, 15); δημόται cf. Schol. Aesch. Suppl. 247 **6480** – πόρνη Σ ε 885; Schol. Ar. Plut. 149; φίλη Schol.; Schol. Luc. 275, 12 **6481** Ph ε 2062; Athen. 13, 571c (Apollod. FGrHist. 244 F 112) **6482** Σ ε 888 **6483** cf. gl. Hdt. (LGM 198, 11) (Su ε 3269); Poll. 1, 24 **6484** cf. Σ ε 887 **6486** cf. Ph ε 2064 **6488** Schol. **6489** Σ″ (Ph ε 2070. Su ε 3273. Schol. Luc. 277, 12); Tim. ε 52 **6491** – φίλοι Ap. S. 78, 8; – σύνεργοι cf. Apion 238, 17, L. (LGM 316, 17) **6493** φίλος EM 385, 29

6473 καθρύπτην H: La. coll. Neogr. καθρεφτης *speculum* **6474** ἐσωρῆαι H: La., qui ci. τους αυτους (sc. Lacedaemonios) 〈λεγειν φασι〉; οἱ αὐτοί (Argivi) Baun. 1911, 391 **6476** ἐτραγάλιζον Voss.; ετραγηματιζον La.; ἐτραύλιζον· ἔτρωζον Erbse **6477** cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 780 **6479** ἐταὶ H: accent. Mus. **6480** ἑταῖρα H: accent. Mus. **6481** le. ἑταίρας H (Ph): Alb. | ἄγειν H: Alb. = testt. **6482** ἑταιρίσας K[vgBr502] Σ[APhSu] | v. l.: gl. 6555 **6483** ἑταίριος H: Mus. = testt. **6488** v. l. gl. 6511 **6490** cf. gl. 6488 **6491** nov. gl. ἑταῖροι alt. H: contin. Mus. | σύνεργοι H: accent. Mus. **6494** v. l. gl. 6577 (Voss.) **6495** ἔται. φίλη H: La. (‘ab Alexandrino ex Ετηφιλα IG XII 2, 222 .. novatum’)

6496 ἐτάθη· διέτριβεν. [ἐτάθη]. ἡπλώθη. ἐκρεμάσθη D
6497 ἐταλαιπωρήθη· ἐκακοπάθησε
6498 *ἐταλάνισα· τάλας, ἄθλιος· παρὰ τὸ ὑπομένειν τὰ ἀβούλητα (A^{17}). ἐθρήνησα vg$^{1}A^{26}$
6499 *ἐτάλασας· ὑπέμεινας (P 166) S^{32} Hom.
6500 ἐτάλασεν· ἐτόλμησεν. ὑπέμεινεν
6501 ἔταμον· ἐποιησάμην (Hdt. 7, 132, 2 ..) D
6502 ἔταμνον· ὁμοίως (Δ 155) Hom.
6503 *〉ε τανηλεγέος· μακροκοιμήτου (Θ 70) AS^{22} Hom.
6504 ἐτανθάριζον· ἔτρεμον
6505 ἐτανόν· ἀληθῶς, σφόδρα D
6506 ἐτανταλίχθη· ἐσείσθη (com. ad. fr. 346 K.–A.) D
6507 ἐταντάλιζεν· ἔτρεμεν
6508 ἐτανύσθη· ἐξετανύσθη, *ἡπλώθη (Hes. th. 177) A^{23}
6509 ἐτάρβει· ἐδεδίει
6510 ἐτάρη· φίλη ἑταίρα. συνεργός (Δ 441) Hom.
6511 ἑταρίσσαιτο· ἑταῖρος, συνεργὸς γένοιτο (N 456) Hom.
6512 ἐτάρπη· ἐπλήσθη, ἐκορέσθη D
6513 ἔτας· τοὺς κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκείους, καὶ πολίτας (Z 239) D
6514 ἔτασιν· ἐξέτασιν ἢ βάσανον (Iob 31, 14) LXX
6515 ἐτασμός· ἐξέτασις (Iudith 8, 27). ἢ ὁ ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς LXX+D
6516 †ἐταυτῶς· ἀληθῶς
6517 ἔταφεν· ἐθαύμασεν. ἐθάμβησεν
6518 ἔτεα· ἔτη (B 328). ἀγαθά, ἀληθῆ (Y 255) Hom.
6519 ἐτεὰ τύχη· ἀγαθὴ τύχη
6520 ἐτεαὶ τύχαι· ἀληθεῖς τύχαι
6521 ἐτέθηλει· ἔθαλλεν (Phil. spec. leg. 2, 151)
6522 ἐτεθήπεα· ἐξεπλάγην. ἐθαύμασα (ζ 166) Hom.

6499 Schol. **6500** Ap. S. 78, 9 **6502** Schol. **6503** Schol. **6510** φίλη Schol. **6518** Su ε 3277 (cit. Hom.) | ἀληθῆ Schol. Y **6522** Schol. |

6496 ἐτάηφ H: Mus. | ἐτάθη emend. le. (incl. Schm. tacite); ἐνετάθη Alb. **6497** εταλαιπωρησα· εκακοπαθησα La. (LXX Ps. 37, 7) **6499** ἐτάλασα· ὑπέμεινα H: Schm. (-σσ-) = Schol. (ut Hom.) **6500** ἐτάλασσεν Ap. S. **6501** ἐτάμειον H: Heins. Kust. **6503** ἐτανηλέγεως H: accent. Mus., -ος Sop. Voss. Kust., 〉ε Pears. 330. Alb. (κῆρε Hom.) **6504** ἐτανθόριζον H: Pears. 330; cf. ad gl. 1689 **6505** ἔτανον H: accent. Ald. **6508** ἐτανύθη H: Mus. **6510** nov. gl. ἑταίρ. H: contin. Alb. | ἑταίρη H: Schm. tacite **6511** ἑταρίσσατο H: Pears. 330. Kust. Jens. Luc. 98 | v. l.: gl. 6488 **6513** ἐτὰς H: accent. Mus.; cf. La. 1931, 34 | οἴκους H: Heins. Palm. Kust. **6514** ἐτάσεο H: Perg. Abresch. Misc. obs. 7, 2, 298 | ζεὺς H: La. (ex ΕΞΕΤ(α)Σ(ιν)) **6515** 'excidit numerus' La. **6516** 'h. e. ετεως (εταιως)' La. **6518** ἔτεα H, ἐτεά Mus.: conf. harum Schm. **6519** le. ἔτεα H (accent. Mus.): ed. 1521 **6522** ἐθαύμασεν H: Mus.

6523 ἐτεθήπει· ἐξεπέπληκτο. ἐτεθαυμάκει (Cyr. ador. 68, 233C)

D **6524** ἔτεια· ἐπέτεια (Lycophr. 721). νέα

Eur. **6525** *ἔτειον· τὸ κατ᾽ ἔτος AS[46], ἐτήσιον (Eur. Rhes. 435)

Hom. **6526** *ἔτειρε· κατεπόνει (E 796) vg[1]AS[47](Σ). ἠνία

Hom. **6527** ἐτεκμήραντο· ἐπὶ τέλος ἤγαγον (Z 349 v. l.)

D **6528** ἐτεκμηρίωσεν· ἐβεβαίωσεν (Thuc. 3, 104, 6)

Eur. **6529** ἐτεκνώθη· τέκνον ἔσχεν (Eur. Phoen. 868)

6530 *ἐτεκτήνατο· κατεσκεύασεν (Plat. Tim. 33b) S[50](vg[21]A[45])

D **6531** ἐτεκτόνουν· κατεσκεύαζον οἱ τέκτονες

D **6532** ἐτέλεθεν· ἐγένετο

6533 *ἐτέλει· ἐτέτακτο g[2]AS[31]Σ

Hom. **6534** ἐτελείετο· συνετελεῖτο (A 5)

6535 *ἔτελλεν· †ἔπεσεν AS[36]

Hom. **6536** ἐτελέσθη· ἐγένετο (O 228)

LXX **6537** *ἐτελέσθησαν· μετέσχον vg[18]AS[41]Σ. ἐκοινώνησαν (Ps. 105, 28) vg[18]S[41]

Hom. **6538** ἐτέλεσεν· ἔλαβεν. ἐπλήρωσεν (Δ 160)

Hom. **6539** *ἔτελλεν· ἔλεγεν AS[32]Br[816]. ἐπέτασσεν, προσέταττεν (A 25)

6540 ἐτελεσιούργει· ἐτελείου. ἔτελλεν

D? **6541** ἐτέλει· ἐλάμβανεν. ἐπλήρου

D **6542** ἐτελίς· χρύσοφρυς ὁ ἰχθῦς

6543 †ἔτεμεν· ἤμελγεν

D **6544** Ἐτεοβουτάδαι· γένος Ἀθήνησι πάνυ λαμπρόν

Hom. **6545** Ἐτεόκρητες· οἱ αὐτόχθονες (τ 176)

Hom. **6546** *ἐτεόν· ἀληθές (B 300) (S[56]). ἐπέτειον. ἢ νέον. πρόσφατον

Hom. **6547** ἐτεοδμώων· τῶν εὖ ⟨καὶ⟩ γνησίως δουλευόντων (π 305 v. l.)

Hom. **6548** ἑτεραλκέα δῆμον· τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν διδοῦντα. ἢ τὸν παρεχόμενον ὄχλον εἰς βοήθειαν (O 738)

6524 (Poll. 2, 8. 5, 16) **6526** Schol.; lex. Greg. carm. (lex. Cas.) 224; cf. Σ ε 889 **6527** cf. Ap. S. 78, 11; Schol. **6533** Σ ε 890 **6537** Ecl. AO 2, 440, 30; μετ. Σ ε 891 **6538** | Schol. **6539** ἔλεγεν Schol. **6542** cf. Arist. h. an. 567a20 **6544** cf. Σ'' (Ph ε 2056. Su ε 3283); Eust. Od. 1644, 47 (1, 363, 4 St.) (unde Paus. dub. trib. Theodor.) **6545** Ap. S. 78, 12; E. Gen. 130 Mill. (EM 386, 6); Schol. **6546** ἀληθές Orion 59, 27; E. Gen. 130 Mill. (EM 385, 54); Schol.; Schol. Ar. Equ. 733b; cf. Σ'' (Ph ε 2060. Su ε 3285); Theogn. can. 17, 17 Alp. (p. 7, 24 C.) **6548** cf. Ap. S. 78, 13

6523 ἐθαυμάκει H: Alb. **6524** ἀπέτεια H: Mus. **6528** ἐβεβόωσεν H: Mus. **6529** ἔσχον H: Alb. **6531** ἐτέκτονον H: Mein. 1858, 545; ἐτέκταινον (LXX Ps. 128, 3) Biel = Su ε 3279 **6535** ἔτελεν Voss. = K; v. l. gl. 6539 (Perg.) **6438** ἐτέλεσσεν Schol. (ut Hom.) **6539** ἐπέτασεν, προσέττατεν H: Mus. | v. l.: gl. 6535 **6540** ἐτελεσιουργεῖ H: accent. Mus. **6541** ἐλάβανεν H: Mus. | ἐπλήρουν H: Pears. 330. Kust. Jens. Luc. 98 **6542** χρυσοφρὺς H: accent. Mus. **6543** εγεμ⟨ισ⟩εν La. **6544** ἀθηνήισι H: Mus. **6546** ἐπέτειον eqs. ad ἔτειον ref. Alb. | ἐπ. ἴδιον H: Schm. **6547** τῶν ἐν H: Mein. | καὶ add. La. tacite **6548** le. ἑτεραλκέα H: Schr. | παρεσχόμενον H: Mus.

6549 *ἑτεραλκέα νίκην· ἑτεροκλινῆ (g^{22}S^{54}Σ), ἑτερορρεπῆ. τὴν τοῖς προτέροις νενικημένοις ἀλκὴν περιποιοῦσαν (Θ 171) Hom.

6550 ἑτερεγκεφαλᾶν· παραφρονεῖν (Ar. fr. 821 K.–A.) D

6551 ἑτερήμεροι· διηλλαγμένοι. παρ' ἡμέραν ζῶντες (λ 303) Hom.

6552 *ἑτερήμερος· ὁ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ⟨...⟩ (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 31 [37, 768, 5 M.]) vg^{7} Greg.Naz.

6553 ἑτερήρυσμος· οἶος, μονότροπος D

6554 ἑτερήρεα· ἀμφίβολα D

6555 †ἑτερήσας· πορνεύσας

6556 ἑτερόκλιτον· ἐφ' ἑτέρῳ [ἕτερον] κείμενον κανόνι. ἑτέρωθεν κεκλιμένοι καὶ ⟨οὐ⟩ συνέχοντες D?

6557 ἑτερόγναθος· σκληρόστομος. ἀπειθής. ἐπὶ τῶν ἵππων (Xen. equ. 1, 9) D

6558 ἑτερόζυγοι· οἱ μὴ συζυγοῦντες D

6559 *ἑτερογενές· ἀλλογενές, ἀλλόφυλον (Phil. spec. leg. 1, 253) (g^{25}) D

6560 ἑτερόδοξος· ὁ αἱρετικός

6561 *ἑτεροδοξία· τὸ ἄλλως δοξάζειν ἤπερ ἔχει ἡ ἀλήθεια (Plat. Theaet. 193d) v^{9}g^{10}AS^{27}

6562 *ἑτερόθρουν· ἀλλόφυλον AS^{39} D

6563 ἑτεροῖον· ἀλλοῖον (Cyr. in Ioh. 1, 98, 10 ..)

6564 *ἑτεροίως· ἄλλως πως (Cyr. in xii proph. 2, 6, 8 ..) vg^{13}AS^{29}

6565 ἑτεροκλινές· πλάγιον. καταρρεπές (Hippocr. art. 24 [4, 136, 3 L.]) D

6566 Ἐτεοκληείης· τοῦ Ἐτεοκλέους (Δ 386) Hom.

6567 ἕτερον· ἄλλον. ἢ ἀλλοῖον. ἢ ἓν τῶν δυοῖν. ἢ ἀριστερόν. νέον. δεύτερον

6568 ἑτερομάσχαλος· χιτὼν δουλικὸς ἐργατικός· ἀπὸ τοῦ τὴν ἑτέραν μασχάλην ἔχειν ἐρραμμένην D

6549 Σ ε 892; Schol. (+ Schol. min.); Eust. Il. 662, 37 (2, 389, 6 V.) | fin. cf. Ap. S. 78, 14 **6550** Poll. 2, 42 (cit. Ar.) **6551** | Ap. S. 78, 15 **6552** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) 223; cf. Poll. 1, 65. **6557** (Poll. 1, 197); σκληρ. E. Gen. 130 Mill. (EM 385, 51); ἀπειθής Σ″ (Ph ε 2083. Su ε 3289) **6563** Ph ε 2080 **6566** Schol. **6568** Poll. 2, 138. 7, 47; – δουλικός Ph ε 2084; Paus. ε 78; ἐργατικός cf. Schol. Ar. Equ. 882a II

6549 le. ἑτεράλκεα H (accent. Mus.): Gron.; νίκην om. Σ Schol. | nov. gl. ἑτερορεπῆ H: contin. et corr. Mus. | ἀλκ(ην) H: accent. Mus. | περιποιοῦσ(ιν) H: Mus. = Ap. S. **6550** ἑτερεσκεφαλᾶν H: Heins. Voss. Pears. 330. al. = Poll. **6551** ἑτερημένοι H: Salm. Heins. Voss. al. = Ap. S. | δικαγμένοι H: Mus. **6552** ad fin. e. g. ⟨ζητῶν τὴν τροφήν⟩ La. **6553** ἑτερηρήσθμος H: Mein. | οἶον H: La. **6555** v. l. gl. 6482 (Vales. Heins. Voss. al.) **6556** ἑτερόκλιτες H: Kust. | del. Kust. | κείμενον, H: interp. Ald. | ἑκατέρωθεν H: Kust. | βεβλημένοι H: Reisk. | add. Mein. (μὴ iam Reisk.) **6558** ἑτεροζύγιοι H: Heins. **6561** εἴπερ H: Mus. = K **6565** καταρεπές H: Ald. **6566** ἑτεροκλείης· τοῦ ἑτέρου κλέους H: L. Dind. = Schol. **6567** ἀριστερῶν H: Kust. Voss. Abresch. Misc. obs. 7, 2, 298 **6568** ἐπὶ H: Mus.

D **6569** ἕτερον πόδα· τὸν ἕνα πόδα [πόδα] τὸν εὐώνυμον (Β 217)
6570 *ἑτερορεπές· ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπον καὶ βαροῦν (AS^{26})
D **6571** ἑτερόρυσμα· ἀνόμοια
D **6572** ἑτερομόλιος δίκη· εἰς ἣν ἀντίδικοι οὐκ ἦλθον
6573 †ἑτέρορεν· ἐτρύπησεν. ἐνέγλυψεν. ἔτεμεν. ἔφρασεν. ἔξυσεν
Hom. **6574** *ἑτέρωσε· εἰς τὸ ἕτερον μέρος (π 179) vg^{17}AS^{38}
D **6575** ἑτερόστοιχα· ἀσύμφωνα
D **6576** ἑτερουατίδα· τρυβλίον μόνωτον
Att. **6577** *ἑτερόφθαλμος· μονόφθαλμος (Dem. 24, 141) vg^{19}AS^{42}
6578 *ἑτεροφυές· ἀλλοφυές vg^{8}(Br^{664})
D **6579** ἑτερόφυλος· ἀλλόφυλος
6580 *ἐτέρσατο· ἐξηράνθη AS^{33}
6581 ἔτερσεν· ἐφόβησεν
Hom. **6582** ἐτέρσετο· ἐξηραίνετο (Λ 267)
Hom. **6583** *ἑτέρωθεν· ἀλλαχόθεν vg^{12}A^{28}. ἐκ τοῦ ἐναντίου (Α 247) (vg^{12})
D **6584** ἑτερώνιον· ὡσαύτως ἑτέρωθεν, ἀλλαχόθεν [εἰς τὸ ἕτερον μέρος]
Hom. **6585** *ἑτέρωσε· εἰς τὸ ἕτερον μέρος (Δ 492) vg^{17}AS^{38}
6586 *†ἔτεσιν· ἑταίροις A^{37}S^{60}. πολίταις A^{37}
6587 †ἐτεστράφησαν· ἔκλιναν
6588 *†ἐτεταί· οἱ πολῖται AS^{34}
Hom. **6589** ἐτέταλτο· ἐντεταλμένον ἦν, ἐπετέτραπτο (Β 643)
Hom. **6590** *ἔτετμε· κατέλαβεν AS^{40}, εὗρεν (Δ 293)
6591 *ἐτετάχατο· [τετραμμένοι ἦσαν, ἢ] τεταγμένοι ⟨ἦσαν⟩ (Thuc. 5, 6, 5 ..) A^{43}(vg^{20})
6592 *†ἐτετάχοντο· ὁμοίως S^{43}

6569 cf. Schol. **6572** Σ″ (Ph ε 2058. Su ε 3291); Zenob. vulg. 3, 88; Diogen. 4, 69; Prov. Bodl. 434; Eust. Il. 999, 63 (3, 686, 2 V.) **6574** Su ε 3297 (Δ) **6575** Ph ε 2074; cf. Psell. poem. 6, 336 **6576** | cf. Theogn. can. 17, 11 Alp. (p. 7, 22 C.); Eust. Il. 870, 3 (3, 279, 8 V.) **6577** (Poll. 2, 61; Harp. 138, 13 [cit. Dem.]); cf. Ph ε 2089 ('Ori vel Phrynichi est' Alpers ad Orum B69); Moer. p. 196, 28 (ε 46 H.); Phryn. ecl. 107 **6582** Schol. **6583** | cf. Schol. **6585** Schol. **6590** Ap. S. 78, 18; Schol. | **6591** Moer. p. 196, 29 (ε 47 H.)

6569 ἑτερόνποδα H: Mus. | πόδα |πόδα H: dittogr. del. Mus. | 'ominis vitandi causa dictum' La. **6570** ἑτερορεπῆ H: Kust. (-ορρ- cum Mus.) = Phav. | θαρροῦν H: Alb. = (K) **6572** le. ἑτερόμυνος H: Vales. Voss. Kust. = testt.; 'immo ετερομωλιος cf. Cret. αμφιμωλην, sed vetus vitium' La. **6573** v. l. gl. 6633 (Sop.) **6574** ἑτέρωσσ(?) H: Mus. = Su **6575** ἑτερότυχα H, ἑταιρότοιχα Ph: Alb. **6576** ἑτερούιδα H: La. (= testt.) | κενόν H: La. = testt. **6577** v. l.: gl. 6494 **6580** ἐτέρρατο H(K): Guyet. Pears. 331 **6581** 'terreo cft. Lob., sed tum *ετορσεν scrib.' La.; ἔτρεσεν· ἐφοβήθη Kust. **6584** Aeolicum La., coll. Schol.^{bT} Y 404c | dittogr. gl. sequ. agn. Schm. **6585** ἑτέρως H: Mus. = Schol. **6586** h. e. ἔταισιν Mus., sed ft. melius ἔτῃσιν (δ 3, Eust. Od. 1478, 60 [1, 141, 14 St.]) | ἑτέροις H: Sop. Guyet. Pears. 331 **6587** ἐπεστράφησαν agn. Guyet. Pears. 331 **6588** ἔται Mus. **6589** ἐπε|ἐτέτραπτο H: Mus. **6590** ἔτεμε H: Guyet. Pears. 331 = testt. **6591** ἐτετάχαντο H (K^{A}): Abresch. Misc. obs. 7, 2, 302 = K^{vg} Moer. | incl. esse f. l. sequ. agn. Kust. | add. Schm. = K Moer.

6593 ἐτετεύχατο· πεποιημένοι ⟨ἦσαν⟩ (Λ 808) Hom.
6594 ἐτέτυκτο· κατεσκεύαστο. ἦν (Ε 78) Hom.
6595 ἐτέτυξο· ἐτύγχανες (Μ 164) Hom.
6596 ἐτήτυμον· ἀληθές (Α 558). ἢ ἀληθῶς (Ν 111 ..) Hom.
6597 ἐτεύξατο· ἔτυχεν. κατεσκεύασεν
6598 *ἔτευξε· τὸ αὐτό (Σ 483) S[61] Hom.
6599 ἔτευχεν· ἐποίει (Ν 209 ..) Hom.
6600 ἐτέφρισεν· ἐνέπρησεν
6601 ἐτεωνεῖ· ἀληθεύει D
6602 ἐτεώνια· ἀληθῆ D
6603 Ἐτεωνός· πόλις Βοιωτίας (Β 497) Hom.
6604 ἔτη· χρόνοι
6605 *ἐτήσιον· κατ᾽ ἔτος γινόμενον (Eur. Alc. 336) (g[ετι5]) Eur.
6606 *ἐτήτυμος· ἀληθής (Χ 438) v[1]A[5](vg[2]S[6]Br[658]) Hom.
6607 *ἐτητύμως· ἀληθῶς A[4]
6608 *ἔτι· πάλιν S[12]. ἀκμήν AS[12](vg[2])
6609 *ἕ ταρχύσωσιν· αὐτὸν θάψωσιν (Η 85) AS[8] Hom.
6610 *ἔτισεν· ἐτίμησεν (Α 354) vg[6](A[9]) Hom.
6611 ἐτιθηνήσατο· ἔθρεψεν D
6612 ἐτιθήνευσεν· ἐτρόφησεν. ἐτιθηνήσατο D
6613 *ἐτιμησάμην· τιμῆς ἄξιον ἡγησάμην AS[16]
6614 *ἐτιμογράφησεν· ἐγγράφως καὶ ὡρισμένως αὐτοὺς ἐξημίωσεν (4. Regn. 23, 35) AS[10] LXX
6615 *ἐτίναξεν· διέσεισεν (Ν 243) S[ετε52] Hom.
6616 *ἐτίομεν· ἐτιμῶμεν (Ε 467) S[19] Hom.
6617 *ἔτισας· ἐτίμησας (Α 244) A[9]Br[666] Hom.
6618 *ἐτίσατο· ἐτιμωρήσατο (Β 743) vg[4]AS[15]Br[661] Hom.
6619 *ἐτίταινεν· ἔτεινεν AS[11]. εἷλκεν (Θ 69) S[11] Hom.
6620 *†ἐτίταλλον· ἔτρεφον AS[13]
6621 *ἐτιτίει· ἐτίμα AS[7]
6622 *ἐτιτρωσκόμεθα· ἐβαλλόμεθα AS[14]

6594 Schol. **6596** Schol. | **6598** cf. Schol. (ἐγκατεσκεύασεν) **6605** – ἔτος cf. Su ε 3310 (Δ) **6606** Su ε 3311 (Δ); E. Gen. 130 Mill. (EM 387, 2) **6609** cf. Schol. **6610** Schol. **6612** cf. Ph ε 2099; ΔΟ 188, 6 **6616** Schol. **6617** Schol. **6618** Schol. **6619** Schol.; cf. Apion 238, 19 L. (LGM 316, 19)

6593 πεποίηκεν H: Kust. **6596** ἐτέτυμον H: H[c] **6600** ἐνέπρεισεν H: Mus. **6601** ἐτεωγεῖ H: HSt. Ind. **6602** ἐτεωνία H: accent. Alb. | ἐτεώνιον· ὡσαύτως add. Mus. **6603** ἐτεὼν H: Pears. 331. Alb. **6606** ἐτή|ετυμος H (ε alt. rubr., del. Mus.) **6609** ἐτιαρχύσωσιν H (K): Mus. = Schol. | ἑαυτοὺς H (K[S]): Mus. = K[A] **6610** ἐτίασεν H: Mus.? = K Schol. **6611** ἐτιθηνίσατο H: Mus. **6612** ἐτίθεσεν H: Alb. = Ph; ἐπίθευσεν ΔΟ, ἐτι- em. Bekker | ἐτιθηνισατο H: Abresch. Misc. obs. 7, 2, 302 **6619** ἔτινεν, εἶλεν H: Pears. 331. Valck. Misc. obs. 160 = K Schol. **6620** v. l. gl. α 8099 (Alb.) **6621** ἐτίει La. **6622** ἐμβαλλόμεθα H: Kust. = K

D **6623** ἐτήτυμα· ἀληθῆ (Hes. op. 10), ἢ ἀλλαχοῦ ⟨…⟩
Hom. **6624** *ἔτλης· ὑπέμεινας (P 153) vg¹AS²(Σ)
6625 ἔτμαγον· [ἐφοβήθησαν]. ἔτεμον
D **6626** ἔτμηξεν· διεῖλεν. διεσκέδασεν (Ap. Rh. 2, 481)
D **6627** ἐτνήρυσις· ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης (fr. 822 K.–A.), ἀντὶ ⟨τοῦ⟩ φάναι τὴν †σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν εἰπών· παρὰ τὸ ἔτνος. ἔστι δὲ ἐτνήρυσις ⟨…⟩
D **6628** ἐτνίτας ἄρτος· οὕτως ὁ λεκιθίτας
D+K **6629** ἔτνος· ἐρεγμός. ἕψημα ἀθηρῶδες καὶ *εἶδος ὀσπρίου vg¹AS²Σ. [ἔτνη δὲ πῦρ ὡσεὶ ποταμὸς χεόμενον ἐν Σικελίᾳ]
Hom. **6630** ἕτοιμος· εὔτροπος. ηὐτρεπισμένος (Σ 96). ταχύς
D **6631** ἐτονθόρυζον· ἐψιθύριζον
6632 *ἐτόπαζον· ὑπενόουν S⁷(vg¹A⁴Br⁶⁶³Σ). ὑπώπτευον (Plat. leg. 837e) S⁷
Hom. **6633** *ἔτορεν· ἔτρησεν AS⁵(vg²). ἔτρωσεν. διέτρησεν (Λ 236)
Hom. **6634** ἔτος· ἐνιαυτός (α 16 ..)
Att. **6635** ἐτός· μάτην
6636 †ἔτουσα· σταλαγμός
Hom. **6637** ἔτραπεν· παρέτρεψεν ἀλλαχόσε (E 187)
6638 ἔτραπεν· ἐνίκα
Hom. **6639** ἐτράπετο· ἐτρέπετο (A 199 ..)
Hom.+?D **6640** ἔτρεψεν· ἐπέτρεψεν. ἠπάτησεν. παρέτρεψε (Δ 381). Ἀρχίλοχος (fr. 266 W.)
Hom. **6641** *ἔτρεμεν· ἐφοβήθη (K 390) A⁵
LXX **6642** ἔτριβον· κατανήλισκον (Num. 11, 8)
D **6643** ἐτριακάδιξεν· εἰς τριακάδας ἐνέγραψε. Σικελοί (om. K.–A.)
LXX **6644** *ἐτρέψατο· ἐφυγάδευσεν (Exod. 17, 13) vg²AS⁸

6628 Eucrat. ap. Athen. 3, 111b et Seleuc. ib. 114b **6629** εἶδος ὀσπρίου Σ ε 897; Theogn. can. 17, 16 (p. 7, 24 C.); cf. Epim. AO 2, 360, 18 (E. Gen. 130 Mill. [EM 387, 9]); Phryn. praep. soph. 122, 12; lex. Greg. or. 163, 10 (LGM 176, 10); Galen. lex. ε 79 **6632** (Poll. 9, 151); cf. Σ ε 898 | **6633** ἔτρησεν Su ε 3328; διέτρησεν lex. Hom. ε 913; cf. Ap. S. 78, 19 **6635** Ph ε 2100 **6637** cf. Schol. **6640** ἐπέτρ. cf. Schol.

6623 lac. Alb., ft. ⟨ἑτέρωθι⟩; le. ἐτίτυμα ex ord. Voss., tum ἀλλαχοῦ Schm., magis ingeniose quam verisimiliter **6625** incl. ad ἔτρεμον Kust., cf. gl. 6641 **6626** ἔτμοξεν H: Mus. **6627** τοῦ add. Mus. | ἁμίδα Naeke 1833 | ἐδνήρυσιν H: Mus. | ἔθνος H: Mus. | ad fin. ἡ ζωμαρυστρίς add. Mus. = (Σ''') **6628** le. ἐτνίτας H: Alb. post Palm. | λεκίθιτας H: accent. Mus. **6629** θηρώδης H, θηρῶδες Ald.: Flor. Guyet. Vales. al. | incl. damn. Heins. Kust. (def. Alb.) **6630** εὐτρεπισμένος H: Schm. **6631** ἐτονθόριζον H: La. | ἐψυθύριζον H: Ald. **6633** διέτρισεν H: Mus. = K lex. Hom.; διέτρωσεν Ap. S. | v. l.: gl. 6573 **6635** ἔτος H (Ph): accent. Mus. | μανήν H: Mus. = Ph **6637** ἐτράπην· παρέτρεψα H: Alb. = (Schol.) **6640** ἐπάτησεν H: Mus. | ‘Αρχιλ. si ad hanc gl. pert. post ηπατησεν traiciendum, Αρισταρχος Ruhnk.’ La. **6643** ἐτριέκοψεν H: La.; ἐτριάκαξεν dub. Kust. (‘debuit ετριακασσ-’ La.); gl. α 8156 (cft. Herw. 1895, 343) ‘non huc pert.’ La.

6645 ἐτρίβην· συνετρίβην
6646 ἐτρόπωοσεν· ἐνίκησεν, κατέβαλεν (Iud. 20, 35 ..) LXX
6647 *ἐτροφοφόρησεν· ἔθρεψεν (Deut. 1, 31) vg[3]AS[9]Br[1073] LXX
6648 ἐτρύγη· ἐξηράνθη, ἐπὶ λίμνης D
6649 ἐτρύφη· ἐκλάσθη. διέπεσεν D
6650 *ἐτρύχοντο· ἐταλαιπώρησαν. κατεπονοῦντο (Sap. 11, 11) vg[1]AS[7] LXX
6651 *ἐτρώθη· ἐπλήγη (Phil. quod deter. 99) AS[6]
6652 ἔτρωσεν· ἔβλαψεν. ἔφθειρεν (Eur. Hipp. 392) Eur.
6653 ἔττασαν· ἔστησαν D
6654 ἐττημένα· σεσησμένα (Pherecr. fr. 243 K.–A.) D
6655 ἐττία· ἑστία D
6656 ἐττῶν· ἐκ τῶν D
6657 ἐτύγχανεν· ἐπετύγχανεν
6658 *ἐτύθη· ἐσφάγη (1. Ep. Cor. 5, 7) vg[3]AS[10] N.T.
6659 *⟩ετυκτο· ἐτύγχανεν AS[6] Hom.
6660 ἐτύλιξεν· ἐνείλησεν D
6661 †ἐτυμᾶναι· σιτοποιῆσαι D
6662 ἐτυμβοχόησεν· ἔθαψεν D
6663 ἐτυμόδρυς· ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα D
6664 ἔτυμον· ἐτήτυμον, *ἀληθές (K 534) AS[11] Hom.
6665 ἐτυμώνιον· ἀληθές
6666 ἐτύμως· ἀληθῶς (Eur. Or. 1357) Eur.
6667 *ἐτυμπανίσθησαν· ἐκρεμάσθησαν vg[2]AS[9]. ἐσφαιρίσθησαν (Ep. Hebr. 11, 35) S[9] N.T.
6668 *ἐτυρώθη· ἐσκληρύνθη (Ps. 118, 70) vg[1]AS[7]Br[1083] LXX
6669 ἐτύφωσεν· ἐνέπρησεν
6670 ἐτύχθη· ἐποιήθη. *ἐγένετο vg[4]AS[13]Br[682]. κατεσκευάσθη vg[4](A[12]), ἐτελειώθη (Δ 470) [ἐπτοήθη] +Hom.

6648 cf. Theogn. can. 134 (p.24, 20 C.) τρύγει· ξηραίνει **6650** gl. Sap. **6654** Ph ε 2105 (cit. Pherecr.) **6657** Ap. S. 78, 20; le. Su ε 3341 (nisi cf. Ph ε 2104) **6658** cf. Su ε 3342 (Δ) **6663** cf. Theophr. h. pl. 3, 8, 2 **6664** | Hdn. epim. 38; Schol.; cf. Su ε 3340 (Δ); E. Gen. 130 Mill. (EM 388, 1); Theogn. can. 17, 9 Alp. (p. 7, 21 C.) **6666** Su ε 3339 **6667** gl. Apost. 260 | **6668** Su ε 3330; Ecl. AO 2, 441, 1 **6670** – κατεσκ. E. Gen. 130 Mill. 131 (EM 388, 9); ἐγέν. κατεσκ. Schol.

6648 ἔτρυγεν H: Mein. | λήμνης H: Mus. **6649** ἐβλάσθη H [leg. Cunn.]: Kust. Alb. **6651** ἐπλήσθη u. v. H: Mus. **6653** ἔττακαν H: Ahr. Dial. 1, 177. 2, 103 **6654** ἐττησμένα H: olim Mein. FCG 2, 1, 531 = Ph; cf. Wack. Kl. Schr. 1, 603, 856 | σεσεισμένα H: Pears. 332. Alb. = Ph **6655** ἑστία H: spir. Alb. tacite; de assimil. cf. Schwyzer Gr. 1, 216 **6656** Cretensium (Schm.) **6659** ἔτυκτον· ἐτύγχανον H(K): La.; ἐτ⟩ετυκτο Orph. Arg. 934 (E 402 .. haud hoc sensu) **6661** ἑτοιμάσαι La. post Kust.; cf. Alb. **6662** ἐτυμβολόχησεν H: Salm. **6665** Aeol., cf. ad gl. 6584 **6668** ἐτρώθη H: Heins. Voss. Pears. 332. al. = testt. **6669** ἐνέπρισεν H: Mus. **6670** ἐποίησεν H: Kust. = E. Gen. | incl. ad ἀτύχθη (ab ἀτύζεσθαι) ref. Kust.; an f. l. pro ἐποιήθη?

6671 *ἐτύχθης· ἐγένου g^{5}. καὶ τὰ ὅμοια (Greg. Naz. c. 1, 2, 31, 7 [37, 911, 5 M.])

6672 ἔτυψεν· ἔθιγεν

Hom. **6673** *ἐτώσια· μάταια vg^{1}AS^{3}(A^{4}Br^{499}), ἄπρακτα (χ 256) vg^{1}AS^{3} [ἀληθῆ]

Hom. **6674** *εὖ· καλῶς (B 253) vg^{ευυ1}A^{ευυ2}S^{ευα26}. ἰσχυρῶς. δασέως δὲ ⌊αὑτοῦ (S^{ευα26}). ἢ αὐτῆς (Ω 293 ..)

D **6675** εὖα· ἐπευφημιασμὸς ληναϊκὸς καὶ μυστικός, καὶ ἔα

LXX **6676** εὐαγγέλια· μηνύματα, κηρύγματα (2. Regn. 18, 25 ..)

D **6677** Εὐάγγελος· ὁ Ἑρμῆς

6678 *εὐαγές· ἁγνόν vg^{3}Σ(A^{15}). καθαρόν (Br^{688}). εὐσεβές vg^{3}Σ(A^{15}Br^{688}), ὅσιον vg^{3}Σ(A^{15}). εὔοπτον. ἅγιον

D **6679** εὐάγκαλον· εὐβάστακτον, εὐπροσαγκάλιστον (Aesch. Prom. 350)

6680 *εὐαγοῦς· ὁσιωτάτης (Cyr. in xii proph. 1, 280, 18 ..) vg^{4}Br^{697} (AS^{13})

6681 *εὐάγωγον· εὐχερές vg^{1}A^{10}Br^{1075}Σ. καλῶς, εὐκόλως ἀγόμενον AS^{10}

Hom. **6682** *εὔαδεν· ἤρεσκεν (Ξ 340) (AS^{16}). ἢ ἀρέσκει

D **6683** εὐαές· εὔπνουν (Soph. Phil. 828 ci.)

6684 †εὐαδής· εὐήνεμος. οἱ δὲ εὐαής

D **6685** εὐαεῖ· εὐκράτῳ (Hes. op. 599)

6686 *εὐάζει· θρηνεῖ (A^{20}), καλῶς ὑμνεῖ A^{24}(S^{20}), ἐπιφθέγγεται AS^{24}

D **6687** εὐαής· εὐήνεμος (Soph. Phil. 828 codd.)

D **6688** εὐαίων· ἀγήρως. εὔμοιρος

6689 *†εὐαλῶς· εὐχερῶς θηρώμενος AS^{22}

D **6690** εὐαλδῆ· εὐαυξῆ

D **6691** Εὐαλωσία· Δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἅλως ποιεῖ καὶ πληροῖ

6673 μάταια cf. Su ε 3332 (Δ); E. Gen. 132 Mill. (EM 387, 30) **6674** καλῶς Su ε 3351; E. Gud. 551, 12 St.; Schol.; καλῶς et αὐτοῦ – Ap. S. 78, 21; – ἰσχυρῶς E. Gen. 132 Mill. (EM 388, 14) **6678** (Poll. 1, 33); ἁγνόν εὐσεβές ὅσιον Σ ε 899; εὐσεβές Schol. Dem. 9, 44 (48) . **6679** Ph ε 2112 | **6681** εὐχερές Σ ε 900 **6682** Schol.; cf. Ap. S. 78, 24; Su ε 3366; E. Gen. 132 Mill. (EM 388, 23) | **6683** cf. Schol. Soph. **6687** cf. E. Gen. 132 Mill. (EM 388, 27) **6690** cf. Ph ε 2117

6673 incl. ad ἔτεα (gl. 6513) vel ἐτεώνια (gl. 6602) ref. Kust. **6675** ἡλιακὸς H: Perg. Trill. Emend. 17 | cf. Be. 1, 20 **6679** εὐάγγαλον H: Guyet. Vales. Jun. al. = Ph | εὐπροσαγγάλισον H: -αγκ- Jun. Salm. Voss. al., -στον Mus. **6680** θειοτάτης H(K^{AS})): Mein. 1857, 609 = K^{vgBr} **6682** ἤρεσεν Ap. S. Su. E. Gen.; hoc et ἤρεσκεν Schol. **6683** εὐαδὲς H: La. = Schol. Soph. | v. l.: gl. 6811 **6684** v. l. gl. 6687 (Kust.) | fin. εὐάης H: accent. Schm. **6685** εὐάει H: accent. Mus. **6687** εὐάης H: accent. Mus. | v. l.: gl. 6684 **6688** εὔ[α]γηρως H, εὐγήρως Mus.: La. | εὐμοίρως H: Heins. Pears. 332. Kust. al. **6689** εὐάλωτος HSt. **6690** εὐάξη H: Mus.; εὐέξ- Ph

6692 *εὐάλωτον· εὐθήρατον g^{9}
6693 εὐαμερία· θεοσημία D
6694 *εὐάν· ὁ κισσός, ὑπὸ Ἰνδῶν S^{29} D
6695 Εὐάνασσα· ἡ Δημήτηρ D
6696 *εὐανδρείας· καλῆς ἰσχύος (2. Macc. 8, 7 ..) vg^{8}AS^{23} LXX
6697 εὐανδρία· πλῆθος νέων (Xen. Mem. 3, 3, 12) D
6698a εὐανδρίας ἀγών· ⟨...⟩ (Dinarch. 16 fr. 3)
6698b ⟨...⟩ βάραθρον οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ
6699 εὐάνθεμον· ἠράνθεμον (Hippocr. mul. 78 [8, 182, 17 L.]) D
6700 *εὖ ἂν ἔχοι· καλῶς ἂν ἔχοι (Plat. Phaed. 69e ..) vg^{6}A^{17}
6701 εὐάνιος· ὁ μηδενὶ ἀνιώμενος. πρᾶος. πειθήνιος D
6702 *εὐάντητος· καλῶς ὑπαντῶν vg^{ευγ4}AS^{12}
6703 *εὐαπόδεικτος· φανερός vg^{7}AS^{21}
6704 εὐάρεστον· πάνυ ἀρέσκοντα (Phil. virt. 67)
6705 †εὐάρητος· †ὄνειρος εὔτακτος
6706 εὐαρχιῶ· ⟨ἀπ⟩άρξομαι D
6707 εὐαρχίσασθαι· ἀπάρξασθαι D
6708 †εὐάρης· εὔοπτος
6709 Εὔας· Διόνυσος
6710 *εὐαφές· εὐμάλακτον vg^{2}A^{11}Br^{604}Σ(S^{30})
6711 *εὖ ἀφείδησεν· †ἀφρόντισεν αὐταῖς †ἰσχυρόν A^{14} D
6712 †εὐάσκεται· εὐωδεῖται
6713 *εὖ βεβηκότι· εὐσταθεῖ (vg^{1}AS^{3}Br^{715}Σ)
6714 *Εὐβοίας μυχόν· τὸ ἐνδότατον τῆς Εὐβοίας (Eur. Tr. 84) AS^{8} Eur.
6715 Εὐβοεύς· ὁ Παλαμήδης, ὁ πολλῶν εὑρετής· ἢ ἐπίφθονος (Greg. Naz. or. 4, 1, 107 [35, 644A M.]) Greg.Naz.
6716 Εὐβοίης· ὄνομα τῆς Τυχίου μητρός D
6717 εὐβοϊκά· τὰ καστάνια D
6718 εὐβοσίης· εὐτροφίας D

6692 gl. Prov. **6698a** cf. Harp.$^{epit.}$ 139, 3 (Σ'' [Ph ε 2115. Su ε 3370]); lex. rhet. 257, 13 (V^{1}) **6710** Σ ε 904 **6713** cf. Σ ε 905 **6715** cf. Ps. Nonn. ad Greg. or. 4, hist. 62

6693 ‘expl. vix sana, θεος ἥ .. cf. Schwyzer 462 A 6?’ La. **6694** εὔαν H: accent. Mus. | κίνσος H: Mus. | ‘e Bacchi expeditione Indica confictum’ La. **6695** n. pr. Εὐάνασσα IG XII 3, 288 cft. La. **6696** εὐανδρίας (LXX) Alb. = K **6698a** le. εὐανδρίας H: Schr., cf. testt. **6698b** contin. H: lac. et nov. gl. Kust. | θεσπρωτεία H: Mus. **6699** expl. ἥ ἀνελβόνη H: La. coll. Diosc. mat. med. 3, 137 **6700** ἔχει bis H: Mus. = K **6701** ‘ο μηδενι ανιωμενος e falso veriloquio fictum’ La.; ad ἀνάνιος = ἄλυπος Herw. 1895, 343, coll. gl. 6842 **6705** ευαρμενος· συναρμος La. **6706** εὐαρχίω H: accent. Mus. | ἄρξομαι H: La. **6708** v. l. gl. 6748 (La. post Schm.) **6711** εὐαφηδισεν (accent. inc.; -ή- Ald.) H: Kust. | ἄφρων τις ἐν H, †ἀφρόντισεν La.; ἠφροντίστησεν Kust.; εὖ αφροντιστησ’ ἐν La. **6712** εὖ ἀφικνεῖται *Wack.; εὐοδεῖται Voss. **6713** εὐβεβηκότι H: Ald. **6714** le. εὐβοίας H: ed. 1521 **6715** εὐυοεὺς H: Mus. | ἀρετῆς H: Kust. **6716** εὐβοιῆς H: accent. Mus. | n. pr. Εὔβοια cft. La. **6717** εὐβοΐα H: Salm. Pears. 333. Kust.

6719 *εὔβοτοι· εὔτροφοι (vg^{2}A^{5}S^{7}Br^{495}), εὐανθεῖς (Cyr. in Esai. 70, 1329C) (A^{7})

D **6720** Εὐβουλεύς· ὁ Πλούτων παρὰ [δὲ] τοῖς πολλοῖς, ὁ ⟨δὲ⟩ Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ

Eur. **6721** *εὐβουλία· φρόνησις S^{9}(A^{4}Br^{718}), σύνεσις (Eur. Phoen. 721)

Eur. **6722** εὔβουλος· φρόνιμος, *συνετός (Eur. Rhes. 105) v^{ευγ5}S^{10}(g^{ευγ6}A^{6})

D **6723** εὐγάλακτες· εὔτροφοι

D **6724** εὔγαμος· ἐπίθετον Ἀθηναίων

LXX **6725** *εὖγε· καλῶς vg^{2}A^{14}Br$^{745.1080}$Σ, ὁσίως (Iob 31, 29 ..) vg^{2}A^{14}Br^{1080}Σ

Eur. **6726** εὐγενής· ἐλεύθερος τῷ γένει (Eur. Phoen. 442 ..)

D **6727** εὐγένιος· εὐγενής. καὶ εἶδος ἀμπέλου

6728 εὐγενέστατος· εὐγενέστερος τῷ γένει (Phil. leg. Gai. 142)

6729 *εὐγηρότατος· καλὸς γέρων (Cyr. ap. Conc. oec. 1, 1, 7, 154, 8) vg^{12}AS^{20}Σ

Hom. **6730** εὔγματα· καυχήματα (χ 249)

6731 *εὐγμένος· εὐξάμενος g^{10}AS^{18}

Hom. **6732** εὐγνάπτοις· καλῶς κατεσκευασμένοις (σ 294)

6733 *εὖ γνοίης· εὖ μάθοις AS^{16}

6734 εὐγνωμόνως· εὐδιαθέτως (Clem. Al. strom. 5, 14, 121, 3 [trag. ad. fr. 624 K.–Sn.])

LXX **6735** *εὐγνωμοσύνη· εὔνοια (Esth. 8, 12f) vg^{7}Σ(AS^{19})

LXX **6736** εὔγνωστος· δῆλος, *φανερός (Prov. 3, 15 ..) AS^{13}Br^{483}

Eur. **6737** *εὐδαιμονεῖ· εὖ πράττει (Eur. Andr. 420) vg^{3}A^{18}(Br^{1085})

6738 εὐδαίμονες· θεῖοι, μακάριοι

6739 *εὐδαιμονία· πλοῦτος AS^{23}. μακαριότης v^{ευη10}g^{7}AS^{23}, εὐτυχία v^{ευη10}g^{7}AS^{23}Σ(Br^{754})

6740 *εὐδαιμονίζει· μακαρίζει A^{26}

6741 εὐδαίμων γῆ· ἔχουσα πλοῦτον, Ἀραβία

D **6742** Εὐδαλαγῖνες· αἱ Χάριτες

D **6743** εὐδάμας· εὐδάμαστος

D **6744** Εὐδάνεμοι· ἰθαγενεῖς παρὰ Ἀθηναίοις

Hom. **6745** ‘εὖ δ’ ἀσπίδα θέσθω’· εὐθετισάτω τὴν ἀσπίδα (Β 382)

6725 Σ ε 907; καλῶς Choerob. Ep. Ps. 140, 14 **6726** Schol. Aeschin. 2, 149 (321) **6729** Σ ε 908 **6735** Σ ε 909 **6739** εὐτυχία Σ ε 910 **6745** cf. Schol.

6720 πλουτῶν H: accent. Salm. Bern. Pears. 333 | δὲ trsp. *Wil. **6724** Αθηνων La., ‘ex hymno nescioquas mythicas nuptias celebrante’ **6727** ‘vitis est ευγενιας cf. Plin. n. h. 14, 25’ La. **6729** Neogr. καλογερος cft. La. **6733** εὐγνοίης H: Salm. Voss. | εὐμαθὴς H: Alb.; καλῶς μάθοις K **6734** contin. H: nov. gl. Salm. Voss. Pears. 333 **6737** εὐδαιμόνει H: accent. Mus. | εὐπράττει H: Mus. **6741** le. εὐδαίμων H: Schr. **6742** εὐδαλαγίνες H: accent. Mus.; ad θέλγω Hoffm. Mak. 96 **6743** εὐδάμνας H: La. | ἀδάμαστος H: Mus. **6744** εὐδάνεμος H: Conom. 1969, 204 (plur. in plurimis talibus gll.) | ἄγγελος H: La.; γένος Usener | cf. Toepffer Att. Gen. 110 **6745** le. εὐδασπίδα H: Mus. = Schol.

6746 εὖ δέ· καλῶς δέ (Β 383) Hom.
6747 εὗδε· ἐκοιμήθη (Ι 663 ..) Hom.
6748 εὐδαρκής· εὐόφθαλμος D
6749 εὐδείελον· εὔδηλον. εὖ πρὸς δείλην κείμενον, οἷον πρὸς δύσιν. εὐπεριόριστον (β 167 ..) Ap.S.
6750 εὕδειν· καθεύδειν, κοιμᾶσθαι (Β 24 ..) Hom.
6751 εὐδείπνοις· θυσία τις παρὰ Ἀθηναίοις ἐπ' Ἠρίγονης, καὶ αἱ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμεναι σπονδαί, ἤγουν χοαί (Aesch. Cho. 484) D?
6752 εὕδεις· κοιμᾶσαι (Β 23 ..) Hom.
6753 εὕδῃσι· ἡσυχάζῃ (Ε 524) Hom.
6754 εὔδια· εἰρηνικά
6755 *εὐδιάβολον· διαβολῆς ἄξιον v^{ευη11}A^{25}(g^{11})
6756 εὐδίαιον· τὸ γυναικεῖον μόριον ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πλοίοις γινομένων τρημάτων διὰ τοὺς ὄμβρους. οἱ δὲ τὸν βρόχον ... ἢ τὸν χείμαρρον εὐφημιζόμενοι D
6757 εὐδιάλλακτος· ταχέως καὶ καλῶς διαλλαττόμενος (Cyr. in xii proph. 1, 559, 3)
6758 εὐδικίας· δικαιοπραγίας. δικαιοσύνας (τ 111) Hom.
6759 *εὐδινά· πραέα. [πραέα] κατεσταλμένα v^{ευη13}g^{13}AS^{24}
6760 εὔδιον· ὃν ἡμεῖς σκεπεινὸν τόπον Att.?
6761 εὐδιόωσαν· γαληνιῶσαν (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 234 [37, 1538, 10 M.]) Greg.Naz.
6762 εὔδμητον· εὖ κατασκευασμένον. *εὖ ᾠκοδομημένον (Α 448) (v^{ευη12}g^{14}A^{22}S^{30}Br^{770}Σ) Hom.
6763 εὐδόκησαν· ἐβούλοντο, *ἠθέλησαν (g^{12}). ἠγάπησαν (Iud. 19, 25 v. l.) LXX
6764 *εὐδοκία· παρὰ τὸ καλῶς καὶ εὖ δεδόχθαι vg^{2}A^{17} προσαγορεύεται (Sir. 1, 27) v^{2}A^{17} LXX

6746 Schol. **6749** Ap. S. 78, 25; Schol. b; εὔδηλον Schol. Pind. Pyth. 4, 135d = 76; εὖ – δύσιν cf. ib. b; εὐπεριόριστον Su ε 3410 **6751** cf. Ph ε 2132 **6756** τρημάτων et χείμαρρον cf. Σ″ (Ph ε 2136. Su ε 3415) **6757** (Poll. 1, 151) **6758** | cf. Su ε 3417; Schol.; (Poll. 8, 24) **6762** cf. Schol. Pind. Pyth. 12, 5 = 3 | cf. Σ ε 912; Schol.

6748 εὐδερκής Sop. Salm. Pears. 333 | v. l.: gl. 6708 **6749** εὐπόριστον H: Biel. Kust. Abresch = Ap. S. Su **6750** εὐδεῖν H: accent. Mus., spir. Pears. 333. Alb. **6751** παρὰ ἀθήνησιν H (παρὰ del. Mus.): Meurs. Gr. fer. 11 | καὶ ἡ τριτογενὴς H: Meurs. | πνοαί H: Flor. Heins. Salm. = Ph **6752** εὐδεῖς H: accent. Mus., spir. Pears. 333. Alb. | de vulgarismo expl. cf. Blass–Debr. Neutest. Gr. § 87 **6753** εὐδείσει H: Pears. 333 | ἡσυχάζει H: La.; ἡσυχάσῃ Pears. **6756** ἐπὶ H: Mus. | ὅπλοις H: HSt. Palm. Martin. al. | βρόκτον H: La. c. lac., coll. Fest. exc. 78, 13 M. | ἐπιφημιζόμενοι H: Guyet | ἢ – fin. post ὄμβρους transponendum cens. La., coll. Σ″ et gl. 7044 | v. l.: gl. 7044 **6758** δικαιοσύνης H: Alb. = Schol. **6759** le. εὐδινὰ πραέα H: Alb. | dittogr. del. Kust. **6760** σκεπτινὸν H: Salm. **6761** εὐδιῶσαν H: Schm. **6762** κατεσκευασμένον Mus.

6765 εὐδοκιμεῖ· 〈…〉

Hom. 6766 εὗδον· [ἔλεγον]. *ἐκοιμῶντο A^{21}, ἐκάθευδον (Β 2) Σ

D 6767 ‘εὕδοντι δ’ αἱρεῖ πρωκτός’· παροιμία ἀπὸ τῆς εὕδοντι κύρτος αἱρεῖ. λέγουσι δὲ ὅτι, ὅταν τοὺς κύρτους καθῶσιν, αὐτοὶ μὲν καθεύδουσιν, ὁ δὲ κύρτος αἱρεῖ τοὺς ἰχθῦς. Κρατῖνος Ἀρχιλόχοις (fr. 3 K.–A.)

LXX 6768 *εὐδράνεια· ἰσχύς (Sap. 13, 19) g^{16}

D 6769 εὐέδρως· εὐθέτως. βεβαίως

6770 *εὖ δρῶσι· καλῶς ποιοῦσιν A^{19}Br^{764}Σ(vg^{6})

6771 †εὐδυκήμερος· εὔστοχος

D 6772 Εὐδώρου σύλας· ἱερόσυλος ὁ Εὔδωρος

6773 †εὔεδνα· ἀγλαΐα

D 6774 Εὐδωσώ· ἡ Ἀφροδίτη ἐν Συρακούσαις (gl. Ital. 23 K.–A.)

D 6775 εὐέθωκεν· εἴωθεν

6776 *εὐειδέα· εὔμορφα (Hdt. 3, 3, 1) AS^{28}

Eur. 6777 *εὐΐους· Διονυσιακούς (Eur. Bacch. 238) AS^{22}

6778 εὐείκαστος· εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι

6779 *εὔεικτον· εὐπειθῆ (Cyr. in Esai. 70, 965B) (v)g^{7}AS^{17}Σ

LXX 6780 *εὐεκτεῖ· εὐρωστεῖ vg^{12}A^{25}Br^{955}. ὑγιαίνει (Prov. 17, 22) vg^{12}AS^{25} Br^{955}

6781 *εὐεκτικῶς· σχετικῶς vg^{9}AS^{20}Σ

Hom. 6782 εὖ εἱμένος· εὖ ἠμφιεσμένος (ο 331)

D 6783 εὐέλιον· ἐλλιπὲς ἐν ἱερείῳ

D 6784 εὐείρῳ· εὐπόκῳ (Soph. Tr. 675)

D 6785 †Εὐελίδης· αὐθάδης, καὶ ὁ Ζεὺς ἐν Κύπρῳ

6786 †εὐελιέστερα· εὐάγωγος

6766 ἐκοιμ. – Schol.; ἐκάθευδον Σ ε 913 **6767** Paus. ε 80 (Ph ε 2140); Prov. Bodl. 429; cf. Zenob. vulg. 4, 8; Zenob. Ath. 3, 55; Diogen. 4, 65 **6768** gl. Sap. **6769** | Ph ε 2146; Psell. poem. 6, 333 **6770** Σ ε 915 **6779** Σ ε 917; cf. gl. Dionys. PG 4, 25C **6780** gl. Prov. **6781** Σ ε 918

6765 contin. H: nov. gl. Mus., lac. Alb. **6766** incl. ad ηὗδων ref. Kust. | ἐκοιμοῦντο H: Mus. **6767** δαιρὶ H (δαίρει Ph): Cas. epist. 265 (p.304) = testt. | πρῶτος H: Cas. Jun. Lind. al. | ἐπὶ H: Mus. | αἴρει H: Cas. | κάθωσιν H: accent. Cas. | αὐτοὶ δὲ H: Mein. FCG 2, 1, 23 | αἴρει H: Alb. | ἰχθὺς H: accent. Mus. | ἀντιλέγω H: Sop. Kust. = Ph **6769** εὐδρῶς H: Sop. Pears. 333 = Ph **6770** εὐδρῶσι H: Mus. = Σ | ποιῶσιν H (K^{Br}): Mus. = K^{A}Σ; πραττουσιν K^{vg} **6771** ευδυκ-ημοσυνος La. coll. ἐνδυκέως, ἀδευκής, Be. Lex. 12; ‘collineans’ cf. gl. 6840 **6772** σέλας H: Pears. 333. Kust. **6774** εὐδώσω H: accent. Mus. **6775** Lesb., cf. Be. 1, 88 **6776** εὐείδεα H: accent. Mus. | εὔμορφον Alb., ad Γ 48 c. Schol. **6777** εὐείους H(K): Ald. **6780** εὐεικτεῖ H: HSt. Heins. Pears. 333. al. = K **6781** εὐεικτῶς H: Pears. 333 = KΣ **6782** εὐειμένος· εὐημφιεσμένος H: Schr. **6783** ‘vix sanum’ La. **6784** εἴπω H: Schm. **6785** ‘Ζευς fuerit Ευελιος caeli sereni’ La. **6786** εὐηρέστερος Hemsterh. in Alb. Auct.; gl. 6850 cft. La. (qui -τερα ci.)

6787 εὔελον· εὐήλιον D
6788 *εὐέμπτωτος· εὐχερῶς πίπτων AS[29](v[14]g[15])
6789 *εὖ ἐντύνασα· εὖ κοσμήσασα (Ξ 162) (A[21]) Hom.
6790 *εὐεξία· ὑγίεια v[ευκ15]g[4]AS[26]Br[758]. εὐφυΐα (Plat. rep. 444e)
6791 *εὔεξος· εὐφυής AS[30]
6792 *εὐεπής· εὔλαλος (Cyr. Glaph. in Pent. 69, 481A) g[10]S[33](vg[11]A[24])
6793 εὐεπιβούλευτος· ῥαδίως καὶ εὐχερῶς ἐπιβουλευόμενος
6794 εὐεπίγνωστος· εὐκατάληπτος
6795 εὐεργέα· καλῶς κατασκευασμένα
6796 Εὐεργεσία· Ἥρα ἐν Ἄργει D
6797 *εὐεργέος· εὖ εἰργασμένου (Ε 585 ..) (S[34]) Hom.
6798 εὐεργέτης· *ἀγαθοποιός AS[31]. ἢ Διονύσου ἐπίθετον K+D
6799 εὐεργία· τορύνη. εὐπιστία
6800 εὐερκείας· ἀσφαλείας (Plat. legg. 778c)
6801 εὐερκέος· εὐστίχου. εὐπεριβόλου (Ι 472) Hom.
6802 εὐερκές· ἀσφαλές (Pind. Ol. 13, 156 = 109) D
6803 εὐερμία· εὐτυχία, ἔμπαλιν δὲ δυσερμία ἢ δυστυχία D
6804 εὐερμής· εὐτυχής D
6805 *εὐερνές· εὐθαλές A[19]Br[888](vg[6]Σ), καλῶς βλάστησαν
6806 *εὐερνέστατα· εὐστελεχῆ (Cyr. ador. 68, 704D) AS[23]
6807 *εὐερνεῖς· καλῶς βλαστάνοντες A[16]
6808 εὐερνής· εὐμήκης
6809 εὐεστώ· εὐθηνία· ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι. καὶ εὐδαιμονία· ἀπὸ τοῦ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον. ἢ ἀπὸ τοῦ δαψιλεῖν τὰ πρὸς τὸ ἐσθίειν. εὐετηρία D
6810 *εὐετηρία· εὐθηνία vg[8]AS[18]Σ. καλὸς ἐνιαυτός S[18]. ἢ καλῶς διακεῖσθαι vg[8]AS[18]Br[887]. καλοκαιρία
6811 †εὐδές· εὔυπνον, εὐήνεμον

6787 Ph ε 2166 **6790** ὑγίεια Su ε 3437 (Δ) **6792** (Poll. 9, 162); le. Ph ε 2152 **6793** (Poll. 1, 172) **6799** Poll. 6, 88. 10, 97 | **6800** Σ''' (Ph ε 2167. E. Gen. 132 Mill. [EM 390, 18]) **6802** cf. E. Gen. 132 Mill. (EM 390, 17) **6803** (Poll. 5, 135. 9, 161); cf. Σ'' (Ph ε 2153. Su ε 3442); εὐτυχία cf. Eust. Il. 675, 54 (2, 441, 6 V.) **6805** (Poll. 1, 230); cf. Σ ε 921 **6808** Schol. Luc. 19, 1 **6809** – ἑστάναι Σ''' (Ph ε 2168. E. Gen. 132 Mill. [EM 390, 25] [ϱ]); εὐθηνία E. Gud. 555, 12; cf. Su ε 3445; εὐδαιμονία et εὐετηρία Schol. Aesch. Sept. 187c–e; εὐετηρία gl. Hdt. LGM 466, 2 (?Diogen.) **6810** (Poll. 1, 51. 9, 160); εὐθηνία et καλῶς διακεῖσθαι Σ ε 922; lex. rhet. 244, 29 (EM 390, 26); εὐθηνία cf. Hdn. Philet. 156

6787 εὔειλος Ph (-η- codd.), cit. Ar. fr. 823 K.–A. **6795** κατεσκευασμένα Mus. **6797** εὐέργεος H: accent. Mus. **6799** εὐέργη et εὐοργία conf. agn. Kust., coll. gl. 7047 **6800** εὐερκίας Σ''' **6801** εὐέρκεος H: accent. Mus. | εὐστί, χου sscr. H **6806** εὐστελέχη H: accent. La. **6808** εὐέρνης H: accent. ed. 1521 **6809** εὖ ἔστω H: HSt. Ind. = testt. | ἐπὶ (1) H: Kust. | ἑστᾶναι H: accent. Mus. | ἐπὶ (2) H: Mus. | εὐετήρια H: accent. Schr. **6810** v. l.: gl. 6856 **6811** εὖδες (accent. inc.) H: εὐδές Schow | v. l. gl. 6683 (Schm.)

6812 εὔζηλος· ἐπὶ καλῷ ζηλουμένη
Greg.Naz. 6813 *εὐζωΐα· καλὴ ζωή (Greg. Naz. c. 1, 2, 34, 257 [37, 964, 4 M.]) (g^{2})
6814 *εὐζωΐου· καλῆς ζωῆς AS^{4}Σ
LXX 6815 *εὔζωνοι· εὔοπλοι vg^{3}S^{6}, ἔνοπλοι (Ios. 4, 13) A^{6}Σ
Hom. 6816 ἐυζώνοιο· καλῆς. ἀπὸ μέρους (Α 429)
D 6817 εὔζωνος· εὔτοκος. καλή (Hes. fr. 221, 1)
6818 εὐζώνως· εὐστόλως. μὴ ἔχων φορτίον
Eur. 6819 *εὔζωρον· εὐκέραστον (Eur. Alc. 757) vg^{1}AS^{5}Σ
Hom. 6820 εὐηγενέος· εὐγενοῦς (Λ 427)
Hom. 6821 εὐηγενέων· εὐγενῶν. εὐδαιμόνων (Ψ 81)
D? 6822 εὐηγεσίη· εὐαρχία. εἰ μὲν δασέως παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· εἰ δὲ ψιλῶς εὐδαιμονίας. ἠγὸν γὰρ τὸν †εὐδαίμονα Ἴωνες λέγουσιν (τ 114)
6823 *εὐηγορεῖν· εὐλογεῖν (Cyr. quod unus 714, 13) (v^{ευκ12}g^{15}AS^{22}Br^{606})
6824 *εὐηγορία· καλολογία. καλορρημοσύνη AS^{24}
6825 *εὐήθεια· μωρία g^{5}Br^{1155}(v^{ευκ14}AS^{18}Σ), ἄνοια g^{5}(v^{ευκ14}AS^{18}Σ)
LXX 6826 εὔηθες· ἁπλοῦν. *μωρόν, ἀνόητον vg^{1}AS^{16}(Σ). ἀσύνετον (2. Macc. 2, 32)
6827 *εὐήθης· βλάξ v^{4}AS^{25}Σ. χρηστοήθης v^{4}AS^{25}(Σ). ἀνόητος vg^{4}AS^{25} Σ
D 6828 εὐήθης γύη· καλὰς †ὑπ᾽ αὐτὸ ἔχουσα διατριβάς
6829 εὐήθως· ἀνοήτως
Hom. 6830 *εὐήκεος· τῆς καλῶς ἠκονημένης (Χ 319) AS^{28}
6831 εὔηκες· [εὐήκοον.] ὀξύ. εὐεκτοῦν. εὖ ἠκονημένον. ἀκμάζον. εὐρωστοῦν. εὔπλευρον
6832 εὐηκέστατοι· εὖ ἥκοντες

6814 Σ ε 923 **6815** | Σ ε 924 **6816** Schol. **6817** Σ ε 925 **6819** Σ ε 926 **6820** Schol. **6821** E. Gen. 132 Mill. (EM 390, 34) (cit. Hom.); Schol. **6822** – ἡγεῖσθαι E. Gen. 132 Mill. (EM 390, 36) (cit. Hom.); cf. Ap. S. 78, 29; Schol. **6825** lex. αἱμ. ε 26; cf. Σ ε 927; lex. Greg. or. 164, 2 (LGM 177, 2); Poll. 5, 121; μωρία Schol. Dem. 2, 6 (47a) **6826** ἁπλοῦν EM 390, 46; Schol. Thuc. 3, 83, 1*b*; – μωρόν cf. Σ^{b} ε 928 **6827** βλάξ et ἀνόητος Σ ε 929; – χρηστ. EM 390, 45; – βλάξ lex. rhet. 243, 12 (q) **6830** Schol.; cf. Su ε 3465 (Δ); E. Gen. 132 Mill. (EM 391, 3)

6814 εὖ (??θῦ) H: del., ζωῆς in mg. Mus. **6816** καλῶς H: Voss. = Schol. **6818** εὐστόχως H: Kust. post Salm. **6822** παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι εἰ μὲν δασέως H: trsp. Mus. | ἦγον H: accent. Schm. | ἡγεμόνα E. Gen. **6824** κακολογία H: Mus. = K | καλορημοσύνη H (K): Mus. **6825** ἀνοία H: accent. Mus. **6826** εὐηθὲς H: accent. Mus. **6827** εὐηθής H: accent. Mus. **6828** le. εὐήθης H: ed. 1521 | γυνὴ H: Hemsterh. (ad ἤθεα) | ὑπ̓ ἄστυ Toup. Longin. 393; ὑπ̓ αὐρῶν Erbse **6830** εὐηκέας H: accent. Mus., -ος Schm. = Schol. | τῆς καλῆς οἰκουμένης H: Schm. post Mus. = K Schol. (Su. E. Gen.) **6831** contin., ἢ εὐηκὲς H: nov. gl., del. ἢ, Pears. 334. Perg. Hemsterh. | incl. Kust., ad εὐηχές ret. Karsten. Emped. 280 | nov. gl. εὐεκτοῦν et εὐρωστοῦν H: contin. Pears. Kust. Hemsterh. al. **6832** εὐήκοντες H: Kust.

6833 εὐήκης· ἀκμάζουσα, εὐεκτοῦσα. [εὐήκοος]
6834 εὖ ἥκων· πλουτῶν, εὖ πράττων. σῳζόμενος. εὐδαίμων Att.
6835 εὐηλάκατος· περὶ βέλη ἢ ἔργα εὐπρεπής D
6836 †εὐήμικτον· εὐπαγές
6837 *εὐήλατον· καλῶς ἐληλαμένον AS[19]Σ(g[6]), ἢ ἐλαυνόμενον (Xen. Hell. 5, 4, 54)
6838 εὐήλατος· ὁ πεδεινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος, εὐέλατος D
6839 εὐημερία· εὐδαιμονία
6840 εὐημονία· ἐμπειρία … D
6841 Εὐηνίνης· Εὐήνου θυγατρός (I 557) Hom.
6842 *εὐήνιον· καλῶς ἡνιοχούμενον vg[3]AS[20]Σ. ἐπὶ μηδενὶ ἀνιώμενον, πρᾶον (Cyr. in xii proph. 1, 203, 10 ..) K+D
6843 *εὐηνέμους· εὐδινούς AS[27]Σ(vg[14]), καλούς A[27]Σ(g[14]), ἀχειμάστους (Eur. Andr. 749) AS[27]Σ(vg[14]) Eur.
6844 εὐήνορα· ἀγαθά. λαμπρά. ὀνήσιμα
6845 εὐήνορα χαλκόν· τὸν εὖ εἰς ἀνδρείαν διατιθέντα ἐν τῷ καθοπλίζεσθαι. εὐόρατον. καλόν. λαμπρόν, στίλβοντα (ν 19) Hom.
6846 Εὔηνος· ποταμὸς Αἰτωλίας (Hes. th. 345) D
6847 *εὐήνυτα· εὐκατόρθωτα (Cyr. Glaph. in Pent. 68, 472D) vg[2]AS[17]
6848 εὐηπελεῖς· πρᾶοι. εὐήνιοι D
6849 εὐηπελία· εὐθηνία. εὐεξία (Callim. h. Cer. 135) D
6850 εὐήρεας ἵππους· εὐαγώγους. καὶ *εὖ ἡρμοσμένους (S[30])
6851 εὐῆρες· εὐέλαστον. εὖ πεποιημένον πρὸς τὸ ἐρέσσειν (λ 121) Hom.
6852 εὐηργημένοι· τετορυνημένοι D
6853 *εὐηρότατον· εὔδιον. καλὴ γῆ S[21]. εὐήροτον. ⌊εὔγειον A[21](Br[609])
6854 εὖ ἴσθι· καλῶς γίνωσκε
6855 *εὖ ἤσκηται· καλῶς κατεσκεύασται (K 438) AS[23] Hom.
6856 †εὐητηρία· εὐδαιμονία. καλὸς ἐνιαυτός
6857 εὐήτριον· εὐκοίλιον D

6837 Σ ε 930 | cf. Su ε 3466 **6839** cf. Ph ε 2172 **6841** Schol.; cf. Su ε 3474 (Δ); Choerob. 199, 33; E. Gud. 555, 15 St. **6842** Σ ε 931 | Ph ε 2177; cf. Poll. 1, 195 **6843** Σ ε 932 **6845** – καθοπλ. Σ ε 933; cf. Ap. S. 78, 30; E. Gen. 132 Mill. (EM 391, 5) **6846** Schol. Hes. th. 338 **6849** EM 390, 40 (cit. Callim.) | **6850** cf. Σ″ (Ph ε 2184. Su ε 3477. E. Gen. 132 Mill. [EM 390, 54])

6833 εὐηκὴς H: accent. Mus. **6833–4** nov. gl. εὐήκοος· σωζόμενος, εὐδαίμων H: secl. et trsp. L. Dind. 3, 2259A **6834** εὐηκῶν H: Kust. **6836** v. l. gl. 6930 (Kust. Biel.) **6837** ἐληλάμενον H: accent. Mus. **6840** lac. ad fin., e. g. ⟨του ακοντιζειν⟩ La. **6841** εὐηνίης H: Mus. = Schol. (Su. Choerob.) **6842** ἠνιοχούμενον H: spir. Alb. **6843** εὐωδίνους H: Voss. = K | ἔχει μαστούς H: Voss. Pears. 334. Perg. al. = K **6845** le. εὐήνορα H: Pears. 334. Alb. = E. Gen. | ἄνδρας διατεθέντα H: La. coll. Ap. S. | nov. gl. εὐόρατον H: contin. Voss. Abresch. Misc. obs. 7, 2, 303 **6850** εὐηρέας H: accent. Mus. **6851** εὔηρες H: accent. Pears. 334. Alb. **6852** εὐηρημένοι H: Hemsterh. **6854** εὐΐσθι H: Mus. **6856** v. l. gl. 6810 (HSt. Ind.) **6857** ευητρον malit La.

D? **6858** εὐηφενέων· εὖ πλουτούντων (Ψ 81 v. l.)
D **6859** εὐηχές· εὔφωνον. εὔφημον (Cyr. in Esai. 70, 209C . .)
D **6860** εὐήρεια· εὐχέρεια, εὔπλοια
6861 εὐθαλέοντι· εὐδαιμονοῦντι
6862 †εὐθαλεῖς· εὐθησαυροφύλακες† (Cyr. in xii proph. 1, 544, 24?)
D **6863** εὐθεῖν· ἐλθεῖν
D **6864** εὐθενεῖν· εὐπαθεῖν (Aesch. Eum. 895)
6865 εὐθενής· εὐπαθοῦσα. ἰσχυρά
6866 εὔθῃ· ἥκῃ
D **6867** εὐθέρα· μέρος τι τῆς νεώς
D **6868** *εὐθετίζει· εὖ διατίθησιν S^{38}, ὀρθῶς
D **6869** εὐθήμονα· εὔθετον. εὐσχήμονα
LXX **6870** εὐθηνῶν· καὶ εὐδαιμονῶν, *πλουτῶν (Iob 21, 23 . .) AS^{28}
LXX **6871** *εὐθίκτως· εὐψηλαφήτως (2. Macc. 15, 38) A^{31}(S^{39}Σ)
LXX **6872** *εὔθραυστα· ἀσθενέστερα (Sap. 15, 13) AS^{29}(g^{13})
6873 *εὐθρόοισιν· εὐήχοις vg^{12}AS^{35}
6874 εὐθύ· ὀρθόν. ἁπλοῦν. ἐγγύς. παραχρῆμα. εἰς εὐθεῖαν
6875 *εὐθυβόλῳ· πλεομένῳ ἐξ εὐθείας AS^{25}(vg^{9}Σ)
6876 *εὐθυβόλως· εὐστόχως A^{33}, εὐσκόπως (Phil. leg. alleg. 2, 8 . .) vg^{10}AS^{33}
D **6877** εὐθύδημον· ἁπλοῦν δημότην. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ (fr. 227 K.)
6878 *εὐθυεπείαις· ὀρθολογίαις vg^{8}Br^{1115}Σ(A^{23}Br^{611})
D **6879** εὐθύκαινα· ἡ σχοῖνος· διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν. καὶ δύναται εἶναι εὐθύκταινα
D **6880** εὐθυκρέων· παχύς
D **6881** εὐθυκτέανον· εὖ πεφυκυῖαν, εἰς ὀρθόν
6882 εὐθυμία· εὐθημοσύνη. ἀμεριμνία. χαρά (Cyr. in Ioh. 1, 201, 14)
6883 εὔθυμον· ἁπλοῦν. εὔπνουν. εὐμενῆ. καλῶς διακείμενον (Plat. leg. 792b)
Hom. **6884** εὔθυμος· καλόψυχος. *εὔψυχος (ξ 63) S^{40}(vg^{6}A^{22}Br^{755})

6858 cf. Schol.^{A} **6860** Σ''' (Ph ε 2180. E. Gen. 132 Mill. [EM 390, 50]) **6870** cf. Su ε 3496 (Δ) **6871** Su ε 3498 (Δ); cf. Σ ε 938 **6875** cf. Σ ε 939 **6877** Ph ε 2200 **6878** Σ ε 941

6858 lectio Rhiani (Schol.^{A}) | εὐπλουτούντων H: Kust. **6860** εὐηχερία· εὐηρία H: Kust. = Ph (qui εὔπλ. εὐχ. praeb.). E. Gen. (qui εὐπλ. om.) **6863** Cret. cf. Be. 2, 704 **6864** εὐασθενεῖν H: Voss. **6865** εὐασθενὴς H: Voss. | εὐπάθουσα H: accent. Alb. **6866** εὐθεῖ H: La. | ἥρει H: La. post Kust. Hemsterh. **6867** v. l. gl. 3075 (Kust.) vel 6895 (Pears. 334) **6868** εὐδιατίθησιν H: Mus. **6871** εὐθί⟦.⟧τως H: Mus. = K$^{A(S)}$ **6873** εὐθρόησιν H (K^{S}; -εσιν K^{vA}, -αισιν K^{g}): Mus. **6877** εὐθυδήμονα H: Schneider = Ph | ἀντιώπη H: Mus. **6879** εὐθυκαίνα et εὐθυκταίνα H: accent. La. | v. l.: gl. 7132 **6880** εὐρυκρέων Kust. ('immo -κρεως' La.), per irrisionem ex εὐρὺ κρείων fictum Herw. 1895, 343 **6881** εὐθυκτέσαν H: Salm.; gl. ι 405 cft. Schm., Plut. fr. 157, 6 εὐκτέανον καὶ παγκάλην δρῦν Cunn. post La. **6882** εὐθυμοσύνη H: Kust.

6885 εὔθυνα· δικαία διόρθωσις. ἐξέτασις

6886 *εὐθῦναι· ἐξετάσαι vg^{11}AS^{34}Σ. διορθῶσαι (Plat. Prot. 328e) g^{11}AS^{34}(Σ)

6887 *εὐθύνας· τιμωρίας. δίκας vg^{1}AS^{19}Σ. τὸ δοῦναι λόγον ἐφ᾽ ἑκάστῳ ἁμαρτήματι AS^{32}. [Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πολιτείᾳ (Ath. Pol. 56, 1)· ‘λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται, καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν, καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύωσιν’] Att.

6888 *εὐθυνθῇ· δικασθῇ AS^{27}

6889 *εὐθύνει· διοικεῖ (Br^{616}). ἐλέγχει Br^{773}(vg^{3}AS^{21}). ζημιοῖ. κυβερνᾷ (Cyr. in Ioh. 2, 338, 5)

6890 *εὐθύνοιτο· κρίνοιτο (Cyr. epp. Pasch. 77, 652B ..) vg^{7}AS^{26}

6891 †εὐθύνιον· εὔτακτον. εὐπειθές

6892 εὐθύνονται· κρίνονται. *ἐρωτῶνται (g^{2}Σ). δίκας εἰσπράττονται A^{20}(vg^{2}Σ), ἢ ἀπαιτοῦνται. ἢ ἡνιοχοῦνται (Cyr. in Ioh. 3, 78, 7)

6893 εὔθυνος· εὐθυντήρ. δικαστικός. χρεώστης. κυβερνήτης. διορθωτής (Aesch. Pers. 828 ..) D

6894 εὐθυντής· τὰ αὐτά (Eur. Suppl. 442). καὶ εὐθυντήρ (Theogn. 40) D

6895 εὐθυντηρία· τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων. καὶ μέρος τι τῆς νεώς D

6896 εὐθύνω· τιμωροῦμαι

6897 *εὐθυρρήμων· ἑτοιμόλογος vg^{14}AS^{36}Br^{559}Σ

6898 εὐθύς· ἀντίον

6899 εὐθύτριχας· ὀρθότριχας D

6900 εὐθυφερές· εἰς ὀρθὸν φερόμενον (Plat. leg. 815b) D

6901 *εὐθὺ φέρεσθαι· ἐναντίον ὁρμᾶν (Cyr. in Esai. 70, 1253D) AS^{24}

6902 †εὐΐα· δέδια†

6903 *εὐϊάδες· ἄμπελοι S^{9} D

6904 εὐϊσατία· εὐπιστία D

6905 εὔϊρον· πρόβατον μαλακόν

6906 εὐΐλατος· ἵλεως (Ps. 98, 8) LXX

6886 Σ ε 942 **6887** – δίκας Σ ε 944; δίκας cf. Schol. Ar. Equ.825a. c | Arist. cit. Harp. 238, 4 **6892** ἐρωτῶνται – εἰσπράττονται cf. Σ ε 945 **6893** εὐθυντήρ Σ″ (Ph ε 2209. Su ε 3516); cf. E. Gen. 132 Mill. (EM 391, 49) **6897** (Poll. 4, 21. 5, 119); Σ ε 947 **6899** (Poll. 2,22)

6887 incl. m. rec. in mg. **6889** κυβερνεῖ H: Mus. **6891** ευθηνιον vel ευθηνον La. **6892** ἠνιοχοῦνται H: spir. Alb. **6893** εὐθυντής Σ″ **6895** συμβλημα La. | v. l.: gl. 6867? **6897** εὐθυρῆμος H: Heins. Kust. Hemsterh. al. = K Σ (-ρ- K^{vgBr} Σ^{ABCPh}) | ἐτυμολόγος Mus. = Σ^{BCSu} **6898** contin. H: nov. gl. Heins. Voss. Pears. 334 **6902** (σ)ευα· εδεδιξα ci. La. **6904** ad Dor. ισαμι La. | ‘ευπιστια “persuasum habere” singulare’ La. **6905** εὔειρον HSt. Ind. **6906** εὐίλατ(ες) H, corr. in -τον Mus.: L. Dind. 3, 2295C | ἰδία H: La.; ἵλαον Biel. Valck. Gl. sacr. 16

LXX **6907** *εὐϊλατεύειν· εὐμενῆ εἶναι (Deut. 29, 19 v. l.) vg^{2}AS^{6}Σ
Eur. **6908** *εὖ ἴσθι· καλῶς γνώθι (Eur. Hipp. 656 . .) vg^{3}AS^{7}Br^{720}Σ
Eur. **6909** *εὐΐων· Διονυσιακῶν (Eur. Bacch. 791 . .) AS^{8}(vg^{6})
D **6910** εὐκαλεῖ· ἀτρεμίζει
D **6911** *εὐκαλεία· ἡσυχία. εὐκαμία S^{43}
D **6912** εὔκαλον· ὅσιον
6913 *εὐκατάπρηστον· εὔκαυστον (vg^{8}Σ), εὐχερῶς καιόμενον (Cyr. in Esai. 70, 904D) (vg^{8}A^{32})
6914 *εὐκατάτροχος· εὐκατάφορος (Cyr. in xii proph. 2, 80, 14) AS^{28}
Hom. **6915** εὐκεάτοιο· ξηρᾶς (ε 60)
6916 εὐκέατον· ξηράν. εὔσχιστον. εὔκαυστον
6917 *εὔκηλα· εὐπρεπῆ AS^{30}
6918 εὐκηλήτειρα· ἡσυχάστρια (Hes. op. 464)
Hom. **6919** *εὔκηλος· ἥσυχος (Α 554) (S^{44}). πρᾶος. σῶος (γ 263). εὐόμιλος. στάσιμος. [εὔδοξος]
Eur. **6920** *εὐκλεᾶ· ἔνδοξον (Eur. Phoen. 1251 . .) AS^{37}(A^{27}Br^{696})
6921 εὐκηλία· ἡσυχία
Eur. **6922** *εὔκλεια· εὐδοξία g^{7}Br^{692}(vg^{3}AS^{26}), ἐνδοξότης (Eur. Andr. 321) g^{7}(vg^{3})
6923 *εὐκληρία· εὐημερία AS^{36}, εὐτυχία v^{5}Σ(g^{6}Br^{766}). [εὐκαμία. ἡσυχία A^{36}]
Hom. **6924** *'ἐὺ κληῖσ' ἀραρυῖα'· εὔκλειστος [S^{45}] καὶ ἀσφαλής (Ω 318)
D **6925** εὔκηλον δρυός· εὔσχιστον. εὔξυλον. εὔκαυστον (Ion TrGF 19 F 28)
D **6926** Εὐκλῆς· ὁ Ἅιδης. καὶ ὀνομαστός. καὶ εὐειδής
Hom. **6927** ἐϋκλειῶς· ἐπιφανῶς (Χ 110)
D **6928** Εὐκλέος· Διὸς ἱερὸν ἐν Μεγάροις καὶ ἐν Κορίνθῳ
D **6929** εὔκυκλος· εὔχωρος
6930 *εὔκμητον· εὐπαγῆ (AS^{35})

6907 Σ ε 949 **6908** Σ ε 950 **6913** Σ ε 951 **6916** εὔσχιστον Su ε 3530 (Δ); cf. Schol. ε 60 **6918** Su ε 3535 (Δ) **6919** ἥσυχος Su ε 3536 (Δ); E. Gen. 133 Mill. (EM 392, 8); Schol. **6923** εὐτυχία Σ ε 953 **6924** Schol. **6925** Σ''' (Ph ε 2224. E. Gen. 133 Mill. [ϱ] [EM 392, 11]) (om. δρυός et εὔξυλον, cit. Ion.) **6929** Ph ε 2236

6908 εὐίσθι H: Mus. = Σ **6910** v. l.: gl. 7230 **6911** εὐκαμία emend. le. Ruhnk. in Alb. Auct.; Sophr. fr. 4a14 K.–A. cft. La. **6913** -πριστος· -παυστος perperam Σ$^{AB(Ph)}$ **6918** ἡσυχαστήρια H: Mus. = Su **6919** incl. ad εὐκλεής Kust. **6920** εὐκλέα H: accent. Alb. | ἔνδοξα H: Schm. = K **6922** εὐκλεία H: accent. Mus. **6923** incl. e gl. 6911 intrusa agn. Ruhnk. in Alb. Auct. **6924** le. εὐκληεὶς H (ἐϋκληῗς K Schol.): Heins. (le. = Tryph. Phav.) | ἀραρυία H: accent. Mus. **6925** le. εὔκληρον H: Salm. Jun. Anim. 400 = (Σ''') **6926** εὐκλὴς H: accent. La. | αἰδὴς H: Schm. | ὀνόμαστος H: accent. Mus. **6928** εὔηλος H: *Wil.; Εὔκλος Vales. Voss.; mensem Ευκλειον Megaris et Corinthi (Hanell, Megar. Stud. 200) cft. La. **6929** εὔηλος H: Kust. = Ph | εὔχορος Ph **6930** εὐ.(?ι)μητον H: Mus. = K | v. l.: gl. 6836

6931 *ἐϋκνήμιδας· εὐόπλους A^{38} ἢ εὔοπλοι (S^{46}) ἀπὸ μέρους τῶν ὅπλων, ἤγουν τῶν κνημίδων (Γ 156 ..) Hom.

6932 εὔκολος· εὐχερής, καὶ ὁ ἐναντίος τῷ δυσκόλῳ (Ar. Ran. 82). καὶ Ἑρμῆς παρὰ Μεταποντίοις (gl. Ital. 158 K.–A.) D

6933 εὐκολίδες· [εὖ] τῆς εὐκολίας ποιητικαί D

6934 εὐκομιδής· εὖ ἡγμένος. εὐκόμιστος, ἐν ἐπιμελείᾳ 〈...〉

6935 εὐκόμιστος· ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς· κομιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια

6936 εὔκομοι· εὔτροφοι. καλλίκομοι

6937 εὐκλεΐζεσθαι· ἐνδοξάζεσθαι D?

6938 *†εὔηραξ· πλάγιον S^{47}

6939 εὐκράς· εὐκέφαλος. εὔκρατος (Eur. fr. 197 K.) D

6940 *εὐκρινές· εὐχερές $AS^{29}\Sigma(Br^{719})$. σαφές $vg^{1}(A^{25}S^{49}Br)$. εὐδιαίρετον ($A^{25}S^{49}$)

6941 *εὐκρινῆ· εὔκολα AS^{39}

6942 εὐκρινής· ὁ ἐξ ἀρρωστίας ἀναλαμβάνων. καὶ ὁ νεκρός D

6943 *εὐκταίως· ὑγιῶς $vg^{9}AS^{33}$

6944 εὐκτάζου· εὔχου

6945 εὐκταῖον· τὸ κατ᾽ εὐχὴν ἀποδιδόμενον

6946 εὐκτιτόν· καλῶς κατεσκευασμένον, εὖ ἐκτισμένον (Β 592) Hom.

6947 ἐυκτιμένη· εὖ οἰκουμένη (Ι 129 ..) Hom.

6948 ἐυκτίμενον· εὖ οἰκούμενον (Β 501 ..) Hom.

6949 *εὐκτόν· εὐχῆς ἄξιον $AS^{31}(Br^{678})$ Att.

6950 εὐκυβεῖν· ὅπερ νῦν εὐβολεῖν. Ἄμφις ἐν Γυναικομανίᾳ (fr. 11 K.–A.) D

6951 *εὐκύκλους· στρογγύλας (Ε 453 ..) $AS^{40}(vg^{17})$ Hom.

6952 εὐλάβεια· σεμνότης

6953 *εὐλαβεῖσθαι· φυλάττεσθαι $vg^{5}AS^{13}$. φοβεῖσθαι (2. Macc. 8, 16) $vg^{5}A^{13}Br^{621}$ LXX

6932 ὁ – δυσκόλῳ Schol.^{V} Ar. Ran. 359 (Ph ε 2229) (Schol.^{R} = Su ε 3543) **6935** Σ‴ (Ph ε 2230. E. Gen. 133 Mill. [EM 392, 25]) (cit. θ 232) **6939** Schol. Plat. Criti. 112d (cit. Eur.) | Σ″ (Ph ε 2231. Su ε 3544. Schol. Plat. E. Gen. 133 Mill. [ϱ] [EM 392, 29]); Poll. 6, 23 **6940** εὐχερές Σ ε 954 **6942** cf. Σ″ (Ph ε 2232. Su ε 3547. E. Gen. 133 Mill. [EM 392, 30]) **6943** cf. Σ ε 955 **6944** Ph ε 2234 **6945** Orus A49 (Zon. 917) **6949** cf. Σ ε 955; Poll. 5, 130 **6950** Poll. 7, 204. 9, 94

6931 ἐπὶ H: Mus. | ἁπλῶν H: Heins. Palm. Pears. 335. al. **6933** εὐκοιλίδες … εὐκοιλίας Meibom. | εὖ del. Schm. **6934** εὐκομίδης H: accent. Mus. | εὐηγμένος H: Kust. | ὢν add. Kust. **6937** εὐκλίζεσθαι H: Pears. 335 **6938** εὔκραξ Salm. Voss. Kust. = K; v. l. gl. 7099 (Scal. Guyet) **6939** εὔκραξ H: HSt. Voss. Kust. al. = testt. **6940** εὐδιάλυτον K^{vg} **6943** εὐκτεῶς H: La. = K **6944** εὔκταξε H: Kust. = Ph **6945** εὐκτέον H: Mus. | τὸν H: Mus. **6946** εὐκτικὸν H: Mus. (sed accent. εὔκτ-, corr. La.) | εὐκτισμένον H: Voss. **6949** εὐκταῖον Σ, sed cf. Orum A49 **6950** le. εὐκολεῖν H: Gron. Voss. = Poll. | ἀμφεῖς H: Mus. | δὲ γυναικομανίαν H: Heringa in Alb. Auct.

LXX **6954** *εὐλαβεῖτο· ἐφοβεῖτο AS[12]. ἐφυλάσσετο (Exod. 3, 6)
D **6955** *εὐλάζει· σαπριᾶι. σκωληκιᾶι S[14]
D **6956** εὐλαί· οἱ ἐν τοῖς τραύμασι γινόμενοι σκώληκες (X 509)
D **6957** Εὐλοχία· Ἄρτεμις
Hom. **6958** *εὐλάς· σκώληκας (Τ 26) vg[4]A[11]Br[757]
D **6959** εὐλῶν· σκωλήκων (Hippocr. mul. 1, 75 [8, 166, 16 L.])
D **6960** εὐληματεῖ· λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχει. Αἰσχύλος Κερκυόνι σατυρικῷ (fr. 106 K.)
D **6961** εὐληνής· εὐέριος
Ap.S. **6962** εὔληρα· ἱμάντες, ἡνίαι. λέγεται παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι ταῖς χερσίν (Ψ 481)
6963 εὔληρον· ἱμάς
D **6964** εὐληρωσίων· πληγῶν
6965 *εὔληπτον· εὐκόλως λαμβανόμενον g[2]AS[7]
6966 *εὐληπτότερον· εὐχερέστερον AS[9](v[1])
6967 †εὔλητο· ἐπέφυρτο. ἐτετάρακτο
LXX **6968** *εὐλογείτω· ἐπαινείτω (Ps. 144, 21) AS[8]
LXX **6969** εὐλόγησεν· ὕμνησεν (Iob 29, 13 ..). εἴρηται δὲ παρὰ τῇ γραφῇ καὶ κατὰ ἀντίφρασιν ἀντὶ τοῦ *ἐβλασφήμησεν (3. Regn. 20, 10) (Br[504]Σ)
LXX **6970** *εὐλογιστία· εὐβουλία (4. Macc. 5, 22) g[6]S[17](A[10]Br[710]Σ)
D **6971** εὐλύτρωσον· ἀπάλλαξον
D **6972** εὐλογχεῖν· εὐμοιρεῖν
D **6973** εὔλοφος· ῥᾴδιος. εὐχερής
D **6974** εὔλωστοι· εὐυφεῖς
Hom. **6975** *εὖ μάλα· καλῶς v[5]A[13]Br[703] πάνυ (χ 190 ..) v[5]g[ευε3]A[13]Br[703]
K+D **6976** *εὐμάρεια· εὐχέρεια g[1](A[15]Σ), ἡσυχία (Xen. Oec. 5, 9). ἀπόπατος (Hdt. 2, 35 ..)

6956 Schol. Plat. Axioch. 365c; σκώλ. Schol. **6958** Ap. S. 78, 34; E. Gen. 133 Mill. (EM 392, 46); Schol.; Ep. Hom. ε 72 **6959** Erot. ε 70; cf. gl. Hdt. 3, 16, 4 (LGM 203, 12) **6960** Ph ε 2240 **6962** Ap. S. 79, 1; E. Gen. 133 Mill. (EM 393, 1); ἡνίαι cf. Schol. **6968** le. Su ε 3562 (Δ); cf. Antiatt. ε 69 **6969** ὕμνησεν cf. Eust. Il. 634, 10 (2, 279, 1 V.); ἐβλασφ. Σ ε 957 **6970** cf. Σ ε 958 **6976** εὐχέρεια cf. Σ ε 959; ἡσυχία – gl. Hdt. 4, 113, 1 (LGM 205, 12) (Su ε 3573. 3575); ἀπόπατος Poll. 5, 91

6955 κάπραι H: La. = K | σκωληκίαι H: accent. Mus. **6957** εὐλακία H: La. **6960** εὐλήματι H: Mus. = Ph (-μμ-) | nov. gl. εὖ H: contin. Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | κερκυόνη H: Sop. Jun. **6961** εὐλήρης H: Salm. Pears. 335. Kust. | εὐλήνη· εὔεργος n, 'ft. rectius' La. **6962** ἡνίαι δὲ παρὰ H: Schm. | εἱλεῖσθαι H: spir. Mus. **6964** εὐληροσίων H: -ωσίων Kust., accent. Mus.; ad εὔληρον Solms. Unt. 169 **6967** ἐόλητο Kust. coll. gl. 4035 | τετάρακτο H: Mus. **6969** ἀντὴ H: Mus. **6971** εὐλύτωσον H: La.; ευ = επι Cypr. cf. Be. 1, 441 **6972** εὐλογεῖν· εὐμορεῖν H: Kust. Hemsterh. **6974** εὔλαστοι H: Voss. Kust.; cf. gl. λ 1517. Danielsson IF 4, 1894, 162 **6976** ἀπόστατος H: Sop. Salm. Heins. al. = Su 3573. Poll.

6977 εὐμάριδες· εἶδος ὑποδήματος D

6978 *εὐμαρές· εὐχερές (g^{4}Σ), ὑγιές. ῥᾴδιον. ἀσφαλές (Eur. Alc. 492) Eur.

6979 εὐμειλές· εὐμείλικτον D

6980 ἐυμελίω· τοῦ εὖ ποτέ τῇ μελίᾳ χρησαμένου, οἷον πολεμικοῦ· μελία δὲ εἶδος δένδρου εὐθέτου εἰς δόρατος κατασκευήν. ἢ καλοῦ, ἀπὸ τῶν μελῶν τοῦ σώματος. ἢ εὐκτήμονος, πολυχρημάτου (Δ 47) Hom.

6981 εὐμενέσι· φίλοις

6982 εὐμένεια· φιλία. διαλλαγή. συγχώρησις (Hdt. 2, 45, 3) D

6983 εὐμενές· ἀγαθόν, σπουδαῖον

6984 εὐμενέτειρα· εὐμενής D?

6985 εὐμενέτῃσι· φίλοις. προσηνέσι. τοῖς οἰκείως ἔχουσι, καὶ ἰδίοις (ζ 185) Hom.

6986 *εὐμενῶς· πρᾴως. ἱλαρῶς (Sap. 6, 16) vg^{7}AS^{14} LXX

6987 ἐυμελίης· εὔοπλος, ἀπὸ τῆς μελιάς (P 9) Hom.

6988 *εὐμελίω· πολεμικοῦ (Δ 47) g^{9}AS^{16} Hom.

6989 εὐμετάβλητον· ἀλλοπρόσαλλο⟨ν⟩

6990 Εὐμενής· Ἀφροδίτη D

6991 εὐμεζέος· εὐφυοῦς τοῖς αἰδοίοις D

6992 εὐμείλιχοι· εὐμείλικτοι. εὐαφεῖς. μείλιχος γὰρ ὁ ἡδύς

6993 εὐμερδής· εὔρωστος D

6994 *εὐμολπία· εὐφωνία Br^{694}. εὐυμνία D

6995 Εὐμολπίδαι· οὕτως οἱ ἀπὸ Εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος. πολλοί δὲ γεγόνασιν ὁμώνυμοι Εὔμολποι D?

6996 εὐμοίρησεν· εὐτύχησεν. ἐκληρώσατο D

6997 εὐμόχθων· τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρώτων

6998 εὔμωλα· εὔθετα, εὔοπλα D

6999 εὔμωλος· ἀγαθὸς πολεμιστής. εὔοπλος D

7000 εὐμωλύτατον· ἁπαλόν. νεώτατον D

6977 Σ''' (Ph ε 2246. E. Gen. 133 Mill. [EM 393, 16]); cf. Scholl. Aesch. Pers. 660. Eur. Or. 1370. Ap. Rh. 2, 633; Poll. 7, 90 **6978** εὐχερές Eust. Il. 1009, 25 (3, 712, 13 V.); cf. Σ ε 960 **6980** – κατασκευήν Schol. **6985** φίλοις Schol. b **6987** cf. Schol. **6988** Schol. **6994** cf. Σ ε 962 **6995** cf. Σ'' (Ph ε 2252. Su ε 3584. E.Gen. 134 Mill. [EM 393, 28])

6977 εὐμαρίδες H: accent. Schm. coll. Arcad. 34, 4 **6979** εὐμείλεες H: HSt. Thes. 2, 1611D **6980** πολυχρήματος H: Mus. **6981** εὐμενέεσι H: La. **6988** πολεμικῶ H: Schm. = K Schol. **6989** εὐμετάβλοτον H (-βολον Ald.): Mein. | ἄλλο πρὸς ἄλλο H: accent. Mus., ⟨ν⟩ Pears. 335 (= Phav.) **6990** ἀφρο(…) H: Mus. **6991** εὐμάξεως H: (-μέζεος Pears. 335. Alb.) Mein. | ἐφυεὶς H (εὐ- Mus.): Ald. **6992** (εὐ)μιλ- ter H: Mus. **6993** altera forma gl. 7190 (Voss.) | εὔρωστος H: Mus. **6994** ἐνύμνια H: Mus. **6995** ἱεροφαντίσαντος H: Mus. **6997** ἐπαγαθῶν H: Mus. **6998** εὔμολα H: Mus. **6999** εὔμολος H: Voss. **7000** εὐμωλότατον H: La. coll. gll. μ 2043–5

Ap.S. **7001** εὐναί· ἄγκυραι· ‘ἐκ δ’ εὐνὰς ἔβαλον’ (Α 436). καὶ κοίτη (ξ 14)

D **7002** εὐναῖαι· αἱ ἄγκυραι, ἀπὸ τοῦ εὐνάζεσθαι αὐτάς (trag. ad. fr. 589 K.–Sn). εὐναὶ …

D **7003** εὐναῖος· λαγώς. Σοφοκλῆς Δόλοψι (fr. 174 R.). κατεπτηχώς

7004 *εὐνάς· κοίτας (Κ 464) vg^{6}AS^{18}Br^{756}Σ. ἢ ἀγκύρας (Α 436) vg^{6}S^{18} Br^{756}Σ

Eur. **7005** *εὐναστήριον· συνοίκησιν (Eur. Or. 590 codd.) AS^{16}

7006 *εὐνάτορα· κοιμώμενον vg^{9}AS^{15}

D **7007** Εὐνεῖδαι· γένος ἀπὸ Εὔνεω κεκλημένον, τοῦ Ἰάσονος υἱοῦ, οἷον γένος ὀρχηστῶν καὶ κιθαριστῶν. ἐνταῦθα γὰρ ᾤκησαν οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ. οἱ δὲ γένος τι Ἀθήνησι κιθαριστῶν (Lys. fr. 226 S. = 280 C.)

7008 *εὖ ναιομένων· καλῶς οἰκουμένων (AS^{14})

D **7009** Εὔνεως· Ἰάσονος καὶ Ὑψιπύλης υἱός

7010 εὐνή· *κοίτη vg^{5}A^{13}(vg^{6}AS^{18}), στρωμνή, ⌊κλίνη (Ξ 340) g^{5}. ἄγκυρα (vg^{6}A^{11}S^{18})

7011 *εὐνηθέντας· κοιμηθέντας A^{20}(g^{1}S^{25}Br^{723}Σ)

Hom. **7012** εὐνηθῆναι· κοιμηθῆναι (Ξ 331)

7013 εὐνήτης· ἀνήρ

Hom. **7014** ἐΰνητον· εὖ κατασκευασμένον (Ω 580)

Greg.Naz. **7015** *εὐνήτων· καλῶς νενησμένων (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 248 [37, 1370, 15 M.]) (S^{26})

Eur. **7016** εὔνιδες· χῆραι (Eur. Or. 929)

D **7017** εὐνικές· εὐκρινές

D **7018** εὐνίκμητον· εὐλίκμητον

D **7019** εὐνίκῳ· εὐκρινεῖ. πολὺ νικώσῃ

Ap.S. **7020** *εὖνις· ἐστερημένος. ὀρφανός. ἐνδεής (ι 524?) (g^{ευμ11}A^{ευμ18})

7001 Schol. A; E. Gen. 134 Mill. (EM 393, 54) **7002** cf. Eust. Il. 474, 46 (1, 751, 9 V.) (τραγικῶς) **7003** λαγώς Psell. poem. 6, 328 **7004** Σ ε 963; Apion 238, 23 L. (LGM 316, 23); Ap. S. 79, 3; Ep. Hom. A 436; κοίτ. E. Gud. 559, 20 St.; ἀγκύρας E. Gen. 134 Mill. (EM 393, 45); Schol. A (+ Schol. min.) **7007** cf. Ph ε 2258–9; E. Gen. 134 Mill. (EM 393, 35); Harp. 141, 1 (cit. Lys.); Eust. Il. 1327, 40 (4, 828, 15 V.) **7009** Ph ε 2258(2) **7011** cf. Σ ε 964. Schol. **7015** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) 237; cf. Schol. Ω 580 **7020** ἐστερ. et ἐνδεής Ap. S. 79, 10; ἐστερ. cf. E. Gen. 134 Mill. (EM 393, 40); Schol.

7001 ἐκδεμνὰς H: Mus. **7002** λίαν κύρβαι H: Mus. | ad fin. spat. H: γὰρ αἱ κοῖται· παρὰ τὸ εὕδω add. Mus. **7003** εὔναιος H: accent. Kust. | καπτηχής H (κατα- Mus.): Nauck **7005** συνοικεσιον K^{A}, -ησιον K^{S} **7007** εὐνέων H: Schm. = Ph Eust. | cf. Toepffer, Att. Gen. 181 **7008** εὐνεομένων H: εὖ Kust., -ναιο- Mus. **7009** ἰάσων H: Mus. = Ph | ὑψίπηλης ἥσσῶν H: Mus. = (Ph) **7013** εὐνῆτις H: Mus. **7014** εὐκατασκευασμένον H: Mus. **7015** νενισμένων H: Mus. = (Schol.) **7016** εὐνίδες H: accent. Schm. tacite **7018** εὔκμητο H (-τον Mus.): Voss. Kust. | εὐλίμητον H: Mus. **7020** εὐνὶς H: accent. Mus. | ἐπιδεής Ap. S.

7021 *εὔνοια· φιλία (Eur. Tr. 7 ..) v^{3}(g^{4}AS^{12}Br^{708}Σ) Eur.
7022 *εὐνοϊκῶς· φιλικῶς vg^{7}AS^{21}Br^{1126} Att.
7023 εὐνομουμένη· καλῷ, ἀγαθῷ *νόμῳ διοικούμενη (Dem. 24, 139) AS^{22}[vg^{8}]
7024 Εὔνοστος· ἀγαλμάτιον εὐτελὲς ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὃ δοκεῖ ἐφορᾶν τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων, ὅπερ λέγεται νόστος· ὡς Κεράων ἀπὸ τοῦ κεράσαι D
7025 εὔνουν· συνετόν. ἢ γνήσιον φίλον (Eur. Alc. 511) Eur.
7026 εὐνουχίαι· κάλαμοι D
7027 εὐνοῦχος· σπάδων, τομίας. [κάλαμος]
7028 εὐνόως· προσηνῶς
7029 εὖ νυ· ἀκριβῶς δέ (Θ 32 ..) Hom.
7030 *εὖνιν· ἐστερημένον (Χ 44) A^{19}S^{ευκ51} Hom.
7031 εὔξατο· ἐκαυχήσατο (Θ 254 codd.) Hom.
7032 εὔξεινος· εὐμενής. καὶ *ὄνομα πελάγους (v)g^{1}A^{4}Br^{765}Σ
7033 ἐΰξέστῃ· καλῶς ἐξεσμένῃ (Ω 280) Hom.
7034 *εὔξοος· καλῶς ἐξεσμένος (Δ 105 ..) (g^{2}S^{5}Σ) Hom.
7035 εὔξουν· εὐποίητον
7036 *εὐοδία· εὐπραξία (Prov. 25, 15 ..) AS^{9} LXX
7037 *εὔοδμος· εὐώδης (Nonn. Dion. 3, 149) vg^{1}AS^{4}
7038 εὐόδμων· ἡδέων (Nonn. Dion. 12, 232)
7039 *εὔοδος· ἀγαθή (Prov. 11, 9) AS^{8} LXX
7040 εὐοδώσει· κατευθύνει (Gen. 24, 40 ..) LXX
7041 *εὐοδωθῇ· ἑτοιμασθῇ (1. Chron. 13, 2 ..) AS^{7} LXX
7042 *εὐοδῶται· προθύμως εἰς τὸ παρέχειν (1. Ep. Cor. 16, 2) AS^{5} N.T.
7043 *εὐόμενοι· φλογιζόμενοι (Ι 468) AS^{3}Br^{743} Hom.

7021 cf. Σ ε 965; Schol. Aesch. Sept. 1007b; Poll. 5, 114 **7022** Su ε 3594; (Phryn. ecl. 112; Poll. 2, 230) **7024** (Poll. 7, 180); – μυλῶσιν cf. Ael. Dion. ε 74; – ἀλεύρων cf. Σ''' (Ph ε 2266. E. Gen. 134 Mill. [EM 394, 3]); ὃ – ἀλεύρων Paus. ε 82 **7026** Theophr. h. pl. 4, 11, 4 **7027** E. Gen. 134 Mill. (EM 394, 28) **7028** (Poll. 2, 230. 5, 113) **7030** E. Gen. 134 Mill. (EM 393, 39); Schol. **7031** Schol. **7032** | Σ ε 968 **7034** cf. Σ ε 969; Schol.; Ep. Hom. ε 80 **7037** (Poll. 1, 239) **7042** gl. Apost. 150 **7043** Schol.

7022 εὐνοκῶς H: Mus. = K **7023** εὐνομία H: La. = K | καλῶ H: ed. 1521 **7024** εὔμνοστος H: Palm. Sop. Guyet al. = testt. | μύλωσιν H: accent. La. | ἐπὶ μετὰ H: HSt. Thes. 2, 1088A = (Ph) | κερῶν H: La. coll. Athen. 2, 39c. 4, 473f **7025** γνήσιον ἢ H: trsp. La. **7026** εὐνούχιοι H: Kust. coll. Theophr. **7027** τομιᾶς H: accent. Mus. | incl. e gl. 7026 (La.) **7028** εὐνοῶς H: accent. Alb. **7029** εὔνυ H: Mus. **7030** εὐνὺν H: Mus. = K testt. **7032** εὐγενὴς H: Pears. 336. Alb. **7033** ἐξέστη H: ed. 1520. ed. 1521 **7036** εὐόδια· εὐπράξια H: accent. Mus. **7037** εὔωδμος (accent. inc.) H: Mus. = K **7038** nov. gl. H: contin. K | εὐώδμων H: Mus. = K **7040** κατευθύνει H: Kust. Biel. **7041** εὐοδώθη· ἑτοιμάσθη H: Alb. **7042** εὐοδότως H: La. = gl. Apost. (cum v.ll.); ευοδωτε K | προθυμος K^{A}; -ως, -οι, -ος v. ll. gl. Apost. **7043** εὑόμενοι H: spir. Voss.

7044 †εὐοίαιον· οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον χείμαρρον, τὸ τῆς νεὼς τρῆμα

D **7045** εὔομφα ὀνόματα· ⟨...⟩

D **7046** εὐόργητος· ὁ τῇ ὀργῇ εὖ χρώμενος (Eubul. fr. 25, 3 K.–A.)

D **7047** εὐοργία· εὐπειστία

D **7048** εὐόργοις· '†ὄχος γὰρ οὐδὲ⟨ν⟩ τοῖσιν εὐόργοισ' ἔπος' (Soph. fr. 33a R.)· νῦν ἐπὶ ψόγου, τοῖς μὴ ὀργιζομένοις ἐφ' οἷς δεῖ, ἀλλὰ πάντα εὖ φέρουσιν. ἐσθ' ὅτε δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου

7049 εὐωχεῖται· εὐφραίνεται

Hom. **7050** εὐόρμου· ἐπιτηδείου ⟨...⟩ (Φ 23)

D **7051** εὐοχθεῖν· εὖ ἔχειν, εὐθυμεῖν. πλήρη εἶναι. εὐτροφεῖν· ὀχὴ γὰρ ἡ τροφή

D **7052** εὐπαλές· ῥᾴδιον

7053 εὐπαράφοροι· ἐξεστηκότες. †ὅμοιοι (Cyr. in1. Ep. Cor. 279, 2)

7054 *εὐπαθεῖν· εὐεργεῖν (AS^{28})

7055 *εὐπαθείας· εὐθαρσίας A^{27}

LXX **7056** *εὐπαθοῦντες· εὔρωστοι (Ps. 91, 15) AS^{36}

7057 *εὐπαρακολούθητοι· ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα, καὶ οἱ νωχελεῖς vg^{11}AS^{38}

N.T. **7058** *εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον (1. Ep. Cor. 7, 35) v^{8}A^{31}Σ(g^{9}S^{41})

7059 *εὐπάροιστοι· εὐπαράγωγοι (Cyr. ador. 68, 517A) vg^{1}AS^{20} (Br^{670}Σ)

LXX **7060** *εὐπάρυφα· καλῶς ὑφασμένα (Ezech. 23, 12) S^{24}

7061 εὐπάρυφος· ἀγαθοῦ πατρὸς θυγάτηρ ἢ υἱός

7062 †εὐπαρύφων· εὐμεταχειρίστων

Hom. **7063** εὐπατέρειαν· ἀγαθοῦ πατρὸς θυγατέρα (Z 292)

7064 *εὐπατρίδαι· αὐτόχθονες A^{39} ⟨καὶ μὴ⟩ ἐπήλυδες (Eur. Alc. 920)

7065 [εὐπατρίδες· οἱ αὐτόχθονες οὐχὶ ἐπίλυδες]

7066 εὐπειθεῖς· πειθήνιους

7049 Su ε 3621 **7051** ὀχή – Schol. Hes. op. 477a **7052** (Poll. 9, 162); EM 394, 52 **7058** Σ ε 972; gl. Apost. 115 **7059** cf. Σ ε 970 **7060** Schol. Luc. 155, 3 **7064** Ph ε 2279; αὐτοχθ. Moer. p. 195, 26 (ε 10 H.)

7044 v. l. gl. 6756 (Flor. Salm. Brun. al.) **7045** le. εὔομφα H: La. post Schm.; 'nomina boni ominis' (Sop. Kust.) **7047** ἀπιστία H: La. post Voss. Kust. Abresch. Misc. obs. 7, 2, 305 (-πιστ-) **7048** ὄχος H: δάκος Radt = POxy. | εὐδέτοισιν H: Nauck = POxy. **7050** ad fin. ⟨εἰς ὅρμον⟩ Kust. **7052** εὔπαλες H: accent. Mus. **7053** ἄνοι La. **7054** εὐεκτεῖν Herw. 1895, 344 **7061** 'praetextatus, nisi expl. e gl. 7063 huc migravit' La.; εὐπατέρεια Kust. | ἢ υἱός del. Schm. tacite **7062** 'l. e gl. 7061 perperam repetitum, an εὐπαρφάτων?' La. **7063** εὐπατρίαν H: Pears. 336. Kust. | θυγάτηρ H: Kust. **7064** εὐπατρίδες H: Mus. = testt. | add. Ph; οὐχὶ gl. 7065 | ἐπίλυδες H: Mus. = Ph **7065** dittogr. del. Mus. **7066** εὐπειθοῦς H: Mus.

7067 *εὐτειχῆ πάγον· ⟨πόλιν⟩ καλῶς τετειχισμένην, καὶ ἐν ὄρει κειμένην (Eur. Andr. 1009) $A^{10}S^{ευπ42}$ Eur.
7068 εὐπέκτων· εὐπόκων D
7069 εὐπερίστατον· εὔκολον, *εὐχερῆ (Ep. Hebr. 12, 1) $S^{22}(g^{2}A^{22})$ N.T.
7070 *εὐπέταστον· πλατύ, εὐρίπιστον AS^{25}
7071 *εὐπετές· εὐχερές $S^{44}(g^{14}\Sigma)$
7072 *εὐπετῶς· εὐχερῶς $vg^{6}A^{29}Br^{702}\Sigma$. ῥᾳδίως $g^{6}\Sigma$. εὐκόλως $vg^{6}Br^{702}\Sigma$. εὐθέτως g^{6}. ἀρτίως
7073 εὐπηγής· εὖ τεθραμμένος. εὐπαγὴς τῷ σώματι (φ 334) Hom.
7074 εὔπηκτος· εὐπαγής, καλῶς πεπηγμένη (I 663) Hom.
7075 εὐπινῆ· πεπινωμένον D
7076 *ἐυπλοκαμῖδες· καλλιπλόκαμοι (β 119) $vg^{13}A^{40}\Sigma$ Hom.
7077 εὔπλουτον κανοῦν· εὖ ἔχον πλούτου, διὰ τὰς ἐπ᾽ αὐτῷ ὀλάς (trag. ad. fr. 213 K.-Sn.). πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν· καὶ οὐλοχύτας τὰ κανᾶ, ἃ οἱ Δωριεῖς ὀλβάχνια (Dinoloch. fr. 13 K.–A.) D
7078 εὔποιοί· εὐποιητικοί. δίκαιοι
7079 Εὐπορία· ἡ Ἄρτεμις ἐν Ῥόδῳ D
7080 εὐπόρητος· ὁ καλῶς διοικῶν
7081 εὐπραγία· εὐποιΐα
7082 εὐπότμως· εὐτυχῶς
7083 εὖ πράσσειν· εὖ πράττειν, εὐτυχεῖν
7084 *εὐπρέμνοις· εὐστελεχέσιν (Cyr. epp. Pasch. 77, 752A) $vg^{4}AS^{26}$
7085 *εὐπρέπεια· εὐμορφία (2. Regn. 15, 25 ..) $S^{46}(A^{35})$ LXX
7086 *εὐπρεπῶς· εὐκόσμως (1. Esdr. 1, 10 ..) $vg^{10}AS^{33}$ LXX
7087 εὔπρηκτον· ἐξεργαστικόν D
7088 εὖ πρήσσεσκον· ὑπηρέτουν (θ 259) Hom.
7089 *εὔπρηστον· εὐφύσητον (Σ 471) $g^{16}\Sigma$ Hom.
7090 εὔπρῳρον· εὐπρόσωπον. εὐκέφαλον D
7091 *εὐπρόσιτοι· εὐχερεῖς $AS^{23}(Br^{722})$. εὐπρόσδεκτοι (Cyr. in Esai. 70, 113A) $S^{23}(vg^{7}A^{30})$

7067 cf. Σ ε 1004 **7069** cf. gl. Apost. 270 **7071** (Poll. 3, 133. 5, 106); cf. Σ ε 976 **7072** (Poll. 9, 162); – εὐκόλως Σ ε 977; ῥᾳδ. Galen. in Hipp. Progr. 18b, 170, 4 K. .. **7073** cf. Ap. S. 79, 13 | εὐπαγ. Schol. **7076** Σ ε 978 **7082** Σ″ (Ph ε 2290. Su ε 3661) **7089** Σ ε 979; Ap. S. 79, 14; Schol. **7090** Ph ε 2292 |

7067 εὐπειχήπαγος H (ευπηχηπαγον K^{S}): Jun. (?). Voss. Kust. (-η ῳ K^{A}, -εῖ -ῳ Σ) | suppl. Alb. **7072** εὐκόπως H: Alb. = K **7074** εὐπαγῶς H: Kust. **7076** εὐπλοκαμίδες H: accent. Pears. 336 **7077** le. εὔπλουτον H: Schr. | ἔχοι H: Mus. | ὅλας H: (οὐλάς Mus.) | ὀλβακήϊα H: Pears. 336. Biel.; gl. ο 510 cft. Pears. Kust. **7080** διοικὼς H: Mus. **7081** expl. εὐτυχία 'rectius' La. **7083** εὐπράσσειν H: Mus. | εὐπράττειν H: Schm. tacite **7088** εὐπρήσεσκον H: Mus. **7089** εὔπονος Ph (perperam, cf. Be. 1, 87) **7090** cf. gl. κ 484

7092 *εὐπρόσιτος· ᾧ τις εὐκόλως προσέρχεται· ἀπρόσιτος δέ, ᾧ ἀμήχανον προσελθεῖν AS[19]
7093 εὐπροσφθέγκτους· εὐήχους
D **7094** Εὐπυρίδαι· δῆμος καὶ τόπος Ἀθήνησιν
D **7095** εὔπωνος ὄμβρος· εὔποτος
D **7096** εὑραί· αὖραι
Hom. **7097** εὔπυργον· εὖ τετειχισμένην (Η 71)
D **7098** εὔπωλον· καλοὺς πώλους ἔχουσαν (Q. S. 1, 673)
Hom. **7099** εὐράξ· ἐκ πλαγίου (Λ 251) (AS[46]). ἐκ δεξιῶν
Hom. **7100** εὐρεῖα· μεγάλη. *πλατεῖα (Δ 182) v[8]A[35]Br[1164](g[9])
7101 *εὐρεῖος· καλῶς ῥέοντος S[57], μεγάλως (Hes. fr. 13, 2)
Hom. **7102** ἐυρείταο· τοῦ καλῶς ῥέοντος (Ζ 34)
7103 *εὑρεσιεπίαις· εὑρεσιλογίαις AS[36](g[3]Br[671]Σ). ἐτυμολογίαις
7104 *εὑρεσίλογος· φλύαρος vg[4]A[33]Br[1129]Σ
7105 †εὐρέσφι· γυναιξίν
7106 εὕρημα· ἐπιτυχία, ἐπινόημα
K+D **7107** *εὑρήματα· βουλεύματα vg[21]AS[55]Σ. ἢ τὰ ἐν τοῖς μετάλλοις εὑρισκόμενα
D **7108** εὔρημον· καλλιεπές
7109 †εὐρήσει· λοιδορήσει
7110 †εὐρητοῖς· τοῖς ἀτιμασθεῖσιν
7111 *εὐρίζων· πλατύνων vg[16]AS[44]Σ
LXX **7112** *εὐρίζων ἀγαλλιάματι· καλὰς ῥίζας ἔχοντι A[43]Br[958](vg[16]Σ) καὶ χαροποιούς (Ps. 47, 3) A[43](g[16]Σ)
D **7113** εὔρινος· εὔπνους (Soph. Ai. 8)
7114 *εὐρινοτάτην· εὐοσφραντικωτάτην AS[54](g[20])
D **7115** Εὐρίπιος· Ποσειδῶν

7094 St. Byz. ε 164 (286, 15 M.); Ph ε 777; E. Gen. 135 Mill. (EM 395, 5) **7095** Ph ε 2289 (ὄμβρος om.) **7098** Schol. E 551 (quamquam in Hom. masc. est) **7099** Su ε 3674; Schol.; cf. Ap. S. 79, 15; E. Gen. 135 Mill. (EM 395, 15) | **7101** E. Gen. 135 Mill. (EM 396, 5) | **7102** cf. Su ε 3681 **7103** cf. Σ 981 | **7104** Σ ε 982 **7106** cf. Su ε 3682 | **7107** Σ ε 983 | **7108** (Poll. 2, 128) **7111. 7112** Σ ε 985 **7112** Ecl. AO 2, 441, 11

7092 ᾧ, n.qu. (ον? La.) sscr. H, sscr. del. Mus. | ὃν H: Mus. **7094** εὐπηρίδαι H: HSt. Palm. Vales. al. = testt. (ἐμπυρ- Ph) | ἀθηνήϊσιν H: Mus. **7095** le. εὔπονος H: Mus. | Lesbium **7096** expl. πλῆμναι La.; cf. Buech. Rh. Mus. 58, 1903, 319 **7099** v. l.: gl. 6938 **7101** εὐρρεῖος Mus. = E. Gen. **7102** εὐρύταο H: Mus. (-ρρ-) **7103** εὕρεσιν ἐπίαις H: Mus.; εὑρεσιέπεια Su | ἑτοιμολογίαις Kust. cf. gl. 6897 **7105** ‘v. l. gl. 5692, expl. ad οαεσσι pert.’ La.; ὀαρέσφι Kust. **7109** συρίσει dub. Alb., prob. La. **7110** h. e. συριστοις La. | ἀτίμασιν H: La.; ἀτιμήμασιν Mus. **7112** le. εὐρίζων H (Σ [ἀγαλλ. om.]): Heins. = Ecl. | καὶ add. Mus. | χαροποιοῦ Ecl. **7114** εὐρινωτάτην H: Alb. = K | εὐσφραντικωτάτην H: HSt. Thes. 3, 698

7116 εὔριπος· θαλάσσιος τόπος †πολύχροος τὸ πλάτος τῆς μεσότητος† τῶν ὑδάτων, ἢ ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος (Aeschin. 3, 90?) Att.
7117 εὐρίπους· δοχὰς ὑδάτων
7118 †εὐρόεντα· πλατεῖα, σκοτεινά
7119 †εὐροῖ· τράπεζα ἐπιμήκης, ἐν τοῖς †σκήδεσι παρατιθεμένη
7120 *εὖρος· πλάτος (λ 312) vg[10]AS[38]S[59]. καὶ ἄνεμος ἀπηλιώτης (Β 145 . .) vg[10]A[38]S[59] Hom.
7121 εὔροος· ἰσχυρῶς ῥέων (Φ 130) Hom.
7122 εὔροον· καλῶς ῥέοντα (Η 329) Hom.
7123 εὐρύ· μεγάλως. πλατέως (Ε 545) Hom.
7124 *εὐρυάγυια· μεγάλη καὶ πλατεῖα ῥύμη (Β 12) AS[47]. ⟨πλατυάμφοδον g[13]Σ⟩ Hom.
7125 Εὐρύαλος· ὁ Ἀπόλλων [πλατυάμφοδον] D
7126 Εὐρυάνασσα· ἡ Ἥβη. [καὶ ἡ πλατεῖα, καὶ ἡ μεγάλη ἐν τῷ πλανᾶσθαι ὁδός] D
7127 Εὐρυβάλινδος· ὁ Διόνυσος D
7128 Εὐρυβάτης· πανοῦργος, ἀπατεών, κέρκωψ
7129 *Εὐρυβάτου πρᾶγμα· δεινός τις ἦν ἄνθρωπος ὁ Εὐρυβάτης (Dem. 18, 24) AS[48] Att.
7130 †Εὐρυθίωνι· τάφος ἐπ᾽ Εὐρυθίωνι. καὶ ἑορτὴ Δημητρός. καὶ παιγμάτια ἐν τοῖς σκοτοταρίοις D
7131 †εὐρυκακέει· κωλύειν, κατέχειν
7132 †εὐρύκλενα· σχοῖνος ταχέα ἔχουσα τὰ ἄκρα
7133 *Εὐρυκλῆς· ὁ ἐνγαστρίμυθος v[ευκ16]g[17]A[51]. ἦν [δὲ] δὲ γένος μάντεων, οὓς ὁμωνύμως Εὐρυκλεῖς ἔλεγον (Ar. Vesp. 1019) D

7116 cf. Poll. 9, 18 | ὁ εὐχ. μετ. cf. Schol. Aeschin. (201b); Diogen. 3, 39; Poll. 6, 121 **7120** Ap. S. 79, 16; Apion 238, 25 L. (LGM 316, 25); E. Gen. 135 Mill. (EM 396, 8); πλάτος Schol. λ a; gl. Oct. ε 2; ἄν. ἀπηλ. Schol. B **7123** Schol. **7124** (Poll. 9, 20. 35 [cit. Hom.]); πλατυάμφοδον μεγάλην EM 396, 23; Schol.; πλατυάμφοδος Σ ε 989 **7128** παν. Suet. convic. 85 T. **7133** cf. Σ'' (Ph ε 2314. Su ε 3721. Schol. Plat. Soph. 252c [33]); Zenob. Ath. 3, 163; Schol. Ar. Vesp. 1019.a. b

---

7116 εὔριππος H: Mus. = testt. | παλίρροος ⟨κατὰ⟩ τὸ πλάτος, τὴν μεσοτητα ci. La **7118** εὐρόεντα, ο corr. in ω, H | v. l. gl. 7159 (Pears. 337) **7119** le. εὐροῖ τράπεζα H: ed. 1521 | ἐπιμήκεις H: Schm. | περιτιθέμεναι H: Kust. | 'obscura' La. **7121** εὐρόως H: Mus. **7123** εὐρυμεγάλως H: Voss. Pears. 337. Kust. = Phav. Schol. **7124/7125** εὐρυαγυῖα H: accent. Mus. | πλατὺ ἄμφοδον H: em. et trsp. Kust. = K testt. **7126** ἐρυάνασσα H: ed. 1521 | Ἥρη Spanh. ad Callim. p. 722 | incl. ad gl. 7124 ret. Pears. 337. Kust. **7129** τις ἢ H: Heins. Voss. Kust. al. = K **7130** Ευρυτιωνεια· ⟨αγων επι⟩ταφιος ci. La., coll. et gl. 4499 | 'σκοτοταρια quid?' La. **7131** v. l. gl. 6087 (Kust.) **7132** v. l. gl. 6879 (Kust.) | παχέα Sop. Palm. Kust. al. = Phav. **7133** ἐνγαστριμύθος H: accent. Mus. | (δὲ) δὲ H: Ald.

7134 εὐρυκόας· μεγαλόνους. μέγα ἰσχύων. εὐήκοος. εὔνομος. εὔτονος. εὐμενής

D **7135** εὐρυκόωσα· εὐρυνόμος. ἡ πολυάστερος νύξ. ἢ μεγάλη, ἢ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα· κώους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον

7136 †εὐρυκαήσσειν· κωλύειν, κατέχειν

Hom. **7137** *εὐρυκρείων· μεγάλως βασιλεύων (Α 102 ..) vg^{27}Br^{768}Σ

D **7138** Εὐρυμᾶς· Ὠλένιος τὸ γένος, διάβολος δέ, ὅθεν ἀνηρέθη ὑπὸ Πολυδεύκους. κεῖται ⟨ἡ⟩ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (FGrHist. 3 F 164)

D **7139** Εὐρυμέδων· ὁ Περσεύς. ἢ Ποσειδῶν. ἢ ἀετός. καὶ Ἑρμῆς

7140 †εὐρύμναν· εὐρύχωρον

7141 †εὐρυμνάσαι· ἐρευνῆσαι

Hom. **7142** εὐρύ· πλατύ. μέγα (Κ 29 ..)

Hom. **7143** εὔρυναν· πλατύτερον ἐποίησαν (θ 260)

7144 εὐρύνειν· αὔξειν. [ἰχνεύειν]

D **7145** Εὐρυόδεια· μεγαλάμφοδος. καὶ ἡ Δημήτηρ οὕτως ἐν Σκαρφίᾳ. καὶ ἡ γῆ

Hom. **7146** εὐρυοδείης· ὁμοίως (Π 635)

7147 †εὐρυκακέω· κωλύω, ἐπέχω, κατέχω

Hom. **7148** εὐρυμέτωπον· πλατυμέτωπον (Κ 292)

Hom. **7149** εὐρυπόροιο· πλατεῖς πόρους ἐχούσης, ἢ μεγάλους (Ο 381)

Hom. **7150** εὐρυπυλές· μεγαλόπυλον (Ψ 74)

D **7151** εὐρυπύλω· πλατείας ἔχοντος πύλας

D **7152** εὐρυσάκης· ὁ μεγάλην ἔχων ἀσπίδα. καὶ γενναῖος

7153 εὐρυσθενέα· μεγάλως ἰσχύοντα

Hom. **7154** εὐρυσθενές· μεγάλως ἰσχύον, *μεγαλοδύναμον (g^{24}Br^{742}Σ). μεγαλοσθενές (Η 455)

Hom. **7155** Εὐρυσθεύς· Σθενέλου καὶ Νικίππης υἱός (Τ 123)

7156 εὐρύστερνος· ὁ μεγάλα στήθη ἔχων. καὶ συνετός

7157 *εὐρυτέρα· πλατυτέρα vg^{5}A^{34}

7135 μεγάλη E. Gen. 135 Mill. (EM 396, 28) | κώους – St. Byz. κ 314 (402, 10) **7137** Σ ε 991; Schol.; cf. Eust. Il. 57, 28 (1, 92, 6 V.) **7139** Περσεύς Schol. Theocr. 7, 45/46b **7141** EM 397, 11 **7143** cf. Ap. S. 79, 18; Schol. c **7146** Schol. **7149** cf. Ap. S. 79, 22 **7151** cf. Σ ε 994 **7152** Su ε 3729 | **7154** μεγαλοδύναμον cf. Σ ε 995; cf. Schol. (voc.); μεγαλοσθενές E. Gen. 135 Mill. (EM 397, 3) (voc. ut Hom.)

7134 εὐρύκοας H: accent. Mus. | nov. gl. εὐήκοος H: contin. Voss. Pears. 337. Kust. **7136** v. l. gl. 6087 (Mus.) **7137** εὐρυκρίων H: Mus. = ΚΣ Eust.; εὐρὺ κρείων Schol. **7138** εὐρύμας H: accent. La. | κείτου H: corr. et add. Mus. **7141** εὐρυμνᾶσαι H: accent. Mus. | expl. esse emend. le. cens. La. **7144** incl. ad ἐρευνᾶν (Kust.) **7145** μεγαλάμφιδα H: Mus. **7147** v. l. gl. 6087 (Palm.) **7150** εὐρυπελεὺς H: Mus. **7151** ἐρυπύλω H: Schm. post Mus. (-ου) = (Σ) **7152** εὐρύσακες Su **7153** εὐρυσθένεα H: accent. Schm. tacite **7155** νικήπτης H: Mus. | υἱόν, ν corr. in ς H

7158 εὐρύχωρον· μεγάλως πολύχωρον (Esai. 30, 23) LXX
7159 *εὐρώεντα· πλατέα AS[49]. ἀναπεπταμένα. ⌊σκοτεινά (Υ 65) g[26]AS[49]Σ. καὶ ἃ περὶ τοὺς ἄρτους γίνεται
7160 εὐρώεντος· σκοτεινοῦ, ἀπὸ τοῦ εὐρῶτος D?
7161 *εὐρύοπα· μεγαλόφθαλμον vg[28]AS[42]Br[177]Σ. ἢ μεγαλόφωνον g[28]AS[42]Σ. ἢ τὸν μεγάλως ⟨ἐ⟩φορῶν⟨τα⟩. οἱ δὲ τὸν μεγάλους ἤχους ἀποτελοῦντα διὰ τῶν βροντῶν (Α 498) Ap.S.
7162 εὐρωΐαν· εὐεξίαν. ὑγείαν D
7163 Εὐρωπία· ἡ Ἥρα D
7164 *Εὐρώπη· χώρα τῆς δύσεως AS[50]. ἢ σκοτεινή
7165 εὐρῶπις· ἡ πατρίς
7166 εὐρωπόν· σκοτεινόν. πλατύ (Eur. IA 626) Eur.
7167 εὐρωστίαν· ῥῶσιν. ὑγείαν (Cyr. epp. Pasch. 77, 556A)
7168 *εὐρώστως· ὑγιῶς vg[2]AS[32]. ἰσχυρῶς (Sap. 8, 1 ..) LXX
7169 *Εὐρώτας· ποταμός AS[40]
7170 εὐρωτίαν· ἰόν. μελανίαν D
7171 *εὐρωτιῶν· ἠφανισμένος vg[1]AS[31]Σ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἄρτων, ὅταν ἄζυμοι ὄντες χρονίσωσιν, ἢ ὑγροὶ τῷ ἡλίῳ καὶ μὴ ξηρανθέντες (Ios. 9, 5) AS[31] LXX
7172 *εὐρωτιῶντες· σαπέντες A[37](Σ)
7173 *ἐΰς· ἀγαθός S[45], καλός, μέγας. εὐτυχής (Β 819) Hom.
7174 εὖσαι· καῦσαι
7175 †εὔσαμα· ἀναφώνημα εὐαστικόν, καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα. καὶ γὰρ τὸ βακχεύειν εὐάζειν, καὶ σαβαῖοι βακχεύοντες D
7176 εὔσανα· χύτρα. [ὄρυγμα, ἐν ᾧ τοὺς ὗς βυθίζουσι.] καὶ τὰ ἐγκαύματα D
7177 εὐσέληνος· εὐφεγγής ([Eur.] Rhes. T 1a 8 K.) D
7178 'εὐσέλανον Διὸς οἶκον'· ἤτοι παρὰ τὸ σέλας, ἢ παρὰ τὴν σελήνην· ἵνα ᾖ ἀπὸ μέρους ἔναστρον (lyr. ad. PMG fr. 981) D
7179 εὔσελμος· εὔζυγος

7159 – σκοτεινά EM 397, 57; πλατέα cf. Su ε 3704 (Δ); Hdn. epim. 210; ἀναπεπταμένα Ap. S. 79, 23; σκοτεινά Σ ε 996 **7161** cf. Ap. S. 79, 19; – μεγαλόφωνον Σ ε 993; Schol. **7167** (Poll. 3, 120. 4, 10) **7169** cf. Su ε 3710 (Δ) **7171** ἠφανισμένος Σ ε 998 **7172** cf. Σ ε 998 **7173** ἀγαθός Ap. S. 79, 24; Su ε 3734; E. Gen. 136 Mill. (EM 398, 3); μέγας Schol. **7175** βακχικὸν ἐπίφθεγμα Harp.[epit.] 141, 6 (Σ″ [Ph ε 2268. Su ε 3787]); Schol. Dem. 18, 260 (295) **7176** τὰ ἐγκαύματα Ph ε 2327; Poll. 6, 91

7159 εὐρόεντα H (Σ): Mus. = testt. cett. | ἀναπεκταμένα H: Mus.; ἀνατεταμένα Ap. S. | v. l.: gl. 7118 **7161** εὐρύωπα H: Mus. = Σ | φορῶν (?) H: Mus. **7165** 'obscurum' La. **7168** εὐρωστῶς H: accent. Mus. **7171** ἄζυμοι ὦσι H: La. = K **7175** h. e. ευ⟨οι⟩ σαβοι La. = testt. **7176** incl. ad εὖστρα (Kust. Reisk.) | ἐβυθίζουσι H: Mus. | ἐκκαύματα Hemsterh. ad Luc. Dial. sel. 86 **7178** εὐσελανόνδιον H: HSt. Ind.

Hom. **7180** ἐϋσέλμοιο· εὐκώπου. εὐκαθέδρου. εὐσανιδώτου (B 170)

Hom. **7181** *ἐϋσέλμου· ὁμοίως (μ 358) vg^{5}AS^{41}

Hom. **7182** *ἐϋσέλμων· τὰ αὐτά (H 419 . .) A^{30}

Hom. **7183** εὗσεν· ἐμάδισεν (ι 389)

N.T. **7184** *εὔσημον· εὔδηλον, φανερόν (1. Ep. Cor. 14, 9) AS^{35}(v$^{17-18}$g^{17})

7185 *εὐσθένεια· δύναμις S^{47}(v^{16}g^{11}A^{31})

7186 εὔσκαιροι· ταχεῖς

Hom. **7187** ἐΰσκαρθμοι· εὔποδες, *εὐκίνητοι vg^{7}(AS$^{29}\Sigma$), ταχεῖς g^{7}(Σ)· σκαρθμὸς γὰρ ἡ κίνησις, τὸ δὲ σκαίρειν τὸ κινεῖσθαι (N 31)

7188 εὔσκοπος· ἄνετος

D **7189** εὔσμακτον· εὔχαρι

D **7190** εὐσμερδής· εὔρωστος

D **7191** εὐσμίλωτα· εὖ κατασκευασμένα· ἀπὸ τῆς λατυπικῆς σμίλης. δύναται δὲ καὶ τὰ σμιλάκινα εὔβαφα

D **7192** εὔσοια· εὐθηνία· σωτηρία (Soph. OC 390)

D **7193** εὔσοοι· ἀσφαλῶς σῳζόμενοι

7194 εὔσοντας· ἐκδέροντας

D **7195** εὔσους· ὁ διευτυχῶν. καὶ ἥρως ἐγχώριος. καὶ εὐκίνητος. εὔφορος

7196 *†εὐσότρου· εὐδρόμου S^{51}

D **7197** εὐσπαλές· εὐσταλές

7198 εὔσπλαγχνον· εὔκηλον

D **7199** ‘εὐσπάρτεος ἱστός’· οὗ μήτε ἀραιὸς μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει (SH ad. fr. 1078)

D **7200** εὔσπολον· εὐείμονα. εὐσταλέα

7201 εὐσταλεῖ· ἀτρεμεῖ

LXX **7202** *εὐστάθεια· παγιότης v^{1}g$^{\text{ευρ}23}$AS^{23}. ⟨τὸ⟩ ἐρηρεισμένον (Sap. 6, 24) v^{1}g$^{\text{ευρ}23}$A^{23}

7203 *εὐσταθειῶν· ἡδονῶν AS^{33}

7180 εὐκαθέδρου EM 398, 14; Schol. **7184** gl. Apost. 141 **7187** εὐκίνητοι Ap. S. 79, 25; εὐκίνητοι, ταχεῖς Schol.; cf. Σ ε 999 **7192** εὐθηνία Ph ε 2337; cf. Schol. Soph. OC 390 (Su ε 3757) **7195** ἥρως cf. Ph ε 2336

7180 εὐκόπου H: Mus. | nov. gl. εὐσαν. et **7181** contin. H: Heins. Voss. Kust. al. | εὐσανιδότου H: Mus. **7182** εὐσελμῶν H: accent. Mus. **7183** ἐδάμισεν H: Vorst. Kust. **7186** sp. εὔσκαιροι H: nov. gl. Mus. **7187** cf. gl. α 7687 **7188** ἀνετὸς H: accent. Mus.; συνετός Spanh. Callim. p. 259, ‘sed videtur de colle conspicuo et ventis obnoxio dictum’ La. **7189** εὔσμαλον H: Mein. **7190** cf. gl. σ 1233 (‘utraque inexplicata’ La.) **7191** εὐσμήλωτα H: HSt. Ind. = Phav. | εὐκατασκευασμένα H: Mus. | λαπυπικῆς H: Mus. | μίλας H: Mus. | εὔβαφα, β e φ corr. H **7192** εὐσοία H: accent. Alb. **7195** εὔφρονος H: Voss. **7196** v. l. gl. 7228 (Voss.) **7197** εὐσπαλεὺς H: Mus. | εὐτελές H: La.; de σπελ- Aeolico Be. 1, 125 et gl. 7200 **7198** εὔηλον H: Perg. **7199** le. εὐσπ. H: Salm. Exerc. Plin. 265a **7200** εὔειμον H: Suicer. Thes. 1, 1307 | cf. gl. 7197 **7202** add. La. = K | ἐρερισμένον H: ἐρηρ- Mus., -εισ- Kust. = K

7204 *ἐϋσταθέος· καλῶς βεβηκότος S^{49}. εὐποιήτου (Σ 374) Hom.
7205 *εὐσταθής· βέβαιος (Cyr. c. Iul. 1, 46) AS^{34}
7206 *εὐσταθήσουσιν· ἡσυχάσουσιν AS^{37}
7207 *εὐσταθῶς· ἑδραίως A^{22}. καλῶς ἑστώς
7208 *εὐσταλεῖς· καλῶς ἐσταλμένους AS^{39}
7209 *εὐσταλής· καλῶς ἐστολισμένος (Plat. Men. 90a) g^{3}Σ
7210 εὐσταλέσιν· … εὐσχήμονα γὰρ ἐστολισμένα
7211 εὐστείλεον· καλὴν λαβὴν ἔχουσαν D
7212 εὐστέφανος· εὐκέφαλος. εὔκοσμος· γυναικεῖος γὰρ κόσμος ἡ στεφάνη (Φ 511). καὶ ἐπὶ πόλεως μεταφορικῶς εὔπυργος, *εὔτειχος (g^{4}Σ), καλὸν στέφανον ἔχων (Τ 99) (A^{28}) Hom.
7213 *εὔστιβές· καλῶς πεπατημένον AS^{24}. τετριμμένον (Cyr. epp. Pasch. 77, 636B) S^{24}($v^{9}g^{10}A^{26}Br^{699}$Σ)
7214 εὐστόν· τὸ σειόμενον D
7215 εὔστομον· ἀπὸ μέρους, εὐπρόσωπον
7216 εὖστρα· βόθρος, ἐν ᾧ τοὺς ὗς εὕουσι. καὶ ὁ στάχυς, ὅταν μήπω πέπειρος ὢν ἀποφλογισθῇ D
7217 εὐστρέπτοισιν ἱμᾶσι· σειραῖς δερματίναις
7218 ἐϋστρόφῳ· καλῶς ἐστραμμένῳ (Ν 599 v. l.) Hom.
7219 εὐσύμβολον· εὐσυνάλλακτον
7220 *εὐσυναλλάκτως· εὐμεταδότως (Prov. 25, 10a) $g^{8}AS^{27}$($v^{15}Br^{672}$) LXX
7221 εὐσύνοπτον· φανερόν, *εὐθεώρητον $g^{14}S^{52}$Σ($v^{13}A^{25}$), σαφές (Cyr. epp. Pasch. 77, 493A ..) $g^{14}S^{52}$($v^{13}A^{25}$)
7222 εὔσφυρος· καλλίσφυρος. ἀπὸ μέρους, καλή (Hes. th. 254)
7223 εὐσχήμονες· εὐσχημόνως καὶ εὖ σχήματα ἐν ὀρχήσει ποιοῦντες D
7224 *εὐσχημόνως· εὐλαβῶς $vg^{20}A^{38}Br^{1131}$
7225 *εὐσχολῶ· σχολὴν ἄγω AS^{43}
7226 εὐσωπία· ἡσυχία D

7204 Ap. S. 79, 28 | Schol. **7205** cf. Su ε 3747 **7209** Σ ε 1000; (Poll. 7, 43) **7212** γυν. – στεφάνη et καλὸν – cf. Schol. Φ; εὔτειχος cf. Σ ε 1001; Schol. Pind. Pyth. 2, 107 = 58 **7213** | cf. Σ ε 1002 **7215** Σ″ (Ph ε 2340. Su ε 3754) **7216** EM 398, 31; cf. Ph ε 2347; Poll. 6, 91; Eust. Od. 1446, 21 (1, 98, 35 St.) **7218** cf. Schol. **7219** (Poll. 5, 143) **7221** (Poll. 2, 58); εὐθεώρητον Σ ε 1003

7204 εὐστάθεος H: accent. Mus. **7207** ἑδραιῶς H: Mus. **7208** εὐσταλμένους H: Mus. = K **7210** εὔστασιν H: Alb. (post Voss.), qui suppl. ⟨εὐσχήμοσιν⟩ | εὐχήμονα H: ed. 1521 | εὐστολισμένα H: Mus. **7211** εὔστειλον H: Kust. post Salm.; cf. Schulze QE 175 **7212** εὐλ(?)έφαλος H: Mus. | ἐπιπόλαι(ως) (sic accent.) H: Pears. 338, Alb. | nov. gl. εὔπυργος H: contin. Voss. Pears. Kust. al. **7213** εὐστειβὲς H: Suicer. Thes. = K(Σ) **7214** εὔσειστον olim Alb. | καιόμενον Kust. **7216** εὖστρα H: accent. Schm. | θύουσι H: Kust. = EM (Ph) | μήποτε H: Mus. = EM **7217** le. εὐστρέπτοισιν H: Schr. | δερματίναισιν H: Kust. **7222** καλήσφυρος H: Mus. **7224** εὐβλάβως H: Ald., accent. Mus. **7226** Fränkel 1933, 150 cft. σωπάω, σώπη

7227 εὔσωτρον· εὐκύλιστον· σωὴ γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορά, ἧς εἶδος ἡ κύλισις

Hom. **7228** *εὐσώτρου· εὐδρόμου (Ω 578 v. l.) g^{6}AS^{42}

Hom. **7229** *εὖτ᾽ ἄν· ὅταν AS^{9}. ὁπόταν (Α 242) S^{9} [εὖγε]

7230 †εὐταλεῖ· ἀτρεμεῖ

7231 εὐταξία· εὐκοσμία

7232 εὖτε· ἡνίκα, ὅτε (Ε 596 . .). καὶ καλῶς

Greg.Naz.? **7233** εὖτε κενοῖο· ὁπότε †αὐτοῦ (Greg. Naz. c. 1, 2, 9, 124 [37, 697, 9 M.] v. l.?)

D **7234** εὐτέκμαρτον· καλῶς τυπούμενον

7235 εὐτελές· ὀλίγης δαπάνης. καὶ σύντομον

Att. **7236** εὐτελής· σύντομος· πολυτελὴς γὰρ ὁ πολλὴν σκευωρίαν ἔχων χρόνου καὶ ἀναλωμάτων (Men. fr. 544, 1 K.–A.)

7237 εὐτέλεια· ταπείνωσις. πενιχρότης

Greg.Naz. **7238** εὖτε πυκασθῇ· ὅτε σκεπασθῇ (Greg. Naz. c. 1, 2, 14, 13 [37, 956, 11 M.])

Greg.Naz. **7239** εὖτέ τις· ὁπότε τις (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 89 [37, 1458, 5 M.])

D **7240** εὐτεχνία· σοφία, σύνεσις (Cyr. in Psalm. 69, 840D)

7241 †εὐτμαδιέων· εὐτυχημένων

Hom. **7242** *εὐτμήτοις· εὖ κατασκευασμένοις (Φ 30) AS^{17}

LXX **7243** *εὐτονία· ἀνεξικακία S^{18}(A^{16}). καρτερία. ὑπομονή (Eccles. 7, 7)

7244 εὔτονος· εὐμενής. *γενναῖος (Cyr. in xii proph. 1, 340, 24) v^{6}AS^{13}(g^{7})

N.T.+ **7245** *εὐτόνως· ἰσχυρῶς (Ev. Luc. 23, 10) AS^{15}Br^{1170}. ἐλαφρῶς AS^{15}

N.T. **7246** *εὐτραπελία· κουφότης vg^{1}A^{8}Σ(S^{19}). μωρολογία vg^{1}A^{8}Br^{705}Σ (S^{19}). αἰσχρολογία (Ep. Eph. 5, 4)

7247 *εὐτράπελος· γελοιώδης AS^{14}

7248 εὐτρεπῆ· ἡτοιμασμένον

7249 εὐτρεπής· ἕτοιμος. δίκαιος

D **7250** Εὔτρη· πόλις ᾽Αρκαδίας

7229 ὁπόταν EM 398, 40; Schol. **7232** ἡνίκα Ap. S. 79, 29; Apion 239, 1 L. (LGM 317, 1) **7235** cf. Su ε 3767 (cit. Men.); Athen.2, 40e; Eust. Il. 881, 29 (3, 315, 13 V.) | Ph ε 2349 **7240** (Poll. 4, 7) **7241** Ph ε 2129 **7246** – μωρολογία Σ ε 1006; lex. αἱμ. ε 42 (E. Gud. 566, 13 St. EM 399, 29) **7247** cf. Antiatt. ε 14 **7249** cf. Σ″ (Ph ε 2353. Su ε 3773) | **7250** cf. Σ‴ (Ph ε 2356. E. Gen. 136 Mill. [EM 399, 18])

7227 σώη H: accent. Schm. post Lob. Rhem. 255 | σφορμὴ H: Mus. | κύλησις H: Alb. **7228** v. l.: gl. 7196 **7229** incl. ex ευτε corrupt. La. **7230** v. l. gl. 6910 (Schm.) **7232** ultima ad ευ τε La. **7233** εὖτέκένοῖο H, h. e. εὖ τέκεν οἷο (Ald.) vel εὖτέ κεν οἷο (Voss. Jens. Luc. 102) vel εὖτε κενοῖο (La. coll. gl. κ 2217): εὖτέ νέοιο Greg. Naz. | e. g. ματαιου La. **7236** πολὴν H: Mus. **7238** εὖτ᾽ ἐπυκάσθη· ὅτε ἐσκεπάσθη H: La. coll. Greg. Naz. **7239** spat.εὖτέ H: nov. gl. Mus. **7241** εὐγμαοδείων Ph; εὐγμαλέων Schneider Gr.-D.Wb. 1, 564b **7242** εὐκατασκευασμένοις H: Mus. **7250** Εὔτρησις alii fontes

7251 Εὐτρηΐους· τοὺς ἀπὸ Εὔτρης, τῆς πόλεως τῆς Ἀρκαδίας. Δωρικῶς δὲ εἴρηκε Τηλεκλείδης (fr. 63 K.–A.)· θέλει γὰρ εἰπεῖν Εὐτρησίους D
7252 *εὐτρήτοισι· καλῶς τετρημένοις (Ξ 182) S[20] Hom.
7253 εὐτρόσσεσθαι· ἐπιστρέφεσθαι. Πάφιοι D
7254 εὐτρόχαλον· εὔκυκλον (Ap. Rh. 3, 135). ταχινόν (Opp. cyn. 2, 131) [εὐτυχές, εὐεργές] D
7255 εὐτυκάζου· εὔτυκον ἔχε, ἕτοιμον (Aesch. Sept. 150) D
7256 ⟨εὐτυκές· εὐεργές⟩. εὐχερές, εὐποίητον. ῥᾴδιον
7257 εὐτυκῶς· ῥᾳδίως. καὶ τὰ ὅμοια
7258 εὐτυκίσων· εὐτυκῆ ποιήσων D
7259 Εὔυπνος· ὁ Ζεύς. ἢ καλὸς ὕπνος. παρὰ Δελφοῖς D
7260 εὐφάλαρα· λαμπρά D
7261 †εὔφαλον· ἐπιθαλάσσιον. βραχυθάλασσον
7262 Εὐφάμιος· ὁ Ζεύς D
7263 εὐφάρμακον· εὔχροον D
7264 εὐφημίαν· σιωπήν (Soph. Tr. 178). εὐλογίαν (Aeschin. 1, 169) D
7265 †εὔφαπτον· ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενος
7266 εὐφεγγεῖς· λαμπρούς
7267 εὖ φερόμενοι· εὐδοκιμοῦντες (Thuc. 5, 15, 2) Att.
7268 *εὔφημα· καλά AS[12]. ἐπαινετά
7269 *εὐφημεῖ· καλὰ λαλεῖ vg[2]A[13]Σ, ἢ ἐπαινεῖ vg[2]AS[13]Σ
7270 εὐφημῆσαι· βοῆσαι μετ᾿ εὐφημίας (Ι 171) Hom.
7271 Εὔφημος· ὁ Ζεὺς ἐν Λέσβῳ D
7272 εὐφημοῦσι· στένουσι. κωκύουσι, κατὰ ἀντίφρασιν D
7273 εὐφήμως· ἡδέως
7274 εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (fr. 40 R.) D
7275 εὔφλεκτα· εὐκαῆ ξύλα (Xen. Cyr. 7, 5, 22) D

7252 Schol. **7260** EM 399, 32 **7263** Eust. Od. 1416, 2 (1, 56, 32 St.) **7264** cf. EM 399, 33 **7269** (Poll. 5, 117); Σ ε 1008 **7270** cf. Schol. A 22 **7274** cf. Ph ε 2363

7251 τῆς pr. del. Mus. | εὐστρίστους H: Mus. **7252** τετριμμένοις H (K): Mus. = Schol. **7253** ἐπάφιοι H: Palm. Salm. | cf. Be. 1, 401 **7254** ταχιν(ός) H: Mus. | incl. nov. gl. H: ad gl. 7256 trsp. Voss. **7255** εὐτύκαζον H: L. Dind. 3, 2484 | εὔτυκτον H: Heins. **7256** v. gl. 7254 | εὐτυχές H: Voss. Kust. **7258** εὐτυχήσων· εὐτυχῆ H: L. Dind. 3, 2484A **7259** ἔϋπνος H: Mus. | καλὸς ὕπνος incl. Schm. sine causa **7260** εὐφάραλα H: HSt. Ind. = EM **7261** v. l. gl. 7330 HSt. Ind. **7262** gl. 7271 cft. Voss. Kust. | v. l.: gl. 7336 **7263** ἔχριεν H, -ον Mus.: Heins. Vales. Perg. = Eust. **7264** contin. H: nov. gl. Mus. **7265** v. l. gl. 7341 (Voss. Kust.);'vitium scribendi vetustum, cf. Kaibel Ep. Gr. 956 ευφηβοισι' La. **7267** εὐφερόμενοι H: Salm. **7269** 'imperat. aeque scribi potest' Cunn. ad Σ, sicut Adler in Su ε 3792 **7271** gl. 7262 et Ζεὺς Φήμιος Erythris Syll.[3] 1014, 27 cft. La. **7272** κωλύουσι H: HSt. Thes. 4, 59 **7274** le. εὐφήμοις H: Voss. Pears. 339 = Phav. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | γλαυκοποτνία H: Mus.

7276 *εὐφορία· εὐθηνία A^{10}[S^{15}]. καλὸς ἐνιαυτός A^{10}[S^{16}]

7277 εὐφορῶν· καλῶς φέρων

K **7278a** *εὐφραδής· ⟨καλῶς φράζων⟩ vg^{9}Br^{507}

D **7278b** ⟨…·⟩ Πάταικος ἐπιτραπέζιος

LXX+D **7279** Εὐφράτης· ποταμός, παρὰ Ἰουδαίοις Ἐδδεκελ (Dan. 10, 4 Theodot.). καὶ ἰχθύς

Eur. **7280** εὐφρόνη· νύξ (Eur. Rhes. 518). καὶ εὐφροσύνη (id. Hel. 1470 codd.)

Ap.S.? **7281** εὐφρονέων· εὖ τὰς φρένας διακείμενος. φρόνιμος. χαίρων (A 73 .. v. l.)

7282 εὐφροσύνη· εὐθυμία

7283 εὔφρων· ἡδύς, αἰδέσιμος. *ἱλαρός vg^{6}AS^{14}. καλόφρων (O 99?) A^{14}

Hom. **7284** ἐϋφρονέων· καλῶς φρονῶν (A 73 v. l.)

D **7285** εὐφυΐα· ὀξύτης. γνῶσις (Plat. def. 412e)

7286 εὐφυής· ὁ ἐξ ἑτοίμου λέγων, καὶ σκώπτων. μέτριος. σπουδαῖος. ὡραῖος. ἐπιεικής

7287 εὐχάς· τάγματα

D **7288** εὐχατῆσαι· ἐπικαυχήσασθαι

7289 εὐχατότερον· πλουσιώτερον

Hom. **7290** εὔχεαι· καυχᾷ. αὐχεῖς. λέγεις (Λ 388)

D **7291** εὔχιλον· εὔτροφον. εὔχορτον

Hom. **7292** *εὔχεο· ἐκαυχῶ. ηὔχου (Γ 430 ..) Br^{740}

D **7293** *εὐχερής· εὔκολος (g^{1}). εὔστομος (Soph. Phil. 519)

7294 εὐχέρεια· κουφότης

7295 εὔχεσθαι· ἱκετεύειν (Z 240). καυχᾶσθαι. αὐχεῖν. λέγειν

Hom. **7296** *εὔχεται· καυχᾶται (A 91) vg^{3}A^{10}Σ

Hom. **7297** εὐχετάασθαι· εὔχεσθαι (Z 268)

D **7298** εὐχετίαζον· ηὔχοντο

7276 Su ε 3799 (Δ) | **7280** νύξ Su ε 3812; Orion 58, 21; E. Gen. 137 Mill. (cit. Eur.) (EM 399, 50); Hdn. epim. 229; cf. Erot. ε 67 **7281** cf. Ap. S. 79, 30 **7284** Schol. **7291** (Poll. 7, 184) **7292** Schol. | **7293** (Poll. 3, 133. 5, 106. 6, 142); Ph ε 2372 | **7295** καυχᾶσθαι Apion 239, 2 L. (LGM 317, 2) **7296** Σ ε 1014; Schol.; cf. EM 400, 24 **7297** Schol.

7278a suppl. La. = K **7278b** contin. H.: nov. gl. La., 'le. excidit; Pataecus non a loquendo nomen accepit' | ἐπιτραπέζειος H: Mus. **7279** ἐδδεκέλ H; errorem pro Tigri not. Sop. Palm. Heins. al. | ἰχθῦς H: accent. Alb. **7281** εὐφρονιῶν H: Heins. Pears. 339; εὔφρων Ap. S. **7284** εὖ φρονῶν Schol. **7286** σκόπτων H: Mus.; tum interpunct. Voss. **7287** εὔγματα Mein. 1858, 546; sed neogr. ταμα votum (Rohlfs Wb. 2139) cft. La.; cf. et Conom. 1969, 215 **7288** gl. bis scr. H: semel ed. 1520. ed. 1521 | ευχατισαι malit La. **7289** 'vix sanum' La. **7291** εὔχειλον H: Pears. 339. Alb. = Poll. **7293** εὔτομος H: La.; ἕτοιμος Ruhnk. in Alb. Auct. **7298** de conform. cf. Schwyzer Gr. 1, 705, 3

7299 εὐχήμονα· εὐχῆς ἄξιον
7300 εὐχόμεθα· φαμέν (Δ 405) Hom.
7301 *εὐχομένης· καυχωμένης (Α 397) (A^{11}Br^{636}?) Hom.
7302 *εὖχος· καύχημα vg^{4}AS^{12}Σ. βούλησις. νίκη (Ε 285) Hom.
7303 εὔχους· χώνη. Σαλαμίνιοι D
7304 εὔχρηστος· χρήσιμος (2. Ep. Tim. 4, 11) N.T.
7305 *εὐχωλή· εὐχή g^{5}AS^{13}Br^{1078}Σ. καύχησις (Δ 450) (g^{5}S^{13}Σ). θυσία. νίκη. τέρψις. χαρά Ap.S.+
7306 *†εὐχώλησεν· ἐχώλησεν† g^{2}A^{9}
7307 *εὔψυχος· ἱλαρός v^{1}AS^{2}
7308 *εὕω· καίω, φλογίζω AS^{9}
7309 εὐώδεϊ· εὐόδμῳ (Γ 382) Hom.
7310 *εὐωδία· εὐοσμία (Gen. 8, 21 . .) (vg^{3}A^{7}) LXX
7311 *†εὔολον· συνετόν (A^{10})
7312 *εὔωνον· εὔπρατον vg^{1}AS^{5}, εὐαγόραστον vg^{1}AS^{5}Br^{506}. ἢ ὃ μὴ ἄξιον λόγου
7313 *Εὐώνυμον· ἀριστερόν (Act. 21, 3) (vg^{2}AS^{6}Br^{691}). καὶ δῆμος φυλῆς τῆς Ἐρεχθηΐδος K+D
7314 *εὐώνῳ· εὐτελεῖ AS^{11}(g^{1}Σ)
7315 *εὐῶπα· εὐόφθαλμον (Br^{1077}). φίλον (Soph. Ant. 530)
7316 †εὐώπιον· πυρὰ παρθενικὴ ἐν Τροιζῆνι (Callim. h. Dian. 204) D
7317 *εὐωρεῖ· παίζει vg^{4}AS^{8}Σ
7318 εὐωρεῖν· τὸ μηδενὸς ἔχειν λόγον, ἢ μηδενὸς φροντίζειν
7319 εὐωρία· ὀλιγωρία, ἀμέλεια
7320 εὐωριάζειν· ὀλιγωρεῖν, μὴ ἔχειν φροντίδα. παρακούειν (Soph. fr. 561 R.) D
7321 εὐώροιο· δικαίας
7322 εὔωρος· καταφρονητικός. ἢ φροντιστής
7323 εὔωρος· γῆ ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα. ἢ ὥριος. ἢ ὀλίγωρος D

7301 Schol. (+ Schol. min.) **7302** καύχημα Σ ε 1015; E. Gen. 137 Mill. (EM 400, 34); E. Gud. 568, 16 St.; Schol. (+ Schol. min.) **7305** – καύχησις Σ ε 1016; Ap. S. 79, 31; Apion 239, 4 L. (LGM 317, 4); E. Gen. 137 Mill. (EM 400, 36); καύχησις Schol.; θυσία Σ^{b} 1016 **7308** | EM 401, 24 **7309** cf. Schol. **7310** Su ε 3623 (Δ) **7313** Su ε 3627; gl. N. T. (Act. 42, p. 82 Alb.); cf. Antiatt. ε 116; Eust. Od. 1398, 51 (1, 31, 7 St.) | Harp. 142, 11 **7314** (Poll. 5, 162); cf. Σ ε 1017 **7317** Σ ε 1018 **7318** cf. Σ″ (Ph ε 2382. Su ε 3628) **7319** Σ‴ (Ph ε 2381. E. Gen. 137 Mill. [EM 401, 42]) | **7320** cf. Ph ε 2383

7299 εὐσχήμονα H: Voss. Pears. 339. Kust. = Phav. **7303** εὐχοὺς H: accent. Mus. | cf. Be. I, 441 **7305** καύχημα Apion **7306** expl. εχολεσεν K **7309** εὐσέμω H: Mus. = Schol. **7311** εὔβουλον Ruhnk. in Alb. Auct. **7312** ἄξιος H: Mus. **7314** spat.εὐώνω H, ε rubr. in spat.: Mus. **7315** εὔωπα H: accent. Mus. **7316** εὐῶπι· Οὖπις θεὰ παρθ. La. (‘turbas dedit gl. Ωπι ανασσα [ω 267] olim huic adiuncta’); Callim. respici agn. Thes. 3, 2535B, sed de emend. non liquet | τροιζηνί H: accent. Mus. **7321** εὐωροῖο H: accent. Mus.

D **7324** ‘εὔωρος γάμου’· Σοφοκλῆς Ἔριδι (fr. 200 R.). ἤτοι ὥριος, ἢ ὀλίγωρος. οὕτως γὰρ λέγουσι κατὰ ἀντίφρασιν· ὡς ὁ αὐτὸς ἐν Σκυρίαις (fr. 561 R.) χρῆται τῷ εὐωριάζειν
D **7325** εὐωχηθέντα· εὐφρανθέντα (Plat. leg. 666b)
LXX **7326** *εὐωχία· εὐφροσύνη (3. Macc. 4, 1) S[13]Br[944]
7327 †ἔφαιδον· διῄρουν ἱερεῖον†
D **7328** ἐφαιδύνθησαν· ἱλαροὶ ἢ λαμπροὶ ἐγένοντο
Eur. **7329** ἐφαίνετο· ἔδοξεν (Eur. Hipp. 1217)
Hom. **7330** ἔφαλον· ἐπιθαλάσσιον, βραχυθαλάσσιον (B 538)
D **7331** ἐφαλῶν· προσηλῶν
7332 *ἐφαλλόμενος· πηδήσας (Phil. agric. 69) AS[25]
7333 †ἐφαμεροφαρίῳ· ἀνεφημέρῳ. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 123 K.–A.)
Hom. **7334** ἐφάμην· ᾠήθην. *ἔλεγον vg[9]A[19]. ὑπέλαβον. ἐδόκουν (Γ 366)
Att. **7335** *ἐφάμιλλον· ὅμοιον (Dem. 20, 102?) vg[6]AS[15]Σ
7336 †Ἐφάμιος· Ζεύς
Hom. **7337** *ἔφαν· εἶπον (Γ 161) A[21]Br[801](g[4])
7338 ἐφάπτεται· προσεγγίζει
7339 ἔφανεν· ἔδειξεν, ἐφανέρωσεν
LXX **7340** ἐφαπτίδας· πόρπας (Ezech. 26, 16 Aqu.)
D **7341** ἐφαπτός· ὑπὸ θεοῦ κεχαρισμένος
D **7342** ἐφάργνυσαν· ἔφραξαν
7343 ἐφαρδμόν· ἀρδευτὸν πεδίον
D **7344** ἐφατίξαντο· ἐψηφίσαντο
Hom. **7345** *ἔφασαν· διηγοῦντο AS[14]. ἔλεγον (O 700) vg[1]AS[14]
Hom. **7346** *ἔφασκεν· ἔλεγεν (μ 275) v[7]A[18](g[8])
D **7347** ἐφάτισαν· εἶπον. διεφήμισαν (Hdt. 5, 58, 2)
Hom. **7348** *ἔφατο· εἶπεν (A 33) A[23]Br[556]
7349 *ἐφαύλιζον· εὐτέλιζον (Ios. b. Iud. 5, 443) AS[17]Br[789]Σ
LXX **7350** *ἐφαύλισα· ἀπέβαλον, φαῦλον ἡγησάμην (Iob 31, 13) AS[13]
LXX **7351** *ἐφαύλισεν· ἀπεδοκίμασεν (Gen. 25, 34 ..) AS[24]
7352 *ἐφ᾽ αὐτάς· πρὸς αὐτάς A[20]
7353 ἐφάψαι· δῆσαι ἱμάντα

7330 cf. Schol. | **7334** ὑπέλαβον lex. Hom. ε 1012 **7335** (Poll. 5, 157); Σ ε 1020 **7337** Schol. **7348** Schol. **7349** Σ ε 1022 **7353** Ph ε 2390

7324 le. εὔωρος H: Alb. tacite | γάμος H: Nauck. Observ. 18 | σκυρίαις H: v. Radt | τὸ H: Alb. = Phav. **7327** e gl. 7504 corrupta (Kust.) **7328** ἐφαιδυνόησαν H: Voss. Kust.; cf. Solms. Rh. M. 54, 1899, 495 **7330** βραχυθαλσσίον susp. La., ci. θαλασσοβραχες | v. l.: gl. 7261 **7333** v. l. gl. 4155 (Alb.) **7336** v. l. gl. 7262 (Pears. 340) **7339** ἔφαμεν H: Mus. **7340** ἐφαντίδας H: Perg. Voss. Pears. 340 | πόρνας H: Voss. Biel. **7341** v. l.: gl. 7265 | ad κεχαρ. cf. Artemid. 2, 37 **7344** ἐφαρίξαντο· ἐψήσαντο H: La. (‘edixerunt’) **7346** ἔλεγον H: Mus. **7347** διεφήμησαν H: Mus.

7354 ἐφέασθεν· ἐγέλασαν. διεχύθησαν D
7355 *ἐφ᾽ ἑαυτοῦ· καθ᾽ ἑαυτοῦ A[57]
7356 ἐφέβοντο· ἔφευγον (E 527 ..) Hom.
7357 ἐφεγρήσσων· ὁ ἀγρυπνῶν
7358 ἐφεδές· ἐπίπεδον, ταπεινόν, χαμαί D?
7359 ἐφεδέται· ἀρχή τις ἐν Σάμῳ D
7360 ἐφέδρα· πόα τις, ἣν καὶ ἵππουριν καλοῦσι. καὶ κίονος μέρος. καὶ οἱ γλουτοί. καὶ ὄργανα ἰατρικὰ εἰς καταρτισμούς (Hippocr. fract. 8 [3, 444, 11 L.]) D
7361 ἐφ᾽ ἕδρανα· ἐφ᾽ ὧν καθῆντο ⟨οἳ⟩ τὰς λύρας ἔχουσι. Φρύνιχος Ταντάλῳ (TrGF 3 F 7) D
7362 ἐφέδριζεν· †ἐδιέσκευεν. ἔπαιζεν D
7363 ἐφεδρίζειν· παίζειν τὴν λεγομένην ἐφεδριασμὸν παιδιάν, ὅταν περιαγαγὼν τὰς χεῖράς τις κατὰ νώτου, ἐκ τῶν κατόπιν βαστάζῃ τὸν νικήσαντα. ταύτην δὲ τὴν παιδιὰν Ἀττικοὶ ἐν κοτύλῃ λέγουσιν· ἄλλοι δὲ ⟨...⟩ τὴν συναφὴν τῶν χειρῶν, παρὰ τὸν κρίκον D
7364 *ἐφεδρήσσων· παρακαθήμενος (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 87 [37, 976, 11 M.]) Greg.Naz.
7365 ἐφεδριστῆρας· τοὺς ἐπικαθημένους ἐν τῇ εἰρημένῃ παιδιᾷ D
7366 *ἔφεδροι· ἐπιτηροῦντες (Phil. vit. Mos. 1, 315) AS[51]
7367 ἔφεδρον [τι]· ὀστοῦν τι ἐν ἡμῖν D
7368 *ἔφεδρος· ταβλιστὴς τρίτος. ἐνεδρεύων vg[11]AS[50]Σ. καὶ ὁ ὑφ᾽ ἡμῶν ἐπίκληρος. καὶ δίφρος τις. καὶ ὁ ἐπιδίφριος [καὶ] χειροτέχνης
7369 *ἐφέζεται· ἐπικαθέζεται vg[24]AS[41]
7370 *ἐφηβία· νεότης g[εφη8]
7371 †ἐφείλατο· ἐφίλησεν
7372 ἐφεῖτο· ἐνετείλατο. ἐνετέλλετο
7373 *ἐφείω· ἐπενέγκω. ἐπιβάλω (A 567) Br[657] Hom.

7360 – καλοῦσι cf. Diosc. mat. med. 4, 46, 1; γλουτοί Poll. 2, 184 **7363** cf. Poll. 9, 119
7368 – ἐνεδρεύων Σ ε 1025; ἐπίκληρος gl. Hdt. 5, 41, 1 (LGM 206, 11); δίφρος cf. Ph ε 2394
7369 Σ ε 1027 **7372** Ph ε 2397; Schol. Soph. Tr. 286a | Su ε 3887 **7373** E. Gen. 137 Mill. (EM 402, 51); Schol.

7354 ἐφεασθὲν H: accent. Mus. | gl. 43 cft. Pears. 340 **7355** καθ᾽ ἑαυτόν H: La. = K **7357** ἀγρυποῶν H: Mus. **7359** ἐφεδέτα H: Palm. **7360** γλουττοί H: Alb. | καταρτιμούς H: Mus. | ἐφέδρα, ἕδρανα, ἐφέδρανα conf. (La.) **7361** ἐφέδρανα H: Schm. tacite | οἳ add. Mus.; οἱ ... ἔχοντες malit La. **7362** ἐνεσκεύασεν ⟨ἐνέδραν⟩ ci. La. coll. gl. 7368 **7363** περιαγαγεῖν H: Mus. | βαστάζει H: Mus. | suppl. ⟨ἐγκρικαδία⟩ (gl. 262) [post Kust. et L. Dind. 3, 105D] vel ⟨κρικαδία⟩ (gl. κ 4109) La. | κρικίδον H: Kust. **7364** ἐφεδρέσσων H, ἐφεδρίσσων Mus.: La. coll. Greg. Naz. **7365** v. gl. 7363 **7367** le. ἔφεδρόν τι H: Palm. **7368** ἐφεδρὸς H: accent. Munck. Pears. 340 | δίφρας τι H: Mus. | del. Kust. **7369** v. l.: gl. 7385 **7370** cf. gl. 7430 (Voss.) **7371** v. l. gl. 7491 (Mus.) **7373** ἐπιβαλῶ H (Schol.): Alb.; ἐπιβάλλω K[Br]

D? **7374** ἐφέλης· ἐπίαλτος

D **7375** ἐφελγύνοντες· ἀλγύνοντες

7376 †ἔφελλεν· ἐπεχείρησεν

7377 ἐφέλκυσον· ἕλκυσον

7378 ἐφέμεν· παρεῖναι

7379 *ἐφενάκιζον· ἐχλεύαζον AS^{54}(vg^{21})

D **7380** ἐφεπτᾶσθαι· ἐπακολουθῆσαι. Λάκωνες

7381 *ἐφέξει· σταθῇ vg^{12}Σ. ἀποκαθέξει. παύσει

Att.? **7382** *ἔφεξιν· χάριν S^{65}. ἕνεκα. κώλυσιν v^{22}(g^{20}A^{55}S^{65}). ἢ πρόφασιν (Ar. Vesp. 338) AS^{55}S^{65}

D **7383** ἔφεξιν· [χάριν, ἕνεκα]. ἐποχήν. πρόφασιν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ (fr. 599 K.). [ἔπεξις]

7384 ἐφέξω· πέμψω

7385 †ἐφέξεται· ἐπικαθέζεται

7386 ἐφέπειν· ἐπακολουθεῖν. ἐπιπορεύεσθαι

Hom. **7387** ἔφεπε· ἐφεῖπε. κατήπειγεν (Λ 496)

7388 ἐφέπεσκεν· εἶπεν. περιέτρεχεν

Ap.S. **7389** ἐφέπεσκον· ἐπεπορεύοντο (μ 330)

7390 *ἐφεπόμενοι· ἐπακολουθοῦντες (g^{5}A^{42}Br^{797}Σ)

Hom. **7391** ἐφ᾽ ἑπταπόδην· ζυγὰ νεώς, ἢ θρόνον, ἢ ὑποπόδιον ἑπτὰ πόδας ἐπὶ †δώδεκα (Ο 729)

Hom. **7392** ἔφεπεν· ἐπεδίωκεν (Λ 177)

Hom. **7393** ἐφέποντες· ἐπερχόμενοι. ἐπιδιώκοντες. ἐπιπορευόμενοι (ι 121)

Eur. **7394** *ἔφερβεν· ἔτρεφεν (Eur. Or. 869) vg^{14}AS^{43}

7395 *ἐφ᾽ ἔργμασιν· ἔργοις Br^{798}

7396 ἔφερσεν· ἐκύησεν

Hom. **7397** ἔφες· ἄφες. ἐπιβαλοῦ. *ἐπίπεμψον (Ε 174) g^{4}Σ

7398 ἐφέσει· ὀρέξει (Cyr. in xii proph. 2, 429, 5 ..)

7381 σταθῇ Σ ε 1029 **7383** πρόφασιν Schol. Ar. Vesp. 338b **7389** Ap. S. 79, 34 **7390** cf. Σ ε 1030 **7392** cf. Schol. **7393** ἐπερχόμενοι Ap. S. 79, 35 (**Π**^{2} i 0) **7394** Schol. Eur. **7397** ἐπίπεμψον Σ ε 1031; Schol.; cf. Eust. Il. 536, 26 (2, 50, 9 V.)

7374 ἐφιάλης ci. La., coll. gl. 4612 | ἐπιάλτης Piers. Moer. 373, sed cf. Eust. Il. 561, 9 (2, 99, 20 V.) ('qua fide?' La.) **7375** gll. α 8594. φ 278 [q. v.] cft. La. ('de prima syllaba non liquet') **7376** v. l. gl. 7471 (Kust.) **7380** ἐφενάπται H: La. post Herw. 1895, 344; gl. σ 1357 cft. Schm. **7382** ἐφέζειν H, -ξ- Mus.: Flor. ad Ar. Ve. 337 = K | χαίρειν H: Mus. | ἐν κακῶ ἢ λύσιν H(K^{AS}): Alb. = K$^{v(g)}$ **7383** ἔφεξις H: Wil. GV 470 | χάριν ἕνεκα (e gl. 7382) secl. La. | ἐποχεῖν H: Schow 322 n.6 | ἔπεξις H, ἔφ- Mus.; v. l. lemmatis agn. Schow **7385** v. l. gl. 7369 (Mus.) **7386** ἐφέπτειν H: Heins. Voss. Kust. al. **7387** ἐφέπε H: accent. Mus. | 'expl. immo εφειπετο' La. **7388** ἐφέσκεπεν H: Mus. | ειπετο La. **7389** ἐφεπορεύοντο H: Pears. 340. Alb. = Ap. S. **7391** ζυγὰν ἕως H: Mus. | H: Mus. | pro δώδεκα (ιβʹ) La. ci. β(αθος) coll. Ap. S. **7392** ἔφεπτεν H: Kust. = Schol. **7393** ἐφέπτοντες H: Kust. = Ap. S. **7394** ἐφέρβει H: Pears. 340. Abresch. Misc. obs. 7, 2, 306 **7397** nov. gl. ἐπιβαλοῦ H: contin. Voss. Pears. 340. Abresch., cf. testt. **7398** ἐφεεῖς H: Mus.

7399 ἐφέσεως· ἐπιθυμίας, ὀρέξεως (Cyr. in xii proph. 1, 63, 3 ..)
7400 Ἐφέσια· ἀγὼν ἐν Ἐφέσῳ ἐπιφανής (Thuc. 3, 104, 3) D
7401 Ἐφέσια γράμματα· ἦν μὲν πάλαι ⟨ϛ′⟩, ὕστερον δὲ προσέθεσάν τινες ἀπατεῶνες καὶ ἄλλα. φασὶ δὲ τῶν πρώτων τὰ ὀνόματα τάδε· ἄσκιον, κατάσκιον, λίξ, τετράξ, δαμναμενεύς, αἴσιον. δηλοῖ δὲ τὸ μὲν ἄσκιον σκότος, τὸ δὲ κατάσκιον φῶς, τὸ δὲ λὶξ ⟨γῆ, τετρὰξ δὲ ἐνι⟩αυτός, δαμναμενεὺς δὲ ἥλιος, αἴσιον δὲ ἀληθές. ταῦτα οὖν ἱερά ἐστι καὶ ἅγια D
7402 ἐφέσασθαι· ἐπικαθῆσθαι
7403 ἐφεσίαν· ἀντιποίησιν. ἐπιθυμίαν AS^{39}
7404 *ἐφέσιον· ἐγκλητεύσιμον AS^{47}
7405 *ἔφεσις· ἔκκλησις (g^3A^{53}). ἐπιθυμία $vg^3A^{44}Br^{778}\Sigma$. ὄρεξις. καὶ ⌊ἡ ἐκ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μεταγωγή $vg^6AS^{49}(\Sigma)$ Att.
7406 ἐφεσπερεύεσθαι· ἑσπέρας ἐγρηγορέναι D
7407 *ἐφεσπόμεθα· ἀκολουθοῦμεν (inscr. ap. Cyr. in xii proph. 2, 360, 19) $S^{67}(v^1g^2A^{38})$
7408 ἐφέσσατο· ἐπεβάλλετο (ξ 295 v. l.) Hom.?
7409 ἐφέσσαι· ἐπικαθίσαι τῇ νηΐ (ν 274) Hom.
7410 ἐφέσσεσθαι· ἐφέζεσθαι, καθέζεσθαι (Ι 455) Hom.
7411 *ἐφεστιασάμενος· εὐωχηθείς $g^{33}\Sigma(v^{32}AS^{40})$, εὐφρανθείς $g^{33}(v^{32}AS^{40})$
7412 ἐφέστιοι· ἔνοικοι, ὅσοι ἑστίαν καὶ οἶκον ἔχουσι (Β 125). ξένοι, ἐπίδημοι. οἰκέται. Σκυθῶν βασιλέως ἀποστάται Hom.+D
7413 *ἐφέστιος· αὐτόχθων ($g^{13}\Sigma$). ἢ πολίτης. ἢ ⌊ἔνοικος($vg^{13}\Sigma$)
7414 †ἐφέστα· τὸ †ἑσπερινὸν δίκτυον
7415 *ἐφεστρίς· χλανίς (Alciphr. epp. 3, 6, 3) $g^9\Sigma$
7416 ἐφεστρίδες· τὰ ἐπιβλήματα

7400 cf. Poll. 1, 37 **7401** cf. Clem. Al. str. 5, 8, 2 (2, 356, 1) **7405** ἐπιθυμία Σ ε 1033; Poll. 5, 165; καὶ – Harp.[epit.] 142, 13 (Σ″ [Ph ε 2410. Su ε 3866. E. Gen. 137 Mill. (EM 401, 50)]); Poll. 8, 54. 62; Schol. Luc. 96, 15; Diogen. 4, 70; Prov. Bodl. 435; Schol. Greg. or. 16, 9 (52 Piccol.) **7406** cf. EM 403, 52; Poll. 1, 71 **7411** Σ ε 1034 | **7412** ἔνοικοι cf. Schol.; – ἔχουσι Eust. Il. 190, 12 (1, 291, 13 V.) **7413** (Poll. 6, 113); E. Gud. 570, 14 St.; cf. Schol.; αὐτόχθων et ἔνοικος cf. Σ ε 1035; αὐτόχθων cf. E. Gen. 137 Mill. (EM 402, 33) **7415** Σ ε 1036; cf. Poll. 7, 61

7399 ὀρέζεως H: Mus. **7400** ἐφεσία H: accent. Kust. **7401** le. ἐφ. H: Heins. Pears. 340 | ἐφεσία H: accent. Mus. | ϛ add. Heins. Pears. | ἄσκι κατάσκι αἴξ … ἄσκι … κατάσκι … αἴξ H: Vales. Sop. Jun. al. = (Clem. Al.) | add. Alb. post al. = Clem. Al. **7403** ἔφεσιν Mus., sed ἀνεσία et ἀπεσία cft. Schm. **7404** ἐφέσιμον Voss. Kust. | ἐκκλητεύσιμον Sop. Kust. = K, sed cf. Croen. Mem. Herc. 54 **7405** μαιτεγωγή H: Mus. = Harp. **7406** ἐφεπορεύεσθαι H: Gron. Voss. Pears. 340 = (testt.) **7407** ἐφεπόμεθα H ($K^{(vA)}$): Voss. Perg. Pears. 340. al. = $K^{(g)S}$ **7409** ἐφέσσαν H: Mus. **7411** ἐφεστιασμένος H (K^{vA}): Alb. = $K^{gS}\Sigma$ **7412** fin. obscura Schm.; ‘transfugae ad Graecos Ponti Euxini’ La. **7413** ἔποικος Oudendorp. = Schol.; σύνοικ- Σ **7414** ἐφέστρα Mus. **7416** v. l.: gl. 7533

D **7417** ἐφέται· δικαστῶν εἶδος Ἀθήνησι, ⟨ἐπὶ⟩ τῶν ἐφ' αἵματι διωκομένων (Dem. 23, 38)

D **7418** ἐφέτας· τοὺς ἡγεμόνας τῶν Περσῶν καταχρηστικῶς (Aesch. Pers. 79). κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας Ἀθήνησι δικάζοντες

7419 *ἐφέτην· καταληπτήν AS[46]

D **7420** ἐφετίνδα· εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλῃ προτείνοντες ἀλλαχῇ βάλλωσι. καὶ πεποίηται παρὰ τὸ φενακίζειν (Cratin. fr. 456 K.–A.?)

D **7421** ἐφετίς· παιδίσκη. διάκονος

Hom. **7422** *ἐφετμή· ἐντολή g[30]AS[58]. ἐπιστολή, νουθεσία, πρόσταγμα (Ξ 249)

Hom. **7423** *ἐφετμῶν· τὰ αὐτά (Α 495) g[31](A[48]Br[809])

7424 ἔφευξαν· ἔφυγον

7425 *ἐφέψει· καταλήψεται (S[68])

D **7426** ἐφεψιώμενοι· ἐπιπαίζοντες, ἐπισκώπτοντες

Hom. **7427** ἐφεψιόωνται· ἐπιπαίζουσιν. ἐπικαταλαμβάνουσιν. ἐφήδονται (τ 331)

D **7428** ἐφέωται· ἐφεῖται

7429 *ἔφη· εἶπεν vg[6]A[27]. ἔδοξεν. ἀπεκρίθη

7430 *ἐφηβίαν· νεότητα AS[24](g[8]Br[724]Σ)

D **7431** ἔφηβοι· οἱ ἡβῶντες. ἐλέγετο δὲ καὶ ἐπὶ παρθένων

7432 *ἔφηβος· παῖς μικρός, ἐν τῇ ἀκμῇ vg[15]AS[35](Σ)

LXX **7433** ἐφήβων· νεωτέρων (2. Macc. 4, 12)

7434 *ἐφήδεσθαι· ἐπιχαίρειν, ἐπιτέρπεσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 185, 12 ..) vg[1]AS[21]

7435 *ἐφήδοιτο· τέρποιτο (Cyr.in xii proph. 2, 375, 17) v[4]AS[23]Br[674]Σ

7436 *ἐφηδόμενοι· χαίροντες (Cyr. in xii proph. 1, 152, 21 ..) A[31]Br[674]

7437 †ἐφήθη· συνεχωρείσθη

7438 ἐφησθείς· ἐπιχαρείς (Xen. Ages. 7, 5)

7439 ἐφήκατο· ἐνετείλατο

?+Hom. **7440** *ἐφῆκεν· ἐξεκαλέσατο g[19]AS[29]. ἐφώρμησεν. ⸤ἔπεμψεν (Α 445) (A[39]Σ)

7417 cf. Harp. 143, 1 (Ph ε 2417. Su ε 3878) (cit. Dem.) **7418** ἡγεμόνας cf. Schol. rec. Aesch.; οἱ – cf. Ph ε 2416; Su ε 3877 **7420** Σ''' (Ph ε 2419. E. Gen. 137 Mill. [EM 402, 39]); Paus. ε 86 **7422** E. Gen. 137 Mill. (EM 402, 35); ἐντολή Ap. S. 80, 1; Schol. **7423** cf. Schol. **7426** Ph ε 2420 **7427** ἐπιπαίζουσιν cf. Ap. S. 80, 2; ἐφήδονται Schol. **7430** cf. Σ ε 1039 **7431** | Ph ε 2423 **7432** Σ ε 1040 **7435** Σ ε 1041 **7440** ἔπεμψεν Eust. Il. 1249, 53 (4, 549, 17 V.); cf. Σ ε 1042; Schol.

7417 ἐφεταὶ H: accent. Mus. | add. La. **7420** ἀλλῆ H: accent. Mus. | aliter (sed incerte) Poll. 9, 117 **7427** ἐπιψιώοντες H: Mus. = testt. | ἐμπαίζουσιν Ap. S. **7428** ἐφεῶτα H: -ται Mus., accent. Gron.; cf. Wack. Kl. Schr. 1018–19 | ἔφηπται H: Gron. **7430** νεωτέραν H: Alb. = K(Σ) **7435** ἐφήδοι H: Mus. = KΣ **7437** v. l. gl. η 991 (Schm.) **7438** ἐφηθεὶς H: Pears. 341. Kust. Abresch.

7441 ἐφήκει· ἐφορμᾷ, ἐπέρχεται
7442 ἐφήλιδες· περόναι. καὶ πάθος ἐπὶ προσώπου τραχύτητα ⟨παρέχον⟩, καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἐπικαύσεις, αἱ καὶ ἐφήλεις D
7443 ἔφηλος· [ἔφυλος] ἡλοφόρος. ἢ *ἐφήλιδας g[14]AS[30] ὡς ἥλους S[30] ἔχων εἰς τὴν ὄψιν (Callim. Hec. fr. 289 Pf. = 112 H.) g[14]AS[30]Σ
7444 ἐφήλωσεν· ἠπάτησεν (Aesch. Ag. 492) D
7445 ἐφήμερα· μετάβολα, φθαρτά (Thuc. 2, 53, 2) D
7446 *ἐφ᾽ ἡμέραι· ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας AS[32]
7447 *ἐφημερία· ἡ τῆς ἡμέρας λειτουργία (1. Esdr. 1, 2 ..) vg[16]AS[36]Σ LXX
7448 ἐφημέριοι· ἄνθρωποι θνητοί, ἐπιθετικῶς (Ar. Av. 687)
7449 ἐφημερίων· ἀνθρώπων (Greg.Naz. c. 1, 2, 1, 130 [37, 532, 7 M.])
7450 ἐφήμερον· τὸ κώνειον. καὶ μύρον τι. καὶ ζῷον οὕτω καλούμενον, ὅπερ ζῇ μίαν ἡμέραν D
7451 †ἐφημίαι· ἀγροί. καὶ βέλτιον ἀφημίαι
7452 *ἐφημοσύνη· ἐντολή (P 697) (AS[28]) Hom.
7453 ἐφ᾽ ἡμῶν· ἐπὶ ἡμῶν. ἐν τοῖς χρόνοις ἡμῶν
7454 †ἐφήμως· εὐφήμως
7455 *ἔφηνεν· ἔδειξεν g[11]Σ. ἐποίησε φανερόν (B 318) Hom.
7456 ἐφήσεις· ἀναπείσεις (A 518) Hom.
7457 ἐφῆπται· περιῆπται. πρόσκειται. ἐπίκειται (B 15) Hom.
7458 *ἔφησθα· εἶπας (A 397 ..) g[13]AS[34] Hom.
7459 *ἐφησθεῖεν· ἐπιχαρεῖεν (Cyr. in xii proph. 1, 726, 6) vg[5]AS[26]Σ
7460 *ἐφήσθης· ἐχάρης AS[22](vg[2]Σ)
7461 *ἐφήσομαι· ἐπιθήσομαι (g[20]AS[38]). ἐντελοῦμαι g[20]AS[38]. ἐπισκήψω. ⌊ἐπισκέψομαι (Ψ 82) AS[38]. πέμψω (A[29]), ἀποστελῶ S[38](A[29]) Hom.
7462 *†ἔφθά· ἐμάλασσε διὰ τοῦ καίεσθαι AS[7]

7442 E. Gen. 137 Mill. (EM 403, 21); πάθος ἐπὶ προσώπου Poll. 4, 194 **7443** | Σ ε 1043 **7444** Schol. Aesch. **7447** Σ ε 1044 **7450** cf. Diosc. mat. med. 4, 83. 84 **7452** E. Gen. 137 Mill. (EM 403, 11); lex. rhet. 243, 10 (q); cf. Ap. S. 80, 3; Schol. **7455** Σ ε 1046 | **7457** ἐπίκειται Schol. **7459** Σ ε 1048; cf. Poll. 3, 101. 5, 128 **7460** cf. Σ ε 1049 **7461** ἐντελοῦμαι et ἐπισκήψω Ap. S. 80, 4; ἐντελοῦμαι et ἐπισκέψομαι Schol.

7442 περῶναι H: Mus. = (E. Gen.) | τραχύτητος, α sscr. ad fin. H: παρέχον add. Schm. = E. Gen. | αἵ καὶ H, αἵ del. Mus.: accent. Schm. | ἐφυλλεῖς H, ἐφηλίς Mus.: La. coll. Diosc. mat. med. 1, 123; ἔφηλος E. Gen. (cf. gl. 7443) **7443** dittogr. del. Kust. | ὑψηλοφόρος H: La. | ὡς ἥλους incl. La. sine causa **7444** ἐπάτησεν H: Mus. = test. **7445** ἀμετάβολα· ἄφθαρτα H: Mein. **7446** ἥμεραι H: Mus. **7450** κώνιον H: Mus. | μῦρον H: accent. Mus. **7451** gll. α 8548. 8640 cft. Kust.; ἀγροικίαι Schm.; ἀγροῖκοι La. | βέλτιον| ἀφήμης H, βελτίονα φήμης Mus.: Schm. **7454** ἐφῆμος H: Mus.; expl. revera correctio (Kust.; gl. 7273 cft. Alb.) **7457** περίηπται H: accent. Mus. **7458** ἐφῆσθα H: accent. Mus. **7459** ἐφήσθειεν H: accent. Mus. **7461** ἐπισκέψω H: Mus. = Ap. S. | ἀποστειλῶ H: Mus. **7462** ἔφθα (H) et ἔφλα (Ph, cf. gl. 7501) conf. agn. Schow 323 n.7 | ἐμάλασα H: Mus. =K | τὸ H: Alb. = K

7463 *ἑφθαλέας· ⟨...⟩ [g^{3}Σ]

Hom. **7464** *ἔφθης· προέλαβες (g^{1}AS^{6}Br^{852}). ἔφθασας (λ 58) (vg^{1}AS^{6}Br^{852})

7465 †ἐφθιᾶ· ἀπέθανεν

7466 †ἐφθίεται· ἔφθιται. τεθνᾶσιν

Hom. **7467** *ἐφθίατο· ἐφθάρησαν (Α 251) (S^{9})

D **7468** ἐφθίσθη· ἀπέθανεν

Hom. **7469** *ἔφθιτο· ἐφθάρη S^{10}, ἐτελεύτησεν (Σ 100)

LXX **7470** ἑφθόν· τὸ ὠπτημένον (Num. 6, 19 ..)

7471 ἐφίαλεν· ἐπεχείρησεν

7472 *ἐφιάλτης· ὁ ἐπιπηδῶν S^{45}(Br^{853})

D **7473** ἐφιγμένους· ἐπιτυχόντας

D **7474** ἐφιδύειν· ὀκνεῖν

7475 *ἐφίει· ἐπιπέμπει (Cyr. ador. 68, 1065A) AS^{50}

Hom. **7476** *ἐφιείς· ἐπιβάλλων g^{18}Σ, ἐπιπέμπων (Α 51) vg^{18}Br^{808}Σ, συγχωρῶν vg^{13}AS^{36}

Eur.+ **7477** *ἐφίεμαι· ἐπιθυμῶ (Eur. Hel. 1183) vg^{8}AS^{33}. καταλαμβάνω

D **7478** ἐφιέμεναι· ἐνδιδόναι

Eur. **7479** *ἐφιέμενοι· ἐπιθυμοῦντες (Eur. Rhes. 46) g^{6}A^{39}Σ

7480 ἐφιέντα· ἐπιθυμοῦντα

7481 *ἐφιέμενος· ἐπιθυμῶν A^{35}. ἐντελλόμενος (ν 7) (S^{52})

D **7482** ἐφιέρεια· τὰ ἐπὶ τοῖς ἱερείοις ἀποθυόμενα

7483 *ἐφιζάνει· ἐπικαθέζεται vg^{15}AS^{42}Br^{805}Σ

7484 ἐφίημι· ἐφιέναι κελεύω, ἐπιτρέπω (Andoc. 1, 55)

7485 *ἐφίησιν· ἐπιτρέπει g^{11}AS^{46}Σ

7486 *ἐφικέσθαι· καταλαβέσθαι vg^{14}AS^{38}Br^{788}Σ

7487 ἐφικνεῖται· καταλαμβάνει

7488 ἐφικνούμενος· νοῶν AS^{43}Br^{728}. φθάνων AS^{43}. ἐγγίζων S^{43} (vg^{17}A^{49}). παραγενόμενος (vg^{17}A^{49}). ἢ γνούς

7489 ἐφίκοιτο· παραγένοιτο. *νοήσοι (Cyr. trin. 412, 17) vg^{21}AS^{41}Br^{799}

7463 cf. Σ ε 1050 **7464** Schol. **7467** Schol.; cf. E. Gen. 137 Mill. (EM 403, 41) **7470** E. Gen. 137 Mill. (EM 403, 42) **7475** cf. Su ε 3919 (Δ) **7476** – ἐπιπέμπων Σ ε 1051; ἐπιπέμπων E. Gud. 571, 11 St.; E. Gen. 137 Mill. (EM 403, 27); Schol. **7477** cf. lex. Greg. or. 164, 12 (LGM 177, 12) **7479** Σ ε 1052 **7481** | Ap. S. 80, 5; Schol. a **7483** Σ ε 1055 (ἐφιζάνει· ἐπικάθηται), 1056 (ἐφίζεται· ἐπικαθέζεται) **7485** Σ ε 1057; cf. Schol. Luc. 67, 29; Schol. Ap. Rh. 2, 328–29b **7486** Σ ε 1058

7463 ἑφθαλές H: La. = K; ἐφθαλέου Σ | expl. ὀπτοῦ ἐξ οὗ καὶ ἑφθοῦν τὸ ὀπτᾶν e K et Σ creavit La. **7464** contin. ἔφθης H: nov. gl. Ald. = Schol. **7465** v. l. gl. 7468 **7466** v. l. gl. 7467 **7467** ἐφθιᾶτο H: accent. Mus. | v. l.: gl. 7466 **7468** v. l.: gl.7465 **7469** ἐφθῖτο H: accent. Mus. **7470** ἑφθόνον H: Mus. = (E. Gen.) | ὀπτημένον H: Mus. = (E. Gen.) **7471–2** de aspiratione cf. Leum. Hom. W. 80 **7471** v. l.: gl. 7376 **7474** gl. ο 1962 cft. Kust.; ἐφιδύη· ὁ ὄκνος Theogn. can. 18 (p. 7, 30 C.) **7475** ‘immo επεπεμπεν (Ο 444)’ La. perperam **7485** ἐφιήσει H(K^{A}): Mus. = K^{gS}Σ **7489** νοήσει H: Alb. = K

7490 *ἐφικτόν· δυνατόν. καταληπτόν (2. Macc. 15, 38) vg[4]AS[32](Σ) LXX
7491 ἐφίλατο· ἐφίλησεν. φίλον ἐποιήσατο (Ε 61) Hom.
7492 ἐφίληθεν· ἐφιλήθησαν (Β 668) Hom.
7493 ἐφινίους· τὰς ἐπὶ τοῦ ἰνίου σάρκας D
7494 Ἔφιπνος· Ζεὺς ἐν Χίῳ D
7495 ἔφππος· ἀγὼν γυμναστικὸς παρὰ Λάκωσιν D
7496 ἐφ᾽ ἵππων· ἐπὶ τῶν ἵππων (Ε 249) Hom.
7497 *ἐφίεσαι· ὁρμᾷς AS[37]
7498 *ἐφιστάνουσιν· ἐκζητοῦσιν vg[22]A[47]
7499 ἐφιστορεῖν· ἐπερωτᾶν D
7500 ἐφίτυσεν· ἐγείνατο, ἐγέννησεν (Soph. fr. 314, 27) D
7501 ἔφλα· ἐμάλασσεν (Ar. Plut. 718). συνεμίσγετο. συνῆν D
7502 ἔφλεγεν· ἔκαιεν σφοδρῶς
7503 ἔφλιβεν· ἔθλιψεν, ἔθλιβεν
7504 ἔφλιδεν· διέρρεεν. ἐρρήγνυεν
7505 ἔφλυεν· ἀνέβαλλεν. ἔστι δὲ τῶν πεποιημένων (Φ 361) Ap.S.
7506 ἐφλυάρει· ἐλήρει (Ar. Equ. 545) D
7507 ἐφλυήρει· ἐλήρει, ἐμωρολόγει (Hippocr. epid. 4, 1, 20 [5, 158, 2 L.]) D
7508 †ἐφνιδίως· ἀθρόως, ἄφνω
7509 ἐφόβει· εἰς φόβον ἦγεν (Sap. 17, 9) LXX
7510 ἐφόβηθεν· ἐφοβήθησαν, ηὐλαβήθησαν (Ε 498) Hom.
7511 ἐφόβησαν· ἐδίωξαν (Ap. Rh. 2, 123) D
7512 *ἐφοδευσάτωσαν· κατασκοπησάτωσαν (Deut. 1, 22) vg[15]AS[30]Σ LXX
7513 *ἐφόδια· ἁρμόδια AS[20] εἰς ὁδόν S[20]
7514 Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς (Ps. 107, 9). καὶ Ἐφραΐμ ὁ παράκλητος· κεφαλὴ δὲ ἡ διάνοια LXX+On.sacr.
7515 ἐφοδεία· τὸ ἐπιέναι τὰς φυλακὰς τὸν ἄρχοντα D
7516 *ἔφοδος· ὁρμή vg[10]AS[21]Br[794]Σ. ἄφιξις. ⌊ἐπιδρομή g[10]AS[21]Br[794]. παρουσία. ⌊βλάβη (AS[26])
7517 *ἐφοίτησε· παρεγένετο (v[εφι25]g[5])
7518 ἐφολκά· τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα (Thuc. 4, 108, 5) D

7490 cf. Σ ε 1061 **7491** Schol. | **7492** Schol. **7495** cf. Σ″ (Ph ε 2451. Su ε 3928) **7496** Schol. **7501** Ph ε 2453; Schol. Ar. | **7503** cf. Ph ε 2454 | **7505** Ap. S. 80, 6 **7510** Schol. | **7512** Σ ε 1062 **7514** On. Vat. 182, 2. 7 **7516** ὁρμή Σ ε 1064; cf. lex. Greg. or. 164, 9 (LGM 177, 9); Ecl. AO 2, 479, 23 **7518** cf. Ael. Dion. ε 81; Ph ε 2460 (cit. Thuc.)

7491 v. l.: gl. 7371 **7493** ἐφίνους H: Mein. | ἠνίου H: Mus. **7494** Ἔφιππος Kust.; gl. 7259 cft. Alb. **7495** ἔφιπτος H: Meurs. Gr. fer. 3, 129; ἐφίππιον· ἀγώνισμα Σ **7497** ἔφισεν H (εφισσε K[A], -αι K[S]): Drachm. | ὁρμῆσαι H: La. = K **7500** ἐγείννατο H: Mus. **7503** le. ἔφλιψεν Ph **7508** v. l. gl. α 2186 (Schm.) **7512** contin. H: nov. gl. Mus. **7514** le. ἐφραίμ H: Pears. 341. Perg. Bos. Prol. ad LXX **7515** ἐφοδία H: Kust. **7518** ἔφολκα H: accent. Heins.

Hom. **7519** ἐφόλκαιον· ἐφολκίδα. πηδάλιον (ξ 350)

7520 *ἐφόλκια· μικρὰ v^{1}g^{εφυ13}A^{16}Σ καράβια, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων v^{1}g^{εφυ13}AS^{16}Σ

Eur. **7521** *ἐφολκίδα· ἐπάχθειαν. σκάφος (Eur. Andr. 200) A^{23}

7522 ἐφόλκιον· διὰ τοῦ ῑ τὸ πηδάλιον, ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι

Hom. **7523** ἐφομαρτεῖτον· ἐπιδιώκετε. ἐπισπεύδετε. *ἐπακολουθεῖτε (Ψ 414) (S^{35})

7524 ἐφομαρτεῖτον· ὁμοζυγεῖτε

Greg.Naz. **7525** ἐφοπλίζει· παρασκευάζει, ἑτοιμάζει (Greg. Naz. c.1, 2, 2, 44 [37, 581, 13 M.])

7526 ἐφόπτης· θεατής. αὐτόπτης

D **7527** Ἐφόρκιος· Ζεύς, ἐν †Κιτάνω τάματι

7528 ἐφορμήν· ὅθεν ἄν τις ⟨ἐν⟩ πολέμῳ ἐφορμήσειεν

7529 *ἐφορμήσαντα· ἐπελθόντα AS^{18}

7530 *ἔφορος· ἐπίσκοπος Br^{995}. ἐπιστάτης. θεατής. ⌊θεός A^{28}(vg^{14}Σ). ἐπόπτης AS^{28}Br^{995}(vg^{14}Σ)

7531 ἐφόρμῳ· νεωλκίῳ

D **7532** ἐφορεύειν· ἐποπτεύειν, ἀπὸ τῶν ἐν Σπάρτῃ ἐφόρων (Aesch. Pers. 7)

7533 *†ἐφοστρίδες· εἶδος ἱματίου v^{3}AS^{17}

7534 *ἐφ᾽ ὅτῳ· ἐφ᾽ ᾧτινι vg^{8}AS^{19}Σ, ἐπὶ τίνι vg^{8}A^{19}

LXX **7535** *ἐφουδ βαρ· ἱερατικὸν ἔνδυμα g^{εφυ11}AS^{29}. τὸ δὲ βαρ μικρὸν λέγεται (1. Regn. 2, 18 ..) (A)S^{29}

7536 ἐφουδ Ἑλληνικῇ ἐπωμίδι προσέοικε. γίνεται γὰρ τοῦτον τὸν τρόπον ὑφανθὲν ἐπὶ βάθος πηχυαῖον, ἔκ τε χρωμάτων παντοίων, καὶ χρυσοῦ συμπεποικιλμένου, ἀπερίπτυκτον τὸ μέσον τοῦ στέρνου καταλιμπάνει, χειρῖσί τε ἠσκημένον, καὶ τῷ παντὶ σχήματι χιτῶνα εἶναι πεποιημένον. τοῦτο τὸ ἐφουδ ἦν, τὸ ἔχον τοὺς δώδεκα λίθους, καὶ ⟨...⟩ εἰς αὐτὸ ἐπηρώτων, ὅτε ἀπήρχοντο εἰς πρᾶγμα

7519 | Schol.; cf. Poll. 10, 134 **7520** (Poll. 1, 82); Σ ε 1065; cf. Ap. S. 80, 7 **7522** πηδ. EM 403, 53 **7523** ἐπιδιώκ. Schol. **7525** | cf. Eust. Il. 736, 16 (2, 660, 14 V.) **7528** Ph ε 2461 **7530** θεός ἐπόπτης cf. Σ ε 1066 **7532** Σ″ (Ph ε 2467. Su ε 3946); cf. Schol. Aesch. Pers. 7 | **7534** Σ ε 1067; lex. Greg. or. 163, 7 (LGM 176, 7); Ecl. AO 2, 479, 4 | **7535** gl. Regn. **7536** gl. Regn. (cod. Coisl 345, f.15^{v} = Bachmann AG 244)

7519 ἐφόλκεον H: Pears. 341. Arnald. Lect. 61 = Schol. **7521** ἐπαχθεία H: Mus. = K **7523** ἐφομάρτειτον H: accent. Mus. **7524** ἐφομάρτειτον H: accent. Mus. | ὁμολυγεῖτε H: Mus. **7527** κιτανωτάνατ( ) H: τιτάνων τάγματι Mus.; Πιτανατων ci. La. **7528** ἐφορμή (χ 130) Pears. 342 | add. La.; τοῖς πολεμίοις Ph **7530** ἐφόπτης H: Jun. Pears. 342. Kust. = ΚΣ; gl. 7526 cft. Alb. **7531** ἐφόρω H: Mus. | νεόλκω H: Kust. **7532** ἐφορῶν H: accent. Mus. **7533** v. l. gl. 7416 (Mus.) **7535** ἐφοὺδ βὰρ H | βὰρ H **7536** ἐφοὺδ H | χειρεῖσι H: Mus. | σχήματι τὸ εἶναι H: La. post Schm. = gl. Regn. | H: Mus. | ⟨ἀποβλέποντες⟩ Heins.

7537 ἔφρασεν· ἐδήλωσεν
7538 ἐφρασάμην· συνῆκα, ἔγνων (ρ 161) Hom.
7539 ἐφράσθη· συνῆκεν, ἔγνω, ἐνόησεν (Eur. Hec. 546) Eur.
7540 †ἔφρικα· πεπλήρωτο. ἀνεγνωρίσθη†
7541 ἔφριξεν· ὀρθὰ δόρατα ἔσχεν. ἐδειματώθη. ἐπερρώσθη (Ν 339) Hom.
7542 *ἐφρύαξαν· ἐκινήθησαν S[2]. ἐπήρθησαν vg[1]Br[1156]. συνήχθησαν (Ps. 2, 1) A[2] LXX
7543 ἐφρύγη· ἡμίφλεκτος ἐγένετο D
7544 ἐφρυκτωρήθησαν· ἐπυρσεύοντο (Thuc. 3, 80, 2) D
7545 *ἔφυ· ἐγένετο (ψ 190) vg[3]AS[16]Σ
7546 ‘ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον’· νόμος ἦν Ἀθήνησιν ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀκάνθαις μετὰ δρυείων στεφάνων στέφεσθαι, καὶ τὸ λίκνον ἄρτων ἀναλαμβάνειν πλῆρες, εἶτα ἐπιλέγειν ‘ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον’· τὸ γὰρ ἐκ τῶν δρυῶν καὶ ἀκανθῶν ἄμμα κακὸν ἔλεγον Prov.
7547 *ἐφ’ ὑγρήν· ἐπὶ τὴν θάλασσαν (α 97 ..) v[εφι27]AS[17](g[7]) Hom.
7548 *†ἐφύζα· ἐφύσα v[εφι28]AS[18](g[10])
7549 *ἔφυδρος· ὕδωρ ἄγων (ξ 458) g[14](Σ) Hom.
7550 ἐφ’ ὕδωρ λαχεῖν· λαγχάνει τις ὕδωρ παρατηρήσων τὸ ἐν ταῖς δίκαις D
7551 ἐφυμνεῖς· ἐπάιδεις. Σοφοκλῆς Ἀλεάδαις (fr. 90 R.) D
7552 ἐφύμνια· ᾠδαί D
7553 *ἐφύπερθεν· ὑπεράνωθεν (ι 383) v[εφι30]g[8]AS[20]Br[775]Σ Hom.
7554 ἐφυπνῶσαι· καθευδῆσαι D
7555 *Ἐφύρη· ἡ νῦν Κόρινθος (Ζ 152) g[12]Br[729]. καὶ Κίχυρος καλούμενη ἐν τῇ Ἠπείρῳ (α 259). καὶ ἡ Οἰνόη Hom.+
7556 *ἔφυρον· ἔβρεχον v[εφι31]g[9]AS[19]Σ, ἐμόλυνον S[19], ἔπλυνον (Ω 162) v[εφι31]g[9]Σ Hom.
7557 Ἐφύρους· τοὺς Ἀκαρνᾶνας (Ν 301) Hom.
7558 ἔφυς· ἐβλάστησας. *ἐγένου (Eur. Alc. 686) Br[791] Eur.

7538 | Schol. a **7539** ἐνόησεν Schol. Eur.; cf. Ap. S. 80, 10 (**Π**[2] i 3) **7545** Σ ε 1068 **7546** Paus. ε 87 (Σ″ [Ph ε 2472. Su ε 3971]); cf. Zenob. vulg. 3, 98; Zenob. Ath. 3, 17; Diogen. 4, 74 **7549** cf. Σ ε 1069; Ap. S. 80, 11; Schol. **7550** cf. Σ″ (Ph ε 2474. Su ε 3973) **7553** Σ ε 1072; Schol. δ 150b v. l. **7555** – Κόρινθος Apion 239, 8 L. (LGM 317, 8); Schol. Z; St. Byz. κ 161 (373, 16 M.); –Ἠπείρῳ Schol. α; Schol. Pind. Nem. 7, 53 = 37 **7556** ἔβρεχον Σ ε 1073; Schol. **7557** Ap. S. 80, 12 (**Π**[2] i 5)

7537 ἔφραδεν H: La.; π⟩έφραδεν Schm. **7540** ἐ|ἔφρικα H: Schow 324; εφριξα (Soph. Ai. 693) … ⟨και εφριξεν⟩· επηρτο, συνεπτερωθη ci. La. **7542** ἐπάρθησαν H: Pric. Kust. Biel. al. = K **7544** ἐπυργεύσαντο H: La. **7546** le. ἔφυγον H: ed. 1521 = testt. | nov. gl. ἔφυγον (alt.) H: contin. Mus. | δρύων H: accent. Mus. | κάμμα H: La.; στέμμα Vales. = Su **7548** cf. gl. 7625 **7551** ἐφ’ ὑμνεῖς H: Ald. | ἐπά›dei« H **7553** ἐφ’ ὕπερθεν H: Mus. = Σ **7554** καθευδῆσαι, ῆ e corr. H **7557** ἀκάρνας H: Mus. = Ap. S.

D **7559** ἔφυρσαν· ἐπάτησαν

7560 ἐφυσίασεν· ἀνέπνευσεν

7561 ἐφυσίησεν· ἀνέπνευσεν

7562 ἐφυσίησα· ἐπυρρίησα. ἐπερρώσθην

7563 Ἔφυροι· ἔθνος

D **7564** †ἐφώδει· ἐπέληγε. Λάκωνες

LXX **7565** *ἐφώδευσεν· ἐπέρασεν (Iudith 7, 7) AS[4]

LXX **7566** *ἐφωδιάσθημεν· τὰς χρείας τῆς ὁδοῦ ἐλάβομεν (Ios. 9, 12) AS[2]

D **7567** Ἐφωδίων· Ἐρατοσθένης (fr. 21 Str.) διὰ τοῦ τ̅ Ἐφωτίων ἀναγράφει Μαινάλιον περιοδονίκην παγκρατιαστήν, ὁ δὲ Πολέμων (fr. 52 M.) διὰ τοῦ δ̅ (Ar. Vesp. 1191)

N.T. **7568** ἐφ᾽ ᾧ πάρει· ἐπὶ ποίῳ σκοπῷ πάρει, καὶ παραγέγονας ἐνταῦθα (Ev. Matth. 26, 50 v. l.)

D **7569** ἐφωπλίζοντο· παρεσκευάζοντο

Eur. **7570** ἐφωράθη· ἠλέγχθη. ἐθριαμβεύθη (Eur. Or. 740)

7571 *ἐφώρμησεν· ἐνέσκηψεν AS[2]

D **7572** ἐφωσιωμένα· τὰ νομιζόμενα

LXX **7573** *ἐφώτισεν· ἐδίδαξεν (4. Regn. 12, 3) AS[3]

7574 ἐφ᾽ ὅτῳ· ἐφ᾽ ᾧ, ἢ ἐπὶ τίνι

Hom. **7575** ἔχαδε· κατέσχεν. ἐχώρησεν (Δ 24)

Hom. **7576** *ἐχάζετο· ὑπεχώρει, ˌἀνεχώρει (Γ 32) AS[5]

Hom. **7577** *'ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων'· ἀνεχώρει τὸν θάνατον ἐκκλίνων (Γ 32 . .) A[2]

D **7578** ἐχάλασεν· ἐνέδωκεν. ἀφῆκεν

D **7579** ἐχαλέφθη· ἐχαλέπηνεν

Greg.Naz. **7580** ἐχάλεψεν· ἐκάκωσεν (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 132 [37, 1238, 1 M.])

Hom. **7581** ἐχάνδανεν· ἐχώρει (Ψ 742 ?)

LXX **7582** *ἔχανεν· ἤνοιξεν (Gen. 4, 11) AS[3]. ἐκάλει. †συνεῖχεν

7583 ἐχάνη· σκεῦός τι ὁδοιπορικόν

LXX **7584** *ἐχαράκωσεν· ἐκύκλωσεν. ἐπολιόρκησεν (Ierem. 39, 2) S[7]

LXX **7585** *ἐχάραξαν· ἤρξαντο (4. Regn. 17, 11) AS[4]

Hom. **7586** ἐχάσατο· ἀνεχώρησεν. ἀπέστη (Ν 193)

7563 Strab. 8, 3, 5, p.338, 32 **7575** | Schol. **7576** | Schol. **7581** Ap. S. 80, 16

7559 ἔφυσαν H: La. **7562** ἐπυρρίησα susp. La. | ἐπερρώσθ( ) H: Mus. **7564** ἐφῶδει vel ἐφῶδε H: Mus. | ἐφώλκει· ἐφεῖλκε La. **7567** ἐφώδιον H: Salm. Kust. | ἐφώτιον H: Salm. | μέλανον H: Salm. Kust. | περιοδικὸν H: Sop. **7570** gl. σ 1820 cft. La. **7571** ἐνέσκεψεν H: Mus. = K **7572** ἐφώσια H: La. ('οσια επιτελειν τοις τεθνηκοσι') **7574** ὥτω. ἐφώνει ἐπετίνει H: Mus. = p **7577** le. ἐχάζετο H: ed. 1521 | κεραλεεινῶν H: Mus. | ἐγκλίνων H: Bos. Obs. 163 = K **7582** ἐλάλει Cor.; gl. χ 167 cft. Bühler | διεῖχεν ci. La. **7583** 'v. l. gl. α 8818 [HSt. Ind.], nisi vocalis in nomine peregrino variabatur' La. **7584** ἐπολυόρκησεν H: Mus. = K **7585** ηραξαντο La.

7587 ἔχε· ἐγεγαμήκει (Ν 173) Hom.
7588 ἔχεαι· συνέχῃ (σ 123) Hom.
7589 *ἐχέγγυος· ὁ ἀσφαλὴς ἐγγυητής vg[3]AS[20]Br[744]Σ
7590 ἐχεγγύῳ· πιστῷ. βεβαίῳ, ἐξ αὐτοῦ ἔχοντι τὴν ἐγγύην (Eur. Andr. 192) Eur.
7591 ἐχέγγυοι· ἀξιόπιστοι
7592 Ἐχεδημία· ἡ νῦν Ἀκαδημία καλούμενη (Dicaearch. fr. 66 W.)
7593 Ἐχεδωρίδες· αἱ νύμφαι D
7594 ἔχεεν· ἔχωσε, χῶμα ἤγειρεν (Ζ 419) Hom.
7595 ἔχει· κατέχει (Α 82), *κρατεῖ (g[8]). νέμεται. διείργει. τημελεῖ. ἀξιοῖ. βαστάζει, φέρει. ὑπομένει Hom.+
7596 ἔχες· ἔχεις (Φ 441), ἢ εἶχες (Ω 730) Hom.
7597 ἐχειμάσθην· ἐταράχθην. τὴν ζάλην ὑπέμεινα (Soph. Ant. 391) D
7598 ἐχειμίων· ἐρίγουν. καὶ ἐχείμων ⟨Λάκωνες⟩ D
7599 ἔχει τέλος· τετελεύτηκε [Λάκωνες]
7600 ἐχειρούργει· ἔπραττεν
7601 ἐχεκήλην· κηλήτην D
7602 *ἐχέμεν· ἔχειν (Δ 302) AS[14] Hom.
7603 *ἐχεμυθεῖ· ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον vg[4]AS[22]Σ. σιωπᾷ S[22]
7604 ἐχενηΐς· εἶδος ἰχθύος (Opp. hal. 1, 212) D
7605 *ἐχεμυθεῖν· σιωπᾶν A[11], λόγους στέγειν (Phil. quod deter. 102) Br[731]
7606 ἐχέμυθος· ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν λόγον, ἤτοι κρατῶν τὸν λόγον σιωπῇ
7607 *ἐχεπευκές· ἔχον πικρίαν (Α 51) AS[21]Br[810] Hom.
7608 *ἐχέπωλοι· ἱππικοί, ἱπποτρόφοι Br[732] D
7609 *ἐχερμάζομεν· τὴν γῆν εἰργαζόμεθα AS[17]Br[782]
7610 *ἐχεσαμία· ὅτε θέρους ὄντος ψακάζῃ, ἢ βροντήσῃ AS[18] D

7587 cf. Su η 673 **7588** Ap. S. 80, 17 **7589** Σ ε 1075; Psell. poem. 6, 343 **7590** πιστῷ cf. Ph ε 2481 **7592** St. Byz. ε 23 (262, 4) **7594** Σ ε 1076; Schol. | **7595** κατέχει Schol.; – κρατεῖ cf. Apion 239, 10 L. (LGM 317, 10) **7596** εἶχες Schol. Ω (le. ἔσχες) **7602** cf. Schol. **7603** Σ ε 1077 | **7604** cf. Su ε 3991; Arist. h. an. 505b18 **7607** Ap. S. 80, 18 (**Π**[2] i 27); Schol.

7587 ἐχεγεγαμέ(?)κει H: Voss. = (Su) **7588** contin. ἔχεαι H: nov. gl. Mus. | συνέχειν H: Mus. = Ap. S. **7589** ἐγμητής, γη s. μη H (‘voluit ἐγγητής’ La.): Mus. = ΚΣ **7590** βεβαιῷ H: accent. Mus. | ἐγγυήν H: accent. Mus. **7593** ἐχεδώριδες H: accent. Schm. **7596** ἔχεες H: Alb.; cf. Schwyzer Gr. 1, 659 **7597** ἐχειμάσθη· ἐταράχθη H: Abresch. Misc. obs. 7, 2, 307 **7598** de ιω < εο cf. Be. 2, 307 | Λάκωνες trsp. e gl. 7599 Ruhnk. in Alb. Auct. **7599** v. ad gl. 7598 **7603** σιωπῆ H: La. = K; σιωπῇ frustra def. Montan. 1975–7 (1) **7604** ἐχενιίς H: Mus. = Su **7606** ἐχεμῦθος H: accent. Mus. **7608** ἐχεπῶλοι H: accent. Mus. **7609** ἐργαζόμεθα H: Mus. = K **7610** ψακάζει H: Schm. post HSt. Ind. (-άσῃ)

7611 *†ἐχέσκει· ἀνιᾶται AS[19]
Hom. 7612 *ἔχεσκε· κατεῖχεν (Γ 219) AS[15]Br[823]
D 7613 ἔχεσφιν· ἅρμασιν
7614 ἔχεται· ἕπεται, ἀντιλαμβάνεται (Hdt. 4, 22, 2)
D 7615 ἐχέτλαις· ἀροτριάμασιν. αὔλαξιν
D 7616 ἐχέτλη· ὃ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου. καὶ ἡ αὖλαξ. καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου
D 7617 ἐχετλεύειν· ἀροτριᾶν
Hom. 7618 *ἔχετο· ἐγαμεῖτο (Ζ 398) vg[2]AS[16]Br[738]
Hom. 7619 Ἔχετος· ὄνομα βασιλέως τυράννου (σ 85). οὗτος βασιλεὺς Ἠπειρωτῶν ὠμότατος, Αὐχήνορος καὶ Φλογίας παῖς, γνοὺς τὴν θυγατέρα ἐφθάρθαι, ἐτύφλωσε, καὶ ἠνάγκασεν ἀλεῖν σίδηρον, τινὲς δὲ χαλκᾶς κριθάς· ἐκαλεῖτο δὲ Μετώπη. καὶ εἰς τοσοῦτον ὠμότατος ἦν, ὥστε καὶ τὰ ὦτα ἀφαιρεῖν καὶ τὰς ῥῖνας καὶ τὰ αἰδοῖα τῶν παριόντων. μέμνηται καὶ Ἀπολλώνιος (Ap. Rh. 4, 1093) τῆς ἱστορίας
Hom. 7620 *ἔχευαν· ἔχεαν AS[12]. κατέχυσαν (Γ 270)
Hom. 7621 ἐχεύατο· ἐξεχύθη, διεχύθη (Η 63)
Hom. 7622 ἔχευε· κατέχυσεν (Ε 776 ..)
Hom. 7623 ἔχε φρεσί· μνημόνευε (Β 33)
Hom. 7624 *ἐχέφρων· συνετός g[5]Σ. ἔχων φρένας, σώφρων (Ι 341)
Hom. 7625 *ἔχε φύζα· [ἐφύσα A[13]] εἶχε φυγή (Ι 2) AS[13]
7626 *ἔχεων· ἐχιδνῶν (Plat. Euthyd. 290a)
Hom. 7627 ἔχει· κατέχει (Α 82 ..)
Hom. 7628 *ἔχθεα· ἔχθρας, μίση (Γ 416) [v[7]g[5]]
7629 ἐχθαίρειν· μισεῖν (Theognid. 874)
Greg.Naz. 7630 ἔχθεται· μισεῖται (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 340 [37, 1377, 6 M.])
7631 *ἐχθειάσας· μεγάλως θαυμάσας S[εχι4]
Greg.Naz. 7632 *ἐχθοδοπήσεις· ἐχθροποιήσεις (Greg. Naz. c. 2, 2, 6, 80 [37, 1548, 6M.]) vg[6](A[10])

7612 lex. Hom. ε 1030; cf. Schol. **7616** cf. Theogn. can. 19, 7 Alp. (8, 2 C.); Poll. 1, 252 **7618** Schol. **7619** cf. Su ε 3996; Schol.[HQ]; Eust. Od. 1838, 66 (2, 169, 17 St.) **7620** cf. Schol. | **7621** | lex. Hom. ε 1039 **7623** cf. Eust. Il. 168, 30 (1, 259, 36 V.) **7624** συνετός Σ ε 1081; συνετός et σώφρων Schol. **7625** | Schol. **7627** Ap. S. 80, 20 **7628** Schol. **7629** cf. Σ ε 1082; Eust. Od. 1487, 32 (1, 153, 41 St.)

7611 'h. e. αχευει' La. **7613** cf. Bois. 735. Chantr. Dict. 394 **7619** ἠπειρώτων H: accent. Mus. | Εὐχήνορος Heins. = Schol. Eust. | Φλογέας Heins. = Eust.; Φληγυίας Schol.. | ῥίνας H: accent. Mus. **7625** ἐχέφυζα H: Kust. = Schol. | incl. del. Kust., dittogr. gl. 7548 | φυγεῖν H (φυγην K): Kust. = Schol. **7626** ἐχέων H: accent. Mus. **7627** ἔχῃ Ap. S. **7631** ft. Cret., cf. Ahr. Dial. 2, 402 **7632** ἐχθιδοποιήσεις H: Mus. = K

7633 *ἐχθίστων· μεμισημένων, μυσαρῶν g^{2}AS^{9}(v^{1}). ἐχθροτάτων g^{2}AS^{9} (Σ)
7634 ἔχθιμα· μισήματα. Σοφοκλῆς Τυροῖ α′ (fr. 651 R.) D
7635 ἔχματα· στηρίγματα (Μ 260 . .) Hom.
7636 ἐχθοδοπῆσαι· διεχθρεῦσαι (Α 518) Hom.
7637 ἐχθοδοπός· ὁ ἔχθραν ποιῶν (Ar. Ach. 286)
7638 ἐχθοῖ· ἔξω D
7639 ἐχθραίνειν· μισεῖν (1. Macc. 9, 51) LXX
7640 ἔχθος· [πόνος.] *μῖσος. (Eur. Phoen. 879) Br^{821}Σ Eur.
7641 ἔχθρασμα· ἔχθρα D
7642 ἐχθῦσαι· ἐξεμέσαι D
7643 ἐχθύσσῃ· ἐκφυσήσῃ. ἐκπνεύσῃ D
7644 †ἔχιγγος· σκότωσις
7645 ἐχῖνος· μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῷον. ἢ τὸ πετεινόν D
7646 Ἐχινάων· νήσων, αἳ καλοῦνται Ἐχινάδες (Β 625) Hom.
7647 ἐχῖνοι· πέμμα νησιωτικόν, ὡς πλακοῦς. καὶ κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζῴων. καὶ τῶν πτηνῶν ἡ κοιλία. καὶ σκεῦος μαγειρικόν. καὶ τῶν δρυῶν οἱ κύτταροι. καὶ τῶν πλατάνων ὁ καρπός. καὶ τῶν κιονοκράνων μέρος. καὶ τοῦ χαλινοῦ μέρος. καὶ οἱ τῶν τειχῶν ἀγκῶνες. καὶ λοπάς. καὶ ζῷον θαλάσσιον ἐδώδιμον. καὶ εἶδος ῥοιῶν. καὶ μύες. καὶ οἱ ἀκανθόχοιροι D
7648 †ἔχλυσεν· ἔκλυσεν
7649 ἐχμάζει· κωλύει. ἡσυχάζει. στηρίζει. κρατεῖ. δεσμεύει

7633 ἐχθρ. cf. Σ ε 1083; Schol. A 176 (+ Schol. min.) **7634** ?Σ″ (Ph ε 2493. Su ε 4019) **7635** E. Gud. 575, 14 de St.; Eust. Il. 995, 53 (3, 673, 3 V.); cf. Su ε 4029 **7637** cf. Σ″ (Ph ε 2499. Su ε 4022); Schol. Plat. leg. 810d; Tim. ε 62 **7640** | Σ ε 1086; E. Gud. 573, 12 St.; Schol. Aesch. Sept. 937b; Schol. Eur.; Hdn. epim. 39 **7645** (Poll. 6, 47); cf. Harp.$^{epit.}$ 143, 11 (Σ″ [Ph ε 2502. Su ε 4012]) ad fin.; Athen. 3, 91b–d; E. Gud. 574, 8 St.; Choerob. 2, 198, 3 **7646** cf. Su ε 4008 (Δ); St. Byz. ε 185 (292, 10) **7647** – πλακοῦς cf. Athen. 14, 647ab; Poll. 6, 78; κοιλίας μέρος Arist. part. an. 674b15; σκεῦος μαγ. cf. Poll. 6, 91. 10, 95; τοῦ χαλινοῦ μέρος cf. Poll. 1, 148. 184; θαλάσσιον E. Gen. 138 Mill. (EM 405, 2) **7649** κωλ. cf. Ael. Dion. ε 82

7633 ἐχθιστῶν H: accent. Mus. | ἐχθροτήτων H: Heins. Pears. 343. Kust. al. = K **7634** ἔχθημα· μίσημα Kust. = Σ, 'sed Συναγωγῆς glossa an omnino huc spectet, incertum' La. qui trad. def. – ἔχθιμος : ἔχθος = κύδιμος : κῦδος | τυράννοις H: Τυροῖ Piers. Moer. 436, α′ add. Nauck TGF^{1} 217 **7635** ἔχθματα H: Mus. = testt. **7636** ἐχθοδαπῆσαι H: Mus. **7638** ἐχθοῖ H: accent. Schwyzer Gr. 549 **7640** incl. ad ἄχθος (Schm.) **7641** contin. H: nov. gl. Pears. 343. Alb. **7642** cf. Frisk 1, 699 | ἐκπνεύσης H: Schm. **7643** ἐχθύσῃ Schm., 'sed radix est *dhus-' La. **7644** h. e. εἴλιγγος (Scal. Kust.), cf. gl. 892 **7645** ἢ τὸ ἐπίγειον Degani ap. Montan. 1975–7 (1) **7647** νησιωτικόν, h. e. Rhodium, cf. Athen. | μυρικαζομένων H: μηρ- Mus., -υκ- Jun. | λόπας H: accent. Mus. | μυῖες H: Mus.; Hdt. 4, 192, 3 (ἐχινέες, v. l. ἐχῖνες) cft. Sop. **7648** expl. emendatio le. (Alb.), vel v. l. gl. 2177 (Schm.)

7650 ἔχμασον· ἐπίσχες, κάτασχες

Ap.S. **7651** ἔχματα· κωλύματα AS^{1}, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν, ἐρείσματα ὑδάτων (Φ 259)

7652 ἐχμένος· ὑποτεταγμένος

7653 ἔχναυον· ἐπέκνιζον

7654 ἐχνόαζεν· πρῶτον ἤκμαζεν

7655 ἔχοιτο· συνέχοιτο. *ἀντέχοιτο g^{3}AS^{5}

Hom. **7656** *ἐχολώσατο· ὠργίσθη (Ο 155) S^{9}

Hom. **7657** *ἐχόλωσεν· εἰς ὀργὴν ἤγαγεν (Σ 111) (S^{9})

LXX **7658** *ἐχόμενα τρίβου· πλησίον, ἐγγυτάτω (Ps. 139, 6) (v^{εχθ3}g^{1}AS^{6})

LXX **7659** *ἐχόμενοι· ἐγγίζοντες (Gen. 41, 23 ..) S^{11}

LXX **7660** ἐχόμενος· ἀντεχόμενος. *πλησίον ⟨ὤν⟩ (Num. 22, 5 ..) A^{8}

Hom. **7661** ἐχόμην· ἐξειχόμην (ι 435 ..). ἀπειχόμην

Hom. **7662** ἔχον· εἶχον. *ἤλαυνον S^{10}. ἐφύλασσον (Ε 749)

D **7663** ἔχονσι· ἔχουσι. Κρῆτες

7664 *ἔχου· μεταποιοῦ. φρόντιζε AS^{4}

Hom. **7665** *ἔχραε· ἐπεβάρησεν (ε 396) S^{10}

Hom. **7666** ἔχραε κήδειν· ἐπεβάρησε πρὸς τὸ βλάπτειν (Φ 369)

7667 ἔχραον· ἐπέκλυσαν. ἐπέθεντο. ἐβάρησαν κατὰ βίαν. ἀθρόοι προσῆλθον (β 50? Nonn. Dion. 17, 142?)

7668 †ἔχρας· ἔφυ†

D **7669** ἔχραυσεν· ἐπέτυχεν

D **7670** ἐχραύτιζεν· ἴξευεν

7671 ἔχρηζεν· ἐδεῖτο. ἱκέτευεν

N.T. **7672** *ἐχρηματίσθη· προεφητεύθη (Act. 10, 22) AS^{5}

7673 *ἐχρῆν· ἔδει. ἔπρεπεν S^{7}

D+Eur. **7674** ἔχρησεν· ἐμάντευσεν. ἠθέλησεν. *ἔδωκε χρησμόν (Eur. Hec. 1268) vg^{2}AS^{4}

D **7675** ἔχριμψαν· ἔπεσαν. ἐπλησίασαν

Hom. **7676** ἔχρισεν· ἐκέντησεν. ἐπήλειψεν (γ 466)

D **7677** ἐχρωματίσθη· συνεχρώισθη. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι (fr. 10 R.)

7651 – ἐπέχειν Ap. S. 80, 21 (**Π**^{2} i 22); – ἐρείσματα cf. EM 405, 19; ἐρείσματα E. Gen. 138 Mill. **7653** de verbo χναύειν cf. Bühler, ed. Zenob. Ath. 5, 223 **7657** Schol. **7660** cf. Su ε 4032 **7661** Ap. S. 80, 23; cf. Schol. b **7662** εἶχον et ἐφύλ. lex. Hom. ε 1035; ἐφύλ. Schol. **7665** Schol. **7672** gl. N. T. (Act. 27, p. 72 Alb.) **7673** | Su ε 4042 **7674** cf. Su ε 4043 | **7675** le. Su ε 4044 (Δ); cf. Schol. Soph. El. 721a^{2} (Su ε 4044) **7676** Su ε 4045 (Δ) **7677** le. Su ε 4046

7650 κατέσχες H: Mus. **7652** ἐχμένος H: accent. Mus.; cf. gll. 591. υ 630 **7654** ἐχνόεζεν H: Mus. **7656** ὤργισεν H: Kust. **7660** add. La. tacite **7663** ἔχονι H: Voss. **7665** ἐχράει H: Mus. **7666** ἐχραὲ H: accent. Mus. **7668** ἔχρωσεν· ⟨ἐν⟩έφυ La. **7672** προεφυτεύθη H: Mus. = K **7674** ἔδω H: Mus. = K **7676** ἔχρησεν H: Mus. | v. l.: gl. 1354

7678 ἐχρέωντο· ἐλάμβανον, ἐξελάμβανον D
7679 ἐχρωτίσθη· ἐχρωματίσθη D
7680 ἐχύη· ἐχύθη
7681 *ἐχύμισαν· ἤρτυσαν (Ar. Thesm. 162) Br[783] D
7682 ἐχυρά· πιστή, καὶ βέβαιος, ἀσφαλής, ἰσχυρά, *ὀχυρά AS[5]
7683 ἐχυρῶσαι τῷ διὰ χειρὸς ὅρκῳ· συνθέσθαι. [καὶ κρατηθῆναι] D
7684 ἐχυρόν· δυσαντίρρητον. ἀσφαλές D?
7685 ἐχυρόφρονες· αἱ σπουδαῖα φρονοῦσαι. ἢ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει D
7686 *ἐχυρῶς· ἰσχυρῶς g[1]A[4]Br[814]Σ, ἀσφαλῶς (Thuc. 5, 26, 3) vg[1]AS[4]Σ
7687 *ἐχώλαναν· ἔκλιναν vg[1]AS[4]
7688 ἐχώμεθα· ἀπεχώμεθα (Ξ 129). *ἀντεχώμεθα. ἀντιλαμβανώμεθα AS[2] Hom.
7689 ἔχων· φέρων. οἰκῶν. κατέχων (Α 14) Hom.
7690 *ἐχώσατο· ὠργίσθη AS[3], ἐχολώθη (Α 64) (AS[3]) Hom.
7691 ἐψαθήλατο· ἐκνήσατο D
7692 ἐψάκασεν· ἔσταξεν
7693 ἐψαλάξατο· ἔψαυσεν. ἐκινήθη D
7694 †ἐψάναι· αἱ τῶν λάχανων δέσμαι
7695 ἐψάνη· ἑψητήριον. λοπάς
7696 ἕψατο· ἠκολούθησεν
7697 ἕψεαι· ἐπακολουθήσεις (Ω 733) Ap.S.
7698 ἑψία· παίγνια
7699 ἑψίη· γέλως. παιδιά (Nic. ther. 880)
7700 ἕψειν· τὸ τὰς τρίχας βάπτειν (com. ad. fr. 753 K.–A.)
7701 ἕψημα· ὅπερ ἔνιοι σίραιον καλοῦσιν, ἄλλοι γλυκύ (Plat. com. fr. 163, 1 K.–A.) D
7702 ἕψεο· ἀκολούθει, ἕπου
7703 *ἕψεται· ἀκολουθήσει (Δ 415) vg[1]AS[2]Br[825]Σ Hom.
7704 ἐψεύσθη· ἠπατήθη. ἀπέτυχεν

7684 (Poll. 6, 116); lex. rhet. 244, 7 (q) (EM 406, 7) **7685** | EM 405, 18 **7686** Σ ε 1089; ἐχυρῶς Schol. Thuc. 5, 26, 3 **7687** le. Su ε 4039 (Δ) **7688** ἀπεχώμεθα Ap. S. 80, 24 (**Π**[2] i 25); Schol. | **7689** κατέχων Schol. **7690** Schol. | **7697** Ap. S. 80, 25; Su ε 4056 **7698** E. Gen. 138 Mill. (EM 406, 8) **7700** Ph ε 2510; cf. Poll. 2, 35 (cit. com. ad.) **7701** cf. Su ε 4057; Schol. Ar. Eccl. 1174; Schol. Plat. rep. 455c; Galen. lex. ε 87; Poll. 6, 17 (cit. Plat. com.); Eust. Od. 1385, 14 (1, 10, 18 St.) **7703** Σ ε 1092; Schol.

7678 ἐχρόωντο H: La. **7680** susp. La. **7681** ἐχύμησαν H (K): Kust. | ἤρτησαν H: Bos. Anim. 127 = K **7683** le. ἐχυρ. H: Kust. | ἐχυρῆσαι H: Kust. | incl. ad κεχειρῶσθαι ref. Kust. **7685** σπουδαὶ ἀφρονοῦσαι H: Mus. **7687** ἐχώλαιναν H: Voss. Pears. 343. Perg. al. = K **7690** ἐχυ(?)λώθη H: Mus. = K **7693** ἐψαλάσατο H: La. coll. gl. ψ 47 **7694** ἀψάναι ci. La. | δεσμαί H: Mus. **7695** ἐψάνη H: spir. Alb. **7696** cf. gl. 7702. Wil. Textg. Buk. 111, 2 **7698** ἕψεια H: Sop. Heins. = E. Gen. | παιγνιον malit La. coll. Schol. Nic. th. 880a **7699** ἐψείη H: Schm. **7701** ἕψειμα H: Mus. = Eust.; ἕψεμα Su v. l. Schol. Plat. | σειραὶ H: Sop. Kust. = Galen.; ἐραῖον Schol. Plat.

7705 ἑψητήριον· ἑψάνη. ἢ λοπάς
7706 ἑψητοῖς· τὰ μικρὰ ἰχθύδια … (Ar. Vesp. 679)
7707 ἑψιήσεται· καταπαίξεται
D **7708** ἑψία· γέλως, παιδιά, χλεύη. ἔφοδος· ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι. ὁμιλία. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι β′ (fr. 3 R.)
7709 ἑψιᾶται· γελᾷ. παίζει. γυμνάζεται
7710 ἑψιατέον· παικτέον
7711 ἑψιάτιμον· γυμναστικόν, παιγνιῶδες
7712 †ἑψιάωνται· ἀκολουθήσωσιν
D **7713** ἔψιδδεν· ἔκλαυσεν
Ap.S. **7714** ἑψιαάσθων· παιζέτωσαν. [ἀκολουθείτωσαν] (ρ 530)
7715 ἑψίονται· ἀκολουθήσουσιν
7716 ἑψιλωμένη· ἐὰν μὲν μακρῶς, ἔσται τετραμμένη καὶ ψιλή, ὅπερ ἔνιοι ἑτερόμαλλον· ἐὰν δὲ βραχέως, ἔσται δασεῖα παρὰ τὰ ψίλα ⟨ἃ⟩ τοὺς κροσσοὺς περὶ τὰ ἄκρα δηλοῖ
7717 †ἑψίωνται· ἀκολουθήσουσιν
D **7718** ἑψιόωντο· ἔπαιζον (Ap. Rh. 3, 118. Callim. h. Cer. 38)
D **7719** ἔψισεν· ἐψώμισεν (Hippon. fr. 19, 2 W. = 33, 2 Degani ?)
D **7720** ἐψίσθη· ἀπέθανεν
7721 ἑψόμενον· ἀκολουθησόμενον
7722 ἔψυθεν· ἐψεύσατο
7723 ἔψυξεν· ἀπέπτυσεν. ἀπεδίωξεν
7724 *ἐψυχαγώγησας· παρεμυθήσω AS^{6}(vg^{1}Σ). ηὔφρανας AS^{6}

7705 | Su ε 4060 **7706** Schol. Ar.; Athen. 7, 301a–c (cit. pler.). 8, 356c; ἰχθύδια Ph ε 2513 (cit. Eup. fr. 5 K.–A.); cf. Galen. lex. ε 87 (2); Theogn. can. 20, 4 Alp. (p. 8, 7 C.); Eust. Il. 867, 49 (3, 269, 16 V.) **7708** – χλεύη Ael. Dion. ε 83; παιδιά Theogn. can. 20, 5 Alp. (8, 7 C.); ὁμιλία Su ε 4063 (Δ); Hdn. epim. 39 **7709** – παίζει Ael. Dion. ε 84; παίζει Su ε 4065 (Δ) **7710** Su ε 4066 **7711** cf. Su ε 4067 (Δ) **7714** Ap. S. 80, 26; Su ε 4065 (Δ) | **7718** Schol. Callim. **7719** cf. Su ε 4070 **7721** cf. Su ε 4071 (Δ) **7724** cf. Σ ε 1091

7705 ἐψητήριον· ἐψάνη H: spir. bis Alb. **7706** ἑψητεῖς H: Schm. = (Galen.) | lac. La. tacite **7707** ἐψήσεται H: Kust. (vel ἑψιάσεται) **7708** ἐψία H: spir. Voss. **7709** ἐψιᾶται H: spir. Voss. **7710** ἐψιατέον H: spir. Schm. **7711** ἐψιατικόν Alb., sed πράκτιμος φύκτιμος cft. La. | γνωστικὸν παίγνιον Su **7712** v. l. gl. 7715 **7713** ἐψίδεν H: accent. Mus., -δδ- La. | ἤκουσεν H: Lob. Rhem. 79 n.13 **7714** ἐψιλάσθων H: Sop. Voss. Pears. 344 = Ap. S.; ἑψιάσθων Su | ἀκολουθήτωσαν H: Mus.; ad ἑψάσθων ref. Kust. **7715** ἑψείονται H: Mus. | v. l.: gll. 7712. 7717 **7716** ἐψηλωμένη H: Palm. Voss. 344 | γεγραμμένη H: La. (scl. pellis ingesta versatur) | ἑτερόμαλ H: H^{c} | add. La. | ἐπὶ τὰ ἄκρα H: Mein. **7717** v. l. gl. 7715; ‘frustra def. Schulze QE 363, 1, εο > ιω Laconicum tantum, a qua dialecto fut. “Doricum” in formis per ο formatis abest’ La. (coll. Solms. Zt.vgl.Spr. 32, 1893, 545) **7718** ἐψιόωντα H: Mus. = Schol. Callim. **7720** ‘ψίνω Creticum cf. Inscr. Cret. I 27, 2, 2. IV 196, 4, gl. ψ 218 et G. Meyer Gr.^{3} 346’ La. **7721** ἐψόμενον H: spir. Alb. **7722** ‘*ψύθω : ψύθος = ψύχω : ψῦχος’ La. **7723** ἀπόπτευσεν H: Schm. (a themate ψύττω)

7725 *ἕψομαι· ἀκολουθήσω g^{1}, ὀπαδήσω (Κ 108) Hom.
7726 ἑψωμένω· παίζοντες
7727 *εω· ψιλούμενον τὸ ὑπάρχω (Α 119) vg^{εωω1}AS^{εωω3}Br^{1007}. ἀνατολήν vg^{εωω1}AS^{εωω3}. ἢ ἰδίῳ Hom.+
7728 εω· τῷ ἑαυτοῦ (Κ 204). συγχωρῶ, παραχωρῶ, ἀφῶ Hom.+
7729 *ἑῴα· ἀνατολή Br^{826}(vg^{1}AS^{2}). καὶ ἡ τοῖς προβάτοις περιτιθεμένη διφθέρα. καὶ θυσία ἐν Κύπρῳ D
7730 *ἕωθεν· ⟨ἅμ'⟩ ἡμέρᾳ Br^{828}, ὄρθρου. πρώϊμα (Br^{828})
7731 ἑωθινὴ δίκη· ὡς μέν τινες ἡ ἕως τινός τιμήματος· ὡς δέ τινες ἀπὸ τόπου· ἔνιοι ἀπὸ τῆς ὥρας, τῆς ἕω, ὃ καὶ βέλτιον D
7732 *ἑωθινός· ὀρθρινός vg^{1}AS^{2}
7733 *ἐῴκει· ὡμοίωτο (Β 58) g^{2}AS^{3}Br^{829} Hom.
7734 *ἑῷ· τῷ ἑαυτοῦ g^{εωω2}AS^{εωι1}, τῷ ἰδίῳ (Κ 204) g^{εωω2}A^{εωι1}
7735 *ἑωλοκρασία· χθεσινὴ μέθη AS^{4}. ἕωλος κρᾶσις, ἣ παρ' Ἀθηναίοις κατεχεῖτο τοῖς παννυχίζουσι, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν (Dem. 18, 50)
7736 ἕωλον· χθιζόν, *ἐχθεσινόν A^{2}Σ(vg^{1}) [⟩ον ἀνατολικόν, ὀρθρινόν]. *διὰ δασέος (A^{2}). [δὲ] ψυχρόν vg^{1}A^{2}Σ
7737 *ἐώλπει· ἤλπιζεν (Τ 328) AS^{3} Hom.
7738 ἑῶμεν· ἄδην ἔχωμεν, *κορεσθῶμεν (Τ 402) AS^{3}. ἀφῶμεν Ap.S.
7739 *†ἑωμοῦ· ἱματίου γυναικείου AS^{2}
7740 εων· ἰδίων αὐτοῦ δασέως (Ω 211) ψιλῶς δὲ *ὑπάρχων (Α 131) vg^{1}A^{4}Br^{1229} Hom.
7741 *ἐωνημένων· ἀγορασάντων AS^{3}(vg^{2}Σ), ἢ ἠγορασμένων (vg^{2}Σ)
7742 ἐῳνοχόει· διηκόνει. ἐνέχει (υ 255) Hom.
7743 ἐών περ· καίπερ ὤν (Theocr. 22, 153) D
7744 *ἐῶν χαίρειν· παραπεμπόμενος AS^{5}

7725 lex. Hom. ε 1044; gl. Apost. 282 | **7727** ὑπάρχω Ap. S. 80, 27; EM 352, 42; Schol. **7728** συγχωρῶ EM 352, 48 **7729** ἀνατολή cf. lex. Greg. or. 162, 21 (LGM 175, 21) **7733** Schol. **7734** cf. Schol. **7735** cf. Σ'' (Ph ε 2524. Su ε 1885. E. Gen.^{A} [EM 352, 23]); Schol. Dem. 18, 50 (102d); Schol. Luc. 29, 23; – μέθη EM 352, 29 **7736** χθιζόν Poll. 1, 65; cf. Schol. Max. Tyr. 36, 50; ἐχθεσινόν et ψυχρόν Σ ε 1095 **7737** Schol. **7738** κορεσθῶμεν Ap. S. 80, 28; Schol.; lex. αἱμ. ε 28 **7740** ὑπάρχων Schol. A **7741** cf. Σ ε 1096; Schol. Ar. Plut. 7

7727 ἕως H: Mus.; conf. ἔω et ἕω agn. Kust. | ἀνατολὴ H: Mus. | ἢ ἰδίῳ ad gl. seq. pert. agn. Schow 326 n.1 **7728** ἑῶ H; hoc cum ἑῷ conf. agn. Schm. | ἑαυτῶ H: Mus. **7729** παρατιθεμένη H: Kust. | 'ovis pellita cf. gl. ο 225. Lyd. mens. 4, 65 p.119, 10 W.' La. **7730** add. Kust. **7731** le. ἑωθινὴ H: Pric. Ann. post. in Ps. 100 (101), 8 **7733** ὡμοιῶτο H: accent. Mus., spir. ed. 1521 **7734** ἑαυτῶ H: Schm., cf. Schol. **7735** ἑωλος H: spir. Alb., accent. Mus. **7736** χθεσινόν Σ (exc. Ph) | ὃν H: nov. gl., le. ἑωθιν⟩όν La. | δασέως H: Schm. | δὲ incl. La. = K **7738** ἕωμεν H: accent. Mus. | ἅδην H: spir. La. | ἀφῶμεν ad ἑῶμεν ret. Kust. **7739** ἑανοῦ agn. Voss. Pears. 344 **7740** ἑῶν H, ἑών Schol. A **7742** διεκόνει H: Arnald. Lect. 61 **7743** ὧν H: Kust. = Phav. **7744** le. ἐῶν H: Mus.

Greg.Naz. **7745** *ἔῳξεν· ἀνέῳξεν (Greg.Naz. epigr. 8, 230, 1) vg[1]AS[2]
7746 †ἐώρα· νόσος
7747 ἑῷος· ὀρθρινός, *πρωϊνός (Eur. fr. 929 K.) (g[1])
7748 †ἐῶργεν· εἰργασται
7749 *ἐωρηθήτω· κρεμασθήτω g[3]AS[8]Σ
7750 *ἐωρίζεται· μετεωρίζεται, ἀναπατεῖ AS[10]
7751 *ἐωρούμενος· κρεμάμενος, ὑψούμενος vg[1]AS[9]
7752 †ἔωρτο· ἐκρέματο
7753 *ἕως· ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα vg[3]AS[6]Σ
7754 ἕως· ὄρθρος, *ἡμέρα Br[384]. ἀπὸ τοῦ ἕως ταύτης ἡμᾶς κατακεκλίσθαι, ἢ διὰ τὸ ἴεσθαι ἐν αὐτῇ
7755 ἕως ῥά· οὕτω δή
D **7756** ἔωσας· τὸ χαλᾶν τὸ αἰδοῖον 〈…〉
7757 *ἑωσφόρος· ἀνατολικὸς ἀστήρ vg[2]AS[5]Σ, ὁ τὸν ὄρθρον φέρων. *λέγει δὲ τὸν φωσφόρον (Ψ 226) (vg[2]Σ)

7747 cf. Σ ε 553 | **7749** Σ ε 1098 **7750** cf. Su ε 1900 (Δ) | **7753** Σ ε 1101 **7757** Σ ε 1102

7746 ψώρα agn. Reisk. **7748** v. l. gl. 4043 (Schm.) **7749–51** h. e. αἰωρ- (Pears. 344. Kust.) **7752** v. l. gl. α 8994 (Schm.) **7754** κατακεκλεῖσθαι H: Reisk. | οἴεσθαι H: Mus. **7756** ἐώσας H: accent. La. | 〈ὠθεῖν ἔλεγον〉 ad fin. e. g. La. coll. Sotad. fr. 1 Pow.

Z

1 ζᾶ· μέγα. ἰσχυρόν. πολύ. ὅθεν καὶ ζάπλουτος ὁ μεγαλόπλουτος
2 †ζάβατος· πίναξ ἰθυηρὸς παρὰ Παφίας†
3 *ζαβάλλειν· ἐξαπατᾶν g[ζα12]Br[6]
4 ζαβλεμέως· μεγάλως πεποιθώς D
5 ζάβοτον· πολύφορβον. πολύκτηνον D
6 ζαβρόν· πολυφάγον D
7 *Ζάγκλη· δρέπανον (Nic. al. 180) (S[ζαχ40]). καὶ ὄνομα πόλεως (Thuc. 6, 4, 5)
8 ζάγρη· βόθρος, λάπαθον D
9 Ζαγρεύς· Διόνυσος S[ζαχ41] ⟨παρὰ ποιηταῖς⟩. δοκεῖ γὰρ ⟨ὁ Ζεὺς⟩ μιγῆναι τῇ Περσεφόνῃ, ἐξ ἧς χθόνιος Διόνυσος D
10 a) †ζαγῶσαι· ὑποπτεῦσαι. Δωρικὴ ἡ λέξις b) ἀντὶ τοῦ ἐπισχεῖν, κατασχεῖν
11 ζάει· κινεῖ καὶ πνεῖ. Κύπριοι D
12 ζαέντες· πνέοντες
13 Ζαβουλών· ῥύσις νυκτερινή, τουτέστι χύσις σκότους (Phil. somn. 2, 34) On. sacr.
14 ζαές· μέγα, πολύ. λαμπρόν. ⌊ἰσχυρόν S[app.2]
15 ζαὴν ἄνεμον· σφοδρῶς, μεγάλως πνέοντα (μ 313) Hom.
16 ζαής· μεγάλως πνέων, πολύπνους (M 157) Hom.
17 *ζαθέην· ἄγαν θείαν vg[ζα3]AS[24]. θαυμαστήν (A 38) vg[ζα3] Hom.
18 ζάθεον· ἄγαν θεῖον. εὐῶδες
19 *ζαθέου· ἄγαν θείου (Br[41]). θαυμαστοῦ (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 488 [37, 559, 4 M.]) g[ζα4] Greg.Naz.
20 ζαθερές· μεσημβρινόν. ἰσχυρῶς θερμόν

---

1 | Ph ζ 12 **3** cf. EM 406, 42 **6** Σ″ (Ph ζ 1. Su ζ 3) **7** cf. E. Gen. 139 Mill. (EM 406, 51) (cit. Callim. fr. 43, 71 Pf.); Schol. Nic.. **8** λαπ. cf. Schol. E 166 **9** Σ″ (Ph ζ 3. Su ζ 4. E. Gen. 139 Mill. [ϱ] [EM 406, 46]) **10a** Ph ζ 13 **13** On. Colb. 164, 73; On. Vat. 191, 57 **14** Σ″ (Ph ζ 5. Su ζ 5); Schol. Nic. **15** Σ″ (Ph ζ 6. Su ζ 6. E. Gen. 139 Mill. [ϱ] [EM 406, 56. ESym.[V]]) (μεγ. om.) **16** Schol. | cf. Ap. S. 80, 29 **17** Su ζ 7; Schol.; E. Gen. 139 MIll. (EM 407, 14) **19** cf. E. Gud. 578, 18 **20** cf. Su ζ 8; EM 407, 15; lex. rhet. 261, 16

---

1 v. l.: gl. 34 **2** v. l. gl. 44 (Mus.) **4** ζαβλεμένως H: Guyet; ἀβλεμέως cft. La. **5** ζαβοτὸν H: accent. Mus. **7** ζανκλον K, ‘de falce recte, cf. gl. 25. St. Byz. 293, 11 [ζ 7]. EM. vox Siculorum’ La. | v. l.: gl. 25 **8** ζάγρη, nesioqu. s. ϱ H **9** add. Heins. Pears. 344 = test. **10a** v. l. esse gl. 69 et **10b** ad ζυγῶσαι pert. vid. Hemsterh. **11** βινεῖ H: Heringa obs. 217; κινεῖται, πνεῖ Mein.; ‘trad. frustra def. Kretschmer, KZ 31, 383’ La. **15** le. ζαήν H: Pears 344. Alb. **16** ζάης H: accent. Mus. **18** εὐῶδες cf. Wil., Isyll. 111

Eur. **21** *ζάθεοι· θεῖοι (Eur. Bacch. 121) vg[ζα21]A[23]Br[1]

D **22** ζαιός· εἶδος ἰχθύος

23 *ζακαλλές· περικαλλές S[app.3]

D **24** ζακελτίδες· κολοκύνται. ἢ γογγυλίδες

25 †ζάικλον· δρέπανον

D **26** ζακόρια· θυσία Ἀφροδίτης

27 ζάκοροι· νεωκόροι. *ἱερεῖς. παρὰ ⟨τὸ⟩ τὸν ναὸν σαροῦν [g[ζα10]AS[27] Br[4]]

28 *ζακόρων· νεωκόρων g[ζα8]. ἱερέων

Hom. **29** *ζάκοτον· ἄγαν ὀργίλον (Γ 220) v[ζα22]AS[26](vg[ζα6]Br[3])

30 *ζακυνθίδες· κολοκύνται S[app.5]

Hom. **31** Ζάκυνθος· νῆσος, καὶ πόλις (ι 24)

32 †ζακρεεῖς· εὔχρηστοι

D **33** ζάκτι· †κριμνοῦ ἐν ἔτνει ἑφθῷ

34 †ζάλ· μέγα. ἰσχυρόν. πολύ

D **35** ζάλα· θόρυβος

D **36** ζάλαινε· μώραινε

37 *ζάλακες· ἐχῖνοι S[app.18]

38 †ζαλαύδα· κινοῦ

Hom. **39** Ζαλείης· πόλις (Δ 103) [καὶ θάλασσα]

40 ζαλεῦ· μιμοῦ

41 ζάλη· συστροφὴ ἀνέμων μεγάλων, ἔνιοι δὲ μετὰ ὄμβρου πνοή. *ταραχὴ ὑδάτων AS[28][g[ζα9]], ἢ κλόνος

42 *ζάλον· πηλόν (Nic. ther. 568) S[app.6]

43 *ζα[λ]μάτιον· τρυβλίον S[app.7]

44 ζά[λ]ματος· πίναξ ἰχθυηρὸς παρὰ Παφίοις

---

22 cf. Plin. n. h. 9, 68 *zeus*; gl. e Diogen. derivari cens. La. Gl. 32, 1953, 42 **24** cf. Athen. 9, 369b **27** Poll. 1, 14; cf. Σ'' (Ph ζ 7. Su ζ 9. E. Gen. 139 Mill. [ϱ] [EM 407, 23. E. Gud. 579, 1 St.]); lex. αἱμ. ζ 3; – ἱερεῖς cf. gl. Hdt. 6, 134, 1 **29** Σ'' (Ph ζ 8. Su ζ 10. E. Gen. 139 Mill. [EM 407, 16]); cf. Schol. (Eust. Il. 407, 25 [1, 641, 8 V.]) **30** lex. rhet. 261, 17 (q) **31** | St. Byz. ζ 8 (294, 3 M.) **39** cf. Schol. **41** – μεγάλων Su ζ 13 ad fin.; – πνοή cf. E. Gen. 139 Mill. (EM 407, 31)

---

21 ζάθροι H (K[vA]): (Sop.) = K[g] | θείαν H: Biel = K **23** ζακαλθὲς H: HSt. Ind.; ζακελλες K **25** v. l. gl. 7 (La.) **26** ζακορία H: accent. La. | sacrificium pro devirginatione (διακορεῖν) oblatum (Mein.) **27** τὸ add. Mus. **30** ζακαυθίδες H: Mus. = K; -δαι q (qui add. γογγυλίδες παρὰ Λύδοις, cf. gl. 24); finem verbi -κυνθίδες ex expl. κολοκύνται deberi et gl. 24 veram formam praebere cens. La **32** v. l. gl. 81 (Kust.) **33** κρῖμνον Schm. ('alludit ad ἀκτή'), 'immo ⟨βλωμος⟩ κριμνου' La. **34** v. l. gl. 1 (Sop. Salm.) **37** οἱ ἐχῖνοι K **38** 'h. e. Ζελείης [Alb.], θαλ. ad ζάλη [Kust.]' La. **39** ζαλειῆς H: accent. La | πόλις ad Ζελείης ref. Alb,, θάλασσα ad ζάλη Kust. **40** 'Id est ζηλοῦ, a ζηλόω' Kust. **41** κλῖνος (sic) H: Mus. **42** ζαλόν H: accent. Alb. **43** ζαλμάτιον H: Voss. Pears. 345 = K **44** ζάλματος H: Guyet. Voss. Pears. 345 | ἰθυηρὸς H: Mus. | παφίας H: Mus. | v. l.: gl. 2

45 Ζάλμοξις· τοῦτον Ἡρόδοτος (4, 95) μέν φησι τοὺς περὶ τὸν Πόντον οἰκοῦντας Ἕλληνας λέγειν δοῦλον Πυθαγόρου γενέσθαι, εἶτα ἐλευθερωθέντα καὶ πλεύσαντα ἀπελθεῖν, καὶ ἀφρονεστέραν μαθόντα 〈…〉 δίαιταν καὶ Ἑλληνικήν, τοὺς πρώτους τῶν Ἀστῶν συνάγειν καὶ εὐωχεῖν, λέγοντα, ὡς οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ συμπόται τεθνήξοιντο. ἄλλοι δὲ 〈τὸν αὐτὸν〉 τῷ Κρόνῳ εἶναι λέγουσιν D

46 *ζαμβύκη· μουσικὸν ὄργανον vg^{ζα14}AS^{30}Br^{7}Σ

47 ζαμενής· μεγάλως πεποιθώς. εὔψυχος. μέγα μένος ἔχων

48 ζαμενές· [μεγάλως ἔμψυχος], σφοδρῶς πνέον

49 *ζαμενής· ἄγαν ἰσχυρός vg^{ζα11}AS^{29}Br^{5}

50 †ζαμένοισιν· σφοδροῖς

51 ζαμήτας· μεγαλουργός D

52 [Ζάμολξις]

53 *ζαμία· βλάβη (Ar. Ach. 737) S$^{app.8}$. ζημία

54 *Ζάν· Ζεύς (Ar. Av. 570) S$^{app.9}$

55 *ζανίδες· ἡγεμόνες S$^{app.10}$

56 *ζαροῦν· καθεύδειν [S$^{app.1}$]

57 *ζάπεδον· μέγα ἔδαφος (Xenoph. Vors. 21, 1 B 1) Br^{54}

58 ζαπιμελόν· μεγάλως πῖον, λιπαρόν D

59 *ζάπλουτος· πλούσιος πάνυ (Eur. fr. 285, 6 K.) (AS^{32}g^{ζα2})

60 ζαπότην· ἰσχυροπότην D

61 ζάρηκες· ἐπίθετον πελαργῶν D

62 Ζαρῆτις· Ἄρτεμις. Πέρσαι D

63 ζαρτός· ζωμὸς τριπτός D

64 ζατές· ζητῇς D

---

45 cf. Σ″ (Ph ζ 11. Su ζ 17. E. Gen. 139 Mill. [EM 407, 45]) **46** Σ ζ 1 **47** E. Gud. 579, 10 | EM 407, 43; lex. αἱμ. ζ 1 **49** Scholl. Pind. Pyth. 9, 65 = 38. Ap. Rh. 1, 1029 **59** Σ″ (Ph ζ 9. Su ζ 13); Poll. 3, 109

---

45 ‘cave απελθειν et αφρον. desumpta ex Herodoto mutes [ἐπανελθεῖν Mein., σωφρονεστέραν Mus.], suppl. e. g. μαθοντα 〈των πολιτων την〉 διαιταν και 〈ουχ〉 Ελλ.’ La. | Ἀστῶν agn. Mein. | τεθνήξαντος H: Mus. | 〈τὸν αὐτὸν〉 Palm. Heins. **46** ζαμβικὴ H: accent. Mus., ύ Guyet. Heins. Sorb. al. = K **47** ζαμέλης H: Salm. Heins. Pears. 345. al. = testt. | μεγ. πεπ. incl. La., coll. gl. 4 | ἔμψυχος H: Pears. Alb. = testt. | μένος (ν vel λ′ inc.) H, μέλος Mus. **48** incl. del. G. Dind. ut repet. e gl. 47 | ἐμψύχως Mus. | πνέων H: G. Dind. **49** ζαμένης H: accent. Mus. **50** ‘soloecum’ La.; ζαμνενοῖσιν Mus.; ζαμενέσιν HSt. Thes. 2, 886 **51** ζαμῆται H: La., ‘plural. composit. in -μητης ante saec. 2 p. Chr. (Orph. fr. 119 Kern) non legitur’ | μεγάλουργ( ) H (-γεῖ Mus., -γοί Voss.): La. **52** dittogr. gl. 45 del. Mus. **53** le. ζαμίη H: Schm.; ζαμη K **54** ζᾶν H: accent. G. Dind. 4, 22B **55** ἡγεμονίδες H: La. = K; ‘ft. … η τερμονες scl. hermae Iovis pro terminis positae’ La. **56** ζαμου και αρυω K; gl. ε 4304 cft. La. **61** ζαρικὲς H: accent. Mus., η Heins. Voss. | πελαγῶν H: Mus. | ‘cf. Ζαρηξ oppidi [St. Byz. 294, 9 (ζ 9)] et montis [Schol. Lycophr. 373c] nomen’ La. **64** ζητεῖς H: La., ‘de forma coniunctivi cf. Buck, Gr. Dial. § 150c’

65 *ζατήσασθαι· αἰσθέσθαι (S[app.11])
66 *ζατράπης· ὁ βασιλεύς S[app.12]
67 ζατρεφές· εὔτραφές
Hom. **68** *ζατρεφέων· εὐτραφῶν g[ζα16]A[34]. μεγάλως τεθραμμένων (Η 223)
69 *ζατῶσαι· φωρᾶσαι. φράσαι. ⸤ζημιῶσαι S[app.13]. ὑπονοῆσαι A[35]
D **70** Ζαυάνας· θεός τις ἐν Σιδῶνι
71 *ζαυκίτροφον· τὸ σεμνόν S[app.14]
72 *ζαφλεγές· σφοδρῶς, ἰσχυρῶς A[36]
73 *ζαφεγγεῖς· λαμπροὶ καὶ ἐπίφανεῖς vg[ζα15]AS[37]. πάνυ
D **74** ζαφελές· ἄγαν σκληρόν. ἢ *μεγάλως ηὐξημένον Br[55]. [πολύφλογον]. ἄγριον. θυμῶδες. ἰσχυρόν
Ap.S. **75** ζαφελῶς· μεγαλοκότως
Hom. **76** ζαφλεγέες· σφόδρα λάμποντες. εὐθαλεῖς. μεγάλως πνέοντες ἢ μεγαλοφεγγεῖς (Φ 465)
77 ζαφορῆσαι· μεγάλως φορτίσαι
D **78** *ζαφόρος· πολυφόρος S[app.15]Br[56]
79 *†ζαγμά· ἡνία S[app.16]
80 ζαχραεῖς· ἐξαπιναίους
81 ζαχρεές· [ἰσχυρόν.] εὔχρηστον
82 ζαχρειῶν· ἰσχυρῶν ἐν ταῖς μάχαις. *ἰσχυρῶς πνεόντων [vg[ζηλ5]], μεγάλως ἐμπελαζόντων (Ε 525)
Hom. **83** *ζαχρηεῖς· πάνυ χρειώδεις (Μ 347) AS[38]
Hom. **84** ζαχρειῶν· μεγάλως ἐπικειμένων (Ε 525)
D? **85** ζβίχ· λευκόν
86 Ζέα· ἡ †ἑκάτη παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ εἷς τῶν ἐν Πειραεῖ λιμένων, οὕτω καλούμενος ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ζειάς· ἔχει δὲ ὁ Πειραεὺς λιμένας τρεῖς κλειστούς

---

67 cf. Su ζ 21; Schol. Opp. cyn. 1, 417 **68** | Ap. S. 80, 31; Schol.; E. Gen. 139 Mill. (EM 408, 15) **69** φράσαι EM 408, 12 **75** Ap. S. 80, 33 (**Π**[2] ii 12) (Apion fr. 36) **80** cf. EM 408, 37 **82** cf. Ap. S. 81, 1 (**Π**[2] ii 2); Schol.; EM 408, 37 **83** Su ζ 24; EM 408, 36 **86** καὶ – λιμένων Tim. μ 11; cf. Ph ζ 14; lex. rhet. 261, 3

---

65 ζαττίσασθαι H (-ατί- Voss.): Hemsterh.; ζατίσαι K; cf. gll. ε 595–6. υ 632 | ἔσεσθαι H (K): Voss. **66** ζαράπης H: Mus. = K; ξατράπης Schulze Kl. Schr. 271, 3, sed cf. Meyer, Gr. 339, 1 **67** expl. ἐστραφές H: Mus. **68** μεγάλων H: Pears. 345. Voss. = Ap. S. Schol. **69** φωρῶσαι H: Guyet. Pears. 345 | ζημιῶσαι ad ζαμιῶσαι = ζατῶσαι ret. Alb. | v. l.: gl. 10a **71** ζακκίτροφον H: Pears. 345; ζαυκιτρεφον Ruhnk. in Alb. Auct. = K; cf. gl. σ 264 **72** ζαφλεγής H: = K **73** ἐπειφανῶς H: Mus. = K **74** πολύφλογον ad gl. 72 (EM 408, 15) ret. Alb. **76** ζαφελγέες H: Mus. **77** φορτῆσαι H: Mus. **79** ζάχμα Pears. 345. Voss. = K; ζεῦγμα Reisk. **80** ζαχράσεις H: Salm. Guyet; ζαχραέεις Schulze Kl. Schr. 338, 1 **81** ἰσχυρόν ad ζαχρηές ref. Kust. | v. l.: gl. 32 **82** ζαχρείων (sic) H: accent. Mus.; ζαχρεων K | πνέοντος H: Mus.= K **84** ζαχρείων H: accent. Mus. **85** ζαβὶχ H: Pears. 345. Bentl. Ep. ad Mill. 48 (Works 2, 303); cf. Thesp. TrGF 1F4 **86** ἡ κριθή Mein.; portorii vocabulum latere susp. Wil.* | πείραει (?) H: -αιεῖ Mus. | πειραιεὺς Mus.

87 †ζενυται· σέσακται
88 ζεγερίαι· μυῶν γένος (Hdt. 4, 192, 3) D
89 ζεῖ· ταράσσει, ἰσχυρῶς καίεται (Φ 362) Hom.
90 ζέει· φλέγει
91 ζειά· οἱ μὲν σίτου εἶδος, οἱ δὲ τὰς ὀλύρας D
92 ζειγάρη· ὁ τέττιξ παρὰ Σιδήταις D
93 ζείδωρος· βιόδωρος, *ἡ ⟨τὰ⟩ πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένη (v)g^{5} A(S)^{7}Br^{10} γῆ. ἄρουρα (B 548 ..) Hom.
94 ζείναμεν· σβέννυμεν D
95 Ζειποίτης· ⟨…⟩ ὁ περιχύτης D
96 *ζείουσαν· ἀφρίζουσαν g^{4}Br^{51}
97 ζειρά· οἱ μὲν εἶδος χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην· βέλτιον δὲ ἄλλο τι ἐπιβόλαιον κατὰ τῶν ὤμων φορούμενον, ἐοικὸς ἐφαπτίδι· καὶ Ἡρόδοτος μαρτυρεῖ ἐν ζῳ′ (7, 69, 1) καὶ Θεόπομπος ὁ Χῖος (FGrHist 115 F 304) D
98 ζειρατίς· ἱμάτιόν τι Σύρων
99 †ζειρεῖν· ἀρωματοποιεῖν†
100 ζείρη· μίτρα. ταινία. διάδημα, †πέρα, ἤγουν ποδεᾶ†
101 Ζειρηνίς· Ἀφροδίτη ἐν Μακεδονίᾳ D
102 *ζειρόν· ποικίλον S$^{app.17}$Br^{42}
103 ζεῖρος· εἶδος σταφυλῆς D
104 ζειροφόρος· ὁ Ἅιδης παρὰ Ἀντιμάχῳ (fr. 98 W. = 96 M.) q D
105 ζειροφόρους· ζωνοφόρους D
106 *ζέλλειν· βάλλειν S$^{app.19}$ D
107 Ζέλεια· πόλις Τροίας (B 824) Hom.

---

91 | E. Gen. 139 Mill. (EM 410, 11) **93** E. Sym.^{V} | Schol.; Choerob. 215, 22; E. Gen. 139 Mill. (EM 410, 4); cf. Σ ζ 2; Ap. S. 81, 2; E. Gud. 229, 34 **97** – ζώνην Theogn. can. 604 (p. 101, 22 C.); Choerob. 215, 14 (Orion 67, 8; E. Gud. 229, 40); ζώνην Ph ζ 18; lex. rhet. 260, 31; gl. Hdt.; ἐπιβόλ.– φορ. Ph ζ 4. 18; ἐοικὸς ἐφάπτ. cf. Harp. (Ph. Su ζ 46) **100** – διάδημα gl. Hdt. 7, 69, 1 **101** Schol.^{A} Cyr. **102** EM 22, 56 **104** lex. rhet. 261, 19 (q) **106** EM 408, 42 **107** cf. Su ζ 28; Schol.; St. Byz. ζ 15 (295, 3M.); Theogn. 24, 1 Alp. (p. 8, 29 C.) **111** Strab. 8, 8, 4, p. 389, 6 C.; Eust. Il. 909, 27 (3, 406, 25 V.)

---

87 ‘h. e. βέβυσται [Porson ad Eur. Phoen. 45]’ La. **88** ζεγέριες Sop. Heins. Pears. 345, ut Hdt. (‘rectius’ La.), vox Libyca **91** ὄλυρ(ας) H: accent. Mus. | v. l.: gl. 152 **92** ζείγαρη H: accent. Mus. | cf. Neumann, Heth. und Luw. 42 **93** ⟨τὰ⟩ Pears. 345 = K **95** ζειπίτις H: La.; nom. propr. regis Bithynorum (Plut. qu. gr. 302E); ⟨ὄνομα κύριον (cf. Su ζ 45). ζεστοπλύτης·⟩ suppl. e. g. La. **97** ζώνης Ph Theogn. lex. rhet. | ἐφαππιδι (null. acc.?) H: Mus. | ζα H: Schow 328 n.11 | cf. ζτεραιον λοπος SEG 11, 1112. Buck Gr. Dial. 196 **98** ζειρατὶς H (-τής Mus.) **99** v. l. gl. ξ 38 **100** μήτρα H: HSt. Ind. = Phav. | τιάρα Meurs. Att. lect. 5, 22 **101** ζειρήνη H: Schol. Cyr. **102** gl. α 1448 cft. Faber **104** αἱδὴς H (αΐδης Mus.): La. **105** χωνοφόρους H: Meurs. Att. lect. 287 **106** cf. gl. ε 597, Be. 1, 330 **107** ζέλεα H: Mus.

108 *ζέλκια· λάχανα. Φρύγες S[app.20]
109 *ζέμελεν· βάρβαρον S[app.21], ἀνδράποδον. Φρύγες
110 *ζέσις· θερμότης [g[ζει3]]
111 ζέρεθρα· βάραθρα, *κοῖλοι τόποι S[app.22]
Greg.Naz. **112** ζέσεν· ἐθυμώθη. ὑπερεπόλασεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 533 [37, 620, 10 M.])
Hom. **113** Ζεῦ ἄνα· ὦ ἄναξ. κατ' ἀποκοπήν (Γ 351)
D **114** ζεύγελα· διάβροχα ξύλα. καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζευκτά. καὶ τέμαχος ἐκ πλευρᾶς ἡλισμένης
115 *ζευγηλάτης· γεωπόνος AS[3]
D **116** ζεῦγοι· βρόχοι ὀρνίθων
D **117** ζευγηλάτης· μεταβάτης. ἡνίοχος (Soph. fr. 616 R.)
118 †ζευγήτης· μεταβάτης
119 ζευγύας· βοηλάτας
120 ζευγίσιον· τῆς ἐν Ἀθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον. ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα
D **121** ζεύγλας· ζυγοί, ἢ μέρη τοῦ ζυγοῦ, καὶ ζευκτῆρες ἱμαντόδεσμοι. καὶ τροπωτῆρες μεταφορικῶς. Εὐριπίδης Σκυρίαις (fr. 685 K.)
122 *ζεύγλη· ζυγός A[2]Σ(S[5]). ἢ τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ, καθ' ὃ ἐντίθησι τοὺς τραχήλους τὰ ζῷα (P 440) vg[1]AS[5]Br[13]
123 *ζευγλόδεσμον· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ (AS[4])
Att. **124** ζεῦγος· πᾶν τὸ ἐζευγμένον. καὶ ὄχημα. καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἔτασσον
D **125** 'ζεῦγος τριπάρθενον'· Εὐριπίδης Ἐρεχθεῖ (fr. 357 K.). Σοφοκλῆς Σισύφῳ (fr. 545 R.)· 'Χαρίτων ⟨τρι⟩ζύγων'. Ἀριστοφάνης Ὥραις (fr. 580 K.–A.) καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε· 'ζεῦγος τρίδουλον'. παραδέδοται δέ, ὅτι καὶ τριζύγοις ἅρμασί τινες ἐχρήσαντο· καὶ ὅτι τάσσουσι τό ζεῦγος ἐπὶ γ' καὶ δ'
D **126** Ζευξαντίδαι· γένος ἰθαγενῶν παρὰ Ἀθηναίοις

---

113 Schol. **117** Antiatt. ζ 4 (cit. Soph.) **120** Poll. 8, 130; cf. E. Gen. 140 Mill. (EM 410, 1); Schol. Plat. rep. 550c **122** Σ ζ 3; cf. Schol. P 440. T 406; Poll. 1, 253 | Σ'' (Ph ζ 24. Su ζ 32. E. Gen. 140 Mill. [EM 409, 54]); Schol. Greg. Naz. or. 18, 26 (96 Piccol.); cf. Poll. 1, 146 **124** Poll. 10, 53; cf. Σ''' (Ph ζ 27. E. Gen. 140 Mill. [EM 409, 46]); lex. rhet. 260, 29

---

108 καὶ ὁ πρασοειδὴς ἰχθὺς ζευκάνη add. K (ζελκάνη La., coll. Kretschmer, Einl. 230; J. Friedrich, RE 20, 880) **109** γέμω cft. Fick, Spracheinh. 413, inter gll. Phrygias, = 'captus' **111** ζέμεθλα K | Arcad. (Strab. 8, 8, 4 p.389 C.) vel Maced. (Eust. Od. 1715, 38 [2, 15, 15 St.]) **114** 'conform. l. suspecta' La. | διάβροχα loris per foramina insertis esse vidit Reisk., cf. ὑπόβροχος **115** ζευγελάτης H: La. = K | γηπόνος H (γεη- K[S]): La. = K[A] **117** ζευγηλάτος H: Mus. | v. l.: gl. 118 **118** v. l. gl. 117 (La.) **120** ζευγήσιον H: Palm. Pears. 346. Voss. **121** κυρίαις H: Cas. Athen. 494 **123** 'h. e. ζυγόδεσμον' Wil.* **124** ἔτάσ, sscr. σον (? m.1) H **125** χαρίτων ζυγῶν H: Mus. | καταχρ. ἐπὶ τὸ γ' H: Mus. | τριδούλων H: Salm. Heins.

127 ζευξίλεως· ζευκτὴς λαοῦ, ἢ ᾧ ὑπεζευγμένοι εἰσὶ λαοί. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδαι (fr. 133, 6 R.) D
128 ζεῦμαν· τὴν πηγήν. Φρύγες D
129 Ζεὺς καταχθόνιος· ὁ Ἀΐδων, ἤγουν ὁ Ἅιδης
130 ζεύσασθαι· γεύσασθαι D
131 ζεφύρια· ὑπηνέμια ᾠά
132 ζεφυρίη· ἡ πνοὴ τοῦ ζεφύρου (η 119) Hom.
133 *ζέφυρος· ἄνεμος, ὁ καλούμενος λίψ vg^{1}AS^{3}Br^{14}
134 †ζηβήνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον
135 *ζηλήμων· φθονερός g^{7}(vg^{7}A^{17}Br^{20}). ζηλότυπος (A^{17})[vg^{7}Br^{20}]
136 ζηλοῖ· φθονεῖ. ἐρίζει. μισεῖ. μιμεῖται
137 ζηλοτυποῖ· ζηλοῖ
138 *ζηλοτυπία· ἐπὶ γυναικὸς ἀντιζήλου (Num. 5, 15 ..) AS^{14} LXX
139 *ζηλότυπος· ὁ ἀντιζηλῶν AS^{15}
140 *ζήλου· μίμου vg^{2}AS^{9}Br^{16}Σ. μεταδίωκε (Ps. 36, 1) S^{9} LXX
141 *ζηλῶ· μακαρίζω Br^{57}. Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ (fr. 703 R.) +D
142 *ζηλῶ σε· μακαρίζω σε (Eur. Or. 1673) AS^{13}. μιμοῦμαί σε Eur.
143 ζηλωτής· ἐρεθιστής. *μιμητής Br^{58}
144 *ζηλωτός· μακαριστός (Eur. Or. 247 ..) vg^{6}A^{16}Br^{19}Σ Eur.
145 ζημία· θυσία τις ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῶν γινομένων ἐν Θεσμοφορίοις D
146 ‘Ζηνὶ φόως ἐρέουσα’· σημαίνουσα τῷ Διῒ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς. τρεῖς δέ εἰσι σημασίαι τοῦ φωτός· ἑωσφόρου, ἡμέρας, ἡλίου (Β 49) Ap.S.
147 ζητεῖν· βούλεσθαι. Ἀττικοί (com. ad. fr. 506 K.–A.)
148 Ζητήρ· Ζεὺς ἐν Κύπρῳ D
149 ζητόρων· ζητούντων. γράφουσι δὲ ἔνιοι ζητητόρων
150 ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον (Eupol. fr. 387 K.–A.) D

---

127 | Ael. Dion. ζ 2 (Σ″ [Ph ζ 30. Su ζ 36. E. Gen. 140 Mill. (ESym.^{V}, 1169C)]) **128** cf. Ph ζ 22 **130** EM 408, 40 **132** Su ζ 41; Schol. η 119a **133** cf. Σ ζ 4; E. Gud. 230, 32 (E. Gen. 140 Mill. [EM 408, 43]) **140** Σ ζ 6 **141** Σ″ (Ph ζ 37. Su ζ 63). Scholl. Eur. Alc. 866. Aeschin. 3, 229 (497a); Moer. 197, 25 (ζ 5 H.) **144** Σ ζ 7 **146** cf. Ap. S. 164, 25 **147** Σ″ (Ph ζ 43. Su ζ 89) (cit. com. ad.) **149** cf. Ph ζ 46 **150** Σ″ (Ph ζ 45. Su ζ 94. E. Gen. 141 Mill. [EM 411, 33]) (cit. Eupol.); lex. rhet. 261, 12; cf. Poll. 7, 19

---

127 ζευξιλέως H: accent. Schm. tacite | ζευκτὸς λαὸς H: Ellendt, Lex. Soph. 1, 141 | ὑποζευγμένοι H: Mus. = test. | σοφῶς H: Mus. | ἀνδρομέδαι H, expl. Mus. **128** cf. Solms., KZ 34, 1897, 62; Kretsch. Einl. 230 | le. ζευμαντὴν H: Scal. (ζεύμαν: accent. et sep. Solms.); ζέτνα .. πύλην Ph, perperam **129** ἅδης H: Schm. **133** ζέφυρ, sscr. ος (? m.1) **134** ὁ σίδηρος H: ὁλο- Mus., -ον Jun. Guyet. Heins. | ἀκοντές H: Guyet. Heins. | v. l. gl. 153 (Heins.) **137** ζῆλον H: Palm. Salm. Pears. 346 **138** ζηλότυπος Mus. **139** ἀντιλ(ῶν) H: Mus. = K **140** μιμοῦ H: accent. La. **142** μιμῶμαί H: Boissonade Hdn. epim. 40 **143** ἐρεθεστής H: Mus. **145** cf. Deubn. Att. F. 59; Meuli, Phyllob. Von der Mühll 277, 3 | ἀνθεσμο- H: Mus. **146** le. ζηνίφοος H: Mus. **147** βουλέσθαι H: accent. Mus. **148** Ind. yatár *ultor* cft. Hoffm. Dial. 1, 228 **149** ζητητόραον H: Mus. **150** ζητρ ... (nesc.qu. sscr.) H: Mus. | παρὰ Χίοις καὶ Ἀχαιοῖς add. E. Gen.

D **151** ζητρόν· τὸν δημόκοινον
152 †ζία· κριθή, ἢ σίτου γένος
LXX **153** *ζιβύνη· ὁλοσίδηρον ἀκόντιον ἢ λόγχη ἢ σπάθη vg^{1}AS^{2}Br^{21}Σ ἢ μάχαιρα (Esai. 2, 4 ..) A^{4}S^{2}
154 ζιβύνια· λογχίδια μικρά
D **155** Ζιβυθίδες· αἱ Θρᾷσσαι, ἢ Θρᾷκες γνήσιοι
156 *ζίγγος· ὁ τῶν μελισσῶν ἦχος S$^{app.23}$ ἢ τῶν ὁμοίων
D **157** ζίγλας· κῶλα
D **158** ζίγνις· ἡ χαλκὶς σαύρα
159 ζίεται· ζητεῖ
160 *ζιγνῶσαι· σκυθρωπάσαι S$^{app.24}$
161 ζίλαι· ὁ οἶνος παρὰ Θραιξί
162 *ζιραί· χιτῶνες ἀνάκωλοι (Xen. Anab. 7, 4, 4) AS^{1}
163 ζιτᾶνα· καταπύγονα
164 ζοάσεις· σβέσεις
165 †ζόες· ζῇ
166 ζόασον· σβέσον
167 ζοάσω· σβέσω
168 ζόη· τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος
169 ζοής· ἰσχυρός. ἢ σφοδρῶς πνέων
170 †ζοπαδασπίδας· λαθροφάγους
171 ζόρξ· ἡλικία ἐλάφου, ἢ δορκάς
172 ζορωτέρα· ἀκρατεστέρα
173 ζούγωνερ· βόες ἐργάται. Λάκωνες
174 ζούιον ἢ ζοῦον· θηρίον. ἢ ἐρυσίπελας

---

153 – σπάθη Σ ζ 8; cf. gl. proph.; – ἀκόντιον cf. Hdn. epim. 40; λόγχη Psell. poem. 6, 343 **158** cf. Arist. HA 604b23 **159** cf. EM 411, 51 **160** EM 411, 52 **161** cf. Ph ζ 15; Choerob. in Theod. 1, 145, 34 **162** Σ″ (Ph ζ 19. Su ζ 47. E. Gen. [EM 410, 20]) (cit. Xen.); cf. Tim. ζ 1 **168** Theogn. can. 113 (p. 20, 11 C.); Eust. Il. 906, 53 (3, 397, 20 V.) **171** Ar. Byz. fr. 200 S.; Eust. Il. 711, 45 (2, 575, 5 V.); Theogn. can. 219 (p. 40, 33 C.)

---

152 v. l. gl. 91 (Mus.) **153** v. l.: gl. 134 **154** ζιφύνια H: Mus. **155** 'extrema ad Ζιβυθίδαι' La. post Schm. (-υνθ-) **156** ζίνγος H: Voss. = K; ζίγνος Pears. 346 **158** χαλκὴ H: Schm. (cum interpunct.) **160** ζικνῶσαι H: Heins. = K EM **161** ζηλαί Choerob. | θραξί H: Schm.; Θρῃξί Mus. **162** ζειραί K^{A} Ph E. Gen. | ἀνάκολλοι H (K): Heins. Salm. Pears. 346 = Ph **163** ζίτανα H: accent. Cob. NL 176; gl. τ 971 cft. Alb.; 'ad n. pr. Gito?' La. | καταπύγενα (?) H, -γωνα Mus.: tacite Schm. **164** ζοᾶς H: Mus. | σεβέσεις H: HSt. Ind.; cf. gll. 166–7 **165** ζόες contin. H: nov. gl. Mus. (qui ζόε leg.); ζοᾶις· σβῇς ci. La. **166** cf. V. Schmidt, Sprachl. Unters. z. Her. 87 | σέβεσον H: HSt. Ind. **167** ζήσω H: L. Dind. **169** ζόης H: accent. La. **170** v. l. gl. 179 (Pears. 346. Kust.) **171** ζὸρ H: Salm. Faber | δόρκου H (δοεκός Mus.): Faber **172** ζωροτέρα Heins. | ἀκροτερεστέρα H (ἀκρατερέστερα Mus.): Bergk, Rel. 251 **173** ζουίων ἐρβόες, H: Vales. Pears. 347 coll. gl. 199; Be., 2, 374 **174** le. ζούιον H: tacite Alb. | ἐρυσιπέλας H: tacite Alb. | Thessalorum (Schm.; cf. Be. 1, 187)

175 ζοῦσαι· δραχμαί

176 ζούσθω· ζωννύσθω

177 ζόφεον· μέλαν. σκοτεινόν

178 *ζοφερή· σκοτεινή (Nic. al. 501) A^{5}

179 ζοφοδορπίδας· σκοτόδειπνος, λαθροφάγος (Alcae. fr. 429 V.)

180 ζοφοειδές· σκοτοειδές (Hippocr. mul. 1, 36 [8, 84, 21 L.]) A^{4}

181 ζοφομηνία· ὅταν κρύβηται ἡ σελήνη q

182 ζόφον ἠερόεντα· τὸν ⟨ἐν⟩ Ἅιδου τόπον ὁμιχλώδη (O 191). λέγει δὲ ὁ ποιητὴς καὶ τὸ σκότος καὶ τὴν δύσιν ζόφον (M 240) Ap.S.

183 *ζόφος· σκότος vg^{1}A^{3}Br^{22}Σ, ἀχλύς, ὁμίχλη. δυσθυμία. δυσμή

184 ζυγά· τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς αὐχέσι τῶν ζώων. καὶ οἱ πήχεις τῶν κιθαρῳδικῶν ὀργάνων, εἰς οὓς οἱ κόλλοπες ἐνίενται· ⟨ἔστι δὲ ἐν τῇ ⟨ἐνάτῃ⟩ τῆς Ἰλιάδος (187). καὶ τὸ κατὰ μετώπου ⟨ἐν⟩ τοῖς χοροῖς ⟨καὶ⟩ τοῖς στρατιωτικοῖς τάγμασι⟩

185 ζύγαινα· βοῦς θηλεία καὶ ἰχθὺς ποιός. [ἔστι δὲ ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος. καὶ τὸ κατὰ μετώπου τοῖς χοροῖς τοῖς στρατιωτικοῖς τάγμασι]

186 ζύγαστρον· κιβώτιον

187 ζύγαστρον· κιβωτός, ⟨σ⟩ορός †ζυγός (Soph. Trach. 692)

188 ζυγείς· γαμήσας (Eur. Phoen. 338?) Eur.

189 Ζυγία· ἡ Ἥρα. καὶ εἶδος κώπης

190 Ζύγιος· Ζεύς. καὶ ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἵππος. καὶ ὁ τρίτος ἐρέτης D

191 †ζυγηλεῖ· μύει. †ὁρμᾷ. σκυθρωπάζει D

192 ζυγόδεσμον· ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ, ὃν ἔνιοι ζυγοδέτην (Ω 270) Ap.S.

193 *ζυγομαχεῖν· τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι (Dem. 39, 6) v^{1}AS^{8} Br^{24}. ἢ ἀπληστεύεσθαι (A^{7})

---

178 Ap. S. 81, 4; cf. Su ζ 105 **179** cf. Su ζ 106 | cf. Theogn. can. 113, 10 (p. 20, 10 C.) **181** lex. rhet. 261, 22 (q) **182** Ap. S. 81, 5 (EM 412, 44); σκότος et δύσιν Apion 239, 19 L. (LGM 317, 19); δύσιν Zenodor. 407 **183** σκότος Σ ζ 9a; E. Gen. 141 Mill. (EM 412, 39) **184** cf. Σ″ (Ph ζ 58. Su ζ 187); Apion 239, 21 (LGM 317, 21); Scholl. E 730. I 187 (E. Gen. [EM 412, 12. E. Gud. 233, 15]); E. Gud. 474, 36 (EM 412, 7); Schol. Clem. Al. protr. 296, 18 **185** ἰχθὺς ποιός Su ζ 178 (Δ) **187** cf. Paus. ζ 6 (Σ″ [Ph ζ 51. Su ζ 177. E. Gen. 141 Mill. (ϱ) (EM 412, 28. E. Sym.^{V} Zon. 962)]); Schol. Soph.; Poll. 10, 138 **189** Su ζ 180 (Δ); Scholl. Pind. Nem. 10, 31. Ar. Lys. 217 **190** ἐρέτης Paus. ζ 7 (Ph ζ 52); Poll. 1, 120 **191** μύει Theogn. can. 112, 3 (p. 20, 3 C.) **192** Σ ζ 11; Ap. S. 81, 8; Eust. Il. 460, 32 (1, 728, 12 V.) .

---

175 Aram. *zūzā*, Syr. *zuz* cft. Kust. (Ahr. KS 232) | δραγμαί H: Mus. **179** ζοφοδερκίας H: Heins.; ζοφοδορπίας HSt. Thes. 1, 1911–12 = Theogn.; cf. L.–P. ad Alc. | v. l.: gl. 170 **181** κρυβῆτι (?) H: La. = q | ἡ [lunae synbolus] H: expl. Mus. **182** ἠαίροντα H: Mus. | add. La. = Ap. S. EM | ἀίδου H: La. **184** incl. e gl. 185 trsp. Kust. Alb. | ⟨ἐνάτῃ⟩ et ⟨ἐν⟩ (cf. Ph) Alb.; ι′ Schm. | μετώπους H: Mus. | ⟨καὶ⟩ La. | τραγικοῖς H: La. **185** ὀχθὼν H: Mus. | incl. v. gl. 184 **186** ζυγάστριον Arnald. Lect. 62 (‘ft. recte’ La.) **187** ζύγαστρος H: Arnald. | ὄρος H: Salm. Vales. Heins. = testt. | ξύλινος Pears. 347, ξυλίνη Schm.; cf. testt. **190** τρίτης (?) H: Mus. **191** ζυχεινεῖ Theogn. (‘h. e. ζυχηνει’ La.); ζυγνεῖ ci. La. coll. gl. ε 4775 | συσπᾷ La. **192** ζυγόδεσμος H (Σ): post Alb. Schm. = Ap. S. | ζυγοδέτιν H: Mus.

D **194** ζυγόεις· βότρυς

D **195** ζυγώθρισον· ζύγωσον. ἢ κινήσας διάστησον (Ar. Nub. 745)

D **196** *ζυγός· τρυτάνη A^{6} τοῦ ζυγοῦ (Plat. Tim. 63b ..). καὶ ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις ἐπὶ τῶν σανδαλίων (Ar. Lys. 417)

197 *ζυγούμενον· ἐξισούμενον (AS^{9})

198 *ζυγοφορούμενον· ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενον S^{10}(vg^{5}A^{10}Br^{25}Σ)

D **199** ζύγωνερ· τοὺς ἐργάτας βοῦς. Λάκωνες

D **200** ζυγώσω· δαμάσω. κλείσω. καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκῃ σατυρικῷ (fr. 115 R.)

201 ζύθιον· ⟨ἐξ⟩ ἀλφίτου πόσις

202 *ζύθος· οἶνος ἀπὸ κριθῆς vg^{1}AS^{2}Br^{26}Σ γινόμενος AS^{2}

203 †ζυγητή· ἡ κλείς

204 ζύμη· φύραμα

205 ζυμίης· ἄρτος. Ἀθήνησι *ζυμίτης ἄρτος οὕτως καλεῖται [Br^{60}]

Ap.S.? **206** ζωάγρια· λύτρα θανάτου, ζωῆς ἀγρεύματα, καὶ οἷς ζωὴ ἀγρεύεται. ὅθεν καὶ κρεάγρα καὶ πυράγρα, οἷς λαμβάνεται †ὁδοὺς πῦρ, κρέα

Hom. **207** *ζωάγρια τίνειν· τὰ ὑπὲρ ζωῆς †παρεχόμενα δῶρα παρέχειν (Σ 407) A^{4}

208 *ζωαρκές· ἀρκοῦν πρὸς ζωήν (Cyr. in Esai. 70, 344, 43) vg^{1}AS^{2} Br^{27}

Eur. **209** *ζωᾶς· ζωῆς (Eur. Med. 976 codd.) AS^{3}

D **210** ζώγη· εἶδος βοτάνης

D **211** ζωγορίτης· ὁ ὀπὸς τοῦ ὀποβαλσάμου

Hom. **212** ζώγρει· ζῶντα λάμβανε, ἄγρευε (Z 46)

213 *ζωγρεῖ· ζῶντας λαμβάνει vg^{1}AS^{7}Σ(Br^{28})

214 *ζωγρεῖται· ζῶν πιάζεται, λαμβάνεται A^{8}

---

195 | Schol. Ar. **196** | Su ζ 187 med. Schol. Ar. **198** cf. Σ ζ 13 **200** Paus. ζ 9 (Ph ζ 60) (om. κλείσω) **202** Σ ζ 14; Diosc. mat. med. 2, 87; Theogn. 112 (20, 2 C.). 296 (54, 18 C.) **204** Su ζ 197 (Δ) **205** | cf. Su ζ 197; E. Gen. 141 Mill. (EM 412, 38) **206** ζωῆς ἀγρεύματα Ap. S. 81, 9 **207** | cf. E. Gud. 233. 26 (EM 412, 47) **208** le. Su ζ 113 (Δ); cf. Σ ζ 15 **212** Ap. S. 81, 10; cf. Apion 239, 24 (LGM 317, 24); Schol.; Su ζ 117; E. Gen. 141 Mill. (EM 412, 48) | **213** Σ ζ 17; cf. Theogn. can. 113 (p. 20, 5C)

---

194 ζυγοήσεις H: La. (= K^{ns}); ζυγοήεις Perg. **195** ζυγόθρισον H: Kust. Jungerm. Poll. p. 1172 **196** παρακείμενος H: HSt. **197** ζηλούμενον H: Pears. 347. Voss. Biel. = (K) **199** ζυγονερτοὺς, H: Ahr. post Pears. 347 (ζύγονερ) **200** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | σατυρικ´ H: Schm. post Mus. (-ῷ) **201** add. La. **203** ζυγωθρον ci. La., cf. Su ζ 193 ζ.· ὁ συνέχων τὰς δύο θύρα μοχλός, Eust. Od. 1550, 4 (1, 236, 30 St.) **205** ζυμηεῖς H: Mein. 1858, 546; de conform. cf. Schulze GGA 1897, 872 **206** ζωῆς θανάτου H: Heins. = Phav. | ἀγράμματα H: Gron. = Phav. | εργαλειοις ci. La. | ὀδοὺς H (ὅδοις perperam leg. Schow) | πῦρ κρέω H: Schm. post Mus. **207** le. ζωάγρια H: ed. 1521 = K | τονεῖν H: Mus.; τεινειν K | χαριστήρια Erbse **208** ζωανηρὲς, ἀνὴρ H: Voss. = K **211** ζωγοριτὴς H: accent. Mus.

215 *ζωγρήσεται· †ζωογονήσεται (Deut. 20, 16 v. l.) AS[10] LXX
216 *ζωγρία· θῆκαι νεκρῶν (Br[46])
217 *ζωγρίαν· ζῶντας ⟨…⟩ (Deut. 2, 34 vel 2 Macc. 12, 35) A[9] LXX
218 ζωή· ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία Ap.S.
219 ζῶγρον· ἐγρήγορον
220 ζῶγρος· τόπος ἐν ᾧ θηρία ἐμβάλλεται
221 ζωγὺς ἢ ζωτύς· θώραξ ⟨λαγαρός⟩ D
222 ζωδιωτὸς χιτών· ⟨ὁ ποικίλος⟩ D
223 ζωή· τὸ μέλι⟨τι⟩ ἐφιστάμενον καὶ τῷ γάλακτι, ὃ καλεῖται γραῦς. καὶ ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία. ἢ χρόνος τοῦ εἶναι
224 ζωήν· οὐσίαν (ξ 208) Hom.
225 ζωθάλμιον· ζώσιμον. βιώσιμον D
226 ζωπυρεῖν· θάλλειν ποιεῖν
227 [ζώιλλος· στρόφη]
228 *ζῶμα· θώραξ v[ζων1]Br[49]Σ(g[ζωγ6]). χιτών (Δ 187)
229 ζῶμα φαεινόν· τὸν χιτῶνα. ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. ἄλλοι τὸν θώρακα, οἱ δὲ ⟨κυρίως⟩ τὸ ζῶμα (ξ 482) Hom.
230 ζωμεύματα· ὑποζώματα, σχοινία κατὰ μέσην τὴν ναῦν δεσμευόμενα (Ar. Equ. 279) D
231 ζωμήρυσις· ζωμάρυστρον
232 ζωμίλη· ἄνηθον D
233 'ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων'· ἀντὶ τοῦ αἷς ζώννυμαι καὶ τοὺς πέπλους συλλαμβάνω (Aesch. Suppl. 457) D
234 *ζώνη· ὁ ὑπὸ τὴν γαστέρα τόπος (Β 479) Br[50], καὶ ὁ τόπος, ⟨εἰς⟩ ὃν ζωννύμεθα. καὶ τοῦ θώρακος ἡ λεγομένη θωρακοζώνη (Λ 234) Ap.S.?

---

216 Theogn. can. 113 (p. 20, 5 C.) **218** Ap. S. 81, 12 **221** Theogn. can. 113 (p. 20, 6 C.) [le. ζωάξ in AO] **222** Poll. 7, 55 [καταστικτός] **223** Eust. Il. 906, 53 (3, 397, 22 V.) | **224** Σ ζ 18; cf. Apion 239, 26 L. (LGM 317, 26); Schol. et Schol. min. (E. Gud. 234, 15) **225** Theogn. can. 113 (p. 20, 6 C.) | **228** Σ ζ 19; Aristarch. ap. Ap. S. 81, 19; Schol.; Apion 240, 1 L. (LGM 331, 1); EM 414, 26); lex. rhet. 261, 24; Theogn. can. 113 (20, 7 C.); Schol. Ψ 683 **229** Σ″ (Ph ζ 71. Su ζ 170. E. Gen. 141 Mill. [EM 413, 50]); cf. Schol.; Ap. S. 81, 19; Eust. Od. 1770, 34 (2, 86, 35 St.) **230** Schol. Ar. (Su υ 493); ὑποζ. Ph ζ 68 **231** Poll. 6, 88. 10, 98 **232** Ph ζ 69 **234** – τόπος[1] Ap. S. 81, 13; καὶ ὁ – ζωννύμεθα Apion 240, 3 L. (LGM 318, 3); Erot. ζ 1

---

215 'h. e. ζωον αγρησετε' La. **216** ζωγριαὶ H: La. = Theogn.; ζώγρια Schm. **217** lac. La., ⟨κατελίπομεν⟩ **220** ἐκβάλλεται H: Salm. **221** ζωεὺς H (ζωεὺξ Theogn. [Schn.]): Thes. 4, 70D | add. La. = Theogn. **222** le. ζωδιωτὸς H: Kust. | expl. add. La. **223** conf. ζώη vel ζόη et ζωή (Schm. post Heins.) | μέλι H: Salm. Heins. | καὶ[1] H: ἢ Salm. Heins., del. Mus. **225** βρώσιμον H: Guyet **226** ζώπαρον (sic, cf. accent.) H: -πυρ- Mus., -εῖν La. | ποιειν (accent. non leg.) H, ποιοῦν Mus.: Schm. **227** le. dittogr. gl. 235; expl. ad gl. 236 ret. Schm. **228** cf. Lehrs, Arist. 121 **229** οἷον τὸ H: corr. et add. Ph **230** μέσον H: Meibom. **231** ζῶμα ῥυστρί H: Pears. 347 **232** ἄνηθος H: Alb. **233** ἀις H: Salm. Heins. Pears. 347. al. | συλλαμβάν(ειν) H: Mus. **234** add. La. = Erot.

235 Ζωΐλος· ὄνομα κύριον

236 *ζώνιον· γυναικεῖον ζῶμα (Ar. Lys. 72) AS^{4}

237 *ζώννυσθαι· καθοπλίζεσθαι (Λ 15 . .) (v)g^{ζωρ2}Br^{29}Σ

238 *ζωννύσκετο μίτρην· ζωννύσκετο τὴν χαλκῆν λεπίδα (Ε 857) A^{3}

239 *ζωνογάστορες· οἱ τὰς γαστέρας ζωννύμενοι (Br^{61})

D **240** ζώντειον· τὸν μυλῶνα, οἷον ζεώντειον, ὅπου τὰς ζειὰς ἔκοπτον (Ar. fr. 95 K.–A.)

241 ζωογόνος· ζωοποιός

242 *ζωοδότειρα· ζωὴν παρέχουσα g^{1}Σ(v^{1}A^{2}Br^{30})

Hom. **243** *ζωόν· ζῶντα (Ε 515) AS^{4}

Hom. **244** ζώοντες· ζῶντες (Ζ 138)

245 ζωοπώλας· ὁ τὰ ἱερὰ ζῶα πιπράσκων. καὶ ὁ τόπος ζωοπώλιον

246 *ζωοτρόφος· ζωοποιοῦσα (Clem. Al. Paed. 1, 6, 35, 3) AS^{3}

247 ζωοφθόρος· καὶ σαλαμάνδρα. καὶ ἀγγεῖον νεκροῦ

248 ζώπισσαν· τὴν ξηρὰν ῥητίνην

D+ **249** ζωπύρα· βοτάνη, ὑπὸ ἐνίων κλινοπόδιον. ἢ *ἀνθρακιά AS^{8} [φυσητῆρα]

LXX **250** *ζώπυρα· φυσητῆρας vg$^{ζωγ\,4}$vg^{2}AS^{6}Br^{34}(Σ), ζωτικάς, ἴσθεν οἱ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι (4. Macc. 8, 13) vg^{2}Br^{34}(Σ)

251 *ζωπυρεῖ· ἀναζῆν ποιεῖ vg^{1}AS^{4}Br^{33}Σ

D **252** ζωπυρήσεις· ἐκκαύσεις (Ar. Lys. 682)

253 *ζωπυροῦν· ἐξάπτειν AS^{7} ποιεῖν

---

236 Poll. 7, 67; cf. lex. rhet. 261, 25 **237** Σ ζ 20. Ap. S. 81, 16; Schol.; EM 413, 52; lex. rhet. 261, 27 **240** cf. E. Gen. 141 Mill. (EM 414, 40) (cit. Ar.); Poll. 3, 78; Schol.^{A} Cyr.; Theogn. can. 777 (p. 128, 12 C.); lex. rhet. 261, 13 **242** Σ ζ 21 **243** Schol. Opp. hal. 2, 622; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 339, (ord. alph.) ζ 7 **244** Schol; lex. Greg. carm. (ord. alph.) ζ 8 **247** lex. rhet. 261, 23 **248** cf. Diosc. mat. med. 1, 72, 5 **249** cf. Diosc. mat. med. 3, 95; Plin. nat. hist. 24, 137 **250** Σ ζ 22 **251** Σ ζ 24; cf. Theogn. can. 113 (p. 20, 7 C.) **252** cf. Ph ζ 78 (2); Phryn. praep. soph. 71, 3 **253** cf. Moer. 197, 27 (ζ 7 H.)

---

235 ζώιλλος H: Jun. Munck. **236** γυναίκιον H: Kust. = K | huc στρόφ⟨ιον⟩ e gl. 227 rett. Schm. **238** ζωννυσκέτω bis H: -ν-, accent. et -το Mus. = K **239** ζωνογάστριαι H, -τραι K, -τριες Mus.: HSt. Ind. **240** ζώντιον H: Arnald. Lect. 63 = Poll.; ζώτιον E. Gen. Theogn., ζώπυιον lex. rhet. **243** ζῶον H: accent. Mus. **245** ζωοπύλας H: Mus. | ζωόπολις H: G. Dind. 4, 64A **247** ζωοφόρος H: Schm. = lex. rhet. | ad ἀγγεῖον νεκροῦ La. cft. σαρκοφάγος; lect. H *feretrum* expl. HSt. Thes. 1, 1390 **248** ζωπίσσαν H: accent. Mus. | ῥητήν H: Mus. **249** ζώπυρα H: accent. Mus.; ζωπύρον Diosc. (-ιον Wellm.), *zopyrontion* Plin. | καινοποδίων H: HSt. Thes. 3, 626A = Diosc. | φυσητῆρα e gl. seq. incl. La. **250** ζωπύρας H (K$^{pler.}$): Thes. 4, 67B = K$^{vg\ ζωγ\ 4}$ | ἐκφύσουσι H: Mus. = K **251** ἀναζεῖν Mus. = K^{vgAS} **253** ζωπυρροῦν H: Mus. = K | ποιεῖ H: Mein. 1858, 546

254 Ζωπύρου τάλαντα· Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ (fr. 187 K.–A.). Ζώπυρος ὁ Πέρσης, βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτόν, τῆς ῥινὸς καὶ τῶν ὤτων ἀφελόμενος, εἰσελθὼν εἰς Βαβυλῶνα, προὔδωκε τὴν πόλιν

255 ζωρόν· ἄκρατον (Ap. Rh. 1, 477) D

256 *ζωρός· ἐνεργής. ταχύς S^{6}

257 *ζωρότερον· ἀκρατότερον vg^{3}A^{5}Br^{32}Σ. ἔνιοι δὲ τάχιον, καὶ ἄμεινον ἐπιστρεφέστερον νοεῖν (I 203) Ap.S.?

258 ζώσατο· τὴν ζώνην περὶ τὴν ὀσφὺν ἔσφιγξε. κατὰ γὰρ τοὺς Ὁμήρου χρόνους οὐδέποτε γυμνοὶ ἠγωνίζοντο, ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς ιε′ Ὀλυμπιάδος (σ 67)

259 ζωστάς· ζώνας

260 *ζῶς· ζῶντας (E 887) AS^{3} Hom.

261 Ζώστειρα· Ἀθηνᾶς ἐπίθετον ἐν Βοιωτίᾳ D

262 *Ζωστήρ· ᾧ ἐπάνω τοῦ θώρακος ἐχρῶντο. ζώνη (g^{1}), ζῶμα, περίζωμα, τὸ ἀπὸ τῶν μηρῶν καὶ μέχρι τῶν βουβώνων συζευγνύμενον τῷ θώρακι (Δ 132 ..). καὶ Ἀπόλλων παρὰ Ἀθηναίοις. καὶ τόπος, ἔνθα Λητὼ ἐλύσατο τὴν ζώνην. καὶ τὸ φῦκος K+D

263 ζῶστρα· τὰ ζώματα, καὶ ζώνας. ἢ χιτῶνας ζωστούς, ἢ χλαίνας ἀνδρείους. τινὲς δὲ τὰ *ἐνδύματα (ζ 38) g^{2} Ap.S.

264 Ζωτεάτας· Ἀπόλλων ἐν Ἄργει, ἀπὸ τόπου D

265 Ζωτελιστής· Ἀπόλλων ἐν Κορίνθῳ D

266 ζωτικός· οἷός τ᾽ ἐνεργεῖν

267 *ζωυφίοις· μικροῖς ζώοις vg^{3}AS^{4}Br^{37}. ἢ κνωδάλοις. ἢ πτηνοῖς. ἢ σφηξίν vg^{3}A^{4}Br^{37}

268 ζωροπόται· μεθυσταί. ἀκρατοπόται (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 77 [37, 444, 12 M.]) Greg.Naz.

269 *ζωώσας· ζωοποιήσας v^{ζων2}g^{1}Br^{38}

---

254 cf. Σ″ (Ph ζ 83. Su ζ 158); Zenob. vulg. 4, 9; Prov. Bodl. 457; Apost. 8, 35 **255** Scholl. Ap. Rh. Ar. eccl. 137. Opp. hal. 2, 603; cf. lex. Greg. carm. (ord. alph. ζ 9) **257** ἀκρατότερον Σ ζ 27. Ap. S. 81, 17; Schol.^{bT} (EM 414, 30) | **260** Schol. **261** Schol.^{A} Cyr. **262** – ἐχρῶντο Σ ζ 28. + ζῶμα περίζωμα Ap. S. 81, 18; E. Gud. 234, 32; cf. Apion 240, 5 L. (LGM 318, 5); Ἀπόλλων EM 414, 23; cf. vit. Eur. p. 2, 4 Schwartz; φῦκος cf. Plin. n. h. 13, 135 **263** Schol.; Σ ζ 29; – ζώνας Ap. S. 81, 24 (Zenodor. [vel Heliod. fr. *22]) | ἐνδύματα Σ ζ 29. Ap. S. 81, 24 (Apion fr. 37); Theogn. can. 113 (p. 20, 8 C.) **268** | Σ ζ 26; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 170

---

254 le. ζωπύρου H: Schr. | πύλαια H: accent. Mus. | nov. gl. Ζω- H: contin. Kust. = Prov. | ζωόπυρος H: Mus. = Prov. **257** ταχεῖον H: accent. Mus., -χιον Pears. 347. Kust. Biel **258** οὐδέπω Mus. **260** contin. H: nov. gl. Voss. = K | expl. ζῶν Schol. **262** ζῶμα nov. gl. H: contin. Schr. | συζευγνυμένον H: accent. Mus. | ἀθηναί(ων) H: Mus. **263** ζώστρα H: accent. Alb. (app.) **265** le. e gl. 264 corrupt. cens. Mein. **266** οἰο|στερεῖν H: La.; οἷος τε ζῆν Pears. 348 **267** κνωδάλοις H (K), -ίοις Mus.

H

Ap.S. **1** ἦ· ψιλούμενον καὶ περισπώμενον σύνδεσμον δηλοῖ παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή. καὶ ἀντὶ ἀπορηματικοῦ τοῦ ἆρα. καὶ ῥῆμα ἴσον ⟨τῷ⟩ ἔφη· ἦ ⟨…⟩. Ὅμηρος μὲν ἐπὶ προειρημένοις λόγοις ἐπιφέρει τὸ ἦ δηλοῦν τὸ ἔφη (Α 219 ..)

Ap.S. **2** ἤ· ψιλούμενον καὶ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν, καὶ συναπτικὸν ⟨ἴσον⟩ τῷ εἰ

Ap.S. **3** ἥ· δασυνόμενον καὶ βαρυνόμενον ἄρθρον θηλυκὸν προτακτικόν· καὶ ἀντωνυμίαν ἀναφορικήν· καὶ σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀπὸ συζυγίας τῆς ἐμή, σή, δηλοῖ

Ap.S. **4** ᾗ· δασυνόμενον καὶ περισπώμενον ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικὸν δοτικῆς πτώσεως σημαντικόν· ἢ καὶ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ ἑῇ

Hom. **5** *ἥ· ἥτις (Α 2 ..) S[η15]Br[170]

6 *ἦ· εἶπεν g[η4]. ἀληθῶς, ὄντως. ⌊ἦ· γένηται vg[ηε6]A[ηε26]S[η10]Br[32]. ἢ ἔφη A[ηε24]Br[174]Σ. ἤμην A[ηε24]

7 ἦα· ἤμην καὶ ἐγενόμην (β 313 ..). *ἢ ἦλθον vg[1]AS[3]Br[1]. ἢ ὑπήρχον (Ε 808)

8 *ἦαρ· αἷμα. ψυχή S[6]

Hom. **9** *ἥατο· ἐκαθέζοντο (Γ 149) (vg[2]AS[4]Br[2])

10 *ἡβᾷ· ἀκμάζει (Eur. Or. 696) vg[1]AS[5]Br[3]Σ

11 *ἠβαιόν· μικρόν g[ηβη8]Σ, οἷον ἄβαιον, ⟨οὗ⟩ οὐκ ἔστιν ἐπιβῆναι διὰ σμικρότητα. ἢ ⌊ὀλιγοχρόνιον (Β 380) Br[230]. τὸ δὲ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ βαιόν

12 *ἡβᾶν· ἀκμάζειν A[6], νεάζειν. εὐωχεῖσθαι, μεθύσκεσθαι

Greg.Naz. **13** *ἡβάσκοντες· ἐκ δευτέρου νεάζοντες, ἢ αὐξάνοντες (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 291 [37, 544, 8 M.]) g[ηβη2]

1–4 Ap. S. 81, 27 **1** Schol.[A] Α 219; EM 414, 52; δή Schol. Ap. Rh. 1, 631; ἀντὶ τοῦ ἀπορ. τοῦ ἄρα Schol. Plat. Phaedr. 262a (129) **2** EM 415, 18. 21; Schol. Plat. rep. 454a **5** Σ η 2; Schol. **6** εἶπεν ἔφη Schol. Α 528; EM 416, 26; εἶπεν Su η 3; ὄντως Schol. Α 77; EM 415, 8; ἔφη Σ′ η 6; Ap. S. 81, 31 **7** ὕπηρχον Schol. **9** cf. Schol. **10** Σ η 9; cf. Moer. 198, 17 (η 19 H.); Hdn. epim. 44; Poll. 2, 20 **11** μικρόν Σ η 10; Schol. Υ 361; cf. E. Gud. 234, 41; ἄβαιον – σμικρότητα Schol. Ap. Rh. 2, 635a; ὀλιγοχρ. Schol. Β

---

1 ἴσον τὸ H: Heins. = | ξ῍ ῥηματ(ικ)οῦH: Mus. | ⟨τῷ⟩ Mus., cf. Lehrs Arist. 95 | ἦ ⟨καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων⟩ (Α 528) Schm. **2** ⟨ἴσον⟩ Pears. 348. Alb. **3** ξ῍ συζυγίας H: Mus. **4** τοῦ ἦν H: Mus. **6** ἐφήημεν H (K): Schm. **7** ἦλθεν H (K): Bos. Anim. 155 = | ὑπῆρχεν H: Bos = K **8** ῏ηαρ (rubr. nil add.) H | cf. gl. ε 718. Schulze QE 166 **9** ἐκάθετο, η sup. ε H, -έζετο K: La. = Schol. v. l. **10** ἠβᾶ H: spir. Alb. tacite **11** ἥβαιον H: accent. Mus. | ⟨οὗ⟩ Mus. | βέβαιον H: Palm. Guyet **12** ἠβᾶν H: spir. Alb. tacite **13** ἠβάσκοντες H: spir. Alb. tacite; ‘e ἀνηβ. decurtatum’ Mein.

14 *ἥβη· νεότης vg^{1}AS^{10}Br^{4}Σ, ἀκμή g^{1}S^{10}Σ· ‘καὶ δ’ ἔχει ἥβης ἄνθος’ (N 484). καὶ ἡ θεός· ‘μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη’ (Δ 2). ἔστι δὲ Διὸς καὶ Ἥρας θυγάτηρ, γυνὴ Ἡρακλέους. καὶ ἀκολασία. καὶ ἄμπελος (Theocr. 5, 109) Hom.
15 *ἡβήσας· τριχώσας (τ 410) vg^{4}AS^{11}Br^{5} Hom.
16 ἡβητής· ἀκμάζων, νεανίας, ἧλιξ D
17 ἡβολεῖν· †ἀργεῖν D
18 ἡβητήρια· ἑστιατήρια. καταλύσεις D
19 ἤβολον ἦμαρ· καθὸ ἀπαντῶσιν εἰς ταὐτόν. ἢ εὔκαιρον. ἱερόν (Callim.? fr. 767 Pf.) D
20 *ἡβόωντα· ἀκμάζοντα (I 446) (g^{ηβα3}A^{ηβω1})
21 *⟩η βρέτας· ἀνδρὸς ἄγαλμα, ξόανον vg^{1}AS^{3}
22 *ἡβώοιμι· ἀκμάζοιμι (H 157) AS^{2} [ἀκμάσσεσιν] Hom.
23 *ἡβώωσα· ἀκμάζουσα (g^{ηβα4}), θάλλουσα (ε 69) Hom.
24 ἠγάζοντο· ἐθαύμαζον
25 *ἠγαθέοισι· τοῖς πάνυ θείοις (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 5 [37, 1551, 6 M.]) [g^{2}] Greg.Naz.
26 *ἠγάθεον· ἄγαν θεῖον (A^{4}). εὔδαιμον, μακάριον (Z 133) Hom.
27 ἠγαλέον· κολοβόν. κατεαγός. κοῖλον. εὔθλαστον D
28 ἠγάλλοντο· ἐγαυρίων (Hdt. 1, 143, 3) D
29 ἠγάμην· ἀπεδεξάμην (Plat. rep. 367e?) D
30 ἠγάνεα· πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου D
31 ἠγανές· καθαρόν. νέον D
32 ἠγάν⟨ε⟩ος· νεανίσκος D
33 η γάρ· τί δέ. αὕτη γάρ. ὄντως γάρ
34 ἦ γὰρ ⟨ἄν⟩· ἐπεὶ ἄν (B 242) Hom.
35 ἦ γάρ κεν δειλός· ὄντως ⟨γὰρ ἄν⟩ δειλός (A 293) Hom.
36 ἦ γάρ με· ὄντως γάρ με (A 355) Hom.

---

14 νεότης lex. αἱμ. η 3; – ἀκμή Σ η 12; Schol. P 25; E. Gud. 235, 7; ἀκμή et ἡ θεός Ap. S. 82, 9; Apion 240, 7 L.; E. Gen. 142 Mill. (EM 417, 37); Ἥβη – Ἡρακλ. Schol. Δ **18** Su η 22 (Δ) **20** Schol. **22** Schol. **23** Schol.; Su η 27 (Δ) | **26** – θεῖον Ap. S. 82, 11; Schol. **29** Σ''' (Ph η 15. E. Gen. 142 Mill. [EM 418, 9]) **35** Schol.

---

14 ἄμπελος cf. Wil. et Gow ad Theocr. 5, 109 **15** ἡβήσας H: spir. Pears. 348 **16** ἡβήτης H: accent. Schm. | ἥλιξ H: accent. Schm. **17** ἀντᾶν La. **18** ἡβητηρία H: accent. Mus. | ἱστηατηρία H: Mus. | κατάλυσις H: HSt. Ind. **19** le. ἤβολον H: HSt. Ind. = Phav. | ἁπατῶσιν H: Mus. **20** ἡβοῶντα H: accent. Schm. (hanc lect. H ratus), La.; ἡβῶντα Mus. = K **21** ἡβρήτας H, η βρετας K: ⟩η agn. La., βρέτας Mus. **22** ἡβώοιμι H: spir. Alb. tacite | ἀκμάσσεσιν del. Mus.; ad gl. perdit. ἡβήσασιν ref. Schm. **23** ἡβόωσα H: Alb. **26** εὐδαῖμον H: accent. Mus. **29** ἠγάμαν H: Voss. = Σ''' **30** ἠγανέα H: accent. Mein.; cf. Solms. Unters. 46, 1 | ξ" τηγάνου H: Mus. **31** ‘e gl. δ 1726 decurtata?’ La. coll. Hoffm. Dial.3, 355 **32** ἠγάνος H: Mein. (‘finxit poeta Alexandrinus ad analogiam Homerici ἠγάθεος’) **33** ἦ H; conf. c. ἦ et (Mein.) τί **34** add. Schm. e Hom. **35** add. Schm. = Schol.

Hom. **37** ἦ γὰρ οἴομαι· ὑπολαμβάνω γάρ (Α 78)
Hom. **38** *ἠγάσ⟨σ⟩ατο· ἐξεπλάγη (Γ 181) vg^{3}
LXX **39** ἠγαλλιάσατο· ⟨…⟩ (Ps. 15, 9)
40 *ἠγάσθη· ἐθαύμασεν (vg^{1}Σ). †ἐχάρη. δυσηρέστησεν
41 ἤγαστο· ἐνεμέσησεν, ἐφθόνησεν, ὠργίσθη. ἐθαύμασεν. ἐνετράπη
42 ἠγγυᾶτο ὁ λαμβάνων [ἤγετο]
Hom. **43** ἥ γε· αὕτη (Α 496). ἥτις
44 †ἠγειρέθοντο· συνηθροίζοντο. ἀνήγοντο
45 ἡγεῖ· ἄρχεις
N.T. **46** *ἤγειρεν· ἀνέδειξεν, ἀνέστησεν (Ev. Luc. 1, 69) g^{1}
47 ἡγεῖσθαι· δοκιμάζειν. δοκεῖν
Hom. **48** *ἡγείσθην· ἦρχον (Β 731 ..) AS^{13}
LXX **49** *ἡγεῖτο· ηὐθέντει A^{17}, ἦρχεν (Sap. 7, 12) vg^{5}A^{17}Br^{9}
D **50** ἡγέμαχος· πολέμαρχος
51 *ἦγέ μιν· ἤγαγεν αὐτόν vg^{6}A^{19}
D **52** ἡγεμονεύεσθαι· ἄρχεσθαι (Thuc. 3, 61, 2)
D **53** Ἡγεμόνη· Ἄρτεμις. καὶ Ἀφροδίτη. καὶ ναῦς τις οὕτω καλεῖται
54 *ἡγεμονικόν· ὁ νοῦς vg^{2}AS^{11}Br^{8}Σ
55 ἡγεμών· ἄρχων. ὁδηγός
Hom. **56** *ἦγεν· ἔφερεν (Τ 273) AS^{16}
Hom. **57** ἡγεόμην· ἡγούμην, ἠρχόμην (Ε 211)
Hom. **58** *ἠγερέθοντο· ἠγείροντο A^{12}. συνηθροίζοντο (Β 304) S^{24}
Hom. **59** *ἠγερέεσθαι· συναθροίζεσθαι (Κ 127) A^{14}
Hom. **60** ἤγερθεν· συνηθροίσθησαν (Α 57)
Greg.Naz. **61** *ἡγεσίης· ὁδηγίας (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 320 [37, 1576, 3 M.]) g^{10}
62 ἤγεσθ᾽ ἀεί· ἐφέρεσθ᾽ ἀεί
63 ἤγετο· ἦρχεν. ἤρξατο
64 ἠγήλασαν· συνήγαγον

---

38 E. Gen. 142 Mill. (EM 418, 10) **40** lex. Greg. 165, 7 (LGM 178, 7); cf. Σ η 18 | **42** Ph η 19 (2) **43** Schol. **49** gl. Sap. (ap. Reitz. 1888, 445) **52** cf. Antiatt. η 10 (cit. Thuc.) **54** Σ η 21; cf. Poll. 2, 226 **55** lex. rhet. 262, 9 (q); Schol. Aeschin. 1, 97 (213) **57** Schol. | **58** | Schol.; E. Gen. 142 Mill. (EM 418, 30) **59** Su η 46 (Δ); cf. E. Gen. 142 Mill. (EM 418, 28) **60** Schol.; E. Gen. 142 Mill. (EM 418, 23)

---

38 ἠγάσσατο Pears. 349. Jens. Luc. 105 = Hom. **40** contin. H: lac. et nov. gl. Kust. | ἐχάρη cf. lex. rhet. 209, 10 **42** ἠγυᾶτο, H: Voss. Kust. = Ph | incl. Schm.; ἤγετο ⟨ἡ ἐγγυωμένη⟩ Conom. 1969, 206 **44** v. l. gl. 58 (Mus.) **48** ἡγείσθη H (K^{S}): Alb. = K^{A} | εἶχεν H: Alb.; ἦρχεν Pears. 349 = K **50** ἠγεμάχος H: accent. La. **51** ἦγεμην H: Mus. = K | ἤγαγον H: Mus. **53** ‘navis e. g. IG II^{2} 1612, 111’ La. **57** ἠγεόμην H: Ald. **58** ἠγερθοντο, έ sup. ϱ H (K) **59** ἠγέρεσθαι H (K): Pears. 349 **61** ἡγεσκίης H: Alb.; ηγησιης K | ὁδηγησίας H: Schm. = K **62** ‘fragmentum senarii’ Alb. **64** ἤγκλασαν H: Mus.; ἠγέλασαν Mein. 1858, 533

65 ἡγηλάζει· ἄγεται. ἐλαύνει. ἐπιμελεῖται. θεραπεύει. ἄγει (ρ 217) Hom.
ἡγηλάζειν· ἄγειν. ἐλαύνειν
67 *ἡγήσατο· ἦρξεν vg^{3}AS^{10}Br^{12}. ὁδηγὸς ἐγένετο (Α 71) g^{3} Hom.
68 ἡγητηρία· παλάθη σύκων. ἐν γὰρ τῇ ἑορτῇ [παρὰ] Πλυντηρίων φέρουσι παλάθην συγκειμένην ἐξ ἰσχάδων διὰ τὸ τοὺς αὐτόχθονας ἥμερον καρπὸν φαγεῖν πρῶτον τῶν σύκων· παρὰ τὸ ἡγήσασθαι οὖν τῆς τροφῆς κέκληται ἡγητηρία D
69 ἡγητήρ· ἡγεμών. ἄριστος
70 *ἡγήτορες· ἡγεμόνες vg^{5}Br^{209}Σ. βασιλεῖς (Β 79 ..). ⌊ὁδηγοί vg^{5}. ἄρχοντες Hom.
71 *†ἡγιᾶτο· ἐνεκάλει A^{2}
72 *†ἡγιλάζει· διάγει A^{1}
73 * ἡγίνεον· ἦγον (Σ 493) S^{ηγε26} Hom.
74 ἡγκάζοντο· ἐλάμβανον (Ρ 722) Hom.
75 ἡγλαϊσμένον· φωτεινόν, λαμπρόν
76 ἡγμένος· τεθηρευμένος. πειθήνιος D
77 *ἡγμένους· ἀγομένους AS^{3}
78 *ἡγνικότες· καθαρίσαντες (1. Petr. 1, 22) vg^{ηγη4}AS^{1}Br^{14} N.T.
79 ἠγνόει· ἠπείθει. ἠγανάκτει
80 ἠγνοίεις· ἠπείθεις
81 ἠγνοίησεν· ἠπείθησεν. *ἠγνόησεν Br^{237}. ὡς ⟨ἔφαθ'⟩ "Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν' (Β 807) Hom.
82 ἤγνωσεν· ὠδυνήθη D
83 †ἤγομεν· ηὔξομεν
84 ἠγόν· κατεαγός D
85 ἠγωνίασεν· ἐφοβήθη (Greg. Naz. or. 45, 27 [36, 660C M.]) Greg.Naz.
86 ἤγοντο· ἐλαύνοντο
87 ἠγόμην· διῆγον. Σοφοκλῆς Θυέστῃ δευτέρῳ (fr. 254 R.) D
88 *ἠγόρευεν· ἐδημηγόρει (Eur. Or. 898 ..) AS^{4} Eur.
89 *ἠγορόωντο· διελέγοντο (Δ 1) g^{3}AS^{5}Br^{219} Hom.
90 ἡγοῦ· παρακελευστικῶς· ἄρχε, ἡγεμόνευε, διάκρινε

---

65 ἐπιμελεῖται et ἄγει cf. EM 418, 39; ἄγει Ap. S. 82, 12; Schol.; cf. Su η 49 **67** | Schol. **68** cf. Paus. η 1; Σ''' (Ph η 37. E. Gen. 142 Mill. Reitz. Gesch. 59 [EM 418, 49]); Zenodor. 412 (LGM 258); Athen. 3, 74d; Psell. poem. 6, 399 **70** ἡγεμ. Σ η 25; Schol. | **73** Ap. S. 82, 13; Schol. **74** Schol. **76** Σ'' (Ph η 34. Su η 65) | **77** Su η 66 (Δ) **78** cf. Su η 67 (Δ) **81** ἠπείθησεν Ap. S. 82, 14; ἠγνόησεν Schol. A 537 **89** Schol.

---

65 ἠγκλάζει H: Mus. | ἄγηται H: Mus. | ἄγχει H: Heins. Kust. Bos. Anim. 128 **66** ἠγκλάζειν H: Mus. **68** παρὰ del. Meurs. Gr. fer. 229–30 = testt.; παρὰ ⟨'Αθηναίοις⟩ Heins. | παλάδην H: Mus. (= testt.) **71** ᾔτιᾶτο agn. Kust. **72** v. l. gl. 65 (Mus.) **73** ἠγύρον H: Pears. 349. Alb. = K | ηὖχον H: Pears. Reisk. = K **76** πειθηνίης H: Mus. **77** ἀγομέν(ους ?) H [non -α, cf. acc.], expl. Mus. **80** ἐπείθης H: Mus. **81** add. Buchwald; ⟨τὸ⟩ Mus. **82** gl. α 676 cft. Alb. **83** ᾐτοῦμεν ci. La. **84** ἦγον H: accent. Schm.; ἠγός Alb. **86** ἠλαύνοντο Mus. **90** παρακελευτικῶς H: Arnald. Lect. gr. 64

91 ἡγοῦμαι· ἡγεμονεύω. νομίζω, ὑπολαμβάνω, λογίζομαι. προκρίνομαι

92 ἤγουν· ἤτοι. ἤγουν [ἠγοδαίμων β′]

93 *ἤγρετο· ἠγέρθη (B 41?) g^{1}AS^5

94 *ἠγροικισάμην· ἀγροίκως ἔπραξα (Liban. decl. 5, 38) vg^{2}AS^{6}Br^{15}

95 ἥδω· εὐφραίνω. *τέρπω (AS$^{\eta\delta\alpha 3}$)

96 †ἠδαίμων αἰγιδίων

Hom. **97** ἠδ᾽ αἰγῶν· αἰγιδίων. [ἠδαιμόνουν] (A 41)

98 ἠδ᾽ ἄκρας· καὶ τὰς ἐξοχάς

99 *ᾗ δ᾽ ἄν· ᾗτινι δὲ ἄν g^{1}A^{2}Br^{16}

D **100** ἠδαξήσατο· ἐκνήσατο (com. ad. fr. 347 K.-A.)

D **101** ἠδάφωται· κατῴκισται

Hom. **102** ἠδέ· ἀντὶ τοῦ καί· ‘ἠδ᾽ ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ’ (Δ 258). καὶ αὕτη. ἔφη δή

Hom. **103** *ᾔδεα· ᾔδειν, ⸤ἐπιστάμην (Ξ 71) S^{19}

104 *ἠδὲ βίηφι· τῇ αὐτοῦ ἰσχύι (M 256 ..) AS^{17}

Hom. **105** *ᾔδεε· ᾔδει, ἠπίστατο v^{8}S^{20}· ‘ᾔδεε μαντοσύνας’ (B 832 codd.). [ἢ μάται]

106 *ᾔδεες· ᾔεις AS^{18}

107 *ἥδει· τέρπει vg^{2}A^{12}Br^{19}Σ

Prov. **108** ‘ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν’· τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βρωθέντα στρόφους ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει· ὅθεν τὴν παροιμίαν ⟨Δήμων [FGrHist 327 F 10] φησὶ⟩ λέγεσθαι

Hom. **109** *ἠδ᾽ ἐπίκουροι· καὶ βοηθοί (B 815 ..) AS^{14}

110 *ᾔδεσαν· ἠπίσταντο, ἐγίνωσκον g^{1}A^{11}Br^{18}

111 ᾐδέσθη· ἐνεθύμησεν

Eur. **112** *ἥδεται· εὐφραίνεται vg^{3}Br^{19}, τέρπεται (Eur. Or. 1523) vg^{3}AS^{15}

Hom. **113** *ἠδὲ τοκήων· καὶ τῶν γονέων (Γ 140) AS^{13}

---

100 Ph η 41 **102** – καί^1 Ap. S. 82, 15; Schol. A 251 | αὕτη ?Σ η 27 **103** Schol. **105** Su η 78 (Δ); Schol. **107** Σ η 28; cf. Theogn. can. 847 (p. 140, 27 C.) **108** Paus. η 3 (Σ″ [Ph η 42. Su η 85]); Zenob. 4, 19; Prov. Bodl. 467; Clearch. fr.78 W. **110** Su η 82 (Δ) | cf. Su η 80 **113** Schol.

---

91 ἥγοῦμαι H: (ἥ rubr.) ed. 1521 **92** ‘incl. e gl. 97 corrupta; β′ indicat haec ad alium locum referenda esse, sed respondentem notam scriba om.’ La. **94** ἠγροικησάμην H: Alb. = K; -κευσ- Pears. 350 | ἀ|ἠγροίκως (ἠ rubr.) H: Heins. Salm. Voss. al. **95** ἥδομαι Marz. 1968 (1), 80 | εὐφραίνομαι H: Alb. **96** v. l. gl. 97 (Mus.) **97** αἰ|ἠγιδίων H (ἠ rubr., del. Mus.) | incl. La. ut dittogr. gll. 92. 96 **99** ἔντινι H (K): Mus. **102** conf. ἡδέ, ἧδε, ἢ δή | καὶ αὐτὴ αἰφνιδή H: Schm. **103** ἠδεῖν H: accent. Mus. **104** βιήφει H: Mus. = K | αὐτοῦ Mus. **105** ἠδέε H: accent. Mus. | ἠδὲ αἱ μαντοσύναι H: Mus. | ἢ μάταιε (ad ἠλεέ) Schm.; e gl. 331 corrupt. cens. La. **106** ἠδέες H: accent. Mus. **107** ἡδεῖ H: accent. Mus. **108** ἤδει H: Sop. Heins. Brun. al. = testt. (nisi Ph) | add. La. coll. Σ″ | de prov. v. Crusius, Anal. Par. 118 **109** contin. H: nov. gl. Heins. Vales. Voss. al. **111** ἐπεθύμησεν H: La. (‘activ. vulgare’) **113** τοκέων H (K): Heins. Jens. Luc. 105. Pears. 350 = K$^{A\ c.}$

114 ἤδη· ἐπὶ μὲν παρῳχημένου χρόνου ἀορίστου· 'ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν' (Α 260), ἐπὶ δὲ ἐνεστῶτος· 'ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηϊ γε πῆμα τετύχθαι' (Ο 110) Ap.S.
115 ἦ δή· ἀληθῶς δή. καὶ ⟨δή⟩ (Α 573) Hom.
116 *ἦ δηθὰ στρεύγεσθαι· ⟨ἦ⟩ ἐπὶ πολὺ ἀναβάλλεσθαι (Ο 512) A[2] (S[ηδε13]) Hom.
117 *ἤδη μοι· πρὸ τούτου μοι (Ζ 361) AS[4] Hom.
118 ἠδημόνησεν· ἐξεκάκησεν D
119 *†ἠδημόνως· αἰδεσίμως AS[3]
120 *ᾔδησθα· ᾔδεις (τ 93) S[6] Hom.
121 ἡδέα· γλυκέα
122 ἠδίκησεν· ἔβλαψεν
123 *ἠδικηκότες· ἀδικήσαντες A[12]
124 *ἠδίκτον· συνδοκτικόν g[4]AS[11]
125 *ἡδίονος· ἡδυτέρας AS[13](g[1])
126 *ἥδιστα· ἡδέα (A[8]Br[22]). ἡδέως g[2]AS[10]Σ. εὐθύμως. ⌊γλυκέως (vg[3]A[10]). ἢ καταθύμιον A[10](vg[3])
127 *ἡ δόκωσις· ἡ στέγη (Eccl. 10,18) vg[5]AS[14]Br[25] LXX
128 *ἠδολέσχουν· ἐμερίμνων g[8]Br[239], ἐμελέτων (Ps. 76,7) LXX
129 *ἥδομαι· τέρπομαι g[3]. ἐσθίω
130 *ἡδονή· ἐπιθυμία vg[4]AS[13]Br[24]
131 *ἥδονται· τέρπονται g[1]AS[10]
132 *ηδος· ἡδονή g[9]AS[11]Br[189]Σ. καὶ ὄφελος (Σ 80) v[ηδυ4]g[9]AS[11]Σ. καὶ ⌊ἔφη ἐκεῖνος A[15]. καὶ ὄξος S[16]
133 ἠδ' ὥς· κατὰ τοῦτο δέ, οὕτως
134 ⟨ηδος·⟩ ὠφέλημα. ἥδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἔδειν. τινὲς δὲ ἡδονήν (Α 576..). καὶ ὄξος Ap.S.
135 ἥδρασα· ἐθεμελίωσα, ἐστήριξα, ἔπηξα (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 7 [37, 1307, 8 M.]) Greg.Naz.
136 ἠδώ· ἶρις, ἤγουν τόξον (Iob 36, 30) LXX

---

114 Ap. S. 82, 16 **115** Schol. | **117** cf. Ph η 47 **120** Moer. 197, 331 (η 1 H.) **125** cf. Σ η 32 **126** ἡδέως Σ η 31 **132** – ὄφελος Σ η 37; Schol.; E. Gen. 143 Mill. (EM 420, 26); ὄξος Orion 118, 13 **134** ὠφέλημα Ap. S. 82, 20 **135** ἐστήριξα Σ η 34 **136** τόξον gl. Iob

---

114 ἀρειόσυνη περ H: Mus. **115** ἠδῆ H: Mus. | ⟨δή⟩ Alb. **116** ἤδη θαστρεύεσθαι H (θρα- K[S]): Mus.; δηθα στρευεσθαι K[A] | ⟨ἦ⟩ La. = K **119** αἰδημόνως Kust. **120** ἠδεῖς H: accent. Mus. **124** *edictum* agn. Sop. **125** ἡδίονας H: La. = K **126** nov. gl. ἡδέως Palm.; ⟨ἡδομένως·⟩ Schm. (Xen. Cyr. 8, 4, 9) **129** ἐσθίω ad ἔδω post Kust. La. **132** le. ἠδ' ὅς H, ἦδος Mus. | κά. H: Mus. | καὶ ἐφ' ἐκεῖνος (sic) H, καὶ ἦ δλ' ὅς ἔφη ἐκεῖνος Mus.: Schow 334 n. 14 **133** ἥδως H: Mus. **134** contin. H: nov. gl. et suppl. Schm. = Ap. S. | ἔδεν, ι sup. ε H; ἥδειν Kust. **136** ἔρις (ε dub., η La. sed cf. acc.) H: Mus.

Hom. **137** *ἡδυεπής· ἡδυλόγος (A 248) vg[1]Σ(S[13])

138 *ἡδυεποῦς· τοῦ γλυκεροὺς λόγους ἔχοντος (Cyr. de ador. 68, 365D M.) A[7]

D **139** ἡδύκωμος· εἶδός τι ᾠδῆς

D **140** ἡδυλίσαι· συνουσιάσαι

D **141** ἡδυλισμός· συνουσία

D **142** ἥδυμον· ἡδύ. εὐῶδες. τερπνόν (h. Merc. 341)

D **143** ἡδυγέων· ὁ σικυός

LXX **144** *ἡδυνθείη· γλυκανθείη (Ps. 103, 34) vg[3]AS[11]

D **145** ἡδυντῆρες· οἱ ἅλες. Ἐρατοσθένης (fr. 32 Pow.)

D **146** ἡδύοσμος· ὁ ἀρωματίτης κάλαμος (Galen. de alim. fac. 6, 657, 5 K.)

147 †ἡδύπημα· ὁ θάνατος

148 ἡδυπαθεῖ· μιαίνεται ἡδονῇ

149 *ἡδυπαθής· φιλήδονος (Antiphan. fr. 91 K.–A.) g[2]AS[8]Br[28]Σ. πάθει χαίρων AS[8]Br[28]Σ(g[2]), καὶ ἡδόμενος τῷ πάθει S[8]

150 *ἡδυπαθῶν· ἐν ἡδονῇ ὤν AS[10]

D **151** ἡδυπνοῖς· ⟨εὐώ⟩δης πόα. καὶ ἡ λιβανωτίς

D **152** ἡδύπνουν· νεογνὸν καὶ ἁπαλὸν πρόβατον γαλαθηνόν, τὸ μήπω πόας γευσάμενον, †η ὁ Ρέμων† φησὶν ὑπὸ τοῦ Πυθίου κληθῆναι

D **153** ἡδυποτίς· ἔκπωμα ποιόν. καὶ τὸ κρόμμυον

D **154** ἡδύραβδον· κινάμωμον

155 *ἡδύς· γλυκύς g[6]

LXX **156** ἡδύσματα· ἀρτύματα (Exod. 30, 23 ..)

LXX **157** *ἡδυσμός· ἡδύοσμος (Exod. 30, 34) AS[9]

158 †ἡδύτεραι· αἱ τρυγόνες

159 *ἦε· ἤϊε (M 371) A[7]

160 ἥττω· ἥσσω [ἥτις αὐτόν]

Greg.Naz. **161** ἦες· ὑπῆρχες (Greg. Naz. c. 2, 1, 2, 15 [37, 971, 4 M.])

---

137 Σ η 35; Hdn. epim. 45 **139** Tryph. fr. 109 V. (Athen. 14, 618c); Poll. 9, 11 **143** Heraclid. Tarant. (Athen. 3, 74b) **145** Ph η 61; Poll. 6, 71; Tryph. Trop. 15 (Rhet. 3, 204, 18 Sp.) **146** EM 420, 43; cf. Diosc. mat. med. 3, 46, 1 **149** – χαίρων Σ η 38 **152** cf. Ph η 63 **153** Athen. 11, 469b–c; Poll. 6, 96 **156** Schol. Ar. Equ. 678; Poll. 6, 13; cf. Schol. Plat. rep. 404c; Antiatt. α 129; Erot. η 4

---

137 ἡδωλόγος H: Mus. **139** ἡδυκῶμος H: accent. Alb. = testt. **140/141** 'expl. suspect.' La., coll. K[A 12] η μεθ' ηδονης παιδεια; vel cf. Ael. Dion. η 4 εἶδός τι κολακείας **142** ἡδύμων H: Mus. **143** ἠδυνέον H: Mein. = Athen. **147** δούπημα agn. Kust.; ⟩η ci. La. **151** ἡδυπνοίδης H: ἡδυπνοῖς Jun. (= Plin. n. h. 20, 75), suppl. La. **152** ἢ ὁ H; [η] ὁ Ἕρμων (Athen. 6, 267c) Kust.; ὁ Πολέμων (fr. 97) Voss. | Πυθίου 'in oraculis, cf. Plut. or. 406e' La. **153** ἡδυπότις H: accent. La. **154** κιννάμωμον Mus. **157** expl. ἡδισμός H: La. = K **158** ἡδύθροοι La. **159** ἦε H: accent. Mus. **160** incl. ad le. ἥ ἕ (cf. gl. 159; E 766) Alb. **161** ἦες H: accent. Mus.

162 ἠέ· βαρυνομένης μὲν τῆς προτέρας ἀντὶ τοῦ ἤ σύνδεσμον δηλοῖ διαζευκτικόν· ‘ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ’ (θ 507). περισπωμένης δὲ ἀπορηματικὸς ἔσται συνδεσμος· ‘ἦε ἑκὼν μεθιεῖς’ (δ 372) Ap. S.

163 ἠέα· ἀγαθά

164 *ἤ̃ει· ἐπορεύετο S[10](g[4]Σ), ἤρχετο (Κ 286) AS[10] Hom.

165 ἠείδετο· ὡμοιοῦτο

166 ἠεῖδος· πνῖγος

167 ἠείδεν· ἐγίνωσκεν Hom.

168 ἤεικτο· ὡμοίωτο (δ 796 ..) Hom.

169 ἤειρεν· ἐβάσταζεν (Callim. h. Iov. 23) D

170 ἠέλδεται· ἱμείρεται (Ν 638) Hom.

171 †ἠελέεσσιν· ἀντὶ τοῦ ἐλεοῦσιν

172 ἠελμεθα· συνήμμεθα

173 *ἠὲ κολοιῶν· ἢ τῶν κολοιῶν (Ρ 755)· εἶδος ὀρνέου A[12], καὶ ἰχθύος K+D

174 *ἠὲ κροσσόν· πέζαν AS[11]

175 ἠελίοιο πύλας· τοὺς κύκλους, δι᾿ ὧν τὰς πορείας ποιεῖ ὁ ἥλιος (ω 12). οἱ δὲ ἀλληγορικῶς τοὺς ὀφθαλμούς (Pythag. VS 58 B 1a, 29) D

176 ἠελίου αὐγή· ὁ φωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου τόπος (Θ 480 ..). ὁμοίως δὲ ἔχει καὶ τοῦ πυρός ⟨αὐγή⟩ (Ι 206 ..) Hom.

177 *ἠέ μιν· ἢ αὐτόν (Χ 175) AS[13] Hom.

178 *ἦ̃εν· ἦν g[1]S[14], ὑπῆρχεν (Α 381 ..) g[1]S[14]Br[160] Hom.

179 ἠεξετο· ηὔξετο (Nonn. Dion. 30, 186)

180 ἢ ἔπει· ἢ λόγῳ (Α 395) Hom.

181 ἠέ πῃ· ἤ πῃ, ἤ που (Ζ 378) Hom.

182 *ἡ ἐπιοῦσα· ἡ αὔριον ἐρχομενη (Prov. 27, 1) A[15] LXX

183 ἠέρα· ἀορασίαν. ὁμίχλην. σκοτίαν (Θ 50) Hom.

184 *ἠερέθοντο· μετεωρίζοντο AS[16], ἐκρεμῶντο (Β 448 v. l.) A[16] Hom.

185 ἠέρθη· ἠγέρθη. ὥρμησεν (Simon. PMG fr. 11)

---

162 Σ″ (Ph η 64. Su η 117); Ap. S. 82, 21; Hdn. in Schol.[A] A 190 **164** Schol. θ 290; Su η 133 (Δ); cf. Σ η 30 | **169** cf. Schol. Callim. h. Iov. 23 **178** Schol.; ὑπῆρχεν Su η 120 (Δ) **180** Schol. **182** gl. Prov. **183** ἀορ. et σκοτ. E. Gen. Mill. 144; ἀορ. Schol.; Su η 122 **184** | cf. Schol.

---

162 ἢ συνδέσμου H: H[p.c.] | μεθιεὶς H: accent. La. **163** ἤεα H: accent. Guyet **165–7** ‘h. e. ειδ- cum v. l. ηδ-’ post Kust. La. **165** ὡμοιοῦται H: Mus. **167** ἠεῖδεν H: accent. Mus. **168** ἠείκτο H: accent. Pears. 351. Kust.; ‘h. e. ηικτο [gl. 256]’ La. **169** ἠείρει (ει dub.) H: Mus. **170** ἐέλδεται Kust.; ϝέλδεται Mein. **171** ἐλέουσιν H: accent. Mus.; ‘h. e. ν⟩ηλεεσσιν· α. τ. ⟨ουκ⟩ ελ.’ La. **172** ἐέλμεθα Kust. **173** κωλεῶν H: Mus. = K | κολεῶν H: Mus. = K **174** λοξόν H, λεξον K: La. **176** add. Schm. **177** ηεμὴν (spir. dub.) H: Mus. = K | ἑαυτόν H (K[A]): Guyet = K[S] **180** ἠέπη· οἱ λόγοι H: Alb. **181** expl. ἢ ποῦ ἦ ποῦ H: post Alb. (πῆ et ποῦ) Mein. **183** ἀορασία H: Mus. = Schol. | ὁμίχλη H: Mus. | σκοτία H: Mus.; σκότος Schol. **184** ἐκρέμωντο H: accent. Mus. = (Schol.); ἐκρέμαντο K = Schol. v. l.

Hom. **186** *ἠέρι· ἀορασίᾳ AS[19]. ἀέρι (Γ 381) vg[2]A[17]Br[30]

Hom. **187** *ἠερίη· ἑωθινή, ὀρθρινή (Α 497) AS[18](Br[205]). [βλάβη]

Hom. **188** ἠέριοι· ὀρθρινοί (ι 52)

189 ἠέριον· μέγα. λεπτόν. μελαν

Hom. **190** ἠερέθονται· μετέωροί εἰσιν, εἰς ἀέρα αἴρονται. ἢ ἐρεθίζονται. ὁρμῶσιν. [ἀθροίζονται]. *αἰωροῦνται (Br[208]). πλανῶνται (Γ 108)

Hom. **191** ἠερέθοντο· ᾐωροῦντο. καὶ τὰ ὅμοια (Β 448 v. l.)

192 †ἠέρεθον γάρ· εἰς ἀέρα διαίρονται

Hom. **193** ἠεροειδέα· μέλανα. ἢ ἀναπεπταμένον. σκοτεινόν (Ψ 744)

194 ἠεροειδές· ἀερῶδες. μέγα. διὰ τοῦ ἀέρος ἔκτασιν τῶν ὀφθαλμῶν μηδενὸς ἐμποδίζοντος, ὥστε καὶ τὰ διεστῶτα ἐκ πολλοῦ ὁρᾶν (Ε 770). δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ζοφῶδες, καὶ σκοτεινόν, καὶ ἀερῶδες τῇ χροιᾷ

195 ἠερόεν· ἀερῶδες. σκοτεινόν (h. Merc. 234)

Hom. **196** ἠερόεντα· σκοτεινόν. *ἀερώδη (Θ 13) S[20]

D **197** ἠεροποίναν· ἐπιτιμῶσαν ⟨...⟩

D **198** ἠερόπομπα· κατὰ τοῦ ἀέρα φαινόμενα

D **199** †ἠεροπότης· αἱμοπότης

Ap.S. **200** *ἠεροφοῖτις Ἐρινύς· ἡ ἐν τῷ ἀέρι φοιτῶσα S[21], ἢ ἀέρα ἠμφιεσμένη, ἢ ἀοράτως φοιτῶσα, ἢ ἀεροπλάνος. οἱ δὲ ὅτι ἐν Ἅιδου ἐν σκοτίᾳ (Ι 571 ..)

Hom. **201** ἠεροφώνων· μεγαλοφώνων. πληρούντων φωνῆς τὸν ἀέρα (Σ 505)

202 ἤερτο· ἐκρέματο

203 ἠερτίζων· αἴρων

204a ἠέρχαται· ⟨καθειργμένοι ἦσαν⟩

204b ⟨ἤισκε·⟩ ὡμοίωται (δ 247)

205 *ᾔεσαν· ἐπορεύοντο vg[5]AS[22]Br[31]Σ, ἤρχοντο AS[22]

Hom. **206** ἠέ τευ· ἤ τινος (Ν 252)

Hom. **207** ἠέ τῳ· ἤ τινι (Ν 327)

---

186 Schol. | **187** Schol.; E. Gen. 144 Mill. (EM 421, 17); ἑωθινή Su η 125 (Δ); ὀρθρινή Ap. S. 82, 26. cf. Su η 125 **190** αἰωροῦνται Su η 123; EM 421, 3; cf. Schol. **191** cf. Schol.; EM 420, 55 **193** μέλανα Ap. S. 82, 27; ἀναπεπτ. Schol. **194** ἀερῶδες et σκοτεινόν Schol.; σκοτεινόν Su η 126 (Δ); E. Gen. 145 Mill. (EM 421, 47) **195** | Su η 126 **196** Schol. | **199** EM 421, 57 **200** Ap. S. 82, 28 (le. tantum); cf. Schol.; ἀορ. φοιτ. Schol. T 87 **201** Schol. | Ap. S. 82, 29 **205** Σ η 42 | **207** Schol.

---

187 βλάβη ad κηρί pert. agn. Schm. **190** μεταίωροι H: Mus. | nov. gl. ἠερεθίζονται (sic) H: Kust. | ὁρμη, comp. ωσιν sup. H | ἀθροιζ. ad ἠγερέθονται ret. Kust. | ἐωροῦνται H: Mus. **192** ἠέρεθόν τ᾽ ἄ ρ᾽ et ἀναίρονται ci. La.; [δι]αίρονται Reisk. **193** ἠεροείδεα H: accent. Mus. | ἀναπεπταμένα σκοτεινά H: Alb. = (Schol.) **197** ἠερόποιταν H: La., in fine suppl. e. g. ἀοράτως **199** ἠαροπότης La. coll. gll. ε 719. η 8 **200** le. ἠεροφοίτις H: accent. Mus., le. Alb. = testt. **201** ἠροφώνων H: Voss. Pears. 351 = testt. **202** ἐκρεμᾶτο H: accent. Mus. | gl. ε 586 cft. Kust. **203** ἀερτάζων Kust. Pears. 351; cf. Callim. fr. 597 Pf. **204a** expl. suppl. Mus., **204b** le. La.

208 †ἠέψεα· οἱ δὲ γήτεια καρτά D
209 Ἤζακας· γένος στικτὸν παρὰ Πάρθοις D
210 *ἠζάνθη· ἐξηράνθη S^{1} D
211 ἤην· ἦν, ἤμην (Λ 808) Hom.
212 ἠήρ· ὁμίχλη (Hippocr. aer. 5 [2, 16, 25 L.] ..) D
213 ἠή· τὶ ἐπίφθεγμα (Aesch. Pers. 1075) D
214 *ἠθάδες· συνήθεις (vg^{1}AS^{4}Σ). τιθασοί (Eur. Andr. 818) Eur.
215 *ἠθάς· τιθασός S^{6}. γνώριμος, ˌσυνήθης (Soph. El. 372) S^{6}
216 *ἤθετο· ἐπεκαίετο. ἐμελαίνετο AS^{5} D
217 ἤθε· μακάρι. ὄφελον
218 *ἤθεα· τοὺς συνήθεις τόπους vg$^{\eta\theta o 3}$S^{6}, καὶ διατριβάς (Z 511) Hom.
219 *⟩ήθεα διφῶν· ὄστρεα ζητῶν (Π 747) AS^{4} Hom.
220 ἠθεῖ᾽· προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον. οἱ δὲ ἄδελφε, ἥδιστε, φίλτατε (Z 518)
221 ἠθεῖε· ὦ θεῖε, ὦ θαυμάσιε (K 37) Hom.
222 ἠθείη· ὡραία
223 ἠθεῖος· ἀδελφός. συγγενής. φίλος. ἢ καὶ πατρὸς ἀδελφός. ἢ σεπτική προσαγόρευσις πρὸς πρεσβύτερον
224 ἠθικῆς φιλοσοφίας· διορθωτικῆς ἠθῶν
225 ἠθικόν· κατηχητικόν
226 ἦ θέμις· ὡς δεῖ, *ὡς δίκαιον vg^{1}A^{5}Br^{33}, ὡς πρέπει, ὡς χρή (B 73 ..) Hom.
227 *ἤθεος· ἤθους (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 179 [37, 983, 11 M.]) g$^{\eta\theta o 4}$ Greg.Naz.
228 ⟩ηθέσει· ἀηθεῖ. ἀγνοεῖ. παρορᾷ
229 ἦ θήν· ἀληθῶς δή. ἀλλ᾽ ὅμως. πλήν. *ἀλλ᾽ οὖν (Λ 365) S^{2} Hom.
230 ἠθημένος· διυλισμένος (Epilyc. fr. 7 K.–A.) D
231 *ἦ θήν μιν· ἤπου αὐτόν (O 288) AS^{1} Hom.
232 ἠθήνιον· ἠθάνιον. ἠθμός. [ἠθημένος] D
233 *ἤθησεν· ἐφθάρη S^{3}
234 *ἤθιραι· τρίχες A^{2}

---

214 cf. Σ η 43; E. Gud. 238, 13; Schol. Eur.; Ael. Dion. ε 10 | **218** cf. Ph η 79; – τόπους Ap. S. 82, 30; Schol.; Schol. Aesch. Suppl. 64 **219** Schol. **220** cf. Ph η 73; Ap. S. 82, 31; Schol.; Schol.$^{A\ b1}$; EM 422, 7; Su η 153; Ael. Dion. η 5 | **221** Schol. Ap. Rh. 2, 1219–21a **230** Ph η 76 (cit. Epilyc., cf. Athen. 1, 28d)

---

208 γῆ τέα H: post. Mus. Alb. **209** Pers. *yazak* cft. Lagarde GA 200 | στικτόν cf. Hdt. 7, 233, 2; στρατιωτικόν Reland, Diss. 2, 180 **213** le. ἠήτει H: La. **216** ἠθᾶτο H (K): Schm. **217** h. e. εἴθε (Pears. 351. Kust.) **219** le. ἤθεα (?) Mus.: Kust.; τ⟩ήθεα Pears. 351 | δίφων H: accent. Mus. **220** ἤθει H: ἠθεῖε Mus., ἠθεῖ᾽ Schm. **223** καὶ πηὸς H: Vales. Kust. = EM **224** le. ἠθικῆς H: Schr. **225** gl. 246 cft. Kust. **228** ἀ⟩ηθέσσει Bentl. ad Mill. 36 (2, 288), coll. i. a. gl. α 1507 | ἀνθεῖ H: Bentl. **230** δυλισμένος H: Mus. = Ph **231** ἤθην H: Alb. | μὲν H: Alb. = K | ὅπου αὗτη H, οπου αυτην K: Alb. **232** ‘hyperionice? cf. Hellanic. 4F53’ La. | incl. Alb., e gl. 230 **233** ‘aor. ficticius ad εθων’ La., gl. ε 632 cft. Alb. | ἔφθειρε ci. La. **234** ἠθέραι H: Mus.; h. e. ἔθειραι (Pears. 352. Alb.)

235 †ἠθλίομαι· ἀκολάστως διαγήοχα

D **236** ἠθμάριον· διυλιστήριον

D **237** ἠθμούς· κοσκίνους

238 *ἠθολόγος· θεατριστής vg[1]AS[7]Br[34]Σ

239 *ἠθοποιεῖ· λόγους ἁρμόζοντας τῷ ἤθει ποιεῖ (Cyr. c. Iul. 2, 35) g[5]

240 *ἠθοποιΐα· πρὸς ἦθος μιμήσασθαι (AS[6])

241 *ἦθος· γνώριμος AS[8] τρόπος vg[2]AS[8], ἀναστροφή AS[8]

242 ἤθροιζεν· [ἐθρύβει.] συνῆγεν

D **243** ἤθυρον· ἔπαιζον

D **244** ἤθυσσεν· ἐρρίπιζεν. ἔνυσσεν

Greg.Naz. **245** ἢ θωήν· ἢ ζημίαν (Greg. Naz. c. 2, 2, 6, 29 [37, 1544, 9 M.])

246 ἠθῶν· κατηχήσεων

Ap.S. **247** *ἤϊα· βρώματα S[ηιν2]· ‘θώων πορδαλίων τε λύκω⟨ν⟩ τ᾽ ἤϊα πέλονται’ (N 103)· καὶ ἄχυρα· ‘ἠίων θημῶνα τινάξῃ’ (ε 368)· καὶ ἐφόδια (ε 266). καὶ ἐπορευόμην· ‘ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος’ (δ 433)

Hom. **248** ἠίδει· ᾔδει (ι 206)

Hom. **249** *ἤϊεν· ἐπορεύετο (Α 47) S[1]Br[158]

250 ἠίδημεν· ἠπιστάμεθα, ᾔδειμεν

Hom. **251** ἠίθεοι· ἄφθοροι. παῖδες ἄγαμοι (Σ 567)

252 ἠίθεος· ὁ ἀκμάζων νεανίας. ἀγένειος (Χ 127). [πατρὸς *ἀδελφὸς AS[4]Br[35] καὶ μητρός. φίλος,] ⌊νέος S[4]. ἄπειρος. ⌊ἄγαμος (g[1]). παρθένος S[4]

253 †ἤιθισας· ἔδοξας. ἐπύθου

254 †ἠίθεσαν· ἐπορεύοντο. ἐπυνθάνοντο

D **255** ἠικανός· ὁ ἀλεκτρυών

Hom. **256** ἤϊκτο· ἐφίετο. ὡμοίωτο (δ 796)

257 ἠίλλοντο· ἐστράβιζον. [ἤλλοντο]

258 ἤϊμεν· ἐπορευόμεθα

Hom. **259** *ἤϊξεν· ὥρμησεν (Δ 78) vg[2]S[1]

---

235 ?Ph η 78 **238** Σ η 45 **247** βρώματα Psell. poem. 6, 400; – ἐφόδια Ap. S. 82, 33; Apion 240, 8 L. (LGM 318, 8); cf. Orion 69, 13; E. Gen. 145 Mill. (EM 423, 20); βρώματα et ἐπορευόμην Ph η 83; βρώματα ἄχυρα Schol. N; Schol. Ap. Rh. 1, 659–61a. 1180; ἐπορευόμην EM 423, 36 **251** cf. Schol.; Tim. η 4 | cf. E. Gen. 145 Mill. (EM 422, 40) **252** Schol. | **256** | Su η 137; E. Gen. 145 Mill. (EM 423, 56) **259** Schol.

---

235 ἠθλίωμαι H, ω ? Mus. ex ο; ἤθνευμαι Ph; κεχλίωμαι Ruhnk. Tim. 196 (276) **236** ἠθμάρην H: Mus. **237** καμίνους H: Flor. **238** θεατρ. ‘pantomimus’ La. **239** ἢ ἤθη H: La. = K **242** ἐθρύβει, ο inter θρ sscr. H; ‘incl. e le. corrupt.’ La. **244** ἤθυζεν, ἐρύπιζεν H: Hemsterh. **247** λύκω⟨ν⟩ Mus. | πέλων (sic) H: Mus. | θήμωνα H: accent. Mus. | τινάξει H: Alb. = Schol. N | νοούμενος H: Mus. **248** ηΐδεῖ (acc.?) H, accent. et ἠείδ- Mus.: Voss. Kust. | ἠδεῖ H: Mus. **252** incl. ad gl. 223 (Kust.) **253** ἠίσθησας agn. Kust. **254** ἤισαν et ἤεσαν conf. (Kust., Reisk.) **255** ἀλεκτρύων H: accent. Mus. | ad Lat. *cano* Fick, Wb. 1, 376; de accentu Wack. Kl. Schr. 2, 881 **257** ‘h. e. ιλλοντο cum v. l. ηλλοντο’ La.

260 ἤϊον· ἐπορευόμην. καὶ παρειάν, ἢ γνάθον

261 ἠϊόεντι· ἠϊόνας ἔχοντι. ἢ ἰοειδεῖ. καλὰς ἔχων ἠιόνας (E 36) Hom.

262 ἠϊόνα· ἀκτήν, *αἰγιαλόν (H 462) vg^{1}AS^{6}Br^{36} Hom.

263 ἠϊόνες· ἀκταί, αἰγιαλοί (P 265). ὀφθαλμῶν τὰ ὑποκάτω. διὰ τὸ ⟨δι' αὐτῶν⟩ φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ κατὰ τῶν τῆς θαλάσσης αἰγιαλῶν τὰ κύματα

264 ἠιόνησας· κατήντλησας (Aesch. fr. 425 R.) D

265 ἤϊος· πορεύσιμος. παιανιστής D

266 *ἠιόσιν ἁρματεύσας· τῷ ἅρματι σύρας, ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ἐλαύνων (Eur. Or. 994) A^{8} Eur.

267 *ἤιρει· κατελάμβανεν (Δ 23) (AS^{1}) Hom.

268 †ἠϊερέθησαν· ἐκρεμάσθησαν

269 *ἤϊσαν· ἐπορεύοντο (K 197) (g^{2}) Hom.

270 *ἧισιν· ταῖς ἑαυτῶν (Σ 430) gAS^{1} Hom.

271 ἧισεν· ᾖσεν

272 ἧισιν· ἰδίαις αὐτῶν· ⟨ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν⟩ (Θ 446) Hom.

273 ἠίστωτο· ἔφθιτο [ἧισιν ἐνὶ φρεσίν] D

274 ἠίστωσας· ἀφανῆ ἐποίησας (Soph. Ai. 515) D

275 ἠίσχυνεν· ἐπαροίνησεν. ἐλυμήνατο. ἐπαρῴνει D

276 ἠϊχθήτην· ἐφάνησαν. ὥρμησαν (Ω 97) Hom.

277 ἠϊόεντι· ἀφρώδει (E 36) Hom.

278 ἠϊώμεθα· πεπληρώμεθα. ἐπισεσιτίσμεθα D

279 *ἠϊών· ἀκτή. ψάμμος S^{1}. ὄχθα AS^{1}

280 ἠισθόμην· ἤκουσα

281a ἧκα· πράως, *ἡσύχως (Γ 155) Br^{211} Ap.S.

281b *⟨ἧκα⟩· προῆκα AS^{4}, ἔπεμψα (E 125) g^{1}AS^{4} Hom.

282 ἠκάδα· ἠνδρωμένην γυναῖκα D

283 ἠκαῖον· ἀσθενές D

---

261 | E. Gen. 145 Mill. (EM 423, 7) **262** | Σ η 47; Schol. M 31; E. Gud. 238, 52; Schol. Luc. 268, 19 **263** αἰγιαλοί Apion 240, 10 L.; ὀφθαλμῶν – EM 423, 4 **264** E. Gen. 151 Mill. (Reitz. Gesch. 293) **267** Schol. **269** Schol. **274** cf. Su η 146; Schol. Soph. **281a** Ap. S. 83, 5; ἡσύχως Schol.; Su η 158 (Δ); E. Gen. 146 Mill. (EM 424, 5); Hdn. epim. 47

---

260 Hesychium παρηιαν inscite ut παρ' ηιαν intellexisse cens. La. **261** ἢ ἰόνας H: Mus. | ἰοειδῆ, add. sscr. ἢ H: Pears. 352 Kust.; cf. EM 423, 14 | ἔχοντι Mus. | φωνάς H: Alb. = EM **262** ἠιών Mus. | ἀκτὶς αἰγιαλός H: ; -ὴν -ὸν Gron. **263** add. Kust. = EM **264** ἠιονῆσαι· καταντλῆσαι H: La. = E. Gen. **266** le. ἠιόσιν H: Schr. **268** ἠερέθησαν Mus. **270** ἠισίην H (K^{A}): post Mus. (-ι) Schm. = K^{gS} | εαυτου K **272** ἠίσιο (ο ?) H: Mus. | ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν ad fin. gl. 273 H: in mg. trsp. Mus., huc Ald. **273** ἠίστο H: Mus. incl. v. ad gl. 272 **274** ἠιστώσας H: accent. Mus. **275** ἐπαρήνει H: Mus. **276** ἀϊχθήτην Hom. **277** ὀφρώδει H: Mus.; ὀφρυώδει Lob. El. 66 n. 1 **278** ad ἤϊα *esca* (Kust.) **279** ὄχθη Mus. **280** ἠιθόμην H: Kust. **281a** ἤκα H: accent. Mus. **281b** le. add. Pears. 352. Alb. = K | πρόηκα H: accent. Mus.

284 *ηκεν· ὄντως γὰρ 〈ἄν〉 (Α 255). ἢ ἐνέβαλεν S^{9}, ἢ ἔπεμψεν (Δ 498 . .) A^{4}S^{9}

285 ἠκαῖος · ἀριστερίας. ἰσχυρός

Hom. **286** ἤκαχεν· ἔβλαψεν. *ἐλύπησεν (Π 822) AS^{3}

D **287** ἠκαλέον γελόωσα· πράως, οὐκ ἐσκυθρωπακυῖα (Callim. fr. 768 Pf.)

Hom. **288** *ἦ κε· ὄντως ἄν (Η 125) A^{5}

289 ἠκέα· ὀξέα

290 *ἥκει· ἔρχεται AS^{8}. ἢ ἦλθεν A^{8}. ἢ ἠχεῖ

Hom. **291** *ἧκεν· ἀφῆκεν g^{2}(Σ), ἔβαλεν, ⸤ἔπεμψεν, ἐπαφῆκεν (Α 382 . .) A^{4}Br^{229}

292 ηκες· ὀξύ. ἢ ἦλθες

293 *ἠκεσάμην· ἐθεράπευσα AS^{6}

Hom. **294** *ἠκέσατο· ἰάσατο, ἐθεράπευσεν (Ε 402) g^{1}A^{7}Σ

Hom. **295** ἠκέστας· ἀκεντρίστους. ἀδαμάστους (Ζ 94)

D **296** ἠκή· ἀκωκή, ἐπιδορατίς, ἀκμή

297 *ἥκιστα· οὐδαμῶς vg^{1}AS^{4}A^{6}Br^{40}Σ, οὐδ᾽ ὅλως A^{6}S^{4}Br^{40}. ἐλάχιστα g^{1}A^{6}S^{4}

Ap.S.+ **298** *ἥκιστος· ἐλάχιστος S^{7}. ἐλάσσων. βραδύτατος (Ψ 531)

299 *ἥκοντα· παραγενόμενον, ἐλθόντα vg^{1}AS^{6}Br^{41}

300 *ἠκριβωμένος· ἔμπειρος AS^{5}

301 *ἠκρίβωτο· ἀκριβῶς ᾔδει AS^{2}

Att. **302** *ἠκρωτηριασμένον· τῶν ἄκρων ἀφῃρημένον (Dem. 18, 296?) (vg^{1}AS^{3}Br^{44})

Prov. **303** ‘ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ’· παροιμία, πρὸς τοὺς μήτε αὐτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέρους ἐῶντας

Hom. **304** ἠλαιέ· μάταιε (β 243)

D **305** ἠλαιθερές· τὸ ἐν ἡλίῳ τεθερμασμένον

---

284 Schol. A | **286** | Ap. S. 83, 6; Schol.; Su η 161 **290** – ἦλθεν cf. Schol. Aeschin. 1, 122 (264) **291** ἀφῆκεν cf. Σ η 49; ἀφῆκεν et ἔπεμψεν cf. Schol. **294** Σ η 50; Schol. **295** E. Gen. 146 Mill. (EM 432, 11); ἀδαμ. Schol.; Su η 166 (Δ); cf. Paus. η 5 **297** Σ η 52; E. Gen. 146 Mill. | **298** ἐλάχιστος Su η 175; ἐλάσσων Ap. S. 83, 7; E. Gen. 147 Mill. (EM 424, 29) **303** cf. Paus. η 6 (Σ″ [Ph η 104. Su η 187]); Prov. Bodl.468 **305** cf. E. Gen. 147 Mill. (EM 425, 9)

---

284 ἧκαι (αι ?) H: Mus.; conf. ἦ κεν (gl. 288) et ἧκεν (gl. 291) agn. Verw. | 〈ἄν〉 La. = Schol. **285** ‘e σκαιος [Schm.] et α〉κμαιος [Alb.] conflata’ La. **287** le. ἠκάλεον H: le. Palm. Pears. 352 = Phav., accent. Mus. | γελοῶσα H: accent. Mus. **289** ‘cf. gl. 292, utrumque e ταvυηκες sive arte formatum, sive a librario mutilatum’ La.; cf. Leum. Hom. W. 11 **290** ἢ ἦλθεν ad gl. 291 ref. et ἢ ἠχεῖ del. (dittogr. le.) Mein. **292** ἠκὲς H: hoc et ἧκες conf. (Pears. 352. Kust.) **293** ἠκεσάμ̣ H: Mus. **294** ἠκέσσατο H: Schm. = K | ἐθεραπεύετο H: La. = K **296** κογκὴ (sic) H: Mus. | ἐπιδοματὶς H: Mus. **297** οὐδόλως H: Alb. **303** ε αὐτοὺς H: ε del. m. 1 **305** ἠλαίθερον H: Pears. 353 = E. Gen.; ‘e ειληθερες fictum’ La. post Schm.

306 ἠλαίνει· μωραίνει
307 ἠλακάτη· τὸ δεκτικὸν τῶν ἐρίων ἐργαλεῖον· ‘ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶ⟨ρος ἔχουσα⟩’ (δ 135). καὶ ἄτρακτος· ‘ἠλάκατα στρωφῶσα’ (ρ 97). καὶ τὸ βέλος, ἐν συνθέτῳ· ‘χρυσηλάκατος κελαδεινή’ (Υ 70). διὰ δὲ τοῦ ε̄ ἠλεκάτη Ap.S.
308 ἠλακατῆνες· θαλασσίων ἰχθύων οἱ κητώδεις D
309 ἠλακάτη· δόναξ. ὁμοίως καὶ πολυηλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χείλη (Aesch. fr. 8 R.). ἔνιοι δὲ κοινῶς τὰ γόνατα ἔχοντα, ὡς στάχυν, ὡς κάλαμον D
310 Ἠλακάτεια· ἀγών ἐν Λακεδαίμονι ἀπὸ Ἠλακάτου, ὅς ἦν ἐρώμενος [ἠρώμενος] Ἡρακλέους, ὥς φησι Σωσίβιος (FGrHist. 595 F 16) D
311 ἡ Λακεδαιμονίων· ἡ Μεσσηνία τῇ Λακεδαιμονίᾳ προσετέθη D
312 ἡ λαλιά σου· ἡ λάλησις (Cant. 4, 3 ..) LXX
313 ἤλαλκεν· ἤμυνεν, ἐβοήθησεν
314 ἠλασάμεσθα· ἠλάσαμεν, ἐπὶ ἀπελάσεως (Λ 682) Hom.
315 *ἤλασαν· ἔσκαψαν (Μ 6) (g²Σ), ἀπήλασαν (Α 154 ..) Hom.
316 ἤλασεν· ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν (Ν 614 ..). ὤρυξεν Hom.
317 ἠλασκάζει· ἐκκλίνει. κρύπτεται. πλανᾶται περὶ τὸν αὐτὸν εἱλούμενος τόπον (ι 457) Hom.
318 ἠλάσκειν· κρύπτειν. ἀποδιδράσκειν. πλανᾶσθαι
319 ἠλάσκουσι· περὶ τὸν αὐτὸν εἱλοῦνται τόπον, ἐν κύκλῳ πλανώμενοι (Β 470) Hom.
320 *ἠλάσκωσι· πλανῶνται A(S)⁴
321 *ἠλάστει· ἐχαλέπαινεν (AS⁵)
322 *ἠλάστ⟨ε⟩ον· ἐχαλέπαινον S⁹, ἐδεινοπάθουν (Ο 21) [περιεφέροντο] Hom.
323 *ἠλᾶτο· ἐπλανᾶτο (γ 302) S¹⁰ Hom.

---

306 E. Gen. Mill. 147 (EM 425, 8) 307 – στρωφῶσα Ap. S. 83, 8; – ἐργαλεῖον cf. Schol. δ; ἐργαλεῖον et βέλος Apion 240, 12 L. (LGM 318, 12); cf. Eust. Il. 1053, 64 (3, 832, 5 V.); βέλος Schol.ᵀ Π 183b; E. Gen. 147 Mill. 308 Athen. 7, 301d 309 πολυηλ. – χείλη cf. Schol.ᵀ Π 183b (cit. Aesch.) 315 Σ η 54; Ap. S. 83, 13; Schol. Η 450 | Apion 240, 14 L. (LGM 318, 14) 316 | Apion 240, 15 L. (LGM 318, 15) 319 – τόπον Schol.; cf. Ap. S. 83, 16; EM 424, 57 322 ἐδεινοπάθουν Schol.; Su η 194 (Δ) 323 Su η 195

---

307 ἰοδνεφέεσι H: Mus. | nov. gl. ἠλάκατα H: contin. HSt. Ind. = Ap. S. 308 ἠλακτῆνες H: HSt. Ind. = Athen.; cf. Krek. 1996, 72 310 ἠλακατοία H: post Mus. (-τία) Schm. | λακεδαιμονία H: Schm. | ποιηλακάτου H: post Mus. (ἐπὶ) Schm. | ὡς H: Mus. | ἠρώμενος del. Mus. 312 ηλάλησα (spir. inc.) H: Alb. 314 ἠλασσάμεθα H: Jens. Luc. 107 = Hom. | ἠλάσσαμεν H: Voss. 317 ἐγκλίνει H: Alb. 321 ἤλασται H: Kust. Jens. Luc. 107 322 ἠλάστον H: Mus. | incl. ad ἠλάστρεον (Su η 194) Kust., ἠλάστρουν (Eur. IT 934) Schm. 323 ἤλατο H: sic et ἤλᾶτο conf. agn. Guyet et accent.

N.T. **324** *⟨ἥλατο⟩· ἔδραμεν, ἐπήδησεν (Act. 14, 10) vg^{1}AS^{6}(Br^{45})
325 ἤλαυνεν· τὸν στρατὸν ἦγεν (Hdt. 1, 190)
326 †ἠλαύνομεν· ἐκακολογοῦμεν
327 ἤλγησεν· ὠδύνησεν, ἐλύπησεν
Hom. **328** ἤλδανεν· ἠλλοίου. ηὔξανεν (σ 70)
Hom. **329** ἠλδόμεναι· ἐφιέμεναι (Ψ 122)
330 ἤλεγξεν· ᾔσχυνεν
Hom. **331** ἠλεέ· †τὸ ἐκ† ‘φρένας ἠλεέ’ μωρέ, ματαιοποιέ (β 243), ‘ἠλεός, ὅστ’ ἐφέηκε’ (ξ 464)
Hom. **332** *ἤλειτεν· ἥμαρτεν (I 375) A^{11}
333 *ἠλεκάτη· ἐργαλεῖον γυναικῶν vg^{2}AS^{10}Br^{47}
334 *ἤλεκτρον· †ἀλλότυπον χρυσίον vg^{5}AS^{14}Br^{50}Σ
335 ἤλεκτρος· μέταλλον χρυσίζον. φασὶ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Κελτικῇ χώρᾳ Ἠριδανοῦ τοῦτο κομίζεσθαι τῶ⟨ν⟩ αἰγείρω⟨ν⟩. τὰ δάκρυα τῶν Ἡλιάδων
Ap.S. **336** *ἠλέκτωρ· ὁ ἥλιος g^{4}AS^{15}Σ ἐπιθετικῶς AS^{15}. ἤτοι ὁ λαμπρός, παρὰ τὴν τοῦ ἠλέκτρου οὐσίαν, περὶ οὗ φησιν· ‘χρυσοῦ τ’ ἠλέκτρου τε’ (δ 73). ἢ οἷον ἀλέκτωρ, ἄλεκτρος, ἀμέτο⟨χος⟩ κοίτης (Z 513)
337 ἠλέλιζον· ἐτίνασσον
338 ἠλέματος· μάταιος
339 ⟩ηλεμίστρια· θρηνήτρια
Att. **340** *†ἠλέμνια· ἡ φαρμακός (Dem. 25, 79) vg^{1}AS^{9}Br^{46}
341 *†ἠλενομένῳ· ὀδυνωμένῳ AS^{13}
342 *ἠλεής· ἄφρων, ἠλίθιος S^{18}

---

324 | Su η 195 **333** Σ η 55 **334** Σ η 57 **336** Ap. S. 83, 20; ἥλιος Σ η 58; Schol. Z; E. Gud. 239, 51; – λαμπρός Eust. Il. 659, 28 (2, 378, 16 V.); ἢ οἷον – Eust. Il. 826, 13 (3, 134, 20 V.). Od. 1483, 33 (1, 147, 35 St.) **338** E. Gen. 147 Mill. (EM 425, 41); Su η 203 (Δ)

---

324 contin. H: nov. gl. et le. suppl. Biel = K **326** ‘e ηλαστεομεν corrupt.’ La.; scl. κακοῖς Schm.; *traducere* cft. Alb. **327** ‘trans. αλγεω teste caret’ La., ergo ἤλκησεν (gl. 381) ci. Reisk. **328** ἐτελείου Cor., et ἠλλοίου incl. Schm.; sed Eust. Od. 1837, 50 (2, 168, 8 St.) cft. Bühler **329** ἠλδομέναι H: accent. Mus.; ‘pro ἑλδ- [Hom.]’ Guyet. Pears. 353 | ἐφιεμέναι H: accent. Mus. **331** ἠλεεὰ vel ἠλεὲ̣ H: Mus. | τὸ ἔκ⸢φρον⟩ ci. La. | nov. gl. ἤλεε H: accent. Mus., contin. Schm. | νήλεος H: Mus. **332** ἥμαρτεν H: spir. Alb. tacite | v. gl. 375 **333** de vulgari ἠλεκάτε v. Schulze Kl. Schr. 357 **334** ἠλέκτρον H: accent. Mus. | ἀλλότυπον et K = Σ; ὑαλότυπον Salm. in Solin. p.761 **335** ἠλέκτρος H: accent. Mus. | ἠριδάνου H: accent. Mus. | δεῦρο κομ. ci. La. | τῶ αἰγείρω H: Mus. | ἠλιάδων H: spir. Mus. **336** le. ἠλέκτρων H: Scal. Guyet. Heins. al. = Ap. S. | ἢ ἠλέκτωρ π(αρὰ) οὗ φησὶν χρῆσις τῆς ἠλέκτρου τε οὐσίαν (τε sscr.) H: Schm.; τῆς v. infra | ἢ ὁ ἀλέκτωρ H: Schm. coll. Ap. S. | ἀμετοκοίτης H: Mus.; ἀ. τῆς κ. Pears. 353. Alb. **338** ἠλέματος (ο inc., vix α) H **339** h. e. ἰ⟩ηλεμίστρια post Sop. La. **340** ἡ Λημνία Jens. Luc. 107 | φάρμακος H: accent. Mus. **341** ἠλενομένω H, ἠλαιν- Mus.: ἀλγυνομένῳ Alb.; ‘h. e. αλ⟨αστ⟩αινομενῳ’ La. | ὀδυνομένω H: Mus. **342** ἠλίθεος H: Mus.

343 *ἠλεός· ὁ μωροποιός (ξ 464) g^{3}AS^{12}Br^{48}. μάταιος S^{12}, ἄφρων, ἠλίθιος Hom.

344 *ἠλεύατο· ἐξέκλινεν, ἀπέφυγεν AS^{8}. ἐφυλάξατο. ὑπεχώρησεν (N 184 . .) Hom.

345 ἠλεώτερος· ὁ μάταιος D

346 †⟩ηληθμῷ· κηληθμῷ

347 ἡλήλατο· ἐπεπήγει. ˌἐμπέπηγεν (Ε 400) AS^{1}. [ἦλθε, παρεγένετο] Hom.

348 ἡλιάδες· αἱ κατάχρυσοι κλῖναι D

349 ἡλιαίης· θέρμης. αὐγῆς D

350 ἡλιαία· τὸ δικαστήριον. διαφέρει δὲ ἐκκλησία καὶ βουλὴ καὶ ἡλιαία Att.

351 ἡλιάσαι· ἐν τῷ ἡλίῳ ἀπ⟨λ⟩ῶσαι, ἢ θερμαίνεσθαι ἐν ἡλίῳ D

352 ἠλίβατον· ὑψηλήν, ἄβατον, ἧς ἐστιν ἀλιτεῖν βαίνοντα, δυσπρό⟨σ⟩βατον (Θ 243). ἄλλοι δὲ ἣν ἥλιος πρώτην βάλλει. οἱ δὲ τὴν ἁλὶ βεβηκυῖαν. Στησίχορος (PMGF fr. 254) δὲ Τάρταρον ἠλίβατον τὸν βαθὺν λέγει. ἔνιοι ἠλίφατον ἀποδιδόασιν, ἡλί⟨ῳ⟩ φαινόμ⟨εν⟩ον D

353 *ἠλίβατος· ὑψηλή (Ο 273) g^{4} Hom.

354 *ἠλιβάτοισιν· ὑψηλοῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 560 [37, 1011, 13 M.]) (v^{3}AS^{15}Br^{52}) Greg.Naz.

355 *ἡ λιγνύς· ὁ καπνός AS^{17}

356 ἠλίζοντο· ἠθροίζοντο

357 †ἡλίηνεν· κατέκλυσεν

358 *ἤλιθα· ἀθρόως, δαψιλῶς S^{26}, χύδην· παρὰ τὸ ἅλις (ε 483). οἱ δὲ μάτην, εἰκῇ (Callim. h. 5, 124. Ap. Rh. 2, 283 . .) Ap.S.

359 ἠλίθιον· μάταιον, ˌἀναίσθητον (g^{2}Σ), *μωρόν, ἀνόητον, ἄφρονα (vg^{2}AS^{13}Br^{51}Σ) D+Att.

360 ἠλιθιότης· παντελῶς ἀπόγνωσις (Plat. Theaet. 176e . .) Att.

---

343 μάταιος Schol.; Su η 204 (Δ); E. Gen. 147 Mill. (EM 425, 47) **347** ἐμπέπηγεν cf. Su η 208 (Δ) **348** EM 427, 23 **352** Ph η 119; Schol. Luc. 236, 22; – δυσπρόβατον Schol. Ap. Rh. 2, 169; ἣν – βάλλει Ap. S. 83, 25; Orion 67, 10; Σ η 61 **353** Σ η 61; Ap. S. 83, 25; Schol.. **358** – δαψιλῶς Schol.; ἀθρόως E. Gen. 148 Mill. (EM 428, 3); ἀθρόως et χύδην Ap. S. 83, 26; – χύδην Schol. ι 330; μάτην Schol. Callim. hy. 5, 124 **359** μάταιον Scholl. Pind. Pyth. 3, 20b = 11. Theocr. 16, 9b; – ἀναίσθητον lex. rhet. 262, 5; μάταιον et ἀνόητον cf. lex. Greg. 165, 10 (LGM 178, 10); ἀναίσθητον et ἄφρονα Σ η 62; ἀναίσθητον cf. Hdn. epim. 48.

---

346 κηλιθμῶ H: Kust. Jens. Luc. 107 (correct. le.) **347** incl. ad ἤλυθεν (cf. gl. 394) ret. Alb. **348** καιναί H: Schr. = EM **349–51** ἠλι- H: spir. Alb. tacite **351** ἡλιᾶσαι H: accent. Mus. | ἁπῶσαι H: Mus. | θερμαίνειν Conom. 1969, 16, c. ex. neogr. **352** δυσπρόβατον H: Reisk. | ἀλὴ H: Mus. | ἡλιφαινόμον H: Mus. **357** ἐδίῃνεν (Kust.)· κατέδευσεν ci. La.; ἠλέηνεν· κατέκαυσεν (Mein.) Herw. Versl. 190 **358** ἠλιθὰ H: accent. Ald. | ἅλυς H: Mus. | μετὰ τὴν H: Mus. **360** ἠλιθιώτης H: Ald. | v. l.: gl. ε 894

361 *ἥλικα· ἴσον τῷ χρόνῳ (Eur. Med. 246) AS^{18}
362 ἥλικες· ὄρχεις
363 †ἥλισκεν· ἔπεσεν
364 *ἡλίκην· μεγάλην. τηλικαύτην AS^{22}
N.T. **365** ἡλικία· μέγεθος σώματος. μέτρον τι (Ev. Matth. 6, 27 ..)
366 ἡλίκον· ποταπόν. *μέγα vg^{9}AS^{21}Br^{54}Σ. ὁποῖον Br^{54}
D **367** ἡλίνδησε· κατεπάλαισεν
D **368** ἡλινδημένη· γεγυμνασμένη
369 *ἧλιξ· ἡλικιώτης vg^{12}S^{29}
D **370** ἡλιόκαυστος· κεκαυμένος ἐν τῷ ἡλίῳ
Hom. **371** Ἦλις· ὄνομα πόλεως (B 615)
Hom. **372** Ἥλιος· ὁ θεός. καὶ τὸ ἄστρον. καὶ ἡ αὐγή. καὶ τόπος, ἐξ οὗ [καὶ] ὁ ἥλιος ἀνατέλλει. διὰ δὲ τὸ μέτρον τρισυλλάβως ἐνίοτε (θ 271), τὸ γὰρ πλεῖστον τετρασυλλάβως Ἠέλιος
LXX **373** *ἠλισγημένους· μεμολυσμένους v^{5}AS^{20}Br^{53}(g^{5}Σ). ἠρτυμένους (Malach. 1, 7) v^{5}AS^{20}(g^{5}Σ)
Att. **374** *ἡλίσκοντο· ἐλαμβάνοντο. εὑρίσκοντο (Thuc. 4, 26, 7) AS^{14}
Hom. **375** *ἤλιτεν· ἥμαρτεν (I 375) g^{8}S^{25}, ἠδίκησεν, ἠσέβησεν
376 *ἠλιτήσας· ἁμαρτήσας AS^{16}
Greg.Naz. **377** ἠλιτόμηνα· ἐλαττούμενα τοῖς μησίν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 649 [37, 571, 14 M.])
378 ἠλιτόμηνις· ὁ μάτην ἐγκαλῶν
Ap.S. **379** ἠλιτόμηνον· πρόωρον. ὠμόν. οὐκ ἐν τῷ δέοντι μηνὶ τεχθέντα. λιπόμηνον, τὸν ἀλιτόντα, καὶ διημαρτηκότα τῶν μηνῶν ἐν τῇ κυήσει (T 118)
380 ἠλκάζοντο· ἠμύνοντο
?+Hom. **381** ἤλκησεν· ἠλκοποίησεν. ἤλκωσεν. καὶ ὠδύνησε τὴν ψυχήν· ἢ μετὰ βίας καὶ ὕβρεως εἵλκυσε, καὶ ἐβιάσατο (λ 580)
Eur. **382** ἤλλαξεν· ἄλλον ἐξ ἄλλου ἐποίησεν (Eur. Bacch. 438)
383 [ἧλους] ἥλους· λόγχας. καρφία. κέντρα

---

366 μέγα Σ η 63 **371** EM 426, 8; St. Byz. 301, 1 (η 10) **373** gl. Proph.; cf. Σ η 64; μεμολ. (E. Gud. 241, 49) **375** ἥμαρτεν Schol.; Su η 249 (Δ); E. Gen. 148 Mill. **376** Su η 249 **379** τὸν – Ap. S. 83, 27; διημ. – cf. Schol.

---

361 ἶσα H: La. = K **362** ἡλίκες H: accent. Mus.; ‘scl. διδυμοι, per comici iocum “aequales” vocati’ La. **363** v. l. gl. 397 (Kust.) **367** κατέπεσεν H: Mein. **371** ἧλις H: accent. Mus. **372** καὶ del. Herw. 1895, 345 | ἡέλιος H: spir. Mus. **374** ἡλίσκοντο H: spir. Alb. **375** ἥλετεν (ε pr. inc.) H: Mus., spir. Alb. | ἥμρτεν H: Mus. **376** ἠλητήσας H: Mus.; ‘ἀλιτήσας, uterque aor. vulgaris Lob. Phryn. 732’ La.; -ηκας Schm. **377** ἠλιτόμενα H: Mus. | ἐλαττόμενα H: Reisk. (vel ἐλαττωμένα) **378** ἠλιτομήνιεν H: Mus. **379** λιπόμ(εν)ον H: La. | ἀλίτοντα H: accent. Mus. | τῶν ἠθῶν ἐν τῇ κ. μηνῶν Ap. S., unde τῶν συνήθων μηνῶν ci. La. **380** poetae Hellenist. trib. Hollis 1998, 67 **381** ἥλκησεν et ἥλκωσεν conf. (Alb.) | num ἤλκωσεν sit nov. gl. in H (La.), dubito **383** f. l. del. Cunn. (erravit La. de spir.) | neogr. καρφί cft. La.

384 ἠλόα· ἔτυπτε, δράγματα ἔτριβεν

385 *ἦλοι· περόναι (A^{1}) [ἐπίβουλοι]

386 ἦλον· κατακεκαυμένον. λάγνον

387 ἦλοι· καρφία σιδηρᾶ D

388 ἦλος· τόπος οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οὐδὲν φύεται. καὶ τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίβουλον (Ο 128). καὶ σύμπτωμα ἐν σώματι γενόμενον (Nic. Th. 272) D+Hom.

389 ἤλυθε· ἐφοίτα

390 ἠλύγη· σκιά. καὶ ἐπηλυγισμός· ἐπισκιασμός, σκότος D

391 ἠλυγισμένος· κεκρυμμένος. ἐπεσκιασμένος. ἠλύγη γὰρ ἡ σκιὰ καὶ τὸ σκότος D

392 ἠλυγίων ὀρέων· ἐν σκότῳ κατεχομένων D

393 †ἠλυκῦσαι· σπαράξαι. φράξαι

394 *ἤλυθον· ἦλθον (g^{1}), παρεγένοντο (Δ 221 ..) (S^{9}) Hom.

395 *ἤλυξεν· ἐξέφυγεν g^{4}. ἐξέκλινεν (Λ 476) Ap.S.

396 *†ἠλύξων· φυγών AS^{5}

397 ἠλύσθη· ἔπεσεν (Ψ 393) Hom.

398 ἠλυσίη· ὁδός D

399 *ἠλύσιον· μακάρων νῆσος (δ 563) (A^{8}). εἴρηται δὲ ἐν ἴσῳ τῷ οὐ λύσιον· ὅπου οὐ διαλύονται ἀπὸ τῶν σωμάτων αἱ ψυχαί. καὶ οἱ μέν φασι περὶ Αἴγυπτον εἶναι, οἱ δὲ περὶ Λέσβον. ἄλλοι κεκεραυνωμένον χωρίον ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτά εἰσιν ἄβατα, καλεῖται δὲ καὶ ἐνηλύσια. Πολέμων (fr. 93 M.) δὲ Ἀθηναίους φησὶ καὶ ἄλλοι τινὲς τὸ κατασκηφθὲν χωρίον ἢ ⌊ἱερόν $v^{2}AS^{6}Br^{57}\Sigma$. καὶ παράδεισος $g^{3}AS^{6}Br^{57}\Sigma(v^{2})$ D+K

400 ἤλυσις· ἔλευσις. πορεία. σύνοδος D

401 ἦλφεν· εὗρε τιμήν D

402 ἦλφον· ηὗρον (Φ 79) (S^{1}) Hom.

---

390 cf. Ael. Dion. η 8 (Ph η 132); Schol. Ar. Ach. 684a (Su η 270); [Did.] 27; Arcad. 120, 14 Schm.; E. Gen. 148 Mill. (EM 428, 26); Erot. ε 76 | **391** ἠλυγὴ – Tim. ε 44 **395** Ap. S. 83, 29; ἐξέφυγε Schol. **399** καὶ οἱ – χωρίον Su η 272; λέγεται – cf. E. Gen. 148 Mill. (EM 428, 31); lex. αἱμ. η 2; ἱερόν – Σ η 67 **400** ἔλευσις Su η 274; Hdn. epim. 48 | πορεία Ph η 135; gl. Hdt. 2, 123 (LGM 202, 27) (Su η 274) **402** Schol.

385–8 ἦλ- H: accent. Mus., spir. Alb. **385** φ⟩ηλοί Schm. | περῶναι H: Mus. | ἐπίβλαι Sop. (cf. gl. ε 4646); ἐπίουροι Salm.; e gl. 388 La. **388** ἅλως οὕτω ci. La. | μαιν. κτλ ad ἠλεέ La. | 'σύμπτωμα scl. callus cf. Schol. Nic. th. 272' La. **389** ἤλυ H: Mus. olim **390** ἐπιλυγισμὸς H: Guyet. Kust. **392** le. ἠλῦγων H, ἠλύγων Mus., nescioqu. sup. ω erasum: le. Schr., -γίων Schneider, Suppl. Lexx. 98 | Callim. Hec. c. fin. fr. 18 H. trib. Hollis 1998 (2) **393** ἠλυκυσαι (acc. inc.) H; λυκῶσαι Kust.; ἑλκῆσαι Ruhnk. in Alb. Auct.; κυκῆσαι et κυκλῆσαι conf. Schm. **396** ἠλύξ . ν H, ω in ras. et φο in mg. Mus.; 'h. e. αλυξων' La. **398** ἤλυσις Kust. **399** ἴσῳ τὸ H: Reisk. | κεκραυνομένον H: Mus. | ἐμπλύσια H: Salm. Guyet. Heins. al. = E. Gen. | ἄλλους τινὰς Kust. | κατασκαφὲν H: Kust. **402** contin. et ἦυρον. ἦλφον H: nov. gl. et trsp. Heins. Kust. Alb.

Hom. **403** *ἧλω· ἐλήφθη (χ 230) vg^{2}AS^{7}**Br**^{59}Σ, ἐκρατήθη. ἐφωράθη, ἐκλάπη AS^{7}

404 *ἥλωκεν· ἥττηται AS^{6}

Hom. **405** ἠλώμην· ἐπλανώμην (δ 91)

Hom. **406** Ἠλώνη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ (Β 739)

407 *ἥλωσαν· ἐνικήθησαν AS^{4}Σ. ἐλήφθησαν vg^{1}AS^{4}**Br**^{58}Σ

Hom. **408** *ἧμα· ἀκόντισμα (Ψ 891) g9

Hom. **409** Ἠμαθίη· Μακεδονία (Ξ 226) (S^{17})

410 Ἠμαθία· τὸ αὐτό

Hom. **411** *ἠμαθόεις· ἀμμώδης (Β 77 ..) (g^{6}AS^{11}Σ)

Ap.S. **412** ἠμαθόεντος· τὴν ψαμμώδη, ἤτοι πολλὴν ἄμαθον ἔχοντα· ἐξ οὗ ὁ πολύαμμος δηλοῦται. ἢ παρ᾽ ὃν ῥέει Ἠμαθόεις ποταμός. ἢ μεσημβρινοῦ. ἢ ἀπὸ Ἠμάθου ἥρωος (Β 77)

D **413** ἠμάθυνε· διέφθειρε. κατέσκαψεν (Lycophr. 79)

Hom. **414** *ἧμαι· κάθημαι (Σ 104) AS^{15}

D **415** ἥμαιθον· ἡμιωβέλιον. διώβολον παρὰ Κυζικηνοῖς

Hom. **416** *ἦ μάλα· ὄντως λίαν (Γ 204 ..) g^{7}A^{13}**Br**^{62}

D **417** ἠμάλαψε· ⟨ἠφάνισε (Lycophr. 34). καὶ ἀμαλάψαι·⟩ κρύψαι, ἀφανίσαι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομενῳ (fr. 465 R.)

Greg.Naz. **418** ἠμάλδυνεν· ἠφάνισεν (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 292 [37, 1574, 2 M.])

D **419** ἠμμάτιζεν· ἠώρει. ἔπνιγεν

420 †ἠμάλιον· μέγα

Hom. **421** *ἦμαρ· ἡμέρα (Δ 164 ..) vg^{3}AS^{16}**Br**^{61}Σ

Hom. **422** *ἦ μάν· ἀληθῶς δή (Ν 354) [S^{18}]

Hom. **423** ἦμαρ ἀναγκαῖον· τὴν εἰς ἀνάγκην δουλείας ἄγουσαν, τουτέστιν ἀναγκαίαν, ἢ κίνδυνον (Π 836)

424 ἥμαρτεν· ἀπέτυχεν. ἠγνόησεν

---

403 ἐλήφη Σ η 68; Moer. 198, 11 (η 13 H.); Antiatt. η 11 **405** Schol. a; Su η 265 (Δ) **406** cf. E. Gen. 148 Mill. (EM 428, 22); St. Byz. 301, 11 (η 11) **407** Σ η 69 **408** Su η 276 (Δ); E. Gen. 148 Mill. (EM 428, 41); cf. Schol. **409** Schol.; cf. St. Byz. 301, 14 (η 12) **411** E. Gen. 148 Mill. (EM 428, 51); cf. Σ η 70; Schol. **412** le. Σ η 70; ψαμμώδη Schol.; ἤτοι – ποταμός Ap. S. 83, 30 **414** Su η 287 (Δ) **417** cf. Ph η 142; Schol. Lycophr. 34 **421** Σ η 71; Ap. S. 83, 32; Schol.; E. Gen. 149 Mill. (EM 428, 46); Hdn. epim. 49 **422** Schol.

---

404 ἥλακεν H: Voss. Kust. Arnald. Lect. 65. al. = K **411** ἠμαθώης H: Mus. **412** ἀμαθίαν H: Mus. | παρορέει ἢ μαθόης ποτε H: post Mus. (Ἄμαθος) Schow 339 n.12; ὁ Μαθόεις Ap. S., Ἡμαθόης Schol.^{bT} **415** ἥμαθον H: Pears. 354 | κυζικῆναι H: Mus. **417** ἠμαλάψαι H: dub. Pears. 355 = Schol. Lycophr. (-απτεν Ph) | lac. ind. Schm. (ed. min.), suppl. post Radt Cunn. = Schol. Lycophr. b et La. | ἀφανῆσαι (ῆ inc.) H: Mus. | ὀδυσεῖ H: Mus. **418** ἠφάνησεν H: Mus. **419** ἠμάλιζεν H: La. coll. gl. α 3422 **420** 'latetne μαλιον [gl. μ 187] ?' La. **422** ἦμαν H: Mus. **423** ἀγκαῖον H: Mus..

425 ἡμάρτανεν· ἀπετύγχανεν (Κ 372) Hom.
426 ἡμάρταζεν· ἐστέρησεν. ἐματαίου D
427 ἤμασιν· ἀκοντίσμασιν (Ψ 891). ἡμέραις Hom.
428 ἥματα· δασέως μὲν βλήματα, ῥίμματα, ἀκόντια· ψιλῶς δὲ ἡμέρας, ἡμέραι
429 *ἤματα πάντα· πάντα χρόνον (Θ 539 ..) (AS^{14}) Hom.
430 ἠματίη· δι' ὅλης ⟨τῆς⟩ ἡμέρας (β 104 ..) Ap.S.
431 ἠμάτιοι· ἡμερινοί, αὐθημερινοί (Ap. Rh. 2, 1032) D
432 *ἤματι τῷ· ⟨ἐν⟩ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ (Β 351 ..) g^{4}[AS^{ημο8}] Hom.
433 *ἤματος· ἡμέρας (κ 86) g^{5}AS^{12}Br^{241} Hom.
434 ἠμαυρώθη· ἠμβλύνθη. ἠφανίσθη D
435 ἤμβλυνεν· ἐτύφλωσεν D
436 ἤμβλωσεν· ἠγόνησεν. ἐτύφλωσεν D
437 ἤμβροτον· ἥμαρτον (Π 336 ..) Hom.
438 *ἤμβροτεν· ἀπέτυχεν g^{ημε10}Br^{157}, ἥμαρτεν (φ 421) Hom.
439 *ἤμβροτες· ἀπέτυχες τοῦ σκοποῦ (Ε 287) [A^{1}S^{2}]
440 ἡμέας· ἡμᾶς (Θ 211 ..) Hom.
441 *ἡμεδαποί· ἐπιχώριοι AS^{22}(g^{2}). ὁμόφωνοι. ἐνθάδιοι (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 138 [37, 1490, 3 M.]) Greg.Naz.
442 ἡμεδαπῆς γῆς· ἡμετέρας γῆς (SH ad. fr. 1079)
443 ἡμεδαποῖο· ἡμετέρου (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 90 [37, 1458, 6 M.]) Greg.Naz.
444 ἡμεδαπόν· τὸ ἀντικείμενον τῷ ἀλλοδαπῷ. τὸ ἐπιχώριον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἡμέτερον
445 *ἠμείβετο· ἀπεκρίνετο (Α 292) vg^{14}AS^{ημι23}Br^{69}Σ Hom.
446 *ἠμείφθη· ἠλλάχθη vg^{12}AS^{ημι13}Br^{67}, ἠλλάγη Σ
447 *ἤμειψα· ἤλλαξα vg^{8}AS^{ημι12}Σ
448 *ἠμελημένος· ῥᾴθυμος AS^{17}
449 ἤμειβον· ἤλλασσον
450 *ἥμεθα· καθήμεθα (Ο 740) S^{26} Hom.
451 ἠμεκτεῖ· δυσφορεῖ D
452 ἦμεν, εἶμεν· ὑπάρχειν (Λ 689) Hom.
453 ἡμένη· καθημένη (Α 358). *ἐν κόλποις βαστάζουσα AS^{19} Hom.

---

427 Ap. S. 84, 11; cf. Schol. **428** ἡμέρας Σ η 72 **430** Ap. S. 83, 33 **432** Schol. **438** Schol. η 292; ἀπέτυχεν Su η 286 (Δ) **439** Schol.; EM 428, 56 **445** Σ η 74; Schol. **446** | Σ η 75 **447** Σ η 76

425–6 ἡμ- H: Alb. tacite **425** ἐπετύγχανεν H: Kust. Bos, Obs. 123 **426** 'le. assimilatione ex *μερταζεν ortum cf. gl. 477' La. | ἠμάτου H: La.; ἠλάττου Reisk. **430** add. La. = Ap. S. **431** ἀνθημερινοί H: Mus. **432** le. ἤματι H: Mus. | add. La. = testt. **436** ἤμβλακεν H: Kust. | ἠγνόησεν H: La. | ἐτύφλωσεν ad ⟨ἠλάωσεν⟩ Conom. 1969, 296 **437** ἤμβρατον (α inc.) H: Mus. **441** ὁμόφρονοι H: Kust. Abresch. Misc. obs. 10, 1, 4 **446** ἠλλάγ(εν?) H: Mus. **453** καθημένη ante βαστάζουσα H: trsp. La. | κόποις H: Mus. = K

454 †ἦμεν· ἄν

Prov. 455 ‘ἡμένη πελειάς’· παροιμία ἐπὶ τῶν ἁπλουστάτων, κατὰ ἀντεξέτασιν τὴν πρὸς τὰς παλευτρίας πελειάδας

Prov. 456 ‘ἧ μὲν κλέος, ἧ δὲ καὶ ἦσθα’· παροιμία ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ περὶ αὐτῶν φήμῃ

Hom. 457 ἦ μέν μοι· ὄντως μέν μοι (Α 77)

Hom. 458 ‘ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο’· οὕτως ἔφη, ἤτοι ἐπεὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀλλήλοις ἀντέστραπται, οὕτω καὶ ⟨αἱ⟩ Ἀλκίνου θεράπαιναι προσεῖχον τοῖς ἔργοις πάνυ, ἀλλήλοις ἀντεστραμμέναι· ἢ ὥσπερ πυκνὰ τὰ τῆς αἰγείρου φύλλα, οὕτω κἀκεῖναι θλιβόμεναι ἐκρέκοντο (η 106)

Hom. 459 ἦ μεμάασι· προθυμοῦνται (Κ 208)

Hom. 460 *ἥμενον· καθήμενον (Α 330 ..) A[18]

D 461 Ἡμέρα· Ἀρτέμιδος ἐπίθετον (Callim. h. Dian. 236)

LXX 462 ἡμέρα· τὰ γενέθλια (Iob 3,3)

D 463 ἡμέριον· ἄνθρωπον. ἢ ἀνθρώπινον

Ap.S.+D 464 ἡμερίς· ἄμπελος· ἀπὸ τοῦ ἐξημεροῦν ἡμᾶς (ε 69). καὶ ἡ κνίδη. τινὲς δὲ ἀναδενδράδα καὶ ἐλαίαν

465 ἡμερίσιν· ἀμπέλοις (Opp. Cyn. 1, 516)

466 *ἡμερίων· ἀνθρώπων (Opp. Hal. 2, 669) S[27]

D 467 ἡμερόδρυς· εἶδος δρυός

468 *ἡμεροδρόμος· ἀλληγορικῶς AS[20] ὁ ἥλιος AS[20]Br[64]Σ

Greg.Naz. 469 ἡμεροῖ· πραΰνει (Greg. Naz. or. 2 [35, 508, 17 M.])

D 470 ἡμεροκαλλές· τῶν σπορίμων ἄνθος. ἢ στεφάνωμα. οἱ δὲ ἐρίου βάμμα φοινικοῦν. οἱ δὲ ἄνθος πρὸς μίαν ἡμέραν ἀκμάζον (Cratin. fr. 105, 5 K.–A.). οἱ δὲ τὴν νάρκισσον βοτάνην

D 471 *ἡμερόκοιτος· ὁ κλέπτης (Hes. op. 605) [vg[5]]

---

455 Paus. η *11 (Σ″ [Ph η 148. Su η 290]); Prov. Bodl. 469 **456** Paus. η *10 (Σ″ [Ph η 149. Su η 291]) **457** cf. Schol. **458** cf. Schol. b **459** cf. Schol. **460** cf. Su η 293 (Δ); Schol. **461** cf. Paus. perieg. 8, 18, 8 **464** Su η 304; – ἡμᾶς Ap. S. 84, 1; ἄμπελος Schol.; E. Gen. Mill. 149 (EM 429, 11); Schol. Ar. Ach. 997; Hdn. epim. 49 **466** Schol. Opp.; cf. E. Gen. Mill. 149 (EM 429, 24) **467** cf. Theophr. h. pl. 3, 8, 2 **468** ἥλιος Σ η 77; E. Gen. 149 Mill. (EM 429, 42) **470** cf. Σ‴ (Ph η 152. E. Gen. 149 Mill. [EM 429, 43]); Poll. 6, 106 **471** Su η 307 (Δ); E. Gen. 149 Mill. (EM 429, 37); Hdn. epim. 49; Scholl. Hes.; Opp. hal. 2, 408

---

454 v. l. gl. 288 (Mus.); nisi leg. ἦ μὲν ἄν· ⟨…⟩ (Plat. Gorg. 501d al.) **455** πηλείας H: Mus. = Prov. | παλεύτριας H: accent. Mus. **456** contin. H: nov. gl. Mus. | οἱ μὲν … οἱ δὲ H[2] | ad formam sententiae cf. Haupt Op. 2, 473 **457** ἤ H: accent. Mus. **458** τὰ αἰγείρου H: Mus. | ἀλλήλων H: Heins. Kust. | ἐπέστραπται H: Heins. Kust. | ⟨αἱ⟩ Mus. | θεραπέναι H: Mus. | ἀλλήλων H: Heins. Kust. = Schol. | ἀπεστραμμέναι H: Heins. Kust. = Schol. | ἐκθέροντο H: La. **459** ἡ H: accent. Mus. **462** ἡμέρεα H: Ald. **464** κνί H (comp. non dispicor), κνίδος Mus., κνίδη Alb. = Su **470** ἡμεροκαλες H: Alb. = testt.

472 ἡμερολόγιον· μέρος τι τῶν περὶ τὴν κύστιν D
473 ἥμερον· τὸ ἔλαιον D
474 ἥμερος ὕλη· ἡ λεπτόφυλλος δρῦς D
475 ἡμερότητος· πραΰτητος (Plat. rep. 410d) D
476 ἡμεροῦν· Κράτης τὸ τὴν γῆν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι (fr. dub. 58 K.–A.). τιθέασι δὲ καθόλου ἐπὶ τοῦ γεωργεῖν τὴν λέξιν D
477 ἤμερσεν· ἐστέρησεν, ἀφείλετο (h. Cer. 212). τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἡμάρτιζεν D
478 †ἠμερτόν· ἐπέραστον
479 †ἡμερωλίας· τοὺς ἐν αὐλῇ διακόνους D
480 ἡμερωρεῖν· ἡμεροφυλακεῖν D
481 ἡμερωσάμενοι· πραΰναντες
482 ἡμέων· ἡμῶν (Γ 101) Hom.
483 *ημην· ἀλλ᾽ οὖν. ἀλλ᾽ ὅμως Σ. ὄντως δή (B 291) gA^{2}Σ. ἢ ἐκαθήμην (Z 336) gS^{1}
484 †ἤμυνεν· ἥμαξεν D
485 ἡμιάρτιον· εἶδος ἄρτου ἡμικυκλῶδες (Sophr. fr. 26 K.–A.) D
486 ἠμείβετο· ἀπεκρίνετο (A 292) Hom.
487 *ἡμιδαής· ἡμίκαυστος (Π 294) g^{6}AS^{16}Br^{192}Σ Hom.
488 ἡμιδανάκιον· νόμισμα ποιόν D
489 †ἡμιδαπός· ἐπιχώριος. ἡμέτερος
490 ἡμιδεᾶ· τὰ οὐχ ὁλόκληρα
491 ἡμιδιπλοίδιον· ἱμάτιον μικρόν· οἱ δὲ ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον, ὅπερ ἔνδοθεν ἐφόρουν (Ar. Eccl. 318) D
492 ἡμιδωδέκατον· τὸ ἡμίχουν D

---

473 Su η 304 med. **479** Ph η 154? **480** Paus. η 12 (Σ″ [Ph η 155. Su η 312]) **482** Schol. **483** – δή Σ η 78; ὄντως δή EM 416, 41; Schol. K 322; Schol. Plat. Ap. 22a (25); ἐκαθήμην Su η 321; E. Gen. 149 Mill. (EM 430, 7) **485** Athen, 3, 110b **486** Schol. **487** Σ η 79; Schol.; cf. Schol. Nic. al. 55b **491** cf. Σ‴ (Ph η 157. E. Gen. 149 Mill. [EM 430, 46]); Schol. Ar. (Su η 325); Poll. 7, 49

---

472 deesse expl. huius et le. gl. seq. cens. Herw. 1895, 345 | κύστην H: Mus. **474** λεπτόφυλος H: Jun. Salm. = Phav. **475** ἡμερώατος (sic) H: Alb. | πραΰτατος H: Alb. **476** ἡμερουνκράτ(ες?) H: Mus.; Crateti Mallotae trib. Mein. FCG 2, 1, 251 **477** ἡμάρταζεν (gl. 426) aut ἠμέρτιζεν La. **478** v. l. gl. ι 630 (post Mus. Schm.) **479** ἡμερώρους Sop.; vel ἡμερώρας La. **480** ἡμεροφυλακτεῖν H: Alb. = testt.; cf. Lob. Phryn. 574–5 **483** ἤμην H, ἦ μὴν Mus. **484** ἐμίηνεν Schm.; ἐσ⟩ικύασεν La. | ἥμαξεν Voss.; ἤμυξεν Pears. 356 **485** ἡμίαρτον H: Schm. = Athen. **487** ἡμιδακὶς H: Mus. = ΚΣ **489** ἡμίδαπος H: accent. et v. l. gl. 444 Mus. **490** ἡμίδεα H: accent. Pears. 356. Kust. **492** ἡμιχοῦν H: accent. Mus.

D **493** ἡμίεκτον· τὸ τετραχοίνικον, ὅ ἐστιν ἥμισυ τοῦ ἑκτέως. ὁ γὰρ μέδιμνος χοινίκων τεσσαρακονταοκτώ· οὕτως ἕκτον ὀκτὼ χοίνικες. καὶ τὸ ἡμιωβέλιον (Crat. com. fr. 22 K.–A.)

D **494** ἡμικόγγιον· μέτρον οἴνου. οἱ δὲ ἡμιχοίνικον

D **495** ἡμίκοπον· ἡμίπλευρον

D **496** ἡμίκραιρα· ἡμικεφάλαιον. σιαγόνος τὸ ἥμισυ (Ar. Thesm. 227)

497 *ἡμικύκλιον· ἡμισφαίριον AS[11] Br[65][v[ημε7]g[4]]

D **498** ἡμίκυπρον· ἥμισυ μεδίμνου (Hippon. fr. 148a W. = 13 Degani)

D **499** Ἡμιλάμιον· μέρος Μεσαπίων (gl. Ital. 164 K.–A.)

D **500** ἢ Μιμαλλόνες· μαινάδες νύμφαι, αἱ βάκχαι

D **501** ἡμιμέγιστον· ἡμιμναῖον

D **502** ἡμίμιτρον· ὕφασμα, ὃ ἐκάλυπτε τὸ ⟨…⟩

503 ἡμίνα· κοτύλη (Sophr. fr. 100 K.–A.)

Hom. **504** *ἥ μιν ἀνώγει· ἥτις αὐτόν … (N 329) AS[14]

Hom. **505** *ἡμῖν ἀπό· ἀφ᾽ ἡμῶν (A 67) A[17] [ἡμῶν· ἡμῶν] λέγεται δὲ καὶ ⟨ἡμῖν⟩ αὐτοῖς

D **506** ἡμιόγδοον· οἱ δύο χοεῖς

D +K **507** ἡμιολία· ἡ δίκροτος ναῦς. *τὸ ἥμισυ τοῦ κεφαλαίου v[ημε13]AS[20]Br[68] Σ(g[8])

508 ἡμιόλιον· πλοῖον μικρόν

D **509** ἡμιόλιος· †δρικητής. καλεῖται δὲ καὶ ἀριθμός τις, καὶ λόγος ὁ τὸ ἥμισυ ἔχων ⟨καὶ ἄλλο ὅλον⟩

D **510** ἡμιόνιον· πόας εἶδος. καὶ ὄρνις ποιός

511 *ἡμίονος· μούσμων ἢ μοῦλα A[22]

D **512** ἡμίοποι· οἱ μὴ τέλειοι αὐλοί· τίθεται δὲ ⟨καὶ⟩ ἐπὶ ἄλλων μὴ τελείων (Aesch. fr. 91 R.)

---

493 cf. Schol. Ar. Nub. 643a (Su η 326); Harp.[epit.] (Σ″ [Ph η 162. Su η 328. E. Gen. 149 Mill.]); lex. rhet. 262, 28; ἥμισυ τοῦ ἑκτέως cf. Su η 327 (Δ) **496** cf. Su η 333 (Δ); EM 430, 29 **498** Poll. 10, 113 (cit. Hippon.) **500** Σ″ (Ph η 164. Su η 336) **502** Poll. 10, 191 **507** | Σ η 81 **509** καλεῖται – cf. Harp.[epit.] (Σ″ [Ph η 170. Su η 343. E. Gen. 149 Mill. (EM 430, 35)]); Poll. 4, 164 **510** cf. Diosc. mat. med. 3, 134 | **512** Ph η 171; Poll. 6, 161 (cit. Aesch.); Psell. poem. 6, 345

---

493 τετραγωνικὸν H: Mus. | ἕκτεος H: Schm. | κυνικῶν H: Mus. | ἕκτον (sic) ἐκ τῶν χοινικῶν H: Mus.. **494** ἡμικόλλιον H: La. ‘ex ord. cf. Metrol.Script. I [250, 12] 251, 1 Hultsch; ἡμικόριον [Alb.] plerique immemores κορον esse 450 litr. nostrarum’; ἡμικαδ(δ)ιον Pears. 356 coll. Poll. 10, 71 **496** ἡμίκραινα H: La. coll. Lob. Phryn. 328 **499** ‘an Ημιλευκανοι?’ La. | μέτρον Kaib. **500** ἡμιμαλλόνες H: Pears. 356; αἱ Μιμ. Kust. **501** ἡμιμέγιστον H, ον perdub. sed iterum scr. Mus. | μιόμναιον H: ἡμίμναιον Mus., accent. Schm. tacite **502** ὃ ἐκαλύπτετο H: La., suppl. e. g. ⟨τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος⟩; ᾧ ἐκαλύπτετο ⟨τὰ ἱερὰ κανᾶ⟩ Kust., ⟨τὰ ἄρρητα⟩ Pears. 356 **504** ἥ Schm. = Hom. (‘non intellexit K’ La.) | ἀνοίγει H: Schm. = Hom. **505** le. ἡμῖν H: Mus. | nov. gl. ἡμῶν[2] H: contin. et suppl. La.; ab hoc v. ad fin. del. Mus. **509** δίκροτος Mus.; ληστρικης ⟨πλοιου ονομα⟩ La. | ⟨καὶ ἄλλο ὅλον⟩ Schm. = Ph **511** μουσμῶν H: accent. La. **512** ⟨καὶ⟩ Mus.

513 ἡμίοπος· αὐλὸς ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίοπος θράσος D

514 *ἡμιπέλεκκα· τὰ μὴ ἑκατέρωθεν ἐστομωμένα (Ψ 883) AS^{18} Hom.

515 ἡμιπέλεκκον· τριμναῖον ἢ τετραμναῖον ἢ πεντάμνουν· τὸ γὰρ δεκάμνουν πέλεκυς καλεῖται παρὰ Παφίοις D

516 *ἡμιπέλεκκα· πελέκεις μονοστόμους (Ψ 883) g^{5}AS^{15} Hom.

517 ἡμίπολον· τὸ ἥμισυ τοῦ πόλου [ἤγουν τοῦ οὐρανοῦ] D

518 *ἡμισείας · τὸ ἥμισυ μέρος (Thuc. 5, 20, 3 ..) AS^{27} Att.

519 ἡμισάλευτος· ἐξ ἡμίσεος σεσαλευμένου. σαλεύονται γὰρ αἱ κινήσεις. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μεθυόντων D

520 ἡμίσικλον· νομισμάτιον D

521 ἥμισυ, †ἢ ἥμισυ· τὸ ἡμίεκτον καὶ συνημμένως ἥμισυ τὸ ἡμίεκτον. ἔστι δὲ καὶ νόμισμά τι D

522 ἡμισύθλαστον· ἡμισύθραυστον D

523 ἥμισυ τρίτον· δύο ἥμισυ. Ἀρχίλοχος (fr. 243 W.) D

524 ἡμιτιεύς· ἡμισευτής D

525 ἡμίτιον· τετράχουν D

526 ἡμίτομος· ἔκπωμα D

527 ἡμιτύβιον· λινοῦν ἔνδυμα, ἢ σινδόνιον δίκροσσον D

528 †ἡμιτύγια· τὰ ἡμισυδελφάδη. Λάκωνες D

529 *ἡμιτυμπάνιστος· ἡμιθανής AS^{19}

530 *ἡμιφάριον· ἥμισυ ἱματίου vg^{10}AS^{28}Br^{71}Σ

531 ἡμίφατον· ἥμισυ ⟨...⟩ D

532 *ἠμί· φημί (Ar. Nub. 1145) S^{29}. ἐνίημι

533 †ἠμίφθη· ἠλλάχθη

---

513 Athen. 4, 177a; Poll. 4, 77 **514** cf. Ap. S. 84, 3 **516** cf. Σ″ (Ph η 172. Su η 348); Ap. S. 84, 3; Schol. Ψ 856 **526** Pamph. ap. Athen. 11, 470d; Poll. 6, 95. 160 **527** le. Σ^{A} η 85; Erot. fr. 50; δίκροσσον Σ″ (Ph η 173. Su η 353. E. Gen. 149 Mill. [EM 430, 30. E. Sym.^{V}]); Schol. Ar. Plut. 729; Psell. poem. 6, 407 **529** Poll. 6, 161 **530** Σ η 84 **532** Schol. Ar. (Su η 322)

---

513 ‘immo ημιοπον θρασος audacia deminuta’ La. **514–15** le. -πέλεκ- H (K): Mus. **515** ad ἡμιπέλεκκον neut. cf. Fränkel 1933, 150 | πέλεκυ H: Mus.; cf. gl. π 1313. Be. 1, 451 **516** ἡμιπέλεκας H (K): Mus. | πέλεκας H: HSt. (teste Schm.) **517** ἀν̅′(ου) H: Mus. | incl. Schm. tacite **518** ἠμίσσ(ας) H, ἡμίσεας Mus.: La. = K^{AcS} **519** ἡμισάλεκτος H: Mus. | σεσαλευομένον H: Mus. ο pr. del. (sed ον sscr. H, nec est α) | σαλεύοντες H, corr. m.1 | τάσσονται H: Schm. | τάσσ. ἐπὶ τῶν μεθ. ante σαλεύονται trsp. Reisk. Schm. **520** ἡμισύκλιον H: post Salm. (-σίκ-) La. coll. Ios. Ant. 7, 318 **521** ‘ft. ημισυ και μισημισυ (cf. ad gl. μ 1945) ημιεκτον ⟨και το ημισυ⟩’ La. | νομίσμ(α)τ(α?) H: Mus. **522** ἡμισύσταυλον H: La.; ἡμισύσταλτον Herw. Versl. 190 **525** ft. v. l. gl. 493 init. Kust.; ‘non liquet’ Schm. **526** ἡμίτομος H (Athen.): ἡνίτομον Poll., ‘rectius’ La. **528** ἡμιτέγια Salm.; ἡμίτυπα La. | ἡμιδελφάκια post Guyet (?) La. **529** ἡμιτυμπανιστὴς H (K): Scal. Pears. 356. Voss. al. **531** ‘suppl. e. g. νεκρον’ La.; priores ‘dimidium’, coll. δίφατον al. **533** ἠμείφθη H: Voss.; v. l. gl. 446

534 *ἡμίφλεκτος· ἡμίκαυστος (Cyr. in xii proph. 1, 449, 20) AS^{21}
D **535** ἡμιφωσώνιον· σινδόνων ῥάκος (Ar. fr. 826 K.–A.)
D **536** ἡμίχα· ἡμιστατῆρα
D **537** ἡμίχους· μέτρον μεδίμνου ⟨εἰκοστὸν⟩ τέταρτον
538 †ἤμιψα· ἤλλαξα
D **539** ἡμιωβόλιον· τὸ ἥμισυ τοῦ ὀβολοῦ
D **540** ἡμίωμον· ἐξωμίδα
541 *ἡμμένοι· συνημμένοι (Cyr. in Ioh. 1, 477, 9) AS^{1}Σ(g^{ημε11}). κατέχοντες AS^{1}
542 *ἡμοιρηκώς· μὴ μετέχων (Cyr. in Psalm. 69, 1004, 10) vg^{1}AS^{5}Σ(Br^{72})
Hom. **543** *ἥμονες· ἀκοντισταί (Ψ 886) vg^{3}AS^{7}. ῥήτορες. ὀρχησταί
D **544** ἡμορίς· κενή. ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νιόβῃ (fr. 165 R.)
D **545** ἡμόριξεν· ἄμοιρον ἐποίησεν
D **546** ἥμορος· ἄμοιρος
Hom. **547** *ἦμος· ἡνίκα g^{4}S^{6}Br^{234}, ὁπηνίκα AS^{6}, ὅτε (A 475) AS^{6}Br^{234}
Hom. **548** *ἥμων· ἐθέριζον (Σ 551) AS^{1}Σ
549 ἡμοσύνη· βλῆσις, ἀκόντισις. ἐμπειρία
Hom. **550** ἤματι τῷδε· ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ (υ 116)
551 ἤμπισχε· περιέσχε. περιέβαλεν (Eur. Ion 1159)
Eur. **552** *ἠμπέσχετο· ἐνεδύσατο v^{ημο2}gAS^{1}Br^{73}. ἐφόρησεν gAS^{1}Br^{73}. περιεβάλλετο (Eur. Med. 1159) v^{ημο2}gAS^{1}Br^{73}Σ
553 ἠμπισχόμενον· περιβαλλόμενον
554 ἤμπλακεν· ἠδίκησεν. *ἥμαρτεν Br^{249}
Eur.+? **555** *ἤμπλακες· ἀπέτυχες (Eur. Alc. 418) gAS^{2}. ἠδίκησας. ἥμαρτες
D **556** ἠμπολημένον· ὠνητόν
D **557** ἠμπόλησεν· ἀπέδοτο
Hom. **558** *ἠμύει· κλίνει. πίπτει. πνίγει (B 148) AS^{2}Br^{226}

---

535 Poll. 6, 161 (cit. Ar.), 7, 71 **539** Su η 345 (Δ); le. E. Gen. Mill. 150 **541** Σ η 86 | **542** Σ η 87; E. Gud. 244, 59 **543** ἀκοντισταί Ap. S. 84, 10; Schol.; Su η 357; Orion 72, 1; cf. Hdn. epim. 49 **545** Ph η 179 **546** Ph η 178 **547** ἡνίκα et ὅτε Schol. **548** Σ η 90; Schol. **552** περιεβάλλετο Σ η 88 **558** κλίνει cf. Schol.; cf. Su η 365 (Δ); Hdn. epim. 49

---

535 ἡμιφώσιον H: Heins. Pears. 356. Kust. = Poll. | ῥάκκος H: Mus. **536** ἡμίχα, μ corr. ex χ (λ?) in scr. H **537** μέτρου H: Mus. | suppl. Kust. **538** v. l. gl. 447 (Mus.) **539** ἡμιβόλιον H: Salm. Heins. Pears. 356. al. = testt. **540** ἡμιοπον (sic) H: Salm. **542** ἡμοιρικοὶ … μετέχοντες H: La. = K testt. **543** ῥήτορες ad v. l. ῥήμονες (agn. Pears. 356) cf. Schol.^{AbT} | ὀρχισταί H: Mus. **544** ἥμορις H: accent. Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **545** ἤρμοξεν H: Voss. = Ph **546** contin. ἅμορος H, ἅ del. et ἠ sscr. rubr. | Ion. cf. Be. 3, 68 **548** ἧμον H, corr. m. 1 **549** ἀκόντησις H: HSt. Thes. 1, 1654F | ἐμπορία H: HSt.; ad δα⟩ημοσύνη pert. vid. Mein. **550** le. ἥματι H: Alb. | τῶδη (?ῄ) H: Mus. **551** ἠμπιέχετο H: Voss. **552** ἠμπιέσχετο H: La. = KΣ | π(αρ)εβάλλετο H: Mus. = (K)Σ; περιεβάλετο L. Dind. 1, 162B **553** ἠμπεσχόμενον H: Kust. **554** ἤμπακεν H: Palm. | ἠδίκηεν H: Schm. **558** κλίνεται Schm.

559 *ἠμύνατο· ἐτιμωρήσατο, ἐξεδίκησεν (Act. 7,24) vg^{1}AS^{3}Br^{74} N.T.
560 ἠμύνοντο· ὑπερεμάχουν (M 179) Hom.
561 ἠμύσειε· κλιθείη. πέσειεν (B 373) Hom.
562 ἠμφιγνόουν· ἐδίσταζον ἐπιγνῶναι (Plat. Soph. 236c) D
563 ἤμυσαν· ἐξέκλιναν (Ap. Rh. 2, 582)
564 *ἠμφιάσαντο· ἐφόρησαν (4. Regn. 17, 9 v. l.) vgAS^{1}Br^{75} LXX
565 ἠμφίσταντο· περιίσταντο D
566 *ἡμωδίαν· αἱμωδίαν A^{3}
567 *ἡμωδίασαν· ἐνάρκησαν. αἱμωδίασαν (Ierem. 38, 29) AS^{2} LXX
568 ην· ψιλούμενον μὲν καὶ περισπώμενον ῥῆμα σημαῖνον ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχεν. [ἦν] δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν· καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου Ap.S.
569 *ην· τὴν ἑαυτοῦ S^{2}. ἤμην Br^{166}. ἐάν AS^{1} Br^{167}
570 ‘ἣν ἀρετὴν διαείσεται’· τὴν ἑαυτοῦ ἀρετὴν διαγνώσεται (Θ 535) Hom.
571 ἧνας· κόψας D
572 *ἤνασσεν· ἐβασίλευσεν (K 33 ..) S^{2} Hom.
573 *ἣν ἄτην· τὴν ἑαυτοῦ S^{1} βλάβην (A 412) Hom.
574 *ἥνδανεν· ἤρεσκεν Br^{231}Σ(S^{6}), [ηὔξανεν] ὡς τό· ⸤‘ἥνδανε θυμῷ’ (A 24) ἤγουν ἤρεσκε τῇ ψυχῇ A^{3} Hom.
575 *ἦν δ᾽ ἐγώ· ἔφην δὲ ἐγώ Br^{156} Att.
576 ἠνδραποδίσατε· κεκλόφατε D
577 ἠνδρωμένη· ἀνδρὸς πεπειραμένη· ἡ παῖς γὰρ ἔμπαις ἐστίν, ὡς ἠνδρωμένη (Cratin. fr. 318 K.–A.) ἀντὶ τοῦ συνελθοῦσα ἀνδρί D
578 ἠνέγκατο δόξαν· ἠγάγετο δόξαν (Ps. 28, 1 ..) LXX
579 ἠνείκαντο· ἤνεγκαν (I 127) Hom.
580 †ἥνεις· ἐνιαυσίας τῇ ἡλικίᾳ. ἀδαμάστους. ἀνιῶνται γὰρ δαμαζόμεναι (Z 94) Hom.
581 ἠνεκές· μακρόν. δι᾽ ὅλου (Callim. fr. 26, 8 Pf.) D
582 ἠνεμοειδές· ἠχῶδες

---

559 gl. Act. **561** cf. Ap. S. 84, 12; Schol. **563** cf. Schol. Ap. Rh. **566** Moer. 198, 15 (η 17 H.); cf. Su η 359 (Δ) **568** Ap. S. 84, 14; Choerob. in Theod. 2, 64, 7. 10. **569** ἤμην Σ″ (Ph η 185. Su η 366). Scholl. Aeschin. 2, 169 (383); Plat. Soph. 243b (27); Ar. Plut. 29; ἐάν Su η 367 **570** διαγνώσεται Schol. **571** Ph η 194; cf. Galen. lex. 103 (η 9) **573** cf. Schol. **574** ἤρεσκε Σ η 91; Schol.; E. Gud. 245, 17 **575** [Did.] 1; Ep. Hom. η 21; cf. Σ′ η 6 **577** Poll. 2, 18

---

561 ἠμυσείη H: Mus. | πέσοι Mus. **562** ἠμφαγνόουν H: Pears. 357 **566–7** ἡμ- et αἱμ- H: spir. Alb. **567** ἠνάρκησαν H: Mus. **568** ἧν H | nov.gl. ἣν H: contin. et ἣν incl. Pears. 357. Alb. **569** ἣν H | ἡμὴ ἐάν (sic) H: Schm. **570** contin. H: nov. gl. Schm. | διακίσεται H: Mus. **571** ἦνας H: spir. Cob. Mnem. 10, 1861, 60–1 **572** ἤνασεν H: Mus. **574** incl. damn. Schow 342 n. 3, conf. ἥνδανεν cum ἥλδανεν **575** spat., sed ἢ post scr. H: del. et ἡ scr. rubr. **576** spat., sed ἡ post scr. H: del. et ἡ scr. rubr. **577** ἠνδρωμένος H: Mus. **579** ἠνείγκαντο H: Alb. = Hom. **580** v. l. gl. 608 (La.) **582** ἠνεμέδες H: Schm.

583 ἠνεμόεν· ὑψηλόν, μετέωρον

Hom. **584** ἠνεμόεσσα· καταπνεομένη ὑπὸ τῶν ἀνέμων (Β 606)

Hom. **585** *ἠνεμόεσσα· ὑψηλή (AS[3]Br[193]Σ), καταπνεομένη ἀνέμοις (Β 606) (Br[193])

586 *ἤνεμος· ἄνεμος A[2]

587 *ἡ νεοθηλής· νεωστὶ βλαστήσασα vg[ηνι2]AS[5]Br[77]

Hom. **588** ᾔνεον· ἐπῄνουν, συγκατετίθεντο (Γ 461)

Hom. **589** ἠνείπαπε· ἐπέπληξεν (Β 245)

Hom. **590** *ἤνερθεν· κάτωθεν (Λ 252) AS[4]

LXX **591** *ἤνεσε· συγκατέθετο AS[1], ἢ κατέθετο (Sir. 47, 6 v. l.)

592 ἠνέσχετο· κατεδέξατο

Hom. **593** ἠνήνατο· ὑπερηφάνησεν (Σ 450 v. l.)

LXX **594** *ἡνίαι· λῶρα (A[16]) χαλινοῦ (Nah. 2, 4). ἐξουσία (1. Macc. 6, 28) (A[16]) [v[1]g[5]]

595 *ἠνιάθη· ἐλυπήθη vg[7]Br[81]. ἐθλίβη v[7]

596 ἡνίαις· [χώροις. τόποις. ἢ] *λώροις v[1]g[5]AS[9]Br[78]Σ τῶν χαλινῶν (Cyr. epp. Pasch. 77, 560, 19 M.) v[1]Σ

597 *ἡνία σιγαλόεντα· λῶρα πεποικιλμένα (Ε 226 ..) AS[11]

598 ἠνιδάικτος· ἡμιθανής

LXX **599** *ἡνίκα· ὅτε, ἢ ὅταν (Prov. 1, 26 ..) vg[6]AS[15]Br[82]

Att. **600** *ᾐνίξατο· ὑπεσήμανεν (Plat. Theaet. 152c ..) vg[3]AS[12]Br[79]

Hom. **601** *Ἠνιοπῆα· ὄνομα κύριον (Θ 120) AS[10]

602 *ἤν[ι]οπι· λαμπρῷ (Π 408) S[1]

603 ἤνιος· τελείου. νέου. παρὰ τὸ ἦνις (Ap. Rh. 4, 174)

604 ἡνιοχάρτης· διδάσκαλος ἱππικῆς τῶν νέων. Λάκωνες

605 *ἡνιοχεῖς· ἐλαύνεις ἵππους (AS[14]), ὁδηγεῖς

606 ἡνιόχησον· διοίκησον, οἰκονόμησον, κυβέρνησον

Hom. **607** ἠνίπαπε· διὰ λόγων ἐπέπληξεν, καὶ καθήψατο, *ἐλοιδόρησεν (Β 245) (A[ηνε6])

608 ἦνις· ἐνιαυσίας. ἀδαμάστους (Ζ 94)

---

584 cf. Schol. **585** E. Gen. 150 Mill. (EM 431, 42); ὑψηλή Σ η 92; cf. Schol. **588** Schol. **594** cf. E. Gen. 150 Mill. (EM 432, 17); Hdn. epim. 50 **596** | cf. Σ η 93 **597** cf. Schol. **599** gl. Prov. **607** ἐπέπληξεν Schol.; ἐλοιδόρησεν E. Gen. Mill. 150 (EM 431, 50) **608** Su η 394 (Δ); Schol.; E. Gen. 150 Mill. (EM 432, 3) | Schol.[T]

---

583 ἠνεμόν H: Mus. | μεταίωρον H: Mus. **585** ἠνεμόησσα H: Mus. | κατεπνεομένη H: Mus. **587** βλαστήσας H: Alb. = K **589** ἠνέπατι H: Mus. | ἐνέπληξεν H: Alb. **590** h. e. ἔνερθεν (Guyet) **591** ἤνεσσε H: Alb. = K **593** ὑπερ ͺ φάνησεν H: Mus. **594** v. l.: gl. ι 677 **596** incl. Kust. (χ. corr. pro λώροις, τ. synon. add.) | λῶροι H: Ald. = K **597** ἠνιάσι γαλοῦντα H: Mus. **598** ἡμιδάϊκτος Mus. **601** ἠνιοπήια H (K): Mus. **602** ἠνιόπι H: Mus. = K **603** ἠνιὸς H: accent. Mus. | ἠνίς H: accent. Mus. **604** ἡνιοχάρατης H: Voss.; δειγματοάρτης cft. La. **607** ἔπληξεν H: Cob. 1881, 374 = Schol. | ἐλοιδόρισεν H: Mus. **608** v. l.: gl. 580 | ἠνὶς H: accent. Mus. (qui et -εις: -ις Heins.)

609 ἤνοιγεν· ἐκέλευσεν
610 ἤνοισται· προσηνέχθη, προσήνεκται
611 ἦνον· ἤνυον (γ 496) Hom.
612 ἤνοπα· λαμπρὸν πάνυ. ἔνηχον. διαφανῆ (Π 408). καὶ ὄνομα κύριον (Ξ 445) Hom.
613 *ἠνορέην· ἀνδρείαν (S[5]), εἶδος ἀρετῆς (Ζ 156) Hom.
614 ἠνορέηφι· τῇ ἀνδρείᾳ (Δ 303) [ἠνόησεν· ἀνδρεία] Hom.
615 ἦνθον· ἦλθον (Callim. h. Cer. 74) D
616 *ἤν ῥα· ἦν τινα δή (ξ 7) (S[ηνο3]) Hom.
617 ἦνται· κάθηνται (Eur. Bacch. 38) Eur.
618 *ἤντεον· ἀπήντων (Η 423) AS[5](vg[1]) Hom.
619 *ἤντετο· ἀπήντησε (AS[6]), συνήντα, ἤντησεν (Π 788) Hom.
620 ἤντησα· συνήντησα, ἀπήντησα (Δ 375) Hom.
621 ἠντία· ἀντεῖχεν, συνήντα
622 ἠντίασας· συνήντησας, *ἀπήντησας AS[7]
623 ἤντησεν· ἀπήντησεν (Ζ 399). ἱκέτευσε. Θουκυδίδης (2, 40, 4 v. l.) δὲ τὸ ἠντιώμεθα ἐπὶ τῷ ἐναντιώμεθα D
624 *ἠντιβόλει· παρεκάλει (Lys. 1, 25 codd.) vg[3]AS[4] Att.
625 ἤν τινα· ἐάν τινα (Η 39) Hom.
626 *ἧντο· ἐκαθέζοντο (Γ 153) Br[210] Hom.
627 *ἤν τοι· ἐάν σοι. ἢ ἐάν τινά σοι (Ο 32) AS[8] Hom.
628 †ἤντοτε· ὑπήντησεν
629 ἦν τοι ὅτ᾽ ἦσαν· ἔν τινί ποτε ⟨χρόνῳ⟩ ἦσαν D
630 ἤ νυ· ἢ ἄρα (σ 331) Hom.
631 ἢ νῦν· ἢ ἐπὶ τοῦ παρόντος (Α 27) Hom.
632 ἤνυσα· πεπόρευμαι
633 ἤνυσεν· ἐπέρανεν, ἐπέρασεν (δ 357). ἐτέλεσεν. ἔκτεινεν. κατέβαλεν (Eur. Tr. 600) Hom.+ Eur.

---

612 λαμπρὸν et ὄνομα κύριον Apion 240, 18 L. (LGM 318, 18); λαμπρόν cf. E. Gen. 150 Mill. (EM 432, 36) **613** Su η 397 (Δ); cf. E. Gen. 150 Mill. (EM 432, 46); Hdn. epim. 50 **614** Schol. **618** Schol. **619** ἀπήντησε cf. Schol. Δ 133; E. Gen. 150 Mill. (EM 432, 57); συνήντα – cf. Su η 401 (Δ) **623** Schol. | **626** Schol.

---

609 h. e. ἤνωγεν Kust. Arnald. Lect. 66 (Hes. op. 68 c. Schol.) **610** 'h. e. ηνυσται' La., vix recte **611** expl. ἤνοον H: Mus. **612** contin. H: nov. gl. rubr. | ἔνιχον H: Salm. Voss. Perg. **613** ἠνόρ H: Mus. **614** ἠνορεήφι H: accent. Mus. | nov. gl. ἠνόησεν· ἀνδρεία H: del. Mus.; contin. ἠνορέησιν· ἀνδρείαις Schow 343 n. 8 **615** contin. H: nov. gl. rubr. | le. ἤνορον H: Piers. Verisim. 118 **617** contin. H.: nov gl. rubr. **618** ἀπήντουν H: Alb. = K **622** ἠντιάσας H: accent. La. | συναντήσας H: La. | ἀπαντήσας H (K): La. **623** τὸ ἐνηντιώμεθα (cf. Ar. Av.385) ἐπὶ τοῦἠναντιώμεθα Cob. 1875, 297. 1881, 374; cf. Rutherford, New Phryn. 81 **626** ἐκαθέζετο H: Biel **627** ἢ ἄντι. τινά σοι H: La. = K **628** v. l. gl. 619 (Mus.) **629** ἤν τ᾽ ὀπότ᾽ H: Nauck Mél. 3, 374 | suppl Mein. 1858, 564 **630** ἠνὺ H: Mus.

634 *ἤνυστρα· αἱ κοιλίαι τῶν βοῶν AS^4, ἢ τὸ παχὺ μέρος αὐτῶν S^4(A^3 Br^{83}Σ)

D **635** ἤνυστρον· ἡ πρώτη κοιλία τῶν μαρυκαζομένων ζῴων (Ar. Equ. 356). οἱ δέ ὑπογάστριον ἡδυσμένον. οἱ δὲ τὸ κόλον

Eur. **636** ἤνυτον· ἤνυον. ἐτέλουν (Eur. Bacch. 1100)

Hom. **637** ἠνώγεα· ἐκέλευον (ι 44)

Hom. **638** *ἠνώγει· ἐπιτάσσει, ⌊κελεύει (Z 170) AS^2

Hom. **639** *ἤνωγον· ἐκέλευον (I 578) A^1

640 ἤνωρ· ἄρχων

Eur. **641** ⟨ἧξις·⟩ εἰσέλευσις, παρουσία (Eur. Tr. 396 v. l.)

642 ἡνῶσθαι· συνῆφθαι (Cyr. in xii proph. 2, 596, 11 ..)

N.T. **643** *ἥξει· ἐλεύσεται vg^{1}A^{7}Br^{84}. ἔλθῃ (Ep. Hebr. 10, 37) vg^{1}AS^7

LXX **644** ἧξεν· συνεπείσθη, ὑπήκουσεν (Sap. 18, 25)

Att. **645** *ἠξίου· παρεκάλει (Dem. 18, 87 ..) v^{3}AS^{9}Br^{86}(g^4)

Eur. **646** *ἠξίωσε ναίειν· ἄξιον ἡγήσατο οἰκεῖν (Eur. Alc. 571) v^{2}AS^{8}Br^{85}

Hom. **647** ἢ ὁδόν· ἢ ἐπὶ ὁδόν· ἢ εἰς ἐνέδραν (A 151)

648 ἢ οἵ· οἵτινες ἀληθῶς

Hom. **649** *ἠοῖ· τῇ ἡμέρᾳ (H 331 ..) S^5

D **650** Ἠοῖαι· ὁ κατάλογος Ἡσιόδου (p.1 M.-W.)

Hom. **651** ἠοίην· ὀρθρίαν. ἢ τὴν πρὸς ἀνατολήν. ἢ τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι ἕκτης ὥρας χρόνον (δ 447)

D **652** Ἠοίην· τὸν Ἄδωνιν. Πανύασις (fr. 28 Bern.)

Hom. **653** ᾔομεν· πορευόμεθα. ἢ ἐπορευόμεθα (κ 251 ..)

D **654** ᾐόνητο· ἐλέλουτο. καὶ ἤντλητο

D **655** ᾐόνησας· κατήντλησας (Aesch. fr. 425 R.?)

Hom. **656** *ἠοῦς· ἡμέρας (Θ 508) vg^{2}AS^{3}Br^{87}Σ

Hom. **657** ἦ οὐχ ἅλις· ἢ οὐχ ἱκανόν (E 349)

---

634 Σ η 94; cf. E. Gud. 246, 29; Schol. Ar. Equ. 356a; Moer. 198, 10 (η 12 H.) **635** Ph η 205; Poll. 2, 204; ἡ – ζῴων Schol. Nic. th. 579 **641** | Schol. Eur. **643** gl. Apost. 265 | **647** cf. Schol. **649** Schol. **651** ἢ τὸν – Schol. **653** cf. Su η 408; Schol. **655** Σ''' (Ph η 207. E. Gen. 151 Mill.); Orus ap. E. Gen. (cit. Aesch.) **656** Σ η 95; Schol.

---

634 ἤνυστραι H: Pears. 357. Alb. = K **635** τωμαρυκαζομένων H: Mus.; μηρ- gl. κ 2110 | γάστριον H: Mus. **637** ἡνωγεὰ H: accent. Mus. **638** ἠνωγεὶ (` inc.) H: accent. Mus. **640** hoc est ἄρρητον ὄνομα teste Eust. Il. 826, 56 (3, 136, 25 V.); 'ex αγηνωρ, υπερηνωρ a grammaticis fictum' La.; εὐ⟩ήνωρ Leum. Hom. W. 111 n. **641** contin. H: nov. gl. et le. suppl. Piers. Verisim. 118 **644** h. e. εἶξε (Mus.) **646** le. ἠξίωσε H: Mus. **647** ἔνεδραν H: accent. Sop. Kust. **648** ἢ H: accent. Pears. 358. Kust. **650** ὀκτάλογος H: Mus. **651** καὶ ὥρας H: Schm. (καὶ e numeri signo corr. esse susp. Schow 344 n.13) **652** παννάσις H: Mus. | 'Αωος peregrinum Adonidis nomen ad epicam consuetudinem deflexit poeta' La. **654** ἠντλεῖτο H: G. Dind. **655** ἠνόνησας H: Mus. **657** contin. H: nov. gl. rubr.? | οὐκ ἰκανόν H: Mus.

658 ἠπανᾷ· ἀπορεῖ. σπανίζει D
659 ἠπανία· ἀπορία. ἀμηχανία D
660 ἠπανεῖ· ἀπορεῖ. σπανίζει. ἀμηχανεῖ D
661 ἦπαρ· ἔξω τοῦ σπλάγχνου ἡ βαθύγειος γῆ [καὶ ἀληθές] D
662 ἠπάτηνται· πεπλάνηνται (Cyr. in xii proph. 1, 215, 28)
663 *ἡπατικός· ὁ τὸ ἧπαρ ἀλγῶν [vg[1]AS[3]Br[89]]
664 *ἤπαφεν· ἠπάτησεν. ἐχλεύασεν g[2]. ἐπλάνησεν (ξ 488) Hom.
665 ἠπεδανός· οἷον ἀπέδανος ἤγουν ἄπους. *χωλός g[8]AS[17]. ἀσθενής vg[8]AS[17]Br[195]. ἀναίσθητος. ἠλίθιος (Θ 104 ..) vg[8]AS[17] Hom.
666 ἠπέδιζον· ὡμάλιζον. ἠδάφιζον (Clidem. FGrHist 323 F 16) D
667 †ἠπ⟨ε⟩ια· μαλθακά, προσηνῆ, ἥμερα
668 *ἠπείθησαν· οὐκ ἐπείσθησαν (Rom. 11, 31 Iudith 2, 6) S[20] N.T. LXX
669 *ἠπείθησεν· ἀντεῖπεν (4. Regn. 5, 16) AS[16] LXX
670 *ἠπείλησεν· ηὔξατο (S[21]). ἐκαυχήσατο (I 682). ὡρίσατο Hom.
671 †ἠπειόδωρος· ἤπεια καὶ προσηνῆ δωρουμένη κατὰ τὴν τροφήν
672 ἠπείροιο μελαίνης· τῆς Ἀκαρνανίας (ξ 97 ..) Hom.
673 ἤπειρος· γῆ. χέρσος vg[2]A[10]S[11]Br[90]Σ. πᾶσα ἡ ἔρημος. καὶ ἰόδὸς S[11] ἄπειρος
674 *ἠπειρώτης· ὁ ἐν γῇ οἰκῶν (Thuc. 1, 9, 4 ..) AS[15](v[7]g[ηπο3]Br[93]) Att.
675 ἠπεροπεύειν· ἐξαπατᾶν, καὶ ψεύδεσθαι, ἤτοι παραλογίζεσθαι (Γ 399 ..) Hom.
676 †ἤπερ· ὄπα
677 ᾗπερ δή· ὃν τρόπον δή (I 310) Hom.
678 ἠπερόπευεν· ἐξηπάτα (Q. S. 2, 361)
679 ἠπεροπεύοντα· ἐξαπατῶντα
680 ἠπεροπεύσας· ἐξαπατήσας (Hes. op. 55) D
681 *ᾗ περ οὖν· ὡσπερεί, καθάπερ οὖν vg[5]AS[14]Br[92]
682 ἥπετο· ἠκολούθει
683 *ἢ πέφαται· ἢ πεφόνευται (Ο 140) vg[4]AS[13]Br[91] Hom.

---

659 E. Gen. 151 Mill. (EM 433, 17) **665** ἀσθενής Su η 420 (Δ); Schol.; ἀσθενής – E. Gen. 151 Mill. (EM 433, 27) **670** ὡρίσατο cf. Schol. **673** Σ η 96; γῆ Ap. S. 84, 20; Apion 240, 20 L. (LGM 318, 20) **675** ἐξαπατᾶν Su η 426; cf. Ap. S. 84, 22; Schol. **680** cf. Schol. Hes.

658–60 a praepos. obsoleta η- derivat Schulze QE 148; addub. La. **660** ἠπονεῖ H: Guyet. Salm. Voss. al. **661** ‘γη ad explicandum fabulam Prometheam confictum cf. Schol. Ap. Rh. 2, 1248’ La. | ἀλη[θ] H: ἀληθές ad ὕπαρ agn. post Mus. (ἀλήθεια) Baun. 1914, 218 n.119 **662** ἠπάντηνται H: Mus. = Phav. **665** ἠπέδανος H: accent. Mus. **666** ἠπεδίζειν, ὁμαλίζειν. ἐδαφίζειν H: HSt. Thes. 3, 14 **667** ἠπία H: accent. Mus., add. Voss. | v. l. gl. 686 (La.) **671** v. l. gl. 691 (La.) **673** καὶ ὅλως Mein. **675** v. l.: gl. υ 442 **676** ἠπεροπῆα (λ 364) sine expl. Schm. **677** ἤπερ H: accent. Schm. **679** ἠπερο|πεύοντα H, ἡ ante π inser. rubr., del. Mus. **681** ὥσπερ εἴκαθ H: Mus. **683** ἠπέφαται· ἠπεφόνευται H: Schr.

684 ἠπειγμένως· συντόμως. σπευδόντως

Hom. **685** ἦ πῄ με· ἆρά με. ἦ πού με (Γ 400)

Hom. **686** *ἤπια· πραέα S^{14}, προσηνῆ v^{5}AS^{14}(g^{6}), μαλθακά, ἥμερα AS^{14}, χρηστά (Δ 218 ..)

D **687** ἠπίαλος· ῥῖγος πρὸ πυρετοῦ. ἐκαλοῦντο δὲ οὕτω καὶ οἱ ψυχροί (Ar. fr. 346, 1 K.–A. Phryn. com. fr. 74, 3 K.–A.)

D **688** ἠπιαλῶν· ῥιγῶν. τὸ γὰρ πρὸ τοῦ πυρετοῦ ῥῖγος ἠπίαλόν φασιν (Ar. Ach. 1164)

D **689** ἠπιάργυρον· τὸ βάλσαμον

D **690** ἠπιήθη· ἐταπεινώθη

Hom. **691** *ἠπιόδωρος· ἤπια, καὶ Σ χρηστά, καὶ g^{2}(Σ) προσηνῆ g^{2}Σ(AS^{15}) δωρουμένη g^{2}Σ. κατὰ τὴν τροφήν (Ζ 251)

D **692** ἠπιόλιον· ῥιγοπυρέτιον

Hom. **693** *ἤπιον· προσηνές (g^{6}AS^{12}), πρᾷον g^{6}Br^{194}(AS^{12}). ἥσυχον, μαλθακόν, ἐπιεικῆ (g^{1}), ἥμερον (κ 337)

694 ἠπήτρια· ῥάπτρια

695 *ἠπιότητι· πραότητι (Cyr. in xii proph. 1, 731, 21) AS^{8}

D **696** ἠπίταδες· ἐπίτηδες

697 ἠπιστάμην· ἠδυνάμην. ᾔδειν

698 ἠπίστησεν· ἠπείθησεν. οὐκ ἐπείσθη

699 *ἠπίως· πρᾴως vg^{3}A^{9}Br^{95}(Σ)

700 *ἠπιώτατος· πραότατος (Eur. Ba. 861) A^{10}

701 †ἤπλακεν· ἥμαρτεν

Hom. **702** ἡ πληθύς· οἱ ἐν τῷ πλήθει. ἢ πλῆθος (Β 278 ..)

703 ἡ ποθέν· ἀντὶ τοῦ ποῦ

LXX **704** *ἠπορεῖτο· ἠμηχάνει (Gen. 32, 8 ..) gAS^{2}(Br^{96})

Hom. **705** ἦ που· ὄντως που (Γ 43)

---

686 – προσηνῆ Schol. **687** Ael. Dion. η 13 (Tim. η 26. Σ″ [Ph η 213. Su η 433. E. Gen. 151 Mill. (EM 434, 6. E. Sym.^{V} 1238D)]); cf. Hdn. epim. 51; Poll. 4, 186 **688** Schol. Ar.; Schol. Luc. 90, 1 **691** Ap. S. 84, 23 (om. καὶ χρηστά); – δωρουμένη Σ η 97; cf. Schol. (E. Gen. 151 Mill. [EM 434, 24]) **692** cf. EM 434, 7 **693** πρᾷον cf. Σ η 98; E. Gen. 151 Mill. (EM 434, 23); Hdn. epim. 51 **694** Su η 432 (Δ); cf. Schol. Luc. 258, 11 **698** lex. rhet. 693, 13 (q?) | **700** EM 434, 23 **702** | Schol. **705** cf. Schol.; EM 434, 30

---

684 συντόνως Kust. **685** πῆ Alb. | ποῦ H: accent. La. **688** ἠπιάλων· ῥίγων H: Salm. Pears. 358 **690** ἠπιώθη (vox Hippocr.) Cor.; ἠριπώθη (Su η 527) Schm. **691** ἠπία H: accent. Mus. | μετὰ τὴν τροφήν (sic) H: Heins. Pears. 358. Jens. Luc. 110; κατὰ τὴν παιδοτροφίαν Ap. S. Schol. **692** ἠπιάλιον Pears. 358. Kust. **694** ἠπί(?)τρια H: Mus. **696** 'h. e. επιταδες' La.; ἢ 'πίταδες Thes. 4, 191A **697** ἰδεῖν H: Voss. Gron. **700** ἠπιοτάτως· πραοτάτως H: ἠπιω- Thes. 4, 191A, -τος bis La. = K EM **701** v. l. gl. 555 (La.) **702** ἡ ἐν H: Schm. **703** πόθεν H: accent. Schm. coll. Ph η 218; εἴ ποθεν (Σ 322) La.; an ἀντὶ τοῦ πoυ? **705** ἤ που H: Mus. | ποῦ H: La.

706 ἠπύει· φωνεῖ (κ 83) Hom.
707 ἤπυεν· ἔκραξεν, ἤχει, ἐκήρυσσεν (ι 399) Hom.
708 ἠπύτα· φωνητής, *βοητής, κήρυξ AS^{2}. μεγαλόφωνος (Η 384) Hom.
709 *ἧ πυμάτη θέεν· ἥτις ἐσχάτη περιέτρεχεν (Ζ 118) AS^{1} Hom.
710 ἤπυσεν· ἤχησεν. ἐσάλπισεν
711 Ἠπυτίδης· Ἠπύτου υἱός (Ρ 324) Hom.
712 ηρ· τὸ ἔαρ. καὶ τὸ πρωΐ. καὶ ἐπὶ τοῦ ἆρα. καὶ ἦρα τὸν ἀέρα. καὶ τὴν γῆν. ἢ ἀλκή. καὶ οἶνος
713 ηρα· ἤτοι ὄντως. ἢ χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν· 'πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἦρα φέρων Διΐ' (Α 578). ἢ ἔφη
714 ἦ ῥα ἄν· ἆρα ἄν (η 22 v. l.?) Hom.
715 ἠράβησεν· ἤχησεν
716 〉ηραίνει· ληρεῖ
717 Ἡραῖον· Ἡρακλέα D
718 *ἦ ῥα καί· δή, οὕτως εἶπεν (Γ 310) $\mathrm{v}^{\eta\varrho\varepsilon 10}\mathrm{g}^{6}\mathrm{A}^{10}\mathrm{Br}^{97}$ Hom.
719 *ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων· οὕτως εἶπεν AS^{9}, καὶ ἐκ τῶν ἁρμάτων (Δ 419) A^{9} Hom.
720 †ἤρακεν· ἠνίασεν
721 Ἡρακλεία λίθος· ἣν ἔνιοι μαγνῆτιν λέγουσιν· οὐκ ὀρθῶς. διαλλάττουσι 〈γάρ.〉 καὶ ἡ μὲν ἐπισπωμένη τὸν σίδηρον Ἡρακλεία ἐστίν, ἡ δὲ ἑτέρα παραπλήσιος ἀργύρῳ. ὥστε Πλάτων ἁμαρτάνει τὴν αὐτὴν ὑπολαμβάνων μαγνῆτιν καὶ Ἡρακλείαν ἐν Ἴωνι (533d). καὶ γὰρ αὐτὸς ἀλλαχοῦ (Tim. 80c) ἑτέρως καὶ ἑτέραν φησί. κέκληται δὲ οὕτως ἀπὸ Ἡρακλείας, τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως. διὸ καὶ Σοφοκλῆς (fr. 800 R.) Λυδίαν λίθον αὐτὴν καλεῖ, οἱ δὲ σιδηρῖτιν, οἱ δὲ Ἡρακλεῶτιν D

---

706 Ap. S. 84, 24; Su η 442; Schol.; E. Gen. 151 Mill. (Orion) (EM 434, 37) **708** cf. Ap. S. 84, 24; φων. et κῆρυξ Su η 443; μεγαλόφωνος Schol. **709** Schol. **711** le. Su η 444 **713** ἐπίηρα· τὴν μετ᾽ ἐπικουρίας χάριν Ap. S. 73, 11; Schol. A 572 **721** cf. Paus. η 16 (Σ″ [Ph η 224. Su η 459]); Hellad. ap. Ph Bibl. 529b38; Zenob. 4, 22; Prov. Bodl. 471

---

706 ἠπύη· φωνῆ H: Pears. 358 = testt. **708** φωνὴ τῆς βοητῆς H: Mus. **709** ἡ πυματίθησεν H (πυματη K; θηεεν $\mathrm{K}^{\mathrm{Aa.c.}}$, θησε K^{S}): Mus. = $\mathrm{K}^{\mathrm{Ap.c.}}$ **712** le. ἠρᾳ̊ H: Pears. 358 | ἦρα τὸν δ᾽ ἔρα H: Mus. | 'ηρ, ηρι, η ρα, ερα (επι)ηρα confunduntur, οινος non expedio' La.; ἦαρ gl. 8 et αἷμα σταφυλῆς inter vitae necessitates (LXX Sir. 39, 26) cft. Nannini 1973–4, 246 **713** le. ἦ ῥὰ H: Voss. | ἐπικουρίας H: Mus.; μετ᾽ ἐπικουρίας Schm. = testt. | ἐπὶ ἦρα (spir. inc.) H: Bos. Obs. 164; ἐπίηρα Mus. **714** lect. Aristophanea ($\mathrm{Schol.}^{\mathrm{HP}}$) **716** ἠραινεῖ H: accent. Mus.; λ〉ηραίνει agn. Alb., cf. gl. λ 894 **718** le. ἦρα: Voss. Jens. Luc.111 **719** ἐξόχων H: Mus. **720** ἤκαχεν Ruhnk. in Alb. Auct. coll. gl. 286 **721** cf. gl. μ 24 | τὴν ἕ. μαγνίτην H: Mus. | 〈γὰρ〉 Mus. | ἁμαρτανεῖ H: accent. Mus. | μαγνήτης καὶ Ἡ. ἐνίοτε (sic): Mus. | τῆς ἐλύδιε πόλεως H: Mus. | σιδηριτ(ην) (acc.?) οἱ δὲ ἡρακλεώτ(ην) H: Mus.

D **722** Ἡράκλεια λουτρά· Ἡρακλεῖ πολλὰ μογήσαντί φασι τὴν Ἀθηνᾶν θερμὰ λουτρὰ ἀναφῆναι, οἷς χρήσασθαι αὐτόν· τινὲς δὲ καὶ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα κατασκευάσαι φασὶν ἑαυτῷ τὰ λουτρὰ θερμά· ἄλλοι δὲ Νύμφας αὐτῷ ποιῆσαι ἐν Σικελίᾳ (Ar. Nub. 1051)

Att.? **723** *Ἡράκλεις· ὡς καλῶν τὸν Ἡρακλέα εἰς βοήθειαν [λίθον] ⟨τῆς⟩ γενομένης βίας (Ar. Ach. 284) A[18]

Prov. **724** ‘Ἡρακλέους θυσία’· παροιμία, ἐπὶ τῶν εἰκῇ ταῖς θυσίαις χρωμένων

D **725** ἠρανέων· βοηθῶν. χαριζόμενος

D **726** ἠρανίσθην· ἔρανον συνήγαγον

D **727** ἤρανος· βασιλεύς, ἄρχων, σκοπός, φύλαξ (Ap. Rh. 2, 513)

728 ἤραντο· ἤροντο. [*ἠρώτων AS[16]]

Hom. **729** ἦ ῥά νυ· ἆρά γε (Δ 93 ..)

Hom. **730** ἦ ῥά νύ τοι· ἀληθῶς δή σοι (Κ 401)

731 ἤραξεν· ἔσχισεν. συνέτριψεν. ἔρρηξεν

D+Hom. **732** ἤραρεν· ηὐφράνθη. *ἥρμοσεν AS[13]Σ. εὐτρέπισεν (Δ 110)

733 ἠράρομεν· ἡρμόσαμεν. ἠρήσαμεν

734 ἤραρον· ἔφραξαν. ἔδησαν. ἥρμοσαν

Hom. **735** *ἠρασάμην· ἠράσθην (Ξ 317) S[22]Σ

D **736** Ἡράσιος· μὴν παρὰ Λάκωσιν

Hom. **737** ἦ ῥά τί μοι· ἀληθῶς δή μοι. *ἆρά τί μοι (Ε 421) A[15]

Hom. **738** ἦ ῥά τί οἱ· ἆρά τι αὐτῷ (Β 238)

739 ἦ ῥά τι …· οὐχ ὅτι δήποτε

740 ἤρατο· προπαροξυτόνως μὲν ἔλαβεν, *ἀπηνέγκατο (Ξ 510) Br[216], προπερισπωμένως δὲ ⌊ἠρᾶτο· ηὔχετο (Κ 277) v[3]g[ηρε 2]AS[11]Br[98](Σ), κατηρᾶτο (Soph. Ant. 428) g[ηρε 2]

D **741** [ἡρᾶτον]· ἡρέα· τὸν στράτιον

D **742** ἠργάνθη· ἐλευκάνθη. ἐπιάνθη

Greg.Naz. **743** ἠργμένον· ἀρξάμενον (Greg. Naz. or. 31, 23 [PG 36, 160A]) [εἰργόμενον. κωλυόμενον]

---

722 Paus. η 15 (Ph η 225). cf. Schol. Ar. (Su η 460); Schol. Pind. Ol. 12, 27c = 19; Athen. 12, 512f **723** cf. Schol. Ar. 284b **724** Prov. Bodl. 470 **727** βασιλεύς E. Gen. 152 Mill. (EM 436, 28) **732** ἥρμοσεν Σ η 101; cf. Schol. **734** ἥρμοσαν Ap. S. 84, 26 **735** Σ η 102; Schol. **740** ἀπενέγκατο Schol. | ηὔχετο cf. Σ η 103; Schol. Α 35

---

723 ἡρακλῆς, ὥς H: Mus. = K | καλὸν H (K): Drachmann; ⟨ἐ⟩κάλ⟨ουν⟩ ὥς ⟨ἀλεξί⟩κακον Marz. 1967, 125–6 coll. Schol. Ar. | λίθον del. Mus., om. K | ⟨τῆς⟩ La. = K **728** incl. Schm., ad ἤροντο (gl. 818) **729** ἠρά H: Mus. **731** ἔῤῥεξεν H: Mus. **732** εὐπρέπειεν H: post Mus. (-ησεν) Kust. **733** ἠρέσαμεν Kust.; ἤρσαμεν Alb. **736** de σ pro τ cf. Be. 2, 319 **737** π(αρά) H (K): Schm. **739** le. ἦ ῥα τί οὐχ H: Schm.; ἦ ῥα τι ⟨οὐκ⟩· οὐχ Jens. Luc. 111 **740** ἤρατο corr. in ἠρᾶτο H **741** ἠρᾶτον· τὸν ἠρέα στρατιόν H: Diels 1913 **742** gl. α 7005 cft. Alb. **743** incl. ad εἰργμένον (Kust.)

744 *ἠρδαλωμένος· λεπρός, μεμιασμένος (Sir. 22, 1) vgAS[1]Br[99]Σ LXX
745 †ἠρέα· ἡσυχῆ. πρᾴως. ἱλαρῶς
746 *ἧρει· [ἄρχει (A[14])] κατελάμβανεν (Δ 23)S[24] Hom.
747 ἣ ῥεῖ· ἥτις ῥεῖ, ἥτις ῥέει
748 ἤρειδε· σφοδρῶς κατηγόρει. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐλαυνόντων D
749 *ᾑρεῖτο· ἠγάπα (1. Regn. 19, 1) AS[16] LXX
750 *ἠρέμα· ἀτρέμα vg[4]A[12]Σ. ἡσύχως g[4]S[26]Br[101]. σχολαίως vg[4]A[12]
751 *ἠρεμεῖ· ἡσυχάζει vg[9]AS[15]Br[103] Att.
752 *ἤρεμον· ἥσυχον vg[8]AS[18]Br[104]. πρᾷον g[8]AS[18]Br[104], ἥμερον (1. Ep. Tim. 2, 2) N.T.
753 *ἠρεμῶν· ἡσυχάζων A[17] Att.
754 *ἦρεν· ἐπῆρεν (Eur. Phoen. 404) AS[20] Eur.
755 ἤρεσεν· ἐμείλισσεν D
756 †ἤρεσθαι· κόπτεσθαι, τάς τρίχας ⟨...⟩ D
757 Ἠρεσίδες· κόραι αἱ λουτρὰ κομίζουσαι τῇ Ἥρᾳ D
758 *η ῥ' ἐτεόν γε· ὄντως [μεγάλως] μετ' ἀληθείας (Ο 53) v[5] Hom.
759 *ᾑρετισάμην· ἠγάπησα AS[23](vg[7]A[13]Br[102]), ἐπεθύμησα (vg[7]A[13]Br[102]), ἠθέλησα, ἠράσθην (Ps. 118, 30 ..) LXX
760 *ἤρετο· ἠρώτα vg[1]AS[11]Br[100](Σ), ἐπύθετο (Thuc. 3, 113, 3 ..) g[1] Att.
761 *ἠρεύγετο· ἐμυκᾶτο AS[22]. ἔβρυξεν (Cyr. in Ioh. 2, 116, 21)
762 ἠρέχθεται· πλανᾶται, ἀμηχανεῖ
763 ᾑρήκασιν· [εἶπον] *πεπορθήκασιν (Cyr. in xii proph. 1, 396, 7) g[9]AS[14]
764 *ᾑρηκότων· πεπορθηκότων (Cyr. in xii proph. 1, 553, 13) A[12](g[10]Σ). [εἰπόντων]
765 *ᾑρηκώς· νενικηκώς (Cyr. in xii proph. 2, 115, 2) AS[13]. [εἰπών]
766 *ᾑρημένοι· ἐκλελεγμένοι g[4](v[3]AS[11]Σ). θελήσαντες (AS[11]). ἐπικριθέντες (g[4])(v[3]AS[11])
767 †ἤρηντο· ἁρμόστως πράττειν

---

744 Σ η 104; λεπρός Psell. poem. 6, 346 **746** | Su η 496 (Δ); Schol. **748** Ph η 238 **750** ἀτρέμα Σ η 105; – ἡσύχως EM 436, 47 **751** Poll. 3, 89 **752** πρᾷον cf. gl. Apost. 217 **757** cf. E. Gen. 152 Mill. (EM 436, 49); comm. in Antim. PRIMI 1, 17 ii 17 (Antim. ed. Wyss p. 81) **760** Su η 495; Schol. Thuc.; cf. Σ η 107; Schol. A 513; ΔΟ 189, 24; lex. rhet. 263, 13 | **763** | Su η 504 (Δ) **764** Σ η 108 | **766** cf. Σ η 109 (om. θελήσαντες)

---

744 ἠρδαλώμενος H: accent. Mus. **745** v. l. gl. 750 (Mus.) **746** incl. ad ἡγεῖ Schm. (gl. 45; ἄρχεις hic K) **748** ἤρειδὲ corr. in -εῖδε H: **750** σχολείως H: Mus. **755** ἠπείλησεν H: La.; Soph. Ai. 251, a Mein. 1858, 546 cit., ad trad. defend. vix sufficit **756** ἐρέσσεσθαι et ad fin. ⟨τίλλειν⟩ Mein. l. c. **757** ἠρέσιδες H: accent. Mus. **758** ἠρετέον H: post Mus. (ἦ ῥ) Schm. = (K) | incl. om. K, dittogr. vv. seq. agn. Schm. **759** ἐπεθύμησα, ἠθέλησα ἐπεθύμησα H: ἐπεθύμησα alt. del. Mus. | ἠρέσθην (ε inc.) H: Mus. **761** ἔβρεξεν H: Pears. 359 **762** ἠερέθεται Mein. **763** εἶπον del. Mus., conf. c. εἰρήκασιν Kust. **764–5** εἰπόντων et εἰπών ad εἰρηκ- ret. Sop. **767** v. l. gl. 813 (Erbse)

Hom. **768a** ἠρήρει· ⟨ἐπεπύκνωτο⟩ (M 56)

768b ⟨ἤ̣ρει·⟩ ἐκράτει (Δ 23 ..)

Hom. **769** *ἠρήρειστο· ἥρμοστο g^{7}Σ. ἤριξεν. ⌊ἐπέπηκτο (Γ 358 ..) g^{7}

770 †ἤρης· ἄφρων

Hom. **771** *ἠρήσατο· ηὔξατο (A 351) g^{2}S^{15}Br^{214}. κατηράσατο (Ap. Rh. 1, 1175)

772 *ἤρθρωσας· ἐτράνωσας (Phil. rer. div. 25) AS^{3}(vg^{2}Br^{106})

Hom. **773** ἦρι· πρωΐ. αὔριον (I 360 ..). *ἔαρι v^{ηρη6}g^{2}Σ. ὄρθρῳ (Σ)

774 *ἠρία· μνημεῖα AS^{9}

D? Hom.? **775** *ἠριγένεια· ἡ τὴν ἡμέραν γεννῶσα [g^{3}S^{15}]· ἢ τῷ ὄρθρῳ, ἢ τῷ ἦρι γεννωμένη (A 477 ..). καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ (fr. 426 R.) ἡ λέαινα ἠριγένεια ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα, ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι

D **776** ἠριγένιον· τὴν ἠρύγ⟨γ⟩ιον πόαν

D **777** Ἠριδανός· ποταμός (Hdt. 3, 115)

D **778** ἠριεργής· τυμβωρύχος

D **779** ἠριεύς· νεκρός

LXX **780** *ἠριθεύετο· εἰργάζετο (Tob. 2, 11) AS^{12}

781 ἠριθευμένων· πεφιλοτιμημένων

Hom. **782** ἤρικεν· ἐρράγη, *διεσχίσθη (P 295) S^{17} [ἔπεσεν]

D **783** Ἠρικεπαῖος· ὁ Διόνυσος

Hom. **784** *ἦρι μάλ᾽· ὄρθρου (I 360 ..) A^{6}

Eur. **785** ἠρινόν· νέον (Eur. Hipp. 77 v. l.)

D **786** ἠρινός· ὀρθρινός (Sol. fr. 13, 19 W.)

787 †ἤρινε· χώριζε

D **788** ἠρισάλπιγξ· ὀρνέου τι εἶδος

789 Ἦριν· τὴν Ἶριν

D **790** ἠρινόθερμον· τὸ ἄνθεμον

D **791** ἠρινολόγοι· οἱ τέττιγες

D **792** ἠρινοτόκου· ἀπὸ τῶν ποιμνίων τῶν κατ᾽ ἔτος φόρους τελούντων ἔαρι (com. ad. fr. 348 K.-A.)

768a Schol. **769** ἥρμοστο Σ η 110; Schol. Δ 136 **771** Schol. | **773** πρωΐ Ap. S. 84, 27; gl. κ. πολεις 138, 20; πρωΐ et ὄρθρῳ cf. E. Gen. 152 Mill. (EM 437, 4); ἔαρι ὄρθρῳ cf. Σ η 112; ὄρθρῳ cf. Schol.; Orion 68, 9 (E. Gud. 248, 42). **774** cf. Schol. Dem. 57, 67 (5) **775** – γεννωμένη cf. Ap. S. 84, 28; Su η 513; Schol.; E. Gen. 152 Mill. (EM 437, 2) **777** Ph η 246 **782** | Ap. S. 84, 29; Schol. **784** Schol.; E. Gen. 152 Mill. (EM 437, 4) **792** Ph η 248

768a suppl. La. = Schol., **768b** La. **769** ἠρηρίετο H: Mus. = K | ἤριξεν H: ἐστήριξεν Mus. **770** φρεν⟩ήρης Kust. **773** le. ἤριον H: Mus. **775** ἠριγένιαν H: Mus. | γενομένη H (Su E. Gen.): Gron. = Ap. S. Schol. | λέενα H: Mus. **776** ἠριγένειον Schm. tacite | ἠρύγιον H: Voss. Kust. **778** τυμβορύχος H: Mus. **782** incl. e gl. 797 La., ad gl. 795 Kust. **783** ἠρικέπανος H: Sop. coll. Procl. in Tim. 1, 336, 15 **784** ἠρίμα H: Mus. = K | ὄρθρου πάνυ Heins. = testt. **785** ἤριμον H: Alb. **786** ἤριμος H: Alb. **787** v. l. gl. κ 4126 (Voss. Kust.) **788** le. ἦρι H: Mus. | τὸ H: Mus. **789** ἤριν H: accent. Schm. | ἦριν H: Mus.; ϝῖριν Wack.* **792** ἠρίνου τόκου Pors.; ἠρίνου πόκου Dobr. Adv. 1, 593 | ἐπὶ Kust. | κατεοφόρους H: Mein. FCG 4, 637 (⟨συμμάχων⟩ add. ante κατ᾽)

793 *ἠρινῶς· ἐαρινῶς S[19]

794 *ἤριον· μνῆμα. ⌊τάφος (Ψ 126) v[ηρδ2]g[1](S[20]) Hom.

795 *ἤριπε· κατέπεσεν (Δ 462) AS[7]Σ Hom.

796 ἠριπότην· ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ⟨…⟩ D

797 †ἤρισεν· ἔσχισεν, ἔρρηξεν. ἔπεσεν. *ἠγάπησεν A[11]S[22]. συνέζευξεν A[13]S[22], ἥρμοσεν A[13]

798 *⟩ηρισμένος· ἐστηριγμένος (AS[14])

799 ἠρίστριον· ἱμάτιον ἠρινόν [ἠπίστρεον]

800 ἠρίφακον· θαμνίσκον. Λάκωνες D

801 ἤριψε καὶ ἤριξεν· κατέβαλε. κατέπεσε

802 ἠρίχθη· ἐρράγη

803 ἠρίομεν· ἐζητοῦμεν

804 *ἤρκεσεν· ἐβοήθησεν (Eur. Ion 952) g[1]A[4]Σ. καὶ ἤρκεσεν

805 *ἦρκται· ἤρξατο (Iob 13, 15) g[3]AS[5]Br[108](v[2]) LXX

806 ἡρμαλώσατο· συνέλαβεν D

807 †ἡρμανίζετο· οὐκ ἦν ἁρμόζον D

808 ἥρμαζεν· ἐσκέπασεν. ὠχύρωσεν D

809 ἠρμένος· [ἐπικριθείς]. κρεμασθείς

810 ἡρμοσμένου· εὖ κατεσκευασμένου

811 ἤρξατο· συνεφώνησεν

812 ἤρνευεν· ἐκυβίστα D

813 ἤρνυντο· ἐποίουν D

814 †ἠροικάκαι· κοιλώματα τῆς γῆς

815 †ἠροίησεν· ἀπεσόβησεν

816 *ἠρόμην· ἠρώτησα (Eur. Or. 874 ..) g[2]AS[7](v[1]Br[109]) Eur.

817 ἦρον· εἰρήνην

818 *ἤροντο· ἠρώτων vg[3]A[8](Br[110])

819 †ἠροπᾶν ἦμαρ· δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας Hom.

---

794 Schol.; cf. EM 437, 14; Poll. 3, 102. 9, 15; μνῆμα cf. Su η 511; Hdn. epim. 52; τάφος Ap. S. 84, 30; Su η 520 (Δ) **795** Σ η 115; cf. Schol. **804** Σ′ η 116; Schol. Z 16; Erot. η 3 | **805** gl. Iob

---

793 ἦρις· ὥς H: Schow 348 n.9 = K **796** e. g. πίνοντα suppl. Mein. 1858, 546–7, quo recepto ἡμέραν del. Herw. 1895, 345 **797** ‘confunduntur ηριξε, ηριπε, ηρετισε, ηραρε’ La. post Kust. **798** h. e. ἐρ⟩ηρεισμένος La. post Alb. coll. gl. ε 5789 **799** incl. corrupt. le. Reisk. **800** ἐλελίσφακον Diosc. mat. med. 3, 33, 1 cft. La. **801** καὶ ἤριπεν Kust., ad κατέπεσεν, cf. gl. 795 **802** ἠῤῥίχθη H: Voss. Kust. | ἐῤῥάχη H: Mus. **803** ἠρίομεν (ί inc.) H: -εί- Mus. (A 62) | expl. ἐρωτῶμεν ci. La. **804** καὶ ἤρκησεν Alb. **806** ἠρμακώσατο H, κ (inc.) corr. in λ dum scr. **807** ἀν⟩ηρμάζετο ci. La. coll. gl. α 7226; ⟨οὐκ⟩ ἠρμενίζετο Mein. **809** incl. ad ῃρημένος (Kust.) **811** ἡρ⟨μό⟩ξατο Mein. 1858, 547 (‘recte’ La) **812** ἤρνυεν H: Kust. | ἐκύβιστα H: accent. Mus. **813** ‘ποιειν “sibi comparare”’ La. **814** ἠρύκακε Schm., cett. ad σιροί ret.; ‘latet aliud’ La. **815** ἠγροίκισεν (rusticiis iniuriis fugavit) ci. La.; ἐροίζησεν Schm. **816** ἐρώτησα H: La. = K **817** ‘immo ηρος v. gl. 820’ La. **819** h. e. πρόπαν ἦμαρ (T 162) (Flor. Maasvicius. Kust. al.)

D **820** ἦρος· συνθήκη, ἐκεχειρία. ἔαρος

821 *ἤροσα· ἠροτρίασα g^{6}AS^{11}Br^{112}

D **822** Ἠροσάνθεια· ἀνθολογία. ἑορτὴ γυναικεία λαμπρά, ἀγομένη ἐν Πελοποννήσῳ κατὰ τὸ ἔαρ

D **823** ἤροσεν· ἐγέννησεν (Soph. OT 1497)

D **824** ἠρόχια· τὰ θεοδαίσια. οἱ δὲ ἑορτήν· οἱ δὲ ἱερά

Eur. **825** *ἤρου· ἠρώτησας (Eur. Or. 1072) vg^{5}A^{9}Br^{111}

D **826** ἠρῶ· κατηρῶ

D **827** ἠρούσταζον· ἐνήδρευον

D **828** ἠροῦτο· ἠροτριᾶτο. ἐσπείρετο

D **829** Ἡροφίλη· Σιβύλ⟨λ⟩ης ὄνομα

D **830** ἦρρεν· ἀπώλλυτο

D **831** ἤρρηκεν· ἥκει. ἀφῖκται. παρ' Ὁμήρῳ δὲ μετὰ δυσχερείας· 'ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων' (κ 72)

832 ἦρσεν· ἥρμοσεν

D **833** ἦρσαν· ἐπότισαν. ἥρμοσαν

D **834** ἤρτα· ἐκρεμάν⟨ν⟩υεν

D **835** ἠρταλέοντο· ὡπλίζοντο

D **836** ἠρτάμησεν· ἐσπάραξεν. διῴκησεν. ἤρτυσεν

837 *ἤρτηται· κρέμαται vg^{2}AS^{3}Br^{113}Σ

D **838** ἠρτιάζομεν· ἐπαίζομεν (Ar. Plut. 816 v. l.)

D **839** ἠρτήσαντο· ἐτάξαν. ἡρμόσαντο

D **840** ἤρτισται· ἥρμοσται. ἀνήρτηται

841 *ἦρτο· ἀντὶ τοῦ ἐπῆρτο (Thuc. 1, 130, 1) S^{6}

Hom. **842** ἤρτυε· παρεσκεύασεν (γ 152)

Hom. **843** *ἠρτύνετο· παρεσκευάζετο (Β 55) (g^{1}AS^{4}Σ). ἡτοιμάζετο. ἡρμόζετο. κατηρτίζετο (Κ 302)

844 ἠρτυλημένος· ἠρτυμένος

---

820 ἔαρος EM 437, 9 **821** Su η 538 (Δ) **822** cf. Ph η 254 **828** Ph η 255 **834** Ph η 258 **837** Σ η 119 **838** cf. Ph η 260 **842** cf. Schol. **843** παρεσκευάζετο Σ η 120; cf. Schol. B; ἡτοιμάζετο Ap. S. 84, 31

---

820 ἤρος H: accent. Mus. **822** Ἠροάνθια Ph | γυναικεῖα H: accent. Mus. **823** ἤρωσεν H: Mus. **824** Ἡροξένια ci. La. | ἔρια H: Unger, Theb. Parad. 456 **826** ἠροῦ· κατηροῦ H: Reisk.; ἠ̣ροῦ· κατῃροῦ vel ἦ̣ρου· κατῄρου Alb. **827** 'h. e. ερουσιαζον, Dor. vel Boeot. ad ρυσιαζω' La. **828** ἐπείρετο H: HSt. de anomal. 147B = Phav. **829** σιβύλης H: Mus. **830** ἤρρηεν H: L. Dind. | ἀπόλλυτο H: Mus. **831** εἰκῆ H: Alb. (vel ἧκεν) | ἐρρεκ H: Mus. | θᾶ.σσον (? θ) H: Mus. | ζόντων H: Mus. **832** 'fictum' La. **833** conf. ἄρδω et ἄρω (Kust.); cf. gl. α 7454 **834** ἐκρεμάνυεν H: Mus. **835** ἠρτέοντο Kust. coll. gl. α 7489 **836** ἐτά|ἠραξεν H, ἡ rubr. del. Mus.: Cor. | διοίκησεν H: Mus.; διέσχισεν Mein. 1858, 546 | ἤρτυσεν H, υ corr. ex ι (dum scr. ?) **838** ἠρταριάζομεν H: Mus.; 'h. e. ηρτ- cum v. l. αρτ-' post Schm. La. **839** ἐτάραξαν H: La. **840** ἀνήρηται H: Alb. **843** παρεσκεύαζεν K^{g} (κατ- K^{AS}) **844** ἠρτυλιμένος H: Voss.; ἠρτυμμένος Mein. 1858, 547

845 †ἠρύγμαι· αἱ καμπυλότητες τῶν σκελῶν. καὶ πόας εἶδος D
846 ἠρυγγαίνετο· δεδάσυντο D
847 ἠρύγγιον· λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς σωροὺς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τοῦ σίτου D
848 *ἤρυγεν· ἐμυκᾶτο (Υ 403) AS[5]. ἔπτυεν Hom.
849 ἠρύγετο· ἐπτύετο. ἐμυκᾶτο
850 †ἠρυγκήμεθα· ἐμπεφορήμεθα. εἰλήφαμεν
851 *†ἠρύγων· μυκώμενος AS[7]
852 †ἠρυθεύετο· ἐφιλονείκει (Tob. 2, 11) S[10] LXX
853 *ἠρυθροδάνωται· πεπύρρωται. κεκοκκίνωται vg[4]AS[9]
854 *ἠρύκακεν· ἐκώλυεν (Φ 594) (S[11]) Hom.
855 Ἡρακύλον· τὸν Ἡρακλέα Σώφρων (fr. 134 K.–A.) ὑποκοριστικῶς D
856 *ἤρυκεν· ἐκώλυεν A[6](g[2])
857 Ἤρυλλον· ὑποκοριστικῶς τὸν Ἡρακλέα (trag. ad. fr. 590 K.-S.) D
858 *ἠρύσατο· ἤντλησεν vg[3]AS[8]Br[114]
859 †ἤρυσεν· ἐβόησεν ἢ ἐβόα. ἐμυκᾶτο. ἰδίωμα φωνῆς
860 †ἤρυτο· ἐρύσατο
861 ἤρυτεν· ἐπὶ τῶν λουομένων. ἤντλει D
862 ἤρχατο· καθεῖρκτο D
863 *ἦρχεν· ἡγεῖτο v[1]. κατῆρχεν. ὠφέλει
864 ἦρχεν· ἐπὶ τοῦ ἤρξατο. ‘χειρῶν ἀδίκων’ D
865 Ἡρῶσσαι· αἱ λεγόμεναι †Ἔννοιαι (Callim. fr. 66, 1 Pf.) D
866 ἡρῶιον· μνημεῖον D
867 ἥρωες· οἱ διαφέροντες ἀρετῇ. *ἡμίθεοι vg[1]AS[8]Br[115](Σ). ἄνδρες ⌊γενναῖοι (Β 110 ..) g[1]S[8](Σ) Hom.?
868 ἠρώησαν· ἀνεχώρησαν, ὑπεχώρησαν, ἐξεχώρησαν (Ψ 433) Hom.
869 †ἠρωήσουσιν· μεθύσουσιν (Ξ 101) Hom.
870 †ἠρώπτει· σκοπεῖ D

---

847 EM 437, 43; cf. Ph η 264; Diosc. 3, 21 **848** cf. Schol. **857** Paus. η 18; E. Gen. 152 Mill. (EM 437, 25); Su η 566 (Δ) **858** Su η 567 (Δ) **861** | cf. Ph η 263 **866** Poll. 9, 16 **867** ἡμίθεοι E. Gen. 152 Mill. (EM 437, 33) **868** ἀνεχώρησαν Ap. S. 84, 33 **870** cf. EM 437, 27

---

845 ἠρυγγαί (ad πόας) Voss. **850** ‘exspectes ειλκυσαμεθα’ La. **851** ‘ex ερυγοντα (Υ 406) detortum’ post Schm. La. **852** v. l. gl. 780 (Kust.) **853** πεπύρωται H: Salm. **855** ἠρύκαλον H: La. | ἐπικοριστ(ικῶς) H: Mus. **857** ἤρυλλον H: spir. Schm. **859** v. l. gl. 848 (Schm.) **860** v. l. gl. ε 6119 (Kust.) **862** ἐέρχατο Lob. El. 58 **864** ἤρχθη H: Mein. | χαίρων H: Mus. | ἀδικών H: accent. Mus. | χ. ἀ. ad le. pert. agn. Kust., cf. e. g. Lys. 4, 11 **865** ἥρωαι H: La. | Ἔνγαιοι ci. La. **866** ἡρώειον H: Kust. **869** h. e. ἐρωήσουσι· μεθήσουσι (Kust. = Phav.) **870** δρώπτει La. coll. gl. δ 2465; cf. etiam gl. κ 4232; θρώπτει Alb. coll. gl. θ 809. 1012 | σκώπτει H: La.

871 *ἥρως· δυνατός AS^{7}, ἰσχυρός. γενναῖος. σεμνός

D 872 ἥρως ποικίλος· ἐπὶ ᾠῶν μεμαστιγωμένων. ἢ ὄφεις

D 873 ἠρώτιζον· ἠρώτων

Ap.S. 874 ἡρώων· πάντων τῶν κατ᾽ ἐκεῖνον χρόνον ἀνδρῶν· ‘τοῖσι δὲ κρατῆρα κεράσατο Μούλιος ἥρως’ (σ 423)

Ap.S. 875 ἧς· ἄρθρον θηλυκὸν ὑποτακτικόν, ἀντὶ τοῦ τῆς σύναρθρον ἀντωνυμίαν δηλούσης· ‘ἧς τε πλείστην μὲν καλά⟨μην χθονὶ⟩ χαλκὸς ἔχευεν’ (Τ 222)· καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἑαυτῆς· ‘ὡς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος, οὐδὲ τοκήων’ (ι 34)

Hom. 876 ἧσαι· †παύσαι. καθέζῃ (Β 255)

877 *ἦσαν· ὑπῆρχον (Β 487 ..) AS^{4} [ἐκάθισαν. ἢ ἔασαν]

Prov. 878 ‘ἦσάν ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι’· παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ ἐπὶ τῶν προγεγονότων (Anacr. PMG fr. 81)

879 *ἦσας· ἥδυνας S^{3} [ἢ ἰάσασθαι ⟨καὶ⟩ θεραπεῦσαι], ἢ ˌχάριν ἐποίησας g^{2}AS^{3}Σ

Hom. 880 ἥσατο· [ἔκτισεν, ἱδρύσατο. ἐκήδετο, ἐτεχνάσατο.] ἥσθη, εὐφράνθη, διεχύθη (ι 353)

881 *ἥσειν· πέμψειν (θ 203) AS^{1} [θεραπεύειν]. ˌἀφήσειν S^{1} [τέρψειν (AS^{2}). κορέσαι]

LXX 882 ᾖσεν· ὕμνησεν (Exod. 15, 1 ..)

D 883 ἦσεν· εἴασεν

Hom. 884 *ἦσθα· ἧς vg^{1}A^{7}Br^{117}Σ, ὑπῆρχες (Ε 898) vg^{1}AS^{7}Br^{117} [ἐκάθισεν]

Hom. 885 ἧσθε· [ὑπήρχετε]. καθέζεσθε (β 240)

886 *ἡσθείς· τερφθείς, χαρείς vg^{5}AS^{11}Br^{119}

Eur. 887 ᾔσθετο· ἐπειράσθη. *ἔγνω (Eur. Med. 26) v^{2}. ἐθεώρει

---

871 δυνατός et γενναῖος Σ η 121; δυνατός E. Gud. 249, 9 **872** Ph η 266 **874** – ἀνδρῶν Ap. S. 84, 32 **875** Ap. S. 84, 34 **876** Schol. **878** Paus. η 19; Ph η 270; cf. Su η 572. Prov. Bodl. 472. Diogen. 5, 3 **879** ἥδυνας Ph η 272; χάριν – Σ η 122 **880** ἥσθη Ap. S. 85, 3; εὐφράνθη Su η 575 (Δ); ἥσθη et εὐφράνθη Schol. **881** πέμψειν Su η 577 (Δ); Schol. **884** Σ η 123; Moer. 197, 34 (η 4 H.); cf. Phryn. ecl. 118 | cf. Hdn. epim. 53 **886** | Su η 587

---

871 ἡρῶς H: accent. Kust. | δυνατῶς. ἰσχυρῶς. γενναίως. σεμνῶς H: Palm. Kust. = (K) **872** le. ἡρῶς H: accent. Alb. | ποικίλως H: Alb. = Ph | μεμαστιγομένων H: Alb. = Phav. **875** κατάχαλκος H: em. et suppl. Gron. | γλύκ . ( ) H: Mus. **876** contin. H: nov. gl. rubr. | παύσαι frustra def. Marz. 1967, 126–7 | καθέξῃ H: Mus. = Schol. **877** incl. ad ἵσαν (Alb.) **878** le. ἦσαν H: Alb. = testt. | ἑτέρως γεγονότων Diogen. **879** incl. damn. Kust., ad gl. 880 ret. Schow 350 n.14, ad gl. 876 ἀσκ>ἧσαι Schm. | ⟨καὶ⟩ Mus. **880** ἔκτησεν H: Mus. | incl. ad (ε)ἵσατο (Kust.) et μήσατο (Hemsterh.) **881** θεραπεύσειν et κορέσειν Mus. | θερ. ‘est *oblectare* blanditiis, ut adulatores’ Reisk., sed ad ἀκέειν ret. Schm.; τέρψειν κορέσαι ad ἆσαι (gl. α 7611) ret. Kust. **883** ‘contractio Ionica cf. ηλωκα sim.’ La. **884** ἐκάθισεν del. Mus. (ad gl. 883, Α 311 et Schol.) **885** ὑπάρχετε H: Bos. Obs. crit. 164, ad ἦστε ret. La. | καθέζετε H: Kontos **887** ᾔσθατο H: Mus. = K

888 *ἥσθην· ἐχάρην (Ar. Ach. 2 ..) v^{3}AS^{8}Br^{118}Σ. ἐκαθέζοντο S^{ηρτ7}, δυικῶς (Δ 21) Att. +Hom.

889 ᾔσθου· ἐνόησας, ἔγνως

890a *ἠσὶ ἢ φησί S^{4}· λέξει

890b *⟨ἦσι⟩· ὑπάρξῃ (θ 580) AS^{2}

891 *῾Ησίοδος· ποιητοῦ ὄνομα (AS^{1})

892 ἤσκαιρεν· ἐσκίρτα D

893 ἤσκει· ἐθεράπευεν. ἐπονεῖτο. ἐκόσμει, [ἐμελεῖτο] ἐπεμελεῖτο. εἰργάζετο

894 [ἤσκειν· ἐργάζεσθαι, ἐπιμελεῖσθαι]

895 *ἠσκημένος· μεμελετηκώς vg^{1}AS^{3}. πεπαιδευμένος vg^{1}AS^{3}Br^{120}

896 ᾿Ησιονεῖς· οἱ τὴν ᾿Ασίαν οἰκοῦντες ῞Ελληνες (Callin. fr. 5b W.) D

897 ἠσίπεπον· εὐτραφές D

898 ἤσιχερ· δαψιλής D

899 *ἠσμένισαν· ἐχάρησαν (1. Regn. 6, 19) vgAS^{1}Br^{121} LXX

900 †ἠσμά· νόστιμα

901 *ἧσο· καθέζου (Δ 412) Br^{227}(S^{1}) Hom.

902 ἦ σοί· ἆρα σοί (Z 56)

903 ἤσπαιρεν· ἐσκάριζεν. [ἔστιλβεν, ἔλαμπεν. †ἀπέπνιγεν]. ἔσπαιρεν (N 571) D

904 *⟩ησπικότες· βοηθήσαντες AS^{1} LXX

905 *ἡσσήθη· ἡττήθη (Eur. Andr. 917) (g^{1}AS^{7}Br^{122}) Eur.

906 ἡσσόνων· ἐλαττόνων (Iob 5, 4) LXX

907 *ἡσσωμένων· ἐλαττόνων A^{9}. ἡττόνων A^{9}S^{11}. ὑστέρων (Eur. Phoen. 1258) Eur.

908 *ἧσσον· ἧττον, χεῖρον (1. Ep. Cor. 11, 17) vg^{6}A^{10}Br^{125}. ὕστερον N.T.

909 *ἡσσόνων· ἐλαχιστοτέρων (Iob 5, 4) vg^{5}A^{8}Br^{124} LXX

910 ‘ἧς οὔτι χάριν ἴδε’· παρ’ ἧς οὐδὲ μίαν χάριν ἔσχεν, οὐδὲ παιδοποιίας, οὐδὲ συμβιώσεως (Λ 243) Hom.

911 *ἥστην· [ἐκαθέζοντο AS^{2}Σ], δυϊκῶς vg^{1}A^{3}Br^{126}Σ ὑπῆρχον (E 10) vg^{1}A^{3}Br^{126} Hom.

---

888 Σ η 124; E. Gud. 249, 24 | Schol. **890a** Su η 582 (Δ). cf. Ph η 278; Eust. Od. 1613, 28 (1, 320, 15 St.) | **896** cf. St. Byz. 304, 15 (η 25) **899** cf. Su η 596 (Δ) **901** Schol. **903** Schol. | **905** cf. Su η 578 **906** gl. Iob **908** gl. Apost. 130 **911** Σ η 127; Ap. S. 85, 4 | Su η 605 (Δ)

---

888 σθαι H, η rubr.: Mus. = K **889** ᾔσθω H: Kust. Jens. Luc. 112 **890b** nov. gl. La.; ⟨ἦσι⟩ Mus. = K | ὑπάρξει H, υπαρχει K: Mus. **893** ἤσκευ H: Mus. | ἐμελεῖτο corrupt. vb seq. agn. Schow 350 n.17 **894** totam gl. del. Mus.; ‘e gl. 893 confictum’ La. **897** ἐντραφὲς H: Mus. **898** contin. H: nov. gl. Voss. **900** v. l. gl. ε 6269 (Schm.) | νόστημα H: Mus. **903** incl. Schm.; ad ἤστραπτεν ret. Alb., ad hoc et ἀπόερσεν Schm., ad ἠμάρυσσεν et ἀπέπνιγεν La, **904** ὑπερ⟩ησπικότες (cf. LXX 3. Macc. 7, 6) ci. La. **909** ἐλαχιστοτέρων cf. Schwyzer Gr. 1, 539, 5 **911** incl. ad ἥσθην (gl. 888) (Kust.); eandem conf. in Ap. S. agn. Schm.

D **912** ἠστηνεῖν· ἐρᾶν. ἐρᾶσθαι

D **913** ἡστόν· ἡδύ

Hom. **914** *ἧστο· ἐκαθέζετο (Α 512) Br[236]

915 ἠστόχησεν· οὐκ ἐπέτυχεν

Eur. **916** ἡσυχία· γαλήνη, ἠρεμία (Eur. Alc. 77)

Eur. **917** ἥσυχος· ἀπράγμων (Eur. Bacch. 636)

D **918** ἤστραψεν· ἔλαμψεν (Soph. fr. 578, 2 R.)

Hom. **919** ἥ σφιν· ἥτις αὐτοῖς (Δ 444 . .)

D **920** ἡσυχαῖον· τὸ μεθ᾽ ἡσυχίας (Soph. fr. 941, 6 R.)

D **921** Ἡσυχίδαι· γένος Ἀθήνησιν ἰθαγενῶν

D **922** ἤσχαλ⟨λ⟩ον· ἐλυποῦντο (Hdt. 9, 117)

LXX **923** *ἠσχάτισεν· ὑστέρησεν (Iud. 5, 28) vgAS[1]Br[127]Σ

924 ἠσχολήθημεν· σχολὴν ἐποιήσαμεν

925 ἡσσ⟨όν⟩ων· ἡσσωμένων

Hom. **926** *ἥσω· ἀφήσω Br[177]. ἐάσω. ἀκοντίσω (Ρ 515)

927 ἠτάκτησεν· μετὰ ἀταξίας ἔπραξεν

928 *ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶ· ἢ ταύτην ⟨ἢ⟩ ἐπὶ ταύτῃ vg[1]A[5]Σ

D **929** ἦτᾳς· ἤλγυνας

Hom. **930** ἦ τ᾽ ἄν· ἐπεὶ ὡς (Ε 201 . .)

LXX **931** *ἤτασεν· ἐβασάνισεν (Gen. 12, 17 . .) vg[2]AS[6]Br[128]

Hom. **932** ἦ τάχα· οὕτως γὰρ ἴσως (σ 73)

Greg.Naz. **933** ἦ τάχα κεν· ἦ τάχα ἄν, ἴσως ἄν (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 92 [37, 466, 1 M.] . .)

Hom. **934** ἥ τε· ἥ τις (Γ 287 . .)

Hom. **935** *ᾔτεεν· ᾔτησεν (Ε 358) (S[ητο4])

936 ᾔτει· παρεκάλει

Hom. **937** ἢ τεόν· ἢ τὸ σόν (Α 138). ⟨εἰ⟩ ἀληθές (Β 300)

D **938** ἠτέρα στροφή· ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἑπομένων ἐν τοῖς μέλεσιν (com. ad. fr. *349 K.–A.)

939 ἡ τετράγωνος ἐργασία· οἱ ἑρμαῖ (Thuc. 6, 27, 1)

Hom. **940** ἦ τ᾽ ἐφάμην· ὑπέλαβον (Γ 366)

---

913 Su η 606 (Δ); E. Gen. 153 Mill. (EM 438, 43) **914** Schol. **919** Schol. **922** Su η 612 (Δ) **923** Σ η 129; E. Gud. 250, 28 **926** E. Gud. 250, 35 (om. ἐάσω); ἀκοντίσω E. Gen. 153 Mill. (EM 422, 29) **928** Σ η 130; Schol. Thuc. 2, 39, 1f **934** Schol. **937** Scholl.

---

912 ‘cf. gl. α 7852, expl. vix sana’ La. **914** καθέζετο H: Alb. = Schol. **915** ἐστόχησεν (ἐ rubr.) H: Mus. **919** ἢ τοῖς H: Schm. **921** Toepffer, Att. Gen. 170 **922** ἤσχαλον H: Mus. = test. **923** ἠσχάτησεν H: Heins. Biel. Voss. al. = K | ἐστέρησεν H: Gron. Heins. Biel. al. = K **924** σχολὴν ⟨μὴ vel οὐκ⟩ Alb. **925** ἥσσων H: Mus. **928** ἢ τᾶν· ἔπει τᾶν H: post Mus. (ἐπὶ τὰν = K) Mein. | ⟨ἢ⟩ Mus. = K | ταύτην H (K): Mein. | cf. Plut. apoth. Lac. 241F **929** ἦτας H: Kust.; ‘activ. teste caret’ La. **934** ἦτε H: Mus. **935** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | ἤτεσεν H, η sup. ε pr. **937** τεόν H, ἐτεόν Mus.; conf. utriusque agn. Kust. | ⟨εἰ⟩ La. = Schol. **939** le. et expl. locum mutaverunt cf. Schol. Patm. Thuc. [?]

941 †ἠτιγώνιον· τέττιγι ὅμοιον. καὶ ἡ κερκώπη D
942 †ἠτίηθι· ἐκνίσθη
943 †ἠτίζουσιν· αἰτιῶνται. ἐπιφημίζουσιν
944 *ἠτίμασεν· ἄτιμον ἐποίησεν g^{1} D
945 *ἠτιμωμένον· ἠφανισμένον (1. Regn. 15, 9) AS^{4}($g^{2}Br^{131}$) LXX
946 *ἠτίμωσεν· ἠτίμασεν $AS^{3}Br^{130}$(Σ). ὕβρισεν (Α 11) $g^{1}S^{3}$(Σ) Hom.
947 ἥτιος· βολῆς D
948 ἥτις· ὅστις
949 ἤτοι· σύνδεσμος ἰσοδυναμῶν τῷ δέ. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μὲν χρῶνται
950 ἤτοι· καὶ δὴ οὕτως
951 ἤτοι ὅ γε· οὗτος δέ (Α 68) Hom.
952 ἤτοι ὁ μέν· καὶ δὴ οὗτος (Δ 537) Hom.
953 *ἦτορ· ἡ ψυχή (Α 188) $vgAS^{1}Br^{132}$Σ, θυμός, στῆθος Hom.
954 ἠτρεμεῖ· ἡσυχάζει
955 *ἦτρον· ὁ περὶ τὸ ὑπογάστριον τόπος g^{2}, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ⟨μέρος⟩ $vg^{2}AS^{5}$Σ
956 *ἤτριον· ὑμενῶδες ἔνδυμα (Plat. Phdr. 268a) g^{3}Σ
957 ‘ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι’· παροιμία ἐπὶ τῶν ἡ ἐπιτυγχανόντων ἢ ἀποτυγχανόντων. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ, ὡς οἱ νῦν, δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία Prov.
958 ἧττα· ἡ τροπή
959 *ἧττον· μικρότερον vg^{1}. ἀντὶ τοῦ οὐδ᾽ ὅλως
960 *ἥττονες· καταδεέστεροι (Iob 20, 10) $vg^{4}AS^{6}Br^{133}$ LXX
961 *ἥττοσιν· ἐλάσσοσι AS^{7}. καταδεεστέροις (A^{7})
962 ἠὔ· ἀγαθόν. ἰσχυρόν. (Ρ 456 ..) [τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὥς] Hom.

---

941 Athen. 4, 133b **946** Σ η 132; cf. Schol. et Schol. min. **949** cf. Ap. S. 85, 5; Prov. Bodl. 490 **953** ψυχή Σ η 133; Schol et Schol. min.; E. Gen. 153 Mill. (EM 439, 18); Hdn. epim. 54 **955** lex. rhet. 262, 19; lex. Patm. 148 (LGM 158) | Σ η 136; Schol. Nic. th. 595a; Moer. 198, 12 (η 14 H.); Poll. 2, 170. 1; Psell. poem. 6, 349; Eust. Il. 854, 19 (3, 226, 9 V.) **956** Σ η 135; cf. Psell. poem. 6, 411 **957** Ph η 293; Suet. π. παιδ. 1, 5–7; Zenob. vulg. 4, 23; Zenob. Ath. 2, 29; Prov. Bodl. 473; Schol. Plat. leg. 968e; Poll. 9, 95. **959** | Scholl. Eur. Andr. 419. Hipp. 264

---

941 h. e. τιτιγόνιον (Gron. = Athen.) | ὁ κέρκωψ H: La. = Athen.; gl. κ 2342 cft. Alb. **942** ἠτίηθι H, ἠτιήθη Mus.; ἠνιήθη Schm. (‘recte’ La.) **943** αἰτιάζουσιν Ruhnk. in Alb. Auct.; ἐπιφημ. ad ἰύζουσιν id. **944** ἠτίμωσεν Ferrari (cit. La.) **945** -ων· -ων H: La. = K **946** le. ἠτίμασεν H: Gron. Voss. = K **947** ἤτιος H: spir. Lob. Paral. 441; ‘Dor. pro ησεως? sed in nom. actionis etiam Dor. σ habere solent’ La.; ἥσιος Pears. 361. Kust. **948** gl. del. Mus.; ‘vix e τ 238 male intellecto’ La. **949** τὸ δέ H: Mus. **954** h. e. ἀτρεμεῖ (Kust.) **955** ὁ ὑπὸ H: La. = K | ⟨μέρος⟩La. = K **956** ὑψηλὸς ἔλαφος H: La. = K testt. **957** ἤτρις, ἐξήτρις κύβοι H: post Mus. (τρὶς bis) Heins. Pears. 361. Kust. | β′ H: Mus. **959** μικρότερον, μ e corr.H | cf. Wack. Synt. 2, 255 **962** ὦ̃ς H: accent. del. Mus.; ad ἠΰ̃τε, gl. 979 (Pears. 361)

LXX **963** *ηὔγει· ἔλαμπεν (Iob 29, 3) vg^{1}A^{16}Br^{134}

Hom. **964** *ἠϋγένειος· μέγα τὸ γένειον ἔχων. ἢ εὔτονος. [ἢ εὔγονος] ἢ εὐγενής g^{3}AS^{17}Br^{135}. ἢ καλογένειος (O 275 ..)

Hom. **965** *ηὔδα· ἔλεγεν g^{2}A^{19}Σ, εἶπεν (A 92 ..) g^{2}Br^{222}Σ

D **966** ηὐδάξατο· ἔχρησεν (Hdt. 2, 55, 2). εἶπεν (Hdt. 5, 51, 2)

LXX **967** *ηὐδόκησεν· ἐθέλησεν (Iud. 11, 17 vers. B) A^{20}

D **968** ἠυθέμειλον· εὐθεμέλιον

LXX **969** ηὐθύνθη· ὑπὸ ἔγκλημα ἔπεσεν (Iud. 14, 7 vers. B) [ηὔθυνεν]

Hom. **970** ἠΰκομος· καλή, ἀπὸ μέρους, εὔκομος, καλλιπλόκαμος (A 36). [εὔκομος, καλή]

971 ηὔληται· πεφύσηται. [λελύπηται] τετάρακται. στρέφεται

Hom. **972** *ἠϋκόμοιο· καλλικόμου (B 689) [S^{21}]

LXX **973** *ηὐλίσθησαν· ἐσκήνωσαν vg^{4}AS^{22}Br^{136}. ᾤκησαν (2. Esdr. 23, 20) vg^{4}AS^{22}

Hom. **974** *ἠΰν· ἀγαθόν g^{8}, καλόν (E 628)

Greg.Naz. **975** *ηὔνασας· ἐκοίμισας. ἔπαυσας (Greg. Nax. c. 2, 1, 1, 11 [37, 970, 6 M.]) g^{7}

LXX **976** *ηὐπόρησεν· ἐπλούτησεν (Sap. 10, 10) AS^{23}

Hom. **977** *ἠΰς· καλός S^{25}, ἀγαθός vg^{9}AS^{25}. μέγας v^{11}. γενναῖος vg^{9}. ἀνδρεῖος (B 653 ..)

Hom. **978** ἢ ὕστερον· μετὰ ταῦτα (A 27)

Hom. **979** *ἠΰτε· καθάπερ vg^{14}AS^{28}Br^{206}. ὥστε. ὥσπερ, ὡς. ὅτε. καθά (B 87)

Hom. **980** ἠΰθ᾽ ὁμίχλη· καθάπερ ὁμίχλη, σκοτία, ὑδατώδης ἢ παχὺς ἀήρ (A 359)

LXX **981** *ηὐτομόλησαν· προσέδραμον vg^{5}AS^{26}(Br^{138}) τοῖς πολεμίοις (Ios. 10, 1 v. l.) vg^{5}A^{26}

D **982** ηὔχει· ἤλπιζεν (Eur. Hcld. 931)

D **983** Ἡφαιστία· Ἀθηνᾶ. καὶ πόλις τῆς Λήμνου

D **984** Ἡφαιστιάδαι· Ἀθηναῖοι

D **985** ἡφαιστόδαπτα· πυρίκαυτα (trag. ad. fr. 590a K.–S.)

---

965 Σ η 137; E. Gud. 251, 29; εἶπεν Schol. **967** cf. Su η 643 (Δ) **970** εὔκομος Ap. S. 95, 8; Schol. **974** Schol. | **975** | lex. Greg. alph. η 102 **977** – ἀγαθός Ap. S. 95, 9; ἀγαθός Su η 650 (Δ); ἀγαθός, μέγας E. Gen. Mill. 154 (EM 439, 55); μέγας, γενναῖος Schol. **979** καθάπερ Schol.; ὡς Ap. S. 95, 10 **981** gl. Oct. η 1 **982** Ph η 298 **983** | St. Byz. 305, 8 (η 29); cf. Harp.$^{epit.}$ (Σ″ [Ph η 302. Su η 658. E. Gen. 154 Mill.])

---

963 ἤγει H: Voss. Pears. 361. Kust. al. = K **964** ἠνγένειος ut vid. H: Ald. | dittogr. incl. Ruhnk in Alb. Auct., om. K **968** ἠυθέμιλον· εὐθέμιλον H: Schm. **969** ἠυθήνθη H: Mus. | ηὔθυνεν nov. gl. Reisk.; incl. La. **970** dittogr. del. Jun. **971** incl. ad ἐόλπηται Kust. **972** καλλικόμοιο H: La. = K **973** οἰκίωσαν H: Alb. = K **975** ἐκοίμησας H: Mus. **977** ἀνδρῆος H: Mus. **980** ἠύ, ἤντε H: Mus., le. Alb. **983** ἀθήνα H: accent. Mus. **984** ἡφαιστιάδες H: Mus. **985** ἡφαιστόδαμα H: G. Dind. | περικαῦτα H: accent. Mus., πυρι- Salm. = Phav.

986 Ἡφαίστοιο· τοῦ πυρός (Β 426) Hom.

987 Ἥφαιστος· ὁτὲ μὲν ὁ θεός· ‘Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσιν πραπίδεσιν’ (Α 608), ὁτὲ δὲ μετωνυμικῶς τὸ πῦρ (Β 426). παρά τισι δὲ ὁ ἥλιος Hom.

988 ἤφασσεν· ἐψηλάφα (Hdt. 3, 69, 6) D

989 *ἠφειδηκότες· μὴ φεισάμενοι vg^{3}AS^{5}Br^{140}Σ. καταπτύσαντες (Cyr. in xii proph. 1, 389, 21 ..) g^{3}

990 ἠφείδουν· οὐκ ἐποιοῦντο φροντίδα, οὐκ ἐφείδοντο (Thuc. 2, 51, 5) D

991 *ἠφείθη· εἰάθη. συνεχωρήθη vg^{2}AS^{6}Br^{141}Σ

992 *†ἠφερήφων· ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν στεγάζων AS^{7}[g^{1}]

993 ἠφίαλεν· ἐπεχείρησεν D

994 *ἠφίει· ἔπεμπεν. ἀπέλυεν AS^{2}

995 *ἠφίεσαν· ἔπεμπον A^{1}. εἴων

996 †ἠφιστοῖο· τοῦ πυρός

997 *ἠφρονεύσαντο· ἐμώραναν (Ierem. 10, 21) vgAS^{1} Br^{142} LXX

998 ἠφυσάμην· ἐφειλκυσάμην (η 286) Hom.

999 ἤφυσεν· διέτεμεν κόλον. ἀπήντλησεν. διέκοψεν (Ν 508). ἔπιεν. ἐξεφύσησεν. *ἐξήνθησεν AS^{1} Hom.

1000 ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον· παροιμία (Ar.Vesp. 1291) D

1001 ἤχανεν· ἐπένετο D

1002 ἠχεῖ· φωνεῖ, ψοφεῖ (Soph. Tr. 866)

1003 ἠχεῖον· τὸν χαλκόν. οἱ δὲ μουσικοὶ τὸ πρὸς τῇ μαγάδι χάλκωμα D

1004 *ἠχέτα· ἠχητικός (Greg. Naz. c. 2, 1, 55, 19 [37, 14500, 14 M.]) A^{10} Greg.Naz.

1005 *ἠχέται· ἡδύφθογγοι τέττιγες [S^{11}]

1006 *ἠχή· φωνή vg^{1}A^{12}Br^{143}, ἦχος vg^{1}AS^{12}Br^{143} (Ν 837). βοή (Eur. Phoen. 1378 ..) S^{12} Hom.+Eur.

1007 ἤχησεν· ἐψόφησεν (3. Regn. 1, 45) LXX

1008 ἠχήεσσα· ἠχώδης, εὔηχος. θορυβώδης (Α 157) Hom.

1009 ἠχηταί· κήρυκες. κράκται. ᾠδοί. [τέττιγες ἡδύφθογγοι] D

---

986 Schol. **987** θεός et πῦρ Σ η 139; Ap. S. 85, 11; Apion 240, 22 L. (LGM 318, 22); E. Gen. 154 Mill. (EM 440, 19); Hdn. epim. 54; cf. Zenodor. 408 (LGM 254) **989** Σ η 140 **991** Σ η 141; E. Gud. 252, 19 **995** cf. Su η 665 (Δ) | **999** ἀπήντλησεν Su η 671 (Δ); διέκοψεν Ap. S. 85, 14; Schol. **1000** v. gl. χ 185 **1006** cf. Schol.Nic. Al. 304g; ἦχος Ap. S. 85, 15; Moer. 198, 4 (η 7 H.); cf. Σ η 142

---

987 ποιήσεν H: accent. Mus. | ἰδίησιν H: Mus. | cf. Wack. Synt. 2, 62 **988** ἤφασεν H: Schm. | εἰήλαφα H: Sop. **991** ἐάθη H (testt. pler.): Kust. = Su^{A} | conf. ἀφείθη et ἐφείθη agn. Herw. 1895, 345 **992** ἠφερήφων HK, ἀμφερεφῶν Mus. (-έφων Schm.) **995** εἶον H: Mus. **996** v. l. gl. 986 (Mus.) **997** ἠφροεύσαντο, ν sscr. post ο pr. H **999** πόλον H: Mein. 1858, 547 | ἐξέφυσεν Mein. **1000** le. ἡ χάραξ H: ed. 1521 **1001** expl. εἶπεν H (cf. gl. χ 163): La. **1003** τὸ χαλκίον Jungerm. ad Poll. 4, 62 | μουσικὸν H: Reisk. | μεγάδι H: Mus. **1009** incl. e gl. 1005

Hom. **1010** ἠχήεντα· εὔηχα (δ 72)

D **1011** ἠχῆνες· κενοί, *πτωχοί (g^{2}Br^{144})

D **1012** ἦχθαι· τεθηρεῦσθαι

Hom. **1013** *ἤχθαιρεν· ἐμίσει (Ρ 270 v. l.) AS^{13}

Hom. **1014** ἤχθηρεν· ἐμίσησεν (Ρ 270 v. l.)

D+Eur. **1015** ἤχθετο· ἔβριθεν. ἔτεμνεν. ἠνιᾶτο. *ἐβαρύνετο (Eur. Hipp. 1402) [vg^{5}]

D **1016** ἠχθισμένην· βεβαρημένην

Hom. **1017** *ἦχι· ὅπου g^{9}Br^{162}. ἵνα. ἐνθάδε, ἐν ᾧ τόπῳ (Α 607)

1018 †ἤχλαν· τὴν λυπηράν

Greg.Naz. +Hom. **1019** *ἤχλυσεν· ἐσκότισεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 14, 113 [37, 764, 8 M.]) g^{4}. ὁμίχλης ἐπληρώθη, ἐκαλύφθη ἀχλύι (μ 406)

1020 *ἤχθετο· ἐλυποῦτο (vg^{5}AS^{14}). ἐθυμοῦτο

1021 ἦχος· φωνή. κτύπος. *ἐκφώνησις vg^{3}A^{15}

1022 †ἤχου· ἐνθάδε

D **1023** ἠχώ· μακρὰ φωνή, ἀνακλωμένη ἀπὸ στερρῶν καὶ ἀντιτύπων, ἐπὶ τὸν προέμενον πάλιν ἐπανιοῦσα

Hom. **1024** ἧ χροιῇ· τῷ ἑαυτῆς χρωτί (Ξ 164)

D **1025** ‘ἠχὼ πετραίαν χυτρόπωλιν’· λέγει [οἱ] δὲ τὴν Αἴγιναν, ἐπειδὴ ἐκεῖ ὄστρακα πολλά ἐστί· νῆσος γὰρ ἡ Αἴγινα (com. ad. fr. 350 K.–A.)

Hom. **1026** ἥψατο· ἐλάβετο. προσέφυγεν (Α 512). παρεκράτησεν

D **1027** ἡψήσατο· ἑψητῷ βάμματι ἐβάψατο (com. ad. fr. 753, 1 K.–A.)

1028 *ἥψησεν· ἐμαγείρευσεν (1. Regn. 9, 24) vgAS^{1}Br^{147}

D **1029** ἠώα· ἡ κέδρος, ἐθνικῶς

1030 *†ἠωήματι· μίᾳ ἡμέρᾳ (Ζ 422) AS^{7}

Hom. **1031** ἠῶθεν· πρωΐ, ἅμα ἡμερᾳ, *ὄρθρῳ (Η 372 ..) (vg^{1}A^{8}Br^{148})

Hom. **1032** ἠῶθι πρό· ὑπ’ αὐτὸν τὸν ὄρθρον. πρὸ ἡμέρας, πρὸ τῆς ἀνατολῆς (Λ 50)

1012 Ph η 307 **1013** Su η 681 (Δ); cf. Schol. **1014** cf. Schol. **1016** cf. Ph η 308 **1017** ὅπου Ap. S. 87, 16; Su η 680 (Δ); Schol.; Hdn. epim. 55. 257 **1019** ἐσκότισεν Ap. S. 85, 17; cf. Σ η 143 **1024** cf. Schol. **1025** Ph η 310; Poll. 7, 197 **1026** ἐλάβετο cf. Ap. S. 85, 18; παρεκράτησεν cf. Su η 690 (Δ) **1031** ὄρθρῳ Su η 411 **1032** πρὸ τῆς – Schol.

1010 ἠχηέντα H: accent. Mus. **1011** Wack. Kl. Schr. 2, 778; Solms. Beitr. 118 **1012** ἤχθαι H: accent. Mus. **1013** ἤχθερεν H: Mus. **1015** ἔγεμεν Reisk. **1016** ἠχθησμένην Ph, ‘igitur ηχθεσμ. vel ηχθημ.’ La. **1017** ἦχί H: accent. Pears. 362. Brun. = K | ποῦ H: Brun. = K **1018** ὀχληράν Herw. 1895, 345 **1019** ἤχλησεν H: Mus. | ἀχλαί H: Mus. **1022** ἤχου H, ἠχώ Mus. | v. l. gl. 1017 Mein. **1023** contin. H: nov. gl. Alb. | μακρῆ, ῆ del. et ὰ sscr. H | ἐπανιοῦται H: Mus. **1024** ἡ χρώη H: Mus. = Schol. **1025** πτερέαν H: Kust. coll. Ph | χυτροπῶλιν H: accent. Mus., -πολιν Mein. = Ph | οἱ del. Müller, Dor. 2, 545 | αἰγίν- bis H: accent. Mus. **1030** ἰῷ ἤματι Mus. olim; ἠῶ, ἤματι Baun. 1911, 364 | μιᾶ H: accent. Schm. **1031** ἤωθεν H: accent. Mus. | ορθρου K

1033 *ἠώκοιτον· ὀρθρινὸν ὕπνον g^{4}AS^{10}Br^{149}

1034 ἠ̣ών· παραθαλάσσιος ⟨τόπος⟩

1035 ἠῷος· ὀρθρινός (Ap. Rh. 1, 1274)

1036 *ἠ̣ωρεῖτο· ἐκρέματο g^{3}Br^{150}. ἐκινεῖτο g^{3} (Theocr. 22, 51)

1037 ἤωρτο· ἀπεκρεμνᾶτο. ἀπήρτητο

1038 ἠώς· ἡμέρα, τὸ πρῶτον φῶς, [ἤγουν αὖγος.] φῶς. *ὄρθρος g^{5}(S^{11}). [τὸ αὖγος] ⌊ἀνατολή vg^{5}A^{11}Br^{151}(S^{6}). ἡμέρα vg^{5}A^{11}Br^{151}. καὶ ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι μεσημβρίας χρόνος· ‘ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ’ (Θ 66), καὶ ὅλη ἡμερα· ‘ἥδε δέ μοι νῦν ἠὼς [ἡ] ἐνδεκάτη’ (Φ 155–6). καὶ τὸ λυκόφως· ‘παννυχίη μέν ῥ’ ἥ γε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον’ (β 434) Ap.S.?

1033 cf. Su η 412 **1038** Ap. S. 85, 21. Σ″ (Ph η 314. Su η 417). cf. Apion 240, 23 L. (LGM 318, 23); Zenodor. 407 (LGM 253); Schol. β 1; EM 440, 40

1033 -ων· -ῶν -ων H: La. = K; ‘epicum’ Wil.*, ‘Greg. Naz.?’ La. **1034** add. Kust.; ⟨ὁ⟩ Degani 1997, 70 n. 1 **1036** ἠώρετο H: Mus. | ἐκρέμματο H: Mus. **1037** ἠῶρτο H: accent. Mus.; ‘ex αωρτο Γ 272 deflexum’ La. **1038** αὖγος bis del. ut Byzantinum La.; αὐγή Mus.; λυκόφως Schm. | αὔξατο (α inc.) H: Mus. | δεμοιν(εν) ἠὼς ἡ H: Jens. Luc. 112 = Hom. | παννυχι ἡμέρη H: Kust. = Hom.

Θ

Hom. **1** θάασσεν· ἐκαθέζετο (Ι 194) S[1]

2 θαάσσει· κάθηται. διατρίβει (Ap. Rh. 3, 659)

D **3** θάβακον· θᾶκον. ἢ θρόνον

LXX **4** Θαβώρ· ὄρος Συρίας (Hos. 5, 1 Aqu.) [g[θαλ12]]

D **5** θάγῃ· θήξῃς

D **6** θάεο· θεώρει

7 *⟩θαζόμενος· σκώπτων (Plat. rep. 474a) AS[1]

D **8** θαίβει· ἐλαύνει

D **9** †θαιμός· οἰκία.† σπόρος, φυτεία

D **10** θαιροδύται· οἱ ἐν τῷ ζυγῷ δακτύλιοι, δι' ὧν οἱ ῥυτῆρες ⟨…⟩

11 θαιροδύτης· ὁ δακτύλιος τοῦ ζυγοῦ

Ap.S.+D **12** θαιρός· ὁ διήκων ἀπὸ τοῦ ἄνω μέρους ἕως κάτω στροφεὺς τῆς θύρας (Μ 459). ἢ ἄξων. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 596 R.)

13 *θακεύουσι· κάθηνται εἰς τὰς χρείας AS[7]

14 *θᾶκος· καθέδρα AS[8](Σ), θρόνος (g[2]Σ)

Hom. **15** θαλάμη· τρώγλη, [θυρὶς] κατάδυσις (ε 432)

D **16** θαλάμαι· στῆλαι ἐπικείμενοι τοῖς αἰδοίοις τῶν ἀποκόπων

Ap.S. **17** θαλαμηπόλος· ἡ περὶ τὸν κοιτῶνα ἢ περὶ τὸν θάλαμον διατρίβουσα ἢ ἀναστρέφουσα. Ἀπίων (fr. 39) δὲ κοιτωνοφύλαξ, νυμφαγωγός, τοῦ θαλάμου ἐπιμελουμένη (η 8 ..)

D **18** θαλαμιαὶ κῶπαι· αἱ κατωτάτω. καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν θαλαμιοὶ λέγονται

---

1 Ap. S. 85, 26; Schol.; EM 441, 7 **2** cf. Schol. Ap. Rh. | **4** gl. Proph.; ὄρος Su θ 1(Δ) **7** Schol. Plat. **12** – στροφεύς Ap. S. 85, 27; cf. Σ θ 1; E. Gen. 154 Mill. (EM 444, 4). Hdn. epim. 56; Poll. 1, 76; ἄξων Ael. Dion. θ 1; Poll. 1, 253 **14** Σ θ 2; E. Gen. 154 Mill. (EM 441, 11); Poll. 3, 90. 7, 182; καθ. Schol. Soph. Tr. 23; cf. lex. rhet. 263, 26; θρόν. E. Gud. 253, 21; Eust. Il. 746, 20 (2, 697, 4 V.). 1008, 47 (3, 710, 9 V.) **15** le. Su θ 6; κατάδυσις Ap. S. 85, 28; Eust. Il. 640, 9 (2, 302, 8 V.); cf. Ph θ 1; Schol. Eur. Phoen. 931; Erot. θ 4 **17** Σ θ 3. Ap. S. 85, 30; cf. Schol. b; EM 441, 22; E. Gud. 253, 18 | **18** cf. EM 441, 23

---

1 θάασεν H: Jens. Luc. 113 = K testt. **2** θαάσει H: Mus. **3** θαβακὸν H: accent. Hemsterh.; β = ϝ Ahr. Dial. 2, 49; cf. Schulze, QE 435. Be. Lex. 161 | θακὸν H: accent. Kust. Hemsterh. | ὁμορόν H: Hemsterh. **5** θάγη H, -ῃ (Dor.) Herw. 1895 (Mnem.), 345; θαγῇ Mus. | ἤξεις H: La. post Hemsterh. (θήξεις) **6** Ahr. Dial. 2, 342 **7** h. e. τω⟩θαζόμενος Voss. Kust. Taylor. Lect. Lys. 701. al. **8** 'h. e. θεϝει' La. **9** θάλαμος Kust. **10** ζυμῶ H: Mus. | διίασι vel sim. suppl. Hemsterh. **12** διοικῶν H: HSt. Ind. = Ap. S. **14** θάκος H: accent. Alb. **15** incl. ad σαλά(μβ)η ret. Schm. **17** ἀππίων H: Alb. | κοιτονοφύλαξ H: Jun. Salm. **18** θαλάμια H: Palm. Kust., accent. LSJ | θαλάμιοι H: accent. La.

19 θαλαμιός· [ὁ κατωτάτω θαλάμιος] ἐρέτης ὁ κατωτάτω ἐρέσσων ἐν τῇ νηΐ θαλαμιὸς λέγεται, ὁ δὲ μέσος ζύγιος, ὁ δὲ ἀνώτατος θρανίτης Att.

20 θαλάμοιο νέοιο· κατασκευασμένου νεωστί· ὑπὸ γὰρ τῶν γάμων αὐτὰς τὰς ἡμέρας θαλάμους ἐπήγνυον· ὡς οὐκ ἔκπαλαι αὐτοῦ γεγαμηκότος (Ρ 36) Hom.

21 θάλαμος· *οἶκος g[14]AS[45]Br[232]Σ. μυχός, νυμφικὸς οἶκος D

22 θαλάμων ἄνασσα· Ἀφροδίτη (trag. ad. fr. 213a K.–S.) D

23 θάλασσα κοίλη· ἡ χειμέριος. καὶ τὸ θέατρον (com. ad. fr. 206 K.–A.) Att.?

24 θαλασσεύς· ἁλιεύς D

25 θαλάσσια ἔργα· ναυτικά (Β 614) Hom.

26 θαλάσσιος Ζεύς· ἐν Σιδῶνι τιμᾶται D

27 θαλασσωθείς· ἁγνισάμενος D

28 θαλάσσια· τὰ τῆς θαλάσσης (Β 614) Hom.

29 θαλαττοκοπεῖς· ματαιολογεῖς (Ar. Equ. 830) Att.

30 θαλαττοπορῆσαι· πλεῦσαι διὰ θαλάσσης vg[21]AS[32]Br[8] D

31 θαλέθει· θάλλει, ἀνθεῖ (Ap. Rh. 2, 843) D

32 θαλέεσσι· πιότητι, λιπαρίαις (Callim. fr. 337 Pf.) D

33 *θαλέθοντες· θάλλοντες (Ψ 32) AS[37](g[25]) Hom.

34 θαλέθοντα· θάλλοντα, βλαστάνοντα, ἀνθοῦντα. εὐτροφοῦντα (Greg. Naz. epigr. 8, 154, 3)

35 *θαλεία· ⟨ὡς⟩ παιδεία S[33], εὐθυμία. ἡδονή. καὶ ἡ Μοῦσα (Hes. th. 77)

36 θαλείας· πότους, μεθάς. †λινᾶς πήρας

37 θαλίῃ· εὐδαιμονίᾳ, εὐθηνίᾳ. ἀκμῇ. εὐφροσύνῃ (Ι 143) Ap.S.

38 *θαλεῖον· καθαρόν g[1]

39 θαλεραί· οἰκτραί

40 θάλλει· ἀκμάζει, ἀνθεῖ (Eur. Phoen. 812) Eur.

---

19 cf. Scholl. Ar. Ach. 162a. Thuc. 6, 31, 3 **20** – νεωστί Schol. **21** οἶκος Σ θ 4. Apion 240, 27 L. (LGM 318, 27); E. Gud. 253, 17; EM 441, 21; cf. Schol. Γ 174; Eust. 640, 8 (2, 302, 7 V.); νυμφικὸς οἶκος Schol. Pind. Ol. 5, 29h = 13 **23** | Ph θ 10; Paus. θ 1 **29** Σʺ (Ph θ 7. Su θ 11) **33** Schol.; Su θ 13 (Δ) **34** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 369 **35** Μοῦσα Su θ 16 (Δ); Theogn. can. 581 (98, 33 C.) **37** εὐθηνίᾳ Ap. S. 86, 1

---

19 le. θαλάμιος H: accent. La. coll. Arcad. 40, 13 | dittogr. del. La.; θαλ. ὁ κατ. sep. gl. Schm. | ἐρετρεὺς H: Flor. Sop. Guyet al. | nov. gl. θαλάμιος H: contin. Salm. Obs. ad Jus Att. 680, accent. La. | ὁ δεσμὸς H: Schm. post Mus. **20** κατεσκευασμένου Mus. | τοὺς γάμους αὐτοὺς τῶν ἡμερῶν H: La. **22** le. θαλάμων H: Mus. | 'trag.' Wil.* **23** le. θάλασσα H: Heins. **25** le. θαλάσσια H: Heins. **27** gl. α 1687 cft. La. **31** θαλέει H: Schm. **32** πιότησι H: Ald. **35** add. Lob. Paral. 354, 61 **36** πόθους H: Guyet | λίνας H: accent. Hemsterh.; 'ft. ⟨δερμα⟩τινας πηρας ad θαλλικας cf. gl. 48. 50. 51' La. **37** θαλείη H = Ap. S.: Mus. **38** θαλεῖον [sic] H; θαλιον K; θαλειωσις cft. Wil. Nordion. Steine 55 **40** v. l.: gl. 56

41 θαλεροί· ἀκμάζοντες g^{6}AS^{31}, ἀνθοῦντες (Γ 26). πολλοί. πρόσφατοι. ἀθρόοι. ὑγροί. οἰκτροί

Hom. **42** θαλερὸν δάκρυον· τὸ πολὺ καὶ ⟨μὴ⟩ ξηραινόμενον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀεὶ θάλλον (Β 266 ..)

43 *θαλερός· ταχύς, ἰσχυρός AS^{36}(g^{8})

44 [θαλέων· τῶν θάλλειν ἐπιτηδείων]

Hom. **45** θαλέων· τῶν θάλλειν ποιούντων ἡδονῶν. παιγνίων. ἡδέων. *τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων (Χ 504) S^{46}

46 θαλία· εὐθηνία A^{43}(Br^{234}). εὐωχία v$^{23\,(=9\text{ N.})}$g^{23}AS^{33}A^{43}. πανήγυρις g^{23}AS^{33}. τέρψις v$^{23\,(=9\text{ N.})}$g^{23}AS^{33}, εὐφροσύνη

Hom. **47** *θαλίη· τὰ αὐτά (Ι 143) A^{43}

D **48** θαλλικοποιοί· οἱ τὰ σκυτούμενα κιβώτια, καὶ τοὺς δερμάτινους ῥίσκους ἐργαζόμενοι

D **49** Θαλλιγόνους· οἱ πολλοὺς καὶ ἐνδόξους ἔχοντες ⟨ἐκγόνους⟩, ἢ γένος ἐν ὅπλοις ἔνδοξον (g^{17})

D **50** θάλλικα· σάκκου εἶδος

D **51** θαλλίς· μάρσιππος μακρός

Hom. **52** *θαλλόν· ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες (ρ 224) AS^{42}

53 *θαλλός· κλάδος ἐλαίας. ⌊ἄνθος A^{39}S^{40}. γέννημα S^{40}. καὶ ⌊πᾶν τὸ θάλλον. κυρίως δὲ κλάδος ἐλαίας v$^{5\,(=4\text{ N.})}$g^{5}AS^{27}Br^{4}Σ, ἢ φοίνικος (g^{7}) βλάστημα g^{3}A^{39}

LXX **54** *θάλλουσα· αὐξάνουσα (Gen. 40, 10) A^{38}

D **55** θαλλοφόρος· ὁ πομπεύων Ἀθήνησι, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων, λέγουσι δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους, πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρησίμους ἢ πρὸς τὸ θαλλοφορεῖν (Ar. Vesp. 543)

56 †θάλπει· ἀκμάζει, ἀνθεῖ

On. sacr. **57** θαλπιώθ· ἐπάλξεις (Cant. 4, 4)

Att. **58** θάλπος· *καῦμα (Plat. Axioch. 366d) S^{50}. παραμυθία

59 θάλπω· *θερμαίνω A^{41}. παραμυθοῦμαι

---

41 ἀκμάζοντες Ap. S. 85, 32; ὑγροί Su θ 15 **45** τῶν^{2} – Ap. S. 85, 34; cf. Schol. **46** εὐωχία Σ θ 5; Theogn. can. 640 (107, 13 C.); [Did.] 28;Choerob. 219, 21; Poll. 6, 8; εὐφροσύνη Apion 240, 28 L. (LGM 318, 28) **53** κλάδος ἐλαίας Ael. Dion. θ 3; Poll. 1, 237. 7, 147; κλάδος ἐλαίας et πᾶν τὸ θάλλον Σ θ 7; Tim. θ 1; cf. Schol. Theocr. 4, 45a.b; Schol. ρ 224; βλάστημα Su θ 12; Schol. Χ 87 **55** EM 441, 51; cf. Schol. Ar. 544b **57** On. Colb. 202, 84 **59** EM 441, 17; cf. gl. Apost. 208 |

---

41 πολὺ H: Guyet **42** contin. H: nov. gl. Mus. | ⟨μὴ⟩ Mus. **44** dittogr. gl. 45 del. Alb. **48** θαλιοποιοὶ H: La. **49** le. θαλιπόδοις H, θαλλινοδες K: La. | suppl. La. (ενδοξους ηγεμονα [sic] K) **50** θαλλικὰ H: accent. Ald. | σάκου H: Salm. **51** θάλλιξ Alb. **55** θαλλοφόρους πομπ. ὁ H: Mus. | λέγει H ('respicit Ar.' Alb.): La. = EM | (ad fin.) θάλλειν H: Flor. Vales. Heins. al. **56** v. l. gl. 40 (Guyet) **57** θαλπίω H: Martin. Cadm. = On. Colb.

60 θαλπωρή· *παραμυθία. σκέπη S^{26}. χαρά $v^{2\,(=3\text{ N.})}g^{2}AS^{26}Br^{3}$. σωτηρία S^{26}. ἡδονή. ⸤θάλψις $v^{2\,(=3\text{ N.})}g^{2}AS^{26}Br^{3}$. ἐλπίς. ἀσφάλεια. ἢ ⸤διάχυσις (Z 412) $v^{2\,(=3\text{ N.})}g^{2}AS^{26}Br^{3}$ Hom.

61 θαλυκρέονται· ψεύδονται S^{49} D

62 θαλυκρόν· ἰταμόν (S^{48}). λαμπρόν. βλοσυρόν. ἀναιδές. ⸤πανοῦργον. θερμόν (S^{48}). χλιαρόν (Callim. fr. 736 Pf.) D

63 θαλύνειν· θάλπειν. †ποιεῖ D

64 θαλύεσθαι· φλέγεσθαι D

65 *θαλύσια· αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί (I 534) $v^{18\,(=6\text{ N.})}g^{18}AS^{29}$ Hom.

66 θαλύσιος ἄρτος· ἀπὸ τῆς ἅλω πεττόμενος πρῶτος D

67 θαλυσσόμενος· φλεγόμενος D

68 θαλύψαι· θάλψαι. πυρῶσαι D

69 *θάλωμεν· βλαστήσωμεν A^{35}. βλαστάνωμεν

70 *θαμά· θαμινά, ⸤πυκνά S^{12}, συνεχῆ

71 θαμάκις· πλειστάκις, ⸤πολλάκις (Pind. Isth. 1, 37 = 28) S^{24}

72 *θαμά· τὰ πυκνά A^{18}. καὶ θαμέα τὰ αὐτά

73 θαματροχεῖ· οὐχ ἡσυχάζει

74 θαμβαλέον· φοβερόν. θαυμαστόν (Nonn. Dion. 30, 116) D

75 *θαμβεῖ· ἐκπλήττει (AS^{20})

76 θάμβος· θαῦμα. *ἔκπληξις (Γ 342 ..) $v^{1\,(=11\text{ N.})}g^{1}A^{10}Br^{9}$ Hom.

77 *θαμέας· πυκνούς, συνεχεῖς (ξ 12) $A^{17}(Br^{165})$ Hom.

78 *θαμέες (K 264) S^{25} καὶ θαμειαί· (A 52) τὰ αὐτά· καὶ θαμειάς (T 383) S^{26} Hom.

79 *θαμίζεις· συνεχῶς ἔρχῃ $g^{8}AS^{14}Br^{12}(v^{7\,(=16\text{ N.})})$, πυκνάζεις (Σ 386) $\Sigma(v^{7\,(=16\text{ N.})})[g^{8}]$ Hom.

80 θαμίζεται· ὁμιλεῖ (Soph. fr. 503, 3 R.) D

81 θαμίζει· συνεχῶς διατρίβει καὶ παραμένει ⟨τὴν⟩ ἑαυτοῦ ναῦν φυλάσσων D

82 *θαμινά· πυκνά $v^{5\,(=14\text{ N.})}g^{5}AS^{21}Br^{13}$, πολλά

---

60 παραμυθία Su θ 28 (Δ); παραμυθία, χαρά, ἡδονή Schol.; EM 442, 16; χαρά, ἡδονή, διάχυσις Ap. S. 86, 4; ἡδονή, θάλψις Schol. K 223 **65** cf. Ap. S. 86, 9 **76** | Schol.; EM 442, 25 **77** cf. Schol. A 52 **78** Ap. S. 86, 13; Su θ 35; Scholl. K et A **79** ἔρχῃ cf. lex. αἱμ. θ 2; πυκνάζεις Σ θ 10; Schol.; cf. Apion 240, 30 L. (LGM 318, 30); [Did.] 31; Schol. Theocr. 7, 16e; EM 442, 21 **82** Erot. θ 2 | **83** Σ θ 11

---

60 θαλπώρη H: accent. Mus. **62** βροσυρὸν H: Jun. Guyet = Phav. | χλυρόν H: Triller Obs. 490 **63** θαλύνει Mus. | θάλλειν Martin. Cadm.; θάλπεσθαι Mein. 1858, 542 | 'ft. πυρακτειν cf. gl. 68' La. **65** θάλυσιαι H: Sop. Voss. Stanl. = Ap. S. **66** le. θαλύσιος H: Schr. **69** conf. θάλωμεν et θάλλωμεν agn. Schm. **70** πυκνὰ om. Ald. et cett. edd. **71** θαμάκεις H: Mus. **72** θάμεα H: accent. Mus. **73** θαμα τροχαει ci. La. **74** gl. 143 cft. Alb. **75** ἐκπλήττεται Schm. **78** (ad fin.) θαμιάς H: Schm. **81** θαμίζῃ H: Mus. | ⟨τὴν⟩ Mus. | 'ναυν quo referatur … ignoratur' La.; ad Hom. θ 161 ret. Holw. 1969, 320

83 *θαμινῶς· συνεχῶς g[9]AS[13]Σ, πυκνῶς g[9]S[13]Σ

D **84** θάμιξ· ἀλώπηξ

Hom. **85** θάμνους· δενδρώδεις τόπους, δασεῖς (ε 476)

D **86** θάμνισον· ἀποκάλυψαν

Hom. **87** *θάμνοι· δασέα καὶ πυκνὰ δένδρα. καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι (Λ 156) AS[19]

88 θάμνος· *πυθμὴν δένδρου, ἢ ῥίζα πολλοὺς κλάδους ἐκπέμπουσα A[22]. ἢ καθ᾽ ἕνα τόπον τῆς ὕλης συντροφὴ καὶ ἡ συνεχὴς φυτεία. καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ἐλαίας. καὶ ὄρμενοι. καὶ οἱ σύμφυτοι ἢ δενδρώδεις ⟨...⟩ *ἢ βάτος. ἢ ξύλον ἀκανθῶδες v[3 (= 12 N.)]g[3]A[11]S[15]Br[10]

D **89** θαμύντεραι· πυκνότεραι

D **90** θάμυρις· πανήγυρις, σύνοδος, ἢ πυκνότης τινῶν. καὶ ὁδοὺς θαμυρὰς τὰς λεωφόρους. ἔστὶ δὲ καὶ κύριον ὄνομα

D **91** θαμυρίζει· ἀθροίζει, συνάγει

Prov. **92** ‘Θάμυρις μαίνεται’· παροιμία, ἐπὶ τῶν κατὰ σύνεσιν παράλογόν τι πραττόντων

Hom. **93** θανάτοιο μέλαν νέφος· περιφραστικῶς αὐτὸς ὁ θάνατος (δ 180)

94 θάνατος· ὅ τε θεός· καὶ ὃ πάσχομεν, τέλος ⟨ἔχ⟩ον⟨τος⟩ τοῦ βίου. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός. καὶ ἡ δυσωδία

95 *θανατῶν· θανάτου ἐπιθυμῶν (Ios. b. Iud. 3, 208) v[1 (= 17 N.)]g[1]AS[5]/Br[14]Σ

Eur. **96** *θανεῖσθαι· ἀποθανεῖσθαι (Eur. Tr. 430) AS[6]

Eur. **97** *θάνοιεν· ἀποθάνοιεν (Eur. Tr. 391) v[4 (= 19 N.)]g[4]A[8]Br[15]

D **98** θᾶξαι· μεθύσαι

D **99** θαέοντα· διδασκόμενον. θεωροῦντα

D **100** θαεῦνται· ὁμοίως

D **101** θάπαν· φόβον

D **102** θάπτρα· μνῆμα. Κρῆτες

LXX **103** *θαρραλέως· εὐθαρσῶς v[20 N.]g[2]Br[16]. ἀνδρείως (3. Macc. 1,4 ..) v[20 N.]/g[2]AS[4]Br[16]

---

87 | Ph θ 19 (2); cf. lex. rhet. 263, 22 (EM 442, 24) **88** ῥίζα EM 442, 23 **92** Prov. Bodl. 491; Zenob. vulg. 4, 27 **95** Σ θ 12; cf. EM 442, 51 **103** Poll. 3, 136

---

85 θάμνας H: Mus. **86** ἐπικάλυψον Hemsterh. **88** ὁρμοὶ H: Hemsterh. | ⟨τόποι⟩ Heins. Kust. Viger ad Euseb. Praep. Ev. 195 | ἢ βάτος κτλ ad ῥάμνος ret. Schm. **89** θαμύτεραι Herw. 1895 (Mnem.), 345 **90** θαμῦρας H: Lob. Prol. 274 **92** παραλόγον H: accent. Mus. | πράττοντας H: Mus. **93** μελὰν H: accent. Mus. **94** ὂν τοῦ ἐκ βίου H: La. (ἐκ del. Mus.) | interpunct. post ὁ χωρισμὸς H: Mus. **98** θάξαι H: accent. Alb. | gll. κ 1804. τ 317. 318 cft. Alb. **99** θάοντα· διδάσκοντα H: La. **100** θαοῦνται H: La. **102** θάπτα· μυῖα H: La. (cf. Glotta 34, 1955, 196)

104 Θαργήλια· Ἀπόλλωνος ἑορτή. καὶ ὅλος ὁ μὴν ἱερὸς τοῦ θεοῦ. ἐν δὲ τοῖς Θαργηλίοις τὰς ἀπαρχὰς τῶν φυομένων ποιοῦνται, καὶ περικομίζουσι· ταῦτα δὲ θαργήλιά φασι· καὶ μὴν θαργηλιών. καὶ τὴν εὐετηρίαν ἐκάλουν θάργηλον. καὶ Ἀρχίλοχός (fr. 255 W.) φησιν †ὡς φαῖε† νῦν ἄγει Ταργήλια. καὶ ὁ θάργηλος χύτρα ἐστὶν ἀνάπλεως σπερμάτων. [καὶ παρὰ Μιλησίοις ᾀδομένη ἐπὶ φρονήσει] D

105 Θαργηλία· ἔστιν ἡ Θαργηλία Μιλησία μὲν τὸ γένος, εὐπρεπὴς δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τἆλλα σοφή, ὥστε στρατηγεῖν πόλεις καὶ δυνάστας. διὸ καὶ πλείστοις ἐγήματο τῶν διασημοτάτων D

106 θάργηλος· χύτρα ἱεροῦ ἑψήματος D

107 θαρνύει· [ὀχλεύει]. ὀχεύει. σπείρει. φυτεύει

108 θαρριά· τρασιά D?

109 θάρνυσθαι· ὀχεύειν

110 θάρνυται· μετεωρίζεται· θάρνυσθαι γὰρ τὸ κυΐσκεσθαι. τοῦτο δὲ νῦν δηλοῖ τὴν διὰ λόγων ἔντευξιν καὶ ὁμιλίαν. σημαίνει δὲ καὶ ⸤ὀχεύει S[6] [θαρσύνεται·], περὶ συνουσίαν ὁμιλεῖ D

111 *θάρρος· θάρσος v[21] N·g[3]A[5]Br[17]

112 θαρσαλέον· ῥᾴδιον

113 θαρσαλέως· ῥᾳδίως

114 θάρσος [ἢ θάργος]· τὸ θράσος. ἀνδρεία. δυναστεία (Ε 2 ..) Hom.

115 θαρσύς· θρασύς

116 θάρσυνος· τεθαρρηκώς (Ν 823) Hom.

117 θάρσει· θάρρει. θράσει (Ζ 126 ..) Hom.

118 θαρρῶ· θρασύνομαι

---

104 cf. Σ″ (Ph θ 22. Su θ 49); E. Gen. 155 Mill. (EM 443, 20). lex. rhet. 263, 23 (E. Gen. 155 Mill. [EM 443, 21]) **110** θαρσύνεται Ph θ 27 **114** ἀνδρεία cf. Schol. **116** Σ θ 14; Schol.

---

104 θαργηλία H: accent. Pears. 363. Alb. | ἀργηλίοις H: Mus. | φαινομένων H: Voss. Jens. Luc. 113 | π(αρα)κομίζουσι H: Mus. | θαργηλία H: accent. Mus. | βυετηρίαν H: Schow. 354, 11 | τὰ θαργήλια H: Bergk PLG | μηλησίοις H: Meurs. Gr. fer. 149 | ἀγομένη ἐπιφώνησις H: Reisk. **105** le. null. interpunct. H: Jens. Luc. 113 | μηλισία H: Jun. Palm. Jens. | πλείστην H: Pears. 363. Kust.; cf. Plut. Per. 24, 3–4. Athen. 13, 608f **107** θαρνεύει H: Schm. post Kust. (θορ-); ‘de θαρ- pro θορ- cf. Schwyzer, Gr. 1, 696 quamquam α in hac voce solo hoc loco nititur valde perturbato’ La. | corr. vb. seq. agn. Kust. | ἐπαίρει H: Kust. **108** θαρρία H: accent. La.; ταρρία Guyet. Kust., ‘θ pro τ hic vix ferendum’ La. | τρασία H: accent. Schm. **109** ὀχλεύειν H: Sop. Brun. **110** μεταιωρίζεται H: Mus. | θαρνύσθαι H: accent. Mus. | τὸ συγγίνεσθαι Ph (recep. La.) | διαλόγων H: Mus. | ἔντευριν H: Mus. | nov. gl. θαρσύνεται H: contin. et incl. La.; et in Ph del. Naber; περὶ συν. ὁμιλ. et μετεωρίζεται inter se permutavit Mein. **113** expl. ευθαρσως K **114** incl. Schm. tacite; τὸ θάρρος Voss. Kust. Hemsterh. | τὸ θάρσος H: Kust. Hemsterh. **116** θαρσὺν H: Schm.

D **119** Θασία ἅλμη· εἰς ἣν ὄψα ὀπτώμενα ἔβαπτον. καὶ ῥαφάνου εἶδος. οἱ δὲ βάμμα τι

120 †θάσωμεν· καθήμεθα

D **121** Θάσιος παῖς Ἀγλαοφῶντος· 〈…〉

D **122** 〈…〉· ἔστι δὲ σεμίδαλις, ἐπὶ τοῖς ἔργοις γενομένη, ἀπὸ Ἀγλαοῦ, τοῦ ἐξ ἀρχῆς ποιήσαντος, Θασίου ὀνομασθεῖσα

123 θᾶσσε· κάθισον

124 *θᾶσσον· θᾶττον v$^{2\,(=22\ \mathrm{N.})}$g^{2}Br^{18}, τάχιον S^{10}Br^{211}, ταχύτερον (Β 440)

Hom. **125** *θάσσονας· ταχίονας (Ν 819) AS^{7}

126 *θάσσοντας· καθήμενους (g^{1}AS^{4})

127 *θάσσουσα· σπεύδουσα (v$^{25\ \mathrm{N.}}$vg$^{θατ\text{-}θαυ3}$AS^{5})

Eur. **128** *θάσσω· παρακαθέζομαι (Eur. Or. 85 ..) AS^{8}

Hom. **129** *θάσσων· ταχύτερος (Ο 570). καθεζόμενος g^{1}AS^{4}

Hom. **130** *〉†θαστρεύεσθαι· ἀναβάλλεσθαι (Ο 512) AS^{6}(Σ)

D **131** θᾶτας· θῆτας, τοὺς δούλους. Κύπριοι

Eur. **132** *θάτερα· τὰ ἄλλα AS^{9}, ἑκάτερα, ἕτερα μέρη (Eur. Bacch. 1129) (AS^{8}Σ)

133 *θατέρου· ἑνός g^{6}S^{11}Br^{22}

D **134** θατῆρας· θεατάς

135 *θᾶττον· εὐθύς S^{12}, τάχιον g^{4}S^{12}Σ, ταχέως g^{4}

Prov. **136** ‘θᾶττον ἢ Βούτης’· παροιμία ἐπὶ τῶν 〈ῥᾳδίως ἐπιτελουμένων, ὅτι τῶν〉 ἐν τῇ στοᾷ μαχομένων τις ἦν, ᾧ ἐπεγέγραπτο Βούτης 〈οὗ ἐφαίνετο τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός.〉 τάσσεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως συντελουμένων· καὶ γὰρ ὁ Βούτης ῥᾳδίως κατεσκεύαστο, ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου

137 †θαυλακίζειν· μετὰ βοῆς ἀπαιτεῖν τι. 〈Ταραντῖνοι〉

D **138** Θαύλια· ἑορτὴ [Ταραντῖνοι] ἀχθεῖσα ὑπὸ Κτεάτου· παρ᾽ ὃ καὶ θαυλίζειν λέγειν τοὺς Δωριείς 〈…〉

---

119 cf. Ph θ 30; Athen. 2, 56e. 4, 164e. 7, 329b; Poll. 6, 63 **121** Ph θ 31; Schol. Plat. Gorg. 448b (18–19) **124** τάχιον, ταχύτερον Schol. Ζ 143; τάχιον Σ θ 16; Schol. Δ 64 (et Schol. min.); Moer. θ 18 H.; ταχύτερον Schol. Pind. Ol. 9, 33. Soph. OC 890 **129** Schol. **130** Σ θ 74 **132** ἕτερα μέρη cf. Σ θ 15 **135** τάχιον Schol. Opp. hal. 565 **136** cf. Paus. θ 3 (Ph θ 35); Su θ 64; Zenob. vulg. 4, 28. Ath. 3, 31; Prov. Bodl. 224.

---

119 le. θασία H: HSt. Ind. | ὠπτημένα Mein. | βαμμάτιον H: Kust.; ad θαψια ret. Schm. **120** θάσσομεν Mus. **121** expl. Πολύγνωτος ὁ ζωγράφος οὕτως ἐπεγέγραπτο e Ph suppl. Kust., coll. et Plat. Ion. 532e. Paus. perieg. 10, 27, 4 **122** contin. H: nov. gl. Hemsterh., de Aglao quodam Thasio **123** θάσσε H: accent. Schm. tacite **124** θάσσον H: accent. Mus. **127** ‘h. e. θοαζουσα’ La.; θᾶσσο〈ν ἰ〉οῦσα Mein. **130** δη〉θὰ στρεύγεσθαι agn. Pears. 364. Taylor, Lect. Lys. 703. Valck. Anim. ad Ammon. 132 **131** θάτας H: accent. Alb. | θύτας H: Mus. **136** lacunas e Prov. suppl. Schm. | interp. post μαχομένων H: del. Mus. | στόματος H: Mus. **137** v. l. gl. 848, unde Ταραντῖνοι e gl. seq. trsp. Perg. **138** θαυλία H: accent. Thes. 4, 257A | ἐπὶ Κτεάτῳ ci. La. | lac. ad fin. La.; 〈Δ ∼ ⊥ 〉λέγειν Hemsterh.

139 Θαυλωνίδαι· γένος ἰθαγενῶν Ἀθήνησι D
140 θαυμάζειν· θεᾶσθαι. καὶ μανθάνειν
141 θαῦμα· ἔκπληξις. ξένισμα
142 θαυμαίνει· θεωρεῖ, θαυμάζει D
143 θαυμαλέον· φοβερόν. θαυμαστόν D
144 Θαυμακίη· πόλις (Β 716) Hom.
145 θαυμανέοντες· θεώμενοι, ὀψόμενοι· ‘ἀέθλια θαυμανέοντες’ (θ 108). τὸ δὲ καθ’ ἡμᾶς θαυμάζειν θηεῖσθαι λέγει· ‘θηεῖτο δὲ κούρη’ (ζ 237). ⟨καὶ⟩ θητὸς ὁ θαυμαστός Ap.S.
146 θαυμάσιος· θαυμαστός
147 θαύματα· ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται (Plat. rep. 514b) D
148 θαυματίζομαι· ἐκπλήττομαι D
149 Θαύλιος ἢ Θαῦλος· Ἄρης Μακεδόνιος D
150 θαῦνον· θηρίον D
151 θαυλέα· οὐρά, κέρκος D
152 θαυσίκριον· θεωρεῖον D
153 θαχθῆμεν· θωρηχθῆναι. Δωριεῖς D
154 θάψαι· κατορύξαι. καῦσαι, ἀπὸ τοῦ θάλπεσθαι (Eur. Alc. 729 ..) Eur.
155 θάψινον· τὸ ξανθόν, ἀπὸ τοῦ ξύλου τῆς θάψου, [ὃ βάπτει] ᾧ ξανθίζουσι τὰ ἔρια καὶ τὰς κεφαλάς. τοῦτό τινες (Sapph. fr. 210 V.) Σκυθικὸν λέγουσι. καὶ ὁ ποταμός, παρ’ ᾧ φύεται τὸ ξύλον, Θάψος καλεῖται. ἔστι δὲ καὶ ῥίζα θαψία καλούμενη D
156 *θεά· ὦ Μοῦσα (Α 1) g^{θεε4} Hom.
157 *θέα· σκόπει (vg^{2}AS^{8}Br^{23}), θεώρει, ἴδρα g^{θεε3}
158 *θεάμονας· θεατάς vg^{4}AS^{9}Σ
159 θέαν· ὄψιν. θεωρίαν (Eur. Hipp. 809 [825]) vg^{6}AS^{10}Br^{24}. ὄμματα Eur.
160 θεαγγελεῖς· οἱ τὰς πανηγύρεις ἐπαγγέλλοντες D
161 θεαγής· ὅσιος, θεοσεβής D

---

140 Ap. S. **Π**^{4} r1?; θεᾶσθαι Apion 241, 1 L. (LGM 319, 1) **144** Ap. S. **Π**^{4} r3?; St. Byz. θ 9 (307, 3) **145** cf. Ap. S. 86, 16 (**Π**^{4} r1?) **147** Ph θ 37 **148** Ph θ 38 **155** cf. Schol. Theocr. 2, 88a.b; ξανθόν Ph θ 43; θάψου – λέγουσι cf. Ph θ 44 **156** Schol. **158** Σ θ 19; E. Gud. 256, 27 **159** – θεωρίαν Σ′′′ (Ph θ 45. E. Gen.); θεωρίαν Orion 74, 26 (E. Gud. 256, 17 EM 444, 7)

---

139 θαυλωνίδες H: Mus.; cf. gl. β 998 **140** θεάσασθαι H: Schm. | θαυμαίνειν Ruhnk. in Alb. Auct. **143** gl. 74 cft. Alb. **145** θαυμανών(τες) H: Mus. = Ap. S. | θεαώμενοι H: Mus. | θήτο H: Mus. | ⟨καὶ⟩ Mus. | ῥήιστος H: Mus. = Ap. S. **149** le. θαῦμος H: le. Schm., Θαύλιος Hiller v. Gaertringen, Herm. 46, 1911, 154 **150** ord. θαύλιον not. La. (θαύνιον Fick 1909 [43], 135 [? errore]) **152** θαυσήκρι H: Sop., cf. Perss. Wurzelerw. 140 (ad θαῦμα); θατύς· ἴκριον Schm. 1858, 220 coll. gl. ε 6201 **153** θαχμῆναι H: Ahr. Dial. 2, 182 | θωριχθῆναι H: Schm. **154** κατωρύξαι H: Mus. | κάψαι H: Guyet. Pears. 364; κα⟨λύ⟩ψαι Marz. 1968 (1) 83 n.40 **155** ὃ del. Guyet, ὃ βάπτει Kust. **159** nov. gl. θεωρίαν H: contin. Alb. Jens. Luc 114 **160** nom. pr. Θεάγγελος cft. La. **161** θεαγενὴς H: La. = r

D **162** θέαγον· τὸ θεῖον, ᾧ καθαίρουσι. Σαλαμίνιοι

Eur. **163** θέαμα· θεώρημα (Eur. Med. 1167 . .)

D **164** θεανὴ νόσος· ἡ ἐκ θεοῦ, θεία. Σοφοκλῆς Τυροῖ α′ [ῥοιτοῦ] (fr. 650 R.)

D **165** θεανῶσται· οἱ ξυστῆρες ὑπὸ Θετταλῶν

D **166** θέα παρ᾿ αἰγείρῳ· τόπος αἴγειρον ἔχων, ὅθεν ἐθεώρουν. εὐτελὴς δὲ ἐδόκει ἡ ἐντεῦθεν θεωρία· μακρόθεν γὰρ ἦν καὶ εὐώνου ὁ τόπος ἐπωλεῖτο (Cratin. fr. 372 K.–A.)

167 θεατόν· τὸ ἐκλεκτόν. ὁρατόν, καὶ θεωρητόν

N.T. **168** θέατρον· θέαμα (1. Ep. Cor. 4, 9). ἢ σύνταγμα

Hom. **169** *θέει· τρέχει (N 141) v^{1}AS^{5}Br^{27}

Hom. **170** *θεείου· θείου (Θ 135) AS^{7}

Hom. **171** *θέειν· τρέχειν vg^{2}A^{6}Σ, δραμεῖν (B 183) vg^{2}A^{6}

Hom. **172** θέεν· ἔτρεχεν (Z 118)

173 *θεηγόρων· θείων. ἢ AS^{8} ἐκ θεοῦ †λαμβάνων (Cyr. in xii proph. 1, 413, 12) g^{3}AS^{8}Br^{28}(v^{2})

174 θεήλατον· ὑπὸ θεοῦ (vg^{5}AS^{9}Br^{29}Σ) πεπληγμένον, ἢ ⌊πεμφθέν (Eur. Or. 2 . .) (vg^{5}AS^{9}Br^{29}Σ)

Hom. **175** *θέῃσι· τρέχῃ (X 23) AS^{10}

176 *θειαζόντων· μαινομένων AS^{10}Σ(vg$^{\text{θεα7}}$A$^{\text{θεα11}}$)

Eur. **177** *θίασος· χορός (Eur. Ba. 56) v^{4}

178 θειασμοῦ· [εὐωχίας] ἐνθουσιασμοῦ

Att.? **179** θειασμῷ· [εὐωχίαις] μαντείαις (Thuc. 7, 50, 4)

180 *†θειασῶται· χορευταί Σ(v^{3}AS^{19})

181 θεῖα· ἴγδια. καὶ θεοῖς ἐοικότα. Κύπριοι

182 *θείειν δρομαῖς (vg$^{\text{θεε2}}$A$^{\text{θεε6. θει12}}$S$^{\text{θει25}}$)· ⟨. . .⟩

Hom. **183** *θείης· ποιήσεις (Ω 661) AS^{14}

---

166 cf. Ael. Dion. θ *5; Σ′′′ (Ph θ 47. E. Gen. 156 Mill. [EM 444, 16]) **169** cf. Poll. 3, 93 **170** Schol.; cf. Su θ 96 **171** Σ θ 18; Schol. | **172** cf. Schol. **174** | cf. Σ θ 21 **175** Schol. **176** Σ θ 23 **177** EM 449, 55 **179** cf. Schol.^{F} Thuc. **180** Σ θ 26 **183** Schol.

---

162 θεάϊον Mein.; cf. Be. 1, 424 ('γ vulgare pro j vix ferendum' La.) **164** le. θεανὴ H: Voss. = Phav.; 'θεανη susp. sed cf. πεδανος sim.' La. | νῆσος H: Sop. | τυροία H: Τυροῖ Mus., α′ Schm. tacite (πρώτῃ iam Pears. 364. Alb.) | ῥοιτ(ου) (acc. dub.) H: del. Jun. **165** θοός θοῶσαι cft. Hoffm. Dial. 2, 225, 'sed expect. θιωσται' La. **166** ἐγείρω H: Mus. | cf. gl. α 1695 **168** σύναγμα H: La. **171** contin. H: nov. gl. Alb. Jens. Luc. 114 = K **173** λαμβανοντων K^{A} (tum ⟨μαντεύματα⟩ Holw. 1969, 320), λαμποντων K^{S}, λαμπομενων K$^{gBr(v)}$; πεμπομένων ci. La.; βακχευόντων Erbse 1968, 74; λεγόντων Conom. 1969, 206 **174** πεπηγμένον H: Hemsterh. Alb. **175** θεήσει H: N. Bondt in Alb. Auct. = K$^{S(A)}$ | τρέχει H: Schm. **176** contin. H: nov. gl. Mus. **177** θείασος Voss. = K, cf. EM **178** θ̣ ασμοῦ H: Mus. | incl. La. tacite et sine causa **179** θειασμοῖς Mus. | incl. La. tacite et sine causa **180** θιασῶται H: Palm. Voss. | v. l. gl. 575 **181** conf. θυεία et θεῖα agn. Palm.; 'neutrum Cyprium' La. **182** θεειν K^{vgA}, θειην K^{S} | δραμεῖν Mus. = K$^{vg\ A6\ S}$

184 θειητόν· θαυμαστόν (Hes. th. 31)
185 θειλόπεδα· ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηραίνεται ἡ σταφυλή. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ θέρεσθαι ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πέδῳ (η 123) Ap.S.
186 †θεῖνιν· δραμεῖν ἢ ὁ αἰγιαλός
187 *†θειμωνειαί· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων AS^{8}(v^{1}A^{16})
188 *θεῖναι· ποιῆσαι (Δ 26) g$^{\theta\epsilon\eta 1}$Br^{168}Σ Hom.
189 *θεέναν· βρῶσιν, ἀνάλωμα (Sap. 12, 5) AS^{18} LXX
190 θείνει· [ποιεῖ. τρέχει]. κτείνει. *παίει (σ 63) (Br^{167}) ?+Hom.
191 *θεῖνες· οἱ σωροί v^{2}AS^{9}, ἤτοι βουνοὶ S^{9} τῆς ψάμμου v^{2}AS^{9}
192 *θεινομένην· τυπτομένην (Α 588) AS^{11}Br^{218} Hom.
193 *θεινῶν· αἰγιαλῶν A^{17}
194 *θείομεν· ποιήσωμεν (Ψ 486) AS^{13} Hom.
195 *θεῖον ἄπυρον· θεάφιον v^{5}A^{20}Br^{34} ἄκαυστον
196 θεῖός μοι· ἐκ θεοῦ μοι (Β 56) Hom.
197 θεῖος νόος μευ· ἐκ Θεοῦ μοι νους
198 θεῖος ὄνειρος· θεόπεμπτος (Β 22) Hom.
199 θεῖον δύσονται ἀγῶνα· τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα, ἐν ᾧ αὐτῶν τὰ ἱερά (Η 298) Hom.
200 θειοῦται· θείῳ καθαίρει (ψ 50) Hom.
201 θεῖον τὸ ἐκ θεοῦ ἀφιγμένον. καὶ τὸ ἄξιον λόγου, ὥστε θαυμάζεσθαι (Δ 192). καὶ τὸ ˌθεάφιον A^{15} Hom.
202 θείου πλῆτο· τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει. ὀδμὴν γὰρ ἔχει ὁ κεραυνὸς θείου (μ 417) Hom.
203 †θεῖται· ᾄδεται. †κομίζει
204 †θειάσω· καθάρω
205 θειώσω· καθαρῶ (χ 482) Hom.
206 †θέκλεον· θαυμαστόν (Ψ 107) Hom.

---

185 – σταφυλή Ap. S. 86, 23 (**Π**^{4} r12?); Su θ 314; EM 449, 25; Choerob. 219, 3 **188** Σ θ 28; Schol. **189** gl. Sap. **192** Schol. **198** cf. Schol. Β 56 **199** – ἄθροισμα Schol. **200** καθ. Schol. **201** cf. Schol. **202** – λέγει Ap. S. 86, 19; cf. Schol. **205** cf. Ap. S. 86, 22; Schol. **206** cf. Schol.

---

184 θείητον H: accent. Mus.; θηητόν Schm. = Hes. **186** θεῖν et v. l. θίν agn. Schm. **187** θειμωνεῖαι H: accent. Mus.; θημωναί Pears. 364, -ιαί La. **189** θοίναν Mus. = gl. Sap. **190** incl. ad θείη· ποιοίη, τρέχοι (La. post Schm.); τρέχει ad θέει Kust. | πταίει H: Guyet | v. l.: gl. 259 **191, 193** θιν- Mus. **194** θείωμεν H: Voss. **195** , θεάφιον. ἄπυρον H: La. post Schm. = K **196** θῦ μου H: Mus. **197** Archilocho trib. Wil.* **199** contin. H: nov. gl. Alb. | δύσονται, nescio quid s. ύ H, sscr. del. Mus. **200** καθαίρεται H: Schm. **202** θεείου Pears. 365. Jens. Luc. 114 ex Hom. | (ad fin.) θῦ H: Mus. **203** θέλγεται La. | κοιμίζει Schm. **204** v. l. gl. 205 (Hemsterh. ad Luc. Nec. 466) **205** θεειώσω Schm. ex Hom. | καθάρω H: accent. Alb. | v. l.: gl. 204 **206** θέσκελον Alb.

Hom. **207** θέλγει· *ἀπατᾷ g[19]AS[21]Br[191]Σ. θάλπει g[19]AS[21]Σ, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ θέλειν ἄγειν. μαλάσσει. κηλεῖ. ⌊τέρπει (Ω 343 ..) (g[1])

Eur. **208** *θέλγητρα· εἰς ἡδονὴν ἄγοντα (Eur. Or. 211) vg[6]AS[22](Br[39]Σ)

D **209** θέλγμα· θαῦμα

D **210** Θελγῖνες· οἱ Τελχῖνες. γόητες, πανοῦργοι, φαρμακευταί

211 *θελγόμενον· ἀπατώμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡδυνομένων τοῖς ᾄσμασι (v[3]AS[20]Br[36])

Ap.S.? **212** θέλειν· δύνασθαι (Φ 366?)

D **213** θελεμόν· [οἰκτρόν.] ἥσυχον (Aesch. Suppl. 1027)

D **214** θελεμῶς· ἡσύχως [οἰκτρῶς]

D **215** θέλυμνον· ὅλον ἐκ ῥιζῶν (Empedocl. VS 31 B 21, 6?)

D **216** †θελερόν· θελεκτόν.† καὶ τὸ θέλγον τὰ ὄμματα ἐπὶ κακώσει

LXX **217** *θελητής· προαιρετικός (Mich. 7, 18) vg[15]AS[26]Br[41]

D **218** θέλκαρ· θέλγμα

D **219** θέλκτρον· φίλτρον. χαρά. θαυμαστόν. καὶ τὸ ἐφηδῦνον μετά τινος ἀνάγκης (Ap. Rh. 1, 515)

Eur. **220** *θελκτήριοι ⟨λόγοι·⟩ θεραπευτικοί vg[9]AS[24]Br[40], ἄγοντες εἰς ἀπάτην (Eur. Hipp. 478) S[24]

Hom. **221** θέλξας· καταπονήσας (N 435)

D **222** Θελξινόη· Ἥρα τιμᾶται παρὰ Ἀθηναίοις

223 θέλω· χρῄζω. βούλομαι. εὐδοκῶ

224 θέμα· ἕξις. τόπος. στάσις. μνῆμα

LXX **225** *θεμάν· ἄνεμος AS[16](S[18]), νότος v[7]AS[16]Br[46](g[θεα1]S[18]). ἡ ἀνατολή (Ezech. 21, 2)

K+D **226** θεματίζει· *ἀποτίθεται AS[17]. κυβερνᾷ

Hom. **227** θέμεθλα· ἕδραι. βάθρα. ⌊θεμέλια vg[5]AS[13]Br[45]Σ. θέσεις, ⌊ῥίζαι (Ξ 493) vg[5]AS[13]Br[45]

228 θέμειλα· θεμέλιοι

---

207 – θάλπει Σ θ 29; ἀπατᾷ et τέρπει cf. Apion 241, 4 L. (LGM 319, 4); ἀπὸ – ἄγειν Ap. S. 86, 30; cf. Schol.; Ecl. AO 2, 447, 34; Eust. Il. 902, 52 (3, 384, 27 V.) **208** cf. Σ θ 30 **210** Τελχ. EM 445, 9 **212** Σ θ 31; Ap. S. 86, 33; Apion 241, 6 L. (LGM 319, 6); cf. Schol. **213** cf. Ph θ 67; E. Gen. 156 Mill. **225** – νότος gl. Proph.; On. Coisl. 166, 1; On. Vat. 192, 72; ἀνατ. On. Colb. 202, 81 **227** θεμέλια Σ θ 34; ῥίζαι cf. Schol. **228** cf. Su θ 113 (Δ); Schol. M 28; EM 445, 35

---

207 κήλει H: accent. Mus. **213** θέλεμον H: accent. Schm. coll. Arcad. 61, 3 **213/214** incl. ad θρηνῶδες vel θρηνητικόν pert. ci. La. **214** θελέμως H: accent. Schm. | v. l.: gl. ε 2108 **215** θέλεμνον H: Guyet **216** θελ ̣ κτον H, quid corr. Mus. inc.; θέλκτρον Guyet | τοθελητὰ H: Mus. **218** θέρκαλ H: HSt. | v. l.: gl. 357 **219** θέλητρον H: Schm. **220** add. La. = K[AS] **221** καταπραΰνας La., sed cf. gl. ε 639 **222** θελξίνια H: Schm.; nom. pr. Θελξίνοος cft. La. **224** τόπος στάσις 'rhetor. termini' Wil.* **225** θαιμὰν H (LXX): Ald. = K **227** nov. gl. θέμεμα [sic] H: contin. Biel., corr. Salm. Guyet **228** θέμιλα H: Mus. | v. l.: gl. 253

229 θεμελιωθέντα· ἐκ ῥιζῶν ἀρθέντα (Greg. Nyss. c. Eunom. 3, 1, 60)
230 θέμεναι· καταβαλοῦσαι
231 θέμενος· ἐνθείς. καταβαλών
232 θεμερή· βεβαία. σεμνή. εὐσταθής D
233 θεμερόν· σεμνόν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ σεμνύνεσθαι θεμερύνεσθαι (com. ad. fr. 791 K.–A.) D
234 θεμερόφρονας· συνετούς, σώφρονας D
235 θεμερῶπις· ἐρασμία Ἁρμονίη (Empedocl. VS 21 B 122, 2). D
236 *θέμις· δίκαιον vg[2]AS[8]Br[43]Σ. ἄξιον. ⌊πρέπον vg[2]S[8]Br[43]. καὶ δίκη, ἢ ⌊προσήκει. καὶ ἡ τιμή. καὶ τὸ ἀξίωμα. καὶ τὸ ἁρμόζον S[8]· ἧ θέμις ἐστί (B 73). καὶ νόμος Hom.
237 θεμισσέτω· μαστιγούτω, νομοθετείτω. Κρῆτες D
238 *θέμισις· δικαιοσύνη AS[14]. παραμυθία
239 θέμιστα· ἔννομα, νόμιμα
240 *θέμιστας· νόμους S[10]Br[216](Σ). δίκας (A 238) AS[10]Br[216](Σ) Hom.
241 θέμιστες· μαντεῖα, χρησμοί (π 403). δίκαια. νόμοι (ι 112) Hom.
242 θεμιστεύει· ἄρχει, κελεύει ἃ βούλεται, ⌊δικάζει (ι 114) (Br[225]) Hom.
243 θεμιστευτόν· νομοθετητόν
244 θεμιστεύοντα· δικάζοντα (λ 569) Hom.
245 *Θέμιστι· τῇ Δίκῃ (O 87) (A[12]) Hom.
246 Θεμιστιάδες· Νύμφαι (Pherecyd. FGrHist. 3 F 16) D
247 θεμίστειον· δίκαιον (Pind. Ol. 1, 19 = 12) D
248 *θεμιστός· δίκαιος g[3]A[11]Σ. βασιλεὺς ὅσιος
249 †θεμινήσασα· πρακτική, ἀνυσίμη, ἀποτελεσίμη
250 θεμιστισία· ὁσία
251 θεμιστοπόλοι· ἄρχοντες. δίκαιοι (Hes. fr. 10, 1)
252 θεμιστόρων· συνετῶν D

---

233 Poll. 6, 185 **236** δίκαιον Σ θ 36; Ecl. AO 2, 480, 14; cf. Schol. Π 796; lex. Greg. or. 165, 14 (LGM 178, 14); δίκαιον et πρέπον E. Gud. 258, 6; καὶ τὸ ἁρμόζον – cf. Ap. S. 87, 1 **237** | Paus. θ 5 **240** Schol.; E. Gen. 157 Mill. (EM 445, 22); cf. Σ θ 39; δίκας cf. Eust. Od. 1699, 41 (1, 435, 2 St.) .. **241** μαντ. Schol. π; χρησμοί Schol. Pind. Pyth. 4, 96a = 54 **242** ἄρχει, δικάζει Schol. **244** Schol. **247** Schol Pind. **248** Σ θ 38

---

229 θεμειλωθέντα H: Voss. Pears. 365 | ‘ft. βαθρωθεντα, nam αιρειν est tollere, non erigere’ La. **232** θεμέρη H: accent. La. **233** θέμερον H: accent. La. | θεμαρύνεσθαι H: HSt. = Poll.[II] (θερμερ. cett.) **235** θεμερόπις H: HSt. Ind. | ἀγχόνη H: Bentl. Ep. ad Mill. 76 (Works 2, 340) coll. Emped. **237** θεμιζέτω H: Voss. = test.; cf. Be. 2, 786 | Κρῆτες susp. La., cum gl. cit. Atticista (sed cf. Paus. ε 8) **238** θέμησις H: Guyet. Voss. Pears. 365 = K | π(αρὰ)[accent.?] πυτία H, παρὰ Πυθίᾳ Mus.: La. **240** νόμον ἢ δίκην Σ **243** θεμιστειτήν· τὸν νομοθέτην Pears. 365 **245** θεμιστῇ H: HSt. Thes. 3, 1529 **246** θεμιστιάδαι H: HSt. ib. | cf. Wil. Gl. d. Hell. 1, 202, 3 **247** θεμίστεον H: Schm. = Schol. Cyr. A (-εῖον iam Arcer. Pears. 365. Kust.); -ιον ex ord. etiam Schm. **248** θεμιτος K[g], ‘recte’ La. | βασ. ὅσ. incl. La., quam ob rem nescio **249** θεμιστεύσασα La. (‘de oraculo eventuro’) **250** θέμιστα G. Dind. 4, 288D

253 θέμηλα· [θεμέλαι] ἕδραι, βάθρα, θεμέλια

Hom. **254** *θέναρ· τὸ κοῖλον τῆς χειρός (E 339). καὶ τοῦ ποδός (Callim. fr. 24, 1 Pf.) vgAS[1]Br[47]Σ

D **255** θεμούς· διαθέσεις, παραινέσεις (h. Merc. 531 e ci.)

256 †θεμῶν· θελήμων

Hom. **257** θέμωσεν· ἤγγισεν. ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἠνάγκασεν (ι 486)

D **258** θεναρίζει· τύπτει

259 †θένει· κόπτει, τύπτει

260 θένιοι· οἱ προσήκοντες

Att. **261** θεοβλάβειαν οὕτως Αἰσχίνης εἶπεν (3, 133)

262 *θεοδέκτρια· θεὸν δεδεγμένη AS[47]

D **263** Θεοδαίσιος· Διόνυσος

Hom. **264** θεοδμήτων· ὑπὸ θεοῦ ᾠκοδομημένων vg[22]A[42]Br[53], δεδομημένων, θεοκτίστων (Θ 519) (AS[48])

D **265** θεοδόσια· ὑπὸ θεοῦ δεδομένα

D **266** θεόθυτα· ἱερόθυτα (Cratin. fr. 458 K.–A.)

D **267** Θεόδωρος· Θεοδώρους ἔλεγον οἱ κωμικοὶ τοὺς πρώκτους, ἀπὸ Θεοδώρου τινὸς οὐκ εὖ τῇ ἑαυτοῦ ὥρᾳ χρησαμένου (com. ad. fr. 351 K.–A.)

268 *θεοειδεστέρας· θεῖον εἶδος ἢ ὁμοίωμα ⟨ἐχούσης⟩ vg[1]A[33]Br[48]

Hom. **269** θεοειδής· καλός, θεοῦ εἶδος ἔχων (B 623)

270 θεοείκελα· θεῖα, θαυμαστά, *θεοῖς ὅμοια (g[θελ4]v[2]AS[34]A[43]Br[49]Σ)

Hom. **271** *θεόθεν· ἐκ θεοῦ (π 447) vg[4]AS[35]

272 †θεοεπεῖς· ἐκ θεοῦ ἑπόμενοι, ἢ λεγόμενοι

D **273** θεοὶ Μολοττικοί· ἤτοι ⟨ὅτι⟩ διάφοροι οἱ κύνες οἱ Μολοττικοί· ἢ ὅτι ψυχοπομπεῖόν ἐστιν ἐν Μολοσσοῖς

---

254 Σ θ 41; Seleuc. in E. Gud. ap. Reitz. Gesch. 160, 13; – χειρός Schol.; Schol. Pind. Pyth.4, 367a = 205; Hdn. epim. 56; Choerob. in Theodos. 1, 349, 32 (E. Gen. = E. Gud. 299, 43); Eust. Il. 553, 19 (2, 84, 10 V.); cf. Poll. 2, 143 **257** ἐγγίσαι ἐποίησεν Schol. **264** – ᾠκοδομ. EM 445, 53; cf. Schol. **266** Ph θ 87; Phryn. PS 74, 7 (cit. Cratin.); cf. Poll. 1, 29 **269** | cf. Schol. **270** θεοῖς ὅμοια cf. Σ θ 45a **271** cf. Su θ 160 **273** cf. Poll. 5, 37 | Ph θ 92; Paus. θ 6; cf. Prov. Coisl. 258

---

253 le. θέμειλα H: Ald.; cf. gl. α 1550 | incl. Alb. | v. l. gl. 228 **256** 'h. e. θελων' La. **259** v. l. gl. 190 (Kust.) **260** ὀθνεῖοι· οὐ πρ. Schm. **261** θεοβλαβίαν H: Alb. = Aeschin. **262** θεοδέκτορα H (K): La. | δεδεγμ(ενη) H: accent. Mus.; -ην K[S] **263** θεοδέσιος H: Thes.; cf. Nilsson Gr. Fest. 471 **264** δεδομ. θεοκτ. ὠκοδ. H: Mus. = K testt. **265** θεοδοσία H: accent. Mus. **266** θεόδυτα [sic] H: Kust. Arnald. Lect. 67 = testt. **267** οἰκονομικοὶ H: Mus. | πρώτους H: Mus., qui et ⟨εὐρυ⟩ leg. | τῆς ἑ. ὥρας H: Mein. FCG 4, 637; τὴν ἑ. ὥραν Wack.* | χαρισαμένου Tamm. 1978–79, 453 **268** post ὁμοίωμα lac. ind. Mus., suppl. La. = K; cf. gl. 269 **270** θεσπέσιοι Schm. | θαύματα H: Schm. **272** θεσπέσιοι Schm. coll. Apion. ap. Ap. S. 87, 26 | λεγόμενοι ad ἔπω agn. Kust. **273** ⟨ὅτι⟩ Mus. | ψυχοπόμπιον H: Mus.

274 θεοίνια· θυσία Διονύσου Ἀθήνησι. καὶ θεὸς θέοινος Διόνυσος (Aesch. fr. 382 R.) D
275 θεοὶ ξενικοί· παρὰ Ἀθηναίοις τιμῶνται, οὓς καταλέγει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησί (fr. 7 K.–A.) D
276 θεοῖο· τοῦ θεοῦ (Α 28) Hom.
277 Θεοκήρυκες· γένος τὸ ἀπὸ Ταλθυβίου, παρὰ Ἐλευθερίοις D
278 *θεοκλυτεῖται· παρὰ θεοῦ ἀκούει (Ios. Ant. 2, 269) AS[40]
279 *θεοκλυτήσαντες· θεοῦ ἀκούσαντες. θεὸν ἐπικαλεσάμενοι (Cyr. c. Iul. 1, 34) g[18]AS[38]Br[51]Σ(v[17])
280 θεοκλυτοῦσαι· θεὸν ἐπικαλούμενοι
281 θεοκόλος· ἱέρεια
282 *θεοκυδή· δόξαν θείαν ἔχουσαν (AS[49])
283 *†θεομητεῖ· θεοφορεῖται AS[50], θεῖα φρονεῖ AS[50][vg[23]Br[54]]
284 θεόμορος· σώφρων
285 *θέοντες· τρέχοντες (Ψ 387) vg[20] Hom.
286 θεοξένια· κοινὴ ἑορτὴ πᾶσιν τοῖς θεοῖς … D
287 θεόπαιστος· ὑπὸ θεοῦ παιόμενος. ἢ κιθάρα ὑπὸ θεοῦ ⟨ἐν⟩διδομένη D
288 †θεοπίς· ἀληθής. ἡδεῖα. ἀγαθή. ἰσχυρά
289 θεοπλάγκτους· δεισιδαίμονας D?
290 θεοπομπεῖν· ἐνθουσιᾶν
291 θεοπρεπεῖς· θεῷ ἁρμόζοντας
292 *θεοπρόπιον· μαντεῖον ἐκ θεοῦ (Α 85) vg[30]AS[54]Br[57](Σ) Hom.
293 *θεοπρόποι· προφῆται, μάντεις AS[55](Σ), ἐκ θεοῦ προλέγοντες
294 *θεοπτίαν· θεοφάνειαν (Cyr. in Ioh. 1, 660, 4) (g[16])
295 *θεοπτίας· θείας θεωρίας (Cyr. in xii proph. 1, 137, 26) vg[16]A[36]Br[50]
296 θέορτος· ὁ ὑπὸ θεοῦ παρορμώμενος (Aesch. PV 765) D

---

274 cf. Harp. 151, 4[epit.] (Ph θ 90. Su θ 191); Schol. Lycophr. 1247 (cit. Aesch.) **276** Schol. **279** Σ θ 46; θεοῦ ἀκούσαντες EM 445, 56 **283** cf. Σ θ 49 **285** lex Greg. carm. (ord. vers.) 17 **289** cf. Poll. 1, 12 **292** Σ θ 50; Ap. S. 87, 4 (**Π**[4] r16); Schol.; cf. epim. Hom. 200, 1; Eust. Il. 55, 42 (1, 89, 19 V.) **293** cf. Σ θ 51

---

274 θεοινία H: accent. Alb. = Harp. | θεοίνιος H: Schm. = testt. | διόνης H: Mus. **277** θεοκήρυθες H: Mus. | ταλουβίου H: Mus. | ‘immo Spartae cf. Hdt. 7, 134, 1; an Ελευθερολακωσι?’ La. **278** θεοκλυτεῖτε … ἀκούετε Mein. **281** θεόκολος H: accent. Thes. 4, 271D | ἱερεῖα H: Mus. **282** θεοκυνεῖ H (K[A]), -κον- K[S]: -κυδ- Schm., -ῆ Mus. | θεῖαν H: accent. Schr. **283** θεομητι· θεοφρονι K[vg], ‘ft. recte’ La. qui cens. θεοφορεῖται omitti quod ad θεομανεῖ Poll. 1, 19 spectet | **284** ‘non intellegitur’ La. **286** θεοξενά (?) H: Mus. | ⟨ξενικοῖς⟩ Fung. **287** διδομένη H: Baun. 1911, 393, ad Apollinis citharam (h. Ap. 201 sqq.), v. LSJ ἐνδίδωμι VI **288** v. l. gl. 401 Kust. **289** θεοπλάκτας H: La. (‘explicatio Christiana’); θεοπλάστας (= Poll.) vel θεοπλάκτως Hemsterh. **290** θεοπεμπεῖν H: Salm. in Ach. Tat. 626 **292** θεοπρέπειον H: Mus. = K testt. **293** θεόπροποι H: accent. La. **294** θεοφανίαν H: La.

297 *θεόρρυτον· ἐκ θεοῦ προϊόν, προχεόμενον vg^{27}AS^{52}Br^{55}Σ
D **298** θεός· σημεῖον [ἢ ἀρχή]
D **299** θεόσδοτος· ἐκ θεοῦ δεδομένος
D **300** θεός, θεός· ἔθος ἦν, ὅτε κατάρχοιντό τινος, λέγειν θεὸν ἐπιφημιζομένοις
D **301** θεόσεπτον εἰς σεβασμόν 〈…〉
302 *θεοσέπτωρ· θεοσεβής (Eur. Hipp. 1364) vg^{21}AS^{41}Br^{52}Σ
303 †θεοσκνεῖ· θεοὺς τιμᾷ
N.T. **304** *θεοστυγεῖς· μισούμενοι ὑπὸ θεοῦ (Ep. Rom. 1, 30) A^{53}(S^{60})
305 *θεοτερπέος· θεοὺς τέρποντος AS^{39}
306 *θεότευκτον· θεοκατασκεύαστον vg^{31}A^{56}Br^{58}
Greg.Naz. **307** *θεουδέα· θειώδη (Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 60 [37, 451, 8 M.]) (g^{9})
Ap.S. **308** θεουδής· δίκαιος. εὐσεβής. εὐγνώμων. θεοῖς ἀρέσκων (ζ 121 ..)
309 θεόσσυτον· θεοτίμητον
Hom. **310** θεουδής· θεῷ ἀρέσκων (ζ 121 ..)
311 θεοῦ δ〈όσ〉εσι· 〈ὑπὸ〉 θεοῦ δεδομένοις
Hom. **312** *θέουσα· τρέχουσα (Π 8) (A^{44})
D **313** θεουργική· θεοὺς ποιοῦσα 〈ἀπαντᾶν〉
D **314** θεοφάντορας· [ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένους] θεολόγους
315 †θεώμενα· ἐκ θεοῦ μένοντα
316 θεόφατα· ἐκ θεοῦ σημαινόμενα
317 θεόφατα· λόγια, πεπρωμένα. πολλά. ἄφατα. ὑπὸ θεοῦ πεφημισμένα
318 θεοφατίζει· μαντεύεται. περιττολογεῖ
Hom. **319** θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος· θεοῖς ἴσος ἐν τῷ βουλεύεσθαι (Η 366)
Ap.S.? **320** θεόφιν· θεοῖς S^{61}. ἐκ θεοῦ (Η 366 ..). τὸ γὰρ σχῆμα τοῦτο πληθύει· πασσαλόφιν, ζυγόφιν

---

297 Σ θ 53 **300** cf. Paus. θ 7 **302** Σ θ 54 **304** cf. gl. Apost. 6. Σ θ 55 **308** θεοῖς ἀρέσκων Ap. S. 97, 5; Schol. **312** Schol. **319** cf. Schol. **320** cf. Ap. S. 87, 6?

---

297 ἐρχόμενον H, προερχ- K^{AS}: La. = K^{vg} **298** scil. ἐν θυτικῇ Kust.; gl. ε 4795 et Schol. Stat. Theb. 5, 176 cft. Alb. | incl. Schm. tacite, ad e. g. N. T. Apoc. 21, 6 ret. La. **300** θεὸν λέγειν ἐπευφημιζομένοις H: Lob. Phryn. 597, cf. Paus. **301** suppl. ἥκοντα vel ἄγοντα Schm. **303** θεοσκυνεῖ Mus.; θυοσκεῖ La.; ad Aesch. Ag. 86 v. l. ret. Tosi 1986–7 et Studi 144–5 **305** θεοτάρτεσοι· θεὸν τέρποντες H: La. = K; θεοταρπέες (LSJ post Hemsterh. -ταρπεῖς, Alb. -τερπεῖς)· οἱ Alb. **307** θεούδεα H: accent. Mus. | expl. θεοειδη K **309** θεοοίσσωτον H: Abresch. Misc. obs. 10, 1, 6. Jens. Luc. 114 | expl. θεόπεμπτον Mein. 1858, 547 **310** θεουσιὴς H: Mus. **311** δέσι H: La. post Schm. | 〈ὑπὸ〉 Mus.; vel 〈ἐκ〉 La. coll. gll. 299. 316 **313** suppl. La. coll. e. g. Iambl. myst. 2, 10 **314** contin. H: nov. gl. Mus. | incl. La., e gl. 317 **315** ut e gl. 316 corrupt. del. La. **316** θέσφατα Cob. NL 179 **317** inc. utrum θεόφατα an θέσφατα H; accent. s. ο/σ, sed litt. ad seq. ligat.; ft. La. ligationem Mus. trib., sin non, emend. Alb.; cf. gl. 412 **318** θεσφατίζει Schm. **319** ἶσος H: accent. Schm. tacite

321 θεόφοβος· θεοσεβής
322 θεοφραδία· θεοῦ γνώμη, ἢ φράσις D
323 θεοφραδίαις· θεοῦ γνώμαις, λόγοις, φράσεσι D
324 *θεόφρονος· θείου (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 103 [37, 1269, 7 M.]) AS[46] Greg.Naz.
325 θεοφροσύνη· αἱ περὶ τὸ θεῖον διατριβαὶ καὶ [οὐ] μαντεῖαι D
326 *†θεπταίνων· ἁπτόμενος (Eur. Bacch. 1318) AS[1] Eur.
327 *θεραπαινίς· δούλη g[3]AS[6](Br[62])
328 θέραπες· ὁμιλητῆρες D
329 θεραπευσία· θεραπεία. ἱκετεία
330 θεραπευτής· ἰατρός (Plat. rep. 341 c . .) Att.?
331 θεραπίς· θεραπεύουσα (Plat. Menex. 244e) D
332 θεραπηΐας· τὰς βωμολοχίας D
333 θεράπναι· αὐλῶνες. σταθμοί (Eur. Bacch. 1043) Eur.
334 θεραπαινίδες· ἔριθοι
335 Θεραπνατίδεια· ἑορτὴ παρὰ Λάκωσι D
336 θεράπνη· θεραπαινίς, δούλη D
337 θεράπνιον· θεραπαινίδιον, δουλίδιον D
338 θεράποντες Διός· βασιλεῖς (λ 255) Hom.
339 θεράποντες· οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι· ἀπὸ τοῦ θεραπεύειν· *δοῦλοί A[11]Σ τε καὶ ⌊ὑπηρέται (Ε 48 . .) A[11]Br[217]Σ Ap.S.+K
340 θέραψ· θεράπων, οἰκέτης, δοῦλος, ἀκόλουθος
341 θέρει· πρωΐ. θερμαίνει
342 Θερελίμνιον· τόπου ὄνομα. καὶ Ἀπόλλων. καὶ Ζεύς D
343 θέρεσθαι· θερμαίνεσθαι (τ 64) (vg[2]AS[7]), καίεσθαι, θάλπεσθαι, πρὸς ἥλιον χλιαίνεσθαι D
344 θερέσιμον· θεριστικόν D
345 θερήγανον· μέρος τῆς ἁμάξης· οἱ δὲ ⌊τὴν ἅμαξαν τὴν ἄγουσαν τὰ θέρη (Br[170]) D
346 θέρηγνον· τὸ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν παράπλεγμα, τὸ ἐπὶ τῇ τῶν ἀσταχύων παρακομιδῇ γινόμενον D

---

331 cf. Ph θ 111 **338** Schol. **339** – φίλοι Ap. S. 87, 15; EM 446, 44; δοῦλοι – Σ θ 56; E. Gen. 157 Mill. (EM 446, 41); Schol. min.; δοῦλοι; cf. gl. Apost. 244; ὑπηρέται cf. Schol. A 321 **340** δοῦλος Su θ 232 **343** θερμαίνεσθαι Ap. S. 87, 18; Su θ 233 (Δ). [Did.] 10; cf. Schol. Z 331; EM 446, 52; – καίεσθαι Apion 241, 11 L. **345** | cf. E. Gen. 157 Mill. (EM 447, 12); Su θ 237 (Δ)

---

322 θεόφρα H: Pears. 366. Kust. **325** incl. La.; αἱ μαντεῖαι Pears. 366; θεομαντεία Schm. **326** θέπτανος H: K; θειγγανων, h. e. θιγγάνων agn. La., cf. Glotta 34, 1955, 198 **328** θεράπες H: accent. Mus. **333** θεραπναὶ H: accent. Mus. **335** θεραπνατιδία H: La. ('de exitu cf. Be. 2, 303 – derivatum a Θεραπνᾶτις') **336** θεραπνὴ H: accent. Mus. **338** le. θεράποντες H: Schr. **341** πρωΐ ad ἦρι ref. Kust. **342** θερελίμιον H: La. **343** χναίνεσθαι H: Mus. **344** θερέσμιον Wil.*, sed ἀκέσιμον cft. La. | θερεστικόν H: Lob. Prol. 167, 1 **345** v. l.: gl. 740 **346** τῶν alt. om. Alb. Schm. La.

Hom. **347** *θέρηται· [θέρεται] καίηται (Ζ 331)

D **348** θερίζει· ἐνδιατρίβει τῷ θέρει, καὶ ἀλοᾷ

349 *θερίκλειον· ποτήριον g^{θεο25}Br$^{154.\ 235}$. κόνδυ

D **350** θερινή· θέρος

351 θερίσας· τὸ θέρος ἀγαγών

D+LXX **352** θέριστρον· λεπτὸν ὕφασμα, *θερινὸν ἱμάτιον (Gen. 24, 65) vg^{5} AS^{8}Σ

Hom. **353** *Θερσίτης· ὄνομα κύριον (Β 212) AS^{9}

D **354** θερσίχθων· θερμαίνων γῆν, καίων

D **355** θέρμα· πυρετός (Ar. fr. 346, 2 K.–A.). ἄδεια. καὶ ἐκεχειρία

D **356** θερμαστρῆθεν· ἐκ καμίνων [καὶ τὸ ἐπάνω ἐν τῇ κλίνῃ πάντων]

357 †θέρκταρ· θέλγμα

D **358** θερμάστραι· κάμινοι (Callim. h. Del. 144)

D **359** θερμαστρίς· σκεῦος παραπλήσιον καρκίνῳ, ᾧ χρῶνται οἱ χρυσοχοῖ. καὶ ὄρχησις ἔντονος καὶ διάπυρος τάχους ἕνεκα

360 θέρμει· θερμαίνει

361 θέρμεσθαι· θερμαίνεσθαι

D **362** θέρμης· ὁ θέρους πνέων

D **363** θέρμον· τὸ θέρος. Βυζάντιοι

D **364** θερμόπλα· ἵππου νόσημα περὶ τοὺς πόδας

365 *θερόμενος· θερμαινόμενος A^{13}

366 θέρονται· καίονται, χλιαίνονται, θερμαίνονται

Hom. **367** θέρος· σῖτος. τοῦ θερίζειν ἡ ὥρα (λ 192)

Ap.S. **368** θερσόμενος· θερμανθησόμενος. ἀπὸ τοῦ θέρω ἐνεστῶτος (τ 507)

D **369** †θερουρότερος· ὁ χλωρός σῖτος ἀμηθείς

370 †*θερτήρια· ἑορτή τις AS^{10}

371 †θέσαι· θησαυρίσαι

372 †θεάσατο· ἐνεδύσατο

---

347 καίηται Schol.; cf. Σ θ 57 **352** | Σ θ 58; cf. Poll. 7, 49 **355** cf. Ph θ 118; Tim. θ 2; Poll. 4, 186 (cit. Ar.) **358** Schol. Callim. **359** ὄρχ. ἔντ. cf. Ph θ 120; Poll. 4, 102; Athen. 14, 629d. 630a **365** Su θ 253 (Δ); Moer. 198, 25 (θ 3) **368** Ap. S. 87, 19; – θερμανθ. Schol.

---

347 θέρεται del. Verw. | καίεται H: Verw. = testt. **349** h. e. Θηρίκλειον (gl. 527 cft. Salm.) **351** συναγαγών malit La. **355** ἀδεία H: accent. Mus. | ‘αδεια, εκεχ. ad θερμα e *θερσμα, cf. Eleum θαρρος, θαρρεν Schwyzer 409. 411, de rhotacismo vel propter significationem non cogitandum. Cf. Apollinem Θερμιον Olympiae Paus. perieg. 5, 15, 7’ La. **356** θερμαστῆθεν H: Kust. | incl. ad gl. 352 ret. Schm. (‘incertum’ La.) **357** v. l. gl. 218 (Kust.) **359** θερμαυστρίς Meurs. Orchestr. = testt.; ‘rectius, sed cf. IG II^{2} 1414, 42, de scribendi ratione cf. Schulze Kl. Schr. 189’ La. **360** θερμεῖ H: Jens. Luc. 115 **362** θερμίης Lob. Prol. 497, 19 **363** θέρμος (neut.) malit La. | βυζάντιον H: Mus. **364** θερμοπλιτις ci. La. **366** χναίνονται H: Mus. **367** ἢ H: Mus. **368** ᾽ξ τῶν θέρων H: Mus. **369** θερεστερος La., coll. ορεστερος | χμωρὸς H: Mus. | ἀμηθής H: Schr. | ‘iungas χλωρ. ἀμ.’ La. **370** θερτηρία H: accent. Pears. 367. Alb.; ᾽Αν⟩θεστήρια Mein.; vel Στεπτηρια La. **371** v. l. gl. 373 (La.) **372** ⟩θ᾽ ἕσσατο Bentl. Callim. 469; cf. gl. 408

373 θέσθαι· ὑποθέσθαι (Hyperid. fr. 198 S.). θησαυρίζεσθαι (ν 207) Att.+Hom.
374 *θέσθω· εὐτρεπιζέσθω (B 382) (g^{12}) Hom.
375 θέσκελα· *θαυμαστά g^{θερ4}A^{19}Br^{65}. θεοείκελα. ἢ θεοκέλευστα. ⌊θεῖα g^{θερ4}A^{19}Br^{65}. θαυμάσια (Γ 130) Hom.
376 θέσεις· πράξεις. καὶ θεῖναι ποιῆσαι (Δ 26) ?+Hom.
377 *θέσμιον· δίκαιον (Eur. Tr. 267) vg^{3}AS^{29} Eur.
378 θεσμοθέται· ἄρχοντες. *νομοθέται g^{θελ10}AS^{21}(vg^{8}Br^{66}Σ). νομοφύλακες [AS^{21}], οἱ τῶν νόμων ἐπιμεληταί Att.
379 *θεσμόν· θεῖον AS^{36} νόμον AS^{36}. ἔθος, νόμον (ψ 296) Hom.
380 *θεσμοῖς· νόμοις (Sir. 28, 19 v. l.) (g^{θελ13}) LXX
381 *θεσμοποιεῖς· νομοθετεῖς (Eur. Phoen. 1645) vg^{4}AS^{28} Eur.
382 θεσμούς· *νόμους g^{θεο29}A^{26} θείους. ἢ τὰς συνθέσεις τῶν ξύλων K+D
383 *θεσμοφόρια· τὰ μυστήρια τῆς Δήμητρος A^{37}. ἢ ὄνομα ἑορτῆς g^{θετ2}AS^{24}Σ
384 *θεσμοφόρος· ὁ θεσμοὺς φέρων, ἤτοι νόμους AS^{18}[vg^{2}Br^{64}Σ]
385 θέσπιν· θείαν φωνήν (α 328) Hom.
386 θεσπέσιον· θεῖον, παραγώγως. ὅταν δὲ λέγῃ· ‘γνώσεαι εἰ ⟨καὶ⟩ θεηπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις’ (B 367) τῇ θεότητι λέγει, εἰ μὴ κατὰ συνεκδοχὴν ἀκούοιμεν θεσπεσίῃ, τῇ ἐκ θεῶν βουλήσει Ap.S.?
387 *θεσπέσιος· θεῖος, θαυμαστός vg^{15}AS^{25}Br^{69}Σ Hom.
388 θεσπεσίῃ· μεγάλῃ, πολλῇ, θείᾳ. τῇ ἐκ θεοῦ βουλήσει (B 367) Hom.
389 *θεσπεσιώτερον· ἀξιολογώτερον g^{6}AS^{30}Br^{70}
390 θεσπιαοιδός· ποιητής
391 θεσπέσιοι· θεῖοι (Cyr. in xii proph. 1, 353, 15 ..)
392 θεσπιδαές· θείως καιόμενον, ἢ δαιόμενον (M 177 ..) Ap.S.
393 *θεσπιδαὲς πῦρ· τὸ θείως καιόμενον πῦρ (M 177 ..) AS^{32} Hom.
394 θέσπιδες· θυσίαι. θεοσέβειαι

---

373 Ph θ 124; cf. Ammon. 228 | EM 448, 15; (Ap. S. 87, 21) **374** cf. Schol. **375** θαυμαστά et θεῖα Schol. **376** cf. Ph θ 125 | Schol. **378** νομοθέται cf. Σ θ 61; νομοθέται νομοφύλακες Tim. θ 5; cf. Σ″ (Ph θ 129. Su θ 266) **379** νόμον Scholl. Pind. Ol. 6, 111c. Opp. hal. 3, 3 **381** Schol. Eur. **383** | Σ θ 62; cf. Schol. Clem. Al. protr. 2, 19, 3; Poll. 1, 37 **384** cf. Σ θ 63 **385** cf. Schol. **386** – παραγώγως Ap. S. 87, 26 **387** Σ θ 64; E. Gen. 158 Mill. (EM 447, 51); cf. Schol. A 591 | **392** Ap. S. 87, 25

---

373 v. l.: gl. 371 **376** θήσεις ci. La. **379** θεσμῶν, θείων νόμων ἔθος νόμων H: Pears. 367 = K **382** νόμου H: Mus. = K | τὰς σ. τῶν ξ. ad θωμούς ret. Bentl. (ut gl. 372) **383** θεσμοφορία H: accent. Alb. | τῆς (nov. pag.) τῆς H: Mus. | δημήτρας H: Mus. = K | cf. Deubner, Att. Feste 50–60 **384** θεσμοφόρους H: Voss. Pears. 367. Kust. = K Σ$^{(exc. D)}$ **386** γνωσεαὶ H: accent. Mus. | εἰ nov. gl. θεσπεσίην H: Mus. | ἀλωπάζεις H: Mus. **388** πόλει H: Mus. **389** θεσπεφιώτερον H: Mus. = K **390** θεσπιαοιδὸς H (nesc. qu. s. σ et ια sscr. et del. Mus.); ‘fuerit θεσπις αοιδος [Herw. Versl. 191, coll. Od. ξ 385]’ La., perperam **393** θεσπιδα (accent. non disp.) H: Mus. **394** θεσπίδες H: accent. Schm. tacite

395 *θεσπίζει· μαντεύεται g^{10}AS^{22}, προφητεύει AS^{22}, ἐνθεάζει vg^{10}A^{22}Br^{67}. νομοθετεῖ vg^{10}A^{22}Br^{67}Σ

Hom.+Eur. **396** θέσπιν· θείαν Br^{73}, ἥδεῖαν, θαυμαστὴν φωνήν (α 328. Eur. Med. 425)

D **397** θεσπιόφημον· ⟨...⟩ παροιμίαν τινά ⟨...⟩

398 θεσπίσαι· προστάξαι. μαντεύσασθαι

399 *θέσπισμα· θεῖον δόγμα (Cyr. in xii proph. 1, 25, 25 ..) v^{11}AS^{33}Br^{68} (Σ). νομοθεσία

Eur. **400** θεσπίσματα· μαντεύματα. καὶ τὰ ὅμοια (Eur. Or. 1666 ..)

401 θέσπις· ἀγαθή. ἀληθής. ἰσχυρά. ἡδεῖα

Eur. **402** θεσπιῳδός· ἀληθὴς μάντις (Eur. Hec. 677)

403 Θέσπιος· ποταμὸς Βοιωτίας

404 Θεσπρωτοί· ἔθνος περὶ Θεσσαλίαν

D **405** Θεσσαλαί· αἱ Κῷαι παρὰ Φιλήτᾳ (fr. 15 Span.). καὶ αἱ φαρμακίδες

406 Θεσσαλὸν ⟨νόμισμα⟩· τοῦτο παροιμιῶδες, τασσόμενον ἐπὶ ἀπάτης

D **407** †θεσσαλῶπις· ἐναγισμός τις παρὰ Λάκωσι

D **408** θέσσαντο· ἐξῄτησαν. [ἐκάθισαν.] ἱκέτευσαν (Pind. Nem. 5, 19 = 10). [ἐνεδύσαντο]

D **409** θέσσεσθαί· αἰτεῖν. [καθῆσθαι.] ἱκετεύειν

D **410** θεσσόμενος· δεόμενος. ζητούμενος. ἱκετεύων

Hom. **411** Θεστορίδης· Θέστορος παῖς, ὁ Κάλχας (Α 69)

Hom. **412** θέσφατα· θεόφατα. ⌊μαντεύματα g^{17}AS^{35} ἐκ θεοῦ λεγόμενα, εἱμαρμέναι ἐκ μαντείας λεγόμεναι (Ε 64)

Hom.+Eur. **413** θέσφατον· πολύφατον. ὑπὸ θεοῦ πεφατισμένον. θεῖον. μέγα (Θ 477) . *ἀργόν. ἄπρακτον v^{5}A^{27}. τὸ ἐκ θεοῦ μάντευμα vg^{5}A^{20}. προφητεία (Eur. IT 121) (A^{20})

D **414** θεσφατοῦται· θεσφατίζει, μαντεύεται. περισσὰ λαλεῖ

D **415** θετή· ποιητὴ θυγάτηρ

---

395 μαντ. cf. EM 447, 56; νομοθ. Σ θ 65; cf. E. Gud. 260, 15 (EM 447, 55) **396** Schol. 328c **399** E. Parv. θ 10 (E. Gud. 260, 16 = EM 447, 56); cf. Σ θ 66 **403** Su θ 279? **406** Σ″ (Ph θ 139. Su θ 260); cf. Schol. Eur. Phoen. 1408 (1, 393, 10) **409** cf. Schol. Ap. Rh. 1, 824–25 **411** Schol. **412** – θεοῦ Schol.

---

395 ἐνθάζει H: Mus. **396** le. θέσπιν θείαν H: ed. 1521 **397** ⟨κατὰ⟩ παρ. et ⟨'στόμα θεσπιόφημον'⟩Schm. **401** θεσπὶς H: accent. Mus. | v. l.: gl. 288 **403** Θεσπιεύς Su; Θεσπία (vel -ιαί) · πόλις B. Mein. 1858, 527 e St. Byz. 310, 9 (θ 33) (reicit Alb.) **404** θέσπρωτοι H: accent. Mus. πε(ρὶ) θεσσαλίας H: La.; παρὰ Θεσσαλίᾳ Mus. **405** θέσπαλαι H: Jun. Sop. Salm. al. | κωαὶ H: Mus. | φίλητα H: accent. Mus. **406** add. Jun. Adag. 351 = Σ; 'error, cf. gl. 425' La. **407** θεσσαλώπας La. tacite, 'prior compositi pars non ad Thessaliam, sed ad θεσσασθαι pert.'; Θεσσαλιώτας Mein. 1858, 547 | ἐναγιασμός H: Vales. Palm. **408** ⟩θ' ἕσσατνο Bentl. Callim. 469; cf. gl. 372 | ἐζήτησαν H: Schm. **408/409** cf. Be. 2, 786 | incl. ad ἕζομαι, ἕννυμι (La. post Schm.) **414** λα ̣ ει (? ί) H: Mus.

416 θετήρ· τολμητής. πράκτης D
417 θέτης· ὁ προθέμενός τι (Plat. Crat. 389d)
418 *θετικῶς· τὸ ὀφειλόμενον γενέσθαι AS^{4}
419 Θέτις· ἡ μήτηρ Ἀχιλλέως (Α 413 ..). καὶ ἡ θάλασσα, ἣ δὲ αὐτὴ λέγεται Τηθύς
420 *θετόν· εἰσποιητόν vg^{1}A^{3}Br^{72}Σ, οὐ γνήσιον vg^{1}Br^{72}Σ(A^{5})
421 Θετταλικὰ πτερά· τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θεσσαλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλοῦνται αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι διὰ τὸ ἐοικέναι πτέρυξι D
422 Θετταλικὴ ἔνθεσις· ἡ μεγάλη (Hermipp. fr. 42, 2 K.–A.) D
423 θετταλικὸς δίφρος· διάφοροι εἰσι τῷ κάλλει οἱ Θετταλικοὶ δίφροι· ἴδιον γάρ τι γένος αὐτῶν κατεσκεύασται (Eupol. fr. 66 K.–A.) D
424 θετταλίς· ὑπόδημα ποιόν. [Κρῆτες] (Lysipp. fr. 2 K.–A.) D
425 Θετταλὸν σόφισμα· παροιμία ἐπὶ τῶν σοφιζομένων λεγομένη καὶ μὴ εὐθυμαχούντων (Eur. Phoen. 1408) Eur.
426 θεῦ· δεῦρο. τρέχε D
427 θεύγεσθαι· θέλγεσθαι. Κρῆτες D
428 θευμορία· ἀπαρχή. θυσία. ἢ ὃ λαμβάνουσιν οἱ ἱερεῖς κρέας, ἐπειδὰν θύηται. θεοῦ μοῖρα D
429 θευμοριαζέτω· θεῷ γέρας ἀναφερέτω D
430 Θευξένια· Ἀπόλλωνος ἑορτή D
431 *θεύσεσθαι· δραμεῖσθαι (AS^{1}). διώξεσθαι (Λ 701) Hom.
432 *θεύσεαι· δραμεῖ (Ψ 623) (S^{2}) Hom.
433 θευσόμεθα· δραμούμεθα. φευξόμεθα. πλευσόμεθα
434 θεῦτιν· †σκαράδιν. Ἱππῶναξ (fr. 149 W. = 162 Degani) D

---

420 Σ θ 67; εἰσποιητόν cf. Harp. 153, 9; Poll. 3,21 **421** Paus. θ 10; Σ″ (Ph θ 141. Su θ 290. EM 448, 39); cf. Prov. Bodl. 493; Poll. 7, 46 **422** Athen. 10, 418c; cf. Paus. θ 11; Ph θ 143; Poll. 6, 43. **423** – Ael. θ 11; cf. Ph θ 142; Poll. 7, 112. 10, 47 (cit. Eupol.) **424** Ph θ 144; St. Byz. 310, 24 (cit. Lysipp.); Poll. 7, 89 (do.) **425** cf. Ael. θ 12 (Σ″ [Ph θ 109. Su θ 182. 259]); Prov. Bodl. 889; Zenob. Ath. 1, 47; Schol. Eur. **431** Ap. S. 87, 30; Schol.; cf. E. Gen. 158 Mill. (EM 448, 34) | **432** cf. Schol.

---

418 sp.ετικῶς H: Mus. **419** μ̅ῆρα H: Mus. | δὲ γῆ H: Wil. Kl. Schr. 4, 580, qui de metonymia cft. Haupt, Op. 2, 74 **421** χλαμίδας H: Mus. **422** le. θετταλικὴ H: Schr. **424** θετταλίας H: Alb. = testt. | Κρῆτες addub. Pears. 368, incl. La. ('est gl. Attica'), ad gl. 426 Mein. **425** le. θετταλὸν H: Ald. | ἐθυμαχούντων H: Mus. **426** 'interiectionis loco decurtata. Specht, KZ 67, 219 cf. παυ Wack. Unters. 63, 1' La. **427** v. Thumb–Kieckers 1, 156; Be. 2, 704 **428** οὐσία H: Alb. **430** θευξενία H: accent. Mus. | cf. Nilsson Gr. Fest. 160 **432** θεύσεε H: Mus.; θευσεται K | δράμης Schol. **433** πλευσ. exempl. conform. esse, non expl. cens. Alb. **434** i. q. τεῦθιν (Voss.) | καραβιδα La.; σηπίδιον Drag., 'rectius, sed error in genere animalium glossatori relinquendus' La.; σκιρίδιον Degani, Hippon. 155 coll. Schol. Opp. hal. 1, 129; ⟨ἐ⟩σχαρ⟨ίτην Ῥ⟩όδιον Lewy 1931, 108, coll. Poll. 6, 78 et gl. τ 685 | Ἱππῶναξ H: accent. La.

Hom. **435** *θέων· βαδίζων, ⌊τρέχων (Z 54 ..) A^1

D **436** θεώματα· τὰ περικαθαρτήρια

Prov. **437** ‘θεῶν ἀγορά’· παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων λέγειν ἐν τοῖς τοσοῦτον ὑπερέχουσιν, ὅσον οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ τοῦ συναγερθῆναι προσαγορευθείς

Hom. **438** θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ· τόπος ἐστὶ τῆς Τροίας ὑψηλός (Y 53)

Hom. **439** ‘θεῶν ἐν γούνασι κεῖται’· παράκειται τῷ θεῷ, καὶ ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἐξουσίᾳ κεῖται (P 514) [S^3]

D **440** θεωρία· ὄψις, θέα

441 θεωρίδες· αἱ περὶ τὸν Διόνυσον Βάκχαι (trag. ad. fr. 590b K.–S.)

D? **442** θεωρικὰ χρήματα· τὰ εἰς θεῶν τιμὰς καὶ ἑορτὰς διδόμενα ἐν τοῖς Παναθηναίοις καὶ Διονυσίοις. ἅτινα ἐν τῷ θεάτρῳ ἐδίδοτο, καὶ ἐκ τοῦ θεάτρου συνήγετο ἀπὸ †μισθομένου τόπου

D **443** θεωρικὸν ἀργύριον· τὸ εἰς θεῶν τιμὴν καὶ ἑορτὴν διδόμενον, θεωρίας ἕνεκα, τοῦ καὶ τοὺς πένητας μετέχειν τῶν θεωριῶν, καὶ πάντα τὰ διανεμόμενα θεωρικὰ ἐλέγετο

D **444** θεωρικῶς· ὡς θεωρὸς ἐστεφανωμένος· θεωροὺς δὲ ἐκάλουν τοὺς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπάγοντας. ἐστεφάνουν γὰρ οὗτοι τὰς ἀπήνας

D **445** Θεώριος· ὁ Ἀπόλλων

D **446** Θεωρίς· κύριον ὄνομα. καὶ θεωρία. καὶ ἡ Σικυωνία τὸ γένος ⟨Σοφοκλέους⟩ ἐρωμένη (Soph. T 16. 76 R.)

Att. **447** θεωροί· οἱ θεοπρόποι. καὶ οἱ θεώμενοι, ἢ οἱ φροντίζοντες περὶ τὰ θεῖα. λέγουσι δὲ καὶ τήν ὁδόν, δι᾽ ἧς ἴασιν ἐπὶ τὰ ἱερά, θεωρίδα· καὶ τὰ διανεμόμενα ἀργύρια ἐν ταῖς ἑορταῖς ⟨θεωρικά⟩

LXX **448** *θεωρούς· θεωρητάς (2. Macc. 4, 19) AS^2, ἐπόπτας

449 *Θηβαῖοι· ἔθνος ⟨Βοιωτίας⟩ AS^{36}

D **450** Θήβανις· ἄνεμος

D **451** Θηβάνας· [θήρα] ἐκ τοῦ Πλακίου κόλπου πνέουσα ⟨ζάλη⟩

---

435 | Schol. **437** Paus. θ 13; (Σ″ [Ph θ 154. Su θ 210]); Zenob. vulg. 4, 30 **438** cf. Schol. **439** cf. Schol. **443** EM 448, 46 **445** Paus. perieg. 2, 31, 6 Ἀπόλλωνος τοῦ Θεαρίου **447** – θεώμενοι Σ θ 68 **450** cf. St. Byz. 25, 10 (θ 55) (al. form. ap. Billerbeck)

---

436 ad θεῖον *sulphur* Kust. **437** ἀθηνήα(?)σιν H: Ald. | συνεργεθῆναι [sic] H: Mus. | προσαγορεύσεσθαι [sic] H: Schm. = Zenob. **438** θεῶν (H; Palm.) vel θέων (Heins.) | κάλλει κόλων H: Mus. | ἐστε(?) H: Mus. **439** θεῶμεν γούνασι H: Mus. **441** trag. trib. Wil.*; cf. Soph. fr. 765 R. **442** π(αρὰ) ἀθηναίοις H: Mus. **443** αθεωρικῶν· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα EM **444** θεωρικῶ(?) H, -κός Mus.: Schow. | θεωρικοὺς H: HSt. **445** ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Θεαρίου (Paus. perieg. 2, 31, 6) cft. Schm. **446** συκιωνία H: Mus. | add. Lob. Aglaoph. 1, 666^h. Mein. 1858, 547 **447** θεοπρεποὶ H: Mus. | ἰάσιν H: Alb. | ⟨θεωρικά⟩ Mus., cf. gl. 443, Schol. Plat. Phd. (4) 58b3, Poll. 8, 113 **449** θηβαῖος H: La., qui suppl., item = K **450** θηβανίς H: accent. La. = Arcad. 32, 18; Θηβάνας Berkel. = Arist. Vent. 973a9 **451** θήβηνα H: Hemsterh., cf. ad gl. praec. | θήρα ut dittogr. secl. Schm.; αὔρα Salm. | πλαγίου H: Berkel. | e. g. suppl. La.

452 Θήβη· πόλις Βοιωτίας (Δ 378 ..) [καὶ κιβώτιον (Exod. 2, 3 v. l.)] Hom.+LXX
453 θῆβος· θαύμα D
454 θηγάνει· ὀξύνει (Aesch. Ag. 1535) vg^{31} D
455 θηγάνεον· ὀξύ, ἠκονημένον D
456 θηγάνη· ἀκόνη (Soph. Ai. 820). λέγουσι δὲ καὶ θήγανον D
457 θήγειν· ἀκονᾶν, ὀξύνειν (Eur. Or. 1036) Eur.
458 †θήγεια· θαυμαστά, ψευδῆ
459 †θηγή· θήκη. θέσις. τάξις S^{69}
460 θηγόν· ... οἱ δὲ ὀξύ, ἀκονητόν
461 *θήγει· ἀκονᾷ g^{29}AS^{40}, ὀξύνει (N 475) g^{29} Hom.
462 θηεῖσθαι· θαυμάζειν
463 θηεῖτο· ἑώρα. ἐθαύμαζε (ε 75) Hom.
464 θηεύμενοι· θεωροῦντες (Hdt. 7, 146, 3)
465 *θηεῦντο· ἐθαύμαζον (Η 444 ..) g^{5}AS^{41} Hom.
466 θήῃ· ποιήσῃ (κ 301) Hom.
467 θήῃς· ποιήσῃς (Ζ 432 v. l.) S^{70} Hom.
468 †θήημος· ἔθιμος
469 †θηήμων· ἐθίμων
470 θηήσασθαι· θεάσασθαι. θαυμάσαι (Opp. hal. 5, 473)
471 θηήσεται· θαυμάσεται
472 θηητήρ· θαυμαστής. θεατήρ (φ 397) Hom.
473 θηητής· [ἀπατεών.] θεωρός
474 θηητόν· θαυμαστόν. καλόν. καταθύμιον. περικαλλές. σύμφορον (Hes. th. 31)
475 θηητός· θαυμαστός (Tyrtae. fr. 10, 29 e ci.)
476 θῆκαι· οἱ ἀπόθετοι τόποι (Eur. Hec. 1147). *ἢ σοροί AS^{42}(g^{4}) Eur.
477 *θήκατο· ἐπέθηκεν (Κ 31) g^{2} Hom.
478 θηκία· τὰ ἐντάφια. δηλοῖ δὲ καὶ θησαυρόν. καὶ τάφον. καμψίον. γλωσσοκομεῖον D

---

454 E. Gen. 158 Mill. (EM 450, 12) **456** Su θ 324 (cit. Soph.); Schol. Soph.; Hdn. epim. 57 | **457** EM 500, 45; Poll. 7, 107 | **461** Schol. | **462** Schol. Ap. Rh. 1, 436; cf. Su θ 328 **463** | Ap. S. 87, 31; Schol. **465** Su θ 327 (Δ); Schol.; E. Gen. 158 (EM 450, 18) **466** Schol. **470** cf. Su θ 328 | **474** θαυμαστόν Schol. Hes. **476** | Su θ 326

---

452 θήβα H: Voss. | incl. ad θίβη h. e. θίβις **453** θῆβος, ? β corr. ex μ in scr. H; θημος K; ‘θ(α)μβος?, sed cf. Boiacq v. θαμβος’ La. **458** ‘non θηϝ- propter ψευδη, θηπεια [Kust.]? cf. gl. 509–11’ La. **459** vocem Abderiticam esse, i. q. τάξις, cens. Kust., coll. διαθηγή (quod hic leg. ci. Schm. coll. Su; potius διαθιγή Arist. Metaph. 985b15 La.) **460** θηκτόν suppl. Kust., cf. gl. 479 **464** θηέμενοι H: Mus. **465** θηεύοντο H (K): Mus. **466** ποιῆσαι H: Alb. **467** ποιήσεις H (K): Alb. **468; 469** ἔθημος; ἐθήμων Lob. Paral. 398 **472** θηήτηρ H: accent. Mus. | θαυμαστὸς H: Schr. **473** θηήτης H: accent. Mus. | incl. ad gl. 511 ret. Alb. | ἀπατέων H: accent. Mus. **474** κατὰ θυμὸν H: Mus. **475** θηιστὸς [sic] H: Schm. **476** νόμοι H: La. | σωροί H (K): Kust. Arnald. Lect. 68 = Phav.

Eur. **479** θηκτόν· ὀξύ, ἠκονημένον (Eur. Med. 40)

D **480** θηλαί· τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα [τῶν μαστῶν] (Hippocr. mul. 1, 61 [8, 124, 23 L.]). καὶ τῶν χειλῶν τὰ ἐκπτυσσόμενα

D **481** θηλαμίνου· νεογνοῦ

D **482** θηλαμών· τροφός (Lycophr. 31)

D **483** θήλαντο· ἐθήλασαν

D **484** θηλάστρια· τροφός. ἔστι δὲ Ἰακόν. Σοφοκλῆς Ἀλεξάνδρῳ (fr. 98 R.)

D **485** θήλεα· ἱμάντων τὰ τετρημένα, εἰς ἃ διωθεῖται τὰ ὀξέα. καὶ τῶν σπονδύλων τὰ κοῖλα

486 *θηλή· μαστός vg^{1}AS^{43}Br^{78}Σ

487 †θηλητήρ· κυνηγός

Eur. **488** *θῆλυ· ἀσθενές (Eur. Med. 928). γυνή AS^{48}

D **489** θηλυγενής· ὁ ἐναντίος τῷ ἀρρενωπῷ

490 *θηλυδρίας· ὁ τεθηλυμμένος vg^{13}AS^{44}Σ

D **491** θηλυδριῶδες· τὸ κατακεκλασμένον (Ar. Thesm. 131)

LXX **492** *θηλυμανεῖς· πόρνοι (Ierem. 5, 8) vg^{14}S^{47}Br^{220}[A^{46}]

493 *†θηλύματα· μέλιτι βεβρεγμένα ἄλφιτα AS^{45}

494 θηλύνει· μαλάσσει Br^{175}

Hom. **495** θῆλυς ἐέρση· ἡ τὰ φυτὰ θάλλειν ποιοῦσα δρόσος, καὶ θρεπτική (ε 467)

Hom. **496** θηλύτεραι· αἱ γυναῖκες (Θ 520)

Hom. **497** θηλυτεράων· θηλειών, τῶν μόνων ἐγκυμόνων πλησιαζουσῶν ἀνδράσι. μόναι γὰρ αἱ γυναῖκες ἔγκυοι οὖσαι πλησιάζουσιν ἀνδράσι, τῶν δὲ ἄλλων ζῴων οὐδέν (λ 386 ..)

D **498** θηλυφόνον· τὸ ἀκόνιτον

D **499** θηλώ· τροφός, τήθη

D **500** θῆμα· θήκη. τάφος. ἀνάθημα. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ (fr. 541 R.)

501 *θημωνιαί· οἱ σωροὶ τῶν δραγμάτων (v^{θει1}g^{7}Σ)

LXX **502** θημωνιά· ἀπόθεσις (Iob. 5, 26 ..)

---

482 E. Gen. 158 Mill. (EM 450, 26); cf. Schol. Lycophr. **485** cf. Poll. 2, 180 **486** Σ θ 70; EM 450, 51; Hdn. epim. 57. 227 **490** Σ θ 71; (Poll. 6, 126) **495** cf. Schol. **497** θηλειῶν Su θ 339 (Δ) **498** Diosc. mat. med. 4, 76; cf. Erot. κ 31 **501** cf. Σ θ 73; Galen. lex. θ 3

---

480 dittogr. del. Mus. **481/483** Arcadum cf. Be. 1, 361 **481** θηλαμόνος Lob. Prol. 201 **482** τάφος H: HSt. Ind. = testt. **484** ἰακκὶ vel ἰακκι(ον) H: Cas. in Athen. 483; 'sed est vox comoediae Atticae cf. et Moer. 199, 9 [θ 21]' La. **485** τετριμμένα H: Mein. 1858, 533 **487** v. l. gl. 525 (HSt. Ind.) **490** τεθηλυμένος H (K^{vg}Σ^{ABDPh}): Alb. = K^{AS} Σ^{Su} **492** πορνικοι K **493** v. l. gl. 852 (Buher.) **495** θήλυσε ἔρση H: Mus. | τὰ φυτὰ ἡ H: Scal. Lect. Hes. 109 **496** θηλυτέραι H: asccent. Mus. **497** ἔγκυαι H: La. **498** θηλυφὸν H: Alb. post Sop. = Diosc. | ἀκίνητον H: Schm. = Diosc. **499** θηλῶ H: accent. Mus. **500** ἄνθημα H: Pears. 369 **501** θημονίαι H: -μων- Spanheim Callim. 679, accent. Mus. = K **502** θημοάνη H: La. post Salm. (θημονία)

503 θημών· πᾶν τὸ σεσωρευμένον, οἷον ἀχύρων ἢ πυρῶν (ε 368) Hom.
504 θημῶνες· θημωνιαί
505 θήν· δή (Θ 448). ἤ που (Ρ 29) Hom.
506 *†θήνιον· γάλα (Iob 15, 7) A[49] LXX
507 θῆξαι· ὀξῦναι, ἀκονῆσαι D
508 †θῆξις· ῥοπή. στιγμή, τάχος D
509 θηπαλέος· βωμολόχος D
510 θηπεῖ· ψεύδεται D
511 θηπητής· ἀπατεών D
512 θηπόν· καταθύμιον. θαυμαστόν D
513 θηπῶ· ἐπιθυμῶ, θαυμάζω D
514 θηπῶν· ἐξαπατῶν, κολακεύων (Hippon. fr. 12, 1 W. = 20, 1 Degani). θαυμάζων D
515 θήρ· θηρίον g[23]AS[56]. ὁ λέων· ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν (Γ 449 ..) Ap.S.
516 *θήρα· κυνηγία AS[52](g[12]), ἄγρα (AS[57])
517 *θήραμα· εὕρεμα vg[19]AS[51]Br[81]
518 θηρᾶν· ζητεῖν. εὑρεῖν. μηχανᾶσθαι
519 θῆρας· τοὺς σατυρίσκους D
520 *θήρατρον· δέλεαρ. ἰάγκιστρον (Xen. Mem. 3, 11, 7) vg[21]AS[58]Br[82] Att.
521 *θηράτρων· θηρατικῶν AS[55] Att.
522 †θήραυλος· ἀγρός τις†
523 Θηραῖον πέπλον· τὸ ποικίλον ⟨ἱμάτιον⟩ οἱ Ἀττικοί· δοκεῖ δὲ ἀπὸ Θήρας τῆς νήσου προσηγορεῦσθαι D
524 θηρία· τὰ ζῷα. καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων οὕτω λέγουσι Att.
525 *θηρητήρ· κυνηγός (Λ 292) AS[54](Σ) Hom.
526 θηρί· λέοντι (Γ 449 ..) Hom.
527 Θηρίκλειος· κυλίκος εἶδος· ἀπὸ Θηρικλέους κεραμέως D

---

503 cf. Ap. S. 88, 1 **505** Schol. | Ap. S. 88, 2 **506** gl. Iob **510** E. Gud. 261, 46 **515** Ap. S. 88, 3 (Apion fr. 43). cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1243–48a; Schol. **523** – ἱμάτιον Ph θ 167; δοκεῖ – cf. Poll. 7, 48; Schol. Ar. Lys. 150 **525** cf. Σ θ 75; Schol. **526** Schol. **527** cf. Σ″ (Ph θ 168. Su θ 353. E. Gen. [EM 451, 30]); E. Gud. 261, 56; Poll. 6, 96; Moer. 199, 6 (θ 19); Choerob. 256, 22

---

504 θημονίαι H: -μων- Spanheim Callim. 679, accent. Mus. = K | v. l.: gl. 590 **506** θινῶν test. **507** ὀξύναι H: accent. Ald. **508** ‘h. e. θιξις scl. tactus momentum brevissimum quod libram inclinat’ La. **509** θηπαλαιὸς H: Guyet; de conformatione cf. Debr. 1908–9, 26 | βομολόκος H: Mus. **510** θήπει H: accent. Masson/Degani ad Hippon. fr. 20 **512** θηπ⟨ητ⟩όν Degani | καταθυμίαν H: Mus. **513** θήπω H: accent. Masson/Degani **514** θήπων accent. Alb., perperam **516** κυνήγια H: accent. Alb. tacite **519** θήρας H: accent. Heins. | σατυρικούς H: Arnald. Lect. 68 **522** θύραυλος· ἀγρώστης Ruhnk. Tim. 106 (expl. iam Pears. 369) **523** θήρεον H: Salm. Vales. Heins. al. = testt. | add. La. = Ph **524** θηρεῖα H: Heins. Pric. ad Apul. 8, 407 **525** v. l.: gl. 487 **527** θηρίκλειο H: Mus. = (testt.) | κυλίκων H: Mus. | θηρακλέους H: Mus. = (testt.)

D **528** θηρίον· πάθος τι σώματος, ὃ καὶ καρκίνος καλεῖται (Hippocr. loc. hom. 29 [6, 322, 8 L.] ..)

D **529** Θηρίτας· ὁ Ἐνυάλιος παρὰ Λάκωσιν

D **530** θηριώδης· ἀγριαινόμενος (Hippocr. Epid. 6, 2, 6 [5, 280, 5 L.])

D **531** θηροειδεῖς· ἐφαπτίδες ποικίλως διηνθισμέναι

D **532** θηροθῆραι· θηρευταί

Att. **533** *θηρολέξης· ὁ τὰς λέξεις θηρώμενος vg[15]AS[50]Br[80]

Greg.Naz. **534** θηρολέτης· κυνηγός (Greg. Naz. c. 2, 1, 87, 7 [37, 1433, 13 M.]) S[72]

Hom. **535** θηρός· λέοντος (Κ 184)

536 θηροσύνας· κυνηγίας

D? **537** θηρότις· θηρεύτρια

D **538** θηροφόνος· θηροκτόνος. Ἄρτεμις

539 *θηρώμενοι· θηρῶντες AS[53], ἀγρεύοντες AS[53](vg[35])

D **540** θής· δοῦλος, μισθωτός. παράσιτος. ἢ ὁ τὴν μισθαρνικὴν ἐργαζόμενος παρὰ Ἀθηναίοις

Eur. **541** θὴρ ὥς· ὡς θήρ (Eur. Hec. 1173)

D **542** θῆσαι· θρέψαι, θηλάσαι

Hom. **543** θησαίατο· θαυμάσειαν (σ 191)

D **544** θησάμενοι· αἰτησάμενοι. Κρῆτες

Hom. **545** *θήσαντο· ἐθαύμασαν (Ο 682 ..) AS[60]

D **546** θήσασθαι· θεάσασθαι. θηλάσαι (Opp. hal. 1, 661). *εὐωχηθῆναι. μεθυσθῆναι AS[62]

547 θησάσθω· κοιμηθήτω

Eur. **548** *θῆσσαν ⟨τράπεζαν·⟩ δουλικὴν ⟨τροφήν⟩ (Eur. Alc. 2) AS[59](Σ)

Ap.S. **549** θήσατο· ἐθήλασεν (Ω 58)

550 θησαυρίσασαν· συνάξασαν

D **551** θησαυρός· εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων [ἢ] ἱερῶν ἀπόθεσιν οἶκος

Hom. **552** θήσει· ὑποθήσεται. ⌊ποιήσει (λ 101) (S[73])

---

533 Zonar. 1041 **534** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) θ 21 **535** Schol. **540** μισθωτός Su θ 358 (Δ); μισθαρνικὴν cf. Hdn. epim. 57 **546** θηλάσαι Schol. Opp. **548** Σ θ 78; cf. Schol. Eur. **549** Ap. S. 88, 4; Schol. **552** | Schol.

---

528 καρκῖνος H: accent. Schm. tacite **529** cf. Schulze Kl. Schr. 688 **531** ἐφεπτίδες H: Mus. | διηνυσμένα H, -αι Mus.: Voss. **533** θηρολέξος, ?ο corr. ex η (vix ι, nam nulla diaeresis) H: HSt. Ind. = K; θηρόλεξις Lob. Parerg. 628 **537** θηρολέτις Alb., sed conformationem def. Fick 1909 (43), 135, coll. ἱππότις **540** μερητικὴν H: La. **541** ὁ(vix σ)θηρτιῶς H: Mus. **543** cf. gll.545. 546. Hansen CEG 316 **544** αἰ̣ ̣ σάμενοι H, αἰτισ- Mus.: Ald. | cf. gll. 557. 558. Be. 2, 786 **545** θηήσαντο Schm. ut Hom. **546** εὐωχεθῆναι H: Mus. | ‘K ad θωρηξασθαι’ La.; incl. et ret. ad gl. 1023 Schm. post Alb. **548** θήσαν H: Mus. = K | τράπεζαν add. La. = K | δούλην Brun., cf. Schol. Ap. Rh. 1, 193 | τροφήν add. La. = KΣ **549** ἐδούλευσεν H: La. = Ap. S. **551** ἢ del. Meurs., Ath. Att. 160

553 Θησεῖα· ἑορτὴ Ἀθήνησι D
554 Θήσειον· νεὼς Θησέως, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον. D δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποιόν· καὶ τὸ δεσμωτήριον παρὰ Ἀθηναίοις
555 θήσεται· ποιήσεται
556 θήσω· [ἥσω.] αἰτήσω. Βοιωτοί D
557 θησόμενοι· αἰτησόμενοι D
558 *θήσω· ποιήσω (Eur. Hec. 869) A^{61} Eur.
559 †θηταλά· θαυμαστά, ψεύδεσιν ὅμοια
560 *θητεῖαι· μισθώσεις A^{66}, ⟨ἐπὶ⟩ μισθῷ ιδουλεῖαι ($A^{63}vg^{18}\Sigma$)
561 *θητεύει· δουλεύει ⟨ἐπὶ⟩ μισθῷ (Eur. Alc. 6) S^{65}($vg^{25}A^{64}Br^{83}$) Eur.
562 θητικόν· τὸ ἔσχατον τίμημα παρὰ Ἀθηναίοις
563 θητόν· βωμόν
564 θήτας· μισθωτούς
565 †θίασε· χόρευσε†
566 θιαγόνες· ἄρτοι, οἳ παρετίθεντο τοῖς θεοῖς D
567 †θιάκχα· ἄνθη ἐν Συκιῶνι
568 †θιάλλαι· θῆμνες
569 θιάρατος· εὐκτός
570 †*θιάσαι· χορεῦσαι AS^{5}
571 θιασεῦσαι· σπεῖσαι A^{4}. προσενέγκαι AS^{4}
572 θίασον· εὐωχίαν. καὶ πλῆθος, οὐ μόνον τὸ Βακχικόν, ἀλλὰ ⟨καὶ⟩ τὸ ἐρανικόν
573 θίασος· *χοροῦ σύστασις AS^{2}, ἢ σύλλογος A^{6}. καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ Βακχικὸν ἢ ἑσμὸς γυναικῶν (Eur. Bacch. 56 ..)
574 θιασῶνες· οἶκοι, ἐν οἷς συνιόντες δειπνοῦσιν οἱ θίασοι D
575 *θιασῶται· χορευταί AS^{1}($g^{\theta\lambda\alpha 4}Br^{32}$)

---

554 lex. Patm.142 (§ 129); EM 451, 39; cf. Schol. Aeschin. 3, 13 (40); φυτόν Theophr. h. pl. 7, 12, 3; Timachid. ap. Athen. 15, 684f **560** δουλείαι cf. Σ θ 80; lex. rhet. 264, 19 (EM 452, 1) **561** Schol. Luc. 61, 5 **562** lex. αἱμ. θ 5; EM 452, 5; cf. Arist. Ath. pol. 7, 3 **566** cf. Athen. 3, 114b (ἐν Αἰτωλίᾳ) **575** Σ θ 26; E. Gen. 156 Mill. (EM 449, 57). cf. Su θ 379; Schol. Ar. Ran. 327

---

553 θήσεια H: accent. Mus. **554** θησεῖον H: accent. Schm. = EM, cf. Hdn. AO 3, 252, 16 **556** dittogr. del. Herw. 1895 (Mnem.), 345 | 'mixtae Boeotorum dialecti documentum, cf. n. pr. Θιοφειστος IG VII 3172, 90' La. **557** αἰτούμενοι H: Herw. 1895 (Mnem.), 345 **559** θηπαλέα agn. Herw. Versl. 191; cf. gl. 509 **560** μισθοδουλεῖαι H: add. et emend. La., cf. testt. **561** ⟨ἐπὶ⟩ Alb. = Schol. A Cyr. **563** cf. Fick 1909, 136 **564** θητὰς H: accent. Alb. | μισθωτάς H: Vales. **565** v. l. gl. 570 (Schm.) **567** v. l. gl. ι 21 (Salm.) **568** θημῶνες (gl. 589) Guyet **569** εὔητος H: Schm. **570** θιᾶσαι H: accent. HSt. Ind.; h. e. θειάσαι La., coll. gl. ε 3640 | v.l.: gl. 565 **572** εὐωχία H: Verw. | ⟨καὶ⟩ Mus. | ἐργατικόν H: Wil. Kl. Schr. 4, 580 **573** καὶ ψιλῶς τὶ ψ. malit La. | ἕσμος H: accent. Ald. **574** θιασοί H: accent. Mus. **575** v. l.: gl. 180

D **576** Θίβεις· γόητές τινες

LXX **577** *θίβις· πλεκτόν τι AS[1][vg^{θη27}Σ] κιβωτοειδές, ὡς γλωσσοκομεῖον (Exod. 2, 3 ..) S[1]

D **578** θίβωνος· κιβωτοῦ. Κύπριοι

D **579** θιβρήν· φιλόκοσμον, καλλυντικήν, ὑπερήφανον, καταφερῆ, καὶ θρασεῖαν (Euphor. fr. 81 Pow.) καὶ παρὰ μὲν Νικάνδρῳ τὴν ἔμπυρον, καὶ καυστικήν (ther. 35). τινὲς δὲ χαλεπήν

580 θιβρόν· τρυφερόν. καλόν. σεμνόν. ἁπαλόν

Eur. **581** *θιγεῖν· ψαῦσαι. ἅψασθαι, ⌊ἅπτεσθαι (Eur. Alc. 1117) vg[1]AS[5]

582 θιγμάτων· μιασμάτων

583 †θίγωνος· κιβωτοῦ

584 θίημι· ποιῶ

585 θιδρακίνη· θίδραξ καὶ *θρίδαξ AS[1]

D **586** θήϊον· θεῖον τὸ ὀρυκτόν. Κρῆτες

587 θιῆσαι· ποιῆσαι. φιλῆσαι

D **588** θίκελιν· τὴν γογγυλίδα. Λάκωνες

D **589** θίλα· ὁ θημών

590 *†θιμῶνες· θιμωνίαι AS[1]

Ap.S. **591** θίν· ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι. καὶ θῖν᾿ ἁλός (Α 316 ..) πολλάκις τὸ αὐτὸ λέγει. καὶ ἀρσενικῶς Ὅμηρος ὁ θίν, καὶ ὁ σωρός· ‘πολὺς δ᾿ ἀμφ᾿ ὀστεόφιν θίς’ (μ 45), καὶ ἄμμος

592 *θῖνες· ψάμμοι. ὑψηλοὶ τόποι. καὶ ⌊αἱ τῶν καρπῶν συγκομιδαί (AS[3])

Hom. **593** *θινί· αἰγιαλῷ (Δ 248) g^{θλα5}Br[84]

Ap.S. **594** *θινομένη· τυπτομένη (Α 588) AS[2]

LXX **595** *θινῶν· αἰγιαλῶν. ἢ σωρῶν A[1]. πυρῶν (Gen. 49, 26. Iob 15, 7)

---

577 cf. Σ θ 86; E. Gud. 263, 1; Hdn. epim. 57; Psell. poem. 6, 350; πλεκτόν cf. gl. Oct. θ 2; γλωσσοκ. gl. Oct. θ 4 **580** cf. Theogn. 89 (15, 20 C.) **581** ψαῦσαι Σ θ 84 **591** cf. Σ θ 87. Ap. S. 86, 24 (**Π**[4] v2); αἰγιαλός Apion 241, 14 L. (LGM 319, 14); Orion 73, 1; EM 452, 16; cf. Schol. A; σωρός Schol. μ; Orion 73, 3; EM 452, 19 **593** Schol. **594** Ap. S. **Π**[4] v1; cf. Schol. **595** cf. gl. Iob

---

576 γυναῖκες H: Salm. Plin. ex. 47; cf. Lob. Aglaoph. 2, 1196 **577** θίβη H (Ph): La. = K Σ **577** v. l.: gl. ι 121 **578** κιβωτὸς H: Alb. e v. l. gl. 583 | ‘vox Semitica’ La. **579** θίβρην H: accent. Mus. | φ. καὶ ἀρρυντικὴν H: Hemsterh. **581** θίγειν H: conf. huius et θιγεῖν not. Schm. **582** θιγημάτων ci. La. **583** v. l. gl. 578 (Pears. 370) **584** φιλῶ suppl. La. coll. gl. 587 **586** θίκιον H: La.; θιήιον Valck. Theocr. Adon. 186C, ‘frustra, nam ε ante η apud Cretenses non in ι mutatur’ La.; θίκιον def. Grandol. 1976, 84–5 coll. Mycen. PY An 129, 1 ti-ki-jo | ὁρεκτὸν H: Perg. Hemsterh. **587** ‘cf. gl. 584, nondum expedita’ La. **588** θικέλιν H: accent. La., coll. ad conform. σεσελις; θικέλιον Ald. **589** ‘ft. e *θιυλα, *θιλλα cf. gl. 568’ La.; θινή Arnald. Lect. 68 **590** v. l. gl. 504 (Guyet. Pears. 370) **591** γίνεσθαι H: Schm. post Mus. (θίν-) | καὶ θῖνος, π. H: Schm. | ἀμφοστροφὺν H: Mus. **592** θιναὶ H: G. Dind. 4, 387B | ψάμμαι H: Mus. **595** σορῶν H: Mus.

596 *θίξεσθαι· ἅψεσθαι (AS^{1})

597 θίξις· ἔφαψις (Hippocr. Mul. 1, 40 [8, 96, 12 L.]) D

598 θιός· θεός. Κρῆτες D

599 θιπόβρωτος [κακῶς δίχα τοῦ ρ̄ λέγεται] καὶ θριπόβρωτος· ὁ ὑπὸ σητῶν βεβρωμένος D

600 θίς· ὄχθος. βουνὸς ἀμμώδης. ⌊αἰγιαλός (S^{1}). θάλασσα. σωρὸς κυμάτων. τὸ κάτω βάθος τῆς θαλάσσης. ἢ ὀστέων σωρός

601 θιγάνα· χῶμα σωροειδές D

602 θισπῶσαι· εἰκάσαι

603 *θλαδίας· εὐνοῦχος (Deut. 23, 2) g^{2}AS^{8}Br^{85}Σ. [καὶ οἱ τῆς ψάμμου σωροί g^{θλα7}] LXX

604 θλάσας· κλάσας, συνθλάσας

605 θλάσπις· πόα ἣν ἔνιοι σαύριον D

606 θλίβει· ὠθεῖ, πιέζει (Ar. Pac. 1239)

607 *θλίβεται· πατεῖται. τοῦτο δὲ ἐπὶ σταφυλῆς AS^{2}[vg^{1}Br^{86}]. λέγεται γὰρ καὶ ὅτε τις ὀλιγωρεῖ AS^{2}. πιέζεται [vg^{1}Br^{86}]

608 θλιβίας· θλαδίας. σπάδων D

609 θλῖψις· στένωσις. λύπη (Prov. 1, 27 ..) LXX

610 *⟩θνάναι· ἀποθανεῖν vgA^{1}Br^{87}

611 θνησίδια· νεκριμαῖα D

612 θνήσκοντας· ἀποθνήσκοντας (Α 56) Hom.

613 *θοάζει· τρέχει. ⌊μαίνεται (Eur. Tr. 307) AS^{4}. σκιρτᾷ. †κτείνει. σπεύδει. ⌊ταράττει S^{4}. κάθηται. ⌊χορεύει S^{4}. ἀνύει. ἥδεται. τελεῖ. πλάττει. φοβεῖται. πλανᾶται. θεοφορεῖται (Eur. Bacch. 219)

614 Θόαξος· Ἀπόλλων ... ⟨τῆς Λακωνικῆς⟩

615 *θοάς· ὀξείας, ⌊ταχείας vg^{2}AS^{5}Br^{88}Σ [τῆς Λακωνικῆς] ⌊ὁρμάς vg^{2}AS^{5}Σ. ἢ ⌊ἡγεμὼν Αἰτωλίας (Δ 527) A^{6} [ἢ ἐπὶ νῆας, ἢ τὰς ταχείας ναῦς (Α 12 ..)] Ap.S.

---

603 Σ θ 88 | **606** | cf. Σ θ 89 **607** cf. Poll. 1, 225 | **612** Schol. **615** ταχείας Schol. A 12 (Schol. min.); EM 453, 10; ταχείας ὁρμάς Σ θ 90; Ap. S. **Π**^{4} v4; E. Gud. 264, 9

---

596 ἅψασθαι H: Schm. (= K bis -σθε) **597** ἔποψις H: Meibom. Arnald. Lect. 68 **598** θῖος H: accent. Ahr. Dial. 2, 121 **599** κακὸς. H: Hemsterh., qui incl. (vel . λέγεται γὰρ θρ.) | θιπόβρωτος H: Cob. 1881, 362 post Hemsterh. **600** κυμμάτων H: Mus. | fin. ad ὀστεόφιν θίς (μ 45) Heins. **601** θίσανα H: Wack*, cf. Schwyzer 323C39; θίς· ἀνάχωμα Hemsterh., qui verba in gl. 603 incl. huc trsp. **602** λισπωσαι· λεαιναι ci. La.; ϝισϝῶσαι (> γισγῶσαι > θισπῶσαι) Baun. 1914, 185 **603** θλαδίες· εὐνοῦχοι H: La. = K | incl. ad le. θίνες Pears. 370 = K; cf. ad gl. 601 **605** θλασπὶς H: accent. Heins. **606** ἐκπιέζει Σ **607** 'male decurtata' La., coll. ωσ επι σταφ., λαμβανεται δε και επι των αθυμουντων K^{vg} **609** θλίψις H: accent. Schm. tacite **610** θλάναι H: θνάναι HSt. Ind. = K, τε⟩Schm. **611** θ̣ ̣ τίδια (?υι) H: θνη- Mus., -σίδια Salm. Voss. Heins. **613** ἐκτείνει Holw. 1969, 320 **614** laciniae gl. 647, pars expl. in gl. sequ. delata (Schm.) **615** v. ad gl. 614 | ἡγεμών ad Θόας Heins. | ἰταλίας H (K): Vales. | 'incl. e paraphrasi Hom. adhaeserunt' La. post Schm.

Ap.S. **616** *θοή · ταχεῖα vg^{2}AS^{6}. ἡ νὺξ μέλαινα S^{6}. δεινή. ὀξεῖα. ἰσχυρά

Ap.S. **617** θοὴν διὰ νύκτα· θείαν. ταχεῖαν. ὀξεῖαν (K 394)

Hom. **618** θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα· τὴν ἀγαθήν (θ 38)

619 *θοηρός· τεταραγμένος AS^{5}Br^{89}Σ [ἐστίν]

Ap.S. **620** θοῇσι· ταχείαις· 'νηυσὶ θοῇσιν' (Ι 435 . .)· ὅταν δὲ εἴπῃ· 'νυκτὶ θοῇ' (Μ 463 . .) ταῖς †τιναῖς, ἢ ταχείαις. ἔνιοι δὲ κατὰ σχῆμα ὀξεῖα. τῆς γὰρ γῆς σκιά ἐστίν· αὕτη γὰρ κωνοειδής. τὸ δὲ θοὸς ὀξύνεται

D **621** θοία· ζεῦγος ἡμιόνων

Att. **622** *θοἰμάτιον· ⟨τὸ⟩ ἱμάτιον vg^{4}A^{9}Br^{91}Σ

623 *θοινᾶται· εὐωχεῖται AS^{7}Σ

Eur. **624** θοινᾶσθαι· εὐωχεῖσθαι (Eur. Alc. 542)

LXX **625** *θοίνη· εὐωχία vg^{2}A^{8}Br^{90}Σ, τροφή S^{6}Σ, καὶ τρυφή vg^{2}A^{8}Br^{90}. ἢ ⌊τράπεζα (Sap. 12, 5) (AS^{5})

Eur. **626** *θοινητήριον· κατάβρωμα A^{10}, τροφή (Eur. Rhes. 515)

D **627** θολία· πέτασος εἰς ὀξὺ συνηγμένος. σκιάδιον (Theocr. 15, 39)

D **628** θολερεῖν· ταραχίζεσθαι

629 θολερόν· *ταραχῶδες vg^{θοη1}(g^{4}Br^{205}). ἀκάθαρτον, βορβορῶδες, *τεταραγμένον vg^{θοη1}(g^{4}AS^{5})

D **630** θολερῶς προβαίνεις· μὴ καθεσταμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀστάτως καὶ τεταραγμένως προϊών (com. ad. 954 K.–A.)

631 †θολερόφρον· μέγα ⟨. . .⟩

632 θ' ὁλκάζει· χαλιναγωγεῖ

D **633** θολόν· τεταραγμένον ⟨ὕδωρ⟩

---

616 Ap. S. **Π**^{4} v6. **617** cf. Ap. S. **Π**^{4} v7 **619** Σ θ 91 **620** ταχείαις et νυκτὶ θοῇ Ap. S. 88, 6 **621** Su θ 522; Theogn. can. 115 (20, 20 C.) **622** Σ θ 92; E. Gud. 264, 12; Moer. 198, 30 (θ 8); Hdn. epim. 61; cf. Choerob. 209, 15 **623** Σ θ 93; cf. Hdn. epim. 61 **625** εὐωχία Orion 73, 6 (E. Gud. 263, 44 = Philoxen. fr. *105); Hdn. epim. 61; Theogn. can. 115 (20, 20 C.); – τροφή θ 94; Theogn. can. 692 (114, 7 C.) **627** Paus. θ 15 | Schol. Theocr.; Poll. 7, 174 10, 127 **629** τεταραγμένον cf. Su θ 400 **630** Σ''' (Ph θ 196. E. Gen. 159 Mill. [EM 453, 25]); Zenob. vulg. 4, 31; cf. Su θ 401 **633** cf. Theogn. can. 337 (62, 23 C.); Ioh. Philop. de voc. B θ 7

---

617 θόην H: accent. Mus. | θεῖαν H: accent. Schm. tacite **618** ἀλεγύνεται δαίταν H: Mus. **619** 'e gl. 629 corrupt.' La. (sim. Pears. 370); incl. del. La. **620** ναυσὶ H: Alb. | νυκτὶ θοῇσι H: Heins.; 'unde sequ. ad pluralem deflexit scriba; reponas e. g. τῃ σκοτεινῃ η ταχειᾳ' La. | ἠνοειδὴς H: Mus.; cf. Plut. def. or. 410d **622** ⟨τὸ⟩ Alb. = K testt. **623** v. l.: gl. 827 **624** contin. H: nov. gl. Alb. **627** θόλε(?)α H, -εία Mus.: Sop. Heins. | συηγμένος H: Mus. **628** 'conformatio suspecta, an θολαινειν?' La. **630** θολερὸς Cob. CC 35 = Ph | προβαίνει(?) H: Cob. = testt. (nisi προσ- Ph Su) **631** lac. indic. Schm.; θολερόφρονα· μετὰ ⟨ταραχῆς φρονοῦντα⟩ Mein. **632** θολκάζει H: Pears. 370. Bentl. Ep. ad Mill. 35 (Works 2, 286), coll. gl. ο 577, antea ἵππους vel νῆας **633** add. La., coll. Theogn.; θολερόν Pears. 370. Alb. coll. gl. 629

634 *θολος· στρογγυλοειδὴς οἶκος (vg^{1}AS^{7}Br^{92}), δι᾽ ὀστράκων †εἰλημμένος (A^{8}). ἢ ⌊τὸ τῆς σηπίας μέλαν S^{12}

635 θόλος· κυρίως μὲν καμάρα· καταχρηστικῶς δὲ οἶκος εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσαν ἔχων τὴν στέγην κατασκευασμένος· ἢ ὅπου οἱ πρυτάνεις καὶ ἡ βουλὴ συνεστιῶντο. θηλυκῶς δὲ ἔλεγον τὴν θόλον. καὶ τόπος, ἐν ᾧ τὰ συμποτικὰ σκεύη ἀπόκειται Att.

636 *θολοῦσα· σκοτοῦσα vg^{θοη4}AS^{10}

637 θολῶσαι· πληρῶσαι. στεγάσαι. *ταράξαι. σκοτίσαι (A^{11}) D

638 †θονανία· ὀξεῖα

639 θοόν· ὀξύ. λαμπρόν. σκοτεινόν. ἰσχυρόν. *ταχινόν (vg^{θοη3}AS^{1})

640 †θορᾶ· κατεπήδησεν

641 θόρανδε· τὸ ἔξω Πάφιοι … D

642 Θοράτης· Ἀπόλλων παρὰ Λάκωσιν D

643 *θόρε· ἐπήδησεν (Θ 320 ..) g^{3}AS^{6} Hom.

644 θορεῖν· πηδῆσαι, ὁρμῆσαι. ὀχεῦσαι Ap.S.

645 θορηνεύς· ὁ ξιφίας ἰχθύς D

646 Θορικός· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Θορίκου [Κύπριοι] D

647 Θόρναξ· ὑποπόδιον. ἢ ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν τῇ Λακωνικῇ, ἀπό τε Θόρνακος Θορνάκιος Ἀπόλλων D

648 θόρνυσθαι· γεννᾶν, μίγνυσθαι. ὀχεύεσθαι, σπερμαίνειν [γεννᾶν] (Nic. ther. 827)

649 θόρισμα· δέλεαρ ἰχθύσι D

650 θορός· βάτης, ἀφροδισιαστής. *ὀχεία, ⌊ἡ ἔκκρισις τοῦ σπέρματος vg^{1}AS^{4}Br^{223}

651 θορροῖο· ὀχετοῦ

---

634 τὸ – Su θ 403; E. Gen. 159 Mill. (EM 453, 28); EM 444, 10; Ioh. Philop. de voc. B θ 7 **636** E. Gen. 264, 11 **639** ὀξύ Apion 241, 15 L. (LGM 319, 15); Eust. Od.; ὀξύ et ἰσχυρόν EM 453, 9 **643** cf. Schol. **644** Ap. S. **Π**^{4} v11 (cf. 88, 10) **646** – Ἀκαμαντίδος Harp.^{epit} (Σ″ [Ph θ 198. Su θ 410. E. Gen. 159 Mill. (EM 453, 22)]); – φυλῆς St. Byz. 315, 7 (θ 52); Schol. Soph. OC 1595c **647** | Hdt. 1, 69, 4; Paus. perieg. 3, 10, 8 **648** le. Su θ 411

---

634 ειλημεν- K; ‘expect. εστεγασμενος’ La. | extrema ad θολός (Schm.) **635** κατεσκευασμένος Mus. | συνεστοοῦντο H: Mus. **638** θοή· ταχεῖα, ὀξεῖα Wil. Kl. Schr. 4, 580; θοὴν ἀνὰ νῆα (β 430)· ὀξεῖαν Avger. 2009, 98–9 post Schm. **639** θόον H: accent. Mus. | λαμπρόν ad Hermes. fr. 7, 77 Pow. ret. Dettori 2000, 196 | ταχεινόν H: Alb.; ταχιον K **640** v. l. gl. 643 (Mus.) **641** θοράνας H: Hoffm. BB 15, 50; cf. Be. 1, 401 | lac. indic. La. **642** θοράτις H: Mus. **643** v. l.: gl. 640 **645** θορηνεῦσαι H: Mus. **646** θόρυκος H (EM): Meurs. Pop. Ath. 38 = cett. testt. | ἀκαμάντιδος H: accent. Mus. | Κύπριοι post gl. 647 ὑποπόδιον trsp. ci. Alb., ad gl. 647 vel 644 Pears. 371, ad gl. 641 vel 645 vel 647 La. **647** ‘υποποδιον metathesi e *θροναξ?’ La. | nov. gl. θόρνακις H: contin. et corr. Schm. **648** θορνῦσθαι H: accent. Mus. | γεννᾶν secl. Alb. ut dittogr. **650** θόρος H, recte ad K: La. post Schm. | ἀφροδιαστὴς H: Mus. | ὀχεῖα H: accent. Mus. **651** θόροιο Mus. | ὀχευτοῦ HSt. Thes. 1, 1575; ‘dissuadet forma epica’ La.

652 θόρυβος· ζάλη, ταραχή

Hom. **653** *θορών· πηδήσας A^{5}Σ, ὁρμήσας A^{5}, δραμών (Ε 161)

LXX **654** θοῦ· θές. ἐπίστησον (Ps. 140, 3?)

Att. **655** Θουκυδίδης· ἱστοριῶν συγγραφεύς A^{2}. ὄνομα κύριον S^{2}

656 θοὐλκότατον· βαρύτατον

D **657** θουμός· [λόγος, μῦθος] ἑστίασις

D **658** θουράς· ἡ ὀρεκτικῶς ἔχουσα, καταφερής. καὶ θουραί⟨α⟩

D **659** θουραίην· ἀνδρείαν. θρασεῖαν. ἰσχυράν

D **660** θουρήεντος· λάγνου

D **661** θοῦριν· βάτην

D **662** θουρήτιες· αἱ τῶν ζῴων μίξεις

D **663** θούρητρα· ὀχεῖα

D **664** θούριδες· νύμφαι. Μοῦσαι. Μακεδόνες

Ap.S. **665** θούριδος ἀλκῆς· τῆς πολεμικῆς [S^{4}]. ἀπὸ τοῦ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδῆσαι (Δ 234 ..). ἀφ᾽ οὗ καὶ θοῦρος Ἄρης (Ε 507)

D **666** θουριομάντεις· τοὺς περὶ Λάμπωνα. φασὶν γὰρ εἰς Σύβαριν τὴν ἀποικίαν Λάμπωνα ἀγαγεῖν· τινὲς δὲ ⟨...⟩ μάντιν ὄντα (Ar. Nub. 332)

D **667** θουριῶν· ἐνεργῶν

Hom.+Eur. **668** θοῦρον· *πηδητικόν v^{θορ2}A^{3}Br^{95}Σ(g^{θορ2}), ὁρμητικόν A^{3}, πολεμικόν (Ε 355) g^{θορ2}(v^{θορ2}Br^{95}Σ). θρασύ. μέγα. ἐρρωμένον (Eur. Rhes. 492)

D **669** θούσχοινοι, ἢ θοόσχοινοι· ἁρπάγαι, ἀντλητῆρες

670 †θοωθείς· πλασθείς

Greg.Naz. **671** *θοώκους· συνέδρια (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 152 [37, 981, 7 M.]) g^{1}Br^{96}

672 θοωθείς· [πλησθείς. ἑστιαθείς]. παροξυνθείς. [εὐωχηθείς]

Hom. **673** θοῶς· σφοδρῶς. *ταχέως (Γ 325 ..) AS^{3}

---

653 Σ θ 96 | Schol. (et Schol. min.) **665** πολεμικῆς Schol. Δ; – πηδῆσαι cf. Ap. S. 88, 10 **666** Ph θ 203; cf. Schol. Ar. 332a (Su θ 418) **668** le. Ap. S. **Π**^{4} v13; πηδητικόν et πολεμικόν Σ θ 97; ὁρμητικν et πολεμικόν Schol.; E. Gen. 160 Mill. (EM 453, 37) **673** Ap. S. **Π**^{4} v12?; ταχέως Schol.

---

652 θόρβος H: Salm. **653** θορῶν H: accent. Mus. (-ῶν ab θορέω def. Radermacher, Byz. Jb. 5, 1927, 80, contra expl.) **656** pro τὸ ὁλκότατον esse agn. HSt. Ind. **657** θοῦπος H: La. coll. gll. 993. 1006. 1023–5, 'ου pro ω Thessal.' | incl. ad τοῦπος (Guyet. Salm.) **658** θούρα, ἡ H: HSt. Thes. 1, 1576A; θουραίη Mein. | θουραί H: Pears. 371 **661** ad θοῦριν (θούρην Mus.) La. cft. ἴδρις, σίνις | βάτιν H: Mus. **662** θουρηταῖς H: Mein. (Dor. pro θουρήσεις) **663** θουρήτρα H: accent. Alb. Auct. **664** le. vix sanum, nam Macedonibus tenuis aspirata deest (La.); ergo Βρουσίδες ci. Schm. **665** le. θούριδος H: Ald. | πηδητικῆς Ap. S. | θηρὸς (ὸς dub.) H: Mus. **666** θουριομάν, n.qu. s. ά (? (εις)) H: Mus. | φ(ασιν)· εἰς γὰρ H: Schm. | συβάριν H: accent. Mus., qui λέγεται sscr. | λάμπων H: Schm. | μάντινοντ( ) H: Mus.; nom. propr. antea deesse ci. Reisk.; hic nomina in Ph corrupta sunt **669** ἢ θόσχοινοι H: Salm.; ad θου- e θοο- nom. pr. Ναυσιθους, Πανθους cft. La. | ἅρπαγες, πλάνητες H: La. (sc. funes trocleae) **670** v. l. gl. 672 **672** incl. ad θωθείς ret. La. post Alb. coll. gl. 983; v. l.: gl. 670 **673** θοὸς H: Jun. Palm.

674 Θόωσα· μήτηρ Κύκλωπος (α 71) Hom.
675 θοῶσαι· ὀξῦναι. λαμπρῦναι. ποιῆσαι. πυρῶσαι
676 θοώτατος· ταχύτατος, τάχιστος
677 θραίειν· λοιδορεῖν. Λάκωνες
678 Θρικία· Ἀφροδίτη
679 †θραννομένη· προορῶσα
680 †θρανεύεται· συντρίβεται S^{26}
681 θρακτικόν· πορευτόν
682 †θραμβόν· καπυρόν
683 θράμις· κριός D
684 θρανίαι· θρόμβοι
685 θρανίον· δίφρος (S^{16}). ὑποπόδιον AS^{16}. πάσσαλος. θρόνος. καὶ τὸ ὑπὸ τοῖς φατνώμασι σανίδωμα. καὶ λάσανα. καὶ νεῶς μέρος. καὶ τὸ ὑπὸ τὴν δοκόν †τι ⟨…⟩ D
686 θρανογράφους· τοὺς εὐτελεῖς τοιχογράφους D
687 θράνων· δίφρων
688 θρανίτιδες κῶπαι· αἷς οἱ θρανῖται χρῶνται ἐν ταῖς καταφράκτοις ναυσί D
689 θραξαι· ταράξαι. λυπῆσαι. Εὐριπίδης Πειρίθῳ (fr. 600 K.) D
690 θραξεῖται· ταράξεται. πορεύσεται D
691 θρασεῖαν· ὀξεῖαν
692 [θράσις] *θραῦσις· φθορά. θάνατος. ἀρρωστία. ἧττα ἐν πολέμῳ (LXX Num. 17, 12) $vg^{1}AS^{12}Br^{97}$ LXX
693 θράσκειν· ἀναμιμνήσκειν D
694 †θρασύτην· τὸ ἀποδημοῦντα θρασύνεσθαι D
695 θράσος· δαίμων. ἀλαζονεία, φρύαγμα. ὀξύτης. μάχη

---

674 Schol. **675** ὀξῦναι cf. Eust. Od. 1392, 52 (1, 22, 3 St.) **685** δίφρος Σ″ (Ph θ 206. Su θ 453 ad fin. E. Gen. 159 Mill. [EM 454, 13]); Poll. 3, 90. 7, 182. cf. 112; ὑποπόδιον Σ‴ (Ph θ 205. 206. E. Gen. 159 Mill. [EM 454, 13]). cf. Schol. Ar. Ran. 121 (Su θ 453); E. Gud. 264, 28 **687** cf. Galen. Lex. θ 7 **688** cf. Σ‴ (Ph θ 209. E. Gen. 160 Mill. [EM 454, 12]) (Ael. Dion. vel Paus. trib. Theodor. coll. Eust. Od. 1400, 24 [1, 32, 16 St.]) **689** ταράξαι Schol. Aesch. PV 628 **692** Σ θ 102

---

675 ποιῆσαι ad θιῆσαι (gl. 587) Schm., πυρῶσαι ad θειῶσαι (ab θεῖον, sulphur) Alb.; aliter, sed haud persuasibiliter, Dettori 2000, 195–6 **677** θεραίειν H: Voss. Perg. | v. l. gl. 712 **678** θραίκια H: accent. Pears. 371; Οὐρανία Wil. Kl. Schr. 4, 580 **679** h. e. ὁρμαινομένη La. **680** v. l. gl. 701; cf. gl. τ 338 **681** θρεκτικον· πορευτικόν Piers. Moer. 187 ('Dorice' Schm.) **682** κραμβόν agn. Hemsterh. in Alb. Auct. **683** θραμίς H: accent. La. tacite **684** θρανία· θρόνοι Arnald. lect. 69; θρανίαι, ῥόμβοι· Schm.; 'latet aliud' La. **685** σανιδόμενον H: Mus. | δοκόν τι H: lac. indic. La. **686** εὐπρεπεῖς H: Mein. 1858, 539 **687** θᾶνον H: Mus.; θράνον· δίφρον Voss. **688** le. θραν. H: Schm. | θράντιδες H: Scal. = Σ‴ **689** cf. Nachmanson, Erot.stud. 497, 4 **690** θράξειται H: accent. Mus. | πορεύσεται ad Dor. θραξεῖται = θρεξ- (Ahr. Dial. 2, 117) **692** del. La. ut dittogr. le. **693** cf. gl. 738; Lob. Rhem. 65 **694** θρασυξενεῖν Alb. | τὸν Mus. **695** ἀλαζωνία H: -ζον- Mus., -εία Alb. | ὀξύτις H: Mus.

Hom. **696** *θρασυκάρδιος· εὔτολμος vg^{3}AS^{17}Br^{98}, θρασύς (A^{28}), τολμηρός (K 41) (v)g^{3}AS^{17}Br^{98}

Ap.S. **697** θρασυμέμνονα· θρασὺν κατὰ τὸ μένος. γενναῖον. εὔτολμον, τολμηρόν (E 639)

698 ⟨θρασύστομον·⟩ ἀλαζόνα. τραχύν. σκληρόν. ἀπηνῆ. ˌφλύαρον (g^{θϱι3}Br^{99}), ταραχώδη. ὑβριστήν

699 θράττειν· ἐνοχλεῖν, ταράττειν

700 †θράττης· ὁ λίθος ὑπὸ Θρᾳκῶν

701 *θράττεύομαι· συντρίβομαι A^{25}, συγκόπτομαι AS^{25}

D **702** θράττον· ὕπερον. [κόλουρον]

703 *θραύει· συντρίβει (Aesch. Pers. 196) (vg^{10}A^{18}Br^{100})

D **704** θραῦλον· κόλουρον. †ἄπυρον

D **705** θραῦρον· †ῥαγανόν. θραυόμενον

LXX **706** θραύσει· [θραύει] ἀμήσει. ἀπολεῖ (Num. 24, 17)

707a *θραῦσις· *ὀργή AS^{20}. πληγή AS^{20}Σ

D **707b** ⟨θραύστης·⟩ σφῦρα ἡ τοὺς βώλους θραύουσα

LXX **708** θραῦσμα· λύπη S^{22}(A^{21}). πληγή (A^{19}). κατάπτωμα γῆς. ˌκαταστολή (Nah. 2, 11) (A^{24}). παῦσμα (A^{19}), παῦσις (A^{24})

D **709** θραχθείς· ταραχθείς

710 *θρεκτικώτατος· ὀξύτατος ⟨ἐν δρόμῳ⟩ A^{5}

D **711** θρέκτος· δρόμος ταχινός. ἀπὸ τοῦ θρέξαι καὶ δραμεῖν

712 θρέειν· θροεῖν

Eur. **713** θρεομένη· θρηνοῦσα (Eur. Med. 51) S^{1}

714 θρέμματα· βοσκήματα, *πρόβατα vg^{θϱο8}Σ. τέκνα

Hom. **715** θρέξαντες· ἐλαφρῶς ἐπελθόντες (N 409?)

716 θρεόμενον· ὀλοφυρόμενον

Hom. **717** *θρέπτρα· τροφεῖα (P 302) Σ. τροφῶν ἀμοιβάς (Δ 478) AS^{3}

---

696 εὔτολμος Schol. **697** – μένος Ap. S. 88, 12 (**Π**^{4} v17); τολμηρόν Schol. **699** Σ θ 99; Ps. Did. 9; ἐνοχλεῖν cf. Erot. θ 5; ταράττειν Tim. θ 8; Schol. Pind. Isth. 7, 55a = 39; cf. Phryn. praep. soph. 75, 6; Moer. 199, 3 (θ 14) **701** Ph θ 208 **707a** ecl. AO 2, 450, 2; E. Gud. 264, 31; πληγή Σ θ 102 **708** καταστολή, παῦσις gl. Proph. **711** δρόμος Ph θ 214 **714** πρόβατα Σ θ 103 **717** Σ θ 104; Schol. P; Poll. 6, 187 |

---

697 θρασύμνονα H: Mus. **698** cont. H: nov. gl. et le. suppl. La. | ἀπεινῆ H: Arnald. Lect. 69 **699** v. l.: gl. 790 **700** ‘Θρᾳκιας λιθος Graecis est carbo, Diosc. 5, 129 cf. Tomaschek, SBWien. 130, 2, 12, unde gl. Thraciam finxit epitomator; le. ft. Θρησσιης cf. Nic. ther. 45’ La. **701** θρατευομαι K; θρανεύομαι Ph (cf. gl. 680) **702** κολοῦρον H: accent. Mus.; e gl. 704 intrus. cens. La. **703** θραύεται K **704–5** θραυλόν et θραυρόν accent. Conom. 1969, 206–7 **704** ὕπερον Mus., cf. gl. 702; στωμυλον La.; ψαθυρόν Erbse 1968, 74; ἄπορον vel καπυρόν Conom. **705** cf. Schwyzer Gr. 1, 282 | ῥαγδαῖον ci. La. **706** del. Alb. (corr. le.) | ἀπώλλει H: Mus. **707b** le. add. La. | βόλους H: Salm. **708** ‘scl. παισμα παισις’ La. **710** add. La. = K **711** θρεκτύς Mein. | ταχαῖος H: Palm. **712** v. l.: gl. 677 **717** θρέπτα H (Σ′, Zenod. in Schol. Δ): Arcer. Pears. 372. Voss. = K Σ | v. l. gl. ε 5723 | ἀμοιβῶν H: La. = K; ἀμοιβά Mus.

718 θρεπτῆρες· τρέφοντες (Opp. cyn. 3, 8) D
719 θρέπτειρα· τροφός (Eur. Tr. 195) AS^{4} Eur.
720 θρεπτός· τρόφιμος, ὑπὸ τῶν τρεφουσῶν (Callim. fr. 384, 28 Pf.)
721 θρεκτοῖσι νόμοις· ἀντὶ τοῦ τροχαίοις Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ (fr. 463 R.). ἔνιοι δὲ κρεκτοῖς D
722 †θρέξατο· ἐφυλάξατο. ἐσεβάσθη
723 θρεσκή· ἁγνή. πάντα εὐλαβουμένη
724 θρεσκός· περιττῶς δεισιδαίμων
725 θρέττε· τὸ ἀνδρεῖον. ἢ θρασύ (Ar. Equ. 17) D
726 θρεφθῆναι· τραφῆναι (Eur. Hec. 600). παγῆναι Eur.
727 θρέψαι· πῆξαι (ι 246). καὶ τὸ σύνηθες, ἐκτρέφειν (Eur. Phoen. 804) Ap.S.+Eur.
728 *θρηνεῖ· πενθεῖ, ὀλολύζει A^{6}, ὀλοφύρεται (Eur. Hec. 675) Eur.
729 *θρῆνυν· ὑποπόδιον (Ξ 240 ..) g^{θρι2}AS^{3} Hom.
730 θρήικια· ὑποδημάτων εἶδος Περσικῶν D
731 θρῆνος· γόος
732 †θρής· ἡμίονος
733 θρῆνυν ἐφ᾽ ἑπταπόδην· τόπος τῆς νηὸς βάσιν ἔχων (Ο 729) Hom.
734 θρῆνυς· ὑποπόδιον. καὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ πλοίου σανίς, ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον Ap.S.
735 θρησκεῖα· σέβασμα (Ερ. Iac. 1, 26) N.T.
736 θρησκεύει· σέβεται S^{4}, θεραπεύει. προσεδρεύει. *ὑπηρετεῖ A^{4}Br^{102}Σ τῷ θεῷ (A^{4}Σ), λατρεύει S^{4}
737 *θρησκός· ἑτερόδοξος vg^{2}AS^{5}Br^{103}Σ. εὐσεβής (Ερ. Iac. 1, 26) +N.T.
738 θρήσκω· νοῶ D
739 †θρησόμενος· θερισόμενος. θερμανθησόμενος D
740 †θρήττανον· τῆς ἁμάξης, ἐφ᾽ ᾧ τὰ ἀγόμενα ἐπιτίθεται

---

725 Schol. Ar. **727** πῆξαι cf. Schol.; Schol. Soph. Tr. 572; Erot. τ 14; – σύνηθες Σ θ 105. Ap. S. 88, 14 (**Π**^{4} v16) **729** Ap. S. 88, 15. Apion 241, 19 L. (LGM 319, 19); Schol. Ο 729; E. Gen. 160 Mill. (EM 455, 1); ὑποπόδιον Schol. Ξ; Su θ 483 (Δ); Hdn. epim. 59 **731** Ap. S. **Π**^{4} v18? **733** Schol. **734** cf. Ap. S. 88, 15 (**Π**^{4} v20) **735** gl. Apost. 213 **736** ὑπηρετεῖ τῷ θεῷ cf. Σ θ 106 **737** Σ θ 107; E. Gud. 264, 25 |

---

718 θθρρεπτῆρες (?) H: Mus. | τρεφόμενοι H: Schm. **719** θρεπτήρια H (-ηρι K): La. = K$^{A\ corr.?}$ **721** τροχαῖος H: Schow 363, 10 | ὀδυσεῖ H: Mus. [?m.1] **722** h. e. (ἐ)θρησκεύσατο et **723/724** θρησκ- La. **724** περιττὸς H: La. (reicit Pric. ad Ep. Iac. 1, 26) **725** θρεταὶ H: Schow 363, 11 | v. l.: gl. 766 **726** πατῆσαι H: Pears. 372 **727** ἐκτρ. ante καὶ τὸ σύν. H: trsp. La.; om. testt. **729** θρηνὺν H: accent. Mus. **730** θρηικὴ H: La. | ὑπὸ δημάγων H: Alb. **732** v. l. gl. ο 1169 (Salm.) **733** θρηνὺν H: accent. Mus. | ἐφαπταπόδην H: Mus. **734** θρηνὺς H: accent. Mus. **737** θρῆσκος H: accent. Schm. | εὐγενής H: Guyet. Pears. 372. Valck. Gl. sacr. ex Hes. 19 **739** ‘e θερησόμενος corrupt. cf. θερειομενος Nic. Ther. 124. Alex. 567’ La.; θερισόμενος emend. le. esse cens. Ruhnk. in Alb. Auct. **740** v. l. gl. 345 (Alb.)

D **741** θρῖα· φύλλα συκῆς (v)g^{θρο5}AS^{8}Br^{164}Σ, ἢ ἀμπέλου v^{θρο5}AS^{8} ⟨ὡς Ἀπολλόδωρος⟩ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς δεσμούμενα βρώματα

D **742** θριάζειν· φυλλολογεῖν. ἐνθουσιᾶν, ἐνθουσιάζειν. Εὐριπίδης Λικυμνίῳ (fr. 478 K.) καὶ Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ μαινομένῳ (fr. 466 R.)

D **743** θριαί· αἱ πρῶται μάντεις. καὶ νύμφαι. καὶ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι

744 θριαμβεῦσαι· θορυβῆσαι. βοῆσαι

N.T. **745** *θριαμβεύσας· πομπεύσας (Ep. Col. 2, 15) vg^{4}AS^{9}Br^{105}

K+D **746** θρίαμβος· *πομπή vg^{6}Σ. ἐπίδειξις νίκης vg^{6}AS^{14}Br^{111}Σ. ἢ Διονυσιακὸς ὕμνος, Ἴαμβος

D **747** †θριάτιον· ἁπαλωτέρα τροφή

D **748** Θριάσιαι· πύλαι οὕτω καλοῦνται Ἀθήνησιν

Hom.+D **749** θριγκός· *ἡ στεφάνη vg^{5}A^{12}Br^{106}Σ τοῦ τείχους A^{10}. περίφραγμα vg^{5}AS^{12}Br^{106}Σ καὶ περίβολος (η 87) S^{13}Σ. ἤγουν τὸ ἀνώτατον ⟨τῆς⟩ τοῦ τείχους οἰκοδομῆς ἐφ' οὗ καὶ ἡ στέγη κεῖται. καὶ ὁ ὑπὸ τὸν κλινόποδα τοῦ τοίχου τόπος. ἢ περιχαράκωμα. καὶ τριγχός

Hom. **750** *θριγκοῖς· φραγμοῖς g^{θρο7}

751 θριδακίναι· εἶδος μάζης παρὰ Ἀττικοῖς. καὶ αἱ παρ' ἡμῖν θρίδακες, ἤτοι μαρούλια

D **752** θριῆσαι· μαντεῦσαι

D **753** †θριλιδεῖν· θρυλλεῖν

D **754** θριήβολοι· ἱερεῖς

Hom. **755** Θρινακία· ἱερὰ Ἡλίῳ, ἡ νῦν Σικελία, τρία ἄκρα ἔχουσα (λ 107 . .)· Λιλύβαιον, Πάχυνον, Πελωριάδα· ἐν ᾗ φασι τὰς Ἡλίου βοῦς εἶναι

---

741 – συκῆς Σ θ 108; Schol. Theocr. 13, 40b; Choerob. 218, 25 (E. Gud. 264, 38); EM 455, 45; Scholl. Nic. al. 55e. 497e; cf. Poll. 1, 237; Diogen. 8, 55 **742** φυλλ. Poll. 7, 144; Zonar. 1056; φυλλ. et ἐνθουσιάζειν EM 455, 45 **743** νύμφαι – Schol. Callim. hy. 2, 45; cf. lex. rhet. 265, 12; καὶ αἱ – Σ'' (Ph θ 221. Su θ 490); Choerob. 217, 34; ecl. AO 2, 449, 19; Prov. Bodl. 772 **746** – νίκης Σ θ 111; ἢ – Ph θ 223 **748** Σ''' (Ph θ 225. E. Gen. 160 Mill.) **749** στεφάνη Eust. Od. 1570, 12 (1, 262, 21 St.); – περίβολος Σ θ 112; ἡ στεφάνη καὶ περιχαράκωμα Ap. S. 88, 19; E. Gen. 160 Mill. (EM 455, 55); περίφραγμα Hdn. epim. 58; περίβολος Schol.; E. Gud. 264, 56; ἀνώτατον – οἰκοδομῆς cf. ecl. AO 2, 449, 22; Su θ 497; E. Gud. 265, 16; ἀνώτατον – τόπος EM 455, 54 **751** Σ''' (Ph θ 228. E. Gen. 160 Mill. [EM 456, 1]); Athen. 2, 68f; Hellad. ap. Ph Bibl. 532a12; Choerob. 218, 22. 24 (corr. Dind. Thes. 4, 422D); EM 456, 5 | Su θ 496 (Δ) **755** cf. Schol.; Choerob. 218, 16; E. Gen. 160 Mill. (EM 456, 8)

---

741 θρία H: accent. Schm. | ὡς Ἀπολλόδωρος (sc. iologus) add. n | δεψούμενα vir doct. ap. Alb., sed cf. Schol. Luc. 197, 9 **742** λυκυμνίω H: Mus. | ὀδυσεῖ? H: Mus. **743** θρίαι H: accent. Mus. **744** θριαμβάσαι H: Mus. **747** θρυμματιον La. **748** θριαιάσιαι H: Mus. = Σ''' **749** θριγιὸς H (cf. E. Gud. Hdn.): HSt. Thes. 1, 1590D = K testt. pler. | περ. ὡς περ. H: La. | ἀνάστατον H: Mus. = testt. | ⟨τῆς⟩ La. = EM **750** θριχθοῖς [sic] H: Munck. Sylburg **751** μαιούλια H: Voss.; cf. DuCange s. v. et Neogr. μαρουλι **752** expl. καπρίσαι H: La. coll. lex. rhet. 265, 15. EM 455, 42 **753** θριλι(?)δεῖν H; θρυλλίδδειν Ruhnk. in Alb. Auct. ('recte' La.) **754** θριήλοοι H: Schm. | post h. gl. praeb. gl. 755 fin. H: trsp. Mus. **755** ἥλιος H: Mus. | ναύβαιον H: Mus. | σανύνον H: Mus. | Λιλύβαιον – fin. ex etym. interpolata esse cens. La., perperam

756 θρῖναξ· *πτύον σίτου vg[1]AS[7]Br[104]. ἢ τρίαινα
757 θρινία· ἄμπελος ἐν Κρήτῃ D
758 †θριμμός· γογγυσμός D
759 θρῖον· *βρῶμα σκευαστόν (g[θρο6]AS[11]). διττὴ αὐτοῦ ἡ σκευασία· ἡ μὲν διὰ ταρίχου, ἡ δὲ διὰ ᾠῶν ἐπιχεομένου μέλιτος. συκῆς δὲ φύλλα οὐχ ἁπαλὰ ἐπετίθετο· ἔχουσι γάρ τινα ὀσμήν. διὸ καὶ θρῖον ἐκλήθη
760 Θριοῦς· δῆμος φυλῆς Οἰνηΐδος D
761 θριπόβρωτος· οἱ Λάκωνες σφραγίσιν ἐχρῶντο ξύλοις ὑπὸ σητῶν βεβρωμένοις, κατασημαινόμενοι ὁπότε βούλοιντο. Φιλοστέφανος (FHG fr. 31) δέ φησι πρῶτον Ἡρακλέα χρήσασθαι D
762 †|θρίσκειν· τὸν θροῦν
763 θρησκεία· λατρεία (Ep. Iac. 1, 26) N.T.
764 †θρόα· ἄνθη. ἀπὸ τοῦ θορεῖν ἄνω
765 θριπήδεστον· ξύλον ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένον. οἱ γὰρ ἐν τοῖς ξύλοις σῆτες οὕτως ἐκαλοῦντο Att.
766 †θρίττε· ἀνδρεῖον. θρασύ. ἔστι δὲ ἀμετάφραστον
767 θρίψ· γλίσχρος. φειδωλός D
768 Θριώ· δῆμος. ἑορτὴ Ἀπόλλωνος· καὶ ἡ σύντροφος αὐτοῦ D
769 Θριῶζε· εἰς Θριάσιον πεδίον (Thuc. 1, 114, 2)
770 θροεῖ· λαλεῖ (Soph. Tr. 188). ψοφεῖ. ⟦θορυβεῖ. ἠχεῖ AS[11]
771 ⟨θροεῖται·⟩ ἐκπλήττεται (Cyr. hom. div. 14 [77, 1073C M.])
772 †θρόδακα· θρίδακα.† Κύπριοι D
773 *θρόμβοι ⟨αἵματος·⟩ αἷμα παχὺ πεπηγός (v)g[4]Br[113]AS[12], ὡς βουνοὶ ⟨αἵματος⟩ (Ev. Luc. 22, 44) AS[12][g[4]] N.T.
774 θρόνα· ἄνθη. καὶ τὰ ἐκ χρωμάτων ποικίλματα (X 441) S[13] Hom.
775 θρονίτις· πρώτιστος

---

756 πτύον Su θ 498; Poll. 1, 245 **760** cf. Ph θ 213; St. Byz. 317, 10 (θ 59) **765** Paus. θ 18; Σ''' (Ph θ 230. E. Gen. 160 Mill. [EM 456, 26]); Schol. Ar. Thesm. 427 (Su θ 503) **768** St. Byz. 317, 10 (θ 59) | **769** Schol. Thuc.; St. Byz. 317, 12 (θ 59) **774** ἄνθη Ap. S. 88, 20 (**Π**[4] v19); ἄνθη et ποικίλματα Schol.

---

756 θρίναξ H: accent. Schm. **757** cf. Witczak 1998 **758** 'h. e. θρυσμος' La.; Schm. cft. gl. τ 1568 **759** θρίον bis H: accent. Schm. tacite **760** θρίους H: accent. Mus.; Θρεῖα Ph, sed cf. et gl. 768 | οἰνήιδος H: accent. Mus. **761** θριτπόβρωτος H, θριππο- Mus.: Vales. Sorb. Pears. 372 | κατασημαινομένοις H: Vales. | φιλοστέφανοι? H: Mus. | φασιν H: Mus. **762** θρίσκειν H, -ον Mus.; θρισμόν Alb. **763** θρισκεία H: Mus. **764** v. l. gl. 774 (Mus.) | ὁρᾶν H: Voss. **765** θριπηδεστὸν H: accent. Schm. | θριπτῶν H: Sop. Palm. Heins. al. **766** θριτταί H: Schow 364, 16 | v. l. gl. 725 **767** γλισχρὸς H: accent. Mus. **768** θρίω H: accent. Mus. | λίπος H: Reisk.; cf. gl. 764 | v. l.: gl. 807 **769** θρίωζε H: accent. Schm. **771** contin. H: nov. gl. et le. suppl. Alb. **772** 'θρονα· … Κυπριοι (Schol. Theocr. 2, 59) cum altera gl. contaminata videtur' La. **773** suppl. bis La. = K | βουνια K, cf. Neogr. βουνιά **774** ποικιλμάτων H: Mus. = K | v. l.: gl. 764 **775** θρονίτης Mus., θρανίτης Alb.

Hom. **776** Θρόνιον· πόλις ⟨Λοκρίδος⟩ (Β 533)

D **777** θρόνον τετράπουν· ⟨...⟩ καὶ τὸν ἱερὸν δίφρον. καὶ ἐκπεποικιλμένον

778 θρόνος· ἀνάκλιτος δίφρος

779 θρόνωσις· καταρχὴ περὶ τοὺς μυουμένους (Plat. Euthyd. 277d)

780 θρόος· σκληρὰ (S^{14}) φωνή Σ(AS^{10}). λαλιά A^9Σ. θροῦς g^1. θόρυβος (Δ 437) A^9Σ. φθόγγος. ψόφος. ἢ τεθραυσμένη φωνή

781 θρώσκει· πηδᾷ, σκιρτᾷ

Hom. **782** θρωσμός· ὑψηλὸς τόπος (Κ 160 ..)

LXX **783** *θροῦς· ὁ διὰ στόματος ˹ἦχος g^2. λαλιά $vg^2A^9Br^{112}$. ψιθυρισμός (Sap. 1, 10)

D **784** θρυαλλίς· ἐσχάρα. λύχνος. ἀκτίς. καὶ τῶν φυομένων τι, ἐξ οὗ ἐλλύχνια γίνεται. ἢ ˹στυππίον g^4Br^{116} ἐκ βοτάνης. ἤγουν *τὸ ἐλλύχνιον $vg^4AS^{11}Br^{116}$Σ

785 θρίαμβοι· τρόπαια AS^{12}

D **786** θρυλισμός· φωνή

D **787** θρυγανᾷ· κνᾶται. ξύει

D **788** θρυγανίς· ψίαθος

789 †θρύδεσα· ἀπὸ τῆς Θρύου πόλεως

790 †θρυλλεῖ· ταράσσει, ὀχλεῖ

791 θρυλλήματα· ἄσημοι φωναί

Hom. **792** θρυλλίχθη· συνετρίβη. συνεθραύσθη. ἀπεδρύφθη (Ψ 396)

793 *θρύλλοι· ψιθυρισμοί $vg^2AS^7Br^{115}$(Σ), ὁμιλίαι $vg^2A^7Br^{115}$(S^{16}Σ)

D **794** θρυμματίς· ἡ ὑφ᾽ ἡμῶν ἐνθρυμματίς

D **795** θρυμίς· ἰχθύς ποιός

796 θρύμματα· κλάσματα ἄρτου (Ar. fr. 173, 2 K.–A. e ci.)

---

776 Harp.^{epit} (Σ″ [Ph θ 232. Su θ 507. E. Gen. 160 Mill. (EM 456, 28)]); St. Byz. 318, 11 (θ 62) **780** φωνή – θόρυβος Σ θ 114; θροῦς θόρυβος Schol.; θόρυβος lex. αἱμ. θ 3 **781** Σ θ 119; cf. E. Gud. 266, 12; Theogn. can. 117 (20, 27 C.) | **782** Schol. **783** ἦχος λαλία Σ θ 114 **784** – ἀκτίς Σ″ (Su θ 514. Ph θ 234. E. Gen. 160 Mill. [EM 456, 32]); καὶ – γίνεται cf. Diosc. mat. med. 4, 103, 2; ἐλλύχνιον Σ θ 115; cf. Poll. 6, 103. 10, 115 **787** | cf. Theogn. can. 117 (p. 20, 23 C.) **792** – συνεθραύσθη cf. Schol. EM 456, 47; συνεθραύσθη – Ap. S. 88, 21 (Apion fr. 44) **793** cf. Σ θ 117 **794** cf. Theogn. can. 117 (20, 24 C.); Poll. 6, 77; Ph θ 238q **796** Poll. 7, 23

---

776 θρονεῖον H: Mus. | add. La. = testt. | v. l.: gl. 798 **777** lac. indic. La. tacite; ἐκπεποικ. ad δίφρον rettulerat Hemsterh. in Alb. Auct. **780** θρόον· σκληρ(ὸν) H: Schm. | nov. gl. θροῦς H: contin. Schm. **782** θρόμβος H: Pears. 372. Voss. = test. **784** θριαλλὶς H: Salm. | ἐλλυχνία H: accent. Mus. | στυπίον H: Mus. **786** contin. θρυασμὸς H: nov. gl. Palm., emend. Schm. **787** θρυγον- Theogn. al.; cf. gl. 935 **788** θρύαρις H: La. | ψιασθής H: Schm. **789** θρύεεσα Mus.; Θρυόεσσα Pears. 373. Alb. | v. l. gl. 797 **790** v. l. gl. 699 **791** θρύλλημα H: Guyet **792** θρυλλήχθη H: Mus. **793** θρῦλος Σ **794** θρυματὶς H (Theogn.): Alb. = Ph. Poll. | ἐνθρυματίς H: (Alb.); κρηπίς expl. Theogn., cf. Poll.

797 Θρύον· πόλις ἐν Ἀρκαδίῃ (Β 592), ἣν Θρυόεσσαν Ὅμηρος λέγει (Λ 711). καὶ εἶδος βοτάνης (Φ 351) Hom.
798 †Θρυόνιον· πόλις Λοκρίδος. ἢ Θρόνιον
799 θρύπτακον· κλάσμα ἄρτου. Κρῆτες D
800 *θρύπτεται· μαλακίζεται vg^{1}AS^{6}Br^{114}Σ, τρυφᾷ, στρηνιᾷ A^{14}S^6. κλᾶται A^{14}S^6(Σ)
801 θρυπτεύεται· ὑπερηφανεύεται D
802 θρύψαι· θραῦσαι. κόψαι. κλάσαι. καὶ ἀνακλάσαι. μαλάξαι
803 ⟩θρύσκα· ἄγρια λάχανα
804 θρύψιχος· τρυφερός, μαλακός. αἰσχρός. χαῦνος D
805 θρυψίχρως· τρυφερός D
806 θρώσκει· πήδᾷ, ἀφάλλεται. κολυμβᾷ
807 †Θρῶ· λιμός
808 θρῶναξ· κηφήν. Λάκωνες D
809 θρώπτει· σκώπτει
810 θρώσκει· *πηδᾷ g^{2}Σ(vg^{1}AS^{5}Br^{119}). σκιρτᾷ. τρέχει (Soph. Tr. 58). ἅλλεται. πίπτει. ὀχεύει, ἔγκυον ποιεῖ, γεννᾷ
811 θρῶσις · διαίρεσις. σπαρτίον, σειρά. καὶ ἡ κάτω σχοῖνος τοῦ δικτύου D
812 θρώσσει· γεννᾷ, φοβεῖται
813 θρώσκω γνώμαν· Καλλίστρατος ἀντὶ τοῦ αἰσθάνομαι νοῦν κεῖσθαι λέγει, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ὁροῦσαι κατὰ τὸ πληθυντικόν D
814 θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων, καὶ σπερματίζων. γεννῶν. Αἰσχύλος Ἀμυμώνῃ (fr. 15 R.) D
815 θρωσμός· ὑψηλὸς τόπος g^{4}AS^6, βουνοειδής g^4, ἀφ᾽ οὗ καταβαίνοντα θορεῖν ἔστί (Λ 56) Ap.S.
816 *θόωσον· ὄξυνον AS^7

---

797 cf. Schol. B | cf. Schol. Φ; St. Byz. 318, 15 (θ 64); Diosc. mat. med. 4, 73, 1 **800** μαλακ. Σ θ 118 **802** κλάσαι E. Gud. 266, 9; E. Gen. 287 Mill. (EM 771, 26) **804** τρυφ. ?Theogn. can. 116 (20, 23 C.) **810** πηδᾷ Σ θ 119; Schol. Opp. hal. 2, 83; cf. E. Gen. (EM 456, 49); Hdn. epim. 60 **811** σπαρτίον Theogn. can. 117 (p. 20, 28 C.) **815** – τόπος Ep. Hom. 1, 197, 3; τόπος – Σ θ 120. Ap. S. 88, 23; cf. Schol.; EM 457, 2; ecl. AO 2, 446, 28

---

797 ὀθρυόεσσαν H: Sop. | v.l.: gl. 789 **798** v. l. gl. 776 | θρονίον H: accent. Mus. **799** Be. 2, 707 **801** θρημνεύεται H: Salm. Voss.; θριαμβεύεται Alb. **802** κλᾶσαι H: accent. Mus. | ἀνακλᾶσαι H: accent. Mus. **803** ἄν⟩θρυσκα La. (Sapph. fr. 96, 13); ἔν⟩θρυσκα Schm. (Pherecr. fr. 14, 1 K.–A.) **804** θρυψικὸς H: Schm. = Theogn. **805** θρυψιχρῶς H: accent. Mus. | τρυφερῶς H: Mus. **807** v. l. gl. 768 (Reisk,) **808** θρώναξ H: accent. LSJ **809** v. l. gl. 1012 (La.) **812** πηδᾷ, στροβειται ci. La. coll. gl. ε 700 **813** θρωσκῶ H: accent. Mus. | γνώμα … νῦν H: Wil.*, qui κατὰ τὸ πλ. ad γνωμᾶν referre agn. | ὀρ῀σαι [ergo α, η, ι, υ, ω] H, corr. in η vel ω Mus.: La. **814** le. θρώσκων H: Mus. **815** θεωρεῖν Alb. = Σ EM (Schol.) **816** θρόσσον H, θρωσον K (θρῶσσον Pears. 373): La. | ἄξενον H: La. = K

D **817** θύα· ἀρτύματα. Κύπριοι. ἔνιοι τὰ ἀρώματα· Καλλίμαχος (fr. 564 Pf.). Εὔπολις (fr. 99, 42 K.–A.) τὰ πέμματα. λέγεται δὲ καὶ τὰ θυόμενα ταῖν θεαῖν

D **818** θυαλοῦν· τὸ θυτοῖς διαλαβεῖν. θυμιάσαι

D **819** θυάματα· τὸ θύμον. καὶ θυμιάματα

D **820** θυᾶν· καπρᾶν. ἐπὶ ὑός

D **821** θύανον· τὴν θυώνην. πέμμα δὲ ἐστιν ἀντὶ βοός

D **822** θυάρπαξ· ἱερόσυλος

823 †θύας· πηδήσας AS^{1}

824 *θυγατριδῆ· ἐγγόνη, θυγάτηρ θυγατρός (Andoc. 1, 128) g^{1}AS^{2}Σ

825 θυγατριδοῖ· τέκνα θυγατρός (Isae. 8, 21)

Hom. **826** θύει· μαίνεται. [ἀπάρχεται] ἐνθουσιᾷ (Α 342)

827 †θύειται· εὐθύνει.† εὐφραίνεται. [θύειται]

Hom. **828** θυήεις· τεθυωμένος. τεθυμιαμένος (Θ 48)

Hom. **829** *θύελλα· ἀνέμου συστροφή vgAS^{1}Σ. καὶ ὁρμή, ἢ ⌊καταιγίς (Ζ 346) S^{1}

Hom. **830** θύελλαι· τῶν ἀνέμων καταιγιδώδεις πνοαί, καὶ συστροφαί (ζ 171) (Br^{121})

Hom. **831** *θύεσσι· θυσίαις g$^{θυη\,3}$AS^{2}. ἢ θυμιάμασι (Ι 499) AS^{2}(g$^{θυη 3}$Br^{122})

D **832** θύεστον· ποτὸν τὸ ἀπὸ ἀρωμάτων [ὥς Ἡρόδοτος]

D **833** θύεται· ἱεροσκοπεῖ ⟨ὥς Ἡρόδοτος⟩ (7, 197, 2)

Hom. **834** θυέων· θυσιῶν (ο 261)

835 θύη· θύματα. ἀρώματα

D **836** θυηέντων· εὐόδμων (Hes. th. 557)

Hom.+D **837** θυηλάς· *ἀπαρχάς (Ι 220) vg^{2}AS^{5}Br^{125}. ἢ τὰς διὰ θυμάτων μαντείας

D **838** θυηκόοι· ἱερεῖς

839 θυηλήν· θυσίαν

---

824 Σ θ 121; θυγ. θυγ. Poll. 3, 17 **826** Schol. **828** | Schol. **829** – συστροφή Σ θ 122; Schol.; Schol. Ar. Nub. 336b **830** Ap. S. 88, 25 | Schol. **831** Schol.; θυσ. Ap. S. 88, 24; θυμ. Su θ 532 (Δ); EM457, 29 **832** cf. Theogn. can. 115 (p. 20, 17 C.) **834** Ap. S. 88, 27; cf. Schol. **837** Schol. EM 457, 34; Su θ 536 (Δ) | Ph θ 246; cf. Theogn. can. 115 (p. 20, 17 C.) **838** cf. Ph θ 250; Theogn. can. 115 (p. 20, 18C.) **839** cf. Arcad. 109, 6

---

817 τὴν θεήν H: Mus. **818** θυαλοντο, [accent. non dispicio] θ. H, θυαλοῦντο Mus.: Schr. | θύτοις H: accent. Mus. | διαλαβεῖν susp. La. | θυμιάσαι H: accent. Ald. **819** θυμὸν H: accent. Alb. **820** θύαν· κάπραν H: accent. Guyet. Salm. **821** cf. Stengel, Opferbr. d. Gr. 222 **822** θυάπαξ H: HSt. Thes. 1, 1622 **823** θυάσ⟨ας⟩ La. **824** θυγατρίδη H: accent. Mus. | ἐκγόνη H: Mus. **825** θυγατ, sscr. δ΄ (? δί) H: Mus. **826** incl. om. Schol. **827** v. l. gl. 623 (La.) | θύειται del. Mus. **828** θύεις H, θυόεις Mus.: Pears. 373. Voss. = Schol. **832** θυευτὸς οὐξόμβρων ποταμός Theogn. | incl. addub. Pears. 373, ad gl. 833 ret. Schm.; Ἡρωδιανός Ruhnk. **833** ἱεροσκοπεῖται H: Piers. Moer. 281 **834** le. θυσῶν H: Pears. 373. Jens. Luc. 117 **835** θαύματα H: Mus.; θυάματα Schm. **837** θυήλας H: accent. Mus. **838** θυήκοοι H: accent. Mus. **839** θυήλην H: accent. Mus.

840 θυλήματα· τὰ ἐπιφερόμενα ἄλφιτα εἰς θυσίαν D
841 *θυηπόλος· ὁ περὶ τὰς θυσίας ἀναστρεφόμενος vg[1]AS[4]Br[123][Σ] ἱερεύς (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 75 [37, 405, 8 M.]) vg[1]Br[123]Σ Greg.Naz.
842 Θυιάς· Βακχίς (Aesch. Sept. 498)· οἱ δὲ μαινάς
843 Θύϊος· Ἀπόλλων ἐν Μιλήτῳ D
844 θυιόεν· πλῆρες
845 θυιόεντες· ἀνθοῦντες
846 θυιωθείς· μανείς. ὁρμήσας D
846x θυίων· ὁρμῶν (Hes. th. 109) A[2]
847 *θυλάκια· ἀσκοὶ δερμάτινοι (Hdt. 3, 105, 1) AS[2]
848 θυλακίζειν· τὸ ἀπαιτεῖν τι ἑπόμενον μετὰ θυλάκου. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 124 K.–A.) D
849 θύλαξ· προσκεφάλαιον D
850 θυλακοτρώξ· μῦς. οἱ δὲ ἀκρίς D
851 θυλακοφόροι· οἱ μεταλλεῖς, θυλάκοις περιφέροντες τὰ βρώματα καὶ πήραις· ὅθεν ἐκαλοῦντο καὶ πηροφόροι (Ar. fr. 830 K.–A.?) D
852 *θυλήματα· βεβρεγμένα μέλιτι ἄλφιτα AS[4], ἢ ιθυμιάματα ἐπὶ βωμῶν A[3]
853 θυλίδες· οἱ θύλακοι D
854 θύλλα· κλάδους. ἢ φύλλα. ἢ ἑορτὴ Ἀφροδίτης D
855 θυλλίς· θύλακος. γωρυτός. ἔλυτρον D
856 *†θύλον· ὀλέθριον AS[5]. ὥριμον AS[6]
857 θῦμα· ἱερεῖον g[21], σφάγιον, ὁλοκαύτωμα
858 *†θυμαδέων· ἀθυμῶν AS[38]
859 θυμαίνει· ὀργίζεται D
860 *θυμαλγέα· λυπηρά vg[5]AS[32]Br[128]Σ, τὴν ψυχὴν ἀλγεῖν ποιοῦντα (Δ 513) vg[5]AS[32]Br[128], χαλεπόν (Ι 260) Hom.
861 θυμάλωπες· οἱ ἀπὸ τῆς θυμιάσεως σπινθῆρες

---

841 ἱερεύς Σ θ 123; Theogn. can.115 (p.20, 18 C.); cf. Poll. 1, 14 **850** Theogn. can. 222 (p. 41, 11 C.); Arcad. 19, 12 **851** cf. Ph θ 253; Poll. 7, 100 **852** cf. Schol. Theocr. 2, 19b; θυμιάματα Tim. θ 10 **855** θύλακος Arcad. 30, 12 **860** Σ θ 125 | cf. Schol. | Schol.

---

840 θυήματα H: Schm.; cf. gl. 852 **842** θυίας H: accent. Mus. | βάκχ[η] H: Mus. **846** θυωθείς H: Mus.; cf. Schulze QE 313 | μαν(εῖν) H: Mus. **846x** gl. om. Alb. Schm. La. | θυιῶν H: accent. Mus. **847** δερματίνοι H: accent. Mus. **848** v. l.: gl. 137, unde τὸ ⟨μετὰ βοῆς⟩ La. **849** τύλαξ (a τύλη) Hemsterh. **850** θυλακότρωξ H: accent. Mus. **851** μετάλλοις H: Mus. | ἀρώματα H: Askew in Alb. Auct.; θραύματα Kassel ad Ar. **852** v. l.: gl. 493 | πυροφόροι H: Jun. Sop. Heins. al. **853** θυλλίδες Mus., cf. gl. 855 **854** 'cf. Διονυσον [Θ]υλλοφορον (?) Syll.[3] 1012, 7 et n. pr. Θυλλινος IG XII 9, 56, 156' La. **855** θύλλεις H: Alb.; θυλάς cum v. l. θυλίς Wil. Kl. Schr. 4, 357 coll. Callim. fr. 724 Pf. | γώρυτος H: accent. Mus. | ἔλιτρον H: Mus. **856** οὖλον Alb. | ὅριμον H: Mus. = K; ὄνειρον (B 6) Baun. 1914, 187–8 (ad ord. v. Hansen ad gl. τ 76) **858** θυμαχέων Mein. **859** θυμαίνεται H: Schm. **860** χαλεπά(?) H: Mus. **861** θυμαλῶπες H: accent. Guyet

D **862** θυμάλωψ· ἡ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. τινὲς δὲ ξύλον κεκαυμένον, δαλόν
D **863** θυμαμοργάς· ἡ νόσος. Ἐρετριεῖς
Hom. **864** *θυμαρέα· τῇ ψυχῇ ἀρεστήν (I 336) AS[43]
Hom. **865** θυμαρές· εὐάρεστον. εὔκρατον (ρ 199)
D **866** θυμάρμενον· καταθύμιον. ἡδύ
867 θύματα· σφάγια. ἀπαρχαί. ἱερεῖα. ὄργια
Hom.+Eur. **868** Θύμβρα· τόπος τῆς Ἰλίου παρὰ τὸν Θύμβρον λεγόμενον ποταμὸν οὕτως ὀνομασθείς τῆς ἀρχαίας πόλεως ἀπέχοντα σταδίους δέκα, ὅπουγε καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Θυμβραίου (K 430. Eur. Rhes. 508)
Eur. **869** Θυμβραῖος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον ἀπὸ τόπου (Eur. Rhes. 224)
870 *Θύμβρις· ὄνομα ποταμοῦ AS[36]
Att. **871** θυμβροφάγος· ἀντὶ τοῦ δριμυφάγος· ἡ γὰρ θύμβρα δριμύ ἐστί βρῶμα (Ar. Ach. 254)
872 θυμέλαι· οἱ βωμοί, καὶ τὰ ἄλφιτα τὰ ἐπιθυόμενα
D+K **873** θυμέλη· οὕτως ἔλεγον ἀπὸ τῆς θυηλῆς τὸν βωμόν. οἱ δὲ τὸ ἐπίπυρον, ἐφ᾽ οὗ ἐπιθύουσιν, ἢ *ἔδαφος ἱερόν AS[39]
Hom. **874** θυμηγερέων· ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν, καὶ τὸν θυμὸν συλλέγων (η 283)
Hom. **875** θυμηδέα· θυμῷ ἁνδάνοντα (π 389)
876 *θυμηδία· ἡδύτης, τέρψις S[48]Σ(A[33]Br[131]), ἀρέσκεια (AS[29]). παρὰ τὸ ἡδύνειν (Eupol. fr. 174, 1 K.–A.)
877 *θυμηρέα· καταθύμια (g[3]), ἀρέσκοντα (Q. S. 1, 121 ..)
D **878** Θυμαιτάδαι· δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος τῆς Ἀττικῆς
LXX+Ap.S. **879** *θυμῆρες· ἡδύτερος (Sap. 3, 14) AS[27](v[1]g[2]), ἀρέσκον ψυχῇ g[2](v[1]AS[27]Br[249])· θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή (ρ 199)

---

864 cf. Ap. S. 88, 28; Schol. **865** Schol. | **867** ἀπαρχαί Su θ 550 **868** cf. Schol.; St. Byz. 319, 17 (θ 70) **870** St. Byz. 320, 3 (θ 72) **871** Schol. Ar. 254a (Su θ 553); δριμύ Ph θ 258; Phryn. praep. soph. 75, 8 **872** cf. Ph θ 259. Su θ 555; gl. Eur. Rhes. 235; Schol. Greg. Naz. or. 18, 8 (77 Piccol.); ecl. AO 2, 449, 18; E. Gud. 266, 43; Poll. 4, 123 | **874** – ψυχήν Ap. S. 88, 29; Schol. **876** τέρψις Σ θ 128; Poll. 3, 97 **877** cf. Σ θ 129 | **878** cf. Ph θ 251; St. Byz. 319, 15 (θ 69); Harp.[epit.] (Ph θ 264. Su θ 554) **879** ἡδύτερον Σ θ 127; ἀρέσκον ψυχῇ Ap. S. 88, 28; cf. gl. Sap. (ap. Reitz. 1888, 445)

---

862 λιγνιώδης H: Mus. **863** θυμαμόργας H: accent. Schm. **864** ἀρεστὲ(?) H, αρεστα K: La. **867** ἱερὰ ὄσπρια Kusis, Ἀθηνᾶ 13, 1901, 213 **866** θυμαρμένον H: accent. Alb. **868** περὶ [sic] H: Mein. 1857, 610 | Θύμβριον Alb. = St. Byz. | ὀνομασθέντα H: Mein. | θυμβράκου H: Salm. Palm. Heins. al. = Schol. **872** θυμαλαί H (accent. Mus.): HSt. Thes. 1, 1625 **873** θήλης, ?υ s. ή H, accent. Mus.: Heins. Sop. Guyet. al. **875** ἀνδάνουσα [spir. len.] H: Sop. **876** ἀρεσκία H: Mus. **877** θυνηέα H, θυμηρη K: Mus.; θυμήρεα accent. Hdn. (Schol.[A] I 336 c. Arcad. 26, 12) **878** θυμιοτάδες H: Palm. = testt. **879** θυμήρης H (KAS): La. = Kg | ἀρέσκων H: La. =K | ‘coaluerunt θυμηρεστερος· ηδ. (= gl. Sap.) et θυμηρες· αρεσκον eqs.’ La.

880 θύμιζε· προθυμοῦ, ὀργίζου D
881 *θυμικώτερος· ὀργιλώτερος S^{49} μετὰ θυμοῦ (A^{28})
882 θυμιχθείς· πικρανθείς D
883 θυμοβόρον· χαλεπόν. ὑπὸ τοῦ θυμοῦ ἐσθιόμενον, ἢ ⌊τὴν ψυχὴν κατεσθίοντα ($g^{8}A^{45}$)
884 θυμοβόροιο· ψυχοφθόρου (Η 301) Hom.
885 θυμοδακής· [λεοντόψυχος] ἀψικάρδιος. λυπῶν τὴν ψυχήν (θ 185) Hom.
886 θυμοειδής· ὀργίλος, θυμώδης
887 θυμολέοντα· γενναῖον AS^{41}, ἤτοι ἀνδρεῖον ⌊κατὰ τοὺς λέοντας AS^{41}, ἢ λεοντόθυμον (Ε 639) Hom.
888 θυμόμαντις· ὁ τὸ ἀποβησόμενον συλλογιζόμενος καὶ προγινώσκων. ψυχόμαντις. καὶ συνετῶς προορῶν τὰ ἀποβησόμενα (Aesch. Pers. 224) D
889 θυμὸν ἔδων· λυπούμενος πάνυ, καὶ δακνόμενος τὴν ψυχήν (κ 379) Hom.
890 *θυμὸν ἀχεύων· τὴν ψυχὴν λυπούμενος (Ε 869 ..) $vg^{22}A^{37}$ Hom.
891 θυμοραιστέων· τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν. ἀνθρωποφάγων (Π 591) Hom.
892 θυμοραιστής· θυμοφθόρος A^{46} · ῥαῖσαι γὰρ τὸ φθεῖραι καὶ ῥῆξαι (Ν 544) Ap.S.
893 *θυμός· ψυχή $vg^{26}AS^{42}Br^{248}\Sigma$. ἢ προαίρεσις g^{26}. ὀξύτης. πνεῦμα. ⌊ἐπιθυμία (v^{24}). ὀργή $v(g)^{26}S^{42}$. λογισμός (v^{24})
894 θύμον· τὸ σκόροδον D
895 *θυμόσοφος· ὁ ἐκ φύσεως ($g^{23}AS^{40}Br^{134}\Sigma$) εὐμαθής, καὶ εὐφυής $g^{23}AS^{40}Br^{134}\Sigma$, ὀξυμαθής, ἐκ φύσεως σοφός
896 *θυμοφθόρα· τὰ τὴν ψυχὴν διαφθείροντα (Ζ 169) $vg^{4}A^{30}Br^{127}\Sigma$ Hom.
897 θυμῷ· ἐν ψυχῇ (Α 24) Hom.
898 θυμώδης· θυμῷ παρείξας καὶ ἰσχυρῶς θυμούμενος (Prov. 11, 25 ..) LXX
899 *†θυνάσαι· τέμνειν A^{3}, κόπτειν ἀφειδῶς AS^{3}
900 θυνᾶται· εὐωχεῖται. κατεσθίει

---

883 ἢ – cf. Ap. S. 88, 30; Schol. Η 210 **887** γενναῖον Schol. **888** cf. Ph θ 267 **890** λυπ. Schol. **892** cf. Ap. S. 88, 31 **893** ψυχή et ἐπιθυμία – Apion 241, 21 L. (LGM 319, 21); ψυχή Σ θ 133; Schol. Α 196 **895** cf. Σ θ 134. Schol. Ar. Nub. 877a.b (Su θ 577); Prov. Bodl. 496 **896** Σ θ 135 **897** Schol.

---

880 θυμία H: Alb.; cf. gl. 882 | πρὸ θυμοῦ H: Mus. **883** ἐσθ.όμενον H: Mus. **885** θυμοδάκης H: accent. Mus. | λεοντόψυχος del. Mus.; ad gl. 887 ret. La. **886** fin. θυμοειδής H: Mein. **888** θυμομαντίς H: accent. Heins. | ψυχομαντίς H: accent. Alb. **889** ἐδῶν H: accent. Mus. **890** ἄχευ H: Mus. = K **891** φθαρτικὸν H: Mus. | ἀνθρωποφάγον H: Mus. **892** θυμορέστης H: Mus. (-ρρ-) | ῥῆσαι γὰρ H: Mus. = Ap. S. **893** λογδομός H: Mus.; επιλογ. K^{v} **895** ὁ φυσικὸς εὐμ. Σ (φυσικῶς Valck.) **898** θυμοδίσας H: Schm. | θυμῷ ἀρέσας H: La. **899** 'e gl. 904 corrupta' La. **900** θοινᾶται Mus.

Hom. **901** *θῦνε· ὥρμα. ἤγαγε (Ε 87) AS^{2}

902 θύνει· ὠθεῖται. φέρεται. τρέχει. †χαίρει. ὁρμᾷ

D **903** θυννάδες· τεμάχη ταρίχου

D **904** θυννάζοντες· κεντοῦντες Br^{222}. τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους τριόδουσιν ἐλάμβανον (Ar. Vesp. 1087)

905 *θυνᾶσαι· ἀπολαῦσαι. ἐνθουσιάσαι S^{4}

D **906** θυννίδες· θύννων τεμάχη, ὑποκοριστικῶς

D **907** θύννον· τὸν ὄρκυνον λέγουσι· τὴν δὲ πηλαμίδα θυννίδα

Hom. **908** θῦνον· ἔσπευδον. ἔτρεχον (Β 446 ..)

D **909** θῦνος· πόλεμος. ὁρμή. δρόμος

Eur. **910** *θυοδόκοι· βωμοί, οἱ τὰ θυμιάματα δεχόμενοι (Eur. Andr. 1157) (AS^{2})

D **911** Θυόεις· χωρίον ἐν Εὐβοίᾳ

Hom. **912** *θυόεν· εὐῶδες AS^{5}, τεθυμιαμένον (Ο 153)

Hom. **913** θυόεν νέφος· ἀνεμῶδες. *τεθυμιαμένον AS^{3}, εὐῶδες (Ο 153)

914 *θυοκοχθεῖς· μάντεις A^{4}

Hom. **915** θύον· ὄνομα δένδρου (ε 60)

D **916** θύος· ἱερεῖον. θῦμα (Aesch. Ag. 1409)

D **917** θυοσκεῖν· ἱεροῖς παρέζεσθαι, ἢ θεοῖς (Aesch. Ag. 87)

Hom. **918** θυοσκόος· εἶδος μάντεως διὰ σπλάγχνων τὸ μέλλον δηλοῦντος, οἱ δὲ τὸν δι᾽ ἐμπύρων ἱερῶν τὰ σημαινόμενα νοοῦντα (φ 145 ..)

919 *θυοσκόπος· ὁ διὰ τῶν σπλάγχνων ἢ θυμάτων μαντευόμενος A^{1}Br^{135}Σ

D **920** θύπτης· ὁ τυρός

921 *θύραθεν, θύρασιν· ἔξωθεν, ἔξω vg^{7}AS^{20}

922 θύραζε· *τὰ ἔξω τῆς θύρας (Ε 694) vg^{6}A^{10}Br^{138}Σ, ἐπὶ θύρας, ἢ εἰς τὴν θύραν [ἢ εἰς τὴν γῆν]

---

901 Schol. | **904** Σ″ (Ph θ 272. Su θ 580); Schol. Ar.; Prov. Bodl. 497 **907** Athen. 7, 303b (Heracl. Ephes. | Sostr. π. ζώων 2) **912** εὐῶδες Su θ 588; τεθυμ. cf. Su θ 589 (Δ) **913** τεθυμ. – Schol. **915** cf. Schol. **916** θῦμα Schol. Tricl. Aesch. **918** – μάντεως Ap. S. 88, 33 **919** Σ θ 137; cf. Ap. S. 88, 33 **921** Ph θ 275 **922** Σ θ 138; Schol. |

---

901 θύναε H: Voss. | ὅρμα H (K Schol.^{Z}): La. = Schol.^{YQ} | ἄγαγε H: La. = K **902** θυνεῖ H: accent. Mus. | σκαίρει Schm. **904** τριοδοῦσιν H: accent. Mus. = Schol. Ar. Prov.; τριόδοις Σ″ **905** θυννᾶσαι H: Ald. | ἀπολαῦσαι ad θοινᾶσαι ret. Alb.; ὄνασθαι et θυάσαι conf. cens. Schm., θοινᾶσαι et θυιάσαι La. **907** ὄρκινον H: Heins. Pears. 375 **908** θύννον· σπεῦδον H: Mus. **910** -ων omnino K (Eur.) **911** θυόει H: Mus. **913** le. θύοεν H: accent. Mus., le. Pears. 375. Alb. **914** ‘h. e. θυοκολοι vel θυηκολοι’ La. **916** θῦος H: accent. Schm. | ἱερὸν H: Wil.* **917** παρέχεσθαι H: Förster 1886; ἱερὰ παρέχεσθαι τοῖς θεοῖς Blomfield ad Aesch. Ag. 86 **918** τῶν δι|εμπύρων H: Mus. **920** ‘vox ficta’ La., χθύπτης Bentl. Ep. ad Mill. 48 (Works 2, 303) e Thesp. TrGF 1 F 4 **921** θύρα H: Mus. = K | ἐν θύρεσιν H (θυρεσσιν K): Mein. 1857, 610 **922** incl. ad ἔραζε (gl. ε 5610) pert. agn. Reisk. | v. l.: gl. 933

923 ‘θύραζε Κᾶρες, οὐκέτ’ Ἀνθεστήρια’· παροιμία, ἣν οἱ μὲν διὰ τὸ Prov.
πλῆθος οἰκετῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, ὡς ἐν τοῖς Ἀνθ-
εστηρίοις εὐωχουμένων αὐτῶν καὶ οὐκ ἐργαζομένων

924 *θύραθεν· ἔξωθεν (Eur. Andr. 952) vg^{4}A^{9}Br^{137}Σ Eur.

925 *θυραία· ἀλλοτρία, ξένη AS^{22}

926 θυραία· ⟨…⟩ καὶ ἡ μεταξὺ δύο οἰκιῶν θύρα

927 *θυρεός· εἶδος ἀσπίδος (Iud. 5, 8 ..) AS^{8}. καὶ ⟨θυραῖος⟩ ὁ ξένος LXX
AS^{14}, ὁ ἀλλότριος, καὶ ὁ ἐξωτικός

928 θυραίων· ἀλλότριων, καὶ μὴ συνοίκων (Eur. Alc. 814) Eur.

929 θυράγματα· ἀφοδεύματα D

930 θύραν· τὴν πτύχας ἔχουσαν

931 †θύραξ· πύργος. χιτών

932 θύραυλοι· τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι D

933 †θυράξαι· ἔξω τῆς θύρας (A^{19})

934 *θυραυλοῦσι· πρὸ θυρῶν διατρίβουσι (Phil. agric. 37) AS^{21}

935 θυργανᾶν· κνήθειν D?

936 Θυργωνίδαι· δῆμος ⟨…⟩ τῆς Ἀττικῆς D

937 θύρδα· ἔξω. Ἀρκάδες D

938 θυρεατικοί· στέφανοί τινες παρὰ Λακεδαιμονίοις D

939 †θύρεθρα· θύραι [θυρεός]

940 θυρεός· *ἀσπίς vg^{1}Br^{136}(A^{18}), ἢ σκουτάριον vg^{1}S^{23}Br^{136}(A^{18}). καὶ ὁ K+Ap.S.
ἐπικείμενος τῇ θύρᾳ τοῦ Κύκλωπος λίθος ἀντὶ θύρας (ι 240)

941 *θύρετρα· θυρώματα (B 415) AS^{16}Σ Hom.

942 †θύρετραι· θύραι

943 θυρετρεᾶς φλιᾶς D

944 θυρηβόλιον· τὴν ἐπ’ ἀγρῷ οἴκησιν D

---

923 Paus. θ 20 (Σ″ [Ph θ 276. Su θ 598]); Zenob. vulg. 4, 33. Ath. 1, 30; Prov. Bodl. 503 **924** Σ θ 139 **927** θυραῖος ὁ ξένος Su θ 603 (Δ); E. Gud. 267, 30; Schol. Eur. Or. 805 **932** cf. St. Byz. 146, 11 (α 540) **936** cf. Harp.^{epit} (Σ″ [Ph θ 280. Su θ 602]) **938** Sosib. FGM fr. 5 (ap. Athen. 15, 678b) **940** σκουτάριον Su θ 605; ecl. AO 2, 450, 1; καὶ – Ap. S. 89, 3 **941** Σ θ 142; cf. Schol.

---

923 le. θύραζε H: Ald. = testt. | κάρες H: accent. Schm. | παροιμία ante οὐκέτ’ H: trsp. Mus.; om. testt. | propter οἱ μὲν lac. ad fin. stat. Alb., e Prov. suppl. | ἀνθεστήρι^{ον} H: Mus. = testt. | καρήκων H: Mus. = testt. | εὐωχουμένοι [sic] H: Mus. = testt. **926** lac. La. tacite **927** θυραιὸς H: Mus. = K | <θυραῖος> Mus. = K **928** θυραιῶν H: accent. Mus. **929** ‘foras abicienda’ La. post Alb. **930** θύραν (α dub.) H **931** v. l. gl. 1014 (Pears. 375) **932** θυραῦλοι H: accent. Mus. | ποιουμέν(ων) οἱ ἀποίκοιτοι H: Mus. **933** v. l. gl. 922 (Mein. 1857, 610) **934** θυρλᾶσι, αυ s. ρ sscr. H: Mus. **935** κρίνειν H: La. coll. gl. 787; κνύειν Mein. **936** θυργανίδης H: Meurs. Pop. Att. 41 = testt. | lac. indic. Schm.; e. g. ⟨τῆς Αἰαντίδος φυλῆς⟩ ex Harp. La. coll. IG II^{2} 2362, 49; aliter lex. rhet. 308, 16 (EM 760, 33. Ph τ 327) **937** cf. Be 1, 378 **939** v. l. gl. 941 | dittogr. del. Mus. **940** θυραιὸς H: Sop. Salm. Voss. **941** v. ll.: gll. 939, 942 **942** v. l. gl. 941 **943** θυρετριὰς· φλιὰς H: accent. Mus. **944** ἐπαίρω H, ἐπάνω Mus.: Schm.

Ap.S. **945** θύρηθ᾽ ἔα· ἔξω ἤμην (ξ 352)

Att. **946** θυρίς· ὀπὴ μικρά. θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμματείων πτυχάς. καὶ δίθυρον λέγουσιν, οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον

D **947** θυροιγόν· θυρωρόν

D **948** θυροκοπιστικὸν ἢ θυροκοπικόν· οὕτως ἐκαλεῖτο 〈...〉

D **949** Θυροποιός· οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀριστομένης, ὁ κωμικὸς ποιητής (T 2 K.–A.), σκωπτικῶς

950 *θυραυλεῖν· ἔξω θυρῶν αὐλίζεσθαι A^{15}

K+D **951** θύρσος· *ῥάβδος vg^{3}AS^{11}Br^{139}Σ, βακτηρία ⌊βακχική vg^{3}AS^{11}Br^{139} Σ, ἢ κλάδος vg^{3}AS^{11}Br^{139}. καὶ αὐλητὴς οὕτως ἐκαλεῖτο

D **952** θυρσοπλῆγες· οἱ ἐν τοῖς Βακχείοις ἐ〈ν〉θεαζόμενοι

D **953** Θύρσος· αὐλητὴς ἦν γυναῖκα ἔχων ἑταίραν

D **954** Θύρσου γυνή· Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ᾽ ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους (fr. 411 K.–A.)

LXX **955** *θύρσοι· κλάδοι (g^{θυμ16}), λαμπάδες, λύχνοι (Iudith. 15, 12 ..) (AS^{17})

D **956** θυρῶνας· τὰς σανίδας, καὶ τὰς εἰσόδους (Luc. merc. cond. 42)

D **957** θυρωρός· ὁ παράνυμφος, ὁ τὴν θύραν τοῦ θαλάμου κλείων (Sapph. fr. 110, 1 V.)

Hom. **958** θῦσαι· ἀπάρξασθαι. θυμιᾶσαι. θυσιάσαι (I 219)

Hom. **959** θύσανοι· *κροσσοί Br^{212}(vg^{1}A^{5}). κόρυμβοι (B 448)

D **960** θυσάνουρος· δασύκερκος. ἄρσην

Hom. **961** θύσθλα· αἱ κράδαι. ἔνιοι μὲν τὰ φερόμενα τοῖς βωμοῖς Βακχικά, οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἄλλοι κλάδους. οἱ δὲ ῥάβδους, νάρθηκας, θύματα, χοάς (Z 134)

---

945 Ap. S. 89, 1 **946** cf. Poll. 4, 18 **948** θυροκοπικόν Tryph. fr. 109 V. (ap. Athen. 14, 618c, in tabula αὐλήσεων) **949** cf. Su α 3922 **950** Tim. lex. θ 11; cf. Σ″ (Ph θ 279. Su θ 601); lex. rhet. 265, 7; EM 459, 33 **951** ῥάβδος ... βακχική Σ θ 143; ῥάβδος καὶ κύριον ὄνομα E. Gud. 267, 40; κλάδος EM 459, 35 **953** cf. Athen. 7, 329c **957** Poll. 3, 42 **958** θυμιᾶσαι Su θ 616; Schol.; Phryn. praep. soph. 74, 3 **959** gl. Hdt. 2, 81, 1 (immo 4, 189, 1) (LGM 202, 20); κροσσοί Ap. S. 89, 5; Schol.; Schol. Pind. Pyth. 4, 411 = 231 **961** cf. Su θ 617; – κλάδους cf. Ap. S. 89, 6; Schol. (EM 459, 29); E. Gen. 161 Mill. (EM 459, 25); ῥάβδους νάρθηκας Ph θ 287

---

945 θυρηθέα H: Heins. = Ap. S. **946** γραμμάτων H: Pears. 375 | fin. τρίπυλον H: Salm. **947** θυρουρόν H: Mus. **948** lac. indic. Sop. (αὔλησίς τις vel ὄρχησις μετ᾽ αὐλῆς), Heins. (αὐλήσεως εἶδος), cf. Athen. **950** θυρουλλεῖν H: Salm. Guyet. = K testt. **952** βακχε(?)οῖς· ἐθεαζόμενοι H: Mus. **953** ἑταῖραν H: accent. Schm. tacite **954** κύνη H, κυνῆ Mus.: Bergk in FCG 2, 2, 1113, La. (coll. Lat. *maritare ulmos vitibus*); κυνῆ def. Kaib. (v. K.–A.) | εἶπεν Alb. **955** θυρσων· λαμπαδων, λυχνων K **956** θυρώνας H: accent. Alb. tacite **958** nov. gl. θυμιάσαι H: contin. Pears. 376. Abresch. Misc. obs. 10, 1, 8, accent. Schm. tacite **959** θυσανοὶ H: accent. Mus. **961** δικράδαιαι H: Martin. Cadm. | κακχικὰ H: Mus. | θύμα H: Mus. | χόας H: accent. Mus. | θύματα χοάς ad θύστρα Herw. Versl. 191

962 θυσιάδες· ἔνθεοι. τὴν τῶν Βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασί. ἐλέγοντο δὲ καὶ αἱ τῇ Περσεφόνῃ ἱερούμεναι D
963 θύσκα· κυρτία D
964 θυσπολίαι· θυηπολίαι D
965 *θυσανόεσσα· κροσσωτή AS^{6}. αἰθερία· ⌊θύσανος γὰρ ὁ κροσσός (Ε 738) AS^{6} Hom.
966 θυσάνοις· κροσσοῖς (Ξ 181) Hom.
967 †θύσσα· ὅπλα νήϊα
968 〉θύσσεται· τινάσσεται
969 〉θυσσόμεναι· σειόμεναι, τινασσόμεναι
970 Θύστα· Θυῖα D
971 *†θυσσῶν· θηριωδῶς ὁρμῶν (Eur. Bacch. 871) A^{3} Eur.
972 Θυστάδες· Νύμφαι τινές. αἱ ἔνθεοι. καὶ Βάκχαι D
973 θύστας· ὁ ἱερεὺς παρὰ Κρησί D
974 *θυτηρίοις· θυμιατηρίοις g^{θυρ2}AS^{1}Br^{141}Σ(vg^{θυμ25})
975 θύστινον· τρίχινον. οἱ δὲ μεσοτριβῆ D
976 θύτης· μάντις, ἱεροσκόπος D
977 θῦψαι· τὸ ἐπικαῦσαι· ἀφ᾽ οὗ τὸ τεθυμμένον. ἄλλοι τυφῶσαι, καῦσαι
978 θύψαντα· πῦρ καύσαντα
979 θυώδεα· εὐώδη, ⌊εὔοσμα Br^{129}, θυμιάματος ὀσμὴν ἔχοντα (ε 264) Hom.
980 θυῶεν· εὐῶδες
981 θύωμα· μύρον. ἄρωμα (Hdt. 2, 40, 3) D
982 *θύων· σπεύδων (Φ 234), θυσιάζων AS^{4} Hom.
983 †θυωθείς· εὐωχηθείς

---

965 cf. Eust. Il. 600, 23 (2, 185, 2 V.) **966** Σ″ (Ph θ 285. Su θ 615); Schol.; Poll. 7, 64; Eust. Il. 600, 22 (2, 185, 2 V.); Schol. Callim. hy. 3, 12; E. Gen. 161 Mill. **974** Σ θ 143a **977** Su θ 964 ἐπικ. **978** Ph θ 291 **979** εὐώδη Ap. S. 89, 8; Schol. **981** cf. Σ θ 144; Erot. θ 7

---

962 βάκχων H: accent. Mus. **963** κύρια H: La., scl. corbes, cf. E. Gen. 161 Mill. (EM 458, 53) θύσκη· σκάφη ἡ τὰ θύματα δεχομένη **964** cf. Schulze QE 320, 1 **965** θυσσανόεσσα … θύσσανος H (K^{S}): La. = K^{A} **966** θυσσανοῖσι H: accent. Mus., em. La. = testt. **967** v. l. gl. ο 1871 agn. Alb. **968–9** αἰ〉θυσσ- Ruhnk. in Alb. Auct.; ‘θυσσομαι a grammaticis ad explicandam vocem θυσανος inventa Schol. Pind. Pyth. 4, 411 (aliud est θυσσειν Erot. 45, 1 N.)’ La.; e verbis δι-αιθύσσεσθαι, κατ-αιθύσσεσθαι, παρ-αιθύσσεσθαι male divisis derivari cens. Tsantsanoglou, Eikasm. 19, 2008, 54 **970** expl. θυσία H: Schm.; ‘vix Eur. fr. 586 cf. Wil. Eur. Her. I^{2}, 115, 11’ La. **971** θυσῶν H: Mus. = K; θωύσσων Schm. coll. gl. 1028 | θηριειδῶς(?) H: Mus. **973** cf. Be. 2, 598 **974** θυματηρίοις H: Mus. = K **975** θύστιν^{ον} (ι ? e corr.) H; ‘v. l. θυστον?’ La., perperam | μεσότριβει H: Mus. **977** θῦσαι H: Mus. | ἐπικλύσαι H: Pears. 376. Voss. Kust. ad Su | τεθυμο(?)μένον H: Mus. | τυφλῶσαι H: Pears. Alb. **978** πύρ H: accent. Mus. | κάψαντα H: La. = Ph **979** θυμιάματ̣ ς H: Mus. **982** σπένδων Biel = K **983** v. l. gl. 1029 (Schm.)

D **984** Θυώνη· ἡ Σεμέλη

D **985** Θυωνίδας· ὁ Διόνυσος παρὰ Ῥοδίοις. τοὺς συκίνους φάλητας

986 †θυωρεῖσθαι· θυωθεῖσθαι. εὐωχεῖσθαι

D **987** θυωρίτης· τραπεζίτης

D **988** θυωρόν· τράπεζαν τὴν τὰ θύη φυλάσσουσαν. καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ μυρεψοὺς οὕτως

On. sacr. **989** Θωμᾶς· ἄβυσσος. ἢ δίδυμος

990 θωας· [*ταχείας g[θωϱ14]AS[1].] ζημίας (Br[145]). *θῆρας ἐξ ὑαίνης καὶ λύκου γεννωμένους (vg[θωε1]AS[θωε5]Br[143]Σ)

Hom. **991** *θῶες ὄρεσφιν· θηρία μικρὰ ⟨ὅμοια μεγάλων⟩ ἐν τοῖς ὄρεσι (Λ 474) A[4]

Ap.S. **992** θωή· ζημία (vgAS[1] Br[145]), βλάβη, ἰόθεν (vgAS[1] Br[145]) ὁ ἀζήμιος ἰάθῳος (vgAS[1] Br[145])

D **993** θωθῆναι· φαγεῖν. γεύσασθαι

994 θωκεῖ· κάθηται. ὁμιλεί

Ap.S. **995** *θῶκος· καθέδρα A[1](g[θωε2]Br[144]), θρόνος S[1](v[θοα1]g[θωε2]Br[144]), σύλλοχος (Θ 439)

D **996** θῶμα· θαῦμα (Hdt. 1, 23 ..)

D **997** θωμένους· θοινωμένους, εὐωχουμένους

D **998** θωμεῦσαι· συμμῖξαι. συνταγεῖν

D **999** θῶμιγξ· λεπτὸν σχοινίον

1000 θώμιγγες· δεσμοί, ὁρμιαί, σχοινία, χορδαί, *σπαρτία (g[θωϱ11]AS[1] Br[182]) κανάβινα (vg[θωϱ11]AS[1]Br[182])

D **1001** Θῶμις· ὁ Κάνωπος, πόλις ⟨...⟩

D **1002** θωμίζει· νύσσει, δεσμεύει

---

984 Su θ 596. Scholl. Pind. Pyth. 3, 177a. Ap. Rh. 1, 636a **987** cf. Schol. Lycophr. 93 (E. Gen. 161 Mill. [EM 457, 49]) **988** cf. Su θ 597. Schol. Lycophr. 93 (E. Gen. 161 Mill. [EM 457, 50]) **989** On. Vat. 174, 85. 175, 15. 191. 71 **990** θῆρας – Σ θ 145 **992** Ap. S. 89, 11. Su θ 422 (om. βλάβη); ζημία EM 459, 39; Hdn. epim. 60; Theogn. can. 54, 11 Alp.; cf. Scholl. N 669. β 192 **994** Zonar. 1068 | **995** καθέδρα Ap. S. 89, 12; EM 460, 8; cf. Schol.; – θρόνος Su θ 425 (Δ); Hdn. epim. 59 **999** Σ''' (Ph θ 294. E. Gen. [EM 459, 53]); Schol. Aesch. Pers. 461; cf. Su θ 428; Hdn. epim. 60; E. Gud. 267, 44; Eust. Od. 1539, 15 (1, 221, 14 St.)

---

984 σεμνή H: Mus. **985** 'cf. n. pr. Θυιωνιδας IG V 1, 1564. IX 1[2], 359, 9' La. | σκυτίνους Sop.; Ar. Lys. 110 et Schol. cft. Herw. 1901, 218, et ad conf. Antiphan. fr. 120, 4 **986** duo f. ll. pro θωρεῖσθαι agn. Alb. **987** θυρωρίτης H: HSt. Thes. 1, 1623A **988** θύωρον H: accent. Mus. | καὶ τοὺς ἱ. καὶ μ. οὕτω (sc. καλοῦσι) ad fin. gl. 987 trsp. Hemsterh. ad Luc. Deor. iud. 153 | μυρετοὺς H: Mus. **990** θώας H, recte ad θῆρας; θωες K; θωάς ad ζημίας, θοάς ad ταχείας agn. Alb. | θύρας H: Mus. | γινωσκομένους H: Schow 369, 3 = (K); γινομένους Mus. **991** add. La. = K **996** θωμὰ H: accent. Mus. **997** θωμάνους H: Mus. | θοινομένους H: Mus. **998** συναγαγεῖν Mein. **999** θώμιγξ H: accent. Schm. tacite **1000** ὁρμι, n.qu. s. ι H: Mus. | χόρδαι H: accent. Mus. | κανάβηνα H: Mus. **1001** 'h. e. Θωνις' La., qui lac. indic. (ft. ⟨Αἰγύπτου⟩ e St. Byz. 320, 26 [θ 81]) **1002** θωμίσσει H: Voss.

1003 †θώμισσον· τὸν μισθόν D

1004 θωμιχθείς· μαστιχθείς (Anacr. PMG fr. 43, 8) D

1005 θωμός· σωρὸς σταχύων, ἢ κορμός

1006 θῶνται· θοινῶνται, εὐωχοῦνται. εὐθηνοῦνται D

1007 †θῶξαι· μεθύσαι. πληρῶσαι. *θηριωδῶς βοῆσαι (Eur. Or. 168) (A^{1})

1008 θωός· ὄρνις ποιός D

1009 *θῶπες· κόλακες g^{2}(g$^{\theta\omega\varrho 12}$). εἴρωνες (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 5 [37, 1452, 3 M.]) (g$^{\theta\omega\varrho 12}$) Greg.Naz.

1010 *θωπικός· κολακευτικός (vg$^{\theta\omega\varrho 10}$AS^{5}Br^{184}Σ)

1011 *θωπεία· κολακεία AS^{3}Σ(vg^{1}Br^{146})

1012 θώπτει· σκώπτει. θεραπεύει D

1013 *θωρηκτάων· ὁπλιτῶν (M 317 ..) g$^{\theta\omega\varepsilon 3}$AS^{18}Br^{149} Hom.

1014 θώραξ· *ὅπλον g^{6}AS^{19}Br^{150}Σ. πύργος. χιτών. στῆθος. σῶμα vg^{6}AS^{19}Br^{150}Σ. λωρίκιον vg^{6}S^{19}Br^{183}. σφραγιδοφύλαξ. καὶ ἔρεα στέμματα. καὶ τὸ στῆθος ἡμῶν K+D

1015 θώρηκες· τὰ αὐτά (N 265) Hom.

1016 θώρηκος γύαλον· περιφραστικῶς τὸν θώρακα (E 99)· τινὲς δὲ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος, ἢ τὸ κύτος. γύαλον δὲ λέγεται τὸ κοῖλον. [θωρηκτῆσι· τεθωρακισμένοις] ζητοῦσι δέ, πῶς πληγέντος κατὰ τοῦ ὤμου τοῦ Διομήδους φησί· ‘θώρηκος γύαλον’; πρὸς οὓς λεκτέον, ὅτι πᾶν τὸ κοῖλον γύαλον λέγεται. τὸ δὲ θώρηκος γύαλον, ὅτι ἁλυσιδωτοί, ἢ λετπδωτοί. ἀνάγκη γὰρ τοὺς λεπιδωτοὺς καὶ κοίλους λέγειν· ‘τόν ῥ᾽ ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι’ (O 530) D

1017 θωρηκτῆσι· τεθωρακισμένοις (Φ 429) Hom.

1018 θώρηξις· οἰνοποσία (Hippocr. aphor. 2, 21 [4, 476, 5 L.]). καθόπλισις D

1005 σωρός Arcad. 60, 5 **1010** cf. Σ θ 147; Ph θ 297; Schol. Ar. Lys. 1037 (Su θ 435) **1011** Σ θ 146; lex. αἱμ. θ 7; Hdn. epim. 60; Poll. 4, 50; cf. Schol. Ar. Equ. 890b **1014** – σῶμα Σ θ 150; – λωρίκιον E. Gen. 162 Mill. (EM 460, 14); ὅπλον Eust. Il. 26, 24 (1, 43, 12 V.); πύργος, στῆθος, λωρίκιον E. Gud. 268, 15 **1016** τὸ κοῖλον τοῦ θωρ. Schol. E **1018** Erot. θ 1 |

1003 ‘latetne gradatio stirpis θης et μισθος?’ La. | θῶμισσον· τὸ ἥμισσον LSJ post Schm. **1005** κορμῶν Arnald. Anim. 130 **1006** θοίνονται H: Mus. **1007** ‘θωρηξαι? sed cf. gl. 997’ La. | K ad θωῦξαι pert. (Schm.) **1009** ἥρωνες H: Mus. **1012** σκόπτει H: Mus. | v. l.: gl. 809 **1013** θωρακτάων H: Mus. = K **1014** v. l.: gl. 931 | ‘πυργος vix sanum’ La. **1015** θώρικες H: Mus. **1016** 1 le. θώρικος H: Mus., le. Alb. | 2 κῦτος H: accent. Mus. | ποικίλον H: Schr. = Schol. | 3 nov. gl. θωρακτῆσι H: Mus.; θωρ. τεθωρ. incl. Jun. Heins. ut dittogr. gl. 1017 | ζητήσουσι H: Mus. | 6 ποικίλον H: Schr. | οἱ δὲ H: Schm. 7 τορεφόρει H: Mus. | γυαλοῖσιν H: accent. Mus. | ἀνηρῶτα H: Mus. **1017** θωρητῆσι H: Mus. | τεθωρακισμένοις, n. qu. s. κισμ. H, sscr. del. Mus. **1018** καθόπλησις H: Alb.

Ap.S. **1019** θωρήσσεσθαι· καθοπλίζεσθαι, ἀπὸ μέρους τοῦ σώματος. μάχεσθαι. ἑτοιμάζεσθαι (Λ 715)

Hom. **1020** θωρηχθῆναι· καθοπλισθῆναι (Α 226)

D **1021** Θωρυκίων· οὗτος τελώνης ἦν (Ar. Ran. 363)

1022 θώς· εἶδος θηρίου, λύκῳ ὅμοιον

D **1023** θώσασθαι· εὐωχηθῆναι [μεθυσθῆναι]

D **1024** θῶσθαι· δαίνυσθαι. θοινᾶσθαι. εὐωχεῖσθαι. Αἰσχύλος Δικτυουλκοῖς (fr. 47a, 818 R.)

1025 θωστήρια· εὐωχητήρια καὶ ὄνομα ⟨ἑορτῆς⟩ (Alcm. PMGF fr. 1, 81)

1026 θωτάζει· ἐμπαίζει, χλευάζει

D **1027** θῶται· εὐθηνεῖται. θοινᾶται. [τρέχει]

1028 *θωΰσσειν· βοᾶν μέλπειν. κηρύσσειν. ˌθηριωδῶς ὁρμᾶν (S[1])

D **1029** θωχθείς· θωρηχθείς. μεθυσθείς. Σοφοκλῆς Διονυσίσκῳ (fr. 173 R.)

D **1030** θώψ· κόλαξ A[1], ὁ μετὰ θαυμασμοῦ ἐγκωμιαστής

D **1031** θώψεις· θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ (fr. 234 R.)

Hom. **1032** θώων· εἶδος θηρίου, ὡς λύκος (Ν 103)

1019 – σώματος cf. Ap. S. 89, 19; – καθοπλίζεσθαι cf. Σ θ 152 **1020** Schol.; EM 460, 19; Theogn. 54, 18 Alp. **1022** Arist. h. an. 507b17 **1024** εὐωχεῖσθαι Orion 73, 5 (Philox. fr. 106); EM 461, 1 **1025** ἑορτῆς Schol. Alcm. **1029** θωρ. Ph θ 305; μεθ. Phryn. praep. soph. 75, 15 **1030** E. Gud. 268, 13; Zonar. 1066; (Poll. 4, 48) **1031** cf. Ph θ 306

1019 θωρήσεσθαι H: Mus. | θώρακος H: La. = Ap. S. **1020** θωραχθῆναι H: Mus. **1021** θωρηκιῶν H: -ρυκ- Heins., accent. Mus. **1023** incl. del. Ahr. Dial. 2, 344; ad gl. 1020 ret. La. **1024** δύνασθαι H: Perg. | nov. gl. θωνᾶσθαι H: contin. Alb., θοιν- Salm. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | δικτυούλκοις H: accent. Mus. **1025** add. Reisk. = Schol. Alcm. **1026** gl. τ 1734 cft. Alb. **1027** εὐθύνεται H: Pears. 377. Hemsterh. | θυνᾶται H: Sop. Salm. Gesner. al. | τρέχει ad σῶται ret. Ahr. Dial. 2, 343; incl. Schm. **1029** θωραχθεὶς H (Ph): Mus. | διονυσιακῶ H: Wil.* | v. l.: gl. 983 **1031** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἢ σεισύφω H: del. et corr. Mus. | πέτρα κυλισθείς H: Meurs. in Aesch. **1032** θωῶν H: accent. Mus.

I

1 ια· *μία g^{3}AS^4, καὶ μόνη S^8, καὶ αὕτή (Δ 437 ..) g^{3}AS^4. καὶ φωνή (Eur. Rhes. 553), καὶ βοή. καὶ τὰ ἰάνθη v^{2}g^{3}AS^{4}Br^1 τὰ πορφυροειδῆ. *ἢ βέλη (Υ 68) v^{1}g^{3}AS^4

2 Ἰά· δασυνόμενον τὸ ἄλφα, καὶ ὀξυνόμενον τὸν θεὸν σημαίνει καθ᾽ Ἑβραίους On. sacr.

3 Ἰάκωβος· πτερνιστής. πόνος. καὶ Ἰωάννης καὶ Ἰάκωβος Βοανεργὲς ἐκαλοῦντο, ὅ ἐστίν υἱοὶ βροντῆς On. sacr.

4 Ἰακάρ· ὁ κύων ἀστήρ

5 †ἰάγχετον· στεφάνωμα

6 †ἰάδει· καθεύδει

7 †ἰάδος· στρεβλός

8 ἴα· εἶδος [ἄνθος] βοτάνης

9 *[ι] ἄειρε· πρόσφερε (Ζ 264) vgAS^{1}Br^2 Hom.

10 †ιάζετο· ἵδρυτο

11 Ἰαζήρ· ἰσχύς On. sacr.

12 †ἰακλητί· πλευρά

13 ἰαθενεῖ· διαπορεῖ ἐπί τινι κακῷ. Κῷοι D

14 ἴαθος· πρόθυμος

15 ἰαθμός· κοίτη. ὕπνος, καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμᾶται. καὶ αὐλή. οἱ δὲ ἰαυθμός

16 ἰαίνεσθαι· διαχεῖσθαι

17 ἰαίνεται· χολοῦται, πικραίνεται. παρὰ τὸν ἰόν. Φρύνιχος Αἰγυπτίοις (TrGF F 1a) D

18 ἰαίνομαι· εὐφραίνομαι (τ 537) Hom.

19 〉ιαιφόνος· μιαιφόνος (Ε 844) Hom.

---

1 μία Ap. S. 89, 20; cf. E. Gen. 162 Mill.; μία et φωνή Su ι 1; βέλη Schol. **2** On. Colb. 204, 53 **3** On. Vat. 174, 83. 192, 83; On. Vat. 177, 77 **9** Schol.; cf. Theogn. can. 100 (p.18, 2 C.) **11** On. Coisl. 167, 29 **13** cf. Theogn. can. 100 (p.18, 3 C.) **16** Apion fr. 40, 3 N.; cf. Ap. S. 89, 23 **18** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 360; cf. Σ ι 1; Schol. min.; Eust. 1506, 53

---

1 conf. ἴα et ἰά (Schm.) **2** ἰαν H: Mus. **4** ἰαβάρ (Sirius) Voss. Pears. 377; ἰακαβάρ Alb.; ἰκάρου κύων· ὁ ἀστήρ Hemsterh. **5** v. l. gl. 21 (gl. del. Mus.) **6** v. l. gl. 97 (Guyet. Voss. Pears. 377) **7** v. l. gl. 578 (Heringa, Obs. 218) **8** ἰαειδοῦς, ἄν^θ H: Pears. 377 (*Wil.) **9** ἰείειρε H, ιαειρε K: ἄειρε Sop. Pears. 377. Perg. = Schol. **10** ἰάζετο H: λ〉ιάζετο (Ω 96) ci. La. **13** ἰαηθένει H: Alb.; H = ἰα- cum v. l. ἰη- (La.), ἰαοινεῖ Theogn. | κακῶς H: Alb. **15** ‘vulgarismum [ἰαθμός] in voce poetica frustra def. Schulze QE 71, 2’ La. | αὐλὸς H: Guyet | αὐθμός H: Alb. **17** ‘“incenditur” quaesitum pro εκκαιεται’ La. **18** v. l.: gl. 382 **19** μιαιφόνος agn. Pears. 378; cf. Lob. El. 114, 27

Eur. **20** *†ἰακαῖς· βοαῖς (Eur. Tr. 337 . .) A$^{\iota\alpha\chi 8}$S^{3}

D **21** ἰάκχα· στεφάνωμα εὐῶδες ἐν Σικυῶνι (Philit. gramm. fr. 40)

D? **22** ἰακχάζει· φυλλολογεῖ. καταβοᾷ

D **23** Ἴακχον· τὸν Διόνυσον vg^{1}AS^{2}. ἢ μίαν ἡμέραν τῶν μυστηρίων, ἐν ᾗ τὸν Ἴακχον ἐξάγουσι. καὶ ἡ ᾠδή, ἣν οἱ μεμυημένοι ᾄδουσι. καὶ ἥρως, <οὗ> καὶ ναὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ καὶ ἄγαλμα. τινὲς δὲ καὶ αὐτόν τὸν Διόνυσον οὕτως ἔλεγον

24 ἰᾶλαι· εὑρεῖν, ἐντυχεῖν, πέμψαι

Hom. **25** ἰάλασι· δεσμοῖς (N 572)

26 ἰαλεμίζειν· θρηνεῖν

27 ἰάλεμοι· θρῆνοι. ὀρφανοί, στερόμενοι. *θρηνητικοί (AS^{7})[g^{4}Br^{4}]. ἄνανδροι (vg^{4}AS^{7}Br^{4}). δυστυχεῖς

28 Ἰάλεμος· υἱὸς Καλλιόπης. καὶ ὁ κακοδαίμων. καὶ ὁ καλός. καὶ ὁ στερόμενος καὶ ὀρφανός. ἔνιοι δὲ οὐδενὸς ἄξιος [καὶ ἰάλεμος χρόα. οἱ δὲ οὐδενὸς ἀξία]

29 ἰαλεμώδη· ψυχρά, οὐδενὸς ἄξια. καὶ παροιμία· ψυχρότερος καὶ οἰκτρότερος Ἰαλέμου

Eur. **30** ἰαλέμων· θρήνων. δυστήνων g$^{\iota\alpha\mu 4}$Br^{5}, ἀθλίων (Eur. Or. 1390)

D? **31** †ἰαλία· φωνή. Κρῆτες

32 ἰάλιον· ἐρέβινθον. ἢ τὴν θάλασσαν. Κρῆτες

33 ἰαλλίς· χιὼν ἐθνικῶς

34 *ἴαλλε· προὔπεμπε (ο 475) S^{11}

35 ἰάλλει· παρέχει AS^{9}. ἐκτείνει. πέμπει. ἐπιβάλλει. εὑρίσκει. δίδει

Greg.Naz. **36** ἰάλλοις· ἐμβάλλοις. πέμποις (Greg. Naz. c. 2, 1, 54, 14 [37, 1398, 13 M.])

Hom. **37** *ἴαλλον· ἔπεμπον AS^{5}. ἔκτεινον. ⌊ἐξέτεινον (I 91) S^{5}

---

21 Timachid. ap. Athen. 15, 678a **22** cf. gl. Hdt. 8, 65, 4; Theogn. can. 100 (p.18, 3 C.) **23** cf. Σ ι 425 **26** EM 463, 17; cf. Ael. n. a. 13, 15 **27** θρῆνοι Scholl. Ap. Rh. 4, 1304. Eur. Phoen. 1033; cf. Schol. Luc. 209, 25; θρῆνοι et ἄνανδροι Seleuc. ap. Reitz. Gesch. 160, 24; E. Gen. 162 Mill. (EM 462, 52). Ecl. AO 2, 451, 18; Moer. p.199, 11 (ι 1 H.); Hdn. epim. 42 **28** cf. Zenob. vulg. 4, 39; – ὀρφανός Σ''' ι 2; – ἄξιος cf. Prov. Bodl. 504; EM 463, 14 **29** – ἀξία Σ''' ι 2 **30** – θρήνων Schol. Eur. **35** ἐκτείνει – ἐπιβάλλει Apion 241, 24 L. (LGM 319, 24) **36** πέμποις cf. lex. Greg. carm. (ord. alph.) 308 **37** ἔπεμπον, ἐξέτεινον Schol.; ἐξέτεινον Ap. S. 89, 30

---

20 ἰαχαῖς K^{A}; hoc vel ἰακχαῖς ci. Schm. **21** le. ἰ. στ. H: ed. 1521 | συκιῶνι H: Mus. | v. ll.: gll. 5. θ 567 **22** ‘φυλλολογει ad denominativum a gl. 21 derivat.’ La. **23** ⟨οὗ⟩ Salm. Plin. exerc. 528B **24** ἰάλαι H: accent. Schm. **25** ἰλλάσι agn. Kust. ad Su 2, 112 = Schol. **27** θράνοι H: Mus. **28** καλὸς ad ἰδάλιμος La.; κακός Guyet. Pears. 378 | ἰαλεμώδη· ⟨ψυ⟩χρά. οἱ δὲ οὐδένος ἀξία ex gl. 29 del. Schm. post Alb. **29** ἰαλέμου ᾠδὴ, H (EM): Schm. = Σ''' | ἀξία H: accent. Schm. **31** h. e. ἰαχά, ἰαχία Baun. Xen. 101; aliter Bezzenberger, BB 5, 314 **32** τὴν θάλ. ad ἅλιον ref. Alb. **33** ὑαλίς ci. La. | χιτών Voss. Hemsterh.; cf. gll. α 3139, 3141 **34** πρόπεμπε H K: La. **35** ἰαλλεῖ H: accent. HSt. Arcer.

38 †ἰάλοι· θάλαμοι
39 Ἰαλύσια· τὰ ἐν Ἰαλυσῶι νομίσματα D
40 *ἰάλλω· προπέμπω vg^{1}AS^{6}Br^{3}
41 ἴαμα· θεραπεία g^{3}AS^{7}Br^{7}[v^{2}]
42 ἰαμβαυλεῖν· τὸ δι᾽ αὐλοῦ παριαμβίζειν ἅμα τῇ κιθάρᾳ καὶ ᾠδῇ D
43 Ἰάμβη· γυνή τις, ἐφ᾽ ᾗ ἡ Δημήτηρ ἐγέλασε πενθοῦσα, ἀφ᾽ ἧς ἰαμβίζειν D
44 ἰαμβίζειν· τὸ λοιδορεῖν, κακολογεῖν· ἀπὸ Ἰάμβης τῆς λοιδόρου D
45 ἰαμβύλος· λοιδορητικός D
46 ἰαμβίς· Αἰσχύλος Θεωροῖς ἢ Ἰσθμιασταῖς (fr. 81 R.). τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνῄει· καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο παριαμβίδες (Epicharm. fr. 108. 2 K.–A.) D
47 ἴαμβοι· ῥυθμοί τινες, καὶ μέλη, καὶ δάκτυλοι ⟨…⟩, καὶ *στίχοι. εἶδος ποιήματος (AS^{6}) D+K
48 †*Ἴαμβρος· ὄνομα πόλεως AS^{5} περὶ Τροίαν A^{5}
49 ἰαμβῦκαι· ὄργανα μουσικὰ ⟨τρίγωνα⟩ ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον· ἡ δὲ σαμβύκη ἕτερον ὀψὲ εὑρημένον D
50 †ἰάμει· ἐβόα
51 ἰαμεναί· οἱ ὑλώδεις καὶ ἔνυδροι τόποι, καὶ πόαν ἔχοντες· ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι τὴν ὕλην. τενάγη, τέλματα
52 ἰαμενάς· τὰς ποώδεις ⟨…⟩
53 ἰαμενῇ· καθύδρῳ τόπῳ (Δ 483) Hom.
54 ἴαμνοι· θάμνοι. κοῖται. νομοί
55 ἰανά· τὰ βαλλόμενα· ἀπὸ τοῦ ἱέναι
56 *ἰάνθη· ἐχάρη vg^{1}A^{2}Br^{10}Σ. διεχύθη g^{1}A^{2}Br^{10}Σ. ηὐφράνθη (Ο 103) vg^{1}A^{2}Br^{10} Hom.
57 *ἰάνθην, ἰάνθης· τὰ αὐτά (ψ 47) (A^{4}S^{5}) Hom.
58 ἴανθον· ἄνθος, καὶ χρῶμά τι πορφυροειδές D

---

41 le. Su ι 22 44 EM 463, 47 45 Arcad. 57, 10 48 cf. St. Byz. 331, 15 (ι 57) 49 Σ'' (Ph ι 6. Su ι 29); cf. Ph ι 5; Athen. 14, 636b (Phillid. FHG 4, 476 fr. 2). 637b (Scamon. FGrHist 476 F 5) 51 – τόποι Schol. Nic. th. 200a 53 Schol. 54 cf. Theogn. can. 100 (p.18, 2 C.) 56 EGen. 162 Mill. (EM 463, 37); – διεχύθη Σ ι 3; διεχύθη Schol. Schol. min.; ἐχάρη Ap. S. 89, 23

---

38 ἰαλοί H: accent. Mus.; 'ft. ιαυθμοι' La. 39 ἐνιαλύσαι H: Mus. 42 παραβιάζειν H: Mus. | ἂν τῇ H: La. 43 ἐγελίασε H: Mus. 45 ἰάμβηλος H: G. Dind. 4, 487C coll. Arcad. 57, 10 46 αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ἰσθμίας ταῖς H: Mus. 47 lac. indic. La. 48 ἴαμβος H, ιαμβρον K: 'h. e. Ιμβρος' La. 49 ἰαμβυκαὶ H: accent. post Alb. (-ύκαι) tacite Schm. | add. La. = Σ''; cf. Poll. 4, 59 50 ἰάζει Theogn.; 'vel ιαχει?' La. 51 ἰάμεναι H: accent. Mus.; εἰαμ- HSt. Ind. 52 ἰαμένας H: accent. Mus.; εἰαμ- La. | πόλεις H: Guyet | lac. indic. La., e. g. ⟨κοιλάδας⟩ 53 ἰαμένη H: accent. Mus.; εἰαμ- Pears. 379. Alb. 54 ἴαμβοι H: HSt. Ind. = (Theogn.) 55 ἰανν^{α} (accent. non leg.) H: ἴανα HSt. Ind.; 'immo ἑανα [Herw. 1895, 346] vel ἥανα' La. 58 ἴανθος Theogn. can. 100 (p.18, 2–3 C.) | χρώματα H: Mus.

D **59** Ἴαινα· ἐν μὲν Αἰχμαλώτισι Σοφοκλέους (fr. 56 R.) ἀπέδοσαν Ἑλληνική, ἐπεὶ Ἰᾶνας τοὺς Ἕλληνας λέγουσιν· ἐν δὲ Τριπτολέμῳ (fr. 617 R.) ἐπὶ γυναικός, ὡς καὶ ἐν Ποιμέσι (fr. 519 R.)· τινὲς δὲ τὴν Ἑλένην. ἐπιεικῶς δὲ οἱ βάρβαροι τοὺς Ἕλληνας Ἴωνας λέγουσιν. ἐν δὲ Τρωΐλῳ (fr. 631 R.) βάρβαρον θρήνημα τὸ ιαι. ἢ ὄνομα γυναικός

D **60** ἰανοκρήδεμνος· ἰοῖς ὅμοιον τὸ ἐπικράνισμα ⟨...⟩ (Alcm. fr. 177?)

D **61** ἰανόκροκα· λεπτά (Alcm fr. 177?)

D **62** ἰανόν· ἱμάτιον

63 Ἰαξάρτης· ὁ Τάναϊς ποταμός. ἔστί δὲ τῆς Σκυθίας, ἐμπίπτων εἰς Μαιῶτιν λίμνην

Hom. **64** Ἰάονες· Ἀθηναῖοι, οἱ Ἴωνες, ἀπὸ Ἴωνος, καὶ οἱ ἄποικοι αὐτών. ἔνιοι καὶ τοὺς Θρᾷκας καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Βοιωτούς [Ἕλληνας] (N 685)

Att. **65** Ἰαπετός· ἐπὶ διασυρμῷ, πρεσβύτερος, ἀρχηγός (Ar. Nub. 998)

66 ἰάπτειν· σπαράσσειν, αἰκίζεσθαι S^{3}. †βοᾶν. βλάπτειν

67 *ἰάπτεις· βλάπτεις AS^{2} (Mosch. Meg. 1)

68 *ἶαπυξ· ἄνεμος ἐλαφρός $vgAS^{1}Br^{11}\Sigma$

69 ἶαρ· αἷμα. ἢ μοῖρα

70 Ἰάκωβος Ἀλφαίου, ὁ καὶ Θαδδαῖος, καὶ Λευὶ παρὰ τῷ Μάρκῳ (Ev. Marc. 2, 14), παρὰ δὲ τῷ Ματθαίῳ Λεβαῖος (Ev. Matth. 10, 3), παρὰ δὲ Λουκᾷ (Ev. Luc. 6, 16) Ἰούδας Ἰακώβου

On. sacr. **71** Ἰάσουβ· ἐπιστρέφων

72 ἰάραξ· ἰχθὺς ποιός, Δωρικώτερον· διὰ τὸ ἐοικέναι τῷ πτηνῷ. καὶ λύχνος ὁ πρὸς τὰ ἱερά

Hom. **73** Ἰάρδανος· ποταμὸς ἐν Πελοποννήσῳ, ἢ Ἀρκαδίας, ἢ Ἠλείας, ⟨...⟩ παραρρέει τὴν Πυλίων χώραν (H 135)

D **74** ἰαρεῖον· πρόβατον. βοῦς

D **75** ἰαριγμόν· χαράν. καὶ θροῦν. Κρῆτες

---

61 cf. Su ι 37 (Δ) **64** Ἀθηναῖοι Ap. S. 89, 31; – αὐτῶν Schol. **66** βλάπτειν cf. Su ι 42 (Δ); Schol. Nic. th. 116c **68** Σ ι 5; E. Gud. 269, 44 **69** ad εἶαρ Schol. Nic. al. 87b; E. Gud. 406, 3; EM 294, 49 **71** On. Colb. 203, 1 **73** cf. Su ι 45 (Δ); Schol.; ποτ. ἐν Πελ. E. Gen. 163 Mill.

---

59 ἴαννα H: Meister | αἰχμαλῶτησι (?) H: Mus. | ἐπὶ H: Mus. | ἴαννας H: Thes. 4, 490A | · λέγουσι μὲν καὶ ἐν Τριπτ. H: Mus. [de errore Schm. et La. v. Radt ad Soph. fr. 56] **60** lac. indic. Schm., ⟨Δ∞▲∞ι ⊥ ~⟩ Taillardat, Rev. de Phil. 27, 1953, 133 **62** ἴανον H: accent. Lob. Rhem.191 **63** βοτάναις ποταμοῦ H: Bernard. Reland. | μαιώτης (? -ην) H: Mus. **64** le. ἰῶνες H: Sop. Heins. Pears. 379. al. | secl. Theander, Eran. 20, 1922, 16 n.2 **65** ἰάπετος H: accent. Pears. 379 **66** βολεῖν ci. La. **68** ἰάπυξ H: accent. tacite Schm. **69** ἴαρα H: Salm., qui εἴαρ agn. | μοῖρα e conf. ἴαρ et Ἶρα Schm.; ‘μοιρα vitae spatium quod sanguine continetur?’ La. **73** lac. indic. Schm.; παραρρέων Mus. **74** ἰάρειον H: accent. Pears. 379 **75** ‘θρους vitulatio’ La.

76 †ἱαροπότης· αἱμοπότης
77 ἱαροχρείαν· τὴν ὀσφῦν. Ἰταλοί (gl. Ital. 209 K.–A.) D
78 ἱαροχρής· καθαρός. θύσιμος D
79 †ἱαρπάλαμος· ἀκρόχειρος D
80 ἱαρώμα· κοσμάριον παιδικόν. μηνίσκοι, καὶ τὰ τοιαῦτα D
81 †ἱάσθων· ἀφελόμενος D
82 ἰάσιμα· δυνατά ⟨…⟩
83 ἴασιν· [ἴσασιν] οἴχονται (Π 160) Hom.
84 ἴασις· θεραπεία [γνῶσις]
85 ἰάσκειν· ἄγειν D
86 Ἴασον Ἄργος· ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἰάσου βασιλέως. καὶ ἡ Ἀχαΐα (σ 246) Hom.
87 ἰάσπιδος· εἶδος λίθου ⟨ἡ⟩ ἴασπις
88 ἰασσεῖν· θυμοῦσθαι. δάκνειν D
89 Ἰαστί· Ἑλληνιστί D
90 Ἰασω· παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀμφιάραου θυγατέρα εἶναι Ἰασώ (fr. 21 K.–A.) D
91 ἰατυῖ· θεραπεῖαι D
92 ἰατταταιάξ· φεῦ (Ar. Equ. 1) D
93 ἰᾶται· θεραπεύει (Lev. 14, 3) LXX
94 ἴατρα· μισθοὶ θεραπείας (Br[244]) D
95 ἰατροί· νύμφαι τινὲς καλοῦνται περὶ Ἠλείαν καὶ θεραπεύοντες D
96 Ἰατρός· θεραπευτής. ἢ ἐφαπτίς, ἢ ἥρως Ἀθήνησιν ἀρχαῖος. καὶ ὁ Ἀπόλλων D
97 ἰαύει· κοιμᾶται (Eur. Rhes. 740) vgA[2]Br[12] Eur.
98 ἰαυθμοί· ὅπου τὰ κτήνη αὐλίζεται. καὶ κοίτη. καὶ ὕπνος (Lycophr. 606) D
99 ἰαύειν· ἀναστρέφεσθοα. κοιμᾶσθαι. διατρίβειν. νυκτερεύειν (Τ 71) Hom.

---

86 cf. Schol. **87** cf. Su ι 54 (Δ); Hdn. epim. 42 **89** Su ι 55 **90** cf. Schol. Ar. Plut. 701 (cit. Ar.) **96** Ph η 265; Schol. Dem. 19, 249 (474); lex. rhet. 262, 16. 263, 11; Ἀπόλλων Schol. Lycophr. 1207 **97** Schol. Nic. th. 283d; E. Gud. 269, 45 **99** κοιμᾶσθαι Apion 241, 26 L. (LGM 319, 26); cf. E. Gen. 163 Mill. (EM 464, 32); κοιμᾶσθαι, διατρίβειν Su ι 66

---

76 v. l. gl. ε 719 Pears. 379 **77** ἱαροκρεῖαν *sacram carnem* Wil.*, 'sed cf. gl. sequ.' La. **78** ἱαρόχρης H: accent. Thes. 4, 493A; ad χρώς Schulze QE 211, 'sed est potius *sacris utilis*' La. **79** 'ft. ιαροπαλαμος si ιερος veterem vigoris notionem retinuit' La. **80** 'amuletum, bulla' La. **81** 'ft. ελεθων : ελειν = σχεθειν : σχειν' La. **82** λαβεῖν ἴασιν suppl. Mus. **83** dittogr. del. Mus. **84** del. Schm., nisi conf. c. εἴδησις vel οἴησις **85** ad εἶμι ret. Wil.* **86** le. ἴασον H: Mus. | ἰασοῦ H: accent. Mus. **87** add. Mus. **88** Fick, BB 18, 138 **90** ἰάσω bis H: accent. Mus. | ἀμφιαρώου H: Mus. **91** ἰατοὶ H: Mein. (et θεραπείᾳ) **92** ἰαταιάξ H: Guyet. Pears. 380; Ar. cft. Alb. **95** καὶ περὶ ἠαείαν θεράποντες H: Mein. 1857, 602, coll. Paus. perieg. 6, 22, 7. Nic. fr. 74 **97** ἰαύ, ἐγκοιμᾶται H: Mus. = K | v. l.: gl. 6 **98** τὰ | τὰ H: Mus. **99** ἰαυεῖν H: accent. Mus. | ἀναστρέφειν Bonanno 1973–4, 225–6, ad ἰλύειν, cf. gl. 588

Hom. **100** *ἴαυον· ἐκοιμῶντο (Ι 470 ..) A[1] ἢ ἐκοιμώμην (τ 340) S[5]
Hom. **101** ἰαύεσκον· ἀνεπαύοντο. ηὐλίζοντο (ι 184)
D **102** ἴαυος· κοίτη. ἀπὸ τοῦ ἰαύειν
Ap.S. **103** ἰαύων· κοιμώμενος. διάγων, διατρίβων (Σ 259)
104 ἰαφθείς· φθαρείς
105 ἰαφθῆναι· ἀποθανεῖν. πεσεῖν. φθαρῆναι
106 ἴαχε· φώνει, ψόφει, ⌊ἤχησε (Α 482) vg[1]AS[9]
107 †ἰάχεον· θαλπεινόν. σαπρόν
Hom. **108** *ἴαχεν· ἤχησεν, ἐβόησεν vg[1]AS[9]Br[14], ἐκραύγασεν (Ν 822 ..)
Eur. **109** *ἰαχήσω· θρηνήσω (Eur. Tr. 515) AS[6]
110 ἰαχρόν· εὔδινόν
111 ἰάψαι· φθεῖραι
112 ἰάψειεν· προβάλοι. φθείρειεν
113a ἴαψε· προὔθηκεν. ἔπεμψεν Br[35]. ἔβαλεν. ἔδωκεν (Α 3). ἔδεισεν. ἔφθειρεν. ἐνίκησεν
Hom. **113b** *ἰαχῆς· φωνῆς A[10], βοῆς, ⌊κραυγῆς (Ο 275) A[10](S[11])
114 ἰάψεται· νικήσει, βλάψει
Hom. **115** Ἰαωλκός· πόλις Θεσσαλίας (Β 712)
116 †ἶβα· σιώπα
D **117** ἰβανᾷ· ἀντλεῖ
D **118** ἰβανατρίς· σχοινίον ἱμητήριον
D **119** ἰβάνη· κάδος, ἀντλητήριον
D **120** ἴβανον· κάδον, σταμνίον, χαλκίον
121 †ἴβην· σορόν
122 ἰβάρβιον· χαλεπόν. ἀνυπόστατον
123 ἰβῆνα· τὸν οἶνον Κρῆτες. οἱ δὲ βῆλα
124 ἴβηνοι· [σοροί, θῆκαι ὀστράκιναι. κιβωτοί.] εὔθυμοι, νοεροί
125 ἴβηνος· πλησμονή
126 ἶβηρ· χερσαῖόν τι θηρίον· ἀφ᾽ οὗ καὶ Ἴβηρες
127 ἰβίβυος· παιανισμός

---

103 Ap. S. 89, 27 | **107** EM 479, 22; lex. αἱμ. ι 9 **108** – ἐβόησεν cf. Apion 241, 27 L. (LGM 319, 27); Schol. Β 394; ἐβόησεν Su ι 69 **113a** ἔπεμψεν E. Gud. 269, 52 **115** St. Byz. 343, 4 (ι 125)

---

100 ἐκοιμῶνται ἢ ἐκοιμώμενος H: Mus. = K **106** ἐφώνει, ἐψόφει Pears. 380 | ἤχιζε H: La. = K **107** 'h. e. ισχνον EM' La. (reicit Hemsterh.) | σαλπινὸν H: Hemsterh. = EM **108** ἴασχεν H: Mus. = K | ἐκραύγησεν H: Mus. **110** εὐδιεινόν Arnald. Lect. 72, sed cf. gl. ν 128 et Dittenberger, Or. Gr. 194, 22 **111** ἰᾶψαι H: accent. Mus. **112** προβάλοιεν H: Wack.* **113a** ἔδησεν Lob. Soph. Ai. p.326 **113b** in gl. 113a post προὔθηκεν praeb. H: Schow 372 n.15 **114** ἴψεται (Β 193, gl. 1167) ci. La. **115** ἰάωλκος H: accent. Mus. **116** v. l. gl. 141 (Schr.) **117** ἰβανεῖ H: Schm. **118** ἱμητήριον H: spir. Alb. **119** ἀντιπλήριον H: HSt. Ind. **121** v. l. gl. θ 577 (Pears. 380) **123** ἰβῆνα H: ἴβηνα Mus. | gl. ζ 161 cft. Sop.; de verb. Skt. et Thrac. cognatis v. Witczak 1998 **124** incl. ad θίβηνος ret. La.; cf. et gl. β 564 **127** ιβικτυς La.

128 ἰβυκτήρ· ἣν παρὰ Κρησὶν Ὑβρίας (g^3) ἐμβατήριον ποιησάμενος, ὅπερ ὁ ᾄδων οὕτως καλεῖται
129 ἴβινος· ἀετός
130 ἰβρίκαλοι· χοῖροι (g^2)
131 ἰβύ· τινὲς τὸ βοᾶν· οἱ δὲ τὸ πολύ. ἔστί δὲ Λυδῶν D
132 *ἰβυλῆνας· τοὺς εὐφημοῦντας· ἴβυς γὰρ ἡ εὐφημία (g^4)
133 ἰβύει· τύπτει. βοᾷ
134 ἰβύκη· εὐφημία
135 ἰβυκηνίσαι· ἐπευφημῆσαι, βοῆσαι
136 ἰβυκηνίσαντες ⟨…· …⟩· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἴβυ παρῆκται ἡ λέξις. καὶ ἔστίν Ἰωνικὸν ἐπίρρημα, καὶ δηλοῖ τὸ πολὺ καὶ μέγα. τινὲς δὲ τὸ βοᾶν· οἱ δὲ τύπτειν. οἱ δὲ εὐφημεῖν. οἱ δὲ δηλοῦν. ἔστί δὲ καὶ ὅρκος Ἰωνικός (Teleclid. fr. 64 K.–A.(?)) D
137 ἰβύκχα· σεμνότης. ἢ σωρὸς κρεῶν
138 ἶβυξ· ὀρνέου εἶδος. καὶ ἶβις
139 ἴβυς· εὐφημία. στιγμή
140 ἰβῶν· εὐφημῶν. στάζων
141 ἵγα· σιώπα. Κύπριοι D
142 ἵγγια· εἷς. Πάφιοι D
143 *ἴγγι τινί· ἐπιθυμίᾳ τινὶ ἑλκομένη A^2
144 ἴγδην· ἄρσην
145 ἴγδις· θυία Att.?
146 ἰγδόλης· ὁ ἐπὶ μέρει γεωργῶν. [ἢ ἰκμαλός]. D
147 ἴγκρος· ἐγκέφαλος D
148 *ἰγμαλέην· ὑγρήν ($vg^1A^2Br^{16}$), δίυγρον A^2(vg^1)
149 ἰγμή· βοή

---

135 cf. EM 464, 44; E. Gud. 268, 50 **136** cf. Ph ι 12 (2) **138** EM 464, 43; – εἶδος Su ι 81 (Δ); EGud. 268, 52 St.; ἴβις| Σ ι 8; gl. Oct. ι 2; Epim. AO 1, 212, 17; Schol. Ar. Av. 1296b **145** cf. Schol. Hes. op. 621a; Lex. Patm. 153 (LGM 163); Poll. 10, 103 **147** EM 587, 44

---

128 ἰβηκτὴρ H: Meurs. Cret. 182 (cf. Radermacher, Gl. 16, 1927, 135–6) | ὁ παρὰ H: Müller, Dor. 2, 336 n.5 | ἱβρίας H, υβρεως K: Schm., coll. Athen. 15, 695F **129** ‘h. e. ικτινος’ La. **130** h. e. ὀβρίκαλοι (Pears. 380) **131** ἴβρι H: Voss. Pears. 380 **132** ἰβυδήνας H, ιβοληνας K: Alb. | ἴβης H, ιβος K: Pears. 380. Alb. **135** ἰβυκινῆσαι H: Pears. 380 = E. Gen. **136** ἰβυκινήσαντες H: Pears. 380 | lac. indic. Schm. | ἴβυ H: accent. tacite Schm. **137** ἰβύηχα H: Voss. Perg. **138** fin. ἴβυς H: tacite Schm. = testt. **139** cf. gl. 132 | σταλαγμη ci. La. **140** στάζων ad εἴβων Martin. Cadm., coll. gl. ε 729 **141** ἴγα H: spir. La.; cf. Be. 1, 412 | σιῶπα H: accent. Mus. | v. l.: gl. 116 **142** Schulze, Kl. Schr. 74 **143** ἴυγγι Mus.; ad Pind. Ne. 4, 35 et Schol. ref. Bossi 1999, 235 **144** cf. gl. 154 **145** ἴγδης (?) H: Thes. 4, 503D **146** ἰγδολής H: accent. Mus. | incl. ad gl. 148 ret. Schm. (καὶ ἰκμαλέος ὁμοίως) **147** Cyprium, cf. Hoffm. Dial 1, 116 et λεῦκρος· ὁ φαλακρὸς παρὰ Σαλαμινίοις Epim. AO 1, 281, 9 **149** ἰυγμή agn. Guyet

D **150** Ἴγνητες· οὕτως ὠνομάζοντο οἱ μετὰ τοὺς Τελχῖνας ἐποικήσαντες τὴν Ῥόδον

151 *ἰγνύα· ψύη (v^{4}AS^{6}). ἢ τὸ τοῦ γόνατος ὄπισθεν S^{8}(vg^{4}A^{5}Br^{84}Σ) μέρος (Eust. Il. 928, 13 [3, 461, 19 V.])

152 ἰγνύι καὶ ἰγνύη· τὸ αὐτό. ἤγουν τὸ ἀντικνήμιον

Hom. **153** *⟩ιγνυντο· ἠνοίγοντο (Β 809) AS^{7}

154 ἴγνην· ἄρσην

155 †ἴδα· τὸ εἰκὴν ἐν τῷ ἀστρωγαλίζειν

156 †ἴδα· μάχη

D **157** Ἰδαία· ἡ Δινδυμηνή, ἀπὸ τῆς Ἴδης

D **158** Ἰδαῖοι Δάκτυλοι· οἱ μὲν ἀπὸ τῆς Φρυγίας, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κρήτης αὐτοὺς ὠνομάσθαι φασὶν Ἴδης (Ap. Rh. 1, 1129)

Ap.S.? **159** Ἰδαῖος· ἐπιθετικῶς οὕτως ἐλέγετο Ζεύς, ἀπὸ Ἴδης τοῦ ὄρους Τρωϊκῆς (Π 605). καὶ κύριον ὄνομα τοῦ Τρώων κήρυκος (Γ 248 . .). καὶ τοῦ Δάρητος, τοῦ ἱερέως τοῦ Ἡφαίστου, υἱοῦ (Ε 11)

Hom. **160** *ἰδάλιμον· εὐειδές (ω 279) vg^{1}Σ(A^{8}Br^{236}) (Eust. Od. 1961, 24 [2, 323, 36 St.])

161 ἰδάλιμον καῦμα· τὸ ἱδρωτοποιόν (Hes. op. 415)

D **162** ἰδαλίς· ὄρνις ποιός

163 *†ἰδάλλεται· φαίνεται g^{4}

164 *†ἰδάλτα· ἴδιά τινα g^{3}A^{6}Br^{17}

D **165** ἰδανή· τρυφερή, εὐπρεπή⟨ς⟩ (Callim. fr. 114, 9 Pf.)

D **166** ἰδανόν· εὐειδές. καὶ τὸ ἡδύοσμον. καὶ †ἀχίλιον ῥιζίον

167 †ἶδαρ· βρῶμα

D **168** Ἰδάρνας· ὁ ἐκτομίας. οἱ δὲ βάρβαρον· οἱ δὲ μάντεως ὄνομα· οἱ δὲ πόλιν τῆς Καριάς εἶναι Ἰδάρνην, καὶ ἀπὸ ταύτης τοὺς μάντεις λέγεσθαι

---

150 cf. St. Byz. 209, 18 (α 87) **151** | Σ ι 9; Orion 75, 8; cf. Schol. N 212 (Eust. 928, 13); Schol. min.; E. Gen. 163 Mill. (EM 464, 53) **159** κύριον – κήρυκος cf. E. Gen. 163 Mill. (EM 465, 23) **160** Σ ι 10; cf. Schol. (Eust. 1961, 24) **161** cf. E. Gen. 163 Mill. (EM 465, 18); Schol. Hes. **162** Schm. ἰδαλίς **168** μάντεως – Καρίας cf. Ph ι 15

---

150 ὀνομάζοντο H: Mus. | cf. Ap. Dysc. pron. 56, 4. St. Byz. 209, 18 (γ 87) **151** ψυχὴ H: Perg. = (K) **152** ἰγνύει καὶ ἰγνύην H: Lob. Phryn. 302 | ἢ H: Mus. **153** ἴγνυντο H K: ὠ⟩ΐγνυντο Schm., cf. gl. ω 85 **154** cf. gl. 144 **155** τὸ νικᾶν ci. La. | ἀστραγαλίζειν Mus. **156** δαΐ· μάχῃ Ruhnk. Ep. crit. 2, 18; ἴδας· μέγας ci. La. coll. EM 465, 9. Su ι 89; ἴδα cum dea bellica Minoa cft. E. Kaczyńska, Kadmos 41, 2002, 137–140 **157** δινδύμη H: Alb. **158** ὠνομᾶσθαι H: accent. Mus. **159** ἰδίστου τρυγωικῆς H: Mus. | τρωῶν H: accent. Mus. **160** ἰνδάλιμον H: Heins. Salm. Voss. = K **161** le. ἰνδ. H: ed. 1521 | ἰνδάλιμον H: Heins. Salm. Voss. | ἱδρωτοποιές H: Mus. **162** ἰδάλιμος H: Schm.; ε 736 cft. Pears. 381. Alb. **163** v. l. gl. 665 (Pears. 381) **164** v. l. gl. 197 (Voss.); ἰδάλματα· εἴδη ἅτινα Mein. **165** ἰδάνη … εὐπρεπῆ H: Thes. 4, 506B **166** ἀχίλλειον Mus., cf. gl. φ 442; 'latet aliud, αχυλον?' La. | ῥίζιον H: accent. Mus. **167** v. l. gl. ε 740 (Alb.) **168** ἰδαρνὰς H: accent. Mus.

169 ἴδας· εἶδος, καὶ πάντα τὰ ὑψηλά
170 ἴδε· ἰδού (Ρ 179). ⌊ἐθεάσατο (Β 82) S^{7} Hom.
171 ἰδέα· ἡ ὁμοιότης, μορφή, ⌊εἶδος Br^{228}. καὶ τὸ ἐλάχιστον σῶμα. *θεωρία (AS^{6})
172 ἰδέ· ἀντὶ τοῦ ὅπως. καὶ σύνδεσμος ἴσος τῷ καί (Ε 3) Ap.S.
173 †ἰδέατος· καλὸς ἀνήρ. Σικελοί (gl. Ital. 210 K.–A.)
174 ἴδεν· [ἰδεῖν] ἐθεώρησεν (Β 82 ..) Hom.
175 ἴδεος· πνίγους (Callim. fr. 304, 3 Pf.)
176 *ἰδὲ νυοί· αἱ σύννυμφοι (Ω 166) $g^{2}AS^{4}$ Hom.
177 ‘ἴδε πῦρ ἀφύη’· παροιμία, τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀξὺ τέλος λαμβανόντων· ἐπειδὴ καὶ τὴν ἀφύην τάχιστα ἕψεσθαι συμβαίνει Prov.
178 ἰδέρως· ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν
179 *ἰδέσθαι· ὁρᾶσθαι AS^{5}, ἰδεῖν (Γ 194) Hom.
180 ἴδεσκεν· ἔδερκεν (Γ 217) Hom.
181 ἰδέ σοι· καὶ σοί
182 ἰδέω· γνώσομαι (π 236) Hom.
183 †ἰδέων· φαινόμενος. καὶ εἶδος ἀετοῦ
184 ιδη· θέασῃ (Δ 98). ἢ ⌊ὄρος $v^{2}A^{3}$ Τροίας A^{3}. ἢ ὕλη. [παρὰ δὲ Ῥοδίοις τὸ ξηροκόπιον]. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον. [καὶ μορφήν.] Ἴωνες δὲ δρυμῶν ὄρος (Hdt. 4, 109, 2) Hom.+D
185 ἴδημα· ὅραμα
186 ἰδήμων· ἔμπειρος, γνωστικός
187 Ἰδουμαία· τόπος. φησὶν γάρ, ‘ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου’, τουτέστιν ἐπὶ τὴν ἐκλείπουσαν οἰκουμένην ποιήσομαι τὴν πορείαν (Ps. 59, 10) LXX
188 ἰδήρατος· καλός, ὡραῖος ⟨καὶ ὁ ἡδυλάλος διὰ τῆς διφθόγγου⟩ D
189 ἴδηφιν· ἴδαις· Βοιωτοί [καὶ ὁ ἡδυλάλος διὰ τῆς διφθόγγου] D
190 *ἰδεχθής· ἀπρεπής S^{9}. ἀσθενής
191 ἴδια· τὰ ἰδιωτικά

---

170 | Schol. B **171** μορφή cf. Ph; θεωρία Su ι 96; Hdn. epim. 45. 217 **172** σύνδεσμος – Ap. S. 89, 32; σύνδεσμος Su ι 94; καί Schol. **177** – λαμβανόντων Zenob. vulg. 4, 25 **178** Σ ι 11 **179** Schol. | **184** θεάσῃ Schol.; ὄρος Τροίας Schol. Theocr. 1, 105/106f; ὑψηλὸν τόπον cf. Schol. Pind. Nem. 10, 132a

---

169 ἰδέας et ἴδας conf. agn. Schm.; gl. 184 cft. La. **173** ‘e gl. 188 corrupt.’ La. | σικελός H: Pears. 381 **174** ἰδεῖν del. Mus. **175** ἰδέος H: accent. Mus.; gl. ε 750 cft. Pears. 381. Alb. | πνιγούς H: accent. Mus. **176** αἱ σύννυφοι [sic] H: Mus. = K; καὶ σ. Heins. Pears. 381 **177** le. ἴδε πῦρ H: ed. 1521; ‘le. ft. Callimachi’ La., sine causa | ἀφυὴ H: accent. Mus. | ἁφὴν H: ed. 1521 **180** ἔβλεπεν Schol. **181** ἴδε σοι H: tacite Alb. **182** εἰδέω Schm. **184** ἴδη H: conf. ἴδῃ Ἴδη ἴδη ἴγδη ἰδέα (Schm.) | ξηρόκοπτον H: Salm. | ψιλὸν H: Abresch Misc. obs. 10, 1, 8 | δρυμῶδες La. **185** εἴδ- La. **186** εἰδ- (gl. ε 747) Alb. | v. l.: gl. 301 **188** εἰδ- Voss., qui incl. e gl. seq. trsp.; n. pr. CIA 2, 3362 cft. Baun. 1914–16, 34 **189** ἰδῆφιν H: accent. Ahr. Dial. 2, 522; cf. gl. π 1070 et Solmsen, Rh. Mus. 56, 1901, 476–7 | ἴδες H: Schm. | incl. v. ad gl. 188 | ἠδύλαλος H: accent. Mus. **190** εἰδεχθὴς Mus.

192 ἰδίων· ἰδιωτικῶν
193 ἰδιάζεται· νοσφίζεται. μόνῳ προσφωνεῖ
194 ἰδίαζον· κατ᾽ ἰδίαν ὡμίλουν
195 *ἰδιαίτατος· ἴδιος, ὑπερθετικῶς (AS[2])
196 ἰδιάσαι· κατ᾽ ἰδίαν ὁμιλῆσαι (Phil. Iud. quod det. 29)
Att. **197** ἴδι᾽ ἅττα· ἴδιά τινα S[ιδα11]
198 ἰδίει· ἱδροῖ. ἀγωνιᾷ. δέδοικεν (Ar. ran. 237)
199 ἰδιειν· ἱδροῦν
200 *ἰδικῶς· καὶ ⟨ἰδίως⟩ ˌκαταμόνας (Cyr. in xii proph. 1, 14, 26 . .) AS[8]
D **201** ἰδιόκοιτον· ἰδιόρρυθμον
D **202** ἰδιόξενοι· οἱ κατ᾽ ἰδίαν ξένοι τινῶν, ἢ πάλαι, ἢ ἀπὸ πατέρων ὄντες ξένοι
203 *ἴδιον· οἰκεῖον (δ 314?) AS[5]
204 *ἰδιόξενος· ἴδιος φίλος AS[4]Br[19]Σ
205 *ἰδιοπραγεῖ· τὰ ἴδια πράσσει. ἡσυχάζει g[ιδϱ4]AS[6]Σ
206 ἰδιόρρυθμον· ἰδιότακτον
207 ἰδιοσυστάτως· καθ᾽ ὑπόστασιν ἰδίαν (Cyr. in Ioh. 1, 69, 6 . .)
208 ἰδιωτείας· ἀγροικίας, ἀμαθίας
D **209** ἰδῖσαι· ἱδρῶσαι
210 *ἰδίως· ἰδικῶς AS[3]Br[18]
Att. **211** ἰδιώτας· πολίτας (Thuc. 2, 60, 2). ὁπλίτας. ἀπείρους
212 ἰδίους· ἀφρονεστάτους
D **213** [ἴδιος] ἰδιῶτις· αὐτή. Πολυΐδωι (Soph. fr. dub. 1149 R.)
214 *ἴδμαι· γινώσκω AS[1]. οἶδα
Hom. **215** *ἴδμεν· οἴδαμεν (Β 301) Br[27]
Hom. **216** *ἴδμεναι· εἰδέναι (δ 200) v[ιδϱ12]g[ιδω4]
D **217** ἰδμήν· φρόνησιν
218 ἰδνῶν· κάμπτων
219 ἴδμων· ἐπιστήμων, ἵστωρ (Opp. Cyn. 1, 480)

---

192 Ph ι 28; Scholl. Ar. Ran. 459. Plut. 908b (Su ι 121); Tim. ι 1; cf. Su ι 111 **198** Schol. Ar. | **199** Σ″ (Ph ι 22 (1). Su ι 107); Tim. ι 2; Erot. ι 3; cf. Orion 121, 28; E. Gud. 469, 5; Choerob. 200, 8 **200** Su ι 110 (Δ) **202** Ar. Byz. fr. 300 **204** Σ ι 13 **205** Σ ι 14 **211** lex. rhet. 265, 30 (EM 466, 10); πολ. Ael. Dion. ι 3 (Σ″ [Ph ι 29. Su ι 121]) (cit. Thuc.); Schol. Ar. Ran. 459 **215** Schol.; E. Gen. 164 Mill. **216** Schol.

---

192 contin. H: nov. gl. Alb. **193** ἰδιάγεται H: Mus. **195** ὑπερθετικός H: Mus. = K **197** v. l.: gl. 164 | ἰδίαττα H, ἴδι᾽ ἅττα Mus.: accent. ed. 1521 **198** gl. ε 767 cft. Alb. **200** add. La. = r; ante καὶ Alb. **201** ἰδιόκοτον Voss. coll. ἀλλόκοτον, gl. α 3148 | ἰδιόρυθμον H: Mus. **206** ἰδιόρυθμον H: Mus. **209** ἰδίσαι H: accent. Schm. **211** ὁπλίτας (dittogr.) del. ci. Alb., om. q; def. Tosi 1978–9, 456 coll. Xen. Anab. 1, 3, 11 al. **212** nov. gl. ἰδίους H (ἰδιωτάτους Voss.); contin. Pears. 382. Abresch, Misc. obs. 10, 1, 8 = q EM, obloqu. Tosi coll. Eur. Or. 558 **213** ἴδιος del. Schm.; frustra def. Marz. 1978–9, 435–6 | ἰδιώτης H: Schm. | αὐτή ‘sola’ La. | πολυειδῶς H: Alb. **216** ἰδμέναι H: accent. Mus. **218** ἴδμων H: Voss. Pears. 382. Arnald. Lect. 73

220 ἰδνώθη· ἐτανύσθη. *ἐκάμφθη (B 266) v[ιδρ11]g[ιδω3]Br[22] Hom.
221 ἰδνωθείς· *καμφθείς g[ιδω2]A(S)[1]Σ. τανυσθείς (M 205) Hom.
222 †ἴδοι· ὀφθαλμοί†
223 ἰδοίατο· βλέψαιεν (Σ 524) Hom.
224 †⟩ιδοιδοπεῖ· ταράσσει
225 ἰδομαλίδαι· οἱ τὰς ὄψεις κοσμούμενοι (Alcae. com. fr. 38 K.–A.) D
226 Ἰδουμαίαν· τόπον
227 ἰδόμην· ἐθεασάμην (K 47) Hom.
228 ἴδονται· φαίνονται
229 ἶδος· †ὁδός. σῶμα
230 *ἰδρείῃ· ἐμπειρίᾳ (Π 359) AS[16] Hom.
231 ἴδρη· σοφία
232 ἴδρις· ἐπιστήμων, ἔμπειρος (ζ 233) Hom.
233 ἴδριες· ἔμπειροι (η 108) Hom.
234 *ἴδρις· ἔμπειρος v[ιδε3]g[1]A[13]Br[25]Σ
235 *ἵδρυε· κάθιζε A(S)[17]. ἕδραζε (B 191) S[17] Hom.
236 ἱδρύεσθαι· ἐπὶ τῇ ἱδρύσει στῆσαι χύτραν D
237 *ἱδρύεται· καθέζεται, ἑδράζεται A[14], ἀνακαλεῖται
238 ἱδρύματα· καθίσματα (Eur. Bacch. 951) Eur.
239 *ἱδρυμένους· τεθεμελιωμένους vg[5]AS[18](Σ)
240 *ἱδρυμένα· ἀνατεθέντα. ἢ ἠσφαλισμένα A[15]. τεθεμελιωμένα. κατεσκευασμένα (Ps. 143, 12 v. l.) LXX
241 ἱδρῶ· ἱδρῶτα κατ᾽ ἀποκοπήν· ‘ἱδρῶ ἀπεψύχοντο’ (Λ 621) [ἱδρῶνα] Ap.S.
242 ἱδρῶν· κοπιῶν (4. Macc. 3, 8) LXX
243 ἰδυῖοι· μάρτυρες. ἢ οἱ τὰς φονικὰς δίκας κρίνοντες. οἱ δὲ συνίστορας
244 ἰδυίῃσιν· ἐπιστημονικαῖς (A 608) Hom.
245 †ἰδύβολαι· προφαίνεται

---

220 | Ap. S. 90, 3; cf. Schol.; Erot. ι 19 **221** Σ ι 16; Schol.; E. Gen. 164 Mill. (EM 466, 26) | **225** Suet. convic. 3, 63 (p.15 Mill.); Eust. Od. 1471, 443 (1, 264, 43 St.) (cit. Alcae. com.) **230** Schol. **232** cf. lex. αἱμ. ι 4; ἐπιστήμων Schol. **233** Su ι 131; Schol.; cf. EM 466, 34. **234** Σ ι 17; E. Gen. 164 Mill. (EM 466, 31); E. Gud. 271, 45; Schol. Soph. OT 1087 **235** cf. Schol.; EM 466, 39 | **239** Σ ι 18 **241** Ap. S. 90, 4 | **244** cf. Ap. S. 90, 5; Schol.

---

222 cf. Lob. Rhem. 277–8 | ἴλλοι Schm. (cf. Poll. 2, 54; Avyer. 1973, 313); ἴδει· θάλπει (Hes. scut. 397) La. **223** βλέψοιεν H: La. **224** v. l. gl. κ 4422 (Mus.) **225** ἰδομαλιάδες H: Hemsterh. (εἰδ- Schm. = Suet. Eust.); ἰδομαλιάδαι Mus. | Alcae. lyr. trib. Bergk propter -μλ- (cf. Schol.[AbT] X 68b) **226** cf. gl. 187 **228** εἴδονται Lob. Rhem. 72 **229** ἰδὸς H: accent. Voss. | εἶδος Guyet. Voss. Pears. 382 **230** ἰδρείει H: Palm. Salm. Pears. 382 = K **231** ἰδρή H: accent. tacite Schm.; ἰδρείη Mus., ἰδρίη Mein. **233** ἰδρίες H: accent. Mus. **234** ἰδρὸς H: Mus. = K **237** ‘ανακαλειται *confirmatur*’ La. **239** -ος· -ος Σ **241** κατὰ H: Schr. | ἱδρῶνα (sic) del. Mus. **242** expl. νοητῶν H: La. coll. LXX **243** ἰδυίαι H: Sop. Jens. Luc. 119 | ‘οι τας – κρινοντες error’ La. **244** ἰδυίαισν H: Mus. **245** ἰδυβολᾶι Mus.; ἰθυβολεῖ ci. La.

D **246** ἰδύλευμα· μάθημα
247 ἰδύαι· τρίχες
D **248** ἰδυναγής· μάντις
Att. **249** ἰδυίους· μάρτυρας. συνίστορας (Sol. legg. fr. 41b)
Hom. **250** ἰδών· θεασάμενος (Α 330 ..). ἀποψηφισάμενος
Hom. **251** *ἴδωμαι· θεάσωμαι (Α 587) vgAS^{1}
D **252** ἰδωνόν· ὅμοιον
253 ἴδωνται· φαίνωνται
Hom. **254** †ἴε· βάδιζε, πορεύου (Γ 390 ..)
Hom. **255** ἵει· ἀφίει. ⌊ἀπέπεμπεν (Γ 221) (S^{3})
Ap.S. **256** ἱείη· πορεύοιτο, διὰ ψιλῆς (Τ 209)
257 ἱείας· τὰς κυρίας. οἰκογενεῖς. [ἢ ἀπέπεμπεν]
258 ἱείς· βάλλων, ἢ ⌊πέμπων A^{1}
Eur.? **259** *ἱεῖσα· ἀποβάλλουσα (Eur. Phoen. 231?) AS^{2}(Br^{287})
Hom. **260** ἱέζεο· ἐκαθέζου (Ζ 354?)
D **261** ἴελος· ὁ τῶν ἐντέρων ταραγμός (cf. gl. Ital. 16 K.–A.)
262 ἵεμαι· προθυμοῦμαι, βούλομαι. ὁρμῶ (Ar. Eccl. 346). τὰ αὐτά καὶ ἱεμένη
Hom. **263** ἱεμένη περ· καίπερ προθυμουμένη, ὁρμώμενη, [καθήμενη] (χ 409)
Hom. **264** ἵεν· [ὑπάρχοιεν S^{9}] ἴεσαν (Μ 33)
Hom. **265** *ἰέναι· πορευθῆναι (Α 227) vg^{1}AS^{6}Br^{31}Σ
266 *ἱέντα· πέμποντα g^{3}
267 †ἱεννά· πορφυρᾶ
Hom. **268** *ἵενται· ὁρμῶσιν (χ 304) AS^{7}Σ
269 ἰένεσθαι· εὐφραίνεσθαι
270 ἱέντας· *ἀφιέντας AS^{8}(g^{ιερ4}Σ). ἐξάγοντας. ἀκοντίζοντας [ἢ παραγινομένους]

---

249 Paus. ι 1; μάρτ. Ael. Dion. ι 4; Ph ι 36 (cit. Sol.); Schol.^{T} Χ 254c **250** Schol. | **251** Schol. **255** Ap. S. 90, 7; Schol.; cf. Σ ι 21 **256** cf. Ap. S. 90, 8 **264** | cf. Schol. EM 467, 23 **265** Σ ι 23 **268** Σ ι 24 **270** ἀφ. cf. Σ ι 25; Schol. Β 774

---

247 ἰδυλιτρίχες H: La. = K^{n}; h. e. ἴουλοι· τρίχες Voss.(?). Hemsterh. **248** ιδυλαγης ci. La. **249** ἰδύους H: Schm. coll. gl. 243 **250** ἀποψάμενος ci. La. **252** ʻh. e. ειδωνιον, conformatio Aeolica cf. Be. 1, 51, perperam cft. Lat. idoneus, significationis securi (Prellwitz, Gl. 19, 1930, 113)' La. **253** φαίνονται H: Mus. **255** ἴεον H: Alb. = K testt. **256** πορεύεται H: Schm. = test. | δαψιλῶς H: Mus., cf. test. **257** ἰδίας Baun. 1914–16, 191–2 (qui hoc et τᾶς κ. ut gen. Dor. intellegit). La. | incl. e gl. 255 (La. post Baun.) **261** εἴελος Pears. 382; Syracus. cf. gll. 555. ε 782. Schol. Ar. Ach. 581 **262** ὁρμῶ H, macula sup. ὁρ, ft. casu **263** incl. ad ἡμένη gl. η 453 (Schm.) **264** incl. ad εἶεν (Mus.) | ἴεσσαν H: Schm. **266** ἰέντα H: spir. Mus. **267** πορφυρά H: accent. Schm. | h. e. ἰόεντα (Voss.) **269** ἰαίνεσθαι Mus. **270** incl. ad ἰόντας (Alb.)

271 ἱερά· *θυσία (S^{56}). κειμήλια. ἢ συκῆ ἐν τῇ εἰς Ἐλευσῖνα ἀγούσῃ ὁδῷ K + D
272 ἱεράγγελοι· θεωροί, ἀγγέλλοντες τὰς πανηγύρεις D
273 ἱερόθυτα· ἅγια ἐπιθύματα, μηρία καὶ ὅμοια, θυσίαι, θύματα D
274 ἱεραί· †ἄρχουσαι
275 ἱεράμοιβοι· προφῆται θεῶν D
276 ἱερὰ νόσος· ἐπιληψία D
277 ἱεραοιδός· ποιητής D
278 ἱερὰ παρθένος· ἡ Δήμητρος ⟨ἱέρεια⟩ D
279 †ἱέρας· σημεῖον
280 *ἱεράς· ἁγίας (Ios. 6, 8) AS^{44} LXX
281 *ἱερᾶσθαι· ἱερουργεῖν $vg^{21}A^{38}Br^{47}\Sigma$. καὶ τὸ ἱερωσύνην ἔχειν (Cyr. in xii proph. 1, 98, 4 ..)
282 ἱερᾶται· ἱεροσκοπεῖ
283 ἱερεῖα· θύματα
284 ἱέρεια· ἁγία, ᾗ οὐ θέμις ἰέναι πρὸς ἄνδρα, παρθένος
285 *ἱερείαν· θυσίαν A^{45}, θῦμα (4. Regn. 10, 20) LXX
286 *ἱερεῖον· πᾶν τὸ θυόμενον θεῷ S^{59}
287 ἱερῖτιν· καθαρμοῦ δεομένην. ἱκέτιν. Αἰσχύλος Ἰξίωνι (fr. 93 R.) D
288 †ἱερένα· ἁπαλά
289 ἱερεύει· σφάζει
290 ἱερεύς· ὁ διὰ θυσιῶν μαντευόμενος (Α 62) Ap.S.
291 *ἱερεῦσαι· θυσιάσαι (Cyr. c. Iul. 1, 11) [$g^{29}Br^{49}$]
292 ἱερεύς Διονύσου· Εὔπολις Αἶξὶν Ἱππόνικον, σκώπτων ὡς ἐρυθρὸν τῇ ὄψει (fr. 20 K.–A.) D
293 ἱέρευσεν· ἔθυσεν $\Sigma(g^{30})$, ἐθυσίασεν (Β 402) Hom.
294 ἱερῶσαι· ἀφιερῶσαι θεῷ
295 ἱερή· μεγάλη. ἀγαθή (π 476 ..) Hom.
296 ἱερῆα· ἱερέα (Α 23) Hom.
297 ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο· ὁ Τηλέμαχος. εἴρηται δὲ περιφραστικῶς (β 409) Hom.

---

271 θυσία cf. Schol. Dem. 24, 21 (62); συκῆ – cf. Ph ι 44; EM 469, 16 **281** Σ ι 26 **286** Su ι 166 | Σ ι 27 **290** Ap. S. 90, 10; EM 468, 17 **293** Σ ι 28 | **296** Schol.

---

271 ἔλευσιν ἄγουσιν H: ἐλευσῖν᾽ ἀγούσῃ Mus., -σῖνα Heins. **272** θεωροὶ H: interpunct. Schr. **273** ἱεραίθετα (?) H, ἱεράθετα Ald.: Alb. | μήρια H: accent. Mus. **275** ‘responsa dantes’ La. **276** le. ἱερά H: Mus. **277** ἱεράοιδος H: accent. Mus. **278** le. ἱερὰ (?) H: Schr. | δημήτηρ H: Schm.; suppl. La. **279** τέρας Voss. **282** ἱερεσκοπεῖ· ἱερᾶται H: ἱεροσκοπεῖ ed. 1521, trsp. Schm. **284** contin. (?) H: nov. gl. Heins. Vales. | ἱερεῖα, ἅγια H: accent. Heins. Vales.(?) | ἢ H: Vales. **285** ἱερεῖαν H: accent. Mus. **287** ἱερείτην H: Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **288** ἱερένεα H: Ald.; h. e. τέρενα Guyet. Sop. Voss. al., cf. gl. τ 514 **291** θυσιᾶσαι H: accent. Alb.; θῦσαι K **292** ἱερεον H: Mus. | κόπτων H: Mus. **294** ἱερεῶσαι H: Ald. **297** ἱερ.ις (accent. dub.) H: Mus.

Hom. **298** *ἱερήν· ἱεράν AS^{41}. μεγάλην (A 99 . .) vg^{6}AS^{41}
Hom. **299** ἱερήϊον· κώδιον (X 159)
Hom. **300** *ἱερῆες· ἱερεῖς (Ω 221) vg^{28}AS^{50}
301 †ἱερεῖ· ἀέρι
302 *ἱερεῖαι· θυσίαι A^{51}
Hom. **303** *ἱεροῖς· θείοις (κ 426) g^{17}AS^{39}
D **304** ἱερόμαος· τῶν ἱερῶν ἐπιμελούμενος
Hom. **305** ἱεροῖο δόμοιο· ναοῦ. μεγάλου οἴκου (Z 89)
306 ἱερομηνία· ἑορτάσιμος ἡμέρα. *ἱερὰ ἑορτὴ κατὰ μῆνα vg^{12}AS^{33} Br^{39}Σ
D **307** ἱερόλας· ἱερεύς. Σοφοκλῆς Αἰχμάλωτοις (fr. 54 R.)· ὡς καὶ τὸν γέροντα †γεροιδὰν ἢ γεροῦντας† λέγει
308 *ἱερομνήματα· ὀχυρώματα AS^{43}
D **309** ἱερομνήμονες· οἱ πεμπόμενοι εἰς Πυλαίαν ἱερογραμματεῖς
310 *ἱερομύστας· ἱερὰ μυομένους (Cyr. in xii proph. 1, 111, 6) AS^{37}
311 ἱερόν· ἔνυγρον. ἀγαθόν. μέγα AS^{52}. θεῖον. καὶ ναός S^{52}
Prov. **312** ‘ἱερὸν ἡ συμβουλή ’στιν’· παροιμία, ἐπὶ τῶι δεῖν καθαρῶς συμβουλεύειν (Ar. fr. 32 K.–A.)
Hom. **313** ἱερὸν ἰχθύν· τὸν μέγαν καὶ ἄνετον λέγει· ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα (Π 407)
D **314** ἱερὸν ὀστοῦν· τὸ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν μετὰ τοὺς σπονδύλους κείμενον
Hom. **315** ἱερὸν μένος ᾿Αλκινόοιο· ὁ ᾿Αλκίνους (η 167)
D **316** ἱεροποιοί· ἐπιμήνιοι
D **317** ἱερόν πόλεμον· ὃν ἐπολέμησαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. ἐβοήθησαν δὲ Φωκεῦσιν ᾿Αθηναῖοι καὶ παρέδοσαν τὸ ἱερόν (Ar. Av. 556)
318 ἱεροπρεπῶς· θεοπρεπῶς (Cyr. epp. pasch. 77, 749, 4)
On. sacr. **319** ῎Ιεσσα· γεγονυῖα ἐντολὴ καθ᾿ ὑπόκρισιν (Esai. 15, 4)

---

305 Schol. | **306** | Σ ι 30 **309** Tim. ι 5 (Σ″ [Ph ι 54. Su ι 182]); cf. Schol. Ar. Nub. 623b **312** Zenob. vulg. 4, 40 (cit. Epicharm. fr. 238 K.–A.); cf. Schol. Plat. Theag. 122b (cit. Ar.) **313** – ἄνετον Ap. S. 90, 12; Schol.; μέγα E. Gen. 165 Mill. (EM 468, 14) **317** EM 469, 22; cf. Schol. Ar.; Thuc. 1, 112, 5 **319** Basil. comm. in Esai. 15; On. Coisl. 167, 40

---

300 le. ἱέρεις H: Mus. = K **301** v. l. gl. η 186 (Schow 375) **304** ἱερόμας H: Roehl, Herm. 15, 1880, 615; cf. ἰαρόμαος Inschr. v. Olymp. 1, 2. 4, 4. 10, 6 Eleum; Conom. 1969, 207 cft. Οἰνόμαος **306** ἱερά. H (nov. gl. Ald.): contin. Sop. Voss. **307** ad conform. cf. gl. κ 3265 | ἴσιυς Σοφ. H: Heringa Obs. 219 | ‘ft. γερυλαν η γερωταν’ La. **308** ἱερὰ παραβλήματα· ὀχυρώμτα ⟨ἔσξατα⟩ ci. La. coll. ἱερὸν σκεῦος Plut. mor. 812b **310** ἱερομύστους H K^{S}: HSt. Thes. 1, 1647E = K^{A} | μαντευομένους H: Schm. = K **311** ‘ενυγρον ad διερον?’ La., post Guyet; ad ἱερὸν ἰχθῦν (Π 407; cf. E. Gen. 165 Mill. [EM 468, 20]) Voss. Pears. 383. Hemsterh. | ὅσιον H K: Schm. **312** ἡ H: spir. Mus. | συμβουλήστην H, συμβουλή Ald.: Mein. 1857, 612 | τῶ ἴδει H, τοῦ ὅτι δεῖ Mus.: Mein.; τῶν δεινῶν Zenob. (h. e. τῶι δέον La.) **313** ἱερὸς ἰχθῦς H: Schm. | τὸν μέγαν^{ν} H (sscr. m.1?): La. **314** τοῦ σπονδύλου H: Hemsterh. **315** ἀλκιόνοιο H: Mus. **319** ἰεσσά H: accent. Mus.

320 ἱερός· σεμνός. †ἥμερος, ἀγαθός
321 ἱερὸς ἀκτή· ἄλφιτα (Hes. op. 466) D
322 Ἱερὸς γάμος· ἑορτή Διὸς καὶ Ἥρας D
323 ἱερὸς λόχος· ἐν τοῖς τακτικοῖς ἡ πρώτη †ἀπολογή D
324 *ἱερόσυλος· τὰ ἱερὰ κλέπτων [vg^{27}S^{61}Br^{50}]
325 *ἱεροσυλημάτων· τῶν κλοπῶν τοῦ ἱεροῦ (2. Macc. 4, 39) A^{47}[S^{60}] LXX
326 ἱερώτατος- θειότατος. ἅγιος
327 *ἱερουργεῖ· θύει vg^{18}AS^{34}Br^{43}. ἱερὰ ἐργάζεται vg^{18}A^{34}Br^{43}
328 *ἱερουργοῦντα· προσφέροντα g^{23}(A)S^{49}Br^{51} θυσίαν (Rom. 15, 16) (A)S^{49} N.T.
329 *ἱεροφάντης· μυσταγωγὸς vg^{19}AS^{35}Br^{44}Σ ἱερεὺς AS^{35}Σ ὁ τὰ μυστήρια δεικνύων (Greg. Naz. or. 5, 30 [35, 704A M.]) S^{35}[vg^{19} Br^{44}] Greg.Naz.
330 [ἱερομνήματα· ὀχυρώματα]
331 ἱέρωμα· τὸν κόννον Λάκωνες, ὅν τινες μαλλὸν ⟨ἢ⟩ σκόλλυν D
332 *ἱερώματα· θυσίαι θεῖαι, θαυμασταί (2. Macc. 12, 40) AS^{42}[g^{15}] LXX
333 ἱερωμένη· ἱερατεύουσα
334 ἱερῶν· *θείων AS^{40}. Ἀττικῶς ἐπὶ τῶν μελλόντων ⟨βουλεύεσθαι ἐν⟩ βουλῇ καὶ ἐκκλησίᾳ λέγεται. Att.
335 ἱερῶν δάνη· ἀπὸ τῶν θυσιῶν μερίς D
336 ἱερῶσθαι· θύειν S$^{\iota\epsilon\sigma\,6}$ καθαροὺς ὄντας (Thuc. 5, 1) D
337 ἱερώσυνα· τὰ τῷ ἱερεῖ διδόμενα ἱερεῖα D
338 *ἴεσαν· ἐπορεύθησαν (Κ 197 ..) vg^{1}AS^{4}Br^{53} Hom.
339 ἴεσσα· βαδίζουσα D
340 *ἵεσθαι· προθυμεῖσθαι. χωρεῖν AS^{3}
341 *ἱέσθην· ἐπεθύμουν (Σ 501) (S^{5}) Hom.
342 *ἵεται· βαδίζει, ⸤προθυμεῖται A^{1}Σ. πορεύεται Σ. θέλει. ἐπείγεται. ὁρμᾶται (β 327) Hom.
343 ἰέττας· πατέρας. Κρῆτες. ἢ τοὺς ἀγρίους τράγους D?
344 *ἱζάνει· ἐπικάθηται (Κ 92) vg^{6} Hom.

---

322 cf. Σ''' (Ph ι 57. E. Gen. 165 Mill. [EM 468, 56]) **328** gl. Apost. 83 **329** – ἱερεύς Σ ι 32; Schol. Greg. Naz. (31 Piccol.) **336** E. Gen. 165 Mill. (EM 468, 36) (cit. Thuc.) **337** cf. Ph ι 61; lex. rhet. 266, 7 (EM 468, 41); Phryn. praep. soph. 77, 5 **338** cf. Schol. **341** cf. Σ ι 35; Schol. **342** προθυμ. πορ. Σ ι 36; πορ. Schol.

---

320 'ft. κρατερος' La. **323** ἀπολοχία Mus.; καταλογή ci. La. **328** προσφέρω H: Mus. = K **330** = gl. 308, incl. La. **331** ἱερόβατον, κόνον H: Hemsterh. (κόννον iam Voss. Pears. 383. Perg.) | μᾶλον σκόλυν H: Salm. Voss. | 'sacrati deo crines' La. **334** βουλὴ λέγεται καὶ ἐκκλησία H: suppl. et trsp. La., coll. Arist. Ath. pol. 43, 6 **336** ἱερᾶσθαι EM **337** ἱερῶ H: Hemsterh. = (testt.) **338** ἴεσσαν H: Voss. Biel. = K; 'h. e. ηισαν' La. | ἐπορεύθοντο H: Mus. **339** cf. Schwyzer Gr. 1, 674; gl. ε 4617 **340** χωρεῖ H: ed. 1501 = K **341** προεθυμοῦντο K testt. **342** conf. ἴεται et ἵεται agn. Alb. **343** ἰεττάς H: accent. Mus.; h. e. τέττας (Taylor 443); 'ultima ft. ad ιττας = ιπτας cf. ιπτω' La. **344** v. l.: gl. 707

Hom. **345** ἵζανον· ἐπέσπιπτον. ἐκάθιζον (ω 209)
Hom. **346** *ἵζει· καθίζει (N 281) vg[1]A(S)[8]Br[54]Σ
Hom. **347** *ἷζεν· ἐκάθισεν (I 218 ..) A[11]
D **348** ἰζέλα· ἀγαθῇ τύχῃ. Μακεδόνες
D **349** ἰζέλος· ὁ θαλάττιος σκορπιός
Hom. **350** *ἵζεο· καθέζου (Γ 162) vg[2]A[9]Br[55]
D **351** ἰζίνες· οἰωνοί, ὄρνιθες, προχόοι, λέβητες, τρίποδες
352 *ἰζήσαντα· καθίσαντα (Cyr. in xii proph. 1, 421, 22) vg[4]AS[12]Br[57]
D **353** ἰζοῦνα· βοόστασις S[17]
Hom. **354** ἵζευ· κάθισον (Γ 162)
Hom. **355** *⟩ϊζύομεν ⟨κακά⟩· … καὶ ὑπομένομεν (Ξ 89) A[14]
356 *†ἰζῶς· σχῆμα ὀρχήσεως AS[15]
Greg.Naz. **357** *ἴη· μία vg[1]S[14]. μόνη (Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 93 [37, 773, 3 M.])
358 ἰή· φωνή, ιβοή S[15]
D **359** †ἰηγορεῖν· ἐγρηγορέναι. Λάκωνες
360 ἰηδονές· εὐφροσύνη, ἐπιθυμία, χαρά
D **361** ἰηθενέουσα· ἐκπεπληγμένη, καὶ ἀποροῦσα
362 †ἰήθεος· ἔφηβος. ἄγαμος
D **363** ἰήϊος· δασέως μὲν ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ τῆς ἀφέσεως καὶ τῆς τοξείας. ψιλῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἰάσεως· ἰατρὸς γὰρ ὁ θεός. ἀλλὰ καὶ θρῆνον σημαίνει, ὡς Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 632 R.) καὶ Ἴων Εὐρυτίδαις (TrGF 19 F 12)· ὡς αἴλινον, ἰάλεμος
D **364** ἰήους καμάτους· τοὺς κατὰ τὸν τόκον, ἐν ᾧ ἰᾶσι φωνὰς διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουσαι. τινὲς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς πόνους· ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ (173)
Hom. **365** *ἴηλα· [ἀκρόδρυα] ⟨ιἐπέβαλον S[16]⟩ (O 19)
Hom. **366** ἴηλεν· ἐπέβαλεν. περιέβαλεν. ἔδησεν. ἔγραψεν. ἔπεμψεν (θ 447)
D **367** ἰηλεμιστρίας· θρηνητρίας (Aesch. Cho. 424)

---

346 Σ ι 37 **347** cf. Schol. B 53 **350** EM 469, 28; cf. Schol. **357** lex. Greg. carm. (ord. vers.) 73 | **363** – ἰάσεως cf. Ap. S. 90, 16; EM 469, 48 **364** cf. Schol. Soph. **366** ἐπέβαλεν Schol.

---

348 ἀγαθὴ τύχη H: La., qui dicit 'nondum explicatum', coll. Kalléris, Mac. 1, 185 **349** 'non liquet' La. **350** cf. gl. 354 | ἐκαθέζου H: Alb. = K Schol. **351** προχοοί H: accent. Mus. **352** ἰζίσαντα? H: Mus. = K **353** ἰζῶνα ci. La. **354** ἴζυο H: Alb.; ἴζεο Mus.; cf. gl. 350; ἵζοιο Wack.* (Hdt. 7, 15, 3; 'obstat expl.' La.) **355** ἰζυομενιω H, ιζυομενω K: ὀϊζύομεν ⟨κακά⟩ Hemsterh.; ὀϊζύομεν· ἰακῶς Schm.; 'o s. ι scr. ad finem vocis migravit' La. | ὑπομένωμεν H: Hemsterh. = K **357** ἰή et 358 ἴη K[S] **359** γρηγορεῖν Schm., Λάκ. ad gl. 354 relato **360** 'ft. ηδοναις (cum v. l. ιδον-)' La., tum in expl. ter -αις (Mus. ter -αι) **362** h. e. ἠίθεος (Guyet. Heins. Salm. al.) **363** ὀξείας H: Mus. = Ap. S. | εὐρυτίδες H: Mus. | αἰλίνων ἰάλεως H: Mus. **364** le. ἰήους H: Pears. 383 | ἴασι H: accent. Pears. 383 | θρηνο|τινοὺς corr. in θρηνητικοὺς | τινοὺς H: HSt. Ind. | ἡδύποδι H: Mus. **365** incl. ad μῆλα ret. Alb. | add. K **367** ἰηλεμίστριας H: accent. La. | θρηνήτριας H: accent. Mus.

368 ἰηλενές· πορφυροῦν. μέλαν D
369 *ἰῆς· μιᾶς (Π 173) vg[1]A[12] Hom.
370 ἰήλω· ἐπιβάλω (β 316) Hom.
371 *ἰήνῃ· διαχέῃ. ⸤εὐφράνῃ (Ω 119) S[17] Hom.
372 *ἰότητι· βουλήσει (Ε 874) AS[11] Hom.
373 ἴῃσιν· ἀπίῃ (Ι 701) Hom.
374 ἰητήρ· ἰατρός (Δ 190) Hom.
375 *ἰητῆρος· ἰατροῦ (Δ 194) vg[4]AS[13]Br[58] Hom.
376 ἱήτης· τοξότης, ἰοβόλος D
377 ἰήτωρ· ἰατρός D
378 ἰητορίη· ἰατρική (Greg. Naz. epigr. 92, 4) D
379 ἴθα· ἡ θηλία τῶν ὑδάτων φύσις. καὶ ὀρθή. μακρά. στενή. δικαία D
380 *ἰθαγενής· αὐτόχθων vgAS[1]Br[59]Σ. γνήσιος gAS[1]Br[59]Σ
381 ἰθαγενέεσσι· γνησίοις τέκνοις καὶ καθαροῖς, οὐκ ἐκ παλλακίδος (ξ 203) Hom.
382 ἰθαίνειν· †εὐφρονεῖν D
383 Ἴθακος καὶ Νήριτος καὶ Πολύκτωρ· υἱοὶ Πτερελάου (ρ 207) Hom.
384 ἴθανα· σχοινία. ⟨λευκέαι⟩ D
385 ἴθαρ· εὐθέως, ταχέως (Μ 353) Hom.
386 ἰθαραῖς· [ταχέσιν] ἱλαραῖς. καλαῖς. καθαραῖς. κούφαις. [λευκείαις. ταχείαις] (Callim. fr. 75, 15 Pf.) D
387 Ἴθας· ὁ τῶν Τιτήνων κῆρυξ. Προμηθεύς. τινὲς Ἴθαξ (trag. ad. fr. 8i) D
388 *ἰθεῖα· ὀρθή (Ψ 580) v[1]g[ιθυ4] Hom.
389 ἰθείη· ἁμαξιτός. Θεσσαλοί D?
390 *ἰθέως· ὀρθῶς (Hdt. 2, 121β, 2 ..) vgAS[2]Br[60]Σ
391 ἰθείην· εὐθεῖαν. θαυμαστήν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 556 [37, 564, 3 M.]) Greg.Naz.
392 ἰθή· εὐφροσύνη

---

369 Schol.; cf. Ap. S. 89, 20 **370** Schol. **372** Schol. **374** Su ι 230 (Δ); Schol. **375** Schol. **380** Σ ι 39; cf. gl. Hdt. 6, 53, 2 (Su ι 231. EM 471, 2); γνήσιος Ar. Byz. fr. 231; Poll. 3, 21; ecl. AO 2, 451, 10; cf. Gal. lex. ι 2 **381** – τέκνοις Schol.; EM 470, 5; cf. lex. αἱμ. ι 2; E. Gud. 274, 4 **383** Schol. **385** Ap. S. 90, 24; cf. Schol. | **388** Su ι 238; cf. Schol.[A] Cyr. **390** Σ ι 40

---

368 ἰηλινές (vel -λειν-) Fick 1904, 111; ‘ft. ιηδνεφες pro ιοδνεφες fictum’ La. **371** ἰηνῆ H: accent. Jens. Luc. 120 | διαχέει H: Jens. | εὐφράνθη H: Pears. 383 = K **372** ἰηότητι H K: Mus. **373** ἐπίει [sic] H: Alb. **376** ἰήτης H: spir. Alb. **378** ἰητηρίη H: Schm. **379** ‘και ορθη e.q.s. ad ιθεια [ut vid. Alb.], antecedentia non intelleguntur, θηλεία Mus.’ La.; le. ἰθϝά, = ἰθέα ἰθεῖα Schulze QE 448 **382** εὐφραίνειν Guyet; εὐθυνεῖν vel θερμαίνειν (cf. gl. 399) ci. La.; v. l. gl. 18 esse putat Lob. Rhem. 125 **383** ἰθακὸς H: accent. Alb. = Schol. **384** e gl. 386 trsp. La. **385** ἴθαρ etiam Ap. S.; εἶθαρ Pears. 384 = Schol. **386** incl. e gll. 384. 385 (La.) | καθαραῖσι H: Mus. **387** κήρυξ H: accent. La. **389** ἰθείη ‘si η recte traditur, non Thessal.’ La. | ἅμαξα H: La.

LXX **393** *ἴθι· πορεύου vg[1]AS[2]Br[61]Σ, ἧκε, ⌊ἔρχου (Prov. 6, 6) vg[1]AS[2]Br[61]Σ

D **394** ἰθίτας· ὁ βλέννος καὶ μωρός

395 ἰθμαίνων· ἀσθμαίνων

Hom. **396** *ἴθματα· ὁρμάς vg[ιθυ13]AS[2]Σ. βήματα vg[ιθυ13]AS[2]Br[63]Σ. ἀπὸ τοῦ δι᾽ αὐτῶν ἰέναι. καὶ ⌊ἴχνη (Ε 778) g[ιθυ13]S[2]Σ

D **397** ἰθμία· ἡ τῶν μελισσῶν ἐρυθρὰ κόπρος

D **398** ἴθμιον· περιστόμιον. ⌊περιτραχήλιον (Br[64]). ἢ στεφανίς

D **399** ἰθαίνεσθαί· θερμαίνεσθαι

D **400** ἴθρις· σπάδων, ἐκτομίας, εὐνούχος

Hom. **401** ἰθύ· εὐθέως (Υ 99)

Hom. **402** *ἰθύς· ἐπ̓ εὐθείας (vg[1]A[18]Br[65]), καὶ εἰς ὀρθόν, μεθ᾽ ὁρμῆς (Ε 506)

403 †ἰθυγενές· εἰς εὐθύτητα τεταμένον (A[27])

Hom. **404** ἰθύει· βούλεται. ἐφορμᾷ, φέρεται (Λ 552)

D **405** ἰθυκτέανον· τὸ ἰθὺ πεφυκὸς καὶ ὀρθὸν δένδρον

D **406** ἴθυμβος· γελοιαστής. καὶ τὸ σκῶμμα. ἀπὸ τῶν ἰθύμβων, ἅτινα ποιήματα ἦν ἐπὶ χλεύῃ καὶ γέλωτι συγκείμενα. καὶ ᾠδὴ μακρὰ καὶ ὑπόσκαιος

Hom. **407** ἰθύν· ὀρθόν. φρόνησιν. τρόπον. ὁρμήν. βούλησιν. διάνοιαν (Ζ 79 . .)

Hom. **408** ἰθύνει· ἀπορθοῖ AS[24] (g[15]Σ), ἐξισοῖ AS[24]. διοικεῖ g[15]Σ(v[14]AS[21]Br[66]), εὐθύνει (g[15]Σ), κυβερνᾷ (Ρ 632)

Ap.S. **409** ἰθυνομένων· κατ᾽ εὐθὺ προϊεμένων, καταστοχαζομένων (Ζ 3)

410 ἰθυνοῦμεν· εὐθυνοῦμεν (AS[29])

411 *ἰθὺν πετεῖν· ἐπ᾽ εὐθείας ὁρμῆσαι A[26]

Hom. **412** *ἰθύντατα· ὀρθότατα, δικαιότατα (Σ 508) AS[30]

413 *ἰθυντήρ· χαλινός. πηδάλιον vg[10]AS[25]Σ. ὁδηγός vg[10]Br[81]Σ(AS[28]). ὁρμητής (AS[22]). καὶ εἴ τι ἰθῦνον, κανονίζον, καὶ ἰσότητα παρέχον vg[2]AS[19]Br[70]

Hom. **414** ἰθυνθήτην· ἐπ᾽ εὐθείας ἐγένοντο (Π 475)

---

393 Σ ι 41 (om. ἧκε); πορεύου Apion 242, 2 L. (LGM 320, 2); Schol. B 8; gl. κ. πολεις 138, 11; EM 476, 36 **396** – βήματα et ἴχνη Σ ι 42; βήματα Ap. S. 90, 18; ἴχνη Schol. **400** ἐκτομίας Su ι 242; EM *470, 1 **402** ἐπ̓ εὐθείας Σ ι 43; Schol.; E. Gud. 288, 52 **406** ᾠδὴ – Ph ι 78 **407** ὁρμήν, διάνοιαν cf. Ap. S. 90, 19; ὁρμήν Schol. **408** ἀπορθοῖ, διοικεῖ, εὐθύνει Σ ι 44 **409** – προϊεμένων Ap. S. 90, 30 **412** Schol.; ὀρθότατα Ap. S. 90, 21 **413** – ὁδηγός Σ ι 45 **414** cf. Schol.

---

394 ἰθιτὰς H: accent. Mus. **395** v. l. gl. 926; de ἰθμ- pro ἰσθμ- cf. gl. 398 **396** ἴχνα (? ἴχνος) H: Mus. = K **398** ἰθμὶν H: ἰθμίον Thes. 4, 663B, accent. La., qui de scriptura cft. n. pr. IG 4[2], 121, 10. 9, 1[2], 381 **400** τομίας H: La. = testt. **403** v. l. gl. 423 (Alb.) **405** '= ιθυκτηδων cf. ευκτεανος Euseb. praep. ev. 3, 1, 6. 3, 8, 1' La. **406** ἰ|{ἰ}θύμβων H | ὑπόκυνος H: La. = Ph **410** expl. ἰθυνοῦμεν H: Mein. 1857, 612 = (K) **411** ἰθυνπετεῖν H, ιθυνπετην K: Wack.* **412** ἰθύντα· τὰ H: Mus. = K **413** ὁρμηστὴς H: La. = (K) | καὶ εἴ τι ἰθ.] nov. gl. ἰθυντήριον K | (παρ)εχόμενον K **414** ἰθυντητὴν H, accent. Mus.: Jens. Luc. 120

415 *ἰθυπτίωνα· τὴν ἐπ᾽ εὐθείας πετομένην S^{32} καὶ καταντικρύ. καὶ ὀρθόβολον, κατ᾽ εὐθὺ φερομένην (Φ 169) Hom.
416 ἰθυντήριον· ὃ φέρουσιν οἱ μάντεις σκῆπτρον ἀπὸ δάφνης D
417 †ἰθύρ· τὸ σιδήριον τοῦ ἄξονος τὸ τριβόμενον
418 †ἰθύς· εἴθε, μακάρι, αἴθε
419 ἰθύς· εὐθύς, ὀρθός
420 *ἴθυσεν· εἰς ὀρθὸν ὥρμησεν (Π 582 ..) [g^{12}Σ] Hom.
421 ἰθὺς νηῶν· εὐθεῖαν (Μ 254), ὡς 〈...〉 ἐπὶ τὴν πόλιν (Φ 540) Ap.S.
422 *ἰθὺς τετραμμένος· ἐπ᾽ εὐθείας ὁρμῶν (Ρ 227) (AS^{23}) Hom.
423 *ἰθυτενές· ἐπ᾽ εὐθεῖαν τεταμένον (Nonn. Dion. 10, 52) $vg^{9}A^{20}Br^{80}$Σ
424 ἰθύφαλλοι· οἱ ἐπίκροτοι καὶ ἀκολουθοῦντες τῷ φαλλῷ, γυναικείαν ἔχοντες στολήν. λέγεται δὲ ὁτὲ μὲν τὸ ἐντεταμένον αἰδοῖον· ὁτὲ δὲ τὸ ποίημα τὸ ἐπὶ τῷ ἱσταμένῳ φαλλῷ ᾀδόμενον
425 ἰθύω· ἐπιβάλλομαι
426 ἰθών· πυγή. λαγαρός. καὶ πρωκτός. ἄλλοι δὲ τὰ γλουτά D
427 Ἰθώμη· πόλις Θεσσαλίας (Β 729) Hom.
428 ἰκάζει· στοχάζει. ἀπολαμβάνει
429 ἵκανε· παρεγένετο (Β 17) Hom.
430 *ἱκάνει· καταλαμβάνει (Α 254 ..) $AS^{7}Br^{264}$ Hom.
431 ἱκανέμεν· ἱκετεύειν
432 *ἵκανεν· κατελάμβανεν A^{5}. ἤρχετο AS^{5}, παρεγένετο $g^{ικε8}S^{5}Br^{87}$Σ, ἀφίκετο (Α 431 ..) $g^{ικε8}$(Br^{87}) Hom.
433 ἱκάνετον· ἀφίκεσθον (Ι 197) Hom.
434 ἱκάνῃ· λάβῃ. παραγένηται
435 ἱκανήν· ἀρκοῦσαν. πολλήν (Sir. prol. 14) LXX
436 ἱκάνομαι· ἱκετεύων ἀφῖγμαι (Σ 457) Hom.
437 *ἱκανόν· διαρκές AS^{12}. δόκιμον

---

415 – πετομένην Ap. S. 90, 22; ἐπ̀ εὐθείας φερομένην Schol. **420** Σ ι 46; cf. Schol. Δ 507; E. Gen. 166 (EM 470, 14) **421** Ap. S. 90, 26 **422** Schol. **423** Σ ι 47 **424** Σ″ (Ph ι 83. Su ι 250); λέγεται – αἰδοῖον E. Gen. 166 Mill. (EM *470, 5) **427** Schol.; St. Byz. 329, 1 (ι 43) **429** Σ ι 48. Ap. S. 91, 1; Schol. **430** Schol.; EM 470, 34 **432** κατελάμβανεν Schol. Β 171; παρεγένετο Schol. **435** gl. Sir.

---

415 ἰθυπτύωνα H: HSt. Thes. 1, 1916C = Schol.; ιθυπτιονα K | ὀρθόβουλον H: HSt. ib. **417** ‘h. e. [ι]ευρ(αι) cf. Buecheler Rh. M. 58, 1903, 319. Poll. 1, 146 (v. l.)’ La. **418** v. l. ε 794 (Pears. 384) **420** ἴθυνεν H: Pears. 384 = K **421** le. ἰθὺς H: Schow 376 | 〈ἰθὺς πόλεος〉 Schm. post Mein. 1857, 632, cf. Ap. S. **422** le. ἰθὺς H: Alb. = K | τετραμένος H (K^{A}): Mus. = (K^{S}) **423** ἰθυτανὲς H: Mus. = K | τετραμένον H: HSt. Thes. 1, 1916E = (K) | v. l.: gl. 403 **424** ἐπίορκοι H Ph (ἔφοροι Διονύσου Su): La. | γυναικεῖαν H: accent. Schm. | ὅταν H: Pears. 384 = Ph | τετραμένον τὸ ἐν H: Mus. = E. Gen. **426** λάγαρος H: accent. Mus. | πρῶκτος H: accent. Mus. | ἀλλ᾽ αὐτά H: La.; ἀλλᾶντα Mus., ἀλλ᾽ ἄττα Schm. **427** ἰθὼν· ἡ H: Sop. Heins. Pears. 384 **431** ἱκάνεμεν H: accent. Mus. **433** ἄφεφθον H: Mus. **434** ἱκάνει H: Mus. **435** ἱκάην H: Mus. (accent. Ald.) **436** ἱκετεύειν H: Mus.

Hom. **438** ἵκανον· παρεγένοντο (Γ 145)
N.T. **439** *ἱκανότης· δύναμις, ἰσχύς (2. Ep. Cor. 3, 5) vg[4]AS[10]Br[85]
440 †ἱκανοῶν· ἐπιθυμῶν
D **441** ἵκαντι· ἥκουσιν
D **442** ἴκατιν· εἴκοσιν (Callim. fr. 196, 32 Pf.)
Hom. **443** ἱκάνω· καταλαμβάνω. ἱκετεύω (η 147)
LXX **444** *ἱκανῶς· δυνατῶς (AS[11]). ἀρκετῶς (Iob 9, 31) vg[1]AS[8]Br[82]
445 ἴκαρ· ἐγγύς, καὶ πα ρ̣ ὀλίγον τοῦ ἐφικνεῖσθαι
D **446** Ἰκαριεῖς· δῆμος Ἀθήνησι, φυλῆς Αἰγηίδος
Hom. **447** *Ἰκαρίοιο· ὄνομα πελάγους (Β 145) g[ικρ4]AS[6]
448 Ἴκαρος· υἱὸς Δαιδάλου. οὗτος, φασίν, ἐτεχνάσατο τὴν τεκτονικήν· ἐποίησε δὲ τῷ υἱῷ αὐτοῦ πτερὰ ξύλινα, καὶ ἐκόλλησεν αὐτὰ κηρῷ, καὶ ἐπετάσθη κατὰ τοῦ ἡλίου, καὶ ἐθέρμανεν ὁ ἥλιος τὸν κηρόν, καὶ ἔλυσεν αὐτόν, καὶ ἔπεσεν εἰς τὸ πέλαγος, καὶ ἐπνίγη. ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος Ἰκάριον πέλαγος
Eur. **449** ἰκασθείς· ὁμοιωθείς (Eur. Bacch. 1253)
450 ἵκατο· ἐλάβετο
Hom. **451** ἵκει· ἥκει (Θ 192 ..)
Hom.? **452** ἵκειν· ἐληλυθέναι (ν 325?)
Hom. **453** ἰκέλη· ὁμοία (Δ 86 ..)
Hom. **454** *ἴκελον· ὅμοιον (Ε 450 ..) (v[2]Σ)
D **455** ἰκενάς· ὀρχήσεις
456 ἰκεολογίας· ματαιολογίας
Hom. **457** *ἱκέσθαι· παραγενέσθαι (Α 19). ἱκετεῦσαι AS[14]
458 ἱκεσίας· πρεσβείας, ἱκετηρίας. *παρακλήσεις, δεήσεις (g[11]Br[98])
459 ἱκέσιος· ἱκέτης. πρόσφυγος, ὡς ἱερὸν καταφεύγων δοῦλος
Hom. **460** ἱκέτευσεν· μετῳκίσθη. ἱκέτης ἐγένετο (Π 574)
Hom. **461** *ἱκέτην· πρόσφυγα, ἀξιοῦντα, δεόμενον (Ω 570) AS[17]
462 †ἱκέτης· παῖς, δοῦλος. παράσιτος

---

439 gl. Apost. 164 | **446** cf. Harp.[epit.] (Σ″ [Ph ι 86. Su ι 255); St. Byz. 329, 9 (ι 44) **447** cf. Schol. **453** Schol.; Erot. ι 6 **454** Schol.; cf. Σ ι 49 **457** Schol.; EM 470, 40 (cit. Hom.) | **459** ἱκέτης Su ι 259 (Δ)

---

440 v. l. gl. 1130 (Mus.) **441** ἱκάντι H: accent. Mus.; perf. agn. Ahr. Dial. 2, 345, cf. Schwyzer Gr. 1, 768 (δ) **442** ἰκάντιν H: La. = Callim.; ἴκατι Mus. **443** ἰκανῶ H: accent. Mus. **445** ἴκταρ Sop. Salm., cf. gl. 505 **446** ἰκαριεὶς H: accent. Schow 377 | αἰγήνιδος H: Mus. = testt. **447** ἰχάριοι H: La. = K; ἰκάριον Mus. **448** ἰκάριος H: Heins. Pears. 385 | φησὶν H: Heins.Vales. Pears. 385 | οὗτος – fin. ab Hesych. abiudicavit Hemsterh., mythographo trib. La. **449** εἰκασθεὶς Mus. **450** ἵκετο Mein., tum ἔλαβε La. (Α 362) **451** εἴκει Alb. **452** ἥκειν Hom. | λησλυκέναι H: Mus. **453** ἱκελὴ H: spir. Mus. **456** ἰκεοβολίας H: La.; εἰκαιοβουλίας Thes. 4, 569A; cf. gll. ε 810–11 **459** ‘προσφυγων, nam προσφυγος iam teste caret’ La. | ὡς ⟨εἰς⟩ Alb. (εἰς pro ὡς iam Brun.) | καταφεῦγον H: Mus. **461** ἱκέτης H: Pears. 385. Biel. Jens. Luc. 120 = K | πρόσφυγον H: La. = K **462** οἰκέτης Alb.

463 *ἱκετηρία· παράκλησις (2. Macc. 9, 18) vg^{1}AS^{15}Br^{92} LXX
464 ἱκετήσιος· ὁ ἐπὶ τῶν ἱκετῶν Ζεύς· ἢ ὁ τοὺς ἱκέτας ἐλεῶν (ν 213) Hom.
465 *ἵκετο· παρεγένετο vg^{3}AS^{13}Br^{88}. ἥψατο (Λ 352) Hom.
466 †ἱκετορεύσομεν· ἱκετεύσομεν
467 ἱκετώσυνα· καθαρτήρια, λυτήρια. ἱκεσία D
468 ἵκηαι· παραγένῃ (Θ 478) Hom.
469 Ἰκιάδες· αἱ ἐξ Ἴκου τῆς νήσου (Callim. fr. 185 Pf.?) D
470 * 〉ι κιών· πορευθείς (Δ 251?) vgA^{ικω1}AS^{1} Hom.
471 *ἰκμάδα· σταγόνα AS^{4}, ὑγρασίαν (Ierem. 17, 8) g^{ικρ2}AS^{4} LXX
472 *ἰκμάζει· κατασκιάζει g^{2}Br^{100} [κατασκελετεύει]
473 †ἰκμάζειν· κατασκελετεύειν
474 *ἰκμαζομένην· ὑγραινομένην (AS^{5}). μαλασσομένην
475 ἰκμαίνει· ὑγραίνει. μαλάσσει D
476 ἰκμαλέον· χλωρόν. ὑγρόν. στερεόν (Hippocr. mul. 1, 7 [8, 32, 10 L.]) D
477 〉ικμᾶν· λικμᾶν, σῖτον καθαίρειν
478 ἰκμάρ· νοτίς D
479 *ἰκμάς· νοτίς, ⌊ὑγρασία Br^{99}, ὑγρότης, ⌊ὑγρὰ AS^{8} σταγών (Ρ 392) vg^{1}AS^{8}Br^{99} Hom.
480 *ἰκμασία· ὁ ἔνδροσος ἀήρ, ὑγρασία AS^{7}
481 ἰκμάσαι· ἐφορμῆσαι D
482 ἴκμενον· εἰ μὲν δασέως τὸν ἱκτικόν λέγει, οἷον πορευτικόν, τὸν ἱκνεῖσθαι ποιοῦντα, ὅ ἐστιν πορεύεσθαι. εἰ δὲ ψιλῶς τὸν ἰκματώδη καὶ ἔνικμον, οἷον ἔνυγρον (Α 479) Hom.
483 ἴκμη· φυτόν τι γενόμενον περὶ τὸν Ὀρχομενόν D
484 ἰκμῶντο· ἐσείοντο. ἐπνέοντο
485 †ἰκνά· τροφεῖα
486 *ἱκνεῖται· ἔρχεται vg^{ικε9}A^{3}Br^{103}. νοστεῖ. ⌊καθάπτεται vg^{ικε9}A^{3}Br^{103}. δεῖται, ἱκετεύει
487 ἰκνείαν· τροφεῖα. [κονίαν] D

---

468 cf. Schol. **477** Su λ 533 **479** ὑγρασία Su ι 268 (Δ); Schol.; Hdn. epim. 46; ὑγρασία, σταγών EM 470, 67 **482** cf. EM 470, 29. 75; ἱκνεῖσθαι Schol.; ἱκνεῖσθαι et ἔνυγρον cf. Schol. β 420

---

464 οἰκέτας H: anon. Misc. obs. 3, 3, 331 **466** v. l. gl. 513 (Schm.) **467** Schulze QE 146 **469** cf. Pfeiff. Kallim.stud. 112, 2 | Ἴκου de accent. v. Billerbeck ad St. Byz. ι 47 (hic Ἰκοῦ Alb.) **470** ἰκίων H K: accent. Mus., Αἰάντεσσ〉ι Schm. (Μ 353) vel Κρήτεσσ〉ι La. (Δ 251) **472** κατασκευάζει H K^{Br}: La. = K^{g} | incl. e gl. sequ. La. **473** ἰσχνάζειν La. **476** ἰκμάλεον H: accent. Mus. **477** λ〉ικμᾶν La. [sed le. = expl. nequit] | λικμιζειν Conom. 1969, 207, coll. gl. λ 1012 **478** ἴκμαρ H: accent. Cas. in Athen. 8, 352A (Laconice) | expl. ἐγγύς audacter La., coll. Erot. ι 20 **481** cf. Ahr. KS 210 **483** παρὰ H: Guyet | τὸ ὀρχόμενον H: Mus. **485** v. l. gl. 487 (cft. Voss. Pears. 385) **486** νοσεῖ H: Ruhnk. **487** ἰκνεῖαν H: accent. Mus. | τροφείαν H: La. | incl. del. Schm., e gl. 493 repet. | v. l.: gl. 485

D **488** ἴκνειος· τροφεύς. Ῥόδιοι

489 ἰκνοτέρους· ἐσταλμένους

490 *ἱκνοῦμαι· ἱκετεύω vg^{ικτ2}A^{1}Br^{160}Σ. ἔρχομαι vg^{ικτ2}Σ. παρακαλῶ (Eur. Or. 671 . .) g^{ικτ2}

D **491** ἱκνουμένως· προσηκόντως (Hdt. 6, 65, 3)

Hom. **492** ἵκωμαι· ἱκετεύσω (Χ 123)

D **493** ἴκνυον· κονίαν. σμῆμα

Hom. **494** ἵκοιτο· φθάσοι. παραγένοιτο (Γ 233)

495 ἱκόμαν· παρεγενόμην

496 ἱκόμενον· ἱκετεύοντα, παραγενόμενον

497 ⟩ἵκοντες· ὑπακούοντες, παραχωροῦντες

Hom. **498** ἵκοντο· ἱκέτευον. *παρεγένοντο (Α 484) g^{ικε6}Σ

499 ⟩ἰκός· τάχα, ἴσως

500 ⟩ἰκόσιν· εὐπρεπέσιν

D **501** ἴκρια· ἡ καθέδρα τοῦ κυβερνήτου. οἱ δὲ τὰ πλάγια καὶ τὰ μακρὰ σανιδώματα τῆς νεώς. ἢ τὰ ἐπὶ τοῖς ξύλοις κατασκευαζόμενα θεωρεῖα, καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα, τὰ ἐπὶ τῆς πρύμνης καὶ πρῴρας, καὶ τὰ καταστρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλινα οὕτως ἐλέγοντο Ἀθήνησιν, ἀφ' ὧν ἐθεῶντο, πρὸ τοῦ τὸ ἐν Διονύσου θέατρον γενέσθαι

502 *ἰκρίον· σανίδωμα A^{8}. ἢ ξύλον, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι ξέονται vg^{1}A^{8}

503 ἶκται· ἥκει, ἦλθεν

504 ἰκταίνοντο· ἐσφάλλοντο

Att. **505** ἴκταρ· ἐγγύς. ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι g^{ικω2}A^{4}Br^{111}. πρόσφατον, ἄρτι, ταχέως. πυκνῶς. ἐξαπίνης. καὶ παροιμία· 'οὐδ' ἴκταρ βάλλει' (Plat. rep. 575 c)

D **506** ἰκτάρα· ἐθνικῶς ἰχθύς

---

490 ἱκετεύω cf. EM *470, 29; Eust. 1830, 23; – ἔρχομαι Σ ι 52 **491** gl. Hdt. (LGM 207, 6); Su ο 865 **492** Schol.; cf. Ap. S. 90, 33 **494** | cf. Schol. **495** cf. Schol. Ξ 260 **498** | Σ ι 54; EM *470, 55; Schol. **501** – κυβερν. Ap. S. 38, 29; σανιδ. τῆς νεώς et ὀρθὰ ξύλα Σ ι 55; σανιδ. Schol. Ο 676; τὰ ὀρθὰ – καταστρ. Schol. ε 163; ξύλινα – Paus. ι 3 (Ph ι 95); cf. Schol. Ar. Thesm. 395 (Su ι 275) **505** ἐγγὺς – ἱκνεῖσθαι et καὶ παροιμία – Σ″ (Ph ι 96. Su ι 277. Schol. Plat. Schol. Luc. 202, 1); ἐγγὺς – ἱκνεῖσθαι Tim. ι 6; ἐγγὺς Schol. Aesch. Agam. 116; [Did.] 29; Galen. Lex. ι 3; πρόσφατον Theogn. can. 90 (C. p. 16, 1); παροιμία – Zenob. Ath. 2, 59; Zenob. vulg. 5, 55; Prov. Bodl. 24 **506** cf. Athen. 7, 329a (Callim. fr. 406 Pf.)

---

488 ἰκνεῖος H: Schm. **492** ἰκνῶμαι H: Schm. = Schol. | ἱκετεύω Mus. **493** ἴκνυν SEG 9, 72, 28 cft. E. Fränkel, IF 51, 1933, 150, 'sed κονια est lixivum' (La.) | κόνιον H: Schm. **495** ἱκόμην Ξ 260, Schol. ἱκετεύων παρεγενόμην **497**, **500** εἰκ- Pears. 385. Alb. **499** ε⟩ἰκός Mus. | ἴσος, σο del. et σω sscr. H **501** ἰκρία H: accent. tacite La. | ἐφ' ὧν H: Schm. = Ph | ἔθεον H: Scal. Guyet. | διονύσω H Ph: HSt. Ind. | cf. Pickard-Cambridge, Theatre of Dion. 11–15 **502** ἴκριον accent. Arcad. 19, 18 **503** ἰκτᾶ H: Meibom (?) **504** ἠσθάνοντο H: La. **505** παροιμία ἴδικταρ H: Mus. = K Paroem. **506** ἴκταρ Athen. cf. gl. κ 4282 | ἰχθῦς H: accent. Alb.

507 ἰκτέα· ἀκόντιον D
508 *ἴκτερος· πόνος ὠχροειδής, ἀπὸ θυμοῦ ἐπεγειρόμενος (vg[1]A[5] Br[105]Σ)
509 †ἴκτευ· κρατεῖς. Λάκωνες D
510 ἰκτῆρες· ἱκέται. θαλλοί (Soph. OT 143) D
511 ἴκτης· ὁ ἱκέτης, πτωχός. ἔπηλυς. οἱ δὲ ἱκτήρ D
512 ἰκτίς· ὁ ἰκτῖνος. Περγαῖοι D
513 ἱκτορεύσομεν· ἱκετεύσομεν. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις (fr. 55 R.) D
514 ἵκωμαι· [ἱκετεύω.] παραγένωμαι· ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι (A 139). καὶ ἱκετεύσω· μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δὲ μ' οὐκ ἐλεήσει (X 123) Ap.S.
515 †ἰλάγματα· ἱμάτια
516 *ἰλαδόν· ἀθρόως. ⌊κατὰ τάξιν Br[110](g[15]). κατὰ σύστημα A[27] ἐπορεύοντο (B 93) Br[110](g[15]) Hom.
517 ἱλάειρα σελήνη· 〈...〉 (Empedocl. VS 31 B 40) D
518 ἴλαος· ἱλαρός (T 178) Hom.
519 *ἱλάοντες· ἐξευμενιζόμενοι, ἐξιλεούμενοι A[28]
520 ἱλασμοῖς· λιταῖς
521 ἵλαον· ἵλεων, εὐμενῆ (I 639) Hom.
522 ἱλάονται· ἱλάσκονται (B 550) (vg[1]A[20]Br[106]) Hom.
523 *ἵλαος· ἵλεως vg[2]A[22. 30]Br[107], ἱλαρός (A[30]), εὐμενής (A 583) g[2]Br[107] (A[30]) Hom.
524 ἱλαότι· ἱλαρῷ, ἵλεῳ
525 *ἱλαπίνας· θυσίας, ἑορτάς (Eur. Hel. 1337) v[10]A[25]Σ Eur.
526 *ἶλαρ· ἀσφάλεια g[18]A[21]Br[112]. κώλυμα. φυλακή
527 *ἱλαρός· περιχαρὴς τῇ ὄψει (Esth. 5, 1b) A[23] LXX
528 ἱλαρῶς· εὐθύμως. φαιδρῶς (Iob 22, 26) LXX
529 *ἱλάσκεσθαι· ἐξιλεοῦσθαι (A 386) g[16]Br[113] Hom.

---

508 Σ ι 56 **511** Theogn. can. 90 (p.15, 33 C.) **514** Ap. S. 90, 32; Scholl.; cf. Apion 242, 5 L. (LGM 320, 5) **521** Schol. **522** Schol. **523** ἵλεως et εὐμενής Su ι 288 (Δ); Schol.; EM 470, 115 **525** Σ ι 59; θυσίας Schol. Ap. Rh. 4, 1421 **529** Su ι 300 (Δ); Schol.

---

507 Lat. *icio* cft. La. **509** ἰκτευκρατεῖς, H: Voss.; ἴσχευ· ἐκράτεις La. **510** θαλλοιεταί H: Mus. (dittogr.) **511** οἰκέτης H (ο ? add. H[c]) (Theogn.): ἱκέτης Guyet. Pears. 385, ὁ praef. Schm. **512** ἰκτὸς H: Sop. | οἰκτῖνος H: ἰκτῖνος Mus., ὁ praef. Schow 378; αἴλουρος ex r La., improb. **513** ἰκτερεύσομεν H: Voss. | v. l.: gl. 466 **514** incl. Schm. tacite, om. Ap. S. | καὶ χολώσεται H: Mus. | ἴκομεν καὶ ἱκετεύσομεν μνήμην H: Mus. = Ap. S. **515** εἰλίγματα Hemsterh., tum ἱμάντια Mein.; ἱλάγματα· ἱκετεῖα La. **516** κατ' ἀξίαν H: Heins. Biel. = K | v. l.: gl. 547 **517** le. ἱλάειρα H: Schm. **518** ἱλάεος· ἱδαρός H: Mus. **519** ἱλάντες H: Salm. = K | ἐξιλευόμενοι H: Alb. = K **520** ἱλαόμοιος H: Schm. **523** ἱλάως H: La. = K | ἱλαρῶς H K: La. | εὐμενῶς H K[A]: La. = K[gBr] **524** 'fuerit ιληοτι θυμῳ ad κεκαφηοτα θ. formatum' La. **525–6** εἰλ- Pears. 386. Alb. **527** ἱλαὸς H: Mus. = K | τὴν ὄψιν K

LXX **530** *ἱλασμός· εὐμένεια vg^{9}g^{17}(A^{24}Br^{114}Σ). συγχώρησις vg ^{9}Br^{108}Σ. διαλλαγή (Amos 8, 14) g^{17}A^{26}S^{ιλι11}(Br^{114}), καταλλαγή A^{26}. πρᾳότης (Ps. 129, 4) vg^{9}(A^{24}Σ)

Hom. **531** ἱλάσσεαι· ἐξιλεώσῃς (Α 147)

N.T.+LXX **532** *ἱλαστήριον· καθάρσιον (Rom. 3, 25)· ⌊θυσιαστήριον (Amos 9, 1 . .) vg^{19}A^{29}Br^{115}Σ

D **533** Ἱλάων· ἥρως, Ποσειδῶνος υἱός, ἀφ᾽ οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι (fr. 567 K.–A.) Ἰλάονας ἔφη τοὺς φάλητας μεταφέρων, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει· ὡσεὶ ἔλεγε Τιτυοὺς ἤ τινας τοιούτους. ἄλλοι δὲ θεὸν πριαπώδη φασίν

534 ἰλέοντο· ἐστρέφοντο

535 ἴλεον, ἵλαον, ἵλεων· τριχῶς, τὸ ἱλαρόν

536 †ἴληθμός· ἀθροισμός

D **537** ἴλαξ· ἡ πρίνος, ὡς Ῥωμαῖοι καὶ Μακεδόνες (gl. Ital. 211 K.–A.)

LXX **538** *ἵλεως· εὐμενής g^{6}Σ(v^{12}A^{30}). ἱλαρός (Exod. 32, 12 . .) (v^{12}A^{30})

D **539** ἴλεοι· εὐμενεῖς, καὶ σταφυλῆς εἶδος

D **540** ἰλεός· θηρίου φωλεός. τίθεται ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἀλωπεκιῶν, ἢ ὁ τῶν ἐντέρων σπαραγμός

541 ἰλικρινεῖς· καθαροί

542 ἰλέωσιν· ἴσχωσιν

Hom. **543** Ἰλήϊον· τὸ Ἰλιακόν, ἀπὸ Ἴλου· τὸ τῆς Ἰλίου πεδίον (Φ 558)

Hom. **544** ἵληθι· χαίρε, ἵλεως ἴσθι (γ 380)

545 ἱλήκοις· ἵλεως εἴης (Ap. Rh. 2, 708)

546 ἱλήκοι· ἐν εὐμενείᾳ ἔστω

547 †ἴλιλον· ἀθρόον. ἀθρόως

548 ἴλην· ὄχλου συναναστροφὴν ἐν τάξει ἱππικῇ

549 ἴλια· δῶρα γυναικεῖα

D **550** Ἰλιάδης· ὁ Ἰλέως παῖς (Ν 203 v. l.)

D **551** Ἰλιάς· τὸ Ὁμήρου σωμάτιον. καὶ ὄρνις, ἡ κίχλη· Ἀριστοτέλης (h. an. 617^{a}22)

---

530 – συγχώρησις et πρᾳότης Σ ι 61; εὐμένεια et διαλλαγή gl. Proph.; διαλλαγή Su ι 302; ecl. AO 2, 452, 7 **531** Schol. **532** gl. Apost. | Σ ι 62; gl. Proph. **533** Paus. ι 4 **538** Σ ι 64; Hdn. epim. 47 | **540** φωλεός Su ι 305 (Δ); Schol. Theocr. 15, 9; Choerob. 220, 31 **544** cf. Schol. **545** cf. Su ι 312 **548** cf. gl. Hdt. 1, 73 (LGM 199, 28) (Su ι 311) **549** EM 470*, 170 **551** κίχλη cf. Athen. 2, 65a

---

531 ἐξιλεῶσαι H: Martin. Cadm. = (Schol.) **533** τριφάλητι ἰλάονας, nesc. qu. s. ν H | τιτύος H: Mus. | θρὸν πριαποδή H: Mus. **534** εἰλ- Alb. **535** ἴλλεον H: Pears. 386. Alb. **536** ἰλεθμὸς H: Alb., pro εἰλ-; | v. l.: gl. ε 759 **537** ἴλεξ Mus., *ilex* Guyet. Sop. Heins. **539** ‘vitis est ειλεος Athen. 1, 31b’ La. **540** ἰλεὼς H: Mus. | θηρίον H: Mus. | ἀλωπέκων H: La.; ἀλωπέκεω Schm. **541** εἰλ- La. **542** εἰλ- Alb. (Β 294) **543** ἡ(?)λιακὸν H: Mus. **547** ‘v. l. gl. 516, nisi ιληδον [Voss. Pears. 386. Heringa Obs. 219] scrib.’ La. **549** φ⟩ίλια δῶρα· (Pind. Ol. 1, 75) Schm. | gl. 563 cft. Alb.; hic μόρια Mein. **551** ἰλιάδα Arist., ἰλλάδα Athen.

552 †ἰλίγγη· συστροφή (g$^{ιλα\text{-}ιλη8}$A^{7}). καὶ τὰ ὅμοια

553 ἰλιγγιᾶν· τὸ ἐσκοτῶσθαι. καὶ δοκεῖν περιφέρεσθαι, κύκλῳ συστρέφεσθαι D

554 *ἰλιγγιᾶν· συστροφοῦσθαι (g^{2}Σ). σκοτοῦσθαι. g^{2}Σ

555 ἴλιγγος καὶ ἶλιγξ· ⌊ὁ τῆς κεφαλῆς σκοτισμός g^{3}. ὁ γὰρ τῶν ἐντέρων θόρυβος ἰλεὸς λέγεται, ὁ σπαραγμός. λέγουσι δὲ οὕτως καὶ τὴν τῶν πραγμάτων ταραχήν (cf. gl. Ital. 16 K.–A.) D

556 *⟩ι λιγύφθογγοι· ἡδύφωνοι (B 50 . .) g^{1}(A^{8})

557 Ἰλίεια· ἑορτὴ [ἐν Ἀθήναις] ἐν Ἰλίῳ Ἀθηνᾶς Ἰλιάδος καὶ πομπὴ καὶ ἀγών D

558 ἰλικρινές· ἄμικτον

559 *ἶλιγξ· συστροφὴ ὑδάτων A^{9}

560 Ἰλιόθι ⟨πρό⟩· πρὸ τῆς Ἰλίου πόλεως (Θ 561) Hom.

561 ἴληοι· θηρία διὰ φρύγανων, ἢ σκώληκες ἐν ταῖς δρυσίν, οἷς χρώνται εἰς δέλεαρ. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος ἐν τῷ περὶ ζῴων τὸν καλούμενον μῦν ἐλειόν D

562 Ἴλιον εἴσω· εἰς Ἴλιον εἴσω (A 71) Hom.

563 ἴλιον· τὸ τῆς γυναικὸς ἐφήβαιον δηλοῖ. καὶ κόσμον γυναικεῖον παρὰ Κῴοις D

564 ἴλιος· μῦς τις

565 [ἰλίς] ἰλικρινῶς· ψιλῶς. οὐ καλυψάμενος

566 †ἰλίσσαι· κατωχῆσαι

567 *ἰλισπῶντες· συνειλοῦντες (g^{ιλυ1}A^{ιλυ9}Σ)

568 ἰλιτενής· κισσὸς ἄκαρπος

569 ἰλιμένοι· διωκόμενοι

570 ἴλκα· γλοιός. ῥύπος D

---

553 cf. Moer. ι 9 **554** Σ ι 66 **556** cf. Schol. **557** – Ἰλίῳ cf. Eust. Il. 878, 34 (3, 304, 11 V.) **559** E. Gud. 277, 3; EM 470*, 173 **560** – Ἰλίου Schol. **562** cf. Schol. **563** ἐφήβαιον Ph ι 110 **567** cf. Σ ι 70; Ael. Dion. ε 20 ad fin.; Moer. ι 20 **570** Theogn. can. 89 (p.15, 20 C.)

---

552 ‘v. l. gl. 555’ La. **555** ἴλιξ H: Pears. 386 | ὡς πάραιμος H: Voss. Arnald. Lect. 73 | v. l.: gl. 552 **556** ἰλιγγίφθογγοι H: Pears. 386. Mein. 1857, 612; ‘e κηρυκεσσ⟩ι λιγυφθογγοισι in nomin. deflexum’ La. post Mein. **557** ἰδίω H: Mus. | del. Mein. (ἐν Ἀθ. ad [Διπο]λίεια, vix recte) **559** ἴλιξ H: La. = K; εἴλγξ Lob. Paral. 145 **560** add. Heins. Pears. 386. Arnald. Lect. 73. al. = Schol. **561** gl. ε 1977 cft. Alb. | ἄρυσιν H: Alb. | ‘Antig. in libro περὶ λέξεως Wil. Antig. v. Kar. 174’ La. [sed Wil. hanc gl. libro π. παραδόξ. trib., op. cit. 25 n.] | μυνέλειον H: Sop. Salm. **563** contin. H: nov. gl. Heringa Obs. 219 | ἐφήβεον H: Mus.; Lat. *ilia* cft. La. **564** cf. gl. 561 | μύστης H: Arnald. Lect. 73 **565–9** εἰλ- La. post varios **565** ἰλίς del. Mus. **566** v. l. gl. 657 (La.) **567** ἰλυσπῶντες KΣ, εἰλ- Pears. 386. Heringa Obs. 220; εἰλυσπώμενοι agn. Erbse | συνελοῦντες H: Alb. = K^{A};συνειλούμενοι K^{g}Σ **568** ἰλιτένης H: accent. Mus. **569** ἰλι(?)μένοι H; εἰλυμένοι Hemsterh.

D **571** ἰλλάδας γονάς· ἀγελαίας. καὶ τὰς συντρόφους. Εὐριπίδης Φρίξῳ (fr. 837 K.) καὶ Σοφοκλῆς Ἀκρισίῳ (fr. 70 R.)

Ap.S. **572** ἰλλάδας· σειρὰς ἐξ ἱμάντων ἢ σχοίνων. παρὰ τὴν εἴλησιν (N 572)

573 ἶλλαι· τάξεις. συστροφαί. δεσμοί. ἀγέλαι

D **574** ἰλλάζει· δεσμεύει. συστρέφει. ἀγελάζει

575 †ἰλλαοιδός· ἐπιμυλίδιος ᾠδός

D **576** ἴλλικον· τὸν τραγίσκον. ἐθνικῶς

577 ἰλλίς· στρεβλή, διεστραμμένη

Att. **578** *ἰλλός· στρεβλός, στραβός (vgA^{1}Br^{119}Σ), διεστραμμένος (Ar. Th. 846)

579 ἰλύει· στρέφει, κρύπτει

D **580** Ἰλλυρὶς γονή· ἀντὶ τοῦ Ἰλλυρὶς γενεά. γράφεται δὲ καὶ γυνή. ὁ δὲ Καλλίστρατος γύη, ἀντὶ τοῦ γῆ· χρῶνται γὰρ οὕτως. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ (fr. 601 R.)

D **581** ἰλλώπτειν· στραβίζειν, ἀπὸ τῶν ἴλλων τῶν ὀφθαλμῶν. ἐμβλέπειν. τὸ καταμύειν (com. ad. fr. 757 K.–A.)

582 [ἰλός] ἰλύς· βόρβορος. γλοιός

583 ἰλούμενος· περιστρεφόμενος

Hom. **584** Ἴλου σῆμα· Ἴλου μνῆμα (Λ 166)

Hom. **585** ἰλύαται· περιειλημένοι ⟨εἰσίν⟩ (υ 352)

D **586** ἰλιγγιζόμενον· συστρεφόμενον

587 ἰλύαι· ἔνθα τὰ θηρία αὐλίζεται, φωλεοί

588 ἰλύει· [κοιμᾶται.] κρύπτει, συστρέφει. [διατρίβει]

589 ἰλύθματα· πέταλα

590 ἰλύμενον· ἐρχόμενον, προβαίνοντα

Greg.Naz. **591** *⟨ἰλυόεσσιν⟩· ἰλυώδεσι, βορβορώδεσιν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 36 [37, 972, 12 M.]) [g^{2}Br^{281}]

D **592** ἰλύωμαι· ἐρρύπωμαι

593 *ἰλύς· πηλός vg^{4}A^{8}Br^{124}. ὑποστάθμη

Hom. **594** ἰλύος· πηλώδους ὑποστάθμης ποταμοῦ (Φ 318)

---

571 Paus. ι 6; ἰλλ. … ἀγελ. Theogn. can. 89 (p.15, 21 C.) **572** cf. Ap. S. 91, 3; EM 470*, 177 **575** cf. Ph ι 123 **578** Ael. Dion. ι 6; – στραβός cf. Σ ι 68; Poll. 2, 51–2; στραβός cf. Moer. ι 21; Theogn. can. 89 (p.15, 21 C.); διστραμμένος cf. Arcad. 52, 23 **581** Ael. Dion. ι 8; Ph ι 114. 115; le. Su ι 326; Poll. 2, 52 (cit. com.) **582** Σ ι 69; Hdn. epim. 47; cf. E. Gud. 277, 39 |

---

571 ἀγελεὰς H: Mus. = testt. | συστροφὰς H: La.; κατὰ συστροφάς Erbse **573** ἰλλαὶ H: accent. Mus.; ἴλαι Alb.; ἴλαι et ἰλλάδες conf. (La.) **575** ἰλλάοιδος H: accent. Mus.; v. l. gl. 610 Voss. Pears. 386 **576** τράγισκον H: accent. Mus. **578** v. l.: gl. 7 **579** εἰλ- Schm. **580** γονέα H: Mus. **581** ἰλλωπτεῖν H: accent. Mus. **582** incl. La. **584** ἰλουσῆμα H: Mus. | ἰλοῦ H: accent. Mus. **585** ἰλύατε H: Mus.; εἰλ- Pears. | περιλήμενε H: Mus., qui et incl. add. **586** ἰλιγγιαζόμενον ci. La. **587** Schm. ἰλυοί **588** κτυπεῖ ἐκτρέφει H: Alb., qui cett. expl. ad ἰαύει ref. **589–90** εἰλ- Schm. **590** ἰλυόμενον Schm. **591** le. suppl. Schm. = (K) **592** ἰλύοσμαι· ἐρρύποσμαι H: Mus. **594** ἰλῦος H: accent. Mus. | ὑλώδους H: Valck. Misc. obs. 163 | ἡ συσταθμὶς ποταμὸς H: Mus. | cf. gl. ε 19

595 ἰλύσαι· κρύψαι, καλύψαι

596 ἰλυσπᾶσθαι· τὸ παραπλησίως τοῖς ὄφεσιν ἢ σκώληξιν ἰέναι, κυλίεσθαι, εἰλεῖσθαι

597 ἰλύσω· ἰλύϊ περικαλύψω, κρύψω (Φ 319) Hom.

598 ἴλυται· κέκρυπται, καλύπτεται (Μ 286 v. l.) Hom.

599 ἱμαλίς· ἡ ἐπιμύλιος ᾠδή. ἢ σταφυλῆς εἶδος

600 ἱμαῖος· ᾠδὴ ἐπιμύλιος, καὶ ἐπάντλιος, καὶ ἐπίνοστος (Callim. fr. 260, 66 Pf.) D

601 ἱμαλιά· τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων. ἐπιγέννημα ἀλετρίδος. [ἱμαλίην· ἱκανήν] καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἀχυρων χνοῦς καὶ περιουσία D

602 ἱμαλίοιο· πολλοῦ, δαψιλοῦς D

603 ἱμάλιον· πολυφόρον. καρποφόρον. νόστιμον. καὶ σταφυλῆς εἶδος D

604 ἱμαλίς· νόστος. δύναμις. ἐπικαρπία. ἡδονή, ἀπαρχὴ τῶν γινομένων D

605 *ἱμᾶν· ἀντλεῖν g[11]A[12]Σ· ἱμονιὰ γὰρ τὸ ἄντλημα

606 ἱμαντάρια· ἐν ταῖς ναυσὶν οὕτω καλεῖταί τινα ⟨...⟩ D

607 ἱμάντες· *λῶροι vg[1]A[13]Br[125]Σ, κάλοι ναυτικοί. καὶ ἔθνος οὕτως προσαγορευόμενον. καὶ τὰ κύκλῳ τῶν τροχῶν σιδήρια D?

608 ἱμάντιον· τῆς ἐν τῷ στόματι κιονίδος ἔκτασις D

609 *ἱμάντωσις· σύνδεσμος vg[5]A[17]Br[126] τῶν κορριγίων τοῦ ὑποδήματος (Sir. 22, 16) A[17] LXX

610 ἱμαοιδός· ὁ πρὸς τῇ μύλῳ καὶ τῷ ἀντλήματι ἄιδων D

611 ἵμασο· πάταξον

---

596 – ἰέναι E. Gud. 277, 34; EM 470, 217; lex. αἱμ. ι; Ael. Dion. ε 20 **597** Ap. S. 91, 5; Ael. Dion. ι 9; cf. Schol. | **598** | cf. Schol. **599** Poll. 4, 53 | **600** – ἐπιμύλιος Σ ι 76; Theogn. can. 279 (p.51, 32C.); E. Gen. 168 Mill. (EM *470, 257); Epim. Hom. 217, 3 (E. Gud. 277, 47); Poll. 4, 53; Athen. 14, 618d (Tryph. fr. 113 V.); Ar. Byz. fr. 340a. Psell. poem. 6, 419 **601** – ἀλεύρων Ph ι 123(2) **604** νόστος Athen. 14, 618d **605** Σ ι 71; Ael. Dion. ι 10; cf. epim. Hom. 217, 4; E. Gud. 278, 39 **607** λῶροι Σ ι 72 **609** gl. Sir. **610** cf. Poll. 4, 53 **612** λῶρος Su ι 334; E. Gud. 277, 43; Schol. Γ 371; Schol. Luc. 54, 27; Hdn. epim. 48; cf. EM 470*, 250; – βοός Ap. S. 91, 7; λῶρος et κανονίου– θύραν cf. Apion 242, 6 L. (LGM 320, 6)

599–640 spir. len. H: Alb. **600** ἐπανταῖος H: La.; ἐπαντλαῖος Cas. in Athen. p.801 **601** ἰμαλία H: accent. Mus. | ἀλέτριδος H: accent. Mus. | ἰμαλίην nov. gl. H; incl. La.; καὶ ὁ κτλ ad praec. ref. Alb. **603** πολύφορον H: accent. tacite Alb. **604** v. l.: gl. 743 **606** lac. indic. La. **607** ‘εθνος susp., Αβαντες?’ La. **608** κιόνιδος H: accent. Mus. **609** κορυγίων H: Palm. Brun. = gl. Sir.; κορρηγίων K **610** ἰλάοιδος H: Mus. | μῦα H: Mus. | αὐλήματι H: Flor. Brun. Linden. al. | ἀίδων H: Mus. | v. l.: gl. 575 **611** ἴμαον H: La.; ἵμασον Mus.; ‘ιμαὁν Schm. frustra, ιμαω pro ιμασσω sequioris aetatis est’ La.

Ap.S. **612** ἱμάς· λῶρος· ‘οἱ δέ τ᾽ ἔνερθεν ὑποσείουσιν ἱμάντι’ (ι 385). καὶ ἐπὶ τοῦ κανονίου τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν· ‘παρὰ κληῗδος ἱμάντα’ (δ 802). ἐπὶ τῶν μυρμήκων· ‘δῶκεν ἱμάντας ἐΰτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο’ (Ψ 684). καὶ τὰ ὅπλα, οἷς τὸ κέρας ἀνάγεται τῆς νεώς

Hom. **613** *ἵμασεν· ἐμάστιξεν (Ε 589) vg^{10}A^{15}Σ

Greg.Naz. **614** *ἱμάσθλας· μάστιγας (Greg. Naz. c. 1, 2, 14, 103 [37, 763, 9 M.]) g^{2}Br^{128}

Ap.S. **615** *ἱμάσθλη· μάστιξ (A^{19}Br^{248}). ἀπὸ τοῦ ἱμάσσειν, ὅ ἐστι τύπτειν τῷ ἱμάντι (ζ 320)

Hom. **616** ἱμᾶσι· λώροις (Ψ 363)

617 *ἱμάσαι· πατάξαι, πλῆξαι (g^{3}Br^{129}), μαστίξαι

618 †ἱμάσσα· μάστιξ

619 ἵματα· ἱμάτια

Hom. **620** *ἱμάσσω· ἱμάντι (A^{16}?) πατάξω g^{4}A^{16}Σ. ἐλάσω (Ο 17)

D **621** ἴμβηρις· ἔγχελυς. Μηθυμναῖοι

D **622** Ἴμβριος καὶ Λήμνιος· οἱ τὰς διαίτας ὑποφεύγοντες ἐσκήπτοντο ἐν Λήμνῳ ἢ ἐν Ἴμβρῳ εἶναι. Ἴμβρος δὲ νῆσος Θρᾴκης

623 ἱμείρει· ἐπιθυμεῖ (g^{8}Σ), θέλει

Hom. **624** ἱμείρεται· ἐρᾷ, *ἐπιθυμεῖ vg^{7}A^{13}Br^{134}, ποθεῖ (α 59)

625 ἱμέρους· ἔρωτας, ⌊πόθους (A^{12})

Hom. **626** ἱμερόεντα· ἐπέραστα (Γ 397)

627 ἱμερτοί· ποθεινοι v^{1}A^{11}Br^{130}. ἐπιθυμητοί. ἀγαθοί. ἐραστοί, ἀγαπητοί. ἀγαστοί

Hom. **628** ἵμεν· βαδίζειν, πορευθῆναι (Α 170 ..)

629 †ἵμενος· πολύσαρκος

Hom. **630** *ἱμερτόν· ἐπέραστον (g^{5}Σ), καλόν, ποθεινόν Br^{95}(g^{5}Σ), ἐπιθυμητόν (g^{5}), ἐράσμιον (Β 751)

D **631** Ἱμερτή· τὸ πάλαι ἡ Λέσβος

632 ἱμερτῶν· ἐρασμίων, ποθεινῶν (Theogn. 1064)

D **633** ἵμερα· τὰ πρὸς τοὺς καθαρμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα

---

613 Σ ι 74; Schol. **614** lex. Greg. carm. (Cas.) ι 24 **615** EM 470, 253; cf. Ap. S. 91, 6; μάστιξ cf. Su ι 336 **620** πατάξω Σ ι 75 **622** Ael. Dion. ι 11; Ph ι 127; Macar. 4, 76–77 **623** cf. Σ ι 77; Choerob. 223, 7; Hdn. epim. 48 | **624** ἐπιθυμεῖ Schol. α 41; cf. Erot. ι 5 **630** – ποθεινός cf. Σ ι 80; ἐραστοί cf. Schol. **631** Eust. Il. 741, 32 (2, 678, 8 V.)

---

612 δὲ νέρθεν H: Sop. Heins. Gron. al. = Ap. S. | ὑποσείσ(?)υσιν H: Mus. = (Ap. S.) | παρακληῗδας ἱμαντὶς H: Sop. Heins. Vales. al. = Ap. S. | δοκεῖν H: Heins. Vales. Gron. = Ap. S. | εὐδημήτουν H: Mus. = Ap. S. **616** ἱμάσι H: accent. Biel. **618** ἰμάστα [sic] H; ἱμάσσω· μαστίξω Schol. Ο 17. (EM *470, 246); ἱμάσθλ⟨η⟩ ci. La. **620** ἵματι H: Mus.; αἵματι K **621** cf. Be. 1, 120 **622** contin. H: nov. gl. Palm. | δίκας Voss. = testt. | ἀποφεύγοντες H: Schm. = Ael. Dion. Ph **625** ἱμείρους H: Pears. 387 = (K) **627** ἵμεροι H K: Pears. 387 **629** πολύσαρ. ος H, κ in ras. Mus.; ‘fueritne πολυς αρτος?’ La., sed erat unum verbum cum uno accentu **631** cf. Plin. n. h. 5, 139 **632** ἱμέρων H: Pears. 387 **633** gl. 946 cft. Alb.

634 ἰμέσιτος· δίκη [Σικελή] D
635 ἱμητόν· ἀντλητόν D
636 ἱμῆσαι· ἀντλῆσαι. ἑλκύσαι
637 ἱμίνα· χοῖνιξ ἡμίνη· κοτύλη ⟨Σικελοί⟩ D
638 ἰμίτραιον· ὑπόζωστον. Πάφιοι D
639 ἰμβούς· βοῦς. Λυδοί D
640 ἱμονιά· ᾗ χρῶνται πρὸς τὰς ἀνιμήσεις τῶν ὑδάτων. Κύπριοι δὲ ἵμας, ἤγουν *τὰ σχοινία τῶν ἀντλημάτων (v^{ιμα6}gA^{3}Br^{135}Σ) D
641 †ἴμοροι· πόλεμοι D
642 ἰμπάταδν· ἔμβλεψον. Πάφιοι D
643 ἰμπόλης· λήμπτης D
644 ἰμφθείς· βλαφθείς. λωβηθείς. νυχθείς D
645 ἴμψας· ζεύξας. Θετταλοί D
646 Ἴμψιος· Ποσειδῶν ὁ ζύγιος D
647 ἶν· αὐτῇ. αὐτήν, ἰαὐτόν (A^{22}). Κύπριοι D
648 *ἵνα· ὅπου g^{3}Σ. ὅπως vg^{3}Br^{136}. καὶ ἐπίρρημα. ἢ ἰνεῦρον vg^{3}
649 ἵνα γνώωσιν· ἵνα ἐπιγνῶσιν (Α 302) Hom.
650 ἰναία· δύναμις (A^{13}) D
651 ἰν ἀκριΐαν· εἰς ἀκρισίαν D
652 ἰν ἄμμαυΐν· εἰς κρίσιν. [ἵνα λέγωσιν] [ἰνώδης] D
653 ἰν ἀνιάτοις· ἐν ἀπορίαις D
654 ἰνάρει· μαστεύει D
655 ἰνάρετος· ἱκανός, ἐνάρετος D
656 ἶνας· νεῦρα
657 ἰνάσσαι· καταχέαι. καταπλάσαι. καταβαλεῖν

---

635 Su α 2470. ι 355 **640** ῾ἱμάς – cf. Ael. ι 12; τὰ – Σ ι 81; cf. E. Gud. 278, 44; Schol. Ar. Ran. 1297 **648** ὅπου Σ ι 82; Scholl. Β 604. Eur. Hec. 2. Ar. Nub. 190b; Choer. Epim. Ps. 64, 7 (EM 471, 9)

---

634 ἴμεστος H: La., 'scl. per arbitrum agenda?' | Σικελοί Palm. Salm. Pears. 387, ad gl. 637 trsp. Schm.; 'Arcadum propter ιμεσ- pro εμεσσ- cf. Be. 1, 3 42' La.; aliter Daniels. 1898, 102 **635** ἰμιτὸν H: Mus. **636** κλῦσαι H: Piers. Moer. p.71 **637** ἱμιὰ· χύνιξ ἰμίνη H: Mus. (Ald.) | add. Schm. e gl. 634; cf. Sophr. fr. 100. Epicharm. fr. 289 K.–A. **638** ἰμίτραον H: La. ('μιτρα : εμμιτραιος = εμπολη : εμολαιος') | ὑποζωστὸν H: accent. Mus. **639** ἰμμούς ex ord., ft. = ἰμ βοῦς Schm. **640** ἰμόνια H: accent. Pears. 388. Kühn ad Poll. 1, 94 | ᾇ χρῶνται H: Pears. 388 | ἀνεμήσεις H: Mus. | ἱμὰς H: accent. Alb.; ἴβας Hemsterh.; ἰβάνας ci. La. **641** π . λεμοι H: Mus.; πολέμιοι Perg.; ἰόμωροι· πολεμικοί Mein. 1857, 612; ἐγχεσ⟩ίμωροι Schm. **642** ἰμπάταον H: Schm. **643** ἴμπολης u.v. H: accent. tacite Schm.; 'Arcad. vel Cypr., tum term. -ας' La. | 'expl. ft. ⟨πω⟩λητης' La. **644** θαμβηθεὶς H: La. **645** cf. gl. γ 564 **646** ὀ H: spir. Mus. **648** ἵνα H; hoc et ἶνα conf. (Pears.) **651** ἰνακρίαν H: Schm. 1858, 219; ἰν ἀκρισίαν Salm. **652** ἰνάμμαυιν H: La. | ἔκκρισιν H: Bergk | ἵνα λέγωσιν ad gl. 649, ἰνώδης ad gl. 650 ret. Perg. | cf. Be 1, 409. 444 **653** ἰν-ανάτοις H: Voss.; 'trad. vix recte def. Schulze QE 158, 3 ["res quae perfectionem non habent"]' La. **654** gl. ν 80 cft. Hemsterh. **657** v. l.: gl. 566

658 ἰνάσσατο· κατέχεεν. ἐκάθαρεν. [ἐκαθάρθη] (SH fr. ad. 1036)

659 ἰνᾶσθαι· ἐκκενοῦσθαι. καὶ προΐεσθαι

Att. **660** ἵνα τί· διὰ τί. ἐς τί (Dem. 19, 257 ..)

Hom. **661** ἰνατέρων· συννύμφων (Z 378 ..). λέγονται δὲ καὶ αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες ἰνάτερες

D **662** ἰν αὐτῷ· αὐτὸς αὐτῷ (Hes. fr. 245)

D **663** Ἰνάχεια· ἑορτὴ Λευκοθέας ἐν †Κρήτεσιν, ἀπὸ Ἰνάχου

664 *Ἴναχος· ποταμός ⟨Θεσσαλίας⟩ A^{14}

Hom. **665** ἰνδάλλεται· *ὁμοιοῦται $vg^{9}Σ$, φαίνεται (Ψ 460) $v^{9}(g^{9}A^{17}Br^{138}Σ)$, δοκεῖ. στοχάζεται. *ἰσοῦται. σοφίζεται A^{17}

Hom. **666** ἰνδάλλετο· ὡμοιοῦτο (P 213)

667 *ἰνδάλλονται· φαίνονται A^{18} καὶ τὰ ὅμοια

LXX **668** *ἰνδάλματα· φαντάσματα $g^{6}AS^{16}Σ(v^{5}Br^{137})$. ἀφομοιώματα $(g^{6}AS^{16}Σ; v^{5})$, εἰκόνες (Ierem. 27, 39) AS^{16}

D **669** ἰν δέᾳ· μεσημβρίᾳ. Μακεδόνες

LXX **670** *Ἰνδός· ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ Αἰθιοπίας (1. Macc. 6, 37) AS^{19}

D **671** ἰνδουρός· ἀσπάλαξ

Hom. **672** ἶν' ἔκδηλος· ἶν' ἐπίσημος ᾖ (E 2)

673 ἰνέκεσθαι· μαθεῖν

Hom. **674** *ἶνες· νεῦρα (λ 219) $g^{1}AS^{20}Σ$

D **675** ἰνεύει· τείνει

D **676** ἰνηθεῖσα· καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα

677 †ἰνία· λῶρα

678 ἰν ἱμίνᾳ· ἐν ἡμίσει

Ap.S.+D **679** ἰνίον· τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον (E 73) $[S^{24}]$. καὶ ἡ συναγωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας. ἢ μέτρον. ἢ υἱόν

---

659 Ael. Dion. ι 13; Ph ι 134 | **660** EM 471, 16 **661** | Schol. **665** – ὁμοιοῦται Schol. Lycophr. 254; – φαίνεται Σ ι 83; Schol.; ὁμοιοῦται cf. Hdn. epim. 50 **666** Ap. S. 91, 14; Schol. **668** φαντάσματα Σ ι 84; cf. gl. Sap. (Reitz. 1888, 445); ἀφομοιώματα cf. E. Gud. 279, 15 **674** Σ ι 85; Ap. S. 91, 16; Schol.; Orion 77, 12; E. Gud. 279, 22. Erot. ι 10 **679** – νεῦρον Ap. S. 91, 15; EM 470*, 324; νεῦρον Su ι 378 (Δ); μέτρον Epiph. (Lagarde, Symmicta 169, 56)

---

658 'e poeta ignoto … sed expl. ισχυν παρεχω. nostri expl. ad ιναω pert. cf. Erot. ι 12 Fick BB 26, 1901, 112' La. | v. l.: gl. 702 **659** cf. gl. 700 **660** ἵνατὶ· διατί H: Alb. | ἔστη H: Salm. **661** συμφώνων H: Vales. Pears. 388. Arnald. Lect. 74 | ἰνάτεραι H: Pears. 388 **662** ἶν' H: post Guyet. Alb. **663** ἰναχία H: accent. Pears. 388. Alb., -εια Mein.; 'ft. Ενιασιν (= Αιν.)' La. | κρήτῃ Mus. ('in Creta nullum flumen Inachus extat' La.); Ἀκαρνᾶσιν Erbse; ἐν Κορίνθῳ ἀπὸ Ἰνοῦς ἄχη Petrušev. 1972 **664** v. l. gl. 197 (Pears. 380) | add. La. = K **665** v. ll.: gll. 163. ε 738 **666** ὁμοιοῦτο H: Mus. **667** v. l. gl. ε 740 (Pears. 380) **669** ἰνδέα H: Voss. **670** απο Αιθ. ο τον ελεφ. αγ. K **671** 'ex *ενδο-ϝορος Cyprium propter ιν- et ου < οο cf. gl. β 896, aliter Petersen, Etym. Stud. 16' La. **673** ἶν' ἕκεσθαι H: Voss. Perg.; ἰνδέκεσθαι 'accipere' La. **677** ἴνια H: accent. Mus.; v. l. gl. η 594 (Voss. Pears. 388) 678 ἰνιμίνα H: Voss.; cf. Kretsch. Gl. 5, 1914, 261 | ἡμίσυ H: Mus. | trad. def. Baun. 1911, 694–5 ut duo gll. sine expl. (e. g. ⟨ἐφ' ἡμισείᾳ⟩; vix credo

680 †ἰνιπίσας· κρούματα ποιά D
681 *ἶνις· υἱὸς S^{21} νέος, παῖς, βρέφος vg^{11}AS^{21}Br^{139}, ἀπόγονος vg^{11}AS^{21} νήπιος (Eur. Tr. 571) vg^{11}A^{21} Eur.
682 ἰνκαπάταόν· ἐγκατάβλεψον D
683 ἰνκαφότευε· ἐνκαταφύτευε D
684 ἴννην· κόρην μικράν· καὶ τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
685 ἴντυεν· ἐκάθιζε
686a ἰννός· ὁ πῶλος, ὁ ἐξ ἵππου πατρὸς καὶ μητρὸς ἡμιόνου, ἄλλοι δὲ ὄνου. Ἀριστοτέλης (h. an. 577^{b}21) δέ φησιν ἰννὸν ἡμίονον ἄρσενα, τουτέστιν ὀρέα, τὸν ἐπὶ θηλείας ἀναβαίνοντα· γίννον δὲ ἐξ ἵππου νοσήσαντος. ἄλλοι δὲ ἡμιόνιον ἢ ἱππάριον ἀναυξές. Ἀριστοφάνης (Byz. fr. 141 S.) δὲ τοὺς ἰννοὺς γίνεσθαι ἐξ ἵππου πατρός, ὄνου δὲ μητρός D
686b ἰνούλεους· νεβρός. ἑνικῶς
687 *Ἰνοῦς παῖδας g^{4}AS^{23}· ⟨Ἰνὼ Κάδμου θυγάτηρ⟩ AS^{23}
688 †ἰννοῦνται· ζῶσιν D
689 ἰνπροαγόρας· ἐναντίος D
690 ἰν τυῖν· ἐν τούτῳ D
691 †ιννύεται· κλαίει, ὀδύρεται
692 Ἰνυκῖνος οἶνος· ἀπὸ Ἰνύκου τῆς Σικελίας. ἔστί δὲ πολίχνιον εὔοινον D
693 Ἰνύνια· ἑορτὴ ἐν Λήμνῳ D
694 †ἶνυξ· ὄρνεόν τι, ᾧ χρῶνται αἱ φαρμακίδες
695 ⟩ινύρετο· ἐμύρετο
696 ἰντύεσθαι· κοσμεῖν. φαιδρύνεσθαι D
697 ἰν φάος· εἰς τὸ φῶς D

---

681 – νέος Su ι 379 (Δ); E. Gud. 279, 25; Psell. poem. 6, 420; – ἀπόγονος EM 471, 22; ἀπόγονος Orion 76, 19 **686a** cf. Ael. Dion. ι 14; Ph ι 138; Ar. Byz. fr. 141; Theogn. can. 89 (p. 15, 22 C.) **692** cf. Ph ι 139; St. Byz. 332, 18 (ι 68)

---

680 'latet vox in -ιδας' La. **681** ἰνὶς H: accent. Mus. **682** ἰνκατάπαον H: Schm. 1857 (Ph. 12), 589; ἰνκαππάταόν ci. La. **683** Be 1, 422; ἰνκαπφότευε malit La. **685** ἴννοιεν H: La. | ἐκαθέζετο H: La., scl. ἔντυεν ἕδραν **686a** ἡμιόνιον ἄρσενα H: Mus. | ὀρέα H: spir. Alb. | ἴννον H: Nauck, Ar. Byz. p. 108 = Arist. | νοήσαντος H: Heins. Bochart. Martin. | ἄναυξες H: accent. Schm. | ἵππου. προγόνου δὲ H: Guyet. Palm. Salm. = Ar. Byz. **686b** ἰνουλεοὺς H: *hinnuleus* agn. Vales. | νευρὸς H: Scal. Guyet. Sop. al. **687** le. ἴννους H: La. = K | add. La. = K, gl. 699 **688** cf. gl. 701 **689** 'vix sanum, temptavi ινπροσθαγορας' La. **690** 'Creticum, cf. αυτιν Be. 2, 762. 766' La.; cf. et gl. τ 1613 **691** v. l. gl. μ 1410 (cft. Alb.) **692** le. ἰννύκινος H: Bochart, Geogr. S. 2, 1, 29 p.557. al. = St. Byz.; ἰνύκιος Ph | ἰνικου (null. accent.) H: Bochart. al. = testt. | πολύχνιον H: Iun. Flor. Sop. al. **693** ἰνυνία H: accent. Alb. | ὄρ|ῖνεον (ῖ rubr.) H: Mus. **694** v. l. gl. 1111 (Flor. Palm. Pears. 388) **695** μ⟩ινύρετο (gl. 691 cft. Alb.) vel κ⟩ινύρετο (Voss.) Lob. El. 107 **696** ἰνύεσθαι H: La. post Schm. | ἱδρύνεσθαι H: Voss. **697** ἴνφαος H: Heins. Salm.

698 ἰνῶδες· ἰσχυρόν, εὔτονον, νευρῶδες. ἰσχνόν
699 Ἰνώ· Κάδμου θυγάτηρ
D **700** ἰνώμένος· ἐξελών. ἐκκενούμενος, ἐκπροϊέμενος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὑπέρινος λέγεται (Hippocr. epid. 6, 5, 15 [5, 320, 9 L. v. l.])
701 ἴνωνται· ζῶσιν ...
702 †ἰνώσατο· ἔπιεν. ἐδέξατο. κατέπιεν. κατεκαύθη
D **703** ἴξ· θηρίδιόν τι, ἀμπέλους ἐσθίον
704 ἶξαι· διηθῆσαι. ἥκειν
D **705** ἰξαλῆ· αἰγὸς δορά. [ἢ πηδητική] (Hippocr. fract. 29 [3, 516, 6 L.])
Hom. **706** ἰξάλου· πηδητικοῦ (vg[1]AS[7]Br[141]Σ), ὀξέος· ἀπὸ τοῦ ἶξαι καὶ τοῦ ἅλλεσθαι. δηλοῖ δὲ καὶ ὀξέως ἁλλομένου (Δ 105)
707 †ἰξάνει· ἐπικάθηται
Hom. **708** *ἶξε· παρεγένετο S[8]. ἐνέβαλεν. ⌊ἦλθεν (Ζ 172) v[2]AS[8]Br[142]
LXX **709** *ἰξευτής· στρουθοπιαστής (Am. 3, 5 ..) g[4]AS[9]
Eur. **710** ἶξις· παρουσία, ἄφιξις (Eur. Tr. 396 v. l.). ἱκετεία
D **711** ἰξία· κιρσὸς ὁ ἐν τοῖς σκέλεσιν. ὁμωνύμως δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς δένδροις. καὶ πόα τις, ἣ καὶ χαμαιλέων, καὶ ἑτέρα, ἀφ᾽ ὧν καὶ ἰξός
712 †ἴξινα· νεῦρα
D **713** ἰξοί· οἱ γλίσχροι, καὶ φειδωλοί (Ar. fr. 736 K.–A.)
Hom. **714** *ἵξομαι· παραγενήσομαι (Ζ 367) AS[11]
715 *ἱξόμεθα· ἱκετεύσομεν (Aesch. Suppl. 159) S[17]
Hom. **716** ἶξον· ἀφίκοντο, ἦλθον (Ε 773 ..)
717 *ἰξός· εἶδος φυτοῦ. καὶ κάλαμος ἰξευτικός AS[10]
D **718** ἰξοφόρους δρύας· τὰς ἰξὸν φέρουσας. Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ (fr. 403 R.)
D **719** ἰξύας· ἰχθύς τις
Hom. **720** *ἰξυῖ· ὀσφύϊ. ⌊λαγόνι (ε 231) vg[6]A[13]Br[282]

---

703 Theogn. can. 221 (p. 41, 7 C.). can. 797 (p. 132, 16 C.) **705** cf. Ael. Dion. ι 15; Ph ι 140 (1); EM 471, 43; Erot. ι 18; Gal. lex.ι 8; Poll. 4, 118. Hdn. Philet. 46 **706** – πηδητικοῦ Σ ι 86; Schol.; E. Gen. 169 Mill. (EM 471, 42); E. Gud. 279, 35 **708** παρεγένετο Schol. **710** – ἄφιξις Schol. Eur. **711** Schol. Apollon. mir. 42 (p. 56, 24 K.); cf. Ph ι 141; Poll. 4, 196; χαμαιλέων – Diosc. mat. med. 3, 8, 1 **713** Phryn. praep. soph. 76, 15 (cit. Ar.) **714** Schol.[YQX] **720** Schol.; Schol. Nic. th. 247d; Erot. ι 17 |

---

698 εὐρώδη H: νευρ- Mus., -ῶδες Pears. 388 **699** ‘a gl. 687 avolsa’ La. **700** εἰ̈ς προϊέμενος H: La. | ὑπέρη(?)νος H: Mus. **701** ἰνῶνται H: accent. La.; cf. gl. 688 **702** κατέπιο(?)ν H: Mus. | v. l. gl. 658 (Alb.) **704** ‘confundit ικμηναι (Schol. Nic. al. 97) et ιξαι’ La. **705** ἰζάλη H: ἰξ- Mus., accent. Alb. | πηδητικὸς (sic) H: Salm.; incl. (e voc. sequ.) La. | vocem Caricam dicit Solms., Beitr. 141; cf. gll. 999. 1093 **706** ἰζάλου H: Ald. = (K) Schol. | ὀξέως H: Alb. | ἵξαι H: spir. Alb. **707** v. l. gl. 344 (HSt.) **711** ἰξίας H: La. = testt. | μέλεσιν H: La. = Schol. Apollon. | ἔντερα H: Schm. = Schol. Apollon. **712** ῥ⟩ῆξ᾽ ἶνα ci. La. **717** ξευτικοῦ H: Mus. = K **718** le. ἰξοφόρους H: Alb. = Phav. **719** ἰχθῦς H: accent. Alb. **720** ἰξύϊ H: accent. Schm. | λαγόνει (?, -α La.) H: Mus. = K

721 *ἰξύος· ὀσφύος AS[14]
722 *ἰξύς· ὀσφύς vg[5]AS[12]Br[144](Σ)
723 *†ἴξων· φέρων AS[15]
724 Ἰόβακχος· ὁ Διόνυσος, ἀπὸ τῆς βακχείας D
725 ἰόβλης· κάλαμος παρὰ Κρησίν D
726 [ἰοβηλαῖος· χρόνοι τεσσαράκοντα ἐννέα]
727 ἰοβλέφαροι· καλλιβλέφαροι (Bacch. 19, 5) D
728 ἰοβόρον· παλίγκοτον, ἤγουν ὀργίλον. σκολιόν. ἐχθρόν (Opp. Cyn. 3, 223) D
729 ἰόβρωτος· ἀπὸ ἰοῦ τοὺς 〈…〉 βρωτοὺς ἔχουσα D
730 ἰοβρυχέουσα· ἀνιωμένη, πικραινομένη D
731 ἰογλήνα· μέλαινας γλήνας ἔχουσα D
732 ἰοδνεφές· μέλανι ἄνθει παραπλήσιον· οἱ δὲ πορφυρίζον (δ 135) Hom.
733 ἰοδόκον· τὴν φαρέτραν, ⌊τῶν ἰῶν οὖσαν δεκτικήν (Ο 444) [S[33]] Hom.
734 ἰοειδές· μέλαν (A[19]Br[246]), ἢ ἀνθηρὸν ἐν τῷ ὁρᾶσθαι· πορφυροῦν
735 ἰοειδέος· μέλανος (ε 56) Hom.
736 *ἰοδόχη· βελοθήκη vg[1]AS[18]Σ Hom.
737 ἰόζωνος· πορφυρόζωνος (Callim. fr. 110, 54 Pf.) D
738 ἰοί· τὰ βέλη. ἀπὸ τοῦ ἰέναι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἰοῦ. ἐχρίοντο γὰρ φαρμάκῳ τινὶ αἱ ἀκίδες αὐτῶν (Λ 387 ..) Ap.S.
739 *ἴοι· ἀπέλθοι vg[4]AS[20]Br[147], πορεύοιτο v[ιμα9]S[20]. εὐκτικῶς (Ξ 21) Hom.
740 ἰοῖσιν· ἰοῖς, βέλεσιν (Γ 80) Hom.
741 *ἴοιτο· πορεύοιτο vg[3]A[21]Br[146]
742 ἰολάδα· ἰοειδῆ χρώματα
743 †ἰομαλίς· δύναμις
744 ἰόμωροι· ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες, καὶ δι᾽ αὐτῶν ἢ ἐξ αὐτῶν μόρον, ὅ ἐστιν θάνατον, ἐπιφέροντες. βέλτιον δὲ οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι ἤτοι πεπονημένοι (Δ 242) Ap.S.
745 ιον· ἀφίκοντο AS[23]. ἄνθος S[35]. [πρόβατον AS[23].] εἶρπον S[35]. καὶ βέλος vg[2]AS[23]Σ τοξικόν. καὶ μόνον

---

722 Poll. 2, 183; cf. Σ ι 87 **732** cf. Schol.; – παραπλήσιον cf. Ap. S. 91, 20 **734** Su ι 408 (Δ) **735** Ap. S. 91, 21; Schol. **736** Σ ι 88 **738** – ἰέναι Ap. S. 91, 22 **739** πορεύοιτο Schol. **740** βέλεσιν Schol. **744** Ap. S. 91, 24 **745** ἄνθος Apion 242, 8 L. (LGM 320, 8); Su ι 415; βέλος Σ ι 89; μόνον EM 472, 43

---

723 ἄξων Schm. coll. gl. α 5648 **725** ἰόβας H: La. **726** incl. Schm., ‘gl. Byzant.’ La. | μθ H: Ald. **728** ἰόβορον H: accent. Mus. | παλιγκοτόν H: accent. Mus. **729** ἰοβρέτας· ἰοὺς τοὺς βροτοὺς H: La. **732** μελάνι H: accent. Mus. **733** ἰώνων H: Mus.; βελων K **736** ἰοδόκη Su **739** ἀπέλθοιτο H: tacite Schm. = K **740** ἴοισιν H: accent. Mus. **741** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | ἴοιτο H: spir. tacite Schm.; ‘medium soloecum’ La. **742** gl. 1191 cft. Alb., unde eum ἴωλα· τὰ voluisse cens. Schm. | ἰοείδη H: accent. Mus. **743** v. l. gl. 604 (Alb.) **744** ἰομόροι H: Mus. | θάνατος H: Mus. | οἱ περὶ τοὺς (sic) H **745** ἴον H; conf. verbi et subst. et adiect. agn. Alb. (ult. post Sop.); incl. ad οἰῶν ret. Schm.

Ap.S. **746** ἰονθάδος αἰγός· Ἀπίων (fr. 45 N.) τῆς ἰούσης θοῶς· ἢ ἰόνθους ἐχούσης, οἷον ἐκφύματα σκληρά (ξ 50). [ἢ σκώληξ]

Hom. **747** ἰοέντα· ⟨ἰὸν γεννῶντα⟩ (Ψ 850)

748 *Ἰόνιον· πέλαγος vg^{14}AS^{24}Br^{150}Σ. ὁ νῦν Ἀδρίας vg^{14}Br^{150}Σ.

Hom. **749** ἰόντα· παραγενόμενον S^{36}. ἐπανερχόμενον (Α 27)

D **750** ἰοπλόκαμος· μελανόθριξ

D **751** ἰοπλόκος, ἰόπεπλος· ἀπὸ τοῦ χρώματος (Alcae. fr. 384 V.)

752 †ἰόππα· μιξώδης

753 ἴορκες· τῶν δορκάδων ζῴων. ἔνιοι δὲ ἡλικίαν ἐλάφου

Hom. **754** ἰότητι· βουλήσει vg^{12}AS^{27}, θελήσει, αἰτίᾳ. ὀργῇ. χάριτι (Ε 874)

Greg.Naz. **755** ἰότητος· βουλήσεως (Greg. Naz. c. 2, 2, 7, 212 [37, 1567, 11 M.])

D **756** ἰοτόκος· ὁ κατασκευάζων ὀργήν. καὶ τὰ ἰοβόλα θηρία, καὶ ὁ τὴν οἰκείαν βουλὴν ἱστῶν

757 *ἰού· σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα vg^{6}AS^{28}Br^{151}Σ, ὡς τὸ φεῦ, καὶ τὸ παπαί

LXX **758** Ἰουβάλ· κύριον ὄνομα (Gen. 4, 21)

759 †ἴουκαι· πεπόρευται

760 ἰούγερον· ⟨…⟩

On. sacr. **761** Ἰούδας· ἐξομολόγησις θεοῦ

D **762** ἴουλοι· αἱ πρῶται τῶν ⟨γενείων⟩ ἐκφύσεις [vg^{15}Σ]. ἀπὸ τοῦ ἰέναι αὐτὰς οὔλας (λ 319). ἴουλοι δὲ καὶ οὖλοι αἱ ἐκ τῶν δραγμάτων συναγόμεναι δέσμαι. καὶ ⌊ζῷον πολύπουν (S^{29}), ὅπερ ἡμεῖς λέγομεν ὄνον. τινὲς δὲ καὶ τὸν ἐπὶ ταῖς ὑδρίαις γινόμενον ὄνον πολύποδα καὶ συστρεφόμενον ἴουλον καλοῦσιν

Hom. **763** *ἰούσης· πορευομένης (Α 482) AS^{30}(Σ)

D **764** Ἰοφῶσσα· ἡ Χαλκιόπη, ὥς φησι Φερεκύδης (FGrHist.3 F 25)

---

746 – ἐχούσης Ap. S. 91, 30; cf. Schol. **747** Schol. **748** Σ ι 90; cf. St. Byz. 333, 8 (ι 73); Schol. Ap. Rh. 4, 308a.b **749** Schol. | **754** βουλήσει Ap. S. 92, 1; Su ι 425; Schol. **757** – ἐπίρρημα Σ ι 93; Scholl. Ar. Nub. 1b. Plat. rep. 432c; Ioh. Alex. praec. ton. 54 (p.49, 19); Choerob. in Theodos. 1, 218, 40. 387, 33. 388, 18 **758** Basil. Caes. comm. in Esai. 5, 160 **760** Hero deff. 130, 1; Metrol. script. p. 183, 11 Hultsch **761** On. Colb. 203, 95 **762** cf. Schol. Ap. Rh. 1, 972a; – ἐκφύσεις cf. Σ ι 94; EM 472, 36; ἴουλοι – δέσμαι cf. Athen. 14, 618d; ζῷον πολύπουν E. Gen. 170 Mill. (EM 472, 26); τινὲς – Su ι 442 med. **763** cf. Σ ι 95 **764** Schol. Ap. Rh. 2, 1149

---

746 θοωση (accent. dub.) H: Mus. | incl. ad gl. 745 ret. Schm., ad gl. 762 La. **747** ἰονέντα H: Pears. 389. Alb. = Schol. | suppl. La. = Schol. **748** contin. H: nov. gl. Mus. | ἀνδριάς H K^{g}: Mus. = K^{Br}Σ | v. l.: gl. 1202 **749** παραγινόμενα ἐπανερχόμενα H: Bernard. = (Schol.) **751** ἰοπλόκος· ⟨…⟩; nov. gl. ἰόπεπλος Alb. **752** μυξώδης Voss. **753** διὰ ὀρκάδων H: Mus. **755** ἰοτήτυος H: HSt. **756** οἰκεῖαν H: accent. Mus.; τελευταίαν βουλήν ci. La. (‘qui consilium mortis consciscendae ponderat’); βοήν Erbse **759** ἰουκαὶ H: accent. Mus.; ἶκται Herw. 1895, 346 coll. gl. 503 (‘frustra’ La.) **760** *iugerum* agn. Salm. | ‘suppl. e. g. ⟨πλεθρα β′⟩’ La. **761** contin. H: nov. gl. Mus. **762** τῶν H: add. La.; τοῦ γενείου K | αὐτὰ H: Mus. | δεσμαί H: accent. Mus. | ἀπὸ ταῖς H: Mus. **764** χάλκιος H: Abresch, Misc. obs. 10, 1, 10

765 ἰοχέαιρα· τοξοφόρος. ἢ ἰοὺς χέουσα. ἢ ἰσχυρά. ἢ βέλεσι χαίρουσα (Ε 53) Hom.
766 Ἰοψαφος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον D
767 ἴπνασμα· κάπνη D
768 ἶπες· θηρίδια σκωληκοειδῆ, ἃ κατεσθίει τὰ κέρατα καὶ τὰ ξύλα (φ 395) Hom.
769 ἰπνῆ· †ἐφιππίς. Σικελοί D
770 ἴπνια· τὰ καθάρματα τοῦ ἰπνοῦ (Callim. fr. 295 Pf. = Hec. fr. 114 H.) D
771 ἰπναστά· γαστὴρ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 125 K.–A.) D
772 ἰπνοκοδόμαν· τὴν φρύκτριαν. Κρῆτες D
773 ἰπνοκήϊον· φρύγιον. οἱ δὲ τὴν ὑπόκαυσιν τοῦ ἰπνοῦ D
774 ἰπνός· *κάμινος. φοῦρνος. φανός vg[1]AS[2]Br[154]Σ. κλίβανος. μαγειρεῖον Br[252]. καὶ μέρος τι νεώς. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ (fr. 369 K.–A.) καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν D
775 ἶπος· τὸ ἐμπίπτον τοῖς μυσὶ ξύλον (Callim. fr. 177, 33 Pf.) D
776 ἱππαγρέτας· ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ἐπίλεκτων ὁπλιτῶν
777 ἱππάδα· τὰ τῶν ἱππέων τιμήματα. τινὲς δὲ στολὴν ἱππικήν. καὶ θυσίαν, ἣν τοῖς ἱππεῦσιν ἀπένειμαν. καὶ πύλαι Ἀθήνησιν Ἱππάδες ἐκαλοῦντο D?
778 ἱππάερον· τὸν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ἔρωτα. Ἀριστοφάνης (Nub. 74). ἢ ἵππερον
779 ἱππάκη· Σκυθικὸν βρῶμα ἐξ ἵππου γάλακτος (Aesch. fr. 198 R.?). οἱ δὲ ὀξύγαλα ἵππειον, ᾧ χρῶνται Σκύθαι. πίνεται δὲ καὶ ἐσθίεται πηγνύμενον, ὥς Θεόπομπος ἐν τρίτῳ αὐτοῦ λόγῳ (FGrHist. 115 F 45)· καὶ μάνδραν ἵππων παρὰ Λάκωσιν D

---

765 ἢ βέλ. χαίρ. Schol. **768** cf. Σ ι 96; Schol.; Ammon. 244; Choerob. 224, 31 (E. Gud. 287, 4. EM 481, 5. E. Sym.[V]); Prov. Bodl. 576 **770** Su ι 550 (cit. Callim.) **774** κάμινος lex. rhet. 266, 32; Scholl. Ar. Vesp.139a. Pac. 536d. Av. 436a; – φοῦρνος Erot. ι 4; Hdn. epim. 50; φανός Schol. Ar. Pac. 841a.b (Su ι 550); – φανός Σ ι 97; κλίβανος Eust. Il. 16, 42 (1, 27, 23 V.); Poll. 10, 110; κλίβανος (?) – νεώς Harp.[epit.] (Σ″ [Ph ι 166. Su ι 552]); μαγειρεῖον Schol. Ar. Plut.815; – νεώς EM 473, 25; Ἀριστ. – cf. Poll. 5, 91 **776** cf. Ph ι 155; Tim. lex. ι 10*; Ar. Byz. fr. 56 **777** – τιμήματα cf. Σ″ (Ph ι 160. Su ι 525) **778** Ph ι 167. cf. Schol. Ar. (Su ι 528); Psell. poem. 6, 353 **779** – Ael. Dion. ι 16; Ph ι 156; cf. Diosc. mat. med. 2, 71

---

765 ἔχουσα H: Flor. = Phav. **766** ἰσόψαφος Schm. **767** ἴπαμ. H (cmp. = α La. ut Ald.; ft. εν): La. | κάμν H (sscr. η La. ut Ald.; dub. et prob. non m.1): Heins. **768** σκληροειδῆ H: Guyet. Pears. 390 coll. EM 481, 3 **769** 'ex -εα contractum propter η pro α in voce Sicula' La. | expl. 'ft. επ-ιπνις' La. **770** κατατάγματα H: Sop. Heins. Salm. al. **771** ἰπνασία H: La., scl. farcimen (γαστήρ) fumo siccatum; ἰπνιστά ci. Kassel, coll. ord. et καπνιστά **772** ἰπνοδόμαν H: La.; ἰπνῖτιν κοδόμαν Kaibel | φρυγίαν H: Kaibel **773** ὑποκαῦσιν H: accent. Mus. | .πνου H: ι in ras. Mus. **774** ἴπνος H: accent. Mus. | κλίβανος ad ἰπνῖτις pert. (La.) | μαγειρίον H: Vales. Pears. 390 = K | νεός H: Mus. = EM; τῆς οἰκίας Harp. | κολάκω H: Mus, | τὸ κοπρόνα H: Mus. **775** ἰπὸς H: accent. Schm. = Arcad. 66, 18 **777** τοῖς ἵπποις H: Pears. 390 **778** 'forma vitiosa nata ex ἵππα[ε]ron' Schm.; 'l. corrupt. in fine emendatur' La. | v. l.: gl. 782 **779** μάνδρα Mus.

D **780** ἱππαλεκτρυών· τὸν μέγαν ἀλεκτρυόνα, ἢ τὸν γραφόμενον ἐν τοῖς Περσικοῖς περιστρώμασι. γράφονται δὲ οἷ⟨ον⟩ γρῦπες, ἔνιοι γῦπα (Aesch. fr. 134, 1 R.)

D **781** ἱππάριον· ὄρνεον ποιόν, παραπλήσιον χηναλώπεκι

782 †ἵππαρος· πάθος τι τῶν ὑπὸ τὸν ἴκτερον συμβαινόντων

Att. **783** Ἱππάρχειος Ἑρμῆς· Ἱππάρχειοι Ἑρμαῖ, ἃς ἀνέστησεν Ἵππαρχος στήλας ἐγγράψας εἰς αὐτὰς ἐλεγεῖα, ἐξ ὧν ἔμελλον βελτίους οἱ ἀναγινώσκοντες γίνεσθαι

D **784** ἵππαρχος· ὁ τῶν νέων ἐπιμελητὴς παρὰ Λάκωσιν

D **785** ἱππάρχου πίναξ· ἐπεὶ οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα τῶν ἀτακτούντων γράφοντες παρεσημειοῦντο

Att. **786** ἱππάς· παρὰ Ἀθηναίοις μερὶς τῆς πολιτείας διῃρημένης εἰς τέσσαρα, πεντακοσιομέδιμνον … · καὶ αἱ θυσίαι δὲ αἱ περὶ τῶν ἱππέων ἐπιτελούμενοι ἱππάδες ἐλέγοντο. καὶ ἡ εἰς τὴν θυσίαν λαμβανομένη βοῦς ἱππάς· καὶ τὸ τέλος, ὃ ἐτίθεσαν οἱ ταύτης τῆς τάξεως, ἱππάς ἐκαλεῖτο

D **787** ἱππαστὶ καθίζειν· ὅταν οἱ παῖδες ἐπὶ τῶν ὤμων περιβάδην καθέζονται

788 ἱππίαν· τὴν ⟨ἐξ⟩ ἵππων. ἔνιοι δὲ τὴν τόξων νευρὰν τὴν ἐξ ἱππείων τριχῶν

D **789** Ἵππιον· τὸ Ἄργος, ἀπὸ Ἵππης τῆς Δαναοῦ

D **790** ἵππιος δρόμος· τετραστάδιός τις

791 Ἵππιος Ποσειδών· φυσικῶς φασι. διὰ τὸ λέγειν ⟨τὸν⟩ ποιητήν· αἴθ' ἁλὸς ἵπποι ἀνδράσι γίγνονται (δ 708), ἢ κατὰ τὸν μῦθον, ὅτι ἵππους ἐγέννησε Ποσειδῶν, [*ἱππεῖς· ἔφιπποι vg[10]A[20], ἵπποι] Ἀρίωνα Σκύφιον Πήγασον

---

780 cf. Ph ι 157 **783** cf. Schol. Dem. 20, 112 (263) **784** Ar. Byz. fr. 56, ubi ἱππαγρέτας dicitur (cf. gl. 776) **785** cf. Zenob. vulg. 4, 42; Prov. Bodl. 506; Su ι 524 **786** cf. Harp. (Σ″? [Ph ι 161]). Schol. Ar. Equ. 627b (Su ι 537); lex. rhet. 267, 13 **788** cf. Ph ι 170 **790** cf. Ph ι 168; Poll. 3, 147 **791** cf. Schol. Pind. Pyth. 4, 246b; EM 473, 42

---

780 ἱππαλεκτρύων H: accent. Mus. | ἀλεκτρύωνα H: Voss. ad Catull. p.197 | οἱ H: Voss. | γύπα H: accent. Schm. **781** χαναλώπακι H: Mus. **782** 'v. l. gl. 778 e Schol. Ar. detorta' La. | ἵππαρος, ις sscr. sed del. H [ἵπαρος error Ald.] | πάρος H: Mus. | συμβαίνον sscr. των H: accent, Ald. **783** le. ἱππάρχειος H: Meurs. Pisistr. 86 = Phav. | ἑρμαὶ H: accent. Mus. **785** le. ἱππάρχου H: Schr. = testt. | ἔνιοι ἱππάρχαι H: Jun. = testt. | παρὰ Συρακουσίοις add. Prov. **786** ⟨ἱππέων, ζευγιτῶν, θητικῶν⟩ Heins., sim. Pears. 390; cf. testt. **788** ἱππεῖαν H: La.; ἱππείαν Mus. | τὴν ἵππον H: La. | ἱππέων H: Mus. **789** ἵππιον (? ἱππεῖον) H: La. | Εὐίππης Apollod. 2, 18 | δανάου H: accent. Mus. **790** ἵππειος H: La. **791** ἵππειος H: La. | τὸν add. Heins. Pears. 390. Heringa Obs. 120 | ποῦ τήντ᾽ H: Heins. Voss. Pears. Heringa | αἰθαλὸς H: Heins. Voss. Pears.; αἴθ᾽ ἐξ ἁλὸς Heringa | κατὰ τὸν μῦθον. ἢ H: Heins. Pears. | ἱππεῖς ἔφιπποι ἵπποι del. Mus. | σκυφὶ (accent., non cmp.) H: Schm.

792 ἵππερον· ἱππικῆς ἔρωτα (Ar. Nub. 74) D
793 †ἱππετοῦμαι· ἠγώνισμαι. Λάκωνες D
794 ἱππεύς· [φυγάς.] καὶ εἶδος κοροσκομίου. καὶ ὁ [ἐπὶ] ἱππικῆς ἐπιστήμων
795 'ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον'· οἱ γὰρ ἱππεῖς μετ' ὀλίγον ἐπορεύοντο καὶ σχολαίως μετὰ τῶν πεζῶν (Λ 52) Hom.
796 *ἱππέως· ἀναβάτου, ἐπιβάτου (Ierem. 4, 29 ..) vg[5]AS[19]Br[162] LXX
797 ἱππηλάτης· ἵππον ἐλαύνων. ἱππικός. φυγάς
798 ἱππικώτατος· εὔδρομος
799 *⟨ἱππήλατος⟩· πλατεῖα ὁδὸς καὶ λεία, εὐρύχωρος AS[23](vg[12]Br[158] [Σ]), καὶ ἡ μεμαλαγμένη (δ 607 ..) Hom.
800 ἱππημολγῶν· ἵππους ἐλαυνόντων, ἢ ἀμελγόντων· διὰ τὸ τροφῇ χρήσασθαι τῷ γάλακτι (Ν 5) Ap.S.
801 ἱππῆς· Ἱππεῦσιν· 'ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι' (Ar. Equ. 225)· σύστημα πολεμικῶν ἀνδρῶν χιλίων ἵππους τρεφόντων. [λέγονται καὶ μύρμηκες οὕτως.] Φιλόχορος δὲ ἐν τετάρτῳ (FGrHist. 328 F 39) εἴρηκε, πότε κατεστάθησαν χίλιοι. διάφορα γὰρ ἦν ἱππέων πλήθη κατὰ χρόνον Ἀθηναίοις D
802 Ἱππία· Ἀρσινόη, ἡ τοῦ Φιλαδέλφου γυνή D
803 ἱππίδιον· ἰχθὺς ποιός (Epicharm. fr.41, 3 K.–A.) D
804 ἱππικὴ βάσις (trag. ad. fr. 214 K.–S.)· ἡ νεύρα τοῦ τόξου, διὰ τὸ ἐξ ἱππείων γίνεσθαι νεύρων, οἱ δὲ θώμιγγα νευρῶν ἱππικὴν (trag. ad. fr. 215) καλοῦσιν D
805 ἱππικὸν τόρμον· ὁ καμπτήρ D
806 ἱππικὸν χλίδος· Ἴων Ἀγαμέμνονι (TrGF 19 F 3). ἀντὶ τοῦ χλίδημα, φόρημα. οἱ γὰρ ἐποχούμενοι τοῖς ἵπποις ἐχρῶντο κόσμου χάριν πλατυσή⟨μοις⟩ χιτῶσιν, ἃς καλασίριδας καὶ ξυστίδας τινὲς λέγουσιν D

---

795 – ἐπορεύοντο Schol. **797** – ἐλαύνων Ap. S. 92, 8 **799** – εὐρύχωρος cf. Σ ι 99 **800** Ap. S. 92, 19 (om. ἐλαυνόντων ἢ); ἵππους ἀμελγόντων Schol.; cf. Su ι 540 (Δ) **803** cf. Athen. 7, 304e (cit. Epicharm.)

---

793 ἵππευμα· ἀγώνισμα Mein. **794** φυγάς del. La., coll. gl. 797 | ἐπὶ del. Schm.; τῆς Hemsterh. **795** ἱππίκατο δ' ὀλίμετ' ἐκίανθον H: Mus. **796** ἱππέω H: Mus. = K; gen. ἵππεω def. Fick 1904, 94, cf. gl. φ 603 c. adn. **797** ἱππήλατος H: Alb.; ἱππηλάτα Schm. = Ap. S. | ἵππου H: Mus.; ἵππους Ap. S. | nov. gl. ἱππικός Alb.; 'φυγας ad ιπποτα' La. **798** contin. ἱππικώτατα H: em. Mus., nov. gl. Alb. **799** contin. H: nov. gl. Alb., qui le. suppl. = K | ὁδῶ H: Mus. = K[AS] **800** ἱππϊμόλγων H: Mus. **801** ἵππην (accent. non leg.) H: Mus. | ἱππεῦσιν nom. fab. esse agn. Schow 382 | εἰπεῖς H: Mus. | χιλίοι H: accent. Mus. | χειμὼν H: Mus. | φιλόχωρος H: Mus. **802** ἀρσενόη H: Mus. **803** ἰχθῦς H: accent. Alb. **804** τάσις Scal. Coni. ad Varr. 145 | νευρῶν[1]] τριχῶν Mus. | θεόμιγγα H: Mus. | πικὴν H: Mus. **805** καμπὴρ H: Mus. **806** χλῖδος H: accent. Schm. | ἰὼν H: accent. Mus. | ἱππείοις H: Mus. | πλατύσι H: Salm., prob. Leur. 1983, 150 coll. gl. κ 415; πλατέσι Mus. | αἷς H: Mus. | καλὰς ἔριδας H: Sop. Heins. Salm. al.; καλασηριδας ci. La., coll. Syll.[3] 736, 19

807 ἱππικόν· τὸ στάδιον

Hom. **808** ἱππιοχάρμης· ὁ ἐφ᾽ ἵπποις χαίρων, ἢ μαχόμενος· χάρμη γὰρ ἡ μετὰ χαρᾶς μάχη (Ω 257)

D **809** ἱππίσκος· ἐπίθεμα κεφαλῆς. ἢ γυναικεῖον κόσμιον

D **810** ἱππίτας· ἱπποφορβός

811 ἱπποβάτης· ἱππεύς

Hom. **812** ἱπποβότοιο· ἱππικοῦ (Β 287 . .)

Ap.S. **813** ἱππόβοτον· ἵππους βόσκειν δυνάμενον. μεγαλόβοτον. καὶ εὔγειον. τὸ γὰρ ἵππος ὄνομα ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται (Γ 75 . .)

Eur. **814** ἱπποβουκόλους· τοὺς ἵππους νέμοντας (Eur. Phoen. 28)

815 ἱππογνώμων· ἵππους διαγινώσκων ἐγκύους ἢ μή

D **816** Ἱπποδαμάντειος· οἶνος ποιὸς ἐν Κυζίκῳ

D **817** Ἱπποδάμεια· ἡ Βρισηΐς. καὶ Ἀφροδίτη

Hom. **818** ἱπποδάμοις· ἐφ᾽ ἵππων ⟨. . .⟩ (Η 361) A[14]

819 ἱππόδαμοι· ἔφιπποι. ἢ πωλοδαμασταί. ἢ ἵππους ἐλαύνοντες

D **820** Ἱπποδάμου νέμησις· τὸν Πειραιᾶ Ἱππόδαμος, Εὐρυφῶντος παῖς, ὁ καὶ μετεωρολόγος, διεῖλεν Ἀθηναίοις. οὗτος δὲ ἦν καὶ ὁ μετοικήσας εἰς Θουριακούς, Μιλήσιος ὤν

Hom. **821** ἱπποδασείης· ἱππείων λόφον ἐχούσης τριχῶν (Γ 369 . .)

822 vacat

D **823** Ἱπποδέτης· Ἡρακλῆς ὁ ἐν Ὀγχηστῷ τιμώμενος· οἱ δὲ ἐν Θήβαις

D **824** ἱπποδιώκτας· ἡνίοχος (Theocr. 14, 12)

D **825** ἱπποδρομία· ἀγὼν Ἀθήνησι Θησεῖ ἀγόμενος

826 †ἱπποζώνη· ἡ τοὺς ἵππους θηλάσασα ⟨. . .⟩

D **827** ἱππόθοος· ἱπποδιώκτης

D **828** ἱπποθόρος· ὄνος ἵππους βιβάζων (Anacr. PMG fr. 32 [377])

D **829** ἱπποθοίνην· τὴν μεγάλην εὐωχίαν

---

808 – μαχόμενος cf. Ap. S. 92, 9; Schol.; EM 473, 49; χάρμη – gl. χ 203 **813** Ap. S. 92, 11; cf. Σ ι 100 **818/819** cf. Σ ι 101 **820** Ph ι 174; Arist. Pol. 1267b22 **822** Σ ι 102; cf. Ap. S. 92, 10; Schol. P 295 **828** cf. Ph ι 177; Schol.[T] Ω 278

---

809 γυναικείου H: Mus. **810** ἱππόφορμος H: Mus. **812** ἱπποβάτοιο H: Pears. 391. Verw. **813** ὀνομαστὶ τοῦ H: Schm.; ἐπὶ τοῦ Ap. S. **816** ἱπποδαμάντιος H: tacite Schm. **817** ἱπποδάμια H: Mus., cf. Schol.[A] A 92b **818** ἱπποδάμνοις H: La. = K | ἐφ᾽ ἵππων H: lac. indic. La., e. g. ⟨ἐλαύνουσι⟩ **819** ἱπποδάμοι H: accent. Mus. | v. l.: gl. 857 **820** le. ἱπποδάμου H: Meurs. Pirae. 2 | πειραὶ (accent. dub.) H: Mus. | εὐρυβόοντος H, -κόοντος Ph: Heins. = Arist. | διῆλας H: Mus. | σατυρικοὺς H: Vales. ad Harp. 162, 3 **822** ἱππεῖον H: Alb. = Σ | τρίχας H: Alb. = Σ **823** ἱπποδίτης H: Alb. coll. Paus. perieg. 9, 26, 1 | ὀγχηίστω H: Mus. **824** ἡνιόχους H: Alb. e Theocr. **825** ἱπποδρομεῖ H: G. Dind. 4, 640B, cf. IG 2[2], 956, 12; ἱππόδρομος Mus. **826** ‘agitur de asinis equarum lacte nutritis, cf. Arist. h. an. 6, 577b18’ La. | lac. indic. Schm. **827** ἱππόθωος H: Mus. **828** ἱππόθορος H: accent. La. **829** ἱπποθορονημην (null. accent.?) H: Sop.

830 Ἱπποθοώντειον· τὸ τοῦ Ἱπποθόωντος ἡρῷιον. ἦν δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος D

831 †ἱππόκαμπτος· στρουθίον τι D

832 ἱπποκαμπάς· στήλην λίαν μεγάλην †ἱπποκελεκεμμαίνην. [οἱ δὲ ζῷον] D

833 ἱπποκέλευθος· ἵπποις κέλευθον ⟨ποιούμενος⟩. ἱππεύς. ἢ ὁ πολλὴν ὁδὸν πορευόμενος (Π 126 ..) Hom.

834 ἱπποκένταυρος· ἱππόμορφος ἀνθρώποις ⟨...⟩ D

835 Ἱπποκλείδης· οὕτω κακοσχόλως τὸ τῆς γυναικὸς μόριον Ἀριστοφάνης εἶπεν (fr. 721 K.–A.) D

836 ἱπποκόμων τρυφαλειῶν· ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἐχουσῶν (Μ 339) Ap.S.

837 *ἱπποκορυσταί· ἵππους ὁπλίζοντες AS[22], ἱππικοί (Β 1 ..) Hom.

838 *ἱπποκόρυστοι· ἐν ταῖς περικεφαλαίαις τρίχας ἵππων ἔχοντες A[16]

839 ἱπποκράτεια· τὸ τοῖς ἵπποις νικᾶν

840 Ἱπποκούριος· ⟨...⟩ ἥρωος D

841 ἱππολήμπτρα· τὰς τριχίνους σειρὰς Πάρθοι οὕτως καλοῦσιν D

842 ἱππολούστρας· ἔνθα τοὺς ἵππους ἀπένιζον D

843 ἱππομανές· τούτῳ χρῶνται πρὸς τὰ φίλτρα αἱ φαρμακίδες

844 ἱππόμαχοι· ἀπὸ τῆς κόρυθος, ἐπεὶ ἵππουρις ⟨...⟩ (Κ 431) Hom.

845 ἵππον· τὸ μόριον καὶ τὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός. καὶ τὸν μέγαν θαλάσσιον ἰχθύν D

846 ἱππόνομα· μισθὸς ἱππικός, καὶ τῶν ἡμιόνων D

847 ἱπποπόλων· τῶν ἡνιοχούντων, ἢ ἐφ᾽ ἵπποις πολουμένων, ἢ περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων, ἱππικῶν (Ν 4) Hom.

---

830 cf. Ph ι 178; Paus. perieg. 1, 38, 4. 39, 3 **833** cf. Schol. **834** cf. EM 474, 36 **835** cf. Ph ι 179 **836** Ap. S. 92, 17; Schol. **837** Ap. S. 92, 14; cf. Schol.; EM 474, 22 | **838** cf. Apion. fr. 46 N. **843** cf. Ph ι 181; φαρμακίδες cf. Arist. hist. an. 577a9; Schol. Theocr. 2. 48–49c **845** ἰχθύν Athen. 7, 304e **847** περὶ ἵππους ἀναστρ. cf. Schol. Luc. 103, 2

---

830 ἱπποθόοντος H: Thes. 4, 641B | ἡρώειον H: Mus. = Ph **831** ἱπποκάμπιον· στροβίλιόν τι Schm., cf. Poll. 5, 97 **832** ἱππόκαμπος Guyet; ἱπποκάμπα (Dor.) Mein. | ὕλην H: Mein. | ἵπποις κεκαμμένην Mein. | incl. ad ἱππόκαμπος (Diosc. mat. med. 2, 3, 1) La. **833** κελεύων H: La. = Schol.; add. La. | πολὴν H: Mus. **834** ἄνθρωπος Mus.; lac. indic. La., ⟨ομοιον του ημισυ του σωματος εχων⟩ **835** κακοσχόλη H: Mus. **836** ἐχούσης H: Alb. = Ap. S. **837** ἱπποκορίσται H: Mus. = K Ap. S. **838** ἱπποκόριστοι H: Mus. = K | post 838 in mg. addita est gl. 844, lectu difficilis, a nesc.qu. scr. **839** ἱπποκρατεία H: accent. La.; ἱπποκρατία tacite Schm. | cf. Croen., Mem. Herc. 32 **840** ἱπποκόριος H: Heringa Obs. 222 | ⟨ὁ Ποσειδῶν ἀπὸ⟩ suppl. La., coll.(post Heringa) Paus. perieg. 3, 14, 2 **841** ἱππολήμπρα H: La.; -λήμπτρας Mein. **844** lac. indic. La.; gl. del. Mus. **845** ἱππὸν H: accent. Mus. **847** ἱπποπώλων H: Pears. 391. Alb.

848 †ἱππόπορ· τόν τε ἵππον, καὶ τὸν τετράχαλκον. καὶ τῆς †ὄρνης τὸ στῆθος. Λάκωνες

849 †ἱππόπορι· κοιλάς. αὐλή. δῶμα

850 ἱπποσόον· ἱππάστρα. ⟨μάστιξ⟩

851 ἵππος Λειμώνης· ὄλεθρος [μάστιξ]

852 ἱπποσύνα· τὸ ἱππεύειν (Eur. Or. 1392)

853 ἱπποσύνῃσι· ταῖς ἱππικαῖς ἐμπειρίαις

854 ἱππότα· ἱππότης, ἱππικός. οἱ δὲ νεώτεροι φυγάς, οὐκ εὖ. κάλλιον γὰρ ἐπιστήμων ἱππικῆς, *ἱππικώτατος v^{3}A^{15}(g^{4}). ἄλλοι ἱππηλάτης (Β 336)

Hom. **855** Ἱπποτάδης· Ἱππότου υἱός (κ 2)

856 ἱπποτακτικά· ἵππων τάξεις μισθοφόρων

857 †ἱππουδάμος· ἵππους δαμάζων

858 Ἱππουκρήνης· ἱπποκρήνης τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι, ἥτις ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ Πήγασου ἵππου, ὃς διψήσας ἔκρουσε τὴν γῆν τῇ ὁπλῇ· ἡ δὲ τὴν πηγὴν ἀνῆκεν. Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ (6)

859 *ἱππότης· ἱππεύς vg^{7}AS^{18}Br^{161}Σ

860 ἰποῦμεν· πιέζομεν (Cratin. fr. 91)

Att. **861** ἰπούμενος· *πιεζόμενος (Ar. Equ. 924) AS$^{\text{ιπο}1}$Σ. καὶ ⟨ἶπος⟩ τὸ ἐμπίπτον ξύλον τοῖς μυσίν

862 ἵππουριν· ἱππείαις θριξὶ κεκοσμηνένη, ἢ τὸν λόφον ἔχουσα περικεφαλαία τοιαύτῃ κατεσκευασμένον (Γ 337). καὶ πόας εἶδος

863 ἵππου τροχός· τοῖς γεγηρακόσιν ἵπποις ἐχάραττον ἐπὶ τὴν γνάθον σημεῖον, τροχοῦ σχῆμα ἔχον. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τρυσίππιον

864 *ἱπποφορβός· ἱπποτρόφος vg^{1}A^{13}Br^{157}Σ

865 ἱπποφόρβιον· καπίστριον. ἢ ἰαγέλη ἵππων (Hdt. 4, 110, 2) Br^{156}

---

851 cf. Aeschin. 1, 182 c. Schol. (365); Callim. fr. 94–95 Pf. c. Dieg. **852** cf. Schol. Eur. **854** cf. Ap. S. 92, 4; – φυγάς Schol.; EM 474, 6 **859** Σ ι 103 **860** Poll. 7, 41 **861** Σ ι 104; Poll. 7, 41 | **862** cf. Σ ι 105; Schol.; E. Gen. 171 Mill. (EM 473, 54) **863** cf. Ael. Dion. ι 17; Ph ι 185 **864** Σ ι 106; Ar. Byz. fr. 130

---

848 ἱππόπ⟨ορ⟩ορ Nenci 1983, 450–2; cf. PCG 1, 320 | τὸ{ν} τετρ. LSJ Suppl. 141 | 'moneta est ιπποφορος' La. | ⟨π⟩όρνης τὸ σχῆμα Mein. post Pears. 391 **849** ἱππόπορις Mus.; ἰππόπορνο⟨ς⟩ Nenci 1983, 452 **850** ἱππόγοον H: Voss.; βοοσσόος, κυνοσσόος, al. cft. Conom. 1969, 207 | ἱππάστρα H: Voss.; 'expl. non intellegitur' La., mire | incl. v. ad gl. 851 **851** le. ἵππος H: La. | λιμ( )ός H, λιμένος Ald.: La. coll. Schol. Aeschin. 1, 182 (365). Callim. fr. 94/95 Pf. | incl. ad gl. 850 trsp. Perg. **853** ἱπποσίνησι H: Mus. **854** ἱππικώτατον H K^{g}: Mus. = K^{vA} | φυγάς cf. Lehrs, Arist. 105 **856** ἱπποτατικὰ H: Mus. **857** v. l. gl.819 (Mus.) **858** ἱππουκρήνης, ἱπποκρηνης H; ἱππουκρήνης om. Ald. | πησάσαρ H (accent. dub., errat La.): Mus. **860** ἱπποῦμεν H: Sop. Pears. 391 = Poll. **861** ἱππούμενος H K^{S}Σ: Sop. Heins. Pears. 391 = K^{A} Poll. | ἢ τὸ H: La. | ἐμπίπτον H: accent. La. **862** ἵππουρις Mus. | κεκοσμημένην H: Mus. | κατεσκευασμένη H: La. **863** τρισίππιον H: Pears. 391. Jungerm. et Kühn, Poll. p.825 **864** ἱπποφόρβος H: accent. Mus.

866 ἱπποχαίτην· ἐξ ἱππείων τριχῶν
867 ἵπτα· ὁ δρυοκόλαψ ἐθνικῶς. καὶ Ἥρα
868 *ἵπταται· πέταται (Greg. Naz. c. 1, 2, 32, 6 [37, 916,7 M.]) g[ιππ8] S[ιππ32Σ] Greg.Naz.
869 ἱπύα· σιπύα
870 ἵπφαρμος· ἀρχή τις
871 *ἱρά· θύματα vgAS[1]. [συνέδρια. τιμαί S[1]] θυσίαι (vgA[1]). [θαύματα] (α 66)
872 ἵρανες· οἱ εἴρενες. οἱ ἄρχοντες ἡλικιώταις. Λάκωνες
873 ἱράων· ἐκκλησιῶν. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐταῖς εἰρεῖν, ὅ ἐστι λέγειν (Σ 531) Hom.
874 ἵρερον· δουλείαν. οἱ δὲ εἴρερον, διὰ τὸ κωλύεσθαι τοὺς δούλους λέγειν (θ 529) Ap.S.
875 ἵρες· λόγοι
876 ἵρεσσιν ἐοικότες· ⟨οὐ⟩ τῷ χρώματι, ἀλλὰ [οὐ] τῷ σχήματι. ὅλοι γάρ εἰσι συνεστραμμένοι (Λ 27) Ap.S.
877 ἱρεύει· μαγειρεύει. [λέγει]
878 ἱρεύς· ἱερεύς (Ε 10) Hom.
879 ἱρεῖν· λέγειν. καὶ ἔρις δὲ ἀπὸ τούτου
880 *ἵρεται· εἰσείρεται. συνάπτεται AS[1]
881 ἵρη· [ἵρα] ἐρώτησις
882 ἵρηκος· ἱέρακος (Φ 494) Hom.
883 *ἵρηξ· ἱέραξ (Ν 62) vg[1]AS[4]Br[165] Hom.
884 *ἱρητῆρα· ἱερέα, θύτην AS[5]
885 ἱρικάν· ἵππος οἰνωπὸς χρώματι D
886 †ἱρίνες· μελλέφηβοι
887 ἵριον· τράγος. κριός D

---

868 Σ ι 107 **873** Ap. S. 92, 22; Schol.; cf. E. Gen. 171 Mill. (EM 475, 11); ἐκκλησιῶν Su ι 592 **874** – εἴρερον Ap. S. 92, 24 **876** Ap. S. 92, 29 **878** Schol. **882** Schol. **883** Schol.

---

866 ἱππιοχαίτην (Z 469) Mus. | τρίχων H: accent. Mus. **867** ἵππα H: Voss. Pears. 391; cf. Kern, RE s. v.; ἴττα Schm. | δρυμοκόλαψ H: Salm. Pears. | ἑνικῶς H: Schm. | Ἥρα ad ἱππία Schm. coll. Paus. perieg. 5, 15, 5 **868** ἱππᾶται H: Mus. = K **869** Cyprium (Schm.) | σίπυα H: accent. Mus. **870** ἱπφαρμοστάρ (Lacon. pro ἱππαρμοστής) Schm., 'ft. recte, sed assimilatio analogia caret' La.; = ἄμφιππος (Arr. Tact. 2, 3. al.) Pugliese Carratelli, Par. d. Pass. 47, 1992, 127(sed obstat expl.) **871** συνέδρια ad (ε)ἶραι ret. Alb., τιμαί ad γέρα Schm. | θαύματα corrupt. e θύματα agn. Alb. **872** οἱ εἴρωνες H: Meurs. Misc. Lacon. 104 | ἡλικιῶται H: Meurs. | διώκοντες H: Ahr. Dial. 2, 116; cf. Be. 2, 370 | v. l.: gl. 886 **873** ἐκκλησιάων (λ in ras., ? Mus.) H: Schm. = Schol. **874** ἱερόν H: Alb. = Ap. S. | ἴρεργον H: Alb. **875** ἶραι Lob. Paral. 76 (Avyer. 1978, 307. 333); ἴραις· λόγοις Mein. | gl. incl. Schm. **876** le. ἴρ. H: Voss. | ἴρεσιν H: Mus. = Ap. S. | τῶ … ἀλλ᾿οὒ τῶ H: Alb. = Ap. S. **879** cf. gll. 873. 879 **880** εἰσιέρεται H, εἰσίρεται K: Schow 384; ἢ εἴρεται Mus. **881** ἴρη H: spir. Mus. | incl. La. | gl. ε 1027 cft. Schulze QE 101 **884** ἰρήτερα H: La. = K **886** v. l. gl. 872 La. | μελέφηβοι H: Sorb. Verw. **887** 'ιρκος = *hircus*?' La.

Hom.+K, D **888** Ἶρις· ἡ θεῶν ἄγγελος (Γ 121 . .). καὶ *ἡ ἐν οὐρανῷ ζώνη S^{7}[g^{2}Br^{168}]. καὶ ἡ ἔρις. καὶ φήμη. καὶ ποπάνου τι εἶδος. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁ περὶ τὴν κόρην κύκλος. καὶ τῶν λίθων τις κρυσταλλώδης. καὶ ἀρωματική τις πόα

Hom. **889** ἴρισι· ταῖς ἴρισι ταῖς φαινομέναις ἐν τῷ οὐρανῷ (Λ 27) [A^{4}]

890 †ἰρίσειν· ἐκωλύοντο

891 †ἱρμός· ἀκολουθία

N.T. **892** ἱρμοσάμην· ἐνυμφευσάμην (2.Ep. Cor. 11, 2)

Hom. **893** Ἶρος· ἀπαγγέλλων. ⌊πτωχός vg^{1}Br^{167}Σ, πένης vg^{1}AS^{3}Br^{167}, γυμνός, ⌊μηδὲν ἔχων (σ 6) S^{3}

Hom. **894** Ἶρος ἄϊρος· ὁ ἀτυχὴς Ἶρος (σ 73)

Hom. **895** Ἶρος ἀλήτης· Ἶρος πένης, ἐκ πλάνης τρεφόμενος (σ 25)

Hom. **896** ἰρῶ· ἐρῶ. λέγω (β 162)

D **897** †ἰρωσινοῖς· ᾄδοις παισίν

898 *ἱρῶν· εὐχῶν AS^{2}

LXX **899** *ἰρωνεία· ὑπόκρισις (2. Macc. 13, 3) S^{3}

D **900** ἰρωστί· θεοπρεπῶς (Anacr. PMG fr. 133 [476])

Hom. **901** *ἴς· ἰσχύς AS^{2}, δύναμις (Λ 668). νεῦρα g^{1}AS^{2}Σ. βία (σ 3 . .)

Hom. **902** ἰς ἅλα· ἐς θάλασσαν (Α 314) [οἱ δὲ ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα]

903 ἰσάζων· ἴσον ποιῶν. ὁμοιούμενος (Nonn. Dion. 4, 231)

904 ἰσαία· μερίς. ⟨οἱ δὲ ἀγαθὴ καὶ ἴση μοῖρα⟩

LXX **905** *Ἰσακίῳ· ἀνδρείῳ (4. Macc. 7, 14) g^{2}AS^{6}Br^{170}Σ

Att. **906** ἴσαι ψῆφοι· ἀπολύονται οἱ διωκόμενοι ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἴσων γενομένων ψήφων (Aeschin. 3, 252)

D **907** ἴσαμί· ἐπίσταμαι. Συρακούσιοι (Epicharm. fr. 280, 1 K.–A.)

908 †ἰσάμμορος· δύσμορος (β 351?)

---

888 – ἄγγελος Su ι 599 (Δ); Schol.; E. Gen. 171 Mill. (EM 475, 37); ποπάνου – EM 475, 34 **889** Schol. **893** πτωχός Σ ι 109; Hdn. epim. 51 **901** ἰσχύς Ap. S. 92, 32; gl. κ. πολεις 137, 4; δύναμις Schol. Λ; Theogn. can. 629 (p.105, 13 C.); Choerob. in Theod. 1, 191, 8; δύναμις νεῦρα Σ ι 110; Apion 242, 12 L. (LGM 320, 12); Eust. 877, 11; νεῦρα cf. E. Parv. ι 10 (E. Gud. 282, 16) **902** cf. Schol. **904** Ph ι 195 | **905** Σ ι 111 **906** cf. Arist. Ath. Pol. 69, 1; lex. Cant. 18, 11 (LGM 78, 11); Σ″ (Ph ι 198. Su ι 623); Prov. Bodl. 532; Poll. 8, 15 **907** E. Gen. α 277 (EM 43, 12) (cit. Theocr. 5, 119)

---

888 ἴρις H: accent. Mus. | θεὸς H: Pears. 392 = E. Gen. **890** ἰρύσειν Mus.; εἴρυσθεν Headl. 1910, 4 coll. gl. ε 1066 ('recte' La.) **891** v. l. gl. ε 1043 (Pears. 392. Alb.) **893** ἀπαγγέλω (sic) H: Guyet. Palm. (ὁ ἀπ. Heins.) **895** le. ἶρος H: Pears. 392. Alb. | ἀλιτόβρος H:Alb.; ἀλείτης ἴρος Mus. **896** ἴρω Heins. **897** ἰρωσινοῖς, ιν in ras. u.v. H; ειρεσιωνοιης (vel -νοις) La., scl. ειρεσιωνην cantes | πεσίν, αι sscr. H **900** ἰρῶς τι H: Voss. **902** ἴσα, ἅλες· θάλασσα H: Alb. | incl. ad gl. 904 trsp. Schm. **903** ὀχούμενος H: Mein. **904** cf. Syll.^{3} 57, 10. Wil. SBBerl. 1904, 623 | incl. e gl. 902 **905** σακίω H (nil rubr.): Mus. = K **906** ἶσαι H: accent. Schm. **908** κάμμορος agn. Schm. coll. gl. κ 976

909 ἴσαν· ἐπορεύοντο (Γ 8). ᾔδεσαν (δ 772) Hom.
910 ἰσάναν, ἰσάνιον· ῥητίνην D
911 *ἴσασιν· οἴδασι (Act. 26, 4), γινώσκουσι (Z 151) vg^{1}AS^{5}Br^{169}. [πορεύονται] N.T.+Hom.
912 *ἴσατο· ὡμοιώθη (B 791) AS^7 Hom.
913 ἰσατέον· γνωστέον. ἰστέον D
914 ἴση· μοῖρα. ἢ τῆς αὐτῆς. ὁμοία
915 *ἰσηγορεῖ· ἐφ᾽ ἴσης λέγει g^{1}AS^{2}Σ, ⟨καὶ⟩ g^1 ὁμοτίμως g^{1}AS^2· ἰσολογεῖ vg^{1}S^{2}Br^{172}Σ
916 ἰσῆι· ἰσοῖ, ἰσάζει D
917 *ἰσηγορία· ἰσολογία (Aeschin. 1, 173) AS^3 Att.
918 ἴση μοῖρα· ἀγαθὴ μερίς (I 338). [καὶ κύριον ὄνομα, ἡ τοῦ Ἡλίου γυνή] Hom.
919 †ἰσήμορτεν· ἀπέθανεν
920 *ἴσθι· γίνωσκε v^{2}g^{3}AS^{10}Br^{175}Σ, γνῶθι v^{2}g^3, ἐπίστασο (β 356) g^3 Hom.
921 *ἴσθι· [γινώσκων v^2] ἔσο v^{2}g^{3}A^{10}S^{11}. γίνωσκε (Sir. 4, 30) LXX
922 ἰσθλῆ· αἰγεία μηλωτή. δέρις D
923 ἰσθμιάσαι· παροιμία ἐπὶ κακοῦ βίου. ἐπίνοσος γὰρ ὁ καιρός, ἐν ᾧ τὰ Ἴσθμια ἄγεται Prov.
924 ἴσθμα· ἆσθμα [καὶ κόσμιον περὶ τράχηλον] D
925 ἰσθμαίνοντα· ἀγωνιῶντα, πνευστιῶντα D
926 ἰσθμαίνων· ἀσθμαίνων. φροντίζων, ἀνιώμενος D
927 *ἴσθμια· περιτραχήλια (σ 300) vg^{6}A^{12}Σ Hom.
928 *Ἴσθμια καὶ Πύθια· πανηγύρεων ὀνόματα AS^{13}

---

909 Σ ι 112; Ap. S. 93, 10; Apion 242, 13 L. (LGM 320, 13); Schol.; epim. Hom. AO 1, 217, 22 (E. Gud. 282, 21 E. Parv. ι 24) **911** οἴδασι gl. NT; γινώσκουσι Ap. S. 92, 33; Su ι 611; Schol.; lex. Greg. carm. (alph.) ι 50 **912** Schol. **915** Σ ι 113 **917** Schol. Aeschin. (349b) **920** γίνωσκε Σ ι 114; Ar. Byz. fr. 22B; Choerob. in Theod. 2, 362, 24 (E. Gen. 172 Mill. [EM 476, 23. E. Gud. 282, 28. 32]); Ammon. 249 **921** ἔσο gl. Sir. **923** cf. Su ι 638 ἰσθμιάζειν | cf. L. Cohn, Zu d. Paroemiogr. 78, 56 **927** Σ ι 115; E. Gud. 282, 39; cf. Schol.; Poll. 5, 98

---

910 ῥειτήνην H: Mus. **911** πορεύονται ad ἴασιν ret. Schm. **912** εἴσατο Cob. | ὁμοιώθη H: Alb. = K **913** ἰσ.(.)έ^{ον} H, ἰστέον et ἰσγέον Mus.: Lat. dub. **914** le. ἴση μοίρα H: Schr. | τῆι αὐτῆι H: Mus. **915** add. La. = K | ομοιοτιμως K^A | ἰσολεγεῖ (sic accent.; ? εἰσο-) H: Alb. = KΣ **916** le. ἰσεῖ H: Voss.; cf. Schulze QE 89, 1 (qui de lect. cod. deceptus est) **918** incl. alien. esse agn. Voss., ‘quo pertineant, incertum’ La. **919** v. l. gl. ε 2399 (Alb.); ἴση ᾽μορτεν Hemsterh. **920** v. l.: gl. 930 **921** incl. del. Nauck, Ar. Byz. p.217 **922** ἰσθλὴ H: accent. La. | ἀμιρίς H: La.; νεβρίς Schm. **923** ἰσθμίασι H: accent. Mus., em. Heringa Obs. 223 | ἴσθμα H: Mus. = Prov. **924** incl. Schm., ad ἴσθμια ret. La. | περιτραχήλιον Pears. 392, ad gl. 927 **926** v. l.: gl. 395 **928** ἰσθμία καὶ πυθία H: accent. Mus.

929 ἴσθμιον· περιτραχήλιον κόσμημα. *περιστόμιον AS[14]. καὶ γῆ στενὴ μεταξὺ δύο θαλασσῶν· ὅθεν λέγονται τὰ τοῦ ἀνθρώπου παρίσθμια μεταξὺ ὄντα κεφαλῆς καὶ κοιλίας, αὐχήν τε καὶ τράχηλος. [καὶ στενὸν χωρίον μεταξὺ δύο θαλασσῶν]

930 †ἴσι· γνῶσιν

931 *†ἰσιγέον· πορευτέον (A[1])

Hom. **932** ἴσκε· ἤκαζε. ὡμοίου (τ 203)

D **933** Ἰσινδίη· Καρίνη

934 ἴσιον· ἴσον. ἄμεινον. μεριστόν

D **935** Ἶσις· ἔνιοι ὀμνύντες τὴν Ἶσιν ἐξ ἑτοίμου ἐνόσουν. ὅθεν Ὠφελίων (fr. 6 K.–A.) ⟨διὰ⟩ τὸ συνεχὲς τῶν νόσων ἐχρήσατο τῇ λέξει

D **936** ἰσκάνδιον· σαλπίγγιον

D **937** ἰσκανδοτόν· σαλπιγγωτόν

938 *ἰσκιερῷ τόπῳ· σκιὰν ἔχοντι g[ισχ16]AS[1]

D **939** ἴσκλαι· κίχλαι. [καὶ αἱ αἴγειαι μηλωταί]

940 *†ισκός· κλέπτης g[ισο7]Br[192]

Hom. **941** *ἴσκω· εἰκάζω, ὁμοιῶ (Γ 197) g[ισο4]AS[2]Br[180]

942 ἶσμα· ἵδρυμα Br[239], κτίσμα

943 ἰσμαίνει· ἀναψύχει. ὄζει. ἀποψύχει

Hom. **944** Ἴσμαρος· πόλις Θρᾴκης, ἡ νῦν ⌊Μαρώνεια (ι 40) Br[223]

945 ἴσμασιν· ἀναψύξασιν

D **946** ἰσμέρα· τὸ εἰς τοὺς καθαρμούς ⟨…⟩

D **947** ἰσμή· πρόφασις. σύνεσις, φρόνησις

948 †ἰσμῆναι· θῆκαι. ἀκόλουθοι

---

929 – κόσμημα cf. Ap. S. 92, 34; E. Gen. 172 Mill. (EM 477, 31); περιτρ. et περιστ. cf. Σ ι 115; καὶ – θαλασσῶν lex. rhet. 263, 19 **932** Ap. S. 92, 35; EM 476, 40; Schol. **936/937** Theogn. can. 87 (p. 14, 23 C.) **940** Zonar. 1122 **941** cf. Schol.; εἰκάζω cf. Su ι 642 (Δ) **942** Su ι 643 (Δ); E. Gen. 172 Mill. (EM 477, 3); Schol. Lycophr. 731c; Theogn. can. 87 (p.14, 24 C.) | **944** Su ι 645 (Δ); – Θρᾴκης E. Gen. 172 Mill. (EM 477, 1); Theogn. can. 87 (p.14, 24 C.); St. Byz. 338, 18 (ι 103) **946** Theogn. can. 87 (p.14, 24 C.) **947** Theogn. can. 87 (p.14, 23 C.) **948** Theogn. can. 87 (p.14, 25 C.)?

---

929 ἰσθμίον H: accent. tacite Alb. | γῆς γένη H: Mein. = lex. rhet.; γῆς στενὰ Mus. | repet. not. Alb., incl. tacite Schm. **930** v. l. gl. 920 (Mus.) | οἴησιν Baun. 1914–16, 193 **931** ισιγειον K; ἰτητέον Mus.; 'h. e. ιτεον [gl. 1086]' La. **932** ἰσίκε H: Mus. | εἴκαζε H: Schm. | ὁμοιοῦ H: Bos. Obs. 165 = Schol. **933** καθίνη H: La. coll. St. Byz. 338, 14 (ι 101). L. Robert, Villes d' Asie Mineure 56, 4 **934** ισαιον La. | ἶσον H: accent. Schm. **935** ἰσις (accent. non vis.) H, Ἴσις Ald.: accent. Schm. | ἴσ.ν H: ι Mus., accent. Schm. | ὠφελίμων H: Mein. FCG 3, 381 | τὸ συνεχὸς H: add. et corr. Mus. **936/937** una gl. ἰσκάνδιον· σαλπιγγωτόν Theogn., 'ft. recte' La. **938** ἴσκε ἐφ' ὧ εἰς H, ισκιεφω K, ἴσκεν ἔφη εἰς Mus.: La. ('ι protheticum vulgare') | τόπον H: La. = K[g]; τύπω K[AS] | οἰκίαν H K[AS]: La. = K[g]; σκιὰς Perg. | ἔχοντα Mus. **939** v. l. gl. 1149 La. | incl. La., e gl. 922; αἴγιαι H: Mus. **942** ἴσμα H K[Br]: accent. tacite Schm. **943** gl. 925 cft. La. **945** gl. 924 cft. La. **946** τὰ H: La. = Theogn. | lac. tacite Schm. **948** θῆκαι ad σμῆναι Alb. (coll. gl. σ 1239), 'idem sequentium turba, sed ισπιλαι ακολ. Theogn. (ad *sequor*?)' La.

949 Ἰσμήνιος· ὁ Ἀπόλλων
950 *Ἰσμηνός· ποταμός ⟨Θηβῶν⟩ (Eur. Phoen. 347) AS^{1} Eur.
951 ἰσόβοιον· ἄνθος ὅμοιον μήκωνι D
952 ἰσοβόλων· ἰσοστασίων. ἔνιοι δὲ διπλῶν D
953 ἰσοδαίτης· ὑπ' ἐνίων ὁ Πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός D
954 *ἰσοδίαιτος· ὁ ⟨τοῦ⟩ αὐτοῦ ⟨βίου⟩ κοινωνός (Thuc. 1, 6, 4) AS^{37} Att.
955 *ἰσόζυγιον· ἴσον ζυγῷ, ἀντίσηκον AS^{38}
956 ἰσόθεος· ψυχὴ ἀθάνατος
957 ἰς ὅ κε· ἕως ἄν (B 332 ..) Hom.
958 *ἰσοκλέα καὶ ἰσοκλῆ· ἰσόδοξον A^{35}(v^{18}g^{19}Br^{185}Σ)
959 *ἴσομαι· γνώσομαι (Θ 532) v^{2}A^{24}Br^{177} Hom.
960 ἰσόκτιτον· ἴσον κατεσκευασμένον
961 ἰσομάτωρ· ὁ τῇ μητρὶ ἴσος. Κρῆτες D
962 *ἰσομοιρεῖ· [ἰσάζοιτο AS^{34}(Br^{122}), μερίζοιτο ἢ] ⸤ἰσότητα ἔχει καὶ AS^{34} ἐξ ἴσου μερίζεται (Thuc. 6, 16, 4) AS^{34}(g^{13}) Att.
963 ἰσομοιροίη· ἰσάζοιτο ⟨μερίζοιτο⟩
964 ἰσομόρῳ· ἰσομοίρῳ
965 †ἰσομυθοῦντες· ἀκριβολογοῦντες
966 ῑ̓σον· ὅμοιον. καλόν
967 ῑ̓σον ἐμοὶ φάσθαι· ἴσον ἐμοὶ εἰπεῖν (A 187) Hom.
968 ῑ̓σον ἔχω γέρας· ἴσην τιμὴν ἔχω (A 163) Hom.
969 *ἰσωνία· ἰσοτίμημα (Ar. Pac. 1227) (g^{ισο21}A^{2}Σ) Att.
970 ἰσόνομον· ἰσομερές (Thuc. 3, 62, 3)
971 ἴσονται· ἱδρύσονται. πορεύσονται
972 ἴσοξ· ἰχθὺς ποιὸς κητώδης D
973 ἰσοπαλεῖς· ἐς ἴσον ἐμμένοντας, ἴσους (Thuc. 2, 39, 1) Att.

949/950 St. Byz. 338, 23 (ι 104); Schol. Eur. Phoen. 101 **952** Ph ι 214 | **953** lex. rhet. 267, 3? **957** Schol. **958** cf. Σ ι 118 **959** Schol. **960** cf. Ph ι 216 **966** Apion 242, 14 L. (LGM 320, 14) | **969** cf. Σ ι 142; Schol. Ar. c **972** Theogn. can. 215 (p.40, 12 C.)

---

950 ἰσμῆνος H: accent. HSt. Ind. = testt. | add. La. = K **953** ἰσοδέτης H: Meurs. Att. lect. 1 fin. = test. | πλουτῶν H: accent. Mus. **954** bis add. La. = K **955** ἰσόζυγον Hammond ad Ep. Phil. 2, 20 | ἶσον H: accent. Schm.; ισῳ K | ἀντίσι(?)κον H: Mus.; αντισηκωμα K **957** ἰσόκεν H: La. **958** ἰσόκελον H: Salm. = K | καὶ ἰσοκλῆ om. K, 'ft. emendatio le. corrupt.' La. **959** εἴσομαι Mus. **960** ἶσον H: accent. Schm. **961** ὁ δήμητρι H: Ruhnk. in Alb. Auct. | ἶσος H: accent. Schm. **962** ἰσομοιροῖ H: La. = K | incl. La., cf. gl. 963 | μερίζεται καὶ ἰσότητα ἐξ ἴσου ἔχει H: Cunn. = K [de lect. K^{AS} errat La.] **963** ἰσομοιροί⟦.⟧ H: Mus. | incl. ex gl 962 **965** v. l. gl. 1068 (Ruhnk. in Alb. Auct.) **966** ἴσον H: accent. Mus. **967** φᾶσθαι H: accent. Alb. **969** ἰσονία H: Abresch Misc. obs. 10, 1, 10 = K testt. **971** 'confudit εισονται et soloecam forman verbi ιζω' La. (post Alb. qui cft. gl. ε 1172) | δρύσονται H: Mus. **972** ἰχθῦς H: accent. Alb. | κοιτώδης H: Sop. Salm. **973** ἰσόπαλις H: Mus. | ἶσον H: accent. Schm.

974 *ἰσοπαλῆ· ἴσα ἐν κλήρῳ· πάλος ⟨γὰρ ὁ κλῆρος⟩(Cyr. de ador. 68, 165, 24) v^{8}AS^{26}Br^{179}Σ(g^{9})

975 ἰσόπαλοι· ἴσοι

Hom. 976 ἰσόπεδον· *ἴσον τῇ γῇ vg^{20}AS^{39}Br^{186}, ὁμαλὸν ἔδαφος, ἰσόχωρον (N 142)

977 ἰσοπέλεθρον· μέγα. ἰσόμηκες

D 978 ἰσόπτεροι· ἰσότιμοι

979 *ἰσόρροπον· ἰσοβαρές g^{1}Σ, ἴσον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ ῥεπόντων ζυγῶν AS^{23}. καὶ ἰσόσταθμον S^{23}, ἢ ὅμοιον

980 *ἰσοσθενές· ἰσοδύναμον A^{27}Br^{181}(vg^{11}AS^{32}Σ)

981 †ἰσόσμασις· συνωμοσία

D 982 ἰσόσταθμος· ἴσος σταθμῷ

983 *ἰσοστάσιον· ἴσον τῷ σταθμῷ vg^{16}AS^{30}Br^{184}

D 984 ἰσοστάσιον μύρον· ἡ στακτή, σμύρνα

D 985 ἰσοστάσιος· ἴσος χρυσῷ κατὰ ὁλκήν, τίμιος

Greg.Naz. 986 ἰσοτάλαντον· ἰσόζυγον (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 216 [37, 1244, 7 M.])

987 ἰσοτέλεια· ⟨...⟩

Att. 988 *ἰσοτελεῖς· μέτοικοι (AS^{28}) ἴσα τοῖς ἀστοῖς τέλη δίδοντες vg^{12}A^{28} Br^{182}Σ

D 989 ἰσοτελής· ὁ ἐξελεύθερος, καὶ ⟨ὁ⟩ μετέχων τῶν νόμων, μετοίκιον δὲ οὐ φέρων

990 ἰσότης· φιλότης, διὰ τὸ ἰσότητι τὴν φιλίαν ἕπεσθαι (Eur. Phoen. 536 sqq.)

991 *ἰσουργά· ἴσα ἐν ἔργοις AS^{25}, ἴσα ἐργαζόμενα (Cyr. de ador. 68, 165, 24) (vg^{3}AS^{36}Br^{178}Σ)

992 ἰσοῦται· ὁμοιοῦται

Hom. 993 ἰσοφαρίζειν· ἰσοῦσθαι, ἐξ ἴσου τινὶ φέρεσθαι (Z 101)

Hom. 994 *ἰσοφαρίζοι· ἐξισοῖτο (I 390) (vg^{14}AS^{29}Br^{183}Σ)

Hom. 995 ἰσοφόροι· ἴσον ἔχοντες, κατ' ἴσον ἕλκοντες (σ 373)

---

974 Σ ι 119; E. Gud. 282, 55; cf. Schol. Theocr. 5, 28–30d **979** ἰσοβαρές Σ ι 120 **980** cf. Σ ι 121; lex. can. Ioh. Damasc. 62, 32 **983** cf. Σ ι 122; Poll. 5, 157; E. Gud. 284, 35 **988** Theophr. fr. 102; cf. lex. rhet. 267, 1; ἴσα – Σ ι 123; Phryn. praep. soph. fr. 1 **989** Ph ι 222; cf. Moer. ι 11; Ammon. 247 **991** | cf. Σ ι 124; E. Gud. 284, 34 **993** Σ ι 125; Schol. | Ap. S. 92, 36 **994** Schol. **995** | Ap. S. 93, 1; Schol.

---

974 ἰσοπάλη H: accent. tacite Schm. | ἶσα H: accent. Schm. | add. Alb. = K testt. **975** ἶσοι H: accent. Schm. **976** ἶσον H: accent. Schm. **979** ἶσον H: accent. Schm. **981** 'ft. σ⟩υνωμιασις· συμωμος ⟨αλγος⟩' La. | συνομοσία H: Mus. **982** ἶσος H: accent. Schm. | σταθμός H: Mein. **983** ἶσον H: accent. Schm. **984** le. ἰσ. H: Salm. ad Vopisc. 391 | ἰσοστάσις (vel ᾶ) H, accent. Mus.: Salm. | μῦρον H: accent. Mus. | ἰστακτὶς H: Mus. **985** ἶσος H: accent. Schm. **988** contin. H: lac. et nov. gl. Schm. | μέτοχοι H K: Mus. = lex. rhet. | ἶσα H: accent. Schm. **989** add. Ziebarth ad Syll.^{3} 1212, 3 = Moer. **991** ἰσοῦργα H: accent. Mus. | ἶσα bis H: accent. Schm. **995** ἶσον bis H: accent. Schm.

996 *ἰσοφυᾶ· ἴσα (Cyr. epp. pasch. 77, 893, 26) g^{ιστ2}AS^{33}Σ
997 Ἴσσα· ἡ Λέσβος τὸ πρότερον D
998 ἴσσασθαι· κληροῦσθαι. Λέσβιοι D
999 ἰσσέλα· διφθέρα D
1000 ἴσσος· γαλήνη D
1001 Ἰσσωρία· ἡ Ἄρτεμις. καὶ ἑορτή, καὶ τόπος ἐν Σπάρτῃ D
1002 ἰστάκη· δρέπανον. Βοιωτοί D
1003 ἱστάμεθα· δανειζόμεθα
1004 ἱσταμένοιο· ἐνεστῶτος, ἢ ἀρχομένου (ξ 162) Hom.
1005 ἱστάνειν· δανείζειν
1006 †ἵστακεν· ἵστατο. ἔστη
1007 ἵστασθαι· δανείζεσθαι
1008 ἵστασο· ἀνεγείρου
1009 *ἴστε· γινώσκετε vg^{1}AS^{17}Br^{187}Σ. οἴδατε (Β 485) g^{1}Br^{187} Hom.
1010 *ἰστέον· γνωστέον (Cyr. in xii proph. 1, 6, 26 ..) AS^{27}[vg^{5}]. [πορευτέον]
1011 *ἱστεῶνα· ἱστῶνα A^{24} Att.
1012 †ἰστιῶ· ἐξιῶ†
1013 ἵστημι· ἐξίστημι
1014 ἵ[σ]την· ἐπορεύοντο (Α 347) Ap.S.
1015 〉ιστήρ· σφῦρα
1016 *ἱστία· ἐσχάρα. καὶ ⌊τὰ ἄρμενα A^{30}Br^{189} τῆς νηός (Α 433) Hom.
1017 ἱστία· ἡ ὑφαίνουσα γυνή. καὶ οἰκία. καὶ δεῖπνον D
1018 ἱστιάτορες· οἱ δειπνίζοντες D
1019 ἱστιατόρια· δειπνητήριον (Hdt. 4, 35, 4?) D
1020 †ἵστινος· ῥύπος
1021 *ἱστίον· ἄρμενον vg^{4}AS^{19}Σ

---

996 Σ ι 126 **997** cf. Strab. 1, 3, 19 (p.60 C.); Schol. Lycophr. 219b **999** cf. Theogn. can. 87 (p.14, 25 C.); Poll. 7, 211. 10, 57 **1001** Ἄρτεμις St. Byz. 340, 5 (ι 109) **1002** δρέπανον Theogn. can. 87 (p.14, 26 C.) **1009** Σ ι 127. cf. gl. Apost. 207 | **1011** Poll. 7, 28; improbat Phryn. Ecl. 137 **1014** Ap. S. 93, 15; cf. Σ ι 146 **1016** ἐσχάρα cf. gl. Oct. ι 1; τὰ – cf. Σ ι 130; Schol. **1017** δεῖπνον cf. gl. Hdt. 7, 135, 1 (LGM 209, 2) **1019** Σ ι 129 **1021** Σ ι 130; gl. P. Oxy. 3238, 23; Hdn. epim. 53

---

996 ἶσα H: accent. Schm. **998** 'ne cum interiectione ισσαι (Herodae 3, 93) coniungas cf. Mein. FCG 4, p.80' La. **999** cf. gl. 922; ἰσσέλη Theogn. **1000** 'suspectum' La.; λ〉ίσσος· γαλήνης Herw. Versl. 192 (melius γαληνός) **1006** ἕστακεν La. **1008** ἀνεγείρῃ H: Mus. **1010** incl. ad ἰτέον (HSt. Ind.) **1011** ἱστεῶν· ἱστῶν H: La. = K; ἱστιέων· ἱστιῶν (Hdt. 1, 176, 3) Alb. **1014** ἴστην H: Mus.; gl. 1090 cft. Alb. **1015** ῥαιστήρ agn. Alb. **1016–31** le. spir. len. H: asp. Alb. **1016** ἅρμενα H: spir. Alb. **1017** ἱστιὰ H: accent. Mus.; 'mulier ad ἱστός cf. ad gl. γ 577 [cft. Alb.], cetera = εστια' La. **1019** aut ἱστιατόριον aut δειπνητήρια Conom. 1969, 207 (hoc iam L. Dind. 2, 959C) **1020** πίνος cum v. l. σπῖλος Schm.; σπίνος (= σπίλος), cf. EM 672, 39 Avyer. 1978, 307 (sed haec ad etym. invent.); 'ex αλ〉ισγημα mutilata? (NT Act. 15, 20)' La. **1021** ἅρμενον H: spir. Alb.

1022 *ἱστιοφόρος· ἁρμενοφόρος g[14]AS[20]Σ. καὶ ἱστοφόρος

D **1023** ἱστοβοεύς· δεσμὸς ζυγοῦ ἐν τῷ ἀρότρῳ. ἄλλοι δὲ μέρος αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὀρθὸν ἑστὸς ὥσπερ ἱστός (Hes. op. 431)

Ap.S. **1024** ἱστοδόκη· ἱστοθήκη Br[274]. τὸ διὰ μέσου ⟨τῆς⟩ νεὼς φράγμα, εἰς ὃ κατακλινόμενος ⟨ὁ⟩ ἱστὸς ἐντίθεται (Α 434)

Hom. **1025** ἱστὸν ἐποιχομένην· ὑφαίνουσαν. ὀρθαὶ γὰρ ὕφαινον (Α 31)

1026 *ἱστοπέδη· ξύλον ὀρθὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός (μ 51) g[ισο15]Σ

1027 ἵστορας· ἐμπείρους. ⌊μάρτυρας (S[29]). συνετούς. συνθηκοφύλακας. [ἔρωτας]

1028 ἱστορεῖ· *μαρτυρεῖ vg[6]AS[29]. μυθεύει. ἐρωτᾷ. †ἐρᾷ. πύθεται† ἀνακρίνει, ὁρᾷ

1029 *ἱστορία· μαρτυρία v[9]. καὶ τὰ ὅμοια

1030 †ἰσόρκον· μύρου εἶδος

Ap.S. **1031** ἱστός· τὸ ὀρθὸν ξύλον τῆς νεώς. καὶ τὸ ὑφαντικὸν ἀπὸ τοῦ ἑστάναι. καὶ νῆσος

1032 †ἵστραξ· ὄρνις ποιός

D **1033** Ἰστριανά· Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις (fr. 90 K.–A.) τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν Ἰστριανά φησιν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσίν. οἱ γὰρ παρὰ τῷ Ἴστρῳ οἰκοῦντες στίζονται καὶ ποικίλαις ἐσθῆσι χρῶνται. Διονύσιος δέ φησιν, ἐπεὶ πρότερός τις Ἰστριανὸς λέγεται ὁ λευκός, κατὰ ἀντίφρασιν εἰρῆσθαι, ὡς καθαρὰ καὶ λευκὰ τὰ μέτωπα, τοὐναντίον δὲ νοεῖσθαι ἐστιγμένα

1034 Ἰστριάνιδες· αἱ Σκυθικαὶ στολαί. καὶ παρὰ Ἀθηναίοις σκεπάσματα, οἷς ἐκάλυπτον τὰ ἱερὰ κανᾶ (Soph. fr. 210, 67 R.).

1035 ἰστρίδες· ἐσθῆτές τινες οὕτω λεγόμεναι

1036 *Ἴστρος· ποταμὸς vg[15]AS[28] ὁ καὶ Δανούβιος [vg[15]AS[28]Br[195]]

1037 †ἰστυάζει· ὀργίζεται

1038 ἰσόστυλον τὸ στοιχηδόν

1022 Σ ι 131 | **1024** τὸ – Ap. S. 93, 4 **1025** Schol. | **1026** Σ ι 132; Ap. S. 93, 3 **1027** μάρτυρας cf. Σ ι 134; Ap. S. 93, 2 **1031** – ὑφαντικόν Ap. S. 93, 6; νῆσος St. Byz. 340, 13 (ι 111)

1022 v. l. Cyrilli agn. La., ἱστιο- K[g], ἱστο- K[AS] | ἁρμενοφόρος H: spir. Alb. **1023** ἑστὼς H: Mus. **1024** ⟨τῆς⟩ La. = Ap. S. | κατακλειόμενος (sic) H: Valck. Misc. obs. 163 = Ap. S. | ⟨ὁ⟩ Mus. = Ap. S. **1025** le. ἱστὸν H: Mus. | ὀρθὰ H: Mus. **1026** ἰσοπέδη H: Mus. = K (pace ord.) | ἀπὸ τῆς τροπέως K Ap. S.; ἀπὸ τῆς τρόπιδος Σ **1027** ἐρωτᾷς ad ἱστορεῖς Schm.; ἐρωτῶντας Guyet **1030** κρόκον Schm. **1031** ἑστᾶναι H: accent. Mus. **1032** ἵεραξ agn. Alb.; τέτραξ Mein., cf. gl. τ 643 **1033** ἰστρίαν bis H: accent. Heins. Pears. 394 | π(ερὶ) H: Heins. | φικοῦντες H: Mus. | ἐσθήσεσι (sic) H: Cob. 1881, 375 | Dionysius Zopyrus Schol. Ar. Av. 1297 | εἰρήσθω H: Heins. Voss. **1035** ϝιστρίδες pro ϝεσ- propter accent. Fick. 1909 (43), 136 | ἐσθῆται H: Mus. **1037** h. e. ἰσθμιάζει· ἑορτάζεται La.; ‘vix recte ad οιστρος refert Fick l. c.’ La., nec melius ad στύγος Baun. 1914–16, 196 n.104 **1038** ἰστυλὸν H: La. | στυχηδὸν H: Mus.

1039 *ἴστω· γινωσκέτω vg^{3}AS^{18}, γνωριζέτω (Κ 329)
1040 ἴστωρ· συνετός, σοφός, ἔμπειρος, μάρτυρος οἰκοφύλαξ
1041 ἰσφαίνει· μεριμνᾷ. ἀγωνιᾷ
1042 ἴσφατον· βιαίως πεπληγμένον
1043 ἴσφωρες· λησταί. κλέπται. Λάκωνες
1044 ἰσχιάζειν· τὸ ἐν τῇ πορείᾳ πολὺ ἐφ᾽ ἑκάτερα ἐγκλίνειν, ἢ ἐν τῷ ἑστάναι Att.
1045 ἰσχαλέον· λεπτόν. ξηρόν (τ 233). ἰνῶδες Hom.
1046 ἰσχανόν· ἰσχυρόν. ῥικνόν D
1047 ἰσχαλεῦσαι· θηλάσαι D
1048 ἰσχαλωμέναι· δεδερματωμέναι
1049 ἰσχανάᾳ· ἐπιθυμεῖ (Ρ 572). ἢ ἰσχνὸν ποιεῖ. κατέχει, κρατεῖ. κωλύει Hom.
1050 ἰσχανάασθαι· ἀπέχεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
1051 ἰσχανέονται· κατέχονται. ἐπιθυμοῦνται. κωλύονται. καὶ τὰ ὅμοια (η 161) Hom.
1052 *ἴσχανον· ἐκώλυον A^{26}. καὶ τὰ ὅμοια Hom.
1053 *ἰσχανόωντο· κατείχοντο. ⸤ἐκωλύοντο (Μ 38) A^{27} Hom.
1054 *ἴσχε· κάτεχε A^{21}Σ(g^{6}), κράτει (Eur. Hec. 1129) Eur.
1055 *ἴσχειν· κατέχειν g^{14}(v^{13}AS^{25}), κρατεῖν (Ι 256) g^{14}(v^{13}) Hom.
1056 ἴσχεο· ἀπέχου. ἀνάσχου. *κάτεχε. κώλυε. παύου (Α 214) g^{11}Br^{196} Hom.
1057 ⟩ισχερώ· ἑξῆς (Λ 668) Hom.
1058 *ἴσχεσθαι· παύεσθαι (Γ 82) (g^{5}AS^{31}Br$^{199.\ 262}$Σ) Hom.
1059 ἴσχεται· ἐπίσχεται (A^{30}). ‘⟨ἴσχε γὰρ⟩ αἰδὼς καὶ δέος … ἀλλήλοισιν’ (Ο 657–8) Hom.

1039 Su ι 702 (Δ); Schol. | **1041** Theogn. can. 87 (p.14, 27 C.) | **1042** cf. Theogn. can. 87 (p.14, 27 C.) | **1044** cf. Σ″ (Ph ι 245. Su ι 718) **1045** λεπτόν Theogn. can. 87 (p.14, 28 C.); cf. Schol. **1049** ἐπιθυμεῖ Schol.; κατέχει κρατεῖ Theogn. can. 87 (p.14, 27–8 C.); κωλύει cf. Σ ι 136 **1050** Ap. S. 93, 8 | **1051** κατέχονται Schol. **1052** ἐπεθύμουν E. Gud. 286, 40 **1053** Ap. S. 93, 9; κατείχοντο Schol. **1054** Σ ι 137 **1055** Schol. | cf. Hdn. epim. 53 **1056** ἀπέχου Ap. S. 93, 7; παύου Schol. **1057** cf. Schol.; Theogn. can. 87 (p.14, 29 C.) **1058** Σ ι 138; Schol.

1040 dittogr. gl. 1027 La., vix recte | οἰκοφύλαξ (sic) H; μάρτυς· συνθηκοφύλαξ Salm. Inscr. 70 (Tosi 1973–4, 255–6 ad Ψ 486, cum Schol.^{AbT} et Schol. Ap. Rh. 4, 1558) **1041** h. e. ἰσθμαίνει Alb. coll. gll. 925–6 **1042** *ϝισ-φατον La. | βίαιον πεπραγμένον H: La.; βίᾳ διαπεπραγμένον Herw. Versl. 192 **1043** ‘compos. susp.’ La. **1044** ἰσχάλειν H: Alb. = Σ″ | ἐπὶ τῇ H: Mein. | ἑκατέρα H: accent. Mus. | ἐκκλίνειν H: Mein. | ἑστᾶναι H: accent. Mus. **1045** ἰσχάλεον H: accent. tacite Alb. | v. l.: gl. 1063 **1047** θηλᾶσαι H: accent. Mus. | v. l.: gl. 1064 **1048** δεδαρματωμέναι H: Mus. **1049** ἰσχαναᾶ H: accent. Mus. **1050** ἰσχαναᾶσθαι H: accent. Mus. | ἀπέχεται H: Alb. = Ap. S. **1051** ἰσχανεόνται H: accent. Mus. **1056** πάνυ H: Flor. Heins. = K Schol. **1057** ἰσχερῶ H; ἐπ⟩ισχερώ Schm. coll. gl. ε 5282 **1059** suppl. ex Hom. Schm. 1857 (RM 11), 302 | αἰδὰς H: Schow 386 | ἀλλήλων H: Schm.

1060 ἰσχί⟨ον⟩· ὀσφύς

Hom. **1061** *ἰσχία· τὰ ὑπεράνω τῶν μηρῶν vg[15]AS[28]Br[201], καὶ τὰ κοῖλα τῶν γλουτῶν, ἐν ᾧ ἡ κοτύλη στρέφεται (Θ 340) (vg[10]A[23]Br[204]Σ)

1062 ἰσχναῖς· λεπταῖς. ξηραῖς (Cyr. in xii proph. 1, 446, 12 ..)

1063 †ἰσχναλέον· λεπτόν. ξηρόν

1064 †ἰσχνεύειν· ὑφεῖναι. θηλάσαι

1065 *ἰσχνῆς· λεπτῆς vg[9]AS[29]Br[202]. ξηρᾶς (Cyr. de ador. 68, 749, 1)

D **1066** ἰσχνίδες· ἄγκυραι ἰσχάδες. καὶ φιλήματος εἶδος

1067 *ἰσχνομυθία· λεπτολογία (Cyr. de ador. 68, 596, 38) (v[3]AS[20]Br[197]Σ)

1068 *ἰσχνομυθοῦντες· λεπτολογοῦντες. ⌊ἀκριβολογοῦντες g[1]A[24]Σ

LXX **1069** *ἰσχνόφωνος· λεπτόφωνος vg[18]A[32]Br[203]. ἐπεχόμενος τὴν φωνήν (Exod. 4, 10)

1070 ἰσχνός· λεπτός. δυσθεώρητος (Cyr. in xii proph. 2, 573, 10)

Att. **1071** *ἰσχυρίζεται· βεβαιοῦται (Thuc. 3, 44, 3) AS[22](vg[8]Br[198])

1072 ἰσχυρόν· στιβαρόν. ταχύ. βέβαιον

1073 ἰσχύς· δύναμις. καὶ μύρμηξ

1074 *ἴσως· τάχα v[1]g[ιστ16]AS[3]Br[205]

LXX **1075** *Ἰταβύριον· ὄρος vg[4]AS[12]Br[257]Σ, ἔχον πηγὴν μίαν ὅθεν τὰ θηρία πίνει [g[4]AS[12]]. ἔστι δὲ εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐν Ἰουδαίᾳ (Hos. 5, 1) [Br[257]]

D **1076** ἰτέα· εἶδος δένδρου. καὶ δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος

D **1077** Ἰταῖος· ὁ Ἄδωνις

D **1078** ἴταλα· ἱστία, ἃ εἰς τοὺς ἱστοὺς διατείνουσιν

D **1079** Ἰταλός· Ῥωμαῖος. ταῦρος

D **1080** ἰταλιάζειν· ἐν Ἰταλίᾳ διατρίβειν [δεδεμένον]

D **1081** Ἰταλιώτης· ‘οὐδ’ Ἰταλιώτης, οὐδ’ ἀλαζὼν οὐδαμῶς’ (com. ad. fr. 352 K.–A.) ἐπεὶ οἱ Πυθαγορικοὶ ἐν Ἰταλίᾳ διέτριβον, ἔνθα φασὶν αὐτοὺς καὶ ἐμπυρισθῆναι

LXX **1082** *ἰταμός· θρασύς S[11]. ἀναίσχυντος vg[3]AS[11]Br[206]. ἰσχυρός (Ierem. 6, 23) S[11]

1061 | cf. Σ ι 139; E. Gud. 284, 13; EM 479, 1; Moer. 199, 20 (ι 6 H.) **1064** cf. Theogn. can. 87 (p.14, 28 C.) **1067** cf. Σ ι 140; E.Gud. 284, 37 **1068** | Σ ι 141 **1070** EM 479, 3 | **1071** cf. E. Gud. 284, 36 **1075** ὄρος Σ ι 143; E. Gud. 285, 7; – πίνει gl. Proph. **1076** | St. Byz. 342, 1 (ι 119); Harp.[epit.] (Σ″ [Ph ι 262. Su ι 739]); lex. Cant. 18, 16 (LGM 78, 16) **1080** Ph ι 256 **1081** cf. Σ″ (Ph ι 257. Su ι 734); Ph ι 258

1060 ἴσχι H: Lob. El. 84 **1063** v. l. gl. 1045 (Schm.) **1064** v. l. gl. 1047 (Schm.) | ἰσχνεῦσαι Theogn. **1066** ἄγκυραι. H: punctum del. Schm.; ἄγκυραι ⟨καὶ⟩ Snell ap. Radt. ad Soph. fr. 761 **1068** v. l.: gl. 965 **1069** ἀπεχόμενος H: HSt. Ind. = (K) **1075** ἰταβήριον H: Pears. 394. Sorber = K testt. **1076** ἰταία H: Mus.; Ἰταῖα Voss. | ἀκαμάντιδος H: accent. Mus. **1078** εἰς ἃ H: trsp. La. **1080** διατρίψειν H: Mus. = Ph | incl. (om. Ph) aliunde irrepsisse cens. Alb.; ‘ft. ad gl. 1078 pert. (tum λελυμενα scrib.)’ La.

1083 ἴτας· ὅρκος. καὶ ὁ ῞Αιδης D

1084 ἴτω· πορευέτω (Eur. Alc. 619) Eur.

1085 ἴτε· πορεύεσθε (Eur. Bacch. 83) Eur.

1086 *ἰτέον· πορευτέον (Eur. Or. 786) vg^{9}AS^{13}Br^{207}Σ Eur.

1087 ἰτέαι· αἱ ἀσπίδες A^{14}, διὰ τὸ πρώτας ἐκ ταύτης τῆς ὕλης ἐγ- D
χειρήσασθαι κατασκευασθῆναι (Ar. fr. 650 K.–A.)

1088 ἴτη · συρισμός. ῥοῖζος

1089 ἴτηλον· τὸ ἔμμονον, καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτ- D
νιεῖ (fr. 42 R.)

1090 *ἴτην· ἐπορεύοντο S^{19}(g^{1}Σ). δυϊκῶς (A 347) g^{1} Hom.

1091 ἴτης· ἰταμός. θρασύς (Ar. Nub. 445). ἰσχυρός. ἢ ἵστωρ καὶ Att.
ἐπιστήμων (Plat. conv. 203 d)

1092 ἴτθαι· καθίσαι D

1093 ἰτθέλαν· διφθέραν D

1094 ἰτλαί· οἷς ἐντείνουσι τὰς ὤας τοῦ ὑφαινομένου Πυγελεῖς. οἱ δὲ D
τοὺς μίτους

1095 ἴτρια· δῶρα. κλάσματα. ἢ *καπυρώδη πλάσματα (Ar. Ach. 1092) D
g^{2}AS^{16}Σ. [ἢ τὰ ὑπογάστρια] πέμματά τε καὶ τραγήματα (Anacr.
PMG fr. 28, 1)

1096 †ἴττεο· οὐσία. Ἠλεῖοι D

1097 ἴττον· ἕν. Κρῆτες D

1098 ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος (fr. 427 R.) D

1099 ἴτυλος· μόνος, ὀρφανός. νέος, ἁπαλός

1100 ἴτυς· ἡ ἐσχάτη ἁψίς, ἢ περιαγωγὴ τῆς ἀσπίδος, καὶ τοῦ τροχοῦ Ap.S.
(Δ 486), καὶ παντὸς περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος

1084 cf. Schol. **1086** Σ ι 145; lex. αἱμ. ι 8; Schol. Eur.; E. Gud. 284, 58; EM 479, 29 **1087** cf. Ph ι 261; Ael. Dion. ι 19 **1089** Ph ι 266 **1090** Ap. S. 93, 15; cf. Σ ι 146; Schol. min. **1091** Schol. Plat. (56); ἰταμός Ph ι 265 (cit. Ar.). Schol. Ar. d **1095** καπυρώδη πλάσματα Σ ι 147; Schol. Ar. b; cf. EM 479, 39; πλάσματα Moer. ι 15; πέμματα cf. Athen. 14, 646d (cit. Anacr.) **1099** ὀρφανός Su ι 752 (Δ); E. Sym. (ad EM 479, 43) **1100** cf. Ap. S. 93, 12; EM 479, 41; – ἀσπίδος Schol. Theocr. Syr. 4; cf. Schol. Eur. Phoen. 1384

1083 ‘Etrusc. *(A)itas*?’ La. | *Orcus* *Wil.; Goth. *aifis* iusiurandum cft. Ahr. Etym. Beitr. 186, 26 (‘sed sic Αιδης non explicatur’ La.) | ὁ αιδής (sic, null. spir.) H: Schm.; ὁ ἀναιδής Mus. (ad gl. 1082 ret. Schow 387) **1085** ἴτευ· πορεύεσθαι H: Mus. **1087** ἰταῖαι H: Heins. Voss. Pears. 394 = K | ἀσπῖδες H: accent. Mus. = K | χρήσασθαι H: La. (obloqu. Erbse) **1088** ἰυγή Ruhnk. in Alb. Auct., coll. Schol. Opp. hal. 1, 565 **1089** αἰσχῦλος H: accent. Mus. **1091** ἱστῶν H: Guyet. Voss. = Schol. Plat. **1092** ἶτθαι· καθῆσθαι Schm.; cf. Hermann, Silb. 27; ‘non liquet’ La. **1093** cf. gll. 922/ 999 **1094** τίνουσι (sic) H: Mein. | ὠὰς H: accent. Mus. | μυγελεῖς H: La., ‘refer ad Milesiam texendi artem’ **1095** ἰτρία H: accent. Schm. coll. Arcad. 119, 18 | καμπυρώδη H: Mus. = K | incl. ad ἦτρον ret. HSt. **1096** ἴττεον Mus.; ‘an ιττεωνα?’ La. **1097** ‛διττόν cft. Solms. BB 17, 135 not.’ La. **1098** ἰυκτά ci. La. **1099** ἴτολος H: HSt. Ind. = Su **1100** ἢ περὶ αὐτῆς H: Drag.; ἡ περιφέρεια τῆς Mus. = Ap. S. Scholl. (‘rectius’ La.)

Eur.+Hom. **1101** *ἴτω· ἔστω v^{5}, γενέσθω (Eur. Med. 798). ⌊πορευέσθω vg^{5}AS^{18}, ἀποχωρείτω (Η 75)

D **1102** Ἰτωνία· Ἀθηνᾶ ἐν Βοιωτίᾳ

D **1103** Ἰυγγίης· ὁ Διόνυσος

1104 ἴυγγί· ἐπιθυμία S^{7}

D **1105** ἰυγοδρομεῖν· ἐκβοηθεῖν. Βοιωτοί

1106 †Ἰΰγγυϊ· ὁ Διόνυσος

1107 ἰυγή· φωνή, κραυγή, βοή (Soph. Phil. 752)

1108 ἰυγμός· τὰ τοιαῦτα καὶ αὐτά

1109 ἰυκτόν· τορόν

1110 *ἰυγμῶι τε· ποιᾷ φωνῇ (Σ 572) AS^{5}

D **1111** ἴυγξ· φίλτρον g^{1}AS^{6}Br^{208} ἀπὸ ἴυγγος τοῦ ὀρνέου. τὸ γὰρ ὄρνεον τοῦτό φασιν εἶναι ἐπιτήδειον εἰς τὰς μαγγανείας. καλεῖται δὲ καὶ κιναίδιον. φασὶ δὲ καὶ Ἀφροδίτην αὐτῷ χρῆσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀρνέου καὶ τὰ κατασκευαζόμενα εἰς ἔρωτας ἴυγγας καλοῦσιν

1112 ἰΰζει· κραυγάζει, βοᾷ. ποιῶς φωνεῖ (Ρ 66?)

D **1113** ἴυρκες· αἶγες ἄγριαι. ὑστριχίδες

1114 ἰυχμῷ· ἰαχῇ, φωνῇ

1115 *ἶφι· ἰσχυρῶς AS^{5}Br^{225}Σ. μεγάλως (Α 38 ..)

1116 ἰφθίμη· ἀγαθή, ἰσχυρά, μεγάλη, ἰσχυρόψυχος. ἀνδρεία (π 332)

1117 [ἶφι· ἰσχύτης]

Ap.S. **1118** ἴφια· μεγάλα μῆλα ἰσχυρά [g^{3}S^{6}] . ἀπὸ τοῦ ἰέναι σφοδρῶς, ἢ σκιρτᾶν (Ε 556 ..)

D **1119** Ἰφίαλος· ὁ Ἐφιάλτης

1120 Ἰφιάνασσαν· οἱ νεώτεροι ταύτην Ἰφιγένειαν λέγουσιν (Ι 145)

1101 Schol. Eur. | Schol. **1102** cf. Schol. Ap. Rh. 1, 551a **1104** cf. Σ ι 152; Scholl. Pind. Nem. 4, 56a = 35. Theocr. 2, 17; Poll. 3, 72 **1107** cf. Schol. Opp. hal. 565; φωνή et βοή Su ι 762 (Δ); Schol. Nic. ther.400a; φωνή Ap. S. 93, 17; cf. lex. αἱμ. ι 5 **1108** φωνή E. Gud. 285, 13; EM 480, 3; Schol. Opp. hal. 565; φωνή et βοή Su ι 762 **1111** cf. Σ ι 152; Schol. Pind. Pyth. 4, 381a = 214 **1112** – βοᾷ Su ι 763 (Δ); βοᾷ EM 480, 1; ποιῶς φωνεῖ cf. Ap. S. 93, 16 **1114** Ap. S. 93, 17 **1115** Σ ι 155; Apion 242, 18 L. (LGM 320, 18); Schol.; EM 480, 7; Hdn. epim. 54. 257 | **1116** ἀγαθή Ap. S. 93, 22; ἰσχυρά Su ι 777; ἰσχυρόψυχος Ap. S. 93, 18. Apion 242, 16 L. (LGM 320, 16) **1118** Ap. S. 93, 19; ἰσχυρά Schol. I 462 **1119** cf. Su ι 765 **1120** cf. Schol.; Scholl. Eur. Or. 22. Soph. El. 157

1101 ἔσθω H: Mus. = K; cf. Elmsley ad Eur. Med. 780 **1103** v. l.: gl. 1106 **1104** τινι ἑλκόμεναι add. K **1105** ἰυγγοδρομεῖν H: tacite Schm.; cf. Schulze, Kl. Schr. 183 **1106** v. l. gl. 1103 (Mus.) **1109** ἰυγκτὸν H: Alb. | τυρὸν H: Mein. 1857, 622 **1110** ἰυγμωεῖται H, ιυγμωιτε K^{A}, ιυγμω K^{S}: Pears. 394 | ποιὰ φωνὴ H: Pears. **1111** κυναίδιον (υ cert.) H: Sop. Heins. Voss. = Ph | cf. Wendel, Überlief. 139 | v. l.: gl. 694 **1112** κραυγαγεῖ H: HSt. Voss. Jens. Luc. 124 | ποισσῶ H: Schm., cf. Ap. S. **1113** 'cf. gl. ζ 171, non Graecum' La. **1114** ἰυχμὼ | ἰυχμῶ H | ἰαχὴ φωνὴ H: Mus. **1117** dittogr. gl. 1115 (Mus.); ἰσχύτητι Mein., sed verb. ignot. est **1119** 'Εφιαλος? sed cf. Su' La.

1121 †Ἰφιάσται· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
1122 Ἰφιγένεια· Ἄρτεμις D
1123 Ἰφικρατίδες· ὑποδήματος εἶδος D
1124 ἰφίμωλος· δυσχερής
1125 ἰφίν· καλήν
1126 ἰφιντάν· κρύφα λαλοῦσαν, αἰνιγματώδως
1127 ἴφιον· λιπαρόν
1128 ἶφις· ταχύς
1129 Ἰφίστιος· ἥρως τις Ἀθηναῖος· ἀφ᾽ οὗ καὶ δῆμος Ἰφιστιάδαι D
1130 ἰφίτην· ἁγνίτην D
1131 ἴφλημα· τραῦμα D
1132 ἴφυα· ἡ λυχνίς, ἄνθος. ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄνθη ἄγρια τῶν σπειρομένων (Ar. fr. 572, 2 K.–A.) D
1133 ἰχανᾷ· ἐπιθυμεῖ (P 572 v.l.) (A)S^{12} Hom.
1134 ἰχανᾶν· ἐπιθυμεῖν, γλίχεσθαι, θέλειν, ἥδεσθαι
1135 *ἰχανόων· [ἀσθμαίνων, πνευστιῶν]. ⌊ἐπιθυμῶν, γλιχόμενος (θ 288 v. l.) g^{4}A(S)^{11} Hom.
1136 †ἰχθανῶν· ἐπιθυμῶν
1137 *ἰχανόωσαν· ἐπιθυμοῦσαν (Ψ 300 v. l.) vg^{2}AS^{13}Br^{210} Hom.
1138 ἰχανῶ· ἐπιθυμῶ
1139 ἰχθυᾶται· ἁλιεύει D
1140 ἰχθυοβολεύς· ἁλιεύς D
1141 ἰχθυάᾳ· ἰχθύας ἁλιεύει (μ 95) Hom.
1142 *ἰχθυόεντα· ἰχθυοτρόφον. ⌊ἰχθῦς ἔχοντα (I 4 ..) (S^{18}) Hom.
1143 *ἰχθυόκεντρον· τρίαιναν (g^{7}Σ) Att.

1122 cf. Hes. fr. 23(a), 15–26; Paus. perieg. 2, 35, 1 **1123** Σ″ (Ph ι 277. Su ι 770); Poll. 7, 89 **1127** Su ι 766 **1132** λάχανον cf. Ph ι 278; Schol. Ar. Thesm. 910 (Su ι 778); οἱ δὲ – cf. Theophr. h. pl. 6, 6, 11 **1133** Schol.; Poll. 10, 133 **1134** St. Byz. 342, 15 (ι 122) **1135** le. EM 478, 46; ἐπιθυμῶν cf. Schol. **1137** cf. Schol. **1138** le. EM 478, 53 **1140** Σ ι 157; cf. Schol. Nic. ther. 793b **1141** Schol. Opp. hal. 1, 426 **1143** cf. Σ ι 156; Paus. ι 9

1121 v. l. gl. 1129 (Boeckh, C. I. 1, no. 295) **1123** ἰφικρατῆρες H: Jun. Sop. Vales. al. = testt. **1124** ἴφικλος H: La. coll. ἀμφίμωλος; ἰφίκωλος Erbse = E. Gen. 173 Mill. (EM 480, 20). Eust., sed expl. obstat **1126** ἰφίταν ci. La. coll. gl. 1130; ἴφαντιν (= ἔμφαντιν) Hoffm. Dial. 1, 117 ('sed εμφαινειν aliud significat' La.) | κρυφὰ H: accent. Schm. | λαλοῦσιν (sic) H: Jun. **1128** ἴφις (accent. incert.) H: accent. Mus.; 'inventum ad explicandum nomen Iphicli' La. **1129** v. l.: gl. 1121 | ⟨τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς⟩ e gl. 1121 add. ci. La. **1130** v. l.: gl. 440 **1131** σ⟩ίφλημα Alb. Heringa Obs. 223, verisimiliter quamquam La. (post Schm.) notat σίφλωμα tantum extare **1132** ἴφια H: Cas. in Athen. 146 = Ph **1133–8** ἰσχ- Mus. contra ord. et v. ll. Hom. **1135** ἰχαρόων· ἀσθμένων H: Mus. | 'incl. e gl. 925 interpol.' La. | cf. Wack. Kl. Schr. 1, 778 **1136** 'e gl. 1135 corrupt.' La. **1137** ἰχανῶσα· ἐπιθυμοῦσα H K^{S}: (Jens. Luc. 124) = $K^{cett.}$ **1141** ἰχθυαᾶ H: accent. Mus. **1142** ἰχθυοτρόφον ἰχθυόεν H: trsp. Pears. 395. Alb. = (K), ἰχθυόεντα La. | ἰχθὺν H: Thes. 4, 733B = (K)

Att. **1144** *ἰχθυουλκός· ἁλιεύς g^{9}Σ

1145 †ἰχθυόνερ· ἰχθυαγωγοί

D **1146** ἰχθυοπτρίς· ἐσχάρα

Att. **1147** ἰχθῦς· Ἀττικοὶ τὰ ἰχθυοπώλια οὕτως ἔλεγον (Ar. Ran. 1068)

1148 †ἴχθον· ἄστρον. ἐγχειράδιον. ξυλοφάνιον†

D **1149** ἴχλα· κίχλα

D **1150** ἰχάλη· ἧπαρ ὑός, ἐσκευασμένος ἰχθύς· ἢ κίχλη τὸ ὄρνεον

Hom. **1151** ἴχματα· ἴχνια (N 71 v. l.)

Hom. **1152** ἴχνια· ὑποδήματα. σημεῖα (ε 193)

1153 ἰχνᾶται· ἰχνοσκοπεῖ

D **1154** Ἰχναίην χωράν· τὴν Μακεδονίαν, ἔνθα τὸ μαντεῖον ὁ Ἀπόλλων κατέσχε, καὶ τιμᾶται Ἰχναίη Θέμις (h. Apoll. 94)

1155 ἰχνεύει· ἐρευνᾷ, ζητεῖ

D **1156** ἰχνευταί· οἱ νῦν ἰχνεύμονες λεγόμενοι (Hdt. 2, 67, 1)

1157 *ἰχνηλατῆσαι· ἐκ τῶν ἰχνῶν ζητῆσαί (vg^{8}AS^{15}Br^{211}Σ) τινα, ψηλαφῆσαι (Phil. op. mund. 56), ἢ τὰ ἴχνη ἐλάσαι

D **1158** ἴχνιππος· ὅπου οἱ λίθοι τρίβονται, ἀκόνη

1159 ἴχνος· σημεῖον ποδός. τύπος

Hom. **1160** ἰχώρ· *αἷμα AS^{17}. κατὰ συμβεβηκός, ἔμπυον [AS^{17}], σηπεδών (E 340)

Hom. **1161** ἴψ· εἶδος σκώληκος κερατοφάγον (φ 395)

1162 ἶψαι· φθεῖραι, ⌊βλάψαι vg^{2}

1163 *ἴψαντο· ἔβλαψαν g^{4}A^{6}. ἐμίσησαν

Hom. **1164** *ἴψαο· κατέβλαψας (vg^{1}AS^{7}Br^{214}), ἔφθειρας (A 454)

1165 *ἶψας· ὠδύνησας vg^{1}A^{7}Br^{214}. καὶ τὰ ὅμοια

1166 ἴψεται· βλάψει, κακώσει, ἐνοχλήσει, καὶ τὰ ὅμοια

Hom. **1167** *ἴψεται· βλάψει (B 193) A^{8}Br^{270}

1168 ἰψόμενον φθίνοντα

1144 Σ ι 157; Poll. 1, 96 **1146** Ph ι 281; cf. Poll. 6, 88. 10, 95 **1147** cf. Schol. Ar. **1149** Su ι 784 (Δ) **1151** lect. Zenod. et Ar. (Schol.^{AT}c) **1153** Su ι 786 (Δ) **1154** Μακεδονίαν cf. Su ι 785 (Δ) **1155** Su ι 787 (Δ) **1156** cf. Ph ι 282; Phryn. praep. soph. 76, 5 **1157** Σ ι 158 | **1159** cf. Su ι 791 (Δ) | **1161** cf. EM 481, 5 **1162** Ap. S. 93, 27 | Orion 5, 19; E. Gen. Zonar. 97, 25 **1164** cf. Schol.; Su ι 796 (Δ) | **1167** Schol.

1144 ἰχθυολκὸς H (K): Pears. 395 = testt. **1146** ἰχθυοπέτης H, -οπτός Ph: Jungerm. Poll. 6, 88 n.1 = Poll. **1147** ἰχθύς H: Mus. | ἰχθυοπώλεια H: Schm. **1148** ἴψειον· λίστρον, ἐγχειρίδιον ξυλοφάγον ci. La. post Spohn (λίστρον) et Mus. (ἐγχειρίδιον); ἴψ. ad ἴπτω, ἐγχ. seriore ferramenti significatu, ξυλ. ad ἴψ **1149** χλα H: Mus. | v. l.: gl. 939 **1150** ἢ ⌊π⌋άρυος H: Salm. | extrema ad gl. 1149 La. **1152** ὑποδείγματα Marz. 1984–5, 259 coll. gl. υ 608 **1154** le. ἰχναίην H: Pears. 396. Alb. | nov. gl. ἰχνέμη, (sic) H: contin., em. Heins. Salm. **1156** ἰχνεύμονες (sic) H Ph **1158** ἴχιππος, ν inter χ et ι sscr. H | ‘λιθοι non intellegitur’ La. **1160** μετασυμβεβηκὸς H, μεταβεβηκός K: Heins. **1161** κρεατοφάγον (sic) H: Jun. Palm. Salm. al. **1165** ιψαο K^{S} **1167** ἴψετο H K^{A}: Mus. = K^{Br}

1169 ἰψόν· τὸν κισσόν. Θούριοι D
1170 ἶψας· ἔβλαψας
1171 *ἰψών· δεσμώτηριον A^{9}
1172 ἰῷ· ἑνί· ‘οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι’ (Z 422). καὶ τῷ βέλει (E 795). ἴω δὲ βαδίζω Ap.S.
1173 ἰώ· ἡ δύναμις. βοή
1174 ἰώγα· ἔγωγε. Βοιωτοί (Ar. Ach. 898) D
1175 ἰωγή· σκέπη [ἡσυχία. φωνή. πνοή. βοή.] αἰγιαλός, κάτω γῆ. εὕδειν ‘βορέῳ ὑπ᾽ ἰωγῇ’ (ξ 533). Ἀρίσταρχος σκέπῃ Ap.S.
1176 †ἰωμός· θόρυβος
1177 *ἰῶι· βέλει (E 795) A^{14} Hom.
1178 *ἰωή· ἀποφορά. πνοή (Δ 276) AS^{15}. φωνή (K 139) AS^{15}(v^{7}g^{2}Br^{263}). αὐγή S^{15}. ψυχή. ⌞καπνός S^{15}. ὁρμή. ⌞κραυγή (g^{12}Br^{218}) Hom.
1179 ἰῷ ἤματι· ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ (Z 422) Hom.
1180 ἰωθείς· ὀξυνθείς
1181 *ἰώθη· ὠξύνθη. ⌞ἐχολώθη v^{9}
1182 †ἰωθῶς· συνήθως ἔθος
1183 †ἰωκά· δίωξις. ὁρμή
1184 *ἰωκάς· ὁρμάς, διώξεις (E 521) g^{5}Σ Hom.
1185 Ἰὼ καλλιθύεσσα· καλλιθύεσσα ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἀνθείας ⟨Ἥρας⟩ (? Hes. fr. 125, Callim. fr. 769 Pf.) D
1186 ἰωκάν· πολέμου ἐπιφοράν. καὶ παλινδίωκτον βοήν. πόλεμον
1187 ἰωκή· δίωξις. μάχη. *βοή vg^{4}AS^{17}Br^{215}
1188 ἰωκαί· διώξεις, ὁρμαί
1189 ⟩ι ὦλκα· αὔλακα (σ 375) Hom.
1190 Ἰωλκός· πόλις Θεσσαλίας (Eur. Alc. 249) Eur.

1170 Zonar. 1136, 16 **1172** – ἤματι Ap. S. 94, 1 **1175** σκέπη Su ι 473 (Δ); EM 481, 21; E. Gud. 286, 60; cf. Schol.; αἰγιαλός – cf. Ap. S. 93, 28 **1178** πνοή φωνή Ap. S. 93, 29. Apion 242, 19 L. (LGM 320, 19); E. Gud. 287, 21; EM 481, 16; πνοή Su ι 476 (Δ); Schol. Δ; φωνή E. Gud. 287, 10; Scholl. Hes. th. 682. Opp. cyn. 4, 94; cf. Schol. K; ὁρμή Orion. 75, 6 **1181** | Su ι 479 (Δ) **1184** Σ ι 160; διώξεις Schol.; cf. Ap. Dysc. coni. 256, 27 **1187** δίωξις Ap. S. 93, 31; EM 481, 24; Arcad. 107, 21; Psell. poem. 6, 422 **1189** Su ι 484 (Δ) **1190** St. Byz.343, 4 (ι 125)

1169 κίσσον H: accent. Mus. | θύριοι H: Mus. **1170** ἴψας H: accent. Mus. | dittogr. gl. 1164 La., perperam **1171** ιψον [spir. et accent. non leg.] H: La. = K **1172** ἔνιοι H (test.): Mus. | κιωνίματι H: Mus. = test. **1175** incl. ad gl. 1178 (Schm.) | καταγωγὴ H: La.; ἡ ὑποκάτω γῆ Ap. S. | βορέων (sic) H: Mus. | ὑπηγωγὴ (leg. La., πηγ dub.) H: Mus. **1176** v. l. gl. 1208 (Jens. Luc. 125) **1177** ἰωεὶ H K: Thes. 4, 741D **1178** αὐγή corrupt. verbi κραυγή Alb.; αὐγή καπνός ad v. l. Hom. τ 9 ret. Ahr. KS 222, 20 **1179** ἰωήμαν H: Mus. | ἡμεῖς H: Mus. **1182** v. l. gl. ε 1216 Schm. **1184** ἐδίωξας H: Voss. = K testt.; ἢ δ. Alb. **1185** ἰωκάλλι θύεσσα H: Mus. | ἀθηνᾶς H: La.; ἐν Ἄργει Knaack, Qu. Phaeth. 59, 67; Ἀργείας Cunn. | add. Scal. Euseb. p.24 **1186** παλ(ιν)διωκτὸν H: accent. Mus. **1188** ἰωκαῖς H: Mus. **1189** ἰολκὰ H, ἰῶλκα Mus.: La.; εἶ ὦλκα Solms., Unters. 260–1 = Hom. **1190** ἰολκός H: Mus.

D **1191** ἴωλον· μέλαν

1192 †ἰωλία· φήμη. δειλή†

1193 *ἴωμεν· βαδίσωμεν vg[3]S[20]Br[216], πορευθῶμεν g[3]AS[20]Br[216], ἔλθωμεν AS[20]

1194 ἰῷ ἐμῷ· τῷ ἐμῷ βέλει

Ap.S. **1195** ἰών· πορευόμενος v[8], βαδίσας, συντελικῶς ἐλθών (γ 286)

1196 *Ἴωνες· Ἀθηναῖοι vg[6]AS[24]Br[217]. οἱ Ἴωνες ἀπὸ Ἴωνος καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν. ἔνιοι καὶ τοὺς Θρᾷκας καὶ Ἀχαιοὺς καὶ Βοιωτοὺς Ἕλληνας. [ζητεῖ ὄπισθεν]

Att. **1197** *ἰωνιά· ὥσπερ ῥοδωνιὰ λέγεται, ὅπου τὰ ῥόδα φύονται, οὕτως καὶ ἰωνιά, ὅπου τὰ ἴα φύεται [S[30]]. καὶ ὄνομα πόρνης S[31]

D **1198** Ἰωνίδης· ἀπὸ δήμου. εἰσὶ γάρ τινες Ἰωνίδαι, φυλῆς Αἰγηΐδος

D **1199** *Ἰωνίδος· Ἑλληνικῆς AS[21]

D **1200** Ἰωνικόν· τρυφερόν· ἢ ἐπὶ τοῦ κατεαγότος, καὶ θηλυκοῦ. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἴωνες

D **1201** ἰωνίσκος· ἰχθύς ποιός

1202 Ἰώνιον πέλαγος· ὁ Ἀδρίας AS[22]

D? **1203** ἴωξις· δίωξις S[29]

D **1204** ἴωπι· δεῦρο. Λυδοί

D **1205** †ἰωπάτερ· τὰ ἐν τοῖς ἱματίοις σημεῖα. Λάκωνες

D **1206** ἰωρός· τὸ ὀρεινόν χωρίον. καὶ τὸ ὄρος. καὶ οἶκος· καὶ ὁ τούτου φύλαξ

D **1207** ἰῶτα· τὸ στοιχεῖον. κεραία. καὶ γράμμα

Hom. **1208** *ἰωχμός· μάχη g[11] AS[25]. δίωξις AS[25], διωγμός g[11]A[25]. θόρυβος g[11]. ὁρμή. κοπή (Θ 89) S[25]

D **1209** ἴωψ· ἰχθὺς ποιὸς παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 406 Pf.)

D? **1210** ἰῶ· θεράπευε, ἰάτρευε (Aesch. fr. 349 R.)

1195 πορευόμενος et συντελικῶς ἐλθών Ap. S. 93, 32 (cit. Hom.); πορευόμενος E. Gud. 287, 15; cf. Ph ι 286 **1196** Ἀθηναῖοι Σ ι 162 **1197** ὥσπερ ῥοδωνιά cf. Su ι 494; – φύεται cf. Harp. 270, 4; Schol. Ar. Pac. 577; ὄνομα – Ph ι 290 **1198** cf. Ph ι 291; St. Byz. 343, 18 (ι 129) **1200** cf. Ph ι 293 **1201** Archestr. SH fr. 143, 2 **1203** Su ι 497 (Δ); E. Gud. 450, 3; EM 481, 30 **1206** φύλαξ Σ ι 153; cf. Ap. Dysc. pron. p. 56, 3; Prov. App. 4, 39 **1207** στοιχεῖον et γράμμα Su ι 508; στοιχεῖον EM 462, 29; Hdn. epim. 43 **1208** δίωξις et θόρυβος Schol.; θόρυβος Su ι 512 (Δ) **1209** Su ι 513 (Δ)

1194 [init. huius et seq. lin. macula obscur.] | ἰ H: Mus.; τῶμῷ Schm. **1195** ἰὼ H: Mus. = K | συντόνως H: Schm. = Ap. S. **1196** οἱ …. [ut supra] (ft. ἶνες ut gl. 1200): Mus. = K | ὄπισθεν h. e. gl. 64 (Alb.) **1197** ἰωνία H: accent. Mus. = K | ῥοδωνία H: accent. Mus. | ἰωνία H: accent. Mus. **1198** αἰγήιδος H: accent. Mus. **1199** ἰώνιδος H: accent. Mus. | ἑλληνικῆς (sic c. cmp.) H = K **1200** τούτου H: Schr. | ἐκαμυδοῦντο οἱ ἶνες H: ed. 1521 **1201** ἰωνὸς H: Schm. = test. **1202** ἰώνιον. [haud ,] H: v. l. gl. 748 (Jens. Luc. 125) **1203** 'cf. παλ-ιωξις' La. **1205** 'exspect. λωματα' La. **1206** ἴωρος H: accent. Schm. coll. Arcad. 72, 14 | ὀρινὸν H: Mus. **1207** κερέα H: Mus. **1208** ἰωχλὸς H: Mus. = K | v. l.: gl. 1176 **1209** ἰχθῦς H: accent. Alb. **1210** ἴω H: accent. Mus.

1211 Ἰω⟨άννης⟩· χάρις. ἢ ἐχαρίσατο On. sacr.
1212 Ἰωαθάμ· Ἰαῶ συντέλεια On. sacr.
1213 Ἰωήλ· ἀγαπητὸς Κυρίου. ἀρχή On. sacr.
1214 Ἰωνᾶς· ἑρμηνεύεται ὑψίστου πονοῦντος. ἢ περιστερά. προφήτης παρ᾽ Ἑβραίοις On. sacr.

1211 On. Vat. 174, 82 **1212** On. Coisl. 170, 95 **1213** On. Vat. 193, 9 **1214** On. Coisl. 171, 10; On. Colb. 202, 89

1211 le. ἰῶ H: Bernard. Biel. = test.

K

1 †καaρτίας· βάτραχος
2 †καασσαύριον· πορνεῖον
3 †κλάσσεται· ἄρχεται. Συρακούσιοι (gl. Ital. 27 K.–A.)
4 †κάαυκα· περιδέραια. πλόκια
5 κάβαισος· ἄπληστος· κάβος γὰρ μέτρον σιτικόν (Cratin. fr. 109 K.–A.) Att.
6 καβάλλης· ἐργάτης ἵππος (Antip. Thess. GP 51, 1) D
7 καβάλλιον· καβάλλης. καὶ ἡ πρώτη τοῦ τρικλίνου κλίνη, διὰ τὸ ἀνάκλιτον D
8 Κάβαρνοι· οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριοι (Antim. fr. 67 W. = 78 M.) D
9 κάββασι· κατάβηθι. Λάκωνες D
10 *κάββαλεν· κατέβαλε (E 343) g^{καγ5}AS^{2} Hom.
11 κάββλημα· περίστρωμα. Λάκωνες D
12 Καβείρια· ἑορτὴ ἀγομένη ⟨ … ⟩ D
13 †καββιόρνους· κατεσθίων
14 Κάβειροι· καρκίνοι, πάνυ δὲ τιμῶνται οὗτοι ἐν Λήμνῳ ὡς θεοί· λέγονται δὲ εἶναι Ἡφαίστου παῖδες D
15 κάβειος· νέος. Πάφιοι D
16 κάβηλος· ὁ ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ ὄνος
17 Καβησός· πόλις Θρᾴκης [g^{καγ7}], ἡ καὶ Γάργαρος. [καὶ ἄπληστος] (N 363) Hom.
18 κάβηλος· χηλὸς πλεκτός D
19 καβλέει· καταπίνει D
20 κάβις· στενοχωρία. [κάβις] D

---

5 Σ″ (Ph κ 2. Su κ 5). Orus ap. E. Gen. 174 Mill. (EM 482, 21) (cit. Cratin.); Poll. 6, 43; ἄπλ. Theogn. 73, 32; κάβος – cf. gl. 21 10 Schol.; lex. Greg. carm. (ord. vers.) 368; Schol. Opp. hal. 3, 208 14 cf. Ph κ 3 17 – Θρᾴκης E. Gen. 174 Mill. (EM 482, 25); Schol.; cf. St. Byz. 344, 12 (κ 2)

---

2 v. l. gl. 1003 (cf. Schm. κασαυτεῖον) 4 v. l. gl. 535 (Salm.) 7 καβαήλιον H: Guyet. Voss. Pears. 397 | κλίνη] καὶ μὴ H: Mein. 1858, 513 8 καβάρνοι H: accent. tacite Schm. | πάρειοι H: Guyet. Palm. | v. l. gl. 89 9 καβάσι H: Pears. 397. Alb.; cf. Kretsch. 1909, 39 10 κάβαλλεν H (-ββ- Mus.): Pears. 397 = K testt. | v. l.: gl. 582 11 κάβλημα H: Pears. 397 12 κάββηρα H: Meurs. Gr. fer. 4, 172 | ⟨Καβείροις⟩ Herw. 1895 (Mnem.), 360 13 καββορός Alb. 14 καρκῖνοι H: accent. HSt. Ind. 15 κάβη· εἶδος νεώς Lewy 1892, 506–7 coll. gll. 4541–2 16 ἀπεσκολομένος [vel η] H: Mus.; cf. gl. 434 | ὄνομα H: Alb. 17 κάβησος H: accent. HSt. = testt. | φρυγίας K | incl. ad gl. 5 ret. Alb. 18 πηλὸς H: Salm. 19 καβλέθει La., 'cf. gl. 1013, sed v. gl. β 706' 20 κάβης, η corr. in ι H; cf. Arcad. 23, 14

D **21** καβλή· μάνδαλος τῶν θυρῶν. Πάφιοι

22 κάβος· μέτρον σιτικὸν καὶ οἰνικόν. οἱ δὲ σπυρίδα

23 †καγαθῆσαι· νεκροῖς θῦσαι

24 †κἄγη· κἄν

D **25** καγκαίνει· θάλπει, ⌊ξηραίνει A^{11}

Hom. **26** κάγκανα ξύλα· ξηρά A^{10}(Br^{1}). ἐλαφρά (Φ 364)

D **27** καγκαλέα· κατακεκαυμένα

D **28** κάγκαμον· παρ᾽ Ἰνδοῖς ξύλου δάκρυον, καὶ θυμίαμα

29 καγκές· πτύελος

D **30** καγκομένης· ξηρᾶς τῷ φόβῳ

D **31** καγκύλας· κηκῖδας. Αἰολεῖς

D **32** καγρᾶ· καταφαγᾶς. Σαλαμίνιοι

D **33** καγριλαί· χειμεριναί

Ap.S.? **34** καγχαλάᾳ· χαίρει, γελᾷ, ἥδεται. ἀπὸ τοῦ ἐν χαλάσματι τὴν ψυχὴν ἔχειν

Hom. **35** καγχαλάαν· χαίρειν. γαυριᾶν

36 καγχαλίζεται· χαίρει. ἱλαρύνει

D **37** κάγχαλος· κρίκος ὁ ἐπὶ ταῖς θύραις. Σικελοί (gl. Ital. 214 K.–A.)

Hom. **38** καγχαλόωσα· χαίρουσα (ψ 1) g^{καθ2}

39 καγχαλῶ· χαλῶμαι. ὑπὸ χαρᾶς ἀνίεμαι

Hom. **40** *καγχαλόων· γελῶν vg^{4}A^{9}Br^{3}, χαίρων (Ζ 514) A^{9}

Hom. **41** *καγχαλόωσι· χαίρουσι AS^{12}, γελῶσιν (Γ 43)

D **42** κάγχαμος· κισσὸς ὑπὸ Κροτωνιατῶν (gl. Ital. 166 K.–A.)

D? **43** κἄγχαρμον· τὸ τὴν λόγχην ἄνω ἔχον. [Μακεδόνες]

44 καγχᾶται· γελᾷ ἀτάκτως

45 καγχάζει· ἀθρόως γελᾷ A^{κακ18}Σ(S^{13})

---

22 – σιτικόν cf. gl. 5 **26** – ξηρά Orion 87, 15; E. Gen. (EM 482, 34); ξηρά cf. Σ κ 2; Schol.; Schol. Ap. Rh. 1, 1182–3a **28** cf. Dioscor. mat. med. 1, 24 **38** Ap. Soph. 94, 2 **40** χαίρων Schol.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) κ 1 **41** χαίρουσι Schol.; cf. Orion 80, 10; EM 482, 52 **45** Σ κ 3

---

21 cf. Be. 1, 421 gl. 1014 **23** καθαγίσαι agn. Voss. **24** κάγη H: Mus.; ‘e καγ κ … corrupt.’ La. **25** cf. Schulze, Kl. Schr. 329 **26** le. κάγκανα H: Schm. **27** καγκάλεα H: accent. tacite Schm. **28** κάγκαλον H: Scal.; Lat. *cacamun*, Ind. *kuṅkuman* (Mayrhofer, Etym. Wb. d. Altind. 1, 219) **29** πτυελός H: accent. Mus. **31** κηκίδας H: Schm. | gl. 3193 cft. J. Schmidt 1893, 376 **32** κάγρακα· ταφυγὰς H: div. Mus., emend. Mein. 1857, 631; καταφαγε malit La., coll. gl. γ 876. Callim. fr. 551 Pf. | σαλμηροί H: Scal. Guyet **34** καγχαλαᾶ H: accent. Mus. **35** καγχαμᾶν H: καγχαλᾶν Salm. Voss. Pears. 397, -άαν Schm. **37** κικρὸς H: Mus.; ‘vereor ne sit κισσος, altera forma gl. 42; de portis hedera ornatis cf. e.g. Iuven. 6, 52’ La. **40** καγχαλοῶν H: accent. Mus. **41** γχαλόωσι vix legibil. sub macula H **42** κροτονιατῶν H: Mus. | cf. gl. 37 **43** ἠν λόγχην vix legibil. sub macula H | ἔχειν H: La. coll. gl. α 871 | incl. La., ‘Μακεδονες ab hac gl. alienum et propter aspiratam et propter usun vocis apud Ibycum et Stesichorum, qui Macedonice non loquebantur’ **45** καγχλάζει H: Piers. ad Moer. 215 = Σ

46 καδαλίων· κωλοβαθριστής D

47 κάδαλοι· καλωβάται. κωλοβάθροι D

48 κάδαμος· τυφλός. Σαλαμίνιοι D

49 †καδαρόν· θολερόν

50 *κὰδ δέ· κατὰ δέ A^{2}. κατῆλθεν (Δ 79) AS^{2} Hom.

51 *κὰδ δ᾽ ἔθορε· κατεπήδησεν ⟨δέ⟩ (Δ 79) A^{4} Hom.

52 κὰδ δέ κεν· κατὰ δὴ ἂν [ἢ] εὐχωλήν (Β 160) Hom.

53 κάδδιχον· ἡμίεκτον, ἢ μέτρον. καὶ οἱ τοῖς θεοῖς θυόμενοι ἄρτοι κάδδιχοι D

54 κάδδραθε· κάθισον

55 κὰδ δ᾽ εἷσε· κατεκάθισε (Γ 382) Hom.

56 *καδδῦσαι· καταδύσασαι (Τ 25) g^{1}AS^{3}Br^{5} Hom.

57 καδδραθέτην· ἐκοιμηθήτην (ο 494) Hom.

58 καδία· Σαλαμίνιοι ὑδρίαν [Ἀττικοὶ δὲ κοιμηθῆναι] D

59 καδίσκοι· σιπύαι, εἰς ἃς τὰ ἱερὰ ἐτίθεσαν. καὶ τὰ ἀγγεῖα, εἰς ἃ τὰς ψήφους ἔφερον D

60 Καδμεῖοι· οἱ Πριηνεῖς, ὡς Ἑλλάνικος (FGrHist. 4 F 101) · ἢ οἱ Θηβαῖοι ἀπὸ Κάδμου, τὴν δὲ νίκην τὴν Καδμείαν ἀποδιδόασιν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης. οἱ μὲν ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες περὶ τῆς νίκης ἀμφότεροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ ὅτι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσαμένων πάντων ἀπολομένων οἱ υἱοὶ πάλιν ἐπιστρατεύσαντες εἷλον τὰς Θήβας, ὡς ἔχειν αὐτοῖς ἀλυσιτελῆ ⟨τὴν νίκην⟩ D

61 κάδμος· δόρυ. λόφος. ἀσπίς. Κρῆτες D

62 κάδος· κεράμιον Att.

63 Κάδης· ἁγιασμός Br^{762} On. sacr.

64 κάδουσα· εἶδος σταφυλῆς D

---

51 Schol.; Ap. S. 94, 4 **55** cf. Schol.^{YQ} **56** Schol. **59** | cf. lex. rhet. 275, 28; Harp.$^{epit.}$ (Σ″ [Ph κ 9. Su κ 14]) **62** Ap. S. 162, 5; cf. lex. rhet. 268, 18 **63** Orig. 7, 412, 28

---

46 nom. myth. Κηδαλίων cft. La. | ‘κωλο- pro καλο- vulgare’ La. **47** κοιλώματα H: La. **48** τυφώς Lewy 1892, 508 coll. Hebr. *qadım* ‘eurus’; Lat. *cadamitas* (> *calamitas*) cft. Ehrlich KZ 40, 1907, 380. Be. 1, 449 (‘obstat significatio’ La.) **49** ‘h. e. κλαμαρον gl.2859’ La. | σαλαμινοί H: Mus. **50** κάδδα H: Mus. = K | κατῆλθεν del. Mus., ‘e paraphrasi Hom.’ La. **51** καδδέθορε H: Mus. = Schol. | ⟨δὲ⟩ La. = K Schol. **52** καὶ H: Alb. | ἢ εὐχωλίαν H: post Schm. La. **53** ‘Laconum, cf. IG 5, 1, 1447, 10 Plut. Lyc. 12, 11’ La. **54** καδδίαθε H: La., ‘eadem vitiosa expl. Ap. S. 94, 5’ | v. l.: gl. 66 **55** κάδδεισε H: Mus. = Schol.^{YQ} **56** καταδυνᾶσθαι H (K^{Br}): La. = K$^{g\ v.l.}$; καταδῦσαι Mus. = K^{gAS} Schol. **57** ἐκοιμήθην H: Mus.; ἐκοιμήθησαν Schm. **58** cf. Hoffm. Dial. 1, 117 **59** σίπυα· εἰς ἃ H: Cas. Athen. 11, 7, p.793 | ψήφας H: Mus. = lex. rhet. **60** κάδμιοι H: post Pears. 398 Schm. | ἐμανικὸς H: Mus. | πολυνίκης H: Schm. | ἀπώᾳοντο H: Mus. | ἀπολλομένων H: Mus. | ἀλυσιτελεῖν H: Alb. post Verw., suppl. νίκην **61** cf. Egan 1974 **64** περ⟩κάζουσα G. Dind. 4, 753D (‘frustra’ La.)

D **65** καδρανές· κατωφερές
66 †κάδρι· κάθισον
D **67** κάδυρος· κάπρος ἄνορχις
68 †κάεια· καλαμίνθα
Hom. **69** Κάειρα· Καρίνη (Δ 142)
Hom. **70** καμέτην· ἔκαμον (Δ 27)
Hom. **71** καέκλετο· κατεκελεύετο (Ζ 287)
D **72** καθαγίσω· συντελέσω, καὶ καθιερώσω (Ar. Lys. 238). παρά δὲ Σοφοκλεῖ (Ant. 1081) ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπὶ τῶν μιαινουσῶν ⟨κυνῶν⟩ τέτακται
D **73** κάζελε· κατέβαλε
74 καηνά· τὰ εὖ καιόμενα ξύλα
D **75** καθαιρεῖ· καταλαμβάνει (Aesch. Ag. 398)
LXX **76** καθαιρεθήσονται· καταστραφήσονται (Ierem. 4, 7) AS[122]
LXX **77** καθαίρεσις· κατάλυσις, ⌊καταστροφή (1. Macc. 3, 43) vg[53]AS[121] Br[26]
78 καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. Αἰσχύλος Δα⟨να⟩ΐσι (fr. 45 R.)
79 καθαιρῶν· καθιστῶν. καταδικάζων. οἱ δὲ μαστιγῶν
80 καθανύσαι· συντελέσαι
81 *καθάπαξ· συλλήβδην (S[113]), παντελῶς (φ 349 ..) vg[40]AS[113]Br[21]Σ
Hom. **82** καθάπτεσθαι· λοιδορεῖσθαι, ὀνειδίζειν, πραΰνειν (Α 582). ἐφάπτεσθαι. ἐγγίζειν
83 καθάπτομαι· πραΰνω. ⌊ὀνειδίζω (vg[30]AS[88]Br[17]). ἐγγίζω
Prov. **84** κάθαμμα λύεις· ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι ἐπιχειρουντων λύειν
D **85** κάθαπτος, τῷ τόνῳ ὥς μόναρχος· λέγει δὲ τὸν καθημμένον, καὶ ἐπερραμμένας τὰς δορὰς καὶ τοὺς θύρσους †ἐξεσφηκωμένους φοροῦντα (Eur. fr. 752, 2 K.)
D **86** καθάρβυλος χλανίς· ποδήρης ἕως τῶν ἀρβυλῶν (Soph. fr. 622 R.)
87 καθαρθῆναι· μαστιγωθῆναι

---

69 Schol.; Ap. S. 94, 7 **70** Schol. **72** καθιερώσω Schol. Ar. **81** | Σ κ 6 **82** πραΰνειν cf. Schol. **84** Prov. Bodl. 530; Zenob. vulg. 4, 46; Su κ 31 **85** cf. Schol. Ar. Ran. 1212

---

65 καδ-δρανες ci. La. **66** v. l. gl. 54 (Mus.) **68** v. l. gl. 219 (Schm.) **70** καέτην H: Mus. = Schol. **71** κέκλετο Mus. ('recte' La.) **72** τὴν μιαίνουσαν H: La.; τοῦ μιαίνοντος Mus. **73** καζέλη H: Schm.; cf. gl. ε 597 (Arcadum Be. 1, 330) **74** κάηνα H: accent. Schulze QE 167, n.5 (a *καϝωσνά) **75** καθαίρει H: accent. Alb. **78** le. καθαίρομαι H: Schr. | δαίσι H: Mus. **79** μεθιστῶν Drag. | μαστιγῶν ad καθαίρων, cf. gl. 87 | v. l.: gl. 149 **84** καθαμβαλύεις H, καθαπτὰ λύεις Mus.: Sop. Pears. 398 = testt. | δυσλύτων H: Jun. Heins. = testt. **85** καθαπτός al. testt. Ar. (v. Kannicht ad loc.) | καθήμενον H: Lob. Paral. 487 | ἐπερραμένως H: -μμ- Alb., -μένας Schow 391 n.19 | κὰς H: Mus. | θυρούς H, θυρεούς Mus.: anon., Misc. obs. 2, 1, 119 | ἐξεστεμμένους Erbse **86** le. καθάρβυλος H: Schm.; 'aspiratio vitiosa, cf. gl. 1375 [cft. Schr.]' La. | ἀβύλων H: Mus.

88 κάθαρμα· τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκτροπίαις. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως περιστίαρχος ἐλέγετο D
89 †Κάθαρνοι· ἱερεῖς Δήμητρος. ἢ σωροί
90 καθαροποιεῖ· σαίρει
91 καθαρίζων· κομψευόμενος Att.?
92 καθαρῶς· σαφῶς, ἀκριβῶς (Eur. Rhes. 35) Eur.
93 καθαῦσαι· ἀφανίσαι (Alcm. PMGF fr. 31) D
94 *κάθελε· ἐπίδος AS^{135}
95 καθ' ἑαυτόν· αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ
96 *καθεδεῖται· κάθηται (Ar. Ach. 841) AS^{128} Att.
97 *καθεδοῦμαι· καθεσθήσομαι (Teleclid. fr. 65 K.–A.) g^{29}AS^{87}Br^{16} Att.
98 *καθεδοῦνται· καθεσθήσονται (Ar. Eccl. 617) g^{9}A^{108}Σ Att.
99 καθέδρα· θυσία Ἀδώνιδος D
100 καθέδραι· πένθους ἡμέραι ἐπὶ τετελευτηκόσι D
101 καθέζεσθαι· ἱδρυθῆναι. καὶ οἰκῆσαι
102 †καθειργμένος· κατελθών
103 καθήκει· πρέπει, ἢ ἔχασεν
104 *καθίκεο· καθήψω g^{7}AS^{89}. ὕβρισας (Ξ 104) AS^{89} Hom.
105 *καθίκοντο· καθήψαντο (Cyr. in xii proph. 1, 414, 8 ..) (g^{8}AS^{104})
106 κάθεικται· παραγεγένηται, παρεγένετο
107 *καθεῖλας· κατέλυσας A^{124}, ἀπέκτεινας. κατέβαλας (Ps. 9, 7) LXX
108 *καθειμένον· [κατερχόμενον.] ⌊κεχαλασμένον AS^{90}
109 καθιμήσαντες· καθέντες
110 *καθ' οἶμον· καθ' ὁδόν g^{51}A^{111}Σ
111 *καθεῖναι· 〈ἐπὶ τὸ〉 κάτω ἀπολῦσαι vg^{14}A^{75}Br^{8}Σ
112 καθιξόμενον· καθαψόμενον
113 *καθῖκται· καθήψατο (Cyr. in Conc. oec. 1, 1, 1,16, 8) A^{92}
114 *καθειργμένος· ἐγκεκλεισμένος (Phil. ebr. 101) AS^{85}
115 καθείργνυται· συγκλείεται (Cratin. fr. 74 K.–A.?)

---

88 cf. Ph κ 18; lex. rhet. 269, 16; Harp. 104, 10; Poll. 1, 32. 8, 104 **93** cf. Eust. Od. 1547, 60 (1, 233, 32 St.) (cit. Alcm.) **96–97** Orus A 55 **98** Σ κ 8 **100** cf. Ph κ 24; lex. rhet. (V^{1}) 268, 19 **102** cf. Σ κ 16 **104** καθήψω Schol. **110** Σ κ 26 **111** Σ κ 10

---

88 ὃ corr. in ᾧ H | ‘εκτροπια de lustratione ignotum’ La. **89** v. l. gl. 8 (Pears. 398; Hemsterh. ad Poll. 10, 28 n.68, qui σάροι coni.) **93** ‘aspiratio vitiosa’ La. **94** κάθε H (K^{S}), καθεδε K^{A}: La. **95** ἑαυτὸ H: Mus. **96** κάθεται H (K): La. = K$^{e\ c.}$ **100** τελευτηκόσι H: Mus. | cf. Meuli, Ges. Schr. 921 **102** v. l. gl. 152 (Schm.) **103** ἐχά〈λα〉σεν ad καθῆκεν Pears. 398. Alb. **104** καθεικρος (accent. non vid.) H: Alb. = K (καθίκου Mus.) | καθῆψω H: accent. Mus. **105** καθείκοντες· καθήψαντες H: Ruhnk. in Alb. Auct. **106** καθῖκται Mus. | παραγένηται H: Schm. **107** κατέβαλες Mus. **108** καθήμενον H: Mus. = K | incl. del. Schow 392 n.2; ad gl. 156 vel 152 ret. Schm. **109** καθημήσαντες· καυθέντες H: Mus. **110** καθείμενον· κάθοδον H: La. = K (Σ) **111** 〈ἐπὶ τὸ〉 Schm. = K Σ **112** καθειζόμενον H: Alb. **113** κάθειπται H: La. = K

116 καθεῖρκται· [καθήψατο.] ἠσφάλισται
117 *καθείρκτω· πεφυλακίσθω. παρὰ τὴν εἱρκτήν (A^{77})
D **118** καθειστόν· εἶδος φιλήματος
Greg.Naz. **119** καθεκτόν· ἐφικτόν. καταληπτόν (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 57 [37, 1266, 3 M.])
D **120** καθελεῖν σελήνην· ἐδόκουν αἱ Θετταλαὶ τὴν σελήνην κατάγειν
LXX **121** *καθέλῃς· κατενέγκῃς (Gen. 27, 40) AS^{119}
122 καθελκει· καταβάλλει (Callim. fr. 1, 9 Pf.)
123 καθέλκομαι· παρασύρομαι
124 *καθέντος· καταχαλάσαντος (Cyr. in xii proph. 1, 81, 5) S^{158}
LXX **125** κάθεμα· ὁ κατὰ στήθους ὅρμος (Ezech. 16, 11)
D **126** καθέμεν· χαλάσαι
127 *καθέξει· κρατήσει (O 186) g^{1}v^{12}AS^{73}Br^{7}Σ
128 καθέξομαι· [ἀνέχομαι.] ἀνέξομαι
129 *κάθες· χάλασον vg^{36}AS^{100}Br^{20}Σ
130 καθεσάμενος· χαλάσας
131 κάθεσαν· κατέθηκαν (h. Apoll. 503)
132 *κάθεσιν· καταγωγήν g^{62}AS^{103}. οἴκησιν (Cyr. glaph. in Pent. 69, 473B) AS^{127}
LXX **133** καθεστηκότος· παρεστηκότος (Deut. 32, 25)
Eur. **134** καθέστηκεν· ἔστη (Eur. Hipp. 91)
135 καθεστός· παρεστός. αὐτόθεν ὑπάρχον (Thuc. 3, 9, 1). μόλιβδος
136 κάθετο· κατέθετο
Hom. **137** καθεύδειν· κοιμᾶσθαι. ὑπνοῦν (υ 141)
LXX **138** καθηγεμών· ὁδηγός. διδάσκαλος (2. Macc. 10, 28)
139 *καθ᾽ ἡδυπάθειαν· τὴν σαρκικὴν ἐπιθυμίαν AS^{139}
140 *καθῆκαν· κατέβαλον g^{42}Σ, ἐχάλασαν. ⌊ἐνέβαλον (A^{72})
141 καθήκοντα· προσήκοντα. ἀκόλουθα. ἁρμόζοντα
142 καθήκοντο· κατεβάλοντο (Cyr. epp. pasch. 77, 820A)
143 *καθηκόντως· δεόντως AS^{101}Σ, πρεπόντως g^{32}S^{101}Σ, προσηκόντως
144 *καθήκουσιν· ἁρμόττουσι (Cyr. in xii proph. 2, 563, 17 ..) A^{105}
D **145** καθήμενον· τὸ κοῖλον καὶ ὁμαλὸν χωρίον, καὶ πεδίον
D **146** καθήλωσε· τοῖς ἥλοις ἔσφιγξεν

---

127 Σ κ 11 **129** Σ κ 12 **140** κατέβαλον Σ κ 13 **143** – πρεπόντως Σ κ 14

---

116 incl. e gl. 113 (Schow 392 n.5) **117** καθειρκτο· πεφυλακιστο K | πεφυλακείσθω H: Mus. **118** καθελκτον ci. La. **120** le. καθελεῖν H: Pears. 399 | cf. Dodds ad Plat. Gorg. 513a. D. E. Hill, Rh. Mus. 116, 1973, 221–38 **121** καθελεῖς· κατενέγκεις H (K): Mein. 1858, 555 (vel -ησι· -ῃ [β 100]) **130** ‘forma soloeca’ La. **131** le. κάτθεσαν vel expl. καθῆκαν ci. Schm. **132** κἀταγωγὴν u.v. H **134** ἔστην H: Pears. 399 **135** μόλιβδος ad κάθετος *perpendiculum* ret. Scal. Palm. Faber ad Anacr. 177. al. **139** καθηδυπάθειαν H: sep. Mus. **140** κατέβα ̣ αν H: -βαλ- Mus., -ον Schr. = Σ

147 *καθίμησε· κατήνεγκεν. ἢ ⌊κατήντλησε g[38]AS[109]Σ
148 καθήπτετο· ὕβριζεν, ὠνείδιζεν AS[107]
149 †καθηρῶν· καταστρέφων
150 κάθησο· καθέζου (A 565) Hom.
151 *καθῆστο· ἐκαθέζετο (A 569) g[21]AS[81]Br[11]Σ Hom.
152 *καθιγμένον· κατελθόντα (Cyr. trin. 547, 23 ..) g[17]AS[76]Br[9]. κατ-αντήσαντα. ⌊φθάσαντα g[17]AS[76]Br[9]. ἢ καταγενόμενον
153 †κάθιδι· ὑδρίαι. Ἀρκάδες D
154 *κάθιδρος· κεκμηκώς (Ierem. 8, 6) vg[54]AS[126]Br[27]Σ LXX
155 καθιδρῦσαι· καθιερῶσαι (Cyr. in Ioh. 2, 454, 10). στῆσαι
156 καθιέμενον· κεχαλασμένον
157 *καθιέντος· καταχαλάσαντος (Cyr. in xii proph. 1, 285, 20 ..) g[39] (S[158])
158 *καθιεροῖ· θεῷ ἀνατίθησι vg[35]AS[99]Br[19]Σ
159 *καθιζόμενον· καθαψάμενον AS[96]
160 καθέλοιμι· ἀπολύω D
161 καθικέσθαι· ἐφάψασθαι. τύψαι
162 *καθικνεῖσθαι· καθάπτεσθαι vg[11]AS[71]Br[6]. καταβαίνειν A[114]S[71]
163 *καθικομένοις· ἐλθοῦσι AS[74]
164 *καθίκοντο· καθήψαντο A[95]. [ἐχάλασαν]
165 καθιλύσας· ἀθροίσας
166 καθιμᾶι· καθίησι, χαλᾷ
167 *καθιμείσθω· καθιστάσθω AS[143]
168 καθιμονεύει· καθίησι
169 *καθιμῶσι· χαλῶσιν (Phil. Ios. 14) g[46]AS[112]Br[23]Σ
170 *καθίξεσθε· καθάψασθε AS[132]. κρατήσατε (Exod. 12, 22) A[132] LXX
171 κάθιξον· κάθισον
172 καθίπταται· ἀπάνωθεν πέτεται
173 καθίππαξις· πομπῆς ὄνομα παρὰ Λακεδαιμονίοις D
174 *κάθισαν· καθίδρυσαν (T 280) AS[110] Hom.
175 καθίσατο· ἱδρύσατο

---

147 | Σ κ 22**150** Schol. **151** Σ κ 15; Schol. **152** κατελθ. et φθασ. cf. Σ κ 16 **154** Σ κ 18 **155** Poll. 1, 11 **156** Poll. 10, 120 **158** Σ κ 19 **169** Σ κ 23 **170** gl. Oct. κ 5

---

147 καθήμεισε H: Mus. = K Σ **149** v. l. gl. 79 (Mus.) **150** κάθισον H: Alb. = Schol. **151** usum imperf. prob. Orus A 55, 19; de forma K.-B. 2, 228. Wankel ad Dem. 18, 169 **152** καθηγμένον Σ | v. l.: gl. 102 **153** καθ-⟨ιμ⟩ίαι ci. La. **154** καθίδρος H: accent. Mus. = K[Br]; καθιδρως K[vgAS] Su **155** καθιδρύσαι H: accent. tacite Schm. **157** καθίεντος H: accent. Mus.; καθέντος Schm., vel cum Mus. καταχαλῶντος **158** usum prob. Phryn. ecl. 163 **159** καθιξόμενον· καθαψομενον Schm. Cob. 1881, 375 (expl. = K) **164** incl. Schm., ad καθιμῶντο ret. La. **166** κάθιμαι H: accent. Mus. **167** καθιμ ΄σθω (? ή) H: Mus. = K **168** καθίησις H: Mus. **170** καθίζεσθε H (K[S] gl. Oct.): Voss. = K[A] **171** κάθιζον H: Voss. Jens. Luc. 125 **172** ἐπάνω H: La. **173** καθίπταξις H: Ahr. Dial. 2, 91

LXX **176** καθιστᾶν· στῆσαι. ποιῆσαι (Dan. 2, 21)
177 καθιστῶ· δείκνυμι. ποιῶ
178 *καθόδοις· ἀγωγαῖς vg^{47}AS^{123}Br^{24}Σ. κύκλοις (AS^{125})
179 καθολικά· γενικά. [Λάκωνες]
D **180** καθ᾽ ὁμά· κατὰ τὸ αὐτό (Callim. fr. 1, 26 Pf.)
D **181** καθ᾽ ὁμόν· κατὰ λόγον. καθ᾽ ὅμοιον. [καθ᾽ ὁδὸν τὴν προσήκουσαν]
182 *καθοπτεύει· καθορᾶ AS^{116}
184 *καθορίζει· ὁρίζει (Cyr. glaph. in Pent. 69, 621B) A^{98}
LXX **185** *καθόρμια· τὰ ἐνόρμια S^{138}, περιθέματα vg^{50}AS^{138}Br^{25}Σ, ἀρραβωνιακά AS^{138}, ἢ κόσμια ⌊περιτραχήλια (Hos. 2, 15) g^{50}Br^{25}
186 †κάθος· σπυρίς
187 *καθοσιωμένος· ἀνακείμενος vg^{43}AS^{115}Br^{22}Σ
LXX **188** καθ᾽ ὅσον· ὅσον (Ps. 102, 12)
Att. **189** *καθ᾽ ὅσον οἷόν τε· καθόσον δυνατόν ἐστιν vg^{68}AS^{140}Br^{32}
190 †καθουφήν· ἀλώπεκα
191 †καθίεψεν· ἐξέθετο
D **192** καθυλομανούντων· ὕλην ἐχόντων πολλήν
193 *καθ᾽ ὕπαρ· [κατ᾽ ὄναρ] ⌊⟨κατὰ τὸ φανερόν⟩ g^{69}Br^{43}
LXX **194** *καθ᾽ ὑπερβολήν· ὑπερβαλλόντως (4. Macc. 3, 18) AS^{131}[vg^{66}Br^{31}]
Hom. **195** *καθύπερθεν· ἄνωθεν S^{146}Br^{792}, ὑπεράνωθεν (B 754) vg^{65}Σ (A^{146}Br^{34})
196 καθυπερτέρους· πλεονεκτοῦντας
197 καθυπισχνεῖτο· ὡμολογεῖτο
Att. **198** *καθυφεῖναι· ἐνδοῦναι g^{27}AS^{94}Br^{747}. ὑποχωρεῖν. ⌊καθυποβάλλειν (Dem. 18, 107..) AS^{94}
199 *καθυφηκάμην· ἀφῆκα, εἴασα (Ios. b. Iud. 2, 401) (A^{144})
200 *καθυφῆκεν· ἐνδέδωκεν AS^{84}Br^{15}(vg^{24}Σ)
201 καθυφείς· προδούς, καταλιπών (Dem. 21, 39)

---

178 Σ κ 25 **185** περιθέμ. Σ κ 27; gl. Proph. **187** Σ κ 32 **193** καθ’ ὕπαρ et κατ’ ὄναρ damn. Phryn. ecl. 396 **195** Schol. | Σ κ 29 **200** cf. Σ κ 31; Poll. 8, 143

---

176 καθίστα H: Schm. **178** καθοδοῖς H: accent. Heins. Biel. = Σ **179** -ὰ bis corr. ex -ᾶ H | συγγενικὰ H: Ruhnk. in Alb. Auct. | Λάκωνες ad gl. 173 ret. La. (ad gl. 180 perperam Ruhnk.) **180** κάθομα H: sep. La.; cf. Wil. Kl. Schr. 4, 173 n. **181** κάθομον H: Perg. | incl. ad καθ’ οἶμον ret. Alb.; cf. gl. 110 **183** κατοπτρον K^{c} **185** καθόρμα H: Mart. Cadm. = K | ἐνόρμα H: Heins. | κοσμία H: accent. Mus. **186** καθός H: accent. Mus.; κάλαθος Alb.; κάβος Avyer. 1978, 308. 336–7 coll. gl. 22 **187** καθωσιωμένος Mus. = Σ **188** καθόσον H: Mus. **189** le. καθόσον H: Mus. **190** v. l. gl. 2621 (Alb.) vel 3215 (Schm.) **192** καθ᾽ ὑλομανούντων H: Mus.; καθουλομανεόντων Mein. | στολλήν (?) H: Mus. **193** incl. et add. La. (add. = K) **198** καθυφαίνειν H: Hemsterh. ad Luc. Iud. val. 85 = K | cf. Lipsius, Att. Recht 773 n.363. 844 n.60 **199** ἔασα H: Mus. **201** προδὼς, καταλιπ( ) H: La.

202 καθωμηρευμένα· καθ᾽ Ὅμηρον εἰρημένα
203 *καθ᾽ ὥραν· ἐν πάσῃ ὥρᾳ. κατὰ καιρόν (Zach. 10, 1) (vg[70]AS[145] Br[33]) LXX
204 καθώς· ὥσπερ, καθάπερ
205 καθωσίωσε· [κατέλυσεν] κατέθυσεν. Εὐριπίδης Μελεάγρῳ (fr. 539 K.)
206 καὶ ἄλλως· καὶ ἄνευ τούτων (I 699)
207 καίοντο· ἐκαίοντο (A 52) Hom.
208 καίατα· ὀρύγματα. ἢ τὰ ὑπὸ σεισμῶν καταρραγέντα χωρία
209 καὶ αὖτις· καὶ αὖθις. καὶ πάλιν (A 140) Hom.
210 καὶ αὐτῷ· καὶ ἐμοὶ αὐτῷ (Z 338) Hom.
211 καὶ ἀχνύμενοί περ· καίπερ λυπούμενοι (B 270) Hom.
212 *καὶ γάρ ῥα· καὶ γὰρ δή (A 113) AS[39] Hom.
213 καὶ δή· ἐπὶ τοῦ ἤδη (B 135) Hom.
214 καὶ γάρ τοί· τοιγαροῦν
215 καὶ δή μοι· καὶ δὴ ἐμοί (A 161) Hom.
216 καί ἑ· καὶ αὐτόν (Γ 408) Hom.
217 καὶ ἐν δαΐ· καὶ ἐν τῇ μάχῃ
218 *καὶ ἐπεστήρισας· ὠργίσθης AS[46]. ἢ ἐπεστήριξας (Ps. 37, 3) LXX
219 καιέτα· καλαμίνθη. Βοιωτοί
220 *καὶ ᾗ φησι· καθὼς λέγει (Cyr. in xii proph. 1, 251, 11) AS[37]
221 †καικάσαι· καταγελάσαι
222 Καικίνης· ὁ Καικίας ἄνεμος, ἀπὸ τοῦ Καΐκου ποταμοῦ
223 καὶ κλάει· καὶ αἰάζει (Greg. Naz. c. 1, 2, 25, 212 [37, 828, 9 M.]) Greg.Naz.
224 Κάϊκος· ποταμὸς
225 καικύλην· τὴν κεφαλήν
226 Κάϊν· κτῆσις On. sacr.
227 *καὶ λεπτυνῶ· συντρίψω (Ps. 17, 43) vg[17]AS[45]Br[52] LXX
228 καίλους· οὐρανός. Ῥωμαῖοι
229 *καὶ μάλα· καὶ λίαν vg[8]. καὶ πάνυ (A 217) vg[8]A[36]Br[47] Hom.

---

203 κατὰ καιρόν gl. Proph. **207** Schol. **209** | Schol. **211** cf. Schol. **212** Schol. **222** Paus. ap. Herm. Barb. 5 Hein.; Ph κ 57; cf. Choerob. 228, 23. EM 497, 49 **224** v. gl. 222 **226** On. Vat. 172, 17 **229** | cf. Schol.; Ph κ 58

---

205 κατεύθυσεν H: Bentl. ep. ad Mill. 33 (2, 284), qui et dittogr. del. **207** καίαντο H: Pears. 399. Alb. = Schol. **208** cf. Be. Lex. 195 **209** αὖθις -- αὖτις H: Mein. 1858, 555–6 (cf. Schol.) **211** περιλυπούμενοι H: Cor. (cf. Schol.) **216** καίε H: Sop. Pears. 400 = Phav. | αὐτό H: Mus. **217** ἔνδοι H: Mus. | cf. Hollis 1998 (1), 67 **219** καὶ ἐτὰ H: Mus. | v. l.: gl. 68 **221** καγχάσαι Piers. in Moer. 215 **222** καιικοῦ H: Mus. = testt.; Καϊκ⟨ίν⟩ου (Paus. 6, 6) Maass 1907, 531–3 **223** κατάζει H: La. (vel κλάσει· κατάξει); καταιάζει Alb. **224** καϊκὸς H: accent. Schm. **225** καὶ κύλην H: Mus. | κεβλήν Ruhnk. Ep. crit. 2, 18 **226** κτῆμα On. Vat. **227** contin. H: nov. gl. Pears. 400. Alb. **228** Lat. *caelus* **229** contin. H: nov. gl. Salm. Voss. Pears. 400 (= testt.)

Att. **230** *καὶ μάλ᾽ εἰκότως· καὶ πάνυ δικαίως (Dem. 18, 16 ..) vg[26]AS[51]Br[58]
231 *καὶ μάλ᾽ ἐν δίκῃ· δικαίως AS[50]
Hom. **232** καὶ μέν μευ· καὶ δὴ ἐμοῦ (Α 273)
Att. **233** καὶ μέντοι καί· καὶ ἔτι. καὶ μήν (Plat. Theaet. 144 c ..)
Hom. **234** καὶ μὲν τῶν· καὶ τούτων μέν (Ζ 27 ..)
Hom. **235** καί με πρὸς μῦθον ἔειπε· καὶ προσεῖπέ με τῷ λόγῳ (Β 59)
Hom. **236** *καὶ μήν· καὶ ἔτι (λ 582) v[20]AS[47]Br[55]
N. T. **237** καί γε· καίτοι (Act. 2, 18)
Hom. **238** καί μιν· καὶ πρὸς αὐτήν (Α 201)
Eur. **239** *καίνει· φονεύει AS[35]. κτείνει (Eur. Phoen. 44)
240 καινία· νίκη
241 καινίσαι· καινῶς χρήσασθαι. καὶ ἐγκαινίσαι
D **242** καἰνήτα· ἀδελφή
D **243** καἰνήτας· ἀδελφούς, καὶ ἀδελφάς
244 καινός· νέος, νεαρός
245 καινοτάφια· νεκροτάφια
246 καινοτομῆσαι· καινὸν ποιῆσαι
D **247** καινοτομεῖν· καινὴν λατομίαν τέμνειν (Xen. Vect. 4, 27)
D? **248** 〉καινουργηκότα· νέα πράγματα ἐργασάμενον (Hipp. vet. med. 21 [1, 624, 15 L.]?) AS[29]
Hom. **249** καί νύ κε· καὶ ἄν (Θ 131 ..)
Hom. **250** *καί νύ κεν· καὶ δὴ ἄν (Γ 373) AS[33]
D **251** καίνυσθαι· νικᾶν. διαφέρεσθαι. σχοινεύεσθαι. μετρεῖν ἀγρόν
D **252** καινυμένα· διαφέρουσα
253 καίνυται· νικᾷ. προφέρει
D **254** καινύτω· νικάτω (Empedocl. VS 31 B 23, 9)
Hom. **255** καιόντων· καιέτωσαν (Θ 521)
LXX **256** *καὶ οὐ διεφώνησεν· οὐ διέφυγεν (1. Regn. 30, 19) g[14]AS[43]Br[50]
Hom. **257** καὶ πολλόν· καὶ πάνυ (Ψ 832)
Hom. **258** καί ποτέ τοι· καί ποτέ σοι (Α 213)
259 †καίπετος· ἀξίνη

---

232 cf. Schol. **238** cf. Schol. **244** E. Gen. 175 Mill. (EM 497, 43) | **251** νικᾶν Ap. S. 94, 8 **255** Schol. **258** Schol.

---

230 δικαίως –– εἰκότως H: La. = K **231** μάλα H: Schm. | ἰν H: Mus. = K **232** μεῦ H: Mus. = Schol. | δι᾽ H: Mus. **233** καὶ καὶ μ. H, καὶ μ. Mus.: **237** και del., (spat., κ rubr.)αί sscr. H: **238** και del., (spat., κ rubr.)αί sscr. H: **239** ἐκτείνει H: Heins. Pears. 400. Triller Emend. 20 **240** ‘suspect.’ La. **241** καινῶ H: Mein. 1858, 556 **242** καινίτα et 243 καινίτας H: Sittig, GGN 1914, 95 coll. Schwyzer 683, 5 τᾶι κασινέται (Cypr.) **245** κενοτάφια Mus. = Su **247** καίνειν λατομεῖν H: Alb. = Ph **248** κε〉καινουργηκότα Schm. **250** κεν H (K^S); κε Mus. = K^A **251** καινύσθαι H: accent. Mus. | ἀφαιρεῖσθαι H: La. **252** καὶ νυμένα H: Mus. | διαφθείρουσα H: La. **253** καὶ νύται H: Mus. **254** καὶ νύτω H: Mus. **259** cf. gl. 276; κάπετος Krek. 1999, 83–4 coll. neogr. σκαπέτι

260 καὶ πρόκα τε δή· ἀντὶ τοῦ ἄφνω (Hdt. 1, 111, 5 ..) D
261 *καί ῥα· καὶ δή g^{7}, αὐτάρ (A 360) Hom.
262 καί ῥ᾽ ἐπιεισαμένη· καὶ δὴ ἐπελθοῦσα (Φ 424) Hom.
263 καίραμα· μέρος νεός. ἢ ἀμφίεσμα D
264 Καιράτιοι· οἱ Κνώσιοι, ἀπὸ ποταμοῦ D
265 †καιρατιοῦσι· τοῖς κέρασιν πλήξουσι
266 καίρια· τὰ μέρη τὰ λεπτά. *βέβαια, ὠφέλιμα (AS^{41}) ἢ ἐπικίνδυνα (g^{1}), θανάσιμα (vg^{11}AS^{40}) · ἢ ἐπιτήδεια D + K
267 καιροθέοισι· κρατοῦσι. προτρέχουσιν (Greg. Naz. c. 2, 1, 10, 24 [37, 1028, 12 M.]) Greg.Naz.
268 καιρός· χρόνος. ἢ τόπος καίριος, ἢ ὁ τῶν ἑπτὰ ἀριθμός D
269 καιροσέων· μεμιτωμένων· καῖρον δὲ τὸν μίτον φασίν· οἱ δὲ τὰς παρυφὰς τῶν ἀμπεχόνων. οἱ δὲ εὖ κεκαιρωμένων, τουτέστιν εὖ ὑφασμένων· καιρώματα γὰρ τὰ διαχωριστικὰ τῶν στημόνων πλέγματα (η 107) Ap. S.
270 καιρότερον· ἐνωρότερον. Ἀχαιοί D
271 †καιρῷ· ῥοπάλῳ
272 καίρωσιν· τοῦ στήμονος τοὺς συνδέσμους D
273 καιρωστρίδες· ἐργαστρίδες. ὑφαστρίδες (Callim. fr. 640 Pf.) D
274 *καιροφυλακῆσαι· καιρὸν ἐπιτηρῆσαι vg^{5}AS^{30}Σ
275 καισάραι· περικεφαλαῖαι
276 †καισεκπρώπιον· δρέπανον. ξηροκόπιον
277 *καὶ συμβιβάσεις· καὶ διδάξεις (Deut. 4, 9) vg^{16}AS^{44}Br^{51} LXX
278 *καὶ σφῶϊν· καὶ αὐτοῖς (A 338) A^{49}S^{55}(Br^{56}) Hom.
279 καὶ τὰν στοάν· καὶ τὸ ι ..
280 *καὶ τί αἱρήσομαι; καὶ τί βουληθῶ; (Ep. Phil. 1, 22) vg^{6}AS^{31}Br^{46} N. T.
281 καίτοι γε· ...
282 καὶ τοὺς εἰς ἕνην· καί τοὺς εἰς τρίτην
283 καίτρεαι· ὅπλα Ἰβηρικά· οἱ δὲ κυρτίας D

---

261 Schol. | **266** ἐπικίνδυνα, θανάσιμα cf. Σ κ 36 **268** ὁ τῶν ἑπτὰ ἀρ. cf. Iambl. Theol. arithm. 53 p. 70, 24 **269** τὸ δὲ – cf. Ap. S. 94, 9; Schol. 107a; Schol. Oribas. 48, 1, 1 p.262, 5 **272** cf. Poll. 7, 33 **274** Σ κ 37 **278** Schol.

---

260 προκατέδη H: Voss. **263** καὶ ῥάμα H: Mus.; καίρωμα Alb., cf. Callim. fr. 547 Pf. **264** καὶ ῥάποι· οἱ κνωσεῖς οἱ H: Mus. | cf. Schol. Callim. h. Dian. 44. Strab. 10, 4, 8 p.476, 18 C. **265** κερατιοῦσι HSt. Ind. **266** καιρίαι H: Voss. Verw. **267** h. e. καὶ προθέοισι (Bergk) καὶ θέουσι (La.), προτρ. **269** καιροσσέων H: Voss. Pears. 400. Perg. al. = testt. | μεμπτομένων H: Mus. | καιρὸν H: accent. Mus. | μῖτον H: accent. Mus. | ἀμπελώνων H: Bos. | v. l.: gl. 2555 **270** ἐνωρ΄ τερον (? ί) H: Mus. | Ἀχαιός Alb. dub., Mein. (TrGF 20 F 49) (‘frustra’ La.) **271** κριῷ agn. Ruhnk. in Alb. Auct. **273** καιροστρίδες H: Voss. Pears. 400 **275** ‘περικεφαλαια h. l. galerus cf. caesaries’ post Voss. ad Spart. 225 La. **276** ‘κατεκκρωπιον ? cf. gl. 4198. 4275, nisi hic et gl. 259 latet vox a stirpe cae(d- derivata’ La. **281–282** contin. H: sep. et lac. stat. Pears. 401. Alb. **282** ἔρης H: Pears. 401. Perg. **283** cf. Lat. *caetra* | ἰβυρικὰ H: ed. 1521 | v. l.: gl. 1598; cf. gl. 4715

284 *†καὶ τῶν· καὶ ἐκ τῶν, κατὰ συναίρεσιν κἀκ τῶν A[28]

Att. 285 *καὶ τὼ πόδε· καὶ τοὺς πόδας vg[12]A[42]Br[48] δυϊκῶς (Ar. Vesp. 608) vg[12]

Hom. 286 *καὶ χερσί· καὶ ἔργοις (A 77) AS[38]Σ

Hom. 287 καὶ ὡς· καὶ ὅμως (A 116)

288 *καὶ ὥς φησι· καὶ ὡς λέγει (Cyr. in xii proph. 1, 566, 10 ..) AS[32]

D? 289 κάκα· κακία ἢ ὄρνεον

290 κάκαιοι· βολβοί

D 291 κάκαλα· τείχη. Αἰσχύλος Νιόβῃ (fr. 166 R.)

292 †κακαλίς· νάρκισσος

Hom. 293 κακὰ μήσατο· κακὰ ἐβουλεύσατο (Z 157)

294 *κακανδρίας· ἐπὶ κακῷ δυνάμεως (Cyr. in xii proph. 1, 373, 4 ..) AS[25]

295 κακίας ἐπιβάθρας· τοὺς τῆς κακίας ὑπηρέτας· ἐπιβεβηκότας

Hom. 296 κακείοντες· κατακοιμησόμενοι (A 606)

Hom. 297 *κάκ' ἐλέγχεα· κακὰ ἐλέγχη (B 235 ..) [A[31]]

298 *κακέμφατον· ἄδοξον, δυσκλεῆ AS[16]

D 299 κακεστοῦν· κακὴν κατάστασιν. ἢ ἀπραγίαν

Eur. 300 κακή· δειλία. ἢ ⌊κακία Br[39]· 'ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης' (Eur. Med. 1051). κακουχίας

Att. 301 *κακήγορος· κακῶς λέγων g[8]A[28]Br[64], κακολόγος (Plat. Phaedr. 254e) vg[8]AS[28]Br[64]

302 κακήν· κάκιον

303 κακίζει· κακολογεῖ

D 304 κακὴ κόνις· κακὸς ὄλεθρος (SH ad. fr. 1080)

305 *κακιζόμενος· ταπεινούμενος (g[και10]Σ)

D 306 κακιθά· λιμηρά

D 307 κακιθής· ἄτροφος ἄμπελος

D 308 κακιθές· χαλεπόν. λιμηρές

D 309 κακιμήν· τὸν ἀτυχῆ

310 κάκιον· εὐτελέστερον

---

286 cf. Schol. **287** Schol. **289** cf. Σ″ (Ph κ 80. Su κ 146); Tim. lex. κ 2 | **291** cf. Ph κ 86 **293** cf. Schol. **296** Schol.; cf. EM 485, 6 **301** | Poll. 2, 123 **305** cf. Σ κ 42

---

284 v. l. gl. 364 (Mus.) **288** ⟨οὕτ⟩ως λέγει Mein. **289** κακὰ H: accent. Voss.; κάκη testt. | avis κήξ, καύηξ cft. La.; Skt. kaka Gooss. 1943, 55 **290** 'suspectum' La. **291** αἰσχῦλος H: accent. Mus. **292** v. l. gl. α 2233 **293** κακαμήσατο H: Mus.; κάκ' ἐμήσατο Schol. **294** κακανδρείας H (K[S]): Thes. 4, 822C = K[A] | κακὰ H: Hemsterh. in Alb. Auct. (ad 112) = K **295** le. κάκας H: le. Voss, em. Meibom. **296** κατακοιμηθησόμενοι Pears. 401. Alb. = EM **297** κακελέγχεα H: Mus. | ἐλέγχει H: Schm. | expl. κακὰ ὀνείδη K Schol. **298** (init. lin.)ἀκέφατον H: κακ- Mus., -έμφ- Guyet.= K **299** cf. Be. Dial. 3, 148 **300** κακὴ H: accent.Voss. | πελῖα H: Voss. | κακῆς H: accent. Mus. **305** ταπεινώμενος H: Mus. = (K Σ) **306–8** cf. Schulze, Kl. Schr. 329 **307** ἄτροφος, H: La. **310** κακίον H: accent. Mus.

311 κακίωσαι· ἱδροῦν ἀρχόμεναι. Λάκωνες D
312 κακκάβα· πέρδιξ D
313 κακκάβη· κρίκον. ἢ χύτρα, ἣν ἡμεῖς κάκκαβον (Ar. frr. 224. 495 K.–A.) Att.
314 κάκκαβος· ἡ λοπάς (Antiphan. fr. 180, 4–5 K.–A.) [ἢ πέρδιξ]
315 κακκάζειν· τὰς ὄρνις τὰς πρὸς τὸ τίκτειν φθεγγομένας Ἀττικοί D
316 κακαλέα· κατακεκαυμένα
317 κακκεῖαι· κατακαῦσαι (λ 74). ⟨κατα⟩κοιμηθῆναι Br[667] Ap. S.
318 *κακκείοντες· κοιμηθέντες, ⸤κοιμησόμενοι (Α 606) (AS[22]) Hom.
319 κακκέρσαι· κατακόψαι. Πάφιοι
320 †κάκκαλον· κάταξον
321 κάκκη· κόπρος. ἢ κάθευδεν. Λάκωνες D
322 κακκός· ὁ μικρὸς δάκτυλος D?
323 κακκώνιον· σκαφίον D
324 κακορραφίῃσι· κακομηχανίαις (β 236) Hom.
325 κακόβας· ἐπὶ κακῷ ἥκων D
326 *κακοδαιμονίαν· ἀτυχίαν AS[38]
327 *κακοδαίμων· ὁ θεῷ ἀπεχθής (Dem. 19, 115) vg[4]A[24]Br[63]Σ Att.
328 κακοδεκτεύουσα· κακῶς δεχόμενη D
329 κακοδιάβολος· κακοικονόμος. Λάκωνες D
330 *κακοεργός· ὁ τὰ κακὰ ἐργαζόμενος (σ 54) g[6] Hom.
331 κακοείμονας· ῥακκοδύτους (σ 41) Hom.
332 κακοηθείας· κακοτροπίας (Ep. Rom. 1, 29) AS[30] N.T.
333 κακοί· ἄνανδροι, δειλοί (Λ 408 ..), δυστυχεῖς, κακοδαίμονες Hom.
334 κακόκνημος· κακόφθαρτος. κακόσιτος D
335 κακοκτερής· κακόθαπτος D

---

312 Athen. 9, 389f (cit. Alcm. PMGF fr. 39 κακκαβίδων) **313** χύτρα Athen. 4, 169c (cit. Ar.); de κάκκαβος cf. Σ κ 40; Ael. Dion. κ 4; Alpers ad Orum B 81 **314** Poll. 10, 106; cf. Ph κ 84 **315** cf. Ph. κ 85 **317** Ap. S. 94, 14; κατακαῦσαι Schol. **318** cf. Schol.; EM 485, 6 **321** cf. Ph κ 88 | **324** Schol. 236b **327** Σ κ 43

---

311 κακίω H: κακιῶσαι Mus., accent. Ahr. Dial. 2, 140 **312** κάκκαβα H: accent. Mus. **313** (init. lin.)ακκαβὴ H: Mus. | κρίκος Mus. | χύτραν H (ν ? add., sed tum spat. maius): Jun. Hemsterh. ad Poll. 10, 1283 **314** incl. ad gl 312 (Schm.) **316** κακάλεα H: accent. Schm.; καγκάλεα Pears. 401 **317** add. Alb. = Ap. S. | cf. Wack. Unters. 253 **318** κακκειόντες H: accent. Mus. = testt. **319** κακκεῖναι H: La.; κακκείραι Alb. (Hoffm. Dial. 1, 117) ('sed Cyprii ρσ retinuerunt' La.) **320** κάκκλαὁν Alb. ('sed σ < σσ nusquam in h abiit' La.). κάκκλασον Cor. **321** 'Laconum κάθευδεν tantum' La., coll. Wack. Unters. 253. Be. 2, 364 **322** 'Lacon. [κακκόρ Schm.] an v. l. gl. 975?' La. **323** σεσαφίον, εσ mut. in κ dum scr.? H **324** κακοραφίησι H: Mus. **325** ἡβῶν H: Nauck 1856, 14 **327** κακοδαίδων H: Mus. = K Σ | ἐπαχθεις (accent. non vis.) H, -θής Mus. = K Σ: Mein. 1856, 556 **328** κακοδεκτεύουσι H: Mus. **329** ' "qui disicit patrimonium" primo vocis sensu' La. **330** κακόεργος H: accent. Mus. **331** ῥακκηδύτους H: Mus. (?) **332** κακοηθίας H: Alb. **334** cf. gll. 3111/12 **335** κακοτερὴς H: Guyet. Salm. | κακοθάπτων H: La.

D **336** κακολαῆ· κακοδερκῆ
Eur. **337** κακόμητις· κακόβουλος (Eur. Or. 1403)
Greg.Naz. **338** *κακομήχανος· κακόβουλος (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 665 [37, 573, 2 M.]) AS^{20}
Att. **339** κακόνοια· ὕβρις (Dem. 21, 204)
Att. **340** *κακόνους· κακονοῶν (Dem. 8, 39) (A^{34})
D **341** κακοπινής· κακός, μεθυστής
342 †κάκονες · κακὸς ὄλεθρος
343 κακοπάθεια· μοχθηρία
Att. **344** κακοπράγμων· πανοῦργος (Hyperid. fr. 275 S.)
D? **345** κακοπραγοῦς· κακοεργοῦ
D **346** †κακόρας· κατακόψας. παρὰ Εὔκλῳ
D **347** κακόρδαζε· ἀπεχώρει
Hom. **348** *κακορραφίας· κακοσυνθεσίας vg^{2}Br^{61}(A^{35}Σ), κακοβουλίας (O 16)
Hom. **349** *κακορραφίῃ· κακομηχανίᾳ AS^{35}, κακοβουλίᾳ S^{35}, κακουργίᾳ (μ 26)
350 κακορραφέας· κακοποιούς, κακοπράγμονας
Eur. **351** κακορροθεῖ· κακολογεῖ, ⌊λοιδορεῖ, ὑβρίζει (Eur. Alc. 707) (vg^{7} AS^{23})
352 κακός· δειλός Br^{797}. δεινός. πονηρός
Hom. **353** κάκ᾿ ὀσσόμενος· δεινῶς ἐμβλεψάμενος (A 105)
D **354** κακοσχόλου· κακοῦ κατὰ τὴν σχολήν
355 κακότατος· κακότητος (Soph. El. 236)
356 κακότης· κάκωσις, βλάβη
D **357** κάκουλοι· κακοί, σκληροὶ κύαμοι
358 κακουργεῖ· κακὰ ἐργάζεται (Men. Epitr. fr. 7, 3)
359a κακοῦργος· δόλιος, κακὰ ἐργαζόμενος
359b *κακοήθης· κακότροπος g^{9}A^{27}
D **360** κακουχία· ἀσθένεια. ἀμέλεια. ἀθεραπευσία
Greg. Naz. **361** *κακόχαρτος· ὁ κακοῖς χαίρων (Greg. Naz. c. 1, 2, 9, 20 [37, 669, 1 M.]) Br^{67}(Σ)[vg^{10}]

---

344 (Poll. 4, 36 [cit. Hyperid.]) **348** Schol.; κακοσυνθ. cf. Σ κ 45 **352** Ap. S. 94, 12 **353** cf. Ap. S. 94, 16; Schol. **356** Schol. Hes. op. 287 | **361** cf. lex. Greg. carm. (cod. Cas.) κ 29; Σ κ 46

---

336 κακολὴ H: Mein. 1858, 556 | κακοδέρκη H: **337** κακομῆτ^{ης} u.v. H, -ήτ- Mus. (nisi ης etiam Mus., et H (ις) voluit): Pors. ad Eur. **340** κάκονος H (K): Palm. **342** dittogr. gl. 304 (Pears. 401) **345** κακοεργοῦς H: Mein. **346** κακκέρσας ci. La.; κακορᾶς Hoffm. BB 15, 56 (‘participio expl. neglecto’ La.) | εὐήλω H: Salm. **347** ἀκόρδαζε H: κ inser. rubr. (spir. oblitus, κακ- Alb.); κἀκκόρδαξε (κόρδαξ) ci. La. **348** κακοραφίας H: Mus. = Schol. (Σ) **349** κακορηφίη H: Mus., -ίῃ Alb. | -ία ter H: Alb. **350** κακοραφέας H: Mus. **353** κακοσσόμενος H: Pears. 401. Alb. (= testt.) **359b** nov. gl. H (K): contin. Voss.

362 κάκτανε· φόνευε, ἄνελε, κατάκτεινε (Ζ 164) Hom.
363 κάκτος· ἄκανθα, ὑφ᾽ ἧς ἐὰν πληγῇ νεβρός, ἀχρεῖα ἴσχει τὰ ὀστᾶ εἰς αὐλούς D
364 *κἀκ τῶν· καὶ ἐκ τούτων vg^{3}AS^{19}Br^{62}
365 †κακυκία· ὀψοφαγία
366 †κακῦναι· ὀψοφαγῆσαι
367 κακυνεῖ· κακώσει [vg^{15}]
368 κακχαδίαι· ἰσχνόφωνοι D
369 *κακχάζει· ἀτάκτως γελᾷ (S$^{\kappa\alpha\gamma 13}$), ἀσμένως (vg^{1}A^{17}), ἀθρόως A^{18}, ἀπαιδεύτως
370 κάκχαρτον· κατάχαρτον
371 κἀκχωρεῖ· δραπετεύει, κακουργεῖ
372 κακώτερον· χεῖρον (Τ 321) Hom.
373 κακούς· δειλούς (Δ 299) Hom.
374 κακῶν δὲ φέρτερον εἴη· τοῦτο τῶν κακῶν τὸ κρεῖττον (Ρ 105) Hom.
375 κακῶς· δεινῶς. ταπεινῶς
376 κάκωσις· ταπείνωσις. δείνωσις (Thuc. 2, 43, 6)
377 καλα· ὀξυτόνως τὸ σύνηθες, καὶ ἀντὶ ἐπιρρήματος τοῦ καλῶς· παροξυτόνως δὲ τὰ ξύλα
378 καλαβίς· τὸ περισπᾶν τὰ ἰσχία (Eupol. fr. 176, 2 K.–A.) D
379 καλαβῶται· ἐν τῷ τῆς Δερεατίδος ἱερῷ ᾿Αρτέμιδος ἀιδόμενοι ὕμνοι D
380 Καλαβρίαν· τὴν Μεσαπίαν χώραν. ῾Ρίνθων (fr. 16 K.–A.) D
381 *καλαβρισθείησαν· χλευασθείησαν (Iob 5, 4) (vg$^{\kappa o\lambda\ 2}$AS$^{\kappa o\lambda 26}$) LXX
382 Καλαβρός· βάρβαρος D
383 καλαβίς· καλαβώτης D
384 καλαβύστας· τοὺς κωλώτας. ᾿Αργεῖοι D
385 καλαδία· ῥυκάνη D

---

362 φόν. Schol.^{Z} | κατάκτ. Schol.^{Y} **363** cf. Antig. Mir. 8, 1 **372** Schol. **373** Schol. **377** cf. Ioh. Philop. de voc. A κ 1 **378** cf. Ph κ 104; Athen. 14, 630a **380** cf. Strab. 6, 3, 5 p.282, 3–4 C. **381** gl. Iob

---

362 κάκτενε H: Mus. = Schol. **364** κακτῶν H: Mus. | v. l.: gl. 284 **365** v. l. gl. 916 (Pears. 402) **366** κακύναι H: accent. Mus.; ‘h. e. καρυ⟨κευ⟩σαι’ La., cf. gl. 916 **367** κακύνει H: accent. Arnald. Lect. 74 | expl. κακιζει K; κακὸς εἶ Nauck **369** ἀσέμνως Vales. Hemsterh. in Alb. Auct. = K^{vgA} **371** κακχωρεῖ H: Mus. **372** κακχότερον H (cf. Schol.): HSt. Ind. **374** κακὸν H: Valck. Misc. obs. 8, 2, 164 | οὐ τῶν H: οὐ del. (o et n.qu. sscr.) Mus. **376** δείνωσις obel. La., def. Tosi 1980–82, 229 coll. gl. 375; δίκη τις (sc. κακώσεως, lex. rhet. 269, 1) Wil. Kl. Schr. 4, 580 **377** αὐτὸ ἐπιρρ. H: Mus. **378** huc revoca incl. e gl. 471 **379** contin. H: nov. gl. Schm. | καλαβοῦτοι H: La. De saltat. Gr. 24 | ἀϊδόμεναι H: Mus. **380** μεσαντίαν H: Schow 396 n.2 (Μεσαπίων Mus.) = Strab. | ῥίνθω H: Mus. **381** h. e. κολ- Voss. = K; cf. gl. 4804 | χολευασθείησαν H: Mus. = K gl. Iob **382** v. l.: gl. 461 **383** καλαβὰς H: La.; κάλαβος Marz. 1967, 128

LXX **386** καλαβώτης· ἰχθὺς ποιός. καὶ σαῦρος (Lev. 11, 30)
D **387** καλὰ δὴ παταγεῖς· καλὰ λαλεῖς (Ar. fr. 115 K.–A.)
D **388** καλάζει· ὀγκοῦται. Ἀχαιοί
D **389** κάλαθα· †λάλαβοι. οἱ δὲ ἄνθη
D **390** καλάθαρβα· παροινία
D **391** καλαθηφόροι· οἱ τὰ μαγειρικὰ φέροντες (tit. Eubul. PCG 5, 212)
D **392** καλαθίσκος· εἶδος ὀρχήσεως. καὶ σκεῦος γυναικεῖον παρὰ Μενάνδρῳ (fr. 497 K.–A.)
D **393** κάλαθος· ποτήριον, ὃ καὶ ψυκτήρ. καὶ τὰ ὑπὲρ τὸ πρόσωπον μέρη. καὶ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον. καὶ γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων παράθεσιν
394 Κάλαϊς· τὸ ἱστίον, καὶ ὄνομα κύριον
D **395** καλάμα· ὄγμος. ἰχθύς
D **396** καλαμαία· εἶδος ἀκρίδος, ἣν καὶ μάντιν καλοῦσι (Theocr. 10, 18)
397 *καλαμᾶται· τρυγᾷ AS^{59}(vg^{31}Br^{88}) τὰ ἀνώτερα μέρη τῶν ἐλαιῶν (Cyr. quod unus 753, 29) A^{59}
D **398** καλάμη· τὸ τέλος φέρειν τοὺς παροίκους, δηλοῖ δέ, ὥς τινες, καὶ ἄκαρπον ἡλικίαν. ἄλλοι ἐπὶ τῆς εὐγενείας τοῦ σώματος· ἄλλοι τι λείψανον. ἔστι γὰρ καλάμη κυρίως τὸ ξυλῶδες τῶν σταχύων, ἢ τὰ ἐκ τῶν ἀμητῶν λείψανα, ἐξ ὧν περισσευμάτων ἔστι γνῶναι πόσος ἦν ὁ καρπός (ξ 214)
D **399** καλαμητρίδες· αἱ τὰ δράγματα συλλέγουσαι
D **400** καλάμια· τὰ στελέχια
D **401** καλαμίνδαρ· πλάτανος †ἡδονιεῖς
D **402** καλαμίνθη· πόα, ὁμοία ἡδυόσμῳ
D **403** καλαμίς· κοσμάριόν τι περὶ τοὺς πλοκάμους. ἔνιοι σύριγγα. ἄλλοι χρυσοῦν περιτραχήλιον καὶ γραφείων θήκη, ⟨οἱ⟩ δὲ τὸν τοῦ γάλακτος ταρσόν. καὶ ὁ ἁλιευτικὸς κάλαμος. Κερυνῆται δὲ τοὺς μικροὺς τέττιγας καλαμίδας καλοῦσι

---

387 cf. Σ″ (Ph κ 102. Su κ 190); Schol. Plat. Euthyd. 293d (25) **392** εἶδος ὀρχ. cf. Athen. 14, 629f; Poll. 4, 105; Eust. Od. 1627, 48–50 (1, 340, 31–33 St.) **396** Schol. Theocr. **397** Su κ 192 **398** cf. Aristarch. ap. Ap. S. 94, 30; Schol. **402** Ph κ 105; cf. Diosc. mat. med. 3, 35, 1 **403** χρυσοῦν περιτραχήλιον cf. Poll. 5, 96; Eust. Il. 1181, 54 (4, 320, 5 V.)

---

386 ἰχθῦς H: accent. tacite Alb. | σαυρός H: accent. Mus. **387** καλάδη· πατατεῖς H: Sop. Heins. Salm. al. = Σ″ **388** ‘ad columen?’ La. **389** λαλαγκία ci. La. coll. Schol. Ar. Plut. 138 | ἄνθη ad κάλλη gl. 465 Schm., *caltha* La. **390** παροιμία H: Hemsterh.; gl. σ 807 cft. Guyet **391** μυστηρικά Mein. 1858, 556 **393** ψύκτηρ H: accent. Mus. **394** καλαὶς H: accent. Mus. | ἱστίον ad κάλως La. | cf. gl. 428 **395** ὄγκος H: La. | ἰχθῦς H: accent. tacite Alb. **398** ⟨ὃ⟩ φέρειν τοὺς παρ. ⟨ἔδει⟩ post Hemsterh. in Alb. Auct. Herw. Versl. 192, coll. Hdt. 4, 33 | συγγενεῖς H: Schm. = testt.. | ἀλιτῶν H: Schm. cf. Aristarch. | (ἔστι) sscr. H (m.1?) **401** Ἠλεῖοι dub. Wil.* **403** θήκη δέ. H: Schm. | καλαμίνδας H: Salm.

404 Καλαμίτης ἥρως· τῷ Ληναίῳ πλησίον (Dem. 18, 129) Att.

405 κάλαμος· ὄροφος. Κῷοι. καὶ τὸ ὑποτιθέμενον ταῖς λύραις ἠχεῖον (Soph. fr. 36 R.). καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλός (Xen. Oec. 18, 2). καὶ αὐλός (Eur. IT 1126) D

406 καλαμοτύπος· ἰξευτής. Λάκωνες D

407 καλαμώμενον· καλαμᾶσθαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τῶν τετρυγημένων ἀπολείμματά τινα συνάγωσιν ἢ στάχυας (Sir. 33, 16) LXX

408 καλαμωταί· εἶδος ἐσχάρας D

409 καλαοίδια· ἀγὼν ἐπιτελούμενος Ἀρτέμιδι παρὰ Λάκωσιν D

410 κάλαον· [καλὸν] ὑποπόδιον

411 κ᾿ ἀλαός· τυφλός (θ 195) Hom.

412 κάλοι· σχοῖνοι (ε 260) Hom.

413 καλαρῖνες· ὀχετοί. Λάκωνες D

414 καλαρρυγαί· τάφροι. Ἀμερίας D

415 καλάσιρις· χιτὼν πλατύσημος, ἢ ἡνιοχικὸς καὶ ἱππικὸς χιτών. ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτώνιον ἰσχνόν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 332, 6 K.–A.) D

416 καλασίριτα· τὰ λώματα, ἃ καλοῦσιν ὤας D

417 καλαυνεῖ· τρυφᾷ. ἐμπίπλαται

418 καλαυρεῖ· τρυφᾷ

419 καλαυρόφις· βακτηριοφόρος

420 *καλαύροπα· ποιμενικὴν ῥάβδον v^{1}AS^{36}(g^{2}), καὶ βουκολικήν (Ψ 845) (A^{56}Σ) Hom.

421 καλαύροπα· ξύλον, ᾧ τοὺς βόας βάλλουσιν Ap. S.

422 *καλαῦροψ· ποιμενικὴ ⟨ῥάβδος⟩ g^{3}A^{77}Br^{313}

423 κάλαφος· ἀσκάλαφος. Μάγνητες D

---

404 lex. Patm. 142 (LGM 152); cf. Su κ 197; lex. rhet. 269, 7 **405** ὄροφος Poll. 10, 170; τὸ – ἠχεῖον Schol. Ar. ran. 230 (cit. Soph.) **407** Paus. κ 5; Ph κ 106 | Ael. Dion. κ 5; Σ κ 47; gl. Sir. **411** Schol. **412** cf. Schol. 260b **415** χιτων πλατ. Schol. Ar. Av. 1294; cf. Su κ 202; λινοῦν E. Gen. β 222 (E. Gud. 323, 47. EM 209, 34); λινοῦν καὶ ποδήρη Poll. 7, 71 **420** | Schol.; Σ κ 48 **421** Ap. S. 94, 22 |

---

404 λήνω H: Schm. = lex. Patm. **405** ἐπιτιθέμενον H: Salm. in Solin. 502E. Pears. 402 = testt. | τῆς λύρας H: = testt. | ἠχίον H: Mus. **406** καλαμοτύπον H: Mus. **407** ἀπολήμματα H: Mus. **408** καλαμῶται H: accent. La., cf. Kuk. 1916, 86. Conom. 1966, 64 **409** καλαοιδία H: accent. Meurs. Misc. Lacon. 2, 13 **411** καλαὸς H: G. Dind. 4, 868C, cf. Schol. **414** καλάρυα et Ἀμβρακιῶται Parmenon ap. Schol.$^{Gen.}$ Φ 259; cf. La. 1925, 171 **415** πλατύσιμος H: HSt. Ind. = Schol. Ar. | ἠνοχικὸν H: Mus. **416** καλασίρικα ci. La. (καλὰ σειρικά Salm.) | λοχία H: Biel | ὠὰ H: Mus. **417/418** v. ll. eiusdem gl. agn. Herw. 1895 (Mnem.), 360, ‘utraque susp.’ (La.); e κα(τα)λαύει ci. Herw. **419** καλαυροπηφόρος ci. La. post Voss. **421** καλαύροπον H: G. Dind. 4, 869C = Ap. S. **422** καλάβρωψ H: La. = K^{A}; καλαύρωψ Guyet.= K^{S} | ῥάβδος add. Jun. Sop. Palm. al. = K Σ$^{(exc. Ph)}$; δίκη Ph (δίκελλα Lob. ap. Schleusner Cur. nov. 95) **423** μαγνητές H: accent. Pears. 402

424 *†κάλεα· τὸ γένειον τοῦ ἀλέκτορος [A[43]]
Hom. 425 καλεοίμην· κληθείην (A 293) Br[651]
Hom. 426 κάλεον· ἐκάλουν (Δ 477)
Greg.Naz. 427 *καλέοντι· καλοῦντι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 47 [37, 973, 10 M.]) g[12]
428 καλεός· ὄνομα. καὶ μοιχός
Hom. 429 καλεσαμένη· καλέσασα (Ξ 188)
Hom. 430 καλέεσθαι· εὔχεσθαι. καλέσασθαι (η 313)
Hom. 431 καλέσατο· ἐκάλεσεν (A 54). ἀνέλαβεν ἐκ λειποψυχίας
D 432 καλεύειν· λιθοβολεῖν
D 433 καλέχεο· κατάκεισο. Πάφιοι
434 κάληβος· ἀπεσκολυμμένος τὸ αἰδοῖον
435 †καλημνεῖ· καλεῖ σαφῶς
Hom. 436 καλήν τ᾽ Ἐπικάστην· ἣν οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον Ἰοκάστην καλοῦσιν (λ 271)
Hom. 437 καλήτωρ· Ἰδαῖος κήρυξ (Ω 577)
438 καλιαί· νοσσιαὶ ἐκ ξύλων. καὶ ξύλινά τινα ... περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων. δηλοῖ δὲ καὶ σκηνήν. *οἰκίαν. κυρίως νοσσιὰν ἐκ ξύλων (vg[23]AS[49])
Hom. 439 καλλιγύναικα· καλὰς γυναῖκας φέρουσαν (B 683)
D 440 καλίνδινα· ἔντερα ... Κύπριοι
LXX 441 *†καλιδύη· περιβόλαιον βαρβαρικόν (Iud. 3, 16) g[19]AS[65]Br[87]
442 *καλλιερεῖν· καλῶς τοῖς ἱεροῖς χρήσασθαι g[21]A[40]
Hom. 443 καλλίζωνοι· ἀπὸ μέρους (H 139)
444 *καλιήν· τὸν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ ξύλων οἶκον· κᾶλα γὰρ τὰ ξύλα (Hes. op. 374) A[76](Σ)
D 445 κάλιθος· οἶνος. Ἀμερίας
D 446 κάλικον· βόθρον
447 κάλινα· ξύλινα (Ap. Rh. 2, 381[A]

425 Schol. **426** Schol. **434** cf. Ph κ 114 **436** cf. Schol. 271b **437** Ap. S. 94, 27; cf. Schol. **438** οἰκίαν – cf. Σ κ 49 **439** cf. Schol. **441** gl. Oct. κ 31 **444** cf. EM 485, 52 **447** Schol. Ap. Rh.

424 κάλαια Mus. olim, -λλ- K (gl. 459) **426** v. l.: gl. 683 **428** 'v. l. gl. 394?' La. **432** = καταλεύειν Herw. 1895 (Mnem.), 360 **433** καλέχες· κατέκεισο H: Mein. 1857, 612; cf. Be. 1, 450 **434** gl. 16 cft. Alb. ('verior lectio'); καλήβορον Ph, 'utrumque vitiosum' La.; βάκηλος G. Dind. 4, 872D | ἀπεσκολημμένος H: Mus. **435** καλήμνει H: accent. Mus.; καλιστρεῖ La., cf. gl. 454 **437** ἡδέως H: Mus. = (Ap.S.) **438** καλια· νοσσια K (tum το εκ ξυλων οικημα AS) | οἰκεῖαν H: Ruhnk.; οἶκος Σ **439** καλὴ γυναῖκα H: Mus. = Schol. | φέρουσα H: Mus. **440** καλίδια H: Mein. **441** καλιδυην K[AS] gl. Oct., καλιδνην K[gBr]; μανδύην agn. Benediktsson **442** καλλιεργεῖν H: Guyet. Palm. **443** καλίζωνοι H: Alb. **444** contin. H: nov. gl. Mus. | τὸν οἶνον H: Mus. = K | κάλα H: accent. Schm. **445** dissimilatione ad χάλις Hoffm. Mak. 13, 'sed non Macedonicum' La. **446** σκάλλω, σκαλεύω cft. La.

448 *καλινδεῖσθαι· κυλίεσθαι (vg[15]AS[41]Br[73])
449 κάλινοι· δοκίδες D
450 καλιοί· τὰ εὐτελῆ οἰκήματα
451 κάλιον· ξυλάριον. βακτηρίδιον
452 καλιός· τὸ δεσμωτήριον. καὶ ξύλον, ᾧ ἐδέοντο. καὶ οἱ μικροὶ οἶκοι καλιαὶ καὶ καλίδια D
453 καλίς· σκέπαρνον D
454 καλιστρεῖν· καλεῖν (Callim. h. Dian. 67) D
455 καλίωμαι· καλοῦμαι D
456 καλιῶσαι· σπαράξαι. πατάξαι D
457 καλχαίνεται· φροντίζει, ταράττεται D
458 [κάλλα ἢ] κάννα· κάλαμος (Cratin. fr. 210, 2 K.–A.) D
459 κάλλαια· οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες. [καὶ πᾶν πορφυροειδὲς χρῶμα. ἔνιοι δὲ τὰ ποικίλα. καὶ παρ᾽ Αἰγυπτίοις χρῶμα καλάϊνον. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ μύρου. κάλλη τὰ βαπτὰ ἔρια] D
460 †Καλλαΐς· γένος ἰθαγενῶν D
461 †καλλαροί· βάρβαροι
462 *κάλλιπε· κατέλιπεν (α 243 ..) AS[52] Hom.
463 κάλλει· τῷ μύρῳ τῷ τῆς Ἀφροδίτης (σ 192) Hom.
464 κάλλιπον· κατέλιπον (Ι 364) Hom.
465 κάλλη· *ἄνθη A[72]. πορφυρᾶ ⟨ἱμάτια⟩ (Eupol. fr. 363 K.–A.)
466 κάλλη· εἶδος ἄνθους ποιὸν πρὸς βαφὴν ἁρμόζον D
467 [Καλλιρόη· κρήνη]
468 †κάλλης· καρπίμου
469 καλλίαρ· πίθηκος, παρὰ Λάκωσι D
470 Καλλίαρος· πόλις (Β 531) Hom.
471 καλλιβάντες· ὅμοια σμιλίοις καὶ ψαλίσιν, ἐν αἷς τὰς ὀφρῦς κοσμοῦσιν αἱ γυναῖκες. [ἄνθη.] [ἢ γένος ὀρχήσεως ἀσχημόνως τῶν ἰσχίων κρατουμένων] D

---

448 cf. Σ κ 51 **452** δεσμ. Ph κ 117; μικροὶ οἶκοι cf. Poll. 10, 160 **454** cf. Schol. Callim. **457** cf. Ph κ 136 **459** – πώγωνες Paus. κ 7; Su κ 205; Ammon. 261 **462** Schol. **463** τῷ μύρῳ Schol. **465** EM 486, 43; Poll. 7, 63 (cit. Eupol.)

---

449 καλινοὶ H: accent. Schm. **451** κυνάριον H: Mein. 1857, 612 **455** κολοῦμαι H: Mein. 1857, 616; Lacon. cf. Be. 2, 307 **456** πρᾶξαι H: La.; ἀράξαι Ruhnk. **457** καλκαίνεται H: Mus., cf. Ph **459** κάλλαιοι H: Gesner de av. 3, 405 = testt. | incl. ad gl. 465 ret. Schm. | καλαϊνὸν H: Sop. Heins. Voss. | μορίου H: Mus. | καλλαὶ H: La. = EM **461** v. l. gl. 382 (cft. Alb.) **462** κάλλειπε H: Schm. = K | κατέλλειπεν H: Mus. = K Schol. **463** τῷ alt.] τὸ H: Mus. **464** κάλλειπον H: Pears. 403 | κατέλειπον H: Schm. **465** le. καλλιάνθη H: Jun. Sop. Vales. al. = K **466** καλλήιδος ἄνθους μίον H: Bochart. Hieroz. 2, 5, 10 **468** καλληϊστῆς (λήϊον) La. **471** σμηλίοις H: HSt. Ind. | ὀσφῦς H: Scal. Palm. Salm. al. | ἄνθη ad gl. 465, rell. ad gl. 378 ret. G. Dind.

D **472** Καλλιγένειαν· οὐ τὴν γῆν, ἀλλὰ τὴν Δήμητραν. οὐδεὶς γὰρ οὕτως ἔφη τὴν γῆν καλλιγένειαν. οἱ μὲν τροφὸν αὐτῆς· οἱ δὲ ἱέρειαν· οἱ δὲ ἀκόλουθον (Ar. Thesm. 299)

473 *καλλιέπεια· καλλιλεξία vg^{32}AS^{60}Br^{90}

474 Καλλιδώρα· †καλλιονύμφη

Att. **475** *καλλιερεῖν· θύειν g^{κακ14}S^{40}, ἱερουργεῖν S^{40}, καλῶς τὰ ἱερὰ ποιεῖν S^{40}[g^{21}]

Hom. **476** Καλλικολώνη· χωρίον ἱεροπρεπές (Υ 53)

D **477** καλλικόμων· εὐπρεπῶν (Ibyc. PMGF fr. 7, 2. Stesich. PMGF fr. 35, 1)

478 *καλλιέρημα· θυσία εὐπρόσδεκτος vg^{9}AS^{38}Br^{70}Σ

479 †καλλίκριτα· χελώνην. οἱ δὲ φώκην

Hom. **480** κάλλιμος· κάλλιστος (λ 640). [ἢ λύρας τὸ ἠχεῖον. οἱ δὲ κάλαμος]

481 Καλλίνικος· ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου ἀναγωγῇ. ἢ *νικητής AS^{61}

482 καλλιναωτάτη· κρήνη καλῶς ῥέουσα

Hom. **483** *καλλιπάρηος· καλὰς παρειὰς ἔχουσα (AS^{55}Br^{394}), εὐπρεπής (Α 143 ..) (AS^{55})

D **484** καλλίπρωρον· εὐπρόσωπον (Aesch. Sept. 533)

Eur. **485** καλλίπυργον· καλὰ τείχη ἔχουσαν (Eur. Bacch. 1202)

486 καλλίπωλε· ἱππότα

Att. **487** *Καλλιρόη· κρήνη (Thuc. 2, 15, 5) (vg^{18}AS^{46}Br^{75}Σ)

Hom. **488** *καλλιρόοιο· καλῶς ῥέοντος (ε 441) (g^{22}S^{84}Σ)

D **489** Καλλίστη· ἡ Θήρα τὸ πρότερον (Hdt. 4, 147, 4)· καὶ ἡ ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἱδρυμένη Ἑκάτη, ἣν ἔνιοι Ἄρτεμιν λέγουσιν

490 καλιστρεῖν· καλεῖν

D **491** Καλλιστώ· γυναικεία θεὸς ἐρωτική, διὰ τὸ κάλλος κληθεῖσα οὕτως (Empedocl. VS 31 B 122, 3?)

Ap. S. **492** καλλίσφυρος· καλή, ἀπὸ μέρους, εὔρυθμος (ε 333)

493 καλλιτόκου· καλῶς τεκούσης, εὐτόκου

494 καλλιφεγγεῖς· λαμπροί

---

472 τὴν γῆν Apollod. FGrHist. 244 F 141; τροφόν Ar. fr. 331 K.–A. (utrumque ap. Ph κ 118) **478** Σ κ 52 **483** – ἔχουσα Su κ 236; cf. Schol. **484** cf. Schol. Aesch. 533e, f **487** cf. Σ κ 53 **488** cf. Schol. 441b; Σ κ 54 **492** cf. Ap. S. 94, 21

---

472 ἀλλὰ τὴν δήμητραν γῆν H: Heins.; cf. Ph | γερίαν H: Meurs. Gr. fer. 4, 164 **474** 'expl. ft. Καλλιρόη νύμφη cf. Apollod. 2, 106' La. **480** incl. ad gl. 405 | ἠχ ̣ον H: Mus. **482** καλλινοτάτη H: Arnald. 74–5 **483** καλλιπάριος H: Mus. = (K testt.) | παριὰς H: Mus. = K testt. **484** καλλιπρόρον H: Mus. = test. **485** ἔχουσα H: Mus. **486** καλλιπόρε H: Arnald. 75 | ἱππικότα H: G. Dind. 4, 886D **489** Diana: cf. Paus. perieg. 1, 29, 2 | κεραμικῶ H: Mus. **490** καλλιστρεῖν H: Mus. **491** γυναικεῖα H: accent. Mus. **492** μέρου H: Mus. = Ap. S. **494** καλλιφεγγεῖς [sic] H (-φθε- Ald.)

495 καλλιχέλωνος· ὁ ὀβολός. εἶχε γὰρ τὸ νόμισμα χελώνην ἐπικεχαραγμένην (Eupol. fr. 150 K.–A.) D

496 Καλλίχορον· ἐν Κνωσσῷ ⟨ἐπὶ τῷ⟩ τῆς Ἀριάδνης τόπῳ

497 καλλείψειν· καταλείψειν (Ξ 89) Hom.

498 καλλιώνυμος· εἶδος ἰχθύος. μεταφέροντες δέ τινες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου ἔτασσον ἀνδρός τε καὶ γυναικός (com. ad. fr. 353 K.-A.) D

499 κάλλος· τὸ τῆς Ἀφροδίτης μύρον· 'κάλλεϊ μὲν οἱ … πρόσωπα' (σ 192). καὶ τὸ σύνηθες Ap. S.

500 *καλλύνεσθαι· κοσμεῖσθαι (vg[33]Br[92]), καλλωπίζεσθαι

501 καλλυντήρια· κοσμητήρια

502 καλλυντής· κουρεύς

503 κάλλυντρα· σκόλοπες, χάρακες, κοσμητήρια

504 καλλωπίζεσθαι· κοσμεῖσθαι

505 †καλόϊς· βασιλεύς

506 †καλλιτέαι· φυτόν τι θαμνῶδες D

507 κάλοι· τὰ σχοινία, δι᾽ ὧν ἀνασπᾶται καὶ κατάγεται τὸ κέρας, καὶ τὸ ἄρμενον (Num. 3, 37) LXX

508 *καλοκαγαθία· ἀγαθότης g[25]AS[48]Br[76]Σ

509 κάλοι δὲ ὀρόχθουν· σχοινία δὲ ἐτίνασσον (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 135 [37, 1039, 3 M.]) Greg.Naz.

510 καλοκοπῆσαι· ξυλοκοπῆσαι. ἢ σχοινοκοπῆσαι D

511 *κ[α]λονέοντες· διώκοντες. θορυβοῦντες (Ξ 14) A[54] Hom.

512 καλλονή· εὐπρέπεια (Plat. conv. 206d) Att.

513 καλόνης· εἴρων. Ῥόδιοι D

514 *κάλος· σχοινίον g[κακ12]AS[42]Σ. καὶ καλώδιον AS[42]

515 καλωπούς· εὐοφθάλμους

516 καλοτίθηνα· καλότροφα D

---

495 ὀβολός Poll. 9, 74 **497** Schol. **498** cf. Arist. h. an. 506b10 | cf. Ph κ 122 **499** Ap. S. 94, 24; cf. EM 487, 9 **507** – σχοινία gl. Oct. κ 9; cf. Poll. 1, 93 **508** Σ κ 55 **514** Poll. 7, 160; σχοινίον Σ κ 56 v. l.

---

495 καλλιχελῶνος H: accent. Mus. **496** καλλίχωρον H: Jens. Luc. 127 | κνώσσω H: accent. Mus. | add. La. | τοῦ ἀδριανοῦ H: Mein. 1858, 556 (qui pro τόπῳ leg. χορός, coll. Σ 590–2) **497** κάλλειψιν· κατάλειψιν H: Alb. = Schol. **499** μῦρον H: accent. Mus. | nov. gl. καλλείμενοι H: contin. et div. Bos. Obs. 133 | lac. indic. Schm., πρῶτα ex Ap. S. (Hom.) suppl. La. **500** καλλίνεσθαι H: Mus. **501** καλλιντήρια H: Mus.; καλιν- Cob. 1859, 23 = Σ | κοσμητήρ(ια?) H: Mus. **502** καλλυντὶς H: Mus.; cf. EM 436, 6 **503** κοσμήτρα H: Mus. **506** h. e. κολοιτέα (Theophr. h. pl. 3, 17, 3) (Schm.) **507** ἅρμενον H: spir. tacite La. **508** cf. Wankel, Kal. kai ag. 107 sq. **509** δ᾽ ἐρόχθουν Greg. Naz. (-θεον Alb.) **510** σχοινοπῆσαι H: Schow 398 n.10 (Ep. ad Heyn.) **511** καλονέοντες H (K): Palm. Pears. 403 (-ας = Hom. Alb.) **514** καλως K testt. **515** καλοπoὺς H: Voss.; cf. gl. 541

D **517** καλότριχον· τὸ ἀδίαντον
D **518** καλοτύπος· ὁ δρυοκολάπτης
LXX **519** *καλπάζει· ὀξυποδεῖ $AS^{62}Br^{738}$. σακκάζει (Ierem. 8, 6 v.l.) S^{62}
LXX **520** *κάλπη· ὑδρία $vg^{24}Br^{86}\Sigma(AS^{44})$, στάμνος (4. Macc. 3, 12)
521 κάλπης· ἵππος βαδιστής S^{83}. καὶ εἶδος δρόμου
Att. **522** κάλπις· ποτηρίου εἶδος
D **523** κάλτοι· ὑποδήματα κοῖλα, ἐν οἷς ἱππεύουσι (Rhinth. fr. 5 K.–A.)
Att. **524** καλύβη· σκηνή. παστάς
525 *†καλύβας· παστός AS^{73}
526 κάλυκες· τὰ ἔμβρυα
Hom. **527** Καλύδναι· νῆσοι πλησίον Ῥόδου (B 677)
528 †καλυδίλα· γέφυρα
529 †καλύδρα· ἡ παλαιά
530 †καλυδναῖον· ἀρχαῖον, παλαιόν
531 †καλυδναῖος· Ἀϊδωνεύς. καὶ πρωϊνός, καὶ ἀρχαῖος, παλαιός
Hom. **532** Καλυδών· πόλις (B 640 ..)
D **533** Καλυδώνιος αἶξ· Καλυδώνιον ⟨διὰ τὸν⟩ ἔνδοξον ὗν, αἶγα δέ, διὰ τὸ ὀδωδέναι φαῦλον, δασὺν ὄντα (com. ad. fr. 354 K.–A.)
534 κάλυκα· κάλυψιν
Hom. **535** *κάλυκας· ὅρμους, περιτραχηλίους κόσμους (Σ 401) $g^{6}AS^{50}$
D **536** καλύκειος λίθος· ὁ ἐν ταῖς σάλπαις γινόμενος
537 κάλυκες· γυναικεῖος κόσμος
D **538** καλυκίζειν· ἀνθεῖν
539 *καλύκων· μικρῶν ῥόδων AS^{47}
540 καλύκων· τῶν ὀμματοφύλλων
D **541** καλυκωπός· εὐόφθαλμος
542 *κάλυντρα· κόσμητρα $vg^{17}AS^{45}Br^{74}\Sigma$

---

520 Σ κ 58 | **522** cf. Athen. 11, 468f **523** Poll. 7, 90 **524** Poll. 1, 73 | **535** cf. Ap. S. 94, 23; Schol. **542** Σ κ 60

---

517 καλλίτριχον Diosc., 'rectius' La. **519** καλπάγει ὀξυπόδης H: Guyet. Heins. Salm. HA 246 = K | σακκιζει K (βαδίζειν p, 'quod verum' La.) **521** καλπὶς H: Schm. = (K) (accent. Mus.) **522** κάλπος H: N. Bondt (qui cum gl. 520 iungit) = Athen. **524** σκληρὴ H: Guyet. Heins. Palm. al. = Poll. **525** dittogr. gl. 524 (G. Dind.) **526** καλυγὲς H: Alb.; cf. gl. 543 **527** καλύδαι H: Mus. **528** 'latet compositum e κᾶλον et δεμω' La. **529–31** 'fuerit vox a παλαι- incipiens' La. **529** καλύδραι (?) H: Mus. **533** le. καλυδώνιος H: Schm. | nov. gl. καλυδώνιον H: contin. et suppl. Bergk | δασύνοντα H: Mus. **534** κάλυψιν, κάλυκα ἀντιστρόφως H: trsp. et ἀντ. ('vice versa') del. Voss. Pears. 404. Bentl. Ep. ad Mill. 39 (2, 291) **535** καλύκας H: accent. Mus. | v. l.: gl. 4 **536** le. καλύκειος H: Schm. | ἄλπαις H: Hemsterh. in Alb. Auct. **539** καλυκὸν, μικρὸν ῥόδον H: La. = K **540** 'expl. Byzantina, cf. neogr. ματοφυλλο' La. **541** καλύκοντος H: Guyet.(?). Voss.

543 κάλυξ· *τό ἄνθος τοῦ ῥόδου vg^{11}AS^{37}Br^{71}Σ, τὸ μὴ ἐκπετασθὲν ἄνθος S^{37}[g^{11}Br^{71}]. ἡ νύμφη. καὶ τὸ ἐνώτιον. καὶ ἡ χρυσῆ σῦριγξ ἡ τοὺς πλοκάμους περιέχουσα (Σ 401). ἔνιοι ἔμβρυα ἀποδιδόασι κάλυκας, οἱ δὲ βλαστήματα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν θαλασσίαν πορφύραν K + Hom.

544 *†καλύξεις· ῥόδων καλύκια S^{85}

545 *κάλυξι· ⟨ῥόδων ἀπανθίσμασι ἢ A^{74}⟩ κόσμος τις ἐκ ῥόδων (Sap. 2, 8) AS^{74} LXX

546 καλύπτειν· σκεπάζειν, κρύπτειν

547 *κάλυπτρα· κόσμητρα. ⌊κεφαλῆς καλύμματα (S^{86})

548 καλύφιον· ξυλήφιον D

549 κάλυτρα· σπάθαι φοινίκων. σκόλοπες, χάρακες, σταυροί (Lev. 23, 40) LXX

550 καλχαίνει· ταράσσει. πορφύρει. στένει. φροντίζει. ἄχθεται. κυκᾷ. ἐκ βυθοῦ ταράσσεται

551 Κάλχας· Στράττις τὸν ποταμόν φησι, ὅς ἐστι τῆς Χαλκίδος (fr. dub. 91 K.–A.) D

552 κάλχη· διφθέρα. πορφύρα. βοτάνιον ἀνθοφόρον (Alcm. PMGF fr. 91. Epicharm. fr. 2 K.–A.). μέρος κεφαλῆς κίονος D

553 *καλώδια· σχοινία (Iud. 15, 14) (vg^{26}A^{57}Br^{85}Σ) LXX

554 κάλων· καλόν, ἀπ᾽ εὐθείας τῆς κάλως λαμβάνεις ⟨κατὰ⟩ τὸ σύνηθες

555 *κάμακας· κοντάρια ὀρθά, ἢ καλάμους AS^{9}(A^{14}) ὀξεῖς (A^{14})

556 καμάκασος· ὡσεί τις λέγει ἐν τῷ βαράθρῳ, ἢ τῷ κρημνῷ, ἢ δεσμωτηρίῳ

557 *κάμακες· δοράτια ἱππικά. καὶ AS^{13} ὀρθὰ ξύλα g^{5}A^{7}AS^{13} ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι AS^{13}

558 καμακίς· κοσμάριον, ὃ τοὺς πλοκάμους περιέχει. ἔνιοι σύριγγα D

---

543 – ῥόδου Σ κ 61; – ἐνώτιον EM 486, 37; σῦριγξ – περιέχουσα cf. Schol.; σῦριγξ cf. Σ κ 59 **545** gl. Sap. **550** ἐκ β. ταρ. Ph κ 136 **552** πορφύρα Orion 79, 2; Scholl. Nic. th. 393b; Lycophr. 864a; βοτάνιον cf. E. Gen. 176 Mill. (E. Gud. 296, 38; EM 486, 30) **553** cf. E. Gen. 176 Mill. (EM 486, 15) **557** ὀρθὰ ξύλα cf. Σ κ 62

---

543 ἢ νύμφη H: Ald. = EM | σύριγξ H: accent. tacite La. | ποοκάμους, ο pr. corr. in λ (? m.1) H **544** ‘e gl. sequ. in fictum nomin. detorta’ La. | καλυκα K **545** καλυξὶς H (K^{S}): accent. Mus., -ξι La. = K^{A} gl. Sap. | ⟨ῥόδων ἀπανθίσμασι⟩ K^{A} (cf. Reitz. 1888, 446) **547** conf. κάλλυντρα et κάλυπτρα agn. Schm. **548** καλύριον H: Lob. Prol. 274; καλύδριον Mein. 1857, 613 **549** κάλυντρα Mus.; κάλυνθρα Heins. (καλλ- LXX) | σκόλωπες H: Mus. **550** πορφυρεῖ H: accent. Mus. | στενεῖ H: accent. Mus. | v. l.: gl. 1936 **551** ‘susp. cf. Arrian. Bithyn. fr. 37. Dionys. Byz. 110. St. Byz. 683, 3 [χ 15]’ La. | Καλχίς vel Κάλχις – Καλχηδών Mein. **552** ἀφθέρα H: Mus. | v. l.: gl. 1934 **553** IG 2^{2}, 1632, 3. 1648, 13 **554** τῆς κάλης H: Mus. | add. La. **556** βάθρω H: Mus.; cf. gl. 575 **557** ἀναδενδράσεσι H: Mus. = K

559 κάμαξ· δόρυ. σχίζα. καὶ τὰ ὑπὸ ταῖς ἀναδενδράσι ξύλα

D **560** †καμάν· τὸν ἀγρόν. Κρῆτες

Hom. **561** κάμαξι· τοῖς ὑποβαστάζουσι τὰς ἀμπέλους ξύλοις (Σ 563)

D **562** καμάρα· κοιτὼν καμάρας ἔχων

D **563** καμάραι· ζῶναι στρατιωτικαί

D **564** καμαρεύουσα· φιλοπονοῦσα. πορίζουσα

565 καμαρεύω· σωρεύω. φιλοπονῶ. πορίζω. κακοπαθῶ. συνάγω

566 κάμαρης· δέσμης

567 καμάρια· κοιτὼν καμάρας ἔχων

D **568** καμαρινῶς λέγει· παροιμιακῶς. λέγει ἀποτόμως, ἀνδρείως

D **569** κάμαροι· στῆλαι, ἐν αἷς ἀναγέγραπται ὁ περιορισμὸς τῆς Ἀσίας

D **570** καμαρίς· κοσμάριον γυναικεῖον

571 †κάμὰρ· κοιτὼν καμάραν ἔχων

572 καμάσαι· σεῖσαι

D **573** καμάσσειν· κραδαίνειν, τινάσσειν, σείειν †τὰ μέσω

D **574** καμασῆνες· ἰχθύες (Empedocl.VS 31 B 72)

D **575** καμασός· βάραθρον

D **576** καμάσσυται· πτερύσσεται

D **577** καμαστίς· μέτρον τι. Ἀμερίας

Hom. **578** κάματος· νόσος, κόπος, μόχθος, πόνος (Δ 230 ..)

579 καματηρόν· ἐπίπονον, ἐπίλυπον (Ap. Rh. 2, 87)

D **580** καματώδης· νοσώδης (Hes. op. 584)

581 καματῶν· κοπιῶν

582 †κάμβαλεν· κατέβαλεν. [κατέλαβεν]

583 καμβατηθείς· καταπονηθείς

584 *†κάμβει· παύεται AS[11]

585 καμβολίαι· κακολογίαι, λοιδορίαι

Hom. **586** *⟩κ ἂμ βρίζοντα· ἀμελοῦντα (Δ 223) A[10](S[17])

Hom. **587** κάμεν· ἐκοπίασεν (B 101 ..)

---

561 Schol. **562** Ph κ 138 **567** cf. Ph κ 138 **574** Athen. 8, 334b **586** Schol.

---

559 δόρυ sine interpunct. H: Schr. **561** ταῖς ἀμπέλοις ξύλο H: Mus. **562** κριτῶν H: Schow 399 n.11 = Ph | vox Carica, cf. Schol. Oribas. 46, 21, 7 p.228, 20 R. **563, 566, 567** Persicum, cf. Fick 1909 (43), 137; neogr. κεμερι **565** v. l.: gl. 3462 **566** δεσμῆς H: accent. Martin. Etym. **567** καμαρία H: accent. La., cf. Ph; καμαριά Fick **568** καμαριναίως Herw. 1895 (Mnem.), 360; 'sed ft. cum καμαρα· ασφαλης (Schol. Oribas. ad gl. 562) coniungenda' La. | expl.: null. interpunct. H: ed. 1521 **569** καμαροιστῆλαι H: Mus. | οἷς H: Alb. **571** κάμὰρ ut vid. H: dittogr gl. 562 del. Mus. **573** τενάσσειν H: Mus. **574** καμάσινες H: accent. Mus., -ῆνες Sop. Martin. Heins. al. = Athen. | v. l.: gl. 2194 **575** βάραθρος H: L. Dind. 4, 916C; cf. gl. 556 **577** cf. gl. 598 **579** καματήριον H: Steph. Voss. Pears. 404 **582** v. l. gl. 10 (Mus.); κατέλαβεν del. Alb. **583** Boeot. pro καταπατ- Schm. coll. Plut. qu. Gr. 292e (obloqu. Baun.1911, 449) **584** κάμβει H (K[S]), καμβυει K [A]: La. **586** καμβρίζοντα H (K): Pears. 405; οὐ⟩κ Hom.

588 καμεῖν· κοπιάσαι. ἢ ὀκνῆσαι, νοσῆσαι. ἀποθανεῖν. ἐπιμελῶς κατασκευάσαι

589 καμινοῖ· καμινευτρίαι. τινὲς κεκμηκυίαι τὰς ἶνας, ἀπογεγηρακυίαι· ‘γρηῒ καμινοῖ’ (σ 27) Ap. S.

590 καμεῖται· [κοποῖ] κοπιάσει (Β 389) Hom.

591 κάμετον· ἐκάμετον. δυϊκῶς (Θ 448) Hom.

592 κάμινοι· εὔπλευροι βόες, ἰσχυροὶ καὶ εὐίσχιοι D

593 κάμινος· μέρος τι τῆς νεώς D

594 Κάμιρος· πόλις Ῥόδου (Β 656) Hom.

595 καμμάρψαι· καταλαβεῖν

596 κάμμαρψις· μέτρον σιτικόν, τὸ ἡμιμέδιμνον. Αἰολεῖς D

597 καμμάρους· τὰς ἐρυθρὰς καρίδας (Epicharm. fr. 53, 1 K.–A.?) D

598 καμάστην· μέτρον τι

599 κάμματα· φύλλα δάφνης, ἐν οἷς σκέπουσι τὰ ψαιστά. ὁμοίως καὶ αἱ καμματίδες D

600 †κάμμει· καθέζει

601 καμμένειν· καταμένειν. Λάκωνες D

602 †κάμμερος· ἀχλύς

603 *καμμονίην· τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην (Χ 257) S^{καν28} Hom.

604 κάμμορε· κακόμοιρε (ε 160) Hom.

605 καμμορέων· κακοπαθῶν

606 κάμνει· νοσεῖ, ἐργάζεται, *κοπιᾷ g^{καθ4}(g^{1}Br^{41}). [ὀργίζεται]. ἀποθνήσκει

607 κάμορος· κλῆθρα τὸ δένδρον D

608 καμπαλέας· καμπύλας

609 κάμπειος δρόμος· δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπειοι οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες D

610 καμπεσίγουνος· ἡ Ἐρινύς, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τὰ γόνατα τῶν ἁμαρτανόντων (SH ad. fr. 1081) D

---

589 Ap. S. 95, 5 **590** Schol. **597** Athen. 7, 306c (285b. 286f) **599** Athen. 4, 140d. 141a **603** Schol.; Ap. S. 94, 29; cf. EM 488, 46 **604** Schol.; Ap. S. 95, 7 **609** Zenob. vulg. 4, 47; cf. Prov. Bodl. 531

---

589 κάμινοι H: accent. Mus. | κεκμηκυῖαι H: accent. Mus. | ἴνας H: accent. Mus. | ἀποβεβρηκυῖαι H: accent. Mus., emend. Mein. 1858, 556–7 | γρηκάμινοι H: Mus. **590** κοποῖ del. Mus. = Schol.; καμ. κόπῳ· κοπιάσι Mein. 1857, 605 **593** κάμιλος Hammond (ap. Pears. 405); cf. Schol. Ar. Vesp. 1035 **595** καμάρψαι H: HSt. Ind. **596** κάμαρψις H: HSt. Ind. **597** καμάρους H: HSt. Ind. = Athen. | κανίδας H: Jun. Anim. 400 | v. l.: gl. 3461 **599** ψεστὰ H: Mus. | καμματίδαι H: Heins. = Athen. **600** καννένει Pears. 405 | καθίζει Lob. Rhem. 118 **601** cf. Be. 2, 331 **602** v. l. gl. 2199 **603** καταμόνας H: Heins. Voss. Pears. 405 = testt.; Aeol. dicit Plut. mor. 22c **606** ὀργίζεται del. Ruhnk. in Alb. Auct. ut v. l. ἐργάζεται **608** cf. Debr. 1908–9, 12 **609** κάμπιος testt. | ἀλλὰ καμπεὶς H: Mus. **610** καμπεσιγοῦνος H: accent. Mus. | κάμπειν H: Mus.

611 *καμπεσίγυια· κάμπτοντα τὰ μέλη g$^{\kappa\alpha\pi 6}$AS^{8}· γυῖα γὰρ τὰ μέλη (Clem. Al. protr. 2, 17, 2. SH ad. fr. 1082)
612 †καμπισήγυια· ὁμοίως
D **613** κάμπη· κῆτος παρὰ Ἐπιχάρμῳ (fr. 192 K.–A.)
D **614** κάμπος· ἱππόδρομος. Σικελοί (gl. Ital. 216 K.–A.)
D **615** καμπουλίρ· ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες
D **616** … καμπυλόχοις· ἀρότροις
617 κάμπτειν· τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν
618 καμπτόμενος· ἐπικλινόμενος (Theocr. 25, 251)
LXX **619** *καμπύλα· ἐπικαμπῆ, στρεβλά (Prov. 2, 15) S^{19}(vg^{6}A^{12}Br^{94})
620 κάμψα· θήκη, γλωσσοκομεῖον
D **621** καμψικίζουσα· βαρβαρίζουσα
622 καμψόν· καμπύλον
623 κἄν· καὶ δὴ ἄν. ἀλλά
624 καμῶ· ἐργάσομαι
625 καμψίον· ⟨ … ⟩
626 *κανᾶ· κανίσκια AS^{17}
D **627** κανάβια· κυνηγετικά, ὡς γύργαθοι. ἢ ὑποδήματα ποιά
D **628** κανάβιος κηρός· ᾧ χρῶνται οἱ ἀνδριαντοποιοὶ πρὸς πλάσιν
D **629** κάναβοι· τὰ ξύλα, περὶ ἃ τὸ πρῶτον οἱ πλάσται τὸν κηρὸν τιθέασιν. ὅθεν καὶ οἱ λεπτοὶ καὶ ἄσαρκοι κάναβοι λέγονται (Strattis fr. 21 K.–A.)
D **630** καναδόκα· χηλὴ ὀϊστοῦ. Λάκωνες
D **631** καναδοί· σιαγόνες, γνάθοι
632 †κάνακις· ξίφος
633 κανάξας· ταράξας
634 κάναστρον· ὄστρακον, τρυβλίον, κανοῦν
D **635** καναφόρος· μεσόδμη
Hom. **636** *καναχή· ψόφος (Τ 365) (AS^{20}). [ὄγκος] ἦχος (A^{20}), κραυγή (AS^{20})

---

613 cf. Schol. Lycophr. 413 **616** cf. Clem. Al. Strom. 5, 8, 49, 3 **619** gl. Prov. **620** cf. Σ 248 | **627** | cf. Poll. 7, 94 **629** Poll. 10, 189 (cit. Stratt.) **634** τρυβλίον Paus. κ 12; Ph κ 144; cf. Poll. 10, 86 **636** ψόφος Schol.

---

611 καμπεσόγυια [sic] H: Sop. Voss. = K^{S}; καπιγυια K^{g} | γυία H: accent. Mus. **613** contin. H: nov. gl. Voss. | καμπικῆτος H: Guyet; κάμπη τὰ κήτη test. **614** ἱπποδρόμος H: accent. Lob. rhem. 48 **615** καμπούληρ H: Schm. **616** le. ⟨κερκίσι⟩ Lob. Agl. 838 | καμπελόχοις ἀροτοῖς H: Hemsterh. in Alb. Auct. (vel καμπυλόχρωσι ex Clem.) **617** κάμπας H: accent. Mus. **620** κάψα Σ **626** contin. H: nov. gl. Schm. **627** contin. Mus. (?) | καννάβια Poll. | ⟨σκεύη⟩ κυνηγ. ci. La. **628** le. κανάβιος H: ed. 1521 **630** χείλη H: Schm.; χηλαί Perg. **631** κανάδοισι, ἀγῶνες H: Mus. | ‘Macedonicum dixit Hoffm. Mak. 52, sed tenuis pro media et anaptyxis ab illis aliena. An Gothorum? aliter Specht, KZ 59, 1931, 113 [coll. κνώδαλον, Lit. *kándu*], vix recte’ La. **632** h. e. ἀκινάκης (Heringa Obs. 225) **635** μεσοδμή H: accent. Mus. **636** κανάχη H: accent. tacite Schm.

637 καναχηδά· ἠχητικῶς (Hes. th. 367) D
638 καναχίζει· οἰμώζει (κ 399 v.l.) Hom.
639 *κανάχιζεν· ἐψόφει (M 36) AS[15], ἐφώνει, ἐκραύγαζεν
640 Κανδάκη· γυνὴ ἡ Κανδάκη … D
641 κάνδαλοι· κοιλώματα, βάθρα, κωλοβάθρα D
642 κάνδαρος· ἄνθραξ D
643 Κανδαύλας· Ἑρμῆς (Hippon. fr. 3a W. = 2 Degani) ἢ Ἡρακλῆς D
644 κανδαροφόρους· μελανειμονοῦντας D
645 †κανδόχα· κήλη. Λάκωνες
646 κανδύλος· διὰ λαγώων καὶ γάλακτος καὶ τυροῦ καὶ μέλιτος πέμμα ἐδώδιμον (Ar. fr. dub. 947 K.–A.) D
647 *κάνδυς· χιτὼν Περσικός g[5]AS[14]Br[99]Σ, ὃν ἐμπορποῦνται οἱ στρατιῶται AS[14] Att.
648 κανδυτάναι ἢ κανδύλαι· ἱματιοθῆκαι, ὅπου τὰ πολυτελῆ ἱμάτια ἔβαλλον (Men. Asp. fr. 4. Diph. com. fr. 39, 1 K.–A.)
649 κάνδαλος· κακοῦργος, ληστής D
650 κανεῖν· κτείνειν, ἀνελεῖν (Theocr. 24, 92). ὅθεν τὸ κανοῦν, ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων
651 *κανέοισι· κανοῖς, μαγίσι, κανισκίοις (α 147) A[21] Hom.
652 κάνεον· κανοῦν Att.
653 κανήτιον· κανίσκιον D
654 κανηφόροι· ἐν ταῖς πομπαῖς αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι ἐκανηφόρουν, ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. οὐ πάσαις δὲ ἐφεῖτο κανηφορεῖν Att.
655 *κανηφόρος· ἀναφορεύς. τῶν νυμφῶν ἡ τὸ κανοῦν φέρουσα AS[24] Att.
656 κανθάρεως· ἀμπέλου εἶδος D
657 κανθαρίς· χρυσοειδὴς ἰχθύς, ἢ ζωύφιον λυμαντικὸν [ἢ] σίτου καὶ ἀμπέλου καὶ κήπων D

---

637 gll. Hes.; lex. Greg. carm. (ord. alph.) κ 38 **640** cf. caten. NT Act. AO 3, 143, 5; Su κ 301 **646** Ph κ 148 (cit. Ar.); E. Gen. 176 Mill. (E. Gud. 297, 22. EM 488, 53); Su κ 303; Schol. Ar. Pac. 123d; Athen. 12, 516c sq.; Poll. 6, 69 **647** – Περσ. Σ κ 67; cf. E. Gud. 297, 29; Poll. 7, 58 **648** cf. Poll. 7, 79. 10, 137; Ph κ 147 **651** κανισκίοις Schol. b **652** Poll. 10, 102 **653** Ph κ 158; Poll. 6, 86 **654** cf. lex. rhet. (V[1]) 270, 32; Ph κ 149; Harp.[epit.] **655** cf. Ph κ 149 **656** Theophr. c. pl. 2, 15, 5

---

637 καναχίδα· ἠχητικήν H: Mus. = testt. **640** κάνδη et καν[δ] H: Alb. = testt. **641** κωλόβαθρα H: accent. Salm. (qui -αι leg.) | cf. gl. 46 **644** κανδοφόρους H: Martin. Etym. **645** χηλή Alb.; e gl. 630 corrupt. cens. La. **646** δαλαγαῶν H: διὰ Mus., λαγῴων Mein. 1857, 613 **647** ἐκπορποῦνται H (K): HSt. Ind. **648** κανδύτανες testt., -ης Kassel ad Diphil. | ἔβαλον H: Mus. **649** κάνδωλος H: La. coll. σκάνδαλον "funis" **651** μαγείσι? H: Mus. | κανοισχίοις H: Mus. = K Schol. **652** κανεῖν H, κανὸν Mus.: Jens. Luc. 127 | v. l.: gl. 671 **653** κάνιτρον H: Hemsterh. ad Poll. 1262 = testt. **655** ἀμφορεὺς H (K[S]): Schm. = K[A] | ἢ H: Schm. **656** κανθάριος H: Schm. = test. | ἀμπέλ( ) H: Mus. **657** ἰχθὺς H: accent. Schm. | ἢ alt. del. Mus.

D **658** ϰάνθαροι Αἰτναῖοι· μεγάλοι, ἀπὸ τῆς Αἴτνης (Aesch. fr. 233 R.)

D **659** ϰάνθαρος· ποτηρίου εἶδος, ἀπὸ τοῦ ϰατασϰευάσαντος. ϰαὶ ποιὸς ἰχθῦς. ϰαὶ πλοίου εἶδος. ἢ ὁ δαϰτύλιος τῶν ἱερῶν

Prov. **660** ϰανθάρου σϰιά· παροιμία ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ ἄξια φόβου

Att. **661** Κανθάρου λιμήν· οὕτω ϰαλεῖται ἐν Πειραιεῖ

662 ϰανθήλιος· [ὠμός] μωρός. *ὄνος vg[11]Br[688]

Att.? **663** ϰανθήλια· τὰ ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ἐπιϰαμπῆ ξύλα, τιθέμενα πρὸς σϰηνοπήγια. ϰαὶ τὰ σάγματα τῶν ὄνων, ϰαὶ τὰ τούτοις ἐπιτιθέμενα λύγινα πλέγματα. ϰαὶ τῆς Βιθυνίας ὄρη

D **664** ϰανθύλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (fr. 220 R.)

665 †ϰανθίαι· σπυρίδες

666 ϰανθίς· ὀνίς. ϰαὶ ὄνος

D **667** ϰανθός· ὁ τοῦ ὀφθαλμοῦ ϰύϰλος, ϰαὶ ἡ ἀναπνοὴ τοῦ ϰαπνοῦ ἐν τοῖς ἰπνοῖς. τινὲς δὲ ϰαπνοδόχην. ϰαὶ μήποτε οἱ χυτρόποδες. Σιϰελοὶ ϰαὶ εἰς ὃ τὰς ϰάχρυς φρύγουσιν (gl. Ital. 217 K.–A.)

668 *ϰάνθωνι· ⟨τῷ ὄνῳ⟩ g[10]Br[750](Σ)

D **669** ⟨ϰάνθων⟩· ϰάνθαρος (Ar. Vesp. 179. Pac. 82)

670 ϰἂν ἴσαι· παροιμία μετενηνεγμένη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς διϰαστηρίοις φερομένων ψήφων ἴσων. ἀπολύονται γὰρ τοῦ ἐγϰλήματος, ὁπόταν ἴσαι ἐξενεχθῶσιν αἱ ψῆφοι (Ar. Ran. 685)

671 †ϰανίας· ϰάλαθος

Greg. Naz. **672** ϰάγϰανον ὕλην· ξηρὰν ὕλην (Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 107 [37, 892, 5 M.])

D **673** ϰάνναβις· Σϰυθιϰὸν θυμίαμα, ὃ τοιαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε ἐξιϰμάζειν πάντα τὸν παρεστῶτα. ἔστι δὲ φυτόν τι λίνῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ αἱ Θρᾷσσαι ἱμάτια ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος (4, 74) ... τούτου τὸ σπέρμα θυμιῶσιν

---

658 v. gl. α 2177 **659** ποτηρίου εἶδος Ph ϰ 151; Schol. Ar. Pac. 143a (Su ϰ 310); – ϰατασϰευάσαντος Poll. 6, 96; cf. Athen. 11, 473d–474d; πλοίου εἶδος Schol. Ar. Pac. 143b **660** Diogen. 5, 88 **661** lex. rhet. (V[1]) 271, 7 **662** ὄνος E. Gud. 297, 34; Su ϰ 313 **663** Σ[b] ϰ 64; Schol. Plat. conv. 221e (93); – ξύλα Theogn. can. 763 (p.125, 31 C.) **668** cf. Σ ϰ 65 **669** Scholl. Ar. k. l. m **670** cf. Prov. Bodl. 532 **672** cf. Σ ϰ 2; lex Greg. carm. (ord. alph.) ϰ 2 **673** cf. Ph ϰ 157; Poll. 7, 72 (cit. Hdt.)

---

658 le. ϰάνθαροι H: Mus. | αἴτναι H: ed. 1521 **659** ἰχθὺς H: accent. Mus. **661** le. ϰανθάρων H: Alb. = test. | cf. Judeich, Topogr. v. Athen 443 n.3 **662** ϰανθήλως H: Guyet. Heins. = K | ὠμός del. Schm. | ὄνομα H: Sop. Guyet. Heins. al. = K testt. **663** προσϰηνοπήλια H: Schow 401 n.18 **664** αἰσχῦλος H: accent. Mus. | v. l.: gl. 3508 **665** h. e. ϰανήτια La. **666** ὀνὸ, n.qu. sscr. H: Mus. **667** ὑπνοῖς H: Mus. | πώποτε ὡς H: Mein. 1857, 614 **668–9** ϰανθώνη, ϰαθαρῶς H: ϰάνθωνι· ϰανθάρῳ Guyet. Heins. Voss.: suppl. La. = K et Ar.; ϰάνθων· ὄνος Σ **670** ϰανισαι, accent. incert. H: ϰἂν ἶσαι Mus., accent. Schm. | ἀπελύοντο test. | ἶσαι H: accent. Schm. **671** ϰανιὰς H: accent. Mus. | v. l. gl. 652 **672** le. ϰάγϰανον H: Heins. Maussac. Pears. 406 **673** ϰαναμὶς H, ϰάναβις Ph: Sop. Palm. Voss. al. | ἐξιϰμάζει H: Mus. | θράσαι H: Mus. | θυμίωσιν H: accent. Mus. inter

674 καννασβισθῆναι· πρὸς τὴν κάνναβιν ἐξιδρῶσαι καὶ πυριασθῆναι D

675 κάνναθρα· ἀστράβη ἢ ἅμαξα, πλέγματα ἔχουσα, ὑφ᾽ ὧν πομπεύουσιν αἱ παρθένοι, ὅταν εἰς τὸ τῆς Ἑλένης ἀπίωσιν. ἔνιοι δὲ ἔχειν εἴδωλα ἐλάφων ἢ γυπῶν

676 κάνναι· ψίαθοι. καὶ τὰ Αἰγύπτια πλέγματα, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ κάνναθρα. καὶ εἶδος γῆς χρυσολίθου D

677 κάννηκες· πλέγματα ταρσῶν

678 Καννωνοῦ πανδοκεῖον· ⟨πέπαικται παρὰ τὸ⟩ Καννωνοῦ ψήφισμα· εἰσήνεγκε γὰρ οὗτος ψήφισμα, ὥστε διειλημμένους τοὺς κρινόμενους ἑκατέρωθεν ἀπολογεῖσθαι (com. ad. fr. 355 K.–A.) D

679 *κανοῦν· κανίσκιον vg^{1}AS^{18}Br^{96}Σ. δισκάριον (Exod. 29, 3) AS^{18} LXX

680 κάντορες· οἱ κρατοῦντες AS^{16}

681 κανών· κτείνας (Eur. Herc. 865). ἢ τὸ ξύλον, περὶ ὃ ὁ μίτος (Ψ 761). καὶ αἱ τῆς ἀσπίδος ῥάβδοι, ἀφ᾽ ὧν ὁ τελαμὼν ἐξῆπτο (Θ 193)

682 καπανευτάς· ὀνηλάτας

683 †κάος· ἐκαλοῦντο

684 καπανίζει· ζευγηλατεῖ

685 καπαλαί· [κάπηλοι] φάτναι

686 καπάνη· τρίχινη κυνῆ

687 καπάνια· ἁρπεδόνες

688 καπανικώτερα· ἀπὸ τῆς φάτνης, χορταστικώτερα. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ μείζονα. καπάνας γὰρ ἀπήνας λέγουσιν (Ar. fr. 507, 2 K.–A.) D

689 καπαρδεῦσαι· †μαντεύσασθαι

690 κάπας· †μεμβρίς· ἢ φάτνας

691 καπατάξεις· κατακόψεις. Πάφιοι D

692 καπατάς· καθορῶν παρὰ Εὔκλῳ D

693 *κάπιτα· κτηνῶν τροφή AS^{22}

694 κἀπεμβαφίζων· ὁ ἐπεμβάπτων

---

678 Schol. Ar. Eccl. 1089 (Su ει 222) **679** gl. Oct. κ 33; κανίσκιον Σ κ 6 **688** καπάνας – cf. Xenarch. com. fr. 11, 2–3 K.–A. **690** | Schol. Pind. Ol. 3, 43

---

674 et **675** spat. vac. vi litt. H **675** κανάθρα H: accent. Mus., -νν- Voss. | ἐφ᾽ ᾗ malit La. | ἀπιῶσιν H: accent. Mus. | ‘gl. vidtur ex Alcmane desumpta’ La. **676** κάναθρα H: Hemsterh. ad Poll. 7, 176 **678** καννόνου H bis: Grynaeus. Maussac.; Καννώνου test. | πανδόκιον H: Mus. | suppl. La. **679** καννοῦν H: Arcer. Sorb. Pears. 406 = K gl. Oct. **680** κράντορες Flor. Guyet. Brun. al.; prob. La. contra H. Lewy, KZ 59, 1932, 180 **681** μῖτος H: accent. Mus. | ἐξῆπτον H: Mus. **682** καπαλευτὰς et 684 καπαλίζει H: J. G. Schneider, Lex. 1, 616, coll. gl. 688. Su κ 326 **683** v. l. gl. 426 **685** del. Thes. 4, 943B | cf. gl. 700 **686** cf. Ducang. s. v. καπάσιον | τριχί( ) H: Mus. | κυνή H: accet. tacite Alb. **687** καπάρια H: Mus.; cf. capere **688** μείζονος H: Mus. **689** θριαμβεύσασθαι “irridere” La.; μαντ. def. Riess 1946, 112, coll. et gl. σ 855. Poll. 9, 116 (eventus ludi est omen) **690** φάτρας H: Mus. = test. **691** κάπατα H: La. **692** κάπατας H: accent. Schm. | καθαρὸν H: Bergk | εὐήλων H: Salm. **693** κάπειτα (?) H (K): Mus.? **694** καπεμβαφίζων H: Pears. 406. Alb.

695 †κάπεσε· κατέπεσεν

696 καπέτις· χοῖνιξ

Hom. **697** *καπέτοιο· τῆς τάφρου S^{24}, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι (Ο 356)

698 κάπετος· *τάφος g^{1}($g^{καρ14}AS^{11}$), σορός $vg^{1}A^{9}Br^{103}$, ὄρυγμα ($g^{καρ14}$ S^{11}), βόθρος. οἱ δὲ σκαπετόν

699 *Καπετώλιος· ὁ Ζεύς AS^{21}. ⟨καὶ Καπετώλιον·⟩ ὄρος

700 κάπη· φάτνη

Hom. **701** κάπησι· φάτναις. ἀπὸ τοῦ κάπτειν ἀπ᾽ αὐτῶν (Θ 434)

D **702** καπήλα· ἡ κρεόπωλις ἀγορὰ παρὰ Ταραντίνοις (gl. Ital. 126 K.–A.)

703 καπηλεύει· μεταπωλεῖ, οἰνοπωλεῖ. καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφὰς καὶ πόσεις (Hippon. fr. 79, 18 W. = Deg.)

N. T. **704** *καπηλεύοντες· πραγματευόμενοι (2. Ep. Cor. 2, 17) AS^{15}

705 *κάπηλος· μεταπράτης $AS^{8}Br^{741}$, ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πιπράσκων· κάπη δὲ ἡ τροφή

706 *κἀπῄνει· ἐπῄνει $vg^{4}A^{12}$

D **707** καπηλοδύτης· ὁ ἐν τῷ καπηλείῳ ἀναστρεφόμενος

D **708** καπήλη· ὅπου ὁ κυβερνήτης κάθηται. πάσσαλος, περὶ ὃν κατείληται τὰ σχοινία, καὶ τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κοίλωμα, ἔνθα οἱ ναῦται πάντα ἀποτίθενται

709 καπήλτια· γυναικεῖα ἱμάτια

D **710** κάπηξ· ξύλον τι ἐν τῇ πρύμνῃ τῆς νεὼς ὑπερέχον

711 καπητόν· παράβλημα ἀλόγων

D **712** κάπια· τὰ σκόροδα. Κερυνῆται

D **713** καπίθη· ἀγγεῖον, χωροῦν Ἀττικὰς κοτύλας δύο (Xen. Anab. 1, 5, 6)

D **714** Καπίων· κιθαρωδικοῦ νόμου ὄνομα

715 *καπίστριον· φορβειὰ ὄνου A^{17}

---

697 Ap. S. 95, 8; τάφρου Schol. **698** τάφος E. Gud. 298, 32; τάφος et ὄρυγμα Erot. κ 34 **700** E. Gen. 176 Mill. (EM 489, 40. E. Gud. 297, 55) **701** Schol. **703** μεταπωλεῖ cf. Ph κ 165 **713** Poll. 4, 168 (cit. Xen.) **714** Plut. de mus. 1133C; Schol. Clem. Al. 297, 13; Poll. 4, 65 **715** cf. Su κ 340

---

695 v. l. gl. 732 (Mus.) **696** cf. καπέτιες Polyaen. 4, 3, 32 p.183, 1 Melber (codd.); καπέζις Lagarde, GA 198 | χοίνιξ H: accent. tacite Schm. **698** καπετὸς H: accent. Schr. **699** καπετώλιον H: Heins. = K | suppl. La. post Alb. **701** καπήισι H: accent. Mus. | τὸ σκάπτειν H: Mus., cf. Schol. | ἀφ᾽ αὐτῶν H: Mein. 1858, 557 **702** κρεώπωλις, H: La.; punct. del. HSt. Ind. **706** καπήνει H: Mus. (cf. K) **707** καπηλοδίτης H: Mus. | ἐρχόμενος H: La.; ἐξόμενος Mein. **708** κυβερνίτης H: Schr. | κάθηται πάσσαλος. H: punct. Schr. **709** gl. 729 cft. Sop.; e Lat. *capitium* corrupt. La. **710** νεὸς H: Mus. **711** cf. gl. 693 **712** κερύνηται H: accent. Mus. | ‘hinc Lat. *caepe* per Etruscos?’ La. **715** φορβέα H (K): Pears. 407 = Su

716 Καπνίας· Ἐκφαντίδης ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Καπνίας ἐπεκαλεῖτο διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν (T 5 K.–A.). καὶ οἶνος δὲ καπνίας λέγεται ὁ κεκαπνισμένος. καὶ κάπνιος ἄμπελος ἡ μέλαινα (Ar. Vesp. 151) D
717 *κάπνισαν· πῦρ ἀνῆψαν (B 399) (A^{17}) Hom.
718 καπνίσαντες· καπνὸν ποιήσαντες
719 καπνοκορθυάζεται· σκιρτᾷ, παρὰ Ἐπιχάρμῳ (fr. 193 K.–A.) D
720 καπνωμένας· καπνιζομένας D
721 *καπύοντα· πνέοντα S^{25}
722 κάποις· κήποις (Eur. Ion. 922) Eur.
723 †καπυκτά· πνέοντα
724 κάπος· *ψυχή S^{18}, πνεῦμα $g^{5}AS^{18}Br^{104}$, καὶ ὁ τοῦ φοίνικος φλοιός, ἐν ᾧ κέκρυπται ὁ καρπός. καὶ ἡ πρώτη ἔκφυσις K + D
725 κάπουπλος· φάρυγξ D
726 κάπουτ· ἡ κεφαλή. Ῥωμαῖοι
727 κάππα· … τινὲς δὲ τὸ ἐλάχιστον, οὐκ εὖ. καὶ γὰρ παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 565 Pf.) γράφεται κόππα, τὸ ἀνεστραμμένον ῥῶ †σομυκτηρισμός D
728 κάππαστον· ποίκιλον D
729 †καππάτια· γυναικεῖα ἱμάτια
730 †κάππει· κατῆλθεν
731 καπ πεδίον· κατὰ τὸ πεδίον (Z 201) Hom.
732 *κάππεσε· κατέπεσεν (Δ 523) S^{10}(A^{16}) Hom.
733 †καπητήρια· καταβατήρια
734 †καπήτιοι· οἱ †πριεινεῖς τῆς κρήνης

---

716 cf. Prov. Bodl. 533; Diogen. Vind. 2, 99; Ἐκφαντ. – γράφειν Ph κ 168; cf. Su κ 345; κάπνιος – Su κ 344 **717** Schol.; EM 489, 55 **724** – πνεῦμα E. Gud. 297, 56; EM 489, 45; πνεῦμα Orion 88, 5; Schol. X 467; Schol. Luc. 62, 11 **726** EM 490, 46 **731** Schol. **732** Schol. **733** Ph κ160

---

716 ἐκφαντίδας H: Maussac. Brun. Pears. 407 = Ph | κεκαπνιασμένος H: Mus. | καπνὸς H: Heins. = Prov. **717** καπνῆσαν H: Mus. = EM; -ισσαν Schol. **718** καπνήσαντες H: Mus. **719** καπνοκορτυ|κ(rubr., del. Mus.)άζεται H: Kaib. post Hemsterh. in Alb. Auct. (καπνὸς κορθ.) **720** κεκαπνωμένας vel καπνουμένας Mein. **721** καπνὸν, τὰ H (καπνοντα Mus.): Schulze QE 340 n.2; καπόντα Lob. rhem. 46 = K) | v. l.: gl. 723 **723** κάπυκτα H: accent. Mus.; v. l. gl. 721 **725** καπουστάς La., sed pace La. -πλος "via" valet ut Schulze QE 340 n.4, cf. LSJ s. v. πλοῦς IV b et Matthews ad Antim. fr. 77 | ῥάρυγξ H: Palm. Salm. Voss. al. **726** κάπουτις· κεφαλὴ H: Schm. = EM **727** κάπτα H: Heins. Voss. Pears. 407 | εὖ γὰρ, καὶ H: Crusius | κόμπα H: Scal. Heins. Salm. al.; κόππα est ἐλάχιστον, cf. Athen. 5, 221a | cf. gl. 3561 | ῥῶ σο- (?) H: ρ̄ ὡς ὁ- (?) Mus. **728** καππαστὸν H: accent. Schm. **729** v. l. gl. 709 **730** κατήει agn. Cob. NL 479 **731** καππέδιον H: sep. La., accent. Mus. = Schol. **732** κάπτεσε H: Mus. = Schol. | v. l.: gl. 695 **733** καπητηρία H: accent.Mus.; καντήρια Ph; κατιτήρια agn. Piers. Moer. 223 (Cob. NL 479) **734** πρυτανεῖς Palm.; περιεχεῖς La. in Mantissa, suppl. ad fin. τοῖχοι vel λίθοι | Κυρήνης Mus.

735 †καπητός· καταπεσιονημένος
D 736 κάπρα· αἴξ. Τυρρηνοί
D 737 κάπραινα· ἡ καταφερής, ἀπὸ τῶν κάπρων (Hermipp. fr. 9 K.–A.)
738 *†κάπρας· ἀκολασίας AS[13]
739 †καπρία· εἶδος ὀρχήσεως ἐνόπλου
D 740 καπρίσκος· ἰχθῦς
On. sacr. 741 Καπερναούμ· χωρίον παρακλήσεως
D 742 Καπρόνται· ἐκαλοῦντο οὕτως οἱ Θρᾷκες
D 743 κάπρος· σύαγρος, ὗς ἄγριος A[14](A[23]S[14]). ἢ τὸν φάγρον ἰχθῦν. ⌊καὶ νόσημά τι γενόμενον ταῖς μελίσσαις A[23]
744 †καπροσύρη· περικάθαρσις
D 745 Καπροφάγος· Ἄρτεμις ἐν Σάμῳ
746 καππίτνῃ· καταπέσῃ
747 κάπτοντες· ἀποδεχόμενοι, ἐσθίοντες
D 748 καπύνιοι· ἀκόλουθοι
749 κάπυς· πνεῦμα. †κῆπος
750 καπυρός· . . .
751 καπύσσων· ἐκπνέων
752 κάπφαγε· κατάφαγε
753 Κάρ· θάνατος. †φθεῖρον. πρόβατον. γένος Καρικόν
Ap. S. 754 *κάρα· κεφαλή vg[20]A[47]Br[115]. τοῦτο Ἀττικοὶ διὰ τοῦ ᾱ λέγουσιν, Ὅμηρος δὲ Ἰακῶς κάρη (B 11 ..)
D 755 κάρα· αἴξ ἥμερος Πολυρρήνιοι. ὑπὸ Γορτυνίων ⟨ . . . ⟩ ἄλλοι δὲ ἡ συκῆ. Ἴωνες τὰ πρόβατα. καὶ τὴν κεφαλήν
D 756 καραβαία· δίκρουν ξύλον
D 757 καραβίδες· γρᾶες. Μηθυμναῖοι
D 758 κάραβος· ἔδεσμα, ὥς φασιν, ὠπτημένον ἐπ᾽ ἀνθράκων. ὑπὸ δὲ Μακεδόνων ἡ πύλη. καὶ τὰ ἐν τοῖς ξηροῖς ξύλοις σκωλήκια. καὶ τὸ θαλάττιον ζῷον

---

737 Poll. 7, 202 (cit. Hermipp.) **740** Athen. 8, 355f **741** On. Colb. 203, 4 **743** ἰχθῦν Athen. 7, 305d **747** gl. Hdt. 2, 93? (LGM 202, 10) | **754** Ap. S. 95, 157 **758** Athen. 3, 104d sq.; θαλ. ζῷον EM. 490, 29

---

735 expl. καταπεσὼν ἢ . . . μενος anon. ap. Alb. **736** τυρηνοί H: Mus.; h. e. Itali (Fick 1909 (43), 138), *capra* **737** καταφερεῖς H: Mus. | ἀπὸ τοῦ κάπραν malit La. **738** κάπ, cett. sub macula H: Ald.; καπρείας ci. La., potius καπρίας Conom. 1966, 65 **739** v. l. gl. 863 **740** ἰχθύς H: accent. Mus. **742** κὰπρονται u.v. H: expl. La. | θράκες H: accent. Schm. **743** ὗς H: accent. Mus. | ἰχθὺν H: accent. Mus. **744** v. l. gl. 3565 (Sop. Ruhnk.) **746** κάπτει H: La. (haud Hemsterh.) **750–751** lac. et nov. gl. Pauw ad Q. Calabr. 6, 523; ⟨εὔπριστος⟩ Schm.;⟨εὔθραυστος⟩ Conom. 1969, 207 **750** κάπυρος H: accent. Mus. **753** φθοράν ci. La.; φθείρ Guyet. Brun. Bochart. Hieroz. 1, 2, 43; φθεῖρ. ⟨ἐγκεφαλ⟩ον Erbse | προβατον: cf. gl. 755 | v. l.: gl. 934 **754** v. ll.: gll. 772. 3944 **755** πολλυρρήνιοι H: Mus. | lac. indic. Schm., δὲ ἄγρια e. g. suppl. La. | συκὴ H: accent. Mus.; de hoc sensu (quam perperam vituperat La.) v. LSJ Suppl. **757** γρᾶες ‘locustae’ La.

759 καραγός· ὁ τραχὺς ψόφος, οἷον πριόνων D
760 καραδάλη· ἁρμενοθήκη D
761 *καραδοκεῖ · προσδοκᾷ g^{22}AS^{48}Br^{109}Σ, ἐκδέχεται AS^{48}. ἢ ἐπιτηρεῖ g^{22} τὸ κεφάλαιον τοῦ πράγματος (Eur. Med. 1117) Eur.
762 κάραι· συκαῖ
763 Καραιός· Ζεὺς παρὰ Βοιωτοῖς οὕτω προσαγορεύεται· ὡς μέν τινές φασι διὰ τὸ ὑψηλὸς εἶναι, ἀπὸ τοῦ κάρα D
764 κεράμῳ· πίθῳ (Ε 387) Hom.
765 †καράμα· ἡ ἐπὶ τῆς ἁμάξης σκηνή
766 καράμβας· ῥάβδον ποιμενικήν, ἣν Μυσοὶ συκαλόβον D
767 καρανούσθω· τελειούσθω
768 κάραννος· κεκρύφαλος. κρήδεμνον. ἢ ἔριφος. ἢ ζημία D
769 καρανώ· τὴν αἶγα. Κρῆτες D
770 καρανώσει· κορυφώσει
771 †κάραξ· στρώσω
772 †καράρα· κεφαλή
773 καραρύες· οἱ Σκυθικοὶ οἶκοι. ἔνιοι δὲ τὰς κατηρ⟨εφ⟩εῖς ἅμαξας D
774 καράς· ὁ ἀποσπερματισμός D
775 †καραταί· κεφαλαί
776 κάρη· ἡ κεφαλή (Β 259) Hom.
777 καρή· ἡ ὥρα, ἐξ οὗ καὶ ἀκαριαῖον
778 *καρατομῆσαι· ἀποκεφαλίσαι (AS^{54}Σ)
779 καρβανίζοντες· βαρβαρίζοντες D
780 καρβανίζει· Καρικῶς λαλεῖ καὶ βαρβάρως D
781 καρβανίζει· βαρβαρίζει D
782 κάρβανοι· τὰ τῶν σφενδονῶν καρφία, ὡς Σέλευκος D
783 κάρβανοι καὶ περσαῖοι· οἱ ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντες. Ἕλληνες δὲ τοὺς βαρβάρους, οἱ δὲ τοὺς Κᾶρας D

---

761 προσδοκᾷ Σ κ 70; ἐπιτηρεῖ – E. Gen. 176 Mill. (EM 490, 33); cf. Tim. lex. κ 3 **763** – Βοιωτοῖς cf. Ph κ 189 **764** Schol. **767** Σ″ (Ph κ 172. Su κ 357) **776** Schol. **781** Ph κ 176 **783** βαρβάρους cf. Schol. Lycophr. 605

---

759 κάραγος H: accent. tacite La.; ‘anaptyxi ad κραζω, κραγος, sed cf. Maced. n. pr. Κορραγος’ La. | θρασὺς H: Guyet. | πρίων H: Perg. **760** ἁρμενοθήκη H: spir. Alb. **762** gl. 755 cft. Alb. **763** cf. IG 7, 3208; BCH 50, 1926, 399 **764** καράμα H (-ᾳ Voss. Pears. 407): Schm. = Schol. | πείθω H: Voss. Pears. = Schol. **765** contin. H: nov. gl. Voss. | καμάρα G. Dind. **768** κεκρύφαλλος H: Mus. | κρήδεμνος H: Thes. | ἔριφος et ζημία ad κάρανος (κάρνος) gll. 769. 843 et 839 Fick 1909 (43), 139 **769** καράνω H: accent. Mus. | Be. 2, 787 **771** καράξω Mus. **772** v. l. gl. 754 **773** κατήρεις H: Hemsterh. ad Ar. Plut. p.369 **777** ‘cf. gl. 846, nisi ad expl. ακαριαιος ficta est’ La. **778** ἀποκεφαλῆσαι H: Mus. | usum prob. Phryn. Ecl. 317 **779–783** cf. H. Hommel, Philol. 98, 1954, 132–149 **779** καρβάζοντες et 780 καρβαΐζει H: Sop. **782** σφενδόνων H: accent. Mus. | καφία H: Mus., ‘sc. clavi lapidem anuli ad palam iungentes’ La. **783** ⟨ἐρυσι⟩πελαταῖοι ci. La. | κάρας H: accent. tacite Schm.

784 καρβάρεοι· κάραβοι

D **785** καρβατίνη· μονόπελμον καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν

D **786** κάρβις· μαστροπός

787 καρβίναι· βαρβαρικοί

D **788** κάρδακες· οἱ στρατευσάμενοι βάρβαροι ὑπὸ Περσῶν, καὶ ἐν Ἀσίᾳ οὕτω καλοῦσι τοὺς στρατιώτας, οὐκ ἀπὸ ἔθνους ἢ τόπου

D **789** κάρδαμα βλέπειν· . . . (Ar. Vesp. 455)

D **790** καρδαμάλη· μάζα

D **791** καρδαμίνη· τὸ σίον, ὅ ἐστιν ἐμφερὲς καρδάμῳ· γίνεται δὲ ἐν ὕδασι

Hom. **792** Καρδαμύλη· πόλις (Ι 150)

D **793** καρδάμυσσε· κατάμυε

794 Καρδίαι· οἱ Ἕλληνες παρὰ Σκύθαις· διὰ τὸ πόλιν αὐτοὺς Ἑλληνίδα Καρδίαν διαρπάσαι

LXX **795** καρδίας θαλάσσης· τοῦ βυθοῦ (Ion. 2, 4)

796 καρδιαλγίαι· λῦπαι καρδίας

Hom. **797** καρδίη· καὶ ὁ λογισμός (Π 435), καὶ τὸ σύνηθες

D **798** καρδιοβολεῖσθαι· λυπεῖσθαι

D **799** καρδιοῦσθαι· καρδιουργεῖν, ἐπὶ τῶν ἱερείων

D **800** καρδιώττειν· τὴν καρδίαν ἀλγεῖν. τινὲς δὲ δάκνεσθαι στόμαχον ὑπὸ λιμοῦ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ναυτιᾶν

801 *καρδιουλκίαι· [λῦπαι καρδίας AS^{53}]. τὰς καρδίας εἷλκον τῶν θυμάτων S^{53}Σ

D + **802** καρδοπεῖον· τῆς καρδόπου τὸ πῶμα. *κάρδοπος δὲ ἡ μάκτρα v^{30}Σ, ἤγουν ⌊ἡ κάμπτρα, ὅπου τὰ ἄλευρα μάσσουσιν g^{30}A^{52}**Br**^{84}. ἤτοι ἀβάκην

803 καρδόπω· μάκτρᾳ †κατακαίει

804 Κᾶρες· ἔθνος βαρβαρικόν (Κ 428)

D **805** καρέντα· καταβρωθέντα

Hom. **806** κάρη· κάρα, ⌊κεφαλή (Β 259) (g^{1})

---

785 ἀγρ. ὑπόδημα Ph κ 175; Poll. 7, 88 (Karic.) **788** cf. Ael. Dion. κ 11; Paus. κ 14; Ph κ 177 **790** Ph κ 178; Athen. 3, 114f **791** – καρδάμῳ Diosc. mat. med. (RV) 2, 128 **796** Σ κ 72 **800** Ael. Dion. κ 12; Σ″ (Ph κ 182. Su κ 371); ναυτιᾶν cf. Erot. κ 4 **801** Σ κ 73 **802** Ph κ 183 | cf. Σ κ 74 **806** | Schol.

---

785 μόνη πέλλον H: Sop. Martin. Voss. al. | v. l.: gl. 861 **788** εἰς ἀσίας H: Schow 403 n.10 = Paus. Ph | τόπω H: Mus. **789** le. καρδαμοῦ ? H (κάρδαμον Mus.): le. Heins., le. et emend. et lac. Palm. **791** ῥεῖον H: Salm. Hyl. iatr. 17 = Diosc. **792** καρδαμύνη H: Mus. **793** κατάπιε H: Pears. 408. Arnald. Lect. 226 **794** ‘decurtata, cf. gl. ε 1327’ La. **795** θάλασσα H: Mus. **801** πύλαι H (K^{S}): Schm. = K^{A} | ‘incl. in K contaminatione cum gl. 796 orta’ La. | a gl. **802** ad **2600** deficit K^{S} **802** καρδόπιον H: Heins. = Ph | πόμα H: Mus. = Ph | κάρδοπος κτλ. v. l.: gl. 871 | μαλάσσουσιν H (K): Sop. **804** κάρες H: accent. tacite Schm. **805** Lat. *caro*, Osc. *karanter* cft. La.

807 καρήατα· κεφαλαί (Ρ 437). τάξεις (Λ 309?) Hom.
808 καρηβαρεῖ· βαρύνεται κεφαλήν. ἐξ οἴνου μεθύει. κάρην δὲ κεφαλήν
809 καρηκομόωντας· τὰς κεφάλας κομῶντας (Β 11) Hom.
810 *κάρηνα· ἄκρα A[66]. κεφαλαί (Β 869). κορυφαί (Λ 158) A[66](g[12] Br[110]). τείχη (Β 117) A[66] Hom.
811 καρήνων· κορυφῶν. ἄκρων (Α 44) A[67] Hom.
812 Καρησσός· πόλις. καὶ ποταμός (Μ 20) Hom.
813 *καρθμοί· κινήσεις (A[57])
814 〉κάρθμοιο Μυρίνης· τραχὺς τόπος (Β 814) Hom.
815 Καρῖται· ἱππεῖς πειραταί. Κᾶρες D
816 Καρικὰ μέλη· ἐλέγετό τις Καρικὸς ῥυθμὸς ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος (Plat. com. fr. 71, 12 K.–A.) D
817 Καρική· ἀσύνθετος. καὶ ἄμπελος
818 Καρικόν· εὐτελές, μικρόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἀφροδίσιον σχῆμα αἰσχρόν
819 καρικάζειν· βαρβαρίζειν
820 Καρικοὶ τράγοι· ὡς εὐτελῶν ὄντων. Σοφοκλῆς Σαλμωνεῖ (fr. 540 R.)· εἰ μὴ ἄρα εἶπε συγχέων τοὺς Κιλικίους D
821 Καρικῷ πλοίῳ· 〈 ... 〉 D
822 Καρικῷ σχήματι· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκολάστων σχῆμα Καρικόν D
823 καριμοίρους· τοὺς ἐν μηδεμιᾷ μοίρᾳ, ἢ μισθοφόρους, διὰ τὸ τοὺς Κᾶρας πρώτους μισθοφόρους γενέσθαι D
824 Καρῖναι· θρηνῳδοὶ μουσικαί, αἱ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες D?
825 καριῶσαι· ἀποκτεῖναι
826 κάρκαιρε· ἰδίωμα ἤχου (Υ 157) Ap. S.
827 καρκαίρει· ψοφεῖ
828 καρκανήρ· τάξις D

808 cf. Ael. Dion. κ 13; Σ κ 75 **809** Schol.; EM 527, 5 **815** cf. St. Byz. 359, 18 (κ 82) **816** Hephaest. 3, 3 p.12, 13 **820** εὐτελῶν cf. Prov. Bodl. 534 **826** Ap. S. 95, 9

807 καριᾶται H: Voss. Pears. 408. Jens. Luc. 128 **809** κωμῶντας H: Mus. = testt. **813** κινουντες K **814** πολυσ〉κάρθμοιο Hom. | μύρινες τραχεῖς τόπου H: Mein. 1848, 321 **815** κάραις H: -ες Mus., accent. Schm. | Καριᾶται ἱππεῖς· Schm. **816** καρικαμέλη H: Mus. | cf. Wil. Gr. Versk. 226 n.1 **817** καρίκη H: accent. Mus. | ‘ασυνθ. de Carum perfidia’ La. **818** ἀφροδήσιον H: Mus. **819** v. l. gl. 912? **820** le. καρικοὶ H: Alb. | ἄρα ὑποσυγχέων H: Mein. 1857, 614 **821** Καρικῷ· πλ. Marz., ἐλαίῳ Degani 1977–8, 144 coll. Ophel. com. fr. 5, 1 K.–A. **822** contin. H: nov. gl. Mein. 1858, 555, qui ληστρικῷ in gl. 821 suppl., cf. Long. 1, 28, 1 | ἀπὸ H: Jun. **823** μὴ δὲ μια H: Schr. | κάρας H: accent. Schm. tacite **824** καρίναι H: accent. Schm. tacite **825** cf. gl. ε 1245. Be. Lex. 25 **826** καρκέραι H: Mus. = Ap. S. | ἤχ H: Mus. = Ap. S. **828** ‘susp., καρκαρις· φραξις?’ La.

D **829** κάρκαρα· †οὖλα ὁ διήτω† καὶ τὰ ποικίλα τῇ ὄψει καὶ ἐπιτυρὰ παρὰ Σιμωνίδῃ (Sem. fr. 33 W.). ἔνιοι τοὺς μάνδρας. Ῥίνθων (fr. 17 K.–A.) †ταὶ τῇ οὐρανίᾳ ἦρι†

830 καρκαρίς· ξύλων ἢ φρύγανων φορτίον. ἢ δεινή

D **831** κάρκαροι· τραχείς, καὶ δεσμοί (Sophr. fr. 147?)

D + K **832** καρκίνος· τὸ νῦν καρκίνωμα λεγόμενον. καὶ ὑποδήματα κοῖλα. καὶ δεσμός τις. καὶ ἡ πυράγρα. ἢ *εἶδος ζῴου. καὶ ἄστρον A[72]

D **833** καρκινοῦται· ὅταν ῥιζοῦται ὁ σῖτος, καὶ σκληρύνεται

D **834** Καρκώ· Λαμία

D **835** κάρμα· γλεῦκος. τὸ πρῶτον ἀποθλιβόμενον διὰ τῶν χειρῶν. καὶ κούρευμα

LXX **836** *Κάρμηλος· ὄρος ἐν τῇ Φοινίκῃ (Am. 1, 2 ..) A[73]

837 κάρμορον· τὸν κηρὶ μεμορημένον

D **838** Καρνεᾶται· οἱ ἄγαμοι, κεκληρωμένοι δὲ ἐπὶ ⟨τὴν⟩ τοῦ Καρνείου λειτουργίαν. πέντε δὲ ἀφ' ἑκάστης ... ἐπὶ τετραετίαν ἐλειτούργουν

D **839** κάρνη· ζημία

D **840** Καρνησσόπολις· Λύκτος ἡ Κρητικὴ οὕτως ἐκαλεῖτο

D **841** κάρνυξ· τὴν σάλπιγγα Γαλάται

D **842** Καρνεῖος· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· ἴσως ἀπὸ Κόρνου τοῦ Διὸς καὶ Εὐρώπης (Praxilla PMG fr. 7)

D **843** κάρνος· φθείρ. βόσκημα, πρόβατον

844 *καρνοστάσιον· στάβλος, ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται A[83]

D **845** κάρνος· μεγάλη ἀκρίς

D **846** καρόπαις· ἔπακμος παῖς

847 καρος· κωφός. οἱ δὲ σκοτόδινος. βόσκημα. ἐγκέφαλος. ὠνή. καιρός. ἢ *φθορά A[69]

---

831 δεσμοί cf. Ph κ 194 **832** – λεγόμενον Harp.[epit.] (Ph κ 192. Su κ 394); ὑποδήματα Ph κ 190; πυράγρα Ph κ 191 **833** – σῖτος cf. Harp.[epit.] (Ph κ 192. Su κ 394); σκληρ. cf. Erot. κ 70 **836** cf. gl. Proph. **841** cf. Schol.[T] Σ 219b (28) **842** Schol. Theocr. 5, 83a (cit. Praxill.), b

---

829 'desperatum' La. | πίτυρα Mus.; ἐπὶ φορύτῳ ci. La. **830** ξύλον H: Mus. | 'sarmenta sunt καγκανις' La. **832** καρκῖνος H: accent. Schm. tacite | τῇ πάρυγρος H: Flor. ad Eur. Cycl. p.37 = Ph | ἢ ἄστρου K **834** καρκῶ H: accent. Mus. | λάμια H: accent. tacite La. **835** κάρκα· λεῦκος H: HSt. Ind. **837** susp. La.; gl. 976 cft. Schulze QE 465 n.3 | κηριγμεμορημένον H: Mus. **838** τὴν add. Mus. | καρθείου H: Mus. | ε' H: Mus. | φυλῆς suppl. HSt. Ind. **839** cf. gl. α 8423 **841** κάρνον H: Voss. = Schol.; *cornu* cft.Guyet | Γαλάται = Celtae (Sop. Fick 1909(43), 30) **842** καρνειὸς H: accent. Mus. **843** 'φθειρ susp. sed cf. Bois. 411' La. **845** κὰρ [potius quam καρ(ον)] H: La. **846** κάροπερ H: Mus.; 'rhotacismus a gl. ex Ar. Byz. desumpta alienus. cf. gl. 777 aliter Schulze Kl. Schr.399 n.7' La. **847** καρὸς H | βόσκημα ad κάρνος Schm.; ἐγκέφαλος ad ἔγκαρος Sop. | ὢν ἢ H: Alb. olim | καιρός dittogr. La.

848 καρὸς αἴσῃ· καρὸς μοίρᾳ, οἷον θανάτου μοίρᾳ, ⟨ἢ⟩ διὰ τὸ πρώτους μισθοφόρους Κᾶρας γενέσθαι, μισθοφόρου μοίρᾳ (Ι 378)
849 καρορύς· ὑδρία. Κρῆτες D
850 *κάρου· τοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ⟨ἐκ⟩ πλησμονῆς βάρους (Hippocr. Coa praesag. 611 [5, 727, 11 L.]) A^{68}
851 κάρουα· κάρυα. Λάκωνες D
852 καρούμενος· ὠνησάμενος D
853 καροῦσθαι· ὠνεῖσθαι D
854 καροῦχος· εὐχερής, εὔκολος D
855 †καρπαλίον· κάρπημα†
856 Κάρπαθος· νῆσος (h. Apoll. 43)
857 καρπαλίμοισι· ταχέσι (Π 342) Hom.
858 καρπάλιμον· ταχύ
859 Καρπάθιος τὸν μάρτυρα· παροιμία δὲ Καρπάθιος λαγὼν κατ᾽ ἔλλειψιν τοῦ ἐπηγάγετο. διὰ γὰρ τὸ μὴ εἶναι λαγωοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ἐπηγάγοντο αὐτοί, καὶ τοσοῦτοι ἐγένοντο, ὥστε τόν τε σῖτον αὐτῶν καὶ τὰς ἀμπέλους ὑπ᾽ αὐτῶν βλάπτεσθαι. ὁ γοῦν Ἀρχίλοχος (fr. 248 W.) παρὰ ταύτην τὴν παροιμίαν ἔφη· Καρπάθιος τὸν μάρτυρα
860 *καρπάσινοι· κορτῖναι (Esth. 1, 6) $g^{39}A^{78}Br^{129}$Σ LXX
861 †καρπάτινον· †ἀγροκικὸν ὑπόδημα μονόδερμον
862 †καρπεῖν· πληώττειν†
863 καρπαία· ὄρχησις Μακεδονική D
864 καρπίζεσθαι· καθαιρεῖν D
865 κάρπη· τὰ σπέρματα, καὶ τήγανα ὀβελίσκους ἔχοντα D
866 καρπία· κλώνια D
867 *καρπίζεσθαι· προσοδεύεσθαι (Prov. 8, 19) A^{76} LXX
868 *καρπίζουσι· ποτίζουσιν. εὔκαρπα ποιοῦσι (Eur. Bacch. 408) $g^{10}A^{60}$Σ Eur.

---

848 – μοίρᾳ alt. Ap. S. 97, 11; θανάτου – cf. Schol.; EM 492, 4 **856** St. Byz. 361, 8 (κ 96) **859** Zenob. vulg. 4, 48 **860** Σ κ 77 **863** Σ″ (Ph κ 197. Su κ 412) **868** Σ κ 78

---

848 καροσαίσῃ· καροσμοίρα H: Mus. = Ap. S. | ⟨ἢ⟩ Schm. = Schol. EM **849** ὕδρα H: G. Neumann, Glott. 39, 1960–61, 174–5 (Mycen.) | κρῆτε H: Mus. **850** ⟨ἐκ⟩ La. = K | fin. κάρου H: La. = K **851** καροῦα H: accent. Ahr. Dial. 2, 125 | κάροια H: Mus. **852, 853** ὠνή gl. 847 et IG 9, 2, 1229, 25 cft. La. **852** ὠνούμενος Herw. 1895 (Mnem.), 361 **855** κάρπωμα Mus. **856** κάρους πάθος H: Mus. **859** κάρπαθος H: Alb. = Zenob. | καρπάθιος δὲ H: trsp. La. | λαγῶν H: accent. Mus. = Zenob.$^{v.\,l.}$ | ἔλλειψιν τὸν H: Mus. | τῇ, η corr. ex ο dum scr. H **860** καρπασίναι· σκορπισθῆναι H: La. = K Σ **861** v. l. gl. 785 | ἀγροκικὸν H: Mus. **862** καρπιεῖν· πληρώσειν ci. La.;⟨εὐ⟩καρπεῖν· ⟨καρπῷ⟩ πληθύειν Mein. 1858, 554–5 **863** κάρπεα H: Sop. Pears. 409 = Σ″, coll. Xen. Anab. 6, 1, 7 (non Maced.) | v. l.: gl. 739 **864** κάρπεσθαι· καθαίρειν H: La. **866** καρπιὰ H: accent. Mus. | κλονία H: Savelsberg; κλωνία HSt. Ind. **867** προσοδεύσεσθαι H: ed. 1520 = K **868** εὔκαρπον Mein. 1858, 555

869 κάρπιμα δένδρα· καρπὸν ἔχοντα

D **870** καρποβόλον· τὸ σιτοβόλον. Ἀργεῖοι

871 †κάρποδος· κάμπτρα, ὅπου τὸ ἄλευρον μαλάσσεται

872 καρποῖς· βλάστημασιν

D **873** καρπομανής· εἰς κόρον ἐξυβρίζουσα. Σοφοκλῆς Τυροῖ α′ (fr. 652 R.)

874 †καρπωμένη· καρπῷ πλήθουσα

Hom. **875** καρπὸν ἔδουσιν· σῖτον ἐσθίουσιν (Z 142)

D **876** καρπός· τὸ ἄρθρον τῆς χειρός. καὶ σῖτος. καὶ τέκνα. καὶ τὰ ἔρια

Att. **877** καρποῦ δίκη· τῷ βλάψαντι καρπὸν οὕτως ἐδίκαζον

878 καρποῦμαι· τρυγῶ

879 †καρπύραι· ξύλων ξηρῶν κοπαί

880 καρπῶ· καρπιοῦμαι

D **881** καρπωθέντα· τὰ ἐπὶ βωμοῦ καθαγισθέντα

D + LXX **882** κάρπωμα· κέρδος. γένος, σπέρμα. *προσφορά vg^{37}A^{74}**Br**^{128}Σ, δῶρα, ⌊θυσία (Exod. 29, 25 ..) vg^{37}**Br**^{128}Σ

D **883** κάρπωσις· θυσία Ἀφροδίτης ἐν Ἀμαθοῦντι

D **884** καρράξ· καιρίως

D **885** κάρραξον· Πάφιοι κατάραξον

Hom. **886** καρρέζουσα· καταψῶσα, καταψαύουσα (E 424)

887 καρρέξαι· καταρρέξαι πρᾶξαι. καταψῆσαι

D **888** κάρρον· βέλτιον, ⟨κρεῖττον ἢ ἰσχυρόν⟩ (Cercid. fr. 5, 13 Pow.)

Hom. **889** κὰρ ῥόον· κατὰ τὸ ῥεῦμα, κατὰ τὸν ῥόον (M 33)

D **890** κάρος· φυτόν. ἢ καιρόν [κρεῖττον. ἢ ἰσχυρόν]

Hom. **891** *⟩κάρσιον· πλάγιον (ι 70) vg^{40}A^{84}**Br**^{131}

Eur. **892** *κάρτα· πάνυ g^{17}A^{64}**Br**^{112}, λίαν, μεγάλως (Eur. Alc. 811 ..) g^{17}A^{43} **Br**^{112}Σ

893 καρταίνειν· κρατεῖν

---

882 προσφορά et θυσία Σ κ 79 **886** Ap. S. 95, 25; Schol. | **889** | cf. Schol. **890** cf. Diosc. mat. med. 3, 57 **891** Zonar. 1160; ἐπικάρσιοι· πλάγιοι Schol. **892** λίαν μεγάλως Σ κ 80

---

869 le. καρπνᾶ H: le. et emend. Mein. 1858, 555 | κάριτον H: Mus. **870** ἱστόβολον H: Pears. 409, accent. Mein. 1858, 554 | ἄργιοι H: Mus. **871** v. l. gl. 802 | κάρδοπος H: Voss. **873** καπρομανής (convicium in Tyro coniectum) La. | τυριλάω (τ incert., ?π) H: Nauck **874** perf. soloec. agn. Mein. 1858, 554 **876** τὸ ἄκρον Vales. Sorb. **879** v. l. gl. 939 **880** καρπώ⟨σομαι⟩ Mein. 1858, 555, 'recte' La. **883** cf. Anc. Inscr. Brit. Mus. 4, 2, 975 **884** καρραβὰζ H: La. **885** expl. κράξον H: La. **886** καράξουσα H: Mus. = testt. **887** καρράξαι H: Mus. | καταρράξαι (sic) H: καταρέξαι Arnald. Lect. 76, -ρρ- Pears. 409 **888** trsp. e gl. 890 **889** κάρροον H: Mus. = Schol. **890** καρρὸς H: Schm. = Diosc. v. l. | καιρόν 'vel dittogr. vel v. l.' La.; καρώ Diosc.; κάριον Schm. | incl. ad gl. 888 ret. Alb. **891** 'επι⟩καρσιαι Homericum ad normam redactum' La.

894 κάρταλλον· τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν τοῖς ὀψαρτυτικοῖς. *κλοβός (Sir. 11, 30) D + LXX
895 κάρταζεσθαι· κρατύνεσθαι. διϊσχυρίζεσθαι. καὶ διαμάχεσθαι
896 κάρτει· δυνάμει (Θ 226) Hom.
897 Καρτεμνίδες· οἱ Γορτύνιοι. Κρῆτες D
898 καρτερία· ὑπομονή (4. Macc. 8, 26) g[19] LXX
899 καρτερός· κραταιός vg[16]A[44], ἰσχυρός (Α 178 ..) vg[16]A[44]Br[113]. ἐγκρατής. κρατῶν, καὶ ἰσχύων Hom.
900 καρτή· εἶδος ἱματίου παρὰ Ἰόβᾳ ἐν ιε′ περὶ ὁμοιοτήτων (FGrHist. 275 F 85) D
901 †κάρτη· τὴν βοῦν Κρῆτες. καὶ τὸν οἰκέτην οἱ αὐτοί ... [ἢ πάνυ] D
902 κάρτιστοί· *ἰσχυροί A[61](g[19]), κράτιστοι, δυνατοί, ἔνδοξοι (Α 266 ..) Hom.
903 καρτοί· κεκουρευμένοι
904 καρτομιστής· χλευαστής
905 καρτύνεσθαι· ἀσφαλίζεσθαι. διϊσχυρίζεσθαι
906 κάρυα· τὰς ἀμυγδάλους, καὶ καστάνους. καὶ τόπος Ἀρτέμιδος καὶ ἑορτή [καρύα] D
907 Καρυάτεια· θυσία. Λάκωνες D
908 Καρυᾶτις· ἑορτὴ Ἀρτέμιδος, καὶ ἱερόν ... D
909 †καρηβοᾶν· τὸ ὑπὸ ἤχου καὶ βοῆς τὴν κεφαλὴν ἀλγεῖν, καὶ ἰλιγγιᾶν
910 †κάρυδοι· καρύλαλοι
911 καρυήματα· κάρυα. Λάκωνες D
912 καρυκάζειν· ταράττειν
913 *καρυκεύει· ἀρτύνει (g[2]A[45]Br[77]Σ), ἡδύνει (g[2]A[45]Σ)
914 *καρυκευμάτων· τραγημάτων g[5]A[41]Br[108], ἀρτυμάτων πολυτελῶν g[5]A[41]Br[108](v[4])
915 καρύκη· *περίεργος ζωμός A[80]. βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἡδυσμάτων συγκείμενον ἀφ᾽ οὗ τὸ συνταράττειν καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί K + D

---

894 κλοβός gl. Sir. **899** ἰσχυρός Ap. S. 95, 12; Schol.; ἐγκρατής cf. Schol. Eur. Med. 708 **902** ἰσχυροί cf. Schol. **906** ἑορτή, cf. Ph κ 206 **907** cf. Ph κ 206 **909** Ph κ 187 (207) **913** cf. Σ κ 82 **914** ἀρτυμάτων EM 492, 46 **915** βρῶμα – αἵματος Schol. Luc. 119, 2; βρῶμα – συγκείμενον cf. Theogn. can. 665, p.110, 12 C.; E. Gen. 178 Mill. (EM 492, 51)

---

894 ὀψαρτητικοῖς H: Mus. **900** κάρτη H: accent. tacite La. | ἰὼβ H: Scal. Sop. Vales. al. **901** 'gl. misere decurtata' La. | incl. e gl. 892 **904** κερτομιστής Guyet. Palm., sed 'vitium potius quam dialecti forma' La. **905** κρατύνεσθαι H: ed.1521, 'ex ord., nisi ex expl. gl. 895 huc aberravit' La. **906** καρύαι H: Alb. | τόπους H: Meurs. Gr. fer.; ad Καρύαι La. | καὶ Ἀρτ. ἑορτή Mein. | v. l. del. Valck. Gl. sacr. ex Hes. 22 **907** et **908** ft. una gl., cf. L. Weber, Quaest. Lacon. 60 **907** καρυατόα H: post Meurs. Misc. Lac. 2, 14 (-άτια) La. = Ph **908** καρυατὶς H: accent. Mus. **909** καρηβοᾶν, η del., υ sscr. H | 'gl. e gl. 808 corrupta et ficta expl. ornata' La. **910** κορυδ- agn. Sop. Salm. Voss. al.; gl. 3680 cft. Alb. **911** cf. gl. ε 5905 **912** v. l.: gl. 819

Greg. Naz. **916** *καρυκεία· ἡ ἡδύτης v^{6}g^{καπ3}A^{81}Br^{130}Σ τῶν ζωμῶν A^{81}Br^{130}Σ, ὀψοφαγία Greg. Naz. c. 1, 2, 8, 96 [37, 656, 4 M.]) A^{81}Br^{130}

917 καρυκείαις· μαγειρεύμασιν, ἀρτύμασι. ταραχαῖς (Cyr. Ioh. 2, 165, 12)

918 καρύκινον· μέλαν

919 κᾶρυξ· κῆρυξ. ἢ κατάγγελος

920 καρύσσωσι· κηρύσσωσι

D **921** †καρυστεῖναι· κεκραγέναι. Λάκωνες

D **922** Καρύστιος· οἶνος (Alcm. PMGF fr. 92d). καὶ εἶδος λίθου

Hom. **923** Κάρυστος· πόλις Εὐβοίας (B 539)

924 καρυτίζεσθαι· εὐφραίνεσθαι

925 καρυόχρους· καρυοβαφῆς

D **926** καρύων· πλακοῦς ἔχων κάρυα

927 καρφαλέα· κατακεκαυμένα. ξηρά. ὀξέα. κατάξηρα (Hippocr. aph. 5, 71 [4, 562, 4 L.])

Greg. Naz. **928** καρφαλέην· κατάξηρον (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 271 [37, 1372, 9 M.])

929 καρφαματήρια· ἐν οἷς θερίζουσι τοὺς ξηροὺς στάχυας

D **930** κάρφεος κωλέα· δέσμη χόρτου

931 κάρφεται· ξηραίνεται (Archil. fr. 188, 1)

932 κάρφη· ξύλα λεπτά, καὶ ξηρά (Ar. Av. 642)

933 κάρφην· φορυτόν

934 κάρ· φθείρ. προβάτου εἶδος

935 κάρφος· ἄχυρον, χόρτος. κεραία ξύλου λεπτή

936 *καρφόμενος· ξηραινόμενος g^{καγ3}A^{51}(Br^{121})

D **937** †καρφύκτοι· φρῦνοι. Ῥόδιοι

938 καρφύνεσθαι· ξηραίνεσθαι. φθείρεσθαι

939 καρφυραί· νοσσιαί. θάμνοι

940 †κάρφυροι· νεοσσοί

D **941** καρφυραί· αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμενοι κοῖται. Εὐριπίδης Ἴωνι (172)

---

916 Σ κ 83 | **917** ἀρτύμασι cf. Schol. Luc. 31, 3 **918** cf. Didym. ap. E. Gen. 178 Mill. (EM 492, 51) **922** Athen. 1, 31c–d **923** Schol.

---

916 v. l.: gl. 365 **918** καρυμνὸν H: Sop. **919** κάρυξ H: accent. tacite Schm. | καῦλος H: La. **921** καββαϋστῆναι ci. La., de στ pro σθ coll. Buck, Gr. Dial. § 85, 1 **922** καρύτειος H: Schr. **923** πόλεως H: Mus. = (Schol.) **924** 'vix sanum' La. **925** καρυχροῦς H: G. Dind. 4, 994A | καρυοβάρους H: accent. Mus., -βαφ- Pears. 410 **926** καρύων H: accent. La. tacite (vox alibi ignota) **927** ὀξεῖα H: Mus. **929** καρφαμάτια H: La.; καρφάματρα Herw. Versl. 193 **930** le. καρφεὸς H: accent. Mus. | σκωρία H: La. coll. gl. 4809 **933** φόρητον H: Mus. **934** le. καρφθεὶρ H: sep. Bochart., Hieroz. 1, 429 | v. l. gl. 753 **935** κερέα H: Mus. **936** καρφώμενος H: Mus. = K **937** κάφρυκτοι Mein. (tum expl. φρύγανα La.) | φρύνοι H: accent. La. tacite **939** καρφύραι H: accent. Schm. | v. ll.: gl. 879. 940 **940** v. l. gl. 939 **941** καρφυλαὶ H: Arnald. Lect. 77

942 κάρχαι· καρκίνοι. καὶ ὄχλοι. Σικελοί (gl. Ital. 218 K.–A.) D
943 *καρχαλέοι· κατάξηροι (Φ 541) A^{82}(g$^{\kappa\alpha\gamma 1}$Σ). στρογγύλοι
944 καρχαρίας· ὁ θαλάσσιος κύων. καὶ ἰχθύος εἶδος D
945 *καρχαρόδους· τραχεῖς g^{27}Σ(A^{50}Br^{116}), ὀξεῖς (Br^{116}) ὀδόντας ἔχων (N 198) g^{27}Σ(A^{50}Br^{116}) Hom.
946 καρχαρόδοντας· ὁμοίως (g^{25}A^{55}), καὶ ἀμφώδοντας· ἀντεμβάλλοντας εἰς ἀλλήλους τοὺς ὀδόντας
947 κάρχαροι· οἱ ἔσχατοι ὀδόντες, τραχεῖς τε καὶ ὀδόντες ὀξεῖς
948 *†καρχήματα· θέλγητρα A^{59}
949 καρχήσιον· εἶδος πατηρίου. καὶ τὸ ἐπικείμενον τῶν ἱστῶν ξύλον· καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν δελτοειδές D
950 *καρχήσια· τὰ κέρατα τὰ ἐπάνω τῶν καταρτίων τῶν πλοίων (Eur. Hec. 1261). A^{65} καὶ τὰ ἄκρα τῶν ἱστῶν (g^{29}) Eur.
951 κάρχνη· ἀργυρῇ …
952 καρχῶδες· τραχύ
953 κάρψαι· ξηρᾶναι. ῥυσῶσαι. ἀφανίσαι. γεροντοποιῆσαι
954 *καρωθείς· τὴν κεφαλὴν σεισθείς vg^{18}A^{46}Br^{114}. μεθυσθείς. ιἢ βαρηθείς (Ierem. 28, 39?) vg^{18}Br^{114}Σ LXX?
955 κάς· Κύπριοι ἀντὶ τοῦ καί [οἱ δὲ δέρμα] D
956 κάσα· οἰκία, καλύβη, οἴκησις παρὰ Ῥωμαίοις. ⟨οἱ δὲ δέρμα⟩
957 κασαλβάς· πόρνη g^{4}A^{6}Br^{133}Σ. αἰσχροποιός, ἀπὸ τοῦ καλεῖν, καὶ σοβεῖν
958 κασάνεις· ἀνύεις. Λάκωνες D
959 κάσαργε· τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνάστρεφε D
960 κασαύρα· κασωρίς. πόρνη
961 κασαυρείοις· οἴκοις, ἐφ᾽ ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην κασαυράδα ἔλεγον (Ar. Equ. 1285) D
962 κασέλλα· καθέδρα D

---

943 cf. Schol.; Σ κ 85 (2); Ap. S. 95, 14 | **944** cf. Ph κ 214; Athen. 7, 306d **945** Σ κ 86; cf. Schol.; E. Gen. 178 Mill. (EM 493, 7) **946** cf. Schol. K 360 **949** εἶδος ποτηρίου Athen. 11, 474f; καὶ τὸ – ξύλον Poll. 1, 91; Scholl. Ap. Rh. 1, 564b. Pind. Nem. 5, 94d **950** | cf. Σ κ 87 **953** ξηρᾶναι Eust. Od. 1745, 40 (2, 54. 2 St.) (ad κάρψω ν 398) **954** cf. Σ κ 88 **957** πόρνη Σ κ 89; Schol. Ar. Eccl. 1106 **961** cf. Poll. 6, 188; Ph κ 219

---

942 καρκῖνοι H: accent. Schm. tacite | κόχλοι Schm. **945** καρχαροδεῖν H (K^{A}): La. = K^{g} Σ E. Gen. | ἔχειν H: La. = K Σ **946** ἀμφωδόντας H: accent. Mus. | ἀντεμβαλόντας H: Mus. **949** κάρχηστον H: Mus. = testt. | στοῶν, H: Sop. Palm. Salm. al. = Poll. Schol. Ap. Rh. **950** καρχήσι^{ov}? H: Mus. = K^{g} **951** suppl. e. g. φιάλη La. **953** ξηράναι H: accent. tacite Schm. | ῥυσσῶσαι H: Schm. **954** σιασθείς H: Sop. Heins. Palm. al. = K | βασθείς H: Biel. = K Σ **955** Be. 1, 437 | incl. e gl. 956 **956** incl. trsp. Lagercrantz, Lautgesch. 115 **957** αἰσχροποιεῖν H: Mus. | ὀβεῖν H: HSt. Ind. = EM Scholl. Ar. **958** κασαρνεῖς H: Lob. Paral. 80 **961** κασαύραδα H: accent. Mus. **962** κασέα H: Ahr. Dial. 2, 69; cf. gl. ε 2143. Fick 1911, 341

D **963** κασελλατίαι· καθίσαι. Λάκωνες
D **964** κασεύδει· κοιμᾶται
D **965** †κασέρηνον· κάθελε. Λάκωνες
Eur. **966** *κάσις· ἡλικιώτης (Eur. Hec. 428) A[7]
D **967** Κασθανέα· πόλις Θεσσαλίας
968 †κασίαλτος· χωρὶς σιάλου
Hom. **969** κασιγνήτοιο· ἀδελφοῦ ἰδίου (Γ 333). καὶ κασίγνητος ὁ ἀδελφός, οἷον ὁ κατ᾽ ἀμφότερους τοὺς γονεῖς (Ζ 430)
D **970** κασιοβόρος· ἐν κασίᾳ γινόμενος σκώληξ
D **971** κάσιοι· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς ἀγέλης ἀδελφοί τε καὶ ἀνεψιοί, καὶ ἐπὶ θηλειῶν οὕτως ἔλεγον Λάκωνες. καὶ Εὐριπίδης Ἑκάβῃ (361) …
D **972** κασκαλίζεται· γαγγαλίζεται
D **973** κάσκανα· κασσύματα
D **974** κασκάνδιξ· ἡ γηθυλλίς
D **975** κασκός· ὁ μικρὸς δάκτυλος
D **976** κάσμορος· δύστηνος
Hom. **977** Κάσος· νῆσος περὶ Κόων (Β 676)
D **978** κασπέλλει· στορνύει
D **979** κάσσαν· κοπιστὴν πτωχὸν ὑπὸ Ἀχαιῶν
D **980** Κασσάνδρα· Ἀλεξάνδρα ἐν Λακεδαιμόνιᾳ
D **981** κάσσας· ἀμφιτάπης. καὶ πιλωτά
D **982** κασίει· κάθες
D **983** κασπολέω· ὑποστορέσω (Sapph. fr. 46 V.)
984 †κάσσει· νεοσσειᾷ
985 κάσσον· ἱμάτιον, παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον
D **986** κάστανα· Διὸς βάλανοι, Εὐβοϊκὰ κάρυα
987 *κάστελλος· ὄνομα τόπου A[8], [ἄνω φέροντος καὶ κάτω φέροντος καὶ] μερίζοντος τὸ ὕδωρ

---

967 cf. Ph κ 218; St. Byz. 366, 11 (κ 119) et Billerbeck ad loc. **969** – ἰδίου Schol. **981** πιλωτά cf. Poll. 7, 68 (cit. Xen. Cyr. 8, 3, 6) **986** Eust. Il. 948, 49 (3, 520, 8 V.) **987** ὄνομα τόπου ? Strab. 5, 4, 2 p.241, 8 C.

---

963 κασελατίαι H: Schm. (nisi -λ-); (-τισαι Mus.) **964** κασεύρει H: Voss. **965** κασαίρησον = καθ- agn. Koen. Greg. Cor. 301 (post Perg.) **966** κάσης H: Mus. = K **968** κασιάλτο(ς) H: accent. Mus.; κἀσίαλτος Pears. 410, κἀσιάλωτος Mein. 1857, 613 ('latet aliud' La.) | χὼ H: Mus. **971** ἀδέλφοι H: accent. Mus. | τε sscr., prob. m.1 H | θηλείων H: accent. Mus. | suppl. κάσιν τὴν ἀδελφήν Schm., κάσις La. **974** γυθυλλίς H: Mus. **975** cf. gl. 322 **976** Schulze, Kl. Schr. 375 n.1 **977** κασὸς H: accent. Mus. | κόαν H: (Κῶν Mus.) La. **978** κασπέλη H: Ahr. Dial. 1, 41 **981** κάσας H: Gesner, de quadrup. 572, 51 | ἀμφιτάπις H: Mus.; ἀμφιτάπητας malit La. **982** κάσσει H: La. **983** ὑποστρέφω H: Seidler Rh. M. 3, 1829, 198 **984** κασσύει· νεώσσει Phavis 1927, 226 **985** κασσὸν H: accent. Salm. ad Solin. 678b = Arcad. 76, 17 | cf. Reil, Beitr. Gesch. d. Gewerb. in Aegypt., Diss. Lips. 1913, 102 **986** εὔβοια H: Heins. Salm. = Eust.

988 κὰς τόδε· καὶ τόδε — D
989 κάστον· ξύλον. Ἀθαμᾶνες — D
990 Καστόριαι· εἶδός τι κυνῶν (Xen. Cyn. 3, 1) — D
991 καστορνῦσα· καταστρωννύουσα (ρ 32) — Hom.
992 καστρήριαι· στήρριγγες. ἐρείσματα. περιπήγματα
993 κάστρωμα· περισταύρωμα. κλεῖσις
994 κάστωρ· ζῶον. ἀφ᾽ οὗ ὄρχεις καστόρειοι (Hdt. 4, 109, 2) — D
995 κάσσυμα· δέρμα (Hippocr. epid. 5, 1, 45 [5, 234, 4 L.])
996 κασσύας· ὄρκυνος. Περγαῖοι — D
997 κασανδήριον· ἰκτῖνος — D
998 κασύτας· Συριακὸν βοτάνιον — D
999 κασφυράσσεται· κατασπείρει — D
1000 κάσχετο· κατέσχετο
1001 Κασωλάβα· οἱ μὲν πόλις, οἱ δὲ κώμη. Αἰσχύλος Ἱερείαις (fr. 88 R.) — D
1002 κασωρίς· πόρνη (Lycophr. 1385)
1003 κασωρεῖον· πορνεῖον
1004 κᾇτα· καὶ εἶτα
1005 κατά· πρόθεσις, ἀντὶ τοῦ ἐξ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐν. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς — Ap. S.
1006 *κατὰ ἀγυιάς· κατὰ ἀμφόδους (Z 391) A[601] — Hom.
1007 *καταβαλεῖ· ἀποκτενεῖ (g[161]). καταλύσει (Eur. Bacch. 202). νικήσει. ῥίψει. ἀφῇ (Sir. 8, 16) — Eur. + LXX
1008 †καταβαικά· Λάκωνες. ἐκοίμησεν — D
1009 καταβάπτει· κατερυθραίνει ἐρυθρῷ βάμματι, ἢ ποντίζει — D
1010 *καταβάτης· ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀποβάτης (Plat. Criti. 119b) g[162] — Att.
1011 *καταβιβάζοντες· κατασπῶντες (Cyr. epp. pasch. 77, 736C) A[470]
1012 καταβλακεύειν [καταβλαβεῖν .] ῥᾳθυμεῖν. ἢ δαπανᾶν ῥᾳθύμως
1013 καταβλέθει· καταπίνει g[163] — D

---

990 Poll. 5, 37 **991** Schol. **994** Diosc. mat. med. 2, 24, 1 **995** E. Gud. 291, 19 **1002** Schol. Lycophr.; E. Gud. 302, 47 **1005** cf. Ap. S. 96, 14; Σ κ 92

---

988 contin. H: nov. gl. Jens. Luc. 129 | κάστι δὲ H: Hoffm. **989** ἀθαμανές H (? voluit ἀθαμάνες): accent. Mus. | cf. Pisani, St. ital. 1934, 226 **990** καστόριοι H: HSt. Ind. = Poll. **991** καστόρνυσα H: accent. Mus. | καστρωννύουσα H: Mus. = Schol. **992** στήρριγγες H (σ pr. vix Mus.) | περιπί, n. qu. sscr. ad fin. H (sscr. del. Mus., ς [vix στ] add. in mg.): La. **993** περίστρωμα H: La. | κλυ^σ H: Guyet **994** ὀρχεὶς H: accent. Ald. **996** ὀρκύνος H: accent. Mus. **998** *castas* Plin. n.h. 16, 244 et καδύτας Theophr. c. pl. 2, 17, 3 cft. Salm. Plin. exer. 682b **999** cf. gll. σ 2941(Schm.) et φ 1020 (Alb.) **1000** κατάσχετο H: Alb. **1001** αἰσχῦλ(ος) H: accent. Mus. **1002** κασωρεῖς· πόρναι H: La. = testt. **1003** v. l.: gl. 2 **1005** le. κατα̅ πρόθεσις H (et item macron pro accent. in al.) | post ἀπο̅ sscr. κ(αὶ) H **1006** ἀγυίας H: accent. Mus. **1007** ἀποκτυνεῖ H: Mus. | ἀφεῖ H: Mus. **1008** καταβαύκα Alb. [κατεβαυβα coll. gl. β 353 teste La. perperam] **1009** καταρυθραίνει H: ed. 1521 **1010** εἰποβάτης(?) H: Mus.; καταβας K **1012** καταβλαβεύειν H: Mus. | del. G. Dind. 4, 1027D **1013** cf. gl. 19

D **1014** καταβλῆς· μάνδαλος g[164]

D **1015** καταβλώσκειν· κατατρέχειν, ὑποφεύγειν g[176]

Att. **1016** καταβοή· καταβόησις, κραυγή (Thuc. 1, 73, 1..) g[175]

D **1017** καταβολάδας· κλάδους

1018 *καταβολή· θυσία, τελετή g[174]A[402]

1019 κατὰ βοὸς εὔξασθε· εὔχεσθε κατὰ βοός

1020 καταβόσκονται· τρέφονται. νέμονται. δαπανῶσιν

N.T. **1021** *καταβραβεύεται· κατακρίνεται Br[737](g[173]A[447]Σ). καταγωνίζεται (Ep. Col. 2, 18) (vg[173]Σ)

1022 καταβοᾷ· κατακράζει (Cyr. in xii proph. 2, 71, 10)

1023 *καταβρίξας· κατακοιμηθείς v[331](g[177])

1024 καταβρόξαι· καταπιεῖν

Hom. **1025** καταβρόξειε· καταπίοι (δ 222)

1026 καταβωσομένους· περιβοησομένους (Hdt. 6, 85, 1) g[178]

N.T. **1027** καταγαγεῖν· καταφέρειν (Ep. Rom. 10, 6)

N.T. **1028** *καταγγέλλεται· κηρύσσεται (Ep. Rom. 1, 8) A[610]

Ap. S. **1029** κατάγειν· ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἄγειν, ἢ καταλῦσαι (E 26)

D **1030** καταγεῶται· οἱ θάπτοντες τοὺς τελευτῶντας. οἰκοῦσι δὲ ἔξω τῶν πόλεων

1031 καταγινώσκω· μέμφομαι

D **1032** καταγληνίσαι· καταναλῶσαι g[179]

D **1033** καταγλυπτόν· εἶδος φιλήματος g[180]

Att. **1034** *καταγλωττίζειν· βλασφημεῖν (Ar. Ach. 380) A[647]. καὶ ⌊⟨καταγλωττίσματα⟩ g[135]A[414] τὰ ἐρωτικὰ καὶ ⌊περίεργα φιλήματα (Ar. Nub. 51) g[135]A[414]Σ

Att. **1035** *κατάγματα· μηρύματα ἐρίου ἢ κατασπάσματα (Ar. Lys. 583) (vg[122]A[409]Σ)

D **1036** καταγνῶναι· ἐπιγνῶναι. μέμψασθαι. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι α′ (fr. 1 R.)

1037 *κατάγραπτος· ποικίλος g[257]A[411]Σ

1016 Schol. Thuc. 1a; Poll. 2, 16 (cit. Thuc.) **1021** κατακρίνεται – cf. Σ κ 94 **1025** Schol.; Ap. S. 96, 4 **1029** cf. Ap. S. 96, 32 **1034** Σ″ (Ph κ 234. Su κ 503) (cit. Ar.) | περ. φιλ. Σ κ 96 **1035** cf. Σ κ 97; Schol. Ar.; Poll. 7, 29; Tim. lex. κ 5 **1037** Σ κ 99

1019 expl. καταβοός H: Salm. **1021** καταβράβεται H: Guyet. Sop. Heins. al. = K[ABr]; -έτω K[vg] Σ (Ep. Col.) **1023** κατακοιμησας K[g] **1024** καταβρῶξαι H: Pears. 411 **1025** καταβρώξειε H (Schol.): Pears. 411. Jens. Luc. 129 = Ap. S. **1029** καταλύσαι H: accent. tacite Alb. **1030** καταγέωται H: accent. Mus. **1032** καταγλῆν νῆσαι H (-γληνῆσαι Mus.): Mein. = K **1034** suppl. Heins. = K Σ **1035** μηρύγματα H: Flor. Brun. Voss. al. = (K testt.); cf. gl. μ 1263 | καταπάσματα H: Voss. Perg. Arnald. Lect. 77 = (K testt.) **1036** ἀθαμαντία H: Sop. Palm. Salm. al.

1038 καταγραφή· καὶ ἡμεῖς λέγομεν ἐν ζωγραφίᾳ κατάγραφον καὶ κατατομή Att.
1039 κατάγρει· καθαιρεῖ, καταλαμβάνει (Sapph. fr. 149 V. ..) g^{182}
1040 *καταγοητεύων· ἀπατῶν (Cyr. in Ioh. 2, 78, 28) $g^{275}A^{429}\Sigma$
1041 κατάγχει· πνίγει. *κωλύει. κατέχει (Cyr. in Ioh. 2, 182, 3) $vg^{230}Br^{236}$. ἀνακρούει $g^{230}Br^{236}$
1042 καταγωγή· κατάλυσις, *κατάλυμα $v^{116}g^{184}A^{540}Br^{265}$, πανδοκεῖον, *οἴκημα $v^{116}g^{\kappa\alpha\rho 33}A^{540}Br^{265}$ Att.
1043 καταγωγίς· ἱμάτιον ποιόν, παράπηχυ γυναικεῖον (Sapph. fr. 22, 13 V.). καὶ σκεῦος πεντηρικόν. καὶ κράσπεδον. καὶ παράλωμα D
1044 *καταγωνίζεται· νικᾷ (Cyr. in Ioh. 1, 476, 29) ($g^{181}A^{450}\Sigma$)
1045 κατάγνωσις· 〈μώμησις, μέμψις〉 (Sir. 5, 14) LXX
1046 *κατὰ δάκρυον εἶβεις· καταστενάζεις A^{529} μετὰ δακρύων. κλαίεις (Π 11) Hom.
1047 *καταδαρδάπτουσι· κατεσθίουσιν (Cyr. ador. 68, 933D) A^{479}
1048 *καταδαρθάνοντα· κατακοιμώμενον A^{645}
1049 *καταδαρθεῖν· κοιμηθῆναι (Ar. Nub. 38 ..) (g^{308}) Att.
1050 καταδεᾶ· ἐλάχιστα (Cyr. trin. 578, 34 ..)
1051 καταδεδάρθηκεν· καθύπνωκεν
1052 καταδάψαι· καταδαπανήσαι (Χ 339) Hom.
1053 καταδέδασται· καταβέβρωται. καταμεμέρισται
1054 *καταδεδίττεσθαι· καταφοβεῖσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 277, 13) A^{488}
1055 καταδέδρομεν· κατέδραμεν
1056 *καταδεέστεροι· ταπεινότεροι $vg^{31}A^{352}Br^{142}$. ἐλλιπέστεροι. ⌊μικρότεροι (Aeschin. 3, 178) (g^{137})
1057 καταδεικνύων εἰ δὴ κατέβης· τουτέστιν ... (com. ad. fr. 356 K.–A.) D
1058 *καταδείσας· φοβηθείς (Cyr. in xii proph. 1, 22, 26) $g^{130}A^{430}\Sigma$

1040 Σ κ 98 **1042** – κατάλυμα Ph κ 238; Poll. 1, 73; πανδοκεῖον gl. Hdt. 1, 181 (LGM 200) **1043** – γυναικεῖον cf. Poll. 7, 49 **1044** cf. Σ κ 100 **1046** cf. Schol. **1049** E. Gud. 334, 26; EM 285, 55; cf. Ap. S. 94, 5 **1052** Schol. **1058** Σ κ 101

1038 contin. H: nov. gl. Mus. | κατάγραψον H: Salm. **1039** καταγρεῖ H: accent. Ahr. Dial. 1, 25. 74 **1041** nov. gl. H: contin. Alb. **1042** le. καταγώγιον K **1043** παραπῆχυν H: Salm. **1045** κατάγωγις H: La. = K^s qui suppl. **1046** καταδάκρυα H: Jens. Luc. 129 = K | λίβεις H (λείβεις Mus.): Jens. = K Schol. | καταστενάζει H (alt. κα ad init. lin. rubr., del. Mus.): ed. 1521; κατασταζεις K Schol. | μ. δ.] κατὰ δακρύ (null. comp.) H: Schm. **1050** καταδέα H: accent. Alb. **1051** καταδάρθηκεν H: Alb. **1053** conf. κατεδήδεσται et καταδέδασται Cob. VL^2 363: **1054** καταδεδειττεσθαι K, unde καταδειδιττεσθαι Drachmann **1057** εἴδη H: La., qui anapaest. com. agn. (sed de -ύων dubitat Kassel) **1058** βοηθήσας H (βοηθεις K^A): Schm. = K^g Σ | v. l.: gl.1065

1059 †καταδήδωκε· καταβέβρωκεν
Att. **1060** καταδημομερίσαι· μερίσαι δήμῳ
Hom. **1061** κατὰ δ᾽ ἔστυγον· ἐμίσησαν (κ 113)
1062 κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγεν· ἐμίσησε. κατεφρόνησεν (δ 258)
1063 *καταδῃοῦν· κατακόπτειν (Cyr. in Esai. 70, 176C) $vg^{196}A^{460}Br^{226}$Σ
Hom. **1064** κατὰ δ᾽ ἧρεεν· κατελάμβανεν (Φ 327)
1065 †καταδήσας· φοβηθείς
1066 καταδῃώσαντες· πολεμήσαντες $v(g)^{94}A^{382}Br^{176}$. πορθήσαντες A^{382} (Cyr. in xii proph. 1, 33, 9 ..). πραιδεύσαντες $vg^{94}A^{484}Br^{176}$. καταφανίσαντες
1067 κατὰ διάτασιν· κατ᾽ ἔκτασιν
1068 κατὰ διάστασιν· κατὰ χωρισμόν
1069 *καταδιελέσθαι· καταμερίσασθαι ($g^{\kappa\alpha\chi 11}A^{502}$)
1070 *καταδιϊστᾶσι· καταχωρίζουσι (Cyr. incarn. unigen. 679, 35) $g^{185}A^{461}$Σ
1071 καταδίκη· κατάκρισις
1072 κατάδικος· κατακεκριμένος
1073 †καταδιχμᾶσαι· κατασχεῖν
D **1074** κατὰ δίψιον εἶδος· καύματος … (SH ad. fr. 1083)
1075 *καταδουπήσειε· καταψοφήσειε (Cyr. trin. 473, 9) A^{506}
1076 καταδρύπτοντες· σπαράττοντες
1077 κατάδουπος· ὀργίλος. *καταρράκτης $g^{107}Br^{182}$Σ
1078 καταδράθοι· καθυπνώσαι (Antim. fr. dub. 151, 7 W. = 189, 7 M.)
1079 καταδρομή· ἁρπαγή g^{183}
1080 †καταδρύλην· κατέσχεν
1081 καταδραθέντες· κατακοιμηθέντες
1082 *καταδύεται· κρύπτεται. βυθίζεται (Cyr. ador. 68, 936A) $v^{272}g^{97}A^{544}Br^{266}$(Σ)
1083 *καταδύντος· βυθισθέντος (Dem. 32, 21) $v^{99}A^{384}Br^{178}$
1084 καταδύμεναι· λάθρα ὑπεισελθεῖν (Γ 241)

1062 Σ″ (Ph κ 244. Su κ 521); κατεφρόνησεν Schol. **1063** Σ κ 103 **1064** Schol. **1070** Σ κ 104 **1077** | Σ κ 105 **1082** cf. Σ κ 106 **1084** cf. Schol.

1059 v. l. gl. 1561 (Mus.) **1061** δέσταγον H: olim Mus. Pears. 411. Jens. Luc. 129 | ἐμίσησεν H: Pears. 411. Jens. **1062** contin. H: nov. gl. Mus. | φρονεῖν H: Mus. = (Σ″) | μετεφρόνησεν H: Mus. = testt. **1064** καταδήνεον H: κατὰ δ’ Mus., ἧρεεν Alb. = Schol. **1065** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | v. l. gl. 1058 (Heins. Pears. 412) **1066** καταδ῾ ωσαντες ? H: Mus. (ει La.; acc.?) **1070** καταδιίστασι H: accent. Mus. **1073** καταδιχμάσαι Mus.; καταδιεχμάσαι Alb. **1074** le. καταδίψιον H: Mein. 1858, 557, qui lac. stat. **1075** καταδοσπήσειε H: Salm. = K **1076** καταδρυποῦντες· ταράττοντες H: Schm. **1077** καταδοῦπος H: accent. Mus. | καταρρακτ ̣ ς (? ο) H: Mus. = (Σ) **1078** καθυπῶσαι H: **1080** καταδροσχησε ci. La. **1083** καταδῦεντος H (K): Mus.; καταδυθέντος Schow 409 n.19 **1084** καταδυνάμεναι H: Mus. = Schol.

1085 καταδυναστεύω· βιάζω (Exod. 21, 17 ..) LXX
1086 καταδῦσα· εἰσελθοῦσα (Θ 375) Hom.
1087 καταδύσεις· οἱ λάθριοι τόποι (A[366]), καὶ βαθεῖς (Cyr. in xii proph. 1, 548, 15 ..)
1088 καταδυσωπῆσαι· παρακαλέσαι
1089 *καταείμενοι· περικείμενοι. περιεχόμενοι. κατάσκιοι. ἢ κατάστεγοι (g[125])
1090 καταείνυον· κατεκάλυπτον (Ψ 135) Hom.
1091 καταείσατο· κατῆλθεν (Λ 358) Hom.
1092 καταείσατο γαίῃ· κατέδυ, καὶ κατεπλήγη εἰς τὴν γῆν. ἢ κατεφάνη (Λ 358) Hom.
1093 καταέσας· κατακοιμηθείς
1094 καταέρξαι· κατακλεῖσαι D
1095 καταζήνασκε· κατεξήρανεν (λ 587) Hom.
1096 καταζῶσται· ἱμάντες οἱ τὰ σκεύη τοῖς ἵπποις καταζωννύντες D
1097 κατὰ ἤθεα· κατὰ συνηθείας (ξ 411) Hom.
1098 καταήσεται· καταπνεύσει
1099 †κατάηται· καταλελάληται
1100 *καθάπαξ· συλλήβδην (S[113])
1101 *κάταιθε· κατάκαιε (Eur. Or. 1620) A[511] Eur.
1102 *καταθεῖν· κατατρέχειν (Xen. Anab. 7, 3, 44) vg[248]A[505]Br[255]Σ
1103 καταθεῖναι τὴν τιμήν· ἐγλυτῆσαι τὴν τιμήν Att.
1104 καταθρυληθείς· λεχθείς, λαληθείς Att.
1105 *καταθελγόμενα· καταπραϋνόμενα (Cyr. in xii proph. 1, 595, 24) A[497]
1106 †καταθέοιτο· βλέποιτο
1107 *καταθεώμενοι· καθορῶντες (Cyr. in xii proph. 2, 593, 3 ..) A[490]
1108 *καταθεῷτο· βλέποι (Cyr. in xii proph. 1, 643, 12 ..) vg[192](A[449]Σ)
1109 καταθῆξαι· παροξῦναι (Cyr. in xii proph. 2, 238, 7)
1110 *καταθλήσαντες· καταγωνισάμενοι (Cyr. ACO 1, 1, 1, 10, 15) Σ(A[466]Br[231])

1086 Schol. **1090** Schol.; Ap. S. 97, 4; EM 494, 54 **1091** EM 495, 1 **1092** κατεφάνη Schol. **1095** Schol.; Ap. S. 96, 30 **1102** cf. Σ κ 109 **1108** Σ κ 110 **1110** Σ κ 112

1086 καταδύσασα H: Schm. = Schol. **1088** ‘confundendo admonere’ La. **1089** κατακείμενοι H: Schm. = (K) | κατάστ ̣ γοι H: Mus. = K **1090** κατακάλυπτον H: Heins. Pears. 412. Jens. Luc. 29 = testt. **1092** le. καταείσατο H: ed. 1521 | γαίης Pears. 412. Jens. Luc. 29 = Hom. | ἧ H: Mus. **1093** καταέσσας H: Ruhnk. in Alb. Auct. | v. l.: gl. 1534 **1094** καταέλξαι H: Voss. **1095** v. l.: gl. 1646 **1096** καταζωννῦντες H: accent. Mus. **1097** καταήθεια H: Mus. **1101** κάταθε H (καταθα K): Mus. **1103** ἐνλυπῆσαι H: G. K. Gardikas, Ἀθ. 33, 1921, 55–8; ἐγλυτῆσαι La. **1104** καταθεὶς H: La. coll. Poll. 8, 155 **1106** v. l. gl. 1108 (Heins.) **1108** καταθέωτο H: accent. Mus. | v. l.: gl. 1106 **1109** καταθῆ̣σαι H: Mus. | παροξύναι H:

1111 *καταθοινήσαντες· καταφαγόντες (vg[246]A[486]Br[253])
1112 καταθαρσύνονται· κατατολμῶσι
1113 *καταθρέξαι· καταδραμεῖν g[250]
1114 *καταθρῆσαι· κατασκοπῆσαι. κατανοῆσαι. ⸤κατιδεῖν (Cyr. in xii proph. 1, 82, 1 ..) (A[469])
1115 *καταθρῆσαι ῥᾷον· κατιδεῖν εὐχερές (Cyr. epp. pasch. 77, 721A) vg[243]A[483]Br[249]
LXX **1116** *καταθύμια· ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ A[590], ἡδέα, εὔθυμα, ἢ ⸤κατὰ νοῦν (Esai. 44, 9) (vg[141]A[416]Br[206])
D **1117** καταθύσασθαι· μαντεύσασθαι
D **1118** καταθῶμαι· ἀναπαύσωμαι. ἀπερείσωμαι (Ar. Vesp. 567)
Hom. **1119** κατ᾽ αἶσαν· κατὰ τὸ πρέπον (Γ 59 ..)
D **1120** Καταιβάτης· Διὸς ἱερόν ...
D **1121** καταιβολή· ἡ περιοδικὴ νόσος
1122 *καταιγίς· ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ vg[276]A[552]Br[269]Σ. καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη vg[276]Br[269]Σ
D **1123** κατ᾽ αἶγας ἀγρίας· παροιμία λεγομένη εἰς ἀγρίας αἶγας τρέπειν ⟨τὴν νόσον⟩, μάλιστα δὲ τὴν ἱεράν (Callim. fr. 75, 13 Pf.)
D **1124** †καταιγίσας· κατασχίσας. οἱ γὰρ ἀνατιθέντες ἱμάτια κατέσχιζον αὐτά, ἵνα μὴ ἀρθῶσι παρά τινων
1125 καταήτας· καταιγίδας
Hom. **1126** κατ᾽ αἰγίλιπος· κατὰ τῆς ὑψηλῆς, ἧς καὶ αἴξ ἀπολείπεται (Ι 15)
1127 †καταιήδεσα· κατήσχυνα
Eur. **1128** καταιθαλωμένα· κατεσποδημένα (Eur. Tr. 60)
D **1129** καταῖθυξ ὄμβρος· ὁ καταιθύσσων. γράφεται δὲ καὶ καταίφλεξ· καταφλεγόμενος καὶ ἀναζέων (trag. ad. fr. 216 K.–S.)
1130 καταΐκες· καταπνοαί (Ap. Rh. 3, 1376)
D **1131** καταινέσαι· συγκαταθέσθαι
D **1132** καταῖξ· κατάσεισις. ὁρμή (Callim. h. Dian. 114; Ap. Rh. 1, 1203)

1118 Ph κ 260 **1119** Σ κ 118 **1120** Apollod. FGrHist 244 F 120 ap. Schol. Soph. OC 705a **1122** Σ κ 115 **1123** cf. Su κ 888 **1124** cf. Σ″ (Ph κ 262. Su κ 891) **1126** cf. Schol.; ὑψηλῆς Ap. S. 14, 31 **1131** Ph κ 264 **1132** ὁρμή Schol. Ap. Rh.

1112 καταθαρσύνοντα H: Mus. **1115** κατάθρησ? H: Mus. = K | εὐχερῶς H: La. = K **1116** καταθύμα H (K[A590]): Mus.; -μιον K[cett.] **1119** καταιανὸν H: κατ᾽ Mus., αἶσαν La. = Σ **1120** κατεβάτης H: Mus. | ⟨περὶ Ἀκαδήμειαν⟩ La. = Schol. Soph. **1121** κατεβολὴ H: Schm. **1123** καταίγας H: Mus. = Su | τροπεῖν H: Mus., qui ⟨τὰς νόσους ⟩ add.; ⟨τὰ κακά⟩ Su; ⟨τὴν νόσον⟩ La. **1124** h. e. κατέρειξας La. | κατασχήσας H: Sop. Heins. Salm. al. = Σ″ **1125** le. καταίγγας H: La. **1126** καταιγιλει ̣τος H: Mus. = testt. **1127** καταιήδεσα H: -αιδ- vel -ῃδ- Heins. **1128** καταιθαλώμενα H: accent. Mus. | κατεσπονδομένα H: ν del. HSt. Thes. 1, 151A, -ημένα Mus. **1129** καταιθὺξ H: accent. Mus. | καταιθύσ(ων) H: Mus. | γὰρ φαίνεται H: G. Dind. 4, 1077A **1131** καταινεῦσαι H: Voss. = Ph **1132** κάταιξ H: accent. Schm. | κτάσεισις H: Ald.

1133 καταιονεῖ· καταντλεῖ
1134 καταίρεσιν· κατάλυσιν
1135 *καταίροντες· καταπλέοντες (Thuc. 7, 49, 3) vg[134]A[410]Br[196]Σ
1136 κατ᾽ αἶσαν· κατὰ μοῖραν (Γ 59 ..) Hom.
1137 καταίσια· καταίσιμα. ὅθεν καὶ καταισίμους ἐπευφημιζόμενοι λέγουσι τὰς ἐπ᾽ ἀγαθῷ μαντείας D
1138 καταιτιῶμαι· μέμφομαι (Xen. Cyr. 6, 1, 4)
1139 καταῖτυξ· εἶδος περικεφαλαίας (Κ 258) Hom.
1140 *κατὰ κάθετον· ἐξεναντίας A[699]
1141 κατακαίειν· καταφλέγειν
1142 κατακανῶ· ἀποκτενῶ
1143 κατακαίριον· εἰς καίριον τόπον (Λ 439) Ap.S.
1144 κατὰ καιρόν· κατὰ χρόνον
1145 κατακαλλύνοιτο· κατακοσμοῖτο (Cyr. in xii proph. 1, 703, 23 ..)
1146 κατακαλύπτων· κατακρύπτων (Cyr. in xii proph. 1, 516, 3)
1147 κατακανδόν· κατὰ θανάτου D
1148 κατάκανε· ἀπόκτεινον
1149 κατακάνεον· φίλτρον D
1150 κατάκαρπον· ἐπιτήδειον
1151 *κατάκαρπος· πλούσιος (Zach. 2, 8) g[καχ6] LXX
1152 *κατακαρφαίρει· ἀφανίζει, ξηραίνει g[15]
1153 κατακαύσεις· καταφλέξεις (Exod. 29, 14) LXX
1154 κατακάσαι· κακοδαίμονες. καὶ αἱ διὰ τὰ ὀνείδη ὑπὸ αἰσχύνης ἐπ᾽ οἰκίας μένουσαι, ἢ ἄξιαι κεκαῦσθαι D
1155 κατακαχρύσω· ῥήξω· ἐπεὶ αἱ κριθαὶ φρυγόμεναι ῥήγνυνται. τινὲς δὲ συνταράξω, καταχώσω (com. ad. fr. 357 K.–A.)
1156 *κατακεντεῖ · τιτρώσκει (Ezech. 23, 47) A[599] LXX
1157 *κατακερματίζει· ἀναλίσκει, εἰς πολλὰ διατέμνει A[362], ἢ λεπτύνει, ἢ ¦μερίζει (vg[50]Br[151])
1158 *κατακερτομεῖ· χλευάζει (g[238]Σ), φλυαρεῖ (Cyr. ador. 615, 13) (A[485])
1159 κατακεχρημένη· κατακεχυμένη

1135 Σ κ 117 **1139** Σ κ 119; Ap. S. 96, 22; Schol. **1143** Ap. S. 97, 2 **1151** gl. Proph. **1154** ἄξιαι κεκαῦσθαι cf. E. Gen. 179 Mill. (EM 494, 39) **1157** μερίζει cf. E. Gud. 304, 47

1133 καταιονεῖ H (εῖ u.v. in ras., sed vix Mus.) **1139** καταίτυξ H: accent. tacite Alb. | v. l.: gl. 1709 **1140** κατακάθετον H: Mus. **1142** κατακαινιῶ H: Cob. 1881, 375 ('nisi Dor. -κανιω' La.; -κενίω Baun. 1911, 451–2) **1145** κατακαλοῖτο H: post Alb. La. **1147** κατὰ κανδὸν H: Perg. **1149** 'ad cano, ηικανος, sed conformatio susp. an κατακαντρον?' La. **1150** κατάκαπρον H: Salm. **1152** κατακαρφεῖ H: La. = K **1153** κατακάρψεις H: Pears. 412 **1154** ἄξῖαι, ῎? corr. in ᾿ H | κεκαῦθαι H: Schr. **1155** κατακαχρίσω H: Mus. **1157** εἰς πολλὰ ἀναλίσκει· H: Pears. 413 = K

1160 κατακεχρῆσθαι· κατακεχύσθαι ⟨καὶ τὸ ἀποχρήσασθαι⟩

1161 κατακέρασον· κατάχεον. [καὶ τὸ ἀποχρήσασθαι]

D **1162** κατακερχνοῦται· τραχύνεται, διὰ τὴν οὐλότητα. ἔνθεν καὶ κερχνῶσαι τὸ καταστίξαι, καὶ οἷον τραχῦναι· καὶ πίνακες κερχνωτοί· καὶ ὄσπριον κέρχνος

1163 κατακείσῃ· κατακλιθήσῃ (Plat. conv. 213c)

1164 κατακηλούμενοι· ἐξοιστρούμενοι, καταθελγόμενοι

1165 *κατακισσᾶν· προσποιεῖσθαι A[522]

1166 κατακλῄδην· συλλήβδην

D **1167** κατάκλειστοι· ἐν Κορίνθῳ ἑταῖραί τινες

Att. **1168** κατακλησία· ὅταν τῶν μειζόνων τι δέῃ πρᾶγμα ἐπικρῖναι, κατακλησίας ἐποίουν τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς οἰκούντων

1169 κατάκλιτος· τελευταία

1170 κατακνῆστις· τυροκνῆστις

Hom. **1171** κατ᾽ ἄκνηστιν· κατὰ τὴν ῥάχιν, ἣν μὴ ἔστι κνήσασθαι ῥᾴδιον (κ 161)

1172 κατακοιμίζει· καταπραΰνει (Cyr. in Ioh. 1, 536, 12)

1173 κατακοιρανέοντα· κατακοσμοῦντα (Δ 230 v.l.)

D **1174** κατὰ κόκκας ἢ κατὰ κίκκας· κατάπλασμα

Eur. **1175** κατάκομον· . . . (Eur. Bacch. 1187)

Eur. **1176** κατακονά· διαφθορά (Eur. Hipp. 821 v.l.)

1177 κατακορής· ὀχληρός (Plat. leg. 645e)

D **1178** κατακορμίσαι· κατακόψαι ⟨ξύλον⟩

1179 κατὰ κόρρης· κατὰ τοῦ κροτάφου ἢ κατὰ τῆς σιαγόνος πλῆξαι

1180 κατὰ κόσμον· κατὰ τρόπον, ἐν τάξει, κατὰ τὸ δέον, κατὰ τὸ καθῆκον (K 472)

1181 κατ᾽ ἄκρας ἑλεῖν· τὸ ἐξ ἐφόδου, καὶ τὸ αἰφνίδιον (Thuc. 4, 112, 3)

LXX **1182** *κατακρατήσατε· νικήσατε (Ierem. 27, 15 codd.) A[594]

1168 Poll. 8, 116; cf. Ammon. diff. 158 **1171** cf. Schol. et Schol.[T] **1176** Schol. Eur. 821a2 **1178** Paus. κ 18; Ph κ 282 **1179** | E. Gud. 303, 30

1160 κατακεχύθαι H: Ald. | incl. e gl. 1161 trsp. Perg. **1161** κατακαίρησον· κατέχον H: Perg. **1162** τραχύναι H: accent. tacite Schm. **1163** κατακήεις Schulze QE 247 (κατακ-ηεις male interpr.) | κατακληθείσῃ H: Schow 410 n.10 **1165** κατακίσσ( ) H: cp. del. Mus., αν leg. Schow., accent. Mein.; κατ-ακκίσσασθαι Mus., propter expl.; κατακισσᾶν· ⟨ ⟩ nov. gl. ⟨κατακκίσασθαι·⟩ πρ. Herw. 1895 (Mnem.), 361 **1166** κατακλαήδειν H: Pears. 413. Jens. Luc. 129; κατακλαίγδαν ci. La. **1168** ὁ τῶν μειζόνων τὶ δὲ ἢ H: HSt. Ind. | ἐπικρόναι H: post HSt. Palm. **1170** κατακνιστὶς H: Mus. | τυροκνίς τις H: Mus. **1171** κατάκνιστις H: Mus. = Schol. | κνίσασθαι H: Mus. = Schol. **1173** κάτα κοιρανέοντα Schm. (Fick 1909 (42), 148) **1175** contin. H: nov. gl. Schm. **1176** κατακόνα H: accent. Heins. Maussac. Brun. **1177** usum prob. Phryn. praep. soph. 83, 3 **1178** κατακορμάσαι H, -ῆσαι Ph: Sop. Voss. | lac. Schm., add. La. = Ph **1180** θῆκον, κα sscr. ad init., ? m.1 H **1181** κατάκρας H: Mus. | αἰφνείδιον? H: Mus.

1183 *κατὰ κράτος· ἰσχυρῶς vg[108]A[391]Br[185]. τελείως. ἀντιστάντος
1184 †κατακρέη· κατάκριτος. ⟨καταδικασθείς⟩
1185 κατὰ κρῆθεν· κατὰ κεφαλῆς (Π 548) [καταδικασθείς]
1186 κατ᾽ ἄκρης· κατὰ κορυφῆς. κατὰ κρατός (Ο 557) Hom.
1187 κατακρημνίζων· κατακρημνῶν
1188 κατακριδεύσει· καταλαλήσει· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες πολύφωνοί εἰσιν. ἢ katαναστήσει· ἐπεὶ καὶ αἱ ἀκρίδες ἀναστήματα γῆς καὶ λόφοι εἰσίν. ἢ καταγελάσει (com. ad. fr. 358 K.–A.)
1189 *κατάκριμα· κατάκρισις (A[624]), καταδίκη (Ep. Rom. 8, 1) N.T.
1190 κατακρίτη· κατάδικος
1191 ⟨κατ᾽ ἄκρων·⟩ ἄρδην. φοράδην. παντελῶς. σφόδρα (Eur. Phoen. 1176) Eur.
1192 *κατακροτεῖ · ἄγαν ἐπαινεῖ vg[241]A[482]Br[247]Σ, κατευφημεῖ (Cyr. trin. 617, 35) (A[637])
1193 κατακτάμεναι· ἀποκτεῖναι (Γ 379) Hom.
1194 κατάκτενος κόμη· κατεκτενισμένη
1195 κατάκτρια· ἐριουργός
1196 κατακυνῶν ἢ κατακύων· ὅταν τὸ σχοινίον †ἐλίγηας τῶν ἄκρων προσκατακλείσῃς
1197 κατακυριεῦσαι· κατακρατῆσαι (Ps. 9, 31) LXX
1198 κατακυρωθείς· κατακριθείς (Eur. Or. 1013) Eur.
1199 *κατακωκῦσαι· καταθρηνῆσαι g[187](A[427]Σ)
1200 †κατακωλῦσαι· θρηνῆσαι
1201 *†κατακωμᾷ· καταγελᾷ A[664]
1202 καταλαβεῖς· πάσσαλοι
1203 καταλαβέσθαι· κατανοήσασθαι. φθάσασθαι. ἀφελέσθαι
1204 καταλαγνευθείς· εἰς ἡδονὰς κατενεχθείς
1205 †καταλαθισταί· ἐξηγηταί. ἢ ἐνδεικνύοντες τὰ δημόσια
1206 *καταλαλάζειν· κατεύχεσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 555, 12). ἢ πολεμικῶς βοᾶν A[527]

1185 Schol. **1188** cf. Ph κ 283 **1192** Σ κ 125 | **1193** Schol. **1199** Σ κ 126 **1202** Ph κ 287

1183 κατακράτως, ος sscr. H: Alb. **1184** κατακρέηε? H: κατακράντος ci. La. | καταδικασθεὶς e gl. 1185 trsp. La. **1185** κριθὲν H: Mus. = Schol. **1186** contin. H: nov. gl. Mus. | κρυφῆς, ο sscr. (m.1?) inter κ et ρ H **1187** κατακριμνίζων· κατακριμνῶν H: Mus. **1188** καταλήσει H: Sop. Heins. Palm. al. = Ph | ἀκρίδαι bis H: Mus. = Ph **1190** κατάκριτη [sic accent.] H: κατάκριτος Mus.; cf. Conom. 1969, 208 **1191** contin. H: nov. gl. Mus. (le. κατύ[ ]τη); le. ex Eur. suppl. La. **1194** κατεκκτενοκόμη H: Perg. **1195** ἱερουργός H: Salm. **1196** 'non intellegitur' La. | ἐλίξας Mus. | προσκατακλείσ( ) H: Mus. **1199** v. l.: gl. 1200 **1200** κατακωλύσαι H: accent. Mus. | v. l. gl. 1199 (Alb.) **1201** v. l. gl. 1276 (Alb.) **1202** καταλαβείς· πάσσαλος H: Schm. = Ph; καταλοβευς IG 4[2], 103, 94 et saepius **1205** 'ad αληθης rettulit Hemsterh. ap. Ruhnk. Tim. p.113, sed iuris sacri consulti non vaticinantur' La. **1206** πολιτικῶς H (πολιτικον K): HSt. Ind.

Hom. **1207** *κατὰ λαπάρην· κατὰ τὴν λαγόνα (Z 64) g^{198}A^{476}
1208 †καταλαπριώσει· ἀποκτονεῖ. καταδέξηται. κατατρυπήσει. ἢ καταπερίσεις†
LXX **1209** καταλοχισμός· τάξις (1. Chron. 4, 33)
1210 καταλαλιάν· …
1211 *καταλγύνεσθαι· λυπεῖσθαι (Cyr. epp. pasch. 77, 733D) A^{495}
1212 *καταλεάναντες· κατατρίψαντες (Greg. Nyss. hom. in Cant. 6, 224, 4) A^{348}(vg^{22}Br^{138})
Att. **1213** *καταλεγείς· καταλεχθείς A^{638}
1214 καταλέγεσθαι· ὀδύρεσθαι τὸν τεθνεῶτα
Eur. **1215** καταλείβεται· καταρεῖ (Eur. Tr. 605)
LXX **1216** *κατάλειμμα· ὑστέρημα A^{558}, μέρος (Gen. 45, 7 ..)
1217 †καταλαγνώσας· καταλέξας
1218 *καταλειφθέντες· ὑστερηθέντες A^{554}
1219 καταλῖναι· καταμῖξαι
1220 καταλέξας· κατακοιμήσας. καταριθμήσας. ἀπαρτίσας
D **1221** καταλευγαλέα· κάθυγρος. καταληλιμμένη
1222 *καταλεύει· λιθοβολεῖ (A^{420})
1223 καταλεῦσαι· ἐγκλῖναι. λιθοβολῆσαι
D **1224** καταλευέσθω· λιθασθήτω (Phil. leg. spec. 2, 243)
1225 *†καταλευόμενοι· εἰς τὰ μέταλλα βαλλόμενοι A^{636}
1226 καταλήγει· παύεται (Cyr. in Ioh. 1, 213, 28 ..)
1227 *καταληΐζεται· διαρπάζει (Cyr. trin. 406, 30 ..) vg^{150}A^{422}Br^{208}Σ
1228 *καταληϊσάμενος· λαφυραγωγήσας. καταπατήσας A^{525}
1229 *καταλήξομεν· καταπαύσομεν (Cyr. in Ioh. 1, 643, 23) A^{481}
1230 κατάληξις· ⟨κατάπαυσις⟩
1231 ⟨κατάλειψις·⟩ παραχώρησις
1232 καταλειαινούσης· καταπραϋνούσης
Hom. **1233** *καταλειβόμενον· καταστάζον (Σ 109) (A$^{370.\ 517}$)

1207 Schol. **1213** Phryn. praep. soph. p.83, 1; Moer. 200, 15 (κ 7) **1227** Σ κ 130 **1233** cf. Schol.

1207 τὸν H: Mus. = K **1208** ἀποκτενεῖ … καταδέξεται … καταπερήσει Mus. ('frustra' La.); καταλαμυρώσαι … καταλάψεται, καταρυφήσει temptavit La. | καταπερι(?)σείς(?) H **1209** καταλαχισμὸς H: Mus. **1210** καταλαλιᾶν H: accent. et lac. Schm., qui suppl. ⟨κατάρρησιν⟩; ⟨κακολογίαν⟩⟩ Conom. 1969, 208 coll. gl. 1390 **1211** contin. H: nov. gl. Schm. (cf. K) | καταλγύνεσθαι H: Schm. = K **1215** κατειλείβεται H: Mus. **1216** κατάλεγμα cft. Schm. **1217** καταλάγνωσας H: accent. Mus. **1219** καταλεῖναι H: G. Dind. 4, 1122D = (Ph -λίναι) | καταμίξαι H: accent. Schm. **1220** nov. gl. καταριθμήσας H: contin. Alb. **1221** κατηλημμένη H: Mein. 1857, 620 **1223** 'κατ-αλευσαι et κατα-λευσαι confunduntur' post Alb. La. **1224** καταλευσέσθω H: La.; καταλευσθήτω Mein. | λιθασθῆτο H: Mus. **1225** 'h. e. μεταλλευομενοι, de passivo cf. Cod. Iust. 11, 41, 7' La. **1230–1** una gl. H: sep. La.; expl. 1230 suppl. K^{s}, le. 1231 La. **1232** καταλιαινούσης H: Schm. **1233** gen. sing. K^{517} Schol. (Hom.)

1234 *καταλιπαίνειν· λιπαροποιεῖν (vg^{70}A^{372}Br^{165})
1235 καταλίβῃ· καταδύνῃ
1236 †κατάλιψ· μεσοδμή
1237 καταλλαγήν· τὴν ἀντί τινος διδομένην δωρεάν D
1238 καταλλαγή· εἰρήνη, φιλία (Ep. Rom. 5, 11) N.T.
1239 καταλλαγὴν δορός· ἀνάπαυλαν. μεταλλαγήν. κατάλλαγμα (trag. ad. fr. 218 K.–S.) D
1240 *κατάλληλον· ἁρμόδιον A^{550}Σ(v^{111}). ὁμαλόν
1241 *κατάλληλος· ἁρμόζων g^{111}A^{396}Br^{190}
1242 *καταλλήλως· ἀκολούθως vg^{213}A^{465}Br^{230}Σ, ἁρμοζόντως g^{213}Σ (A^{465})
1243 *καταλογάδην· πεζῇ, ἢ ⌊τά πεζῷ λόγῳ γραφόμενα vg^{317}A^{640} Br^{291}Σ
1244 καταλογή· τὸ τὰ ᾄσματα μὴ ὑπὸ μέλει λέγειν
1245 καταλογή σοι εἴη· Ἀττικώτερον· ἀλλά σε αἰδεσθεῖεν οἱ θεοί (com. ad. fr. 359 K.–A.) Att.
1246 *καταλογιεῖται· καταριθμήσει (Cyr. glaph. in Pent. 69, 396B) g^{299} A^{471}Br^{122}Σ
1247 *καταλογισμῷ· καταριθμήσει A^{660}
1248 κατάλογον· ἀρίθμησιν
1249 *κατάλογος· ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἐξαρίθμησις g^{303}Σ Att.
1250 κατάλογον· τὸ μύρτον D
1251 †*καταλούς· λῃστεία A^{692}
1252 καταλοφάδια· κατὰ τοῦ αὐχένος· λόφος γὰρ ὁ αὐχήν. ἢ κατὰ κεφαλήν· ὡς κατωμάδια καὶ κατωμαδὸν καὶ κατὰ τῶν ὤμων καὶ τοῦ τραχήλου (κ 169) Hom.
1253 *καταλοχισμῷ· περὶ τῆς γεννήσεως (1. Esdr. 5, 39) A^{575} LXX
1254 κατ᾽ ἀλλοθρόους· κατὰ τοὺς ἀλλοδαπούς, ἢ πόρρω ὄντας (γ 302) Hom.
1255 *καταλυγίζεται· δεσμεύεται, στρέφεται A^{641}
1256 *κατάλυμα· οἴκημα, καταγώγιον (1. Regn. 1. 18 ..) A^{541} LXX

1240 Σ κ 131 **1242** Σ κ 132 **1243** | Σ κ 133 **1246** Σ κ 135 **1249** Σ κ 136 **1252** Schol.; cf. Ap. S. 109, 7 **1256** Poll. 1, 73

1235 καταλείβῃ Mus. **1236** v. l. gl. 1755 (Pears. 413. Alb.) **1237** καταλλάγδην H: Alb. **1239** le. καταλλαγήν H: Schr. | δοροσανάπαυλαν H: Mus. **1245** καταλογισθί εἴη u.v. H: Wil. ap. Viereck, Sermo gr. 73 **1247** κατὰ ἀριθμῶ H: Schow 412 n.2 = K **1249** ἀπογραφή K Σ **1250** contin. H: nov. gl. Pears. 413. Verw., cf. K | ‘καταλοκα? nam μυρτον est pudendum muliebre’ La. | μυρτόν H: accent. Mus. **1251** κατάπλους Schm. | λῃστειας K **1252** κατωμαδία H: accent. Mus. | κατώμαδον H: accent. Mus. **1253** καταλογισμῶ H: Mus. = K **1254** contin. H: nov. gl. Mus. | καταλλοθρόους H: Mus.

Att.+D **1257** καταλῦσαι· *ἀπολαῦσαι, εὐωχηθῆναι. ⌊καταμεῖναι A^{556} ($vg^{277}Br^{270}$). καταβαλεῖν ($vg^{277}Br^{270}$). ἢ τὸν ἀπαγξάμενον, οὐχὶ δὲ κα⟨τενεγκεῖν⟩. ἢ τὸ τὰ ἑψόμενα λάχανα ἐκπιάσαι

LXX **1258** *καταλύτου· ξένου, παρόδου (Sap. 5, 14) A^{585}. καθαιρέτου

1259 *καταμαλάσσοντα· κατασκληραίνοντα A^{499}

1260 *καταμαλθάσσων· καταπραΰνων A^{528}

Hom. **1261** κατ᾿ ἀμαξιτόν· τὴν κατημαξευμένην ὁδόν, καθ᾿ ἣν αἱ ἅμαξαι διέρχονται (Χ 146)

Hom. **1262** *καταμάρψαι· καταλαβεῖν (Ζ 364) g^{65}

1263 *καταμεμυκέναι· ἀποπτῆξαι A^{498}, κατὰ μέρος

1264 †καταμήσας· καθάπαξ

Hom. **1265** καταμήσατο· ἐπεσώρευσεν. ἐπεσπάσατο· (Ω 165). ἄμη γὰρ τὸ σκαφίον, ᾧ ἐπισπώμεθα, καὶ ἀμητῆρες οἱ θερισταί

D **1266** καταμηλῶσαι· τῇ μήλῃ χρήσασθαι, καθεῖναι

D **1267** καταμηνύειν· κατακηρύσσειν. [ζητεῖν]

D **1268** †καταμηγγές· παρακμὴ σώματος

1269 καταμνιεῖ· καταπίνει. κατεσθίει. μνιεῖν γὰρ τὸ ἐσθίειν g^{64}

1270 κατὰ μικρόν· κατὰ βραχύ

Hom. **1271** *κατὰ μόθον· κατὰ τὸν πόλεμον (Σ 159) g^{39}

Hom. **1272** κατὰ μοῖραν· κατὰ τρόπον, κατὰ καιρόν, ἢ νόμον (Α 286)

D **1273** καταμονάς· τὰς μισθώσεις τῶν ἐργατῶν εἰς χρόνον

1274 κατάμουσον· κατάπτηξον

D **1275** καταμφωτοί· αὐλοί τινες οὕτω καλοῦνται

LXX **1276** *καταμωκᾶται· καταγελᾷ (Sir. 13, 7) ($g^{\kappa\alpha\chi 9}$)

1277 †κατανᾶ· κατὰ νοῦν

1278 καταναλίσκων· ἐσθίων, δαπανῶν

D? **1279** κατανάξαντες· ἀναζεύξαντες, εἰς τοὐπίσω ἀναχωρήσαντες

1280 *κατανδρίζεσθαι· καταπαλαῖσαι (Cyr. in xii proph. 1, 405, 8 ..) A^{472}($vg^{217}Br^{234}\Sigma$)

1257 – cf. Σ κ 134 **1261** cf. Schol.; Ap. S. 97, 6 | **1262** Schol. **1266** cf. Schol. Ar. Equ. 1150b, d **1269** cf. Ph κ 307 **1272** κατὰ τρόπον Schol. **1276** gl. Sir. **1280** cf. Σ κ 312

1257 καταμεῖναι nov. gl. H: contin. Pears. 413. Kust. Diatr. Anti-Gron. 36 = K | ἀρξάμενον H: Alb. coll. Σ | δέκα H: suppl. Schm. e Σ **1261** καταμαξιτὸν H: Mus. = Ap. S. | τὴν κατημαζευμένην H: Mus.; κατὰ τὴν ἡμαξευμένην Ap. S. | ἁμάξαι H: accent. Mus. **1263** ὑποπτῆξαι Lob. Soph. Ai. p.238 **1264** le. κατ-αμῇ vel expl. καθαρπάξας La. **1265** ἀμὴ H: accent. tacite La. **1266** καθῆναι H: Mus. **1267** incl. ad gl. 1266 Schm., 'nisi αναζητειν scrib.' (La.) **1268** ταρακμὴ H [nisi superficies laesa est] **1269** καταμιεῖ H (καταμει K): La. = (Ph) | μιεῖν H (μειν K): La.; cf. gl. μ 1517 | v. l.: gl. 1331 **1272** μοίραν H: accent. Schm. **1273** καταμόνας H: accent. Alb.; 'quod vulgo παραμονη dicitur' La. **1274** expl. κατάκυψον H: La. coll. gl. 1263 **1276** καταμωκᾶ H: Alb.; καταμωκησεται K gl. Sir. | v. l.: gl. 1201 **1277** gl. ε 199 cft. Perg.; κατὰ νᾶν, h. e. νῶν Alb. ('obstat gl. ε 199' La.) **1279** καταχάξαντες ci. La. | ἀνάξαντες H: La. **1280** κατανδρίσεσθαι H: Thes. 4, 1152C = $K^{A}\Sigma$ | καταπαλαίειν Σ (K^{vgBr})

1281 *κατανεανιευόμενος· κατακαυχώμενος A^{524}(g^{265}Br^{260}Σ). κατ-ισχύων A^{524}(vg^{265}Br^{260}Σ)
1282 κατανεμεθείσης· καταλαβούσης
1283 κατανεῦαί· κατανεῦσαι D
1284 κατανένοχε· συνουσίακεν
1285 κατανενυγμένα· ἀμυχὰς ἔχοντα D
1286 κατάνεται· κατανύεται. ἀναλίσκεται (β 58) Hom.
1287 *κατανεύοντα· κατακύπτοντα A^{545}. θεωροῦντα (Cyr. in xii proph. 2, 515, 21)
1288 *⟨κατανεύσαι·⟩ συνθέσθαι. ⸤ἐπινεῦσαι. συγκαταθέσθαι (A 558) vg^{335}A^{682}Br^{304}
1289 κατανήσῃ· αὐξηθῇ D
1290 κατανθρακῶσαι· κατακαῦσαι. κατοπτῆσαι (Aesch. fr. 281(d), 4 R.) D
1291 κατανίφεται· καταφθείρεται. καταχιονίζεται D
1292 κατανομεύς· καταμεριστής D
1293 *κατανοοῦντι· καταβλέποντι (Ep. Iac. 1, 23) (A^{603}) N.T.
1294 *κάταντα· κατωφερῆ (Ψ 116) A^{686}Σ Hom.
1295 κάταντες· ἐπὶ τὰ ἐμπρός
1296 *κατάντης· ῥᾴδιος, εὔκολος (Eur. Rhes. 318) (g^{67}). ἢ ⸤⟨κάταντες·⟩ κατάκρημνον vg^{338}A^{687}. κατωφερές vg^{338}A^{687}Br^{307} Eur.+Att.
1297 κατάντησας· λαχών, κληρώσας
1298 *καταντησάτωσαν· φθασάτωσαν (2. Regn. 3, 29) A$^{573.597}$ LXX
1299 κατάντηστιν· κατεναντίον (υ 387) Hom.
1300 κατ᾽ ἀντιβολίαν· κατ᾽ ἀντίβλησιν (Eupol. fr. 168 K.–A.) D
1301 κατάντικρυ· ἐναντίον (κ 559) Hom.
1302 †καταντήσειν· κατέναντι, ἐξ ἐναντίας
1303 κατανένυγμαι· ἡσύχασα, λελύπημαι (Esai. 6, 5) LXX
1304 κατανύγητε· ἡσυχάσατε, λυπήθητε (Ps. 4, 5) A^{619} LXX
1305 κατάνυξις· ἡσυχία. ἢ λύπη (Ps. 59, 5 ..) LXX
1306 κατανύουσι· καταναλίσκουσι (Cyr. ador. 68, 893C)

1285 cf. Ph κ 304 **1286** cf. Ap. S. 86, 6; Schol. **1294** Σ κ 142; Schol.; Paus. κ 19 **1296** | cf. Ph κ 316; Schol. Ar. ran. 127; Schol. Theocr. 1, 13a **1299** Ap. S. 96, 31 **1301** Ph κ 314

1282 ‘immo κατανειμασης’ La. **1283** le. κατανέναι H: post Mus. et Alb. Schm. 1860 (Philol. 15), 347 **1284** κατανενύχευκε Mein. **1285** καταμεμυγμένα Ph **1287** expl. κατανοοῦντα H: La. = K **1288** contin. H: nov. gl. et le. κατανεῦσαι suppl. Mus. = K **1292** expl. καταπηθής H: La. **1294** καταντᾶ H: accent. Sop. Pears. 414 | καταφέρει H: Sop. Pears. = K testt. **1296** add. La. = K | κατακρημνὸν H: accent. post Alb. La. | καταφέρης H: La. = K Schol. Theocr. **1298** φθονησάτωσαν H: Biel = K^{597} **1299** κατάντησιν H: Pears. 414 = Ap. S. | v. l.: gl.1302 **1300** καταντιβολίαν· καταντίβλησιν H: Mus. **1301** usum prob. Phryn. ecl. 418 **1302** v. l. gl. 1299 (Heins.) **1304** λυπηθήσατε H: Mus.

Eur. **1307** κατανύσαι· συντελέσαι (Eur. Hipp. 365)

LXX **1308** καταξανεῖ· κατατρίψει. βασανίσει (Iud. 8, 7 v.l.)

Eur. **1309** κατ᾽ ἀξίαν· κατὰ δόξαν (Eur. Hec. 374)

1310 καταξόμενα· καταλυσόμενα

Eur. **1311** κατάορα· κατάντη (Eur. Tr. 1090?)

1312 *καταπαίει· μαστίζει, τιμωρεῖται (Cyr. in xii proph. 1, 294, 12) A^{678}

Hom. **1313** καταπάλμενος· καταπηδήσας (Λ 94)

1314 καταπάλτης· βέλη ⟨πέμπον⟩ πολιορκητικὸν ὄργανον. καὶ τὸ ἀφιέμενον βέλος

Att. **1315** κατὰ πάντα· ὑπὲρ πάντα

D **1316** κατάπαστος· πεποικιλμένος (Ar. Equ. 502)

D **1317** καταπάγιον· ἀσαλές. ἢ ἀθροῦν

1318 καταπείραντες· καταδήσαντες

Hom. **1319** *κατὰ πέλλας· κατὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα (Π 642) A^{477}

D **1320** καταπελτάσονται· καταδραμοῦνται. ἀπὸ τῶν πελταστῶν (Ar. Ach. 160)

1321 *καταπέλτης· εἶδος βασανιστηρίου (v^{255})[A^{442}], ὡς ὅπλον χαλκοῦν (v^{255}), ἐν ᾧ ἐξαρθροῦσι τὰ μέλη οἱ δήμιοι

D **1322** καταπεπεμμένα· καθειμένα

D **1323** καταπέπυθα· κατερρύηκα

LXX **1324** *καταπεπελτωμένα· καταπεπιναρωμένα (Ios. 9, 5 v.l.) $vg^{289}A^{614}$ Br^{288}

1325 καταπεπληγώς· καταπεπτηχώς

Hom. **1326** καταπέφνῃ· ἀποκτείνῃ (Γ 281)

1327 †κατάπεμνοι· καθαπτόμενοι

1328 *καταπεφρικότες· δειλιῶντες (Cyr. trin. 395, 9) (v)$g^{92}A^{378}$**Br^{175}**

Ap.S. **1329** καταπέψαι· καταπραῦναι A^{689}. ἢ ἐν αὐτῷ κατασχεῖν. μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν πεσσομένων σίτων (Α 81)

1330 *καταπημήνειεν· καταβλάψειεν (Cyr. trin. 643, 29) $g^{16}A^{507}$Σ

1308 Ph κ 321 | **1316** Schol. Ar. 502b; cf. Su κ 692 **1320** Schol. Ar. 160a; Ph κ 232 **1321** Schol. Greg. (Punt.) 163, 4 **1324** gl. Oct. κ 30 **1329** cf. Ap. S. 96, 7; Schol. **1330** Σ κ 148

1308 παρατρίψει H: Schm. = Ph **1309** καταξίαν H: Mus. **1310** κατάξομ(εν)? H: Mus. **1311** καταορᾶ· καταντεῖ H: Lob. Prol. 276 **1313** κατεπάλμενος Mus.; cf. Leum. Hom. W. 61 n.27 **1314** καταπάλτις H: post Mein. Schm. | βέλει H: Schm. | add. La. | ποιητικὸν H: Mein. **1316** καταπαστὸς H: accent. Mus. **1317** καταπάτιον H: Voss. **1318** καταπήροντες H: Alb. **1319** καταπελλὰς H: Mus. **1322** καταπεμπάμενα H: G. Dind. 4, 1171–2 | καθημένηα H: Mus. **1323** καταπέποιθα H: G. Dind. 4, 1169C **1324** καταπεπολτώμενα H: Bos. Anim. 129. 177 = K gl. Oct., accent. Mus. | καταπεπινακώμενα H (K^{A}): Bos. = K^{vg}, accent. Mus. **1327** h. e. καταμεμφόμενοι La. **1329** καταπέμψαι H: Mus. = K (Ap. S.) | αὑτῷ H: spir. Perg. | πεσομένων H: Mus. **1330** καταπιμίνειεν H: Mus. = K Σ

1331 †καταπίει· καταπίνει (Cyr. in Psalm. 69, 817C [fut.])
1332a *καταπίμπρασθαι· κατακαίεσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 342, 19 ..) vg^{318}A^{646}Br^{292}
1332b κατὰ Πίνδαρον . . .
1333 κατὰ πίονα μηρί᾽ ἔκηα· κατέκαυσα τὰ λιπαρὰ μηριαῖα ὀστᾶ (A 40) Hom.
1334 καταπειρητηρίη· 〈 ... 〉 τόπους βαθεῖς πειράζοντες (Hdt. 2, 5, 2). καὶ ἡ λεγομένη βολίς D
1335 καταπλαγέντα· θαυμάσαντα (2. Macc. 3, 24) LXX
1336 καταπλακών· [καταπλήξας.] διαμαρτών
1337 καταπλεκεῖσι· συνδεθεῖσι, περιπεπλεγμένοις D
1338 καταπλήξ· καταπεπληγώς D
1339 καταπλῆσαι· μολῦναι D
1340 καταπλήσσει· καταταράσσει, φοβερίζει, κατεξανιστᾷ
1341 *καταπλήττεται· φοβεῖται, δειλιᾷ (Cyr. in xii proph. 1, 192, 4 ..) A^{548}
1342 καταπλιγήσει· 〈κατακρατηθήσῃ〉· τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσι. τὸ οὖν κατακρατῆσαι μετάγοντες ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ τοῖς ποσὶ κατεχόντων οὕτως φασί [κατακρατηθείσει] (Ar. fr. 205, 4 K.–A.) D
1343 *κατὰ πόδα· πάραυτα vg^{158}A^{435}Σ. κατὰ τάξιν vg^{158}A^{435}Br^{214}Σ. ἢ ἰὀπίσω A^{559}
1344 *καταποθῇ· καταναλωθῇ (2. Ep. Cor. 2, 7) A^{625} LXX
1345 καταπολεμῶ· νικῶ
1346 καταπονουμένους· πειραζομένους (3. Macc. 2, 2 ..) LXX
1347 *κατὰ πορθμόν· στενὴν θάλασσαν (Eur. Tr. 102) A^{509} Eur.
1348 *κατὰ ποσόν· πλεονάκις g^{292}A^{576}Br^{281}Σ
1349 *καταπρανούς· κατωφεροῦς (Ios. Ant. 4, 201) vg^{209}A^{462}Br^{227}

1333 cf. Schol.; κατὰ πίονα Σ κ 149 **1339** Ph κ 331 **1343** – κατὰ τάξιν Σ κ 150 **1344** gl. Apost. 160 **1348** Σ κ 151

1331 v. l. gl. 1269 (Schm.) **1332a** καταπιμπρᾶσθαι H: accent. Mus. **1332b** contin. H: nov. gl. Pears. 414. Heringa, Obs. 225 (qui lac. stat.) | 〈καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον〉 e Plat. Phaedr. 227b post Schm. Cunn. **1333** μηρία H: Mus. | κατεκαῦσα H: accent. Mus. | μωριαῖα H: Mus. = Schol. **1334** καταπιρητῆ· ῥίη H: G. Dind. 4, 1170C | 〈ᾗ χρῶνται〉 Schm. **1336** καταπλακῶν H: accent. Mus.; h. e. καταμπλακών La. | incl. ad καταπτακών· καταπτήξας Lob. Paral. 541; vel καταπλέξασι ad gl. sequ. La. | διαμαρτῶν H: accent. Mus. **1338** κατάπληξ H: accent. Alb. **1339** καταπλάσαι H: Alb. = Ph **1340** καταπλάσσει H: Mus. **1341** δέδια H (δέδιε Mus. δεδιως K): Schm. **1342** καταπληικμήσει (?n.qu. s. ι) H: G. Dind. 4, 1184A | καταπλῆγμα H: G. Dind. | καταθῆσαι H: Cob. NL 180 | κατατρεχόντων H: Cob. | κατακρατηθείς H: Perg.; trsp. Cob. **1343** καταπόδα H: Mus. = Σ | παρ᾽ αὑτὰ H (K^{vg}): = K^{A} Σ | κατ᾽ ἀξίαν H: Heins. Pears. 414 = K Σ **1344** καταποθεῖ· καταμαλωθεῖ H: Mus. = K gl. Apost. **1345** contin. H: nov. gl. Mus. | κατὰ πολέμ( ) H: Mus. **1348** καταπόσον H: La. = Σ

1350 καταπραϋνεῖς· ἡμεροποιήσεις. σιωπήσῃ

D **1351** κατάπρεμνος· κατάκλαδος

1352 *καταπρηνές· κατὰ πρόσωπον A^{683}, ἐπὶ στόμα, ⌊κατωφερές (A^{662})

1353 κατὰ †προΐθην· κατὰ πρεσβυγονίαν. ἔνιοι τὸ κατὰ δαίμονα

1354 καταπροιξάμενος· καταφρονήσας, καὶ οὐκ εὐλαβηθείς, προῖκα δὲ αὐτὸ ποιήσας

Att. **1355** καταπροίξει· καταφρονήσεις ($g^{319}A^{658}Br^{293}\Sigma$). ἢ δωρεὰν γελάσεις (Ar. Vesp. 1396)

N.T. **1356** *κατὰ πρόσκλισιν· κατὰ χάριν $vg^{160}A^{609}Br^{215}$. [κατὰ πρόσκλησιν] ⌊καθ' ἑτεροβάρειαν (1. Ep. Tim. 5, 21) $vg^{160}A^{436}\Sigma$

Hom. **1357** *κατὰ πρότμηστιν· κατὰ τὸν ὀμφαλόν (Λ 424 v.l.) $g^{197}A^{475}$

D **1358** κατὰ πρωτείρενας· ἡλικίας ὄνομα οἱ πρωτείρενες παρὰ Λακεδαιμονίοις

LXX **1359** *καταπτήσσει· δειλιᾷ, φοβεῖται (Sir. 32, 18) $vg^{21}A^{346}Br^{135}$

Hom. **1360** καταπτήτην· ἔπτηξαν, ἐφοβήθησαν. δυϊκῶς (Θ 136)

Hom. **1361** κατὰ πτόλιν· κατὰ τὴν πόλιν (Β 130)

1362 κατάπτυστον· ἐξουθενημένον

Hom. **1363** καταπτώσσει· φοβεῖται, δειλιᾷ. ταπεινοῦται (Ε 254)

1364 καταπυγοσύνη· ἡδονὴ μεγάλη

1365 καταπύγου· κιναίδου, ἤγουν ἀσελγοῦς

D **1366** καταπύγων· ὁ μέσος δάκτυλος. καὶ ὁ κατωφερής

1367 *†καταπύει· ἐνέπλησε. κατεγνόει† A^{520}

1368 καταπύθεται· εὐρωτιᾷ

D **1369** καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός, Σοφοκλῆς Λαοκόωντι (fr. 377 R.). καὶ τὰς ἁρπυίας, ἐν Φινεῖ (Soph. (?) fr. 714 R.)

1370 καταράξαι· κατάξαι

D **1371** καταραπατίτης· Γόργων ἐν τῷ περὶ θυσιῶν (FGrHist. 515 F 20)

LXX **1372** *καταράσσειν· κατακλάνεσθαι (Hos. 7, 6) (A^{586})

1355 Schol. Ar.; lex. rhet. 275, 30; cf. Σ κ 152 **1356** gl. Apost. 223 **1357** Schol. **1358** cf. Ph κ 339 **1359** gl. Sir. **1360** cf. Schol. **1363** δειλιᾷ Schol. **1366** Poll. 2, 184 |

1350 καταπραύνεις H: accent. Pears. 414 | σιωπήσεις H: La.; σιωπᾶν ποιήσεις Mein. **1351** καταπρέμνος· κατακλάδος H: accent. Mus. **1353** καταπροΐθην H: Mus. **1354** ποιήσεις H: Mus. **1355** καταπροίξεις H: HSt. = testt. | ὕδωρ ἐὰν γελασ( ) H: Mus. **1356** le. κατὰ πρόκλησιν H (K^{A436}): Pears. 414. Pric. ad 1 Tim. = $K^{cett.}$ gl. Apost. | incl. v. l. le. (Schow) | κατετεροβαρεῖαν (καθ' ἕτερον β. m.1?) H: Alb. = K **1357** προτμι(?)στήν H (τμη- Mus.): La. = K^{A}; πρότμησιν Heins. Pears. 414 = K^{g} Schol. **1358** πρωτείρας et πρωτεῖρες H, πρωτείρας et πρωτεῖραι Ph: La. post Leutsch 1855, 431; cf. Be. 2, 380 **1359** καταπτήσει H: Mus. **1363** καταπτώσει H: Mus. **1366** καταπυγὲς H: Schm. = Poll. **1367** κατενοει K **1368** ἐρωτᾶται H: Brun. **1369** καταρράκτης H: Alb. | λακόοντι H: Cas. (λαοκ- Mus.) | τὰρ πυίας ἐν φίνῃ H: Mus. | de avibus cf. etiam Plin. n.h. 10, 126 **1370** κατάξαι H: accent. Schm. **1371** γοργὼν H: accent. Schm. **1372** κατακλαννειν K; κατακλάνειν Conom. 1969, 208

1373 καταρᾶσθαι· ἀρᾶσθαι θεοῖς (Cyr. in Psalm. 69, 889D)
1374 *καταραψωδῆσαι· φλυαρῆσαι (A[423]Σ)
1375 καταρβύλοις χλαίναις· ποδήρεσιν, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰς ἀρβύλας χαλᾶσθαι. Σοφοκλῆς Τρωΐλῳ (fr. 622 R.) D
1376 *κατάρδειν· εὐφραίνειν. ποτίζειν (Cyr. in xii proph. 2, 312, 25) A[500]
1377 κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετο· ἐκαθέσθη (A 68) Hom.
1378 καταρέξαι· [καταρῆξαι.] καταψῆσαι (A 361) Hom.
1379 καταράκτης· ὁρμητικός
1380 καταρεπές· ἑτερορεπές. ἑτεροκλινές
1381 κατάρασθαι· καταλύειν
1382 καταριπτάζονται· σκορπίζονται D
1383 καταρήστην· †ὀρθὴν δουριστήν†, παρὰ Καλλιμάχῳ τὴν χάλαζαν (fr. 566 Pf.) D
1384 καταρρήσσων· ἐπικροτῶν, ἐπιψοφῶν D
1385 κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου· τῶν τριχῶν ἀποσπάσαι D
1386 *καταρράσσειν· καταρίπτειν (Hos. 7, 6) (A[621]) LXX
1387 *καταράσσοντες· περικτυποῦντες (Sap. 17, 4 v.l.) A[617]Br[733] LXX
1388 καταρράξαι· καταβαλεῖν . [ἢ καταψῆσαι]
1389 *καταρρεῖν· ἀναλίσκεσθαι (1. Regn. 2, 33) A[547] LXX
1390 *κατάρρησιν· κατηγορίαν v[84]A[376]Br[169](g[85]A[654]), καταβόησιν, καταλαλιάν, κακολογίαν (Cyr. in xii proph. 1, 15, 27 ..) (A[654])
1391 *κατάρρυτα· ἀρδεύσιμα (Eur. Andr. 1067) A[690](vg[340]Br[308]) Eur.
1392 *καταρτίσαι· κατασκευάσαι (g[147]). τελειῶσαι. ⌊στερεῶσαι (Ep. Thess. 3, 10 ..) (A[582]) N.T.
1393 καταρυβδήσας· καταπιών, ῥοφήσας D
1394 καταρυῆναι· καταπεσεῖν D
1395 καταρυθμίζεσθαι· κατευθύνεσθαι, κανονίζεσθαι (Cyr. ador. 68, 409C) D
1396 †κάταρσον· κατάκλεισον

1374 cf. Σ κ 154 **1377** Schol. **1378** cf. Schol. **1385** cf. Ph κ 347; Hdn. Phil. 55 **1386** gl. Proph. **1387** gl. Sap.

1375 καταρβύλοι· σχλαίνας H: Mus. **1377** κατεράξατο H: Pears. 415. Jens. Lect. Luc. 1, 11 = Schol. **1378** καταράξαι H: Schm. | incl. Schm. **1379** καταρέκτης H: Triller, Obs. 7 **1381** καταρέσθαι H: La. ('aor. II ab καταιρω non extat'); κατάγεσθαι Erbse | καταλύει H: Mus. **1383** καταριστὴν H: La., a ῥήσσω, tum ft. βροντήν, ἀστραπήν | δουρίστην H: accent. Mus. **1385** ἀποσπᾶσαι H: accent. Mus. **1388** gl. 1378 cft. Alb.; incl. Schm. **1391** καταρρυτὰ H: accent. Mus. | ἀρδεύσε(?)μα H: Mus. **1392** καταρτῆσαι H: Bernard. = K[A]; -ύσαι Mus. = (K[g]); κατασκευάσαι ad -ύσαι, cett. ad -ίσαι ret. Alb. **1393** καταρ(ρ)οιβδήσας HSt. Ind. Heins. Pears. 415; obloqu. Fick 1904, 94. 1907, 201 **1395** καταριθμίζεσθαι H: Mus. **1396** h. e. κατάφραξον La.

D **1397** καταρτυθείς· ἀσφαλής. τέλειος
D **1398** καταροῖζομαι· ῥευματίζομαι
1399 καταρῶμαι· εὔχομαι, προσκυνῶ
D **1400** καταρωγέα· γῆν τινα πρὸς φυτείαν ἀμπέλων εὔθετον
1401 κατὰ σαυτόν· ἐπὶ σοῦ
1402 κατὰ σέ· ὅμοιός σοι
1403 *κατασείειν· ταράσσειν (Cyr. ador. 68, 416A) A^{437}(Σ)
1404 κατασβέσας· σβέσας
1405 κατασεσαλαγμένα· κατασεσεισμένα
1406 *κατασημήνασθαι· κατασημειώσασθαι (Plat. leg. 756c) $g^{128}A^{400}$
1407 *κατασίνεσθαι· καταβλάπτειν (Cyr. in xii proph. 1, 703, 24 ..) A^{386}($vg^{105}Br^{181}$Σ)
1408 †κατασείειεν· καταταράσειεν
D **1409** κατασκαφής· κατεσκαμμένος (Soph. Ant. 891)
D **1410** κατασκαφόφιλος· καταισχύνων τοὺς φίλους
1411 κατασκάψαι· κατορύξαι
1412 κατασκεδάσαι· καταχέαι
D **1413** κατασκέλλειν· κατασκελετεύειν. τὰς σάρκας καταφαγεῖν
1414 κατασκευή· διασκευή
1415 *κατασκιδναμένης· κατασκορπιζομένης (Cyr. in xii proph. 1, 649, 16) ($g^{195}A^{459}$Σ)
Eur. **1416** *κατασκῆψαι· κατασπεῖραι (Eur. Med. 94) (A^{639})
LXX **1417** κατάσκιος· πάντοθεν σκιὰν ἔχων (Zach. 1, 8 ..)
LXX + Eur. **1418** *κατάσκοποι· κατοπτεύοντες $g^{326}A^{611}Br^{298}$. ἐπίβουλοι (Gen. 42, 9 ..). ἢ δόλων ἐξιχνευταί. δολεροί, δόλιοι (Eur. Rhes. 645 ..)
Hom. **1419** κατασμύξαι· μαρᾶναι. καῦσαι, ἐμπρῆσαι (I 653)
1420 *κατασοβεῖται· καταδιώκεται $g^{258}A^{412}Br^{123}$Σ
1421 *κατασοφισθεῖσα· χλευασθεῖσα $g^{262}A^{385}Br^{179}$Σ(vg^{104}). τεχνασθεῖσα
D **1422** κατασπᾶν· χαλᾶν. ἢ σιαλίζειν ἑτέρου ἐσθίοντος ἢ περὶ δείπνου διαλεγομένου. καταπίνειν τὸν σίαλον
LXX **1423** *κατασπαταλᾷ· τρυφᾷ (Prov. 29, 21) A^{583}
D **1424** κατασπερχάδην· ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἢ ἐπὶ τὴν ἑστίαν κεκλημένον ⟨κατὰ σπουδήν⟩

1407 cf. Σ κ 158 **1409** cf. Schol. Soph. **1415** cf. Σ κ 161 **1418** gl. Oct. 35 | **1419** καῦσαι cf. Schol. **1420** Σ κ 163 **1421** Σ κ 165

1397 καταρχὴς H: La.; cf. gl. 1787 **1400** καταρόγεα H: -ρώγεα Mus., accent. La. **1402** contin. H: nov. gl. Biel **1403** v. l.: gl. 1408 **1404** κατασέσας H: Salm. Pears. 415 **1405** κατασεσασμένα H: Alb. **1406** κατασημείνασθαι H: Mus. **1408** v. l. gl. 1403 **1410** κατασκάφιλος H: La., qui voc. com. censet, 'amicorum ruina' **1411** κατωρύξαι H: Mus. **1413** κατασκελεῖν H: Heins. **1424** κατασπερχατήν H: La. | κεκαυμένη H: La. | suppl. La.

1425 *κατασπερχόμενος· ἐπειγόμενος A^{549}($v^{81}A^{532}$). καταπλησσόμένος ($vg^{268}A^{530}$)
1426 *κατασπιλάζων· μολύνων A^{533}
1427 κατ᾽ ἀσπίδα· ἐπ᾽ ἀσπίδα (Γ 347) Hom.
1428 κατασπλεκῶσαι· κατελάσαι D
1429 κατασπόδησον· κατέλασον D
1430 κατὰ στάθμην· κατ᾽ ὀρθόν. [κατ᾽ ἔπαυλιν]
1431 κατάστασις· ἀποδοχή. ἢ κόσμος. ἢ ἦθος
1432 καταστατήρια· ἀποπεμπτήρια· ἐν οἵῳ τρόπῳ λέγομεν ἀπόπεμψον κατάστησον. ἢ καταπαυστήρια, κατάστασιν ἔχοντα, ἀπόπεμπτα, καθεσταμένα D
1433 καταστέλλει· περικαλύπτει D
1434 καταστέξαι· καταγαγεῖν τὸν βοῦν D
1435 κατὰ στεφάνης· ὄρους ἐξοχῆς, ἀκρωρείας (Ν 138). στεφάνη γὰρ εἶδος κόσμου περὶ τὴν κεφαλήν, ἢ περικεφαλαίας. ὡς Ὅμηρος· ‘αὐχέν᾽ ὑπὸ στεφάνης ἐϋχάλκου’ (Η 12) Ap. S.
1436 *κατάστημα· ποίημα A^{602}. στάσις. ὁρμὴ νοός (3. Macc. 5, 45) LXX
1437 καταστίζων· βέβαιῶν. καταψηφίζων. παρ᾽ ὅσον τῶν ἀτακτούντων τὰ ὀνόματα ⟨παρέστιζον καὶ ἐζημίουν. καὶ Σώφρων κεντήματά φησι⟩ (fr. 135 K.–A.) D
1438 κατάστικτον· ποικίλον [πάρεστι δὲ καὶ ἐζημίουν. καὶ Σώφρων κεντήματά φησι] D
1439 καταστίλβει· καταυγάζει, καταλάμπει D
1440 κατὰ στίχας· κατὰ τάξεις (Γ 326) Hom.
1441 *καταστολήν· περιβολήν (Esai. 61, 3) A^{591} LXX
1442 *κατὰ στόμα· κατὰ τὴν ἀρχήν $vg^{333}A^{679}Br^{302}\Sigma$, μεταφορικῶς (Ο 389) $A^{679}\Sigma$ Hom.
1443 καταστομίς· μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. τὸ ἐνόλμιον D
1444 *καταστοχάζεται· κατὰ σκοποῦ βάλλει $vg^{110}A^{395}Br^{189}\Sigma$

1435 Scholl.; – ἀκρωρείας Aristarch. ap. Ap. S. 97, 12 | στεφάνη – Ap. S. **1440** Schol. **1442** Σ κ 169; Schol. et Schol. min. **1444** Σ κ 170

1428 κατασπλυκῶσαι H: Salm. **1430** καταστάθμην H: Mus. | κατεπαύλην H: Mus.; ad κατὰ σταθμόν ret. Schm. **1432** καταστῆρας H: Salm. Pears. 415 | λεγόμενα H: Schr. | πόπεμψον H: Mus. **1433** καταγ(?)έλλει H: Mus. **1434** καταστέλξαι H: Perg.; ‘scl. post aestivam pastionem boves sub tectum stabuli reducere’ La. (aliter sed vix credibiliter Perg.) **1435** στεφανὴς H: accent. Mus. | ἀκρωρίας H: Mus. | στεφανὴ H: accent. Mus. | αὖ χέν᾽ H: Mus. | στεφανῆς H: accent. Mus. **1436** ποιῆμα H: accent. Mus. | νῆος H: La. **1437** παρέστιζον καὶ ἐζημίουν trsp. e gl. 1438 et emend. Mus.; καὶ Σ. κεντ. φησι trsp. Pears. 415 **1438** v. ad gl. 1437 **1439** καταγάγει H: post Heins. Perg. **1440** στίχους H: Alb. = Schol. **1441** καταστοχήν H: Heins. Salm. Brun. al. = K **1442** κατάστομα H: Sop. Salm. Voss. = Σ Schol. **1443** ἐνόλβιον H: Voss. | cf. gl. υ 908 (Triller Obs. 291). Poll. 4, 70 (Alb.) **1444** καταστόχάζεται,′ pr. del. H | κατασκοπεῖ H: Voss. Biel. = K^{ABr} Σ″; κατα στοχου $K^{vg}\Sigma$

D **1445** καταστρέφει· σκαλεύει
LXX **1446** *καταστροφῆς· ἐρημώσεως (1. Macc. 2, 49) A[555]
1447 καταστρώματα· τῆς νεὼς μέρος, ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσιν (Thuc. 1, 14, 3)
1448 καταστύξαι· [κατασῦραι. συλλέξαι.] μισῆσαι
D **1449** καταστυφέλου· καταξήρου (Hes. th. 806) [κατάστυφλον· κατάξηρον] καὶ ἡμεῖς δὲ τὰς ἀνεργάστους χώρας καὶ σκληρὰς στυφλὰς καλοῦμεν
1450 *κατὰ συνδυασμόν· κατὰ κοινωνίαν. κατὰ σύμπραξιν vg[320]A[657] Br[294]
N.T. **1451** κατὰ συγκυρίαν· ... (Ev. Luc. 10, 31)
1452 κατασῦραι· ἑλκύσαι σαγήνην
1453 *κατὰ σφέας· καθ' ἑαυτούς (B 366) Br[806]Σ(vg[218]A[628]Br[235])
1454 κατὰ σφέων· κατ' αὐτῶν A[516], ἢ καθ' ἑαυτούς
1455 *†κατασφήκωνται· καθήλωνται A[418]
1456 κατασχάσαι· κατατυχεῖν. ἢ ἀμυχὰς ποιῆσαι
1457 κατασχεῖν· κατακρατεῖν. κατοικεῖν
N.T. **1458** κατὰ τάξιν· κατὰ κόσμον (1. Ep. Cor. 14, 40)
1459 κατὰ ταὐτό· οἷον ὁμονοοῦσιν
1460 κατατεθήπειν· θαυμάζειν. δειλιάζειν. ἐκπλήττεσθαι
1461 *κατατεθήπεσαν· κατεθαύμαζον g[46](A[431]Σ)
1462 *κατατεθηπότες· ἐκπεπληγμένοι A[360](vg[44]Br[149])
1463 κατατεθηπώς· δειλιάσας
Hom. **1464** κατὰ τέκν' ἔφαγε· κατέφαγε τὰ τέκνα (B 317)
1465 κατατείνεται· ἐφαπλοῦται
1466 *κατατίθεσθαι· συναινέσαι A[577]
N.T. **1467** *κατὰ τὸ αὐτό· ὁμοῦ (Act. 14, 1) vg[284]A[564]Br[274]
1468 κατατοξεύω· ...
LXX **1469** *κατὰ τὸ κρῖμα· κατὰ τὴν τάξιν. ἢ κατὰ τὸ πρόσταγμα (Ps. 118, 149 ..) A[598]
D **1470** κατατρίχιον· λεπτόν

1447 cf. Schol. Paus. 1, 4, 3 **1449** καταξήρου Schol. Hes. **1453** Σ κ 173; Schol. **1456** Phryn. ecl. 190 **1461** cf. Σ κ 174 **1464** Schol.

1448 incl. Schm. **1449** nov. gl. κατάστυφλον H: contin. et dittogr. del. La. **1450** συνδασμὸν H: Pric. ad Luc. 10, 31. Biel. = K **1451** lac. stat. Alb. **1452** contin. H: nov. gl. Sop. Pears. 415 **1453** κατασφᾶ H, κατὰ σφᾶς Mus. = K: Alb. = Br[806]Σ Schol. **1454** σφεὼν H: accent. Mus. **1455** κατασφίκωνται H: Mus. = K | καθελῶνται H: Salm. = K | dittogr. gl. 1701 cens. La. **1456** καταμύττειν Schm. **1459** κατ' αὐτὸ H: Mein. 1858, 513 **1460** κατατεθηπέναι Mein. 1858, 558 **1461** κατατεθήπησαν H: Mus. = K[g] Σ | v. l.: gl. 1704 **1463** κατεθηπὼς H: Pears. 415. Alb. = Phav. **1464** κατεκνέφαγε H: Jens. Luc. 131 = Schol. **1465** ἐφηπλοῦται H: Mus. **1466** κατατιθέσθαι H: accent. Mus. **1469** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | κρίμα H: accent. tacite Schm.

1471 κατάτροπον· κάταντες, πρόστροπον δὲ τὸ ἐναντίον Att.?
1472 κατατρυφῶ· κατασπαταλῶ D
1473 *κατατρύχει· λυπεῖ. ⌊καταπονεῖ (Theocr. 1, 78) ($g^{148}A^{478}$)
1474 †κατατοιόντα· κατασκευάζοντα
1475 κατατυχεῖν· ἐπιτυχεῖν
1476 κατὰ τῶν συῶν· κατὰ τῶν χοίρων
1477 καταυγάσας· φωτίσας D
1478 κάταυλον· κατηυλημένον. ἀναπεπταμένον D
1479 καταῦσαι· καταντλῆσαι. καταδῦσαι D
1480 καταύστης· [καταδύστης] … D
1481 κατ᾽ αὐτόν· ὅμοιον αὐτῷ
1482 καταφάγῃ· κατεσθίῃ (Iud. 9, 15) LXX
1483 κατὰ φάλαρα· κατὰ μετωπίδια (Π 106) Hom.
1484 *καταφάναι· κατειπεῖν $g^{200}\Sigma$
1485 *καταφατικήν· συγκατάθετον A^{659}
1486 †καταφήσας· ἀπορήσας. ἀνιάσας
1487 καταφθατουμένη· καταντώμενη. κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως (Aesch. Eum. 398) D
1488 *καταφιλοσοφήσαντες· διὰ τῆς σιγῆς νικήσαντες A^{369}($vg^{60}Br^{163}\Sigma$)
1489 καταφλάσαι· κατακόψαι D
1490 *καταφοιτῆσαι· παραγενέσθαι (Cyr. ador. 68, 488B) A^{468}
1491 καταφορήν· ὕπνον (Hippocr. praec. 1 [9, 252, 3 L.]) D
1492 *καταφορικός· γαστέρας ποιῶν ⟨πολλάς⟩ A^{542}
1493 κατάφωρον· ἐληλεγμένον. φανερόν. ὑπεύθυνον. ἢ καταφανῆ γενόμενον
1494 *καταφορικῶς· σφοδρῶς $vg^{35}A^{354}Br^{144}\Sigma$
1495 καταφράκτοις ψυχαῖς· ταῖς ἐπεσκοτισμέναις, καὶ μὴ τὸ μέλλον εἰδυίαις. Ἴων Ἀλκμήνῃ (TrGF 19 F 6). καὶ εἴδη πολεμικῶν †ὡς καταφράκτου D

1479 Ph κ 382 | **1484** Σ κ 175 **1488** cf. Σ κ 388 **1490** Zonar. 1174 **1494** Σ κ 179

1471 κατατρόπον H: accent. Mus. | πρὸς τρόπον H: Mus. **1474** καθετοιμάζοντα ci. La., sed cf. gl. 1826 (K) **1478** καταυλὸν H: accent. Mus. | καταυλημένον H: HSt. **1479** expl. καταυλῆσαι H: Alb. = Ph; cf. Schulze Kl. Schr. 193 n.3 **1480** dittogr. le. secl. La., suppl. ⟨καταντλητήρ⟩ vel sim. **1481** αὐτοῦ H: Mus. **1482** καταφάγει· κατεσθίει H: Mus. **1483** καταμετώπιδα H: Mus. **1484** καταφᾶναι H: accent. Mus. **1485** δυσκάθεκτον H (δυσκαταθετον K^{A}): Drachmann; καταφατικαι· συγκαταθεσεις K^{g} **1486** v. l. gl. 1793 **1487** καταφατουμένη H: Heins. Pears. 416. Bos. Obs. 167 | κατακτωμένη H: Heins. **1489** καταφλᾶσαι H: accent. tacite Schm. **1491** καταφορεῖν H: post Heins. (-αν) Pears. 416 **1492** καταφορικὸς H [v. accent.] (K) | ⟨πολλάς⟩ La. = K **1493** κατάφορον H: Mus. = K | ἐλλιλεγμένον H: Mus. **1494** καταφορικὸς· σφοδρός H: Alb. = K Σ **1495** le. καταφράκτοις H: Pears. 416 | ἐπισκοτισμέναις H: Mus. | ἰὼν H: accent. Mus. | ἀλαμήνη H: Mus. | ⟨ἱππέων vel νέων⟩ ὡς ci. La.

Hom. **1496** κατὰ φρένα· κατὰ διάνοιαν (Α 193 ..)
Hom. **1497** κατὰ φρήτρας· κατὰ φατρίας (Β 362)
Eur. **1498** καταφρονεῖ· ὑπερηφανεῖ (Eur. Bacch. 503)
1499 καταφρονέων· καταβουλευόμενος
D **1500** καταφρυγήσεται· καταξηρανθήσεται
1501 καταφρύγει· καταξηραίνει
1502 *καταφυέν· γεννηθέν g[204]A[451]Σ
Hom. **1503** καταφυλαδόν· κατὰ ἔθνη (Β 668) A[656]
1504 †καταφύξει· κατασβέσει
1505 *κατάφυτος· σύνδενδρος A[536] τόπος (Ios. b. Iud. 7, 3, 42)
1506 καταφωνεῖ · ταράσσει
1507 *καταφωραθείη· καταγνωσθείη (Cyr. ador. 68, 536C) A[669]
1508 καταφωρᾶν· ἐρευνᾶν, ἐπιζητεῖν (Thuc. 1, 82, 1)
1509 *κατάφωρος· φανερός (Cyr. in Ioh. 3, 32, 7) v[114]A[405]Br[194]Σ
1510 κατὰ φῶτα· κατὰ ἄνθρωπον
1511 *κατὰ χαλκόν· κατὰ βραχύ A[663]
LXX **1512** καταχέει· κακολογεῖ (Iob 41, 15)
Att. **1513** κατὰ χεῖρα· ἕτοιμα, εὐχερῆ, ἢ ὁ νῦν πρὸς χεῖρα καὶ εἰς πολλὰ χρήσιμος οἰκέτης
D **1514** καταχήνη· καταχάσμησις. κατάγελως (Ar. Eccl. 631)
1515 καταχήνῃ· καταγελάσῃ, μυκτηρίσῃ, ἐξουθενίσῃ. [καὶ ὑπὸ Πεισιστράτου καλαμαίᾳ ἐμφερὲς ζῶον, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως προβεβλημένον, ὁποῖα τὰ πρὸς βασκανίαν]
Hom. **1516** *κατὰ χθονός· ⟨κατὰ τῆς γῆς⟩ (Γ 217) A[630]
1517 ⟨ ... ⟩ · ὁ λιπαρός, ὁ τρόφιμος
1518 κατάχρεως· ἐπαρκῶν εἰς μαρτυρίαν
1519 καταχθόνιος· [κατὰ τῆς γῆς] ἢ ὁ Ἅιδης (Ι 457)
1520 καταχρήσει· ἀρκέσει

1496 Schol. **1497** cf. Schol. **1502** Σ κ 180 **1509** Σ κ 181 **1514** Ph κ 395–6; καταχάσμησις E. Gen. 179 Mill. (EM 495, 47); cf. E. Gud. 305, 11; κατάγελως Schol. Ar.; Poll. 2, 97; cf. Theogn. can. 687 (p.113, 6 C.) **1516** Schol.

1496 καταφρένα H: Mus. = Schol. | καταδιάνοιαν H: Mus. = Schol. **1497** καταφρίτας H: -ήτρας Mus., sep. Pears. 416. Alb. = Schol. | καταφατρίας H: Mus. = Schol.; de scriptura cf. RE 20, 746 **1499** καταφρονῶν Heins. coll. Gen. 27, 12, nisi e κακὰ φρον. (Schm.) **1501** καταφρύσει H: Pears. 416 **1503** καταφυλάδων H: Mus. **1504** καταψύξει Pears. 416 (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 67 [37, 583, 10 M.]) **1505** σύνδεδρος H: Mus. = K **1511** καταχαλῆ H: La., scl. aere venalia = K | καταβραχύ H: Alb. **1513** καταχεῖρα H: Mus. | χρονήσιμος H: Mus. **1514** καταχὴ H: Heins. Voss. = testt. | καταγέλως H: accent. Mus. **1515** incl. ad gl. 1514 pert. agn. Kühn ad Poll. | καλαμία H: Sop. **1516** κατάχθονος H: Mein. | ⟨κατὰ τῆς γῆς⟩ e gl. 1519 La. = K Schol. **1517** contin. H: nov. gl. Mein. | le. ft. καταχλιδής La. **1518** ἀξιόχρεως cft. La. **1519** incl. ad gl. 1516 **1520** καταχρήσῃ H: Thes. 4, 1304D

1521 *καταχρηστικῶς· ὅταν καταχρήσηταί τις ἀπὸ πράγματος εἰς πρᾶγμα A[551]. καταστοχαζόντως

1522 καταχρᾶται· κακῶς χρᾶται D

1523 καταχρυσῶσαι· καταλιθῶσαι (Exod. 26, 29 ..) LXX

1524 *κατάχλυσις· ἀὴρ ⟨πίλημα νεφῶν⟩ A[581]

1525 καταχύσματα· τραγήματα. ἔθος γὰρ εἶχον κατὰ τῆς κεφαλῆς κάρυα καὶ ἰσχάδας καταχέειν τῶν νεωνήτων δούλων παρὰ τὴν ἑστίαν καθισάντων. κατεχεῖτο δὲ καὶ τοῦ νυμφίου. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ζωμοῦ D

1526 κατάχυτλον· τὸ βαλανευτικὸν σκαφίον (Eupol. fr. 305 K.–A.) D

1527 κατὰ χώραν· κατὰ φύσιν. ἢ ἀκίνητον (Lev. 13, 23. 28 v.l.) LXX

1528 *καταψαίρουσι· κινοῦνται g[232]A[534]Σ

1529 καταψέφει· κατασκοτίζει· ψέφας γὰρ τὸ σκότος· παρὰ τὸ ψεφᾶσθαι, τὸ μεταμελεῖσθαι καὶ οἷον σκότος περιτιθέναι τοῖς λεγομένοις. [τὸ καταψεφεῖν] ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὸ φροντίζειν οὕτως λέγουσιν Att.?

1530 *καταψηφίζεται· κατακρίνει (Cyr. in xii proph. 1, 575, 4 ..) vg[170] Br[220]Σ(A[444])

1531 *καταψήχων· κολακεύων g[καχ10]A[616]. ἡσυχῇ τριβών (Ap. Rh. 3, 1102)

1532 *καταψιλωθήσεσθαι· ψιλόν γενέσθαι (Cyr. in Esai. 70, 213A) A[523]

1533 *κατεαγότα· κατενηνεγμένα A[537]. κατακεκλασμένα A[537](Σ)

1534 †κατεάσας· κατακοιμηθείς

1535 *κατεάχθη· κατεθλάσθη (Ierem. 31, 25) A[595] LXX

1536 κατεβάλλετο· ἐτίθετο

1537 κατέβασκε· κατέβλαψεν D

1538 κατεβαυκάλησε· κατεκοίμισεν

1525 – καθιστάντων cf. lex. rhet. 269, 9; Ph κ 399; Poll. 3, 77; Schol. Hermog. 5, 529, 10 Waltz; κατεχεῖτο – νυμφίου Harp. 171, 11 ([epit.] Ph κ 398), cit. Theopomp. com. fr. 15 K.–A. **1526** cf. Poll. 10, 63 (cit. Eupol.) **1528** Σ κ 183 **1530** Σ κ 184 **1531** κολακεύων gl. Sir. **1533** κατακεκλ. cf. Σ κ 185 **1538** Σ″ (Ph κ 405. Su κ 904)

1521 καταχρήζεται H: La. = K **1523** 'de ligno dictum' La. **1524** κατάχυσις H (K): La. | ⟨πίλημα νεφῶν⟩ La. = K **1525** νέων ἤ τῶν H: Maussac. Pears. 416 = Harp. **1526** καταχύτλον H: accent. tacite Alb. | σ.(.)φίον, n.qu. sscr. H; σ[κφιον] leg. La., potius σκ[αφίον], ut Mus. **1528** καταψέρουσι H: Mus. = K Σ | cf. α 8952 cft. La. **1529** καταψεφεῖ H: accent. Alb. | ψεφὰς H: accent. Alb. | incl. del. Thes. 4, 1312D **1531** καταψίχων· κολακειῶν H: Mus. = K gl. Sir. **1532** καταψιλωθήσεται H (K): Drachmann **1533** κατενενεγμένα H: Mus. = K | κατεθλασμένα H: La. = K (Σ) **1534** v. l. gl. 1093 (Schm.) **1535** κατεάθη H: HSt. Ind. = K **1536** contin. H: nov. gl. Alb. **1537** h. e. κατέϝασκε Schulze QE 443 n.1; cf. gl. α 31 **1538** κατεβανκάλησε H: Mus. = Ph (Su) | κατεκοίμησεν H (Ph): Mus. = Su

D **1539** κατέβ⟨ρ⟩αψε· κατέλαβεν
Hom. **1540** κατεβήσατο· εἰσῆλθεν (ο 99)
D **1541** κατεβρότωσεν· ἐμόλυνεν
Att. **1542** *κατεβρόχθισε· κατέπιεν (Hermipp. fr. 46, 4 K.–A.) $g^{149}A^{397}Br^{743}\Sigma$
N.T. **1543** κατεγνωσμένος· κατακεκριμένος (Ep. Gal. 2, 11)
1544 κατ᾽ ἔγκλησιν· κατὰ μέμψιν. κατὰ πταῖσμα
Greg.Naz. **1545** κατεγοήτευσεν· ἠπάτησε. κατεμάντευσεν (Greg. Naz. or. 16, 1 [35, 936B M.)
1546 κατέδαπτε· κατήσθιε μετὰ σπαραγμοῦ (Q. S. 9, 362)
1547 *κατέδαρθε· κατεκοιμήθη (Plat. apol. 40d) $A^{408}(g^{309}\Sigma)$
LXX **1548** κατ᾽ ἐδάφους· ἐπὶ γῆς (3. Macc. 2, 22)
Hom. **1549** κατέδευσας· [κατέφαγας.] ⌊ἔβρεξας (I 490) ($vg^{315}A^{632}Br^{290}$)
D **1550** κατεγλώττιζε· διέβαλλε, κατηγόρει
D **1551** κατεγκονῶν· ἐπειγόμενος
D **1552** κατεγνυπτωμένον· τὸ ... ⟨καὶ⟩ κατεγνυπτῶσθαι
1553 κατέγνωσαν· κατέλεξαν
LXX **1554** κατέγραψαν· κατέξυσαν (1. Macc. 14, 26)
D **1555** κατεγυμνάσατο· ἐπὶ γυμνασίαν ἀνάλωσεν
D **1556** κατεδάη· κατεκάη
D **1557** κατέδαρθεν· ὕπνωσεν
D **1558** κατεδᾴωσε· κατέκαυσεν. ἐπολέμησεν
D **1559** κατέδευσε· κατέβρεξε. κατέφυρσε. καὶ [ὁτὲ μὲν ἁβρῶς διαιτᾶσθαι καὶ τρυφᾶν, ὁτὲ δὲ τὸ κατηφῆ εἶναι.]
Att. **1560** κατεδηδεσμένον· καταβεβρωμένον (Plat. Phaed. 110 e)
Att. **1561** *κατεδήδοκε· καταβέβρωκε, ⌊κατέφαγεν $g^{24}A^{347}Br^{137}$
Att. **1562** κατεδηδοκώς· καταβεβρωκώς $A^{393}\Sigma$
1563 κατεδῄουν· κατέκοπτον (Cyr. in Esai. 70, 404C)
1564 κατέδησα· κατεδέσμευσα. κατῄσχυνα
Att. **1565** *κατεδιῄτησε· κατέκρινεν $vg^{121}A^{406}Br^{195}$

1542 Σ κ 186; cf. Schol. Ar. Av. 503 **1545** Su κ 913 (le. tantum) **1547** Schol. Plat. (64); cf. Σ κ 189 **1549** | Schol. **1550** | Σ κ 188 **1560** cf. Su κ 920; Schol. Plat. (154) **1562** Σ κ 190

1539 κατέβαψε H: Schm.; cf. gl. β 1083 **1542** κατεβρόχθησε H: Mus. = Σ **1543** κατακεκρύμμενος H: accent. Mus., -κριμ- Pears. 416. Bos. Anim. 129 **1544** ψέγμα Herw. 1895 (Mnem.), 362 **1546** κατησθι(ως) (accent. inc.) μὴ H: Mus. **1547** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | κατεδάρθαι· κατακοιμᾶσθαι H: G. Dind. 4, 1055A = K (testt.) **1549** κατέφαγας ad κατέδαψας (le deperd.) Alb. **1550** κακηγόρει Nauck, Ar. Byz. 179 n.31 **1552** κατεγνυπῶσθαι H: La. coll. gl. γ 734 | ad fin. incl. in gl. 1559 trsp. Pears. 416 **1557** κάτερθον H: Mus. | v. l.: gl. 1705 **1559** κατέφρυσε H: Perg. | incl. ad gl. 1552; hic suppl. ἔβαψε vel ἐμάλαξε Mein. 1859, 32 coll. gl. δ 734 | ὅτε bis H: Schm. **1560** contin. H: nov. gl. Mus. | v. l.: gl. 1745 **1561** v. l.: gl. 1059 **1564** κατήσχυνα ad κατήδεσα Schm.

1566 κατέδουπεν· τέθνηκεν D
1567 κατέδουπον· τεθνήκεισαν D
1568 κατέδραθον· κατεκοιμήθησαν
1569 κατεδρύπτετο· κατεκόπτετο. κατεξύετο
1570 κατέδυ· κατεπόθη, ⌊κατεποντίσθη g^{127}A^{399}(g^{117}Br^{192})
1571 *κατέδων· κατεσθίων (Z 202) g^{206}Σ Hom.
1572 κατεζώμευεν· ἐτύρευεν, ὥσπερ ζωμὸν ἐκτροφήσας τὸ γάλα
1573 κατεδιείλοντο· κατεμερίσαντο (Ioël 4, 2) LXX
1574 *κατέθορε· κατεπήδησεν (Δ 79?) g^{207}A^{501}Σ Hom.?
1575 κατετεθήπει· ἐπτοεῖτο (Cyr. in xii proph. 2, 275, 16)
1576 κατεθραύσθη· κατεκλάσθη D
1577 κατέθυψας· †περιέπλευσας D
1578 κατείβετο· διεφθείρετο (ε 152). κατέρρει (Ω 794) Hom.
1579 κατειβόμενον· διαφθειρόμενον. ⌊κατάρρεον (O 37) A^{633} Hom.
1580 κατεικής· ἐπιεικής D
1581 κατειλάδα· ἡμέρα χειμερινή
1582 κατεῖλε· κατέλεξεν. ἐποίκιλεν
1583 κατείλεον· συνέστελλον
1584 κατειλεῖν· κατέχειν. καταλαβεῖν
1585 κατειληθέντας· συσχεθέντας. καταληφθέντας
1586 *κατειλῆφθαι· προκαταλαμβάνεσθαι A^{368}
1587 κατείλεα· τὰ ἐσώτερα οἰκήματα. Ἐρυθραῖοι D
1588 *κατείλοχε· κατέλεξεν A^{635}
1589 κατειλυσπᾶσθαι· εἰλούμενον σπᾶσθαι
1590 κατειλυσπωμένην· ὁ μὲν Λυκόφρων καταρτωμένην. Ἐρατοσθένης (fr. 63 Str.) δὲ συγκεῖσθαι τὴν λέξιν ἐκ τοῦ εἰλεῖν καὶ σπᾶσθαι (Ar. Lys. 722) D
1591 κατείλυται· κεκάλυπται (Br^{669})
1592 †κατειλωπτεῖν· καταβλεφαρίζειν (? Philem. fr. 115, 4 K.–A.)
1593 *κάτιμεν· κατερχόμεθα g^{236}(A^{421})

1571 Σ κ 193; Schol. **1574** Schol.; Σ κ 194 **1578** Ap. S. 96, 11 | Schol. **1579** | Schol. **1590** cf. Schol. Ar. **1592** cf. Ph κ 421; Poll. 2, 52 **1593** Σ κ 232

1566 'ex eodem poeta (Alexandrino?) habet Antip. Thess. AP 7, 637, 3 [Gow-Page, GP 403]' La. **1567** ἐτεθνήκεισαν Mus. **1568** κατέδραθεν H: Pears. 416; cf. gl. 1547 | κατεκοιμήθηντο H: Mus. **1570** κατεπόθει H: Mus. **1572** ἐκρόφησας H: accent. Mus., emend. Mein. 1858, 558 **1573** v. l.: gl. 1620 **1575** κατεθύπει H: Mus. **1576** κατεθύσθη· κατεκλείσθη H: La. **1577** περιέφλεξας La.; περιέπρησας Erbse **1579** καταρέον H: Mus. = Schol. | v. l.: gl. 1812 **1580** κατεικῆς H: accent. Mus. | ἐπιεικῆς H: accent. Ald. **1581** κατελάδα H: Mus. | cf. gl. 2491 **1582** 'non liquet' La.; v. l. gl. 1588 Erbse **1583** κατεείλεον u.v. H (κατα- Mus.): Schm. **1584** καταβαλεῖν H: Thes. 4, 1319A **1585** καταβληθέντας H: G. Dind. **1587** κατείλια(?) H: Mus. **1588** v. l.: gl. 1582 **1590** τῆ λέξει H: Mus. **1592** v. l. gl. 1809 (Alb.) **1593** κάτειμεν H (K^{A}): La. = K^{g}

1594 κατειπών· διαβαλών Br[672]
1595 κατείργει· ἐκώλυεν
1596 *κατειργάσατο· [ἐκώλυσεν.] ⌊κατηγωνίσατο g[219]A[392]Σ
1597 *κατειργμένος· ἐγκεκλεισμένος [g[220]]
1598 †κατείρα· ἀσπίς, πέλτη
D **1599** κατεῖρες· κατηρτισμέυον, εὐήρετμον (Hdt. 8, 21, 1)
1600 κατείρηκεν· λάθρα διαβέβληκεν Br[671]
1601 *κατειρωνεύεται· μέγα φρονεῖ A[464](Br[228]Σ). ἢ δολιεύεται v[210] Br[228]Σ
Hom. **1602** *κάτεισι· κατέρχεται (Λ 492 ..) vg[145]Br[207](A[458])
D **1603** κατεκαμάρωσεν· κατέκρυψεν
D **1604** κατέκανον· κατέκτεινον (Xen. Cyr. 5, 4, 21)
D **1605** κατεκείαθεν· κατεκοιμήθη
D **1606** κατεκερμάτισεν· συνέθραυσεν
Greg. Naz. **1607** κατεκήλεε· δι' ἐπῶν ἥδυνεν (Greg. Naz. c. 2, 1, 16, 37 [37, 1257, 3 M.])
1608 *κατεκήλησε· κατεπράϋνεν g[42](A[425]Σ). ἔθελξεν A[359](A[425]). κηλεῖσθαι γὰρ λέγεται τὸ ὑπὸ αὐλῶν θέλγεσθαι A[359]
D **1609** κατεκλάδανεν· ἀφεῖλεν
D **1610** κατεκλᾴζετο· κατεκέκλῃστο, κατακεκλεισμένην εἶχεν (Theocr. 18, 5 v.l.)
Hom. **1611** κατεκλάσθη· ἐνέδωκεν (Ν 608)
Hom. **1612** *κατέκτα· ἀπέκτεινεν (Β 662) A[514]
D **1613** κατεκνίδευεν· κατέξυεν
1614 *κατεκόπησαν· ἐφονεύθησαν A[600]
Hom. **1615** κατέκταν· ἀπέκτειναν (Κ 526)
1616 †κατέκπλησαν· κατεπράϋναν
D **1617** κατελάσαι· κατατῆξαι
1618 †κατελεγχῶσαι· κατελέγξαι. καταλέξαι
1619 κατελέξαντο· κατεκοιμήθησαν
1620 †κατελελίβαντο· κατεμερίζοντο

1596 Σ'' κ 195 **1600** cf. Ph κ 420 **1601** Σ κ 196 | **1608** – ἔθελξεν E. Gud. 306, 48; EM 510, 39; cf. Σ κ 197 **1612** Schol.

1596 ἐκώλυσ(εν) ad κατείργαθε Schm., e gl. 1595 La. **1598** v. l. gl. 283 (Schm.) **1599** κατῆρες Mus. ('recte' La.) | κατηρτισμένοι, ἐν ἐρήμῳ H: Seidler ad Eur. El. 493 **1601** μεγάλα φρονεῖ Σ, μεγαλοφρονεῖ Σ'' | ἢ στρατεύεται H: La. = K Σ | v. l.: gl. 1814 **1603** κατέβρυεν H: La. **1605** cf. Wack. Unters. 253 **1607** κατέκηδε H: post Mus. La. (= Greg. Naz.) | σιωπῶν H: Mein. 1857, 613 **1608** κατεκήλισε H: Mus. = K testt. | μετεπράυνεν H: Alb. = K[A] testt. | v. l.: gl. 1616 **1609** ἀνεῖλεν H: La., sc. arboribus ramos **1610** κατεκέκλετο H: post Mus. La. | κατακεκλεισμένον H: Valck. **1611** κατεκλάσθην H: Mus. **1612** κάτεκνα H: Mus. = K Schol. **1616** v. l. gl. 1608 (Jens. Luc. 131) **1618** κατελεγχῆσαι ci. La. **1620** v. l. gl. 1573 (Alb.)

1621 *κατέλεκτο· κατεκοιμήθη (I 662) g^{221}Σ Hom.
1622 κατέλεξας· κατεκοίμισας. κατέβαλες
1623 *κατέλεσα· ἐλέπτυνα, συνέτριψα (Deut. 9, 21?) A^{567} LXX?
1624 *κατέλευσαν· λίθοις ἔβαλον (Hdt. 1, 167, 1 ..) [vg^{32}A^{353}Br^{143}]
1625 *κατέληξεν· ἐπαύσατο (Cyr. in xii proph. 1, 280, 1 ..) A^{364}[vg^{54} Br^{153}Σ]
1626 †κατεμαξευμένην· κατατετριμμένην
1627 *κατέμαρπτε· κατελαμβάνετο (E 65) (A^{665})
1628 κατέμαρψε· κατέλαβεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 549 [37, 563, 11 M.])· [ἢ κατέβαλεν] Greg.Naz.
1629 κατ᾽ ἐμαυτόν· κατὰ τὴν ἐμὴν δύναμιν. ἢ κατὰ τὴν αὑτοῦ ⟨δύναμιν⟩ (A 271) Hom.
1630 κατ᾽ ἐμαυτοῦ· κατὰ τῆς ἐμῆς δυνάμεως
1631 κατεμεγαλαυχήσατο· μεγάλως ἐκαυχήσατο
1632 κατενάρκησα· ἐβάρυνα (2. Ep. Cor. 11, 9) N.T.
1633 κατένασσε· κατῴκισεν (Hes. op. 168) D
1634 †κατενέκουσιν· ἔρχονται
1635 *κατενεμήσατο· κατέφαγεν, ἀνήλωσεν (Ps. 79, 14) A^{618} LXX
1636 κατένευσεν· ἐπένευσεν. ὑπέσχετο (B 112) Hom.
1637 κατενήρατο· ἀπέκτεινεν (λ 519) Hom.
1638 *κατεντευκτήν· κατεντυγχάνοντα (Iob 7, 20) g^{95}A^{443}(Br^{174}Σ) LXX
1639 κατ᾽ ἔντευξιν· κατ᾽ ἐντυχίαν
1640 *κατεντευχθέντα· κατεντυχηθέντα g^{96}A^{424}Σ(vg^{152}Br^{210})
1641 *κατενύγησαν· ἐλυπήθησαν (Act. 2, 37) A^{557} N.T.
1642 *κατενῶπα· κατ᾽ ἐναντίον A^{666}, κατ᾽ ὄψιν (O 320) (A^{538}) Hom.
1643 *κατεξανίσταται· κατεπαίρεται (Greg. Naz. or. 6, 8 [35, 732B M.]) vg^{37}A^{356}Br^{145} Greg.Naz.
1644 *†κατεξανίει· διεσθίει A^{681}
1645 κατεξευμαρίζοντος· κατευθύνοντος
1646 †κατεξήνασκε· κατεξήρανεν
1647 κατεπᾴδεσθαι· καταπραΰνεσθαι A^{627}
1648 κατεπᾴδω· γοητεύω, πραΰνω (Greg. Naz. or. 2, 115 [35, 512C M.]) Greg.Naz.

1621 Σ κ 198 **1624** cf. Σ κ 199 **1625** cf. Σ κ 200 **1627** cf. Schol. **1629** | Schol. **1633** Schol. Hes. **1635** Su κ 947 | **1638** gl. Iob; cf. Σ κ 201 (fem.) **1640** Σ κ 202 **1642** cf. Schol.

1621 κατέλεκτον H: Mus. = K Σ **1622** κατεκοίμησας H: Mus. | κατέβαλας H: Mus. **1623** καταλέσας LXX **1624** (κατ)ελιθοβολησαν K; ἐλίθασαν Σ **1626** v. l. gl. 1760 (Mus.) | κατατεριμμένην H: Mus. **1628** incl. del. Alb. **1629** ἐμαυτοῦ δύναμιν Schol. **1630** totam gl. del. Mus. **1632–3** gll. bis scr. H: Ald. **1633** κατένασε H: Mus. = test. | κατώκησεν H: Alb. = test. **1638** κατεντυγχάνουσαν Σ **1640** κεντευχθέντα H: Alb. = K Σ **1642** κατένωπα H: accent. Mus. **1644** κατεξενιει K ('utrumque corruptum' La.) **1646** v. l. gl. 1095 **1648** γυτεύω H: Sop. Heins. Salm.

D **1649** κατ᾽ ἐξωλείας· ἔξω τῶν ὅρων
Hom. **1650** κατεπάλμενος· καθαλλόμενος (Λ 94)
Hom. **1651** κατέπαλτο· καθήλατο (Τ 351)
D **1652** κατεπάσατο· κατεκτήσατο
1653 κατεπείγει· κατασπεύδει
Hom. **1654** κατέπεφνε· κατέσφαξεν. κατεφόνευσεν (Ζ 183)
1655 *κατεπερπερεύετο· ἐχαριεντίζετο (com. ad. fr. 360 K.–A.) g^{222} A^{440}Σ
D **1656** κατενώπια· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν μέρος
1657 *κατεπιάνθη· ἐλιπάνθη, ἐτράφη· πίων γὰρ ὁ λιπαρός vg^{25}A^{350} Br^{140}
1658 *κατεπιφύεται· κατατρέχει A^{426}
1659 κατεπλάγη· κατέσκληκεν
1660 †κατέπλατο· καθήλατο
1661 κατεπλατύνετο· καθυπερηφανεύετο A^{531}
1662 κατέπλησαν· ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν (Phil. leg. spec. 3, 125)
N.T. **1663** κατεπόθησαν· κατεποντίσθησαν. κατέπεσαν (Ep. Hebr. 11, 29)
1664 *κατεπτηχέναι· φοβηθῆναι A^{357}
1665 *κατεπτήχασιν· τῷ φόβῳ ἐταπεινώθησαν A^{512}
1666 κατεπτηχότα· καταπτήσσοντα
LXX **1667** *κάτεργον· [πεπαλαιωμένον] ι⟨ἐργασίαν⟩ (Exod. 30, 16) A^{565}
D **1668** †κατέρεαι· κάθισαι. Πάφιοι
D **1669** κατέρεικτα· τὰ ἐρεικόμενα ὄσπρια καὶ σχιζόμενα, οἷον κυάμους· ἔνιοι δὲ καὶ τοὺς πυρούς, οἱ δὲ κατερρωγότα ἱμάτια
Hom.? **1670** κατέρεζε· καθέζου
Hom. **1671** κατερέζετο· ἐκαθέζετο (η 153 v. l.)
Hom. **1672** κατέρεξε· κατέψησεν (Α 361)
D **1673** κατερίκνωσε· ...
1674 κατέρειξεν· ...

1650 Schol. **1651** cf. Schol. **1655** Σ κ 203 **1657** ἐλιπάνθη Zonar. 1173 **1669** – σχιζόμενα Ph κ 435; – κυάμους Poll. 1, 247 **1672** cf. Schol.

1649 κατεξωλιὰς H: -λείας Mus., sep. La. ('sc. φευγειν, ερρειν, de exule, gl. decurtata'); κατ᾽ ἐξορίας Salm. **1650** κατεπαλμένος H: accent. Mus. **1651** v. l.: gl.1660 **1652** κατεκτίσατο H: Pears. 417. Alb. **1653** κατεσπεύδει H: Mus. **1654** κατεφόνευσ(εν) H **1656** κατεπία H: anon. Paris. (ap. Alb.) | μέ, n.qu. sscr. H: Mus. **1660** κατεπλάτο H: accent. Mus. | v. l. gl. 1651 (Jens. Luc. 132) **1661–2** κατεπλατύνετο· κατέπλησαν (nov. gl.) καθυπερηφανεύετο· ἀνέπλησαν, ἀνεπλήρωσαν H: trsp. Mein. 1857, 632–3 **1664** κατεπτεχέναι H: Mus. = K **1665** κατεπτήχησαν H: Thes. 4, 1194B = K **1666** κατεπτήσοντα H: κατα- Heins. Biel., -σσ- Mus. **1667** κατεργὸν H: accent. Sop. coll. LXX | incl. e gl. 1686 La., qui ⟨ἐργασίαν⟩ = K **1668** h. e. κατέζεαι La. **1669** κατερικτὰ H (Ph): Schm. = Poll. | πυρρούς H: Mus. | κατερωγότα H: Mus. **1671** v. l. in Hom. agn. Giangrande 1969 **1672** κατένεξε H: Guyet. Pears. 417. Bos. Obs. 167 = Schol. | κατήψησεν H: Guyet. Pears.; κατέψηξεν Schol. **1674** contin. H: nov. gl. Schm.

1675 †κατέροντες· καταπλέοντες
1676 κατέρραξε· κατέβαλεν (Sir. 46, 6) LXX
1677 *κατερρηγότας· διερρηγμένους (Ios. 9, 4) A^{613}($v^{302}Br^{287}$) LXX
1678 *κατερρινημένοις· εὐτελέσιν $g^{311}A^{493}\Sigma$
1679 κατερρινωμένον· καταπεπυκασμένον. καταδεδερματωμένον D
1680 *κατερρύηκεν· ἐσάπη (Ierem. 8, 13) $vg^{297}A^{593}Br^{284}\Sigma$ LXX
1681 κατερύκει· κατέχει (Π 9) Hom.
1682 κατέρυκεν· ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν (δ 284) Hom.
1683 κἀτέρωτα· καὶ ἄλλοτε (Sapph. fr. 1, 5 V.) D
1684 *κατερυθραίνει· καταβάπτει ἐρυθρῷ βάμματι A^{491} D
1685 κατέσκαψε· κατώρυξεν (Cyr. in xii proph. 1, 427, 28)
1686 *κατεσκιρωμένης· πεπαλαιωμένης $g^{171}A^{446}$($Br^{172}\Sigma$)
1687 *κατεσκληκότα· κατεσκληρωμένα A^{398}($g^{112}Br^{237}$)
1688 κατέσπασε· κατέπιεν D
1689 κατεσοφίσθη· ἐπλανήθη (Greg. Naz. or. 43, 71 [36, 592C M.]) D
1690 †κατεστάμενος· καταθύσας
1691 κατεστέμμεθα· ἐστεφανώθημεν (Cyr. in xii proph. 2, 544, 23)
1692 κατέστηριξεν ἀρχῇ· νόμον ἀπέδειξεν, [ἀπέδωκεν.] κατεστηλίτευσεν D
1693 *κατεστιγμένος· πεποικιλμένος A^{441}($g^{168}\Sigma$)
1694 *κατεστόρεσε· κατέστρωσεν $vg^{166}A^{439}Br^{218}\Sigma$. [ἐθεάσατο]
1695 *κατεστρατοπέδευσε· κατεπολέμησεν (2. Macc. 4, 22) (A^{569}) [$vg^{286}Br^{275}\Sigma$] LXX
1696 *κατέστυγε· κατεστύγνασεν (Ρ 694) (A^{668}) Hom.
1697 κατέστυγον· κατεπλάγησαν. ἐμίσησαν (κ 113) Hom.
1698 *κατεστυγημένος· μεμισημένος (Cyr. in xii proph. 1, 329, 15) g^{157} Σ($v^{154}A^{433}Br^{212}$)
1699 κατέστυψεν· ἐσάρκωσεν D
1700 κατέσφηκωμένον· περιεχόμενον D
1701 *κατεσφήκωνται· καθήλωνται A^{418}

1678 Σ κ 206; cf. Schol. Ar. ran. 902 **1680** Σ κ 207 **1681** Schol. **1682** cf. Schol. **1686** cf. Σ κ 209 **1693** cf. Σ κ 213 **1694** Σ κ 214 **1695** cf. Σ κ 215 **1696** Schol. **1697** Schol. | **1698** Σ κ 216

1675 καταίροντες agn. Alb. **1677** κατερρωγοτας K^{v} (LXX) | διαρερηγμένους (ι corr. ex ε?) H: Mus. = K^{vA} (περι- K^{Br}); **1678** κατερρινιμένην H: -νημ- Heins. Jungerm. ad Poll. 4, 187 n.81 = K^{A}, -οις Mus. = K^{g} Σ; -ον· εὐτελές Schol. Ar. **1680** κατερύηκεν H: Mus. = Σ **1681** κατερυκεῖ H: accent. Mus. **1683** κατέροτα H: Voss. **1684** contin. H: nov. gl. Mus. | κατερυθαινει K **1686** κατεσκηρωμένης H: Voss. Pears. 418 = K; -σκειρ- Σ **1687** expl. κατεξηραμμενον K^{n} (‘ft. recte’ La.) **1692** le. κατεστήριξεν Hemsterh. in Alb. Auct. | νόμω H: Hemsterh.; ‘sed et αρχῃ susp.’ La. | ἀπέδωκεν incl. Schm. **1694** κατεστόρησε H: Pears. 418. Jens. Luc. 132 = K Σ | ἐθεάσατο ad καθιστόρησεν Mus. **1698** κατεστυγημένως· μεμισημένως H: Schm. = K Σ **1699** κατέστηψεν H: Pears. 418. Perg. **1701** κατεσφήκονται H: Mus.

LXX **1702** *κατεσφραγίσθη · ἀπεκλείσθη A^{584}. ἐσφραγισθη (Sap. 2, 5)
1703 κατέσχες· κατῆλθες (Eur. Ion 551). περιεκράτησας
1704 †κατεθήπεσαν· ἐθαύμαζον
1705 †κατέταρπον· κατεκοιμήθησαν
Hom. **1706** κατετήρυεν· κατεῖχεν (ι 31)
D **1707** κατέτλα· κατετολμᾶτο
D **1708** κατετυμβοχόησα· ἔθαψα (Antim. fr. 156 W. = dub. 191 M.)
1709 †κατέτυξ· γένος περικεφαλαίας
Eur. **1710** *κατευγμάτων· καταρῶν (Eur. Hipp. 1170) A^{473}(Σ)
LXX **1711** *κατευθικτήσας· ἁψάμενος (2. Macc. 14, 43) A^{667}
1712 *κατ᾽ εὐθύ· κατ᾽ εὐθεῖαν vg^{245}A^{489}Br^{252}
Att. **1713** *κατευθυνομένη· διοικούμενη (Plat. Tim. 44 b) A^{578}
D **1714** κατευκτόν· τὴν ἐπί τινι εὐχῇ ὑπόσχεσιν
1715 *κατευμαρίζοντες· εὐχερίζοντες (A^{463}Σ). καθιστῶντες [g^{280}]
1716a *κατευμεγεθεῖν· καταδυναστεύειν (Cyr. in xii proph. 1, 229, 26 ..) g^{71}A^{457}Σ
1716b *⟨κατευμεγεθήσας·⟩ ὑπερβάλλων, νικῶν (Cyr. in xii proph. 2, 444, 8 ..) (g^{72}A^{373}Br^{166})
1717 κατευμεγεθήσειεν· καταδυναστεύσειεν
1718 κατευνάζει· κοιμίζει (Soph. Tr. 95)
1719 *κατευνάζεσθαι· κοιμίζεσθαι A^{367}(g^{263}Σ). πραΰνεσθαι (Cyr. in xii proph. 1, 163, 9) (g^{263})
Att. **1720** κατεύξασθαι· κατά τινος εὔξασθαι (Plat. rep. 393a)
1721 κατευρύνεται· μεγαλύνεται, πλατύνεται (Cyr. in xii proph. 1, 139, 25 ..)
D? **1722** †κατευρίσκοι· κωλύει
1723 κατεύχομαι· καταρῶμαι (Soph. OT 246)
D **1724** κατεύχου· καταρῶ (Eur. IT 536)
1725 *κατεφοίνιξας· ἔβαψας A^{434}(Σ)
D **1726** κατέφυ· ἐγεννήθη
1727 κατεφωράθη· ἠλέγχθη
1728 *κατεφωρᾶτο· ἠλέγχετο vg^{90}A^{381}Br^{173}
Eur. **1729** κατέχειν· κρατεῖν (Eur. Bacch. 880). κωλύειν. συνέχειν

1706 Schol. **1710** cf. Σ κ 217 **1716a** Σ κ 220 **1719** cf. Σ κ 221 **1720** cf. Ph κ 454 **1723** Schol. Soph. **1725** cf. Σ κ 222 **1728** Cyr. in xii proph. 1, 4, 13

1703 κάτεσχες H: accent. Mus. | περικράτησας H: Mus. **1704** v. l. gl. 1461 (Schm.) **1705** v. l. gl. 1557 (Perg.) **1706** κατερήτυεν Mus. = Schol. **1707** κατετλᾶτο H: Schm. **1709** v. l. gl. 1139 (Mus.) **1710** κατευγμήτων H: Mus. = K **1716b** le. add. La. = K (-εθῶν Schm.) | υπερβαλων, νικησας K **1717** κατευμεγέθειεν H: Mein. 1858, 559 **1722** κατερύκοι· κωλύοι Alb., ‘nisi ευ e ϝε ortum’ La. coll. Schulze Kl. Schr. 369 **1727** ἐλέγχθη H: Munck. ad Anton. Lib. 94

1730 *κατεχειροῦτο· ἐνίκα. ὑπέτασσεν A[379]
1731 κατέχεσθαι· θεοφορεῖσθαι D
1732 κατέχευε· *κατέβαλεν Br[774](A[518]). κατέθηκεν. ⌊ἥπλωσεν (Γ 10) A[474] Hom.
1733 κατεχθραίνοντα· μισοῦντα (Cyr. ador. 68, 932C)
1734 κατεχμάσας· κατασχών D
1735 κατέχμασον· καταφόνευσον
1736 *κατεωνᾶσθαι· καταντλᾶσθαι A[519]
1737 *κατεωνεῖ· καταντλεῖ A[388]
1738 †κατεωνῶσι· καταμάσσουσιν†
1739 *καταιώρηται· ⟨κατακρέμαται⟩ A[653]
1740 κατέχευεν· [δοξάζουσιν.] ἥπλωσεν. ἐπέβαλεν. ἐπέθετο. κατέρριψεν D
1741 κατηβολή· τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένῳ (fr. 750 K.) καὶ Πελιάσιν (fr. 614 K.). ⟨λέγεται δὲ οὕτως⟩ καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος. καὶ ὁρμή. καὶ μερίς. καὶ ἱερὰ νόσος. καὶ τέλος τῶν χρεῶν. τὸ καθῆκον. θυσία. τελετή. τὰ νομιζόμενα [λέγεται δὲ οὕτως] D
1742 †κατηγάσατο· κατηγωνίσατο
1743 κατηγλαϊσμένα· κατακεκοσμημένα
1744 *κατηγορευκότα· κατειπόντα g[226]A[448]Σ
1745 †κάτηδα· καταβεβρωμένα
1746 *κατῄδεσα αὐτόν· αἰσχυνθῆναι ἐποίησα αὐτόν A[394](v[77]vg[109]Br[186]) Att.
1747 *κατῃθαλωμένη· τεφρωθεῖσα (Eur. Tr. 60) A[508] Eur.
1748 †κατηθάτην· καθωμιλησάτην
1749 †κατείθηκα· κατέθηκα
1750 *κατῄκιζον· ὕβριζον. ἔξαινον (4. Macc. 6, 3) A[504] LXX
1751 *κατῃκισμένους· βασανισθέντας A[375]. ὑβρισμένους g[328]
1752 κατῃκίσατε· εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσατε D?

1730 Cyr. epp. pasch. 77, 697C **1731** Ph κ 458 **1732** κατέβαλεν Schol. **1741** Schol. Plat. Hipp. min. 372e (8); τὸ ἐπιβάλλον Ph κ 461; ἡ τοῦ πυρ. περίοδος cf. Ph κ 460 **1744** Σ κ 226 **1746** cf. Zonar. 1174

1731 κατέσχεθε H: Heins. Voss. Perg. al. = Ph **1733** κατεχθαίνοντα H: Mus. **1735** καταίχμασον Alb. ('recte' La.) **1736** καταιονᾶσθαι Mus. | καταντλεῖσθαι Alb. **1737** κατεμνεῖ H: Schow 422 n.1 = K (καταιονεῖ Mus.) | καταντλᾶ H: Mus. = K **1738** καταιονῶσι Schm. | καταραίνουσι La. **1739** expl. add. La. = K **1740** contin. H: nov. gl. Schm. | δοξάζουσιν incl. F. Morell. ad D. Chrys. 82 | κατέχευον H: Mus. | ἐπέβαλλεν H: Schm. **1741** κατηβόλη H: accent. Mus. | πελίασιν H: accent. Mus. | …ʹ ομιζόμενα H: Mus. | λέγεται δὲ οὕτως ad fin. H: trsp. Alb. = Schol. Plat. **1742** le. corruptum expl. emendari cens. La. **1745** κατήδα H: accent. Mus.; v. l. gl. 1560 (Alb.) **1746** κατήδεσαν Mus. | ἐποίησαν H: Schm. = K test. **1747** κατειθαλωμένη· ταφρωθεῖσα H: Mus. = K **1748** v. l. gl. 1790 (Pears. 418. Kust. Diatr. Anti-Gron. 34) **1749** le. corruptum expl. emendari cens. La. **1750** κατείκιζον H: Mus. = K | ἔξεον H (K): La.

Hom. **1753** κατῄκισται· αἰκίᾳ καὶ βλάβῃ συνέχεται (π 290)

1754 *κατηλαζονεύετο· κατεπαίρετο αὐτοῦ A[521](Br[258])

D **1755** κατῆλιψ· μεσόδμη. μεσότοιχον. δοκός, ἢ ὑπότονος βαστάζουσα τὸν ὄροφον. οἱ δὲ ἰκρίωμα τὸ ἐν τῷ οἴκῳ· ὃ καὶ βέλτιον

1756 †καθηλέτης· ἐπήκοος

D **1757** κατήλυσις· κατέλευσις

D **1758** κατηλέγοντα· φροντίδας ποιοῦντα

D **1759** κατηλόκισται· κατατέτριπται

Att. **1760** *κατημαξευμένα· κοινά. καταπεπατημένα g[118], κατατετριμμένα (g[118]A[403]Br[193]Σ)

D **1761** κατήμελής· κατήκοος

D **1762** κατήμυσσον· κατέξυον. κατεσπάραττον

D **1763** κατημύχθη· ἐσπαράχθη

D **1764** κατήναρε· κατέκτεινεν (Callim. h. Ap. 101?)

D **1765** κατηναρισμένα· ἀπολωλότα. ἐκδεδαρμένα. ἐσκυλευμένα. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ (26)

D **1766** κατηνδράφυξας· κατέκτεινας

1767 κατήνοκα· κατενήνοχα

1768 *κατηντιβόλουν· παρεκάλουν (Ios. b. Iud. 1, 131) A[672](vg[324]Br[296])

Eur. **1769** κατήνυσεν· ἀνάλωσεν (Eur. Or. 89)

1770 *†κατηπείθοντο· κατεπραΰνοντο (E 417) A[417]

Hom. **1771** *κατηπιόωντο· ὁμοίως (E 417) g[3]A[649]

Greg.Naz. **1772** κατήραμεν· ἤλθομεν (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 210 [37, 1044, 4 M.])

D **1773** κατηρεγμένος· πεπτωκώς. καμπτόμενος

1774 †κατηργμένος· †κατηπεισμένος. κατεστιγμένος

1775 *κατηρέθετο· παρωξύνθη A[648]

Hom. **1776** κατηρεφέας· καταστέγους (Σ 589)

D **1777** κατηρεφές· κατεστεγασμένον (ε 367) (g[43]Σ). κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ταπεινοστεγῶν κατηρεφέας (Σ 589). οἱ δὲ πέτρας (ι 183)

D **1778** κατηρεφέστερον· κατεστεγασμένον μᾶλλον

1755 μεσόδμη Ph κ 465; Poll. 7, 123 **1760** EM 497, 13; κατατετριμμένα cf. Σ κ 228 **1761** Ph κ 470 **1765** cf. Schol.[T] Φ 26 **1771** Schol. **1776** Ap. S. 96, 18; Schol. **1777** κατεστεγασμένον cf. Schol. ε; Σ κ 229

1754 κατηλαζωνεύετο H Mus. **1755** κατήλιψ H (Ph): accent. Schm. | μεσοδμὴ H: accent. Mus. | ὑπό τινος H: Guyet. (Headlam 1910, 4) coll. ὑπέρτονον | v. l.: gl. 1236 **1756** v. l. gl. 1761 (Pears. 418) **1758** κατηλεπόντα H: Alb. coll. gl. α 5050 **1760** κατηλεξευμένα H: Mus. = K EM (Σ) | v. l.: gl. 1626 **1761** κατημέλης H: accent. Mus.; ‘haplologia e *καταημελης, expl. ft. επηκοος e [v. l.:] gl. 1756’ La. **1762** κατήμασσον H: Pears. 418. Alb. **1766** κατηνδραφύξας H: accent. Mus. | κατέκτενας(?) H: Mus. **1767** κατήνονα H: Mus.; cf. Wack. Unters. 31 et συνεικηι Syll.[2] 1236. Be. 2, 513. Schwyzer Gr. 1, 647, 7 **1770** v. l. gl. 1771 (Mus.) **1771** v. l.: gl. 1770 **1774** expl. κατεσπαρμένος ci. La.; κατεσπεισμένος Cob. 1881, 375, cf. Herw. Versl. 194 **1777** ταπεινῶν στεγῶν HSt.

1779 κατήρην· κρεμαμένην

1780 κατηρείκοντο· κατεσχίζοντο (Hdt. 3, 66, 1) D

1781 κατήρειξεν· ἀνήλωσεν

1782 κατήρη· τὸν κεκαλυμμένον καὶ κατεχόμενον (Eur. Suppl. 110)

1783 κατήριπες· κατέπεσας. πέπτωκας

1784 *κατηρτίσω· ἐποίησας. ἐτελείωσας (Ps. 10, 4 ..) A^{620} LXX

1785 κατήροσας· ἐφύτευσας. ἐγέννησας D

1786 κατῆρξε· συνέκλεισεν

1787 κατηρτυκώς· τέλειος (Aesch. Eum. 473). κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων, ὅταν ἐκβάλῃ πάντας τοὺς ὀδόντας D

1788 κατήρυδες· αἱ βρίθουσαι καὶ καταρέουσαι ἄμπελοι. λέγει δὲ τὰς χρυσᾶς ἀμπέλους, παρόσον οὐκ ἐκλαδεύοντο D

1789 κατῇσε · κατεκήλησε. καθωμίλησε D

1790 κατῃσάτην· κατεκηλησάτην. καθωμιλησάτην D

1791 *κατηφέα· κατηφῆ, ⌊στυγνά (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 505 [37, 618, 6 M.]) (A^{389}) Greg.Naz.

1792 κατήφεια· στυγνότης A^{390}, ὄνειδος, αἰσχύνη, αἰδώς, ἀνία (Π 498) Ap.S.

1793 κατήφησας· κατηνίασας

1794 κατηφήσας· κατανιαθείς (Χ 293) Hom.

1795 κατηφίη· αἰσχύνη (Π 498), στυγνότης (Ρ 556) Hom.

1796 κατηφόνες· ἀναίσχυντοι. κατηφείας ἄξια πράττοντες (Ω 253) Hom.

1797 κατηχίζειν· νουθετεῖν. ἐνηχεῖν

1798 *κατηχούμενος· διδασκόμενος (Ep. Rom. 2, 18) Br^{713} N.T.

1799 *κατηχήσω· οἰκοδομήσω (1. Ep. Cor. 14, 19) A^{605} N.T.

1800 *κατηχθίζετο· ἐμισεῖτο $A^{374}Br^{167}$

1801 *κατηχθισμένον· βεβαρημένον (Cyr. in xii proph. 1, 115, 7) A^{428} ($g^{74}\Sigma$)

1802 *κατηχούμενος· παιδευόμενος (Ep. Rom. 2, 18) A^{604} N.T.

1803 κάτθανεν· ἀπέθανεν (Φ 107) Hom.

1804 κατθάξαι· παρακονῆσαι. μεθύσαι D

1805 κατθέμεν· θεῖναι (τ 4) Hom.

1787 Schol. Aesch. **1792** – αἰσχύνη Ap. S. 96, 19 **1795** Scholl. **1796** Σ κ 230 | Ap. S. 96, 26 **1798** gl. Apost. 14 **1801** cf. Σ κ 231 **1805** cf. Schol

---

1779 κατήρειν H: Mus. (‘ν accusativi vulgare’ La.; κατήρη Pears. 418) **1781** κατήρειξαν Mus. | ἀνήλασαν H: -λωσ- Mus., -εν La.; ἀνήλεσεν Mein. **1782** κατήρυτον· H: Musgr. ad Eur. Heracl. 633 | κεκαλυμένον H: Mus. **1785** κατήρωσας H: Mus. **1786** ‘pro κατεῖρξε’ Alb. **1787** τελείως H: Schm. = test. **1789** κατῆσαι· κατακηλύσαι. καθωμιλῆσαι H: Mein. 1858, 559 **1790** καμηλησάτην H: post Mus. Alb. | v. l.: gl. 1748 **1791** κατήφεα H: accent. Mus. 1793 v. l.: gl. 1486 **1794** κατανισθείς H: Mus. **1796** κατήφονες H: accent. Mus. | κατησχύνοντο H: La. = Σ; καταίσχυντοι Mus. | κατηφείας nov. gl.? H: contin. Mus. | πράττουσαι H: Mus. = Ap. S. **1801** κατηχθημένον Schm. = Σ **1804** κατθάξαι H: accent. Ahr. Dial. 2, 343 **1805** κάτθεμεν H: accent. Mus.

Hom. **1806** κάτθεο· κατάθου (Ξ 219)
LXX **1807** *κάτιδε· ὅρα (Deut. 26, 15) A[345]
D **1808** κατιλλάνθη· κατεμυκτήρισεν
D **1809** κατιλλώπτω· καθορῶ
D **1810** κατιλύσαντες· περικαλύψαντες
D **1811** κατιμονεύει· καθιεῖ
1812 †κατιβόμενον· καταρεόμενον
1813 κἀτίναξε· παρέσεισε
1814 †κατηρομάει· μεγαλοφρονεῖ
D **1815** κατισχναινομένης· πεπαλαιωμένης
Hom. **1816** κατίσχεαι· κατέχῃς (Β 233)
1817 *κατισχνοῦν· καταλεπτύνειν (Cyr. glaph. in Pent. 69, 213A) g[237] A[445]Σ
D **1818** κατιτήρια· ἡ ἐπὶ καθόδῳ θυσία
Eur. **1819** †κατηφθείμενον· κατακείμενον (Eur. Rhes. 378) A[661]
Eur. **1820** κατ᾽ ἴχνος· κατακολουθήσας τὰ ἴχνη (Eur. Hec. 1059)
1821 κατιώθη· ἐρυπώθη
N.T. **1822** κατίωται· ἐρρύπωται (Ep. Iac. 5, 3)
1823 †κατοιβωμένον· κατερρυπωμένον
Eur. **1824** κατ᾽ οἶκον· κατὰ τὸν οἶκον (Eur. Andr. 804 ..)
D **1825** κατοικεῖαι· κατάχαλκα σκεύη
1826 *κατοιμώζοντες· στενάζοντες (Cyr. in xii proph. 1, 176, 8) A[377] (vg[88]Br[171])
1827 †κατοινύσαι· κατακρύψαι
LXX **1828** *κατοιόμενος· ὁ μετὰ πληροφορίας πιστεύων A[358]. ἢ ὁ ἰἐν ὑπολήψει φερόμενος A[670]. καὶ ὁ ὑπερηφανευόμενος (Habac. 2, 5)
Hom. **1829** κατοίσεται· κατάξει (Χ 425)
1830 *κατοιχομένων· νεκρῶν, τεθνεώτων (vg[269]A[535]Br[262]Σ). ἀπελθόντων. ἀποθανόντων vg[69]A[371]Br[164]

1806 Schol. **1816** cf. Schol. **1817** Σ κ 233 **1826** Zonar. 1173 **1828** cf. gl. Proph.; Σ κ 234 **1829** Schol. **1830** – τεθνεώτων cf. Σ κ 235

1808 κατηλλάνθη H: Mus. **1809** κατηλλωπτεῖ H (κατιλλόπτω Mus., -ωπτῶ Pears. 419): Arnald. Lect. 79 | vel καθορᾷ La. | v. l.: gl. 1592 **1810** κατηλύσαντες H: Mus.; h. e. κατειλύσαντες La. **1811** κατημενεύει H: Voss. **1812** v. l. gl. 1579 (Pears. 419) **1813** κατίναξ· παρέσει H: Schm.; κατετίναξε La. **1814** v. l. gl. 1601 (Pears. 419. Alb.) **1815** κατισχαρομένης H: La. **1816** κατέχεις H: Alb.; κατασχῇς Schol. **1818** κατε(η?)τηρία H: post Alb. Cob. NL 479 | ἐπικαθόδω H: Mus. **1819** h. e. καπφθίμενον (Schm.) vel καταφθίμενον (olim Mus.) **1820** ‘de accusativo cf. e. g. Aesop. fab. 300 Hausrath’ La. **1822** κατιῶται H: accent. Mus. | ἐρύπωται H: Mus. **1823** κατοιβώμενον H: accent. Mus.; κατιωμένον Voss. Pears. 419. Jens. Luc. 132 | κατερυπώμενον H: Mus. **1825** ‘scl. domestico usui comparata’ La. **1827** κατειλύσαι La. post Alb. (-ιλ-) **1830** κατοιχουμένων H: Heins. Pears. 419. Bos. Anim. 103 = K (Σ)

1831 *κατοιόμενος· ὑπερορῶν (Habac. 2, 5) A[622] LXX
1832 *κατοκωχή· κατοχή (Plat. Phaedr. 245a) A[650] Att.
1833 κατ᾽ ὀλίγον· κατὰ μικρόν
1834 *κατώλισθον· κατέπεσον (Cyr. in xii proph. 1, 100, 7 ..) v[215]A[467] Br[232]Σ
1835 κατοκώχιμον· κάτοχον. ἐνέχυρον D
1836 κατοπάζει· ἀκολουθεῖ (Hes. op. 324) D
1837 κατοπάζων· διώκων D
1838 *κατολοφυρόμενοι· θρηνοῦντες (Cyr. ador. 68, 209A) vg[231]Br[238]
1839 κατόπιν· ὕστερον. ὄπισθεν v[165]Br[217]
1840 κατόπταν· κατάσκοπον (Eur. Rhes. 134) Eur.
1841 κατοπτεύω· ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω [ἢ καθορᾶν]
1842 κάτοπτον· κάταντες. ἢ φανερόν. ἢ ἀντίκρυ
1843 κάτοπτρα· δίοπτρον D
1844 κατοπτρίζεται· ἐν αἰσθήσει φαντάζεται, ἢ ὁρᾷ (Cyr. in Ep. 2. Cor. 340, 13) D
1845 κατοργᾶν· ὑπερακμάζειν D
1846 †κατοργῶν· πεπαλαιωμένων
1847 †κάτορρα ἢ καταρόα· βώμενος ἐνόδειος†
1848 κατορρωδῶ· *φοβοῦμαι A[361](vg[48]Br[150]), πτοοῦμαι, πτήσσω
1849 κατ᾽ ὀρούαν· ἡ ἀγορά ... D
1850 κατορυχάς· θησαυρούς
1851 *κατ᾽ ὀρφναίαν· ⟨κατὰ τὴν⟩ σκοτεινήν A[510]Σ [ποιεῖ]
1852 κατορχούμενος· καταπαίζων (Cyr. in xii proph. 1, 555, 15)
1853 *κατορώρυκται· κατακέχωσται (Plat. Euthyd. 288e) vg[138]A[415]Σ (Br[198]) Att.
1854 *κατ᾽ ὄσσων· κατ᾽ ὀφθαλμῶν (Eur. Hipp. 245) A[513] Eur.
1855 κατουδαῖοι· νεκροί. κατώγειοι D

1831 gl. Proph. **1832** Σ″ (Ph κ 480. Su κ 595) **1834** Σ κ 242 **1839** | Σ″ (Ph κ 482. Su κ 1087. Schol. Luc. 48, 26); Moer. 202, 2 (κ 62) **1845** Σ″ (Ph κ 486. Su κ 1089) **1851** Σ κ 236 **1853** Σ κ 237; cf. Phryn. ecl. 23; Moer. 202, 4 (κ 64)

1834 v. l.: gl. 1880 **1835** κατοκώχημα H: Cob. NL 169 | ἔχυρον H: Piers. ad Moer. 221 **1836** κατοταεῖ H: Mus. **1840** κατοπτὰν, κατασκοπόν H: accent. Mus. **1841** ἐποβλέπω H: Mus. | καθορῶ Mus.; incl. Schm. (ad praec. gl.; ad aliam le. formam La.) **1842** κατοπτὸν H: accent. Mus. | φανερόν pass., ἄντικρυ act., κάταντες ad κάτροπον (gll. 1471. 1865) Baun. 1911, 454 **1843** κατόπτρα H: accent. Ald. | ἀόρατον H: La. **1846** v. l. gl. 1667 iam interpolatae **1847** le. κάτορρα H: La. | βωμὸς ἐνόδιος Mus. ('haud dubie recte' Schm.; 'latet aliud' La.) **1848** κατορρο(?)δῶ H: Mus. **1849** κατορουβὰν H: Alb. coll. gl. ο 1290 (quam alienam cens. Schm.) **1851** κατορφνᾶται H (K): La. = Σ | ⟨κατὰ τὴν⟩ et [ποιεῖ] La. = K Σ **1853** κατακατέχοσται H: Mus. = Σ **1855** κατάγειοι? H: Mus.

D **1856** κατουλάδα· τὴν κατίλλουσαν καὶ εἴργουσαν. βέλτιον δὲ τὴν κατόλεθρον, ἢ ζοφώδη, καὶ συστροφὰς ἔχουσαν ἀνέμων (Soph. fr. 433 R.)
1857 *κατ᾽ οὐράν· κατ᾽ ὀπίσω A^{673} (vg^{321}Br^{295}Σ)
D **1858** κατουρίσας· ἀθρόως πάντα κάλων καθείς, καὶ μὴ διαμελλήσας
1859 κατωφρυωμένος· μεγαλοφρονῶν
D **1860** κατοχά· τοῦ τρυπάνου τὸ κατεχόμενον
LXX? **1861** *κατόχιμοι· κατεχόμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων g$^{\kappa\alpha\chi}$ ^{12}A^{612}
D **1862** κάτοχοι· λίθοι, οἱ ἐπὶ μνήμασιν τιθέμενοι. καὶ οἱ ἱερεῖς Ἑρμοῦ. καὶ οἱ ὑπὸ νόσων κατειλημμένοι. ἢ ἐνθουσιῶντες, ἢ ἔνθεοι
1863 κατατραχηλιᾶν· καταμωκήσασθαι
D **1864** κατρεύς· ὄρνις ποιός
1865 κάτροπον· κάταντες
1866 †κατρός· κακός
1867 *†καταρίζει· οἶον ποτηρίῳ ῥίπτει A^{404}
D **1868** κατράγοντες· οἱ βόαγροι. Λάκωνες
D **1869** †κατευκανάθη· ἐρράγη
1870 *καττύειν· συρράπτειν g^{30}(A^{413}Σ)
1871 *καττύεται· συντίθεται, [τὸ τῶν βυρσῶν περίκομμα] A^{419} συσκευάζεται, ὡς ἐκ τῶν κασσυμάτων (Ar. Equ. 314) A^{351}
Att. **1872** *κάττυμα· ἀπάτη, δόλος g^{28}A^{401}Br^{744}Σ. συσκεύασμα. δολιότης (A^{643}) ⟨τὸ τῶν βυρσῶν περίκομμα⟩ (Ar. Equ. 869)
D **1873** καττύν· ἀπότριμμα δερματίου (Ar. fr. 285)
LXX **1874** *κατώδυνος· λυπηρά (1. Regn. 1, 10) v(g)^{288}A^{571}Br^{280}
1875 *κατωθήσαντος· καταβαλόντος (Cyr. in xii proph. 1, 27, 13 ..) (g^{337})
1876 *κατωθούμενος· ἀνατρεπόμενος (Cyr. in Ioh. 3, 38, 8 ..) g^{312}Σ
D **1877** κατώκλαξας· ἐπὶ πτέρναν ἐκάθισας

1856 cf. Paus. κ 21; Ph κ 488; Schol. Ap. Rh. 4, 1695 **1857** cf. Σ κ 238 **1861** gl. Prov. (sed κατοχιμ- in LXX tantum Lev. 25, 46, alio sensu) **1870** cf. Σ κ 239 | **1871** συντίθεται Schol. Ar. **1872** – δόλος Σ κ 240 **1873** Ph κ 494; cf. Poll. 10, 166 (cit. Ar.) **1876** Σ κ 241

1856 κατουλλάδα H: Mus. = Paus. Ph | κατιλοῦσαν H: -λλ- Mus., accent. Alb. = Paus. Ph **1858** διαμελήσας H: Hemsterh. ad Luc. Nigr. 49 **1859** κατοφρυόμενος H: post Mus. (-ώμενος) Schm. **1860** κάτοχα H: accent. La. **1862** ‘Ἑρμοῦ sc. dei Aegyptii’ La. | κατηλημμένοι H: Mus. **1863** κατατραχαάν H: La., ‘gl. Christiana, cf. τραχηλιαν’ **1864** Clitarch. FGrHist. 137 F 20–21 cft. Vales. **1865** pro κατάροπον (Guyet.) vel κατάτροπον (HSt. Ind.; cf. gl. 1471), sed apocopen non ferendam cens. La.; v. l. gl. 1471 Conom. 1969, 208 **1866** v. l. gl. 1917 agn. Alb. **1867** κατταβιζει· οινον π. αναρριπτει K; v. l. gl. 3798 (Schm.) | v. l.: gl. 1846 **1868** susp. La. **1869** κατεγκανάχθη· ἐτράπη La., de versa lagoena **1871** τῷ βύρσῳ H: Mus. = K | περικόσμιον H: La. = K | incl. ad gl. 1872 trsp. Drachmann | κασσυμάτων, n.qu. s. σσ H **1873** καττῦν H: accent. Mus. **1875** καταβάλλοντος H: Perg. = (K^{g}) **1877** κατωκαέξας H: Ruhnk. in Alb. Auct.

1878 κατωκάρα· κάτω κεφαλὴν ἔχοντα (Ar. Ach. 945) D?
1879 κατωλιγωρήσαντες· ἀμελήσαντες
1880 †κατώλισθων· καταπεσών A^{698}
1881 κατώλυψα· κατέξανα D
1882 κατωμαδίοιο· κατὰ τοῦ ὤμου βαλλομένου (Ψ 431) Hom.
1883 *κατωμαδόν· κατὰ τῶν ὤμων (Ο 352) A^{543}Σ[g^{295}] Hom.
1884 †κατώμαλον· κατὰ τῶν ὤμων
1885 κατωμιστής· ὁ ἀπορίπτων ἐπὶ τὴν γῆν ἵππος D
1886 κατώμορξεν· κατέμαξε. κατέψησεν
1887 κατωνάκη· ἱμάτιον, ἔχον ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος προσερραμμένον, ὅ ἐστιν μηλωτή. δοκοῦσι δὲ τούτο ἀμφιέσασθαι Ἀθηναῖοι τῶν περὶ Πεισίστρατον τυράννων ἐπαναγκασάντων, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς τὸ ἄστυ οἱ πολῖται (Ar. Eccl. 724) D
1888 κατωπιάσαι· κατηφῆσαι D
1889 κάτω πόδε· καὶ τοὺς πόδας, δυϊκῶς (Ar. Vesp. 608) Att.
1890 *κατωραΐζεται· σεμνύνεται A^{455}Σ(g^{304})
1891 κατώρης· κάτω ῥέπων
1892 †κατωρυγῶσιν· ταφῶσιν (Ierem. 32, 33) vg^{298}A^{596}Br^{285} LXX
1893 κατώρυχες· κατωρυγμένοι (ζ 267) Hom.
1894 *κατωρχήσαντο· κατεχάρησαν (Zach. 12, 10) vg^{294}A^{589}Br^{283}Σ LXX
1895 †κατωτίδες· ἅπερ οἱ νομεῖς κατὰ τῶν ὤμων φοροῦσι δέρματα
1896 κατωφερής· ὁ κάτω φερόμενος Att.
1897 κατωχάνης· ὁ κάτοχος τοῦ τρυπάνου, κυρίως D
1898 κατωχεύει· πηδᾷ. ἐπικάθηται
1899 κατῴχοντο· κατέβησαν. κατεγένοντο (Cyr. in xii proph. 1, 27, 10 ..)
1900 †καυάζοντα· ἀποσκάζοντα
1901 καυαλέον ἢ καυαλές· ὑπὸ Αἰολέων τὸ αἶθος. ἢ κατακεκαυμένον, ⟨κα⟩πυρόν, ξηρόν, θερμόν D

1878 Ph κ 496; cf. Poll. 2, 41 (cit. Ar.) **1883** Σ κ 243; Schol.; cf. E. Gen. 180 Mill. (EM 497, 28) **1887** – προσερρ. Schol. Ar. **1890** Σ κ 244 **1893** cf. Schol.; Poll. 7, 123 **1894** Σ κ 245

1878 κατωκὰρ H: Mus. = Poll.; κάτω κάρα G. Dind. 1373B = Ph, sed iunctim scribi iubet Schol. Ar. (La.) **1879** κατολιγωρήσαντες Mus. ('recte' La.) **1880** κατολισθών H: Mus.; v. l. gl. 1834 **1881** κατώλυξα H: Hemsterh. in Alb. Auct. **1882** κάτω μαδίοιο H: Mus. **1883** κατωμαδὼν H: Mus. = testt. | v. l.: gl. 1884 **1884** v. l. gl. 1883 (Mus.) **1885** ἀπὸ H: Mus. | ἵππον (?) H: Mus. **1886** expl. κατεσπάραξε H: La. **1887** ῥάκος H: Schr. | προσερραμένοις H: Mus.; (περι- Schol. Ar.) | πεισιστράτου H: Mus. | κατιῶσι H: Mus. **1888** κατωπιᾶσαι H: accent. Schm. **1889** καὶ τὼ Schow 426 n.16 (= Ar.) **1890** καθωρ- Σ, sed ordo poscit κατωρ- **1891** κατωρὴς H: accent. Voss. **1895** κατωμίδες F. Jun., De pict. vet. 25 **1897** cf. gl. 1860 **1898** contin. H: nov. gl. Mus. | κατοχεύει Mus. ('non liquet' La.) | ἐπικάθεται H: Mus. **1900** h. e. ὀ⟩κλάζοντα La. **1901** καυαλεὸν H: accent. Mus. | ἔθος H: G. Dind. 4, 1376D | πυρὸν H: Mus. | Be. 1, 56

D **1902** καυαλός· μωρολόγος

D **1903** καύαξ· λάρος

D **1904** καυάξαι· συντρῖψαι (Hes. op. 666)

D **1905** καυαρόν· κακόν, καπυρόν

D **1906** καυκαλίας· ὄρνις ποιός

D **1907** καυκαλίς· βοτάνη τις, ὁμοία κορίῳ. [καὶ ὄρνις]

D **1908** καυκόν· καυλίον. καὶ ἄγριον λάχανον

Hom. **1909** Καύκωνες· ἔθνος βάρβαρον (K 429 ..)

Hom. **1910** καυλός· τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος ($\mathrm{g}^{3}\mathrm{Br}^{315}$), τὸ ἀπωξυμμένον, εἰς ὃ ἐμβιβάζεται τὸ κοῖλον τοῦ δόρατος (N 162). τὸ σύνηθες, ἐπὶ τῶν φυτῶν

D **1911** καυλίον· ὃ κατανέμονται οἱ ἰχθύες. καὶ τῶν κιόνων μέρος

1912 καῦμα· κατάκαυμα. ἢ θῦμα. ἢ πύρωσις

D **1913** καύματος εἰδαλίμου· τοῦ θερμοτάτου, ἢ ἱδρωτοποιοῦ (Hes. op. 415)

1914 καυνάκαι· στρώματα, ἢ ἐπιβόλαια ἑτερομαλλῆ

D **1915** Καύνιος Ἔρως· ἐν Καύνῳ τιμᾶται. καὶ ὁ σφοδρός

1916 καυνός· κακός. *σκληρός A^{10}. κλῆρος. *καὶ πόλις Ῥόδου A^{10}

D **1917** καῦρος· κακός (Soph. fr. 1059 R.) $\mathrm{g}^{κατ339}\mathrm{v}^{1}\mathrm{A}^{9}\mathrm{Br}^{316}$

D **1918** καυσαλίς· ἡ μέλαινα. καὶ ὑπέρυθρος

1919 καυσμένης· ἔνυδρος

1920 καῦσος· ὁ πυρετός (Hippocr. morb. 1, 10 [6, 144, 7 L.] ..)

1921 Καΰστερος· ποταμός

Hom. **1922** καυστειρῆς· καυστικῆς, θερμῆς. ὀξείας, δριμείας. διαπύρου (Δ 342)

1904 cf. Schol. Hes. **1907/8** cf. Diosc. mat. med. 2, 139 et (RV) ib. **1910** – τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος Σ κ 246; Schol.; Ap. S. 97, 8 **1913** Schol. Hes. b **1916** σκληρός Ph κ 503; κλῆρος E. Gen. 86 Mill. (EM 267, 18); Schol. Ar. Pac. 1081 **1917** Arcad. 69, 21; Ph κ 505 (cit. Soph.) **1920** Poll. 4, 187 **1922** καυστικῆς et διαπύρου Schol.; θερμῆς Ap. S. 97, 7

1902 'ad Lydorum καυης hariolus' La., cf. Philol. 97, 1948, 43 **1904** συντρίψαι H: accent. tacite La. **1905** ft. cum κραμβόν (gl. θ 682 Hemsterh.) cogn. et κακόν ad gl. 1917 Conom. 1969, 207 **1906** Ind. *kokila-ḥ* La. **1907** καυκιάλης H: Sop. Salm. Perg. = Diosc. | κωρίω H: HSt. Ind. | incl. e gl. 1906 (La.) **1908** καυκῶν H: Mus. = Diosc. **1910** ἀποξυμένον H: ἀπωξ- Voss., -μμ- Mus. **1911** καύλιον H: accent. Mus.; cf. Arist. h. an. 8, $591^{b}13$ | κατανέμοντες H: Heins. Palm. **1912** θύμα H: accent. tacite Alb. **1913** ὑδαλίμου H: ἰδ- Mus. εἰδ- Schol. Hes., i. e. οιδ- La.; cf. Wack. Kl. Schr. 746. 748 **1914** καύνακαι H: accent. Mus. | ἑτερομαλῆ H: Mus. **1915** καυνὶς ὁ H: Mus.; cf. Arist. Rhet. 2, $1402^{b}3$ **1917** καυρὸς H (Ph^{g}): accent. Schm. = Arcad. Ph^{z} **1918** καύσαλις H: accent. Lob. Prol. 97 | expl. ὁ πυρετός et 1920 expl.ἡ μέλαινα καὶ ὑπέρυθρος H: trsp. Lindan. **1919** h. e. κλυζομένης · ἐνύδρου (Nonn. Dion. 13, 535) La. **1921** Lesbium Be. 1, 42; καύστριος (B461) Mus. **1922** καυστηρῆς H: Pears. 420 = testt. | δρυμείας H: Mus. | διὰ πυροῦ H: Mus. = Schol.

1923 καῦστις· ἡ ἔκφυσις τῶν σταχύων. πυροὶ ἁδρυνόμενοι, καὶ χόρτος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίκαυστις. καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος. Κρατῖνος (fr. 409 K.–A.) δὲ ἐπὶ τοῦ μορίου ἔταξεν αὐτό. καλεῖται δὲ καὶ εὔστρα, καὶ στρῶμα D
1924 καῦτιν· καὶ εἰς τοὐπίσω D
1925 καυτόν· θυσία τις οὕτω καλούμενη. καὶ ἐσχάρα, καὶ ἑστία, ἔνθα καίουσιν D
1926 καυχαλίς· φλύκταινα D
1927 καυχᾶται· κομπάζει (Cyr. trin. 75, 604A)
1928 κάφα· λουτήρ. Λάκωνες D
1929 Καφίσιος· μήν D
1930 καφάζειν· γελᾶν D
1931 καφάζοι· καγχάζοι. γελᾷ D
1932 καφάν· κηφήν D
1933 κάχαρις· δαγύς. καὶ πλαγγών. καὶ χρυσαλλίς, τὸ κοροκόσμιον. ἢ χαρίζεσθαι μὴ δυναμένη, ἢ οὐκ εὔχαρις (Sapph. fr. 49, 2 V.) D
1934 †καχίλα· ἄνθη. Κύπριοι
1935 καχλάζει· ψοφεῖ. τρύζει
1936 †καχλαίνει· ἐκ θορύβου ταράσσει
1937 καχλίς· συμβολή (Br^{718})
1938 *καχλάζει· κιχλίζει A^{15}. ἀθρόως γελᾷ, ⌊τετάρακται. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων (A^{13}). ἐπαίρεται (A^{17}), φλεγμαίνει vg^{1}Br^{318}Σ(A^{17})
1939 *κάχληκος· τοῦ κόχλου ⟨ἢ κόχλακος⟩ A^{14}
1940 †καχνάζει· καγχάζει
[1941]
1942 καχρύων· πεφρυγμένων κριθῶν κυρίως (Ar. Vesp. 1306), καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμένα. καὶ βοτάνη ἡ λιβανωτίς. καὶ τῆς πεύκης ἡ βλάστησις. καὶ πυροί τινες

1923 – σταχύων Phryn. praep. soph. fr. 18; – ἀμφίκαυστις Ph κ 222 **1933** κοροκόσμιον Schol. Theocr. 2, 110f **1938** φλεγμαίνει Σ κ 247 **1942** cf. EM 495, 10; – κριθῶν Ael. Dion. κ 17; Ph 509; Moer. 200, 28 (κ 18); – κριθῶν et λιβανωτίς Galen. lex. κ 36; λιβανωτίς Diosc. mat. med. 3, 74, 1

1923 contin. H: nov. gl. Mus. | le. corrupte κάσιν Ph | ἀδρυνόμενοι H: spir. Mus. | εὖστρα H: accent. La. **1924** καύτινα H: La. coll. Gortyn. αυτιν Be. 2, 762 **1926** φυλακταίνα H: Mus. **1928** καφά H: accent. Salm.; = σκάφη La., coll. Bezzenberger BB 27, 166. Solms. Beitr. 201, 2 **1929** καφάσιος H: Schm.; cf. Syll.^{3} 953, 27. 75 (Coorum) **1932** 'immo καφην, aliter Solms. Beitr. 124 Be. Lex. 190' La. **1933** δασὺς H: Salm. | πλάγγων H: accent. Mus. | ultima ad κάχαρις Pears. 420 **1934** v. l. gl. 552 (Voss.) **1936** v. l. gl. 550 (Schm.) **1937** susp. La. | συμβουλὴ λίθων K; συμβουλή ed. 1521 **1939** κάχλικος H: Heins. Palm. Salm. al. | ⟨ἢ κόχλακος⟩ La. = K **1940** 'e κανχαζει corrupt.' La. [**1941** om. H: καχυδρίας (καχρυδ- La.) ἄρτος· ὁ ἐκ κριθῆς γενόμενος Πάξαμας (-μος La.) add. La. e K^{p} coll. Poll. 1, 248. Su κ 12; παξαμᾶς Conom. 1969, 208 coll. neogr. παξιμάδι] **1942** καχρυδίων H: La. = testt. | λιβανοτὶς H: Mus. = testt.

1943 καχρύσω· συγχεῶ. ταράξω, καὶ κατακαχρύσω ὁμοίως
1944 καψάκιον· γλωσσόκομον
D 1945 κάψανιός· ἐλάττωμα ἵππου
D 1946 καψιδρώτιον· εἶδος χιτωνίσκου (com. ad. fr. 799 K.–A.)
D 1947 καψιπήδαλος· ὁ μετὰ τῶν τὰ ἄλφιτα †καὶ μὴ διδόντων ἀλλόμενος† (Com. ad. fr. 361 K.–A.)
1948 κάψαι· [οἱ] τεύχη
D 1949 κέαρνος· ὄρυξ
Greg.Naz. 1950 κεάζω· διασχίζω. ἢ κλῶ (Greg. Naz. c. 2, 2, 5, 169 [37, 1534, 2 M.])
1951 κέαθοι· βοηθοί
1952 *κέαρ· ψυχή vg[1]A[5]Br[319], διῃρημένως
D 1953 κέαρνα· σίδηρα τεκτονικά, ἢ λαξευτικά. ἢ ἀξίνην
Ap. S. 1954 κεάσαι· σχίσαι. καῦσαι (ο 322)
Hom. 1955 *κεάσθη· ἐκλάσθη (Π 412) A[3]
1956 κεάσματα· κλάσματα, ῥήγματα, διαρρήγματα
1957 *κεάσσαι· διελεῖν A[6]. συγχέαι
Hom. 1958 κέαται· κεῖνται (Λ 659)
D 1959 κεβαλή· κεφαλή. κύλιξ
D 1960 κεβλήνη· ἡ ὀρίγανος
D 1961 κέβλος· κυνοκέφαλος. κῆπος
D 1962 κέγκεις· ἐπιδάκνῃ
D 1963 κεγχραμίς· τὸ ἐντὸς τοῦ σύκου σπερμάτιον
1964 †κέγνωται· τέτρωται
1965 †κεγνώειν· τεθραῦσθαι. τετρῦσθαι
D 1966 κεγχρανοπώλης· τραγήματοπώλης
D 1967 κεγχρίδων· σπερμάτων ὁμοίων κέγχρῳ
1968 κεγχρίλης κεγχρῄς, τριόρχης· … (Ar. Av. 1181) [ὁ καρπός]

1946 cf. Poll. 7, 71 (cit. com. ad.) **1950** lex. Greg. carm. (ord. alph.) κ 58 **1954** Ap. S. 97, 17; Schol.; σχίσαι Su δ 56 **1955** Schol. **1958** Schol.

1943 καταχρύσω H: HSt. Ind. | συγχέω H: accent. Mus. | καταχρύσω H: Palm. Salm. **1945** καψάμενος H: La., 'vitium equi qui "frena domat ne regi possit" (Plin. n. h. 8, 158)' **1946** καψιδρόκιον H: Jun. Heins. Salm. in Solin. 852 = Poll. **1947** καὶ del. Mus.; κοινῇ ⟨δια⟩διδόντων (hoc Lob. Aglaoph. 1034) ἑπόμενος ci. La. **1948** καψοὶ H: La. | οἱ del. Schm. | τοίχοι H: La. **1949** κέαρος H: S. Krauss B.Zt. 2, 525; cf. Be. Lex. 144. 299 | ὄρτυξ H: Schm. **1950** δισχίζω H: Ald. **1951** βόθυνοι Perg. Abresch. Misc. obs. 1, 73; sed gll. 2475. 2478 cft. Alb. **1952** διῃρημένη H: La. **1953** σντικὰ H:⟨λαξ⟩ευτικά La. | ἀξινὸν H: Mus. | v. l.: gl. 2347 **1956** διαρήγματα H: Mus. **1957** κέασαι H: Pears. 420. Alb. | συγχέαι ad gl. 2280 ret. Alb. **1958** expl. κεῖται H: dub. Schm. = Schol. **1959** Macedonum teste E. Gen. β 97 **1960** 'susp. κονιλη audit Diosc. mat. med. 3, 29' La. **1961** κῆτος H: Jun. Palm. **1962** κέγχει· ἐπιδάκνει H: La. **1964** κέγν^ω H: Mus. **1964–65** κεγγνω- Fick 1909 (43), 137 coll. Lith. *keñgras* 'macer': 'obstat expl.' La. **1965** τέθραυσθαι H: accent. Mus. | τετρί(?)σθαι H: Mus. **1967** κεγχρηδῶν H: Guyet | ὅμοιον H: Mus. (accent. mutare oblitus) | κέγχρο( ) H: Mus. **1968** τριόρχης· κεγχρῄς H: trsp. Schm. (qui tamen nov. gl. κεγχρίλης· ὁ καρπός) | incl. v. l. gl. 1980

1969 κεγχρίνη· τὸ ἐκ κέγχρου ἕψημα D
1970 κεγχρίς· ὀρνέου εἶδος D
1971 κέγχρος· εἶδος βοτάνης. καὶ σπερμάτιον μελίνῃ ἐμφερές D
1972 κεγχρώμασι· ταῖς περιφερείαις (Eur. Phoen. 1386). καὶ τοῖς καταστρώμασιν Eur.
1973 κεδάσας· διασκορπίσας (Greg. Naz. c. 2, 1, 50, 66 [37, 1390, 4 M.]) Greg.Naz.
1974 κέδασαν· διεσκόρπισαν (Q. S. 5, 208)
1975 κεδᾶται· σκεδάννυται
1976 κέδματα· αἱ χρονιώτεραι διαθέσεις νοσώδεις, περὶ τὰ ἄρθρα· οἱ δὲ περὶ τὰ γεννητικὰ μόρια· [οἱ δὲ] Ἱπποκράτης (Epid. 6, 5, 15 [5, 320, 1 L.]) D
1977 κεδνά· *ἀγαθά. ⌊συνετά ($vg^1A^{14}Br^{320}\Sigma$), πιστά. φροντιστικά. κόσμια. *σεμνά. ⌊σώφρονα ($vg^1Br^{320}\Sigma$). καλά ($vg^1A^{14}Br^{320}$). τίμια (v^1)
1978 κέδρακε· ῥιγοῖ, πέφρικεν D?
1979 †κεδράντης· τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο, τὰ χερσαῖα
1980 κεδρίδες· ὁ καρπός τῆς κέδρου D
1981 κέδρινον· εὐῶδες (Ω 192) Hom.
1982 Κεδρίσιες· οἱ Κυδωνιᾶται D
1983 κέδρον· Ἀττικοὶ οὐδετέρως *[δάνειον] A^{15} Att.
1984 κέδρος· ῥάβδος. κιβωτός, λάρναξ. *ἢ δένδρον ἄκαρπον (A^{16})
1985 κέδροπα· τὰ ὄσπρια (Hippocr. nat. puer. 12 [7, 488, 3 L.] v.l.) D
1986 κεῖα· καθάρματα D
1987 κειάμενοι· καύσαντες (Ι 234) (A^{13}) Hom.
1988 *†κειανθί· καίοντες A^6
1989 κείας· καύσας
1990 *κείατο· ἔκειντο (Λ 162) ($A^{7.\,14}$) Hom.

1970 Arist. h. an. 594a2 **1976** – ἄρθρα Erot. κ 15; fr. 54 **1977** cf. Σ κ 249; Ap. S. 97, 18; E. Gen. 180 (EM 498, 51); ἀγαθά Scholl. Hes. op. 695; Aesch. Sept. 594c. Eur. Or. 1138; συνετά Schol. α 428; Schol. Aesch. Sept. 594d; σεμνά et τίμια lex. Greg. (Cas.) κ 52 **1980** Ph κ 517; Diosc. mat. med. 1, 77, 4; Poll. 7, 144 **1983** Ael Dion. κ 18; Ph κ 516; Moer. 201, 25 (κ 47); cf. EM 498, 43 **1984** δένδρον ἄκαρπον gl. Proph. **1985** Ph κ 518; Poll. 6, 60; cf. Erot. χ 4 (Ar. Byz. fr. 345 S.) **1987** Schol. **1990** Schol.

1969 κεγχρόνη H: Mus. **1971** μηλίνη H: Vales. Meibom. Pears. 420 **1972** περιφερίαις ? H: Mus. **1976** κέδμαται H: Mus. | · νόδεις H: Schm. = (Erot.) | ἄρθρα· οἱ μὲν H: Mus., et οἱ δὲ del. | ἱππόκοτα H: Mus. | cf. Nachmanson, Erot.stud. 169 **1979** v. l. gl. 3201 (Meurs. Gloss. 250) | κερσαῖα Salm. **1980** v. l.: gl. 1968 **1981** κέδριον (null. punct.) H: Pears. 421 **1982** κεδρύσιες H: Voss.; Κεδρίσιοι Alb., a Cretae fluvio (Dionys. descr. Gr. 128) | κυδωνιάται H: accent. Schm. **1983** secl. Schm. (ad κέρδος). La. (corrupt. e δένδρον gl. 1984) **1984** κέδρον, κ corr. in δ H: Mus. = (K) **1985** v. l.: gl. 2313 **1986** 'e κηϝια' La. (gl. 2479 cft. Voss.) **1987** v. l.: gl. 1988 **1988** κειανθὶ H, κειανοι K: κείαντες (ι 231) Mus. (tum expl. κέαντες Schm.) | v. l. gl. 1987 **1989** κείνας H: Voss. (qui cum gl. 1988 coniungit). Pears. 421 **1990** κείαντο H: Pears. 421. Munck. = Schol.

Hom. **1991** *κένσαι· τῇ μάστιγι νύξαι (Ψ 337) A[κει18]
1992 †κεθμῶνες· φωλεοί
1993 †κείδεα· κακά (Α 445)
Hom. **1994** *κεῖον· ἐπορεύοντο (Β 509) A[11]
Hom. **1995a** *κεῖθι· ⟨ἐκεῖ⟩ vg[1]A[10]Br[321]
1995b ⟨κεῖσε·⟩ . . . ἐκεῖσε g[κεκ4]. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον (Γ 410)
1996 †κείηε· τέθνηκεν
D **1997** κεικύνη· συκάμινος
Ap. S. **1998** κειμήλια· τὰ ἀπόθετα χρήματα Br[674](g[5]Br[324]), ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι (Ζ 47)· καὶ τὰ ἐν παραθέσει. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ σώματι τίθεται
Hom. **1999** κείνη· ἐκείνη (β 124). κενή (Γ 376)
Hom. **2000** κείνης· ἐκείνης (Ε 894)
Hom. **2001** κεινῇσι· ματαίαις, κεναῖς (Δ 181)
Hom. **2002** κεινόν· κενόν. ἢ ⌊ἐκεῖνον (Γ 408) (g[κεκ3])
Hom. **2003** κείν᾽ ὄχεα· ὅταν κενὸν ⟨τὸ⟩ ἅρμα ᾖ (Λ 160)
Hom. **2004** κείοντες· κοιμηθησόμενοι (Ξ 340)
2005 κεῖρα· γενεά. ἢ ἡλικία
Hom. **2006** κείρει· τέμνει. ⌊κατεσθίει (Λ 560) g[2]Br[322. 414]Σ
D **2007** Κειριάδαι· δῆμος φυλῆς Ἱπποθοωντίδος
2008 *κειρίαι· [κειραιαί] ⟨ζῶναι εἴτουν ἱμάντες τῶν κλινῶν⟩ (Ar. Av. 816) A[15]
D **2009** κειρίδες· [κηρία]. ὄρνεα
2010 †κειριόνου· ἐπίκερός ἐστιν ὁ τόπος
D **2011** κεῖρις· ὄρνεον. ἱέραξ. οἱ δὲ ἀλκυόνα
Hom. **2012** κείροντες· ἀναλίσκοντες, ἐσθίοντες (Φ 204)
D **2013** κειρύλος· τοῦτον ἔνιοι κηρύλον λέγουσι. ἔστι δὲ ὄρνεον. ὁ δὲ Ἀντίγονος (Mirab. 23) τῶν ἀλκυόνων τοὺς ἄρρενας κηρύλους φησί (Ar. Av. 299)

1993 Schol. **1995b** Schol.; Su κ 1472 **1998** – χρήματα Ap. S. 97, 19; lex. Greg. alph. cf. Σ κ 250; Schol.; E. Gen. 181 Mill. (E. Gud. 310, 5; EM 508, 7) **1999** | Schol. **2001** κεναῖς Schol. **2002** | Schol. **2003** cf. Schol. **2004** Schol. **2006** κατεσθίει Σ κ 251; Schol. **2007** Ph κ 521; St. Byz. 371, 16 (κ 149); Harp. 173, 11 (κ 35) **2008** incl. = K, cf. Schol. Ar. **2012** ἐσθίοντες Schol. **2013** Schol. Ar.; τῶν ἀλκυόνων – cf. Paus. κ 30; Ph κ 522; Schol. Theocr. 7, 57b, c

---

1991 κεένσεο H: (κεν- Ald., -ας Mus.) Schm. = K | νύξας H (K[A]): Schm. = K[g] **1992** v. l. gl. 2393 (Guyet. Pears. 421) **1993** κήδεα Mus. = Schol. **1994** κεῖεν H: Salm. = K; κίον Mus. | expl. εποϱευθησαν K **1995a** κειθὶ H: accent. Mus. | expl. add. Alb. = K **1995b** le. add. Pears. 421. Alb. = K testt. **1996** v. l. gl. 2053 (Schm.) **2001** κεινήσει H: Mus. = Schol. **2003** ὀχέα H: accent. Mus. | add. La. **2004** κοιμησόμενοι H: Alb. = Schol. **2005** ‘vox Byzantina, cf. Ducang. s. v.’ La. **2007** ἱπποθοόντιδος H: Mus. = testt. **2008** κειρέαι H: Heins. Voss. | incl. et add. La. = K **2010** καίριον, οὗ ἐπίκαιρος Lindan. **2011** ἀλκύονα H: accent. Mus. **2013** κείρυλος H: accent. Schm.; cf. v. d. Mühll Gnom. 4, 1928, 622 | κήρουν H: Sop. | ὁ σὲ ἀντίγ. H: Mus. (cf. Schol. Ar.)

2014	κεῖσε· ἐκεῖ. εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον	
2015	κεῖσθαι· ὑποκεῖσθαι ἐνέχυρα	Att.?
2016	†κεισιβδηλευμένοι· νόθροι	
2017	*κείσομαι· τεθήσομαι (χ 319) A[16]	Hom.
2018	κεισός· βοτάνης εἶδος	D
2019	κεῖσσα· κίσσα. Λάκωνες	D
2020	κεῖται· ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ τίθεται τοῦτο, ἢ θανάτου, ἢ ἀπραξίας	
2021	κεῖτο· πεπτώκει (Ν 392 ..)	Hom.
2022	*κειχείς· καταλαβών (Π 342) A[8]	Hom.
2023	κειῶδες· εὐῶδες (Ζ 483)	Hom.
2024	κείων· κοιμηθησόμενος (ξ 532)	Hom.
2025	κειώσασθαι· καθήρασθαι	D
2026	κεκαδησόμεθα· διασκορπισθησόμεθα. *χωρισθησόμεθα (Θ 353) g[κεδ6]	Hom.
2027	κεκαδεῖν· χωρίσαι. στερῆσαι. σκεδάσαι	
2028	κεκαδέσθαι· φείδεσθοα. ἐντραπῆναι	
2029	κεκαδῆσαι· βλάψαι, κακῶσαι. φείσασθαι. στερῆσαι (φ 153?)	Hom.
2030	κεκαδών· χωρίσας. ˌστερήσας A[53]. φροντίσας (Λ 334)	Hom.
2031	⟨κεκαίνωται·⟩ κεκαινοτόμηται. νεωτέρισται (Thuc. 1, 71, 3)	D
2032	κεκαλαμευμένοι· καλάμη γεγονότες	D
2033	κεκάλακας· καλὴ γέγονας. [ἢ ἐκάλεσας]	
2034	κεκαλμένον· ἐπὶ γῆς ἐκπεπτωκός	
2035	κεκρανίς· τράγου δορά	D
2036	κεκαρμένον· περικεκομμένον (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 1046 [37, 1101, 4 M.]) [ἢ κεκοσμημένον]	Greg.Naz.
2037	κεκάρπωκε· τετελείωκε. καὶ ἀπέκαυσεν	D
2038	κεκάσθαι· κατεσκευάσθαι. *κεκοσμῆσθαι (Ω 546) A[52]	Hom.

2022 Ap. S. 99, 31 **2023** cf. Ap. S. 99, 21; Schol. **2024** Schol.; cf. E. Gen. 181 Mill. (EM 508, 5); Zonar. 1197 **2026** χωρισθ. cf. Schol. **2030** – στερήσας Ap. S. 97, 20; Schol.; E. Gen. 181 Mill. (EM 499, 15) **2031** Schol. Thuc. 3d **2033** – γέγονας Ph κ 523 **2038** | Schol.

2016 e gl. 2054 corrupt. esse agn. Guyet. Pears. 421 | νοθροί H: accent. Pears. **2018** 'cf. n. pr. herois Κεισος Paus. 2, 19, 1 etc., unde ft. Λακωνες e gl. 2019 huc retrahendum' La. **2020** θανάτ( ) H: Mus. **2022** κείχεις· καταλάβεις H: Schm. = K Ap. S. **2023–25** cf. gl. 2441–45 **2023** κειωδὲς H: accent. Mus. **2024** κεῖ H: Mus. = testt. | κοιμησόμενος H (E. Gen. Zonar.): Alb. = Schol. (sed cf. gl. 2443) **2027** κεκάδειν H: accent. Mus. | χωρῆσαι H: HSt. Thes. 4, 319A **2028** κεκάδεσθαι H: accent. HSt. Thes. 4, 318 **2030** χωρήσας H: HSt. Thes. 4, 319 = Schol. E. Gen. | φροντήσας H: Mus. **2031** le. suppl. La. = Schol. Thuc.; obloqu. Tosi 1978–79, 457 | νενεωτέρισται H: Ald. **2032** κεκαλαμινθευμένοι H: Alb. **2033** κεκάληκας Ph, 'utrumque susp.' (La.) **2034** κεκελμένον Alb. **2036** περικεκομένον H: Mus. | incl. ad κεκασμένον (Σ 252. Schol. δ 725) ret. Pears. 422. Alb. **2037** cf. Stengel, Gr. Opferbr. 166 **2038** κεκαῦθαι H: Palm. = K Schol.

2039 κεκασμέναι· *κεκοσμημέναι (g[κεδ3]Br[339]). δεδοξασμέναι. τετελειωμέναι

2040 κέκασται· κεκόσμηται. κατεσκεύασται. κρατεῖ. ὑπερέχει. ὥπλισται. τέτακται. πέποιθε. δεδόξασται

N.T. **2041** *κεκαυτηριασμένοι· βεβασανισμένοι (A[67]), μὴ ἔχοντες τὴν συνείδησιν ὑγιῆ (1 Ep. Tim. 4, 2) A[70](vg[43]Br[340]Σ)

Hom. **2042** κεκαφηότα· ἐκπεπνευκότα, κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα· καὶ κῆπος ὁ περιπνεόμενος καὶ εὐήνεμος τόπος (E 698). [ἔνθεν καὶ καπιλλᾶτος, ἀπὸ τοῦ διασείεσθαι αὐτοῦ τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχας ὑπὸ τοῦ πνεύματος. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ ἡ κεφαλὴ ὑπὸ Ῥωμαίων κάπουτ κέκληται, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέραν εἶναι τοῦ ἄλλου σώματος αὐτὴν ⟨καὶ⟩ περιπνεῖσθαι]

2043 κεκαφηότι· ἐκπεπνευκότι

D **2044** κεκεῖνα· κισσός

2045 *κεκεπφωμέναι· ἐπηρμέναι A[48](g[14])

2046 *κεκερτόμηται· κεχλεύασται g[κεδ12]Br[341](A[45])

Hom. **2047** *κέκευθε· κέκρυπται (X 118) vg[16]A[57]Br[328]

D **2048** κέκηδε· φροντίζει, ἀλγεῖ (Tyrtae. fr. 12, 28 W.?)

LXX **2049** *κεκηλίδωσαι· μεμίανσαι (Ierem. 2, 22) g[37]A[66]Br[335](v[36])

D **2050** κεκῆνας· λαγωούς. Κρῆτες

D **2051** κεκηρωμένη· κεκακωμένη

2052 †κεκήσας· βοᾷς

D **2053** κέκηφε· τέθνηκεν

Att. **2054** κεκιβδηλευμένοι· ἄτιμοι, ἀχρεῖοι. *ἀδόκιμοι, νόθοι (Ar. Ran. 721) (g[10]A[47])

D **2055** κέκιλος· ἰσχνόφωνος

2056 †κεκλεγμένος· ἐπικαλούμενος

D **2057** κεκλαμένον· κεκλαδευμένον. [κεκλυμμένον] ἀποκεκλασμένον (λ 194 v.l.)

2058 κέκλεο· κάλεσον (Ap. Rh. 1, 707)

2059 κέκληκε· καλεῖ. κελεύει (Ar. Plut. 260)

Hom. **2060** κέκληται· ⟨καλεῖται, λέγεται⟩ (K 259)

2041 cf. gl. Apost. *47; Σ κ 253 **2042** Schol.; – πνεῦμα E. Gen. 181 Mill. (EM 499, 37) **2046** lex. rhet. 271, 10 **2047** cf. Schol. **2057** cf. Schol. | **2060** Schol.

2041 βεβασανιασμένοι H: Ald. = (K) **2042** ‘incl. gl. Byzantino-Latina’ La. | καπηλάτος H: La. (cf. Glott. 32, 1953, 34 n.1) | αὐτοὺς H: Mein. 1858, 559 | ⟨καὶ⟩ Mein. | πεπνεῖσθαι H: Mus. **2046** κεκερτόμουται H: Mus. = K lex. rhet. **2047** κέκευται H (κεκευθαι K[A]): Herw. 1895 (Mnem.), 362 = K[vg] **2048** κέκει H: Schm. **2049** μεμιάνασαι H: Mus. = K **2050** n. pr. Κηκην Inscr. Cret. 1, 22, 52 cft. Be. 2, 788 (‘vix recte’ La.) **2052** κέκληκας La. **2053** v. l.: gl. 1996 **2055** ‘cf. n. pr. Κεκαλος Thuc. 4, 119, 2?’ La. **2056** v. l. gl. 2064 **2057** nov. gl. κεκλυμμένον H: contin. Schm.; dittogr. del. La. **2059** κεκλεῖ H: La. **2060** contin. H: nov. gl. Alb. qui expl. e Schol. suppl.

2061 κέκλετο· παρεκελεύετο A^{58}. ἐκάλει, ἐβόα. παρεκαλεῖτο (Z 287..) Hom.
2062 κεκλήατο· συγκεκλημένοι ἦσαν (K 195) Hom.
2063 κεκληγός· ψοφοῦν
2064 κεκληγώς· ψοφῶν. βοῶν, φωνῶν, κραυγάζων. ἐπικαλούμενος (B 222 ..) Hom.
2065 κεκλίαται· συνεληλασμένοι εἰσίν (Π 68) Hom.
2066 κεκλιμένοι· περικεκλεισμένοι. *περιεχόμενοι (g^{17}Σ). κεκλειμένοι. προσανακείμενοι (O 740)
2067 †κέκλεινται· κεῖνται
2068 κεκλόμενοι· κελεύοντες (Λ 346 ..) Hom.
2069 κέκλου· κάλεσον
2070 κέκλυθι· ἐπάκουσον (K 284) Hom.
2071 *κέκλυτε· ἀκούσατε g^{22}A^{69}Br^{338}, ἀκούετε (Γ 86 ..) Hom.
2072 *κέκλυτέ μευ· ἐπακούσατέ μου (Γ 86 ..) v^{25}A^{59}Br^{329} Hom.
2073 *κεκλωσμένου· διανενησμένου (Exod. 26, 1 ..) A^{68} LXX
2074 κέκμακε· κεκοπίακεν D?
2075 κέκμηκε· πεπόνηκεν. τέθνηκεν. ἀπείρηκε. κεκόπωται
2076 κεκμήκει· ἀπειρήκει ὑπὸ κακῶν
2077 *κεκμηκώς· κεκοπιακώς (4. Macc. 3, 8) A^{60} LXX
2078 κεκμηῶτες· οἱ κεκοπιακότες (Ap. Rh. 3, 1341)
2079 †κέκνακεν· ὑπὸ κακῶν ἀπείρηκει
2080 κεκνιπωμένοι· καρποὶ ὑπὸ ἐρισύβης διεφθαρμένοι. ἢ κνιποὶ τοὺς ὀφθαλμούς ... D
2081 κεκοισυρωμένη· ἐκπεπληγμένη. περιεσταλμένη D
2082 κεκοκκυγωμένον· κεχρισμένον χρώματι κοκκυγίνῳ, ὅ ἐστιν πορφυροῦν· ἀπὸ κοκκυγέας δένδρου D
2083 *κεκολαμμένη· γεγλυμμένη (Sir. 45, 11) g^{39}A^{63} LXX
2084 κεκολάσθαι· μώλωπας ἔχειν
2085 κεκολλυρωμένον· λευκῷ κεχρισμένον
2086 *κεκομψευμένης· κομψὸν τὸ A^{44} σεμνόν A^{44}(vg^{1}Br^{325}Σ), ἢ ἀστεῖον A^{44}(g^{1}Br^{325}Σ)· ὅθεν λέγεται τὸ ῥῆμα (Greg. Naz. Or. 42) A^{44} Att.
2087 κεκονδυλωμένον· †διηρθρωμένον D

2062 cf. Schol. **2064** cf. Schol.; E. Gud. 311, 1; EM 499, 56 **2066** περιεχομενοι Schol.; cf. Σ κ 255 **2071/2** Schol. **2083** gl. Sir. **2086** cf. Σ κ 257; σεμνός cf. E. Gud. 311, 29

2062 κεκλείατο, συγκεκλειμένοι H: Mus. = Schol. **2064** v. l.: gl. 2056 **2065** συνελιλασμένοι H: Mus. | v. l.: gl. 2067 **2066** nov. gl. κεκλειμένοι H: contin. Schm. **2067** v. l. gl. 2065 (Mus.) **2068** κεκλομένοι H: accent. Mus. **2071** κέκλυται H: Mus. = Schol. **2073** κεκλησμένου H: Mus. = K **2074** κεκμᾶται H: Herw. 1895 (Mnem.), 362 **2078** κεκμηωτοὶ H: κεκμηῶτες Pears. 422. Jens. Luc. 134, οἱ Schm. **2079** κέκμακε Herw. ut gl. 2074 (quam v. l. cens. Leum.) **2080** ἐρίσβης H: Mus. | κνιπνοὶ H: Mus. **2082** κεκοκκυγομένον H: Pears. 422 | χρῶμα H: Jun. Pears. **2084** κεκολᾶσθαι H: accent. tacite Schm. **2087** ‘διεστραμμενον? agitur de morbo articulari’ La. | v. ad gl. 2091

2088 †κέκοκεν· ἔγνωκεν [ὅτι]. κεκακούργηκεν. ἢ πεφόνευκεν

LXX **2089** *κεκονιαμένος· κεκονιορτωμένος (Prov. 21, 9 ..) A^{49}(g^{34})

LXX **2090** *κεκόπακεν· ἐπαύσατο (Gen. 8, 8) vg^{28}A^{62}Br^{331}

2091 κέκοπας· ἐκόπασας. [ἢ κονδύλους ἔχων]

Ap. S. **2092** κεκορυθμένος· καθωπλισμένος, ἀπὸ τῆς κόρυθος (Δ 495 ..)

2093 †κεκορυσμένα· μεμετεωρισμένα. ὡπλισμένα

2094 κεκόσμηται· τέτακται. κεκάθαρται

Hom. **2095** κεκοτηότι· ὠργισμένῳ, κεχολωμένῳ (Φ 456)

Hom. **2096** κεκράανται· ἐπιτετέλεσται (δ 616)

2097 κεκραγήσει· κραυγάσει

D **2098** κεκραδῖναι· ἄγριαι θρίδακες

2099 κεκραμένας· [κεκαρμένας. ἢ] εὐκράτους

Eur. **2100** κέκρανται· τετέλεσται (Eur. Hipp. 1255 ..)

LXX **2101** *κεκραιπαληκώς· εὐφραινόμενος v^{35}, ἢ ⌊εὐφραμμένος (Ps. 77, 65) A^{65}Br^{334}Σ

2102 κέκρηται· ἥρμοσται (Hippocr. diaet. 33 [6, 510, 25 L.])

2103 κεκριγότα· κεκραγότα

Hom. **2104** κεκριμένη· διακεχωρισμένη. τεταγμένη. σαφής. εὔδηλος. ἐπιλεκτή (Κ 417)

LXX **2105** κέκραγε· βοᾷ. φανερῶς διαμαρτύρεται (Esai. 15, 4)

Eur. **2106** *Κεκροπίδας· Ἀθηναίους v^{6}g^{7}A^{55}, τοὺς αὐτόχθονας (Eur. Phoen. 855)

D **2107** κεκρουμένῳ· ἐνδεεῖ, καὶ οὐ πλήρει

2108 *†κέκροψ· ἀπατεών vg^{26}A^{61}Br^{330}. ἢ πίθηκος (vg^{26}A^{61}Br^{330})

LXX? **2109** κεκρυμμένην· †ἐπιμενῶς κειμένην (Bel 12)

D + Hom. **2110** κεκρύφαλος· εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων ζώων. *σαβακάθιον g^{8}A^{46}Br^{326}Σ δεσμότριχον (Χ 469)

2090 Zonar. 1194 **2092** E. Gen. 182 Mill. (EM 500, 51); καθωπλ. Schol.; Ap. S. 97, 22 **2095** cf. Schol. **2096** cf. Schol. **2101** E. Gud. 311, 28; εὐφραμμένος Σ κ 258 **2104** ἐπιλεκτή cf. Schol. **2108** cf. Su κ 1410 **2110** εἶδος κοιλίας Schol. Nic. ther. 579; cf. EM 501, 10; σαβακάθιον Σ κ 260

2088 κέκονεν Heins. Voss. Pears. 422, conf. huius et κεκόηκεν agn. Cob. VL^{2} 322; κεκόνηκεν Conom., Acta Cl. 4, 1961, 51; conf. huius et κεκόννηκεν Schm. **2089** κεκονιαρτωμένος H: Sop. Voss. Pears. 422 = K **2091** expl. ἔκοπας H: La. | incl. ad gl. 2087 pert. vid. Alb. (ἔχοντα Conom. 1969, 208) **2092** κορύθου H: Mus. = Ap. S. **2093** ‘e gl. 2092 corrupt. adhuc pleniore, μεμετ. est ευτρεπισμενα’ La. **2095** κεκοτήοτι H: accent. Mus. **2096** ἐπιτετέλεσθαι H: Mus. **2098** κεκραγῖναι H: La. (‘lactucae non clamant’) **2101** κεκραπαλικὸς H: Mus. = K testt. **2103** κεκρηγότα H: Pears. 423. Mein. 1857, 614 **2106** τοὺς ἀπόκιδας H (K): Wil.* **2107** ‘de trutina maligne impulsa’ La. **2108** e gl. 2335 corrupt. (Pears. 423) **2109** κεκρυμμένως La. **2110** σαβακάθιον vox Byzantina cf. Ducang. s. v.

2111 κεκρυφάλους· τοὺς τῶν ἵππων κορυφαστῆρας, καὶ κροκυφάντους D
2112 †κέκτηκε· τέτοκεν
2113 †κεκτισμένοι· πεφημισμένοι. κατεσφραγισμένοι
2114 κεκύθωσι· κρύψωσι (ζ 303)
2115 κεκυπτάκασιν· ἀσχολοῦνται
2116 †κέκυλτα· δῶρα τὰ τῇ χειρὶ ἑλκόμενα A56 D
2117 κεκύκη· καμπύλη D
2118 κεκυσῶσθαι· ἐκτετμῆσθαι D
2119 *κεκυφότα· ταπεινοῦντα (vg33A64Br333)
2120 κεκωδωνισμένοι· πεπειρασμένοι, καὶ ἐξητασμένοι. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιπολούντων, καὶ τοῖς κώδωσι διαπειρωμένων, εἰ οἱ πρώτως ⟨ἐν⟩ ταῖς φυλαῖς τεταγμένοι ἐγρηγορέναι ... (Ar. Ran. 723) D
2121 κεκωδώνισται· πεπείρασται, ἐξήτασται, δεδοκίμασται
2122 κεκώνηται· κεπίσσωται. κέκλυσται D
2123 κεκώπευται στρατός· ὁ ἐπὶ κώπης (Soph. fr. 145 R.?) D
2124 κεκώπηται· ἡ ναῦς. [καὶ τὸ ἐν ἑτοίμῳ ἔχειν τὰ ξίφη (Eur. Or. 1288)] D
2125 κελαδεῖ · βοᾷ
2126 κελαδεινή· κραυγή, βοή. ἢ κυνηγὸς ἐπιθετικῶς (Y 70) Hom.
2127 *κελαδεινῆς· θορυβώδους (Π 183) g8A31 Hom.
2128 *κελάδησαν· ἤχησαν (Θ 542) A47 Hom.
2129 *κέλαδος· ἦχος μουσικός A45, κραυγή, βοή, ιθόρυβος (Eur. Hec. 928) g11A45
2130 κελαδων· ἠχῶν, μέλπων (Φ 16). καὶ ποταμὸς Ἀρκαδίας (Η 133) Hom.
2131 *κελαινεφές· ὁ μελαίνων τὰ νέφη (Β 412) g1 Hom.

2114 Schol. **2115** Ph κ 543 **2120** cf. Phryn. fr. 323* (Σ″ [Ph κ 544. Su κ 1257]) **2126** cf. Schol.; Σ κ 261 **2129** θόρυβος E. Gen. 182 Mill. (EM 501, 31) **2130** Schol. Φ | Schol. H; Schol. Callim. h. Dian. 107 **2131** cf. Schol.; E. Gen. 182 Mill. (EM 501, 48)

2111 τὰς H: Salm. | κορυφιστῆρας HSt. Ind. coll. Poll. 5, 31 ('ubi tamen signif. differt' La.) | κορυφάντους H: Alb. **2112** κεκύηκε Mein.; ἔτικτε La. **2113** conf. κεκλησμένος et κεκλειμένος La. **2114** κεκυθῶσι H: accent. Mus. **2115** κεκρυπτάκοσιν H: Voss. Pears. 423 = Ph **2116** κεκυλλωκότα· δῶρα τῇ χ. δεχόμενον ci. La., coll. Ar. Equ. 1083; ἔσκυλται δορά Cob. VL2 256 **2117** κυκλική (E 722, gll. 4479. 2771) Lewy 1893 (2), 766 **2118** ἐκτετιμῆσθαι H: Wack. Unters. 126 **2119** ταπεινωθεντα Kvg. ταπεινον KABr **2120** ἢ οἱ H: Mus. | ⟨ἐν⟩ post Heins. La. | φυλακαῖς Sop. Pears. 423 ('sed φυλαι sunt ταγματα exercitus Atheniensis' La.) | ad fin. suppl. e. g. ἀποκρίνονται La. **2123** cf. gl. ε 1434 **2124** incl. ad ἐκκεκώφηται Eur. pert. agn. Schm. **2126** κελαδίνη H: Mus. = Σ **2127** κελαδίνης H: Mus. **2128** v. l.: gl. 2494 **2129** κελαδὸς H: accent. Mus. **2130** κελάδῶν u. v. H: fluvius erat Κελάδων **2131** καλενεφὲς H: Mus. = K testt.

Hom. **2132** κελαινεφὲς αἷμα· μέλαν (Δ 140) Br[759] [παραγώγως ἢ συνθέτως, κελαινὰ συνάγων τὰ νέφη]

Hom. **2133** κελαινή· μέλαινα (Ε 310 ..)

2134 κελαινιόων· μελαινόμενος

Hom. **2135** *κελαινόν· μελανόν (Α 303) A[26](vg[3]Br[342])

D **2136** κελαινόλοπα· κεράσια

2137 κελαινῶπα θυμόν· τὸν μὴ φανερόν. τὸν δόλιον. καὶ τῇ ψυχῇ δύσνουν (Soph. Ai. 954)

2138 κελαιούς· [ἡσυχους] ἤχους

Hom. **2139** κελαρύζει· *ἠχεῖ vg[19]A[32]Br[346]. φωνεῖ. ἢ συνεχῶς ῥεῖ. ἔστι δὲ ἰδίωμα ἤχου (Φ 261)

2140 *κελαρύξεται· μετὰ φωνῆς ἠχήσει A[48]

2141 κελαρύζειν· ἰδίωμα ψόφου A[46]

2142 †κέλε· τέρπε

Hom. **2143** κέλεαι· κελεύεις (Μ 235)

Hom. **2144** κέλεαί με· κελεύεις με (Α 74)

D **2145** κελέβη· ποτηρίου εἶδος θερμηροῦ. καὶ ποιμενικὸν ἀγγεῖον

D **2146** κελεῖς· ἀξίνη

2147 †κελεβρά· λεπτὰ καὶ νεκρὰ κτήνη

D **2148** κελένδρυνον· δρύϊνον. †κελαιόν. λέγεται δὲ καὶ μυσκέλενδρον. καὶ τὸ μακρόν

Hom. **2149** κελαινόν· σκοτεινόν. μέλαν (Α 303)

D **2150** κελεόν· ὄρνιν ποιόν

D **2151** κελέοντας· [εἰς] ἱστόποδας (Ar. fr. 835 K.–A.). καὶ τὰ ὁπωσοῦν μακρὰ ξύλα, δοκούς, ἱστούς, καὶ πέτευρα οὕτω φασί· Σικελοὶ γὰρ τὰ ξύλα ...

2132 cf. Schol.; incl. cf. Schol. B 412 **2135** cf. Schol. **2137** cf. Schol. Soph. **2144** Schol.; E Gen. 182 Mill. (EM 502, 8) **2145** cf. Athen. 11, 475c; – εἶδος EM 502, 14; ποιμενικόν Nic. fr. 138 **2148** μακρόν Ph κ 553 **2149** μέλαν Schol. **2150** cf. E. Gen. 182 Mill. (EM 502, 10); cf. E. Gud. 313, 57 **2151** ἱστόποδας Ael. Dion. κ 19; Ph κ 550; Harp. 109, 7 (cit. Ar.); Poll. 7, 36. 10, 125; lex. rhet. 271, 17; EM 502, 12

2132 καλενεφὲς H: Mus. = testt. | , ἅμα H: Heins. Perg. Biel. al. | incl. Schm.; ad gl. 2131 ret. La. | κέλαινα H: accent. Mus. **2135** μέλαινον H: Schm. = K[A], accent. Mus.; μέλαν K[vgBr] Schol. | cf. gl. 2149 **2136** κελαινόλωτα H: post Sop. (-λωπα) La. coll. μονόλοπος **2137** κελαινοπάθιμον H: post Alb. (-ώπαν = Schol.) Schm. | τὸ bis H: La. **2138** κελάδους Alb., cf. gl. 2129 | ἡσύχους expunxit H **2139** κελαρίζει H: Mus. = K **2140** κελαρίζεται H: -ύ- Mus., -ξεται Mein. 1857, 613 = K **2141** κελάρυξιν H (K): Schm. **2142** κῆλε Pears. 423; κήλει· τέρπει La. **2143** κέλαιε H: Mus. **2144** κελέαιμεν, κελεύεινμεν H: Mus. = testt. **2145** κελεύη H (EM): Mus. = Athen. | 'θερμηρου singulare' La., qui ci. θερμαντηρίου **2146** cf. Perss. Beitr. 1, 175 **2147** e gl. 2209 corrupt. (Piers. ad Herod. 466) **2148** κελενδρυόνα Ph, κελένδρυον Schneider Wb. 1, 741b | δρυίνον H: accent. Mus. | κελέων G. Dind. 4, 1419D, 'sed κελεοντες plurale tantum est' La. | μισκελενδρον H: Alb. Auct. **2149** μέγα H: Heins. = Schol. **2150** κελαιὸν H: Salm. Voss. = testt.; cf. Arist. h. an. 8, 593[a]8. 9, 610[a]9 **2151** dittogr. del. La. | πτῆρα H: Voss. | ad fin. e. g. ⟨κᾶλα λέγουσι⟩ La.

2152 Κελεός· ἥρως Ἀθηναῖος D
2153 *κέλεται δὲ θυμός· παρακελεύεται ἡ ψυχή (Κ 534) A^{30} Hom.
2154 κέλευθοι· ὁδοί (Κ 66) Hom.
2155 Κελευθείας· τὰς ἐνοδίους δαίμονας D
2156 κελευθείοντες· ὁδεύοντες
2157 κελευθιόων· πρὸς ὁδὸν ἔχων τὴν διάνοιαν (Ν 125 v.l.) Hom.
2158 *κέλευθος· ὁδός vg^{4}A^{27}Br^{343}Σ
2159 κελεύθρας· κελεύσεως
2160 κέλευσον· πρόσταξον (η 163) Hom.
2161 κέλευστρα ἢ κελεύστα· ἅμαξα ἡμιονική D
2162 κελευτιόων· κελευστικῶς ἔχων (Ν 125) Hom.
2163 κελεύματα· παιδιᾶς εἶδος. καὶ ἀγάλματα D
2164 κέλετρον· ᾧ τοὺς ἰχθύας θηρῶσιν ἐν τοῖς ποταμοῖς D
2165 *κεληθίζειν· τοῖς ἵπποις ἐπιβαίνειν (Ο 679) A^{49}
2166 κελευσμοσύναις· κελεύσεσιν (A^{42})
2167 κέλης· ἵππος g^{21}A^{50}Br^{344} καὶ ἱππαστής. καὶ μέρος. καὶ εἶδός τι [τῆς] νεώς. καὶ *μονάτωρ A^{50}(vg^{22}) D + K
2168 κελητιᾶν· κελητίζειν. ἱππεύειν D
2169 κελλάς· μονόφθαλμος D
2170 κέλλειν· τὸ εἰς γῆν ἐκτιθέναι τὴν ναῦν. καὶ ἐξοκέλλειν D
2171 †κέλλικας· δημότας D
2172 κελλίων· ἡ τῶν χωλῶν βάσις D
2173 κελλόν· στρεβλόν, πλάγιον D
2174 κελλῶσαι· πλαγιάσαι D
2175 κελμάς· θέρμη. [ἢ νεῦρον ἐλάφου] D
2176 Κελμίς· παῖς †ἢ λύκιθον† καὶ ὄνομα ἑνὸς τῶν Ἰδαίων Δακτύλων D
2177 *κελοίμην· κελεύοιμι (Ι 517) [A^{43}] Hom.
2178 κελόμην· ἐκέλευον (Α 386) Hom.
2179 *κέλομαι· κελεύω (Γ 434) A^{41} Hom.
2180 *†κελόν· κελεύω [ἢ] ὅμοιον A^{33}

2152 h. Cer. 105; Ar. Ach. 48 **2157** cf. Schol.^{T} **2158** Σ κ 265 **2167** εἶδός τι νεώς Poll. 1, 83 **2177** cf. Schol. **2178** Schol. **2179** Schol.

2152 κελεὼς H: Mus. **2153** κέλετο. δέδυμος H: κέλεται Schm., δὲ θυμός Brun. Voss. = K | παρεκελεύετο Mus. **2155** ἐνοδείους H: Mus. | cf. Paus. perieg. 3, 12, 4 **2156** κελευσθίον(τες) H: Mus. **2162** κελευστιόων H: Heins. **2163** cf. Kretsch. Vaseninschr. 231, 67 **2164** δελήτιον Schm. **2165** κελεθίζειν H: Voss. = K; e lectione κέληθ' ἵζειν, cf. Schol.^{bT} Hom. | ἐπιβαίνειν, ί corr. e λ dum scr. H **2166** κελιμοσύναις H: = La. (K) **2167** μονάτωρ vox Byzantina cf. Ducang. s. v. **2169** cf. gl. 2204 **2170** κελλεῖν H: accent. Mus. | ἔξω κείλλειν H: iunct. Mus., emend. Alb. **2172** ὅλων φύσις H: La. **2175** Lat. *calere* cft. La. | incl. e gl. 2193 (Pears. 424) **2176** ἠλίθιος Wil.* dub. **2177** κελοῖμι H: Mus. = K Schol. **2180** dittogr. gl. 2179 del. Mus. | incl. La. = K

2181 κέλσαι· ἐκκεῖλαι. ⸤ὁρμῆσαι A[40]. καταλαβεῖν. εὐτρεπίσαι. ἐξοκεῖλαι (κ 511). [συγκλεῖσαι. εἱλῆσαι]

D **2182** Κελτοί· ἔθνος ἕτερον Γαλατῶν

D **2183** κελύφανα· λεπίσματα

2184 κέλυφος· *λέπος Br[347](g[2]A[25]). κυρίως δὲ καὶ τὸ τῆς ὀπωρας, καὶ τῶν δένδρων

2185 *Κελχῶνες· ἔθνος Σκυθικόν. ἢ Κελχοί A[38]

2186 *κελῶ· ὁρμήσω g[καχ3]A[29]

2187 *†κελωι πυρί· τῷ καυστικῷ (Θ 217) A[34]

D? **2188** κέλωρ· ἔγγονος, υἱός (Eur. Andr. 1033). ἐκτομίας, γάλλος, σπάδων

D **2189** κελώριον· παιδίον

D **2190** κέλωρ· φωνή

D **2191** κελωρύειν· κεκραγέναι, βοᾶν

D **2192** κελωρύσας· φωνήσας, βοήσας

Hom. **2193** κεμάς· νεβρὸς ἔλαφος. τινὲς δὲ δορκάς (K 361)

2194 κεμασῖνας· ἰχθύας

2195 †κεμαντά· καθαρά. εὐώδη

Hom. **2196** κέν· ἄν (A 60 ..)

2197 *κεμάς· ἔλαφος g[κεν4] νέος (Ap. Rh. 4, 12)

2198 κέμμερος· ἀχλύς, ὁμίχλη

D? **2199** κέμμης· ὅριον

D **2200** Κέμμις· πόλις ἐν Αἰγύπτῳ (Hdt. 2, 91, 1)

2201 †κέμμορ· μέγα κῆτος

2202 κεμπός· κοῦφος, ἐλαφρὸς ἄνθρωπος

2203 †κεμφάς· ἔλαφος

2204 κέμων· ἑτερόφθαλμος

Hom. **2205** *κενά· ἀπόκενα. ἄκυρα (χ 249) A[24]

D **2206** κενεά· κενά A[20], μάταια. Κύπριοι δὲ ἀναδενδράδας

D **2207** κενέαρος· κενός, ἐλαφρός

2181 ὁρμῆσαι Schol. **2183** Ph κ 557 **2187** Schol. **2190** cf. E. Gen. 182 Mill. (EM 502, 54) **2191** | Ph κ 588 **2193** cf. Schol.; Ap. S. 97, 33; ἔλαφος Σ κ 268; E. Gen. 182 Mill. (EM 503, 1) **2197** Schol. Ap.Rh. **2198** ὁμίχλη E. Gen. 186 Mill. (EM 513, 51)

2181 ἐκκίλαι (accent. dub.) H: Mus.; susp. La. | ἐξοκῆλαι H: (ἐξωκεῖλαι Mus.) Jens. Luc. 134 | incl. ad ἔλσαι Schm., ad κλῇσαι La. **2184** κ.· ὀστέον λεπτὸν. H: La. = K[Br]; λεπυρον K[gA] ; τοῦ ᾠοῦ add. K **2185** κελχωναεῖς H: La. = K **2187** ‘e πυρι κηλεωι [Hom.] corrupt.’ post Schm. La. **2188** κελὼρ H: accent. Mus. **2189** κελλώριον H: Schr. **2190** cf. Be. Lex. 191 **2193** νευρὸς H: Mus. **2194** κεμασίνας H: accent. Mus. | v. l. gl. 574 (Pears. 424) **2195** κηώεντα agn. G. Dind. 4, 1428D **2197** κέμμας H: Guyet. = K test. | v. l.: gl. 2203 **2198** ἐλὶς H: Mus. | ‘vox ad explicandum nomen Cimmeriorum ficta’ La. **2199** ‘cum σκαμμα coniungendum?’ La. | v. l.: gl. 602 **2200** Χέμμις Bourdelot (= Hdt.) **2201** ‘h. e. πελωρ’ La. **2202** h. e. κέπφος (Pears. 424) **2203** v. l. gl. 2197 (Pears. 424) **2204** gl. 2169 cft. Schm. **2205** ἀπόκηνα H: Mus. = K

2208 κενεαυχέες· μάταια καυχώμενοι. καὶ κενῶς αὐχοῦντες (Θ 230) Hom.
2209 κενέβρεια· τὰ θνησίδια, καὶ νεκριμαῖα κρέατα (Ar. Av. 538) D
2210 *κενεῆς· ματαίας A^{23}. κενῆς (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 159 [37, 1240, 1 M.]) Greg.Naz.
2211 *†κενέφας· σπόγγος vg^{11}A^{31}Br^{357}
2212 κενεμβατεῖ· ματαίως πατεῖ
2213 *κενεόν· κενόν g^{6}. ἄπρακτον (Β 298) Hom.
2214 κενεῶνα· *τὸν περὶ τὸν λαγόνα τόπον vg^{2}A^{15}(Σ). τὸ διάκενον μέρος τῶν ὀστῶν. ἀρσενικῶς (Ε 284) Hom.
2215 *κενὴ δόξα· κενοδοξία (Phil. somn. 2, 48) (vg^{12}A^{32})
2216 †κενίσαι· κεντρίσαι
2217 †κενοῖο· αὐτοῦ
2218 *κενόν· τὸ κενωθέν. μάταιον (Eur. Or. 1043 ..) A^{14} Eur.
2219 *κενοφωνίας· ματαιολογίας (1. Ep. Tim. 6, 20) A^{27}(vg^{1}A^{13}Br^{353}Σ) N. T.
2220 κέν πως· ἄν πως (Α 66 ..) Hom.
2221 κενῶσι· κενεῶσι. λαγόσι
2222 κένσαι· *κεντρίσαι g^{κεδ8}A^{30}. †κτίσαι. κελεῦσαι (Ψ 337) Hom.
2223 †κενταυρίσκος· ἀγροῖκος, ἄγριος
2224 κενταυρικῶς· ἀγροίκως, ἀγρίως (Ar. Ran. 38)
2225 κένταυροι· λῃσταί. καὶ οἱ Τιτᾶνες. καὶ οἱ παιδερασταί, ἀπὸ τοῦ ὄρρου Att.
2226 κένταυρος· ὄρρος
2227 κεντήματα· ζημιώματα (Sophr. fr. 135 K.–A.) D
2228 †Κενταταπίτη· χωρίον τι D
2229 κέντορες· κεντρισταὶ ἐν τῷ ἐλαύνειν, ἐλατῆρες (Δ 391) Hom.
2230 Κεντριάδαι· τῶν περὶ τὰ μυστήρια D
2231 κεντρῖναι· †φωνήν. γένος τι ζῴου

2208 Schol. | **2209** Schol. Ar.; Poll. 6, 55; νεκρ. Erot. κ 12 **2210** κενῆς lex. Greg. carm. (ord. alph.) κ 82 **2213** Schol. **2214** – τόπον Schol.; cf. Σ κ 272; Erot. κ 33; – ὀστῶν E. Gen. 183 Mill. (EM 503, 28) **2219** gl. Apost. 225; cf. Σ κ 273 **2220** cf. Schol. **2224** ἀγροίκως Σ″ (Ph κ 566. Su κ 1330); ἀγρίως Schol. Ar. **2225** παιδερασταί lex. rhet. 200, 21 (EM 13, 47); cf. Σ‴ α 299; Schol. Aeschin. 1, 52 (115) **2231** cf. Athen. 7, 294d

---

2208 κενεαῦχες H: Mus. = Schol. **2210** κενῆς H: Voss. = K lex. Greg. | κενῶς H: La. = lex. Greg. | v. l.: gl. 4259 **2211** κενέθας H: La. = K; κνέφας· σκότος agn. Schm. **2212** κενεμματεῖ H: Mus. **2214** κενεὼν H: Schm. = K Schol. | ὁ τῶν περὶ τῶν λαγόνων H: Schow 432 n.2 = K (Σ); τὸν ὑπὸ τῆς πλευρᾶς τόπον, τὴν λαγόνα Schol. **2216** v. l. gl. 2222 (Pears. 424) **2217** gl. del. Mus., ‘e gl. ε 7233 decurtata’ La. **2221** λαγῶσι H: Mus. **2222** v. l.: gl. 2216 **2223** dittogr gl. seq. agn. G. Dind. 4, 1436D **2225** ἀνίανες H: Alb. | παιδαρασταί H: Mus. = testt. **2226** gl. del. Wil.*, ‘e gl. 2225 decurtata’ La. **2228** Κενθίππη cft. Alb. (Callim. fr. 279 Pf. = Hec. fr. 96, 3 H.); Κεντόριπα (Thuc. 6, 94, 3) Schm. **2229** ἔλαυνεν H: Mus. **2230** cf. Toepffer, Att. Gen. 91. 152 **2231** κεντρίναι H: accent. Schm. | νωτιδανόν ci. La. coll. Arist. fr. 310 (ap. Athen.)

Ap. S. **2232** κεντρηνεκέας· εὐπειθεῖς, ταχεῖς, καὶ διηνεκῶς κεντριζομένους, καὶ τοῖς κέντροις εἴκοντας καὶ πειθομένους (Ε 752)

D **2233** κέντρον· δόρυ. μάστιξ. καὶ τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμάντινον

2234 κεντροτυπος· μοχθηρός. φαῦλος. ἢ κεντροποιός. πανοῦργος

N.T. **2235** *κεντυρίων· ἑκατόνταρχος (Ev. Marc. 15, 39) vg^{8}A^{21}Br^{355}Σ

2236 κέντωρ· ἡνίοχος

N.T. **2237** *κενωθῇ· μάταιος ἀποφανθῇ (1. Ep. Cor. 1, 17) A^{26}

2238 κεραΐσταί· κομῆται. πολεμικοί

2239 κεραϊστής· κομήτης, ἁλιεύς. εἶδος ὄφεως. καὶ ὁ κέρατα ἔχων

2240 *κενῶν φάους· τυφλῶν (trag. ad. fr. 219 K.–S.) A^{19}Σ

2241 *κέοιτο· κεῖτο vgA^{1}Br^{358}

2242 *κέπφος· εἶδος ὀρνέου κουφότατου A^{1}(Br^{350}Z$^{(4)}$) περὶ τὴν θάλασσαν διατρίβοντος (Z$^{(2:4)}$), ὃ εὐχερῶς ὑπὸ ἀνέμου μετάγεται g^{κελ18}A^{1}. ἔνθεν λέγεταιὀξὺς καὶ κοῦφος ἄνθρωπος κέπφος A^{1}[g^{κελ18}]

LXX **2243** *κεπφωθείς· ἐπαρθείς g^{κελ13}A^{2}Br^{351}Σ. ἀπατηθείς (Prov. 7, 22) A^{2}

Hom. **2244** κέρα· κέρατα (Δ 109). τρίχες

Hom. **2245** κέρα ἀγλαέ· τὴν τρίχα λαμπρέ vg^{11}A^{42}. τῷ τόξῳ ἀγαλλόμενε (Λ 385)

D **2246** κεραία· ἐν τῷ πλοίῳ οὕτω τι καλεῖται

D **2247** κεραΐδες· τῶν προβάτων τὰ θήλεα, τὰ ἔνδον ὀδόντας ἔχοντα

2248 *κεραΐζειν· κτείνειν A^{77}. πορθεῖν. διαρπάζειν A^{77}(Σ). διαφθείρειν

Hom. **2249** κεραΐζετον· διέφθειραν (Ε 557)

Hom. **2250** *κεραΐζων· ἀναιρῶν. πορθῶν vg^{26}A^{58}. φθείρων (Π 752)

2251 *†κεραιλέα· τὴν κόμην καλλωπιζομένη A^{71}

D **2252** κέρατ' ἐλαιοῦντα· ὁ εἰς κέρατα ἔλαιον ἀλείφων

2253 †κερέεσιν· ἄλγεσι φθοραῖς

2232 ταχεῖς et τοῖς κ. εἴκ. Schol; τοῖς κ. εἴκ. et διηv. κεντρ. E. Gen. 183 Mill. (EM 503, 41); διηv. κεντρ. Ap. S. 97, 34 **2234** μοχθηρός Σ″ (Ph κ 571. Su κ 1342) **2235** Σ κ 274 **2237** gl. Apost. 93 **2240** Σ κ 275 **2242** cf. Σ κ 277; E. Gen. 183 Mill. (EM 504, 1) **2243** ἐπαρθείς Σ κ 278; gl. Prov. **2244** Schol. | **2246** cf. Moer. 200, 21 (κ 12) **2248** πορθεῖν, διαρπάζειν cf. Σ κ279; πορθεῖν et διαφθείρειν E. Gen. 183 Mill. (EM 504, 6); διαφθείρειν E. Gud. 315, 26 **2250** πορθῶν, φθείρων cf. Schol.

2232 κεντρε(?)νεκέας H: Mus. | ἥκοντας H: Mus. = Schol. E. Gen. | πειθομένου H: Mus. **2233** μάστιγξ H: ed. 1521 | v. l.: gl. 292 **2234** κεντροτύπος H, κεντρότυπος Bernh.: has conf. agn. La. | κεντροποιήσω H: Mus. **2238** καραισταὶ H: Mus. | πολεμικοί ad κέρας Schm. **2239** καραιστὴς H: Mus. **2240** le. κενὸν H: le. Mus., -ῶν K | τυφλους K; τυφλόν Mus. **2242** κουφωτάτου H: Mus. | κέμφος u.v. H: Mus. **2249** κεράιζαν H: La. ex Hom. **2251** 'e gl. 2245 corrupt.' La. | καλλοπιζομένη H: Alb. **2252** κεραιέλοντα H: post Voss. (κεραιελαιοῦντα) La., 'scl. ut arcus emolliatur' | ἄγων H: La. **2253** κήρεσσιν Ruhnk. in Alb. Auct. coll. gl. 2538 | ἄδουσι φθοραῖς H: La.; ἅδου συμφοραῖς Mus.

2254 κέραινε· κεράννυε, κέρασον (Ι 203 v.l.) Hom.
2255 κεραιοῦχον· δικαιοδότην. ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς πλοίοις κεραιούχου D
2256 κέραιρε· κέρασον (Ι 203) Hom.
2257 κεραΐς· κορώνη D
2258 κεραία· σταυρός
2259 κεράμβηλον· κήπου προβασκάνιον. καὶ θηρίδιόν τι, ὃ περὶ τὰς συκᾶς δεσμευόμενον ἀποδιώκει τῇ φωνῇ τοὺς κνῖπας. ἔνιοι τοὺς κανθάρους, ὡς κέρατα ἔχοντας, τὸν Κέραμβον ... D
2260 κεράμβυξ· ζῷον κανθάρῳ ὅμοιον D
2261 κεραμέα· ὁ παντοδαπὸς κέραμος D
2262 κεραμεῖα· ἔνθα τὰ ὀστράκινα σκεύη πιπράσκεται (Aeschin. 3, 119) D
2263 κεραμεικαί· πλατεῖαι πληγαί. ἀγὼν γὰρ Ἀθήνησιν εὐτελὴς ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι πλατείαις χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς γέλωτος χάριν D
2264 *κεραμεοῦν· ὀστράκινον g[18]A[37]
2265 κεραμεὺς [ὁ] Λυκοῦργος· 〈ὁ Ἀθηναίων νομοθέτης〉 (com. ad. fr. 362 K.–A.) D
2266 κεραμικὴ μάστιξ· τὸν ὀστρακισμὸν λέγουσι· μάστιγα μὲν διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμικὴν δὲ διὰ τὸ ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι (com. ad. fr. 363 K.–A.) D
2267 Κεραμεικός· τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἱ πόρνοι προεστήκεσαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός D
2268 κεραμίνας· πήλινους (com. ad. fr. 364 K.–A.) D
2269 κεραμίνῳ· εὐτελεῖ . ἢ ἀπὸ κεράμου
2270 κεράμιον· τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος σταμνίον
2271 κέραμος· πίθος. καὶ πᾶν ὄστρακον. καὶ δεσμώτηριον. καὶ ὀχύρωμα. καὶ πόλις Καρίας. ἤδη δὲ ἐπὶ χρώματος D

2263 Ph κ 578; Schol. Ar. ran. 1093 **2263–7** Schol. Paus. 1, 2, 4 **2266** ὀστρακ. Ph κ 585 **2267** lex. rhet. (V[1]) 275, 19; Ph κ 579 | Antiph. fr. 40 Th. (cit. Harp. 174, 5) **2271** δεσμωτήριον (Cypr.) Ap. S. 98, 4; Schol. E 387; lex. rhet. 202, 15; EM 98, 31; Schol. Clem. Al. protr. 305, 26; Schol. Dion. Prus. 11, 24

2254 κεράνυε H: Mus. **2255** ποιοῖς H: Sop. Palm. Salm. al. **2256** κέραινε H: Jens. Luc. 135 | κίρνα Schol. **2257** κέραις H: accent. Guyet. Pears. 425 **2258** κέραιος H: La. **2259** σύκας H: accent. Pears. 425 | κνίπας H: accent. tacite Schm. | κώραμβον H: Mus. **2260** Thessalorum, cf. Anton. Lib. 22, 6 **2265** le. κεραμεύς H: del. et add. Wil. Herm.29, 1894, 241 ope Schol. Paus.; trad. def. Heftner 1997, vix credibiliter **2266** le. κεραμεικὴ H: Schr. | κεραμεική H: G. Dind. 4, 1447D = Ph | μάστιγξ H: ed. 1521 = Ph | ὀστράκι^{ν}on (sscr. m.1?) H: Mus. = (Ph) | μ. δὲ διὰ H: Mus. | κεραμεικὴν H: G. Dind. **2267** αἱ πόρναι Mus. = testt. **2268** κεραμινὰς H: accent. Mus. | δημησίους H: Mus. **2271** δεσμωτήριον Cyprium, cf. La. 1955, 200–202 | ἤδη cf. gl. γ 247. κ 3460 | ad testae colorem Plin. n. h. 37, 152 cft. Alb.; Athen. 9, 395e cft. La.

2272 κερανίξαι· κολυμβῆσαι. κυβιστῆσαι

2273 †κεράννυε· κέρασον

2274 *κεραννύντος· κιρνῶντος (Cyr. in xii proph. 1, 230, 24) vg^{17}A^{47}Br^{364}

Hom. **2275** *κεραόν· τέλειον g^{19}Σ. ἢ κέρατα ἔχοντα (Γ 24)

Hom. **2276** κεραοξόος· κερατοποιός (Δ 110)

Hom. **2277** κεραὸς ἔλαφος· ... ἢ εὔκερως (Γ 24)

2278 κέρας· θρίξ. τόξον. καὶ αἰδοῖον

2279 *κέρας· κεφαλή (A^{80}). θρίξ. σάλπιγξ. δύναμις g$^{κεκ\ 13}$Br^{766}. ἢ πολέμου μέρος vg^{16}A^{46}Br^{363}Σ. καὶ ἡ ἐξοχή

2280 κεράσαι· μῖξαι. *ἑνῶσαι. συνάψαι (vg^{21}A^{49}Br^{366})

Att. **2281** κερασβόλα· *ἄκαρπα g^{27}A^{64}Br^{373}, τὰ ⟨μὴ⟩ ἑψητὰ ὄσπρια. οἱ †περὶ τῶν κεράτων βοῶν δεσμοί† [καὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαίαις λύραις κόλλαβοι |

D **2282** κέρας ὄρθιον· ἡ νεύρα. Εὐριπίδης δὲ Αὔγῃ ... (fr. 278 K.)

D **2283** κερασός· δένδρον ὃ φύεται ἐστραμμένως. σχοινίον δὲ ποιεῖ ὁ φλοιὸς αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀντὶ νεύρων δεσμεύουσιν

D **2284** Κεραστιάς· ἡ Κύπρος ποτέ

Eur. **2285** *κερασφόρος· κερατοφόρος (Eur. Phoen. 248) vg^{8}A^{39}Br^{361}Σ

D **2286** κεράσχειλοι· οἱ ἐπικαμπῆ ἔχοντες τὰ χείλη

D **2287** κέρατα· τῆς φάλαγγος τὰ ἄκρα. καὶ μετώπου μέρος. καὶ ἡ τῶν κεράτων χρῆσις

D **2288** †κερατεσσεῖς· οἱ τοὺς ταύρους ἕλκοντες ἀπὸ τῶν κεράτων. καλοῦνται δὲ καὶ κεραελκεῖς

D **2289** κερατουργός· ὁ ταῖς κιθάραις κέρατα ποιῶν

D **2290** κέρατος φυτόν· ὃ πρὸς τὰ τόξα ἐχρῶντο

2291 †κερατωνία· συκῆ Αἰγύπτου

2275 τέλειον Σ κ 289; κέρατα ἔχοντα Schol.; EM 505, 5 **2276** cf. Schol.; E. Gen. 183 Mill. (EM 505, 10) **2277** cf. Schol.; EM 505, 5 **2279** κεφαλη et θρίξ E. Gen. 183 Mill. (EM 504, 43); θρίξ Schol. Luc. 9, 9; πολέμου μέρος Σ κ 281; Schol.^{F} Thuc. 1, 48, 3 **2280** μῖξαι Poll. 7, 128 **2281** cf. ps. Did. 53; ἄκαρπα Zonar. 1192; τὰ – ὄσπρια E. Gen. α 1348 (EM 163, 21) **2283** v. de acc. Arcad. 87, 17 **2284** cf. St. Byz. 396, 5 (κ 283) **2285** Σ κ 283

2272 h. e. κρανίξαι (cf. gl. 3958) **2273** 'nata haec gl. ex 2254' Schm. **2275** κέραον H: accent. Mus. **2276** κεραόξοος H: accent. Mus. = Schol.; κεράξοος E. Gen. **2277** le. κεραὸς H: Heins. | εὐκέρως H: accent. Mus. **2278** κέραξ H: Sop. Heins. Salm. al. | διδοῖον H: Mus. **2280** μίξαι H: accent. tacite Schm. **2281** ⟨μὴ⟩ Kust. ad Su = E. Gen. | ft. οἱ ἀπὸ τῶν κεράτων πεπτωκότες ἐρέβινθοι vel sim. La., coll. Theophr. c. pl. 4, 12, 13. Plut. qu. conv. 700c | incl. ad gl. 2279 ret. La. (ad gl. 2287 Schm.) **2282** le. κέρας H: Schr. | ἢ H: Mein. | αὐγήν H: Mus. | lac. indic. Nauck **2283** κέρασος H: accent. Schm. coll. Arcad. 76, 22 | ἐστραμμένοις H: Heins.; ἑλικηδόν Thophr. h. pl. 3, 13, 1 cft. La. **2284** κεραστίας H: Schm. coll. St. Byz. **2286** κερασχίλοι H: Mus. **2287** φάραγγος H: ed. 1501 **2288** 'ft. κερατελκεις, de re cf. L. Ziehen, Herm. 66, 1931, 233 sqq.' La. **2289** κεραταποιός H: Mein. 1858, 512 **2291** συκὴ H: accent. tacite Alb. | v. l. gl. 2374 (Pears. 425)

2292 κερατοβόλια· τὸ λαγωβόλον D
2293 κεραυνίας· ὁ κεκεραυνωμένος
2294 κεραύνιος· ἐμβρόντητος. καὶ Ζεὺς ἐν Σελευκείᾳ. καὶ ἱμάτιον ποιόν D
2295 κεραυνός· ψόφος, κτύπος. βροντή, ἀρρωστία. καὶ *τὸ τοῦ Διὸς ἀμυντήριον vg^{24}A^{54}Br^{372} καὶ καύστρα
2296 κέραφος· χλευασμός, κακολογία D
2297 κερβαλά· [ἀσθενῆ], μέταλλα D
2298a κερβέριοι· ἀσθενεῖς. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Κιμμερίους Κερβερίους· καὶ τὴν πόλιν οἱ μὲν Κερβερίαν καλοῦσιν, οἱ δὲ Κιμμερίην· ἄλλοι δὲ †Κιμμη. ἔστι δὲ τόπος ἐν ᾅδου (λ 14). Hom.
2298b *Κέρβερος· ⟨κύων μέγας Ἅιδου⟩ τρικάρηνος vg^{25}A^{55}
2299 κερβοροκίνδυνος· τάρταρος †ὠχρός [καὶ κύων μέγας Ἅιδου] D
2300 κερβόλλουσα· λοιδοροῦσα, βλασφημοῦσα. ἀπατῶσα D
2301 *κερδαίνει· πορίζεται A^{53}
2302 κερδαῖον· τὸ ἐπικερδὲς τοῖς παροῦσι, καθόσον ἐκβέβρασται D
2303 *κερδαλέης· [πανοῦργος, ἐπικερδής (ν 291) A^{43}]. συνετῆς (Κ 44) A^{67} Hom.
2304 κερδαλέον· δόλιον, ⌊πανοῦργον (vg^{23}Br^{367}Σ). ἢ κέρδη περιποιοῦντα ⟨καὶ⟩ ὠφελείας (ζ 148). *ἢ ποικίλος vg^{23}A^{51}Br^{367}Σ Ap. S.
2305 κερδαλεώτερον· ἐπικερδέστερον A^{66}
2306 κερδαλεόφρων· ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν διὰ δόλου. κέρδους φρόνημα ἔχων, τουτέστιν ἀλώπεκος, ὅθεν ὁ δόλιος (Α 149) Ap. S.
2307 *κερδαλέη· ἀλώπηξ (Archil. fr. 185, 5 W.) g^{14}Br^{367}Σ D

2294 ἱμάτιον ποιόν cf. Ph κ 591 **2298a** cf. Schol.; Ph κ 593; Schol. Ar. ran. 187; E. Gen. 186 Mill. (EM 513, 44) **2303** πανοῦργος Σ κ 284; Schol.; συνετῆς Schol. **2304** πανοῦργον – ὠφελείας Ap. S. 98, 1 **2306** Ap. S. 98, 23 (κέρδους – ex Aristarch.); κερδαίνειν φρονῶν Schol. **2307** Σ κ 284

2292 contin. H: nov. gl. Jun. | κεραβλογία H: κερατοβολία Sop., accent. La. qui malit -βολα | λαγοβόλον H: Mus. **2293** κεραυμωμένος H: Mus. **2294** ἐμβρόντιστος H: Bast, Greg. Cor. 429 | σελευκία H: La.; 'Seleucia Pieria' Wil. ap. Wentzel Επικλ. 2, 11, 1; cf. edd. ad Inscr. d. l. Syrie 3, 1184a, 3–5 | ἱμάτιον ποιόν ad κεραυνός Ph **2296** gll. σ 922, 2981 cft. Lob. El. 128 **2297** incl. e gl. 2298a La. | μεγάλα H: La. **2298a** κιμμερίη H: Mus.; κίμμερον Ph | κίμμ^{η} (ras.??) H **2298b** contin. H: nov. gl. et expl. e gl. 2299 suppl. Alb. | κερβέριος H: Pears. 426 = K κυων αιδου K | τρικάρινος H: Mus. **2299** ἅδου H: = K | de sensu cf. La. Mantissa, et Giangrande1969, 153, uterque vix credibiliter **2300** κερβολῦσσα H: -λλ- La. coll. gl. σ 924, -οῦσα Mus. **2301** πορίζει H (K): Mein. 1857, 613 **2302** κερδαῖος· τὸ ἐπικέρδη τοῖς παθοῦσι H: La., 'naufragia quivis inveniens lucratur', cf. NGG 1946/47, 69 **2303** κερδαλεῆς H: accent. Mus., qui et in -ος corr. (= Σ) | incl. altera gl. in K cuius le. erat κερδαλεος, ad quam ultima gl. 2304 ret. Schm. | συνετός H: La. = K Schol. **2304** ⟨καὶ⟩ Mus. = Ap. S. | ποικίλος ad gl. 2303; ποικίλον Mus. **2306** κέρδους H: accent. Mus. **2307** κερδάλη H: Pears. 426 = K Σ

Hom. **2308** κέρδεα· πανουργίας (Ψ 322)
Hom. **2309** κέρδεσι· πανουργίαις (Ψ 515)
2310 †κερδείαν· ἀλωπεκίαν
Hom. **2311** κέρδιον· συμφορώτερον (Br^{374}), ὠφελιμώτερον (Γ 41 ..) vg^{28}A^{65}Σ (Br^{374})
Hom. **2312** κέρδιστος· συνετώτατος. φρόνιμος A^{69}. πανουργότατος (Z 153) Br^{371}Σ(A^{69})
2313 †κέρδοπα· ὄσπρια
Hom. **2314** κέρδος· σύνεσις. τέχνασμα. ὠφέλεια (K 225)
Hom. **2315** κερδοσύνη· σοφία. τέχνη. σύνεσις. πανουργία (δ 251)
2316 *κερδώ· [κερδίστη A^{70}]. ἀλώπηξ v^{30}g^{15}A^{70}
2317 †κερέα· ἀρχή. γράμματα
2318 †κέρεζε· πορθεῖ
2319 κερεῖ· ξυρεῖ
LXX **2320** *κερεῖς· θερίσεις (Prov. 27, 25) A^{60}
D **2321** κερητίζει· βαλλίζει
D **2322** κέρκα· ἀκρίς
D **2323** κερδάλια· ἐπιτάφια, ἐντάφια
D **2324** κερκάς· κρὲξ τὸ ὄρνεον
2325 †κέρκαξ· ἱέραξ
D **2326** κέρκαφα· ἐγγύη
D **2327** κερκέτης· τὸ μικρὸν πηδάλιον. ἀπὸ τῶν εὑρόντων
D **2328** Κερκέται· ἔθνος Ἰνδικόν
D **2329** κερκίδας· δονακίνας. ἐπεὶ ταῖς ἀνθήλαις ἐχρῶντο εἰς κερκίδας (Callim. fr. 284 Pf.)
D **2330** κερκιθαλίς· ἐρῳδιός
D **2331** κερκίς· ἡ τῆς πίτυος κορυφή, ἢ αἴγειρος. καὶ εἶδος ὄρνιθος
D **2332** κέρκνος· ἱέραξ. ἢ ἀλεκτρυών

2309 Schol. **2311** | Σ κ 286; Schol. Ξ 23 **2312** συνετ. et πανουργ. Ap. S. 98, 2; συνετ. Schol.; E. Gen. 183 Mill. (EM 505, 53); πανουργ. Σ κ 287 **2314** ὠφέλεια Schol. **2315** πανουργία Σ κ 288; cf. Schol. **2316** | E. Gen. 183 Mill. (EM 505, 34) **2318** Σ κ 279 **2323** ἐντάφια cf. Ph κ 617 **2327/28** Paus. κ 25 et ap. Herm. Barb. 8; Ph κ 602 **2331** αἴγειρος cf. Ph κ 601

2308 κερδέα H: accent. Schm. | πανουργία H: La. **2311** κέρδίον H (?accent. pr. a Mus.): Ald. **2313** v. l. gl. 1985 (Guyet. Pears. 426) vel gl. χ 244 (La.) | ὄσπρεα H: Mus. **2316** κερδιστὴ H: accent. Mus., incl. ut dittogr. La.; κερδις η K^{A} **2317** κέραια Pears. 426; κεραία Schm. **2318** κεράϊζε Mus. (B 861) | πορθεῖ H: accent. Mus. (ἐπόρθει Alb.) | v. l.: gl. 3599 **2319** ξύρει H: accent. Mus. **2321** βασανίζει H: La. | cf. Οἰκονόμος, Δελτίον 6, 1920–21, 56. Arch. Anz. 1922, 56 **2323** κέρχανα Ph **2325** v. l. gl. 2332 La. **2326** n. pr. Κέρκαφος (St. Byz. 417, 19 [λ 73]) cft. Fick 1911, 345 **2327–28** ‘olim una gl. cf. Ph [et Paus.]’ La. **2328** κέρκεται H: accent. Mus.; Κερκῖται Ph Paus. (Hermol. Barb. 4) | Σινδικόν Pears. 426, cf. Strab. 11, 2, 10, p.495, 4 C. **2329** κερκίας H: Mus. | ἐπὶ H: Mus. **2331** ἔγειρ H: Schm. coll. Ph **2332** v. l.: gl. 2325

2333 κέρκος· θηρίδιον τὰς ἀμπέλους βλάπτον. καὶ *οὐρά $vg^{12}A^{44}$ Br^{362}. καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον. ἢ ἀλεκτρυών. ἢ ἀρουραῖος μῦς D
2334 *κέρκουρος· εἶδος πλοίου. καὶ ἰχθῦς A^{57}
2335 κέρκωψ· παιγνιώδης $vg^{34}A^{75}$ ἢ ⌊εἶδος θηρίου, μεγάλην οὐρὰν ἔχοντος A^{76}
2336 κέρκυ· διπλῆ αὕτη, καὶ διστέλεχος καὶ διθύσανος. ἐχρῆτο δὲ αὐτῇ μᾶλλον ὁ ἐν Κῷ πρύτανις D
2337 Κέρκυρα· νῆσος
2338 Κερκυραία μάστιξ· περιττήν τινα τὴν κατασκευὴν εἶχον αἱ Κερκυραῖαι μάστιγες. οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κώπας καὶ τὰ μεγέθη περιτταὶ ἦσαν. ὑπερηφάνους δὲ [καὶ] εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραίους φησὶν Ἀριστοτέλης [ποιεῖσθαι, ἢ] γενέσθαι (fr. 513 R.)
2339 Κερκυραῖοι ἀμφορεῖς· τὰ Ἀδριανὰ κεράμια D
2340 *κέρκωπες· ποικίλοι. πονηροί. ⌊πανοῦργοι (Prov. 26, 22) $g^{3}A^{40}\Sigma$ LXX
2341 κερκωπίζοντες· κατασκώπτοντες
2342 κερκώπη· μικρὸν τεττίγιον τὸ καλαμαῖον λεγόμενον. εἶναι γὰρ ⟨τρία⟩ γένη τεττίγων φασίν. οἱ δὲ τέττιξ θήλεια μὴ φωνοῦσα D
2343 κερκώπων· *δολίων $vg^{2}A^{35}Br^{359}$. πονηρῶν. σκωπτῶν. κακούργων. τεττίγων
2344 κέρματα· χρήματα. θραύσματα Att.
2345 *κέρματίζει· εἰς λεπτὰ διαιρεῖ $g^{13}A^{38}\Sigma$, ἤγουν εἰς μικρὰ συντρίβει
2346 κέρμηλος· ἀφ᾽ οὗ χαλκὸς γίνεται D
2347 †κέρνα· ἀξίνη
2348 κέρνεα· τὰ τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν ἐπιθυόμενα D
2349 κέρνος· στεφανίς. ἀγγεῖα κεραμεᾶ D
2350 κερνοφόρος· ὁ τὰς θυσίας ἄγων D

2333 οὗρα Ph κ 603 **2334** Ph κ 604; lex. rhet. 272, 30; E. Gen. 184 Mill. (EM 506, 15); Arcad. 73, 12 | **2338** Zenob. vulg. 4, 49 (Zenob. Ath. 3, 14; Prov. Bodl. 536); Schol. Ar. Av. 1463 **2340** πονηροί πανοῦργοι E. Gen. 184 Mill. (EM 506, 8); πανοῦργοι Σ κ 289 **2342** cf. Schol. Ar. Av. 1095 **2343** δολίων EM 506, 40 **2344** Poll. 9, 88 **2345** Σ κ 292 | **2349** | cf. Athen. 11, 476e **2350** Schol. Nic. al. 217c

---

2333 ἀρούραι(n.qu. sscr., ? ος) H: Mus. **2334** κερκοῦρος H: accent. Alb. coll. Arcad. | ἰχθύς H: accent. Mus. **2335** παιγνώδης H: Mus. | μεγάλ( ) H: Mus. **2336** αὐτὴ H: Mus. | δικέλαδος καὶ δ. H: La. | μόνος ὁ vel ὁ μόναρχος La. **2338** le. κερκυραία H: Schr. = testt. | μάστιγξ H: ed. 1521 = testt. | διπλὰς H: accent. tacite Alb. | [καὶ] del. Mus. | [ποιεῖσθαι ἢ] del. Heins. Vales. = Prov. **2341** κερκοπίζοντες H: Mus. | κατασπῶντες H: Toup. 3, 466 **2342** γῆν γὰρ γένα H: G. Dind. 4, 1476B, cf. Schol. Ar. | τεττιγεθηλεία H: Mus. **2343** σπόντων H: Mein. **2345** κέρματα H: Gron. Pears. 426 = K Σ | ἤγουν μικρὰ συντριβῆ H: Gron. **2346** gl. 2297 cft. La.; ft. montis nomen (cf. gl. 836) Herw. 1895 (Mnem.), 362 **2347** v. l. gl. 1953 (Schm.) **2348** CIL 6, 508. 8, 23400 cft. La. **2349** κεράμεα H: accent. Mus. **2350** CIL 2, 179. 10, 1803 cft. La.

D **2351** κεροβάτης· ὁ Πάν· ἤτοι ὅτι κέρατα ἔχει, ἢ οἱονεὶ κερατοβάτης, τὴν βάσιν ἔχων κερατίνην ⟨ἐπεὶ τὰ κάτω τράγου εἶχεν⟩ (Ar. Ran. 230)

Eur. **2352** *κερόδετα· τόξα (Eur. Rhes. 33) g^{29}A^{45}

2353 †κεράμεναι· λυπόμεναι. καὶ ὥσπερ παιόμεναι. [ἔπειτα κατὰ τράγου ἔχειν]

D **2354** κεροπλάστης· λεπτουργός. ἢ τριχοκοσμητής (Archil. fr. 117 W.)

D **2355** κερουλκός· ὁ τοῖς κέρασιν ἕλκων τὸ ἄροτρον. καὶ ὁ κεραιοῦχος κάλως

D **2356** κερουτιᾶι· γαυριᾶι. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ὑψαυχενούντων ταύρων (Ar. Equ. 1344)

2357 †κερεκόψαι, ἢ σχίσαι ξύλα

D **2358** κέρσα· Ἀσιανὸν νόμισμα

2359 κέρσαι· κόψαι, *τεμεῖν A^{50}. κεῖραι. γαλλίσαι. †καὶ δραστήρια

D **2360** κέρσης· γάλλος

D **2361** Κέρτα· πόλις, ὑπὸ Ἀρμενίων

2362 *κερτομεῖ · χλευάζει vg^{5}A^{56}Br^{360}, γελᾷ A^{56}, ὑβρίζει vg^{5}A^{56}Br^{360}

2363 *κερτομίας· ἐρεθιστικός g^{1}(A^{74}Σ)

2364 κερτομία· παίγνια. προβασκάνια. ⌊ἐρεθισμοί. παραλογισμοί (A^{74})

2365 ⟨κερτομισταί·⟩ ψεῦσται, καὶ γελασταί

D? **2366** κερύχρη· εἶδος πλακοῦντος

D **2367** κερχαλέον· σκληρόν. ξηρόν. διψαλέον (Hippocr. epid. 7, 7 [5, 378, 7 L.])

D **2368** κέρχανα ἢ κερχάνεα· ὀστέα, καὶ ῥίζαι ὀδόντων

D **2369** κέρχνει· τραχύνει (Hippocr. aff. int. 40 [7, 264, 16 L.])

D **2370** κέρχνη· τὸ ἐκ τῆς μελίνης ἕψημα. ἢ τὰ νῶτα τῶν ἰχθύων. καὶ ὀρνέου εἶδος. καὶ ἡ μελιχρούς

2351 ἤτοι – Schol. Ar. **2355** cf. Schol. Callim. h. 3, 179 **2356** γαυριᾶι cf. Ph κ 611 **2359** κόψαι E. Gen. 184 Mill. (EM 506, 19) **2363** cf. Σ κ 293 **2369** Ph κ 618

2351 πᾶν H: accent. Mus. | ὁ οἰονεὶ H: Alb. = Schol. Ar. | incl e gl. 2353 trsp. et emend. Schm. coll. Schol. Ar. **2352** κεροδέκα H: Scal. **2353** κεραμέναι H: accent. Mus.; κειρόμεναι Voss. | λυπούμεναι Mus. **2354** λεπτουργός ad κηροπλάστης (cf. gl. 2553) Bossi 1973–4, 228–9 **2355** κάλος H: Mus. **2356** κερουτίαι. γαυριαὶ H: accent. Guyet. Palm. Salm. **2357** κέραι· κόψαι Mus.; κέρραι· κόψαι H. Jacobsohn, Herm. 45, 1910, 83 n. **2358** gl. 3663 cft. Pears. 426 **2359** γαμῆσαι H: Mein. **2360** γάμος H: Schm. **2361** cf. St. Byz. 623, 9 (τ 122) Τιγρανόκερτα … πόλις πρὸς Ἀρμενίαν **2363** κερτομιος K Σ **2365** contin. H: nov. gl. Heins., qui le. κέρτομοι suppl.; κερτομισταί Schm. **2366** ‘vix sanum’ La. **2367** κερχάλεον H: accent. Schm. | ὀξηρὸν H: ed. 1521 | διψάλεον H: accent. Mus. **2369** κερχνεῖ H: accent. Alb. **2370** μελαίνης H: Pears. 427. Vales. Verw. | ὦτα H: Mein.

2371 κερχνώμασι· τραχύσμασι. κυκλώμασι. γαργαλισμοῖς. καλοῦσι δὲ καὶ τὸν περὶ τὰς ἴτυς τῶν ἀσπίδων κόσμον (Eur. Phoen. 1386?) καὶ ποτηρίων ἐπὶ χειλῶν ... λέγονται δὲ καὶ †νικακίδες D
2372 κερχνωτά· τετορνευμένα ἐπὶ τοῦ χείλους τῶν ποτηρίων, ὥσπερ χερχνώδη. ποικίλα. τραχέα. πολύπαστα D
2373 κερῶ· κεράσω, τελειῶ
2374 κερωνία· δένδρον. ἡ συκῆ Αἰγυπτία D
2375 κέρως· κέρατος (Thuc. 2, 90, 2 ..)
2376 κέρωνται· κιρνῶνται (Δ 260) Hom.
2377 *κέσκετο· ἔκειτο (φ 41) A^8 Hom.
2378 κεσκίον· στυπεῖον, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λίνου D
2379 Κέσκος· πόλις [κέσκον οὐκ ἔχουσα] καὶ ⟨Νοῦς⟩ ποταμὸς Κιλικίας, ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε· πόλις Κέσκον οὐκ ἔχουσα. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων (com. ad. fr. 509 K.–A.). καὶ Σκυβελίτης οἶνος, ἀπὸ Σκυβέλων, τόπου Παμφυλίας Prov.
2380 †κέστερ· νεανίας. Ἀργεῖοι D
2381 κεστὸν ἱμάντα· *τὸν ποικίλον ἱμάντα $g^3A^6\Sigma$. ἢ χιτῶνα ποικίλον. ἢ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱμάντα. καὶ ὁ διακεκεντημένος χιτών (Ξ 214) D
2382 κέστρα· ἀμυντήριον ὅπλον. σφῦρα. καὶ εἶδος ἰχθύος D
2383 κεστρεύειν· κεχηνέναι πεινῶντα (com. ad. fr. 365 K.–A.) D
2384 κεστρεῖς· τοὺς κεχηνότας καὶ πεινῶντας κεστρεῖς λέγουσι. καὶ τοὺς Ἀθηναίους οὕτως ἔλεγον καὶ προσηγόρευον· τὸ γὰρ ζῷον αὐτὸ λαίμαργόν τέ ἐστι καὶ ἄπληστον (com. ad. fr. 366 K.–A.) D
2385 κέστραι σιδηρᾶι· ⟨ ... ⟩ (Soph. fr. 20, 1 R.) D

2371 cf. Schol. Eur. **2374** Theophr. h. pl. 1, 11, 2 .. **2376** cf. Schol. **2377** Schol.; Ap. S. 98, 26 **2379** cf. Paus. κ 28; Σ″ (Ph κ 625. Su κ 1426); Zenob. vulg. 4, 51; Prov. Bodl. 538 **2381** ποικίλον ἱμάντα Σ κ 295; τὸν τῆς – cf. Ap. S. 98, 17; διακεκεντημένος E. Gen. 184 Mill. (EM 506, 52) **2382** σφῦρα Poll. 10, 160. 183; εἶδος ἰχθύος cf. Athen. 7, 323a; Poll. 6, 50 **2384** – λέγουσι Ph κ 624; τὸ γὰρ – Zenob. vulg. 4, 52; Prov. Bodl. 539 **2385** cf. Poll. 10, 160 (cit. Soph.)

2371 γαργαλισμοῖς susp. La. | ἐπιχείλων H: Salm. in Solin. 241; lac. post χειλῶν La., e. g. τορεύματα οὕτως, coll. gl. sequ. **2372** χενχρωιδῆ H: post G. Dind. 4, 1483D (κ-) La.; de aspir. initii cf. χερχνον Hesper. 22, 1953, 252, 138 | τραχεῖα H: Salm. in Solin. 241 **2373** τεμῶ Herw. Versl. 194 coll. gl. 2359 **2374** συκὴ H: accent. Mus. | v. l.: gl. 2291 **2375** κέρωτος H: Piers. ad Moer. 165 **2376** κερῶνται· κρίνονται H: Abresch, Misc. obs. 1, 75; expl. κιρνῶσιν Schol. **2377** κέσκειτο H, κεσικετο K: Heins. Pears. 427. Jens. Luc. 135 = testt. **2378** κεσκί(ων) H: Mus.; cf. Blümner, Technol. 1^2, 193, 4 **2379** dittogr. del. Verw. | add. Schm. = Prov.; cf. Plin. n. h. 31, 15 | γέγος H: Mus. | ἀπὸ H: Mus. = testt. | νῦν H: Mus. = testt. | σκυβέντης οἶνος H: Heins. Palm.; ‘haec decurtata; videntur propter similitudinem lusus frigidi allata esse (Σκυβελα – σκυβαλα)’ La. | v. Erbse Unters. 46–7. Bühl. Zen. Ath. 4, 221 **2380** ‘κεστηριος a lanugine dictus? cf. gl. 2387’ La. **2382** σφύρα H: accent. Schm. **2383** πινῶντα H: Mus. **2385** κεστρίαι H: Hemsterh. ad Poll. | σιδηραί H: accent. Mus.

D **2386** Κεστρινικοὶ βόες· οἱ ἐν Χαονίᾳ. ἡ γὰρ Χαονία πρότερον Κεστρίνη προσηγορεύετο· ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἠπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς

D **2387** κέστρος· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν σπερμάτων. καὶ ἀκόντισμα. καὶ ἡ ἐν τῇ γλώττῃ τραχύτης

2388 κέστρωσις· †βαφικὴ μιμούμενη

D **2389** κεστρωτὸν ξύλον· βαρὺ ἔχον τὸ κέντρον. οὐκ ἔχει δὲ σίδηρον, οὐδὲ ἀκμήν. εἰώθασι δὲ οἱ βοτῆρες πυροῦν τὰ ἄκρα τῶν αὐτῶν ξύλων, ἕνεκα τοῦ πεπωρῶσθαι πυρίκαυστα

Hom. **2390** *κεῦθε· κρύπτε (Α 363) (vg^{κεκ15}g^{3}A^{11})

2391 κεύθεα· κοῖλα. κρύφια (h. Cer. 340)

2392 κευθμός· κατάδυσις. πυθμήν. θησαυρός. κοῖλον, ἢ κοιλάς

2393 κευθμῶνες· καταδύσεις A^{9}· ἀπὸ τοῦ κεύθειν, ὅ ἐστιν κρύπτειν· *κρύφιοι τόποι (κ 283) (g^{7}A^{14})

2394 κέφαλα· κεφάλαιον. ἢ κόσμος τῶν νεῶν. ἢ κεφαλή. ἢ συναρίθμησις. ἢ ζήτημα ἄκρον

LXX **2395** *κεφαλαίωσον· συντόμισον, συνάγαγε (Sir. 32, 8) vg^{2}A^{5}Br^{381}Σ

D **2396** Κεφαλίδαι· γένος Ἀθήνησιν

2397 κεφαλή· τὸ σύνηθες. καὶ ὄνομα. σῶμα. ψυχή. ὕψος

D **2398** κεφαλῖνος· ἰχθῦς ποιός

D **2399** κεφαλῖται· οἱ γωνιαῖοι λίθοι

Hom. **2400** Κεφαλλῆνες· ἔθνος περὶ τὴν Ἰθάκην (Β 631)

D **2401** κέφαλοι· τῶν κεστρέων τινὲς οὕτω καλοῦνται

D **2402** κέφαλον· μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐρείσματα

2403 *κεφφωθείς· καταγελασθείς. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγου δίκην ἀνοήτως συνεπαγομένων A^{3}

2404 κέχανδε· χωρεῖ. [διὰ πλῆθος ψοφεῖ]

Hom. **2405** *κεχανδότα· χωροῦντα (Ψ 268) g^{κεκ38}A^{18}

D **2406** κεχάνια σῦκα· τὰ αὐτομάτως κεχηνότα

2390 Schol. **2393** – κρύπτειν Ap. S. 98, 20; κρύφιοι τόποι cf. Schol.; Σ κ 298 **2394** συναρίθμησις lex. rhet. 268, 3 **2395** Σ κ 299; gl. Sir. **2401** Athen. 7, 306e **2405** Schol.; E. Gen. 184 Mill. (EM 507, 33)

2386 Κεστρῖνοι Schol. Ar. Pac. 925 | μοίρα H: accent. Mus. **2389** le. κεστρωτόν H: Schr. | βαρύ susp. La. | ἀκμή? H: Ald. | βότ̣ρες H: Mus. | πεπολῶσθαι H: Heins. | πυρίκαυστοι H: Salm. in Solin. 163b **2393** v. l.: gl. 1992 **2394** le. κεφάλαιον lex. rhet. ('rectius' La.) | νέων H: accent. La. coll. gl.2402 **2395** συντόμως H: Biel. = K Ph$^{a.c.}$; συντεμε gl. Sir. συντόμησον Heins. = Σ. συντόμευσον Conom. 1969, 218 n.12 **2398** κεφαλῆνος H: Schm. coll. Dorion. ap. Athen. 7, 306f | ἰχθὺς H: accent. Mus. **2399** κεφαλῆται H: Lob. Phryn. 700 | γωνίαροι H: Alb. **2400** κεφαλῆνες H: Alb. | παρὰ H: tacite Schm. **2403** κεφωθεὶς H: Alb. = K (κεπφ- Mus.) | τὸν H: Mus. = K | συνεπαγόμενον H: Mus.; συναπ- K **2404** incl. ad κέχλαδε La. **2406** σύκα H: accent. tacite Schm. | αὐτόματα H: Schm.

2407 κεχαραγμένος· ὠργισμένος (Hdt. 7, 1, 1) D
2408 *κεχάροντο· ἐχάρησαν [ἢ ἐχώρησαν] (Π 600) A^{17} Hom.
2409 *κεχάρημαι· χαίρω A^{19} [ἢ χωρῶ]
2410 κεχαρηότα θυμῷ· χαίροντα τῇ ψυχῇ (Η 312) Hom.
2411 †κεχαρειότα· χαίρειεν, ἥσειεν
2412 κεχαρισμένα· ἄριστα, προσφιλῆ (Υ 298) Hom.
2413 κεχαρισμένος· ἄριστος, ˌπροσφιλέστατος (g^4Br^{384}), μετὰ χαρᾶς πάντα ποιῶν (β 54) (g^5A^{25}Σ) Hom.
2414 κεχαροίατο· χαρεῖεν (Α 256) Hom.
2415 *κεχειροτόνηται· προβέβληται (Dem. 21, 216) $vg^{10}A^{23}$
2416 *κεχειρωμένοι· ἡττημένοι $vg^3A^{14}Br^{386}$Σ, κεκρατημένοι $vg^3A^{14}Br^{386}$
2417 κεχήλωμαι πόδας (trag. ad. fr. 220 K.–S.)· δέδεμαι συνερραμμένος τοὺς πόδας· χηλεύειν γὰρ τὸ ῥάπτειν, καὶ χήλινον τὸ πλεκτόν, ὡς Ἀνακρέων (PMG fr. 117), καὶ χήλευμα τὸ ὀπήτιον. Σοφοκλῆς Πανδώρᾳ ἢ Σφυροκόποις (fr. 486 R.) D
2418 *κέχηνεν· ἔχασκε, τὸ στόμα ἤνοιγεν (A^{22}). προσεδόκησε g^8. ῥέμβεται (Ar. Av. 51)
2419 *κεχηνότας· χαύνους $A^{15.\,20}$(vg^7), χαίνοντας A^{15}(g^6Br^{387}), ἐνεούς A^{20}(vg^7)
2420 κεχιλιῶσθαι· χίλια ἐξημιῶσθαι (Lycurg. fr. IX 4) Att.
2421 κεχλιδότα· ἀνθοῦντα
2422 †κεχλάνδαν· χάσκειν
2423 †κεχλαδοῦσι· χάσκουσι
2424 κεχληδέναι· ψοφεῖν. προσλαλεῖν D
2425 κεχλίαγκα· τεθέρμαγκα D
2426 κέχλοιδεν· διέλκετο D
2427 κεχλοιδιάματα· διελκυσμένους D
2428 κεχμάζει· ἀνθίζει, ἀνθεῖ. ἵσταται

2408 Schol. | **2413** προσφιλέστατος cf. Schol. **2414** Schol.; cf. E. Gen. 184 Mill. (EM 507, 35) **2416** Σ κ 302 **2417** cf. Poll. 7, 83 **2419** cf. Σ κ 303 **2420** Poll. 8, 23; cf. Harp. 305, 18 (cit. Lycurg.)

2408 κεχάραντο H: Schm. = K Schol.; Π 600 cft. Alb. | ἐχάρη H: Mus. = Schol. (η εχωρησαν. εχωρησαν K) | incl. hic et gl. 2409 del. Alb. **2410** κεχαρήοτι H: Mus. | θυμῷ et τῇ ψυχῇ ad gl. 2414 ret. Schm. **2411** κεχαρείοτα H: accent. Mus.; v. l. gl. 2414 **2413** χαρὰς H: accent. Mus. **2414** χάροιεν H: Mus. = Schol. | v. l.: gl. 2411 **2416** κεχειρώμενοι H: accent. Mus. **2417** κεχήλωμε H: Mus. | συνερραμέναι H: Bergk 1855, 109 | κήλινον H: Mus. | ὃ Ἀνακρ. H: Schm. | σπήτιον H: Schm. = (Poll.) **2418** κέχηναν H: Mus. = K | ἐχάσκει H, χασκει K: Mus. **2419** ἐννεούς H: tacite Schm. **2422–23** una gl. κεχάναντι· χάσκουσι (Sophr. fr. 24, 2 K.–A.), cett. dittogr. La. **2424** καχλαδδεν ci. La. **2426** διελέλυτο ci. La. **2427** κεχλοιδιασμένους Mus. ('sed abstractum pro concreto ponitur' La.) | διαλελυμένος *dissolutus* ci. La. **2428** κ' ἐχμάζει Alb., qui αἰχμάζει et ἀκμάζει conf. vid.

Hom. **2429** κεχολωμένον· πικρόν, ὠργισμένον (Α 217)
Hom. **2430** *κεχολώσεται· ὀργισθήσεται (Α 139) A[24]
2431 †κέχραμαι· εἶδος πορνείας
2432 κεχραμένη· ῥερυπωμένη. παραγαπωμένη. πικραινομένη
D **2433** †κεχρηματεῖσθαι· πεφρῦχθαι. Αἰσχύλος (fr. 429 R.)
Hom. **2434** κεχρημένος· ἐνδεὴς ὤν, χρῄζων (Τ 262). ἢ πεμφθείς (ρ 421 ..)
Att. **2435** *κεχρησμῳδημένα· μεμαντευμένα A[16](vg[1]Σ), προφητευθέντα (vg[1]), λεχθέντα μετὰ θείας ἀποφάσεως (Plat. epist. 6, 323c)
D **2436** κέχρικεν· ἐγκέχρικεν. ἐκονίασεν. ἢ ἐγκεκέντρικεν
D **2437** κεχρῖσθαι· πεπλῆχθαι
LXX **2438** *κεχρισμένα· ἠλειμμένα (Ierem. 22, 14) A[21](vg[2])
LXX **2439** κεχρυσωμένος· τετιμημένος (Exod. 26, 32)
D **2440** †κέω· σκέψει. Λάκωνες
2441 κεώδης· καθαρός
D **2442** κεῶεν ὄζει· εὐωδεῖ
Hom. **2443** κέων· κοιμησόμενος (η 342)
2444 †κεωρεῖν· πασχητιᾶν
2445 κεώσατο· καθήρατο
D **2446** κηδάζει· καθαίρει. κηδαλίζει
2447 †κηδαίνει· μερίμνᾳ
D **2448** κήδαλον· αἰδοῖον. κέρας, σκάλαθρον
Hom. **2449** κήδεα· λῦπαι (Ε 156 ..)
Hom. **2450** κήδεεν· ἠνία, ἔβλαψεν (Ε 400)
On. sacr. **2451** *Κηδάρ· πένθος A[26]
2452 κήδεα· μέριμναι, λῦπαι, ἀνίαι χαλεπαί, [καλά] ἢ ⌊κακά (Α 445 ..) g[1]A[23]Br[798]

2429 | Schol. **2430** Schol.; E. Gen. 184 Mill. (EM 507, 36) **2432** cf. Ph κ 643 **2434** χρῄζων Schol. **2435** μεμαντ. cf. Σ κ 304 **2437** cf. Phryn. praep. soph. 80, 3 **2443** Schol. **2450** ἠνία Schol. **2452** λῦπαι Ap. S. 98, 27; κακά Schol.

2429 κεχωλωμένον H: Mus. = Schol. **2431** v. l. gl. 2610 agn. Schm. (ad 2610) **2432** conf. κεχρωσμένη et κεχολωμένη La., πικραινομένη ad κεχραμαίνουσα Theodor. ad Ph **2433** κεκαχρῦσθαι Kontos, Αθηνᾶ 1, 241 | πεφρύχθαι H: accent. tacite La. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. **2434** 'ultima e falsa interpretatione orta' La.; ἢ ἐλλιπής Baun. 1914, 207 coll. gll. ε 4701. 4712 **2435** κεχρημωδημένα H: Voss. = K (Σ) **2437** κεχρῆσθαι H: Salm. = Phryn. **2440** κοῳ La. (*κοος : κοεω = θροος : θροεω) **2441, 2442** cf. gl. 2023, 2025. Schulze QE 476. Solms. Unters. 125 **2442** le. κεῶεν H: Schm. **2443** κεῶν H: accent. Alb. **2444** κνεωρεῖν Lob. Paral. 80, idem vitium Theogn. can. 633, p.105, 32 C. **2445** expl. κήρατο H: Voss.; cf. gl. 2025 **2447** v. l. gl. 2532 (Alb.) **2448** cf. CIL 2, 145, 17 **2450** κήδαιεν H: Mus.; cf. gl. 2468, 'sed praesens in -εω nunquam exstitit, cf. Wack. [Kl. Schr. 2, 896]' La.; κῆδε Hom. (Schol.) **2451** 'expl. interpolata propter κηδος· σκοτασμος, σκοτος On. Vat. 193, 28' La. **2452** κηδέαι H: Mus. = K Ap. S. | καλὰ del. Mus. (et ἢ κακά)

2453 *κῆδε δέ· ἐλύπει δὲ (Ε 400) A[33] Hom.
2454 *κήδει· λυπεῖ (Ρ 550) A[32](Σ) Hom.
2455 κηδεία· οἰκειότης
2456 κήδειν· κακοποιεῖν, ἀνιᾶν, λυπεῖν (Ι 615) Hom.
2457 *κηδείαν· ταφήν (2. Macc. 4, 49) vg[13]A[27]Br[391](Σ) LXX
2458 κήδειος· προσήκων. φροντιστής
2459 κηδείους· τοὺς προγόνους, ἢ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκείους, ἢ συγγενεῖς (Τ 294) Hom.
2460 κηδεμόνες· φροντισταί (vg[17]Br[407]), εὐεργέται (g[17]Br[407]). καὶ οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι (Ψ 163) (A[20]) Hom.
2461 κηδεός· κηδεύσιμος, ὑπὸ κηδεμονίαν πίπτων, καὶ φροντίδος ἄξιος (Ψ 160) Ap. S.
2462 κήδεσθαι· φροντίζειν g[12]. λυπεῖσθαι (τ 23) Hom.
2463 κηδεσταί· *πενθεροί (vg[16]A[31]Br[395]), οἱ τῆς κόρης γονεῖς. καὶ ⌊οἱ τῶν γαμούντων οἰκεῖοι (g[16]) ἐκδίδοντες, καὶ *συγγενεῖς A[35], καταχρηστικῶς (Eur. Alc. 731) Eur.
2464 *κήδεται· φροντίζει, ἐπιμελεῖται. βοηθεῖ (Β 27) vg[7]A[24]Br[390]Σ Hom.
2465 κηδεύειν· *φροντίζειν A[21]Σ, ἐνταφιάζειν. ἐπιμελεῖσθαι. βοηθεῖν
2466 κηδεύοντα· ἐπιστατοῦντα, κηδόμενον (Eur. Or. 883) Eur.
2467 *κηδεύσω· ἐπιμελήσομαι, θεραπεύσω (Eur. Or. 791) g[15]A[25] Eur.
2468 κηδέων· ἀνιῶν (Hes. th. 102)
2469 κήδιστοι· φίλτατοι. φροντιστικώτατοι. ἀναγκαιότατοι (Ι 642) Hom.
2470 κήδομαι· *φροντίζω vg[9]A[34], οἰκτείρω, λυποῦμαι, ἀνιῶμαι, ὀργίζομαι
2471 κῆδος· κηδεία. ⌊πένθος g[2], λύπη (Ο 245). φθορά. συγγένεια (Ν 464). μνηστεία. *θεραπεία g[3]. φροντίς Hom.
2472 κήδων· ἀνιῶν, κακοποιῶν (Ω 542) Hom.

2453 Schol. **2454** Schol. **2456** λυπεῖν Schol.; Σ κ 307 **2457** cf. Σ κ 306 **2459** οἰκείους Σ κ 308 **2461** – πίπτων cf. Ap. S. 98, 33; κηδεύσιμος et φροντίδος ἄξιος Schol. **2462** lex. Greg. or. 167, 3 (LGM 180, 3) **2463** πεντ. et οἱ τῶν γαμ. οἰκ. cf. Σ κ 310 **2464** Σ κ 311; φροντίζει Schol. **2465** – ἐνταφιάζειν cf. Σ κ 312 **2469** φροντιστ. Schol. **2471** λύπη Schol. O; λύπη et συγγένεια Schol. N; Schol. Dion Prus. 7, 52 **2472** ἀνιῶν Ap. S. 98, 28

2454 κηδεῖ H: accent. Pears. 428. Alb. **2456** κηδεῖν H: accent. Pears. 428. Alb. | κακοπαθεῖν H: Mein. **2458** π°ρ κων H: Mus. | φροντιστέος H: Pears. 428 **2459** n.1 προγενεστέρους προγένους? H: Mus.[1] **2461** κήδεος H: accent. La.; cf. Schol.[A] | κηδεμονίας H: Mus. = Ap. S. **2463** πενθερῆς H: Mus. **2467** κηδεύσομαι H: Mus. = K **2468** cf. gl. 2450 **2471** νηστεία H: La. **2472** κηδῶν H: accent. Pears. 428. Alb.

---

[1] προγενεστέρους se in H legere affirmavit Schow 437, n.4, quem secuti sunt Schm. et La.; non credo

D **2473** †κηθα· τάφος
D **2474** κήθεια· κηθάρια. τὰ ὀξύβαφα, ἐν οἷς τοὺς κύβους ἔβαλλον
D **2475** κηθεῖν· βοηθεῖν. συντρέχειν
D **2476** Κηθείδης· διθυράμβων 〈ποιητής〉
D **2477** κήθευον· συνεπορεύοντο
D **2478** κηθοί· βοηθοί
D **2479** κήϊα· καθάρματα
D **2480** κηκάδδει· λοιδορεῖ, χλευάζει
2481 †κήκραν· ἐκεκράγεσαν
D **2482** κηκάς· κακή. τιμωρός. κακολόγος. δύσφημος (Callim. fr. 656 Pf.)
D **2483** κῆκες· λάροι
2484 κηκίει· πηδᾷ, πιδύει
2485 κηκίειν· ἀναφέρεσθαι καὶ διϊδροῦν
2486 κήκιεν· ἀνεφέρετο. ἀνεπήδα (Ap. Rh. 1, 542)
D **2487** κηκίς· ἀτμίς. στύμμα. καὶ ὁ καρπὸς τῆς δρυός. Κῷοι δὲ καὶ τοὺς ἀκάρπους στάχυας καὶ στερίφους
Hom. + Ap. S. **2488** κῆλα· *βέλη A[8] θεῖα. σημεῖα (A 53). ξύλα· ὅθεν καὶ καλόπους καὶ κηλώνειον. καὶ ἱερὰ ἀγάλματα, καὶ πυρετός
D **2489** κηλάδες· αἶγες, αἱ ἐν τῷ μετώπῳ σημεῖον ἔχουσαι τυλοειδές
2490 κηλαίνειν· θέλγειν. νοσεῖν
D **2491** κηλάς· νεφέλη ἄνυδρος. καὶ χειμερινὴ ἡμέρα. καὶ αἴξ, ἥτις κατὰ τὸ μέτωπον σημεῖον ἔχει τυλοειδές
D **2492** κηλάστραι· σκαφίδες, ἀγγεῖα ποιμενικά. ἢ δένδρα
2493 κηλεῖ· πραΰνει, θέλγει, πείθει. καταμαραίνει
2494 †κηλάδησαν· ἤχησαν, ἐβόησαν
Hom. **2495** κηλέῳ· καυστικῷ, θερμῷ. λαμπρῷ (Θ 217)
Hom. **2496** κηλείῳ· ὁμοίως (O 744)

2474 τὰ – Ph κ 656 **2476** cf. Ph κ 652; Schol. Ar. Nub. 985a **2482** κακολόγος E. Gud. 319, 9 **2486** | Schol. Ap.Rh, **2487** στύμμα – δρυός lex. rhet. 271, 26; Σ″ (Ph κ 659. Su κ 1501); EM 510, 53; καρπὸς τῆς δρυός Diosc. mat. med. 1, 107; lex. Patm. 149, 7 (LGM 159, 7) **2488** – κηλώνειον cf. Ap. S. 99, 2; βέλη et σημεῖα Schol. **2493** θέγει cf. Schol. Luc. 75, 6 **2495** καυστικῷ Ap. S. 99, 7; Schol.; E. Gud. 319, 22; EM 510, 27 **2496** καυστικῷ Schol.

2473 κη̣ ̣ ̣ [atramenti macula obscura] H: Ald.; κηδεια La. coll. Σ κ 306; v. l. esse gl. 4407 cens. Avyer. 1978, 308. 337–8 **2474** κηθάρεια H: Mus. **2475** cf. gl. 1951 **2476** Κηδείδης EM 166, 4 (Schol. Ar.), Κηδίδης Ph. | suppl. Guyet. Pears. 428 = Ph **2480** κηκαδεῖ H: Bergk **2481** κήκραν H: post Pears. 428. Alb. (-ον) La. | ἐκεκράγησαν H: La. **2482** κήκας H: accent. Mus. **2484** πηδεύει H: Ruhnk. in Alb. Auct. **2486** ἀναφέρειο H: Schow 437 n.9 **2487** στερητικούς H: La. coll. e. g. Theophr. c. pl. 2, 7, 1 **2488** ἄγἀλματα H: Mus. **2489** cf. Frisk v. κηλίς **2490** νοσηλεύειν ci. La. **2491** cf. Theophr. de sign. 31 **2492** σταφίδες H: Mus. | arbor κήλαστρον audit Theophr. h. pl. 1, 9, 3 .. **2493** κήλει H: accent. Alb. **2494** v. l. gl. 2128 (Pears. 428) **2495** κήλεω H: accent. Mus.

2497 κήληθρα· φίλτρα. παραμύθια
2498 κηληθμῷ· [θέλγω, τέρπω] τέρψει, χαρᾷ (λ 334)
2499 †κηλήνη· μέλαινα
2500 κηλήτειρα· ἡσυχάστρια
2501 *κηλητηρίους· τὰς ψυχὰς θεραπευούσας (Eur. Hec. 535) g^{5}A^{9} Eur.
2502 κήλησις· ἡ δι᾿ ᾠδῆς ἡδονή D
2503 *κηλῖδες· μολυσμοί (Cyr. ador. 68, 445C) A$^{\kappa\eta\delta 28}$
2504 *κηλίς· ἕλκος. οὐλή vg^{4}A^{12}Σ. ὄνειδος, ῥύπος vg^{4}A^{12}Σ. καὶ εἶδος αἰσχρὸν ἐν ἱματίῳ
2505 κηλόν· ξηρόν D
2506 κηλοῖ· εὔχεται θεῷ
2507 *κηλούμενος· [ἐν ἱματίῳ A^{7}] τερπόμενος (Plat. Menex. 235b) vg^{3}A^{7}Σ
2508 κηλοῦν· εὔχεσθαι
2509 †κήλυγμα· †ἀρχεῖον. ἀσθενές
2510 *κηλώνια· ἀντλητήρια ξύλινα g^{1}
2511 *κηλώνειον· ξύλον, ἐν ᾧ ἕλκεται τὸ ὕδωρ g^{2}
2512 κήλων· ὁ ἐν τῇ νηῒ λεγόμενος. καὶ ὀχευτής (Archil. fr. 43, 3 W.). πεῦσις. καὶ ἄντλημα D
2513 †κήμιψ· φλὲψ γεώδης ἐν πέτραις D
2514 κημός· πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ λαμβάνουσι τὰς πορφύρας (Soph. fr. 504 R.). ἔστιν δὲ ὅμοιον ἠθμῷ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ δέλεαρ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ τῶν δικαστῶν ὑδρίᾳ πεπλεγμένον πῶμα, παρόμοιον χώνῃ. καὶ ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις, εἰς ὃν αἱ κριθαὶ βάλλονται. καὶ γυναικεῖον προκόσμημα. καὶ *εἶδος χαλινοῦ vg^{1}A^{2}Br^{398}Σ D
2515 κημός· στομὶς τῷ χαλινῷ ἐμφερής D
2516 *κήμωσις· φίμωσις A^{3}
2517 †κήνεον· καθαρόν
2518 *κηνσήτωρ· ὁ τὴν γῆν μετρῶν A^{1}

2498 τέρψει Ap. S. 99, 1; cf. Schol. **2502** E. Gud. 319, 40 **2504** ἕλκος, οὐλή et ῥύπος Σ κ 315; ὄνειδος Poll. 5, 127; ῥύπος E. Gen. 185 Mill. (E. Gud. 319, 44; EM 510, 55) **2507** τερπ. Σ κ 663; E. Gen. 185 Mill. (EM 510, 36) **2510** cf. E. Gen. 185 Mill. (EM 510, 49) **2514** Schol. Ar. Equ. 1150a; ὁ περιτιθ. – προκόσμ. Ph κ 665; εἶδος χαλινοῦ Σ κ 337 **2515** cf. Ph κ 664

2497 κήλιτρα H: Voss. | φίλητρα H: HSt. Thes. 2, 189 | παραμύθηα H: Mus. **2498** κηλιθμῶ H: Mus. | incl. ad κηλῶ Alb. (κηλέω Heins.) | τέρψις· χαρά H: Gron. Pears. 429 = (Ap. S.) **2499** κελαινή agn. Guyet. **2502** cf. Plut. soll. an. 961d **2504** εἶδος 'sudor' cf. Wack, Kl. Schr. 747 **2506** 'cf. gl. 2508, utrumque susp.' La. **2507** incl. e gl. 2504 repetita (Schm.) **2508** εὔξεσθαι H: Mus. **2509** v. l. gl. 2521 (Alb.) **2513** γεῶδες H: Sop. | μέτραις H: Voss. **2514** προκόσμημα 'Ar. Vesp. 1339? cf. Wil. Kl. Schr. 1, 346' La. **2515** le. κημοστόμης H: G. Dind. 4, 1517B | ἐμφερές H: Mus. **2517** v. l. gl. 2589 (Voss.)

D **2519** κήνουι· ἐκεῖ. ⟨Κρῆτες⟩

D **2520** κηνσός· βοτάνη τις. [τὸ δὲ τέλος κίνσος διὰ τοῦ ῑ]

D **2521** κήνυγμα· τὸ κενὸν τοῦ σώματος, οἷον σκιά, καὶ εἴδωλον, φάντασμα, ἀσθενές, καὶ ἀχρεῖον (Aesch. PV 157)

D **2522** ᾿κηνυσσόμην· εἴδωλον ἐγενόμην (Aesch. Cho. 196)

2523 †κηνύει· καλεῖ

D **2524** κήνω· ἐκεῖ

Ap. S. **2525** κήξ· ὁ λάρος κατὰ ᾿Απίωνα (fr. 47). λέγεται δὲ καὶ καύηξ. τινὲς δὲ αἴθυιαν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ κέπφον· οἱ δὲ διαφέροντα ἀλλήλων (ο 479)

D **2526** Κήπιδος σκέλος· παροιμιῶδες ἦν τὸ Πέρδικος σκέλος (com. ad. fr. 367 K.–A.)

D **2527** κηπεύων· [κηπεῦον] κηδόμενος . . .

D **2528** κηποκόμος· κηπουρός

K + D **2529** κῆπος· *παράδεισος παρὰ Πέρσαις A[1]. ἢ εἶδος κούρας, ἣν οἱ θρυπτόμενοι ἐκείροντο ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ, καὶ τὸ ἐφήβαιον τῶν γυναικῶν. καὶ ζῷον ὅμοιον πιθήκῳ

Ap. S. **2530** κηρ· περισπώμενον καὶ οὐδετέρως λεγόμενον ἡ ψυχή · ὀξυτονούμενον δὲ καὶ θηλυκῶς ἐκφερόμενον ἡ ⌊θανατηφόρος μοῖρα g[2]Σ, ἢ θάνατος

Hom. **2531** *κηρ· ψυχή (B 851) g[2]Σ. θάνατος (A 228 ..) v[1]g[2]

D **2532** κηραίνει· φθείρει g[6]. μεριμνᾷ, φροντίζει (Phil. decal. 153). δυσθανατεῖ

2533 κηραίνοντα· βλάπτοντα (Phil. spec. leg. 1, 166)

2534 *κηραίνειν· βλάπτειν (Phil. quod deus 52) A[9]

Hom. **2535** κήρ ἀπινύσσων· παραφρονῶν (O 10)

2536 κῆρας· ἀκαθαρσίας, μολύσματα. βλάβας

D **2537** κηραφίς· κάραβος

Hom. **2538** κῆρες· [ψυχαί.] συμφοραί, *μοῖραι θανατηφόροι (B 302) g[5]A[10]Σ

2521 σκιὰ καὶ εἴδωλον Ph κ 666; εἴδωλον cf. Schol. Aesch. **2525** – καύηξ Ap. S. 99, 8; λάρος et αἴθυιαν Schol. **2526** Πέρδικος σκέλος Prov. Bodl. 760. 815 **2529** Ph κ 668 669 670; Ael. Dion. κ 24. 25; εἶδος κουρᾶς Schol. Ar. Av. 806 **2530** Ap. S. 99, 12; E. Gen. 185 Mill. (EM 511, 11. 22) **2531** Σ κ 318; Scholl. **2538** | Σ κ 318; Schol.

2519 κηνούει H: Ahr.; add. e gl. 2556 (Fick 1909 [43], 141); cf. Brause 13. Be. 2, 739 | v. l.: gl. 2556 **2520** incl. Schm. | κινσὸς H: accent. Schr. **2521** κίνυγμα Stanl. ad Aesch. Pr. 157 | v. ll.: gll. 2509. 2563 **2522** κινυσσόμην Sop. **2523** e gl. 2519 corrupt. **2524** κήνω H: accent. Mus. (qui et η scr.) **2525** κάνηξ H: Mus. | τινὲς δὲ H (τινὲς καὶ Ald.) | ἐφυίαν H: Bochart, Hieroz. 2, 2, 18 p.264 | κέπφ H: Mus. | διαφ̄ε H: Mus. **2526** le. κήπιδος H: Schr. **2527** κηπεύωνος H: Jens. Luc. 136 | dittogr. del. La. | κηδόμενον H: Mus. **2529** ἢ εἶδος κουρᾶς παρὰ πέρσαις H: trsp. Vales. Hemsterh. ad Poll. 9 p.984 (ἢ εἶδος κουρᾶς om. K) **2530** κῆρ H **2531** κῆρα H: Pears. 429 = K Σ **2532** v. l.: gl. 2447 **2535** κηραπινύσσων H: Mus. **2536** κήρας H: accent. Thes. 4, 1522C **2537** κήραφις H: accent. Thes. 4, 1523A **2538** ‘incl. e gl. 2531 huc migravit’ La.

2539 κηρέσιον· ὀλέθριον, νοσηρόν D
2540 κηρεσσιφορήτους· τοὺς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης μετενηνεγμένους ἢ Hom.
ἀπωθησομένους ἐνθένδε ὑπὸ τῶν μοιρῶν (Θ 527)
2541 κηρί· εἱμαρμένῃ (Γ 454 ..) Hom.
2542 κῆρι· ψυχῇ (Δ 46 ..) Hom.
2543 κηρείαις· ἐπιθανάτια ἐντυλίγματα (Ev. Ioh. 11, 44) N. T.
2544 κηρίναι· μάστιγες γίνονταί τινες κηρίναι, ὥσπερ οἱ λεγόμενοι D
κηρίονες
2545 κήρινθος· ἡ λεγομένη ἐριθάκη. ἔστι δὲ τροφή, ἣν παρατίθενται D
ἑαυταῖς αἱ μέλισσαι. καὶ πόλις Εὐβοίας (Β 538). καὶ ἕλκος ποιόν
2546 κηρίον· τὸ τῶν μελισσῶν. καὶ εἶδος πλακοῦντος D
2547 κηριοῦσθαι· ἐκπλήττεσθαι
2548 κηρίφατοι· ὅσοι νοσῷ τεθνήκασιν D
2549 κηρίῳ βύσασα· εἰς τὸ στόμα τῶν παίδων ἐτίθεσαν κηρίον, ὑπὲρ D
τοῦ μὴ βοᾶν ὁπότε ὑποβάλλοιεν
2550 κηριωθῆναι· ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι D
2551 κηρίωμα· κοίλωμα. ἔστι γὰρ τὸ κηρίον, ᾧ προσεικάζει τοὺς ὀφθ- D
αλμοὺς τῶν Φινειδῶν (Soph. fr. 715 R.)
2552 κηρόθι· ἐκ ψυχῆς (Ι 300) Hom.
2553 †κηρόν· λεπτόν. νοσηρόν
2554 κηροπάζουσα· βαστάζουσα
2555 †κηροσσαίων· παλαιῶν
2556 †κηρούει· ἐκεῖ . Κρῆτες
2557 Κηρουχίδαι· γένος ἐν Μιλήτῳ, ἀπὸ Κηρούχου D
2558 κηρόφιν· ἐκ τῆς ψυχῆς
2559 κήρεα· τὰ κέρδη D
2560 Κήρυκες· οἱ ἄγγελοι, οἱ διάκονοι, οἱ τὰς ὑπηρετικὰς ἐπιτελ- D
οῦντες πράξεις. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ γένος ἰθαγενῶν, ἀπὸ Κήρυκος
τοῦ Ἑρμοῦ. Φανίας (fr. 29 W.). καὶ τοὺς ἐρινάζοντας τοὺς ἐρι-
νοὺς κήρυκας λέγουσι

2540 Schol.; Ap.S. 99, 15; EM 511, 31 | **2542** cf. Schol. **2544** Ph κ 674 **2545** πόλις Εὐβοίας Schol. **2549** cf. Ph κ 675 **2552** Schol.; E. Gen. 186 Mill. **2560** γένος – Ἑρμοῦ cf. Harp.$^{epit.}$ (Σ″ [Ph κ 673. Su κ 1542])

2539 ὄλεθρον H: Thes. 4, 1523A | νοσηρίον H: Mein. 1858, 560 | v. l.: gl.2553 **2540** κήρεσι φορητοὺς H: Mus. = testt. | ἀπεωσθησομένους H: Mus. | ἔνθεν δὲ H: Mus. **2542** κηρί H: accent. Pears. 429. Alb. **2543** ἐντιληγμένα H: Abresch. Misc. obs. 1, 77 **2544** κηρίωνες Salm. = Ph **2545** ἐριθάλκη H: Heins. | ἑαυτὰς H: Heins. **2546** τὰ? H: Mus. **2549** κήριον H: accent. Mus. **2551** ὁμίλωμα H: La. | κήριον H: accent. Mus. | ὃν H: Mus. | φινιδῶν H: Mus. **2552** κήρωθι H: Mus. = testt. **2553** v. l. gl. 2539 | λεπτόν v. ad gl. 2354 **2554** e gl. χ 417 corrupt. (Ruhnk. in Alb. Auct.) **2555** v. l. gl. 269 | expl. πηνων La. **2556** v. l. gl. 2519 (Pears. 429); aliter Fick 1909 (43), 141 **2557** κηρουχῆδαι H: Mus. **2558** κηρόφην H: Mus. **2559** κήρτεα H: Schm. 1860 (Philol. 15), 346; Cret., de ερδ > ηρ cf. Be. 2, 671 **2560** de gente cf. Dittenberger Herm. 20, 1885, 1–40. Toepffer Att. Gen. 80–92

D **2561** κηρυκίνη· ἡ καταρωμένη

D **2562** κηρύκειον· σκῆπτρον. καὶ ἐφ᾽ ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει

2563 †κήρυγμα· ἀχρεῖον. ἀσθενές

D **2564** Κηρύκειον· ὄρος τῆς Ἐφέσου, ἐφ᾽ οὗ μυθεύουσι τὸν Ἑρμῆν κηρύξαι τὰς γονὰς Ἀρτέμιδος

D **2565** κηρύλος· ἄρσην ὄρνις συνουσιαστικός, τινές δὲ ἀλκυόνα

Hom. **2566** κῆρυξ· ἄγγελος, διάκονος, πρεσβευτής (Β 184)

2567 κήρυξας · ἀντὶ τοῦ ἐκήρυξας

2568 κησσόν· εὔοδμον

D **2569** κῆτα· καλαμίνθη

2570 †κήτει ναίει· ἐρημίᾳ. στερήσει

D **2571** κητεία· θυννῶν φορά

Hom. **2572** Κήτειοι· γένος Μυσῶν· ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ Κήτεος (λ 521). ἢ μεγάλοι

D **2573** κητίνη· πλοῖον μέγα ὡς κῆτος

D **2574** κήτειον· μέγαν. [καὶ ⟨εἰς⟩ ὃ τὰς ψήφους διωθοῦσιν ἐν τοῖς κληρωτηρίοις]. καὶ ἐμετήριον ἀπὸ λαχάνου ἀγρίου, ὅπερ ἀντὶ πτερῶν καθίεσαν εἰς τὸ στόμα, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις (fr. 292 K.–A.) σημαίνει, καὶ ἥδυσμα. καὶ τὸ νεαρὸν κρόμμυον. [ἔνιοι μέλος τι·] οἱ δὲ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συνθέντες διὰ τοῦ γ̄ φασὶ γήτιον

LXX **2575** κῆτος· θαλάσσιος ἰχθῦς παμμεγέθης (Ion. 2, 1). δηλοῖ δὲ καὶ ἀπορίαν

Hom. **2576** κητώεσσα· ὑγρά. κοίλη. μεγάλη. εὔυδρος. καλαμινθώδης. οἱ δέ, ὅτι ἐκεῖ ἡ θάλασσα συνεχῶς κήτη ἐκβάλλει (δ 1)

Eur. **2577** κηφήν· μυῖα ἄκεντρος, ἀργή, μὴ γεννῶσα (Eur. Tr. 192)

2578 *κηφῆνας· τοὺς ἄρρενας τῶν μελισσῶν, ἀπράκτους (g[1])

2562 Su κ 1545; Schol. Iul. or. 3, 35 (1, 1, 173, 5 Bid.) **2564** cf. Theogn. can. 780, p. 129, 8 C. **2565** ἄρσην et ἀλκυόνα cf. Antig. Mir. 23; Schol. Ar. av. 299; Theogn. can. 330, p. 61, 20 C. **2572** cf. Schol.; – Μυσῶν Ap. S. 99, 23 **2574** Theogn. can. 777, p.128, 14 **2575** gl. Proph. **2576** κοίλη. μεγάλη et καλαμινθώδης Schol.[EHMQR] **2577** ἀργή cf. Σ κ 319

2561 ‘scl. in sacris sollemnes imprecationes proclamans cf. Plut. Alc. 22, 5’ La.; cf. J.R. Rea, ZPE 79, 1989, 201–6, esp. 202 (? leg. κατηραμένη) **2562** κηρύκιον H: Mus. olim = testt. **2563** v. l. gl. 2521 **2564** κηρύκιον H: La. = Theogn. | κηρίξαι H: Mus. **2565** κήρυλος H: accent. Schm. | ἄρσεν H: Mus. = testt. | ἀλκύωνα H: Mus. = testt. **2566** κήρυξ H: accent. Pears. 430 **2567** κηρύξας H: accent. Mus. **2568** ‘h. e. κηεων e κηωεν corrupt.’ La.; κνισσόν Mein. **2569** cf. καίετα **2570** le. κήτει H: Mein.; χήτει Sop., ἐνευναίων Mein. = gl. χ 424 **2571** κητεῖν H: Mein.; de κῆτος = θύννος cf. Athen. 7, 303bc **2572** παραρέοντος H: Mus. **2573** κητήνη H: La. **2574** κήτιον H: La. = Theogn. | incl. ad κήθιον agn. Schm. | ⟨εἰς⟩ La. | κλητωρίοις H: HSt. Ind. | πυρῶν H: HSt. Ind. | ἥδεσμα H: Mus.; vel ἔδεσμα Schm. | incl. ad κηπίον agn. Schm. | ὀψαρτειτυκὰ u.v. H: ed. 1521 **2575** ‘απορια ft. ad gl. 2585’ La. **2576** κητόεσσα H: Mus. = Schol. | συνεχὴς H: Mus. **2577** κηφὴ H: Mus. = Σ | μυία H: accent. Mus.

2579 κηφηνώδεις· τετυφωμένοι. κατασεσιγασμένοι D
2580 Κηφισιεῖς· γένος ἰθαγενῶν D
2581 Κηφισίς· λίμνη (Ε 709) Hom.
2582 Κηφισός· ποταμός
2583 *κηχί· ῥύπος vg[1]Br[402]
2584 κήχρα· δανείζει
2585 κῆχος· τόπος. καὶ ποῖ κῆχος· ποῖ γῆς (Ar. fr. 671 K.–A.). ἄλλοι κῆγχος D
2586 †κηώ· σύνθεσις
2587 κηώδει· εὐώδει (Ζ 483) (vg[1]). τεθυμιαμένῳ, ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα. ἔνθεν τὸ δυσῶδες
2588 κηῶδες· τεθυμιαμένον, εὐῶδες, εὔπνουν. φωτεινόν
2589 κηῶεν· μέλαν. καθαρόν. εὔοδμον, τεθυμιαμένον (Γ 382 ..) Hom.
2590 Κιανίς· ἑταίρα· Κιανὴ γὰρ ἦν D
2591 †κιάντωρ· κιναιδῶς
2592 κίασθαι· κεῖσθαι D
2593 κίατο· ἔκειντο D
2594 κίβαλος· διάκονος
2595 †κίββα· πήρα. Αἰτωλοί
2596 κιβδηλιᾶν· ὠχριᾶν D
2597 κιβδηλιῶντας· ὠχρούς, ὑπὸ τῆς κιβδήλεως ἐνοχλουμένους. ἔστι δὲ κίβδηλις ἐν τοῖς μετάλλοις σκωρία, ἀφ᾽ ἧς πᾶν φαῦλον κίβδηλον, μοχθηρόν, [φαῦλον] ψεῦσμα, *νόθον, ἀδόκιμον (Sap. 2, 16) vg[1]S[6]Br[403] D + LXX
2598 κίβδης· κακοῦργος. κάπηλος. χειροτέχνης D
2599 †κιβικία κιβίνδα· κατὰ νότου
2600 *κίβισις· πήρα (Callim. fr. 531) g[2]S[7]. Κύπριοι

2582 EM 512, 16 **2585** κῆγχος Ap. Dysc. adv. 184, 9 **2587** cf. Ap. S. 99, 21; εὐώδει Schol.; τεθυμιαμένῳ cf. Su κ 1525; E. Gen. 186 Mill. (EM 512, 34) **2589** τεθυμιαμένον cf. Schol.; Su κ 1525 **2596** Ph κ 690 **2597** ὠχρούς cf. Su κ 1574; Ph κ 691; κίβδηλις – σκωρία lex. rhet. 275, 32; EM 512, 53; κίβδηλον … νόθον, ἀδόκιμον Σʺ (Ph κ 693. Su κ 1575. Schol. Luc. 227, 6) **2600** πήρα E. Gen. 186 Mill. (EM 512, 54) (cit. Callim.); Schol. Theocr. 1, 53d; gl. Prov.

2579 κηφιώδεις H: Hemsterh. (cit. Schm.) **2580** κήφισι, εἰς H: Mus. | cf. Toepffer, Att. Gen. 292 **2581** κήφισις H: accent. Mus. **2582** κήφισος H: accent. Mus. **2584** κιχρᾷ Mus., cf. Σ κ 336. gl. δ 231 **2585** ποίκηχος H: Heins. Pears. 430 | ποίγης u.v. H: Mus. **2586** κήω H: accent. Mus.; κωή Lewy 1893 (2), 767 coll. gll. 4766–8 **2588** δυσῶδες H: Mus. **2590** κιανθεὶς H: La. | κιανγάλη H: La. **2591** μιάντωρ Mein., κίναιδος Mus. **2592** κιάσθαι H: accent. Mus.; ‘κια- e κεα- in variis dialectis’ La. **2593** ἐκινεῖτο H: Bywater 1888, 77; cf. gl. 2592 **2597** ἐνοχλουμένης H: Mus. | κεβδηλὶς H: Mus. = testt. | παμφύλλον H: G. Dind. | κίβδηλλον H: Mus. = test. | incl. tacite La. | ψεῦμα H: H. Jun. Martin. Cadm. **2598** πηλὸς H: Heins. Perg. **2599** v. ll. gll. 2699 (haud 2700) et 4385 agn. Schm. **2600** ‘ethnicon a gl. Cyrilliana alienum’ La. | v. ll.: gll. 4367. 4384

D **2601** κιβλεῦραι· στοχάσασθαι

D **2602** κίβον· ἐνεόν. Πάφιοι

D **2603** κιβώριον· Αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίου . . .

2604 *κιβωτός· λάρναξ vg^{5}Br^{404}Σ ξυλίνη, ἢ σορός

2605 κίγκασος· κυβευτικός τις βόλος

Att. **2606** κιγκλίδες· θύραι, ἃς ἡμεῖς καγκελλωτὰς λέγομεν

D **2607** κιγκλίζειν· κινεῖν. πειράζειν

D **2608** κίγκλος· ὄρνεον πυκνῶς τὴν οὐρὰν κινοῦν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ κιγκλίζειν, ὅ ἐστι διασείεσθαι. τινὲς δὲ σεισοπυγίδα

2609 κίγκρα· κίρνα

2610 κιγκράμας· ὄρνεον

2611 †κίγκριται· κνίζεται. ὀδύρεται

2612 κιγχάνειν· εἰσπράττειν. λαμβάνειν

2613 *κιγχάνω· τυγχάνω S^{5}

2614 *κιγχλίζει· σαλεύει. μοχλεύει. κινεῖ vg^{2}S^{6}(Σ)

2615 *κιγχλίς· ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγγελος vg^{1}S^{7}(Σ)

2616 *κιγχλισμός· αἰσχρὸς ⌊γέλως μετὰ ἀταξίας S^{8}

D **2617** κίδαλον· κρόμμυον

+ LXX **2618** κίδαρις· *πῖλος g^{κιθ4}A^{4} βασιλικός, ὃν καὶ ⌊τιάραν (v^{1}g^{κιθ4}A^{4})· ἔνιοι δὲ κίταριν (v^{1}g^{κιθ4}A^{4}) διὰ τοῦ τ̄. ἢ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. ἔστι δὲ ἐκ σμύρνης καὶ λαβύζου. ἡ δὲ λάβυζός ἐστι πολυτιμοτέρα αὕτη τῆς σμύρνης καὶ ὄζει ἥδιστον καὶ θυμίαμά ἐστιν κάλλιστον παρὰ βασιλεῖ· ἐκ τούτων ἡ κίδαρις πέπλασται. ⌊ἢ ἐκ τριχῶν ὕφασμα S^{5}, ἢ [περικράνιον] *περίθεμα κεφαλῆς εὐκόσμιον, καλόν. εἶδος καμελαυκίου A^{4}(g^{κιθ4}). τινὲς δὲ ⌊περικράνιον πίλινον (Exod. 28, 4 ..) v^{1}AS^{5}

2603 ἐπὶ ποτηρίου cf. Athen. 11, 477e et Schol. Oribas. 12 N 6, p.127, 2 (Didym. fr. 39) **2604** λάρναξ Σ κ 321 **2606** | cf. lex. rhet. 271, 33; Schol. Ar. Vesp. 124c **2607** Hdn. schem. Hom. 114, p.344; cf. Σ κ 322; Theogn. can. 91, p.16, 9 C. | EM 513, 11 **2608** ὄρνεον Theogn. can. 91, p. 16, 9 C.; cf. EM 513, 11 **2614** κιγκλίζει Σ κ 322 **2615** κιγκλίς Σ κ 323 (add. Su κ 1583) **2618** πῖλος Poll. 7, 58; πῖλος βασ. et ἐκ τριχῶν – cf. Σ κ 324 (add. E. Gen. [EM 513, 16]); πῖλος et τιάρα et εἶδος καμελαυκίου gl. Oct. κ 20; K = gl. Prov.

2602 κίβον· εἶδος νέως Lewy 1892 (IF), 507, sed gl. 15 cft. La., qui hunc gl. vix sanum cens. **2603** 'Aegyptium est plantae nomen, non vasculi' La., qui lac. ad fin. stat. **2605** κιβευτικὸς H: Mus.; v. l. gl. 2650 **2606** καγγελωτὰς H: Salm. = lex. rhet. (Schol. Ar.) **2608** διασείσεσθαι H: Mus. | σισοπύγιδα H: Mus. **2609** κιγκρᾶ· κιρνᾶ H: Ahr. Dial. 2, 346; e κίκρα nasali addito ortum Schwyzer Gr. 1, 689 **2610** cf. gll. 2431. 4754. Arist. h. an. 5, 549^{a}29 **2614–16** vitia Cyrilli pro κιγκλ- (Schm. = Σ) **2618** πιλὸς H: accent. Mus. | πολυτιμωτέρα H: Mus. | κίθαρις H: ed. 1521 | dittogr. del. La. | καμαλαυκίου H (K^{vA}): Bod. a Stap. ad Theophr. 308b = K^{g} testt. | πίλιον H (K^{AS} Σ): Mus. (ποιληνον K^{v})

2619 κιδαφεύειν· πανουργεῖν· κιδάφη γὰρ ἀλώπηξ. ἢ ἐσθίειν, ἀπὸ τῶν κιῶν D
2620 κιδαφίων· πανούργων· κιδάφην γὰρ τὴν ἀλώπεκα λέγουσιν. ἔνιοι δὲ παρὰ τοὺς κίας φασὶ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν καὶ δηλοῦν τὸν διαβιβρώσκοντα D
2621 κίδαφος· δόλιος. καὶ ⟨κιδάφη⟩ ἡ ἀλώπηξ D
2622 *κίδνασθαι· σκεδάννυσθαι (vg^{2}AS^6), σκορπίζεσθαι (Θ 1) (vg^2 AS^{6}Σ) Hom.
2623 κιδνόν· ἐνθάδε. Πάφιοι D
2624 ⟩κιδνοτέρους· ἀσθενέστερους
2625 κίδραι· αἱ ἐφώριοι πεφρυγμέναι κριθαί D?
2626 κίε· βάδιζε (γ 17). παρεγένετο (Γ 423) Hom.
2627 κίειν· πορεύεσθαι
2628 κιέλλη· φέγγος, αὐγή, φῶς. πάχνη. ὁμίχλη D
2629 κίεν· ἐπορεύετο, παρεγένετο (Α 348) Hom.
2630 †κίενεν· ἐπετέλεσεν (Ε 508) Hom.
2631 κίες· θηρίδια σιτοφάγα D
2632 κίθαρις· κιθάρα, κιθάρισμα (Γ 54) Hom.
2633 κιθαριστήριοι· αὐλοί τινες D
2634 κίθαρος· στῆθος. πλευρά (Hippocr. loc. hom. 3 [6, 282, 19 L.]). καὶ ἰχθῦς D
2635 κιθών· πῶμα πίθου D
2636 Κιθωνέα· ἐπίθετον Ἀρτέμιδος D
2637 κικαῖος· †ἴσον ἐλλύχνιον, τὸ τῶν καρπῶν λέπος D
2638 κίκαμα· τῷ λαχάνῳ καυκαλίδι ὅμοιόν τι D
2639 *κίκι· φυτόν AS^4
2640 κίκελος· τροχός D
2641 κίκιμον· τῆς κορώνης τὸ κόπριον D
2642 κίκερος· ὁ χερσαῖος κροκόδειλος D

2619 κιδάφη – cf. Ph κ 702–3; ἀλώπηξ cf. Ar. Byz. fr. 194–6 S. **2620** πανούργων cf. Ph κ 703 **2621** δόλιος cf. Ph κ 703 **2622** cf. Schol. **2626** | Schol. Γ **2629** Schol. | **2631** cf. Ammon. 244 **2633** Athen. 14, 634f; Poll. 4, 77 **2634** στῆθος et ἰχθῦς Σ″ (Ph κ 705. Su κ 1592); ἰχθῦς Athen. 7, 305f–306c; Poll. 6, 50

2619 πανουργῆ H: Jun. Guyet. Palm. al. **2620** σκίας H: Mus. (qui et τοὺς) | πεποιεῖ(?)σθαι H: Mus. | τῇ λέξει H: Mus. **2621** add. La. = Ph | v. l.: ?gl.190 **2622** κιδιᾶσθαι H: Voss. Pears. 430 = (K Schol.) **2623** *cis, citra* cft. Hoffm. BB 15, 82; cf. Be. 1, 439 **2624** ἀ⟩κιδνοτέρους Mus., cf. Schol. θ 169 **2625** κίδναι H: Schm. coll. gl. χ 458 | ἐγχώριοι H: La. **2627** πορεύσεσθαι H: Mus. **2630** v. l. gl. 4058 (Ruhnk. in Alb. Auct.) **2632** κιθαρὶς H: accent. Mus. **2634** κιθαρὸς H: accent. Pears. 431 | ἰχθύς? H: accent. Mus. **2635** κίθων H: accent. Guyet | 'dictum de oleo supra vinum in dolio effuso' La. **2637** ἶσον H: accent. Schm. | 'lacunosum, e. g. ⟨ελαιον⟩ εις ελλυχν. cf. Diosc. mat. med. 4, 161, 1' La. **2638** κικάμια H: Schm. coll. Schol. Nic. ther. 841a | καύλιδι H: Voss. Perg.; cf. Diosc. mat. med. 2, 139 **2639** κίκη H (K): Sop. Heins. Pears. 431. al.

D **2643** κίκερροι· ὦχροι. Μακεδόνες
2644 †Κικίνης· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
D **2645** κικιννᾶς· τριχοπλάστης
D **2646** κικίρδης· συκῆ
D **2647** κίκιρρος· ἀλεκτρυών
D **2648** κικκάβιν· ἐλάχιστον, οὐδέν
D **2649** κίκκα· ἀλεκτορίς
D **2650** κίκκασος· ὁ ἐκ τῶν παραμηρίων ἱδρὼς ῥέων. καὶ βόλου ὄνομα
D **2651** κίκκη· συνουσία. ἡ ἀπὸ τῶν αἰδοίων δυσοσμία
D **2652** κικκίδαι· μίνθωνες
D **2653** κοκκιλόνδις· παιδὸς ἀφόδευμα
D **2654** κικκός· ἀλεκτρυών. κλέπτης. διαχώρησις
D **2655** κίκλην· τὴν ἄρκτον τὸ ἄστρον. Φρύγες
Hom. **2656** *κικλήσκει· καλεῖ (χ 397) vg^{1}(A^{3}Br^{757}Σ)
2657 †κικλησμός· γέλως
Hom. **2658** Κίκονες· γένος Θρᾳκῶν (ι 47 ..)
D **2659** κικνία· μικρὰ φθείρια
2660 †κίκνωψ· θηρίον
D **2661** κικοβαυλιτίδες· κογχυλίου τι γένος μέλαν. καὶ τὰ ἐκ στέατος σκωλήκια
D **2662** κίκους· ὁ νέος τέττιξ
D **2663** κικριβιντίς· ἀνδράχνη
D **2664** κικυμωνίς· γλαῦξ (Callim. fr. 608 Pf.)
D **2665** κίκυμος· λαμπτήρ. ἢ γλαυκός. ὁμοίως καὶ κίκυβος
2666 κικυμωνεῖν· δυσβλεπτεῖν
D **2667** Κικυννῆς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς

2648 ft. cf. Ph κ 708 **2650** | Ph κ 709 **2657** cf. lex. rhet. 271, 31 **2664** cf. Schol. Ar. Av. 261

2643 κίβερροι H: Voss. Pears. 431; *cicer* cft. Heringa Obs. 227; cf. Buech. Kl. Schr. 3, 355 sq. | ὠχροὶ H: accent. Buech. **2644** v. l. gl. 2667 (Pears. 431) **2645** κικίννα H: La. coll. Lat. *cincinni* | τριχοπλαστος H: Mein. 1858, 560 **2646** cf. Rohlfs Wb. v. κικίρδη | συκή H: accent. Mus. **2648** cf. Plautinum *ciccum* **2650** v. l.: gl. 2605 **2652** μινθῶνσ, n.qu. sscr. ad fin. (ε La.) H: Wil.* (-ῶνες Mein.), 'nisi fuit κικκισαι· μινθωσαι' La. **2653** κοκκιλονδίς Mus. **2654** conf. κικκός· ἀλεκτρυών et κίκκος· λεπτὴ διαχώρησις (cf. Lat. ciccus, Frisk s.v. κίκκαβος) Conom. 1964, 31–2 **2656** κικίσκει H, κικλ- Mus.: Sop. Voss. Pears. 431. al. = K | v. l.: gl. 670 **2657** v. l. gl. 2826 (Guyet. Pears. 431), sed cf. lex. rhet. (La.) **2659** de expl. cf. Diosc. mat. med. 4, 152 **2660** 'h. e. κινωψ cf. κινωπετον' La. **2661** κικοβαυλίτιδες H: accent. Mus.; cf. Epicharm. fr. 40, 2 K.–A. | κογχιλίου H: Mus. **2662** 'stirps eadem quae Lat. *cicada*, sed termin. vix sana' La. **2663** gl. 2825 cft. Sop.; 'utrum an neutrum verum sit non liquet' Schm. **2664** κικυμῆις H, κικυμίς Schol. Ar.: La, coll. gl. 2666 **2666** κικυμώειν H: La. | δυσβλέπειν H: Meurs. **2667** κικίννη(?)ς H: Mein. 1858, 560 | v. l.: gl. 2644

2668 *κῖκυς· δύναμις (λ 393) $g^{\kappa\iota\chi 5}$ Hom.
2669 Κίκων· ὁ Κίκων Ἀμυθάονος ἦν, οὐδὲν αἴσιον προθεσπίζων (Hippon. fr. 4, 1 W. = 3, 1 Degani) D
2670 †κικλαίει· καλεί
2671 κιλάριος· ὁ ἥλιος D
2672 κιλίας· στρουθὸς ἄρσην D
2673 Κίλικες· οἱ Ὑποπλακίους Θήβας οἰκοῦντες (Z 397), ἢ δημόται Hom.
2674 κιλικίζεσθαι· κακοηθίζεσθαι D
2675 Κιλίκιοι ἄρτοι· ῥυπαροί, μεγάλοι (Plat. com. fr. 92 K.–A.) D
2676 Κιλίκιοι τράγοι· οὗτοι ἀναφέρονται εἰς [κύρβασιν, ἢ] κυρήβασιν. ἢ τράγοι δασεῖς. καὶ τὰ ἐκ τριχῶν συντιθέμενα κιλίκια Prov.
2677 Κιλίκιος ὄλεθρος· πονηρός. πονηροὶ γὰρ οἱ Κίλικες Prov.
2678 Κιλικίους· πικρὰς τιμωρίας
2679 Κίλικι λιμῷ· ὀλέθρῳ. ἔλεγον γὰρ Κιλίκιον ὄλεθρον D
2680 †κιλιβοῦς τὸ ἓν κέρας εἶχον ἀπεστραμμένον
2681 Κίλλα· πόλις, ἔνθα ἱερὸν Ἀπόλλωνος (A 38) Hom.
2682 κίλλαι· ἀστράγαλοι. ἢ ὄνοι D
2683 κιλλακτήρ· ὀνηλάτης, κυνηγός D
2684 κιλλαμαρίζειν· κατιλλώπτειν D
2685 Κίλλεια· εἶδος τι λάχανου. ἢ ἄκανθαι τῶν ἐχίνων. ἢ πηγή, ἢ κρήνη. ἢ ὄρος τῆς Ἀττικῆς. χωρίον δασύ, ὅπερ διαφόρως προσαγορεύουσιν, οἱ μὲν Κάλλιον· οἱ δὲ Κύλιαν· ἄλλοι Κύλλου πέραν D
2686 κιλλίβαντες· τραπεζῶν βάσεις καὶ ὑποθέματα, ἢ τρισκελεῖς τράπεζαι (Ar. Ach. 1122) D
2687 Κιλλικύριοι· οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροι. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον (gl. Ital. 26 K.–A.) D

2668 cf. Schol. **2673** Schol. | **2675** Athen. 3, 110d (cit. Plat. com.) **2676** | E. Gen. 186 Mill. (EM 513, 41); Diogen. 5, 54; cf. Prov. Bodl. 540 **2677/8** Zenob. vulg. 4, 53; Prov. Bodl. 541 **2678** Ph κ 714 **2679** Ph κ 717 | **2681** cf. Schol. **2683** cf. Theogn. can. 89 (p.15, 23 C.); Poll. 7, 56 **2685** – ἐχίνων et κρήνη Ph κ 715 (cit. Callistr. p.24 Schm. εἶδος τι λαχάνου et Euphron. fr. 69 Str. ἀκάνθαι τῶν ἐχίνων) **2686** cf. Poll. 7, 129; Schol. Ar.

2668 κικὺς H: accent. Thes. 4, 1553 (κίκυς Mus.) **2669** La. Philol. 97, 1948, 43 **2670** v. l. gl. 2656 (La.) **2671** Κλάριος Perg.; Apollo Κίλλαιος Schol. A 38. Macrob. Sat. 1, 17, 48 **2675** κιλίκειοι ἁδροὶ H: HSt. Ind. = Athen. **2676** κιλίκειοι· (punct. ? Mus.) H: Palm. Voss. Pears. 431 | λόγοι H: La. = testt. | κυάρβασιν H: La. **2677** le. κιλίκιος H: Pears. 431. Vales. = testt. **2679** le. κίλικι H: HSt. Ind. **2680** κιλιβούς u.v. H: accent. Mus. olim | εἶχον H: ἔχων Mus. | v. l. gl. 2689 (Pears. 431) **2682** κίλλοι Conom. 1969, 208 coll. gl. 2691 | ἀστράβηλοι ὄνοι Thompson 1946 **2684** κιλλαμαρύζειν Alb. ('debuit -αμαρυσσειν' La.) | κατιλλωπεῖν H: HSt. Ind. **2685** ἀκάνθαι H: accent. Bühl. ad Zenob. Ath. | καλλίον H: accent. Ald. | κυλύπεραν H: post Vales. (πήραν) Schm.; cf. gl. 4521 **2686** κιλιβάντις (vix -ες) H: Guyet. Salm. Pears. 431 = (testt.) | βάσις H: Guyet. Salm. **2687** 'vulgo Καλλικυριοι Arist. fr. 586 R^3 ' La.

D **2688** Κιλλίκων· προδότης οὕτως ἐπωνομάζετο, Ἀχαιὸς μὲν τοὔνομα, Κιλλίκων δὲ ἐπικαλούμενος, ὃς Μίλητον προέδωκε τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς (Ar. Pac. 363)

D? **2689** κίλλιξ· στάμνος. ἢ βοῦς τὸ ἓν κέρας ἔχων διεστραμμένον

D **2690** κιλλόν· εἶδός τι χρώματος φαιοῦ (Eubul. fr. 101 K.–A.)

D **2691** κίλλος· ὄνος Br[722]. καὶ τέττιξ πρωινὸς ὑπὸ Κυπρίων

D **2692** κιλλυρός· σεισοπυγίς S[1]

D **2693** κίμαι· χυμὸς πύρινος

D **2694** κιμαός· χυλὸς μορέας

D **2695** κιμβάζει· στραγγεύεται

D **2696** κίμβαζε· στραγγεύου. [κίμβαξ γὰρ ἡ ἀσπίς]

D **2697** κιμβερικόν· χιτωνίσκου εἶδος πολυτελοῦς, ὃ λέγεται στατός (Ar. Lys. 52)

2698 κιμβεύει· †ὁδοιπορεῖ

D **2699** κιμβικία· πανουργία. ἐνδοιασμός

2700 *κιμβία· σκνιφίαAS[3]. μικρολογία AS[3](Σ)

D **2701** κίμερος· νοῦς. Φρύγες

D **2702** Κιμμερὶς θεά· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν (trag. ad fr. 221 K.–Sn.)

Hom. **2703** Κιμμέριοι· Σκύθαι. καὶ ἔθνος περὶ τὸν ὠκεανόν (λ 14)

2704 †κίμμυρος· μικρολόγος [ἢ μακρολόγος]

2705 κίμψαντες· ἐρείσαντες, στηρίξαντες

2706 *κιμήλια· σκεύη, δῶρα, καὶ ⌊τὰ ἀπόθετα χρήματα v[1]AS[2]

N. T. **2707** †κιμώσεις· φιμώσεις (1. Ep. Cor. 9, 9)

D **2708** Κιμώνεια ἐρείπια· ἔνθα ἠσχημόνουν περαινόμενοι (Cratin. fr. 160 K.–A.)

2688 cf. Schol. Ar.; Zenob. vulg. 1, 3; Diogen. 1, 9; Prov. Bodl. 10; Σ″ (Ph κ 711. Su κ 1609) **2690** cf. Ph κ 718 ; Poll. 7, 56; ad accent. cf. Schol.[A] Π 234c (cit. Eubul.) **2691** ὄνος Poll. 7, 56 (Dor.) **2695** cf. Ph κ 729 **2697** – εἶδος Ph κ 721 (cit. Ar.); cf. Schol. Ar.; Poll. 7, 49 **2700** Σ κ 328 (ad κιμβικία) **2703** E. Gen. 186 Mill. (EM 513, 50) | Schol. **2707** gl. Apost. 119 **2708** cf. Ph κ 722

2688 ὡς H: Mus. | μιλητῶν H: Mus. = testt. **2689** ἔχον H: Mus. | v. l.: gl. 2680 **2690** κίλλιον Poll. | τριχώματος H: Alb., cf. testt. **2691** κιλλὸς H: accent. Alb. = Poll. | ὄνος Dor. (Poll.) **2692** κίλλυρος H: accent. tacite La.; κίλλουρος Voss. (obloqu. Lob. Prol. 277) | σισοπύγις H: Mus. | sc. a colore La. **2693–94** κίμαιος· χυλὸς μ. / κ.· χ. μόρινος West ad Hippon. fr. 78, 14 **2693** χυλλὸς H: Mein. 1858, 561; χυλὸς Mus. **2694** μοραίας H: Pears. 432 **2695** στρατεύεται H, στραγ- Ph: Sop. Salm. **2696** στράτευε H: Schm. | incl. Schm. ('autoschediasma post corruptam expl. illatum' La.) **2697** κιμμερικόν Ph (Ar. v. l.) **2698** διαπορεῖ ci. La. **2699** κιμβηκία H: Pears. 432; -εία Schm. | ἐνεασμός H: La.; ἐπηρεασμός Erbse **2700** σκιφία H: Guyet. Voss. = K; σφηκία vel σφικία Σ **2702** le. κιμμερὶς H: Alb. **2703** ἴχνος H: Guyet. Heins. Salm. al. = Schol. **2704** κίμβιξ Schm. | incl. Alb. ('haesitantis librarii additamentum') **2705** = σκίμψαντες (Pears. 432), cf. Solms. Beitr. 207 | ἐρίσαντες H: Mus. **2706** κειμήλια Mus.; gl. 1998 cft. Pears. 432 **2707** κίμωσις· φίμωσις H: Alb. = gl. Apost. v. l.; κημ- agn. Guyet. Salm. Pears. 432 = gl. Apost. v. l. **2708** le. κιμωνία H: accent. Mus., le. G. Dind. 4, 1558C | ἐρίπια H: Mus. = Ph

2709 κιναβεύματα· πανουργεύματα D
2710 κινάβρα· δυσωδία τῶν τράγων
2711 κίναδος· θηρίον (Dem. 18, 162 ..) S^{16}. ὄφις (Democr. VS 68 B 259) D
2712 κιναθίας· κρυπτός D
2713 κιναθίζειν· ἰδιάζειν, ἀποθησαυρίζειν κατὰ μικρὸν συλλέγοντα. D
ἔνιοι μινυρίζειν. καὶ κινεῖν
2714 κινάθισμα· κίνημα πλήθους, παραγώγως· ἐξ οὗ πλῆθος παρα- D
γινόμενον ὑπακούεται (Aesch. PV 124)
2715 κιναίδιον· ὄρνεον, ἴυγξ D
2716 *κίναιδος· ἀσελγής $vg^1AS^7Σ$, πόρνος
2717 †κινάκεσθαι· μικρολογεῖν
2718 †κινάνδρα· ἀλώπηξ
2719 κίναρχος· ἄψυχος
2720 κιναρύζεσθαι· θρηνεῖν μετὰ τοῦ γογγύζειν. καὶ κινεῖσθαι D
2721 κινουρίδες· ἰχθῦς D
2722 κιναύρου ψῦχος· τὸ ἅμα ἡμέρᾳ. Κύπριοι D
2723 κιναφεύειν· πανουργεύεσθαι
2724 κιναιδία· πορνικὴ ἀσχημοσύνη
2725 κίνδαξ· εὐκίνητος D
2726 κίνδακας· εὐκίνητους D
2727 κινδαύει· κινεῖται, κερατίζει D
2728 κινδάφη· ἀλώπηξ D
2729 κινδαφίων· πανούργων. ἀλωπέκων D
2730 κινδαψοί· ὄρνεα. καὶ ὄργανα κιθαριστήρια. καὶ Ἰνδοί D

2709 cf. Ph κ 723 **2710** EM 515, 1; Schol. Luc. 261, 21; cf. Phryn. praep. soph. 60, 12; Poll. 2, 77 **2711** θηρίον Harp.$^{epit.}$ (Σ″ [Ph κ 726. Su κ 1629]) (cit. Dem.); lex. rhet. 272, 3. Scholl. Ar. Nub.^{V} 448f. Theocr. 5,25d; ὄφις cf. Schol. Ar.^{R} 448e **2714** Schol. Aesch. **2715** cf. Schol. Theocr. 2, 17; ὄρνεον Schol. Plat. Gorg. 494e4 (314) **2716** Schol. Plat. Gorg. 494e4 (314); ἀσελγής Σ κ 329 **2724** Schol. Plat. Gorg. 494e4 (314) **2725** Ph κ 731 **2730** ὄργανα et Ἰνδοί cf. E. Gen. 186 Mill. (EM 514, 34); ὄργανα cf. Ph κ 732

2709 κιναβεῦμα H: Mus. | πονηρεύματα (cf. Ph) vel πανουργήματα (sed cf. gl. 223) Schm. **2710** δυσωδίαν H: Schm. | τραχίων H: Mus. = EM. Schol. Luc. **2711** ‘Siculorum’ testt. **2713** καταμικρὸν H: ed. 1521 | ἔνιοι κτλ ad κινυρίζεσθαι (Schm.) | μηνυρίζειν H: HSt. Ind. **2714** παραγίνεται H: Wil.* **2715** κιναίδοιον H: ed. 1521 = testt. **2716** ἀσελγὴς sine punct. H: ed. 1521 | v. l.: gl. 2734 **2717** κιμβικεύεσθαι Schm. **2718** v. l. gl. 2728 (Pears. 432) **2719** ‘h. e. κιναργος [Voss.], nisi v. l. gl. 2725 [? 2722] est’ La. **2720** κινυρίζεσθαι La.; = κελαρύζειν Leum. Hom. W. 241 n.37 **2721** κιναουίδες H: La. | ἰχθύς H: accent. Mus. **2722** κιναύρου(,?) H: le. Schm.; κίναυρον Ahr. KS 498 | ψύχος H: accent. Schm. | cf. gl. 2719 **2723** ‘h. e. κινδαφευειν’ La. **2724** κίνδα· [null. η] H: Schleussner; κίναιδα ἣ Schol. Plat. | πόρνη H: Schleussner; πόρνης Perg. **2725** n. pr. Κίνδων, ὀνοκίνδιος cft. Be. BB 23, 250; aliter Perss. Beitr. 1, 156 **2727** κινδακεύει ci. La. **2728** v. l.: gl. 2718

Prov. **2731** κίνδυνος· ἡ ἐν πρῴρᾳ σελὶς δὲ οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρῴραν εὐθέως ἐφάλλονται. Σελὶς δὲ ἡ καθέδρα

D **2732** κίνερμοι· οἱ μικροὶ ἰχθύες

2733 κίνημα· κίνησις, ταραχή, ὁρμή. χόλος, κότος, ἢ ὀργή

2734 †κινῆδος· ἀσελγής

2735 *κιννάβαρι· εἶδος AS^{8} χρώματος ἀληθινοῦ, ὃ λέγομεν ˪κόκκινον AS^{8}· καὶ παρὰ τοῖς ζωγράφοις

D **2736** κιναβρεύματα· ἀποκαθάρματα ὄζοντα

D **2737** κιναθίδα· χρῖσμα γυναικεῖον

LXX **2738** κιννάμωμον· *ἓν τῶν λιβανωτῶν, ἢ τῶν ἀρωματικῶν (Exod. 30, 23 ..) AS^{10}Br^{411}, λιβάνιον. καὶ ὄρνις. καὶ πόα εὐωδεστάτη

D **2739** κιννυρίδες· τὰ μικρὰ ὀρνιθάρια

D **2740** κινούρας· τοὺς κακούργους ἵππους

Hom. **2741** *κινηθέντος· ὀργισθέντος (A 47) (g^{4}A^{13})

N. T. **2742** κίνσος· εἶδος νομίσματος. ἐπικεφάλαιον (Ev. Matth. 22, 19)

LXX **2743** *κινύρα· ὄργανον μουσικόν vg^{3}AS^{14}Br^{410}Σ. οἰκτρά (1. Regn. 10, 5 ..)vg^{3}S^{14}Br^{410}Σ. οἰκτρά AS^{14}

D **2744** Κινυράδαι· ἱερεῖς Ἀφροδίτης

D **2745** Κινύρας· Ἀπόλλωνος καὶ Φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων

2746 *κινύρεσθαι· θρηνεῖν AS^{κυν16}, κλαίειν

Hom. **2747** κινυρή· ἁπαλή, νέα. λεχώ. *οἰκτρά Σ, θρηνητική (P 5) Σ(AS^{κυν16})

2748 κινυρόν· λεπτόν. καπυρόν. ὀξύ. οἰκτρόν

2749 κίνυσθαι· κινεῖσθαι. ἐγείρεσθαι. ἄρχεσθαι. ἰδεῖν. διανοεῖσθαι. αἰδεῖσθαι. ὁρμᾶν

2750 κίνυται· τὰ αὐτά

2751 †κινύτιδος· [κιντικός] χαραδριός

D **2752** Κινύφιον· τὸν Ἀνταῖον. ἀπὸ Κινύφου τοῦ ποταμοῦ

D **2753** κινώ· κίνησις. Δωριεῖς (Empedocl. VS 31 B 123, 2)

2754 †κίνωσις· χρύσοφρυς

2731 Zenob. vulg. 4, 55; cf. Prov. Bodl. 543 **2738** ὄρνις cf. Arist. h. a. 616a6; E. Gen. 186 Mill. (EM 514, 5) **2743** – κιθάρα Σ κ 330 **2746** cf. Schol. Callim. hy. 2, 20; θρηνεῖν Schol.^{A} P 5a **2747** οἰκτρά – Σ κ 331; Ap. S. 99, 28; cf. Schol.; EM 514, 19

2731 le. κίνδυνος H: Mus. | ὁ H: Salm. Vales. | πρώραις H: Mein. 1858, 560 = Prov. | σελλίς Prov. (‘vetus interpolatio’ La.) **2732** κινόπτεροι ci. La., a pinnis (πτέρυξι) piscium **2734** v. l. gl. 2716 (Mus.) **2735** κιννάβαρις H: Mus. = K | ‘αληθινος purpureus usu Byzantino cf. e. g. Achmet, Onirocr. 169, 8 Drexl.’ La. **2737** ‘vix sanum’ La. | χρίσμα H: accent. tacite Schm. **2742** κί(?)νσος H: Mus. **2743** contin. H: nov. gl. Mus. | οἰκτρά ad κινυρά Pears. 432. Alb., cf. gl. 2747 **2744** κιννυράδαι H: Meurs. Gr. fer. 54 **2745** κιννύρας H: Meurs. | φαρνά^{κ} H: Mus.; Φανάκης Höfer, Myth. Lex. v. Pharnake **2747** κιννύρη H: Mus. = testt. | v. l.: gl. 4626 **2748** κίνυρον H: accent. Mus. **2749** κινύσθαι H: accent. Mus. | ἰδῆν? H: Mus. **2750** κινύται H: accent. Mus. **2751** κινυτιλος ci. La. | dittogr. del. La. | χάραδρος H: Schr. (tacite et ft. errore, cum accent. χάρ- non mut.), accent. Schm. **2753** κινῶ H: accent. Mus. **2754** χρυσόφρους H: Mus.

2755 *κινώπετα· κνώδαλα ⌊θηρία (Nic. ther. 27) g^{κιθ2}A^{12}Br^{412}
2756 κιξάλλαι· κλέπται D
2757 κιξάλλης· φώρ, κλέπτης. ἀλαζών (Democr. VS B 260) D
2758 κιξαλλία· πᾶσα κακοτεχνία D
2759 κίξαντες· ἐλθόντες. πορευθέντες
2760 κίξατο· εὗρεν. ἔλαβεν. ἤνεγκεν
2761 κίξιος· τέττιξ D
2762 κιονίδα· σταφυλήν D
2763 κίουρος· ἐμβολεὺς οἰσΰϊνος, κόφινος, ᾧ τὸν σῖτον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί. ἢ μέτρον τι D
2764 †κίρα· ἀλώπηξ. Λάκωνες
2765 κίραφος· ἀλώπηξ ⟨Λάκωνες⟩ D
2766 κίρβα· πήρα, ⟨δι⟩φθέρα ⟨Αἰτωλοί⟩ D
2767 Κιρβιαῖον· ἔθνος ἐχόμενον Λυδῶν D
2768 †κίρεται· φθείραται. δαπανᾶται
2769 κίρις· λύχνος Λάκωνες. ὄρνεον. ἢ Ἄδωνις. ⟨Κύπριοι⟩ D
2770 κίρκασμα· τοὺς βότρυας D
2771 κίρκοι· κρίκοι. ἁρπάγαι. πάντα τὰ ἐπικαμπῆ κίρκοι λέγονται
2772 κίρκος· κρίκος. *ἱέραξ vg^{2}AS^{4}Br^{413}(Σ). κωπηλάτης vg^{2}S^{4}A^{6}(Σ). καὶ τῆς αἰγείρου ἡ βλάστη
2773 *κιρνᾷ· οἰνοχοεῖ A^{7}
2774 κιρρά· ἰχθῦς ποιός D
2775 *κιρρόν· πυρρόν g^{3}AS^{5}Br^{416}Σ(v^{1}). ἐρυθρόν. ⌊ξανθόν S^{5}
2776 κίρρος· ὀρός. καὶ αἷμα. καὶ πόμα γάλακτος. Λάκωνες D
2777 κίρυλος· ἰχθῦς ποιός, καὶ ὀρνέου εἶδος
2778 κιρσός· πάθος τι περὶ τὸ σῶμα, ὅπερ τινὲς ἰξίαν καλοῦσιν· ἄλλοι κρισσόν D

2755 | Schol. Nic. **2762** E. Gen. 187 Mill. (EM 514, 47) **2769** λύχνος Choer. 227, 30; λύχνος Λάκωνες E. Gen. 187 Mill. (EM 515, 17); ὄρνεον Orion 92, 6; Ἄδωνις Κύπριοι Choer. 228, 8; E. Gen. 187 Mill. (EM 515, 16) **2772** ἱέραξ Schol. λ 87; Ap. S. 99, 29 (Π^{5}); ἱέραξ κωπηλάτης cf. Σ κ 332 **2773** cf. gl. ο 344 **2774** cf. E. Gen. 187 Mill. (EM 515, 14) **2775** πυρρόν Σ κ 333 **2776** αἷμα Ph κ 743

2755 κινώδαλα H: Mus. **2756** κιξάλαι et 2757 κιξάλης H: Alb. **2762** ‘uva oris’ La. **2764** ‘v. l. gl. sequ. frustra def. Frisk IF 49, 98’ La.; incl. in gl. sequ. trsp. La. post G. Dind. 4, 1578C **2765** v. gl. sequ. **2766** πείρα H: Mus. | φθηρά H: La. | add. e gl. 2595 La., ‘vox Semitica a mercenariis Aetolis asportata. cf. Rohlfs Wb. s. v.’ **2767** κιρβίαιον H: accent. Mus.; Κιλβιανοι cft. La. **2768** κείρεται Guyet. Pears. 433 **2769** κιρὶς H: accent. Pears. 433 | Λάκωνες ad fin. H: trsp. et Κύπριοι add. Schm. coll. testt. **2771** κρικοὶ H: accent. Mus. | ἅρπαγες H: Cor. Plut. 2, 414 (add. καὶ) | κιρκοὶ H: accent. Mus. **2772** κιρκὸς, κρικὸς H: accent. Mus. bis | κωπηλάτης cf. gl. 4869. Fick 1911, 347 (Leum. Hom. W. 37, n.4 minus recte) **2774** ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. | gl. 2784 cft. Maussac. Pears. 433 **2775** πῦρ H: Voss. Pears. 433. Heringa Obs. 227 = K Σ **2776** ὄρος H: HSt. Ind. **2777** ‘h. e. κηρυλος’ La. **2778** κρῶσσον H: Sop. Heins. Salm. al., accent. Mus.; cf. gl. 2788

D **2779** κίρων· ἀδύνατος πρὸς συνουσίαν. καὶ αἰδοίου βλάβη. καὶ ἀπεσκολυμμένος. καὶ κυρίως μὲν ὁ σάτυρος, καὶ ἐντεταμένος, ὁ γυναικίας, καὶ μὴ δυνάμενος χρῆσθαι

D **2780** κίς· ζωύφιον ἐν τοῖς ξύλοις καὶ τῷ σίτῳ γινόμενον S^{9}

D **2781** κίσθος· θάμνος, ἧς τὸ μὲν ἄρρεν, τὸ δὲ θῆλυ

D **2782** κίσιρνις· ὄρνις ποιός

D **2783** κίσπρα· πικρὰ τὸ ἦθος, παλίγκοτος. Κῷοι

2784 κίσσα· ἐπιθυμία. ὄρνεον. καὶ ἰχθῦς ποιός. καὶ τὸ γυναικεῖον πάθος

D **2785** Κισσθήνη· πόλις (Isocr. 4, 153). καὶ ὄρος ἐν Θρᾴκῃ (Cratin. fr. 343 K.–A.)

D **2786** Κίσσιοι· ἔθνος Περσῶν (Aesch. Pers. 120)

2787 *κίσσηρις· †βούνευρον v^{κιγ4}g^{1}AS^{8}Br^{417}

D **2788** κρισσός· ὁ κιρσός. Ἀχαιοί

D **2789** Κισσοέντιοι · οἱ Κνώσιοι

2790 *κισσός· εἶδος φυτοῦ ἢ βλάστημα ἑλισσόμενον [g^{3}AS^{4}]

D **2791** Κισσοῦς· ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ πόλις Θρᾴκης

Hom. **2792** Κισσηΐς· Κισσέως θυγάτηρ (Ζ 299)

2793 †κισσουάλλα· κισάλα. κρόμμυα

Hom. **2794** κισσύβιον· τὸ ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον. καὶ ὁ σκύφος (ι 346)

2795 †κίσταμα· τόξευμα. ὀϊστός

2796 κιστέρνα· λάκκος φρέατος. βάραθρα. ἢ βυθός

2797 κίστας· κυρτός

2798 κίστη· †τέλη

Ap. S. **2799** κίστη· ἀγγεῖον πλεκτόν, εἰς ὃ βρῶμα ἐνετίθετο καὶ ἱμάτια. κιβωτός. [ἢ] ἅπαξ ⟨εἰρημένον⟩ (ζ 76)

D **2800** κιτρίον· τὸ Ἰνδικὸν μῆλον

2801 κιτταί· πρόγονοι

Att.? **2802** κιττᾶν· γλίχεσθαι S^{1}· ἐπὶ τῶν γυναικῶν ⌊ἐπιθυμεῖν S^{1}

D **2803** κίτταλος· μυρρίνη

2781 cf. Diosc. mat. med. 1, 97, 1; Theophr. h. pl. 6, 2, 1 **2784** ὄρνεον E. Gud. 443, 1; Schol. Ar. Pac. 497 b. c **2785** ὄρος – Harp.$^{epit.}$ (Ph κ 746. Su κ 1676) (Isocr. et Cratin. cit. Harp. 178, 8) **2792** Schol. **2794** Σ κ 334; Ap. S. 99, 30; cf. E. Gen. 187 Mill. (EM 515, 33) | Schol. Theocr. 1, 27e **2799** Σ κ 335; cf. Ap. S. 99, 24

2779 ἀπεκολλυμένος H: ἀπεσκ- et -μμ- Mus., -λ- La. | cf. n. pr. Κίρων **2781** κισθὸς H: accent. Mus. **2782** cf. κίσινδις Schol. Ar. Av. 1181. κίσσιρις Su κ 1675 **2784** ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. **2785** κισσίνη H: La.; Κισθ- Vales. = testt. **2787** κισσῆρις H: accent. Mus. **2788** κισσὸς H: Schm., qui Ἀττικοί vel Ἀχαιοί alio ref. **2789** κισσοέτιοι H: Wil.* **2791** ‘Κισσός vulgo’ La. **2793** κισσου ραγαδας· σητανια, κρ. ci. La. coll. Theophr. h. pl. 7, 4, 7, sed gl. 2804 cft. **2794** κισσίβιον H: Pears. 433. Biel. = testt. **2795** le. οἴστευμα Schm. **2796** κιστάρνα H: Mus. | βοηθ H: Mus. **2798** κισετὴ H: Voss. | τελε⟨στικὸν σκεῦος⟩ La. **2799** ἢ ἁπαλός H: La. coll. Ap. S.; an ἣ? **2800** κίτριον H: accent. Mus.

2804 κιττάναλον· ἡ κρησέρα
2805 κίττανος· ἡ κονιακὴ τίτανος D
2806 κίτταρις· διάδημα, ὃ φοροῦσι Κύπριοι. οἱ δὲ τὰ διαδήματα φο- D
ροῦντες κίτταροι λέγονται
2807 κιττέα· †ἄκιτος. Λάκωνες D
2808 κιττόν· καλόν. Λάκωνες D
2809 κίττυλα· τὰ κελύφη τῶν καρπῶν D
2810 κιττῷ· καλῷ, χρηστῷ, ἀγαθῷ
2811 †κιτύμινα· γλαυκά
2812 *†κιφφός· μανικός AS[2]
2813 κιχάνειν· εὑρίσκειν. ˻καταλαμβάνειν (S[12]). εἰσπράττειν (Mosch. 2, 112)
2814 κιχεῖν· κιχῆσαι. καταλαμβάνειν. εὑρεῖν. ἐνέγκαι (Bacch. 15, 53)
2815 *κιχείς· καταλαβών (Π 342) A[10] Hom.
2816 κιχείω· τὸ καταλαμβάνω. καὶ καταλήψομαι (Α 26) Hom.
2817 κιχῆλαι· αἱ κίχλαι, τὰ ὄρνεα (Epich. fr. 155 K.–A.) D
2818 κιχῆναι· κιχήσασθαι. λαβεῖν (π 357) Hom.
2819 *κιχήσατο· εὗρε. ˻κατέλαβεν (Δ 385) vg[4]A[9]Br[420] Hom.
2820 *κιχήσεσθαι· καταλήψεσθαι (Ζ 341) A[11] Hom.
2821 κίχησις· ἡ λῆψις D
2822 κιχητός· ⟨εἰς⟩ ὃ ἐμβάπτεται ὁ λιβανωτός. Κύπριοι D
2823 κίχλη· ἰχθὺς θαλάσσιος, καὶ ὄρνις D
2824 κιχλίζουσι· γελῶσι, μειδιῶσιν
2825 κιχληβῶτις· ἀνδράχνη
2826 *κιχλισμός· γέλως vg[1]A[8] σφοδρός
2827 κιχόρια· λαχανίδια ἄγρια D
2828 κιχρήσει· δανείσει
2829 κιχυβεῖν· δυσωπεῖν, νυκταλωπεῖν D
2830 †κίψει· κακοποιεῖ

2806 Theophr. ap. Schol. Plat. rep. 553c **2815** Ap. S. 99, 31 **2816** cf. Schol.; Ap. S. 99, 31 | **2817** cf. E. Gen. 187 Mill. (EM 516, 13); Athen. 2, 64f (Syrac.) (cit. Epicharm.) | **2819** | Schol.; Apion. 243, 16 L. (LGM 321, 16) **2820** Schol. **2824** cf. Schol. Theocr. 11, 78 | **2827** cf. Poll. 6, 62; Ph κ 751 **2828** cf. gl. 2584; Σ″ (Ph κ 752. Su κ 1696)

2804 κρήσερα H: accent. HSt. Ind. **2806** ‘immo κιταρις (Schol. Plat.)’ La. **2807** κίττεα H: accent. tacite La. | ἄκυτος ci. La. **2808** cf. gl. 2810 **2811** κύμινδιν· γλαῦκα ci. La. **2812** κιφος· στεφανος La. coll. Paus. perieg. 3, 26, 9 (Messen.) **2814** καταλιά (?) H: Mus. **2816** καταλάβω testt. **2820** κιχήσασθαι H: Pears. 433. Alb. = K Schol. **2822** ⟨εἰς⟩ Mus. | ἐμβάλλεται Mus. **2823** ἰχθῦς H: accent. tacite Alb. **2824** κιχλήσκουσι H: Piers. Moer. 213 | μεδῶσιν H, μει- Mus.: Jens. Luc. 137 = Phav. **2825** cf. gl. 2663 **2826** κιχλησμὸς H: Salm. | v. l.: gl. 2657 **2827** κιχώρια H: Voss. = Poll.; κιχόρεια Pears. 433 = Ph | Atticum dicit Schol. Nic. Al. 429 **2828** δανείσῃ H: Alb.; δανείζει Σ″ **2829** νυκτιλωπεῖν H: Salm. **2830** κήδει Avyer. 1978, 338–9 coll. gll. 2456. 2472

D **2831** κίων· ὁ στῦλος. καὶ τὸ ἐν τῷ στόματι, ὃ καλεῖται σταφυλή

Hom. **2832** κιών· ἐλθών, βαδίζων, *πορευθείς (Α 35) AS^{1}Br^{795}

Hom. **2833** κλαγγή· φωνή, ἠχή (Α 49), ꞁβοή g^{1}Br^{422}. *ἡ κλαγγὴ ὀρνέων (Γ 3) [vg^{1}AS^{6}Σ]

Hom. **2834** κλαγγηδόν· μετὰ κραυγῆς (Β 463)

2835 κλαγγεῖν· κλάγξαι, φθέγξασθαι

Hom. **2836** *κλάγξαντος· κράξαντος (Κ 276) A^{8}

D **2837** κλάγος· γάλα. Κρῆτες

2838 κλάδα· κλάδον. ῥάβδον (lyr. ad. PMG 1044 = SH fr. ad. 1056)

D **2839** κλαδεῖ· σείει, κινεῖ

D **2840** κλαδαρόμματοι· εὔσειστοι τὰ ὄμματα

D **2841** κλαδαρῶν· κλάδων …

D **2842** κλαδαρόρυγχος· τροχίλου εἶδος

D **2843** κλαδάσαι· σεῖσαι

2844 κλάδεα· ῥᾶχοι, φραγμοί

D **2845** κλᾷδες· ζυγά. Αἰολεῖς

D **2846** κλαδόνες· κλάδοι

2847 κλάδος· ὄζος

2848 †κλαδεῖ· λοιδορεῖ. φθέγγεται

2849 *κλάει· δακρύει AS^{9}. κλαίει (Ar. Ran. 1066) (vg^{3}A^{11}Br^{423})

D **2850** Κλαζομένιοι· οὕτω κωμῳδοῦνται. δοκοῦσι γὰρ ἐπικύπτοντες προστιλᾶν (com. ad. fr. 368 K.–A.)

D **2851** Κλαζομένιος· οὗτος Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιός τε καὶ [ὁ] βασιλεὺς καλούμενος (com. ad. fr. 368 K.–A.)

2852 *κλάζοντες· κραυγάζοντες (Π 429) AS^{12}

D **2853** κλάζων· βοῶν. [διασχίζων] [καίων] ἢ κελεύων ἀντὶ τοῦ σημαίνων τῷ ψόφῳ τὴν πορείαν (Soph. Ant. 112)

Att.? **2854** κλαήσει· κλαύσεται (Dem. 19, 310 ..)

2831 | Ph κ 753 **2832** Schol. **2833** ἠχή cf. Schol.; ὀρνέων cf. Σ κ 338 **2834** Σ κ 339; E. Gud. 324, 36 **2851** Arist. Ath. pol. 41, 3 **2852** cf. Schol. **2854** cf. Ph κ 757

2831 στύλος H: accent. tacite Schm. **2834** κατὰ H: Heins. = testt. **2837** κλαγγὸς H: Alb.; cf. Schulze, Kl. Schr. 304. E. Fraenkel, Glott. 2, 1909, 36 **2838** κλάδαν H: Sop. Salm. ad Inscr. 115 **2840** κλαδαρόματοι H: Mus. **2841** κλαδάρων H: accent. Mus.; κραδαλῶν Piers. Moer. 229 **2842** cf. Ael. n. an. 12, 15 **2843** κλαδᾶσαι H: accent. Pears. 234; κλαδάσσασθαι malit La. **2844** κλαδάραχοι(et n.qu., ? punct.) H: Schm. ad gl. ε 5659 (= 5643) | v. l.: gl. 2943 **2845** ζυγᾶ H: accent. Mus. **2846** κλάδον(ες) H: accent. Mus. **2848** κηκαδεῖ· λοιδ. (n. gl.) κελαδεῖ· φθ. Piers. Moer. 229, e gl. 2840 **2850** πρὸς τίλαν H: Mus. (nisi -λλ-), Palm. **2851** ἡρακλίδης H: Mus. | ὁ alt. del. La.; τε del. E.O. Houtsma, BphW 1891, 801, 'sed in cive Attico etiam Clazomenius cavillatio est' La. | βαὺς H: Houtsma coll. Arist. (de comp. βα(σιλε)υς v. B. Keil, Herm. 29, 1894, 320) **2853** διασχ. ad κεάζων (cf. gl. 1950) pert. vid. Alb.; καίων ut dittogr. v. βοῶν del. La. | κέλευθον H: Alb.

2855 †κλαιόν· τὸ κανοῦν, καὶ †

2856 κλᾶις· μοχλός D

2857 κάβακος· ὁ κάχληξ D

2858 κλᾶισαι· κλεῖσαι D

2859 κλαμαράν· πλαδαράν. ἀσθενῆ D

2860 κλαμμίς· ἀναδενδράς D

2861 κλαμυστῆσαι· βοῆσαι, καλέσαι D

2862 κλᾶν· κάμπτειν. ἐμποδίζειν. τέμνειν ἀμπέλους, ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν

2863 *κλανία· ψέλλια βραχιόνων AS[13]

2864 κλαπάζειν· χρονίζειν D

2865 †κλαραγείων· ἐλαφρῶς καθεύδει. Σικελοί (gl. Ital. 221 K.–A.) D

2866 κλάρας· φοίνιξ, τὸ δένδρον D

2867 κλάρες· αἱ ἐπὶ ἐδάφους ἐσχάραι D

2868 κλαριά· κληρία S[14]. κλήματα ἀμπελόφυλλα. ἢ *χωρίων κλῆροι AS[14] D

2869 κλάριον· ἀμπελόφυτον. καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος D

2870 κλάριοι· κλάδοι. [δοῦλοι] D

2871 †κλαρά· ψελία

2872 κλαρῶται· εἵλωτες, ⟨δοῦλοι⟩

2873 †κλάσθεον· κλεῖθρον

2874 κλάσματα· συντρίμματα. θρύμματα (Lev. 2, 6) LXX

2875 κλαστήριον· δρέπανον S[17]. τὸ τῆς ἀμπέλου ⟨φύλλα τέμνον⟩ D

2876 κλάστης· ἀμπελουργός D

2877 *κλαυκιόων· λαμπρυνόμενος ⟨κατὰ⟩ τὰς ὄψεις (Υ 172) AS[15] Hom.

2878 *κλαυθμυριζομένων· κλαιόντων AS[5]

2879 κλαυμυριόμενον· κλαίοντα. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 127 K.–A.) D

2880 κλαυμυρεῖται· [ἢ] κλαίει D

2881 κλαῦσιν· ἀγῶνα, ἄνθος τι D

2882 *†κλαυτάν· ποιὰν φωνήν (Eur. Tr. 146) AS[7] Eur.

2862 τέμνειν ἀμπέλους Ph κ 754; Phryn. ecl. 143; Poll. 1, 224; cf. Moer. 201, 18 (κ 41) **2872** cf. Paus. κ 33 (Ph κ 758. Su κ 1703); Poll. 3, 83 **2875** Schol. Ar. Equ. 166b | **2878** cf. Poll. 2, 64. 6, 201 **2880** cf. Ph κ 760 **2882** cf. Σ κ 338 ?

2855 ἐλεόν Avyer. 1978, 308. 339–41, qui καὶ del. **2856** contin. H: nov. gl. Schm. | κλαῖς H: accent. Schm. **2857** κλάμακος Voss. ut ordo **2858** κλάκαι H: Ahr. Dial. 2, 140 **2859** cf. Bois. s. v. **2863** κλαρια K[vg] | v. l.: gl. 2871 **2864** κλοτοπαζειν La., cf. gl. 3039 **2865** κλαδεύει La., coll. gll.2868–70 **2867** ἐδάφου H: Mus. **2868** χωρίον H: La. = K | ἀμπελόφυτα Drag. **2870** incl. ad gl. 2872 trsp. Schm. **2871** ψελία H: Mus. | v. l. gl. 2863 (Schm.) **2872** εἱλῶτες H: accent. Mus. | add. e gl. 2870 **2873** κλᾷθρον Guyet. Sop. | κρεῖθρον H: Mus. **2874** θρέμματα H: HSt. Thes. 4, 1602B **2875** add. Mein. **2877** κλαυκίθων H: post Sop. Voss.; cf. Schulze, Kl. Schr. 302 **2879** κλαυμαριόμενον H: Voss. **2880** κλαυμαρεῖται H: Voss.; κλαυμυριεῖται Ph | ἢ καίει H: Salm. = Ph **2882** h. e. κλαγγαν La., cf. Σ

Hom. **2883** κλέα· τὰς ἀνδραγαθίας (I 189). κλέος γὰρ ἡ δόξα, καὶ ἡ φήμη, καὶ ὁ λόγος

2884 †κλεάγης· βοηθήματα, ῥήματα

2885 †κλεαινόν· ὀνομαστόν

2886 †κλεαινῶν· ὀνομαστῶν, ἐνδόξων

D **2887** κλεῖδα· ὑποδήματος εἶδος. Κρῆτες

D **2888** Κλεῖδες· ἄκρα τῆς Κύπρου (Hdt. 5, 108, 2)

2889 *κλειθῆ· περιτραπῆ AS^{20}(g^{κλι3})

Eur. **2890** *κλεῖθρα· μοχλοί. ἀσφάλειαι vg^{6}AS^{16}. πύλαι (Eur. Or. 1366 ..) AS^{16}

2891 †κλέει· νεοσσεία (Theocr. 29, 12)

Hom. **2892** κλεηδόνα· κληδόνα, φήμην, δόξαν (δ 317)

2893 κλεῖ· ἐπαινεῖ, ὑμνεῖ

2894 κλειδοῦχος· γυνή

D **2895** †κλούς· κλεινάριον μικρόν. Λάκωνες

D **2896** †κλειμάζειν· παλαίειν. σκελίζειν. ἀπατᾶν

D **2897** Κλίμακα· χωρίον Εὐβοίας

LXX **2898** κλιμακτήρ· κλῖμαξ, βαθμός (Ezech. 40, 22 ..). ἢ χωρίον

2899 †κλείματα· ὑποδήματα

Eur. **2900** *κλεινός· ὡραῖος, ⌊ἔνδοξος vg^{4}Σ(AS^{15}), ὀνομαστός (Eur. Andr. 456)

2901 *κλεῖν· κλεῖδα vg^{8}AS^{22}. λέγειν, ἐπιφημίζειν

D **2902** κλεινοί· οἱ εἰς τὰ παιδικὰ ἐπὶ κάλλει ἁρπαζόμενοι παῖδες

2903 κλείοιμι· ἄιδοιμι (Hes. th. 32)

2904 κλείομαι· ἐπικαλοῦμαι

2905 κλείουσαι· ὑμνοῦσαι (Hes. op. 1)

Hom. **2906** †κλειόων· πυλῶν, ὅπου ζεύγεσιν ἦν τόπος εἰς στάσιν (Ψ 112)

D **2907** κλείπους· κόσμος τις τοῦ καλουμένου γείσου

D **2908** κλεῖθρον· κλειδίον

2909 κλείσατε· εἴπατε

2883 δόξα et φήμη Ap. S. 100, 3 **2890** μοχλοί Poll. 1, 77 **2891** cf. Schol. Hes. op. 301 **2892** – φήμην Schol. **2893** EM 516, 48 | **2896** σκελίζειν Ph κ 782; Poll. 3, 155 **2900** ἔνδοξος Σ κ 341 **2901** κλεῖδα Moer. 201, 23 (κ 45); Zonar. 1218 **2902** cf. Athen. 11, 782c

---

2884 contin. H: nov. gl. Mein. 1858, 561 **2885**, **2886** κλεεννόν et κλεεννῶν Schm. **2888** ἀκρατεῖς H: Meurs. Cypr. 73 | κύπρ( ) H: Meurs. **2889** κλιθῆ Mus. **2890** ἀσφαλείας H: Voss. Perg. = K **2891** h. e. καλιη (ΚΛΑΙΗ) La. post Mus. (καλιά) et Alb., cf. test. **2892** κλήδονα H: accent. Mus. **2893** h. e. κλεει La. **2896** h. e. κλιμακίζειν Alb. = testt.; idem vitium Harp. (Σ″) | σκλίζειν H: Mus. **2897** κλείμακα H: Mein. 1858, 531 **2898** κλειμακτὴρ H: Schm. | κλίμαξ H: accent. tacite Schm. **2899** v. l. gl. 2996 **2903** αἰδοῖμι H: Mus. **2906** κλισιῶν vel κλισίων Alb.; κλείσιον Poll. 9, 50, κλεισια IG 4^{2}, 114, 21 | στᾶσιν H: accent. Mus. **2907** γεισόν H: Mus. **2908** κλεῖρος H: La.

2910 *κλεισίη· ἡ σκηνή (Α 329) AS[13] Hom.
2911 κλισμός· θρόνος, κλίνη, κλιντήρ (Θ 436 ..) Hom.
2912 †κλεῖτα· μέρη. καὶ ἡ οὐράνιος ἄρκτος
2913 Κλειταγόρα· ᾠδῆς τι εἶδος. καὶ ⟨ποιήτρια⟩ Λεσβία τὸ γένος (Ar. Lys. 1237) D
2914 κλεῖται· λέγεται, ὑμνεῖται, ᾄδεται
2915 κλειτόεν ὕδωρ· ποταμὸς Ἀρκαδίας (Callim. fr. inc. 770). †κλείταιόν φασιν εἶναι οἱ †Κρῆτες D
2916 *κλείτη· κλίματα· γωνίας (Exod. 25, 12 ..)A[21]. ἢ ⟦ἀγαθὴ δόξα (AS[23]). ἢ ὀνομαστή (Δ 102)
2917 κλειτορίς· τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἡ ὑποδορίς, ἔνθεν καὶ τὸ κλειτοριάζειν τὸ ψηλαφᾶν D
2918 *κλειτός· ὁ ἔνδοξος (Γ 451 ..) (g[κλι15]) Hom.
2919 κλέζω· καλῶ, φωνῶ
2920 †κλέθος· κληδόνα D
2921 κλεμμάδιον· κλοπαῖον (Plat. leg. 955 b) D
2922 κλέμμιν· δίφρον ἀνακλιτόν D
2923 κλεμμύς· χελώνη D
2924 †κλεμμύειν· κηρύσσειν
2925 κλέομαι· ἐπικαλοῦμαι, εὔχομαι (ν 299) Hom.
2926 *κλέος· δόξα g[11]AS[14]Σ, τιμή, φήμη ἀγαθή, [ὄνειδος (Ar. fr. 836 K.–A.)] ὅ ἐστιν ἔπαινος (Β 325 ..) Hom.
2927 κλέπας· νοτερόν, πηλῶδες, ἢ δασύ, ἢ ὑγρόν D
2928 κλέπτει· πονηρεύεται. ἐπιθυμεῖ. ἐξαπατᾶται
2929 κλέπτεσθαι· †θέλειν. ἐπιθέσθαι. πονηρεύεσθαι. ζητεῖν. ἐπιθυμεῖν

2910 cf. Schol. **2911** θρόνος Ap. S. 100, 15; cf. Schol. **2913** cf. carm. conv. PMG 912; hic tantum Lesbia, alibi Laconica vel Thessalica; v. K.–A. ad Cratin. fr. 254 **2917** cf. Poll. 2, 174 **2918** cf. Schol. **2921** cf. Ph κ 766; Poll. 8, 33 (cit. Plat.) **2923** gl. Antonin. Lib. p.113, 8 Mart. **2926** δόξα Σ κ 342; Schol.; δόξα et φήμη Apion 243, 19 L. (LGM 321, 19); Ap. S. 100, 3; ὄνειδος cf. Ph κ 761 (cit. Ar.)

2910 κλέσις H: post Salm. (-ία) La. = K (Schol.) **2911** κλεισμὸς H: tacite Schm. = Ap. S. (Schol.) **2912** le. κλειταμέρη H: Perg. | ἄρτος H: Mus. **2913** add. Heins., cf. Schol. Ar. Vesp. 1245 **2915** le. κλειτόεν H: tacite Alb. | h. e. κλιτόεν La., ad κλίτος | ⟨ον⟩ καταντη … Κρηταεις ci. La. **2916** κλειτὴ H: accent. Mus.; h. e. κλιτη La. | κλίματι γωνία H: La. = K | reliqua altera gl. in K, et κλειτή in mg. add. Mus. **2917** κλείτορες H: Mus. | αἱ ὑποδορεῖς H: Mus. | κλειτιάζειν H: Mus.; -ορίζειν Poll. **2919** κλήζω Arcer. **2920** h. e. κλεῖθρον· κλείδωμα La., cf. Σ κ 340 | κλήδονα H: accent. Mus. **2921** κλεμμάδον H: Heins. Salm. Voss. = testt. **2924** h. e. κλαμυστειν La. coll. gl. 2861 (obloqu. Giangrande 1969, 148: κλεμμύειν a κλεμύς = χελώνη, τὸ ὑποπόδιον, itaque = κηρύσσειν) **2926** ὄνειδος incl. La. ('gl. Attic. cf. Ph') **2927** cf. Fick, Wb. 1, 428. 2, 103 | πρότερον H: Schr. **2928** κλέπει· πορεύεται H: Lob. Rhem. 35 | κλεπ- *desiderare* Kaczynska-Witzak 2002, coll. gll. 2929. 2938. 3073. ε 4860. 232–3 et Avest. Tokh. **2929** φηλουν La.; σφάλλειν Erbse | ἐπίθεσθαι H: accent. Mus. | πορεύεσθαι H: La.

D **2930** κλέπος· [ὑψηλόν.] [νοτερόν. δασύ. καὶ] φώριον, κλέμμα (Sol. leg. fr. 24)

Ap.S. **2931** κλέπτε· παραλογίζου (A 132)

Hom. **2932** *κλέπτε νόῳ· παραλογίζου τῇ διανοίᾳ (A 132) AS[17]

2933 *κλεπτομένου· χλευαζομένου g[10]

D **2934** κλεύθωμαι· κελεύθωμαι. παραγένωμαι, ὁδεύω (Ψ 244 v.l.)

2935 †κλεύσομαι· κελεύθωμαι. ὁδεύσω

D **2936** κλευσόμεθα· ἀκούσομεν. φθεγξόμεθα

2937 †κλευτόν· τλευτόν

2938 κλέψαι· κλέπτειν. τὸ τῶν ἀλλότριων ἐπιθυμεῖν

D **2939** κλεψίαμβοι· Ἀριστόξενος, μέλη τινὰ παρὰ Ἀλκμᾶνι (PMG fr. 161d)

D **2940** κλεψίρρυτον ὕδωρ· τὸ τῆς κλεψύδρας. αὕτη δέ ἐστιν κρήνη Ἀθήνησιν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν ὑπὸ γῆν φερομένη, εἰς ἣν τὰ ἐμβαλλόμενα πάλιν θεωρεῖται ἀρχομένων τῶν ἐτησίων (Callim.? fr. 771 Pf.)

D **2941** Κλεψύδρα· κρήνη, ἥτις τὸ πρότερον Ἐμπεδὼ προσηγορεύετο. ἔχει δὲ τὰς ῥύσεις ἀνατέλλουσας εἰς τὸν Φαληρέων δῆμον. ⟨σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκεῦος.⟩ ὡρολόγιον, *ὄργανον, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται vg[2]AS[24]Br[424]Σ

D **2942** Κλεωναῖαι· ῥαφανίδων τι γένος· ἀπὸ τοῦ ἐν Κλεωναῖς εἶναι

2943 †κλήδεα· φραγμοί

Ap. S. **2944** κλήδην· καλεῖν ἐξ ὀνόματος (I 11).

Hom. **2945** κλήδην· ἐλθόντα ἐπὶ τὴν ἑκάστου σκηνήν. τὸ καλέσαι πρός τινα ἐλθόντα καὶ δημοσίᾳ κηρύσσοντα (I 11)

2946 κληδόν· σωρόν

2947 κληδονίσαι· ἀκοῦσαι φήμην τινά, μαντεύσασθαι

2930 φώριον Ph κ 769; cf. Sol. leg. F 24 **2931** cf. Ap. S. 99, 33 **2932** Schol. **2934** κλεύθωμαι et Schol.[A] EM 517, 45; κεύθωμαι Schol. **2941** Schol. Ar. Lys. 913; κρήνην Schol. Ar. Av. 1694; ὄργανον – Σ κ 344 **2942** Theophr. h. pl. 7, 4, 2 (Athen. 2, 56f); Plin. n. h. 19, 75 **2944** cf. Ap. S. 100, 6 **2945** | cf. Schol.; E. Gen. 189 Mill. (EM 519, 34)

2930 'υψηλ. ad κλετας, cet. incl. ad gl. 2927' La. **2934** v. l.: gl. 2935 **2935** v. l. gl. 2934 **2936** ἀ⟩κουσόμεθα Herw. 1895 (Mnem.), 363; trad. def. Wack. Unters. 244, 4 **2937** le. σεῦτλον Schm. | expl. τεῦτλον Mus. **2939** 'non carmen, sed fidium genus vocat Aristox. Athen. 4, 182f, cf. Phillis ib. 14, 636b Poll. 4, 59 (Aristox. fr. 97, 1 Wehrli); videntur haec potius ad fr. 92 W. pertinere' La. **2940** le. .λεψίρρυτον H: κ om. rubr., add. Mus. | κ̄ H: del., εἴκοσιν in mg., Mus. | de fonte Jacoby FGrHist. IIIb Suppl. Comm. 1, 632–3 **2941** ἐμπέδω H: accent. Mus. = Schol. Ar. Lys.; Πεδώ Salm. Sop., μὲν Πεδώ Toll. in Alb. Auct., coll. gl. π 1206, sed v. Hansen ad loc. | σημ^{τ,αί} H: Mus. | σημ. – σκεῦος post προσηγ. H: Petav. in Synes. 21 | φαλληρέων H: Meurs. Pirae. p.40 **2942** κλεώνδαι … κλεώνδαις H: Ruhnk. et Hemsterh. in Alb. Auct., cf. testt. **2943** v. l. gl. 2844 **2944** κλήδων H: Martin. Cadm. = Ap. S. **2947** κληδωνῆσαι H: Salm. | ἀκονῆσαι H: Schm.

2948 *κληδόνος· πρεσβείας (Eur. Andr. 561) AS[17] Eur.
2949 κληδοῦχος· γυνή, ἀπὸ τοῦ τὰς κλεῖς τῆς οἰκίας ἔχειν (trag. ad. fr. 222 K.–S.)
2950 *κληδόσι· φήμαις g[2]Br[425]
2951 κληδών· κλέος, δόξα, φήμη
2952 *κληῖδας· τὰς κλεῖδας A[18]
2953 κλήθρη· δένδρου εἶδος (ε 64)
2954 κληῖδες· τῆς νεὼς τὰ ζυγά, ἐφ᾽ ὧν οἱ ἐρέσσοντες κάθηνται. ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ κλεὶς κληΐς, καὶ θύραι· παρὰ τὸ ἐπικλείεσθαι. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπείου μέρους. καὶ παρὰ Ἐφεσίοις τῆς θεοῦ τὰ στέμματα Ap. S. + D
2955 *κληῖδα· τὴν κατακλεῖδα (E 146) AS[19] Hom.
2956 *κληιζόμενος· φημιζόμενος g[1]
2957 κληῖσι· ταῖς κατακλείσεσι τῶν περονῶν (σ 294) Hom.
2958 κληϊσταί· κλεισταί. ἢ κλείθροις ἠσφαλισμέναι (β 344) Hom.
2959 †κλῆμα· ὑπόδημα
2960 κλημακόεσσαν· τραχεῖαν, καὶ ὀρεινήν (B 729 v.l.) D
2961 κληματίδες· αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δέσμαι D
2962 κληνίδιον· κράββατος, ὑποκοριστικῶς
2963 κλήνιος· ἔνδοξος
2964 *κλήομαι· καλοῦμαι AS[16]
2965 *κληπικοί· ἰσχυροί. καὶ †ἄσιτοι AS[29]
2966 κληροδοσία· κλῆρος, μερίς (1. Macc. 10, 89) LXX
2967 *κληροδοτήσετε· λαχμῷ δώσετε (2. Esdr. 9, 12 v.l.) (AS[23]) LXX
2968 κλῆρος· τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχεῖν. ἢ ψῆφος. ἢ *οὐσία g[6] AS[14]Σ. ἢ μέρος. καὶ σκωλήκιόν τι ⟨ἐν⟩ σμήνεσι γινόμενον
2969 κληροῦται· διαιρεῖται
2970 κληρουχία· δεσποτία (2. Esdr. 21, 20) LXX
2971 κληροῦχος· ὁ δεσπότης, καὶ ὁ γεωργός (Hdt. 5, 77, 2)

2951 φήμη Σ'' (Ph κ 775. Su κ 1770); lex. Patm. 153 (LGM 163 l. ult.) **2953** cf. Ap. S. 100, 13; Schol.; Su κ 1771 **2954** – κάθηνται Schol. Ap. Rh. 3, 1269b; – ἐπικλεῖσθαι Ap. S. 100, 8 **2955** Schol. **2957** cf. Schol. **2958** ἠσφαλ. Zonar. 1219 **2971** | gl. Hdt.

2948 κλήδονος H: accent. Mus. | πρεσβείαις H: Mus. = K **2951** κλήδων H: accent. Biel. **2952** κληεῖδας H: Mus. = K **2953** v. l.: gl. 3004 **2954** κληῒδὲς H: accent. Mus. | κλῆϊς H: accent. Jens. Luc. 138 | καὶ π(αρὰ) τοῦ H: Mus. **2955** contin. H: nov. gl. Sop. Heins. Pears. 435 | κατακλίδα H (K[A]): Mus. = Schol.; κατακληδα K[S] **2957** κατακλήσεσι H: Mus.; κατακλεῖσιν Schol. | περόνων H: accent. Mus. **2959** v. ad gl. 2996 **2960** ὀρθήν H: Alb. | v. l. gl. 3068 **2961** δεσμαί H: accent. Mus. **2962** κλινίδιον Mus. **2963** κλείνιος Mus., κλεινός Bentl. ad Callim. p.357 = gl. 2900 **2964** κλείομαι Mus. **2965** 'ακμαιοι, sed le. vix sanum' La. **2966** κληροδόσια H: Schm. **2967** κληρωδόσεται H, -δωσετε K: Martin. Cadm. | λαχμῷ δόσεται H: Martin. ; λαχμοδωσετε K **2968** μήνεσι H: Mus., ⟨ἐν⟩ Sop. Heins.; cf. Arist. h. an. 8, 605[b]10. 626[b]16 **2970** 'expl. Byzantina' La.

LXX **2972** *κλήρων· μερίδων (Ios. 19, 1 ..) AS^{21}
LXX **2973** *κληρώσει· μερίσει (Esai. 17, 11) A^{24}
2974 *κλησιάδας· τὰς θύρας τῆς σκηνῆς AS^{26}
LXX **2975** *⟩κλησίασον· σύναξον (Lev. 8, 3 ..) A^{22}
Hom. **2976** *κλησιάων· σκηνῶν (B 91) A^{15}(g^{7})
LXX **2977** κλήτεσι· ταμείοις. σκηναῖς (Ps. 127, 3)
Att. **2978** *κλητεύει· καλεῖ εἰς δικαστήριον g^{5}AS^{12}Σ
2979 κλητεύεις· μαρτυρεῖς
2980 κλητήρ· ὁ εἰς δίκην καλῶν, ὁ κλητεύων, καὶ μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσιν εἰς δίκην (Ar. Av. 1422)
D **2981** κλητῆρα· τὸν καλέσαντα. Ἴων Φρουροῖς (TrGF 19 F 49)
2982 κλητεύων· μαρτυρῶν τοῖς καλοῦσι δικάσασθαι
2983 †κλητή· νεοσσεία
2984 *κλητῆρες· μάρτυρες vg^{4}AS^{13}Br^{426}Σ
2985 κλητόν· κεκλημένον (Cyr. in Esai. 70, 1361C M.)
Hom. **2986** *κλητός· ὁ ἐξ ὀνόματος κεκλημένος (I 165). ἢ ὁ ⌊ἔνδοξος (Γ 451 ..) v^{κλο4}
2987 κλητροί· κλήτορες
2988 κλητόν· καλούμενον. κληθέντα
D **2989** κλήτωρ· κήρυξ. ἄγγελος. ὑπηρέτης. μάρτυς
D **2990** κλιδία· τάριχος . . .
D **2991** κλίμακες· πάλης εἶδος (Soph. Tr. 520)
D **2992** κλιμακοφόρος· ὁ ἐπὶ κλιμακίου τιθεὶς τὸν νεκρόν
D **2993** †κλιμακίας· . . . τις τῶν πυρῶν
D **2994** κλιμακισμοί· πάλαισμα ποιόν
D **2995** κλιμακτῆρες· οἱ τῆς κλίμακος βαθμοί (Ar. fr. 288 K.–A.)
2996 [κλίματα· ὑποδήματα]
2997 κλῖναι· τροπαὶ τῶν μαχόμενων. καὶ τὸ περιέχεσθαι ἔξωθεν ὑπό τινος καὶ τὸ σύνηθες

2974 cf. gl. 3013; Σ κ 348 **2976** Schol. **2978** Σ κ 346 **2979** Ph κ 780; cf. lex. rhet. 268, 13; EM 552, 20 **2980** Schol. Ar. (Su κ 1795); cf. Harp. 179, 15; lex. rhet. 268, 11 **2984** Σ κ 347 **2986** cf. Schol.; Ap. S. 100, 7 | cf. Schol. **2989** Su κ 1799 le. tantum **2991, 2994** cf. gl. δ 1053 **2995** Poll. 4, 127. 7, 112. 10, 171; cf. Schol. Oribas. 47, 4, 15 p.247, 6

2974 κλισιάδας Pears. 435. Alb. = Σ″ **2975** ἐκ⟩κλησίασον Sop. **2976** κλισιάων Mus. **2977** κλίτεσι Mus. **2981** ἰὼν H: Mus. **2983** h. e. καλίη Alb., cf. gl. 2891 **2986** ultima ad κλειτός La. = Schol. **2988** κλητρὸν H: Schm. | κλήοσιν H: La. **2990** κλίδια H: accent. Schm., coll. Athen. 7, 315d. Plin. n. h. 9, 48; gl. mutilam esse stat La. **2992** κλιματοφόρος H: Heins. Palm. Salm. **2993** contin. H: nov. gl. Palm. Salm. Voss. al.; καμακίας (Thessalorum) agn. Schm. coll. Theophr. h. pl. 8, 7, 4; ⟨ἀλλοίωσις⟩ τις La. **2994** κλιμακίσκοι H: Alb., cf. gl. δ 1053 **2996** cf. gll. 2899. 2959, omnes e Ierem. 31, 32 male intellecto ortas esse vid. Biel **2997** κλίναι H: accent. La. | ‘e. g. τροπας ⟨ποιεισθαι⟩’ La.

2998 κλῖναν· ἐτρέψαντο, ὑπεχώρησαν (ι 59) Hom.
2999 κλίνθη· κατεκλίθη. ἐπέκλινεν (Ψ 232) Hom.
3000 κλινθῆναι. ἀνακλιθῆναι. ἀνακλῖναι (Ψ 335) Hom.
3001 κλινίς· ἐπὶ τῆς ἁμάξης νυμφικὴ καθέδρα D
3002 κλίνησι τάλαντα· μεταβάλλῃ τὰ ζυγά (Τ 223) Hom.
3003 κλινθήτην· ἐκλίθησαν (Κ 350) Hom.
3004 †κλῖθρος· εἶδος δένδρου, ἢ μοχλός
3005 *κλινοπετεῖς· ἐπὶ δίφρου καθήμενοι **AS**^{18}
3006 κλεινός· ἔνδοξος, ἀγαθός, καλός
3007 †κλινόστριχνον· τὴν ψαλίδα
3008 κλιντήρ· δίφρος. ἀνακλιτός D
3009 κλιντῆρες· δίφροι, κλῖναι D
3010 κλίνη· κράββατος
3011 κλινίδιον· ὑποκοριστικῶς τὸ αὐτό
3012 *κλισία· κλίνη **A**^{19}. σκηνή **A**^{19}**Σ(vg**^{8}**Br**^{427}**)**
3013 *κλισιάδες· αἱ δίπτυχοι θύραι **vg**^{12}**AS**^{κλη30}**Br**^{433}**Σ**. κλισίαι
3014 κλισίαι· αἱ αὔλειοι πυλῶνες
3015 κλισίη· σκηνή. καθέδρα (δ 123) καὶ ἡ ἔπαυλις (π 159)· ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐτῇ τὰ θρέμματα. καὶ πρόθυρον. Νίκανδρος Ap. S. + D
3016 κλισία· στήλη. οἱ δὲ κρηπῖδα, ἐν ᾗ οἱ θρόνοι ἔκειντο. Διονύσιος δὲ Ποσειδῶνος οἶκον D
3017 κλισίον· πανδοχεῖον. ἢ βάσις, ἐφ᾽ ᾗ τίθεται ὁ θρόνος (ω 208) D
3018 κλισίον· προστάς. πρόστῳον. καὶ βοῶν στάσις καὶ εἴσοδος. ἔνιοι τὰς τοῦ πυλῶνος θύρας πλατείας, εἰς ἃς δύναται ζεῦγος βοῶν εἰσελθεῖν D
3019 *κλισμοί· θρόνοι [ἢ] ἀνάκλιτα ⟨ἔχοντες⟩ **g**^{6}**AS**^{17}
3020 †κλίσις· ὀνομασία
3021 κλίτα· στοαί. ἢ σέλλας εἰς τὸ κατακλίνεσθαι D
3022 κλίτος· τόπος κατωφερής D

2998 cf. Schol. | **3001** cf. Ph κ 787; Poll. 10, 33 **3003** cf. Schol. **3006** ἔνδοξος Σ κ 341 **3008** φορεῖον cf. lex. rhet. 272, 19; Ph κ 788; Schol. Luc. 30, 20; EM 520, 26 **3012** | Σ κ 349 **3013** Σ κ 348 | **3014** Paus. κ 34 **3015** – θρέμματα Ap. S. 100, 16 **3017** | Apion. fr. 49 N. (ap. Ap. S. 100, 24)

2998 κλίναν H: accent. Mus. | ἔτρεψαν Schol.; ‘act. et pass. confudit glossator’ La. **3002** le. κλίνησι H: Mus. **3003** κλινθητὴν H: accent. Mus. **3004** v. l. gl. 2953, ultima ad κλῇθρον (Schm.) **3005** an κλινοπετης· … φερομενος K^{g11} huc pertinet?; expl. erroneam esse cens. La. **3007** κλιτοσπηλαιον ci. La. coll. gl. 3021 | ψάλιδα H: accent. Mus. **3015** κλίσις H: Salm. Voss. Pears. 435 = (Ap. S.) | Nicandr. Thyatiren. agn. La. (Colophonium accipit O. Schneider fr. 118) **3016** κλεισια La. | Dionys. ὁ Τρύφωνος agn. La, ὁ Σιδώνιος Erbse | οἶκος ‘vix sanum’ La. **3018** πρὸς τὰς H: Schow 445 n.12 | πρὸς στοῶν H: G. Dind. 4, 1654A | στα^{σ} H, – εις add. Mus.: Alb. **3019** ἢ ἀνάκλιτρα H: La. = K | ⟨ἔχοντες⟩ La. = K **3020** h. e. κλῆσις Alb. **3021** ἐλαίας H: Salm. **3022** κλιτὸς H: accent. Schr.

Ap. S. + Hom. **3023** κλιτῦς καὶ κλιτύες· τὰ ἀποκλίματα τῶν ὀρῶν. ἢ τὰ καταφερῆ τῶν ὑδάτων. ἢ κλίμακες. ἢ ὀρῶν λόφοι. καὶ αὐλῶνας. καὶ φάραγγας (Π 390)

3024 †κλιμαδόν· ὁ δερμάτινος δίφρος

LXX **3025** κλοιός· μέρος τι τῆς νεώς. ἢ *περιτραχήλιος δεσμός g^{8}AS^{15}, κολλάριον S^{15}(A^{19}), ἤτοι μανιάκης (Prov. 1, 9 ..)

3026 †κλοῖστρον· κλῶστρον†

D **3027** κλοιωτά· δεσμοῖς διεξειλημμένα. κλοιὸς γὰρ εἶδος δεσμοῦ περιτραχηλίου

D **3028** κλοιώτης· ὁ δεσμώτης

Greg. Naz.? **3029** †κλοιτοιμωγεῖς· ἀκουσταὶ θρήνου AS^{18}

Hom. **3030** †κλοιῶν· εἶδος ὀρνέων (Ρ 755)

3031 κλονεῖ· ταράσσει, φθείρει, φοβεῖ

3032 κλονεῖται· φθείρεται, εἴργεται

Hom. **3033** *κλονέονται· ταράττονται (Ξ 59) A^{16}

Hom. **3034** κλονέοντο· ἐθορυβοῦντο, *ἐταράσσοντο g^{13}S^{22}. καὶ τὰ ὅμοια (Ε 8)

3035 κλόνες· αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων

D **3036** κλόνιν· ἰσχίον. ῥάχις. ὀσφύς. κοτύλαι, γλουτὰ καὶ τὰ ὅμοια

3037 *κλόνος· ταραχὴ πολέμου vg^{2}AS^{14}Br^{435} ἢ σεισμός

3038 *κλονούμενος· ταρασσόμενος g^{1}A^{20}(vg^{10}Br^{434})

Hom. **3039** κλοτοπεύειν· παραλογίζεσθαι. ἀπατᾶν. κλεψιγαμεῖν. *στραγγεύεσθαι (Τ 149) (AS^{17})

D **3040** κλονιστήρ· παραμήριος μάχαιρα. παρίσχιον

D **3041** κλοτοπευτής· ἐξαλλάκτης. ἀλαζών

3042 †κλύδιον· πέλαγος

3043 κλύδων· †χώρα. καὶ ἡ τοῦ ὕδατος φορά, ἢ κυμάτων σφοδρότης (μ 421) [AS^{21}Br^{439}]

3023 τὰ – ὀρῶν Ap. S. 100, 27; cf. E. Gud. 328, 16; τὰ^{2} – ὑδάτων Apion. fr. 50 N. (ap. Ap. S., E. Gud.); φάαγγας Schol. **3025** περιτρ. δεσμός Σ κ 351; gl. Prov. **3027** | gl. 3925 **3034** ἐταρ. Ap. S. 100, 29; Schol. **3036** ῥάχις cf. Poll. 2, 178 (cit. Antim. fr. 108 W. = 144 M.) **3037** ταραχή Ap. S. 100, 29; Schol. Ap. Rh. 1, 783; cf. Σ κ 352; Schol. Ε 167 **3039** στρ. Ap. S. 101, 3

3023 κλιτὺς H: accent. Schm. | ὠρῶν H: Mus. = Ap. S. (E. Gud.) | ὀρολόφοι H: HSt. Thes. 2, 261 **3024** δερματῖνος H: accent. tacite Alb. **3027** διειλημμένα Mein. 1858, 561 **3028** κλοιωτὴς H: accent. Mus. **3029** κλυετ' οἰμωγῆς· ἀκούετε G. Dind. 4, 1664C; trag. ad. fr. 223 agn. Nauck ('in Cyrillo frustra' La.) **3030** κλοιῶν H: (κολοιοί Mus.) h. e. κολοιῶν La. **3032** ἔρχεται H: La. **3035** κλῶνες Mus. **3036** κλόνιον H: Thes. 4, 1658C = Poll. | ὀσφῦς τὰ τὰ δὲ αὐτὰ καὶ H (τὰ δὲ del. Mus.): La. coll. Schol. Theocr. 6, 30k **3039** στρατεύεσθαι H (Ap. S.) (στρατευειν K^{S}, στραγευειν K^{A}): HSt. Ind. **3042** v. l. gl. 3045 **3043** κλυδὼν H: accent. Pears. 436, cf. Arcad. 11, 5 | χεῖμα ci. La.; αἰώρα Erbse

3044 *κλυδωνίζεται· ταράττεται A^{22}. παρακρούεται (Esai. 57, 20) (AS^{22}) LXX

3045 κλυδώνιον· πέλαγος. χειμών. καὶ θόρυβος πραγμάτων (Eur. Hec. 48?) Eur.

3046 *κλύει· ἐπακούει (Eur. Hec. 1094) AS^{14}(vg^{3}Br^{437}Σ) Eur.

3047 κλύειν· ἀκούειν, αἰσθάνεσθαι· μάλιστα δέ ⟨τ᾽⟩ ἔκλυον αὐτοί (ζ 185) Ap. S.

3048 κλύζει· πλημμυρεῖ, ῥέει. βρύει D

3049 *κλῦθι· ἄκουσον (Α 37 ..) g^{4}Br^{637}(Σ) Hom.

3050 Κλύμενος· ἰατρὸς ἀφυής, ὃν Ἀριστοφάνης (fr. 723 K.–A.) φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ Μορσίμῳ διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. ἦν δὲ καὶ τραγωδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος. λέγεται δὲ καὶ ὁ κισσός, ὡς Ἀντίμαχος· κισσοῦ τε κλυμένοιο καὶ ἀμπελίνης (fr. 85 W. = 137 M.) D

3051 †κλύοις· δεσμοῖς

3052 *κλῦθί μευ· ἐπάκουσόν μου (Α 37) g^{5} Hom.

3053 κλυταί· ἔνδοξοι (A^{16}). ἀγαθοί, καλοί. τίμιοι. πολλοί. ἢ *πανταχοῦ κηρυττόμενοι (AS^{25})

3054 Κλυτίδη· Κλυτοῦ παῖ (ο 540) Hom.

3055 *κλυτοπώλῳ· ἐνδοξοπώλῳ A^{19}. ἱππεὺς ἀγαθός (Ε 654) Hom.

3056 *κλυτοτόξῳ· τῷ κατὰ τὴν τοξείαν ἐνδόξῳ (Δ 101) A^{18} Hom.

3057 κλυτὸς ὄρνις· ὁ ἀλεκτρυών D

3058 *κλυτοτέχνης· περιβόητος διὰ τὴν τέχνην (Α 571) [g^{1}AS^{13}Br^{438}] Hom.

3059 κλύων· ἐπακούων

3060 κλωγμός· ὁ διὰ τῆς γλώττης περὶ τὸν οὐρανίσκον ψόφος S^{13}, ὃν λάκησίν τινές φασιν, οἷον οἱ ὀνηλάται ποιοῦνται κυρίως (Eupol. fr. 259, 79 K.–A.) D

3061 †κλῶδις· κλέπτης

3062 Κλώδωνας· τὰς Μιμαλλόνας, μαινάδας, βάκχας D

3063 κλώζειν· τὸ ἐκβαλεῖν ἐκ τῶν θεάτρων· κλωγμοὺς γὰρ ἔλεγον κατὰ μίμησιν τῶν γινομένων ἐν τοῖς στόμασι ψόφων, οὓς πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐχρῶντο τῶν ποιητῶν (Dem. 21, 226) D

3046 cf. Σ κ 355 **3047** Ap. S. 100, 30 **3049** Zonar. 1222; cf. Σ κ 356 **3052** Schol. **3055** cf. Apion. fr. 51 N. **3056** cf. Schol. **3060** cf. Eust. in Od. 1504, 29 (175, 44 St.) **3062** μαίναδας βάκχας EM 521, 48 **3063** cf. Eust. in Od. 1504, 28 (175, 46 St.); EM 521, 50; Poll. 4, 122

3045 v. l.: gl. 3042 **3047** ⟨τ᾽⟩ Mus. (Hom.); γ᾽ Ap. S. | αὐτοῦ H: Alb. = Ap. S. (Hom.) **3050** διὰ τὸν H: m.1 vel Mus. **3051** gl. del. Mus. | κλοιοῖς Schm. **3055** ἐνδόξω πώλω H (K): Mus. | ἵππους malit La. **3056** τὸ corr. in τῶ H **3057** le. κλυτὸς H: Schr. **3060** λάκησι H: Mus. **3061** v. l. gl. 3079 dub. La. **3062** τοὺς H: Mus. = EM | μιμαλῶνας (acc. inc.) H: Mus. | cf. Plut. Alex. 2, 7. Polyaen. 4, 1

K+D **3064** ϰλώθει· ϰατασπᾷ g^4A^8Σ. νήθει A^8. ἐπιμερίζει g^4A^8Σ. βλαστάνει, ϰαλῶς αὔξεται

Hom. **3065** Κλῶθες· Μοῖραι (η 197 v.l.)

D **3066** ϰλωϰυδά· τὸ ϰαθῆσθαι ἐπ᾽ ἀμφοτέροις ποσίν

D **3067** ϰλωμαϰόεν· ϰρημνῶδες. δύσβατον

Hom. **3068** ϰλωμαϰόεσσαν· πολλὰ ἀποϰλίματα ἔχουσαν· ἀφ᾽ οὗ τὴν τραχεῖαν ϰαὶ ὀρεινὴν σημαίνει, ἢ ϰρημνώδη, ἢ δύσβατον (B 729 v.l.)

N.T. **3069** ϰλῶν· συντρίβων. ϰατασπῶν (Act. 2, 20)

D **3070** ϰλώναϰα· ῥάβδον. [ϰαὶ τὰ ϰλιμαϰώδη χωρία]

D **3071** ϰλῶναξ· ϰλάδος

3072 ϰλῶντες· σπῶντες. συντρίβοντες

D **3073** ϰλωπᾶσθαι· ἐπιθυμεῖν. θέλειν. ϰαὶ τὸ λάθρα ϰαὶ ἀψοφητὶ ἰέναι ϰαὶ πράσσειν, ϰαὶ ϰλέπτεσθαι

D **3074** ϰλωπεία· ὄρχησίς τις, ὡς Ἰόβας ἐν τετάρτῳ Θεατριϰῶν (FGrHist 275 F 74)

Eur. **3075** *ϰλῶπες· ϰλέπται (Eur. Rhes. 645) $g^1S^{14}(A^7)$

D **3076** ϰλωπωμένη· λάθρα ϰαὶ ἀψόφως περϊοῦσα. ϰαὶ ἐφιεμένη παρὰ τὸ ϰλέπτεσθαι. [δὲ οὕτως] τὸ προθυμεῖσθαι δὲ οὕτως ἔλεγον

D **3077** ϰλώσϰων· ἐπιϰλώθων

D **3078** ϰλωστήρ· τὸ ϰεϰλωσμένον ῥάμμα (Ar. Ran. 1349)

Greg. Naz. **3079** *ϰλώψ· ϰλέπτης (Greg. Naz. c. 2, 1, 55, 3 [37, 1399, 10 M.]) g^2A^6 S^{14}Σ

3080 ϰμητά· πεποιημένα, πεπονημένα

D **3081** ϰναδάλλεται· ϰνήθεται

3082 *†ϰνάξει· βοήσει $vg^1AS^4Br^{199}$

D **3083** ϰναϰός· ψαρὸς ἵππος

D **3084** ϰναϰόν· λευϰόν. πυρρόν (Theocr. 7, 16)

3064 ϰατασπᾷ ἐπιμερίζει Σ ϰ 358; βλαστάνει – Diogen. ap. Schol. Nic. th. 237a **3068** – ὀρεινήν Schol.; τραχεῖαν ϰαὶ ὀρεινήν Apion. fr. 52 N. (ap. Ap. S. 101, 4) **3073** – λάθρα ⟨ . . . ⟩ Ph ϰ 806 **3076** | Ph ϰ 807 **3078** ϰεϰλωσμένον Ph ϰ 808 **3079** Σ ϰ 359 **3084** Schol. Theocr. b

---

3064 Diogen. huc ref. demonstrat Degani 1967, 119, non ad χλοάζει ut La. **3065** ϰλώθεο H: Mus. **3067** ϰρυμνῶδες H: Sop. Pears. 436 **3068** ϰλωμαϰόεσσαι H: Pears. 436 Alb. = Schol. (Ap. S.) | ἢ ϰλώμαϰας τὰ ϰιλαϰώδη χωρία e gl. 3070 add. post ἀποϰλίματα Degani 1968, 103–4 | ἔχου^{σ} H, -σαι Mus.: Pears. Alb. = Schol. | v. l.: gl. 2960 **3070** incl. ad ϰλώμαϰα Schm. | ϰλημαϰώδη H: Salm. **3074** ϰλώπεια H: accent. tacite La. | ἰοβᾶς H: accent. Mus. | Θεατριϰῶν ‘incertum’ La. **3076** ϰλωπομένη H: Salm. Pears. 436 = Ph | περιιοῦσα Alb.; cf. Croen. Mem. Herc. 34, 6 | δὲ pr. del. Mus., οὕτως del. Pears. 436. Alb. | προθυμεῖσθαι cf. gl. 3073 **3078** ῥά^{μ}μα (? m.1) H **3079** v. l.: gl. 3061? **3080** ‘e compositis fictum’ La.; simplex def. Giangrande 1969, 148 coll. δμητός, φατός | v. l.: gl. 3091 **3082** ϰνάζει H (K^{vgAS}): La. = K^{Br}; ϰλάγξει Schm.; ϰράξει Drachmann | βοηθεῖ H (K^{S}): Schm. = K^{vgABr} **3084** πυρόν H: Salm. in Solin. 629a = Schol. Theocr.

3085 κνάμπτει· κάμπτει. καταξαίνει. κατίσχει
3086 †κνάξ· γάλα †λευκόν
3087 κνάμπτομαι· κακοῦμαι. καταπονοῦμαι, καταξύομαι
3088 κνάπτειν κελεύω γλῶσσαν· συνέχειν ἐντὸς τῶν ὀδόντων κελεύω τὴν γλῶτταν (trag. ad. fr. 224 K.–S.) D
3089 κναπτόμενον· ξαινόμενον
3090 κνᾶσαι· ὀλέσαι. λυπῆσαι ⟨Λάκωνες⟩ D
3091 †κναστήριον· ἐνήλατο. [Λάκωνες]
3092 *κνάφοι· ἄκανθαι, αἷς κνάπτεται τὰ ἱμάτια AS[3]
3093 κνάφου δίκην· ὅταν ἐν κύκλῳ οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱμάτια περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον. ἔστι δὲ τοῦτο φυτὸν ἀκανθῶδες D
3094 *κνεομένων· πονουμένων AS[7](g[4]Σ)
3095 κνέφαλλον· τύλη. ἣν δὲ ἡμεῖς τύλην, Ἀττικοὶ τυλεῖον. καὶ πτιλόν, καὶ προσκεφάλαιον, ἡ *τύλη g[3]AS[5]Σ Att.
3096 κνέφας· ἑσπέρα, σκοτία νύξ, κενὴ φάους
3097 *κνέφας· σκότος (Α 475) vg[1]A[6]Br[441]Σ Hom.
3098 κνέωρον· φυτόν τι, ὃ τοῖς Θεσμοφορίοις ὑποστόρνυνται, καὶ ὃ εἰς κάθαρσιν χρῶνται. καὶ γυναικεῖον μόριον (com. ad fr. 369 K.–A.) D
3099 κνῆ· ἔκοπτεν (Λ 639) Hom.
3100 κνηθμός· κνησμός (Nic. al. 422) D
3101 *κνηθόμενοι· τὴν ἀκοὴν ζητοῦντές τι ἀκοῦσαι καθ' ἡδονήν (2. Ep. Tim. 4, 3) AS[3] N. T.
3102 κνηκίς· κνηκοειδὴς τοῦ ἀέρος κατάστασις. καὶ δέρρις λεπτή. καὶ νεφέλιον λεπτόν (Callim. fr. 238, 17 Pf. = Hec. 18, 3 H.). καὶ μελανία, καὶ ἔλαφος D
3103 κνηκὶς ἐπενήνοθε· μελανία τις τῷ σώματι. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν νεφῶν εἶπον (SH ad. fr. 1084) D

3094 cf. Σ κ 360 **3095** τύλη Poll. 10, 38–40; Ael. Dion. κ 32; Σ κ 362; Phryn. ecl. 145; Moer. 201, 20 (κ 42) **3096** σκοτία νύξ cf. Σ κ 363; κενὴ φάους cf. E. Gen. 190 Mill. (EM 521, 52) **3097** Schol.; Σ κ 363; E. Gen. 190 Mill. (EM 521, 52) **3098** cf. Ph κ 819; Theogn. can. 791 (p.131, 18 C.) **3099** Schol. **3100** Schol. Nic. 422b **3101** gl. Apost. 230

3085 γνάμπτω et κνάμπτω conf. vid. Pears. 436; 'μ parasiticum, sicut 3087' La. **3086** cf. Thesp. TrGF 1F[4] (Kannicht pp.66. 345) **3088** le. κανάπτειν H: Heins. Salm. Voss. al. **3090** κνάσαι H: accent. Alb. | incl. e gl. 3091 La. **3091** v. l. gl. 3980 La., qui Λάκωνες in gl. 3090 trsp. (post Schm.) **3094** κναιομένων Σ[v.l.] **3095** κνέφαλον H (testt. pler.): Schm. = Poll. | τύλιον H: Pears. 436. Jungerm. ad Poll. 10, 40 = testt. | πιλός H: Schm. ut gl. γ 718; cf. Bossi 1978–9, 419–20 **3097** κνέφος H: Pears. 437 = K testt. | σκότωσις H: La. = K testt. **3098** θεσμορίοις H: Mus. | cf. gl. β 62 **3099** κνεῖ H: Heins. Voss. Pears. 437. al. = Schol. | κόπτει H: La. = Schol. **3100** κνῆθος· κνηθός H: Thes. 4, 1677C = Schol. Nic. **3101** le. κνηθόμενοι H: Schr. = gl. Apost. **3102** κνῆκις H: accent. Pears. 437 | δερρὶς H: accent. Mus. **3103** κνῆκις H: accent. tacite Schm. | 'Epici Alexandrini' La.

3104 κνηκόν· τὸ κροκίζον χρῶμα, ἀπὸ τοῦ ἄνθους· ὅτε δὲ ἀπὸ καρποῦ, τὸ λευκόν

3105 κνῆκος· λευκός, καὶ εἶδός τι σπέρματος. καὶ πυρρός

Ap. S. **3106** κνῆμαι· τὰ διερείδοντα ξύλα τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ. αἱ κερκίδες. αἱ τῶν τροχῶν ῥάβδοι χάλκεα ὀκτάκνημα (Ε 723). καὶ ὁδοὶ ἀνώμαλοι καὶ ἀναντώδεις. καὶ ἡμῶν κνῆμαι, ἤγουν τὰ σκέλη· ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί (Υ 37)

3107 κνήμαργος· κνημώδης, παχύκνημος

3108 *κνήμη· μέρος ποδός A^{2}

Hom. **3109** *κνημοῖσι· τοῖς τραχέσι τόποις S^{7} καὶ δυσβάτοις (Β 821 ..)

D **3110** κνημίαι· φθοραί. καὶ τὰ ὀρθὰ ξύλα τῶν θρόνων, ὅπου ἐστὶν ἐπικλίνειν

D **3111** κνημίας· τὰ ἀντικνήμια. καὶ τὰ ἐπὶ τῶν θρόνων ἑκατέρωθεν ξύλα διὰ τὴν καθέδραν πεπηγότα. καὶ τὰ ἐν τοῖς ἁρματείοις τροχοῖς. καὶ τὰ τῆς ἁμάξης περιθέματα

D **3112** κνημοῦμαι· φθείρομαι

Hom. **3113** κνημούς· δασεῖς, τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους (δ 337)

D **3114** κνημωθῆναι· φθαρῆναι

D **3115** κνημῶσαι· περιχῶσαι, φράξαι. φθεῖραι. κλεῖσαι. ⟨περι⟩ελθεῖν

D **3116** κνηστήρ· φθορεύς, ὀλετήρ

Att. **3117** *κνῆν· κνήθειν AS^{4}

Hom.? **3118** κνῆστις· κοπὶς σιδηρᾶ. ξυστήρ, ἐν ᾧ ξύουσι τὸν τυρόν (Λ 640). τινὲς δὲ καὶ τὴν ῥάχιν ἀκούουσιν. ἔνιοι τὸ †ἀκνεῖν

D **3119** κνηστός· ἄρτος. Ἀρτεμίδωρος

D **3120** κνῆστρον· τὸ κνέωρον (Hippocr. mul. 1, 80 [8, 200, 7 L.])

D **3121** κνίδαι· ἀκαλῆφαι. καὶ πόα τις

D **3122** κνιδᾶται· δάκνεται. ἴσως ἀπὸ τῆς πόας

3123 *Κνίδος· νῆσος ⟨ἐγγὺς⟩ Ῥόδου AS^{12}

3104 cf. Schol. Theocr. 7, 16a–c **3105** Diosc. mat. med. 4, 188, 1 **3106** cf. Ap. S. 101, 10; – ὀκτάκνημα cf. Schol. E; Schol. Pind. P. 2, 73b **3109** cf. EM 522, 20 **3111** cf. Ph κ 820 **3117** Moer. 201, 28 (κ 50 H.) **3118** cf. Schol.; Ap. S. 101, 5; Schol. Nic. th. 85c **3119** Athen., 3, 111d (Artemid. Ephes.) **3120** Diosc. mat. med. 4, 172, 1 **3121** Athen. 3, 89f; Diosc. mat. med. 4, 93

3104 ὑπὸ τοῦ H: Schm. = Schol. Theocr. **3105** πυρός H: Jun. Guyet. Pears. 437 = Diosc. **3106** χοινίκιδα H: accent. Mus. | χαλκέας κατὰ κνῆμα H: Schm. = Ap. S. | δὲ κτημαίρ(ων) ταράσσαι H: Schm. = Ap. S. **3108** ποδός, δ in litura H **3109** κνήμεσι H: Jens. Luc. 140 **3110** ἐπὶ κλίνην H: La.; ἐπικλῖναι Meibom **3111** τῆς καθέδρας dub. Kaib. ad Ph | ἁρματίοις H: Salm. | π(αρα)θέματα H: Mus. **3112** cf. gl. ε 3675 **3114** cf. gl. δ 1556 **3115** ἐλθεῖν H: La. **3116** φονεὺς H: La. **3117** κνεῖν H (K Moer.): Voss. **3118** κνηστὶς H: accent. Mus.; gl. α 2460 cft. Alb. **3120** κνητὸν H: Salm. Pears. 437 = Diosc. | κνεωρόν H: accent. Schm. **3121** σκνῆφαι H: Pears. 437. Jens. Luc. 140, cf. testt. **3122** κνηδᾶται H: HSt. Thes. 2, 280 **3123** ⟨ἐγγὺς⟩ La. = K [sed cf. gll. 3968, 4442]

3124 κνίζει· λυπεῖ (Eur. Med. 599) Eur.
3125 κνιδῶντες· κνίδη μαστιγοῦντες
3126 *κνίζων· [ἢ κνιζίων.] ⌊λυπῶν. ἢ συκάμινα τέμνων (Am. 7, 14) g² S¹⁴Σ LXX
3127 κνιπή· πτιλή
3128 κνιπεῖν· σείειν, ξύειν [μέλαθρα καὶ δοκούς] D
3129 κνῖπες· ὄμματα περιβεβρωμένα. καὶ ζωύφια τῶν ξυλοφάγων (Ar. Av. 590) D
3130 κνιπίδες· πέρασμα δορᾶς D
3131 κνῖσα· ἀτμός, καπνὸς τῶν θυσιῶν (A 317). καὶ τὸ λίπος τοῦ ἱερείου (σ 45) καὶ ὁ ἐπίπλους (γ 457) Ap. S.
3132 κνίσσαι· φθεῖραι, ὀλέσαι. λυπῆσαι D
3133 κνισαλέῳ· περικαπνιστῷ D
3134 *κνίσης τε· τῆς ἀναθυμιάσεως. ἢ τοῦ λίπους (σ 45) AS⁷[vg⁵A¹³ Br⁴⁴³Σ] Hom.
3135 κνισῆεν· εὐῶδες (κ 10) Hom.
3136 κνισμός· *ζηλοτυπία AS¹¹. ἢ μέλος τι κνισμῷ αὐλούμενον K + D
3137 κνισολοιχός· λίχνος (Antiphan. fr. 65 K.–A. ..) D
3138 κνιστὰ λάχανα· συγκεκομμένα (Antiphan. fr. 323, Ar. fr. dub. 938 K.–A.) D
3139 κνίφεα· κνίδας D
3140 *κνίψ· ζῶον S⁹ πτηνόν, ⌊ὅμοιον κώνωπι S⁹
3141 κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἦχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν ψόφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί (fr. 237 R.). τινὲς δέ φασιν κνοῦν μὲν ἦχον, χνόην δὲ περὶ ὃ μέρος τοῦ ἄξονος, ἢ χοινικίς D
3142 κνῦ· τὸ ἐλάχιστον D
3143 κνύειν· κνήθειν, ξύειν (Men. fr. 550 K.–A.) D

3126 gl. Proph.; Σ κ 364 **3129** | Poll. 7, 144; Schol. Ar. **3131** Ap. S. 101, 27; cf. Schol. A 66; E. Gen. 190 Mill. (EM 522, 30) **3134** cf. Σ κ 366 **3136** cf. Athen. 14, 618c **3137** Athen. 3, 125d–f **3138** Ph κ 824; Poll. 6, 62; Athen. 9, 373a (cit. Antiphan. vel Ar.) **3141** – ἦχος cf. Ph κ 826 **3143** Ph κ 827 (cit. Men.); ξύειν Orion. 90, 27

3125 κνίδοντες H: Salm. Pears. 437 **3126** κνιζίων H: Pears. 437 = testt. **3127** κνίπα H: Heins. coll. gl. 2080 **3128** incl. ad gl. Pamphili κμέλεθρα· δοκούς (Hdn. ap. E. Gen. 190 Mill. [EM 521, 28]) pert. agn. Schm., qui eam ante gl. 3080 inserere vult **3130** κνιπίδος H: La., sc. villi in margine pellis conspicui **3131** κνίσα H: accent. Schm. | λεῖπος H: Mus. = testt. **3133** περικνήσω H: Lob. (cit. La.) **3134** κνίσητε H: Mus. = K^S Σ (κνίσσης Pears. 437 = K^vg, τε om. K^vgABr) **3135** κνισεῖεν H: Mus. **3138** le. κνιστὰ H (Ph): Pors. | συγκεκο^μμένα (?m.1) H **3140** κνὶξ H: Mart. Cadm. = K **3141** κνούς H: accent. Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | κνομαιῆχον H: Mus. | χνοὴν H: accent. Mus. | ἢ χυνικῆς H: Mus. | cf. Perss. Beitr. 2, 809 **3142** le. κνυτὸ H: accent. et le. Mus.

3144 κνύζα· [κνυζηθμός S[2], ἀπὸ τοῦ κνυζᾶσθαι· ἐπὶ τῶν κυνῶν. καὶ] ἡ κόνυζα κατὰ συγκοπήν (Theocr. 4, 25. 7, 68)
3145 κνύζεσθαι· μοχθεῖν. κλαίειν. †ἀφανίζεσθαι
Hom. 3146 κνυζηθμός· ἰδίωμα ἤχου φωνῆς (π 163), καὶ κλαυθμός
D 3147 κνυζόν· ἀέρα ἐπινέφελον καὶ πνευματώδη
D 3148 κνυζοί· οἱ τὰ ὄμματα πονοῦντες
3149 κνυζούμενον· στένοντα (Soph. fr. 722 R.). [ἢ φωνὴ κυνῶν [ἢ] κνυζηθμὸς γοερὸν φθεγγομένων]
Hom. 3150 κνυζώσω· συσπάσω, κακώσω (ν 401)
D 3151 κνύζωψ· λάχανον, ὅμοιον σελίνῳ
D 3152 κνυθόν· σμικρόν
D 3153 κνυπώσω· θριγκώσω
D 3154 κνύφος· ἄκανθα μικρά
D 3155 κνώδακες· οἱ ἐν τοῖς φυσητῆρσιν ἀσκοί (S[9])
Hom. + LXX 3156 *κνωδαλα· κυρίως τὰ θαλάττια θηρία v[1]g[4]AS[7]Br[444]Σ· κινώδαλα γάρ ἐστιν τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ χερσαίου φησὶν (ρ 317) *κνώδαλον, θηρίον, ἢ ζῷον μικρόν (Sap. 11, 16) (v[1]Σ)
D 3157 κνώδαξ· κέντρον ἄξονος, γνωμών. ὄργανον χρυσοχοϊκόν. καὶ χαλινόν
D 3158 κνώδη· χωρία, θηρία
D 3159 κνώδων· ἡ ἀκμὴ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ δόρατος (Soph. Ai. 1025)
D 3160 κνωσμός· ἡσυχία πάντων
3161 κνώσσειν· ὑπνοῦν, καθεύδειν, κοιμᾶσθαι. ῥέγχειν
3162 *κνώμενοι· κνηθόμενοι vg[2]AS[8]Br[447]
D 3163 κνωπεύς· ἄρκτος. ἔνιοι κνουπεύς

3144 incl. Scholl. Ar. Vesp. 977. Theocr. 6, 30e; κόνυζα Scholl. Theocr.; E. Gud. 331, 51 **3146** – ἤχου Ap. S. 101, 14; – φωνῆς Schol.; κλαυθμός E. Gud. 331, 50; EM 522, 47 **3149** Σ″ (Ph κ 831. Su κ 1890) **3150** Schol. **3156** – φησιν cf. Ap. S. 101, 15; Scholl. Pind. Pyth. 10, 56b. Nem. 1, 76; κνώδαλα[2] – κνώδαλον Schol. Ar. Lys. 477; Ὅμηρος – Schol. Plat. Axioch. 365c; κνώδαλον – (et cf. praec.) Σ κ 368; θηρίον – gl. Sap. **3157** – ἄξονος Schol. Oribas. 49, 23, 19, p.35, 29 **3159** – ξίφους Schol. Soph.; Ph κ 828; Poll. 7, 157 **3161** καθεύδειν Ap. S. 101, 9; κοιμᾶσθαι E. Gen. 190 Mill. (EM 522, 42)

3144 κνύθα H: Salm. Voss. Pears. 437 = K | gll. κνύζα et κόνυζα conf. agn. Wendel 1934, 343–4; cf. gll. 3146. 3149 | κνηθμὸς H, κνιθμος K: Schm. = Schol. Theocr. | κνύζεσθαι H: La. | ἀπὸ τῶν H: Mus. **3145** ‘diversum a κνυζασθαι, κνυζεισθαι gannire cf. gl. 3147/48’ La., qui μοχθεῖν susp. **3146** ⟨ἢ⟩ φωνῆς ci. La. **3149** κνυζώμενον Σ″ | κνυζιθμὸς H: Mus. | incl. altera forma gl. 3146 + 3144 (Schow) **3150** συνσπάσω H: Mus. = Schol. **3153** θρυγκώσω H: Mus. **3154** κνύθος H: La. **3156** κινώθαλα H: La.; κνώδαλα Scholl. Ar. Pind. Nem. **3157** ἄξων H: Salm. De modo usur. 103 = test. **3158** ψωρία Fick 1904, 101 **3160** κνῶος H: La. **3161** κνωσσεῖν H: accent. Mus. | ὑπνεῖν H: Mus. **3163** κνωπ . εὺς H: ν pro litt. eras. Mus.; cf. gl. 4615

3164 *Κνωσσός· πόλις ⟨Κρήτης⟩ (B 646) $g^{5}S^{11}$ Hom.
3165 κνώσσοντι· καθεύδοντι (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 229 [37, 1369, 12 M.]) Greg. Naz.
3166 Κνώσια κῶλα· τὰ ὁρμητικά (trag. ad. fr. 225 K.–S.? Callim. fr. 43, 106 Pf.?) D
3167 κοᾷ· ἀκούει, πεύθεται D
3168 κοάλεμος· ἠλίθιος, ἀνόητος D
3169 †κοαλδδεῖν· Λυδοὶ τὸν βασιλέα D
3170 †Κοαλιεῖν· βάρβαρον ἔθνος D
3171 †κόαλοι· βάρβαροι D
3172 κόαξ· βάτραχος S^{1}
3173 κόαρον· ἐλάχιστον
3174 κοᾶσαι· αἰσθέσθαι
3175 †κοάχλικας· ἄρτους
3176 κόβακτρα· κοβαλεύματα, πανουργήματα D
3177 κόβαλος· *πανοῦργος $vg^{1}AS^{4}Br^{448}\Sigma$. κακοῦργος. στωμύλος, λάλος, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ κομψός. ἔνιοι μάταιος. ἄλλοι κροταφιστής, ἄσωτος, τωθαστής, ἀπατεών. κακόλαλος
3178 κόραρος· ὄνος D
3179 κόβειρα· γελοῖα D
3180 κόβειρος· γελοιαστής, σκώπτης, λοιδοριστής D
3181 κοβελίσκον· τρυβλίον
3182 †κόγκαλος· κονιορτός
3183 κογκυλεύοντες· κογκύλιον ἐκπιάζοντες D
3184 κόγξ· ὁμ⟨οίως⟩ πάξ. ἐπιφώνημα τετελεσμένοις. καὶ τῆς δικαστικῆς ψήφου ἦχος, ὡς ὁ τῆς κλεψύδρας παρὰ [δὲ] Ἀττικοῖς βλόψ D
3185 κογχαλίζειν· πεποίηται ἀπὸ τοῦ ἤχου τῶν κόγχων D

3164 Schol. **3165** Schol. Pind. Ol. 13, 100b **3168** Σ″ ([Ph κ 848]. Su κ 1893) **3176** Ph κ 852 | **3177** πανοῦργος Σ κ 377; Psell. poem. 6, 362; Zonar. 1227 **3184** ἦχος – Eust. Il. 768, 12 (2, 774, 20 V.)

3164 κ om. rubr., add. Mus. | κνῶσος H: accent. Mus., -σσ- Pears. 438 = K | ⟨Κρήτης⟩ Alb. = K Schol. (της K.–A.) **3165** κνωσέοντι H: Heins. Pears. 438 = K test. | expl. κοιμωμενῳ K **3166** κνωσιάκωλα H: Salm. Voss. | ὀρχηματικά Headl. 1910, 5 coll. Soph. Ai. 699 **3167** κόα H: accent. Mus.; cf. ad gl. ε 1546/47 **3168** κ om. rubr., add. Mus. | v. l.: gl. 3319 **3170** Κολαξεῖς La. **3171** Κολαξαῖοι La. coll. Alcm. fr. 1, 59 **3172** κοάξ accent. Thes. | βατράχων ⟨ἐπίφθεγμα⟩ post Schm. Marz. 1967, 129 coll. Schol. Ar. Ran. 209 **3174** κοάσαι H: accent. tacite Schm., cf. gl. 3167; h. e. κοῆσαι La. **3175** κόλλικας agn. Salm. **3176** κόβατρα Ph | κολακεύματα H: Sop. = Ph **3177** στωμῦλος H: accent. Mus. | κακόλα( ) H: Oestergaard | v. l.: gl. 4770 **3178** ἄν(θρωπ)ος H: Lob. Prol. 256 n. coll. neogr. κουβαριδα **3182** v. l. gl. 3522 (Ruhnk. in Alb. Auct.) **3183** ἐκπιάζονες H: ed. 1521 **3184** ὄμπαξ H: Lob. Agl. 779 | del. Richter **3185** κογχῶν H: accent. Mus.

D **3186** κόγχας· καὶ χήμας καὶ τὸ μέτρον [κόγχναι· αἱ ὄγχναι]
D **3187** κόγχην διελεῖν· παροιμία ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίως τι ποιῆσαι (Teleclid. fr. 20 K.–A.)
Att. **3188** κόγχης ἄξιον· ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς ἐτίθεσαν
D **3189** κογχίτης· εἶδος λίθου
Prov. **3190** κόγχον διεῖλες· ἴσον ἐποίησας
3191 κόγχος· κοχλίας
D **3192** κογχυλαγόνες· γυναῖκες, νύμφαι
D **3193** κογχύλαι· κηκῖδες
D **3194** κογχύλια· τὰ ὄστρεα. καὶ πορφύραι
D **3195** κογχυλίας λίθος· σκληρός, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίου τύπους (Ar. fr. 200 K.–A.)
D **3196** κόδαλα· ἰχθῦς, κεστρεύς
D **3197** κοδαλεύεσθαι· ἔνδον διατρίβειν
D **3198** κοδαλεύομαι· ἐνδομυχῶ
D **3199** κοδαλευομένη· ἀρεσκευομένη. ἀπραγοῦσα
3200 κοδομεῖαι· φρυκτωρίαι
Epiph.? **3201** κοδράντης· τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλλεως, ἢ λεπτόν· τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νουμμίον α′, ἢ κοκκία γ′. τὸ δὲ τάλαντον λίτραι ρκε′. ὁ δὲ κοδράντης νουμμία γ′. ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης τὸ τέταρτον τῆς φόλλεως
D **3202** κοδομεύει· φρύγει τὰς κριθάς. καὶ ⟨τὸ⟩ ἔργον κοδομεία
3203 κοδομεύειν· τὸ ἐν ἰπνῷ φρύγειν, ἤ τινι ἀγγείῳ
D **3204** κοδομεύς· ὁ ἐπιπάσσων τῷ φρυγεῖ, τὰς κριθὰς φρύγων
D **3205** κοδομή· ὄνομα θεραπαίνης. ἀπὸ τοῦ κοδομεύειν, ὅπερ ἐστὶν ἐν ἰπνῷ φρύγειν
3206 †κοδομία· ὑπνία. φρυκτία. ἀλετρία

3186 χήμας cf. Ph κ 847 **3187** Prov. Bodl. 544; Ph κ 835; Athen. 3, 87a (le. et cit. Telecl. tantum) **3189** cf. Paus. perieg. 1, 44, 6 **3190** Prov. Bodl. 544 **3194** Poll. 6, 47 **3195** Schol. Xen. Anab. 3, 4, 10; λίθος Poll. 7, 100 (cit. Ar. et Xen.) **3203** cf. Poll. 7, 181 **3205** – θεραπ. Ph κ 853; cf. Poll. 6, 64

3186 χημὰς H: accent. Mus. | de modulo cf. e. g. Metrol. Scr. 1, 231, 11. 235, 22 Hultsch | contin. κόγχναι H: nov. gl. Mus.; incl. La. **3187** le. κόγχειν H: -ην et le. Mus. = testt. **3188** κ., ἐπὶ τοῦ ἄξιον εὐτέλειαν H: Cas. in Athen. 170 **3190** ἶσον H: accent. Jun. Heins. **3191** κοχλιὸς H: Mus. **3192** = κογχυλο-λαγόνες, Herw. 1895 (Mnem.), 363 **3193** κηκίδες H: accent. tacite Schm. **3194** κογχύλιαι H: Pears. 438 = Poll. **3195** le. κογχυλίας H: Schm. = testt. | κογχυλίους H (Schol. Xen.): HSt. Ind. **3200** κλάδομα, αἱ H: La. **3201** φόλεως H: Salm. Pears. 438 | κοδράντας H: ed. 1521 | δ′ H: Mus. | φόλεως H: Salm. Pears. | v. l.: gl. 1979 **3202** ⟨τὸ⟩ Heins. | οἰκοδομεῖ H: Drag.; cf. Poll. 1, 246 **3203** ὕπνω H: Mus. | Attici teste Schol.BHQ σ 27, Asianam vocem putat Fick 1907, 199–200 coll. St. Byz. 346, 11 (κ 9) **3204** ὑποτάσσων H: Mus. | φρυγὶ (acc. inc.) H: Schm. **3205** θεραπαινὶς H: Salm. = Ph **3206** κοδομεύτρια· ἰπνεύτρια, φρύκτρια G. Dind. 4, 1703A coll. Ph κ 855

3207 *κοδράντης· τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο vgAS^{1}Br^{449}Σ· τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου (Ev. Marc. 12, 42 ..) N.T.

3208 Κόδρους· οὓς ἡμεῖς λέγομεν Κρονικούς τινας, τὸ ἀρχαῖον αὐτῶν ἐμφανίζοντες (com. ad. fr. *573) D

3209 *⟨Κόδρος⟩· Ἀθηναῖος, λαμπρὸς τῷ γένει AS^{2}

3210 κοδύμαλον· τὸ στρουθίον μῆλον. οἱ δὲ κυδώνιον. οἱ δὲ ἄνθους εἶδος. οἱ δὲ κόσμος περιτραχήλιος D

3211 κοδώνεα· σῦκα χειμερινά. καὶ καρύων εἶδος Περσικῶν D

3212 †κοθεῖ· αἰσθάνεται, νοεῖ

3213 κόθημα· ἐπὶ τοῦ αἰδοίου. καὶ κότιλον ὁμοίως D

3214 *κόθορνος· ὑπόδημα ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ πεποιημένον vgAS^{1}Br^{450}. τινὲς δὲ καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἐφαρμόττειν φασὶ τὸ ὑπόδημα τὸ κόθορνον Att.

3215 κοθοῦριν· ἀλώπεκα D

3216 κόθουρος· ἀργός, ἄκεντρος. κολόβουρος. σιτοκοῦρος. ἀχρεῖος. κακοῦργος (Hes. op. 304)· [ἀλώπηξ] D

3217 †κοθῶ· βλάβη

3218 Κοθωκίδαι· δῆμος ⟨Οἰνηίδος⟩ D

3219 *κωθωνίσαι· μεθύσαι vgAS$^{\kappa\omega\theta 1}$. κώθων γὰρ τὸ μέγα ποτήριον (gAS$^{\kappa\omega\theta 1}$)

3220 κώθων· περιφερὲς καὶ μέγα ποτήριον

3221 †κοία· κλέψημα

3222 κοῖα· τὰ κοῖλα

3223 κοιάζει· ἐνεχυράζει D

3224 κοίας· σφαίρας. ἢ λίθους (Antim. fr. 89 W. = 128 M.) D

3225 κοίασον· σύνθες D

3207 – δύο Σ κ 378 **3208** cf. Phryn. praep. soph. 38, 11; Ph κ 854 **3210** Athen. 3, 81f (cit. 1) Alcm. PMGF fr. 100; 2) Apollod. et Sosib.; 3) Polem. fr. 43; 4) nil) **3211** Pamphil. ap. Athen. 3, 77a | **3214** Schol. Ar. ran. 47; – ποσί Σ κ 370; Poll. 7, 91; E. Gen. 191 Mill. (EM 524, 39); lex. Greg. or. 21, 22 (LGM 179, 9) **3216** – κολόβουρος Schol. Plat. leg. 901a; E. Gen. 191 Mill. (EM 524, 43); ἄκεντρος et κακοῦργος Schol. Hes. **3218** Ph κ 859; Schol. Ar. Thesm. 620 **3219** Σ κ 530. 529 **3224** EM 770, 10 (cit. Antim.); Arcad. 100, 17 | Su κ 2532

3207 δὲ sscr. m.1 H | ἑξακισχιλιοστῶν ταλάντων H: Scal. Guyet. Salm. al. **3208** κόδρ(ον?) H: Mus. = Phryn. **3209** contin. H: nov. gl. Pears. 439 Alb. = c. le. K **3210** στρουθίων H: Sop. = Athen. **3211** κοδωνέα H: accent. Mus. | σύκα H: accent. Mus. **3212** κοεῖ Salm. in Simplic. 235, cf. gl. 3895 **3213** ἀπὸ H: Mus. **3214** τὸν κόθορνον Conom. 1969, 218 n.12 **3215** ‘immo κολουρις (Timocr. fr. 3)’ La. | v. ll.: gll. 190(?). 3650 **3216** κοθοῦρος H: accent. Mus. | κολοβοῦρος contin. H; nov. gl. Mus. (em. Salm.) | incl. e gl. 3215 La., sed cf. West ad Hes. **3217** v. l. gl. 3620 Alb. **3218** add. testt. **3221** κ om. rubr., add. Mus. | κλέψιμα vel κλεψιμαῖα Perg. **3222** κοιαγὰ, H: κοιϝά· Perg., · τὰ Schm. **3224** κοιὰς H: accent. Pears. 439, cf. Arcad. **3225** σύνηθες H: Jens. Luc. 141

D **3226** κοιᾶται· ἱερᾶται
D **3227** κοίελος· τὸ ἐν τοῖς κυάμοις θηρίδιον
D **3228** κοΐζειν· τὰ χοιρίδια ⟨μι⟩μητικῶς λέγεται
3229 †κοίημα· γέννημα
D **3230** κοίης· ἱερεὺς Καβείρων, ὁ καθαίρων φονέα. οἱ δὲ κόης
D **3231** κόϊκες· ἐν Αἰθιοπίᾳ φοινίκων εἶδος. καὶ τὰ πεπλεγμένα ἐκ τῶν φύλλων τοῦ δένδρου σκεύη, φορμοί
D **3232** κοικύλλειν· περιβλέπειν· κύλα γὰρ τὰ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ δὲ τὸ περιστρέφεσθαι καὶ διατρίβειν περιβλεπόμενον. ἄλλοι φθονεῖν (Ar. Thesm. 852)
LXX **3233** κοιλάδες· πεδία. λιβάδες (Mich. 1, 4)
3234 κοιλάς· τὸ εὔδιον. καὶ ἡ *βαθεῖα γῆ vg^{2}AS^{17}
Hom. **3235** κοίλῃσι· βαθείαις (A 26)
D **3236** Κοιλία· ὀχετὸς ἐν Κυρήνῃ. [καὶ τὸ ἐκ ξύλων οἴκημα]
D **3237** Κοίλη· δῆμος Ἀττικῆς
D **3238** κοιλίσκον· κοῖλον ...
3239 *κοιλώμασι· ταπεινώμασιν AS^{15}Br^{461}
Att.? **3240** κοῖλον τοῦ ποδός δεῖξαι· ἐπὶ τῶν εἰς φυγὴν τρεπομένων
Hom. **3241** κοίλον λόχον· τὸν δούριον ἵππον (δ 277)
3242 κοιλότερα· βαθύτερα A^{18}
D **3243** †κοιλοπίτυξ· †ὁπλίτης. τινὲς δὲ ὀϊστός
D **3244** †κοιλῶπαν· περίζωμα
3245 κόϊλον· κοῖλον
D **3246** κοῖλος θυρεών· οὐκ ἔχων θύρας
D **3247** κοῖλυ· τὸ κοῖλον
D **3248** †κοιλώτεα· δένδρον τι
Ap. S. **3249** κοίμαστρον· κοιτών
Hom. **3250** κοιμηθέντι· κατακλιθέντι, οὐ πάντως ὑπνώσαντι (υ 4)

3231 | cf. Poll. 10, 179 **3232** περιβλέπειν Ph κ 860; cf. Schol. Ar.; διατρίβειν cf. Theogn. can. 121, p.21, 26 C. **3235** Schol. **3241** Schol. **3250** Ap. S. 101, 32

3226 cf. IG 5, 1, 212, 61 **3228** μητικῶς H: Mus. **3229** v. l. gl. 4436 (Pears. 439. Bentl. Ep. ad Mill. 77 [2, 341]) **3230** ἱερε( ) H: Mus. | gl. 3265 cft. Pears. 439 **3231** κοῖκες H: accent. Sop. | φόρμοι H: accent. Mus. **3232** ‘immo υποκατω’ La. coll. gl. η 263 **3234** κοιλη K **3236** incl. ad καλιά (Sop. Salm.) **3237** κοιλὶς H: Palm. Meurs. de pop. Att. 54; cf. IG 1^{2}, 535 etc.; Κοιλή accent. Nauck, Philol. 2, 1847, 145–6, coll. St. Byz. 14, 15 (α 29) | ἀττικός H: Mus. **3238** κοίλισκον H: accent. Schm. | lac. indic. Schm., suppl. ⟨ἐκκοπέα⟩; ⟨μαχαίριον⟩ e. g. La. **3240** le. κοῖλον H: Mus. **3241** le. κοῖλον H: Schr. = Schol. **3242** κοιλοτέρα· βαθυτέρα Alb. ad LXX Lev. 13, 30 ἐγκοιλότερα **3243** expl. ὁ ⟨κατα⟩πελτης La. **3244** κοιλωπὰν H: accent. Mus. **3245** κοῖλον, κοῖλον H: Mein. Philol. 3, 1848, 321 **3246** le. κοῖλος H: Alb. = Phav. | cf. Theocr. 24, 15. Kapsomenos, Philol. 94, 1940, 236 **3247** καλόν H: HSt. Ind., cf. Schwyzer, Gr. 1, 463; trad. def. Hoffm. BB 16, 240; cf. Frisk s. v. **3248** v. l. gl. 3362 (Alb.) **3249** κοιμάστρι^{ος} H: La. sed cf. κοιμητήριον Athen. 4, 143c

3251 κοιμηθῆναι· κατακλιθῆναι. ὑπνῶσαι (η 343) Hom.
3252 κοιμίζει· κατακλίνει
3253a κοινά· χόρτος. D
3253b *κοινῇ· δημοσίᾳ AS^{11}
3254 *κοινεῖον· πορνεῖον vg^{6}AS^{21}Br^{126}Σ
3255 κοινοβούλως· τοὺς συνέδρους D
3256 κοινοδήμιον· τὸ δημόσιον. ἢ τὸ δικαστήριον D
3257 *κοινολογεῖται· κοινῇ διαλέγεται (1. Macc. 15, 28) vg^{3}AS^{12}Br^{451} LXX
3258 κοινοκατθέτας· συνθηκοφύλακας D
3259 *κοινόν· βδελυκτόν, ἀκάθαρτον (Ep. Rom. 14, 14) AS^{20} N. T.
3260 κοινός· δεσπότης. καὶ μέρος τι τῆς νεώς. δῆμος, ἀδελφός. Σοφοκλῆς Ἀντιγόνῃ· ‘ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα’ (1) καὶ ἐν Ὑδροφόροις ‘πολύκοινον Ἀμφιτρίτην’ (fr. 673 R.) D
3261 κοινῶνας· κοινωνούς Att.
3262 κοινῶσαι· προσανενεγκεῖν
3263 *κοινὸς Ἑρμῆς παροιμία ἐπὶ τῶν κοινῇ τι εὑρισκόντων (Men. Epitr. 284) AS^{14}
3264 κοῖον· ἐνέχυρον D
3265 κοιόλης· ὁ ἱερεύς D
3266 †κοιοφόρος· ἔγκυος, ἐγγαστρωμένη
3267 †κοιπποίβα· πᾶν σπέρμα. Ἀχαιοί D
3268 κοιρανέων· κοίρανος καθιστάς, ἢ τὰ τοῦ κοιράνου ἔργα ἐπιτελῶν, κελεύων βασιλικῶς ἢ βασιλεύων (B 207) D + Hom.
3269 κοίρανος· ὁ ἐπικρατῶν, καὶ ἡγεμονεύων, *βασιλεύς (B 204..) v^{7}g^{κολ16}AS^{22}Br^{455}Σ Hom.
3270 †κοίσκαι· δίκαιοι
3271 †κοισσοί· κορμοί D
3272 *κοῖται· γυναικῶν ἐπιθυμίαι (vg^{5}AS^{19}Br^{453}) D

3254 Σ κ 352 **3256** Theogn. can. 121, p.21, 26 C.; Zonar. 1240 | **3259** gl. Apost. 77 **3260** ἀδελφός Schol. Soph. **3261** Σ″ (Ph κ 862. Su κ 2561) (le. tantum Σ^{b} κ 373) **3263** Diogen. 5, 38; E. Gud. 527, 4 St.; EM 376, 17 **3265** Su κ 2565 **3268** τὰ – ἐπιτελῶν Schol. **3269** βασιλεύς Schol.; Σ κ 375

3251 κοιμ̣ θῆναι H (ε La, ?ι): Mus. **3253** κ. χ.· κ. δ. H: sep. Perg. = K **3254** κοινίον· πορνίον H: Pears. 439 = Σ **3255** κοινοβούλας H: La. (‘-βουλης in fine compositionis inauditum’) **3256** null. punct. H: le. κοιν. Ald. **3258** κοινοκαθέτας H: La. **3260** ὦς κοινὸν H: Mus. | ἰσμέ(?)νης H: Sop. | ὑδροφόδροις H: Mus. | πολύκωνον H: Mus. **3261** κοινώνας H: accent. Mus. **3262** κοινῶσαι, ο in lit. (? α prim.) H **3263** le. κοινὸς H: Schr. = testt. **3264** gl. 3822 cft. Pears. 439 **3265** ἱερε( ) H: Mus. = Su **3266** κυοφόρος Pears. 439 | ἐγκαστρωμένη H: Mus. **3267** le. κοιπποιβαπᾶν H: sep. Salm.; ‘ft. κοιβα cum v. l. ποι-, utrumque e κυμα corrupt.’ La. | πανσπέρμια Wil.* **3268** κοιρανοὺς H: La. | καθιότας H: Mus. | κοιρανοῦ H: accent. Mus. **3269** κοιρανὸς H: accent. Mus. **3271** ‘h. e. ρισκοι (ρισσοι, κ s. σ s.)’ La.; v. l. gl. 3665 Avyer. 1978, 308, 341–2 **3272** κοῖται contra Passeri 1965 recte def. Dettori 1984–5, 250–1

3273 κοιτάσαι· κατακοιμῆσαι

D **3274** κοίτη· κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. αἱ δὲ μικραὶ κοιτίδες

D **3275** κοιτίς· ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ ⟨ὁ⟩ γυναικεῖος κόσμος ἀπετίθετο

Eur. **3276** *κοῖτον ἰαύει· εἰς τὴν κοίτην ἐγκοιμᾶται (Eur. Rhes. 740) g[κομ15] AS[13]

3277 κοῖτος· ὁ ἐν τῇ κοίτῃ ὕπνος (η 138). καὶ θηλυκῶς ἡ κοίτη

3278 κοιτών· τὸ δωμάτιον

3279 †κοιφόν· κοῖλον

D **3280** κοιώσατο· ἀφιερώσατο, καθιερώσατο

D **3281** κόκκαλος· ῥόμβος, στρόβιλος, πεύκη (Hippocr. acut. 2, 10 [2, 456, 4 L.)]

D **3282** κοκκίδα· αἴγειρον

3283 κοκκόαξ· κορώνη

D **3284** κοκκοῦσα· συκῆ

D **3285** κοκκοβάγη· γλαῦξ

D **3286** κοκκοθραύστης· ὄρνις ποιός

D **3287** κοκκόνοι· οἱ πυρῆνες τῶν ἐλαιῶν

D **3288** κόκκος· ἐξ οὗ τὸ φοινικοῦν βάπτεται. καὶ αὐτὸ τὸ χρῶμα. καὶ τὸ γυναικεῖον μόριον. καὶ ὁ τοῦ σίτου κόκκος

D **3289** κόκκον· τὴν τοῦ σίτου κεγχραμίδα. [καὶ ἐπιβόημα οἰονόμου]

D **3290** κοκκοχλύζειν· συλλαβίζειν

D **3291** κοκκοποιόν· κοκκοβαφές

D **3292** κόκκυ· τὸ ἐλάχιστον (Ar. Av. 507)

D **3293** Κοκκυβίας· ὄνομα κύριον

D **3294** κόκκυγές ⟨γ'⟩· ἐπὶ ὑπονοηθέντων πλειόνων εἶναι, καὶ ὀλίγων ὄντων (Ar. Ach. 598)

D **3295** κοκκυγίαν· ἄνεμον, οἱ Κροτωνιᾶται (gl. Ital. 167 K.–A.)

3296 κοκκύζει· ταράσσει, φωνεῖ ὀξέως

3297 κοκκύμηλα· ὁ καρπός …

3274 – ἔφερον Ph κ 864 **3275** cf. Σ'' (Ph κ 865. Su κ 2570. E. Gen. 191 Mill. [EM 524, 15]); Schol. Luc. 233, 4 **3277** Ap. S. 101, 31 | **3278** Poll. 1, 79 **3281** Athen. 2, 57b–c; στρόβιλος Erot. κ 53 **3292** Theogn. can. 974, p.161, 9 C. **3297** cf. Athen. 2, 50a–b

---

3275 κοιτίς H (Hdn. ap. Schol.[A] P 40b); κοῖτις al. testt. | ⟨ὁ⟩ Mus. | ἀπέθετο H: Cor. ad Heliod. 155 **3276** κοιτονιαύει H: Mus. | κοίτιν H: Mus. **3277** κοιτὸς H: accent. Mus. **3278** κοιτὸν H: Heins. Voss. Bernard. al. = Poll. **3279** contin. H: nov. gl. Mus. | κυφόν Pears. 439 **3280** 'oppigneravit deo cf. gl. 3223. 3264' La. **3281** κόγκαλος H: Sop. Heins. Vales. al. = testt. **3282** αἰγεῖρον H: accent. Mus. **3284** '= κοκκοεσσα' La. **3285** κοκκοβαρὴ H: accent. Mus., emend. Cor. coll. neogr. κουκουβαγια **3287** κοκκόνοι H, de accent. (κόκκονοι La. perperam) cf. Conom. 1966, 65; neogr. κουκουναρι cft. La. | πυρίνες H: Mus. **3288** μόρο(?)ον H: Mus. **3289** κόκκ .. H: Mus | incl. ad gl. 3292 ret. Alb. post Sop. **3293** IG 7, 1745, 10 **3294** γ' add. G. Dind. 4, 1737B; γε γ' La. 'ex Ar.', sed ibi γε e coni. est pro τε **3295** κοκκυγίαι· ἀνέμων H: Mus. | ἢ H: Mus. | κροτονιᾶται H: Mus. | 'vernus ventus refert cuculum et hirundinem' La.

3298 κόκκυξ· τὸ ζῷον. ἢ τὸ ὄρνεον. καὶ ἡ βοτάνη. καὶ ὁ πρόβολος. D
καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου τὸ πρὸς τοῖς ἰσχίοις. καὶ λόφος. καὶ περι-
κεφαλαία
3299 †κόκκυς· λόφος
3300 κόκκωνες· οἱ κόκκοι τῆς ῥοιᾶς. καὶ ὅθεν ἰξός (Sol. fr. 40 W.) D
3301 †κοκρύνδακοι· κυλλοί D
3302 κοκρύδων· ληστῶν, κλεπτῶν
3303 κοκύαι· οἱ πάπποι καὶ οἱ πρόγονοι D
3304 a) †κῶλα· ὀστᾶ. μέλη. ἢ ὅπλα. καὶ b) . . . · εἶδος ὀρχήσεως, ὁ καὶ
ξιφισμός
3305 κολαβρίζειν· σκιρτᾶν D
3306 κολαβρευομένη· κώλοις ἁλλομένη
3307 κόλαβρον· τὸ χοιρίδιον
3308 †κολάζειν· περαίνειν, †ὀγκᾶσθαι
3309 Κολακοφωροκλείδης· Ἱεροκλείδης ὃν ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδοῦ- D
σιν, Ἕρμιππος μὲν ἐν Κέρκωψι (fr. 39 K.–A.), Φρύνιχος δὲ ἐν
Κωμασταῖς (fr. 18 K.–A.). ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης Κλεώνυμον εἶναι
ὑπέλαβεν, οὐδὲ τὸ τέλειον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήσας
3310 κολάττην· κόλακα D
3311 Κολακώνυμος· Κλεώνυμος λέγεται Κολακώνυμος· κόλαξ γάρ D
(Ar. Vesp. 592)
3312 κολάπτει· κλώθει πρὸς τῷ γόνατι vg^{24}AS^{41}, ἢ *γλύφει vg^{24}AS^{41}
Br^{466}
3313 κόλασις· τιμωρία
3314 †κολασσία· ἀνδριάντος σκιά. καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα
3315 κολαφιζόμενος· ῥαπιζόμενος (S^{51}) D
3316 κόλαφος· κόνδυλος. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀγρωστίνῳ καὶ παι- D
δοτρίβου ὄνομα (fr. 1 K.–A.)

3298 ἱεροῦ ὀστέου cf. Poll. 2, 183 **3300** Phryn. ecl. 375 **3303** | cf. E. Gen. 191 Mill. (EM 524, 53) **3307** gl. Iob; cf. Su κ 1925 **3311** cf. Ph κ 874; Κλεώνυμος Schol. Ar. **3312** E. Gud. 334, 53 **3316** cf. Paus. κ 38

3298 'ζῷον est piscis, βοτάνη est κοκκυγέα (Theophr. h. pl. 3, 16, 6?)' La. | πρόβο . . (.) H (-λιν leg. La., sed perdubium est): Mus.; το προβολιον ci. La. | ὑγροῦ H: Guyet. Heins. Pears. 440 = (Poll.) **3299** dittogr. gl. 3298 (La.) **3301** κροκυδισμοι· τιλμοι La. **3303** κοκκύαι H: Salm. Vales. Voss. = (E. Gen.) | v. l.: gl. 4486 **3304a** v. l. gl. 4802 **3304b** agn. Schm.; le. κολεα vel κολια La. coll. gll. 3317. 3330 **3306** κόλοις H: Mus. **3307** 'a gl. 381 avolsum' La. | κοιλίδιον H: Heins. Palm. Salm. al. = testt. **3308** κολεάζειν La. coll. gl. 3318 | ὠθεῖσθαι La. **3309** gl. 3579 cft. Pears. 440. Alb. | κολακοφοροκλείδης H: Mein.; -φορο- def. Chronopoulos 2006, ad Phereclides | πονηρίαν H: Schr. | κεώνυμον H: Mus. | Asclepiades comicorum interpres cf. Wentzel RE 2, 1631, 30 **3310** κολάττη H: Mus.; 'Cret. propter ττ pro κτ, sed fuit -ταν' La. **3312** de usu ἐπινήτρου accepit Preger, Bl. Bay. Gymn. 30, 1894, 208 **3314** v. l. gl. 3374 (Palm.) **3316** ἀγροστίνω H: Pears. 440. Alb. | παιδοτρίβαις H: Alb.

D **3317** κολέα· ποιά τις ὄρχησις

3318 κολεάζοντες· ὠθοῦντες, [κολούοντες] περαίνοντες (com. fr. ad. 370 K.–A.)

3319 †κολεάμος· ματαιόφρων

D **3320** κολεασμός· τὸ περαίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἀπὸ τοῦ κόλου καὶ ἀπὸ τοῦ καθιέναι εἰς τὸ κόλον· τοῦτο δὲ κολεάζειν ἔλεγον (com. fr. ad. 370 K.–A.)

3321 κολέαρχος· κακόσχολον ὄνομα (com. fr. ad. 370 K.–A.)

3322 †κολεῖν· ἐλθεῖν

D **3323** κολεκάνοι· τοῦτο ἐπὶ μήκους σὺν λεπτότητι ἐτάσσετο. Στράττις δὲ ἐν τῷ φορτικῷ δραματίῳ· ‘ποῦ ’στιν; οὐκ ἄξει τις ἔξω τὴν †ἀποῦσαν μητέρα τῶν διδύμων †κολέκαν λέγων†’ (fr. 70 K.–A.)

3324 κολεός· *ἡ θήκη τοῦ ξίφους (v[3]AS[36]Br[463]Σ). καὶ λάρναξ. καὶ ὑδρία

D **3325** κόλερα· νόθα [νωθρά] (Ar. fr. 838 K.–A.). ἔνιοι δὲ πρόβατα τραχέα ...

3326 †κολεάσα· ἀναθήματα

D **3327** Κολαινίς· Ἄρτεμις ἀπὸ Κολαίνου τοὔνομα λαβοῦσα (Ar. Av. 872)

D **3328** κολετρῶσι· καταπατοῦσι. ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων, ὃ δὴ λέγουσι κολετρᾶν. ἔνιοι δέ· ἐνάλλονται εἰς τὸ κόλον, ὃ δηλοῖ εἰς τὴν γαστέρα (Ar. Nub. 552)

D **3329** κοληβάζει· ἐσθίει. καταπίνει

D **3330** κολία· ὀρχήσεως εἶδος. καὶ ἐπικήδεια. καὶ μέτρον τι· καὶ τὸ ἡμικόλιον. καὶ τὰ ἐκ μέλιτος τρωγάλια

3331 †κολιᾶν· ἐρίζειν. ἀγνωμονεῖν

D **3332** κολιάσαι· ὀρχήσασθαι

3333 κόλλεα· περιτμήματα δερμάτων, ἀφ’ ὧν ἕψεται ἡ κόλλα τοῦ βοός

3334 †κόλλα· τοῦ βοὸς τὸ νωτιαῖον δέρμα, ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν

3324 – ξίφους cf. Σ κ 380; θήκη Poll. 10, 144 **3325** νόθα Ph κ 883 (cit. Ar.) **3327** cf. Su κ 1933; Schol. Ar. **3328** Schol. Ar.; Su κ 1937; cf. Ph κ 884 **3334** κολλᾶν Poll. 7, 183

3317 κόλεα H: accent. Schm. **3318** nov. gl. κολύοντες H: contin. Salm. Perg.; incl. La., ad κολάζοντες cf. gl. 3308 **3319** v. l. gl. 3168 (Pears. 440. Alb.) **3322** e gl. μ 1566 (HSt. Ind.); trad. varie expl. Schwyzer Gr. 1, 747 n.1 et Cirio 1992, 128 **3323** στρατὶς H: accent. Mus., -ττ- Schr. | τοὺς τί H: Schm. | ⟨nomen fab.⟩ φορτ. δράματι La. **3325** κολερὰ H: accent. La. coll. Arcad. 122, 28 | νόθα secl. La.; νωθρά del. Kassel ad Ar. coll. Ph. | lac. indic. La., e.g. ⟨ἔρια ἔχοντα⟩ cf. Theogn. Arist. h. an. 8, 596[b]5 **3326** ‘e gl. 3314 corrupt.’ La. post Schm. **3327** κολεμὶς H: Sop. Pears. 440 = Su Schol. Ar. | ἄρτιμις H: Mus. = Su Schol. Ar. | κωλένου H: Sop. = Su **3328** κολετρᾶν, κ ex ν fact. H (h.e. primo λέγουσιν scripserat): accent. Heins. **3329** cf. gl. ε 2884 | v. l.: gl. 3355 **3330** τραγάλια H: HSt. Ind. = Phav. **3331** h. e. χολᾶν La. | v. l.: gl. 3762 **3332** cf. IG 12, suppl. 244. La. Glott. 32, 1953, 39 **3334** v. l. gl. 3335

3335 κόλλοπες· οἱ κόλλαβοι, περὶ οὓς αἱ χορδαί· τὸ γὰρ νωτιαῖον, ἢ τὸ τραχηλιαῖον τοῦ βοός, κόλλοψ, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. καὶ τοὺς σκληροὺς δὲ καὶ παρηβηκότας παῖδας ἐντεῦθεν κόλλοπάς φασιν D

3336 κολλήεντα· †κακῶς κεκολλημένα, ἢ τὰ ἐκ συμβλημάτων ἡρμοσμένα (Ο 389) Hom.

3337 κολλητὰς σανίδας· τὰς θύρας, τὰ θυρώματα (Ι 583) Hom.

3338 Κολλίδαι· γένος ἰθαγενῶν D

3339 †κόλιξ· τὸ γαρδούμιον

3340 κόλλικας· εἶδός τι ἄρτου D

3341 κόλλικος νόμον· τὸν κόρδακα κόλλικα λέγουσι καὶ κορδακίσματα … D

3342 κόλλοπι· κολλάβῳ (φ 407) Hom.

3343 κολλοπίζειν· καθέλκειν

3344 κολλοπῶσαι· κατακολλῆσαι D

3345 κολλού⟨ρα⟩· ἄρτος D

3346 κόλλοψ· τοῦ νώτου ἡ φορίνη, καὶ τῆς λοφιᾶς τὸ ἄκρον D

3347 κόλλυβα· τρωγάλια D

3348 κολλυβιστής· *τραπεζίτης vg^{8}AS^{28}Br^{462}(Σ)· κόλλυβος γὰρ εἶδος νομίσματος (Ev. Marc. 11, 15) g^{8}AS^{28}, καὶ ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βοῦς N. T. + D

3349 κολλύρα· Θεόφραστος ἐπὶ τῶν ἐκ τέφρας πεπλασμένων, ἢ ἔγχουσα D

3350 κολλυρίων· ὄρνις ποιός D

3351 κολλύχνιον· καρύου λέπισμα

3352 κολοβάφινα· τὰ κολλοβαφῆ

3335 κόλλαβοι cf. Ph κ 889; κόλλαβοι et τὸ γὰρ – εὐθετεῖν Schol. Plat. rep. 531b **3336** κεκολλ. cf. Schol.; E. Gen. 191 Mill. (EM 526, 10) **3337** θύρας Schol.; E. Gen. 191 Mill. (EM 526, 15); θυρώματα Ap. S. 103, 20 **3339** E. Gud. 334, 31 **3340** cf. Ph κ 880; Poll. 6, 72 **3342** Schol.; Ap. S. 102, 6; cf. Schol. Luc. 61, 2 **3347** cf. Schol. Ar. Plut. 768 **3348** – νομισμάτος Σ κ 387–8; On. Vat. 194, 41

3335 κόλλαπες H: Mus. | κόλαβοι H: Schr. = (Ph) | χόρδαι H: accent. Mus. | παρα(?)κηκότας, ηβη sscr. H | v. l.: gl. 3334 **3336** καλῶς Voss. Verw.; ἀκριβῶς ci. La. **3337** le. κολλητὰς, H: Voss. Pears. 441. Verw. = testt. **3338** cf. Toepffer, Att. Gen. 310. Wil. Kl. Schr. 5, 1, 291, 1 **3339** h. e. χόλιξ | γαρδούμενον H: Bernard.; γαρδούβιον E. Gud.; neogr. γαρδουμι, γαρδουμπα “intestina cocta” cft. La. **3341** κολλικοονόμον H (ο tert. del. Mus.): Schm. **3342** κολλοπὶ H: accent. Mus. | κολοβῶ H: Guyet. Sop. Pears. 441 = Schol. Ap. S. **3345** κόλλου H: post Schm. Herw. 1895 (Mnem.) 363; cf. Conom. 1969, 209 **3346** κόλλωψ H: Mus. | φορινὴ H: accent. Mus. | λοφίας H: accent. Mus. **3349** ἐνέλκουσα H: La. **3350** cf. gl. 3698. Arist. h. an. 9, 617^{b}9 | κολλυριῶν H: accent. Mus. **3351** Lat. *culliola: cortices nucum* cft. Lob. Prol. 344 | καρίου H: HSt. Ind. **3352** κολοβαφινὰ H: accent. Mus.; h. e. χολο- (Schm.) | cf. Inscr. de Délos 1416, 12. 17 etc.; ‘significatur aeris tinctura ope glutinis effecta’ La.

3353 *κολοβοῖ· ἐπικόπτει vg[25]AS[42]Br[467]

3354 κολοβός· κοντός. σμικρός. ὀλιγοστός. ἢ ἐστερημένος. καὶ νόμος τις κιθαρῳδικός

3355 †κολοιβάζειν· ἀτάκτως ἐσθίειν

D? **3356** κολοίδιον· παραξιφίδιον

D **3357** κολοίδορον· ξύλον μάχας ποιούντων ἐπεισφερόμενον

D **3358** κολοιή· φωνή . . .

3359 κολοιοί· σκῶπες, μικραὶ κορῶναι

3360 *κολοιός· ⟨πετεινὸν⟩ ὃ οὐ ταχὺ ὁρᾶται ἐν Ἀλεξανδρείᾳ AS[43]

D **3361** κολοίπρημα· ἄπληστον κάθαρμα

D **3362** κολοιτέα· δένδρον τι

D **3363** κολοιτύποι· κακοί

D **3364** κολοίφρυξ· Ταναγραῖος ἀλεκτρυών. καὶ ὄρος Βοιωτίας

D **3365** κολοκάνοι· εὐμήκεις καὶ λεπτοί

D **3366** κολοκτρυών· ἀπὸ τοῦ κολοβοῦ ⟨καὶ⟩ ἀλεκτρυόνος μεγάλου γέγονεν (Ar. Ran. 935 v.l.)

3367 †κολοίστιον· ξηρόν

D **3368** κολόκυμα· τὸ τυφλὸν κῦμα (Ar. Equ. 692). οἱ δὲ τὸν σκώληκα καλούμενον, τὸ μακρὸν κῦμα (Plat. com. fr. 24 K.–A.)

D **3369** κολοκώνας· τὰς βαλβῖδάς τινες

D **3370** κόλον· κολουστόν, μέγαν τράγον κέρατα οὐκ ἔχοντα, καὶ ἡ τῶν κεράτων ἔκφυσις αὐτὸ μόνον ἔχον τὸ ζῷον, καὶ μηδέποτε εἰς τὸ τέλειον κερασφοροῦν. ταύτας δὲ καὶ στολόκρους ἔλεγον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔντερον, καὶ τὸ κολοβόν. παρὰ δὲ Ὁμήρῳ (Π 117) τὸ κολοβόν, τὸ κεκολοβωμένον

3364 | cf. Steph. Byz. 98, 14 (α 14) (codd.) **3365** cf. gl. 3323; Ph κ 881 **3366** cf. Ph κ 882 **3368** cf. Schol.[bT] Ξ 16d; Ph κ 887 **3370** τράγον – κέρατα Schol. Theocr. 8, 51/52c–d; ἔντερον EM 525, 1; Schol. Ar. Nub. 552b; Psell. poem. 9, 1056 | τὸ κολοβόν[2] Schol.; Ph κ 888; Su κ 1946

3353 κολοβοὶ H: accent. Mus. **3354** κολλοβὸς H: Heins. Voss. | κονδὸς H: Heins.; expl. Byzant. incl. Schm. **3355** v. l. gl. 3329 (Alb.) **3357** μιμούντων ci. La. | ἐπεσφαιρωμένον Schm. **3358** κολοίη H: accent. Schneider (Buttm. Lex. 1, 160) **3359** σκοπὶς … κορωνίαι H: Guyet. Menag. Iur. Civ. amoen. 250 **3360** ⟨πετεινὸν⟩ La. = K **3361** 'prior pars non intellegitur, ad alteram cf. απο-πραμα' La. **3362** κολοίτεα H: accent. Heins. (= Theophr. h. pl. 1, 11, 2); κολυτέα Theophr. h. pl. 3, 14, 4 | v. ll.: gll. 3248. 3362 **3363** κολοὶ, τύποι H: Voss. Perg. **3364** ταναγραί H, n.qu. s. αι (vix (ως), nam ante acc. est): Mus. | cf. St. Byz. 98, 14 (α 330); Frisk s. v. **3365** κολεκ- testt. | εὐμύθεις H: HSt. Ind. | gl. 3323 cft. Salm. **3366** κολεκτρυόνος Ph | κολόνου H: La. | ⟨καὶ⟩ Guyet. | ἀλεκτρυῶνος H: tacite Schm. = Ph | 'μεγ. ad ιππαλεκρυονα Aristophanis spectat; aliter Schol.' La. **3367** 'ordo κολοκτρον flagitat' La. **3368** μικρὸν H: Guyet. **3370** Ionicum Schol.[AT] Π 117b | κολὺς τὸν H (κολυστὸν Mus.): Verw. | ἔχων H: Mus. | κέρας φοροῦν H: tacite Schm.; κερασφόρον Guyet.

3371 κόλος· κολοβός. ἢ μάχη ἄκερος. [θόρυβος]. νοσώδης. πηρός. *κολοβός (A^{37})

3372 κολοσσοί· ἀγάλματα ὑπερμεγέθη. ἀνδριάντες g^{6} D

3373 *κο⟨ι⟩λόσταθμος· ἔπαυλις, καμαρωτὸν ἔχουσα τὸν πυλῶνα (Hagg. 1, 4) AS^{45} LXX

3374 κολοσσία· ἀνδριάντος σκιά. καὶ τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα D

3375 κολοσυρτεῖ· θορυβεῖ, ταράσσει

3376 κολοσυρτός· θόρυβος g^{11}Br^{200}Σ(v^{10}AS^{31}). συρφετός. κονιορτός. ὄχλος. ἀναφύραμα

3377 κολουᾶν· θορυβεῖν D

3378 κολούει· καταστέλλει. σάττει. κωλύει. ἐμποδίζει. κολοβοῖ (θ 211) Hom.

3379 κολούεται· ἐλαττοῦται

3380 κολουραίη· κολοβή. νεωτάτη D

3381 κολουρίᾳ· τῇ ἀποτομίᾳ D

3382 κολουρῖτις γῆ· … Σικελοί (gl. Ital. 222 K.–A.) D

3383 κόλουρον· κολοβόν. μάστιγα

3384 κόλου κώδιον· Λάκωνες D

3385 †κολουμβᾷ· θορυβεῖ

3386 ⟩κόλους· ψωμούς (ϱ 222) Hom.

3387 *κολοῦσθαι· κολοβοῦσθαι g^{22}AS^{48}Br^{468}

3388 κολούσματα· κλάσματα

3389 κόλουων· μειῶν, ἐλαττῶν

3390 κολοφών· ὁ κολιός. καὶ ἰχθῦς ποιὸς θαλάσσιος. ἢ *τό μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον vg^{5}AS^{27}Br^{458}Σ. καὶ ἐπὶ παθῶν, ἤτοι συμφορῶν, λαμβάνεται AS^{27}. ἢ τὸ ὄνομα πόλεως. *κεφάλαιον g^{5}AS^{33}, καὶ τὸ τέλος, ἤγουν ⌊ὸ πέρας τοῦ πράγματος AS^{30} D + K

3391 Κολοφώνια· ὑποδήματα κοῖλα (Rhinth. fr. 5 K.–A.). καὶ μεταλλικόν τι D

3376 θόρυβος Σ κ 383; θόρυβος et κονιορτός E. Gud. 334, 40 **3378** κατασείει … κωλύει, ἐμοδίζει Schol.; ἐμοδίζει cf. Σ κ 385 **3386** Schol.; Ap. S. 19, 14; E. Gen. α 344 (E. Gud. 68, 17) **3390** τὸ – ἀκρωτήριον et cf. ἐπὶ παθῶν et τὸ πέρας Σ κ 38 **3391** cf. Poll. 7, 90

3371 θόρυβος (et μάχη) ad κολῶος ret. Arnald. Lect. 83, cf. EM 525, 52 **3372** ἀνδριάντ( ) H: Mus. **3373** κολοσταθμὸς H (K): Schm.; cf. gl. 4491 | καταβατὸν H (K): Schm. **3374** v. l.: gl. 3314 **3375** κολοσυντεῖ H: Jun. | τὰ θράση H: Guyet. Heins. Salm. **3376** θορυβὸς H: accent. Mus. | ἀναφορά H: La. **3377** θορειβᾶν H: Mus. | ‘gl. Cypr. vel Thess. propter ου < ω Schulze GGA 1897, 873, 1’ La. | v. l.: gl. 3385 **3378** κουλούει H: Heins. Salm. Pears. 441. al. | κατασεῖ H, κατασείει Mus. = Schol.: La. | κολυβοῖ H: Mus. **3380** κολουρέη H: Salm. **3381** κολουραίῃ· ἀπ. ci. Cunn. **3382** le. κολουρίτης H: -τις Mus., le. Pears. 441 | expl. excidise vid. Kaib. **3384** le. κόλου H: La., qui expl. ⟨τράγου κώδιον⟩ suppl. **3385** v. l. gl. 3377 (Pears. 441) **3386** κωλοὺς, ο s. ω H: ἀ⟩κόλους agn. Guyet. = testt. **3389** με(?)ῶν ἐλαττόνων H: Mus. **3390** κολοφῶν H: accent. Mus. | ἰχθύς H: accent. Mus. | και εκ τουτου μεταφορικως επι παθων K | cf. Bühl., Zen. Ath. 4, 50 | v. l.: gl. 3417 **3391** κολοφωνία H: accent. Mus. | μεταλικόν H: Mus.

D **3392** κολόχειρ· χείραργος

Ap. S. **3393** κόλπον ἀνιεμένη· τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα, ἵνα τὸν μαστὸν δείξῃ (Χ 80)

3394 *κόλπος· κοῖλος τόπος παραθαλάσσιος AS^{47}

D **3395** κόλσασθαι· ἱκετεῦσαι

3396 κόλυβος· ἔπαυλις

3397 †κολυκρίζοντες· ἐκτελοῦντες

D **3398** κολυμβητάς· τοὺς ἐκ τῶν φρεάτων ἀναπέμποντας τοὺς κάδους

D **3399** κολυμβίς· ὄρνις ποιός (Ar. Av. 304)

D **3400** κόλυμβοι· αἱ κολυμβάδες, τὰ ὄρνεα (Ar. Ach. 876). ἢ ζωύφια ἐν κολυμβήθραις

LXX? **3401** κολύρας· ἀρτίδια μικρά, καθάρεια S^{53}

3402 †κολύμφατος· φλοιός, λεπίδιον

D **3403** κολυφίζοντες· ἐκκενοῦντες

D **3404** Κολυττός· ὄνομα δήμου

D **3405** κολύφανον· φλοιός, λεπύριον

D **3406** κολυφρόν· ἐλαφρόν

3407 κολῶ· κολάσω

D **3408** Κολῶναι· ἡ πόλις Τροίας

Att. **3409** κολωμένους· κολάσοντας (Ar. Vesp. 244)

Paroem? **3410** Κολωνός· παροιμία· ὀψὲ ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο· ἐλέγετο δὲ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων

D **3411** κολωνία· τάφος. Ἠλεῖοι

3412 *κολώνη· τόπος ὑψηλός (g^{15}AS^{35}Σ), καὶ ἐπανάστημα γῆς (g^{20}Σ) βουνοειδές (Β 811). ἢ|πόλις μεγάλη g^{20}AS^{40}Σ

3413 *κολωνός· τόπος ὕψος ἔχων vg^{19}A^{29}

Hom. **3414** *κολῷον καὶ κολῷιον ἢ κολῳός· *θόρυβος (A^{34}), ἀταξία, ταραχή. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ζώου (Α 575)

3415 Κολωνοῦ· τόπος ἐν τῷ ἄστει

3393 – ἀνέλκουσα Ap. S. 102, 9 **3398** cf. Ph κ 903 **3404** cf. Harp.$^{epit.}$ (Ph κ 892. Su κ 892. 2250); Schol. Aeschin. 1, 157 (314) **3408** cf. Apion. fr. 54 N. (ap. Ap. S. 102, 4) **3409** Schol. Ar. **3410** v. gl. ο 2078 **3412** ἐπανάστημα γῆς cf. Ap. S. 102, 3; πόλις μεγάλη Σ κ 389 **3413** cf. Σ κ 390; Zonar. 1230 **3414** θόρυβος Schol.; Ap. S. 102, 1

3392 κυλλόχειρ Conom. 1969, 209 | χειραγρος La. **3393** contin.? H: nov. gl. Salm. Voss. Pears. 441 **3395** cf. Specht, KZ 55, 1927, 19–20 **3397** ἐκτη(?)λοῦντες H: Mus. | v. l. gl. 3403 **3398** sc. funes (La.) **3401** κορύρας H: Salm. Vales. Voss. al. = K; κολλ- Schm. | καθαρά H, καθαρια K: La.; utrumque legi potest, cf. LSJ et Suppl. **3402** v. l. gl. 3405 (Voss. Pears. 441) **3403** κολυρίζοντες H: La., sc. folliculos granis, cf. gl. 3405 | v. l.: gl. 3397 **3405** φλοὸς H: Mus. | assimilationem vindicat Schulze. GGA 1897, 875, 3 **3408** αἱ πολ( ) H (πόλεις Mus.): La.; αἱ del. Neitzel ad Apion. **3409** κολώσαντας H: Schm. = Schol. Ar. **3410** κολωνὰς H: Mus. | ἴεσο H: spir. tacite Schm. **3411** κλεῖοι H: Mus. **3412** βουνοειδὴς H: ed. 1521 **3414** κολώϊον H (K): La. **3415** κολώπου H: Schm. ('invenerat alicubi ἐκ Κολωνοῦ')

3416 †κόλωψ· ἀμφιάτωρ†
3417 †κολωφών· πέρας, ἔσχατος τέλος
3418 †κολοτέα· δένδρον τι
3419 *κομᾷ· γαυριᾷ, μεγαλοφρονεῖ. ἢ χλοηφορεῖ vg[12]AS[43]Br[473]Σ. ἢ ἀγάλλεται
3420 κόμαι· τρίχες (P 51) Hom.
3421 Κομαίθα· ἡ τυχοῦσα γυνή D
3422 †κομαίονται· κοιμηθήσονται
3423 κομάκτωρ· ἡ λέξις παρὰ Ῥίνθωνι ἐν Μηδείᾳ (fr. 7 K.–A.) D
3424 †κομανίαν· πορνί. δαψιλιά ἀνίαν†
3425 κόμαρος· φυτόν τι, ὅπερ φέρει καρπὸν μιμαίκυλον D
3426 κομάς· θεραπείας. καὶ τὰ συοφόρβια D
3427 κόμβα· κορώνη. Πολύρρηνιοι D
3428 κομβακεύεται· κόμπους λέγει D
3429 κόμβαλα· πήγματά τινα D
3430 Κόμβη· Κουρήτων μήτηρ D
3431 *κόμβησαν· ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσαν (Π 118) AS[39] Hom.
3432 κομβολύτης· βαλλαντιοτόμος D
3433 *κόμβωμα· στόλισμα. σκίρωμα A[51]
3434 κομβίζων· φυσῶν
3435 κόμβος· κόσυμβος. τὸ ἔκπωμα D?
3436 †κόμβους· ἄδοντας γομφίους
3437 κομβώματα· τὰ ἐν ταῖς ῥάβδοις μικρὸν †χρόνον ἔχοντα ὑπὸ †πεταλαίων D
3438 *κομβώσασθαι· στολίσασθαι (AS[52])
3439 κομεῖν· ἐπιμελείας ἀξιοῦν (Hes. op. 604) (g[20]) Ap.S.
3440 κομέειν· κομεῖν. ἐπιμελεῖσθαι, θεραπεύειν (λ 250). ὅθεν καὶ κόμη καὶ ἱπποκόμος Hom.
3441 *κομενταρήσιος· τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων δεχόμενος AS[42]
3442 *κόμαι· αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς. καὶ χωρίον (g[16])

3419 – χλοηφορεῖ Σ κ 392 **3425** Theophr. h. pl. 3, 16, 4; Diosc. mat. med. 1, 122, 1 **3431** cf. Schol. **3439** Ap. S. 102, 10; Schol. λ 250 **3440** ἐπιμελεῖσθαι cf. Schol.

3416 κόλαξ· *ambitor* ingeniose Baun. 1914, 201–2 **3417** v. l. gl. 3390 (Alb.) **3418** v. l. gl. 3362 (Schm.) **3420** τρίχαι H: Jun. Pears. 442 **3422** ‘κομεονται cum falsa explicatione’ La. **3424** πορνίαν(?) δαψιλιὰ H, πορνείδα ψίλειαν Mus. | ἄνοιαν Mus. **3427** πολυρίνιοι H: Sop. Sorb. **3429** neogr. κομβος nodus cft. La., ‘unde ft. πλέγματα’ **3431** h. e. βόμβησαν (Pears. 442. Alb. = Schol.), cf. gl. β 790 **3432** βαλαντοτόμος H: -λλ- La., -τιο- Salm.; cf. Croen., Mem. Herc. 76, 4 **3433** κόμβομα H: Mus.; κομβωνα K **3435** τὸν ἔκγονον ci. La., coll. L. Robert, Hellenica 6, 96 sq. **3436** v. l. gl. 3477 (Scal. Heins. Salm. al.); gl. 3463 cft. Pears. 442 **3437** τόρνον Mus. (‘debuit τορμον’ La.) **3440** κόμεεν H: Pears. 442. Alb.; κομέειν test. **3441** κομενταρίσιος H: Guyet. (*commentariensis*) **3442** K ad κομη (Alb.)

Hom. **3443** κομιδή· ἡ ἐπιμέλεια, θεραπεία (Θ 186)

iur. **3444** κόμης· ἄρχων. ἡγεμών

D **3445** κομβῆσαι· ἀναλαβεῖν

3446 κομῆτα· αὐχητά

D **3447** κομήτης· εὔθριξ, καλὰς τρίχας ἔχων. ἢ *ἀστήρ v^{6}g^{9}

3448 †κομία· εὐωχία

iur. **3449** *κομίατον· ἐξαίτησιν λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι (v)g^{22}AS^{55}Σ

Att. + Hom. **3450** *κομιδῆ· ἄγαν, ˌπάνυ S^{31}Σ, σφόδρα S^{31}, παντελῶς A^{31}Σ′. ἢ συλλογή. ἢ λῆμψις. ἢ vg^{3}AS^{31} ἐπιμέλεια (Ψ 411) vg^{3}AS^{31}(Σ)

Hom. **3451** *κόμιζε· ἐπιμελείας ἀξίου (Ζ 490) AS^{35}[g^{4}Σ]

D **3452** κομίζεται· νομίζεται, λέγεται. ὅπερ ἐστὶν †ἢ Τυμπανιστρίαις

Eur. **3453** κομίζων· βαστάζων, ἐπιφέρων (Eur. Andr. 1259)

3454 κομίσαι· φέρειν, σῶσαι. θρέψαι. ἀναλαβεῖν. ἀναγαγεῖν. ἐπιμελείας ἀξιῶσαι

D **3455** κομιστάς· ἐπιμελητάς

D **3456** κομίστρια· ἐπιμελήτρια. τροφός. [ἐμπλέκτρια]

3457 κομιούμενος· ὠνησόμενος

D **3458** κομιστά· τροφή

3459 κόμητα· ἕνα τῶν ἑπτὰ ...

D **3460** κόμμα καινόν· οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ νομίσματος, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ ἐπὶ τῶν καινῶν πολιτῶν (Ar. Ran. 890?)

3461 †κομμάραι ἢ κομάραι· καρίδες. Μακεδόνες

3462 †κομμαρεύων· θηρεύων. μόχθων

3463 *κόμμοι· [ὀδόντες γόμφιοι, ἢ κόμποι] ἢ ˌκοπετοί (Cyr. in Esai. 70, 504C) AS^{40}

3464 *⟨κόμμος·⟩ κρότος, *κόσμος [g^{5}AS^{34}]

3443 cf. Schol.; ἐπιμέλεια cf. Σ κ 393 **3447** ἀστήρ Su κ 1996 **3449** Σ κ 391 **3450** πάνυ (?), παντελῶς et ἐπιμέλεια Schol. Plat. Theaet. 155a (337); πάνυ Σ κ 394; E. Gud. 335, 52; EM 527, 19; Schol. Plat. rep. 352c; σφόδρα Schol. Plat. conv. 215d (74); παντελῶς Σ′ κ 394; ἐπιμέλεια lex. rhet. 267, 29; E. Gud. 335, 48; EM 527, 16; cf. Schol. **3451** cf. Schol.; Σ κ 395; Schol. Pind. Ol. 2, 28a **3454** θρέψαι et ἐπιμελ. ἀξιῶσαι Apion 244, 3 L. (LGM 322, 3) **3456** τροφός lex. rhet. 267, 30; EM 527, 24; Schol. Plat. Theaet. 155a (337) **3458** Molpis ap. Didym. lex. com. 44, p. 76 Schm. **3463** cf. Ph κ 919

3444 *comes* (Sop.) **3445** κομίσαι Voss., cf. gl. 3454; κομβωσαι ci. La. ('nam αναλαβειν est redimere') **3446** κομητά H: accent. Thes. 4, 1777B **3448** κωμος La. **3449** τὸ H (K^{AS}): Mus. = K^{vg} Σ **3452** ἐν Mus., Τυμπανισταῖς Pric., Ind. auct. v. Soph.; 'de fabula cf. Dessau ILS 5191 et Add., sed tota gl. vix sana' La. **3454** φέραι H: Mus. **3456** incl ad gl. 3468 agn. Piers. Moer. 238 **3458** κομιστά(?) H, 'de frumentando' La. **3459** ζ H: Mus. | lac. indic. La., suppl. ⟨πλανητῶν⟩ sc. comites terrae; varie minus probabiliter expl. vv. dd. (vii sapientes Vales., trag. Pleiad. Mein. 1859, 43) **3460** κόμμα, κένθω H: Sop. | νομιστὰς H: Salm. Brun. **3461** v. l. gl. 597 (Alb.) **3462** v. l. gl. 565 (Alb.) **3463** incl. e gl. 3477 **3464** le. κρότος H: κόμμος add. Voss. Pears. 442. Arnald. Lect. 84 = [K]

3465 κομμοῦν· ὡραΐζειν τὸ σῶμα D
3466 †κομμῶ· πλεκτάναι AS[32]
3467 κομμωθεῖσα· κοσμηθεῖσα
3468 *κομμώτρια· ἡ ἐμπλέκτρια (Ar. Eccl. 737) vg[7]AS[33] Att.
3469 κόμμωσις· ὁ τοῦ σώματος ὡραϊσμός. καὶ ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν ἡ τοῦ σμήνους διάκρισις D
3470 κομμῶσαι· κοσμῆσαι
3471 *κομμώτρια· ἡ κοσμοῦσα τὰς τρίχας καὶ ψιλοῦσα, κούρισσα vg[7] AS[33]
3472 κομπάζει· καυχᾶται
3473 κόμπαλος· παλαιστροφύλαξ
3474 κομπολακήσει· προσαλαζονεύσει D
3475 κομπάζειν· ... καὶ καταλαζονεύειν
3476 κομπεῖ· μεγαλορημονεῖ. ⌊ψοφεῖ [AS[50]]
3477 κόμποι· ὀδόντες γόμφιοι
3478 κομποῖς· ὑπερηφάνοις D
3479 *κόμπος· ψόφος g[κορ 12]A[36]Br[187]. κτύπος g[κορ 12], ἦχος ὀδόντων (Λ 417) AS[38]
3480 κομπῶδες· ἀλαζονικόν (Thuc. 5, 68, 2?) Att.
3481 κομψά· τὰ στρογγύλα (Eur. Tr. 651) Eur.
3482 κομψεία· ποικίλη λαλιά, καὶ ⌊πανουργία S[37]. [ἢ οἱ σκόλυμοι. ἔνιοι τὰ τῶν κοσσύφων κρέα. οἱ δὲ γένος λάχανων, ὅπερ τινὲς ἱπποσέλινον καὶ σμυρνίον] D?
3483 *κομψεύεται· κολακεύει AS[48]Σ. σεμνύνεται g[18]AS[48]Br[476]. πιθανοποιεῖ AS[48]Σ(g[28])
3484 *κομψόν· ἔντιμον. σπουδαῖον g[25]Br[474]Σ. γελοιαστήν (g[17]A[56]). τωθαστήν (g[17]AS[56]). πανοῦργον g[21](g[17]). λάλον (g[17]S[56]). στωμύλον. σκωπτικόν (g[17]). ἐπιχαρῆ (AS[56])

3465 cf. E. Gen. 192 Mill. (EM 526, 36) **3468** cf. Schol. Ar.; Σ κ 398; Moer. 201, 34 (κ 58); Poll. 2, 31 **3471** EM 528, 1 **3474** cf. Ph κ 924 **3475** Poll. 9, 145 **3479** – κτύπος Schol.; ψόφος EM 527, 45 **3480** Poll. 9, 148 (cit. Thuc.) **3482** πανουργία Moer. 201, 32 (κ 56); ὅπερ – Schol. Nic. Ther. 597c. Diosc. mat. med. 3, 67 **3483** κολακεύει et πιθανοποιεῖ Σ κ 401 **3484** – σπουδαῖον Σ κ 402; σπουδαῖον et πανοῦργον Schol. Plat. rep. 376a; πανοῦργον lex. rhet. 273, 12; γελοιαστήν, τωθαστήν et σκωπτικόν cf. Schol. Plat. Polit. 285a

---

3465 κόμμου H: Mus., cf. E. Gen. **3466** h. e. κομβωσεις post Mus. La. **3468** κομμώρια H: Mus. = K testt. | πλέκτρα H: Guyet. Heins. = K testt. **3469** cf. Arist. h. an. 9, 623^{b}31. Plin. n. h. 11, 16 **3471** (verb. ult.) κουρίσασα H: La. = K EM | v. l.: gl. 4838 **3474** κομπαλικεύσει H (Ph): Lob. Aglaoph. 1322 **3475** le. κομίζειν H: Pears. 442. Brun. = Poll. **3477** cf. gll. 3436. 3463, 'omnia ex Homerico κομπος οδοντων [Λ 417] ficta videntur' La. **3478** κόμποις H: accent. Munck., cf. Arcad. 67, 2 **3480** ἀλαζωνικόν H: Mus. **3482** incl. Heins.; γένος λ. κτλ. ad κόψειον pert. agn. Schm. coll. testt., 'reliqua dubia' La. (σκόλ. e στωμύλοι = κομψοί corrupt. cens. Schm, τὰ τῶν κοσσ. κρέα ad κοψίχεια ret. Hemsterh. ad Luc. p.93) | κοσύφων H: La., cf. gl. 3775 | κρέη H: Jens. Luc. 142 **3484** ἐπίχαρι H: La. = (K); ἐπίχαριν Mus.

N. T. **3485** *κομψότερον· βελτιώτερον AS[47]. ἐλαφρότερον (Ev. Ioh. 4, 52) A[47]

3486 κομψούς· βέλτιστους, πανούργους. σπουδαίους, ἐντίμους. καλούς

3487 †κομωδοῦντες· θριαμβεύοντες. πομπεύοντες

3488 *κομῶσα· γέμουσα AS[46]

3489 *κοναβῆσαι· ἠχῆσαι, ψοφῆσαι (Β 334 ..) (vg[3])[Br[805]]

3490 *κόναβος· ἦχος, ψόφος vg[2]A[20]S[26]Br[478]Σ, κρότος

D? **3491** κοναί· φόνοι

D **3492** κονάριχον· γλαφυρόν

D **3493** κοναρόν· εὔτραφῆ, πίονα. δραστήριον

D **3494** κοναρώτερον· δραστικώτερον

3495 *κονιάσουσιν· κονιορτὸν ἐγείρουσιν AS[40]Σ

3496 κόνδοι· κεραῖαι. ἀστράγαλοι

D **3497** κόνδυ· ποτήριον vg[16]A[21]Br[488]Σ βαρβαρικόν, κυμβίον S[39]

iur. **3498** κονδούκτωρ· μισθωτής

3499 *κονδυλίζει· κολαφίζει AS[35]

Att. **3500** κόνδυλος· ἕτερόν τι τοῦ κολάφου

D **3501** κονδυλούμεναι· ἀνοιδοῦσαι· καθάπερ ἐπὶ τῶν βρασσομένων ὑπὸ τοῦ πυρὸς ὑδάτων

D **3502** κόνει· σπεῦδε, τρέχε

D **3503** κονεῖν· ἐπείγεσθαι. [αἰσθάνεσθαι]. ἐνεργεῖν

D **3504** Κονεῖδαι· γένος ἰθαγενῶν

D **3505** Κονείδης· Θησέως παιδαγωγὸς καὶ μαΐστωρ

Hom. **3506** κόνις· τέφρα, σποδός (ω 316)

D **3507** κονηταί· θεράποντες

3508 †κονθηλαί· αἱ ἀνοιδήσεις

D **3509** κονία· σμῆμα. σποδός

3510 κονίαν· μαζονόμον

3486 – πανούργους cf. Moer. 200, 8 (ϰ 2) **3489** ἠχῆσαι cf. Schol.; E. Gen. 192 Mill. **3490** – ψόφος Σ ϰ 405; ἦχος EM 528, 10 **3495** cf. Σ ϰ 408; E. Gen. 192 (EM 528, 45) **3497** ποτήριον Σ ϰ 406 **3499 3500** Paus. ϰ 38 **3503** ἐπείγεσθαι EM 268, 29; ἐνεργεῖν E. Gen. β 210 (EM 208, 12) **3506** σποδός cf. Schol. Σ 23 **3509** Schol. Plat. rep. 430b

---

3487 v. l. gl. 4844 (Mus.) **3491** κόναι H: accent. Cob. VL[2] 322 | κατα⟩κοναι ci. La. ('simplex teste caret'), cf. gl. 1176 **3493** κοραρὸν H: ed. 1521 = (Ph) **3495** κονάσσασιν H: La. = K; κονίσ(σ)ουσιν testt. | ἐγείρουσα H: La. ('fuit εγερουσιν') = K Σ **3496** κεραιαὶ H: accent. Mus. | ⟨κόττοι·⟩ ἀστρ. Conom. 1969, 209 **3498** μισθωτός H: La. **3500** ⟨οὐχ⟩ ἕτερον Herw. Versl. 1895, 180 **3501** ἀνοιδήσουσαι H: Mus. **3503** κόνειν H: accent. Mus. | incl. ad κοεῖν, cf. gl. 3895 (La. post Schm.) **3504** κονείδη H: Toepffer, Att. Gen. 310 (Wil. Arist. u. Ath. 1, 62 n.32) **3505** Κον(ν)ιδ- Plut. Thes. 4 ('rectius' La.) | θήσεως H: accent. Mus. **3507** κονῆται H: accent. G. Dind. 4, 1798B **3508** v. l. gl. 664 **3509** σμῖμα H: Mus. | v. l.: gl. 3525 **3510** κονιὰν H: accent. Mus.

3511 *κονίασις· ἀσβέστωσις (Cyr. hom. 14 [PG 77, 1088B]) (AS[18])
3512 *κονιαταί· ἀσβεστάριοι AS[19], καὶ οἱ χρῖσται
3513 κονίζεσθαι· κυλίεσθαι. φθείρεσθαι. *κονιορτοῦσθαι vg[7]AS[24]Br[482]
3514 κονίη· κόνις, ἄμμος (B 150). μάχη (Γ 55). ⌊ἀκαθαρσία (Am. 2, 1 ..) (AS[36]) Hom. + LXX
3515 κόνιν αἰθαλόεσσαν· τέφραν. [μάχην. ἀγήν. καὶ] σποδός (Σ 23) Hom.
3516 κονίοντες· ἀνύοντες λευκαίνοντες (N 820 ..) Hom.
3517 κονίποδες· ὑποδήματα πρεσβυτικά. κονιορτόποδες. ἀγροῖκοι. ἐργάται D
3518 κόνις· κονιορτὸς καὶ τὰ ὅμοια (I 385) Hom.
3519 κονῖσαι· ἀνύσαι
3520 κονισάλεος· κεκονιορτωμένος (Antim. fr. 39 W. = 36 M.) D
3521 Κονίσαλοι· ἀφροδισιακοί D
3522 κονίσαλος· *κονιορτός (Γ 13) g[10]A[23]Br[624]Σ. σκίρτησις σατυρικὴ ἢ τῶν ἐντεταμένων τὰ αἰδοῖα K + D
3523 κονίσασθαι· ἀγωνίσασθαι D
3524 κονίσουσι· κονιορτοῦ πληρώσουσιν (Ξ 145) (S[40]) Hom.
3525 κόννα· σποδός
3526 κονάβησαν· ἤχησαν (B 334) AS[38] Hom.
3527 κοναβίζει· ἦχον ἐπιτελεῖ. ⌊†δεσμεύει AS[25]
3528 κόνναρον· καρπὸς δένδρου ὅμοιος παλιούρῳ D
3529 κοννεῖν· συνιέναι, ἐπίστασθαι (Aesch. Suppl. 119) D
3530 *Κοννᾶς· αὐλητὴς πενίαν ἔχων καίπερ ὢν ἄριστος (Ar. Equ. 534) AS[31] Att.
3531 κόννος· ὁ πώγων, ἢ ὑπήνη. ἢ χάρις
3532 κοννοῦσι· γινώσκουσιν

3512 cf. Su κ 2033 **3513** κονιορτοῦσθαι Zonar. 1245 **3514** κόνις Schol. B; Ap. S. 102, 15; κόνις, μάχη E. Gen. 192 Mill. (EM 528, 35); μάχη cf. Schol. Γ; Apion. fr. 55 N. **3515** σποδός cf. Schol. **3517** ὑποδήματα Ph κ 933; πρεσβ. cf. Poll. 7, 86 **3522** κονιορτός Schol.; Σ κ 407 **3524** cf. Schol. **3526** Schol. **3529** συνιέναι Ph κ 937 **3530** cf. Schol. Ar.

3512 ἀσβεστήριοι H: La. = K | χρῖται H: Meibom. Kühn ad Poll. 7, 125 **3514** κόνι· ἧ H: Perg. = testt.; κονιν K **3515** le. κόνιν H: Mus. = Schol. | incl. ad gl. 3514 ret. La. post Perg. | ἀγὴν, η corr. in ω H **3516** ‘ανυω ft. hic et gl. 3519 e γανοω corruptum’ La. | λευκάνοντες H: Mus. **3517** ὑποδήματα μοιχικὰ H: La. coll. Poll. | nov. gl. κονιορτόποδες H: contin. Taylor, Lect. Lys. 704 (qui ὑποδήματα μοιχικά ad med. gl. 3521 trsp.) **3518** κονὶς H: accent. Mus. **3519** κονίσαι H: accent. tacite Schm. **3521** ἀφροδισία H: La., ‘pluralis dictus de hominibus Κονισαλου similibus’ **3522** cf. IG 12, 3, 540(?) | ἀι[δ()] H: Mus. **3524** κονίσασθαι H (in init. pag.): Mus. = Schol. **3525** v. l. gl. 3509 (Pears. 443), sed trad. def. Schulze QE 352 (Aeol. = κονιά). Conom. 1969, 215 (coll. neogr. κόννος) **3526** κοννάβησαν H: Pears. 443 = Schol. **3527** κονναβίζει H: Schm. **3529** v. l.: gl. 3545 **3530** κοννὶς H (K[S]): Flor. ad Ar. Lys. 981 = Schol. Ar.; κοννος K[A] | ἀλείτης H, αλητης Sop. = K: Flor. = Schol. Ar. **3531** κοννὸς H: accent. Mus.

D **3533** κοννοφορῶν· σκόλλυν φορῶν

D **3534** Κόννου ψῆφον· παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων (Ar. Vesp. 675)

3535 †κοννοειδῆ· εἰς ὀξὺ λήγων (Br[487.749])

3536 †κοννόφροσιν· ἄφροσιν (com. ad. fr. 371 K.–A.)

iur. **3537** *κονσιστώριον· θεῖον συνέδριον vg[12]AS[28]Br[484]Σ

iur. **3538** *κονσουλάριος· ὑπατικός g[13]AS[30]Br[485]

D **3539** κοντίλος· εἶδος ὀρνέου, ἢ ὄρτυξ. ἔστι δὲ καὶ ὄφις

D **3540** Κοτινοῦσα· τὰ Γάδειρα οὕτως ἐκαλεῖτο

3541 κοντός· δόρυ

iur. **3542** κοντουβερνάλιος· συστρατιώτης AS[29]

Prov. **3543** κοντῷ πλεῖν· προσηκόντως ζῆν

D **3544** κόνυζα· βοτάνη (AS[37]) ἄφυλλος. τινὲς δὲ φυτόν τι εὔφυλλον ἱκανῶς. διὸ καὶ στιβάδας ἐξ αὐτοῦ ἐποίουν. ἔστι δὲ ὅτε ἐν ταῖς στέγαις ἐπέβαλον ἐξ αὐτῆς ἀντὶ σωλήνων. καὶ ἐπὶ τὰ σαρώματα

3545 †κονωεῖν· συνιέναι, ἐπίστασθαι

D **3546** κόοι· τὰ χάσματα τῆς γῆς, καὶ τὰ κοιλώματα

D **3547** κοπάδες· τὰ ἐπικεκομμένα δένδρα

D **3548** κόπανον· ξύλον. ⟨ὄργανον⟩ ἐρεοπλυτικόν

LXX **3549** *κόπασον· ἡσύχασον (Ierem. 14, 21) AS[5]

D **3550** κόπελλα· αἰδοῖα, καὶ τὰ ὀστώδη τοῦ σώματος

LXX **3551** κοπετός· κομμός. *θρῆνος μετὰ ψόφου χειρῶν (Ps. 29, 12 ..) vg[1] AS[7]Br[489]

D **3552** κόπηθρον· φυτὸν λαχανῶδες ἄγριον

LXX **3553** *κοπήσονται· φονευθήσονται (Ierem. 26, 5) AS[6]

3554 †κοπίαι· ἡσυχίαι

D **3555** κόπιες· κέντρα ὀρνίθεια

D **3556** κοπίζειν· ψεύδεσθαι

Hom. **3557** ⟩κοπιῆς· ὑψηλοῦ τόπου (Δ 275)

3534 Σ″ (Ph κ 936. Su κ 2048); cf. Schol. Ar. **3537** Σ κ 409 **3538** Zonar. 1232 **3539** – ὀρνέου Paus. κ 39; ὀρνέου et ὄφις cf. Ph κ 940 **3540** Schol. Ar. Plut. 586l; Dion. Per. 456 **3541** Poll. 1, 136 **3543** Prov. Bodl. 545; cf. Σ″ (Ph κ 941. Su κ 2055) **3550** | Ph κ 943 **3557** Schol.

3533 κοννοφόρων H: Schm. | σκολλὺν H: accent. tacite La. | φόρων H: accent. La.; φέρων Schm. **3534** le. κόννου H: Mus. | ψήφων H: Mus. = testt. **3535** κωνοειδές K; κωνοειδής Mus. | λῆγον K **3536** h. e. χαλίφροσιν (La.) **3537** κονσιστόριον H (K[vS]): La. = K[gA] Σ **3539** ὀρτῦξ H: accent. Mus. **3540** κοντινοῦσα H: Mus. = testt. | γά, sscr. δρ H: Mus. = testt. **3541** κόντος H: accent. Pears. 443, cf. Arcad. 79, 13 **3543** κόντω. πλ¨ν. H: Ald., accent. G. Dind. 4, 1808A | πρὸς πόντω ζεῖν H: Sop. Heins. Salm. al. = testt. **3544** ‘αφυλλος vix sanum cf. gl. σ 1086 et Diosc. mat. med. 3, 121, 1’ La. | ὠλένων H: Salm. in Solin. 900 | δαρώματα H: Salm. Pears. 443 **3545** v. l. gl. 3529 (Voss. Pears. 443) **3546** cf. Be. Lex. 253 **3548** add. La. post Schm. (ὄργανον πληκτικόν) **3522** v. l.: gl. 3182 **3554** ‘ft. κοπασιαι cf. gl. 3549’ La. **3555** κοπιδες La. | ὀρνίθια H: HSt. **3556** cf. gl. ε 1555 **3557** σκοπιῆς Sop. Kust. Diatr. Anti Gron. 50 = Schol.

3558 κοπίς· μερίς, δεῖπνον, μάζα, ἄρτος, κρέα, λάχανον ὠμόν, ζωμός, σῦκον, τραγήμα, θέρμος D
3559 κοπταί· μελίπηκτα D
3560 †κομπάτιον· μονόφθαλμον
3561 κοππατίας· ἵππος κεκαυμένος, ἐντετυπωμένον ἔχων σημεῖον τὸ κόππα, ὅ ἐστιν ἀπεστραμμένον Ρ [καὶ C] D
3562 κόπος· κοπανισμός
3563 κοπρευταί· φυτευταί D
3564 κόπρος· ἥ τε τῶν κτηνῶν ἡ εἰς τοὺς κήπους βαλλόμενη 'τέμενος μέγα κοπρήσαντας (ρ 299)' καὶ ἡ στάσις τῶν βοῶν (Σ 575). καὶ ἡ κόνις· 'κυλινδόμενος κατὰ κόπρον' (Χ 414) Ap. S.
3565 κοπροσύρα· τὰ συρόμενα κόπρια D
3566 κόπτει· πενθεῖ
3567 κόπτε δὲ δεσμούς· τοὺς ἥλους κατεσκεύαζε καὶ ἐνήργει (Σ 379) Hom.
3568 κόπρου· τῆς βουστασίας, ἣν ἔνιοι μάνδραν καλοῦσιν (Σ 575) Hom.
3569 κοπτή· θαλάσσιον πράσον D
3570 Κόπριος· τῆς Κόπρου (Ar. Equ. 899) D
3571 κόπριον· θάκων σκύβαλον D
3572 κοπτομένου· ταλαιπωρουμένου
3573 κόπτων· τύπτων, ἐλαύνων
3574 κοραγεῖν· τὸ ἀνάγειν τὴν Κόρην D
3575 κορακεύς· εἶδος ἰχθύος D
3576 κορακίας· ὁ μέλας [καὶ] κολοιός, καὶ κορακῖνος ὁμοίως D
3577 κορακῖνοι· εἶδος ἰχθύος D
3578 Κόρακος πέτρη· τόπος ἐν Ἰθάκῃ κληθεὶς ἐντεῦθεν· ὁ Κόραξ παῖς ἦν Ἀρεθούσης· διό⟨ ... ⟩θανεν. οὐ φέρουσα δὲ τὴν λύπην ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήγξατο. καὶ ἀπὸ τούτου Κόρακος πέτρα ὠνομάσθη, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς κρήνη τῆς Ἰθάκης Ἀρέθουσα (ν 408) D

3558 μερίς cf. Ph κ 945 **3561** – κόππα cf. Ph κ 942 **3564** Ap. S. 102, 18; EM 530, 42 **3567** cf. Schol. **3569** Athen. 14, 648e **3576** Ph κ 949; Su κ 2064–5 **3578** cf. Schol.; τόπος ἐν Ἰθάκῃ Ap. S. 103, 3

3559 κοπτὰ H: Alb. coll. Athen. | μελίπικτα H: Mus. **3560** κοππάτιον Salm. Voss. Pears. 443 **3561** cf. gl. 727 | 'incl. ad σαν pertinent' La.; καὶ <σαμφόρος, ᾧ τὸ> σ Martin. Cadm. coll. Schol. Ar. Nub. 23 **3563** κοπρεῦσαι H: La. | φοιτεῦται H: La. (φυτεῦσαι Mus.) **3564** κυλινδουμένη H: Mus. (?) = testt. | κόπον H: Mus. = testt. **3565** κοπρόσυρα H: accent. G. Dind. 4, 1817B ('incertus' La.) | κόπρ( ) H: Mus. | v. l.: gl. 744 **3566** πενθεῖς Schm., cf. gl. 3572 **3568** μάνδρ( ) H: Mus. **3569** κόπτη H: accent. Thes. | πρᾶσον H: accent. Mus. **3570** Κόπρειος Ar., IG 1^2, 301, 39 etc. | κύπρου H: Voss. Perg. **3571** κόπτριον H: Salm. | θακῶν H: accent. Schm. **3574** cf. IG2^2, 1247, 20. 5, 2, 265. Nilsson, Gr. Fest. 361, 4 | ἀπάγειν H: Ebert, Diss. Sicul. 36sqq. **3576** καὶ pr. del. Sop. **3577** κορακόνιοι H: Hemsterh. | ὄρνιθος H: La. = K^p **3578** διὸ θάνεν H: lac. indic. Pears. 443; expl. διω⟨κων δὲ λαγὼν ἠνέχθη κατὰ κρημνοῦ καὶ ἀπέ⟩θανεν La. post Hemsterh. coll. Schol.

D **3579** Κορακοφορoκλείδη· … ἔστι γὰρ Ἱεροκλείδης
3580 *κοράλλιον· λίθος θαλάσσιος ἐρυθρός v^{29}AS^{66}
D **3581** †Κόραννος· βασιλεὺς Μακεδονίας
D **3582** κόραξ· τὸ γινωσκόμενον ζῷον, καὶ ἕτερον στεγανόπουν, καὶ ἰχθῦς ποιός. καὶ τῶν ἀλεκτρυόνων ἄκρα ῥύγχη
D **3583** κοράξαι· ἄγαν προσλιπαρῆσαι. πεποίηται παρὰ τοὺς κόρακας
D **3584** Κοραξοί· Σκυθῶν γένος (Hecat. FGrHist. 1 F 210). καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον
Prov. **3585** κόραξ ὑδρεύσει· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινων τυγχανόντων
Eur. **3586** κόρας· ὀφθαλμούς (Eur. Hec. 1117 ..)
3587 κοράσσει· †ὀρχεῖται. καὶ ἄκλητος ἐλήλυθε
3588 κοράττειν· κορακεύεσθαι
3589 †κοραύλη· ἀπόστημα. κορύνη. ῥόπαλον
D **3590** κόραφος· ποιὸς ὄρνις
3591 κόρμα· ἡ τοῦ κόρματος καὶ κορυβαντίας αἰτία
D **3592** κόρδαξ· εἶδος ὀρχήσεως ἀσέμνως κινούσης ⟨τὴν ὀσφῦν⟩
3593 *κορδακίζει· αἰσχρὰ ὀρχεῖται g^{7}AS^{50}Br^{493}Σ
D **3594** κορδακισμοί· τὰ τῶν μίμων γελοῖα, καὶ παίγνια AS^{80}
3595 †κορδαξίας· ὀρχήσεως
D **3596** κορδύλη· κορύνη. ῥόπαλον. ἢ τὸ ἐπάνω τῆς κάσιδος. [ἢ πανοῦργος]
D **3597** κορδύλος· ἰχθῦς ποιός
3598 †κορδύς· πανοῦργος
3599 *†κορέζε· πόρθει AS^{61}
Hom. **3600** κορέει· πληροῖ, χορτάσει (P 241)
D **3601** Κόρεια· [θεραπεύεται, καλλύνη ἢ] θυσία τῇ Κόρῃ τελουμένη
3602 *κορεῖν· κοσμεῖν AS^{58}(vg^{33}A^{78}Br^{502}Σ), καθαίρειν AS^{58}

3580 E. Gud. 339, 40 **3584** cf. St. Byz. 373, 5 (κ 158) (cit. Hecat.) **3585** Zenob. vulg. 4, 56; Prov. Bodl. 546; Su κ 2067 **3592** cf. Schol. Ar. Nub. 540d **3593** Σ κ 410 **3600** cf. Schol. | **3601** aliter Ph κ 959 **3602** Σ κ 411 |

3579 cf. gl. 3309 **3580** ἐρυθραῖος H (K): Palm. Salm. = test. **3581** Κάρανος Sop. Palm. Salm. al. **3582** τί H: Pears. 443 | ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. **3585** ὑδρεύει Prov. Zenob. **3587** κορασσεῖ H: accent. Alb. | 'expl. κορακευεται, nisi hoc ad κορδακιζει pert.' La. | ἄκλητα H: Salm., 'sc. corvorum ritu' La. **3589** v. l. gl. 3596 (Hemsterh.) **3590** cf. Schulze, Kl. Schr. 371 **3591** κορμᾶ H: accent. Mus. | 'cf. Athen. 4, 152c, – expl. ficta' La. **3592** κομώσης H: Hemsterh. = Schol. Ar. **3593** ὀρχουμ(ένη?) H: La. = K Σ | κορδακίζουσα et ὀρχουμένη Mus. **3594** τατῶν μίμω H: Mus. **3595** v. l. gl. 3592 (Schm.) **3596** ad κάσ(σ)ις cf. Ducang. s. v. | v. l.: gl. 3589 **3597** contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gl. σ 1107 | κόρδυλος H: accent. Schm., coll. Lob. Prol. 124 n.10 **3598** cf. gll. 2308/09; Schmitt 1973 **3599** κόραξε H: La. = K; v. l. gl. 2318 **3600** κορεεῖ H: accent. Mus. **3601** κορεία H: accent. G. Dind. 4, 1829B | incl. ad κορεῖ ret. Schm. | καλλύνη H [vix η corr. ex ει]

3603 κορεῖον· περικράνειον
3604 †κόρεν· κορυφή, ἔπαλξις καινή
3605 κορέννυται· χορτάζεται
3606 κορέσαι· διεργάσασθαι. πληρῶσαι, χορτάσαι
3607 κορέων, κορέσκων· ἐξυβρίζων D
3608 κόρζα· καρδία. Πάφιοι D
3609 κόρη· νύμφη, ἣν ταῖς παρθένοις ἔπεμπον. καὶ παρθένος. καὶ ἡ ὄψις D
3610 κόρην· παρθένον AS[84]. ὀφθαλμόν. (b) καὶ ⌊παῖδα AS[84]
3611 †κορθέλαι· συστροφοί. σωροί
3612 κόρημα· κάλλυντρον, ὅ τινες σάρον D
3613 κορθίλας καὶ κόρθιν· τοὺς σωρούς. καὶ τὴν συστροφήν D
3614 *†κορθέλαι· συστροφαί AS[67]. σωροί
3615 κόρθιλος· ὄρνις, ὅν τινες βασιλίσκον D
3616 κόρθυς· σωρός
3617 κόρθυας· τὰ κατ᾽ ὀλίγον δράγματα D
3618 κορθύεται· *διεγείρεται A[59]. καὶ εἰς ὕψος αἴρεται, μετεωρίζεται, Hom.
φρίσσει, *ὑψοῦται (I 7) g[21]A[59]Br[497]Σ
3619 †κορθύεσθαι· αἴρεται (AS[57]) εἰς ὕψος
3620 κορθώ· βλάβη D
3621 κοριάλαι· τρίγλαι, ἰχθύες D
3622 κορίαννον· τὸ κόριον, καὶ γυναικεῖον κοσμάριον χρυσοῦν D
3623 κορίζομαι· ὑποκορίζομαι D
3624 κόρι· τὸ κορίανδρον, ἢ μᾶλλον κορίαμβλον D
3625 *κορικῶς· γυναικικῶς AS[85]Σ, ὡς κόρη A[85]Σ
3626 κορινθιάζειν· μαστροπεύειν, ἑταιρεῖν (Ar. fr. 370 K.–A.) D

3606 χορτάσαι lex. Greg. carm. (ord. alph) κ 125 **3612** Ph κ 964; Poll. 10, 29; Phryn. praep. soph. 22, 11; σάρον Schol. Ar. Pac. 59a; E. Gen. 192 Mill. (EM 529, 45) **3613** cf. Ph κ 965; σωρούς cf. Theogn. can. 46, 98 Alpers **3616** E. Gen. 193 (E. Gud. 338, 12. EM 530, 3); Schol. I 7 **3618** – αἴρεται Ap. S. 103, 1; ὑψοῦται Σ κ 412; Schol. min. **3622** κόριον Diosc. mat. med. 3, 63 **3623** cf. Ph 967 **3624** Theogn. can. 437 p.79, 7 C. **3625** Σ κ 413 **3626** cf. St. Byz. 374, 5 (κ 161); ἑταιρεῖν Ph κ 969

3607 κορύσκων H: Arnald. Lect.84 | ‘ad κορος = υβρις, sed conformatio suspecta’ La. **3608** κορζία H: G. Dind. 4, 962B. Bergk Kl. Schr. 2, 335 **3609** ‘οψις t. t. medicorum’ La. **3611** v. l. gl. 3613 **3612** κόριμακ, ἄλυτρον H: Mus. (-λ-), Heins. Voss. Pears. 444 = testt. | cf. Phryn. Ecl. 55 **3613** cf. IG 2[2], 2493, 16 | v. l.: gl. 3611 **3614** = gl. 3611 **3615** βασιλιλόν H: Angl. **3616** κόρθις H: Mus. = testt. **3617** κορθύας H: accent. Mus. **3618** μετ.ωρίζεται H: Mus. | v. ll.: gll. 3619. 3654 **3619** v. l. gl. 3618 **3620** ‘scl. iactura (βλαβη) mercatoria est το κορθυομενον μερος modii’ La. | v. l.: gl. 3217 **3621** τρίγλιαι H: Mus. **3624** κόριν H: Schm. = Theogn. | κορίαμβλον vulgare (La.); κορίαννον Theogn. | cf. Apicius p.87 Giarratano-Vollmer **3625** γυναικῶς H: Jun. Sop. Salm. al. = K Σ | κόραι H: La. = K Σ **3626** ἑταιρεύειν H: Pears. 444 = testt.

D **3627** Κορίνθιαι· αἱ πέδαι, καὶ αἱ ἀπὸ Κορίνθου τῆς πόλεως γυναῖκες (com. ad. fr. 372 K.–A.)

3628 Κόρινθος· πόλις Ἑλλάδος AS[83]

D **3629** Κορίνθιος ξένος· ἐπὶ τῶν τὰς λάταγας ῥιπτούντων (Ar. Thesm. 404). [*κορίννουσι· κονιορτὸν ἐγείρουσιν A[60]] ἀπὸ τῆς παρ᾽ Εὐριπίδῃ Σθενεβοίας τῷ Βελλεροφόντῃ ἀποχευούσης (fr. 664, 2 K.), ὡς δὲ Ἄτταλος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν, ἐπὶ τῷ ... διὰ κάλλος ὡς ὁ Βελλεροφόντης

3630 κοριοειδές· κορίῳ ἢ κόρῃ ἐοικός

Att. **3631** *κόριον· μικρὸν κοράσιον vg[8]A[54]Br[495]Σ, ἢ ⌊κορίδιον. τὸ λάχανον AS[79]

D **3632** κόρις· ἰχθῦς ποιός. ἢ πόα, ἣν ἔνιοι χαμαίπιτυν

3633 *κορίσαι· ὑψῶσαι AS[76]

D **3634** κόριψ· νεανίσκος

3635 κοριῶντα· γαυρούμενον

D **3636** κόρκορα· ὄρνις. Περγαῖοι

3637 †κορκόδρυα· ὑδρόρυα

D **3638** κόρκορος· εἶδος ἰχθύος. ἢ λάχανον ἄγριον (Ar. Vesp. 239)

D **3639** κορκορυγή· κραυγή, βοή, ταραχὴ μετὰ θορύβου

Prov. **3640** Κορκυραία μάστιξ· δοκεῖ ἐκείνη χαλεπωτάτη εἶναι κατὰ ⟨τῶν⟩ παιδευομένων [μάστιξ]

D **3641** κορκυρεύεται· ἀπονοεῖται

D **3642** κορμάζειν· τέμνειν, πρίζειν

3643 κορμηταί· κοσμηταί

D **3644** κορμός· πλάτη, ἀπὸ τοῦ εἰς ὀλίγον κεκορμάσθαι· πλάτη δὲ εἶδος πλοίου. καὶ ἕδρα. καὶ κώπη. καὶ τὸ εἰς βραχὺ συντετμημένον ξύλον

3631 – κοράσιον Σ κ 414; κοράσιον et κορίδιον Poll. 2, 17 **3632** ἰχθῦς Dorion ap. Athen. 7, 330a; χαμαίπιτυν Diosc. mat. med. 3, 154, 1 **3638** | Schol. Ar. **3640** Prov. Bodl. 536; cf. Schol. Ar. Av. 1463 **3642** πρίζειν cf. Poll. 7, 114

3627 Κορ. πέδαι· ⟨ ... ⟩ καὶ Mein. post Heins. **3629** le. κορίνθιος H: ed. 1521 | ἀλλαγὰς H: Piers. in Moer. 253–4 | nov. gl. κορίννουσι H: contin. Sop. Alb.; gl. Cyr. incl. Piers., cf. gl. 3495 | βελεροφῶντι H: -λλ- Mus., -φόντῃ Schm. | ἐπὶ τῶν Mus., tum ⟨θαυμαζομένων⟩ Fritzsche ad Ar. p.148 | βελεροφώντης H: Mus. **3631** ἢ κορίσιον H: Alb. = K Poll. | v. l.: gl. 3657 **3632** ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. | χαμαιπύτην H: Pears. 444. Alb. = Diosc.; Plin. n. h. 26, 85 cft. Schm. **3633** h. e. κορθῦσαι Alb. **3634** cf. Be. Namenst. 29 | v. l.: gl. 3712 **3635** κορίωντα (et ʹ del. s. ο) H: accent. Mus. | γαυροῦμεν H: Mus.; ad signif. cf. νεανιεύεσθαι **3636** cf. Neumann, Heth. und Luw. 42 **3637** ‘immo υδρορoη’ La. coll. Lob. Phryn. 492 **3638** ‘ιχθυς error Lycophronis cf. Schol. Ar.’ La. **3639** κορκορύγη H: accent. Heins. Pears. 444 | v. l.: gl. 3648 **3640** le. κορκοραῖα H: Pears. 444. Alb., -κυρ- Vales. = testt. | μάστιγξ bis H: ed. 1521 | καὶ H: em. et suppl. La. = Prov. | del. La., om. Prov. **3641** ἀπονεῖται H: Perg. **3642** περιζεῖν H: Mein. **3643** κορμῆται· κοσμῆται H: accent. bis tacite La. | Gotyniorum, cf. κορμος Inscr. Cret. 4, 171 etc.

3645 †κορκούτης· αἰδοῖον ἀνδρῶν
3646 κόρνος· κεντρομυρσίνη. Σικελοί (gl. Ital. 223 K.–A.) D
3647 κορνώπιδες· κώνωπες D?
3648 †κοροήν· τὸ ἄκρον τοῦ τόξου, ἢ κρικίον
3649 Κόροιβος· ἠλίθιος καὶ μωρός. ἐπὶ γὰρ τοῦ μωραίνοντος ἔταττον τὸν Κόροιβον, ἀπὸ Κοροίβου τινὸς μωροῦ καὶ ἠλιθίου μετάγοντες, ὃν οἴονται τὸν Μυγδόνος εἶναι παῖδα τοῦ Φρυγός Prov.
3650 †κοροῖτις· ἀλώπηξ
3651 κοροκόσμια· τῶν παρθένων ⟨κοσμήματα⟩
3652 κορωνίδας κακῶν· κεφάλαια κακῶν. καὶ αἱ εἰς ἀγαθὸν ὑπεροχαί … D
3653 κόρος· *πλησμονή $g^{30}S^{97}$, χορτασία g^{30}, τρυφή. παῖς. κάλλυντρον. καὶ μέτρον τι σιτικόν. καὶ πλέγμα μυρσίνης πεποιημένον (Chrysipp. com. fr. 1 K.–A.)
3654 †κορούεται· ὑψοῦται, κορυφοῦται D
3655 κόρος· †πλῆθος ἀνθρώπων. καὶ τὰ νέα βλαστήματα. καὶ μέτρον
3656 *κόρρη· τράχηλος $g^{34}Br^{494}$, ἢ τὸ ὀπίσω τοῦ τραχήλου, ἢ ⟦κρόταφος g^{34}
3657 †κόρριον· μικρὸν κοράδιον
3658 κορσεύς· κουρεύς D
3659 κορτάφοις· ⟨κροτάφοις⟩ ὑπὸ Περγαίων D
3660 κόρσαι· αἱ τῶν ὀφρύων τρίχες καταφέρουσαι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. ἢ γνάθοι. ἢ κορυφαί. Ἀχαιοὶ δὲ κεφαλίδας, ἐπάλξεις, προμαχῶνας. στεφάναι πύργων. ἢ κρόταφοι. ἢ κλίμακες D
3661 κόρσακις· τράγος παρὰ Κρατίνῳ (fr. 463 K.–A.). Δίδυμος ἤκουεν ἀπὸ τῆς κόρσης· … Κόρσαι γὰρ τῆς Κιλικίας
3662 κόρση· κεφαλή $g^{36}S^{98}(A^{64})$. ἔπαλξις. κλῖμαξ (A^{64}). κρόταφος $g^{36}S^{98}(A^{64}\Sigma)$

3649 Zenob. vulg. 4, 58 **3651** Σ κ 416 **3653** πλησμονή lex. Greg. carm. (alph) κ 133; παῖς Phryn. praep. soph. 82, 11 **3655** τὰ νέα βλαστ. Galen. lex. κ 62 **3656** κρόταφος lex. Greg. carm. (alph) κ 134 **3662** κεφαλή cf. E. Gud. 303, 32; EM 529, 41; κρόταφος cf. Σ κ 417; Schol. Δ 502

3646 κέντρον, μυρσίνη H: HSt. Ind.; cf. Theophr. h. pl. 3, 17, 4. gl. σ 1110 **3647** ‘expl. falsa, κορν. sunt ακριδες Strab. 13, 1, 64 p.613 C.’ La. **3648** v. l. gl. 3739 (Salm.) **3649** οἶον H: Nauck. Ar. Byz. 174 = test. **3650** ‘v. l. gl. 3215, vel κερδιτις?’ La. **3651** κοροκοσμία H: accent. Pears. 444. Alb. | suppl. Pears. 444 = Σ **3652** le. κορωνίδασ H: Mus. | κεφάλαια, H: punct. del. Mus. | ἀγαθῶν H: Mus. | ὑπεροχάς H: Mus. **3653** κάλυντρον H: Alb. **3654** v. l. gl. 3618 (Mus.) **3655** κόροι (= χόροι et κόροι) Tamm. 1978–9, 453–4 | πλῆθος ἀνδρῶν cf. Kaczynska 2007 | μέτρα H: Alb. **3656** κόρη H: Voss. Pears. 444. Biel. = K test. **3657** v. l. gl. 3631 (Voss. Pears. 444) **3658** κυρεύς H: HSt. Ind. **3659** κοράφοις H: em. et suppl. La. | ὑποπαργαίοις H: Perg. **3660** κεφαλὰς H: La. coll. gl. 4199 | προμαχόνας? H: Mus. **3661** κόρσακις H, σ corr. ex ?ι dum scr. | lac. agn. Mein., ⟨ἄλλοι δὲ Κιλικίας⟩ **3662** κλίμαξ H: accent. tacite Schm.

D **3663** †κορσίπιον· ῥίζα τις, ἢ νόμισμα παῤ Αἰγυπτίοις τὸ κερσαῖον λεγόμενον

3664 †κορσίς· πυγή

D **3665** κορσόν· κορμόν

D **3666** κορσοῦν· κείρειν

D **3667** κορτεῖν· κροτεῖσθοα

D **3668** κορσωτήριον· κουρεῖον

D **3669** κορτερά· κρατερά, ἰσχυρά

D **3670** κόρτην· Πάρθοι ἐσθῆτα καλοῦσιν, ἣν λαμβάνουσι παῖδες εἰς ἄνδρας ἀφικόμενοι

D **3671** χόρτος· ὁ ἐν τοῖς κυσὶ κρότων

D **3672** Κορτύνιοι· οἱ Ἀρκάδες· ἡ γὰρ Κόρτυς τῆς Ἀρκαδίας

3673 †κόρυ· περικεφαλαία

3674 κορυβαντιᾷ· ἐν τελετῇ ⟨ὀρχεῖται⟩

3675 *κορυβαντιούσης· μαινόμενης AS[49](vg[4]), ἢ ἐπιθετικῶς ⌊δαιμονιζομένης A[49](vg[4])

3676 *κορυβαντισμός· καθαρισμὸς μανίας g[5]AS[51]

3677 *Κορύβας· Ῥέας ἱερεύς AS[71]

3678 *κορυπτεῖν· κερατίζειν g[23](AS[86])

D **3679** †κορύγης· κήρυξ. Δωριεῖς

D **3680** κορυδαλλός· ἡ πτηνὸν ζῷον. καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἡ κόρυδος παρ᾽ ἐνίων

Prov. **3681** Κορυδεύς· ὄνομα κύριον. οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ δυσμορφίᾳ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ

Att. **3682** *κόρυζα· μύξα [vg[44]A[87]Br[503]Σ], κατάρρους vg[44]A[87]Br[503]. περὶ κεφαλὴν πάθος

3683 κορυζᾷ· †ξαίνει. μωραίνει

3684 *κορυζῶν· μεμωραμένος g[27]AS[52]Σ

3666 Ph κ 983 **3674** cf. Σ κ 418 **3677** cf. Su κ 2114 **3678** Schol. Theocr. 3, 5e–f **3680** δῆμος St. Byz. 377, 1 (κ 176); cf. Ph κ 984 (Strab. 9, 1, 14 p.395, 17 C.) **3681** οὗτος – Prov. Bodl. 550; Zenob. vulg. 4, 59 **3682** μύξα Σ′ κ 419; Tim. lex. κ 22; – κατάρρους Poll. 2, 78 **3684** Σ κ 419

3663 κόρσιον Bod. a Stap. = Theophr. h. pl. 4, 8, 11 | νόμισμα cf. gl. 2358 **3664** 'e ορσος corrupt.' La. | πύγη H: accent. Mus. **3665** v. l.: gl. 3271? **3666** κέρειν H: Mus. = Ph **3667**, **3669** 'metathesis omnium Aeolorum propria' La. **3670** cf. gl. 900 **3671** κυσὶ κρότος H: Mus. **3672** ἄρκαδες H: accent. Mus. | ἀρκάδος? H: Mus. | cf. Head HN[2] 418. IG 5, 2, 441, 6 **3673** v. l. gl. 3716 (Mus.) **3674** ἐντελετεῖ vel ἐν τελετεῖ H: Thes. 4, 1844B | add. La. coll. Σ **3675** κορυβαντιώσης Mus. **3676** expl. καθαρισμωνίας H: post Mein.1857, 623 (κάθαρσις μ.) La. = K **3677** ἱερ[έ] H: Mus. **3678** κορυγγεῖν H (K[AS]): Alb. = K[g] test. **3679** 'an καρυ⟨κ⟩τηρ?' La. **3680** κορύδαλος H: Mus. | κορύδος H: accent. Mus. | 'fuit κορυδαλλος ἢ κορυδος π. ε.· πτηνον κτλ.' La. **3682** v. l.: gl. 3705 **3683** μυξαζει La. coll. Σ κ 419; μυξαίνει Krek. 2003, 262 (neogr. = μυξαζ-) **3684** κορύζων H: accent. Martin. Cadm.

3685 *κόρυθα· περικεφαλαίαν (Λ 375) vg[28]AS[56]Br[500]Σ Hom.
3686 κορυθάϊκι· τῷ τὴν περικεφαλαίαν εὐκίνητον ἔχοντι, ἢ σείοντι, οἷον πολεμιστῇ (Χ 132) (S[99]) Hom.
3687 κορυθαίολος· μαχητής, ἀπὸ τοῦ αἰολεῖν τὴν κόρυν, ὅ ἐστιν ἐπισείειν. ἢ *ποικίλην ἔχων περικεφαλαίαν g[κοσ16]AS[88]. ἢ εὐκίνητος (Β 816) AS[88]Br[650] Hom.
3688 κορυθαλία· δάφνη ἐστεμμένη, τινὲς τὴν εἰρεσιώνην. ἄλλοι δὲ †ὑπερορίθεον D
3689 κορυθαλίστριαι· αἱ χορεύουσαι τῇ Κορυθαλίᾳ θεᾷ D
3690 κόρυθα περίδρομον· τὸν περιβόλαιον στέφανον D
3691 κόρυθες· περικεφαλαῖαι παρὰ τὸ κάρα (Μ 160) Hom.
3692 Κορυθία· αὐλήτρια D
3693 †κόρυθοι· περικεφαλαῖαι
3694 †κόρυθος· εἷς τις τῶν τροχίλων†
3695 κόρυθος φάλον· περικεφαλαίας ⟨ἀνάστημα⟩ (Γ 362) Hom.
3696 *κόρυθος· περικεφαλαίας A[89]
3697 κορύθων· ἀλεκτρυών. †αἱ νεανίδες D
3698 κορυλλίων· ὄρνιθος εἶδος D
3699 †κόρυκος· θυλάκιον, ἢ πήρα
3700 κόρυμβα· τὰ ὑπ᾽ ἐνίων ἄφλαστα, τὰ ἀκροστόλια, τὰ ἄκρα τῶν πρυμνῶν, τὰ ἀπεξυσμένα πρὸς κόσμον τῶν νεῶν ἄκρα, καὶ ἐπικεκαμμένα, ἅ ἐστι ⟨κατὰ⟩ τὴν πρύμναν καὶ κατὰ τὴν πρῶραν (Ι 241) Hom.?
3701 κόρυμβον· τὴν ἀκρόπολιν, ἐπειδὴ ἐφ᾽ ὕψους ἐστί. τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὄρους ὕλην. καὶ καθόλου πάντα τὰ μετέωρα, καὶ εἰς ὕψος ἀνατείνοντα κορύμβους λέγουσιν, ὅθεν κόρυς, κύρβις, κυρβασία D
3702 κόρυμβος· ὁ καυλὸς τοῦ ἀσπαράγου AS[75] D
3703 κορυμβάσι· περιδρόμοις, δι᾽ ὧν συσπᾶται γύργαθος καὶ κεκρύφαλος καὶ δεσμοί (Antim. fr. 175 W. = 100 M.) D

3685 Σ κ 420 **3686** πολεμιστῇ Ap. S. 155, 6 **3687** ποικίλην – Schol.; εὐκίνητος cf. Ap. S. 102, 31 **3691** Schol. **3695** Schol. **3700** ἀκροστόλια Schol. **3701** – ἐστί cf. Ph κ 991

3685 περικεφαλαία H (K[v]): Mus. = K[gASBr] Σ **3686** κορυθαικὴ H: Mus. **3688** ὑπερόριον θεόν Mus., obloqu. La. cum sacellum Dianae Corythaliae teste Athen. 4, 139a inter Spartam et Amyclas situm esset, h. e. intra Laconiam; itaque ci. ὑπὲρ ⟨ἀφ⟩ορίας coll. E. Gen. 103 Mill. (EM 303, 28) **3689** κορυθαλλ- bis H: Schm. **3690** le. κόρυθα H: Voss. Pears. 445 **3691** παρὰ [sic] H | v. l.: gl. 3693 **3692** cf. SEG 4, 271, 5 **3693** v. ll. gll. 3691. 3805 **3695** le. κόρυθος H: Schr. | φάλ(ος?) H: Mus. | περικεφαλή H: Mus. = Schol., qui ἀνάστημα praebet **3696** κορύθους H: Mus. = K **3697** ἐν Νεανίσκοις (Aeschyli) ci. La. **3698** 'sed cf. κορυδων' La. **3699** v. l. gl. 4884 (Mus.) **3700** κορυμβὰ H: accent. Mus. | ἐπικεκαυμένα H: Heins. Salm. Plin. exer. 572. Voss. al. | ⟨κατὰ⟩ Mus. **3701** μεταίωρα H: Mus. | κυρβὶς H: accent. Mus. **3703** κορύμβασι H: accent. Mus.; κορυμβισι Antim. | κεκρύφα ̣[ος] H: Mus.

D **3704** κόρυμνα· κόσμος τις γυναικεῖος περιτραχήλιος
3705 †κορύναι· μύξαι
Ap. S. + Hom. **3706** κορύνη· ἑτεροβαρὲς ξύλον. οἱ δὲ *ῥόπαλον vg[32]AS[73]Br[492]Σ. οἱ δὲ κολόροβον. ⌊οἱ δὲ ξύλον vg[32]AS[73]Σ ἐπικαμπές (Η 141) v[32]AS[73]Σ
D **3707** κορύνησις· βλάστησις
Hom. **3708** κορυνήτης· κορυνομάχος, ῥοπαλομάχος (Η 9)
D **3709** κορυνθεύς· κόφινος, κάλαθος, ἀλεκτρυών
D **3710** κόρυνθος· μάζης ψωμός
D **3711** κορυνῶδες· ὀζῶδες
3712 †κόρυξ· νεανίσκος
3713 κορυπτόληπτόν· κερατιστήν
D **3714** κορυπτόλης· κερατιστής (Theocr. 5, 147)
3715 †κόρυρ· θριγκός
Hom. **3716** *κόρυς· περικεφαλαία (Μ 184) AS[82]
3717 κορύσσει· κρύπτει. μάχεται. ταράσσει. αὔξει. καθοπλίζει
3718 κορύσσεσθαι· ἐπαίρεσθαι
Hom. **3719** *κορύσσεται· καθοπλίζεται (Η 206) Br[498]. ὑψοῦται (Δ 424)
3720 κορυσσαμένη· καθοπλισαμένη
Hom. **3721** κορύσσων· ὁπλίζων. καὶ τὰ ὅμοια (Β 273)
Hom. **3722** κορυστής· ... ἀγαθός, ἢ *ὁπλίτης (Δ 457) (g[24]AS[77]Σ)
3723 Κορύστιοι· οἱ Γορτύνιοι. [ἢ ὁπλῖται]
D **3724** κορυστόν· τὸ ἐπίμεστον
3725 †κορύτει· τῇ κεφαλῇ
3726 κορυφᾷ· κορυφῇ, ἀκρωρείᾳ
D **3727** κορύφαινα· ποιὸς ἰχθῦς
3728 κορυφαῖος· τέλειος, ἡγεμών. [κόρυμβος· οἱ δὲ μαλλόν, τὰ τῶν παιδίων κορυφάνια]
3729 *κορυφή· κεφαλή vg[46]A[90]Br[504]. λόφος, ⌊ἀκρωτήριον A[90]
D **3730** κορυφιστής· κόσμου γυναικείου τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν χρυσίον, καὶ κεκρυφάλου τὸ μέσον ῥάμμα

3706 – ξύλον cf. Ap. S. 102, 33; ῥόπαλον Schol.; Schol. Theocr. 9, 23a–b; ῥόπαλον et ξύλον ἐπικαμπές Σ κ 422 **3708** cf. Schol. **3714** cf. Schol. Theocr. c **3716** Poll. 10, 142 **3719** cf. Scholl. **3721** cf. Schol. **3722** ὁπλίτης Apion fr. 46 N.; cf. Schol.; Σ κ 423 **3727** Dorion. ap. Athen. 7, 304c **3728** ἡγεμών Poll. 4, 106

3705 v. l. gl. 3682 (Guyet. Brun.) **3706** στεροβαρὲς H: Wendel, Überlief. 154, 1, cf. Ap. S. **3708** κορυνίτης H: Schr. **3709** ἀλεκτρύ(ων) H: accent. Mus.; e gl. 3697 intrus. ci. La. **3712** v. l. gl. 3634 (Guyet); neogr. hypocor. κορύκι cft. Krek. 2003, 249 **3713** v. l. gl. 3714 (Salm.; κορυπτόλην· τὸν Piers. in Moer. 230) **3714** κορυπτίλος Sop. coll. Theocr. | v. l.: gl. 3713 **3715** θριγγός H: Schm. **3716** v. l.: gl. 3673 **3718** κορύσεσθαι H: Mus. **3722** κορύστης H: accent. Mus. | lac. indic. La., e. g. ⟨πολεμιστης⟩ **3723** 'vix sanum, cf. gl. 3672' La. **3724** κορυτὸν H: Cas. ad Theophr. char. 253 **3725** κορύτῃ Mus.; κορυφῃ La. **3726** κορύφα H: accent. Mus. **3727** κορυφαίνα H: accent. Mus. **3728** nov. gl. κόρυμβος H: contin. Mus.; incl. ad gl. 3732 trsp. Alb.

3731 κορυφοῖ· κατερέφει D

3732 κόρυφος· κόρυμβος γυναικεῖος, ⟨οἱ δὲ μαλλόν, τὰ τῶν παιδίων σκολλύφια⟩

3733 *κορυφοῦται· αὔξεται. ⌊ὑψοῦται (Δ 426) g^{14}AS^{53}Σ Hom.

3734 κορυφώσασαι· ἐκτελέσασαι D

3735 *†κορφῶς· ἐλαφρῶς (Eur. Med. 449) AS^{63} Eur.

3736 κόρχορον· λάχανον ἄγριον (AS^{69}). καὶ στέαρ D

3737 κορωνά· ὑψηλά D

3738 κορώνεως· ἀμπέλου ἢ συκῆς εἶδος (Ar. Pac. 628 vel Eupol. fr. 460 K.–A.) D

3739 κορώνη· κόραξ. καὶ ⌊τὸ ἄκρον τοῦ τόξου (AS^{65}Σ), εἰς ὃ ἡ νευρὰ δέδεται (Δ 111). καὶ ὁ ⌊κρίκος (AS^{65}) τῆς θύρας (η 90). καὶ τὸ ζῷον (μ 418). καὶ ὄρνεον. καὶ ἰχθῦς. καὶ λάρος. καὶ εἶδος στεφάνου (Sophr. fr. 162 K.–A.) D

3740 κορώνη τὸν σκορπίον· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων Prov.

3741 κορῶναι· ἁλίαι αἴθυιαι, κολυμβίδες. τὰ περιφερῆ σχήματα D

3742 *κορωνίς· τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα vg^{2}AS^{48}Br^{490} ⟨ἀκρώρεια. τέλος (AS^{55})⟩

3743 Κορώνεια· πόλις Βοιωτίας (Β 503). [ἀκρωρεία. τέλος] Hom.

3744 κορωνίδες· καμπυλόπρυμνοι ναῦς (Β 392). καὶ οἱ ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμένοι στέφανοι (Stesich. PMGF fr. 10, 3). κυρίως δὲ τὰ βλαστήματα D

3745 κορωνιδεύς· ὁ τῆς κορώνης νεοττός (Cratin. fr. 190 K.–A.) D

3746 κορώνιος· μηνοειδῆ ἔχων κέρατα βοῦς D

3747 *κορωνίς· καμπυλόπρυμνος (S^{100}). ἢ στεφανίς

3748 κορωνισταί· οἱ τῇ κορώνῃ ἀγείροντες, καὶ τὰ ἀιδόμενα ὑπ᾽ αὐτῶν κορωνίσματα D

3733 Schol. | Σ κ 424 **3736** Σ″ (Ph κ 996. Su κ 2133); Schol. Ar. Vesp. 239a **3738** συκῆς εἶδος; Ph κ 998 (cit. Eupol.); Schol. Ar.; Su κ 2103; Poll. 6, 82 **3739** cf. Schol.^{Q} α 441; Ap. S. 102, 22 (cit. Δ, η, μ et ad λάρος Apion. fr. 47 N.); τὸ ἄκρον τοῦ τόξου Ph κ 1000; E. Gen. 193 Mill. (EM 530, 18) **3740** Zenob. vulg. 4, 60; Prov. Bodl. 551 **3742** Σ κ 426; ἀκρώρεια EM 530, 41; τέλος lex. Greg. or. 180, 10 (PGM 180, 10) **3744** καμπυλ. Schol.; Ap. S. 102, 27 **3745** Antiatt. κ 107 (cit. Cratin.) **3748** Pamphil. ap. Athen. 8, 360b | Hagnocl. ib.

3731 κορυφεῖ H: Voss. | καταρρεῖ H: Mein. **3732** incl. e gl. 3732 | κορυφάνια H: La. **3735** κούφως agn. Perg. **3736** cf. gl. 638 **3737** κορυνὰ H: Salm. Voss. Pears. 445 **3738** κοροναῖος H: Sop. Brun. Pears. 445 = testt. **3739** κρικὸς H: accent. Mus. **3740** le. κορώνη H: Mus. = testt. **3741** αἰθυίαι H: accent. Mus. **3742** ἀκρώρεια τέλος e gl. 3743 trsp. Schm., cf. testt.; sep. gl. κορωνιδα· ακρωρειαν τελος K **3743** κορωνία H: Mus. **3744** ἰῶν H: accent. Mus. **3746** μηνοείδη H: accent. Mus. | κερατοβοῦς H: Mus. **3747** καμπύλος πρύμνη H: Schm. = K **3748** ἐγείροντες H: Mus. | διδομενα H: Martin. Cadm. = test.

D **3749** κορωνιῶν· γαυριῶν

3750 †κορωνόν· πονηρός†

D **3751** κορωνόπους· πόα τις, ἣν καὶ κορακόποδα λέγουσιν

D **3752** κορωνός· ὀρθόκερως ταῦρος (Archil. fr. 35, 2 W.)

3753 κορώνη· τὸ ἐπικεκαμμένον τοῦ ῥυμοῦ

3754 †κόσαι· κριθαί

3755 κόσαβος· σκεῦος συμποτικόν, ἐφ᾽ οὗ τὰς λάταγας ἔβαλλον ἐρίζοντες

3756 †κοσάλανον· τὸ βραχύ, καὶ τὸ δίκαιον†

3757 †κοσάλεφοι· κόλαφοι, ἢ κοσάλεφοι

D **3758** κοσκινόριπος· εἲς κοσκίνου κατασκευὴν ῥίπος

3759 †κόσκικοι· οἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες

3760 *κοσκυλμάτια· τὰ τῶν βυρσῶν περικομμάτια g^{12}AS^{17}(Σ)

D **3761** κοσκυλματίοις· κολακευματίοις. ἢ παραλογισμοῖς (Ar. Equ. 49). λείμασι δορᾶς

3762 †κοσμᾶν· ἐρίζειν. ἀγνωμονεῖν

3763 κοσμεῖν· διατίθεσθαι

Hom. **3764** κοσμῆσαι· διατάξαι. στῆσαι (B 554). στεῖλαι

Hom. **3765** *κοσμησάμενος· παραταξάμενος (B 806) (g^{7}Σ)

3766 κοσμητής· κουρεύς. ἐνταφιαστής

Hom. **3767** *κοσμήτορες· ἡγεμόνες (A 16 ..) g^{11}AS^{26}Σ

N. T. **3768** *κοσμίους· ἀνεπιλήπτους (1. Ep. Tim. 2, 9 v.l.) (g^{10}AS^{20}Br^{506})

3769 *κοσμιωτάτη· εὐκαλλώπιστος vg^{13}AS^{25}Br^{507}

3770 κόσμος· *καλλωπισμός A^{24}(g^{6}AS^{19}), κατασκευή, *τάξις g^{8}Σ, κατάστασις. στρατηγὸς κεκοσμηνένος. κάλλος

D **3771** κόσμου ἐκπύρωσις· ὄρχησις. ἢ ὑπόθεσις

D **3772** κοσσάβους· κοττάβους (Eur. fr. 562, 3 K. ..)

LXX **3773** *κοσυμβωτόν· κροσσωτόν (Exod. 28, 4) AS^{23}(g^{1}Br^{691})

3751 Diosc. mat. med. 2, 130, 1 **3760** cf. Σ κ 427 **3761** cf. Schol. Ar **3764** διατάξαι Schol.; Ap. S. 103, 5 **3765** cf. Σ κ 429; Schol. **3767** cf. Σ κ 430; Schol. **3769** E. Gud. 340, 50 **3770** τάξις Σ κ 432 **3771** Menipp. ap. Athen. 14, 629ef **3773** cf. gl. Oct. κ 18

3749 κορωνίων H: accent. Mus. | γλαυρίων H: accent. Mus., λ del. ed. 1521 **3750** κόρωνον (?-ος) H: accent. Schm. **3752** κόρωνος H: accent. Pears. 445, cf. Arcad. 66, 9 **3753** κόρων H: Alb., cf. Poll. 1, 252 **3754** v. l. gl. 3776 (Mus.) **3755** κόσσαβος Pears. 446, cf. gl. 3772 | λαταγὰς H: accent. Mus. **3756** κοσαλον … το δικταμνον ci. La. coll. Diosc. mat. med. 3, 133 codd. **3757** v. l. gl. 3781 **3758** κοσκινόριος … ῥινός H: La. coll. Poll. 6, 74 (obloqu. Nicosia 2005, 313–15) **3759** v. l. gl. 3810 (Salm.) **3760** κοσκυλματία H: accent. Mus. **3761** κοσκυλματίους H: Mus. = Schol. Ar. | λιμμιδέρις H: post Schow 459 n.18 (λ. δέρων) La. **3762** v. l. gl. 3331 (Alb.) **3763** τίθεσθαι H: La. **3766** κοσμήτης H: accent. Schm. | κουριεὶς H: Mus. **3768** -ως bis K (N.T. v. l.) **3771** le. κόσμου H: Pears. 446. Alb. | ἐμπύρωσις H: La. = Athen. **3772** cf. gl. 3755

3774 κοσύμβη· *ἀνάδεσμα (vg^{3}AS^{18}Σ), ἢ ἐγκόμβωμα. καὶ ὅπερ αἱ Κρῆσσαι φοροῦσιν, ὅμοιον ἀσπιδίσκῃ. καὶ περίζωμα Αἰγύπτιον. καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι ... D
3775 *κόσσυφος· ὄνομα πτηνοῦ AS^{21}
3776 ⟩κοσται· κριθαί
3777 κόστος· εἶδος ἀρώματος AS^{22} D
3778 κοστίας· κοιλίας, κόμορος
3779 †κόσβατοι· οἱ ἐπὶ θυσιῶν τεταγμένοι
3780 κοσσύμβη καὶ κόσσυμβος· ἐγκόμβωμα. καὶ περίζωμα Αἰγύπτιον. καὶ τὸ ἐγκομβοῦσθαι
3781 κοσώλυφος· βόθυνος, ὄχθος, ἀνάστημα γῆς. ἢ σπέρμα D
3782 κοτέει· ὀργίζεται g^{2}, καὶ ὑφορᾷ (Hes. op. 25) D
3783 κοτεῖν· διεχθραίνειν, χαλεπαίνειν
3784 κοτεῖται· ζηλοῦται, ἐπιθυμεῖται
3785 *κοτέοντες· ὀργιζόμενοι (Γ 345) g^{3}AS^{13}Br^{793} Hom.
3786 *κοτέων· ὀργιζόμενος (Δ 168) A^{14} Hom.
3787 κοτεσσάμενος· μεμψάμενος, χολωθείς (Ε 177) Hom.
3788 κοτέσσεται· χολωθείη (Ε 747) Hom.
3789 κοτήεις· [στέφανος ἐξ ἐλαίας]. ἢ ⌊ὀργίλως διακείμενος (Ε 191) g^{κρα3} Hom.
3790 †κοτιεῖ· φθονεῖ, ζήλοῖ vg^{4}AS^{16}Br^{508}Σ
3791 κοτικᾶς· ἀλέκτωρ D
3792 †κοτήλλουσα· τήλλουσα†
3793 *κότινος· ἀγριέλαιος v(g)^{1}AS^{12}Σ. ἢ ὁ ἐξ ἀγριελαίας στέφανος S^{12} Ὀλυμπιακός (Ar. Plut. 586). φασὶ γὰρ αὐτὸν κότινον εἶναι Att.
3794 κότιξις· μέλους τι εἶδος D
3795 κοτίλλιον· αἰδοῖον ἀνδρός D
3796 [κοτίς] κότος· *ὀργή g^{5}Σ(AS^{19}Br^{705}), ἔχθρα (AS^{19}), χόλος, ἔρις ἔμμονος, καὶ ἡ ἐγκειμένη ὀργὴ εἰς κακοποιΐαν (Ν 517) Hom.

3774 ἀνάδεσμα cf. Σ κ 433; ἐγκόμβωμα – Αἰγύπτιον Schol. Dio. Chrys. 72, 1 p.126 Sonny **3777** Theophr. h. pl. 9, 7, 3 **3782** Schol. Hes. | **3785** Schol.; cf. E. Gen. 194 Mill. (EM 533, 1) **3786** Schol. **3788** cf. Schol. **3790** Σ κ 434 **3793** ἀγριέλαιος Σ κ 435; στέφανος Ὀλυμπιακός E. Gen. 194 Mill. (EM 532, 46) **3796** ὀργή Σ κ 436; E. Gen. 194 Mill. (EM 532, 52); Choerob. Ep. Ps. 149, 33; χόλος Ap. S. 103, 8

3774 le. κόσυμβε δεσμὸς H: Scal. Jun. = K; κοσσύμβη Sop. = Schol. Dio. | κρισσαὶ H: Scal. Sop. Salm. al. = Schol. Dio. | ἀπιδίσκω H: ἀσπ- Mus., -σκῃ Heins. = Schol. Dio. **3776** κοσταὶ H: ἀ⟩κοσταί Guyet. Pears. 446. Heringa Obs. 227 coll. gl. α 2502 | v. l.: gl. 3754 **3777** κοστὸς H: accent. Schm. coll.Arcad. 79, 21 | ὁράματος H: ed. 1521 **3778** ἢ κάμμαρος Cas. in Athen. 623 **3779** κοσμηται ci. La. **3780** e gl. 3774 repetita (Alb.) **3781** v. l.: gl. 3757 **3782** ὑποπιᾶ H: La. | v. l.: gl. 3790 **3789** incl. e gl. 3793 (cft. Alb.) **3790** v. l. gl. 3782 **3791** κοτίκας H: accent. La. | cf. Kuk. 1916, 87 **3792** κοτήλλουσα H: κωτ- Guyet, -ίλλ- Mus. | τήλλουσα H: -ίλλ- Mus.; dittogr. La. **3795** κοτίλλιν H: Mus. **3796** κοτίς sep. gl. Schm., dittogr. La.

D **3797** κοτταβεῖα· πλινθία, ἢ ἀκρωτήρια. ἄμεινον δὲ νοεῖν ἔπαθλον τῷ ἄριστα κοτταβίσαντι. ἔπαιζον γὰρ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκχέοντες καὶ πειρώμενοι ψόφον ἀποτελεῖν. ὁ δὲ ἐπιτυχὼν μάλιστα τῷ ψόφῳ ἐνίκα (Callim. fr. 227, 6 Pf.)

3798 *κοτταβίζει· οἶνον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ g^{κου6}A^{κατ404}Σ

D? **3799** κοτταβία· οὐλόθριξ

D **3800** κοττάβινος· ὑπόθεμα, Λάκωνες … ἐν ᾗ οἱ κότταβοι ἐγίνοντο

D **3801** κότταβος· λάταξ. Εὐριπίδης Πλεισθένει (fr. 631, 1 K.). καὶ παιδιὰ παρὰ Ἀττικοῖς, ἀπὸ Σικελίας παραδοθεῖσα

D **3802** κόττανα· εἶδος σύκων μικρῶν. καὶ ἡ παρθένος παρὰ Κρησὶ κόττανον

3803 κοττάρια· τὰ ἄκρα τῆς κέγχρου

3804 κόττειν· τύπτειν, †δορατεῖν

3805 †κόττικοι· αἱ περικεφαλαῖαι

3806 κοττίδικα· πλαταγή, κρόταλον

D **3807** κοττοβολεῖν· τὸ παρατηρεῖν τινα ὄρνιν

D **3808** κοττανάβαθρον· ἔνθα οἱ ὄρνιθες κοιμῶνται

D **3809** κόττος· ὄρνις. καὶ ἵππων δέ τινας οὕτως ἔλεγον

3810 †κοττυλειοί· κατοικίδιοι ὄρνεις

D **3811** κοττύβη· τὸ φυόμενον ἐμφερὲς μύκητι

3812 *κοτύλαια· μικρά· παρὰ τὴν κοτύλην AS^{10}

3813 *κοτύλη· εἶδος μέτρου g^{7}Σ(A^{15}). καὶ τρώγλη. ἢ τὸ κοῖλον τῆς χειρός A^{18}, καὶ πᾶν κοῖλον· ὅθεν καὶ ⟨ἰ⟩ς ὅπερ ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐμβαίνει [g^{7}Σ] κοτύλη καλεῖται

D **3814** κοτυληδών· πόας εἶδος

3815 *κοτυληδόνες· αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι g^{8}AS^{11}Br^{203}Σ

Hom. **3816** κοτυληδονόφιν· ἐπὶ τοῦ πολύποδος τῶν πλεκτανῶν. αἱ γὰρ ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κοιλότητες κοτυληδόνες λέγονται (ε 433)

Hom. **3817** *κοτυλήρυτον· πολύ (AS^{20}), ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι (Ψ 34)

3797 ἔπαθλον – κοτταβισαντι cf. Ph κ 1011; EM 533, 21 **3798** Σ κ 437 **3813** cf. E. Gen. 194 Mill. (EM 533, 10); εἶδος μέτρου et ἡ τοῦ – Σ κ 439; Schol. Theocr. 6, 29–30i **3814** Diosc. mat. med. 4, 91 **3815** Σ κ 440; Schol. ε 433 **3816** cf. Ap. S. 103, 22 **3817** Σ κ 441; Ap. S. 103, 21; Schol.; Athen. 11, 479a; cf. E. Gen. 194 Mill. (EM 533, 6)

3797 κοκτταμία H: Heins. Vales. = (-άβεια Ph) | πλινθεία ἢ ληρωτηρία H: Wil.* | ἀμείνω H: Mus. | κοτταβήσαντι H: tacite Alb. | ἕπεται H: Piers. in Moer. 253 **3799** contin. H: nov. gl. Mus. **3801** λάδαξ H: Mus. | πληθενεῖ H: Mus. | παιδεία H: Mus. **3802** cf. Plin. n. h. 13, 51 | fin. κοττάνα H: La., coll. de metaph. obsc. Ar. Pac. 1351 **3804** κοττεῖν H: accent. Lob. Rhem. 49 | δοραζειν ci. La. coll. gl. δ 2205 **3805** v. l. gl. 3693 **3806** κοτταβιδα· πλαταγην ci. La. **3808** κοττάναθρον H: La. **3809** τινὲς H: Pears. 446 **3810** κοττιδια ci. La. | κατοικιδιαοὶ H (h. e. -ια^{οι} agn. Schow 460 n.1) : Mus. | v. l: gl. 3759 **3811** = κοσσυ(μ)βη? La. **3814** κοτυλήδων H: accent. Mus. **3816** κοτυληδὸν, ὄφις H: Jens. Luc. 143 = Ap. S. | πλεκτάνων H: accent. Mus. **3817** κοπτύλη· ῥυτὸν H: Mus. = testt.

3818 κοτυλίσκος· κρατηρίσκος, ᾧ χρῶνται οἱ μύσται (Ar. fr. 395 K.–A.). καὶ τὸ κοίλωμα. τινὲς τὰ μόνωτα ποτήρια. καὶ πλακοῦντος εἶδος. ἢ βόθρος, εἰς ὃν τὸ αἷμα τῶν τῇ γῇ θυομένων ἐνέβαλλον D
3819 κότυνα· σκύβαλα D
3820 Κοτυττώ· ὁ μὲν Εὔπολις κατ᾽ ἔχθος τὸ πρὸς τοὺς Κορινθίους φορτικόν τινα δαίμονα διατίθεται (fr. 95 K.–A.) D
3821 κοῦα· ἐνέχυρα D
3822 κούαγμα· σμῆμα
3823 κουάνια· μέλανα. Λάκωνες D
3824 κουάσαι· ἐνεχυριάσαι
3825 κουβηζός· στιβεύς D
3826 κουκᾶνα· †πάππον. ἢ κυκεῶνα D
3827 κουλεόν· Ἰακῶς τὸ κολεόν (Α 220) Hom.
3828 *κουλεός· ξιφοθήκη (Α 220 ..) (S[24]) Hom.
3829 κουλυβάτειαν (Nic. ther. 589), κλύβατιν (ib. 537)· τὴν σιδηρῖτιν πόαν, ἣν ἐλξίνην ἔνιοι D
3830 κουλιβός· ἡ πίτυς D
3831 κουμάσιον· τὸ τῶν ὀρνίθων οἴκημα D
3832 †κούνημα· κόκων, ἢ ὁ κύων
3833 κούνουπες· κώνωπες D
3834 κουπήϊον· καμάρα, ἡ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν γινομένη D
3835 κοῦραι· κόραι (Β 598 ..) A[23] Hom.
3836 κουράνια· ἐκ μελίνης ἄλφιτα D
3837 κουράς· ἡ ἐν τοῖς ὀροφώμασι γραφή, ὀροφικὸς πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδόσιν (fr. 142 R.) ἀμφιβάλλεται ἐνκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουρὰς ὀροφικὸς πίναξ D

3818 – μύσται Athen. 11, 479c; τὰ μόνωτα ποτήρια Poll. 6, 96; πλακοῦντος εἶδος cf. Ph κ 1023; Athen. 14, 647b **3828** Schol. **3829** Schol. Nic. 537b; Diosc. mat. med. 4, 85

3818 κύλωμα H: Heins. Vales. Voss. | μόνον H: Mus. **3820** κοτυτὼ H: Schr. **3821** cf. gl. 3824. 4860; Cypr. vel Thessal. Schulze GGA 1897, 873 n.1 **3822** 'h. e. κονιασμα vel κονιαγμα' La. | σκέσμα Krek. 2003, 273 coll. neogr. σκοῦσμα **3823** κούαμα H: Be. 2, 376 | μέλαν H: Ruhnk. **3824** κουᾶσαι H: accent. Mus. | ἐνεχειριᾶσαι H: -χυρ- Salm. (?), accent. Mus. **3825** στηβεύς H: Salm. | Hebr. kobes "fullo" cft. Lewy 1893 (2), 767–8 **3826** κουκᾶ H: La. | πάππων H, ων del., ον sscr. [m.1?]; ποτόν ci. La. **3827** κουδέον H: κουλ- (Salm.), accent. Mus. **3829** κουλιβατίαν H: Thes. 4, 1888 | κλητιάν H [non in le.]: Alb. (ad κλιβάδιον), Schm. = testt. | σιδηρίτην H: Mus. | ὄνιοι H: Mus. **3831** κουμᾶσι H: Mus.; neogr. κουμασι "corbis gallinarum" cft. La. **3832** neogr. κούνα 'κοκκος' cft. Kuk. 1916, 88; aliter Phavis 1919, 12 **3833** κουνοῦνες H: Salm.; Thessal. **3836** μελή(?)νης H: Mus. | cf. Calabrorum *kuradi* "panis ater" Rohlfs Wb. n.1118, unde κυράδια Conom. 1969, 209 **3837** ὀροφήμασι H: Martin. Cadm. | μυρμηδόσιν H: Salm. | ἀμφιβάλλει H: G. Herm. | ἐν κουράδι H: (ἐγκ- ed. 1521) Schr. | ἐγκουρᾶς H: accent. Mus. | v. l.: gl. 3850; cf. gl. ε 254

3838 *κουρότεροι· νεώτεροι (Ap. Rh. 1, 408..) AS^{17}

iur. **3839** κουράτωρ· τροφεύς, παιδοκράτωρ

Hom. **3840** *κουράων· παρθένων. θυγατέρων (ζ 122) $g^{κρα6}$

D **3841** κουρέων· τὸν [ἀκουντίτην] νακοτίλτην

D **3842** κουρεύς· ὄρνις ποιός, ἀπὸ τοῦ φθέγγεσθαι ἐμφερὲς ἤχῳ γναφικοῦ μαχαιρίου

D **3843** κουρεῶτις· μηνὸς τοῦ Πυανεψιῶνος ἡμέρα, ἐν ᾗ τὰς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων ἀποκείροντες τρίχας Ἀρτέμιδι θύουσιν

Hom. **3844** *κούρη· κόρη (α 329 ..) $A^{16}(g^{κορ18})$

Ap. S. **3845** Κουρῆτες· τῆς μὲν δευτέρας συλλαβῆς περισπωμένης οἱ τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες (I 529), διὰ τὸ κουρικῶς ἀναδεδέσθαι τὰς κόμας. Κούρητες δὲ προπαροξυνομένου τοῦ ὀνόματος νεανίαι (T 248). καὶ ἔθνος Κρητῶν

3846 Κουρήτεσι· Κρησίν (I 551?)

Eur. **3847** *Κουρήτων· ἔθνος ($g^{8}A^{11}S^{25}Br^{513}Σ$). Κρητῶν (Eur. Bacch. 120)

Prov. **3848** Κουρήτων στόμα· ἐδόκουν εἶναι μάντεις, ⟨οἷον⟩ θεσπιῳδὸν στόμα (trag. ad. fr. 580 K.–S.)

D **3849** κουριᾶν· κομᾶν. κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι

3850 †κουρίας· ὀροφικὸς πίναξ

D **3851** κουρίδες· καρίδες, ἢ τὰς μικρὰς ἐγχλώρους, τὰς δὲ ἐρυθρὰς καμμάρους (Sophr. fr. 25, 1 K.–A. ..)

Hom. **3852** κουριδίης· ἐκ παρθενίας γαμετῆς (A 114)

D **3853** κουρίδιον· παρθένιον, καὶ τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα (E 414). Λάκωνες δὲ κουρίδιον καλοῦσι ⟨τὸν⟩ παρὰ [δὲ] αὐτοῖς τετράχειρα Ἀπόλλωνα

Hom. **3854** κουρίξ· τῆς κόμης (χ 188)

Hom. **3855** *κουρίζων· ἀκμάζων, νεάζων, ˌνέος ὑπάρχων (χ 185) $g^{κορ26}Σ$

3838 Schol. Ap. Rh. **3845** Ap. S. 103, 14; Schol.^{A} I d; E. Gen. 194 Mill. (EM 534, 12) **3848** Zenob. vulg. 4, 61; Prov. Bodl. 552 **3849** Poll. 2, 23; Ammon. diff. voc. 278 **3851** cf. Athen. 3, 106d (cit. Sophr.) **3852** cf. Schol.; E. Gud. 341, 59 **3853** τὸν ἐκ παρθ. ἄνδρα Schol.; cf. Su κ 2185 **3854** Schol. (Aristarch.) **3855** νέος ὑπάρχων Σ κ 446; Ap. S. 103, 7; cf. Schol.

3838 κουράτοροι H (K^{S}): Mus. = K^{A} test. **3841** κουρέην H: Mus.; 'accus. Ion. ad analogiam ιερεως formata' La. | ἀκουστίτην H, ἀκοντίτην Mus.: del. Salm. | ἀκοτιλτήν H: Salm. **3842** γναφικῶ μαχαίρω H: Mus. **3843** πυανεψίωνος H: accent. tacite La. | ἐμὴ τὰς H: Mus. **3845** β′ H: Mus. | πλεύραναν H: Mus. = testt. | ἀναδέσθαι H: Schm. | κώμας H: Mus. **3848** le. κουρήτων H: Mus. = testt. | ⟨οἷον⟩ Heins. = Zenob.; ⟨οἱ δὲ⟩ Prov. Bodl. | θεσπεσίωδον H: Heins. Salm. Vales. = Zenob.; θεσπιωδῶν Prov. Bodl. **3849** κουρίαν H: accent. Mus. | nov. gl. κουρᾶς, H: contin. Mus. = testt. **3850** πίδαξ H: Salm. in Vopisc. 392 | v. l. gl. 3837 (Pears. 447) **3851** κούριδες H: accent. Mus. **3852** κ om. rubr., add Mus. | (κ)ουριδίεις H: Schow 461 n.6 ex Hom. = testt. **3853** ⟨τὸν⟩ παρὰ [δὲ] Thes. 4, 1893A | τετραχείρ( ) H: comp. inc. La. **3854** κοῦριξ H: accent. Mus. **3855** contin. H: nov. gl. Mus.

3856 κουριζόμενος· ὑμεναιούμενος, διὰ τὸ γαμουμέναις λέγειν σὺν κούροις τε καὶ κόραις (Aesch. fr. 43, 3 R.), ὅπερ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται D
3857 κουρὶξ αἰνυμένους· τῆς κόμης λαμβανόμενους. ἢ νεανικῶς, παρὰ τὸν κοῦρον· ἢ τῶν τριχῶν, παρὰ τὴν κουράν· ἢ τῆς κόμης ἀπρὶξ δράξασθαι, λίαν, καὶ βίᾳ. τινὲς δὲ ἀνδρικῶς καὶ νεανικῶς (Callim. fr. 772 Pf.?) D
3858 κούριξαν· ἀπέκειραν D
3859 κούρειον· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ (fr. 126 R.)· ‘ ἡ 〈δ’〉 ἔκθυτον κούρειον ᾑρέθη πόλει· νόμος γάρ ἐστι [τοῖς] βαρβάροις θυηπολεῖν βρότειον ἀρχῆθεν γέρας. τῷ Κρόνῳ D
3860 κουριῶν· κουρᾶς δεόμενος. καὶ διαφέρειν φασὶ κομᾶν καὶ κουριᾶν. τὸ μὲν γὰρ κομᾶν ἐστιν ἐπιμελούμενον τρίχας ἔχειν· κουριᾶν δὲ τὸ κατὰ συμφορὰν ἄλλως καθιέναι κόμην D
3861 κοῦροι· νέοι vg$^{κορ\,15}$A^{14}, παῖδες ἄρρενες (Α 470) (vg^{κορ16}AS^{20}) Hom.
3862 κοῦρος· παῖς, ⌊νέος g^{κορ20}Σ, υἱὸς ἄρρην, νεανίας, νήπιον (Δ 321 ..) Hom.
3863 κουροτέροισι· κούροις, νέοις (Δ 316) Hom.
3864 κουρότερος· νεώτερος (Hes. op. 447)
3865 κουροτρόφος· *παιδοτρόφος (ι 27) vg^{1}AS^{10}Br^{515}Σ. ὑφ’ ἑτέρων ἡ Δημήτηρ K + D
3866 *κουρῶν· πόκων (Deut. 18, 4) AS^{13} LXX
3867 *κουστωδία· βοήθεια στρατιωτική AS^{22} iur.
3868 *κουστωδίας· τοῦ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικειμένεου στρατεύματος AS^{12}(g^{3}Σ), ἢ συναγωγῆς (Ev. Matth. 27, 65 ..) N. T.
3869 κούταρον· τῶν ὀπισθίων τοῦ βοὸς ἡ σὰρξ ὑπέρ τὰ ἄρθρα D
3870 κουτίδες· συκαλλίδες D
3871 κουτίδια· δίκτυα τὰ πρὸς τὰς συκαλλίδας D
3872 κοῦφα· τὰ μὴ βαρέα (Eur. Alc. 1029) Eur.
3873 κουφίζει· μετεωρίζει
3874 κόφινος· μέτρον χωροῦν χοᾶς τρεῖς

3856 Schol. Pind. Pyth. 3, 32c (cit. Aesch.) **3857** – λαμβαν. et τινὲς – cf. Ap. S. 103, 10; Schol. χ 188 **3860** Ph κ 1029 **3861** Schol. | **3862** νέος Schol.; Σ κ 443 **3863** cf. Schol. **3865** Σ κ 447 **3868** cf. Σ κ 449 **3874** cf. Poll. 4, 169

3856 ὑμεναιῶν Radt Kl. Schr. 351 | γαμουμέναις. διὰ τὸ H: trsp. Nauck | ἐκκόρεν H: tacite Alb. **3857** κουρὶξ αἰνομένους H (῾ et ᾿ ? m.1): Pears. 447. Bos. Obs. 170 | κόρης H: Bos. | ἄρξασθαι H: Heins. **3859** κουρίον H: κουρεῖον Scal., accent. Schm. | ἡμίουτὸν H (΄ corr. ex ῀, ` del.: a quo?): La., sc. virgo pro piaculo oblatum | κορίον H: Mus. | γένος H: Nauck | ultima glossatoris esse vidit Cas. **3860** κουρίων H: accent. Mus. | δεομένων H: Mus. = Ph | ἐπιμελούμενος H: Mus. **3861** κουροὶ H: accent. Mus. | παῖδες νέοι H: trsp. La. (cf. K Schol.) **3866** expl. πρέπων H (K^{A}): La. = K^{S} **3869** ὀσπητίων H: Mus. **3872** βαθέα H: Mein. 1858, 562 **3873** μεταιωρίζει H: Mus.

D **3875** κουφικὸν τρόπον· τὴν †κομητικὴν ὄρχησιν
D? **3876** κουφολογία· φλυαρία (Thuc. 4, 28, 5)
3877 κοῦφον· ἄκοπον. ⸤μετέωρον AS[15]
LXX **3878** *κοῦφος· ἐλαφρός v[4]AS[18](g[κορ41]). ταχύς (2. Regn. 2, 18 ..). ⸤γοργός AS[18]. εὐχερής
3879 *κουφόσκευος· οὐ βαστάζων τὴν πανοπλίαν AS[19]
3880 κοὐχί· καὶ οὐχί
D **3881** κοχλίαι· τὰ ἐσθιόμενα ζῷα. καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀργάνοις ξύλινα
D **3882** κόχλος· τοῖς θαλαττίοις ἐχρῶντο πρὸ τῆς τῶν σαλπίγγων εὑρέσεως. καὶ ὁ στρόμβος
3883 κοχύ· πολὺ πλῆθος
D **3884** κοχὺ δ᾽ ἔρρει· ἰσχυρῶς καὶ μετὰ ψόφου καὶ λάβρως
D **3885** κοχυδεῖν· ὑπερχέειν
D **3886** κοχῶναι· τὸ ἱερὸν ὀστοῦν τὸ τῆς ῥάχεως πρὸς τῷ δακτυλίῳ. οἱ δὲ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου τὰ ἑκατέρωθεν μέρη. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰσχίου
3887 κοχώνα· τὰ ἰσχία, καὶ τὰ ὅμοια (Ar. Equ. 424)
D **3888** κόψα· ὑδρία
D **3889** κόψενα· παραστάτης, χαλκός
3890 κόψεν· ἔπληξεν (Μ 204). ἐπάταξε τὴν θύραν, ἔκρουσε, κατέαξεν
D **3891** κοψία· χύτρα
LXX **3892** κόψεσθε· προσοχθιεῖτε (Ezech. 20, 43)
D **3893** κόψιχος· εἶδος ὀρνέου, ὃ κόσσυφος παρ᾽ ἐνίων λέγεται, τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ θαλασσίου
3894 κοῶ· αἰσθάνομαι (Epicharm. fr. 35, 14 K.–A.)
3895 κοεῖ· αἰσθάνεται
3896 †κόν· εἶδος
3897 κοῶν· εἰδώς
3898 κράανον· τέλεσον
D **3899** κραἄρα· κόσκινον. ἢ ὄρυγμα

3887 Schol. Ar. **3890** ἔπληξεν Schol. **3892** gl. Proph. **3893** cf. Ph κ 1041; Su κ 2206; – ὀρνέου Theogn. can. 46, 92 (p.94, 1 Alp.); κόσσυφος Moer. 200, 20 (κ 11); Eust. Od. 1566, 1 (1, 244, 23St.)

3875 κωμητικὴν Meurs. Orch. 38; ‘latet aliud’ La. **3877** κοῦφον H, fin. in macula (?ἀ) | κόπον H: Ruhnk. | μεταίωρον H: Mus. **3878** εὔκαιρος H: La. **3879** ὁ H (K): Alb. **3880** κοὔχιον H: Scal. **3881** κοχλιαὶ H: accent. Mus. | χόα H [vix ω, cf. acc.]: Scal. **3882** πρώτης H: Mus. **3883** πλῆρες Mein. **3884** κοχυδέρει H: Mus. (accent. κόχυ ?) **3886** ὅστρου H: Jun. **3887** κόχωνα H (Schol. Ar.): accent. G. Dind. **3888** ὑδρεία H: HSt. Ind.; cf. gl. 3891; κυψέλη Hoffm. Dial.1, 166 **3889** ‘nondum expeditum’ La. **3891** cf. gl. 3888 **3895** κόει H: accent. Mus. **3896** κοῶν Scal.; gl. del. Alb., v. l. gl. sequ. La. **3897** κὼν H: Alb. **3898** ‘e gl. 4057 confictum’ La. **3899** Eleum, cf. Bois. s. v.

3900 κράβος· ὁ λάρος D
3901 κράγιον· σύντριμμα ἐν κεφαλῇ
3902 κραγόν· κραυγήν (Ar. Equ. 487) D
3903 κραγον· βόημα. καὶ ὄρος (Eur. fr. 669, 1 K.) D
3904 κραγγών· ἔνυδρον ζῷον. καὶ εἶδος καρίδος D
3905 κραγγών· κίσσα D
3906 κραδαίνειν· κραδεύειν, σείειν, τινάσσειν
3907 *κραδαίνει· σείει vg^{10}Br^{520}(AS^{31}), τινάσσει AS^{31}
3908 κραδαινόμενον· *σειόμενον AS^{34}, τινασσόμενον, ταρασσόμενον (P 524) Hom.
3909 *κραδαίνων· ὁμοίως (2. Macc. 11, 8) AS^{53}Σ LXX
3910 κράδαλοι· κλάδοι συκῆς D
3911 κραδάων· σείων (Η 213) Hom.
3912 κράδεμνον· κάλυμμα. στεφάνη. μίτρα. τὸ ἐπικράνιον στεφάνωμα (Eur. Phoen. 1490) Eur.
3913 κράδη· συκῆ vg^{8}AS^{32}Br^{519}Σ. κλάδος. καὶ ἀγκυρίς, ἐξ ἧς ἀνήπτοντο οἱ ἐν ταῖς τραγικαῖς μηχαναῖς ἐπιφαινόμενοι (com. ad. fr. 945 K.–A.) D
3914 κραδησίτης· φαρμακός, ὁ ταῖς κράδαις βαλλόμενος (Hippon. fr. 152 W. = 203 Degani) D
3915 *κραδία καὶ ⌊κραδίη· καρδία (Γ 60) g^{κρη3} Hom.
3916 κραδίην ἐλάφοιο· δειλότατον (Α 225) Hom.
3917 κραδίης· καρδίας (Κ 10) Hom.
3918 κραδίης νόμος· νόμον τινὰ ἐπαυλοῦσι τοῖς ἐκπεμπομένοις φαρμακοῖς, κράδαις καὶ θρίοις ἐπιραβδιζομένοις (Hippon. fr. 153 W. = 146 Degani) D
3919 κραδίης τυρός· ὁ ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς κράδης πησσόμενος D
3920 κραδοφάγος· *συκοφάγος g^{9}AS^{33}, ἰσχαδοφάγος. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγροῖκον (com. ad. fr. *785 K.–A.) Att.

3903 ὄρος Strab. 14, 3, 5 (p.665, 25 C.); St. Byz. 380, 16 (κ 199) **3907** Zonar. 1257 | **3908** σειόμενον Schol. **3909** Σ κ 450; Schol. Ar. Ach. 965 **3911** Schol.; EM 534, 35 **3913** συκῆ Σ κ 451; E. Gud. 342, 35; Schol. Opp. hal. 1, 310; – κλάδος EM 534, 39; Erot. κ 36; κλάδος Tim. lex. κ 24; συκῆ et μηχαν(ή) cf. Schol. Ar. Pac. 627; ἀγκυρίς – Ph κ 1044; οἱ ἐν – cf. Poll. 4, 128 **3915** Schol. **3916** cf. Schol. **3918** cf. Ph κ 1045 (cit. Hippon.) **3920** ἀγροῖκον Poll. 6, 40

3900 cf. gl. 3943 **3901** κρανιον (sc. ἄλγος) ci. La. | σύνστριμμα H: Mus. **3903** βοήθημα H: Triller Emend. 22 **3904** κραγὼν H: La. coll. Arist. h. an. 4, 525^{b}2 **3906** κραδεύειν· κραδαίνειν H: trsp. Schm. **3907** κραδαίει H: Voss. Pears. 447 = K test. **3913** ἀγγυρὶς H: Schm. | ἀνίπτοντο H: post Alb. (qui cum Musuro ἐν- legit) Schm. = Ph **3915** κραδι^{ά}? H: accent. Mus. **3916** le. κραδίηυ H: Ald., cf. Schol. **3918** κραδίνης Ph | φαρμάκοις H (Ph): accent. La. | θηρίοις H: Scal. = Ph | cf. Plut. de mus. 1133f **3919** le. κραδίης H: Schr. **3920** κραδαφάγος H: Heins. Voss. Pears. 448 = K Poll.

3921 †κραιάρα· κεφαλή. καὶ ἀκροστόλιον
3922 κραίνειν· τιμᾶν. βασιλεύειν
Eur. **3923** *κραίνουσι· πληροῦσι g^{2}AS^{37}Σ, παρέχουσι S^{37}. τιμῶσι (AS^{37}), βασιλεύουσιν (Eur. Alc. 1160 ..) g^{2}Σ
3924 κραίνων· ὁμοίως
N. T. **3925** *κραιπάλη· ἡ ἀπὸ τῆς χθιζῆς μέθης [A^{55}S^{63}] κεφαλαλγία (Ev. Luc. 21, 34)
3926 κραιπαλήσας· μεθύσας
Hom. **3927** *κραιπνά· ταχέα g^{24}AS^{52}, ὀξέα (E 223)
3928 *κραιπνόν· ταχύ (g^{24}A^{30}AS$^{\varkappa\lambda\omega 12}$Br^{205}), ὀξύ
Hom. **3929** *κραιπνοῖσι· ταχέσιν A^{56}, ὀξέσιν (Z 505)
Hom. **3930** κραιπνότερος· ὀξύτερος, ταχύτερος (Ψ 590)
3931 *κραῖρα· ἡ κεφαλή AS^{54}, [ἢ κραέρα.] ⌊καὶ ἀκροστόλιον AS^{54}
3932 κραῖραι· στόλοι νεῶν. μέτωπα, κεφαλαί
D **3933** Κρακαλίδαι· τῶν Κρισσαίων βασιλεῖς. ἢ διάφορον γένος (Aeschin. 3, 107)
3934 κράματα· κεράσματα (Phil. Iud. mut. nom. 184)
3935 †κραμβατέλος· ξηρὸς καὶ καπυρός
3936 κράμβαλα· μνημεῖα
D **3937** κραμβαλίζουσιν· καπυρίζουσιν. κατασείουσιν
3938 κράμβη· ῥάφανος, καὶ ἕτερα λάχανα
3939 *κρᾶμα· κέρασμα (vg^{1}A^{29}Br^{518}). καὶ εὔκρατον
D **3940** κραμβίον· τὸ κώνειον (Hippocr. mul. 1, 63 [8, 130, 1 L.])
Att. **3941** κραμβόν· καπυρόν τινα γέλωτα καὶ ξηρόν φασιν. [ἢ τὴν κράμβην]
D **3942** κραμβότατον· καπυρώτατον (Ar. Equ. 539)
D **3943** κράμβωτον· ἰκτῖνος τὸ ζῶον
3944 †κράνα· κεφαλή

3922 | Orion 81, 21; E. Gud. 343, 13; 535, 5 **3923** πληρ. et βασιλ. Σ κ 452; βασιλ. Erot. κ 48; Schol. Opp. hal. 2, 682 **3925** cf. Ammon. adf. voc. 284; Phryn. praep. soph. 78, 12; E. Gud. 312, 22 **3927** Schol. Opp. hal. 3, 30; cf. Schol. | **3929** Schol. | **3930** Schol. | **3931** ἀκροστόλιον Ph κ 1049 **3933** cf. Harp.$^{epit.}$184, 2 (Ph κ 1064. Su κ 2349) **3938** cf. Poll. 1, 247 **3940** Erot. κ 61 (Sicel.) **3941** καπυρόν Ph κ 1050

3921 v. l. gl. 3931 **3926** κραιπαλώσας H: La. **3929** κραιπνοῦσι H: Mus. = K Schol. **3931** κραίρα H: accent. Mus. | v. l.: gl. 3921 **3932** κραῖροι H: Wack.* cf. Schol.^{AbT} Σ 3b et gl. η 496 **3933** h. e. Κραυγαλίδαιο (Vales., testt.) | κρισσέ, n.qu. s. σσέ H: -ων Mus., -σσαι- Sop. **3934** κράμβατα H: Voss.; gl. 3939 cft. Alb. **3935** 'conformatio vitiosa' La.; κραμβάκηλος Drag. coll. gl. 2505 **3937** ex Hippon. cens. Hollis 1998 (1), 65–6 **3939** κράμα H: accent. tacite Schm. **3941** κράμβον H: accent. tacite La. | τινα, H: punct. om. Ald. **3942** κραμβώτατον H: HSt. Ind. **3943** ἴκτινος H: accent. tacite Schm. **3944** contin. H: nov. gl. Mus. | v. l. gl. 754

3945 κρᾶναι· κρῆναι τέλειαι καὶ αἱ τῶν ὑδάτων ⟨ἀγωγαί⟩. καὶ ἐπιτελέσαι D
3946 *κραναῆς· τραχείας (Γ 201) g^{κρη5}AS^{57}Br^{787} Hom.
3947 †κραναοίκορον· μοῖρά τις τοῦ ἱερείου D
3948 κραναόν· ὑψηλόν. τραχύ
3949 Κραναοῦ υἱός· Ῥαρός D
3950 Κραναὴν πόλιν· τὰς Ἀθήνας ἀπὸ Κραναοῦ D
3951 κρανέα χηλευτά· πλεκτὰ ἐκ σχοίνου, ἢ ἄλλης τινὸς ὕλης μαλακῆς (Hdt. 7, 89, 3) D
3951x κρανία· τὰ προσκεκολλημένα συρίγγια, εἰς ἃ τὰ πτερὰ ἐμβάλλεται
3952 κράνεια· λεπτοκάρυα D
3953 κρανέεσθαι· τελέσαι, τελειῶσαι (I 626) Hom.
3954 *κράνεσι· περικεφαλαίαις AS^{58}
3955 *κρανέω· ἐπιτελέσω g^{κρη4}
3956 κράνεος· περικεφαλαίας
3957 κρανία· τόξον. ⌊εἶδος δένδρου (S^{64}). περικεφαλαία
3958 κρανίξαι· ἐπὶ κεφαλὴν ἀπορρῖψαι D
3959 Κράνιοι· τῆς Κεφαλληνίας αὗται δ′ ⟨πόλεις⟩ ... Κράνιοι D
3960 Κρανίον· [πλατύ, ὑψηλόν. σεμνόν. ἰσχυρόν, ὀχθῶδες.] καὶ ἡ κεφαλή. ἢ γυμνάσιον D
3961 *κράνος· περικεφαλαία vg^{14}Br^{522}Σ(A^{42})
3962 κράντωρ· βασιλεύς (Eur. Andr. 507) Eur.
3963 κραντῆρες ὀδόντες· οἱ ὕστερον φυόμενοι, οἱ λεγόμενοι σωφρονιστῆρες. [οἱ δὲ τόπον Κεφαλληνίας] D

3945 ἐπιτελέσαι Ap. S. 103, 30 **3946** Schol.; E. Gud. 342, 56; EM 534, 51; lex. Greg. (ord. vers.) 312); cf. Ap. S. 103, 27 **3950** cf. Schol. Ar. Ach. 75 **3953** cf. Schol.; E. Gen. 194 Mill. (EM 536, 6) **3957** δένδρου Diosc. mat. med. 1, 119, 1 **3959** Ph κ 1052; St. Byz. 381, 18 (κ 206) **3960** γυμνάσιον Theogn. can.775 (p.128, 2 C.); Tim. lex. κ 26 **3963** – φυόμενοι cf. Schol. Nic. th. 447c

---

3945 κράναι H: accent. Schm. | κρῆναι. τέλειαι. H: punct. del. Voss. | ultima ad infin. = Ap. S. **3946** κρανάης H: accent. Mus. **3947** 'latet compos. in -χοριον' La. **3948** ταχύ H: Guyet. Heins. Martin. Cadm. al. **3949** le. κραναοῦ H: Guyet **3950** κράνδην H: Mus. = (test.) | κράν, n.qu. sscr. H: Mus. = test. **3951** le. κρανέα H: ed. 1521, accent. tacite Alb. | μαλάκια H: La. tacite **3951x** nov. gl. H (contin. La., ft. errore) | κραναῇ H: La., 'de capitibus fistularum' **3952** κρανέα Theophr. h. pl. 4, 4, 5? **3953** τελειωθήσεσθαι K^{S} testt. ('rectius' La.) **3954** κρανέσι H: accent. Schm. **3956** κράνηος H: Mus. | περικεφαλαία u.v. H: Mus. **3957** π(ερι)καφα^{λ} H: Mus. **3958** ἐπικεφφαλὴν H: Alb. | ἀπορρίψαι H: accent. tacite Schm. | gl. 2272 cft. Alb. **3959** Κρανιον testt. | τρεῖς Ph | suppl. Vales. e Thuc. 2, 30, 2 ⟨πόλεις⟩, Κράνιοι Σαμαῖοι Παλεῖς Πρόνναιοι⟩ **3960** νί in ras. iii litt., ult. cum acuto H | incl. Schm., ad κραναόν | 'gymnasium est Κρανειον [= Theogn.]' La. **3962** κράνων H: Mus. **3963** le. κραντῆρες H: tacite Alb. | cf. Arist. h. an. 2, 501^{b}25 | incl. e gl. 3959

D **3964** †κραντήριοι· οἱ κραίνοντες, καὶ ἐπιτελοῦντες
3965 κράξαι· βοῆσαι, ἠχῆσαι
3966 κράος· ἐν ᾧ τὴν γῆν σκάλλουσι. καὶ ἡ σκαλευομένη [ἀμπελὼν ἢ] ἄμπελος
Hom. **3967** Κράπαθος· ἡ Κάρπαθος (Β 676)
3968 [Κράπαθα· τὴν Κάρπαθα]. νῆσον Ῥόδου
D **3969** κραπαταλίας· ἀνεμώδης, καὶ ἀσθενής. καὶ ἀνίσχυρα λέγων. ἄμεινον δὲ ληρώδης
D **3970** κραπαταλλοί· ἰχθύες τινές
D **3971** κραπαταλός· παρὰ πολλοῖς ὁ μωρός. ἢ νόμισμα (Pherecr. Κραπ. test. iii K.–A.)
D **3972** καράρα· πέπονθε τὴν κεφαλήν. οἱ δὲ βοῶν πυρετός. καὶ ἀκροστόλια νεῶν
3973 κρᾶς· κρέας. τινὲς δὲ κεφαλή (Simmias fr. 4 P.)
3974 κράσβολα· κόλλαβοι δερμάτινοι
3975 †κρασσέα· ἀλευρωτίς†
Hom. **3976** κρασίν· κεφαλαῖς (Κ 152). καὶ κράτεσφιν (Κ 156)
3977 *κρᾶσις· κέρασμα AS[44]
D + LXX **3978** κράσπεδα· τὰ ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου κλωσμένα ῥάμματα, καὶ *τὸ ἄκρον αὐτοῦ (Num. 15, 38) (vg[12]A[41]S[65]Br[521])
3979 †κραστῆναι· διάκονοι γυναῖκες
D **3980** κραστήρια· τῶν ἐνηλάτων αἱ κεφαλαί, καὶ συμβολαί, καὶ τὰ ἄκρα
Att. **3981** κράστιν· Ἀττικοί. διὰ τοῦ γ̄ οἱ νῦν γράστιν φασίν· ἔστι δὲ ὁ χλωρὸς χόρτος
3982 †κραστόδετον· σφενδόνην δεδεμένην· τὰ γὰρ ἄκρα τῆς σφενδόνης κεφαλὰς ἐκάλουν
Hom. **3983** *κρᾶτα· κεφαλήν (θ 92) g[19]AS[36]Br[527]
LXX **3984** *κραταιᾶς· ἰσχυρᾶς (Sir. 46, 5) AS[45]
D **3985** κραταίγονον· βοτάνη μεθ᾽ ἧς πλέκουσιν

3967 cf. Schol. **3969, 3971** cf. Ph κ 1060; Poll. 9, 83 **3975** cf. Galen. lex. κ 74; Poll. 6, 74. 10, 114 **3976** Scholl.; Σ κ 455 **3978** cf. gl. Oct. κ 16 **3980** cf. Phryn. ecl. 149 **3981** Ael. Dion. κ 36; Poll. 10, 166; χόρτος Ph κ 1056; lex. rhet. 275, 28 **3983** Schol.; Orion 81,20; E. Gud. 343, 12; E. Gen. 194 Mill. (EM 535, 3); Schol. Opp. hal. 3, 575b

---

3966 ἀμπελὼν ἢ del. Mus., 'sed vide ne et η σαλευομενη (sic) αμπελος ad κραδη pertineat' La. **3968** dittogr. gl. 3967 | ῥόδον H: Voss. **3969** ληρώδη H: tacite Alb. **3970** κραπάταλλοι H: Schm. **3971** κραπάταλλον H: -λ[λ] Schm., -ος Mus. **3972** cf. gl. 778 | 'ft. κρανιᾳ' La. **3973** κρᾶς hyperatticum **3974** κε(?)λλάβοι H: Mus. **3975** 'e κρησερα, αλευροττησις· om. expl. corrupt, cf. Poll. [Galen.] (κρασερα vox nihili)' La. **3976** κεφαλὴν H: Mus. = testt. | κρατέσφιν H: accent. Mus. **3977** κράσις H: accent. Schm. **3978** κεκλωσμένα Mus. | ῥάματα H: Mus. **3979** v. l. gl. δ 2374 (Alb.) **3980** κραστηρίαι H: Salm. = (testt.) | ἐνηλακτῶν H: Mus. = (testt.) **3982** v. l. gl. 4012 (Mus.) **3983** κεφαλή H: Mus. = K testt. **3985** κραταίγανον H: Alb.

3986 κραταιγός· δένδρον
3987 κραταιγύαλοι· στερροὶ κατὰ κύτη, [τουτέστι τὰ ὅπλα] (Τ 361) Hom.
3988 Κραταιΐς· προπαροξυτονεῖται, τὸ κύριον ὄνομα τῆς μητρὸς τῆς Σκύλλης (μ 124). τὸ δὲ προπερισπώμενόν ἐστιν ἐπὶ τοῦ Σισύφου προσηγορικόν (λ 597) D
3989 κραταίλεων· ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γεγονός D
3990 κραταίλεων· ἡ Νιόβη (Aesch. fr. 167 R.?) D
3991 κραταιόν· ἰσχυρόν (Ios. 24, 4) (g[κρη6]) LXX
3992 κραταίπεδον οὖδας· λιθόστρωτον ἔδαφος, [ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος] (ψ 46) Hom.
3993 κρατεῖ· [μένει, κρύπτει]. κυριεύει, δυνάμει ἄρχει
3994 κράτει· δυνάμει A[47]. [κεφαλῇ] (Η 142) Hom.
3995 κρατέει· κρατεῖ, καὶ ἄρχει (Ε 175) Hom.
3996 κρατέοντα· κρατοῦντα, ἰσχύοντα (Hdt. 2, 144)
3997 *κρατερόν· ἰσχυρόν vg[27]AS[59]Br[525], δυνατόν (Α 25 ..) Hom.
3998 †κρατεροφόρος· γενναῖος
3999 κρατερόφρονος· βουληφόρου
4000 κρατερόδοντες· καρτερούμενοι
4001 κρατερώματα· μίξις χαλκοῦ καὶ κασσιτέρου D
4002 *κρατερώνυχες· ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντες (Ε 329) [g[κρη7]Br[693]] Hom.
4003 κρατευταί· ὀβελίσκοι
4004 κρατευτάων· τῶν βάσεων, ἐφ᾽ ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται πρὸς ὄπτησιν (Ι 214) Hom.
4005 κράτει· νίκῃ AS[35](g[16]). ἀρχῇ (vg[16]), ἐξουσίᾳ
4006 *κρατῆρες· σιτλία, σκυφία (Exod. 25, 33) AS[50](Br[731]) LXX
4007 κρατηρίσκοι· οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, ⟨οἳ⟩ καὶ μήκωνες λέγονται D
4008 κρατί· κεφαλῇ (Γ 336) Hom.
4009 κράτιστα· καλά. κρατούμενα AS[46]
4010 κρατιστεύει· δυναστεύει, κυριεύει
4011 κράτιστος· ἰσχυρότατος, δυνατώτατος

3988 – Σκύλλης Schol. μ **3992** Schol.[Q]; Ap. S. 103, 28; E. Gen. 194 Mill. (EM 535, 1) **3995** Schol. **3997** Schol. | **4002** Schol. **4004** Schol.; Ap. S. 103, 24; E. Gud. 343, 9; E. Gen. 194 Mill. (EM 535, 20); cf. Ph κ 1062 **4006** gl. Oct. κ 10 **4008** cf. Schol.

3987 κύτην H: Guyet. Pears. 449 **3988** κύλλης H: Mus. = Schol. | περισπώμενόν H: Goettl., De acc. 271 **3989–90** κραταίλεων H, -λεον Mus. (cf. De Stefani 1992) **3991–2** κραταιὸν, οὖδας· λιθόστρωτον ἔδαφος / κραταίπεδον, ἰσχυρὸν ἢ λιθόστρωτον ἔδαφος H: trsp. et del. Alb. **3993** 'incl. unde huc devenerint, incertum' La.; μένει et δυνάμει incl. Schm., ad κράτει **3994** incl. ad κρατί (Alb.) **3995** κρατεεῖ H: accent. Mus. **3998** v. l. gl. 3999 **3999** βουλὴ φόβου H: Mus. | 'ft. e [v. l.:] gl. 3998 suppl. γεναιον (hoc ad K 184)' La. **4001** κασιτέρου H: Mus. **4003** ὀβελίσκων ⟨βάσεις⟩ Conom. 1969, 210, cf. gl. 4004. E. Gen. 194 Mill. (EM 535, 20). Paus. att. κ 41 **4004** τίθεται H: Mus. = testt. **4007** ⟨οἳ⟩ Mus.

D **4012** κρατόδετον· ⟨σφενδόνην δεδεμένην⟩· τὰ ⟨γὰρ⟩ ἄκρα τῆς σφενδόνης ⟨κεφάλας ἐκάλουν⟩

Hom. **4013** κρατός· τῆς κεφαλῆς (Α 530)

N. T. **4014** κράτος· βασιλεία. ιἰσχύς vg[16], δύναμις. ιδόξα vg[16]. ἐξουσία (Ep. Hebr. 2, 14)

Hom. **4015** κρατὸς λιμένος· τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος (ι 140)

Eur. **4016** κρατύνει· κρατεῖ (Eur. Alc. 596)

4017 κρατύνεσθαι· ὀχυροῦσθαι

4018 κρατυνάμενος· ὀχυρωσάμενος

LXX **4019** *κρατυνθέν· κρατηθέν AS[48](g[23]Br[523]), βεβαιωθέν (Sap. 14, 16) g[23]AS[48]Br[523]

D **4020** κρατυντήρια· κατισχύοντα (Democr. VS 68 B 8b?)

Hom. **4021** *κρατύς· [ἄρχει, ἐξουσιάζει] ι⟨κρατερός, ἰσχυρός⟩ (Π 181) AS[60]

4022 †κραναίνει· φροντίζει, ἐπιθυμεῖ

4023 †κραύγαρ· ὁ ἰσχυρός

D **4024** κραυγή· βοή. ἢ γοήτευμά τι παιδίοις ἐπιφερόμενον, ὃ καταβλάπτει [τοῖς παιδίοις.] καὶ γὰρ ἡ γραῦς Σεριφία ἀκρίς ἐστιν ἡ λεγομένη βασκανία

D **4025** κραυγίας· ἵππος, ὁ ὑπὸ κραυγῆς καὶ ψόφου ταρασσόμενος

4026 κραυγάζει· βοᾷ, καλεῖ

D **4027** κραυγός· δρυοκολάπτου εἶδος

4028 κραυγόν· ποιὸς ὄρνις

Att. **4029** *κραυρότερον· ξηρότερον (Plat. Tim. 60d) AS[40]

D **4030** κραῦρος· νόσος μελισσῶν, ὅταν σκώληκας καὶ †ῥάχνας ποιήσῃ

D **4031** †κραῦσον· τὸ πῦρ

D **4032** κράφα· ᾧ οἱ κηπουροὶ τοὺς βώλους ἀπάγουσιν

Att. **4033** *κρεάγρα· ἐν ᾗ αἴρεται τὰ κρέα. ἁρπάγη, καὶ λύκος AS[5], ἐν ᾧ τὰ ἐκ τῶν φρεάτων ἀνέλκουσι

4034 †κρεάνας· ἐλπίδας

4013 Schol. **4014** βασιλαία et ἐξουσία gl. Apost. 243 **4015** Schol. **4021** Schol. **4024** γραῦς Σερ. Zenob. vulg. 2, 94; Prov. Bodl. 267; Su γ 431 **4033** – λύκος Poll. 6, 88. 10, 98; ἁρπάγη καὶ λύκος Paus. κ 42; ἁρπάγη – Poll. 10, 31

4012 κρατώδετον H: La. | ⟨σφενδόνην δεδεμένην⟩ τὰ ⟨γὰρ⟩ ἄκρα τῆς σφ. ⟨κεφαλὰς ἐκάλουν⟩ e gl. 3982 suppl. La. | v. l.: gl. 3982 **4021** ἄρχει ἐξουσιάζει ad κρατύνει ret. Schm. | expl. suppl. La. = K Schol., cf. gl. 4023 **4022** ‘e gl. 4160 corrupta’ La. | φροντί( ) H: Mus. **4023** v. gl. 4021 **4024** νόσημά H: La. | ἐπιφε[nov. pag., κ add. rubr., del. Mus.]ρόμενον H | γλαῦς ἐριφιακρίς H: Sop. Salm. = testt. **4028** ‘alia forma gl. 4027’ La. **4029** καυρότερον H: Mus. = K **4030** καυρωὼς H: La. coll. Arist. h. an. 604[a]14; ‘est boum morbus pulmonarius unde ft. νοσος βοων και συων et σκωληκας εν τοις βρανχιοις’ | ποιήσει(?) H: Mus. **4031** καῦσον ci. La. coll. ῥυσός τρυσός sim.; gl. 1920 cft. Schm. **4032** ⟨σ⟩καφα ci. La. | βόλους H: Salm. Vales. **4034** κρέα· τὰς μερίδας (sc. τῶν κρεῶν) Baun. 1911, 457 coll. Dem. 44, 82

4035 κρέας· καὶ τὸ σῶμα ἔλεγον (Ar. Ran. 191), καὶ τὸ διδόμενον τοῖς Ἀρεοπαγίταις. ἡ γὰρ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ κρέας ἐλάμβανεν D
4036 κρέατα· κρέα
4037 κρέασι· συμποσίοις (Μ 311) Hom.
4038 κρεῖον· *ἀγγεῖον εἰς ὃ κρέα βάλλεται (Ι 206) [g[κρη8]]
4039 *κρείουσα· καλλιστεύουσα (Χ 48) AS[6] Hom.
4040 κρεῖσσον· κρεῖττον, *βέλτιον g[κρη11]AS[9]Br[543], κάλλιον (ζ 182) Hom.
4041 κρείττονας· τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. δοκοῦσι δὲ κακωτικοί τινες εἶναι. διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷια σιγὴν ἔχουσι μή τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ. Αἰσχύλος Αἴτναις (fr. 10 R.) D
4042 κρειττόνων· ἐναρέτων
4043 κρείων· *βασιλεύων AS[4]Br[629], ἄρχων g[1]A[4], κρατῶν g[1]Br[629], ἰσχύων, ἡγεμονεύων (Α 130 ..) Hom.
4044 *κρέκει· κιθαρίζει A[8]
4045 κρέκελος· θρῆνος D
4046 κρέκοντα· κερκίζοντα D
4047 κρεμόω· κρεμάσω (Η 83) Hom.
4048 κρεμών· ἐκρέμασα
4049 κρεμβαλιάζειν· κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκροτοῦντας ἔνρυθμόν τινα ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις (Hermipp. fr. 31 K.–A.) D
4050 κρεμβόλα· ἐφ᾽ οἷς τὰς κρόκας ἐντυλίσσουσιν αἱ γυναῖκες D
4051 κρέμυον κρόμυον D
4052 κρέξ· κορυφαία. καὶ ὄρνεόν τι, ὃ τοῖς γαμοῦσιν οἰωνίζονται (Callim. fr. 428 Pf.). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τριχός (Callim. fr. 288, 2 Pf.) D
4053 *κρήγυον· ἀγαθόν g[2]Σ, ὠφέλιμον, ὑγιές (Α 106) vg[2]AS[22]Br[532] Hom.
4054 κρήδεμνα· τὰ χείλη

4035 cf. Ph κ 1069 (cit. Ar.); σῶμα Schol. Ar.; Prov. Bodl. 553 **4038** Schol.; Ap. S. 103. 35; Schol.[A] Cyr.; E. Gen. 195 Mill. (EM 536, 57) **4039** cf. Schol. **4041** cf. Ph 1071 **4043** βασιλεύων cf. Schol.; – ἄρχων cf. Σ κ 457 **4044** cf. Poll.4, 63 **4047** Schol. **4049** Didym. 14, 18 p.250 Schm.; cf. Schol. Ar. Ran. 1305 **4052** ὄρνεον – οἰωνίζονται gl. Hdt. 2, 76 (LGM 202, 17); Su κ 2372; Schol. Lycophr. 513b (cit. Callim.); ἐπὶ τριχός Su κ 2365 (cit. ⟨Callim.⟩) **4053** ἀγαθόν Schol.; Σ κ 458; Erot. κ 75 (cit. Hom.); Galen. lex. κ 72

4038 expl. κρεωδοχον αγγειον K (testt.) | v. l.: gl. 4138 **4041** κακότυχον H: Herm. Opusc. 7, 317 = Ph | ἡρώια H: accent. tacite Schm. | βλαβοῦσι H: Mus. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | αἰτναί(ας) H, -αις Sop.: La. **4042** ἀρετῶν H: Mein. **4043** κρειὼν H: accent. Mus. | βασιλεύς testt. | v. l.: gl. 4139 **4046** κρέκαντα· κερκύζοντα H: HSt. Ind. **4047** κρεμῶ H: Pears. 449. Alb. = Schol. **4049** ὀστῆμα H: Sop. Brun. Voss. = testt. | συγκροτοῦντες H: Mus. | ἐρισμόν H: La. = Schol. Ar. | τοὺς ἀρχομένους H: HSt. Ind. = testt. **4050** ἐντυλλήσσουσιν H: Mus. **4051** cf. J. Schmidt, KZ 32, 1893, 346 | -μμ- bis Mus. **4052** ὃ τοῦτο H: Mus. | οἰωνίεται H: οἰωνίζ- Mus., -ονται La. | ἐπίτροχος H: Alb. **4053** κρήγιον H: Guyet. Sop. Salm. al. = testt. **4054** τείχη Schr., cf. gl. 4055

Hom. **4055** *κρήδεμνον· ἐπιβόλαιον, ὅ ἐστι ⌊κεφαλόδεσμος (vg[1]AS[21]Br[531]Σ). ᾧ χρῶνται αἱ γυναῖκες (Ξ 184). ⌊κατά μεταφορὰν καὶ τὰ τείχη λέγεται κρήδεμνα (Π 100) AS[34]. στεφανίς. καὶ κόσμος

4056 κρήδεσμον· κεφαλόδεσμον (AS[28])

Hom. **4057** *κρήηνον· τέλεσον (Br[534]), ἐπιτελείωσον (Α 41)

4058 *κρήηνεν· ἀπετέλεσεν AS[25], ἐτελείωσεν

4059 κρηθεῖν· κακολογεῖν

D **4060** κρῆθμον· λάχανον (Nic. th. 909)

4061 κρήϊα· ζῴδια

4062 κρήϊνον· κρεοθήκη

D **4063** κρήϊον· ἐπίκοπον. κρεοδόχον λέβητα

Greg. Naz. **4064** *κρημνοβάτης· νευροβάτης (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 80 [37, 1267, 12 M.]) v[κρο4]g[17]Br[538]

Greg. Naz. **4065** κρημνός· ὄχθος, ἐξοχὴ πέτρας, καὶ ὄρους βάθος, χάος (Greg. Naz. c. 1, 2, 13, 11 [37, 755, 9 M.])

D **4066** κρηναρχίη· ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὕδατος

4067 κρηνῶν· πηγῶν (g[20]A[29]), ὑδάτων

4068 κρήνη· *πηγή vg[18]AS[31]Br[537], ὕδωρ ἀγώγιμον

Hom. **4069** *κρήηνον ἐέλδωρ· τελείωσον τὸ ἐπιθύμημα (Α 41) AS[27]

D **4070** Κρηνιᾶς· τοὺς Κεφαλλῆνάς τινες

D **4071** κρηνιῶν· καρηβαρῶν

D **40b2** κρηνοφύλαξ· ὁ τὴν κρήνην φυλάσσων

Eur. **4073** *κρηπίδων [καὶ] βάθροις· βωμῶν (Eur. Tr. 16) AS[30]

4055 ἐπιβόλαιον et κατὰ – Ap. S. 104, 4; κεφαλόδεσμος cf. Schol. Ξ; Σ κ 459; κεφαλόδεσμος et τείχη E. Gen. 195 Mill. (EM 537, 28. 33); κατὰ – κρήδεμνα Schol. Π **4056** E. Gud. 345, 30 **4057** cf. Schol.; Theogn. can. 530 (p.91, 21 C.) **4059** Schol. Nic. **4064** E. Gud. 345, 52 **4069** cf. Schol. **4072** cf. Ph κ 1080; Poll. 8, 113 **4073** cf. Schol. Eur.

4055 κατὰ μεταφορίαν H: Schr.; μεταφορικῶς K Ap. S. Schol.; καὶ μαφόριον Pears. 450 = Σ **4057** κρήινον H: Mus. = testt. **4058** κρήινεν H: Mus. = K | v. l.: gl. 2630 **4060** κρηθμὸν H: accent. Schm. coll. Arcad. 58, 14. Eust. Il. 582, 16 (2, 148 V.) **4062** κρεωθήκη H: Mus.; cf. Crön., Mem. Herc. 291, 6 **4062–63** 'ft. una gl., κρη- e κρεϝα- suspectum' La. **4063** κρήϊ⟨ν⟩ον Schulze QE 103 n.2 **4064** κρημνιβάτης H: Salm. in Vopisc. 490a = E. Gud. **4066** κρηναγγὴ H: La. coll. Poll. 8, 113. IG 2[2], 338, 11; κρηνάγχη Bergk, Rel. 16 (prob. Wil. Arist. u. Ath. 1, 207, 35) | τοῦ H: Scal. HSt. Ind. **4069** le. κρήινον H: Mus. = K Schol. | ἔλδωρ H: Pears. 450. Alb. = Schol. **4070** κρηνίας H: accent. Thes. 4, 1816C; 'immo Κρηνιεας, contractio titulo IG 12, 9, 188 non defenditur' La. **4071** κρηνίων H: accent. Mus. | cf. Daniels., Gr. u. etym. Stud. 1, 1888, 23 **4073** κρηπίδων· καὶ βάθρων H: καὶ om. K, βάθροις Kirchhoff, Eur. 1, 534 = Schol. Eur.

4074 κρηπίς· *ὑποβάθρα (v)g^{15}AS^{24}Br^{535}Σ, θεμελίωσις (vg^{15}AS^{24}Br^{535}Σ), ὑπόδημα S^{24} (vg^{15}A^{24}Br^{535}Σ). λέγεται δὲ καὶ τὸ περίθεμα τῶν ἐγχύτων πλακούντων, καὶ περὶ τὴν ἀρχιτεκτονίαν ⟨τὸ⟩ τῆς κτίσεως, ἐφ᾽ οὗ οἱ στυλοβάται. ἀπὸ ταύτης οἱ ποιηταὶ τὰς καταρχὰς καὶ θεμέλιους λέγουσιν D
4075 κρῆσαι· κεράσαι, ἐπιχέαι
4076 κρησίαι· καλλίονες
4077 †κρησίπαιδα· ἐν Σαμιακῇ θυσίᾳ ἡ λέξις φέρεται. δῆλον ὅτι μέρη ἱερείων λέγεται D
4078 *Κρήσσας· Κρητικάς S^{37}, ἀπὸ Κρήτης
4079 *κρησφύγετα· τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας στεγνά. καὶ ἰσχυρώματα (g^{19}Br^{37}). σπήλαια. ἰδιαλανθάνοντες τόποι (AS^{32})
4080 Κρῆτα τρόπον· τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι D
4081 Κρήτηθεν· ἀπὸ Κρήτης (Γ 233) Hom.
4082 κρητήρ· ὁ φάρυγξ. καὶ τὸ οἰνοχόον ἀγγεῖον D
4083 *κρητῆρας· [τοὺς κρατοῦντας AS^{26}] ⟨κρατῆρας⟩ (Α 470) AS^{26} Br^{536}(vg^{16}) Hom.
4084 κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον· ⟨ὃν⟩ εἰώθασι τῷ Διὶ ὑπὸ ἐλευθερίας ἱστάναι τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι (Ζ 528) Hom.
4085 κρητήριον· ἐπίχυσις· κατακρῆσαι γὰρ τὸ καταχέαι D
4086 κρητίζειν· ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν. ἔταττον δὲ τὴν λέξιν ἀπὸ ⟨τοῦ⟩ τοὺς Κρῆτας ψεύστας εἶναι D
4087 Κρητικόν· ἱματίδιον λεπτὸν καὶ βραχύ. τὰ γὰρ τοιαῦτα Κρητικὰ ἔλεγον (Eupol. fr. 334, 2 K.–A.). καὶ γένος ὀρχήσεως D
4088 Κρητικὸν μέλος· οὕτω Κρῆτες ῥυθμοὶ ἐλέγοντο ἀπὸ Κρητῶν (Cratin. fr. 237, 1 K.–A.). καὶ γένος ὀρχήσεως D
4089 κρῖ· κριθή (Ε 196) g^{9}(S^{23}). εἶδος ὀσπρίου. ἢ ἄλφιτα. ἢ γένος τι Hom.+
4090 κριδδέμεν· γελᾶν. Βοιωτία δὲ ἡ λέξις (Stratt. fr. 49, 7 K.–A.) D

4074 – ὑπόδημα Σ κ 461; lex. Greg. or. 167, 6 (LGM 180, 6) **4075** | cf. Ph κ 1084 **4079** – σπήλαια Σ κ 462 **4081** Schol.; Zonar. 1259 **4083** Schol. **4084** Schol. **4085** cf. Ph κ 1086; Poll. 6, 92; ἐπίχυσις Theogn. can. 530 (p.91, 19 C.) **4086** ψεύδεσθαι cf. Σ κ 463; Ael. Dion. κ 38; Theogn. can. 530 (p.91, 17 C.); Schol. Callim. hy. 1, 8; – ἀπατᾶν Prov. Bodl. 554; Zenob. vulg. 4, 62 **4087** ἱμάτιον βραχὺ Ph κ 1090 (cit. Eupol.); cf. Poll. 7, 77 **4088** – ῥυθμοί cf. Ph κ 1089; Hephaest. 18, 1 (p.40, 3–13) **4089** Ap. S. 104, 22; Su κ 2412; cf. Schol. **4090** Ph κ 1091

4074 περιθεμάτων [?περὶ] H: HSt. Ind. | στυλοβῶται H: Mus. | ⟨τὸ⟩ La. **4076** 'e gl. 4070 corrupta?' La. **4077** κρησίπεδα Voss. (Wil.*) | θύσις H: Mus. **4078** κρήσας H: Palm. Voss. = K | κρητικὸς H: Palm. Voss. = (K) **4079** τῆς χειρὸς H: Heins. = Σ **4080** κρητὰ H: accent. Mus. | τόπον H: Guyet. Sop. Salm. | παιδικὴν H: Mus. **4082** κρητηρὰ H: Schm. **4083** κρατῆρας H: Salm. Voss. = K | τοὺς κρατ. incl. La. = K^{vg} | ⟨κρατῆρας⟩ La. = K Schol. **4084** κρατῆρας H: Salm. Voss. Pears. 450 = Schol. | ⟨ὃν⟩ La. = Schol. **4086** ⟨τοῦ⟩ Mus. **4088** κρῆται H: Mus. **4089** κρὶ H: accent. Schm. **4090** κριάδεμεν γεννᾶν H, κριάδδεμεν· τὸ γελᾶν Ph: accent. Mus., emend. Cas. in Athen. 895

D **4091** κριβάνας· πλακοῦντάς τινας (Alcm. PMGF fr. 94)
D **4092** κρίβανος· ὁ βαῦνος τῶν κριθῶν. κριθαῖς γὰρ τὸ πρότερον ἐχρῶντο, καὶ βαύνους τὰς καμίνους ἔλεγον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὁ λέβης
D **4093** κρίγδανον· πέλτη, ἀσπίς
D **4094** κριγή· ἡ γλαῦξ. οἱ ⟨δὲ⟩ δαίμονες, εἴδωλα (Hippon. fr. 54 W. = 57 Degani)
D **4095** κρίδιον· ὁ μικρὸς κριός
D **4096** †κρίες· ἡ χελιδών
4097 κρίζει· ὀξὺ αὐλεῖ
4098 κρίζειν· κεκραγέναι
4099 †κριζόν· ἐπίλεκτον, διάφορον
4100 κρίζαος· ψώρα. κρίζα
D **4101** κρῖθα· κριθήν. καὶ ἵππου ἀρρώστημα
D **4102** κριθή· πυρόν. ἢ τὸ τοῦ ἀνδρὸς μόριον (Ar. Pac. 965). ἢ ὀφθαλμῶν ἐπανάστασις παρὰ ἰατροῖς (Hippocr. Epid. 2, 2, 5 [5, 86, 3 L.])
D **4103** κριθόγιτον· ἀφέψημα κριθῆς
D **4104** κριθόκανον· σπέρμα μελανθίῳ ὅμοιον
D **4105** κριθοφυλακία· ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τῆς κριθῆς ἢ σίτου
D **4106** κρίθων· ἐπώνυμον ἀνδρὸς μοιχαλίου
D **4107** κρίκα· κρίκον
D **4108** κριθῶν ὄχλος· ἐν Τροφωνίῳ (Cratin. fr. 240 K.–A.)· παρέθηκε δὲ παίζων τὸ ἀργύριον
D **4109** κρικαδία· τὸ ἐναλλάξαι τοὺς δακτύλους ὥσπερ κρίκους
Hom. **4110** κρίκεν· ἐψόφησεν, ἔτρισεν (Π 470)
4111 *κρίκος· κίρκος, ἴἔνθα ἡ κώπη εἰσέρχεται AS[13]
Hom. **4112** κρῖ λευκόν· κριθὴν λευκήν (Ε 196)
N. T. **4113** *κρίμα· ἀνταπόδοσις θεοῦ (Ep. Rom. 3, 8) AS[19]
N. T. **4114** κρίματα· ψῆφοι, δίκαι (1. Ep. Cor. 6, 7)
D **4115** κριμνίτης· πλακοῦντος εἶδος

4091 Athen. 14, 646a (3, 115a) **4092** cf. Ael. Dion. κ 39; Σ″ (Ph κ 1092. Su κ 2413); καμίνους cf. E. Gen. 195 Mill. (EM 538, 17) **4102** τὸ – μόριον cf. Schol. Ar. **4109** de ludo v. Schol.[T] Ψ 34c[1] **4110** Schol. | **4112** E. Gen. 195 Mill. (EM 538, 12) **4113** gl. Apost. 21 **4115** cf. Athen. 14, 646a

---

4092 βαυνὸς H: accent. Mus. **4093** περιωγανον ci. La. ‘a rotae similitudine’ **4094** κρίγη H: accent. Pears. 450 | ⟨δὲ⟩ La. **4099** ἐπίλεκτὸν διάφορον [sic] H | v. l. gl. 4158 (Pears. 450) **4100** de neogr. κρίζα cf. Krek. 1996, 99 **4101** κρίθα· κρίθινον H: Fick 1909 (42), 291 **4103** ἀπόβριμα H: La. **4106** κρίθον H: Schm. | ἀνδροκιδάλου H: (ἀνδρὸς αἰδοίου Sop.) La.; ἀ. ἀναιδοῦ Erbse **4107** κρικόν H: accent. Mus. | de metaplasmo cf. Fick 1911, 348 **4108** le. κριθῶν H: tacite Schm. **4109** .ρυβούς (? ρρ) H, . corr. in κ Mus.: Jun. Anim. 401. HSt. Ind. (Wil.*) | cf. gll. ε 263. 7363 **4111** κρικὸς, κιρκὸς H: accent. bis Mus. **4115** κριμνῆστις H: HSt. Ind. = Athen.

4116 **κριμνούς·** λευκάς τινας βοτάνας D

4117 κρίμνον· ἡ κριθή

4118 †κριμυεῖ· ῥίγε, πέφυκεν

4119 κρίνα· ἄνθη καλλίπνοα g^{8}AS^{17} εὐωδιάζοντα AS^{17}. ἢ μάζα. ἄμεινον δὲ θυμιάματα ἢ †τὸ μέλι φυρατὸν ἡδὺ τὸ λευκόν† D

4120 κρῖναι· τάξαι. χωρίσαι. δοκιμάσαι. δικάσαι. ἐπιλέξασθαι

4121 κρίναιμι· ἐπιλέξαιμι

4122 κρινάμενοι· ἐπιλεξάμενοι

4123 *κρινάμενος· ἐπιλεξάμενος (I 521) S^{25}Σ Hom.

4124 *κρίνας· ἐπιλέξας (vg^{5}Br^{540}). χωρίσας (Z 188) Hom.

4125 κρίνατο· ἐπελέξατο. ἐδίκασεν

4126 *κρῖνε· δίκαζε A^{21}. καὶ τὰ ὅμοια

4127 κρίνειν· ἀριθμεῖν. χωρίζειν. ἀνακρίνειν, συγκρίνειν. ἔνιοι κρινόμεθα ἀντὶ τοῦ μαχόμεθα. ἢ διαλεγόμεθα

4128 κρινεῖς· διαχωρίσεις

4129 κρίνθη· διεκρίθη. ἐχωρίσθη

4130 *κρινθέντας· χωρισθέντας S^{26}(g^{7}A^{10})

4131 κρίνη· κνίδη

4132 *κρίνομαι· δοκιμάζομαι (Ierem. 2, 35) A^{16} LXX

4133 κρινόμεθα· μαχόμεθα. διαλυόμεθα

4134 κρινομένους· ἀναιρομένους, ἀποθνήσκοντας AS^{18}

4135 κρίνον· τὸ ξηρόν. τάσσεται καὶ ἐπὶ πτωχοῦ, καὶ νεκροῦ, καὶ ἐκπεπτωκότος. καὶ σχῆμα χορικῆς ὀρχήσεως (Apolloph. com. fr. 2 K.–A.) D

4136 κρίνοντες· διαχωρίζοντες (B 446) Hom.

4137 κρίξαι· ἠχῆσαι, φωνῆσαι D

4138 †κρίον· ἀγγεῖον

4139 †κριόντων· βασιλευόντων A^{12}

4140 κριός· ῥόπαλον πολιορκητικόν. καὶ ὁ τῶν προβάτων ἄρσην. ὄργανον ἀσπίδων. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς τραχείας κόγχας καλοῦσι κριούς, καὶ παρὰ Ταραντίνοις ⟨εἰς⟩ τὰ μεταλλικὰ ἀναγράφεται κριός. καὶ παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι μέρος τι τοῦ Κορινθίου κίονος D

4117 Su κ 2424 **4122** cf. Schol. Opp. hal. 2, 552 **4123** Schol.; Σ κ 464 **4126** Su κ 2426 | **4135** ἐπὶ πτωχοῦ cf. Poll. 6, 197; σχῆμα – cf. Athen. 3, 114f (cit. Apolloph.) **4136** Schol. **4140** Ἀθηναῖοι – κριούς Hegesandr. ap. Athen. 3, 87b

---

4117 κριμνὸς H: Alb. = Su **4118** v. l. gl. 4251 (Mus.) **4120** κρίναι H: accent. tacite Schm. | χωρῆσαι H: Voss. = Phav. **4124** επιλεξαμενος K **4126** κρίναι H: Mus. = K Su^{G} **4130** κριθέντας H, –ες K^{gA}: Schm. = K^{S} **4131** ‘correctio le. corrupti potius quam expl.’ La. **4132** δικάζομαι H: La. = K **4133** δειλιόμεθα H: Mus. **4135** χωρικῆς H: Mus. **4138** v. l. gl. 4038 (Pears. 450) **4139** v. l. gl. 4043 (Mus.) **4140** πολιορκικὸν H: Mus. | ἡ(?) τῶν H: Mus. | ἄρσεν H: m.1 vel Mus. | ἀσπίσων H: Schow 46 n.16 | ⟨εἰς⟩ Kaib.

4141 κριὸς ἀσελγόκερως· ἦν ἐν τῇ ἀκροπόλει κριὸς ἀνακείμενος μέγας χαλκοῦς. ἀσελγόκερων δὲ αὐτὸν εἶπε Πλάτων ὁ κωμικὸς (fr. 232 K.–A.) διὰ τὸ μέγαν εἶναι, καὶ συναριθμεῖ αὐτῷ τόν τε δούριον ἵππον ..... τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου ἔταττον οἱ παλαιοί, ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου· καὶ γὰρ ἄνεμον ἀσελγῆ λέγουσιν, ὡς Εὔπολις (fr. 345 K.–A.). ἄμεινον δὲ τὸν ἀσελγόκερων δέχεσθαι εἶναι τὸν κυρίττοντα, καὶ οἱονεὶ ἐξυβρίζοντα τοῖς κέρασιν

Prov. **4142** κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων, ἐπεὶ τὰς φάτνας [γὰρ] οὗτοι πλήττουσιν [οἱ κριοί]

Prov. **4143** κριοῦ διακονία· ὅταν προστάσσωμεν παιδίῳ διακονῆσαι, λέγομεν· δώσω σοι εἰ τύχοι ἀστραγάλους, ἢ ἰσχάδας. καὶ ὁ κριὸς οὖν εἶπε· καταλείψω τοὺς ἀστραγάλους σοι [δώσω]

D **4144** κριοφάγος· θεός τις, ᾧ κριοὶ θύονται

Hom. **4145** Κρῖσα· πόλις Φωκίδος (Β 520)

Prov. **4146** Κρίσαμις Κῷος· ἦν πολυθρέμματος. τούτῳ φασὶν ἔγχελυν ἐπιφαινομένην κατ᾽ ἔτος τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων ἀφαρπάζειν. καὶ τὸν Κρίσαμιν ἀνελεῖν. φαινομένην δὲ οὕτω ὄναρ κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν, τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα παγγενεὶ ἀπολέσθαι

LXX **4147** *κρίσεως· δοκιμασίας (Num. 27, 11 ..) vg^{2}A^{15}Br^{542}Σ

4148 κρισίαι· τάξεις ἱππικαί

LXX **4149** *κρίσιν· ἀκολουθίαν (Deut. 17, 11) AS^{14}(vg^{2})

LXX **4150** κρίσις· ἀνάκρισις (Exod. 22, 8)

D **4151** κρισσός· ἡ ἐν ταῖς δρυσὶ γινομένη διάφυσις, ὅθεν ῥέει ὁ ἰξός. ἢ ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις διάφυσις σκληρὰ καὶ ὀζώδης

4152 κρίσμιον· φυλάκιον

D **4153** κριτάν· κριτήν

D **4154** κρίτανος· τέρμινθος

D **4155** κριτάς· ὀδόντας

4141 cf. Prov. Bodl. 555 **4142** Paus. κ 44; Ph κ 1097; Zenob. vulg. 4, 63; cf. Prov. Bodl. 556; Zenob. Ath. 2, 31; Su κ 2437 **4145** St. Byz. 385, 4 (κ 221) **4146** Zenob. vulg. 4, 64; Σ″ (Ph κ 1100. Su κ 2441) **4147** Σ κ 465

4141 le. κριὸς H: Schr. | lac. indic. Mein. Ex. crit. 1, 30, suppl. ⟨καὶ τὸν βοῦν τὸν χαλκοῦν⟩ | κρείττονα καὶ H (Prov.): Flor. Sop. | κρέασιν H: ed. 1521 = Prov. **4142** le. κριὸς H: Schr. | ἀπάτησε (?) H: Mus. | ἐπὶ τὰς H: Heins. = Ph Zenob. | γὰρ secl. Vales. | πλάττουσιν (?) H: Mus. | οἱ κριοί secl. Schm. **4143** προτάσσωμεν παιδία H: Hemsterh. | κατέλειψε H: La., sc. post mortem; obloqu. Bühl., Zenob. Ath. 4, 246–51 | τοῦ ἀστργάλου H: Mus. | dittogr. secl. La. **4146** le. κρισαμὶς H: accent. Mus. = testt. | ἐγχέλυν H: accent. Mus. | κρισαμὶν H: accent. Mus. | δὲ ἐν τῶ H: Mus. = testt. | παγγενῆ H (Su, Lob. Phryn. 515 coll. EM 647, 53): Pors. ad Ph, cf. IG 2^{2}, 13209–19. Poll. 6, 163. 9, 143 **4148** καρσιαι ci. La. **4151** διάφ(υσι)ν H: Mus. | ‘ἰξος h. l. gluten’ La. | cf. gl. 2778 **4152** cf. gl. 4202 **4155** κρίτας H: G. Dind. 4, 1979D

4156 κριτήριον· δοκιμαστήριον, δικαστήριον (Exod. 21, 6 ..) LXX
4157 *κριτικὸς ἐνθυμήσεων· διακρίνων λογισμούς (Ep. Hebr. 4, 12) AS[20] N. T.
4158 *κριτός· ἄριστος, ἐπιλελεγμένος, ἐπίλεκτος (Η 434) g[4]Σ
4159 Κριῶθεν· ἀπὸ δήμου. ἔστι γὰρ ὁ Κριωεὺς δῆμος φυλῆς τῆς Ἀντιοχίδος (Ar. Av. 645) D
4160 *κροαίνων· τοῖς ποσὶ κρούων vg[1]AS[18]Br[544]Σ. ὁ ἐπιθυμῶν (Z 507) g[1]Σ Hom.
4161 †κροβάντιον· πόλιον
4162 Κρόβυζοι· γένος Θρᾳκῶν (Hecat. FGrHist. 1 F 170) D
4163 †κρόβαλος· ὁ ὁμαλὸς τῶν παίδων, καὶ αἱ τρίχες τῶν αἰδοίων
4164 κροιός· νοσώδης, ἀσθενής D
4165 Κροίσειοι στατῆρες· τινὰ ..... D
4166 κρόκα ἢ κρόκη· ...
4167 κρόκη· πέμματος εἶδος. ἢ *ῥοδάνη AS[15]Σ(g[5]) D + K
4168 κρόκαι· παραθαλάσσιοι ψῆφοι D
4169 κρόκαλαι· ψῆφοι, ἀκταί. ἄμμος D
4170 †κροκαλεῖτο· πανοῦργον παιδίον
4171 κροκόδειλος· τὴν τύλην, καὶ τὸ ζῷον, καὶ τὸ ἐν τῷ Νείλῳ, καὶ τὸ χερσαῖον D
4172 κροκόπεπλος· κροκοειδῆ ἱμάτια ἔχουσα (Θ 1 ..) [AS[25]] Hom.
4173 κρόκος· τὸ φυτόν. καὶ ἀλεκτρυόνες οἱ τὸν τράχηλον τοιοῦτον ἔχοντες. κρόκη D
4174 κροκόττας· ζῷόν τι τετράπουν Αἰθιοπικόν D
4175 κροκύδες· γνάφαλα D
4176 κροκυλεγμός· τὸ κολακευτικῶς τὰς κροκύδας ἀπολέγειν τῶν ἱματίων D
4177 Κροκύλεια· πόλις (Β 633) Hom.
4178 κροκύς· ἐχῖνος ἢ βοτάνη D

4158 ἐπιλελεγμένος cf. Schol.; ἐπίλεκτος Σ κ 467 **4159** Schol. Ar. **4160** Schol.; Σ κ 468; Ap. S. 104, 13 **4162** cf. St. Byz. 385, 11 (κ 223) (cit. Hecat.) **4165** Poll. 3, 87. 9, 84 (item sine expl.) **4167** | Paus. κ 46; Σ κ 469 **4168** Ph κ 1105; cf. Arcad. 106, 24 **4169** ψῆφοι EM 539, 57 **4171** τὸ ζῷον – E. Gen. 196 Mill. (EM 539, 50) **4172** cf. Schol.

4158 ἐπιλεκτό(ς) H: accent. Mus. | v. l.: gl. 4099 **4159** κριωθεὶς H: Mus. = test.; 'pagi nomen Κριωα' La. **4160** ἢ ἐπιθ. Alb. = Schol. Σ **4162** κροβυζοὶ H: accent. Alb. = St. Byz. **4163** ὁ μαλλὸς Vales. Perg. | v. l. gl. 4266 (Guyet. Salm.) **4165** le. κρειίσειοι H: Sop. Heins. Palm. al. = Poll. **4166** contin. H: nov. gl. Sop. Heins. Palm. al. | κροκή H: accent. Mus. **4167** πέμμ( ) (?α, ?τ) H: Mus. **4168** κρόκκαι H: Mus. = Ph **4170** v. l. gl. 4270 **4171** callum per iocum de tergo crocodili Diels IF 14, 2 cf. fab. Aesop. 20 | τὸ alt. sscr. m.1 (?) H **4172** ἔχοντα H: Mus. = Schol. **4173** τὸ κροτὸν H: Schm. | ἔχοντα H: Mus. **4174** κοροκόττας Porph. de abst. 3, 4; cf. Strab. 16, 4, 16 p.775C. Plin. n. h. 8, 72 **4176** κροκύλεγμος H: accent. Thes. 4, 1991D | κροκίδας H: Salm. in Solin. 283 **4177** κροκύλια H: Pears. 451. Alb. **4178** ἢ ἐχίδνιος β. H: La. coll. Diosc. mat. med. 4, 141

D **4179** κροκώδης· τινὲς ὡς δυσλύτων ὄντων τῶν ἐκ τῆς κρόκης δεσμῶν, ἔνιοι δέ, ὡς κρόκου φυομένου ἐκεῖ. τινὲς δὲ κροκώδη, ἐκ κροσσῶν συνεστραμμένων

D **4180** κρολίαζε· πλησίαζε θᾶττον

D **4181** κρόμβος· ὁ κόνδυλος, καὶ ὁ καπυρός

4182 κρομβότατον· καπυρώτατον. κατακεκονδυλωμένον

D **4183** κρόμμυα· τὰ κρομυοπώλια (Eupol. fr. 327, 2 K.–A.)

Hom. **4184** *κρόμυον πότωι ὄψον· τῷ πότῳ προσφάγιον A[16]· ἐρεθιστικὸν τοῦ οἴνου S[16], τὸ δριμὺ κρόμμυον (Λ 630) A[16]

D **4185** Κρόνια· ἑορτὴ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς Κρόνῳ

D **4186** Κρονίδαρ· πολυετής

D **4187** κρονικαὶ λῆμαι· παρὰ τὴν παροιμίαν γέγονε, τὴν χύτραις λημᾶν καὶ κολοκύνταις (Ar. Nub. 327), ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων (Ar. Plut. 581)

4188 Κρόνιον· [ἑορτήν]. ἢ παλαιόν

D **4189** κρόνιππον· παλαιόν (Ar. Nub. 1070)

D **4190** Κρονίωνας· παλαιοὺς ἀνθρώπους

D **4191** κρονικώτερα· ἀρχαιότερα (Plat. Lys. 205c v.l.)

4192 Κρόνοι· παλαιοί

D **4193** Κρόνου πυγή· τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον †κέρας. ἀπὸ τοῦ Κρόνου

4194 *†κροντᾷ· κατασήπεται AS[19]

4195 Κροντίδαι· μάντεων γένος

4196 Κρόντωνας· ὁμοίως

D **4197** κρόξ· κρόκη

4198 κρόπιον· ἀξίνη δίστομος

4183 cf. Poll. 9, 47 (cit. Eupol.) **4184** – προσφάγιον Schol. **4185** cf. Poll. 1, 37; Σ″ (Ph κ 1107. Su κ 2466); Schol. Ar. Nub. 398a **4187** Prov. Bodl. 557 **4191** Schol. Plat.; Σ″ (Ph κ 1112. Su κ 2468) **4193** – κέρας Prov. Bodl. 558; Prov. Coisl. 294; Diogen. 5, 64; Su κ 2472 **4197** E. Gen. α 522 (EM 69, 37)

4179 ad Plat. Polit. 309b ref. Schm., negat La. | δε κροσσωδη ci. La. | κρώσσων H: Mus. **4181** καπυρός ad κραμβός ret. La. **4182** cf. gll. 3942. 4181 **4183** κρομμύαν H: Mus. = Poll. | κρομμωπωλία H: Schm. (κρομμυο- Guyet. Salm., -πώλια Phav.) **4184** le. κρόμμυον H: Sop. Jens. Luc. 144 = K Schol. | τὸ πρωὶ H: La. = Schol. | τόπω H (K): Mus. | προσφάιον H: Mus. = K Schol. **4185** κρονία H: accent. Mus. | ἑκατομβεόνος H: -αι- Jun., -ῶνος Mus. = (Schol.) | ad fin. ⟨ἀγομένη⟩ vel ⟨τελουμένη⟩ R. Kassel | cf. Deubn., Att. F. 152–5 **4187** le. κρονικαὶ H: Pears. 451. Alb. = Prov. **4188** incl. e gl. 4185 | παλαι(ὸν?) H: Heins. **4189** κρ(όν), ἵππον H: Mus. **4191** ἀρχαιοτέρα H: accent. Mus. **4193** τῆς σαρκός (de membris intermortuis) ci. La., 'locum antiquitus corrupt. varie temptant Prov.' (μέρους Coisl., κρέας Diogen. Su) **4194** κρονιᾷ Alb. **4195–96** 'v. ll. eiusdem gl., an Βροντιδαι?' La.; Κροντίδαι Bergk **4197** expl. κρόκος H: Thes. 4, 1987D, cf. E. Gen. **4198** κρώπιον Pears. 451

4199 [κρόσσαι] κρόσσας· κλίμακας (g^{6}Σ), ἄλλας ἐπ᾿ ἄλλαις. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τῶν τειχῶν, ἢ προμαχῶνας, ἢ στεφάνας τῶν πύργων, ἢ τὰ κρηπιδώματα. καὶ γὰρ κροσσοὺς ἄχρι νῦν, τὰ κατώτατα τῶν ἱματίων. ὃ καὶ βέλτιον. καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς κλίμακος ἐγίνωσκεν ὁ Ὅμηρος, καὶ οὐδέπω ἦν πολεμικὰ ὄργανα (M 258) D
4200 κροσσούς· τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ῥαμματώδη D
4201 *κρόσταλλος· εἶδος ὑέλου AS^{21}
4202 κρόστινα· φυλακτήρια D?
4203 κρόσσας πύργων· τὰς ἀναβαθμίδας τῶν τειχῶν (M 258) Hom.
4204 κροταλίζει· κρούει ταῖς χερσίν
4205 κρόταλον· περίτριμμα. ⌊κρότημα (g^{9}) Att.
4206 κροταφίς· σιδηρᾶ σφῦρα. διπλῆ ⟨ἐκ⟩ τοῦ ἑτέρου ὀξὺ ἔχουσα, ἐκ δὲ τοῦ ἑτέρου κρόταφον D
4207 *κροτεῖ· κρούει AS^{26}
4208 κρόταφος· κόρρη
4209 κρότημα· ἐπὶ τῶν δολίων τάσσεται (Eur. Rhes. 499) Eur.
4210 *κροτήσας· κτυπήσας ταῖς χερσίν (g^{7})
4211 *κροτήσατε χεῖρας· ἐπαινέσατε ταῖς χερσίν (Ps. 46, 2) v^{3}A^{23} Br^{545}Σ[g^{3}] LXX
4212 *κροτήσουσιν· ἐπαινέσουσι (Ps. 97, 8) A^{24} LXX
4213 κροτητά· ἐκγεγλυμμένα. εὐτίνακτα. *ἐπιτετριμμένα (Eur. fr. 467, 4 Kn.?) [AS^{20}]
4214 κρότοι· εὐφημίαι, ἔπαινοι
4215 κρόττονες· ὁμοίως
4216 κρότονοι· κρότονες
4217 Κροτωνία· σταφυλή, †αὐλίς D

4199 E. Gen. 196 Mill. (EM 540, 40); Ap. S. 104, 14; Schol.^{A}; προμαχῶνας Schol. **4200** cf. Poll. 7, 65; – ἱματίων Ap. S. 104, 17 **4206** cf. Poll. 7, 106 **4211** Σ κ 471 **4213** ἐκγεγλ. Theogn. can. 119 (p.21, 8 C.)

4199 dittogr. del. Schm., om. K testt. | ⟨οὐκ⟩ ἐγίνωσκεν Pears. 451, cf. E. Gen. **4200** κρωσσοὺς H: HSt. Ind. = testt. | ῥαματώδη H: Mus. **4201** κρύσταλλος Pears. 451 | ὑέλλου H: HSt. Ind. **4202** 'cf. crustum, crustula et ad significationem amuletum Wünsch, Glotta 2, 1910, 219 sqq.' La. **4203** κρόρας H: Guyet. Heins. Brun. al. **4206** κρόταφος, φ corr. e λ H: Jungerm. ad Poll. 7, 106 n.12. Hemsterh. ad Poll. 10, 183 n.21 | σιδηρὰ H: accent. Mus. | σφύρα H: accent. tacite Schm. | ἄκμη H: La. | ⟨ἐκ⟩ Jungerm. **4207** κρ(ούς?) H: Mus. **4211** χεῖρες H: Mus. = K; om. Σ **4213** κρόττα H: Salm. Voss. Pears. 452 = K | ἐκπεπαυμένα H: ἐγγεγλυμμένα Theogn., ἐκγεγλ. tacite Schm. | επιτριμμα K **4215–16** 'e gl. 4218 in pluralem mutata' La. **4217** κροτονία H: al. ap. Salm., La. ('scl. vitis genus a civitate nominata, tum ft. κλη⟩ματις')

D **4218** κρότων· οὕτω καλεῖται, ὅ τινες κίκι Αἰγύπτιον, οἱ δὲ σησάμην ἀγρίαν. καὶ τὸ ζῷον τὸ ἐν κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον. ἄλλοι δὲ πυρσός

D **4219** κροτώνη· τὸ ἐπιγινόμενον τοῖς δένδροις, μάλιστα τῇ ἐλαίᾳ

D **4220** κρότωνος ὑγιέστερος· … (Men. fr. 223 K.–A.)

D **4221** κρουερῶ· τοῦ φοβεροῦ

4222 κροῦμαι· μύξαι

D **4223** κροῦναι· τὰ ἄφορα δένδρα

4224 κροῦναι· κρῆναι τέλειαι

4225 κρουνοί· ῥεῖθρα, ὀχετοί, ὑδάτων ἐκβολαί

D **4226** κρουνοφόρον· οὕτω καλεῖταί τι τῶν ἐν ταῖς ναυσίν

Hom. **4227** *κρουνών· ῥευμάτων (Δ 454) g[12]

D **4228** κρούπανα· ξύλινα ὑποδήματα. καὶ κλεῖς. καὶ κρουπέζια καὶ κρουπεζοφόρος, (Cratin. fr. 77 K.–A.) ὁμοίως

4229 κρουπαλίας· κλεῖδας

D **4230** κρουπεζούμενος· τὰ ξύλινα σανδάλια κρουπέζια λέγεται, καὶ ὑποδήματα ξύλινα, μεθ᾽ ὧν τὰς ἐλαίας πατοῦσι. θέλει οὖν δηλοῦν, τοὺς τραχεῖς πόδας ἔχοντας

4231 κρούπετα· ὑψηλὰ ἢ ξύλινα ὑποδήματα, ἢ γυναικεῖα

4232 †κρύπτει· σκώπτει

D **4233** κρουσιδημῶν· κρουσιμετρῶν. ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μετρεῖν ἀπατώντων (Ar. Equ. 859)

D **4234** κρουσιμετρεῖν· ἐλλιπῶς μετρεῖν καὶ ἐνδεῶς. οἱ γὰρ φαύλως μετροῦντες συνέκρουον τὰ μέτρα εἰς τὸ ἀποπίπτειν τὰ μετρούμενα. ἐντεῦθεν καὶ τὸ παραλογίζεσθαι παρακρούεσθαί φασιν

D **4235** κρουσίης· ἐλλιπής

D **4236** κρουσίθυρον· μέλος τι οὕτως ἐκαλεῖτο

4218 – ἀγρίαν Diosc. mat. med. RV 4, 161; κίκι cf. Galen. lex. κ 77; Oribas. coll. med. 7, 26, 39; Eutecn. paraphr. Nic. th. 676 p.57, 4; τὸ ζῷον τὸ ἐν κυσί cf. St. Byz. 171, 13 (β 106). 387, 1 (κ 231), quo teste accent. κροτών **4219** cf. Theophr. h. pl. 1, 8, 6 **4220** Prov. Bodl. 559; cf. Zenob. Ath. 1, 53 = vulg. 6, 27 **4227** E. Gen. 196 Mill. (EM 541, 44); E. Gud. 349, 38 **4230** κρουπέζια – ξύλινα Poll. 7, 87; κρουπέζια – πατοῦσι Ph κ 1116; Paus. κ 48 **4233** Ph κ 1118 | **4234** φαύλως μετροῦντες cf. Ph κ 1119

4218 κί καὶ H: Pears. 452 Alb. = testt. | αἰγύπιον H: Mus. | σισαμὶν H: σησ- Salm., -άμην La. tacite post Schm. (-αμῆν); σήσαμον Diosc. | ‘πυρσος susp.’ La. **4220** le. κρότωνος H: Heins. Vales. Pears. 452 = Prov.; ὑγρ. κρότ. Zenob. **4221** κρουερ.′ H: -οῦ olim, tum -οῖο Mus. **4226** ‘sentina’ La. **4228** κρουπεζία H: accent. tacite Schr. | cf. gl. α 4053 **4229** ‘h. e. κρουπανας’ La. **4230** σαν, sscr. δλ′ H: Mus. | κρουπεζία, ρ e corr. (? τ) H | θε^{λ} H: Mus. **4231** ‘a gl. 4228 avulsa’ La. **4232** v. l. gl. η 870 (Schm.) vel θ 809 (Avyer. 1978, 308. 342) **4233** κρουσιδήμων H: accent. Pears. 452. Valck. ad Ammon. 191 = Ph | κρουσιμετρεῖν H: -μέτρων Mus., accent. Pears. Valck. = Ph | ἀπαντώντων H: Mus. **4235** κρουσιὴς H: accent. Mein. **4236** κρουσίθυρος H: Thes. 4, 2008D | μέρος H: Heins. Salm. Meurs. Orch. 44

4237 κροῦσιν· τὴν ὑπόκρισιν, τὸν παραλογισμόν. καὶ μουσικὸν ὄνομα. καὶ ὅταν πρὸς τὸ λέγειν ἐν ταῖς ζητήσεσιν ὑποκρούωνται D
4238 κροῦσις· τὴν πρὸς τὸ λεγόμενον ἐν ταῖς ζητήσεσιν ἀντίρρησιν καὶ παράκρουσιν οὕτω φασίν D?
4239 κρουτεῖται· κοκκίζει
4240 κρυβάζει· ἀποκρύπτει D
4241 κρύβδα· κρυφιμαίως (Σ 168) Hom.
4242 *κρύβδην· λάθρα (λ 455) (vg^{7} AS^{17} Br^{551}Σ) Hom.
4243 κρυβηλός· κρυπτὸς πύργος
4244 †κρύβες· νεκροί
4245 κρυβήσια· νεκύσια D
4246 κρυβήτας· τετελευτηκότας D
4247 κρυερήν· ψυχράν. κρυσταλλώδη
4248 κρυερόν· *φρικτόν g^{2}A^{14}(S^{21}). μισητόν. ἀναιδές. *φοβερόν. ἐλεεινόν, οἰκτρόν, δεινόν, χαλεπόν. πονηρόν, κακόν, δυσχερές
4249 κρύμα· εὕρημα
4250 [κρυμνὸς ἢ] ⸤κρυμός· πάγος, ψῦχος, μέγα ῥῖγος S^{22}
4251 κρυμώσσει· ῥιγοῖ, πέφρικε + D
4252 *κρυόεσσα· φρικτή g^{9}(AS^{20}). μισητή, ⸤τραχεῖα (Ε 740) AS^{20} Ap.S.
4253 *κρυόεσσα ἰωκή· ἡ φρικτὴ καὶ φοβερὰ βοή (Ε 740) AS^{16} Hom.
4254 *κρύος· ῥῖγος, ψῦχος vg^{3}A^{13}Br^{547}
4255 κρυπταδίῃ· λαθραίᾳ, κρυφιμαίᾳ (Ζ 161) Hom.
4256 κρυπτεύομαι· ἐνεδρεύομαι (Eur. Hel. 541) D
4257 *κρυπτάδιος· λαθραῖος g^{5}Br^{549}
4258 *κρύσταλλος· τὸ πεπηγὸς ὕδωρ vg^{6}AS^{15}Br^{550} ὑπὸ κρύους (ξ 477) AS^{15}

4237 παραλογισμόν et μουσικόν Schol. Ar. Nub. 318f–g; παραλογισμόν cf. Ph κ 1120 **4242** cf. Σ κ 473; Schol. **4243** πύργος Theogn. can. 120 (p.21, 15 C.) **4248** φρικτόν et φοβερόν E. Gen. 196 Mill. (EM 541, 51); ἐλεινόν Theogn. can. 120 (p.21, 16 C.) **4250** πάγος E. Gen. 196 Mill. (EM 542, 1); E. Gud. 349, 49 **4251** Theogn. can. 120 (p.21, 15 C.) **4252** φρικτή Ap. S. 104, 21 **4253** cf. Schol. **4254** Ap. S. 104, 21 | **4255** Schol. | **4256** cf. Theogn. can. 120 (p.21, 15 C.) **4258** Schol. |

4237 le. κροῦσιν τὴν H: Schr. | τῶν πρὸς H: La. | ὑποκρούονται H: La. **4241** κρυφιμένως H: Mus. **4242** λαθραιως K Σ Schol. **4243** κρύβηλος LSJ = Theogn. **4244** κρυβητες La. coll. gl. 4246 **4245–46** ‘de condendis mortuis’ La. **4245** κρυβησία· νεκυσία H: accent. tacite bis La. **4247** κρυσταλώδη H: Mus. **4248** φρυκτὸν H: Mus. = K (E. Gen.) **4249** κῦρμα agn. HSt. Ind., et in expl. εὕρημα **4250** ψύχος H: accent. tacite Schm. **4251** κρυμυεῖ H: Schm. = Theogn. | ῥιγᾶ H: La. = Theogn. | πέφρυκε H: Mus. | v. l.: gl. 4118 **4253** le. κρυόεσσα H: Jens. Luc. 145 = Schol. | ἧ H: Mus. | φρίκη H: Mus. = Schol. **4254** κρῦος H: accent. Mus. | ῥίγος ψύχος H: accent. tacite bis Schm. **4255** κρυπτάδην H: post Mus. Thes. 4, 2019D, qui dat. omnino agn. = Schol. **4257** expl. ἀρχαῖος H: Ruhnk. in Alb. Auct. coll. gl. 4255 **4258** κρύσταλος H: Mus. = Schol.

4259 †κρύφαλον· σαβάκανον

D **4260** κρυφανδόν· κρυφίως

LXX **4261** *κρυφῇ· λάθρα AS^{19}Br^{660}, ἀδήλως, κρυπτῶς (1. Regn. 19, 2 v.l.)

4262 †κρυφίνους· ὑπούλους

Att. **4263** *κρυψίνους· δόλιος, πανοῦργος (Xen. Cyr. 1, 6, 27) vg^{11}AS^{18} Br^{552}Σ

4264 κρυώδους· φρικώδους

4265 κρόβον· δρέπανον

D **4266** κρωβύλος· ὁ μαλλὸς τῶν παίδων v^{1}AS^{5}Br^{554}Σ, ἢ ὁ κόρυμβος τῆς ἐμπλοκῆς. ἔστιν γὰρ ἀνηνεγμένη ἀπὸ μέσου τοῦ μετώπου ἐπὶ τὴν κορυφήν. οὕτω δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος †καὶ δήγγος† ἐκαλεῖτο (Aeschin. 1, 64). κρωβύλος καὶ ὁ μαλλὸς τῶν αἰδοίων

Prov. **4267** Κρωβύλου ζεῦγος· παροιμία ταττομένη ἐπὶ τοῖς ὑπερβαλλούσῃ κεχρημένοις πονηρίᾳ. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ πορνοβοσκοῦ τινος (com. ad. fr. 938 K.–A.)

4268 *κρώζειν· ὡς κόραξ κράζειν (vg^{3}AS^{6}Br^{555}Σ)

D **4269** κρεωδαίτης· ὁ δαιτρός

4270 κρωκαλέον· παιδίον πανοῦργον

D **4271** κρωμακόεν· κρημνῶδες

D **4272** κρώμαξ· σωρὸς λίθων, ⟨τάφος, μνῆμα⟩

D **4273** Κρῶμνα· πόλις Παφλαγονίας (Β 855), καὶ Θεσσαλίας

4274 κρώζει· κράζει (Ar. Av. 2)

D **4275** κρώπιον· δρέπανον (Pherecyd. FGrHist. 3 F 154). τινὲς δὲ διὰ τοῦ β̅ κρόβιον

D **4276** κρωσσοί· ὑδρίαι, στάμνοι, λήκυθοι

4266 – παίδων Σ κ 475; ἐμπλοκῆς Harp.$^{epit.}$ (Σ″ Ph κ 1124. Su κ 2488); E. Gen. 196 Mill. (EM 541, 33); ἐμπλοκῆς – cf. Schol. Aeschin. (147) **4267** Zenob. vulg. 4, 69; Diogen. 5, 65; cf. Prov. Bodl. 560 **4268** E. Gud. 350, 9; Schol. Ar. Equ. 1020e; cf. Σ κ 476; Ammon. de impr. 2 **4273** Theogn. can. 119 (p.21, 11 C.) | **4274** cf. gl. 4268 **4275** Poll. 10, 128 (cit. Pherecyd.) **4276** cf. Poll. 10, 30; E. Gen. 196 Mill. (EM 541, 30)

4259 v. l. gl. 2110 (Salm. Pears. 452) **4260** κρυφάνδων H: Mus.; ad analogiam vocis ἀναφανδόν form. Brugmann Gr.^{4} 294 **4261** κρύφη H: Mus. **4262** v. l. gl. 4263 (Schm.) **4263** κρυψινός H: Mus. = K | v. l.: gl. 4262 **4264** φρυώδους H: Mus. | [post h.gl. duo verba a rubr. scr. del. Mus.] **4266** κροβαλὸς H: Mus. = Σ | ὁ ὁμαλὸς H: Heins. Palm. Salm. al. = Σ | ἐκπλοκῆς H: Mus. olim = Harp. (Schol. Aeschin.) | γάρ ἐστιν H: trsp. La. | κρόβουλος H: Mus. | ⟨ὡς⟩Κλείδημος La.; κατὰ διαβολήν Kleinlogel ad Schol. Thuc. 1, 6, 3g | καὶ ὁ μ. τῶν αἰδ. del. Herw. 1895 (Mnem.), 364, leg. ad init. ὁ μ. τῶν αἰδοίων | ὁμαλὸς H: Mus. | v. l.: gl. 4163 **4267** cf. Bühl., Zenob. Ath. 4, 209–12 **4269** κρωδετὴς H: HSt. Ind. | δ . ιτρὸς H: Mus. **4270** κρωκάλεον H: accent. Mus. | v. l.: gl. 4170 **4271** κρωμακῶεν H: Mus.; cf. gl. 3067 **4273** κρώμνα H: accent. Schm. **4275** κρόπιον H: Salm. Pears. 452 = Poll.

4277 †κρωτάνεροι· βάναυσοι. πολῖται. καὶ ἐξελεύθεροι. ἰδιῶται D
4278 ⟩κτα· ἔκτεινε (λ 324 ..) Hom.
4279 [κτᾶν] κτάναι· φονεύειν, ἀνελεῖν
4280 κτανεῖν· κτείνειν (Eur. Andr. 407 ..) Eur.
4281 κτάνθεν· ἀπώλοντο (Ε 558 ..) Hom.
4282 κτάρα· ἰχθῦς βραχύτερος πάντων D
4283 *κτάσθαι· ἀναιρεθῆναι. κτανθῆναι (Ο 558) A^{2} Hom.
4284 κτᾶται· ὠνεῖται
4285 †κτάτεσι· κτήμασι
4286 κτατο· ἐκτήσατο. ἀπέθανεν
4287 κτεανήχης· πένης D
4288 κτέανον· κτῆμα S^{16}
4289 *κτεάνων· κτημάτων (Hes. op. 315) v^{6}
4290 κτέαρ· δῶρον. *κτῆμα vg^{5}. γέρας. σκεῦος
4291 *κτεάτεσι· κτήμασι g^{4}S^{20}Br^{558}. χρήμασιν (Ε 154) g^{4} Hom.
4292 *κτείνει· φονεύει A^{14}(Br^{642}), ἀναιρεῖ (Eur. Phoen. 1601 ..) Br^{557} (vg^{2}) Eur.
4293 *κτείς· κτένιον g^{10}AS^{11} ⟨αἰδοῖον A^{11}⟩
4294 κτεατίσασθαι· κτήσασθαι (Π 57?) Hom.
4295 κτένας· τοὺς τῶν χειρῶν καρποὺς καὶ τῶν ποδῶν καὶ τὰ τιτθία μεταφέροντες ἀπὸ τῶν εἰς τὰς τρίχας ἐπιτηδείων κτενῶν. λέγουσι δὲ καὶ τὰς νωτιαίας πλευράς D
4296 κτένια· τῶν κιθαρῶν οἱ ὑπερέχοντες ἀγκῶνες λέγονται D
4297 κτενώμεθα· ἀναιρούμεθα
4298 κτενωτή· ὑφαντή
4299 κτενωτὴν τρίχα· τὴν ἐφαπτίδα. κτενωτὴν τὴν ὑφαντήν, τρίχα δὲ ἐπεὶ τὰ ἔρια τρίχες εἰσὶν τῶν προβάτων D
4300 *κτέρας· κτῆμα (Κ 216) AS^{12} Hom.
4301 κτέρεα· ἐντάφια (α 291) S^{23} Hom.

4283 cf. Schol. **4288** E. Gud. 553, 10 **4289** Schol. Hes. **4290** κτῆμα lex. Greg. carm. (ord. alph.) κ 161 **4291** Schol. | **4293** cf. E. Gen. 197 Mill. (EM 542, 18); E. Gud.350, 19 **4294** Schol. **4300** Schol. **4301** Schol.

4277 contin. H: nov. gl. ed. 1521 | κροτάνεροι H: Mus.; κρότανδροι (operae plaudentes tantum) ci. La. | βάνασσοι H: Mus. | ἐξελευθεριῶται H: La. ('nisi ⟨ιδ⟩ιωται pro πολιται reponendum') **4278** κτά H: ἔ⟩κτα (Ζ 205) Mus., vel κατέ⟩κτα (Β 662) La. **4279** κτᾶναι H: accent. tacite La. **4280** κτάνειν H: accent. tacite La. **4281** κτάθεν La. **4282** ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. | gl. ι 506 cft. Pears. 453 **4283** κτᾶσθαι H: accent. HSt. Ind. **4285** v. l. gl. 4291 (Mus.) **4286** (spat.)τᾶτο H: κ add. Mus.; conf. κτᾶτο et κτάτο Schm. **4287** πύνης H: Voss. Perg. | cf. gl. η 1011 **4290** (spat.)τέαρ H, κ add. Mus. **4291** v. l.: gl.4285 **4293** ⟨αἰιδοῖον⟩ La. = K, cf. testt. **4295** κτενὰς H: accent. Mus | στήθη H: Wil.*; τήθη Mein. **4296** κιθάρων H: accent. Alb. **4299** le. κτενωτήν H: Pears. 453. Alb. | nov. gl. κτενωτὴν, τὴν H: contin. Pears. Alb.

4302 κτέρες· νεκροί. καὶ ἀκτέριστοι οἱ ἄταφοι
4303 *κτερεΐζω· κτῶμαι. σκυλεύω AS^{15}. ἐνταφιάζω (g^{7})
4304 κτερίσαι καὶ κτερίξαι· θάψαι, ἐνταφιάσαι
4305 κτερίσαι· πάντα τὰ εἰς τιμὴν τοῖς κατοιχομένοις ἐπιφερόμενα …
4306 κτηδών· τριόδους
N. T. **4307** κτήματα· πάντα τὰ ὑπάρχοντα (Act. 2, 45 ..)
4308 κτήνεα· χρήματα
LXX **4309** κτήνη· βοσκήματα (Gen. 26, 14 ..)
4310 *κτηνωδέστερα· ἀλογώτερα (AS^{3})· κτήνη γὰρ τὰ ἄλογα (A^{3})
4311 κτησάμενος· λαβών. ἔχων AS^{4}
4312 κτῆσις· πλοῦτος
N. T. **4313** κτήτορες οἰκιῶν· κτῆται (Act. 4, 34)
Ap. S. **4314** κτιδέα· γένος περικεφαλαίας (Κ 335). καὶ κτὶς δέ ἐστι ζῷον ὅμοιον γαλῇ, οὗ τὸ δέρμα εὔθετον εἰς περικεφαλαίας. τινὲς δέ φασι δορὰν λύκου
D **4315** κτιλεύσασθαι ἢ κτιλώσασθαι· συληθῆναι
D **4316** κτίλος· τιθασός. πρᾷος. ἡγεμών (Γ 196)
4317 κτίλον· συνήθη
Hom. **4318** *κτίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποίμνης AS^{5}Br^{560}[g^{2}Σ] κριός (Γ 196) vg^{2}Br^{560}Σ
D **4319** κτιμένη· κατῳκισμένη. καὶ πόλις Θεσσαλίας
4320 κτίμενον· τὸ οἰκούμενον
4321 κτίσαι· ἱδρῦσαι. οἰκίσαι. ἄρξασθαι
LXX **4322** κτίσμα· ποίημα, οἰκοδόμημα (Sir. 38, 34)
LXX **4323** κτίστης· ποιητής, πλάστης (2. Macc. 1, 24)
D **4324** κτίτωρ· κτίστης
Eur. **4325** κτῖται· κτίστορες (Eur. Or. 1621)
4326 κτίσω· θήσω. ἀπάρξομαι. ποιήσω
4327 *κτυπεῖ· τῇ χειρὶ κρούει [A^{2}]

4302 Schol. Nic. al. 606 | **4304** E. Gud. add. 76, 17 **4306** cf. Σ κ 477 **4314** γένος περικεφαλαίας Apion fr. 62; κτὶς – περικεφαλαίας Ap.S. 104, 27 **4316** πρᾷος Schol. **4317** Schol. Pind. Pyth. 3, 1a **4318** Paus. κ 51; Σ κ 478; Ap. S. 104, 30; Schol.; cf. Poll. 1, 250 **4319** | St. Byz. 388, 17 (κ 241) **4321** οἰκίσαι Schol. Aesch. PV 815

4302 ‘vox ad expl. ακτεριστος inventa’ La. **4303** κτερίζω H (K^{A}): Pears. 453 = K^{S} **4304** le. κτερίσαι H: Schm. **4305** κτερίσματα Pears. 453 | κατεχομένοις ἐπιφέρομεν H: Mus. | lac. indic. La., e. g. ⟨επιτελεσαι⟩ **4306** κτήδων H: accent. Alb. | τριώδους H: Mus.; τρίοδος Brun., cf. Σ | ‘non intellegitur, piscis genus dicit Σ’ La. **4313** le. κτήτορες H: La. | οἰκιδὸν (acc. inc.) H: La. coll. N. T. | κτῆσται [sic] H: Scal. **4314** γάλλη H: Mus. **4315** ‘sc. rapere greges’ La. **4316** κτιλὶς H: Mus. = Schol. **4318** κτῖλος H: accent. Mus., cf. Tract. de acc. Mnem. 59, 1931, 155 § 21 **4320** κτιμένον H: accent. Mus. **4321** οἰκῆσαι H: Mein. 1857, 613 **4323** (spat.)τίστης H, κ add. Mus. **4324** κτίτερ H: Valck. Theocr. Adon. 288 **4326** θύσω H: Mein. 1858, 562

4328 κτυπέων· κτυπῶν. βροντῶν (Η 479) Hom.

4329 κτυπία· ὁ ἐπιθαλάμιος κτύπος D

4330 κτυπιῶν· τῶν ἐπικρουμάτων τοῦ θαλάμου, ἃ ἐπικτυποῦσιν D ἔξωθεν, ὅταν συγκατακλίνηται τῷ νυμφίῳ ἡ γημαμένη

4331 *κτύπος· ψόφος (Κ 535). βροντή g^{1}A^{2}(Br^{561})

4332 [κτύναι ἢ] κτοῖναι· †χωρήσης προγονικῶν ἱερῶν. ἢ δῆμος μεμε- D ρισμένος . . .

4333 *κτωμένοις· κεκτημένοις (Plat. leg. 849c) AS^{1}

4334 *κύαθος· στάγιον, μικρὸν μέτρον. ἢ ἰἀντλητήριον vg^{5}AS^{8}Br^{563}Σ

4335 *κυάθους· σκαφιόλια AS^{11}Br^{452}[v$^{\text{κοσ}14}$]. ὠάρια A^{11} σιδηρᾶ, οἶα LXX κύαθος AS^{11}. δέχεται ὑγροῦ τινος οὐγγίας β′ (Exod. 25, 29 ..) A^{11}(Σ)

4336 κυαίνων· ἔγκυος ὤν D

4337 *κυαιστεωνάριοι· βασανισταί AS^{12}Br^{564}(g$^{\text{κυβ}2}$) iur.

4338 κύαμος· ὄσπριον. *φάβα μέγα AS^{13}. ἢ ὁ κλῆρος. καὶ τὸ ὑπὸ τὴν D θηλὴν τοῦ μαστοῦ πρῶτον συνιστάμενον γάλα. καὶ τὸ Αἰγύπτιον κιβώριον λεγόμενον καὶ κολοκάσιον

4339 κυαμοτρώξ· ἐν ταῖς διαψηφίσεσι κυάμοις ἐχρῶντο καὶ ἐλάγχα- D νον κυάμῳ, καὶ τοὺς τὸν λευκὸν κύαμον λαβόντας εἰληχέναι ἐνόμιζον (Ar. Equ. 41)

4340 κυάμῳ δικαστικῷ· ψήφῳ D

4341 Κυαμίτης· †ὁ πάγκος καλούμενος D

4342 κυαμεύειν· κληροῦσθαι

4343 κυάμῳ πατρίῳ· Σοφοκλῆς Μελεάγρῳ (fr. 404 R.), ὡς καὶ τῶν D Αἰτωλῶν τὰς ἀρχὰς κυαμευόντων. διεκλήρουν δὲ αὐτὰς κυάμῳ καὶ ὁ τὸν λευκὸν λαβὼν ἐλάγχανεν. ἀνάγει δὲ τοὺς χρόνους, ὡς καὶ ἐν Ἰνάχῳ κυαμοβόλον δικαστήν (fr. 288 R.)

4344 κυανέῃ· μελαίνῃ, φαιᾷ (Ε 345) Hom.

4328 | Schol. **4331** Schol. | **4334** μέτρον – Σ κ 479 **4335** σκαφ. gl. Oct. κ 17 **4338** ὄσπριον Su κ 2576; φάβα Diosc. mat. med. RV 2, 105; φάβα μέγα E. Gud. 351, 7; τὸ ὑπὸ – γάλα cf. Poll. 2, 163; τὸ Αἰγύπτιον κιβ. λεγ. cf. Diosc. mat. med. 2, 106, 1 **4339** cf. Ph κ 1136; Schol. Ar. g–i; Su κ 2578 **4341** ? lex. rhet. 274, 14; Ph κ 1137 **4344** Schol. |

4328 κτυπίων H: Pears. 453. Alb. = Schol. | κρυπῶν H: Mus. **4329–30** κτυπεια, κτυπειων malit La. **4330** κτυπίων H: accent. Meibom. | ἐπικτύπουσιν H: accent. Mus. **4332** χωρίσεις πρ. μερῶν (vel μοιρῶν) Petrušev. 1972 | ἱερείων H: Herw. 1895 (Mnem.), 364 | lac. indic. La., ⟨εις κτοινας⟩ t. t. Rhodiorum **4334** σταγὼν H: Salm.; cf. Ducang. s. v. **4335** σκαφιώλια H (K^{AS}): La. = K$^{[v]Br}$ gl. Oct. | σιδηρὰ H: Mus. **4337** ‘quaestionarii’ La. **4338** καὶ καλούμενον H: Sop. **4339** εἰνηχέναι H: Mus. **4340** le. κυάμω H: Alb. | ἐνκαστικῶ H: Mus. **4341** κυαμήτης H: Salm. in Solin. 258. Meurs. Att. lect. 4, 207 = testt. | πάγκαρπος B. Keil, Herm. 30, 1895, 205 n.3 (‘frustra’ La.); επωνυμος ⟨απο της εκει αγορας⟩ La., coll. [Plut.] vit. Isocr. 10 et Σ **4343** le. κυάμω H: Mus. | διεκλήρου H: Mus. | ὅταν λευκὸν H: Mus. | δικιστήν H: Mus. **4344** κυανέη, μελαίνη, φαιά H: Mein. 1857, 613 = Schol. (κ., μ., νεφέλῃ)

Hom. **4345** *κυανέῃσι· φαιαῖς, ⌊μελαναῖς (Α 528) AS^{15}

Hom. **4346a** κυάνεος· μέλας, σκοτεινός

Hom. **4346b** *⟨κυάνεος⟩ ἐλέλικτο δράκων· μέλας ἐν τῷ ἀναφορεῖν (Λ 39) A^{7}

4347 *κυανέων· Μαύρων, ⌊Αἰθιόπων (Hes. op. 527) v^{κυβ7}AS^{14}(g^{κυβ8})

4348 *κύανον· εἶδος χρώματος οὐρανοειδές (η 87) AS^{17}

Hom. **4349** *κυανόπεζα· μελανόπους (Λ 629) AS^{9}

K + D **4350** κυανός· θαλάττιον ὕδωρ A^{10}. καὶ ὄρνις

Hom. **4351** *κυανοχαίτης· μελανόθριξ vg^{2}AS^{6}Br^{562}Σ. Ποσειδῶν (Ξ 390) vg^{2} A^{6}

D **4352** κύαρ· τὸ τῆς ῥαφίδος τρῆμα (Hippocr. morb. 2, 33 [7, 50, 13 L.]) καὶ τὸ τῆς κώπης τοῦ μύλου

D **4353** Κυάρη· ἡ Ἀθηνᾶ

D **4354** †κυβάβδα· αἷμα. Ἀμαθούσιοι

D **4355** Κύβαβος· θεός

4356 κυβαΐζοντες· λάσωνες

4357 κύβον· τὸν ἐνθουσιῶντα, ἢ τὸν Ἑρμῆν

4358 κυβάσαι· καταστρέψαι

4359 κύβας· σορός

D **4360** κύββα· ποτήριον

D **4361** κύβεθρα· τὰ τῶν μελισσῶν ⟨σίμβλα⟩

4362 κυβεῖον· τόπος, εἰς ὃν συνῆσαν κυβεύσοντες· ὃ νῦν τόπον δεξιόν

D **4363** Κύβελα· ὄρη Φρυγίας. καὶ ἄντρα. καὶ θάλαμοι

Eur. **4364** *Κυβέλη· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν (Eur. Bacch. 79) g^{3}

4365 κυβερνᾷ· ἰθύνει, διοικεῖ

N. T. **4366** *κυβερνήσεις· προνοητικαὶ ἐπιστῆμαι AS^{17} καὶ ⌊φρονήσεις (1. Ep. Cor. 12, 28) (Br^{567})

4367 †κύβεσις ἢ κίβυσις· πήρα

4345 | Schol. **4346a** EM 542, 50; cf. Σ κ 481 | **4349** cf. Schol. **4350** Arist. h. an. 9, 617a23 **4351** cf. Σ κ 482; μελανόθριξ cf. Schol. **4352** Erot. fr. 58 **4360** Apollodor. ap. Athen. 11, 483a **4362** cf. Schol. Aeschin. 1, 53 (123) **4363** Φρυγίας St. Byz. 389, 10 (κ 245); cf. E. Gen. 197 Mill. (EM 542, 54) **4366** – ἐπιστῆμαι gl. Apost. 136

4345 φαίαις H: accent. Mus. **4346b** nov. gl. Jens. Luc. 145 et le. suppl. = K | μέγας H: Mus. | ἀναφορεῖ H: Mus.; αναφοριην K **4349** κυανοπέζα H: accent. Mus. **4351** (spat.) κυανοχαίτης H, κ add. et alt. del. rubr. **4352** τρίμα H: Sop. Palm. Pears. 453 | μήλου H: HSt. Ind. = Erot. **4353** 'gl. lacunosa. fuerit Κυαρης· ⟨Μηδος (Ibyc. fr. [39 PMG]) Κυ(π)αρισσια⟩· η Αθηνα cf. St. Byz. 395, 2 [κ 278]' La. **4354** Κυβαβα· δαιμων ci. La. **4355** κύβαμος H: Voss. | 'cf. Serv. auct. Aen. 10, 220' La. **4356–57** 'sic fere refingenda: κυβ(ε)λιζοντες· ενθουσιωντες ⟨γαλ⟩λαζοντες // κυβον· τον Ερμην (scl. τετραγωνον)' La. **4357** le. κυβὸν H: Mus. | ἐνθουσίοντα H: Mus. | ἑρμῆ H: Mus. **4358** κυρηβασαι La. **4360** (spat.)ύββα H, κ add. Mus. | Paphii (Athen.) **4362** κυβείου H: Brun. | 'τοπ. δεξ. locum felicem?' La.; ταβλιστήριον Schol. Aeschin. **4365** θύει H: Heins. **4366** ἐπιστολαὶ H (K): Pears. 454. Pric. ad Ep. Cor. = gl. Apost. **4367** le. κύβεσις· ἡ H: Pears. 454. Munck. ad Fulgent. 60 | v. l. gl. 2600

4368 κυβεῦσαι· *παῖξαι. ταβλίσαι $g^{11}Br^{566}$. χλευάσαι
4369 κυβευτήν· ‘σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην’ (Soph. D
fr. 947, 2 R.)· τὸν τοῖς κύβοις χρώμενον. ἐπιστήμην γάρ τινα
ἐδόκουν τὸ [δὲ] δεξιῶς χρῆσθαι. ἐπιστημονικωτέραν τὴν πετ-
τείαν τῆς κυβείας ἐνόμιζον
4370 κυβέβις· γάλλος. κίναιδος. μανιῶν D
4371 κυβηβᾶι· θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ D
4372 Κυβήβη· ἡ μήτηρ τῶν θεῶν. καὶ ἡ Ἀφροδίτη [καὶ ὑποδήματα D
παρὰ Ἀρκάσιν] 〈ὑπὸ Λυδῶν〉 [η] καὶ Φρυγῶν παρ’ ὃ καὶ Ἱπ-
πῶναξ (fr. 127 W. = 125 Degani) φησι· ‘καὶ Διός κούρη Κυβήβη
καὶ Θρεϊκίη Βενδίς.’ ἄλλοι δὲ Ἄρτεμιν.
4373 κύβηβος· ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν (Cratin. fr. 87 K.–A.) D
4374 κυβηλικὸν τρόπον· 〈τῷ πελέκει κακουργῆσαι〉 (com. ad. fr. 373 D
K.–A.)
4375 κυβηλιστάς· καὶ κοβάλους. τοὺς κακούργους λέγει D
4376 κύβηλις· μάχαιρα. ἄμεινον δὲ πέλεκυν, ᾧ τὰς βοῦς κατα- D
βάλλουσι
4377 κυβηλίσαι· πελεκίσαι· κύβηλις γὰρ ὁ πέλεκυς D
4378 *κυβιστῆρας· πηδητάς $g^{5}AS^{14}$, τινὲς ὀρχηστὰς ποικίλους (Eur. Eur.
Phoen. 1151 v. l.)
4379 κυβεία· 〈κυβευτι〉κὴ πραγματεία, κύβευμα AS^{18}
4380 κύβηλις· τινὲς τὴν τυροκνῆστίν φασιν. ἔπαιξεν δὲ ὁ Κρατῖνος D
(fr. 352 K.–A.) παρὰ τό· χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ
κύμινδιν (Ξ 291)
4381 κυβῆ· κυβευτήν
4382 †κύβηνα· σκήνωμα

4372 ἡ μήτηρ τῶν θεῶν cf. E. Gen. 197 Mill. (E. Gud. 351, 29. EM 543, 14); Su κ 2594; ἡ Ἀφροδίτη – Φρυγῶν Ph κ 1145 (Charon FGrHist. 262 F 5) **4373** Ph κ 1145 **4376** cf. Ph κ 1149; πέλεκυς E. Gen. 197 Mill. (EM 543, 1) **4377** Σ″ (Ph κ 1148. Su κ 2595) **4380** τυρόκνηστις Ph κ 1151; cf. Poll. 6, 89. 10, 104

4368 πῆξαι H: Guyet. Pears. 454 = K **4369** στενὴν τυχεῖν H: Hemsterh. ad Luc. 486 = Stob. in cit. Soph. | δὲ del. Schm. **4370** ‘h. e. κυβηβος gl. 4373 [Heins. Pears. 454]’ La. **4371** κυβῆκαι H: Guyet. Pears. 454. Kust. ad Su κ 2594 | κορβαντιᾶ H: Mus. **4372** κυβήκη H: Guyet. Sop. Heins. al. = testt. | incl. alibi pert. agn. Schm. | ὑπὸ Λυδῶν add. Schm. = Ph | ἢ del. Schm. = Ph | ἱππόναξ H: Jun. Salm. Heins. | διόσκουρος H: post Schm. La. | κυβήκη H: Guyet. Meurs. | θρηίκη βένδιν H: Bergk, Rel. 92 **4373** κύβηκος H: Voss. de Idol. 2, 52 = Ph **4374** contin. κυβηλικὸν, H: nov. gl. Faber | expl. e v. l. (gl. 4537) suppl. Schm. **4375** le. κ. καὶ κ. H: Schr. | κοβαλοὺς H: accent. Mus. **4376** κυβηλὶς H: accent. HSt. Ind. = testt. **4377** πελεκῆσαι H (Ph $Su^{pler.}$): Pears. 454. Alb. = Su^{A} **4378** κυβηστὴρ H (K^{g}): -βισ- HSt. Ind., -τῆρας Mus. = K^{AS} | ἀπηδήτας H: Mus. = K **4379** le. κυβηακὴ H: post Schm. La. **4380** κύβιλις H: Mus. (sed -λίς: accent. Schm.) = (testt.) | τυροκνιστ(ήν) H: Mus. = Ph | θεὸν H: Mus. | κυβινδίν H: Mus. **4381** κύβην Mus. **4382** h. e. κοίμημα La.

4383 †κυβῆναις· γλαῦξαις
4384 †κυβησίαν· πήραν
D 4385 κυβησίνδα· ἐπὶ κεφαλήν, ἢ τὸ φορεῖν ἐπὶ νώτου, ἢ κατὰ νώτου
4386 κυβισίς· κήλη
4387 κυβητίζω· ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω
D 4388 κυβιτίζω· τοῖς ἀγκῶσι πλήττω (Epich. fr. 220 K.–A.)
D 4389 κυβιτόν· ὁ ἀγκών (Hippocr. loc. hom. 6 [6, 286, 25 L.])
4390 *κύβον· ⟨λίθον⟩ τετράγωνον AS[15]
D 4391 κύβος· *πᾶν τετράγωνον vg[1]AS[13]Σ[Br[565]]. ἢ σχῆμα γεωμετρικόν. καὶ ἀριθμός τις. καὶ ᾧ οἱ κυβευταὶ χρῶνται. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τὸ τοῦ βόλου σχῆμα, καὶ ⟨ὁ⟩ παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς κύβος. καὶ οἱ Σαλαμίνιοι λέγουσι κύβον τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον, Πάφιοι δὲ τὸ τρύβλιον
D 4392 κύβωλα· κῶλα. ἢ ὀσφύς. ἢ μεγάλα ὀστᾶ, καὶ ὀλέκρανα
4393 *Κυδαθήναιος· ἔνδοξος Ἀθηναῖος AS[22]
D 4394 Κυδαθηναιεύς· δῆμος [τῆς] τῆς Πανδιονίδος φυλῆς ἐν ἄστει
4395 Κύδαθον· ὁμοίως
4396 κυδάγχας· μάχας. λοιδορίας
4397 κυδαγχόμενα· λοιδορούμενα
D 4398 κυδάσσει· ταράσσει, λοιδορεῖ
4399 κυδάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι
4400 κυδαζόμενα· λοιδορησόμενα
Hom. 4401 κυδαίνει· τιμᾷ. ἀξιοῖ. θαυμάζει. ἐγκωμιάζει (Ξ 73)
4402 †κυδάναν· τὴν γλαῦκα
4403 *κυδαίνεται· δοξάζεται, σεμνύνεται AS[20]
4404 *κυδαλίμη· ἔνδοξος, τιμία (vg[4]A[21]Br[571]Σ)
D 4405 Κυδαντίδαι· δῆμος τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς

4385 Paus. κ 52; Ph κ 1152; cf. Poll. 9, 122 **4388** cf. Poll. 2, 142 (cit. Epicharm.) **4389** Galen. lex. κ 80; Ph κ 1153; cf. Poll. 2, 141 (cit. Hippocr.) **4391** πᾶν τετρ. Σ κ 485 **4394** Harp.[epit.] (Ph κ 1157. Su κ 2604); St. Byz. 390, 1 (κ 247); Schol. Plat. conv. 173b (5) **4395** Schol. Plat. **4399** Ph κ 1156 **4404** cf. Σ κ 486 **4405** Phryn. praep. soph. fr. 32

4383 κύμινδις· γλαῦξ agn. Schm.; cf. Schol. T Ξ 291ab **4384** v. l. gl. 2600 (Schm.) **4385** κεφαλῆς Erbse | φέρειν Ph; 'immo φερεσθαι' La. **4386** σκηνή Lewy 1892 (IF), 508 coll. gl. 4382 **4388** κυβητίζω, ει s. ω (? del.) H: ed. 1521 = (Poll.) | πλήττω, ει s. ω (? del.) H **4389** κύβιτον al., 'de accentu non constat' Schm. **4390** κυβὸν H: accent. Pears. 454. Alb. [haud ed. 1521] | ⟨λίθον⟩ La. = K **4391** δὲ καὶ τὸ om. Schr. | μεταλικοῖς H: Mus. | τριβλύον H: Jun. Guyet. Sop. al. **4392** κύβλα, ⊢— s. λ H: Voss. | ἠολέκρανα H: post Mus. (ὠλ-) La. | v. l.: gl. 4720 **4393** κυδαθήναις H (K[A]): -θηναῖος Mus. = K, accent. **4394** κυδαθηναῖος H: Vales. = testt. | τῆς ἀφυλῆς H: del. et φυλῆς post πανδ. add. Mus.; 'α transpositionis signum quod scriba neglexit' La. | πανδιόνιδος H: accent. Mus. **4396–97** 'vix sana' La. **4398** 'cf. gl. 4409, nisi h. l. coni. aor. accipiendus' La. **4400** κυδασόμενα vel κυδαξόμενα Arnald. Lect. 84 **4402** κύδαναν H: accent. Mus. | v. l. gl. 4548

4406 †κυδάϊ· ἀρετῇ
4407 κύδαρ· τάφος D
4408 κύδαρος· νεὼς εἶδος D
4409 κυδάττειν· ἐπιφωνεῖν D
4410 κύδεϊ γαίων· τῷ καθ᾽ ἑαυτὸν ἀξιώματι (Α 405) Hom.
4411 κύδηνεν· ἐδόξασεν. ἐμετεώρισε κατὰ διάνοιαν (Ψ 793) Hom.
4412 *κυδιάνειρα· μεγάλους καὶ ⌊ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσα (Α 490) g^{8}($A^{19}Br^{592}$) Hom.
4413 κυδιανείρῃ· τῇ τοὺς ἄνδρας δοξαζούσῃ (Ω 391) AS^{14}[A^{25}] Hom.
4414 κυδίας· τὰ ἄνθη τῶν ὀδόντων D
4415 κύδιμος· ἔνδοξος, σεμνός, τίμιος (h. Merc. 46)
4416 *κυδίμων· τὰ αὐτά $g^{κυμ15}AS^{13}$
4417 κύδιον· κρεῖττον, αἱρετώτερον (Eur. Alc. 960 ..) Eur.
4418 κυδιόων· σεμνυνόμενος. *χαίρων $vg^{5}AS^{24}Br^{572}$. δόξῃ ⌊ἐπαιρόμενος (Β 579 ..) $vg^{5}AS^{24}Br^{572}$ Hom.
4419 κύδιστε· ἐνδοξότατε Br^{808}, σεμνέ, τιμιώτατε (Α 122) Hom.
4420 κύδνος· κύκνος D
4421 κυδοιμός· πόλεμος ($g^{κυμ14}$). θόρυβος, ταραχή (Κ 523) $vg^{1}A^{23}Br^{570}Σ$ Hom.
4422 κυδοιδοπᾷ· ταράσσει, θορυβεῖ, κυκᾷ (Ar. Pac. 1152) D
4423 *κυδοιμῶν· θορύβων, ταραχῶν (Iob 38, 25) AS^{10} LXX
4424 κυδος· *δόξα $vg^{3}AS^{11}Σ$, ἀρετή, νίκη, τιμή, ἀριστεία (Α 279). ⌊λοιδορία S^{11}, κακολογία
4425 κυδρή· *ἔνδοξος AS^{15}, σεμνή, τιμία, ἔντιμος (Σ 184) Hom.
4426 κυδρός· ἔνδοξος, καὶ τὰ ὅμοια. γαυριῶν. πεποιθώς. Εὐρυτίδαις (Ion TrGF 19 F 13) συγκοπὲν δ᾽ ἐκ τοῦ κυδαρός. Καλλίστρατος [πεποιθώς] D
4427 †κυδύλιον· ἔνδοξον

4408 lex. rhet. 274, 18; EM 543, 39 **4410** Ap. S. 104, 33 **4411** | cf. Ap. S. 105, 1; Schol. **4412** ἐνδόξους – cf. Schol. **4413** cf. Schol. **4415** ἔνδοξος Su κ 2609 **4419** ἐνδοξότατε Schol. **4421** E. Gen. 198 Mill. (EM 543, 34); θόρ. ταρ. Schol.; cf. Ap. S. 104, 34; Σ κ 487 **4422** ταρ. cf. Ph κ 1158; Schol. Ar. Nub. 616; Su κ 2620 **4423** gl. Iob **4424** δόξα Σ κ 489; Schol. min.; lex. Greg carm. (ord. alph.) κ 163; cf. Schol.; λοιδορία – Zenob. vulg. 4, 70; λοιδορία Prov. Bodl. 561; Ael Dion. κ 42 **4425** – σεμνή Schol.

4406 v. l. gl. 4410 (Mus.) **4407** cf. gl. 2473 **4410** κύδη H: Mus. = Ap. S. | v. l.: gl. 4406 **4411** ἐμετεώρησε H: Alb. = Ap. S.; ἐμετεώριζεν Schol. **4413** κυδιανείρῃ· ἡ δοξαζούσα (η s. α tert.) H: dativ. Schm. = (Schol.) (nomin. Mus.) **4414** ‘ανθη h. l. εξανθηματα’ La. **4415** v. l.: gl. 4427 **4420** cf. Schulze, Kl. Schr. 700. Wilhelm, Beitr. gr. Inschr. 63 **4421** κύδοιμος H: accent. Mus. **4422** κυδοιδοπεῖ H: Mus., cf. testt. **4423** κυδοίμων H: accent. Biel. **4424** κύδος H: conf. c. κῦδος agn. Biel. **4425** κύδρη H: accent. Mus. **4426** κύδρος H: accent. Mus. | εὐρύτιδις H: Bentl. Ep. ad Mill. 94 (2, 361) | συγκοπὸν H: Heins. Voss. Pears. 455 | δὲ τοῦ κύδρος H [pace La.]: Haupt, Op. 2, 217, qui Καλλ. conserv. (prob. Leur. 1973–4, 242–3) | πεποιθώς del. Voss. **4427** v. l. gl. 4415 (Ruhnk. in Alb. Auct.)

Hom. **4428** Κύδωνες· ἔθνος (γ 292)

4429 κυδώνιον· μέγα, καὶ ἀξιόλογον. ἢ ἀπατηλόν, δόλιον. λοίδορον. καὶ τὸ μῆλον. Κυδωνία δὲ πόλις Κρήτης. καὶ τὸ φυτόν

4430 *κυέει· ἐγκυμονεῖ, ἐν γαστρὶ ἔχει AS^{4}

4431 *κύει· ἐγκύμων ἐστί AS^{3}, γεννᾷ vg^{1}AS^{3}Σ

Hom. **4432** κυέουσαν· ἔμβρυον ἐντὸς ἔχουσαν (Ψ 266)

4433 [κύεσσαν· κύουσαν]

4434 *κυζηθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή vgAS^{1}Σ

D **4435** Κυζικηνοὶ στατῆρες· διεβεβόηντο ὡς εὖ κεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος

D **4436** κύημα· τὸ κατὰ γαστρός. καὶ ἡ προβολὴ τῶν φυτῶν

D **4437** κυηρόν· ἔγκυον. ἁπαλόν, βλαστόν

4438 κύησεν· ἐν γαστρὶ ἔσχεν

Hom. **4439** κύθεν· ἔκρυψεν, ἐκάλυψεν (γ 16)

D **4440** Κυθέρεια· ἡ Ἀφροδίτη. καθ᾽ Ὅμηρον μέν, οὐχ ὅτι 'προσέκυρσε Κυθήροις' (Hes. th. 198), ἀλλ᾽ ὅτι κευθόμενον ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον [τὸν] κεστὸν ἱμάντα (Ξ 214), ἤγουν τὸν ποικίλον. ἢ ὅτι οἱ ἐρῶντες ἐν αὑτοῖς κρύπτουσι τὸ ἐρωτικὸν πάθος (θ 288)

D **4441** κυθηγενέεσσι· κρυφογενέσιν

D **4442** Κύθηρα· νῆσος Κρήτης. καὶ πόλις Θεσσαλίας. τινὲς δὲ νῆσον πρὸ Μαλέου. Μάλεον δὲ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς

Hom. **4443** Κυθηρίῳ· τῷ ἐκ Κυθήρων (Κ 268)

D **4444** Κυθηροδίκης· ἀρχή τις τὰ ξενικὰ διοικοῦσα (Thuc. 4, 53, 3)

D **4445** Κύθηρος· δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς

Hom. **4446** *Κυθήρων· Ἀφροδίτης ἡ πόλις (ι 81) AS^{2}(vg^{1})

4428 cf. Ap. S. 104, 32; Schol. **4429** μῆλον Apollod. et Sosib.(fr. 21a) ap. Athen. 3, 81f; Κυδωνία – Κρήτης St. Byz. 390, 17 (κ 253) **4430** Schol. Nic. th. 239 | **4431** | Σ κ 490 **4432** cf. Schol. **4434** Σ κ 491 **4435** Zenob. vulg. 4, 71; Su κ 2627; cf. Prov. Bodl. 562 **4440** – ἱμάντα Σ'' (Ph κ 1170. Su κ 2628); Schol.^{HQ} θ; cf. E. Gen. 198 Mill. (EM 543, 40) **4442** – Κρήτης St. Byz. 391, 12 (κ 255); τινὲς δὲ – Strab. 8, 5, 1 p.363, 18 C. **4443** Schol. **4444** cf. Schol. Patm. Thuc. 4, 53, 2 (70) **4445** St. Byz. 391, 17 (κ 256); Harp. 185, 18 **4446** cf. Ar. Lys. 833

4428 κυδῶνες H: accent. Ald. **4433** κύεσσαν del. Mus., κύουσαν c. gl. 4432 contin. **4434** κυζιθμὸς H: Mus. = K Σ; cf. gl. 3146, de ν omisso cf. Sonny, Ad Dion. Chrys. Anal. 116 (ad or. 32, 62) | v. l.: gl. 4580 **4436** v. l.: gl. 3229 **4437** κυκρὸν ? H: Heins. Voss. Pears. 455 **4438** κυήσας H: Mus. **4440** ἢ ὅτι H: Mus., cf. Schol. Od. | τὸν del. Mus. **4441** κυθηγένεσι H: accent. Mus., -σσ- La. | κρυφογένεσιν H: accent. Mus. **4442** κυθήρα H: accent. Mus. | 'Θεσσ. error videtur' La. | προμάλεον H: Guyet **4443** τὸ H: Mus. = Schol. **4444** κυθηρο^{δίκη} u.v. H: Schm. = test. (Κυθαροδίκης Meurs. Misc. Lacon. 2, 4 p.119)

4447 κυθνώλης· ἐξώλης. ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασὶν ἀπὸ Κύθνου τῆς νήσου· ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος D
4448 κυθωνύμου· αἰσχρὸν κλέος ἔχοντος. ἢ οὗ ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα διὰ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις. ἢ ἀξίου κεκρύφθαι D
4449 κυθνόν· τὸ ἄκυον φάρμακον. καὶ πολύκυθνα· πολύσπερμα. κυθνὸν γὰρ τὸ σπέρμα D
4450 κυθώδεος· δύσοσμου D
4451 *†κυΐντατα· οἰκτρότατα S[1]
4452 κυΐσκει· συλλαμβάνει Br[573]
4453 κυΐσκεται· ἔγκυος γίνεται
4454 κυκᾷ· *ταράσσει vg[7]AS[16]Br[577]Σ. ἢ τὰ κάθυγρα ἄλφιτα …
4455 Κύκαλα· δῆμος τῆς Αἰαντίδος φυλῆς D
4456 *κυκεῶ· κυκεῶνα (κ 290) AS[29] Hom.
4457 *κυκειῶ· πόμα ἐκ πολλῶν βοτανῶν συγκείμενον φαρμακίας (Λ 624), ποτὸν δηλητήριον vg[10]AS[30]Br[579] Hom.
4458 †κυκεῖ· ταράσσει
4459 κύκημα· τάραχος
4460 *κυκηθήτην· ἐταράχθησαν, δυϊκῶς (Λ 129) A[20] Hom.
4461 *κύκηθρον· ταραχήν (Ar. Pac. 654) vg[1]AS[22](Br[578]Σ) D
4462 κυκεῶ· κυκεῶνα. ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ὕδατος καὶ ἀλφίτων ἀναμεμιγμένον πόμα. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς $\overline{να}$ συλλαβῆς, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μετὰ τοῦ $\bar{ι}$ κυκειῶ (κ 290) Hom.
4463 κυκήσεων· ταραχῶν
4464 κυκλήσομεν· ἐφ᾽ ἁμαξῶν ἄξομεν (Η 332) Hom.
4465 κύκκαρος· τὸ ἐλάχιστον D
4466 κύκλα· οἱ κύκλοι. ⌊τροχοί (Ε 722) Br[581](g[2]Σ). ἢ χοροί Hom.
4467 κυκλάζει· κύκλῳ περιέρχεται
4468 κυκλαίνει· στρογγυλοῖ
4469 κυκλάμινος· πόα τις ὑπὸ τῶν ῥιζοτόμων D
4470 *†κύκλετε· ἀκούσατε AS[18]

4447 cf. Hellad. ap. Ph Bibl. 279 p.533a14; aliter Prov. (Zenob. Ath. 3, 57. vulg. 4, 83 [Arist. fr. 523]) **4448** Zenob. vulg. 4, 72 **4454** Σ κ 492 | **4456** Schol. b **4460** Schol. | **4462** Schol.; – πόμα cf. Schol. Luc. 104, 26 **4464** Ap. S. 105, 2; E. Gen. 198 Mill. (EM 544, 24); cf. Schol. **4466** τροχοί Ap. S. 104,35; cf. Schol.; Σ κ 495

4447 κυθμώλης … κύθμου H: Jun. Salm. Bochart. Geogr. 408 = testt. **4448** κυθνωνύμου H: Mus. = Zenob. **4449** ἄκιον H: HSt. Thes. 2, 488D | cf. gll. α 2684. 2696 | πολύκεθνα H: HSt. **4451** v. l. gl. 4621 (Mus.) **4454** lac. indic. La., e. g. ⟨μασσει⟩ | v. l.: gl. 4458 **4457** v. l.: gl. 4471 **4458** v. l. gl. 4454 **4460** κυκυθήτην H: ed. 1521 = K Schol. **4461** κυκήθραν H (K): La. **4462** κυκέω H: accent. Mus. | κυκέωνα H: accent. Mus. | κυκεῶ H: Mus. **4463** κύκης (?κύκησ( )) κυκέων H: G. Dind. 4, 2075D **4464** cf. gl. 4472 | κυκήσωμεν H: Salm. Pears. 456 = testt. | ἐπανάξωμεν H: Schm. = Ap. S. E. Gen. **4465** κ.κκαρος H: Mus. **4466** Ἰωνικῶς Schol.[Gen.] **4469** κυκλάμενος H: Mus. **4470** κέκλυτε Mus.

4471 †κύκλευον· εἶδος πόματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον

Hom. **4472** κυκλήσομεν· ἀνάξομεν (g^{3}) ἐφ᾽ ἁμαξῶν, κομιοῦμεν (Η 332)

D **4473** κύκλιοι αὐλοί· οὕτω τινὲς ἐκαλοῦντο. εἶεν δ᾽ ἂν οἱ χορικοί

D **4474** κυκλιοδιδάσκαλον· κύκλιον χορὸν διδάσκοντα (Ar. Av. 1403)

4475 κύκλιοι χοροί· . . .

D **4476** Κυκλοβόρος· ποταμός. τινὲς δὲ χαράδραν μετὰ ψόφου ῥέουσαν (Ar. fr. 604 K.–A.?).

4477 κύκλοι· *τροχοί $g^{κυμ12}AS^{17}$. ὀφθαλμοί

D **4478** κύκλος· περίβολος, καὶ ἐν ἀγορᾷ τόπος, ἔνθα σκεύη καὶ σώματα πιπράσκονται. καὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις (com. ad. fr. 374 K.–A.) ὑπότροχόν τι κατασκεύασμα, καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἐπίπεδον σχῆμα ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον. καὶ εἶδος ἱππασίας

Hom. **4479** κυκλοτερές· περιφερές. ἐπικαμπές (Δ 124)

D **4480** κύκλους καὶ τροχούς· τὰ τείχη. τροχὸν δὲ τὸ τεῖχος, ὡς Σοφοκλῆς Ἡρακλεῖ Κυκλώπιον τροχόν (fr. 227 R.)

4481 κυκλοφορούμενος· κατὰ κύκλον φερόμενος AS^{14}

D **4482** κυκλοχανῶν· γλίσχρων, σμικρολόγων

D **4483** Κυκλώπων ἕδος· ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκήνας (trag. ad fr. 269 b K.–Sn.)

4484 Κυκλώπων· χαλκέων

4485 *κύκνος· ὄρνεον AS^{26}

4486 †κυκοίας· προγόνους

D **4487** κυκύιζα· γλυκεῖα κολόκυντα

D **4488** κύκυον· τὸν σικυόν

4489 κυκῶν· ταράσσων (Ar. Ach. 688 ..). ἀναζέων. [θρήνῶν]

4490 *†κυκοῦντος· θρηνοῦντος (AS^{15})

LXX **4491** †κυκλοστάθμοις· ὑψηλοῖς (Hagg. 1, 4)

4492 κύλα· τὰ ὑποκάτω τῶν βλεφάρων κοιλώματα. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς κοῖλα, τὰ ὑπώπια

4473 cf. Schol. Aeschin. 1, 10 (29) **4476** ποταμός Σ″ (Ph κ 1180. Su κ 2648); χαράδρα Poll. 6, 146 **4478** ἐν ἀγορᾷ – πιπράσκονται cf. Poll. 10, 18; cf. Harp. 186, 3 **4492** cf. Ph κ 1187; Schol. Theocr. 1, 38c; Poll. 2, 66

4471 v. l. gl. 4457 **4472** κυκλ̣σομεν H: Mus. | ἐπ᾽ ἁμαξῶν H: **4473** le. κύκλειοι H: Vales. Voss.; κύκλιοι Schm. | χωρικοί H: Salm. = test. **4474** κύκλειον, διδάσκαλον H: Heins. Vales. Voss. al. | κυκλεῖον H: Heins. Salm. Vales. al. **4475** le. κύκλειοι H: Voss. Pears. 456 **4476** κυκλόβορος H: accent. Mus. **4478** καὶ ἀναγορᾶ H: Mus., cf. Poll. | ὑπότροχον, ται (?) sscr. H: τι in mg. Mus. **4479** κυκλωτερές H: Mus. **4480** ἡρακλέα H: Mus. **4482** κυκλογάλων H: La., ‘lucro undique hiantes’ **4483** le. κυκλώπων H: Pears. 456 | ἐτείχησαν H: Mus. | cf. Kannicht ad trag. ad. **4486** v. l. gl. 3303 **4487** ‘κλυκο–? cf. ad. gl. 2877’ La. | γλυκέα H: Mus. **4488** κύκυμον ci. La.; *cucumis* cft. Schm. | σίκυον H: accent. Mus. **4489** θρηνῶν ad κωκύων Alb.; incl. Schm. **4490** κυκῶτος Voss. = (K); ‘utrumque pro κωκυοντ- [Alb.]’ La. **4491** κοιλοστάθμοις (= LXX) agn. Alb. coll. gl. 3373 **4492** ὑπὸ κάτω H: Alb. tacite = Ph Schol. Theocr. | μῆλα H: Schm.

4493 κυληβίς· κολοβή D
4494 κυλίκεια· παιδιά τις παρὰ πότον. Ἰόβας (FGrHist. 275 F 99) D
4495 κυλικήρυτον αἷμα· ὡς τὸ κοτυλήρυτον, οἷον πολύ (Callim.? fr. 773 Pf.) D
4496 Κυλικράνων· Πολέμων φησίν (fr. 56 M.), ὅτι τοὺς ὤμους κεχαραγμένοι ἦσαν κύλικας, οἱ δὲ τοὺς ὑπὸ τῇ Οἴτῃ Ἡρακλεώτας ἀπό τινος ⟨Κύλικος Λυδοῦ⟩ ὠνομάσθαι D
4497 *κυλίνδει· ἐπιφέρει g^{κυκ6}AS^{2}Σ. κυλίει (P 688) g^{κυκ6}A^{2}Σ Hom.
4498 κυλίνδεσθαι· ὁμοίως (Λ 147) Hom.
4499 κύλινδροι· †ὄφεις. καὶ σφραγῖδος εἶδος. καὶ ὅλμοι. καὶ λίθοι στρογγύλοι D
4500 *κυλινδούμενος· κυλιόμενος g^{κυμ3}AS^{1}, περιστρεφόμενος AS^{1}
4501 κυλίνθιον· προσωπεῖον ξύλινον D?
4502 *κύλιξ· κοτύλη, ˌποτήριον g^{κυδ7}Br^{580}Σ
4503 κυλίχνη· φιάλη. καὶ ἡ ἰατρικὴ πυξίς D
4504 κυλιχνίδες· πυξίδες. ἄλλοι λιβανωτρίδες. ἕτεροι ἀγγεῖα κεραμεᾶ. ἄλλοι κύλικας. ἄλλοι πυξίδας ἰατρικάς D
4505 κύλλας· σκύλαξ. Ἠλεῖοι D
4506 κύλλαβοι· ὑπώπια
4507 †κυλλαίνει· θυμαίνει
4508 κύλλαιος· βόστρυχος D
4509 κυλλάραβις· δίσκος. ἢ γυμνάσιον ἐν Ἄργει D
4510 κυλλᾶστις· ἄρτος τις ἐν Αἰγύπτῳ ὑποξίζων ἐξ ὀλύρας (Ar. fr. 267 K.–A.) D
4511 †κυλλατούς· τοὺς ὀφθαλμούς
4512 κύλληβιν· κολοβόν[τὰ]. οἱ δὲ τὰ κέρατα κολόβια παρ᾽ Ἱππώνακτι (fr. 156a W. = 168 Degani) D

4494 cf. Poll. 6, 107 **4496** Athen. 11, 462a **4497** Σ κ 500; lex. Greg. carm. (ord. alph.) κ 172 **4500** Zonar. 1271 | **4502** | Σ κ 502; E. Gud.; EM 544, 35 **4503** Athen. 11, 480f | Ph κ 1191 **4509** | Ph κ 188 **4510** cf. Athen. 3, 114c (cit. Ar.); Ph κ 1192; Poll. 6, 73

4493 gl. 4512 cft. Pears. 456, unde κυλληβίς hic Schm.; Theogn. can. 121, p.21, 19 C. **4494** κυλικία· ἡδιὰ τοῖς H: Jacoby | ἐπὶ H: La. | τόπον H: Drag. | ἰοβάς H: accent. Mus. **4496** κυλίκρανον H: Cas. in Athen. 777 | κύλικες H: Cas. | τισι τῇ H: Cas. ex Athen. | suppl. post Pears. 456 La., ex Athen. | ὀνομᾶσθαι H: Mus. **4497** κυλινδεῖ H: accent. Pears. 456 **4498** κυλινδέσθαι H: accent. Mus. **4499** σφραγίδος H: accent. Mus. | πόλεμοι H: Schm. coll. gl. ο 595 ad fin. **4501** cf. gl. 4585. W. Heraeus, Rh. Mus. 80, 1931, 204 | προσώπιον H: Heins. Salm. Voss. **4503** πῆξις H: Mus. = (Ph) **4504** λιβανατρίδες H: Salm. | κεράμεα H: accent. Schm. **4505** κύλαξ H: Guyet. Voss. **4506** cf. gl. 4516 **4507** κυμαίνει Alb.; La. cft. Σ κ 504 κυμαίνει· ταράσσει **4508** gl. 4528 cft. Alb. **4509** κυλλαραβὶς H: accent. Heins. = Ph (-λ- et -λλ- auct.) **4510** κυλλάς τις H: Scal. = (Ph) | ὑπὸ ῥίζων H, ῥιζῶν H^{c}: Cas. in Athen. 220 | ὀλλύρας H: Mus. **4511** κῦλα· τοὺς ὀφθ. Salm., cf. gl. 4492 (e qua decurtatam esse cens. La.) **4512** κυλλήβην H: La. coll. gl. 4493 | κολοβὸν τὰ ⟨αἰδοῖα⟩ Schm.; κολοβόν [τα] La. | ⟨εχπντα⟩ κολοβα La. | ἱππόνακτι H: Mus.

D **4513** κυλαίνων κάτω· Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ, τὰ ὦτα καταβαλών, ἅπερ οἱ σαίνοντες ⟨κύνες⟩ ποιοῦσιν· ‘ἔσαινεν οὐρὰν ὦτα κυλλαίνων κάτω’ (fr. 687 R.)· οἷον· ‘οὐρὴ μέν ῥ’ ὅγ’ ἔσηνε καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω’ (ρ 302)

Hom. **4514** *Κυλλήνη· ὄρος Ἀρκαδίας (Β 603) g^{κυα3}AS^{4}

Hom. **4515** Κυλλήνιος· ὄνομα κύριον ⟨ὁ Ἑρμῆς⟩ (ω 1)

D **4516** κύλλια· ὑπώπια μελανά

Hom. **4517** κυλίνδεσθαι· κυλίεσθαι (Λ 147)

Hom. **4518** *κυλλοποδίων· χωλός (Σ 371) AS^{3}. [μονόχειρ]

D **4519** κυλλός· χωλός. καμπύλος

D **4520** †κόλλοβος· ξηρὰ συκῆ

D **4521** κύλλου πήρα· ζητοῦσι διὰ ⟨τί⟩ τὸ πορνεῖον Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· ‘τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα’ (fr. 283 K.–A.). ἔστι γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφὲς καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ Πέραν πήραν ἔφη

D **4522** Κυλώνειον ἄγος· ἀπὸ ἱστορίας. τοῦτο δὲ λέγει σαφῶς Θουκυδίδης (1, 126, 2 sqq.)

4523 κῦμα· ὕδατος ἐπιδρομὴ βιαία. καὶ τὸ ἔτι ὂν ἐν τῇ κοιλίᾳ. καὶ τὸ γεννώμενον κύημα

D **4524** κυμάδας· ἐγκύους

4525 †κυμάγχη· ἡ εἱρκτή

4526 *κυμαίνεται· ταράσσεται vg^{4}AS^{21}Br^{585}(Σ)

LXX **4527** κυμαίνουσα· ταράσσουσα. οἰδαίνουσα. ὑπερβλύζουσα (Esai. 17, 12 ..)

4528 κύμαρος· κόμαρος. βόστρυχος

Hom. **4529** κύματι κωφῷ· ἀήχῳ (Ξ 16)

LXX **4530** *κυμάτια· τὰ χείλη, διὰ τὸ κυμαίνειν AS^{22}. ἢ ⌊αἱ ὑπεροχαί g^{17}Σ. παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς (Exod. 25, 11 ..) Σ

Ap.S. **4531** κύματι κωφῷ· τῷ μὴ ἠχοῦντι S^{20}, ἀλλ’ ἀρχομένῳ μεγεθοῦσθαι (Ξ 16)

4514 Schol.; St. Byz. 392, 9 (κ 260) **4515** Hermes Ap. S. 105, 10; Eust. Il. 300, 36 (1, 465, 8 V.) **4517** Schol. **4518** Schol. **4519** Zonar. 1263; cf. Poll. 4, 188; Schol. Ar. Av. 1378 | **4521** ἔστι – κρήνη Paus. κ 54 **4522** le. Zonar. 1268 **4526** Zonar. 1271 **4529** cf. Schol. **4530** αἱ – Σ κ 505 **4531** | Ap. S. 106, 12

4513 ⟨κύνες⟩ Hemsterh. | ἔσται ἐπ’ οὐρὰν ὠτὶ κυαλάννων καὶ τὸ H: Salm. Heins. (hic ἔσαινε δ’); κυλλαίνων Mus. | οὔρη H: Mus. | ῥογέσηνε H: Pears. 456 | κάβαλλεν H: -ββ- Mus., -λ- Ald. **4517** κυλινδέσθαι H: accent. Voss. Pears. 456 **4518** incl. ad gl. sequ. ret. Alb. **4520** συκή H: accent. Mus. **4521** ⟨τί⟩ Mus. | πῆραν H: accent. Mus. | ἐπιφερὲς H: Voss. | ‘poetae iocum glossator non intellexit, meliora Zenob. Ath. 2, 37. Prov. Bodl. 571. Ph [κ 1193]’ La.; cf. Bühl., Zenob. Ath. 4, 284 sq. **4522** le. κυλώνιον H: Flor. = Zonar. **4525** v. l. gl. 4551 (Salm.) **4527** οὐδένουσα H: Salm. Pears. 456 **4528** cf. gl. 4508 **4529** le. κύματι H: Schr. = Schol. | ἤχω H: Alb. | cf. gl. 4531

4532 κυματοφορτίδες· κόγχοι D
4533 κυματωγή· ῥαχία. αἰγιαλοῦ ὑπαγωγή (Hdt. 4, 196, 1) D
4534 κύματα· ὑδάτων ἐπιδρομαὶ βίαιοι. κυήματα. τὰ γεννώμενα. καὶ τὰ ἐν ταῖς κοιλίαις ἔτι ὄντα· καὶ δένδρα, καὶ ὄρη
4535 κύμβαι· ὄρνιθες (Empedocl. VS 31 B 20, 7) D
4536 κύμβαχον ἀκρότατον· … (Ο 536) Hom.
4537 †κυμβαλικὸς τρόπος· τῷ πελέκει κακουργῆσαι
4538 κύμβαλον· *βακύλιον vg[2]Br[586]. βαβούλιον vg[2]AS[23]Br[586]. εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ (1. Ep. Cor. 13, 1) N. T.
4539 κύμβας· ὄρνιθας, καὶ … κοίλας καὶ περιφερεῖς, καὶ εἴδη ποτηρίων D
4540 *κύμβαχος· ἐπὶ κεφαλῆς ⟨πεσών⟩, καὶ ἄνω τοὺς πόδας ⟨ἔχων⟩ (Ε 586) vg[1]AS[19]Br[584]Σ. καὶ τὸ ἀνώτατον μέρος τῆς περικεφαλαίας (Ο 536) Hom.
4541 κύμβη· νεὼς εἶδος (Soph. fr. 127 R.). καὶ ὀξύβαφον. καὶ πήρα D
4542 *κυμβίον· εἶδος ποτηρίου, καὶ πλοίου AS[18]
4543 κύμβοι· τὰ ἐμπολήματα
4544 †κύμβινον· τοῦτο ἐπὶ μικρολόγου ἔταττον (Men. fr. 551 K.–A.)
4545 κύμβος· κοῖλος μυχός. βυθός. καὶ κεραμίου πυθμήν D
4546 κυμβαγρευταί· ὀρνιθευταί D
4547 κύμηχα· κύαμον D
4548 κύμινδις· εἶδος ὀρνέου (Ξ 291) (S[25]) Hom.
4549 †κυμίνδαλα· καταστροφή. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 130 K.–A.) D
4550 κυμινοπρῖσται· οἱ φειδωλοί. ὁμοίως καὶ καρδαμογλύφοι D
4551 κυνάγχη· τέχνη, μηχανή. ἔνιοι τὸν διὰ χειρῶν δεσμόν. οἱ δὲ τὸ κυνάγχα ἀντὶ τοῦ κλέπτα. καὶ νόσημα κυνῶν. καὶ ἀνθρώπων πνιγμός. καὶ εἱρκτή D

4533 | cf. gl. Hdt. 4, 196 (LGM 206, 6) [Theogn. can. 121 p.21, 21 C.?] **4540** Ap. S. 105, 5; cf. E. Gen. 199 Mill. (EM 545, 21); – πόδας Σ κ 506 **4541** νεὼς εἶδος Arcad. 119, 2; Athen. 11, 482c **4542** cf. lex. rhet, 274, 29; EM 545, 31 **4544** Ph κ 1201 (cit Men.) **4547** cf. Ph κ 1200 **4548** Schol.; cf. Ap. S. 105, 8 **4551** νόσημα κυνῶν Arist. h. an. 604a5; πνιγμός Poll. 4, 199

4533 κυματώγη H: accent. Mus. **4534** le. κύματα ὑδάτων H: Schm. | nov. gl. κυήματα H: contin. Pears. 456 **4536** le. κυμβάδον H: (accent. Mus.) Pears. 456. Jens. Luc. 146 **4537** v. l. gl. 4374 (Pears. 456. Kust.) **4538** βακύλιον, λ sscr. ante λ H | βακουλιον ci. La. **4539** lac. indic. Schm.; ⟨σκαφος⟩ La. **4540** ⟨πεσὼν⟩ La. = K Σ | ⟨ἔχων⟩ Heins. Biel. = K[g] **4541** contin. H: nov. gl. Mus. | κυμβῆ H: accent. Mus. **4543** '"merces navibus advectae", sed le. mutilum videtur' La. **4544** κύμινον Guyet. = Ph, 'sed vel hoc non probabile' La.; κυμινοκίμβιξ (com. ad. fr. 219 K.–A.) Marz. 1968 (1), 73 n.10; κυμινοπρίστης Curiazi 1980–2, 223 (ut Naber in Ph; cf. Schol. Ar. Vesp. 1357) **4545** κοιλὸς H: accent. Mus. | μοιχὸς H: Mus. **4546** κυμβατευταὶ H: La. coll. gl. 4535 **4547** κύμβηκα Ph ('rectius' La.) **4548** v. l.: gl. 4402 **4549** κυβισταχά· κατα στροφην La. **4550** κυμινοπρίσται, ʹ corr. in ˜ H **4551** τῶν … δεσμῶν, bis ὸν sscr. H | v. l.: gl. 4525

D **4552** κυμορρόον· τὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων ῥοῦν
4553 κυνάδα· κυνόσβατον, ἢ φυτόν, ὅπερ τὰς αἶγας νέμεσθαί φασιν
4554 κυνάδες· αἱ ἀπομαγδαλιαί
D **4555** Κυνάδης Ποσειδῶν· Ἀθήνησιν οὐ τιμᾶται ...
D **4556** κυνάδης· ἀνελεύθερος
D **4557** κυν⟨αν⟩αιδής· λίαν ἀναιδής (Sophr. fr. 4, 29 K.–A.)
D **4558** κυνάκτας· ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος Τετράχειρι Ἀπόλλωνι βοὸς ἔπαθλα διδόμενοι
4559 †κυναλοπιέντα· κυνοφθόρον. οἱ δὲ διελόντες κύνα ἄδικον ἀπέδοσαν
D **4560** κυναλώπηξ· Φιλόστρατον λέγουσιν οὕτως τὸν Ἀθηναῖον κωμῳδοῦντες (Ar. Equ. 1069). ἢ ⟨ὅτι⟩ ἐξ ἀλώπεκος καὶ κυνὸς τοὺς Λακωνικοὺς κύνας φασὶ γίνεσθαι
Hom. **4561** κυνάμυια· ἀναιδής, ἰταμή, καὶ θρασεῖα. ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής· ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα (Φ 394)
D **4562** κύναρος ⟨ἄκανθα⟩· φυτόν τι. καὶ μήποτε ἡ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ ⟨καὶ⟩ ἀκανθῶδες· κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ θεὸς λέγει (Soph. fr. 718 R.)
4563 κύνας ἀργούς· λευκούς, ἢ ταχεῖς κύνας (Α 50)
D **4564** κυνδάλη· παιδιά τις. καὶ οἱ μὲν ὑπομνηματισταὶ κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν, οἱ δὲ τὰ γεωμετρούμενα σχήματα, κακῶς. κυνδάλους γὰρ ἔλεγον τοὺς πασσάλους καὶ κυνδαλοπαίστην τὸν πασσαλιστήν
4565 κυνδός· ἄπαικτος, ἀπαράλλακτος
D **4566** Κύνδων· ποταμὸς ἐν Ἑλλησπόντῳ. οἱ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ
4567 κυνεάγας· κυδώδων

4552 ? Theogn. can. 121, p.21, 21 C. **4554** Polemon. fr. 77, 3; cf. Poll. 6, 93 **4560** Φιλόστρατον Ph κ 1205; cf. Schol. Ar. **4561** cf. Schol.; Schol.[A] a; Ap. S. 105, 12; Su κ 2693; E. Gen. 199 Mill. (EM 545, 47) **4562** Athen 2, 70c (Didym. p.242 Schm.) **4563** Schol.; λευκούς E. Gen. α 1118 (EM 135, 58) **4564** cf. Poll. 9, 120. 10, 188; Eust. Il. 540, 23 (2, 59, 11 V.) **4566** ποταμός Theogn. can. 175, p.31, 28 C.

4553 κύναδα H: accent. Martin. **4554** Laconicum (testt.) | ἀπὸ μαγδαλίας H: ἀπομαγ- Mus., -λιαί Guyet. Heins. = testt. **4555** le. κυνάδης H: Schr. **4557** κυναίδης H: cf. Schol.[Gen.] Φ 394d. Pfeiffer in SIFC 10, 1933, 248sq. **4558** κυνακίας H: Alb.; cf. La. Glott. 32, 1952, 36 | ἱμάντας La. tacite[2] | διδομένου H: Alb. n.2 literas ες **4559** κυναλώπεκα G. Dind. 4, 2111A | κῦνα H: accent. Mus. **4560** add. La. | ἐξαλήπεκος H: Mus. **4562** ⟨ἄκανθα⟩ Heins. = Athen. | ⟨καὶ⟩ Schm. = Athen. | ἢ κυνὸς βάθος H: Mus. | ξυλίνη H: Mus. = Athen. | κυνὸς βάτον H: Mus. | θσ̄′ H: 'oraculum Delphicum' La. **4563** (spat.) le. ὑνας H: κ add. Mus. **4564** κυτάλας H: Mus. | κυνδαλοπαίκτην Voss. = Poll. 9, 120 **4567** Κυδωνιατας ci. La. | Κυδώνων Mein. 1858, 514 (La.)

---

[2] In Glott. cod. lect. recte scribit La., sed in ed. 'ιμαντ( ) H' dicit, itaque literas ες Musuri esse putavisse videtur; dein punctum post hoc verbum inserit, le. pro accus. plur. accepto.

4568 κυνεγκέφαλος· ὁ ⟨διὰ⟩ τῆς ῥάχεως ἀπὸ κεφαλῆς εἰς τὰ αἰδοῖα φερόμενος γόνος D
4569 κυνέη· κυρίως μὲν ἡ ἐκ κυνείου δέρματος περικεφαλαία … (K 257 ..). καὶ ἡ οἰκία ⟨παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς⟩ D
4570 *κυνεῖ· φιλεῖ $g^{κυσ3}AS^{12}$. προσκυνεῖ (Eur. Med. 1207 ..) $g^{κυσ3}$ Eur.
4571 κύνειον θάνατον· ἄγαν φοβερόν (Ar. Vesp. 898?) Att.
4572 κυνελφεῖ· κρύπτει
4573 κύνεον· ἐφίλουν (ρ 35 ..) Hom.
4574 κύνεος· ἀναιδής (I 373) S^{18} Hom.
4575 †κυνέσπασαν· ἐξέδοσαν ἔνιοι κυνέσπασαν τὸ αἰδοῖον† ἐπιτάνσπονδον οἷον ἐπέπασαν† (com. ad. fr. 375 K.–A.)
4576 [κυναιρίου, ἢ] Κυνουρίου· Ἀργολικοῦ
4577 κύνες· τοῦ ἵππου τῆς ὁπλῆς μέρος, καὶ ἧλοι. καὶ ἀναιδεῖς, καὶ οἱ δράκοντες D
4578 κύνεσσι· τοῖς κυσί (A 4) Hom.
4579 Κυνετίαν· ἤτοι Ἄρεως κόρην. ἢ Ἀθηνᾶν. ἢ Πειθώ D
4580 †κυνζηθμός· ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή
4581 κυνῆ· περικεφαλαία. πέτασος. πῖλος Ἀρκαδικός. ἢ οἰκία D
4582 κυνῆ Βοιωτία· ἐγένοντο γὰρ διάφοροι. ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν (Dem. 59, 94?) Att.?
4583 *κυνηδόν· ὡς κύων $v^{2}AS^{8}Br^{588}Σ(g^{κυμ13})$
4584 κυνθάνει· κρύπτει
4585 κύνθιον· προσωπεῖον ξύλινον D
4586 κυνίας· πῖλος. ἢ †χείρ D
4587 κυνίζει· μετὰ βλακείας περιπατεῖ D
4588 κυνίξεις· ἀκροβολισμοί D
4589 κυνίσφειλον· ἀπατητικόν

4569 Schol. H 176 (ed. de Marco); – περικεφαλαία Ap. S. 105, 18; cf. Σ κ 508; E. Gen. 199 (EM 545, 37) **4573** Schol. **4574** Schol. **4578** Schol. **4581** cf. Paus. α 153 **4582** cf. Ph κ 1206 **4583** Σ κ 509

4568 add. La. | doctrina Alcmaeonis, cf. Aët. plac. 5, 3, 3 p.417 Diels **4569** add. Schol. H (τυραννοις Schol.: La.) **4573** κυνέουν H: HSt. = Schol. **4574** κυναῖος H: Heins. Voss. = Schol. **4575** 'desperatum' La. | κυνέσπασαν bis H | ἐπέσπασαν Mus., 'unde ft. συνεσπασαν το αιδ. επι των σπαδωνων οιον επ.' La. **4576** ἀργολύκου H: Mein. 1858, 532 | cf. St. Byz. 394, 14 (κ 273) **4577** Xen. equ. 1, 15 cft. Schm. **4578** κύνεσι H: Mus. = Schol. **4579** 'eponymus oppidi Κυνετεια cf. Callim. fr. 50 Pf. Et haec Callim. esse fidem faciunt variae opiniones congestae' La. **4580** v. l. gl. 4434 (Mus.) **4581** κυνὴ H: accent. Mus. | πεττάσος H: Mus. | οἰκία: 'non Graecum cf. gl. 4569' La. **4582** κυνὴ H: accent. Mus. | διάφοι H: Mus. | κύναι H: accent. Mus. **4585** προσώπιον H: Mus. | cf. gl. 4501 **4586** πιλὸς H: accent. Mus. | gl. χ 823 cft. Schm.; φθείρ ci. Lob. Prol. 494, 13 **4587** βλακίας H: tacite Schm. **4588** ἀκροβολισμοί, σ ex θ corr. H **4589** κυνίσφ . λον H (ει leg. La.): κυνίσφηλον Mus.; κυνοσφειλον (Boeot. = κοινοσφηλόν) Herw. Versl. 195 | ἀπαντητικόν H: HSt. Ind.

D **4590** Κύννα· ὄνομα πόρνης (Ar. Vesp. 1032 ..)
D **4591** Κύννειος· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον
D **4592** Κυννίδαι· γένος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Κυννείου Ἀπόλλωνος
D **4593** κυνοβάμων· ἵππος τις οὕτω προσαγορεύεται
D **4594** κυνόβλωπες· κύνειον ὁρῶντες
D **4595** κυνόγλωσσον· πόα τις (Epich. fr. 41, 2 K.–A.)
D **4596** κυνοδέσμη· δεσμὸς ἀκροποσθίας
4597 κυνοειδεῖς· ἀναιδεῖς, κυνῶπας
D **4598** κυνοθαρσής· ἀναιδής (Theocr. 15, 53)
D **4599** κυνόκεντρον· πόα τις
D **4600** κυνοκεφάλιον· πόα τις, ἥν τινες ἀνεμώνην καλοῦσιν
D **4601** κυνόμαλα· τὰ κοκκύμηλα
4602 *κυνόμυια· ἀναιδής, καὶ ἰταμή, καὶ θρασεῖα. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῷα ὁ κύων καὶ ἡ μυῖα (Exod. 8, 20?) A[17]
D **4603** κυνόπρηστις· ζῷόν τι
4604 *κυνοραισταί· κροτῶνες vg[6]AS[15]Σ, οἱ τοὺς κύνας πιπιλίζοντες AS[15][Σ]
Ap. S. **4605** κυνοραιστέων· τῶν κροτώνων· ἀπὸ τοῦ ῥαίειν, ὅ ἐστι φθείρειν (ρ 300)
D **4606** κυνόροδον· κρίνον, ὅμοιον ὑακίνθῳ
D **4607** κυνορχίας· βόλου ὄνομα
4608 κυνος· τυφλοῦ (S[18]). ἢ *πόλις ⟨Λοκρίδος⟩ (B 531) g[κυσ6]
Att. **4609** Κυνόσαργες· τόπος ἱερός. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Διόμου φασὶ θύοντος Ἡρακλεῖ, κύων ἁρπάσας τὰ μηρία ἔφευγε διωκόμενος. ἐκλήθη δὲ ὁ τόπος οὕτως, ἢ ἀπὸ τῆς λευκότητος τοῦ κυνός, ἢ τοῦ τάχους

4590 Ph κ 1211; Arcad. 110, 12; cf. Schol. Ar. **4592** cf. lex. rhet. 274, 16 (EM 545, 51); Harp. 186, 12 (Ph κ 1212. Su κ 2707) **4595** cf. Diosc. mat. med. RV 2, 126; Athen. 7, 288b (cit. Epicharm.) **4596** cf. Ph κ 1215; Poll. 2, 171 **4598** cf. Theogn. can. 121, p.21, 23 C.; Schol. Theocr. **4600** Schol. Oribas. 11, 1, 54 p.89, 18 Πάμφιλος ἐν τῷ Περὶ βοτανῶν μέμνηται **4604** cf. Σ κ 510 **4605** Ap. S. 105, 14; cf. Schol.[V] **4608** | Schol. **4609** cf. Σ κ 511

4591–92 cf. Toepffer, Att. Gen. 301–7 | κύννιος et κυννίου H: Schm. **4593** ‘Dorice = κυνοβατης’ La. **4594** κυνοβλῶπες H: accent. La. | κύνιον H: Mus. **4596** ἀκροπαθείας H: Jun. Anim. 401 = testt. **4597** κυεῖς H: Voss. | κυνώπεις H: Mus. **4598** κυνοθάρσης H: accent. Mus. **4600** κυνοκεφάλαιον H: La. = test. **4602** cf. gl.4561 | ἡ κυνόμυια H: Heins. = K **4603** κυνοπρΐστις H: κυνιπρῆστις HSt. Ind., accent. LSJ **4604** κρότωνες H: accent. Schm. | πιπίζοντες H (K[AS]; ἐκπιπ- Pears. 457 = Σ): La., cf. neogr. πιπιλιζω. Ducang. s. v. ; ῥαΐζοντς ἢ ῥαπίζοντες m. rec. in mg., sed del. **4605** κυνοραιστένων H: Mus. = Ap. S. | ῥέειν H: H[c] = Ap. S. (Schol.[V]) **4607** κυνόρχιας H: accent. Voss. **4608** contin. H: nov. gl. Pears. 457 | πό(λεως) H: Schm. | add. La. = K Schol. **4609** διώμου H: Mus.; Δίδυμος perperam Σ | θύοντες H: Mus. | μυρία H: Mus.

4610 κυνός μέλη· τὸ ὠρύεσθαι
4611 κυνοσσόοι· θηρευταί (Nonn. Dion. 16, 231)
4612 κυνός· ἀναιδοῦς A^{10}
4613 Κυνόσουρα· φυλὴ Λακωνική· καὶ ἄκρα τοῦ Μαραθῶνος, πρὸς τὴν Εὔβοιαν τετραμμένα. καὶ ἡ μικρὰ ἄρκτος. καὶ πᾶς χερσοειδὴς τόπος. καὶ οἱ Κυδωνιασταὶ οὕτω καλοῦνται D
4614 κυνόλφη· σίλφη
4615 κυνοῦπες· ἄρκτος. Μακεδόνες D
4616 κυνοῦραι· ἀστράγαλοι D
4617 κυνουρία· ὅπου μετὰ χειμῶνος κῦμα ἐκβάλλει D
4618 κυνοῦχος· θυλάκιον, βαλάντιον, ἢ μαρσίππιον D
4619 κυνοφθαλμίζεται· ἀναιδῶς ἐμβλέπει Att.
4620 κυνόφαλοι· Κορίνθιοι φυλή (com. ad. fr. 376 K.–A.)
4621 κύντατα· οἰκτρότατα (Ap. Rh. 4, 1262) A^{14}
4622 κύντατον· ἀναιδέστατον AS^{11}. οἰκτρότατον. αἰσχρότατον (K 503) Hom.
4623 κύντερον· ἀναιδέστερον vg^{1}A^{7}Br^{587}. χαλεπώτερον (Θ 483). χεῖρον Hom.
4624 κυνεῖν· τὸ ἀσπάζεσθαι
4625 κυνύπισμα· τὸ ἀπὸ στεμφύλων ποτόν. Κύπριοι D
4626 †κυνήρη· θρηνητική
4627 κυνώ· †ἀσφάλειά τις. καὶ οἷον ἀποκεκύνωται
4628 κυνώ· ἡ ἀναιδεστάτη
4629 κυνώλης· ἐξώλης
4630 *κυνῶπες· ἀναιδέστατοι AS^{13}
4631 *κυνώπιδος· ἀναιδοῦς Σ[g^{5}Br^{786}] ὄμμασι (Γ 180) Hom.
4632 κυνῶπις· ἀναιδής g^{5}Σ, ἰταμή (λ 424) Hom.
4633 κύος· κύημα [ἔγκυος.] τὸ ἐν γαστρί (Ar. fr. 622 K.–A.)

4613 – Μαραθῶνος Ph κ 1218; Hdn. π. μον. λεξ. 920, 10; ἡ μικρὰ ἄρκτος EM 332, 12 **4618** – βαλ. Ph κ 1222; θυλ. et μαρσ. Paus. κ 57 **4619** Ael. Dion. κ 44*; Σ″ (Ph κ 1219. Su κ 2726) **4623** ἀναιδ. Ap. S. 105, 13; χαλεπ. Schol.; E. Gen. 199 Mill. (EM 546, 2) **4631** Σ κ 513; Theogn. can. 121, p.21, 22 C. | **4632** cf. Schol. **4633** Ph κ 1224; Poll. 2, 6 (cit. Ar.) |

4610 le. κυνὸς H: Voss. Perg. | τοῦ οὔρεσθαι H: Perg. **4611** κυνοσσοῖοι H: accent. Mus. **4613** cf. IG 5, 1, 480, 9 | κυνὸς οὐρὰ H: Mus. = testt. | μαρανθῶνος H: Mus. = testt. | τετραμένη Conom. 1969, 210 **4614** σιλφή H: accent. Mus. **4615** κυνουπεύς Hoffm. Mak. 43 | ἄρκτοι Kalléris, Mac. 228, 2 **4616** ἀστρά^{γα} u. v. H (ἀστράγαλοι in mg.) **4620** ‘le. nisi per irrisionem dictum, vix sanum’ La. | cf. J. Salmon, Herodotus and his world, 2003, 219–34 | κυνοκέφαλοι H. Lewy, KZ 59, 1932, 182 (‘frustra’ La.) **4621** v. l.: gl. 4451 **4625** ‘vix sanum’ La. | ϝοινύπισμα Baun. 1911, 459–60 | πότον H: accent. HSt. tacite **4626** v. l. gl. 2747 (Mus.) **4627** κυνῶ H: accent. Mus. | ‘tempto ⟨οταν⟩ ασυφηλος τις ⟨η⟩ cf. e. g. Phryn. praep. soph. 14, 19’ La.; trad. def. Giangrande 1969, ἀσφάλεια et κυνώ item = claustrum, hic obsc. | ἀποκεκένωται H: Voss. Pears. 457 **4628** κυνώη, ἀν. H: Valck. ad Eur. Phoen. p.168 **4630** κύνωπες H: accent. Mus. | ἀνεδέστατοι H: Mus. **4631** κυνωπίδους H: Mus. = K testt. | ἀναιδεῖς H: Mus. = testt.; αναιδεστατης K **4632** κυνωπὶς H: accent. Mus. **4633** κυὸς H: accent. Mus. | incl. Schm.; ad κύουα Alb. | ἐγκάστρ( ) H: Mus.

4634 κύπαι· εἶδός τι νεώς. καὶ αἱ ἐξ ὕλης καὶ χόρτου οἰκήσεις

D **4635** κύπαλον· κεκοιλαμμένον (cf. gl. Ital. 226 K.–A.)

D **4636** Κύπαρα· ἡ ἐν Σικελίᾳ κρήνη Ἀρέθουσα

4637 κυπαρίσσια· εἶδος ἀλεκτρυόνων

Hom. **4638** Κυπαρισσήεις· καὶ ⌊Κυπάρισσος. πόλις (Β 593. 519). καὶ τὸ δένδρον g^{κυψ5}

4639 †κύπαρος· κυπάρους τὰ κοῖλα ἔλεγον ἀγγεῖα καὶ χωρητικά. διὰ τοῦτο καὶ τὰς τῶν σφηκῶν κατατρήσεις, καὶ τὰς τῶν αἰδοίων βαλάνους, ἐκ μεταφορᾶς κυπάρους λέγουσιν. ὁ δὲ Θεόφραστος (h. pl. 3, 7, 3) προάνθησίν τίνα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος κύπαρον προσαγορεύει

D **4640** κύπασσις· περίζωμα. καὶ χιτῶνος εἶδος (Ion TrGF 19 F 59, 1)

4641 κυπάται· κίναιδοι, μαλακοί

Hom. **4642** *κύπελλα· ποτήρια (Γ 248) (vg^{1}A^{5}Br^{591}Σ)

D **4643** κύπελλον· εἶδος ποτηρίου διώτου

D **4644** κύπερα· τὰ σχοινία ἐκ κυπείρου πεπλεγμένα

Hom. **4645** κύπειρον· ἄνθος ἵπποις ἐδώδιμον (δ 603)

D **4646** κύπειρος· φυτόν, ὃ καὶ ἐρυσίσκηπτρον

D **4647** κύπη· τρώγλη

D **4648** Κυπρία πάλη· ἣν ἔνιοι πάμμαχον καλοῦσιν, οἱ δὲ ἄγροικον καὶ ἀπάλαιστρον· διὰ τὸ τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀτέχνως παλαίειν

LXX **4649** *κυπρίζουσαι· ἀνθοῦσαι (Cant. 2, 15 v. l.) vg^{3}AS^{4}Br^{593}Σ

D **4650** κυπρῖνος· ἰχθῦς ποιός

D **4651** κύπριον τὸ ἀρνόγλωσσον

D **4652** Κύπριοξ βοῦς· ἐπὶ κοπροφάγου εἰκαίου τάσσεται τοῦτο, ἐπειδὴ οἱ Κύπριοι βόες κοπροφαγοῦσιν (Men. fr. 192 K.–A.)

4653 Κύπρις· πόρνη

D **4654** Κυπρογενέος προπόλον· προαγωγόν

4634 cf. Theogn. can. 704, p.116, 24 C. **4636** St. Byz. 116, 6 (α 410) **4638** St. Byz. 395, 3 (κ 279) **4640** | Harp. 187, 1; Poll. 7, 60 (cit. Ion.) **4642** Schol.; cf. Σ κ 514 **4643** Athen. 11, 483a (Eumolp. et Simarist., Cypr. et Cret.); cf. E. Gen. 199 Mill. (E. Gud. 354, 48) **4646** cf. Diosc. mat. med. 1, 4, 1 **4649** Σ κ 515 **4650** Athen. 7, 309a **4652** Prov. Bodl. 579; cf. Zenob. Ath. 2, 82 (cit. Men.)

4635 μεμειρασμένον H: La. **4637** ‘vix sanum, an κυρβασιας? cf. gl. 4662’ La. **4638** κυπαρισσηὶς H: Heins. Pears. 458 = test. **4639** κύτταρος Jun. Anim. 401. Pears. 458; cf. gl. 4747 | κατατρύσεις ? H: Mus. **4640** κύπασις H: Guyet. Sop. Heins. = Ph$^{z\ p.c.}$ Poll. **4641** κύπαται H: accent. Mus. | κιναῖδοι H: accent. Mus. **4643** ἀώτου H: Cas. in Athen. 102 = Athen. **4645** ἐδώδεμον? H: Mus. **4646** κύπερος Diosc. | ἐρεῖσκῆπτρον H: La. = Diosc. **4648** le. κύπρια H: accent. Mus., le. Maasvicius. Voss. | ἀτεχνῶς H: accent. Mus. **4650** ἰχθὺς H: accent. Mus. **4651** ἀργόγλωσσον H: Mus. **4652** le. κύπριος H: ed. 1521 = testt. **4653** κυπρὶς H: accent. Schm. **4654** le. κυπρογένεος H: accent. Mus., le. G. Dind. 4, 2134A; Κυπρηγενεος ci. La.; Κυπρογενοῦς Hollis 1998(1), 68 | προάγγον H: G. Dind.

4655 κύπρος· μέτρον σιτηρόν (Alcae. fr. 312 V.). ἢ κεφάλαιον ἀριθμοῦ D
4656 κυπτάζειν· διαπρίβειν, στραγγεύειν. καὶ †ἐναισχύνειν. ἐπικύπτειν. καὶ χρονίζειν
4657 κύπτει· κάμπτει, ἑαυτὸν κλίνει
4658 *κύπτον· ταπεινούμενον (Baruch 2, 18) A[6] LXX
4659 κυρβάδδωμεν· κρύψωμεν D
4660 Κύρβαντες· Κορύβαντες
4661 κυρβασία· ⟨τὴν⟩ ἐπὶ πλέον κροῦσιν D
4662 κυρβασία· ὀρθὴ τιάρα. ταύτῃ δὲ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ἐχρῶντο. καὶ *κορυφὴ ἀλέκτορος (Ar. Av. 487) vg[10]AS[24][Σ] D
4663 κυρβάσαι· ἀποσκιρτᾶν
4664 κύρβις· στήλη τρίγωνος, ἢ ξύλινος ἄξων, ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν οἱ νόμοι ἐγράφοντο
4665 κῦρε· ἐπιτυχεῖν ἐστοχάζετο (Ψ 821) Hom.
4666 *κυρεῖ· ὑπάρχει AS[13], τυγχάνει (Eur. Hec. 690) g[1]AS[13]Σ Eur.
4667 †κυρεῦσαι· φυτεῦσαι
4668 κυρήβια· τῶν κριθῶν τὰ ἀποβρέγματα, καὶ κυάμων λέπυρα, καὶ τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιτα D
4669 [κυρῆναι] Κυρηναῖοι λίβες· ⟨ . . . ⟩ D
4670 Κυρήνη· πόρνη τις ἥτις ἐκαλεῖτο δωδεκαμήχανος, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἀφροδισίων ποιεῖν (Ar. Ran. 1328) D
4671 κυρία ἐκκλησία· μία κυρία ἐκκλησία ἤγετο Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν ἔδει
4672 κυριάζεις· ἀποκακεῖς D
4673 *κυρίας· τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρχούσης δυνάμεως (Esai. 40, 10 codd. ..) AS[15](g[5]Br[245]Σ) LXX
4674 κυρηβάζεσθαι· λοιδορεῖσθαι. διαμάχεσθαι

4655 Poll. 4, 169. 10, 113 (cit. Alcae.) | **4656** διατρίβειν Scholl. Ar. Pac. 731. Lys. 17; στραγγεύειν cf. Ph κ 1230; Ammon. 285 **4662** – ἐχρῶντο Ph κ 1232; cf. Schol. Ar. **4664** cf. Apollod. fr. 25; Tim. lex. κ 30 **4665** cf. Schol.; EM 548, 36 | **4666** | Schol. Eur.; Σ κ 519 **4668** – ἀποβρέγματα Σ″ (Ph κ 1240. Su κ 2753) **4670** Schol. Ar.; πόρνη Ph κ 1244 **4671** Arist. Ath. pol. 43, 4 (Harp. 188, 10); lex. rhet. 274, 19; Ph κ 1248 **4673** cf. Σ κ 521 **4674** Ph κ 1239 |

4655 σιτήριον H: Hemsterh. **4656** διατρίζειν, στρατεύειν H: Arcer. Sop. Heins. al. = testt. **4658** κυπτόν H: accent. Alb. **4659** κυρβάδωμεν H: Ruhnk. in Alb. Auct. (Mein. 1857, 614); gl. 4240 cft. Schm. | κρύπτωμεν Ruhnk. **4661** ἐπιπλέον H: add. et sep. La., ‘sc. ultra iustam mensuram superadditum, quod trutinam impellit cf. gl. 3620’ **4662** κεφαλη αλ. K **4665** κυρὲ H: accent. post Mus. La. **4666** κύρει H: accent. Alb. **4667** γυρεῦσαι agn. Mus. **4668** κυρίβια H: Palm. Sal. Brun. al. | ἀποβ⟦..⟧έγματα H: Mus. = Σ″; ἀποβράσματα Cor. ad Xen. Comm. p.270 = Galen. lex. κ 84. (EM 512, 7) **4669** κυρῆναι sep. gl. vel del. Schm.; ‘de vento [Gow ad Theocr. 9, 11]? sed plur. offendit’ La., sed Euphor. SH 415i23 cft. Hollis 1998 (1), 68 **4670** τις οὕτως H: La. **4671** le. κυρία H: Pears. 458 = testt. **4672** cf. gl. α 6418 **4674** κυριβάζεσθαι H: Bochart, Hieroz. 2, 26

D **4675** κυρηβάσασθαι· διαμαχέσασθαι. ἀπὸ τῶν κριῶν καὶ τῶν τράγων (Cratin. fr. 465 K.–A.). ἔνθεν καὶ τὸ κυρίσσειν

4676 κυρηβάτης καὶ κύρηβος· ὁ ἀσελγὴς ἐν τῷ λοιδορεῖν

4677 κυρίζεσθε· τρίβεσθε

D **4678** κύριθρα· προσωπεῖα ξύλινα

D **4679** κυρίξειν [ἢ κυρίζη]· κερασὶ μάχεσθαι (Aesch. fr. 23, 1 R.)

4680 *κύριον· ἴδιον A[26], αὐθεντικὸν γραμμάτιον

4681 Κύρις· ὁ Ἄδωνις. ἢ πλέγμα τι, σχοινίον. ἢ κυρτίς

4682 κυρίσσει· κερατίζει, τύπτει μετὰ τῆς κεφαλῆς. [ἢ βοᾷ]

D **4683** †κύριθον· τὴν σφαῖραν

D **4684** κυριττοί· οἱ ἔχοντες τὰ ξύλινα πρόσωπα κατὰ Ἰταλίαν (gl. Ital. 227 K.–A.), καὶ ἑορτάζοντες τῇ Κορυθαλίᾳ γελοιασταί

4685 κυρίττειν· πλήσσειν

4686 κυρίττολος· κορύπτης. πλήκτης

4687 †κυρίττον· ἐν γαστρὶ ἦν AS[21]

4688 κυρίττοντες· κερατίζοντες, κεφαλαῖς πλήσσοντες (Plat. resp. 586b)

4689 κυρίως· βεβαίως, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς

4690 κυριότης· ἡμέρα, ἐν ᾗ τελειοῦται τὰ συμφωνηθέντα καὶ εἰσενεχθέντα

D? **4691** κυρκανᾷ· κυκᾷ, ταράσσει

Hom. **4692** κύρμα· κύρημα, ˌἐπίτευγμα (E 488) Br[695]. πολλοῖς ἐγκεκυρηκὸς πρᾶγμα

4693 κύρνα· κρανία

D **4694** Κυρνία γᾶ· ἐπεὶ Κύρνον ᾤκησαν Τυρρηνοί

D **4695** Κυρνικά· κώδια

D **4696** κύρνοι· οἱ νόθοι

4697 κυροῖ· βέβαιοῖ, πιστοῖ

4675 Ph κ 1249 (cit. Cratin.) | **4682** – τύπτει Σ κ 518; EM 548, 1 **4685** cf. Su κ 2437 **4688** cf. Ph κ 1252 **4691** cf. Ph κ 1254 **4692** ἐπίτευγμα Schol.; cf. Ap. S. 105, 26; E. Gen. 199 Mill. (EM 548, 45); ἐπίτευγμα – Schol. Ar. Av. 430 **4696** cf. Ph κ 1255 (2)

4675 κυριβάσασθαι H: Bochart = Ph **4676** κυριβάτης καὶ κύριβος H: J. G. Schneider **4677** ‘expl. susp. κυριζοντες· κερατιζοντες EM 548, 2’ La. **4678** προσώπια? H: Mus. **4679** κυρίξει H: Mus. | ἢ κυρίζη del. Schm. | κερασιμάχεσθαι H: ed. 1521 **4681** κυρὶς H: accent. Mus.; ‘Adonis est Κιρις cf. gl. 2769 – ultima melior forma?’ La. **4682** de usu μετά gl. λ 1130 cft. La. | incl. ad κηρύσσει ret. Ruhnk.; ἡ βοῦς Bochart, Hieroz. 1, 526 **4683** ‘κυριστρον ex ord., quo pulsant?’ La. **4684** κορυθελλία H: Alb., coll. Athen. 4, 139a **4686** cf. gl. 3713 **4687** ‘expl. ad gl. 4633, de le. non liquet’ La. **4689** contin. H: nov. gl. Mus. **4690** κυριώτης H: Mus. **4692** κύριγμα H: Alb. | ‘πολλοις non intellegitur’ La. | ἐνκεκύρικος H: Mus. | πράγμασι Mus. = Schol. Ar. **4694** κυρνίατα, ἃ ἐπὶ H: post Thes. 4 Add. Schm. | τυρηνοί H: Schr. **4695** κύρνικα H: acent. La., ‘vellus musimonis cf. Plin. n. h. 8, 199’ **4696** Maced. Ph, cf. Solms. Beitr. 104. Hoffm. Mak. 63–4. Kalléris, Mac. 229–30

4698 κῦρον· ‘οὔτ’ εἶπον οὐδὲν πρὸς ⟨σὲ⟩ κῦρον, ὦ γύναι’ (trag. ad. fr. 226 K.–S.)· σοὶ ἀνῆκον, εἰς σὲ τεῖνον D
4699 *κῦρος· ἐξουσία vg[8]AS[12]Br[594]Σ. ἢ παῖς A[23]
4700 Κῦρος· ἀπὸ τοῦ ὑπὸ κυνὸς τεθράφθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ ἡλίου· τὸν γὰρ ἥλιον οἱ Πέρσαι κῦρον λέγουσιν. ἄλλοι βόθυνον. καὶ προσῆκον. καὶ ὄνομα ποταμοῦ. καὶ κύριον D
4701 Κυρράνη· ὄνομα γυναικείας θεοῦ (Men. fr. 552 K.–A.) D
4702a *κύρρασι· τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν AS[14]
4702b … · κρούσαντος
4703 *κύρσαι· ἐπιτυχεῖν (Eur. Alc. 472) AS[22] Eur.
4704 κύρσαν· ἐνέτυχον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 436 [37, 1002, 10]) Greg. Naz.
4705 κυρσανίας· Λακωνικῆς
4706 κυρσάνιοι· τοὺς μειρακίσκους οὕτως ἔλεγον ⟨Λάκωνες⟩ (Ar. Lys. 1247) D
4707 κύρσας· ἐπιτυχών S[19](vg[11]A[19]). εὑρών, κύριος γενόμενος (Γ 23) Hom.
4708 κυρσερίδες· τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. κυψελίδες
4709 κύριος· ἄρχων, βασιλεύς
4710 κυρσίον· μειράκιον
4711 κύρτα· οἰδοῦντα. μεμισημένα. ἔνιοι δὲ οὐκ ἀγαθά. ὑπὸ δὲ τῶν Ταραντίνων κόπρον καὶ τὰ ἔντερα τὰ δεκτικὰ κόπρων καὶ σκυβάλων τῶν βρωμάτων (gl. Ital. 131 K.–A.) D
4712 κυρτεύς· ἁλιεύς D
4713 Κυρτιάδαι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς D
4714 κυρσεῖν· [τοῖς κέρασιν ἐπιτυχεῖν] εὑρεῖν. εὑρίσκω
4715 κυρτίας· Κελτοὶ τὰς ἀσπίδας D
4716 κυρτίς· ὀρνιθοτροφεῖον D
4717 κυρτόν· τὸ κυρίως κυρτόν. καὶ τὸ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον κῦμα (Δ 426)
4718 κυρτός· ἀγγεῖον σχοινῶδες, ᾧ οἱ ἁλιεῖς χρῶνται. καὶ τάλαρον
4719 *κυρῶ· τυγχάνω (Eur. Tr. 685) AS[18] Eur.
4720 †κυρῶδα· ὀλέκρανα

4699 Σ κ 522 | **4700** κύριον Σ[b] κ 522 **4701** cf. Ph κ 1257 (cit. Men.) **4706** cf. Ph κ 1260; Schol. Ar. **4707** ἐπιτυχών Schol. **4717** | Schol. **4718** cf. Poll. 1, 97. 10, 132

4698 κύρον H: accent. Schm. | οὐδὲ H: Mus. | ⟨σὲ⟩ Mus. | κύρον H: accent. Mus. **4700** κύρον H: accent. Mus. **4702a** κύρρασι H: κυρασσιν K[A], κυπρασιν K[S]; κυρίσσειν Thes. 4, 2150 **4702b** nov. gl. La., le. ⟨κυρίσαντος⟩ **4705** ‘a gl. 4706 avolsum’ La. **4706** cf. Be. 2, 376. Hansen ad gl. σ 1183 | κυρσάνια Ph | κυρακίσκους H: Flor. Sop. Salm. al. = Ph (Schol. Ar.) | add. Heins. Pears. 458 coll. gl. 4705 **4708** κυβερτίδες La., coll. κυβέρτιον, neogr. κυβέρτι | nov. gl. κυψελλίδες H: contin. Mus. **4709** contin. H: nov. gl. Mus. **4711** κυρτά ad οἰδοῦντα Alb. **4713** ‘immo Κυρτειδαι cf. IG 2[2] 2086, 13’ La. | ἀκαμάντιδος H: accent. tacite Schm. **4714** incl. e gl. 4702a (La.) **4715** κυρτιὰς H: accent. Mus. | cf. gl. 283 **4720** v. l. gl. 4392

4721 *†κυρώκω· θυλάκω A[20](S[30])
4722 κυρῶ· κρατύνω, βεβαιῶ
D? **4723** κυρωτῆρες· ἄρχοντες
4724 κύσαι· τῷ στόματι φιλῆσαι
4725 κυσαμένη· κυήσασα· ἄκυθον γὰρ τὸ ἀτόκιον (Hes. th. 125)
D **4726** κυσανίζει· ὁμιλεῖ
4727 *κύσας· φιλήσας vg[1]A[9]Br[595]
Hom. **4728** κύσεν· ἐφίλησεν (π 21)
D **4729** κυσέρη· πυθμήν. χάσμα
4730 †κυσήγη· ῥοιά
D **4731** κυσθοκορώνη· νύμφη (com. ad. fr. 377 K.–A.)
D **4732** κυσιᾶι· πασχητιᾶι (com. ad. fr. 378 K.–A.)
D **4733** κυσοβάκκαρις· ἤτοι τὸν κυσὸν μυρίζων· ἢ τῷ κυσῷ μυριζόμενος (com. ad. fr. 378 K.–A.)
D **4734** κυσοδακνιᾷ· ψωριᾷ (com. ad. fr. 378 K.–A.)
D **4735** κυσολάκων· Ἀρίσταρχός φησι τὸν Κλεινίαν οὕτω λέγεσθαι ⟨ὡς⟩ τῷ κυσῷ λακωνίζοντα (com. ad. fr. 511 K.–A.). τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρήσασθαι λακωνίζειν ἔλεγον (Ar. fr. 358 K.–A.)
D **4736** κυσολαμπίς· ἡ περιλαμπομένη ταῖς νυξὶ κανθαρίς
D **4737** κυσονίπται· πόρνοι· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος (com. ad. fr. 378 K.–A.)
4738 κυσός· ἡ πυγή. ἢ γυναικεῖον αἰδοῖον
D **4739** κυσοχήνη· εἶδος δεσμοῦ. οἱ δὲ εὐρυπρωκτίαν. οἱ δὲ ξύλον [ἐν] ἐν ᾧ ἁμαρτάνουσαι αἱ πόρναι ἐδεσμεύοντο (Hippon. fr. 82, 2 W. = 83, 2 Degani)
D **4740** κύστεροι· ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν S[12]. καὶ τυρίσκοι
4741 *κύστη· ἄρτος σπογγίτης AS[11]
4742 κύστιον· τὸ ἁλικάκκαβον
D **4743** κύστις· ἡ φῦσα (Ar. Nub. 405)
4744 *κύτη· μεγέθη A[3]

4727 Zonar. 1272 **4728** cf. Ap. S. 105, 27 **4735** cf. Ph κ 1263 **4739** εὐρυπρωκτίαν Ph κ 1264 **4740** cf. Ph κ 1269 (2); Poll. 1, 254 **4743** cf. E. Gen. 199 Mill. (EM 548, 55)

4721 κωρύκῳ Thes. 4 Add. **4724** κῦσαι, ? ˜ corr. ex ΄ H (κύσαι Schm.) **4725** ἄκυθον in mg. repet. m. rec., et del. **4728** κῦσεν, ? ΄ H (κύσεν Schm.) **4730** e gl. 4745 corrupt. (Schm.) **4732** κυσίαι· πασχητίαι H: Salm. **4733** κυσοβακχαρὶς H: accent. Mus., -κκ- Thes. 4, 2159BC | μερίζ( ) H, -ων Mus.: HSt. | μεριζόμενος H: Mus. olim **4734** κυσοδακνία· ψωρία H: HSt. Ind. **4735** κυσολακῶν H: accent. Mus. | Ἀριστοτέλης Ph; Ἀριστοφάνης Mein. FCG 2, 1, 200 | κλινίαν H: Mus.; Κλεινίου Ruhnk. in Alb. Auct. | ⟨ὡς⟩ La. | ἔλεγεν H: Mus. **4736** καθαρίσ(ειν) H: Mus. **4737** κυσόνιπται H: accent. Mus. **4739** ἓν del. Ruhnk. in Alb. Auct. **4740** cf. gl. 4708 **4741** σπογγίτ(ις) H, σπογγιτη K: Mus. **4742** ἀλικάκκαβον H: spir. Schm. **4743** κυστὶς H: accent. Mus. | φύσα H: accent. tacite Schm.

4745 κύτινοι· τῆς ῥοιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα S[κυσ13] D
4746 κύταρον· ζωμήρυσις D
4747 κύτταροι· οὕτω ⌊τὰς τρήμας τῶν κηρίων (S[4]) ἔφη Ἀχαιός (TrGF 20 F 50). τινὲς δὲ σφηκιάς. καὶ τὰ τῆς πεύκης καὶ πίτυος προανθοῦντα στροβίλια. καὶ πυθμένες. καὶ τῶν αἰδοίων αἱ βάλανοι. καὶ ⌊τῶν βαλάνων τὰ ἀγγεῖα (Ar. Vesp. 1111) S[4] D
4748 *κύτος· σῶμα. ⌊ὄγκος Σ, χώρημα AS[1]Σ. βάθος g[κυσ7]AS[1]Σ
4749 *κυττοί· τὸ δεκτικὸν χώρημα, καθὼς ποτήριον. ἢ εἶδος ἄνθους Διονυσιακοῦ AS[2]
4750 Κύτωρον· πόλιν Παφλαγονίας (Β 853) Hom.
4751 κύφελλα· τὰ νέφη. νεφέλη γνοφώδης, ὁμίχλη, ὁμιχλῶδες κατάστημα (Callim. fr. 20. Lycophr. 1402) D
4752 κύφερον ἢ κυφήν· κεφαλήν. Κρῆτες D
4753 κυφόν· καμπύλον. κυρτόν. διὰ γῆρας ἐπικεκυρτωμένον (β 16). ἢ ⌊ξύλον βασανιστικὸν κολαστήριον, ᾧ †κατέτεμνον τοὺς θανάτῳ κατακεκριμένους AS[2] Hom.
4754 κύφων· ὅπερ ἔνιοι συνάγχην καλοῦσιν. δηλοῖ δὲ καὶ δεσμὸν ξύλινον. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. ἔστι γὰρ καὶ χιτῶνος εἶδος. καὶ κυφωνισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. καὶ ἐπικεκαμμένη ῥάβδος κύφων D
4755 κύχραμος· εἶδος ὀρνέου D
4756 κύψαι· ἀπάγξασθαι (Archil. fr. 45 W.) D
4757 κυψέλαι καὶ κυψελίδες· ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ⟨ῥ⟩ύπο⟨ς⟩ συνιστάμενος. καὶ τὰ σιτηρὰ ἀγγεῖα. καὶ τὰ κενὰ σμήνη. καὶ τοῦ ὠτὸς τὸ ἔγκοιλον. καὶ τῆς καμίνου μέρος τι D
4758 *κυψέλη· πλεκτὸν ἀγγεῖον vg[1]AS[5a]Br[596] μελισσῶν g[1]AS[5a]
4759 *κυψελίδες· μελισσοφάτναι (AS[6])
4760 *κυψελίς· ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος AS[7]

4745 cf. Schol. Nic. al. 559b **4747** – κηρίων cf. Schol. Ar. b; σφηκίας Ph κ 1268; τὰ τῆς – στροβίλια cf. Schol. Ar. Thesm. 516 **4748** ὄγκος – Σ κ 524 **4750** cf. Schol.; E. Gen. 197 (EM 541, 35) **4751** νέφη E. Gen. 200 Mill. (EM 549, 17); Ecl. AO 2, 453, 28 (cit. Calim.) **4753** διὰ – ἐπικεκυρτ.y cf. Ap. S. 105, 28 **4754** cf. Ph κ 1273; Poll. 10, 177; δεσμὸν ξύλινον Schol. Ar. Plut. 476 **4756** Ph κ 1277 (cit. Archil.) **4757** lex. rhet. 276, 3 (q); – ῥύπος Poll. 2, 85 **4758** – ἀγγεῖον E. Gen. 200 Mill. (EM 549, 22) **4760** cf. E. Gen. 200 Mill. (EM 549, 24)

4745 κυτίνοι [sic] H: accent. Mus.; κυστινοι K **4746** ζώμη ῥύσις H: Mus. **4747** σφῆκας H: La. = (Ph) | στροβήλια H: Mus. | βάλανοι. καὶ τὰ H: τὰ del. Mus. **4749** le. κύτος Voss. = K[S] | fin. ad κιττός HSt. Ind. **4750** κύτορον … παφλαγωνίας H: Mus. = Schol. **4752** cf. Be. 2 789 **4753** ἢ ξύλον ad fin. ad gl. 4754 ret. Bossi 1973–74, 230–1 | κατέτεινον Bochart, Hieroz. 2, 694; vulg. κατεδενον ci. La. **4754** fin. κυφῶν [?κουφῶν] H: Mus. | cf. Sandbach ad Men. Dysc, 102 **4755** κυχράνος H: Heins. Arnald. Lect. 86; cf. Arist. h. an. 8, 597[b]18. Plin. n. h. 10, 66 **4757** ὠσὶν ὑποσυνιστάμενος H: Jun. Sop. Vales. al. = (q) | σκήνη, κ corr. in μ H | ἔγκυλον H: HSt. Ind. = q **4759** κυψέλικες H: Alb.

4761 κυψέλην· κυβέρτιον μελισσῶν
D 4762 κύψελος· ὄρνις ποιός, ὅμοιος χελιδόνι
D+Ap. S. 4763 κύων· ὁ ἐλαυνομένου τοῦ σιδήρου τοῦ ἀργοῦ ἐξαλλόμενος σπινθήρ. οἱ δὲ τὴν Ἐρινῦν. οἱ δὲ τὴν νόσον τὴν οὕτως λεγομένην κύνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον. καὶ τὸ ὑλακτοῦν ζῶον. καὶ τὸν ἀναιδῆ. καὶ τὸ ἄστρον. καὶ τὸ θαλάσσιον ζῶον. καὶ ὑπὸ τῶν κυβευτῶν βόλον τινά, ὃς Χῖος καλεῖται
D 4764 κύων ἐπὶ δεσμά· παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδιδόντων. λέγεται δὲ καὶ βοῦς ἐπὶ δεσμά
D 4765 κύων παρ᾽ ἐντέροισι· παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων
D 4766 κῷα· ἐνέχυρα
D 4767 κῳάζειν· ἀστραγαλίζειν. ἐνεχυράζειν
D 4768 κῳασθείς· ἐνεχυρασθείς
Ap.S.+D 4769 κῶας· κώδιον. τάπητα (π 47 ..). ὀφθαλμούς
4770 †κώβαλα· πανουργήματα
D 4771 κώβαλοι· κύτινοι ῥοιῶν
D 4772 κῶβαξ· ὁ μέγας τέττιξ
D 4773 κωβήλη· συνουσία. καὶ βελόνη
D 4774 κωβηλίνη· ἠπήτρια
D 4775 κωβῖτις· ἡ λευκὴ ἀφύη
D 4776 Κωδάλου χοῖνιξ· παροιμία, ὡς μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγορανόμου (Hippon. fr. 151a W. = 198 Degani)
4777 κωδία· κωδίς. κεφαλὴ χωρὶς σώματος
iur. 4778 *κωδίκιλλα· σύμβολα χάρται AS[3]
4779 κώδιον· σκύλον, ἢ *δέρμα προβάτου vgAS[1]Br[597](Σ) χωρὶς σώματος AS[1]
iur. 4780 κώδιξ· βιβλίον νόμιμον

4761 Σ κ 527 **4763** τὸ ὑλακτοῦν – θαλ. ζῶον (om. καὶ τὸ ἄστρον) Ap. S. 105, 20; cf. E. Gen. 200 Mill. (EM 549, 37); βόλον – Χῖος cf. Poll. 9, 100 **4764** Prov. Bodl. 564; Zenob. vulg. 4, 73 **4765** lex. rhet. 276, 8; Σ″ (Ph κ 1283. Su κ 2731); Prov. Bodl. 563; Diogen. 5, 67a **4769** κώδιον Ap. S. 106, 3 **4773** Theogn. can. 673, p.111, 7 C.; cf. Ph κ 1284 | **4775** Hices. ap. Athen. 7, 285b **4776** cf. Prov. Bodl. 565; Diogen. 5, 69 **4779** δέρμα προβάτου cf. Σ κ 528

4761 κύψελον H: La. = (Σ) | κύβερτον H: Pears. 459 = Σ **4762** cf. Plin. n. h. 10, 114 **4763** ἄργου H: accent. Mus. | ἐριννῦν H: Schm. | χιὸς H: accent. Mus. **4765** ἐντέροις testt. **4766** cf. gll. 3264. 4794 **4768** κωαθεὶς H: Schm. | ἐνεχυρισθείς H: Mus. **4769** ὀρθαλμούς ad κόρας (gl. 3586) **4770** v. l. gl. 3177 (Pears. 459) **4771** κυτίνοι H: accent. Mus. **4772** κώβαξ H: accent. tacite Schm. **4774** ἡπήτρια H: spir. Mus. **4775** κωβητίς H: Thes. 4, 2172C = (Athen.) | λευκία· φυλή H: Sop. = Athen. **4776** ἀγο… νόμου (?ρια) H: Mus. **4777** e. gll. 4779, 4781 corrupt. | κωδῖα H: accent. Mus. **4778** σύμβουλα H: Schow 482 n.3 = K | ἀρχαί H, αρχης K: La.; ἀρχαῖα Schow **4779** σκύλον, λ e corr. H

4781 *κώδεια· ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή (Ξ 499) (A^{5}) Hom.
4782 †Κωδειῆς· γένος ἰθαγενῶν Ἀθήνησιν
4783 *κωδωνίσας· πειράσας (Anaxandr. fr. 16, 5 K.–A.). ἠχήσας AS^{2}
4784 κωδωνίσαι· δοκιμάσαι. διαπειράσαι. ἀπὸ τῶν φυλάκων, οἳ τοὺς κώδωνας ἐκρότουν ἐπὶ πειρασμῷ τῶν γρηγορούντων D
4785 κωδωνίσω· δοκιμάσω g^{κωλ4}. ἀπὸ τῶν ἵππων, ἢ ὀρτύγων (Ar. Ran. 79) D
4786 κωδωνοφορῶν· οἱ περιπολάρχαι ἐπὶ τοὺς φύλακας ἐρχόμενοι, κώδωνα διέσειον, καὶ οὕτως ἐξεπείραζον τὸν καθεύδοντα. ἀπὸ δὲ τῶν ὀρτύγων ἡ χρῆσις. τοὺς γὰρ ὑπομείναντας τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος φασιν ἐπιτηδείως ἔχειν πρὸς μάχην. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ἵππους τοῖς κώδωσιν ἐξετάζεσθαι (Ar. Av. 842) D
4787 κώδων· σάλπιγξ. ἠχεῖον. κύμβαλον. μήκων. κάλυξ D
4788 κῶθα· ποτήρια
4789 κῶθος· κωβιός D
4790 κωθύλους· ὄνους
4791 *κώθων· ἄτακτος. μέθυσος S^{2}. μονόωτον ποτήριον AS^{2}. κεράμειον S^{2}. εἶδος ποτηρίου g^{1}AS^{1}Σ
4792 *κωθωνίσαι· μεθύσαι vgAS^{1}Br^{598}Σ
4793 κῷοι· ἀστράγαλοι D
4794 κῶιον ἐνέχυρον. καὶ ἱμάτιον D
4795 κώκαλον· παλαιόν. καὶ εἶδος ἀλεκτρυόνος D
4796 *κωκύει· βοᾷ. ⌊θρηνεῖ, κλαίει (θ 527) S^{9} Hom.
4797 *κωκύσασα· θρηνήσασα (Σ 71) A^{6} Hom.
4798 *κώκυσε· μετὰ θρήνων ἀνεβόησε (Χ 407) AS^{8} Hom.
4799 *κωκυτός· κοπετός vg^{1}Σ, θρῆνος, ὀδυρμός (Χ 409) vg^{1}Br^{599}Σ (AS^{4}) Hom.
4800 †κωκυτοιρεῖν· θρηνεῖν A^{7}

4781 Schol.; Ap. S. 106, 4; E. Gud. 357, 25; EM 549, 58 **4785** Schol. Ar. **4786** cf. Schol. Ar. **4789** cf. Nic. fr. 141; Theogn. can. 295, p.54, 15 C. **4791** εἶδος ποτηρίου Σ κ 529; E. Gen. 201 Mill. (EM 550, 29) **4792** Σ κ 530 **4796** θρηνεῖ Schol.; κλαίει Schol. Opp. cyn. 500 **4798** cf. Schol. **4799** Σ κ 532 (2); θρῆνος Ap. S. 106, 7; cf. EM 550, 29

4781 κωδία H: Jens. Luc. 147 = testt. pler. (Su); κωδύα Voss. = K Ph Harp. | μύκονος H: μήκ- Jun. Sop. Brun. al., -ωνος Mus. = testt. **4782** v. l. gl. 4817 **4783** κωδυνήσας H: Heins. Pears. 459 = K | περάσας H: ed. 1521 = Phav. **4784** κωδωνῆσαι H: Heins. Pears. 459 | δο/δοκιμάσαι H: Ald. | διαπεράσαι H: ed. 1521 **4785** κωδωνήσω H: Mus. = Schol. Ar. **4786** διασεῖον H: Mus. | ἐκπείραζον H: Mus. **4787** ἤχιον H: Mus. | κάμβαλον H: Mus. | μύκων H: Guyet. Pears. 459 **4789** κῶθυ H: Cas. in Athen. 540 = testt. **4790** cf. gl. 662 **4791** κώκων, κ alt. corr. in θ H | μόνωτον Mus. **4792** κωθωνῆσαι H: Pears. 459. Alb. = K Σ **4793** κωαὶ H: La. **4794** κώϊον H: accent. La. **4795** ‘παλαιόν a rege Siciliae, Epicharm. vel Sophr.’ La. (non adm. K.–A.) | ἀλεκτρυῶνος H: tacite Schm. **4800** ‘e κωκυ⟨ειν·⟩ θρινειν, θρηνειν corrupt.’ La. (κωκύειν· οἰκτείρειν iam Alb., κωκύειν· θρηνεῖν Schm.)

Ap.S. **4801** *κωκυτός· θρῆνος A[5], καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὄνομα ποταμοῦ AS[5] ἐν ᾅδου A[5]· ʽΚωκυτὸς ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξʼ (κ 514)

D **4802** κῶλα· πόδες AS[6]. σκέλη A[6]. ὀστᾶ. μέλη g[κωμ13]S[6]. κερκίδες

D **4803** κωλαβοί· λάσταυροι

LXX **4804** κωλαβρισθείησαν· κωπηθείησαν. ποδοκοπηθείησαν (Iob 5, 4)

D **4805** κωλακρέται· ἀργυρικοὶ ταμίαι, οὕς τινες οἴονται μόνου τοῦ δικαστικοῦ προΐστασθαι

D **4806** κῶλʼ ἀνεμιζόμενοι· τάχει χρώμενοι, ἀνέμοις ἴσῃ

N. T. **4807** κῶλα πεσεῖν· τὰ ἄρθρα ⟨πεσεῖν⟩ (Ep. Hebr. 3, 17) AS[7]

4808 †κωλαρίας· τοὺς ἐκ τῆς ἀγέλης παῖδας

LXX + D **4809** κωλέα· *μέρος κρέατος (1. Regn. 9, 24) g[1]AS[8]Br[180]Σ. ἀγκαλίς. δέσμη χόρτου. τινὲς σκέλος ὑὸς ὀπίσθιον. ἢ Περσικῆς τὸ ἐδώδιμον

D **4810** κωλίρ· τὸ προτιθέμενον ἆθλον τοῖς ἀγωνιζομένοις

4811 κωλετίναις· ἀσκαλαβώταις

4812 κωλήν· κωλεός A[11]

4813 κωλῆνες· ἀκροκώλια

Hom. **4814** κώληπα· ἰγνύαν S[12]. τὴν γαστροκνημίαν. τὴν κνήμην (Ψ 726)

4815 Κωλιάς· ἀκτὴ εἰς θάλασσαν ἐξέχουσα· καὶ ἴσως παρὰ τὸ κῶλον

D **4816** Κωλιάς· Ἀφροδίτης ἐπὶ Κωλιάδος ἐστὶν ἱερὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ. ὁ δὲ τόπος λέγεται Κωλιάς, ἐπεὶ ἐκκείμενός ἐστιν, ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. ἔστι δὲ καὶ Δήμητρος ἱερὸν αὐτόθι πολύστυλον (Ar. Lys. 2)

D **4817** Κωλιεῖς· γένος ἰθαγενῶν, ὅπερ ἐκ τῆς Κωλιάδος

D **4818** κωκαλική· Σικελική (gl. Ital. 229 K.–A.)

4801 Ap. S. 106, 7 **4803** cf. Ph κ 1297 **4805** cf. lex. rhet. 275, 22; τοῦ δικαστικοῦ Paus. κ 59 (Ph κ 1294. Su κ 2234); Ar. Byz. fr.395 **4809** – κρέατος Σ κ 533 **4814** ἰγνύαν Schol.; Ap. S. 106, 9 **4815** Schol. Paus. 1, 1, 5; cf. Schol. Dem. 59, 33 (3); Harp. 188, 18 (cit. Dem.) **4816** Schol. Ar.; Schol. Paus. 1, 1, 5 (cit. Hsch.); St. Byz. 400, 14 (κ 308)

4801 nov. gl. κωκυτὸς alt. H: contin. post Voss. Pears. 460 et Jens. Luc. 147 qui loc. κ 514 agn. | ὀδύστυγος H: Schow 482–3 n.8 (θʼ ὃς δὴ iam Pears. 460 = Hom.) **4802** v. l.: gl. 3304a **4803** κωλαβοίλας, ταῦροι H: Schm. coll. Ph κωλήβη· μήποτε ὁ λάσταυρος; κοδδαροι et ξυρησιταυροι Apoll. Tyan. ep. 39, 40 cft. La. **4804** h. e. κολαβρ. (Alb.) **4805** τινες = Ar. Byz. **4806** κωλανιζόμενοι H: post Salm. (unum verb.) et Schm. (κῶλʼ ἀνεμούμενοι) La. | χρώμεναι H: Alb. = Phav. | ἴσα H: La. **4807** ⟨πεσεῖν⟩ La. = K **4808** v. l. gl. 4875 (G. Dind. 4, 2180A) **4809** ἐγκαλὶς H: Mus. | cf. gl. 4876 **4810** κώλειρ H: La., h. e. κωλις **4811** κωλετήναις H: Mus.; ʽconform. susp., κωλητηνες· ασκαλαβωται?ʼ La. **4812** κωλεῖν H: Mus. = K **4813** ἀκρακώλια H: Mus. **4814** κωλίαν H: Sop. Pears. 460 = K testt. **4815** κωλίας H: accent. Mus. | διὰ H: Schol. Paus. | κώλω H: Schol. Paus. **4816** κωλίας H: accent. Mus. | ἐπικολίαδος H: sep. Voss., ω et accent. Mus. | ἐγκείμενος H: Schm. = Ph Schol. Ar. St. Byz. (κατὰ τὴν θέσιν Schol. Paus.) **4817** cf. Toepffer, Att. Gen. 301 | v. l.: gl. 4782 **4818** κωλικὴ H: La., sc. a rege Cocalo, cf. gl. 4795; Κωλική· Σινδική vel Σκυδική Mein. ad St. Byz., Σκυθική id. 1857, 614

4819 κωλύμασι· ἐμποδίοις

4820 κωλύμη· μεμφωλή (Thuc. 1, 92, 1 ..)

4821 Κωλυσανέμας· ὁ Ἐμπεδοκλῆς οὕτως καλεῖται, ὡς ὑπισχνούμενος ἐφέξειν τοὺς ἀνέμους (VS 31 A 14, 19)

4822 κωλύσω· λυπήσω

4823 κωλυτήρ· σημεῖόν τι ἐν θυτικῇ. καὶ θυσία τις κωλυτήρια D

4824 *κωλώτης· ἀσκαλαβώτης vg[5]AS[10]Σ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ ⌊γαλεώτην (vg[5]). δοκεῖ δὲ αὐτὸς εὐστόχως ἅλλεσθαι περὶ τὰς μυίας

4825 κῶμα· κοίμημα (Ξ 359), ⌊ὕπνος (S[27]). ληθώδης καταφορὰ ὕπνου βαθέος Hom.

4826 κωμάδδειν· ὀρχεῖσθαι D

4827 *κωμάζει· κῶμον ... ἢ ᾄδει vg[5]AS[17]Σ. ὑβρίζει g[5]AS[17]Br[602]Σ μετὰ μέθης AS[17]

4828 κῶμαι· ἀγυιαί, ῥῦμαι

4829 κωμαίνει· νυστάζει D

4830 κώμακον· ἀρωματικόν τι

4831 *κωμαστής· τρυφῶν μετ᾽ ᾠδῆς vg[3]Σ

4832 *κωμαστοῦ· τοῦ κωμάζοντος, τερπομένου AS[18] μετ᾽ ᾠδῆς [A[18]]

4833 †κωμᾶται· μαγεύει

4834 κώμη· ἄμφοδον, χωρίον

4835 *κωμική· Ἀττική vg[6]AS[20]Br[605]

4836 κωμαίνεσθαι· κοιμᾶσθαι D

4837 κωμῆτις· γείτων. κῶμαι γὰρ τὰ ἄμφοδα (Ar. Lys. 5) D

4838 †κωμμωνία· κοροκοσμία

4839 *κῶμοι· ἀσελγῆ [g[2]] ᾄσματα πορνικά S[23](A[24]), συμπόσια (vg[2] AS[15]Br[600]), ᾠδαί (2. Macc. 6, 4) g[1]Σ(vg[2]AS[15]Br[600]) LXX

4840 *κῶμος· εἶδος ὀρχήσεως ἢ μέλους τινός (Eur. Phoen. 791) (g[8])

4824 ἀσκαλαβώτης Σ κ 536; Theogn. can. 56, 43 Alpers **4825** cf. Erot. κ 5; κοίμημα Schol.; Σ κ 537; ὕπνος Theogn. can. 882, p.146, 16 C.; ὕπνος ληθ. καταφορά EM 551, 5 **4827** – ὑβρίζει Σ κ 538; – ᾄδει Psell. poem. 6, 363 **4831** Σ κ 539 **4837** Schol. Ar. **4840** – ὀρχήσεως Schol. Eur.

4819 κώλοισι· ποδίοισι H: La. **4820** μεμφώδη H: Voss. **4821** ὑπισχούμενος H: Schr. **4823** κωλυτηρία H: accent. tacite Alb. | ‘exta infelicia – cf. Apollon. Mirab. 4’ La. **4824** εὐστόχω H: Mus. **4825** κωμὰ H: accent. Mus. | κοίμισμα H: Alb. = testt. | λιθώδης H: HSt. Sop. Salm. al. **4826** κωμάδειν H: Valck. Ep. ad Rover. 77 **4827** κῶμ( )η vel κῶμη( ) H: Mus.; λεγει η κωμον ᾳδει K[v], η κωμον ᾳδει K[g], ᾳδει δραμα ᾳδει K[AS] (‘lacuna archetypi varie suppleta’ La.); κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει Σ; κῶμον ᾄδει Psell.; κῶμον ⟨ἄγ⟩ει ᾄδει Bossi 1980–2 **4828** ῥύμαι H: accent. tacite Schm. **4830** κωμακὸν H: accent. tacite La. | Theophr. h. pl. 9, 7, 2 cft. Alb., Plin. n. h. 12, 135 La. **4831** κωμάστην H: Mus. = K Σ **4833** v. l. gl. μ 2048 Erbse **4836** κωμαίνασθαι H: Ald. | κείρασθαι H: La. coll. gl. 4829 **4837** κώμη τίς H: Bernard. Voss. = Schol. Ar. **4838** v. l. gl. 3471? **4839** ἀσέλγεια H: Mus. **4840** ἢ μένους H: Meurs. Orchestr.47 = K

D **4841** κώμυθα· δάφνην, ἣν ἱστῶσι ⟨πρὸ⟩ τῶν πυλῶν. δηλοῖ δὲ καὶ δέσμην χόρτου, καὶ τὰ †κατολίγον τῶν δραγμάτων (Cratin. fr. 302, 2 K.–A.)

4842 κωμῳδοί· κωμικοί, τραγῳδοί, καὶ χορευταὶ τραγῳδοί, οἱ τραγικοὶ ποιηταὶ διδάσκαλοι

D **4843** κωμῳδούμενοι· παιζόμενοι AS[16](Br[811]) παρὰ τὴν τραγῳδίαν [AS[16]]

D **4844** κωμῳδοῦντες· θριαμβεύοντες, πομπεύοντες

Hom. **4845** Κῶν· νῆσος πρὸς τὴν Ῥόδον, μία τῶν Κυκλάδων, ἢ τῶν Καλυδνῶν (B 677)

D **4846** κώνα· βέμβιξ

D **4847** κωνᾶν· περιδινεῖν, δίνῳ περιέρχεσθαι

D **4848** κωνεία· νάρθηκα. καὶ πόας εἶδος

D **4849** κωνῆσαι· πισσοκωνῆσαι· καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον μόρον λέγουσιν, ὅταν πίσσῃ καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν· Αἰσχύλος Κρήσσαις (fr. 118 R.) καὶ Κρατῖνος (fr. 397 K.–A.). πισσοκωνίαν Ἄρη νῦν φησι, διότι ⟨πίσσῃ⟩ χρίουσι τὰ παρίσθμια τῶν προβάτων

D **4850** κώνητες· θύρσοι

K + D **4851** κώνειον· *δηλητήριον S[10]Σ, ἤτοι θανάσιμον g[2]v[6]A[10]Br[607]Σ(S[10]). βοτάνη S[10], νάρθηξ (Callim. fr. 191, 57?)

D **4852** κωνίς· ὑδρίσκη

4853 *κωνοειδῆ· τούτου τοῦ σχήματος (g[3]Σ)

4854 κῶνοι· οἱ θύρσοι. καὶ *οἱ στρόβιλοι vg[5]AS[9]Σ. καὶ οἱ στρόμβοι

D **4855** κῶνον· περικεφαλαία. καὶ ὁ τῆς πίτυος καρπός. καὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις σχῆμά τι στερεόν. καὶ στρόβιλος

D **4856** Κῶνος· τόπος ἐν Κλαζομεναῖς

Prov. **4857** κῶνος ἄρτον ξύει· ⟨ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων⟩

D **4858** κωνοφόρον· στροβιλοφόρον

4841 δέσμην χόρτου Σ″ (Ph κ 1315. Su κ2274. Schol. Luc. 215, 2) **4849** περιενεγκεῖν Ph κ 1317 **4851** – θανάσιμον Σ κ 543 **4854** – στρόβιλοι Schol. Clem. Protr. 14, 12, p.302, 27 (e Diogen.); στρόβιλοι Σ κ 545 **4857** Prov. Bodl. *565; cf. Su κ 2045

4841 ⟨πρὸ⟩ Mus. | καταλοιπον La.; ἀμάλλιον Erbse **4843** πεζόμενοι H: Mus. **4844** ad expl. cf. Brinkmann, Rh. Mus. 64, 1909, 479 | v. l.: gl. 3487 **4845** καλύδνων H: accent. Mus.; hoc ex Hom. **4846** κῶνα H: accent. Mus. **4847** περδινεῖν H: Mus. | νείω περιέρχεται H: La. | cf. gll. α 4392. ε 1833 **4849** κωνῆσαι, η ? e corr. H | πισοκοπῆσαι, σ s. σ pr. H: Heins. Salm. Pears. 460 | πισσοκόνιτον H: Heins. Salm. Pears. | αἰσχῦλος H: accent. Mus. | αἰσχ. καὶ κρατ. κρ. H: Alb. | κρήσαις H: Mus. | πισοκονία γὰρ, ἡ νῦν πισιδία τὶ H: Kaib. Herm.30, 1895, 440 coll. Schol.[A] Σ 521 **4850** κωνητὲς H: accent. Mus. **4854** κωνοὶ H: accent. Mus. | οἱ στρόβυλοι H: Salm. Pears. 460 = testt. **4855** στροβηλος H: Mus. **4857** le. κωνόσαρτον H: Guyet. Sop. | expl. add. testt.; prov. Lat. “mutuum muli scabunt” cft. La. **4858** στροβηλοφόρον H: Mus.

4859 κωνωποθήρας· ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων D
4860 κῶον· ἱμάτιον. ἢ ἐνέχυρον
4861 Κῶος Χῖον· ὁ Κῶος ἀστράγαλος, ὁ ἕξ. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο ἕν· ὁ δὲ Κῶος ἕξ D
4862 Κωπαΐδες· ἐν τῇ Κωπαΐδι λίμνῃ ἐγχέλεις μέγισται γίνονται. ταύτας οὖν τὰς ἐγχέλεις Κωπαΐδας λέγουσι (Ar. Ach. 880) D
4863 Κῶπαι· πόλις τῆς Βοιωτίας (Β 502) Hom.
4864 κώπης τὸ ἄνω κώπαιον, τὸ δὲ κάτω πλάτην D
4865 κωπεῖς· τὰ εἰς κώπας εὔθετα ξύλα (Ar. Lys. 422) D
4866 κωπέτας· σφονδύλους μεγάλους ἰχθύων D
4867 †κωπετός· θρῆνος
4868 κώπη· *ἡ τοῦ ξίφους λαβή (θ 403) g^1(AS^2), καὶ ἐγχειριδίου, ⌊καὶ ἡ τῆς κώπης τῆς νεώς [g^1A^2] K + D
4869 κωπηλάται· οἱ ταῖς κώπαις περιστρέφοντες τὸ πλοῖον (Ezech. 27, 8 ..) LXX
4870 κωπητήρ· ὁ σκαλμὸς τῆς κώπης D
4871 κωπηλά· κωπώδη. μακρά D
4872 †κώρα· ὕβρις
4873 κωράλιον· παιδάριον, κόριον D
4874 κωραλλεῖς· οἱ ἀναλέγοντες τὸ κουράλιον περὶ Σικελίαν (gl. Ital. 230 K.–A.) D
4875 κωραλίσκον· μειράκιον D
4876 †κωρέα· ἄκρα. ἀρχή. δέσμη
4877 κωρία· κουρίς, κουρεύτρια D
4878 κωριδάμνας· ἀκρίς D
4879 κωρίδες· γρᾶες. ζῷον θαλάσσιον (Epicharm. fr. 78 K.–A.; Semon. fr. 15 W.) D
4880 †κωρίθιον· χόρτον

4861 cf. Zenob. vulg. 4, 74; – ἕν Prov. Bodl. 566 **4862** cf. Schol. Ar.; – ἐγχελεῖς[1] Ph κ 1323 **4863** Schol.; cf. St. Byz. 401, 12 (κ 312) **4865** cf. lex. rhet. 274, 32 **4868** λαβή Schol. **4870** σκαλμός Ph κ 1327 **4874** Ph κ 1328 (Cret.) **4879** cf. Athen. 3, 106e (cit. Epicharm. et Semon.)

4859 κωνοπτοθήρας H: κωνω- HSt. Ind., -ποθ- Mus. **4860** Κῶον et κῷον conf. (La.) **4861** χιὸν et χιὸς H: accent. Mus. **4862** κωπαίδη H: Mus. | ἐγχελεῖς bis H: accent. Mus. | κωπαίδες λέγονται, ες et ονται del., ας et ουσι sscr. [vix Mus.] H **4864** κῶπις H: Mus.; le. fuit κώπαιον (La.) **4865** κώπεις H: accent. Schm. **4867** ‘expl. gl. 4799 repetita omisso le.’ La. **4868** κωπὴ H: accent. Mus. **4869** cf. Leum. Hom. W. 87 n.4 **4870** κωπήτηρ H: accent. Mus. **4871** κοπῆλα H: tacite La. | κοπεώδη H: post Schm. La. **4872** h. e. κόρος (Sop.) **4873** κωράλιον H **4874** κοραλλεῖς H: Pears. 461 | περὶ σικελίας H: Schow 485 n.19 | cf. Diosc. mat. med. 5, 121, 1 **4875** Creticum (Ph); tit. fab. Epilyci (PCG 5, 170) | v. l.: gl. 4808 **4876** h. e. ἀ⟩κρώρεια (Alb. olim) **4877** e *κορσια cf. gl. 4881; Schwyzer Gr. 1, 286 n.1 | δεσμη ad gl. 4880 **4879** le. κωριδεστράες H: Voss.; cf. gl. σ 1220 **4880** κωμυθιον La.

D **4881** κωρίς· ψαλίς

D **4882** Κωρυκαῖος ἠκροάζετο· παροιμία ⟨παρὰ⟩ τοῖς κωμικοῖς, ὡς θεοῦ τινος ἐπακροωμένου (Men. Ench. fr. 2)

D **4883** κωρυκίδιον· ὅπερ οἱ τοξεύοντες δερμάτινον κοίλωμα τῷ εὐωνύμῳ πήχει περιτιθέασιν

D **4884** κώρυκος· θυλάκιον [Br[548]]. ἔστι δὲ δερμάτινον ἀγγεῖον, ὅμοιον ⌊ἀσκῷ [Br[548]]. οἱ δὲ πλοῖον· οἱ δὲ κόγχην

D **4885** Κῶς· νῆσος Br[658]. καὶ δέρμα. εἱρκτή, δεσμωτήριον

4886 κωτίλλει· δολίως ἀπατᾷ

4887 *κωτίλλουσα· κολακεύουσα (Hes. op. 374) AS[3]

4888 κωτίλλω· κολακεύω

4889 κωτίλη· λαλιστάτη

4890 κωτίλον· ἡδύ. τρανές. λάλον, εὔστομον

4891 *κωτίλος· πανοῦργος v[1]A[2]Br[608]Σ, ἀπατηλός, ⌊κολακευτής v[1]Br[608](A[2]Σ), ἀπατεών v[1]AS[2]Br[608]Σ, δόλιος. λάλος

4892 †κωφᾷ· πληροῖ

D **4893** κωφάν· κωφήν, ἀναίσθητον

D **4894** κωφεῖ· κακουργεῖ, βλάπτει. κολούει. πηροῖ (Soph. fr. 198e R.)

4895 †κῶφες· νεκύσια. κωφά

LXX **4896** *κωφεῦσαι· ἀναισθητῆσαι. ἡσυχάσαι g[1]Br[609], σιωπῆσαι (Iob. 13, 5)

4897 κωφή· ἀναίσθητος. νεκρά

4898 κωφῆσαι· κολοῦσαι

4899 κώφησις· κόλουσις

4900 κωφητέος· βλαπτέος

D **4901** κωφίας· ὄφεως εἶδος, ὃ καὶ τυφλίας S[4]

Hom. **4902** κωφόν· ἀναίσθητον Z[(2)]. μωρόν. ⌊τὸ ῥοῖζον μὴ ποιοῦν (Ξ 16) Z[(2:2)]

D **4903** κωφός· οὔτε λαλῶν οὔτε ἀκούων. ἐννεός. ⌊ἀσθενής (Hdt. 1, 34, 2) (Br[752]Σ)

4882 cf. Paus. κ 60 (Σʺ [Ph κ 1330. Su κ 2299]); Theogn. can. 56, 68 Alpers **4884** θυλάκιον Σ κ 546; κόγχην cf. Athen. 3, 87b **4885** δεσμωτήριον cf. St. Byz. 402, 8 (κ 314) **4887** Schol. Hes. **4891** – ἀπατεών cf. Σ κ 547 **4894** βλάπτει et πηροῖ cf. Ph κ 1334 **4902** ἀναίσθητον Schol. Ω 54 **4903** – ἀκούων Ph κ 1336; cf. Or. 85, 27 (E. Gen. 201 Mill. [EM 552, 4])

4881 forcipes cf. ad gl. 4877 **4882** le. κωρύκεος H: Mus. = testt. | add. Mein. | ἐπακροαμένου H: Mus. = testt. **4884** ὤρυκος H: κ add. rubr., spir. del. Ald. | λόγχην H: Cas. in Athen. 170 = (Athen.) | v. l.: gl. 3699 **4885** δέρμα ad κῶας Schm. | εἰρκτὴ H: spir. tacite Schr.; Corinthii (St. Byz.) | δεσμωτή H: Guyet. Brun. Pears. 461 **4886** κωτιλλεῖ H: Mus. **4887** κωλακεύουσα H: Mus. = Schol. Hes. **4888** κωλακεύω H: Mus. **4890** κώτιλον H: accent. tacite La. **4891** κώτιλος H: accent. tacite La. = Σ **4892** v. l. gl. 4894 (Mus.) **4893** κωφᾶν H: accent. Mus. **4894** κωλύει H: Voss. Jens. Luc. 148 | v. l.: gl. 4892; cf. gl. ο 1729 **4895** νεκυσία. κωφᾶ H: accent. ed. 1521 | post h. gl. spat. 17–19 litt. in H **4898** κωλύσαι H: Schr. **4899** κώλυσις H: Schr. **4901** τυφλίας cf. Arist. h. an. 6, 567[b]26 (codd.) **4902** τὸν H: Schm. | ῥοιζὸν H: accent. Mus.

4904 *κωχεύει· μετεωρίζει, φέρει v[1], κουφίζει. ⌊τὸ δὲ αὐτὸ καὶ κωφεύει v[1]

4905 κωχεύουσιν· ὀχοῦσι. μετεωρίζουσι. Σοφοκλῆς Καμικίοις· πιστοί με κωχεύουσιν ἐμ φορᾶι δέμας (fr. 327 R.) Z[(2:3)] D

4905 Cyr.[Z] (2) 3; E. Gud. AP 4, 52, 19

4904 κωφεύει H: Jun. Voss. | μεταιωρίζει H: Mus. **4905** πιστ. με σοφ. καμ. H: Mus. | καμίκην H: Alb. | ἐμφοραιδέσμας H: Schm. = (E. Gud.)

Λ

1 λᾶ· ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν ἐτάσσετο. ὅθεν καὶ λακάνη ἡ μεγάλως κεχηνυῖα

Hom. + D **2** λᾶαν· *λίθον (Γ 12 ..) g[2]AS[4]. ἢ ὁρᾶν. ῥηγμίν. πόλις (Lycophr. 95). καὶ θυλάκιον, ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι τὰς μάστιγας ἀποτίθενται, τινὲς δὲ μάστιγα [καὶ λίθον]

D **3** λαᾶνα· ἐπίστατον

Hom. **4** *λᾶας· λίθος v[1]g[2]A[3]Br[1], πέτρα, ἢ πέτρος (Δ 521)

5 †λαβά· σταγών

6 *λαβάς· ἀντιλήψεις AS[11]

7 λαβάβηρ· λακανίσκη

D **8** λάβδα· ὅπλον. ἢ στοιχεῖον ὑγρὸν καὶ ἀμετάβολον

Hom. **9** λάβεν· ἔλαβεν (Α 387)

Hom. **10** λάβε γούνων· λαβοῦ τῶν γονάτων (Α 407)

11 *λαβή· ἀφορμή AS[16](g[1]). ὁρμή. καὶ ἡ τοῦ ξίφους A[16] λαβή

12 *λαβήν· αἰτίαν AS[14]

D? **13** λαβήροις· ποτιστηρίοις

14 λάβιρος· βόθυνος

LXX **15** λαβίς· σκεῦος χρυσοχοϊκόν (Exod. 38, 17 ..)

LXX **16** *λαβόμενος· δραξάμενος (2. Macc. 12, 35) vg[5]AS[13]Br[6]

17 *λαβραγορεῖν· σφοδρῶς δημηγορεῖν g[2]Br[4][AS[10]]

Hom. **18** λαβραγόρης· λάβρος ἐν τῷ λέγειν, προπετὴς ἐν τοῖς λόγοις. τινὲς ἄκαιρον ἐν τῷ δημηγορεῖν (Ψ 479)

D **19** λαβράζει· λάβρος γίνεται S[21], ἀκολασταίνει. προπετεύεται

D **20** λαβρεία· ἡ τοῦ λόγου †ἔκληψις

21 λαβρεύονται· ῥέουσι μεγάλα βουλεύονται, θορυβοῦσι σφόδρα

22 λαβρεῦσαι· λάβρως καὶ ἀθρόως λαλεῖν

Hom. **23** λαβρεύεαι· μεγαληγορεῖς. προγλωσσεύῃ. ἀθρόως λέγεις, ἀμέτρως (Ψ 474)

---

2 λίθον Schol. | πόλις Schol. Lycophr. **4** λίθος Schol. **8** | cf. EM 700, 24 **9** cf. Schol. **11** ἀφορμή EM 554, 10 | Poll. 1, 136 **17** cf. Σ 3 **18** – λόγοις Schol.; cf. EM 554, 8

---

1 λα̅ H | λεκάνη H: Pears. 461. Voss. Jens. Luc. 148; Su λ 46 cft. Alb. **2** λάαν H, λᾶαν Alb., conf. cum λᾶν agn. Guyet | ῥηγμείν H: Mus.; ‘obscurum’ La. **3** λάανα H: accent. La., = λασανα (Lacon. Arg. Cypr.); Lewy 1931, 109–10 cft. inscr. Sigeion (CIG 1, 8). Ar. Av. 435sqq. c. Schol. (cf. Dunbar ad 436) **5** ‘h. e. λοιβα’ La.; λιβάς Pears. 462 | σταγῶν H: accent. Mus. **6** contin. H: nov. gl. Mus. **7** ‘e Latino lavacrum deformatum? vel Lacon. λακανιρ’ La.; Λάκωνες, κανίσκη Pears. 462 **8** ‘οπλον ad signum scuti Laconici spectat’ La. **10** λαβαγούνων H: Mus. **13** ποτιστητηρίοις, alt. τη del. H **14** contin. H: nov. gl. Mus. **17** λαβαγορεῖν H: Mus. = K **18** λαβραγορεῖς H: Mus. | λάβρως H: Mus. | οἱ δὲ δημηγορεῖν H: Mus. **21** μεγάλοι βουλεύοντες Herw. Versl. 195 **23** λαβρεῦσαι H: Mus.

24 λάβρον· ἄθρουν. προπετές. ταχύ (Ο 625). μαινόμενον. βορόν Hom. +
25 λαβρώνιον· εἶδος ποτηρίου πλατέος (Men. fr. 26, 4 K.–A.) D
26 *λάβρος· πολύς S^{23}, σφοδρός (B 148) v^{7}S^{23}(A^{15})
27 λαβροσιάων· χορτασμῶν ἀκόσμων
28 λαβροστομία· ἡ δύσχρηστος λαλιά D
29 *λαβρότατος· σφοδρότατος (Q. S. 2, 222) g^{7}A^{17}Br^{7}
30 †λαβροΐον· εἶδος ποτηρίου
31 λαβρύσσει· λαβρεύει
32 λαβρύσσει· δειλαίνει D
33 *λαβύρινθος· κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυάρων vg^{4}AS^{12}Br^{5}Σ, παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι vg^{4}AS^{12}Br^{5}
34 λαγαρίττεται· μετριεύεται
35 λαγαρόν· τὸ μὴ ναστόν D
36 *λάγανα· εἶδος πλακουνταρίου, ὡς καπυρώδη ἀπὸ σεμιδάλεως vg^{4}AS^{11}Br^{9} ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον S^{11}, καὶ ἄρτοι βραχέντες ἐλαίῳ (Num. 6, 15) [vg^{1}AS^{6}] LXX
37 λαγαριζόμενοι· σκαλεύοντες. δηλοῖ δὲ τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν, πυκνὰ διατείνοντα τὴν χεῖρα (Pherecr. fr. 126, 4 K.–A.) D
38 †λαγαγεῖ· ἀφρίζει D
39 λαγάσσαι· ἀφεῖναι D
40 λαγβατόν· ἀνατετραμμένον. οἱ δὲ λάγδην ἐμβάλλοντες D
41 λάγγα· ἡ τῇ τροφῷ διδομένη μερίς D
42 λαγγάζει· ὀκνεῖ. οἱ δὲ λαγγεῖ (Antiphan. fr. 39 K.–A.?) D
43 λαγγανώμενος· περιϊστάμενος. στραγγευόμενος
44 λαγγάσαι· περιφυγεῖν
45 λαγγεύει· φεύγει
46 λαγηίς· δόρυ
47 λαγγάζει· ἀποδιδράσκει D

---

24 ἄθρουν Schol. | βορόν cf. Ap. S. 105, 15 **25** Ph λ 9 (cit. Men.); cf. Athen. 11, 484c **26** σφοδρός Schol. **29** Su λ 9 **33** – φλυάρων Σ λ 4 **36** – καπυρώδη Σ λ 6 **37** Ph λ 15 **42** cf. Antiatt. λ 4 (cit. Antiphan.)

---

24 ἀθροῦν H: La.; ἀθρόον Mus. **25** λαβρόνιον H: La. = K Ph | πλατέους H: Mus. **26** πολὺ H: Mus. = (K) **27** ‘conformat. susp. an λαβροσυναων?’ La. | χορ|χορτασμὸν H: Mus. | ἀκόσμον H: Mus. **28** διάχρηστος H: Alb. **30** v. l. gl. 25 **32** ‘vix sanum’ La. **35** μηναστόν H: Martin. Cadm. **36** πλακουνταρικοῦ H: Schr. = K | πυρώδη H: Heins. Voss. Vales. al. = KΣ | σεβιδάλεως H: Mus. = K | ἀρτιβραχ( ) H: tacite Schm. post Heins. (ἄρτοι) **37** σκαλεύονται H: Mus. = Ph | διαπείροντα H: Meibom. **38** λαγάσαι· ἀφήσει Herw. 1895, 365; ‘immo λαταγει (λαταξ)’ La. **40** λάγματα ὅρκια ex ignoto auctore ab Hdn. (ap. St. Byz. 14, 4 [α 28]) cit. (La.) | λάγαν H: La. **41** τροφῆ H: Mus. | Maced. putat Fick 1909 (43), 144, ‘immo λαγμα’ La. coll. Ph λ 19 (cum quo potius cf. gl. 117) **43** στρατευόμενος H: HSt. Sop. Pears. 462. al. **47** λαγγαρεῖ H: Kuk. 1916, 91

48 *†λαγγών· μετάβολος, ἔμπορος AS[9]
D **49** λαγερός· σμῖλαξ
D **50** Λάγεσις· θεός. Σικελοί (gl. Ital.231 K.–A.)
D **51** λαγέτης· ἡγεμὼν ὄχλον συναγαγών
52 †λαγεινά· δεινά
53 †λάγκει· ἐώκει
54 †λαγής· ὁ εἰς τὰ ἀφροδήσια καταφρής†
D **55** λαγύναρχος· ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου
56 λάγνα· κάμπτρα. κιβωτός S[16]
57 *λάγνης· καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια AS[5](vg[3])
58 *λάγνος· ὁ αἰσχρός vg[3]A[8]Br[8], περὶ πορνείαν ἐπτοημένος (A[12]), πόρνος vg[3]A[8]Br[8]
D **59** λαγοθήρας· ἀετοῦ εἶδος
60 *λαγόνες· σχίσμα γῆς AS[7]
D **61** λαγόριες· ἐκκλησίαι
62 [λαγόσι, λαγόνας]
D **63** λαγρονίτης· εἶδος πλακοῦντος
64 λαγρόν ἢ λαγρός· κραββάτιον
65 λαγχάνειν· κληροῦν
D **66** λαγωϊδίης· ὄρνις ποιός
67 *λαγών· ὁ κενεών. τὸ ἰσχίον AS[10]
68 λαγώεια· λαγωοῦ κρέα
Prov.? **69** λαγώς· ὁ χερσαῖος, λαγός δὲ ὁ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος
Prov. **70** λαγὼς καθεύδων· παροιμία ἐπί τῶν προσποιούμενων καθεύδειν
Prov. **71** λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν· δειλὸν ἄγαν τὸ ζῷον ὁ λαγώς. ἐλέχθη δέ, ἐπεὶ ἐκωμῴδουν ἐπὶ δειλίᾳ τοὺς Ῥηγίνους. καὶ ἐλέχθη ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τὰς ψυχάς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων
D **72** λάδανον· τὸ μὲν ἀπὸ τῶν πωγώνων τῶν αἰγῶν [καὶ τὸ κρέας], τὸ δὲ ἀπὸ τῆς βοτάνης λήδου
D **73** λάδας· ἔλαφος νεβρίας

---

50 Ph λ 16 **57** cf. Σ λ 7 **58** αἰσχρός et πόρνος Σ λ 7 **66** Alex. Mynd. ap. Athen. 9, 390f **68** EM 554, 25; Ph λ 22 **70** Σʺ (Ph λ 23. Su λ 29); Zen. vulg. 4, 84; Prov. Bodl. 587 **71** Σʺ (Ph λ 24. Su λ 30); Zen. vulg. 4, 85

---

48 λαγγῶν H: accent. Mus.; h. e. μαγγών La. **50** cf. Kretchm. Glott. 12, 1923, 278 **52** ἀλγεινά agn. Taylor, Lect. Lys. 704b **54** καταφέρης Mus. | v. l. gl. 57 **55** λαγίναρχος H: Salm. Guyet. **56** κάμπρα H: Sop. = K; gl. 339 cft. Pears. 462 **57** λαγνος K[vg] | τηγανιταις add. K[v], h. e. (Ar.) Ταγηνισταῖς La 1941, 86–7 (non adm. K.–A.) **60** σχισμαι K **61** λαγορεῖς H: Herw. 1895, 366 **62** del. Mus. **63** λαγανίτης Alb. **66** λαγωΐνης H: La.; λαγωδίας Pears. 462 coll. Alex. Mynd. | ποίς H: Mus. **68** λαγωνεία H: Lob. Phryn. 187; λαγῶια testt. **71** le. λαγὼς H: Alb. = testt. **72** expl. mutila, cf. Diosc. mat. med. 1, 97, 3 | ληδῶν H: Salm. Pears. 463 **73** n. pr. cursoris Paus. perieg. 2, 19, 7 cft. La.

74 λάδδοιτο· λαμβάνοιτο D
75 †λάδομαι· γνώμην τίθεμαι D
76 Λαδωγενής· ἡ Ἀφροδίτη S[λαυ4]. ὅτι ἐπὶ τῷ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμῷ Λάδωνι ἐγεννήθη D
77 Λάδων· ποταμὸς Ἀρκαδίας (Callim. h. Iov. 18) D
78 λάε· ἐψόφησεν. οἱ δὲ ⸤ἐφθέγγετο S[2]. ‘ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων’ (τ 230) Hom.
79 *λάεσσι· λίθοις (Γ 80) S[1] Hom.
80 λάετε· σκοπεῖτε, ⸤βλέπετε S[3]
81 †λαεντιάριος· λιθοξόος
82 λαζειν· ἐξυβρίζειν
83 λάζεσθαι· λαμβάνειν D
84 *λάζετο μῦθον· ἐλάμβανε τὸν λόγον (Δ 357) (AS[2]) Hom.
85 λαζίνης· χαραδρίας, καλλαρίας ἰχθῦς D
86 λαζοίατο· λαμβάνοιντο (Β 418) Hom.
87 〉λαζών· ἀλαζών
88 *λαζύμεναι· λαμβάνουσαι (Theocr. 18, 46) AS[1]
89 λαήμεναι· φθέγγεσθαι S[1]
90 †λάηται· βούληται
91 λαθάδαν· λάθρα D
92 λάθαργοι· σκώληκες. ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβήλων. ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες (Nic. ther. 423) D
93 λαθάργῳ· λαθραίῳ
94 λαθασμονίη· λήθη. λησμοσύνη D
95 λάθει· ἀκηδίᾳ D
96 λαθεῖν· ἑκόντα παραπέμψασθαι A[3]. ἢ ὅλως εἰς νοῦν οὐκ ἦλθεν. διὸ ἐβλάφθη (Ι 537) Ap. S.
97 λαθήβας· γέροντας D
98 λαθικηδέα· λανθάνειν ποιοῦντα. *λήθην S[1] τῶν κακῶν ἐμποιοῦντα AS[1] τοῖς παισίν (Χ 83) Ap. S. + Hom.

---

79 Schol. **92** Schol. Nic. **96** Ap. S. 106, 20; cf. Schol. **98** – ποιοῦντα Ap. S. 109, 20; λήθην – cf. Schol.

---

74 λαδοίατο H: Koen. Greg. Cor. 598 post Voss. (-δ-) **75** λαδδομαι 〈γνωμαν〉· La.; ad *ϝάδομαι ref. Herw. Versl. 195 **76** λαδογενὲς H: Mus.; λαυδογενης K | ἡ Δάφνη Guyet. | ἐγέννησεν H: Mus. **78** νεβρῶν τὰ H: Mus. **79** λάεσι H: Mus. = K **80** λάτεται H: Pears. 463 = K, cf. Frisk s. v. | σκοπεῖται H: Mus. | βλέπεται H: Mus. = K **81** λαξευτάριος La.; λαινάριος DuCange **82** ‘praes. ad λαξαι prave formatum cf. Schol. Lycophr. 137’ La. **84** spat.αζετόμυθον H: Mus. **86** λαμβάνοιτο H: Munck. Perg. **87** λαζῶν H: accent. Mus. **90** λῆτε· βούλησθε La. **94** λαθασμῶ, νίη. H: Pears. 463; λασμονιη malit La. **96** παραπέμψαι H: La. = K Ap. S. | ἔσχεν H: Schm. = Ap. S. | ἐβλήθη H: La. **98** λαθηκήδεα H: Salm. = Ap. S. | ποιοῦντας H: ed. 1521 = Ap. S.

99 λαθικηδές· λυσίκακον. παυσίλυτον
D **100** λαθίποινον· οὐ τιμωρούμενον
D **101** λαθίνοστος· ὁ βραδύνων ἐπανελθεῖν
D **102** λαθίφρων· ἄφρων, ἐπιλήσμων
N. T. **103** λάθρᾳ· κρυφίως, ἤρεμα, ἡσύχως (Ev. Ioh. 11, 28 ..)
D **104** λαθραῖαι· ἰδικαί. Ἠλεῖοι
D **105** λαθρακτάζων· χαλιναγωγῶν. Σικελοί (gl. Ital. 232 K.–A.)
106 λαθρέως· ἀγνώστως
107 λάθριος· λαθραῖος, κρύφιος, μύχιος
D **108** λαθροῦν· κλέπτειν S[6]
D **109** λάθυρος· εἶδος ὀσπρίου
Eur. **110** λαθών· ἀγνώστως πράξας τι (Eur. Bacch. 840 ..)
D **111** λαί· ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας (com. ad. fr. 379 K.–A.)
112 *λαιά· ἀριστερά g[11]AS[18]Σ
D **113** λαίαν· [ἐκκλησίαν] κτῆσιν. Δωριεῖς ἐπὶ τῆς λείας
114 †λαιάναι· λεπτύναι
D **115** λαίας· ἀσπίδας. Κρῆτες
D **116** λαίβα· ἀσπίς, [τρίβος] πέλτη
D **117** †λαΐγμα· περικεφαλαίας κόσμος
Hom. **118** λάϊγγες· λίθοι, ὑπὸ ὕδατος λελειασμένοι. ἔνιοι φράγγες. ἄλλοι χάλικες, μικροὶ λίθοι (ε 433)
119 λαίγματα· πέμματα. οἱ δὲ σπέρματα, ἱερὰ ἀπάργματα
D **120** λαίγυιος· λάσταυρος
121 †λαίδιον· ἀριστερόν, εὐώνυμον
D **122** λᾶιδος· λῆδος. τριβώνιον (Alcm. PMGF fr. 117)
D **123** λαιδρή· [ἀριστερά.] θρασεῖα (Callim. fr. 194, 82 Pf.)
D **124** λαιδρός· λαμυρός. ἀναιδής. δεινός. θρασύς. ταχύς (Callim. fr. 75, 4 Pf.?) [ἀριστερός]

---

109 Poll. 1, 247 **111** cf. Ph λ 28 **112** Σ λ 8; Poll. 2, 159 **115** cf. Theogn. can. 27, 16 Alp. **118** χάλικες Ap. S. 106, 29; μικροὶ λίθοι cf. Schol. **119** ἀπάργματα Ph λ 19 **124** θρασύς E. Gen. λ 13 (EM 558, 36)

---

99 λαθηκῆδες H: λαθί- Salm., accent. Alb. | λησίκακον, υ s. η H | παυσίλωπον, υ s. ω H **100** λ . θίποιν H: λαθ- Mus., -οινον HSt. Thes. 2, 696 **104** λάθρα· αἱ δίκαι H: La. **105** λαθρακάζων H: La., ad ακταινω, cf. Phryn. praep. soph. 39, 12 **107** λαθρὸς H: Alb. post Martin. (-αῖος) | λάθρεος H: Guyet. Martin. | κρυφὸς H: Guyet. Martin. | μυχός H: Thes. 5, 38A **108** βλάπτειν H, βαπτειν K: La. **111** αἰσχουργίας H: Schr. **113** λαιὰν H: accent. Alb. | incl. ad ἀλίαν ret. D'Orville, Charit. 71 | λείαν H: Mus. **114** v. l. gl. 478 (Pears. 463) **116** λαιϝα La. | incl. e gl. 122 **117** λαίγμα H: accent. Mus. **118** λελιασμένοι H: L. Dind. | 'φραγγες non intellegitur (vix φαραγγες)' La.; σήραγγες Erbse **119** λάγματα Ph; λαγανα ci. La. **120** λαίγυος H: La. **121** v. l. gl. 146 **122** λαῖδος prob. H: Ahr. Dial. 2, 142 **123** λαίδρη H: accent. Mus. **123/124** incl e gl. 112 **124** λεῖνος H (nisi λ est sign. interpos., et lit. addenda omissa est)

125 λαίειν· φθέγγεσθαι D
126 λαίεται· καταλεύεται. ἀπὸ τοῦ λαός D
127 [λαίεται· [καὶ] κατελεύσεται]
128 λαιή· ἀριστερά (Greg. Naz. c. (1, 1, 27, 70 [37, 503, 12 M.]) Greg.Naz.
129 λαιθάργῳ ποδί· λαθραίῳ (trag. ad. fr. 227 K.–Sn.) D
130 λαίθαργοι· κύνες κρύφα δάκνοντες (Hippon. fr. 66 W. = 36 Degani) [$S^{\lambda\alpha\lambda 13}\Sigma$] D
131 λαιθαρύζειν· λαμυρῶσαι. διαπράξασθαι. [ληκαστής· ὁ πόρνος. καὶ ληκάστρια· ἡ πόρνη] D
132 †λαιλάξαι· τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν
133 λαιλαπετός· ὅταν συννεφὴς καὶ ἀνεμώδης ὁ ἀήρ ἐστίν D
134 λαίλας· ὁ ⟨μὴ ἐκ γένους⟩ τύραννος S^{32}, ὑπὸ Λυδῶν D
135 λαίλαψ· καταιγίς, ἀνέμου συστροφὴ μετὰ ὑετοῦ (Iob 21, 18 ..) LXX
136 λαιμά· λαμυρά (Men. fr. 102 K.–A.) D
137 λαιμᾶι· εἰς βρῶσιν ὥρμηται (Hippon. fr. 118, 3 W. = 129b Degani) D
138 λαιμάζουσιν· ἐσθίουσιν ἀμέτρως D
139 †λαιμαλαιόν· ῥυσόν
140 λαιμᾶν· ἐσθίειν ἀμέτρως D
141 λαιμάζειν· ὁμοίως $v^{\lambda\alpha\mu 5}g^{13}AS^{14}Br^{18}$
142 *λαίμαργος· φάγος $v^{\lambda\alpha\mu 5}g^{13}AS^{14}Br^{18}$, ἄπληστος ἐπὶ τὸ φαγεῖν AS^{14}, καὶ μανιώδης $v^{\lambda\alpha\mu 5}g^{13}AS^{14}Br^{18}$
143 λαιμός· ὁ φάρυγξ. ὁ τράχηλος AS^{19}. ὁ λάρυγξ $AS^{19}Br^{198}$. ὁ βρόγχος AS^{19}
144 *λάϊνον· λίθινον (Γ 57) $g^{\lambda\alpha\gamma 2}A^{15}Br^{10}$ †πελαργόν (AS^{21}), ἢ πύργος λίθινος (A^{17})
145 λαινόχειρ· σκληρόχειρ D
146 λᾶιον· καὶ ἡ σιτόσπορος γῆ. καὶ *ἀριστερόν $v^{7}g^{11}A^{27}Br^{17}\Sigma$ D + K
147 λαιός· ἀριστερός. καὶ λαός
148 λαῖπος· κίναιδος, λάσταυρος
149 †λαιπτύηρον· ἀναπεπλασμένον, ἰσχυρόν

---

126 Su λ 176; Theogn. can. 27, 3 Alp. | **128** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) λ 4 et (ord. vers.) λ 15 **130** cf. Σ^{b} λ 12; Schol. Ar. Equ. 1068a; EM 558, 38; Theogn. can. 27, 28 Alp. **134** Su λ 182; Theogn. can. 27, 9 Alp. | **135** cf. Σ λ 9; gl. Iob **140-1** cf. Theogn. can. 27, 32 Alp. **144** λίθινον Schol. **146** ἀριστερόν Σ λ 11 **147** ἀριστερός Theogn. can. 27, 29 Alp.

---

125 cf. gl. 78 **126** λαί . ται (α vel η, vix ι) H: Mus. | καταλύεται H: Palm. Voss. | λαός H: accent. Palm. Voss. **127** dittogr. gl. 126 (Schm.) **128** λαίη H: accent. Mus. **129** le. λαιθάργω H: tacite Schm. **131** λαικαστής … λαικάστρια ἡ π. verba in mg. addita del. Mus. **132** v. l. gl. 235 **134** add. La. = K testt. **135** λαῖλαψ Naber **136** λαίμα H: accent. Mus. **137** λαίμαι H: accent. Schow 488 n.12 **139** ῥύσον H: accent. Mus. | v. l. gl. 1030 **146** λαῖνος H: Schm. | ἀριστερός H: Schm. = K, qui ad λαιόν ret. **147** contin. H: nov. gl. Mus. | conf. λαιός et λαϝός agn. Schulze QE 78 n.1 **148** κίδναιδος H: Mus. | v. l. gl. 155 **149** ‘temptavi λαιπυηρον· αναπεπλησμενον ισχυρως πυους cf. gl. 325’ La.

D **150** λαισηιοφόρος· ὁπλοφόρος

151 λαισάς· ἡ παχεῖα ἐξωμίς

152 †λαίσεα· μήλη

D **153** λαισήϊα· θυρεού γένος

Hom. **154** λαισήϊα· ἐπεὶ δασέα ἐστὶ τῷ βύρσαις αἰγείαις περιβεβλῆσθαι. πτερόεντα [εἶναι], ἢ πάνυ κουφά, ὡς καὶ τῇ λαιᾷ χειρὶ δύνασθαι βαστάζεσθαι. ὅπλα λάσια, ὅπερ ἐστὶ δασέα, αἰγείαις βύρσαις περιβεβλημένα ἔτι τὰς τρίχας ἐχούσαις (Ε 453)

D? **155** λαίσιτος· κίναιδος. πόρνη

D **156** λαισκάπραν· λαμυράν

D **157** λαίσπαις· βούπαις. Λευκάδιοι

D **158** Λαισποδίας· ὄνομα κύριον. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀλκμαίωνα ᾠήθησαν λέγεσθαι (com. ad. fr. 380 K.–A.). οἱ δὲ τὸν δρεπανώδεις πόδας ἔχοντα (Eupol. fr. 107, 1 K.–A.)

D **159** λαΐσασθαι· κτήσασθαι

160 †λαῖστρον· ξυστῆρα. πτύον

Hom. **161** Λαιστρυγόνες· οἱ νῦν Λεοντῖνοι (κ 119)

Hom. **162** Λαιστρυγονίη· ἡ τῶν Λαιστρυγόνων πόλις (κ 82)

D **163** λάϊτον· τὸ ἀρχεῖον

D **164** λαΐτων· τῶν δημοσίων τόπων

D **165** λαῖτα· πέλτη

Hom. **166** λαῖτμα· *πέραμα g^2. γέφυρα. οἱ μὲν ὅρμημα. οἱ δὲ τὸ κύτος. ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ. καὶ *τὸ κῦμα (Τ 267 . .) g^2

Hom.? **167** λαῖτμα· κῦμα, (AS^{22}) σφοδρὸν ὁρμημα (AS^{22}) · ἀπὸ τοῦ θοοῦ

168 †λαῖτος· ἀκήρατος. καὶ ὄνομα κύριον

D **169** λαῖφα· ἀσπίς

D **170** λαιφαί· ἀναιδεῖς. θρασεῖς. στυγναί. τόλμηραί

---

153 Ap. S. 106, 25 **154** πτερόεντα … κοῦφα Ap.S. 106, 25; Schol. **156** E. Gen. λ 16 (EM 558, 39) **157** cf. Theogn. can. 27, 23 Alp. **162** Schol. b **163** cf. Theogn. can. 27, 17 Alp. **166** ὅρμημα Apion fr. 65 N.; κύτος … διάστημα Schol. Ap. Rh. 1, 1299; μέγα cf. Ap. S. 106, 27

---

150 λαισαινοφόρος H: HSt. Ind. **151** ‘χλαινα an Lat. laena?’ La. **153** θυραὶ (acc. dub.) H: Mus. **154** λαιήια H: Mus. = Ap. S. | τὸ H: Mus. | αἴγαις H: Mus. | περιβλαβεῖσθαι H: Mus. | εἶναι del. Mus. | ἀργαῖς H: Mus. | τρί( ) H: Mus. | ἔχουσαι H: Mus. **155** λαισπος La. coll. gl. 148 **156** λαίσκαπραν H: accent. Mus. | λάμυραν H: accent. Mus. **157** gl. 293 cft. La., ‘utrumque e λασπαις’ | Λευκαδίᾳ (Menandri) Schm. 1862, 603 (oloqu. Herw. 1895, 366) **158** λεσποδίας, αι s. ε (?rubr.) H | ἀλκμέωνα H: Mus. | **160** v. l. gl. 1131 **161** λεοντινοί H: accent. Mus. **163** λάϊπον H: Voss. Kust. | Achaeorum Thessal. Hdt. 7, 197, 2 **164** λαιτῶν H: HSt. **165** λαίτα H: accent. Mus.; λαιϝά Ahr. Dial. 2, 49 n. **166** κῆτος H: κῦτος Voss. Arnald. Lect. 88, accent. tacite Schm. = K Schol. Ap. Rh. **167** λαιτμάθημα· σφ. H: La., cf. K | θόου H: accent. Mus. **169** ‘φ = ϝ cf. φικατι G. Meyer, Gr. 315’ La.

171	λαίφια· ῥάκη	D
172	*λαιφάσσοντες· ψηλαφῶντες AS[24]	
173	λαίφεσιν· ἁρμένοις (Opp. hal. 1, 222)	D
174	*λαῖφος· τὸ ἱστίον (g[9]), ἤγουν τὸ ἄρμενον (h. Ap. 406)	Hom.
175	λάφυξ· δάπανος ἢ βορός	D
176	λαιψηρόν· ταχύ (Φ 264)	Hom.
177	λαιψηρά· ταχέως, ἢ ταχέα (Κ 358)	Hom.
178	λαιψηρῶς· ταχέως Br[199]. ταχὺ γὰρ τὸ λαιψηρόν	
179	λακάζει· λέληκε, βοᾷ, ἀπὸ τοῦ λακεῖν	D
180	Λάκαινα· κυλίκων τι εἶδος (Ar. fr. 225, 3 K.–A.)	D
181	[λακάρτη] λακάρη· δένδρον τι	D
182	λάκας· φάραγγας	D
183	†λακκατήσας· πατήσας	
184	λάκε· ἰδίωμα ἤχου. ἐθλάσθη, συνετρίβη. *ἤχησεν (Ν 616) [AS[9]]	Hom.
185	†λακεδάμα· ὕδωρ ἁλμυρὸν ἅλικι ἐπικεχυμένον, ὃ πίνουσιν οἱ τῶν Μακεδόνων ἀγροῖκοι	D
186	Λακεδαίμων· ἡ Σπάρτη. καὶ ποτὲ μὲν [ἡ Πελοπόννησος] ἡ χώρα πᾶσα· ποτὲ δὲ πόλις ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ (Β 581)	Hom.
187	λακεῖν· ψοφῆσαι	D
188	λακερόν· εἰκαῖον	D
189	λακέρυζα· κράκτρια. λοίδορος. φλύαρος. *μεγάλα κράζουσα κορώνη (Hes. op. 747) vg[6]AS[12]Br[22]Σ. ἢ λάλος	D + K
190	λακερύζεσθαι· τὰ αὐτά	D?
191	λακερωτάν· συνεσταλμένον	D
192	λάκη· ῥάκη. Κρῆτες	D
193	λακιδίξαι· διαρρῆξαι	D
194	λακηθμόν· ὃν οἱ Ἀττικοὶ γλωσσοκόμον καλοῦσιν	D
195	λακῆσαι· πατάξαι	D
196	Λακιάδαι· δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ῥαφανίδας φέρων, ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν (Posidipp. com. fr. 4 K.–A.)	D
197	†λακίδαι· βάλλει	

---

173 Schol. Opp. **174** Ap. S. 106, 31 | EM 558, 49 **176** Σ λ 14; cf. Theogn. can. 27, 27 Alp. **177** Ap. S. 106, 23 | Schol.; E. Gen. λ 189 **180** Athen. 11, 484f **184** ἰδίωμα ἤχου et ἤχησεν Ap. S. 106, 30; ἤχησεν Schol. **186** cf. Ael. D. λ 1; Ph λ 37; Schol. **189** μεγ. κρ. κορ. Σ λ 15 **190** cf. Σ″ (Ph λ 35. Su λ 52) **196** cf. Ph λ 30; Prov. Bodl. 958

---

171 ῥάκκη H: Jun. **172** λαιφάσσον(ες) H: Guyet. Salm. Kust. | ψηλαφοῦντ(ες) H: La. = K **175** λαιφὺς H: La. = K | δαπανωσιβόρος H: Alb., cf. K **177** λαίψηρα H: accent. Mus. **178** λαιψήρως H: accent. Mus. **180** λακαίνα H: accent. Mus. **181** cf. Theophr. h. pl. 3, 3, 1 etc. **182** λάγκας Cor. **183** gl. 216 cft. Pears. 464 **184** ἐολάσθη H: Mus. **185** ἁλσὶ πεποιημένον H: La. **190** λακεράζεσθαι H: Guyet. Pears. 464 = Σ″ **191** 'obscurum' La. **192** ῥάκκη H: Voss. **193** λακηδῆξαι H: Valck. Ep. ad Röver. 67 **195** cf. gl. 853 **196** φέ( ) H: Mus. **197** λακτίσαι· βάλλειν ci. La. coll. gl. 195

D **198** λακίδες· σπαδόνες. σπαράγματα ἱματίων

D **199** λακιδαίμονος· ψοφοῦντος, ἠχοῦντος (com. ad. fr. 381 K.–A.)

200 *λακίδες· τὰ λεπτὰ τῶν ἁρμένων σχίσματα AS^{10}

D **201** λακιδοφορῶν· οὐχ ὑγιής

D **202** λακίζει· θωπεύει. ῥηγνύει. ῥήσσει

203 λακιναρίδιον· Ῥωμαῖοι, ὑπόδημα

204 λακίς· ῥάγας. ἐμβολή. ῥαφή. τραῦμα. ισχίσμα (v)g^{1}

Eur. **205** *λάκισμα· τὰ αὐτά (Eur. Tr. 497) g^{3}AS^{8}Br^{19}Σ

D **206** λακισθῆναι· ῥαγῆναι

D **207** λακὶς χθονός· χάσμα γῆς (trag. ad. fr. 228 K.–Sn.)

D **208** λακκόππεδα· τοῦ σκελετοῦ· ⟨Εὐφρόνιός⟩ (fr. 84 Str.) φησιν διαχαλασθὲν τὸ ὄσχεον καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων καλεῖσθαι λακκόπεδα· τοὺς δὲ διαπαντὸς καθειμένον ἔχοντας αὐτὸ λακκοσχέας· [Εὐφρόνιος] ἐπεὶ ὄσχεα λέγεται τὸ ἀγγεῖον, ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβέβληνται· ἀπὸ μέρους τὸ μόριον. οὐκ εὖ. φασὶ γάρ, τοῦ ὀσχέου πάντοθεν καθειμένου λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς τοιούτους

D **209** λακκοσκάπερδον· λακκόπρωκτον (com. ad. fr. 514 K.–A.)

D **210** λακκόπλουτος· ὁ Καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ (com. ad. fr. 696 K.–A.)

211 †λακέμεναι· φαγέσθαι

D **212** λακοπεῖν· πυνθάνεσθαι

D **213** λακόπιον· †πυθίον

D **214** λακόποι· ἀρχή τις, ἔνθα οἱ κλέπται κρίνονται

D **215** λάκος· ἦχος, ψόφος

D **216** λακπατῆσαι· λακτίσαι. καταπατῆσαι. ἀνατρέψαι

D **217** Λακρατίδης· Ἀριστοφάνης (Ach. 220) φησὶ παλαιὸν Λακρατίδην, τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν· ψυχροὶ γὰρ οἱ γέροντες

D **218** [λακρίς καὶ] λάκτις· κώταλις. τορύνη (Callim. fr. 286 Pf.)

---

205 σχίσμα Σ λ 16; E. Gud. 361, 30 **208** cf. Ph λ 52; Poll. 2, 172 **209** cf. Ph λ 51 **210** cf. Σ'' (Ph λ 44. Su λ 58) **217** Schol. Ar. a **218** cf. E. Gen. 203 (EM 555, 18) (cit. Callim.); Su λ 71; τορύνη Schol. Nic. ther. 109b

---

201 ὑγιῆ ⟨ἱμάτια φορῶν⟩ ci. La. **200** σχήματα H: Sop. Guyet. Heins. al. = K **203** 'lacerna? tum περιδημα sed cf. gl. α 4473' La. **204** ῥαχὰς H: Salm. **208** λάκκος. πέδα H: Jun. Voss. | σκελέτου H: accent. Mus. | Εὐφρόνιος trsp. Strecker (fr. 84) | διαχαλασθέντος ὀσχέου H: Strecker | λακὸς πέδα H: Jun. Voss. | καθημένον H: Mus. = Ph | λακὸς σχέας H: HSt. Ind. = Ph | ὀσχέα H: accent. Alb. | καθημένου H: Mus. | λάκκους σχέας H: HSt. Ind. **210** καλλιὰς H: accent. Mus. | χρόνον, sscr. υσ H: Mus. | βεβλημένον H: Mus. **211** λακκέμεναι H: Schr. | φάγεσθαι H: accent. Mus. | v. l. gl. 89 **213** λακοπειον La. **214** λάκοποι H: accent. tacite La. **216** λακτῆσαι H: Mus. **217** 'Λακρατειδης sed cf. codd. Ar.' La. **218** λακτὶς H: accent. Mus. | κωπὴ H: La. (κωταλίς reicit Schm.) = testt. | τωρύνη H: Mus.

219 Λακτίδες· αἱ τῆς Δήμητρας ἱέρειαι· ἀπὸ τόπου D

220 λάκτημα· λάκτισμα D

221 λάκυρος· στεμφυλίας οἶνος D

222 Λάκων· εἶδος … παρὰ τακτικοῖς. ἢ *ὁ Σπαρτιάτης ἄντικρυς τῶν Ἀθηνῶν vg^{7}AS^{15}Br^{23} D + Att.

223 Λακωνικὸς χιτών· λεπτὴ ἐσθὴς διαφανής D

224 λακωνίζειν· παιδικοῖς χρῆσθαι (Ar. fr. 358 K.–A.) D

225 Λακωνικαί· ὑποδήματα ἀνδρεῖα, ἃ καλεῖται Ἀμυκλᾶδες (Ar. Thesm. 142) D

226 Λακωνικὸν τρόπον· τὸ περαίνειν, καὶ παιδεραστεῖν. ⟨ἢ⟩ τὸ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ φυλάττουσι Λάκωνες τὰς γυναῖκας D

227 *Λακωνικός· στερρός. ἀνδρεῖος vg^{5}AS^{11}Br^{21}Σ

228 λάλαγες· χλωροὶ βάτραχοι S^{λαα5} περὶ τὰς λίμνας, οὓς ἔνιοι †κεμβέρους. οἱ δὲ ὀρνέου εἶδός φασι D

229 λαλαγεῦσαι· λαλοῦσαι. ἀθρόαι οὖσαι D

230 λαλαγή, καὶ †λαλαγῆς· θόρυβος, κραυγή

231 λαλαγητής· ματαιολόγος D

232 λάλαζε· βόα (Anacr. PMG fr. 82, 2) D

233 λάλλα κόνις· ψηφώδης κόνις [S$^{15.16}$] D

234 λάλαμις· λαῖλαψ, ⟨οἱ δὲ⟩ ἀντὶ τοῦ λαλαμίς λαιμάτμησις γράφουσιν D?

235 λαλάψαι· τὴν γλῶσσαν ἐξέχειν D

236 λαλάξαντες· βοήσαντες

237 λαλείν· λέγειν. βλέπειν. λαμβάνειν

238 λάληθρον· λάλον (com. ad. fr. *625 K.–A.) D

239 *λαλίστατον· κατὰ λόγον σοφόν AS^{4}Σ(vg^{1})

240 *λαλίστερον· ἀδολεσχέστερον AS^{5}(g^{3}Σ) Att.

241 λάλλαι· λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίους καὶ παραποταμίους ψήφους (Theocr. 22, 39) D?

---

224 Σ″ (Ph λ 48. Su λ 62) (cit. Ar.) **225** cf. Ph λ 57; Poll. 7, 88; Schol. Ar. Vesp. 1158 **226** Σ″ (Ph λ 47. Su λ 66) **227** Σ λ 17 **230** θόρυβος E. Gen. λ 24 (EM 555, 45) **238** Phryn. praep. soph. 86, 7 **239** Σ λ 18 **240** cf. Σ λ 19 **241** cf. EM 555, 48

---

219 Λυκτίδες (a Λύκτος in Creta) Mein. 1857, 614 | ἱερεῖαι H: accent. Mus. **220** le. λάκτιμα H: La. **222** εἶδος ⟨τάξεως⟩ La., coll. e. g. Arr. Tact. 24, 2; ⟨ἐξελιγμοῦ⟩ Pears. 464 **223** λίαν λανή H: Sop. ut vid.; λίαν μανή Mein. 1857, 614 **224** παιδίοις H: La. = Σ″ **226** ⟨ἢ⟩ Σ″ | ἑαυτὸν H: Schm. = Σ″ **227** στερὸς H: Mus. **228** ‘κεμβερους ignotum an cum κεμβερικοι χιτωνες (Ar. Lys. 45) coniungendum?’ La. sed veri similiter est legendum κερβέρους cum LSJ Suppl. 83, coll. Schol. Nic. Al. 578 **230** κρυμὸς κραυγή H: La. = (EM) **231** λαλαγήτης H: accent. Thes. 5, 61A **233** λαλάκονις H, λαλαα κονις K: Drachmann (λάλα κόνις Salm.) | ψαμμωδης K; ψοφώδης Mein. **234** λαλαβὶς H: accent. La., -μις m.1; λαλαπις vel λαιλαπις ci. La. | ⟨οἱ δὲ⟩ La. | λαιμάτμησις nov.gl. H: contin. Mus. **235** λαλάξαι H: La. | ἐξελεῖν H: La. **237** λαλεῖν, λάειν et λαβεῖν conf. agn. post alios Schm. **241** παρὰ ποταμοὺς H: Mus.

242 λάλος· φλύαρος (g²)
243 λαλούμενον· λαλοῦντα· ...
244 †λαλύνει· πάσσει. πατεῖ
LXX **245** λαλῶν· φθεγγόμενος (Ps. 100, 7 ..)
246 λάμας· μῦς
D? **247** λάμαχος· ἄμαχος, ἀκαταγώνιστος
D **248** Λάμια· Ἀριστοφάνης (fr. 724 K.–A.) φησὶν, [ὡς τηκούσης] ἐν τῇ ἀγορᾷ τινος λαμιώδους γυναικὸς ἐνδιατριβούσης ⟨ὄνομα⟩. τινὲς δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ περδομένην γυναῖκα ⟨Λαμίαν εἶναι⟩ (Crat. com. fr. 20 K.–A.)
LXX **249** *Λάμια· θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία οὕτως καλουμένη Λίβυσσα (Esai. 34, 14 Sym.) vg⁴A¹³Br²⁶Σ
D **250** λάμιαι· τὰ φάσματα, ἢ οἱ πολύφαγοι τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἰχθῦς
D **251** Λάμιος τὸν πρίονα ἢ ὁ Λάμιος πέλεκυς· ἣν τις Ἀθήνησιν, ὃν ἐκωμῴδει ... λέγεται δὲ καὶ Μνησίθεός τις ἐξ ἐπιδέτου Λάμιος (com. ad. fr. 382 K.–A.)
Hom. **252** Λάμος· ἡ χώρα τῶν Λαιστρυγόνων. ἢ ἐπιχώριός τις ἥρως, ἀφ᾽ οὗ ἡ χώρα ὠνομάσθη (κ 81)
253 λαμόπτης· ὁ ἐπιτηλείας
D **254** λαμπάδες· ὀφθαλμοί. τινὲς ἀστέρες
D **255** λαμπάδιον· τὴν λεπτὴν κειρίαν, ἐν ᾗ ἐπιδιδοῦσιν
Att.? **256** λαμπάς· λαμπάδος ἀγών. καὶ ὁ νίκήσας λέγεται λαμπαδηφόρος
Hom. **257** Λαμπετίη· Ἡλίου κόρη (μ 132)
Hom. **258** λαμπετόωντι· λάμποντι (Α 104)
D **259** λάμπη· τὸν παχὺν ἀφρὸν τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν
D **260** λαμπηδών· λαμπυρίς. σπινθήρ

248/250 Schol. Paus. 1, 1, 3 (ex Hsch.); E. Gen. λ 26 (EM 555, 54); cf. Ph λ 62 **249** Σ λ 20 **251** Schol. Ar. Eccl. 77; cf. Ph λ 62 **252** cf. Schol. **256** cf. lex. rhet. 277, 22; ἀγών Ph λ 66 **258** Schol. **259** Ph λ 67

---

243 λάμμενον H: Voss. Perg. **244** παλύνει Kust. Dial. Anti-Gron. 34 **246** 'obscurum. λαπτας· μυιας? cf. gl. 409' La. **248** τεκούσης, η s. ε H; ἐστηκούσης Schol. Paus.; gl. ad ἐνδιατριβούσης del. Wil. 1894, 242 | ⟨ὄνομα⟩ La. | περδουμένην H: La. = Schol. Paus. | ⟨Λαμίαν εἶναι⟩ La. = Schol. Paus. **249** λίβισσα H: Mus. = K **250** λάμβαι H: Guyet. Voss. | χάσματα H (E. Gen.): Wil. = Schol. Paus. | μόνοι H: La. = Schol. Paus. (addub. Wil., cum corrupt. non intellegitur; βοροὶ Guyet, prob. Reitz.1894, 234) | ἰχθύς H: accent. Mus. **251** le. λάμιαν H: le. Schm., Λάμιος La. | ἣν τοῖς H: Mus. | 'ope Schol. Ar. suppl. nomen comici et ⟨ως πενητα και απο ξυλοφοριας ζωντα⟩ La. | γνησίθεός H: La. = Ph **253** 'non liquet' La., qui de λημόπτης (e gl. 869) dubitat, sed ὁ ὀπτιλίας (Angli) probat **255** κηρίαν H: Sop. | ἐπιδεσμοῦσιν Pears. 464; ἐπιδέουσιν Wesseling; tum ⟨τὰς πληγάς⟩ Conom. 1969, 210 **257** λαμετίη H: Mus. **259** cf. gl. 321, de μ cf. Diosc. mat. med. 5, 76, 3 et Schulze, Kl. Schr. 114

261 λαμπήνη· εἶδος ἁμάξης, ἐφ᾽ ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι ἀπήνη (Soph. fr. 441 R. ..). ἢ *ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς. ἢ ῥαίδιον περιφανές, ⟨ὅ⟩ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν (1. Regn. 26, 5 ..) [vg[3]A[10]Br[25]Σ] D + LXX
262 λαμπίας· ὁ ἥλιος. †λαμπεύς. φῶς D
263 λάμπουρις· ἀλώπηξ (Aesch. fr. 433 R.) S[20] D
264 Λαμπτραὶ καθύπперθεν καὶ Λαμπτραὶ ὑπένερθεν· δῆμοι Λαμπτραί Ἀθήνησιν αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν D
265 *λαμπρείμων· λαμπρὰ ἱμάτια ἔχωνAS[9](Br[200])
266 *λαμπρόν· φαιδρόν. τηλαυγές (Eur. Hipp. 178 ..) A[11] Eur.
267 λαμπρύνεται· φαιδρύνεται
268 λαμπτήρ· φέγγος, φως. λαμπάς. ἐσχάρα, ἐφ᾽ ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν οἴκων εἰς τὸ φωτίζειν αὐτοῖς ξηρὰ ξύλα καὶ δαδία. Ἀττικοὶ δὲ τοὺς καιομένους λύχνους λέγουσιν D?
269 λαμπυρίς· ζωύφιον ἐκ φρύγανων γινόμενον [καὶ ἀλώπηξ] D
270 *λαμυρόν· εὔλαλον. εὐτράπελον. καταπληκτικόν vg[2]AS[6]Br[24]Σ
271 λάψῃ τὰν δώσουσιν· … D
272 λαμμωδεῖ· δραπετεύει
273 †λᾶν· ὁρᾶν S[1]. ἢ λίθος
274 λανηθάς· δευτερίας οἶνος D
275 λανθανόντως· κρυφαίως Att.
276 λανίζει· λαγγάνει. βρέχει D
277 †λανὸν κῆρ· σοφωτάτη ψυχή S[32]
278 †λανόν· λίθον
279 *λάξ· λάκτισμα AS[5]
280 †Λαξάδαι· Ἀθήνησι
281 λάξαι· λακτίσαι
282 λάξασθαι· κληρώσασθαι (Hdt. 7, 144, 1?) D
283 λαξίων· λήξεων, κληρώσεων (Hdt. 4, 21) D
284 λαξόοι· οἰκοδόμοι. λιθουργοί D

---

261 Poll. 10, 51–52 | Σ λ 21 **263** Ph λ 70 (cit. Aesch.); E. Gen. β 53 (EM 190, 58) **264** Harp. 190, 7 (epit. Σ″ [Ph λ 80. Su λ 104]) **270** Σ λ 23 **272** cf. Theogn. can. 27, 34 Alp.

---

261 ῥαδίον H: Biel. (ρεδιον K) | περὶ κεφαλήν H: Guyet. = KΣ | vocem Arcad. vel Thessal. dicit Schol. Pind. Ol. 5 inscr. b **262** λαμπτρευς La. **264** λαμπρὰ bis et λαμπροὶ H: Schm. = Harp. | οἱ bis H: Brun. = Harp. **265** λαμπρίμων H: Mus. **269** incl. e gl. 263 (Schm.) **270** λαμπυρὸν H (K[S]): HSt. Thes. 2, 591 = K[vgA] **271** λαψείταν H: La. post Mein. 1857, 605 (-εῖ) **272** ‘obscurum’ La., qui cft. Theogn. can. 27, 34 Alp. λαιμωδεῖν· τὸ δραπετεύειν **273** dittogr. gl. 2 **274** ‘λαν-ηθιος torculario liquatus?’ La. | δευτέρειος H: HSt. Ind. **275** κρυφέως H: Jens. Luc. 149 **277** le. λανὸν H: Schr. | κὴρ H: accent. Mus. | v. l. gl. 368 (Pears. 465) **278** v. l. gl. 2. 273 **280** v. l. gl. 196 (Pears. 465) **281** λακτῆσαι H: Mus. **284** λαξοοὶ H: accent. Mus.

285 *λὰξ ἐντείνων· λακτίσμασι τύπτων (Cyr. in Psalm. 69, 997A) g^{1}Σ [AS^{6}]

286 λαξευτήριον· λιθοτόμον σιδήριον

LXX **287** *λαξευτηρίῳ· λίθῳ ὀξυτάτῳ τέμνοντι (Ps. 73, 6) AS^{4}

Ap.S. **288** λὰξ ποδὶ κινήσας· τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχ ὑβριστικῶς λακτίσας (K 158)

289 λαοβότον· ἀνθρωποτρόφον

Hom. **290** Λαοδίκην ἐσάγουσα· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. Λαοδίκην δὲ οἱ νεώτεροι Ἠλέκτραν λέγουσιν (Z 252)

Ap. S. **291** λαοί· ὄχλοι, δῆμοι. δύνανται δὲ οὕτως εἰρῆσθαι ἄνθρωποι διὰ τὸ εἶναι λάλοι. ἔνθεν καὶ μέροπες, ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ⟨ἔχειν⟩ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι φωνή (A 10 ..)

Hom. **292** Λαομεδοντιάδης· πατρωνυμικῶς ὁ Πρίαμος· ἦν γὰρ παῖς Λαομέδοντος (Γ 250)

D **293** λάσπαις· βούπαις

D **294** λαοργός· ἀνόσιος. Σικελοί (gl. Ital. 233 K.–A.)

Hom. **295** λαοσσόος·· *τοὺς λαούς σώζουσα g^{1}S^{6}Σ ἢ σοοῦσα, τουτέστι παρορμῶσα S^{6} εἰς τὸν πόλεμον· ὅ ἐστιν ἐπίθετον Ἀθηνᾶς (N 128)

296 [λαοπίζειν ἢ] λαπίζειν· τοὺς λαοὺς εἰς ὄπιν ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴν διὰ τῆς ἀλαζονείας

D **297** λαοφόνον· ἀνδρακτόνον (Theocr. 17, 53?)

Hom. **298** λαοφόρον· δημοσίαν ὁδόν, δι᾽ ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἥνπερ ὁδεύουσι. λεωφόρον (O 682)

299 λαπάγματα· ... ἢ λαγαρά

D **300** λαπαγμῶν· ἐκκενώσεων

D **301** λαπάζειν· ἐκκενοῦν. ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὄρυγμα

D **302** λάπαθον· ὄρυγμα (Democr. VS 68 B 122). καὶ βοτάνη

303 λάπαξαι· κενῶσαι (S^{14})

304 λαπάξαι· ἀφανίσαι. ἀλαπάξαι

---

285 Σ λ 25 **288** Ap. S. 106, 33; cf. Σ λ 26 **290** Schol. | **291** ὄχλοι Schol.; – λάλοι cf. Ap. S. 107, 1; μέροπες – cf. Ap. S. 111, 22 **292** cf. Schol. **295** – σώζουσα Apion fr. 66; Σ λ 28; σοοῦσα – πόλεμον Ap. S. 107, 3; ἐπίθετον Ἀθηνᾶς cf. E. Gen. λ 31 (EM 556, 31) **296** cf. Eust. Il. 537, 45 (2, 53, 1 V.) **298** cf. Schol. **301** Athen. 8, 362f | **302** Σ″ (Ph λ 90. Su λ 114) **303** Σ″ (Ph λ 90. Su λ 114); Orion 79, 17; E. Gen. λ 33 (EM 556, 49)

---

285 λαξεντίνων H (K^{AS}): Guyet. Pears. 465 = K^{g} | τύπων H: ed. 1521 = K^{g} (expl. K^{AS} λακτισματων) **288** le. λὰξ H: ed. 1521 **289** λαοβοτὸν H: accent. Mus. **290** ἐσάγουσαν ... πορευομένην H: Pears. 465. Alb. = Schol. **291** λάλιοι H: Voss. = (Ap. S.) | ⟨ἔχειν⟩ Mus., cf. Ap. S. **293** λαοπαις H: Bergk, Rel. 260; cf. gl. 157 | βοῦπαι H: Mus. **294** ‘α [in λαοργός] suspectum cf. Ph [λ 237] v. λεωργον’ La. | σικελός H: Salm. Voss. Pears. 465 **295** λαοσσῶος H: Mus. **296** ὀπὴν H: Alb. = Eust. | τῆς sscr. H | ἀλαζονίας H: Alb. **297** λαφόνον H: Guyet. Salm. Pears. 465 **298** λαόφορον H: accent. Mus. | λεοφόρον H: Mus. **299** λεπάγματα H: HSt. Thes. 2, 600 **302** cf. gl. 316 | ἠλαγαρά H: Mus. **304** λαπαξαίη H: Mus. | ἀφανησαίη H: Mus. | ἀπαλλαξαίη H: Guyet. Kust.

305 λαπάραι· τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκήνους. Διοκλῆς (Caryst. fr. 193 Wellm.) δὲ τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν D
306 †λαπαραί· κατωφερεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
307 *λαπάρας· λαγόνας. καὶ ⌊λαπάρην ὡσαύτως (Γ 359) v^{1}g$^{\lambda\alpha\S 2}$AS^{7} Br^{28}. ἢ κοιλίας ἐκκενωμένας
308 λαπαρός· ἰσχνός. ὑπεσταλμένος D
309 *λαπάσσειν, ⌊λαπάττειν· κενοῦν AS^{9}
310 *λαπάττων· μαλάττων, λαγαρὸν ποιῶν
311 Λαπέρσαι· Λαπέρσας Δίδυμος τοὺς Διοσκόρους· ἀπὸ Λᾶ πόλεως (Soph. fr. 957, 1 R.) D
312 †λαπετεῶντι· λάμποντι
313 Λαπήθιον· ἡ λέξις ἀπὸ Λαπήθου πόλεως, τὸν ἠλίθιον D
314 λαπῆναι· λεπισθῆναι D
315 λαπίζει· γαυροῦται ⟨οἷον⟩ λαοπίζει· οἱ γὰρ Λαπίθαι ἔθνος Θεσσαλίας· ἀπὸ Λαπίθου, τοῦ Ἄρεως παιδός (Μ 128) Hom.
316 †λαπίθιον· ὄρυγμα. τὸ κενωτικόν. καὶ λάχανον ἄγριον ἐδώδιμον
317 λαπικτήν· καυχητὴν καὶ ἄλλα D
318 λαπιστης· φενακιστής, *ψεύστης vg^{2}A^{8}S^{12}Br^{29}Σ, φλύαρος, ⌊τρυφηλός, ὁ μὴ ἔχων φροντίδα, ἐγγὺς τοῦ AS^{12} προπετοῦς (Sir. 20, 7) AS^{12}(vg^{2}Br^{29}Σ) LXX
319 *λαπίστρια· ῥεμβομένη. μετεωριζομένη. θέλουσα εὐωχεῖσθαι g^{5} AS^{13}Σ
320 †λάπος· θής, δοῦλος
321 λαπτής· λαπτὴν ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρόν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ πηλώδη. ἄλλοι βόρβορον, ἰλύν. ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον καὶ ταῖς λίμναις. οἱ δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ γάλακτος ὑμενώδη πηλόν D
322 λάπτας· τοὺς ῥοφοῦντας D
323 λαπτέι · ἀναλαμβάνει, πίνει
324 λάπτοντες· πίνοντες τῇ γλώσσῃ· πεποίηνται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν ⟨ἢ⟩ τῶν τοιούτων, οὕτω πινόντων μετὰ ψόφου (Π 161) Hom.

---

307 λαπάρην Schol. **310** Ph λ 91 **311** St. Byz. 404, 5 (λ 1) **313** cf. St. Byz. 412, 6 (λ 41) **317** cf. Ph λ 92 **318** Σ λ 29 ψεύστης … προπετοῦς **319** Σ λ 30 **323** cf. Erot. λ 16 | **324** cf. Schol.

---

305 ⟨κε⟩ Mus. **306** h. e. λαγναι La.; potius λαμυραί (Curiazzi 1975–7) | κατωφερής H: Ruhnk. **307** ἐκκεκενωμένας Mus. **309** λαπασσειν om. K | λαπάγειν H: La. = K **310** λάγορον H: Mus.; λάρον Ph | ποιοῦν H: ed. 1521 = Ph **311** λαμπέσας H: Heins. Pears. 465 | λαπέρσῃ H: Schm. = St. Byz. **312** v. l. gl. 258 **313** λαπ'θιον H: Mus. **314** λαπισθῆναι H: Cob. VL^{2} 367 **315** σταυροῦται H: Guyet. | ⟨οἷον⟩ Dobr. | αἱ H: Mus. | λάπιθαι H: accent. Schm. **316** v. l. gl. 302 **317** λαπίτην H: Schm. coll. Ph **318** contin. H: nov. gl. Mus. | στεφάνη πειστὴς H: Mein. 1858, 511 | τρυφελὸς H: Mein. | ὁ om. Ald. **320** v. l. gl. 408 **321** ‘cf. gl. 259, λαπη scrib. cf. Erot. λ 7’ La. | ὕλην H: Sop. Heins. **322** ὀροφοῦντας H: Mus. **324** πεποίηται H: tacite La.

325 †λεπτυήρ· σφοδρῶς πτύων
D **326** λαπτόμενος ἢ λάπτων· ἀναλίσκων. ἀπὸ τοῦ λάπτειν
327 †λάγανον· ὀπὸς δριμύς
iur. **328** λάρεις· λάραβες. τοὺς κυρίτας Ῥωμαῖοι οὕτως
D **329** Λάρισσα· πόλις Συρίας κοίλης, καὶ Θεσσαλίας (B 841)
330 †λαρίεθος· φλόϊνον στεγάστριον
D **331** λαριναῖον κύρτον· οἱ ἁλιεῖς τὸν ἐκ λευκέας, ἢ μέγαν
D **332** λαρινευτής· ἁλιεύς
D **333** λαρινοὶ βόες· εὐτραφείς
D **334** λαρινεύεσθαι· σιτεύεσθαι (Sophr. fr. 99 K.–A.)
D **335** λάρινος· ἰχθῦς ποιός (Opp. hal. 3, 399)
D **336** Λαρισαίη· ἡ Θεσσαλία
D **337** λάρκον· πλέγμα φορμῷ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἄνθρακας φέρουσιν, ὁτὲ δὲ καὶ ἰσχάδας
D **338** λάρκος· ἀνθράκων φορμός (Ar. Ach. 333 ..)
Hom. **339** *λάρναξ· κιβωτός, σορός AS^{4}Br^{31}Σ, κάμπτρα (Σ 413 ..) AS^{4}
Hom.+ ? **340** *λαρόν· ἡδύ, προσηνές vg^{1}AS^{3}A^{7}Br^{30}Σ, γλυκύ (P 572) A^{7}S^{3}, ἀπολαυστικόν, ⌊καλόν A^{7}S^{3}. σπάνιον. ⌊ἄπληστον A^{7}S^{3}, λάβρον
Hom. **341** λάρος· ὄρνις (ε 51). καὶ ἰχθῦς ποιός
Att. **342** *λαρυγγίζων· λάρυγγα θεραπεύων (Dem. 18, 291) AS^{5}
D **343** λαρυγγός· ματαιολόγος
344 †λαρυδοί· στῦλοι οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ
D **345** λαρύζει· βοᾷ. ἀπὸ τοῦ λάρυγγος
D **346** Λάρυμνα· πόλις Βοιωτίας
347 λαρωντίδων· ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἔλεγον, ὡς ἐπῳδῶν
348 λᾶς· λᾶας. λίθος
D **349** λασία τράπεζα· πληρέστατη
350 †λάσαγγες· οἱ περὶ τὰς λίμνας χλωροὶ βάτραχοι
D **351** Λάσαν· τὴν Λάρισσαν

---

329 St. Byz. 412, 18 (λ 45); Θεσσ. Schol. **333** Apollod. FGrHist 244 F 287 (ap. Σ″ [Ph λ 97. Su λ 121]) **334** Athen. 9, 376b (cit. Sophr.) **335** Schol. Opp. **338** Harp. (epit. Σ″ [Ph λ 92]); Poll. 10, 111 **339** κιβωτός Ap. S. 107, 7; cf. Schol.; – σορός Σ λ 31 **340** – προσηνές Ap. S. 107, 5; Σ λ 32; προσηνές, γλυκύ Schol. **341** E. Gen. λ 37 (EM 557, 4); Schol. |

---

325 v. l. gl.149, aliter Saussure 205 **326** λαμπτώμενος H (cf. Ph λ 96): λαπτ- Voss., -όμενος La. **327** λασάριον· ὁδὸς H: Flor. Heins. Brun. **328** λάρβας Pears. 466; λάρβες … Κούρητας Niedermann, Mus. Belg. 16, 1912, 293 coll. Arnob. 3, 41 (‘recte’ La.) **330** λάρκος Schm. **331** le. λαριναῖον H: Pears. 466 | λεκέας H: Sop. Voss. | μέγα H: Mus. **333** le. λαρινοὶ H: Schr. **334** σιτεῖσθαι H: Guyet. **335** ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. | cf. gl. 341 **336** λαρκάνη H: La **337** λαρκὸν H: accent. tacite Schm. | ὅτε H: tacite Schm. **338** λαρκὸς H: accent. Alb. **339** σωρὸς H: Salm. Guyet. **344** τύλοι H: Salm. | v. l. gl. α 1209 **346** βοιωτοίας H: ed. 1521 **347** ‘obscura ft. λαρυνγισμων … ελεγον εμπολωντων’ La. **349** le. λάσα H: Alb., λασία La. (“densa”, metaphora audax) = K **350** v. l. gl. 228 **351** cf. IG 9, 517, 19

352 λάσανα· χυτρόποδες (S[14]). καὶ τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν, ἀπὸ τῆς δασύτητος. διὰ τοῦτο καὶ τὰ βάθρα, τοὺς ἀφοδευτηρίους δίφρους D

353 λασθάσθω· χλευαζέτω S[15] D

354 †λάσθας· συμφοράς

355 λάσθαι· παίζειν. ὀλιγωρεῖν. λοιδορεῖν

356 λασθαίνειν· κακολογεῖν (Hippon. fr. 104, 14 W. = 107, 14 Degani) D

357 λάσθη· χλεύη (AS[7]). λήθη. ὀλιγωρία. αἰσχρολογία. αἰσχύνη

358 λασθόν· αἰσχρολοίδορον (S[17]) D

359 †λάσθω· χλευαζέτω

360 λασθῶν· κακολογῶν D

361 λάσια· δασέα (Plat. Crat. 420e)

362 λασῖνος· ἄφρων, ἐπιλήσμων

363 *λάσιοι· πολύτριχοι vg[1]AS[8]Σ, δασεῖς vg[1]

364 λασιόμαλον· μῆλον τὸ ἔχον χνοῦν D

365 λασίοισι· δασέσι· ‘στήθεσι λασίοις’ (A 189) ἐκδέχονταί τινες ἀπὸ τῆς ἔξωθεν ἐπιφανείας ἀνδρώδεσιν. ἄλλοι πυκνοῖς καὶ συνετοῖς Hom.

366 †λασιδεύς· θρασύς. ἄπληστος

367 λασιοκώφους· τοὺς κωφούς D

368 λάσιον κῆρ· ἡ πυκνή, καὶ σώφρων, καὶ λίαν θεία ψυχή, καὶ συνετή, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. τὸ γὰρ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ, ἥτις ἐστὶν ἐν τῷ στέρνῳ, ὅπερ ὡς ἐπιτοπλεῖστον δασύ ἐστιν. καὶ *ἰσχυρόψυχον (B 851) (vg[2]A[10]) Hom.

369 λάσιον· ὕφος τὸ δασύ D

370 *λάσιος· δασὺς τὸ στῆθος g[6]AS[11]Br[32]. ἢ συνετός (A[13]). δασύμαλλος [S[22]]. πολύτριχος (Ω 125) Br[32]

371 *λασιουργίας· ἱστουργίας. δημιουργίας (AS[12])

372 Λασίσματα· ὡς σοφιστοῦ τοῦ Λάσου καὶ πολυπλόκου (com. ad. fr. 383 K.–A.) D

373 λασιτός· κίναιδος. ἢ λεσιτός· πόρνη

374 λᾶς ἰχνεύουσα· πλανωμένη. Σικελοί (gl. Ital. 234 K.–A.) D

---

352 cf. Schol. Ar. Pac. 893b; χυτρόποδες Ph λ 106 **354** cf. Ph λ 111 **357** αἰσχύνη gl. Hdt. 6, 67, 2 (LGM 207, 8) **361** Σ λ 33 **363** Σ λ 34; EM 557, 28 **365** δάσεσι (…) συνετοῖς Schol.; EM 557, 26 **367** cf. Ph λ 110 **368** – Schol. **369** Artemid. ap. Erot. λ 22; cf. Poll. 7, 74 **370** – συνετός Schol.

---

352 βάραθρα H: Flor. Heins. | ἀφροδευτηρίους H: Mus. **353** λασάσθω H: La. = K **354** ἀλάστας συμφοράς· Ruhnk. Ep. crit. 1, 54 **355** ‘immo λασθᾶν vel λασθασαι cf. gl. 353. 360’ La. **357** λάθη H: m.1 ? **358** αἰσχρὸν H: K? (αισχρος λογος?), Drachmann **359** v. l. gl. 353 **360** λάσθων H: accent. Schm. **362** λασίνους Ruhnk. **365** ἀνδρώσεσιν H: Mus. **366** ανεκπληκτος La. **368** expl. ισχυρα ψυχη K **369** le. άσιον ὕφος H: tacite Schm. **370** δασύμαλος H: Mus. **371** τα⟩λασιουργίας Sop. (gl. τ 71) **373** λασπος La. | κιναιδὸς H: accent. Mus. | λαισπός Bergk; cf. gl. 155 **374** λασιχνεύουσα H: La.

D **375** Λασιών· πόλις. ἢ χωρίον. οἱ δὲ δρυμοὺς λασιῶνας (Nic. ther. 28)

D **376** λάσκαζει· φλυαρεῖ S^{23} [θωπεύει. ῥηγνύει]

377 λάσκειν· λέγειν, φθέγγεσθαι

Eur. **378** *λάσκεις· λέγεις (Eur. Andr. 671) AS^{9}

D **379** λάσκουσι κύνες· ὑλακτοῦσιν (trag. ad. fr. 228a K.–Sn., SH ad. fr. 1085)

? **380** λασκωρεῖ· διαφεύγει

381 †λασταγεῖ· ψοφεῖ

D **382** λάσται· πόρναι

D **383** λαστάρνη· μάστιγξ

D **384** λάσταυροι· οἱ περὶ τὸν ὀρρὸν δασεῖς, καὶ πόρνοι τινὲς ὄντες

D **385** λᾶς τρυφαλίας· λίθος τετριμμένος

D **386** Λάστος· ὁ Ἀκράγας, τὸ παλαιόν· καὶ ἡ †σμῆλος

387 λαῶν· λίθων

388 λατάγῃ· κοττάβῳ τῷ ἀπορριπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηριῶν, καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι

D **389** λαταγεῖ· ψοφεῖ. κτυπεῖ

390 λάταξ· ψόφος, κότταβος, ὁ ἀπὸ ποτηρίου γενόμενος

391 λάταξ· τὸ πλεκτόν. αὕτη εἰσεφέρετο ἐπὶ τοῖς ἐρωμένοις. ἔβαλον δὲ αὐτὴν ἐπ᾽ αὐτόν, οἱ δὲ εἰς κοττάβιον, ὃ κότταβον ἔλεγον· οἱ δὲ εἰς ὀξύβαφα κενὰ ἔν τισιν ἀγγείοις, λουτῆρσιν ἐοικόσιν

392 *Λατῖνοι· Ῥωμαῖοι $g^{\lambda\alpha\pi 3}AS^{7}Br^{177}$

393 *†λατμενεία· δουλεία S^{9}

D **394** †Λάτμος· πόλις. καὶ ἥρως. καὶ ποταμός. καὶ †ἴχνη

395 λατόμος· λιθοξόος

D **396** λατράζειν· βαρβαρίζειν

D **397** λατραβίζειν· ἐσπουδασμένως καὶ ἀσήμως λαλεῖν

398 λατραβός· λαμυρός

D **399** λατραβῶν· ἀλαζονευόμενος

400 λατραπία· λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως

---

390 Poll. 6, 110 **391** Athen. 15, 666b seq.

---

375 λασίων H: accent. Schm. | δρυλασίωνας H: Mein. **376** λακαζει $K^{S\lambda\alpha\kappa\ 18}$ | incl. e gl. 202 **379** le. λάσκουσι H: Schr. **380** λασκω(?)ρεῖ H; ἠ⟩λασκάζει Ruhnk. Ep. crit. 1, 54 **381** v. l. gl. 389 **383** 'vix sanum' La. **384** λάσταρνοι H: Flor. | ὄρρον H: accent. Mus. **385** λαστρυγυλίας H: La. **386** Ὅμιλος Mein. 1858, 512; cf. Hippocr. Epid. 5, 27 .. **387** λασῶν H: Mus. **388** λατάγει H: Verw. post ed. 1521 | κροτάλω H: Jun. Vales. Kust. | ἀπὸ ῥιπτομένω H: Mus. **389** τύπτει H: Ruhnk. **391** ἐπ᾽ ἀστὸν H: Ald. | κοτάβιον et κόταβον H: Alb., cf. Athen. | λατῆρσιν H: Mus. **393** λατμενεία, μ e corr. H; e λατρεία cum v. l. μνοία Avyerinos 1978, 308. 342 coll. gl. μ 1518 **394** λατμὸς H: accent. Mus.; Λάμος La. coll. Strab. 14, 5, 6 C. 671 et gl. 252 | ἰχθύς Alb., ad λάτος **397** λατραβιάζειν H: Schm.; cf. gl. 1896, de conform. Lob. Prol. 147 **399** λατράβων H: accent. Mus.

401 λάτραψ· ὑετός S^{8} D
402 λατρεία· δουλεία (Exod. 12, 26 ..) LXX
403 λατρεύει· ἐλεύθερος ὢν ˌδουλεύει (Br^{36}) D
404 *λατρευτόν· δουλικόν (Exod. 12, 16 . .) (AS^{5}) LXX
405 *λατρεύω· σέβω, δουλεύω A^{6}
406 λάτριες· δοῦλοι (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 26 [37, 1454, 1 M.]) Greg. Naz.
407 λάτριον· μίσθιον D
408 λάτρις· μισθουργός. λειτουργός. ἢ *μίσθιος ἐργάτης (Eur. Tr. 424 ..) S^{11}. θεραπαίνη A^{4}(vg^{2}Br^{33}), παιδίσκη ˌὑπηρετοῦσα A^{4}, ἢ δούλη (Iob 2, 9) vg^{2}A^{4}Br^{33}Σ Eur. + LXX
409 λάττας· μυῖα. Πολυρρήνιοι D
410 λαταία· παραξιφίς. καὶ ἡ περὶ ζώνην μάχαιρα D
411 λατύπη· λίθου τὸ ἀποπελέκημα D
412 λατύσσει· πτερύσσεται. νήχεται. ταράσσει. τινάσσει. τύπτει. ˌλακτίζει (S^{12}) D
413 λαυκανία· τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος, λαιμός, ˌφάρυγξ (g^{λασ4}) D+Ap.S.
414 *λαυκανίης· ὁμοίως (Χ 325) AS^{3} Hom.
415 *⟩λαυκή· φοβερά (Π 34) AS^{3} Hom.
416 †λαῦξις· κλῆρος, μερίς
417 †λαύζει· [κρατεῖ.] δαίνυται. εὐφραίνει
418 λαυξυᾷ· δαρήσει. Κρῆτες D
419 λαύρα· *ῥύμη, δι᾽ ἧς ὁ λαὸς εἰσέρχεται vg^{1}AS^{2}Br^{34}Σ. ἡ φλόξ. οἱ δὲ τόπους πρὸς ὑποχώρησιν ἀνειμένους. οἱ δὲ ἄμφοδα. οἱ δὲ στενωπούς. καὶ δίοδοι
420 λαύρη· δημόσιος στενωπός, καὶ ἄμφοδον, ῥύμη, ὁδός, δι᾽ ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν
421 Λαύρεια· τὰ ᾿Αθήνησι χρύσεα μέταλλα λεγόμενα D
422 λαύρην· ὁδόν, τὴν ῥύμην (χ 128) Hom.
423 λαύρη· ῥύμη στενή

---

408 θεραπαίνη Σ λ 35 **413** – γαργ. Ph λ 118; λαιμός, φάρυγξ Ap. S. 107, 8 **414** λαιμός Schol.; Poll. 2, 206 **419** – εἰσέρχεται Σ λ 38 **420** Σ λ 2 **423** cf. Poll. 9, 38

---

401 λατρυξ K; ‘non liquet’ La. **405** σεύω H: ed. 1521 = K **407** λάτρον H: Guyet. Pears. 466 **408** λεπτουργὸς H: Bos. Obs. crit. 170 | θεραπαινα K^{vg} **409** λατταμυῖα H: La. 1955, 197 post Salm. Pears. 466. Vales. (λάττα) | πολυρήνιοι H: Vales. **410** λατταία HSt. Ind. | μαχαίρα H: accent. Mus. **411** πελέκημα, κ sscr. inter ε et κ H **412** λατυζει K | τεινάσσει H: Mus. | λατίκτει, κ s. α et ζ s. ί H: Mus. = K **415** λαύκη H: h. e. γ⟩λαυκή HSt. Ind. **416** λαξις La. coll. gl. 283 **417** λαύξει H: conf. λάζυται et λαύει Lob. Rhem. 103 **418** λαυξία H: La. (vel λαυξοᾳ), λαυ < λαϝο | δαρήσ H: Ald. **419** ad φλόξ neogr. λαυρα ‘calor’ cft. La. **420** στενωποὶ H: Pears. 466. Alb. | ἄμφοδος Pears. 466 = Σ | ὧς H: Mus. **421** χρυσέα H: accent. Mein., ‘sed debebat ἀργύρεια’ [v. gl. 424] | τᾶλλα H: Mus.

D **424** λαῦρον· τὴν δάφνην. [ἢ μέταλλον ἀργύρου παρὰ Ἀθηναίοις]

D **425** λαυροστάται· οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες ἔν τισι στενωποῖς μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι (Cratin. fr. 467 K.–A.)

D **426** †λαῦσαι· παριππεῦσαι τοῖς δεσπόταις

D **427** λαυστήρ· μοχθηρός, ὅμοιον δὲ τῇ δυνάμει τὸ ὄνομα, ἢ οἴκου λαύρα

428 λαύστραν· ὃν τινές λύκον, τινὲς φρέατος ἅρπαγα

D? **429** λαυχάνη· γλῶσσα

430 λαυφθάσσει· λάβρως ἐσθίει

431 λαυφθάζει· σπεύδει

432 λαφθία· ἡ ἀσπίς, ὅπλον

D **433** λάφνη· δάφνη. Περγαῖοι

434 *λάφονοι· λίαν φόνιοι AS[9]

D **435** λαφός· ὁ ἀριστερᾷ χειρὶ χρώμενος

D **436** Λαφριάδαι· φρατρία ἐν Δελφοῖς

D **437** λαφύειν· τὸ εἰς αὐτὸν ἀσχημονεῖν

438 λαφύξαι· καταπιεῖν S[13], ἀναλῶσαι

Greg.Naz. **439** *λαφύξας· διασπαράξας, ἀφειδῶς vg[4]Br[37]Σ θοινησάμενος (Greg. Naz. c. 2, 2, 3, 106 (37, 1487, 14 M.) vg[4]Σ

440 *λάφυρα· τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα, τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα vg[1]Σ[AS[7]]

441 *λαφυροπωλεῖ· αἰχμαλωτίζει AS[10]

LXX **442** *λαφύρων· αἰχμαλωσιῶν (1. Chron. 26, 27) S[15]

Ap.S.+. **443** λαφύσσει· μετὰ σκυλμοῦ ἐσθίει. *σπαράσσει AS[8]. λάπτει, ⌊καταπίνει S[8]. σπεύδει. μετὰ θυμοῦ ἐσθίει (Λ 176 ..)

D **444** Λαφύστιον· ὄρος τῆς Βοιωτίας. καὶ Λαφύστιος· ὁ ἐντεῦθεν

Ap. S. **445** λαχαίνειν· ὀρύσσειν, σκάπτειν· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ λάχανον· τὸ μεγάλως χαῖνον

D **446** λαχάνα· τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθέζονται

---

425 cf. Ph λ 120 (cit. Cratin.) **439** Σ λ 40; E. Gud. 363, 36 **440** Σ λ 39 **443** – ἐσθίει Ap. S. 107, 9 **445** σκάπτειν Ap. S. 107, 10; EM 558, 6

---

424 incl. ad gl. 421 **425** λαυρόστανται H: Guyet. Salm. Heins. al. = Ph **426** λαιωσαι (a laeva parte comitari) La. | περιππεῦσαι H: Mus. **427** λαστηρ ad λαστη ci. La. **428** λαύστρανον, τινὲς H: Valck. ad Ammon. 35, qui αὔστραν ad ἐξαυστήρ ret. cf. Schulze Kl. Schr. 189 | 'τινες ineptum, nam et λυκος et αρπαξ modiolum aquae hauriendae valent' La. **430** λαφυσσει La.; λαφάσσει Krek. 2003, 252 coll. neogr. dial. | λαύρως H: Guyet. **431** 'λα-φθαζει?' La. **432** v. l. gl. 169 dub. La. **433** cf. G. Meyer, Gr. 243. Niedermann IF 26, 1909, 43 **434** λάφωνοι H: Schm. = K | ἄφωνοι H: Ruhnk. Ep. crit. 1, 53 = K **435** λαιφος < λαιϝος Kust. **436** λαφριάδα H: Angli; cf. Paus. perieg. 7, 18, 9 **437** 'ad gl. 170?' La. | εἰς σῖτον Herw. Versl. 196 **443** σκιλμοῦ H: Heins. Guyet. **445** χᾶναν H: Mus. **446** λάχαι(?)να H: Mus.

447 λάχεια· εὔσκαφος καὶ εὔγειος· παρὰ τὸ λαχαίνεσθαι, ὅ ἐστι σκάπτεσθαι πυκνῶς (ι 116) Hom.
448 *λαχεῖν δίκην· γράψασθαι, ˻δικάσασθαι AS^{8}Σ Att.
449 λάχη· λῆξις. ἀποκλήρωσις D
450 λαχήνας· σκάψας (Opp. hal. 3, 121) D
451 λαχμία· ἐν ὕλῃ οὖσα
452 λαχμόν· ἵππειον λακτισμόν (Antim. fr. 101 W. = 97 M.) D
453 λαχμὸν κουρᾶς· βάρος. [λακισμός] D
454 λαχμῷ στεινόμενος· τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος (ι 445) Hom.
455 λάχνη· δασεῖα θρίξ. χαίτη. κόμη. ὕλη. δασύτης παρὰ τὸ λάσιον. δηλοῦται δὲ [καὶ] οὕτως καὶ ἡ κροκὺς ἡ ἐποῦσα τοῖς ἱματίοις *τρίχωσις (Κ 134) vg^{5}AS^{7}Br^{39}Σ. ἢ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης vg^{5}AS^{10} Br^{39}Σ D + K
456 λαχνήεντα· *τετριχωμένα g^{2}A^{9}Br^{40}Σ, δασέα g^{2}Br^{40}Σ, ἢ τριχώδη (Σ 415)· ἢ ὄροφον, τὸν κάλαμον, ᾧ ἐστέγαζον τοὺς οἴκους, ὃς ἔχει τινὰ δασύτητα. ὄροφος γὰρ κάλαμος· ἀπὸ δὲ τοῦ καλάμου καὶ τὸ ἐρέφειν τὸ στεγάζειν εἴρηται (Ω 451) Hom.
457 λαχνοῦται· τριχοῦται. δασύνεται (Sol. fr. 27, 6 W.?) D
458 †λαχνοστηνομένον· τοῖς μαλοῖς πεπυκνωμένον
459 *λαχόντα· τυχόντα, ˻κληρωσάμενον (Σ 327) vg^{1}A^{6}Br^{38} Hom.
460 *λάχος· μέρος (S^{18}), κλῆρος. ἐκ κλήρου
461 *λαχών· ὁ κληρωσάμενος (ε 40) g^{4}Σ Hom.
462 λάψα· γογγυλίς. Περγαῖοι D
463 *λάψαι· πιεῖν τῇ γλώσσῃ v^{λαι5}g^{1}AS^{2}Br^{2}Σ
464 λαψάνη· τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένη D
465 *†λαψάρων· τῇ χειρὶ ποτίζων, ἢ ἁπτόμενος (Iud. 7, 6) A^{4} LXX
466 λάψῃ· ὑποκοιλαίνων τὴν γλῶσσαν ἀναφέρει τὸ ὕδωρ μετά τινος ἤχου (Iud. 7, 5) A^{5} LXX

---

447 Schol.; εὔσκαφος Ap. S. 107, 12 **448** Tim. lex. λ 2 | Σ λ 41 **450** Schol. Opp. **452** E. Gen. λ 48 (EM 558, 24) (cit. Antim.) **454** cf. Schol.; Ap. S. 107, 14) **455** δασύτης et κροκύς Schol.; τρίχωσις – Σ λ 42 **456** τετριχωμένα Schol. Σ; – δασέα Σ λ 43 **460** – κλῆρος Ph λ 130; cf. Schol. Pind. Ol. 7, 107; κλῆρος Tim. lex. λ 3 **461** Schol.; Σ λ 45 **463** Σ λ 46

---

447 λυχεῖα H: Mus. = testt. **448** le. λαχεῖν H: Mus. **451** λοχμία Ruhnk. **452** λαχμῶν· ἱππείων λακτισμῶν H: Voss. cf. E. Gen. **453** le. λαχμὸν H: Mus. | κούρης H: Sop. | λακισμός e gl. 452 cens. La. **454** λαχμῶς, τεινόμενος H: Mus. | μαλοῖς H: Mus. **455** θρίξις H: Mus. qui ἡ add. | κώμη H: Vales. | [καὶ] Drag. | κροκὺ(?ὸ)ς H; κροκίς Mus. = Schol. | ἀφρὸς ad ἄχνη Munck. Anton. Lib. 81 **456** λαχνηέντα H: accent. Mus. | ὂν H: Mus. | ἐρεφείειν H: Mus. **458** v. l. gl. 454 (Mus.) **463** cf. Lagarde GA 238, 8 **464** λαμψάνη Diosc. mat. med. 2, 116; neogr. λαμψανα (Heldreich 9) **465** e λαψάντων (LXX) corrupt. (La.) **466** δικην κυνων ανιμωμενος add. K

467 λάψοι· πίοι τῇ γλώττῃ

Hom. **468** λάψοντες γλώσσῃ· τῷ ἄκρῳ τῆς γλώσσης πίνοντες (Π 161) AS[3]

469 λαώ· λαός, δυϊκῶς

470 *λάωμεν· λάθωμεν AS[1]

471 λαώ· λαούς, ὄχλους

D **472** λάων· οἱ μὲν βλέπων, ἐξ οὗ καὶ λαός ὁ βλέπων· οἱ δὲ λάπτων τῇ γλώττῃ· οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἔχων, ἐσθίων. ἀλαός γὰρ ὁ μὴ βλέπων (τ 229)

473 *λαιά· ἀριστερά (v[λελ3])

D **474** λεάδα· ἡ ἐξοχὴ τῶν πετρῶν

D **475** λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος· σχῆμα συνουσίας ἀκόλαστον (Ar. Lys. 231)

476 *λεαίνεται· λειοῦται. ἐξαλείφεται AS[4]

477 *λεαντικός· λειῶσαι δυνάμενος A[3]

LXX **478** λεανῶ· λεπτυνῶ (Ps. 17, 43) vg[2]AS[5]Br[41]

D **479** λέας· τὰς ἀπὸ τῶν ἱστῶν κρεμαννυμένας ἄγνυθας

D **480** λέβα· πόλις ὑπὸ Θρᾳκῶν

D **481** Λεβάδεια· πόλις Βοιωτίας, ἔνθα καὶ μαντεῖον Διὸς [τὸ] ἱερὸν κατεσκεύαστο (Lycurg. XII fr.2)

LXX **482** *Λεβήδων· τόπος τῶν Λεβητῶν, ἔνθα ἐθυσίαζον (Esai. 15, 2 v.l. Cyr. in Esai. 70, 400C M.) AS[5][vg[1]Br[42]]

483 λεβηρίς· *τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, ὃ ἀποδύεται AS[2]Σ(vg[λεη6]Br[43]). τινὲς δὲ ἄνδρα Λέβηριν γενέσθαι πτωχόν. οἱ δὲ τὸ λέπος τοῦ κυάμου

Hom.+D/LXX **484** *λέβης· χάλκειος ποδονιπτήρ (τ 386) (AS[4]). τρίπους (Aesch. fr. 1; Zach. 14, 21)

D **485** λεβίαι· τὰ λεπίδας ἔχοντα ταρίχη. καὶ ἰχθῦς λιμναῖοι (Ar. fr. 430 K.–A.)

D **486** λεβίνθιοι· ἐρέβινθοι

---

468 πίνοντες Schol. **472** Ap. S. 107, 15. Schol. (Crates | | Aristarch.) **473** Σ λ 8; Orion 92, 20; Poll. 2, 159 **475** cf. Ph. λ 133 (cit Ar.); Schol. Ar. **479** Poll. 10, 125 **481** Harp. (Ph λ 134. Su λ 213; cit. Lycurg.) **482** cf. E. Gud. 364, 3 **483** Σ λ 47; E. Gud. 363, 57; EM 559, 1 | | cf. Prov. Bodl. 593 **485** Athen. 3, 118b (cit. Ar.); cf. Poll. 6, 48 – ταρίχη Ph λ 195

---

467 πίει H: Mus. **468** λάψονται H (K): Schm.; linea per λάψο quid voluerit H incertum | πίνονται H: Schm. = K **469, 471** del. Mus., 'e gl. 781 male intellecta fictum' La. **470** 'emendatio le., non expl.' La. **472** οἱ μὲν – βλέπων = Crates, οἱ δὲ ἀπολ. ἔχων = Aristarch. (Schol.) **474** λεᾶδα H: accent. Mus. **475** le. λέαινα H: Schr. | τυροκνηστίδος H: accent. Mus. **476** λιοῦται H: Mus. = K **477** λεαντικῶς H: ed. 1521 = K | λιῶσαι H: Mus. = K **478** λεανῶ, ε e corr. H **479** λεὰς H: accent. La. | ἄκρας H: La. e Poll. **480** δεβα (deua) Tomaschek SBWien 130, 1894, 2 n.9, coll. nom. locorum in -deba, -deua exeuntium **481** βοιωτείας H: Mus. | [τὸ] La.; Τροφωνίου κατασκευάσαντος Ph **482** v. l. gl. 489 **485** λέβια H: Cas. in Athen. p.529 = Poll. | τὰ ῥίχη H: Cas.

487 λέγειν· εἰπεῖν. οἰκοδομεῖν. ἀριθμεῖν. καὶ ὀνομάζειν. Ἀττικοί Att.
488 λέγεσθα· συνάγειν, ἀθροίζειν. ἐκλέγεσθαι
489 *Λεβήδων· τόπος, ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν Λιβανησίαν Ἀραβίαν Μωαβῖται (Esai. 15, 2) vg[1]Br[42] LXX
490 *λεγεών· πλῆθος στρατεύματος, ἢ τάγματος, ⌊ἓξ χιλιάδων ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἕξ (Ev. Luc. 8, 30 ..) g[λει11] N. T.
491 λέγμα· τὸ εἰπεῖν D
492 λέγνα· τὸ ἔσχατον …
493 λέγνη· τὸ παρυφαινόμενον τῇ παραστροφίδι, ὅπερ ἦν παχὺ περὶ τὴν ᾤαν ἐκ ῥάμματος D
494 λέγνος ἄνανδρος· σῖτος ὁ μὴ ἁδρός D
495 λεγνώδεις· ποικίλας D
496 λεγνῶσαι· ποικῖλαι D
497 *†λέγξε· ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν (Δ 125) AS[1]
498 λεγοίμεθα· ‘εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα’ (N 276) οἷον, εἴ τις τοὺς ἀρίστους εἰς μάχην διαλέγοι Hom.
499 λέγοιτο· συλλέγοιτο
500 λέγοντες· ἢ ἐκλέγοντες, ἢ συνάγοντες, ἢ συναθροίζοντες (Λ 755) Hom.
501 *λέγοντο· συνήγοντο (AS[2]). καὶ τὰ ὅμοια (Θ 547) Hom.
502 †λεδδά· ἡ ἐξοχὴ τῶν πτερνῶν
503 †λεδρεῖται· φροντίζει. θέλει, βούλεται
504 λέῃ· ὁμοίως
505 *λεηλασία· αἰχμαλωσία vg[1]AS[8]Br[44]Σ. μάχη. ληστεία AS[8]. ἁρπαγή. ἀδικία
506 λεηλατῶν· πορθῶν σφόδρα (Eur. Hec. 1143 ..) AS[10] Eur.
507 λεία· ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου κτῆσις, λάφυρα (Eur. Tr. 614) Eur.
508 λειάδες· οἱ λειμῶνες. καὶ κάθυγροι τόποι D
509 λείαν· κτῆσιν λαφύρων (A[19]), ἢ ⌊πόρθησιν (A[20])
510 *λειανέω· λείαν καὶ A[29] ὁμαλὴν ποιήσω (O 261) AS[29] Hom.
511 λείας· ὁμαλάς. εὐθείας (Esai. 40, 4 ..) LXX

---

488 συνάγειν Eust. Il. 726, 38 (2, 626, 28 V.) **493** cf. Poll. 7, 62; Schol. Callim. hy. Dian. 12 **495** cf. Ph λ 139 **497** Schol. **500** συνάγοντες Schol. **505** αἰχμαλεσία Σ λ 48 **510** Schol.; E. Gen. λ 190

---

488 ἐκλείεσθαι H: Jun. Sop. Heins. al. **489** λεβίδων H: La. = K gl. 482 | λιβαδησίαν H: La. = K[vg] | μωαβίτην H: Salm. = K **492** ⟨ἱματίου⟩ Conom. 1969, 211 coll. gl. 493. Poll. 7, 62 **493** παραστροφῆ. διόπερ H: Voss. Hemsterh. | ὠὰν H: accent. Schm. post Mus. (ὦαν) **494** λεγμος αραιος ci. La., sed cf. Phavis, Ἀθ. 49, 1934, 21; accent. λεγνός (cf. neogr. λιγνός) ci. Conom. 1969, 211 **497** λὲγξ· ποιητὸν ἀπ. H (K[S]): Flor. Sop. Guyet. = K[A] gl. 974 **502** v. l. gl. 474 (Pears. 467) **504** ‘a gl. 505 avolsa’ La.; λέῃι subj. a λείῃι Fick 1909 (43), 145 **507** λεῖα H: accent. Mus. **509** πρόθεσιν H: Arnald. Lect. 90 **510** λείαν, ὧ H: Mus. = K | ὁμάλ( ) H: Mus. = K

D **512** λείβηθρον· ῥεῖθρον. ὀχετόν (S^{38}). κρουνόν, καὶ τόπος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ⟨κατὰ⟩ τὸν Ἑλικῶνα

D **513** Λειβῆνος· ὁ Διόνυσος

Hom. **514** λείβειν· σπένδειν ‘Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον’ (Z 266) καὶ δακρύειν, ὅ ἐστι τοῖς δακρύοις ῥέειν· ‘δάκρυα λείβων’ (Σ 32), καὶ σταζων

515 *λείβω· σπένδω A^{26}($g^{1}S^{\lambda\iota\beta 14}Br^{48}$). στάζω ($g^{2}S^{\lambda\iota\beta 22}$Σ)

516 λείη· ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη. ἢ προσηνὴς καὶ ὁμαλή. καὶ ⟨ἡ ἐκ⟩ πολέμου ὠφέλεια

LXX **517** λεηλατεῖν· προνομεύειν. βιάζεσθαι (2. Macc. 2, 21)

D? **518** λείκρικα· σειραί, σχοινία, πλέγματα

Hom. **519** λείηναν δὲ χορόν· τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν, λεῖον ἐποίησαν (θ 260)

520 λεῖκνα· καζᾶ ἐφ᾽ οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθεσαν. οὕτως δὲ ἔλεγον τοὺς πυρίνους καρπούς

D **521** λείκνοισι προστρέπεσθε· λίκνα ἱστάντες προσάγεσθε· ἅ ἐστι κανᾶ, ἐφ᾽ οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθετο, ἅπερ εἰσὶ καρποὶ πύρινοι (Soph. fr. 844, 3 R.)

Greg.Naz. **522** λιλαιομένην· προθυμουμένην, ἐπιθυμοῦσαν (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 478 [37, 616, 3 M.])

D **523** λείμακες· νοτεροὶ καὶ ποιώδεις τόποι. ἐστὶ δὲ καὶ ζῷον ὅμοιον κοχλίᾳ, ὃ καλοῦσι λείμακα

Eur.;Greg.Naz. **524** λείμακος· λειμῶνος (Eur. Bacch. 867; Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 239 [37, 597, 2 M.])

525 *λεῖμαξ· [χωρίον, ἐν ᾧ λειμών, ἢ χωρίον ἐπίπεδον] ⟨ἀνθηρὸς τόπος, λειμών $g^{13}S^{32}$⟩

D **526** λειμωνοειδής· [ἀνθηρὸς τόπος]. [ἢ λειμών] ⟨χωρίον ἐν ᾧ λειμών, ἢ χωρίον ἐπίπεδον⟩

Hom. **527** λειμών· αὐλών. θάλασσα. ἢ *ἀνθηρὸς τόπος (B 463) Br^{92}Σ(g^{15})

---

512 ὀχετόν Paus. λ 6 (Ph λ 146. Su λ 359); τόπος – cf. Schol. Lycophr. 275ab; Eust. Od. 1476, 28 (1, 139, 4 St.) (e St. Byz. La. **514** σπένδειν Schol. Z **516** καὶ ἡ ἐκ – Ph λ 143; Schol.^{A} Cyr. **519** cf. Schol. **522** ἐπιθυμοῦσαν lex. Greg. carm. (lex. Cas.) **524** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) **525** λειμών E. Gen. λ 173 (EM 562, 33) **527** ἀνθηρὸς τόπος Σ λ 52; cf. Poll. 1, 229

---

512 λήβηθρον H: Mus. = K | ⟨κατὰ⟩ Alb. **513** Λειμηνος La. (Apollinis cognomen in Asia Minore, Ramsay Cities and Bishoprics of Phrygia 1, 151, 49); Λαιρβηνος Wil.* **514** nov. gl. λείβων H: contin. ed. 1521 **516** καλὴ H: ὁμαλή La. coll. λειος levis | ⟨ἐκ⟩ Schm., ⟨ἡ ἐκ⟩ La.coll. Ph ἡ ἐν πολέμῳ **517** λειιλατεῖν H: Mus. **518** δὲ κρίκοι Alb.; v. l. gl. 577 (Pears. 467), ‘utra rectior, non liquet’ La.; cf. SEG 15, 208B14 [λει]κρικου (suppl. Charitonides) **519** λείαναν H: Mus. | χόρον H: accent. Mus. | λεῖαν H: Mus. **529/521** ‘h. e. λικν- cf. gl. 1017’ La. **521** προτρέπεσθαι H: προσ- Schm., -σθε Scal. Sop. | λεῖκνα Mus. | προσάγεσθαι H: Scal. Sop. **522** λειλαιομένην H: Mus. **523** λειμάδες H: Arnald. Lect. 89 | πιώδεις H: Guyet. Arnald. | λεῖμα H: Salm. **525** λείμαξ H: accent. Schm.

528 λειμωνιὰς †ἄρκτος· νύμφαι· ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσιν D
529 †λείνα· ἔρια. Κύπριοι
530 λειξοῦρα· τὸ †δῶρον. ἐκ τοῦ λείχω
531 λειόβατος· ἰχθῦς τις τῶν λευκοσάρκων D
532 λειοκόνιτος· ἡ τελείως εἰς κόνιν διαλελυμένη. λείως γὰρ τελείως D
533 λεῖον· ὁ σῖτος. ἢ ὁμαλόν
534 †λειόμερος· ταχυδιάνοιος D
535 λείουρος· αἴλουρος S^{40} D
536 *λείους· ὁμαλούς g^{17}v^{λημ7}(AS^{25}Br^{50})
537 λειούσματα ἢ λεγούσματα· εἶδος καταφράκτου. Γαλάται D
538 †λειπαρῶ· παρακαλῶ
539 λείπετ᾽ ἄεθλα· ἀπετυγχάνετο (Ψ 640) Hom.
540 λεῖπε φορῆναι· ἔλιπε φορεῖν (Β 107) Hom.
541 λειπογνώμων· ὁ μηκέτι βόλον ἔχων· ὁ δὲ τέλειος καὶ γεγηρακώς, μὴ ἔχων γνωρίσματα τῆς ἡλικίας D
542 λείποιτο· καταλείποι
543 λειπομορία· δένδρον τὸ ἐκ τοῦ θωρακίου κατεαγός, ἐκ δὲ τῆς ῥίζης φέρον βλαστούς D
544 λ[ε]ιποτάκτησας· φεύγων, ἢ φυγών
545 λεῖπον· τὸ ἐλλιπές
546 *λείρια· ἄνθη. κρίνα S^{41}Br^{95}Σ
547 λειριόεντα· ἁπαλά Σ(AS^{27}). λείριον γὰρ τὸ ἄνθος· διὰ τὴν λειότητα Σ. διὰ τοῦτο καὶ ⟨διὰ⟩ τοῦ ε̄ γραπτέον. ἢ *ποικίλον AS^{27}, εὔχρουν (A^{27}). τὸ δὲ λιρός, ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ῑ. Καλλίμαχος· ‘λιρὸς ἐγώ, τί δέ σοι τόνδ᾽ ἐπέθηκα φόβον;’ (fr. 74 Pf.) παρὰ τὸ λίαν. ἀμέτρως γὰρ †ὁδεύονται οὗτοι, τὸ δὲ χρόα λειριόεντα (Ν 830) καὶ ὄπα λειριόεσσαν (Γ 152) τὴν προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν Ap. S.
548 †λειρώς· ὁ ἰσχνὸς καὶ ὠχρός. καὶ ληρίας λέγουσι κύνας τὰς κατισχνωμένας καὶ ἀποβαλούσας τὰς τρίχας. ἢ τὸν μικρὸν λαγών D

---

531 cf. Athen. 7, 312b; Ph λ 147; E. Gen. λ 174 (EM 562, 20) **532** λείως – Erot. λ 10 **540** φορεῖν Schol. **541** cf. Poll. 1, 182; Phryn. praep. soph. 85, 19 **544** φυγών Σ′ λ 113 (λειπο- Su) **546** Σ λ 53; ἄνθη Poll. 6, 147 (cit. h. Cer.); E. Gen. λ 55 (EM 562, 39); Scholl. Ap. Rh. 1, 879–83a. Luc. 198, 21. Nic. ther. 543a **547** – λειότητα et Καλλ. – λίαν et προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν Ap. S. 107, 24; – λειότητα et προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν cf. Σ λ 54

---

528 le. λειμωνίας H: Voss. Perg. **532** λειῶς H: accent. Voss. **538** v. l. gl. 1089 (Mus.) **539** λείπετο(vix α)· ἔθλα H: Vales. **540** λειπεφορεῖναι H: Mus. **543** λειπομόρια H: accent. Mus. | φέροντα H: Mus. | ‘cf. gl. μ 1655. θωρακιον truncus arboris’ La. **544** λειποτακτήσας H: Schm. **545** ἐλλειπὲς H: Jens. Luc. 150 **547** καὶ τοῦ ἐγραπτέον H: Mus. (qui καὶ τοῦ ῑ add.); ⟨διὰ⟩ La. | λίρος ἐγώ H: accent. La. | τίδες, ὅταν δὲ H: Bentl. Callim. p.394 | λίαν ⟨ὁρᾶν⟩. ἀμ. γὰρ ὁρῶσιν οὗτοι Jun. coll. EM 562, 40; ὀχεύονται Pf. ad Callim. | ληριόεντα H: Mus. | ὅπλα H: Mus. | ληριόεσσα H: Mus. | . δίαν H: Mus. **548** λειρός Mus. (neogr., Phavis, Λεξ. Δελτ. 5, 1950, 102–3, qui et λειράς in seq. ci.) | κατισχνομένας H: Mus.

Hom. **549** Λ[ε]ιταί· ἱκεσίαι (I 502). [ἣ συνέστηκεν]
550 †λείτειραι· ἱέρειαι
D **551** λειτῖνος· πέμματος εἶδος
D **552** λειτόν· βλάσφημον
553 †λείτορες· ἱέρειαι
554 *λειτουργεῖν· μοχθεῖν (S[44]), δουλεύειν AS[24]
LXX **555** *λειτουργικάς· ἱερατικάς (Exod. 31, 10 ..) AS[23](g[18]v[λημ8]Br[49]Σ)
LXX **556** λειτουργός· ὑπηρέτης (2. Regn. 13, 8 ..)
557 †λειφαιμήσας· ἐπιλείψας τῷ αἵματι AS[21]
558 λείφητρα· λείψανα
D **559** λειχανός· φθόγγος τῆς κιθάρας. ἀπὸ τοῦ φθόγγου
D **560** λειχῆνες· τῆς σαρκὸς κάκωσις. καὶ ἐπὶ τῶν πετρῶν φυκία τινά. καὶ τῶν χωρίων τὰ ψιλά
Greg.Naz. **561** λεῖψαν· κατέλιπον (Greg. Naz. c. 1, 1, 20, 36 [37, 490, 15 M.] ..)
562 λείψανα· περισσεύματα
563 *λειψανδρία· λεῖψις ἀνδρῶν (Cyr. in Esai. 70, 1072C) AS[22]
D **564** Λειψύδριον· χωρίον τι ὑπὲρ Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισαν Ἀλκμαιωνίδαι (Ar. Lys. 665)
565 λειοκόρης· ὁ τελείως ἐκκεκαυμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων
566 λείως· ῥαδίως. δεινῶς, σφόδρα. τελείως. καλῶς
D **567** λεκανίδες· κεράμεαι S[9] λοπάδες. καὶ ἐν αἷς ἔνθρυπτα ἔφερον τοῖς νεογάμοις
D **568** λεκανίσκη· τὸ ἐκ πετάλων τρύβλιον. ἢ λεκάνη (Ar. fr. 843 K.–A.)
569 †λεκαιός· ὁ ἀποτεταλμένος
570 *λέκιθον· τὸ τοῦ ᾠοῦ λεπίδιον (v[1]g[λει6]Br[51])
D **571** λεκίς· παροψίς (Epicharm. fr. 63 K.–A. ..)
572 †λέκκη· χλαίνα
573 †Λέκκον· δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς
D **574** λέκος, λεκίσκιον· [λυκάριον] ⌊τρύβλιον S[12], οἱ δὲ λεκάνιον (Hippon. fr. 58 W. = 60 Degani. Hippocr. acut. [sp.] 30 [2, 518, 9 L.])

---

555 cf. Σ λ. 55 **557** cf. Ph λ 157 **561** lex. Greg. carm. (ord. alph.) λ 25 **564** Schol. Ar., cit. Arist. Ath. pol. 19, 3 **568** | Poll. 6, 86. 10, 84 **571** Poll. 10, 86 (cit. Epicharm.) **574** τρύβλιον Theogn. can. 27, 49 Alp.

---

549 λειταὶ H: Mus. **550** λειτεῖραι H: accent. Mus. | ἱερεῖαι H: Mus. | v. l. gl. 913 (Pears. 468) **552** ‘e Callim. h. Ap. 10 male interpretato orta?’ La. **553** ἱερεῖαι H: Mus. | v. l. gl. 550 **557** v. l. gl. 1165 (Schm.) **558** λιφ- Schm. **559** λιχ- Pears. 468 **560** φυκιῶν H: Palm. Salm. **564** ἐτείχισεν H: Ald. | ἀλκμαίων H: Palm. Sop. Heins. al.; cf. Arist. rep. Ath. 19, 3 **565** ‘non intellegitur’ La. | τελείους H: Mus. **566** λείρως, η s. ει H: Pears. 468. Voss.; cf. gl. 532 **567** κεραμέαι H: accent. Mus. | ἐνθρυπτὰ H: accent. Sop. Salm. Pears. 468 **568** ἐκπέταλον Pears. 468 | τριβλίον H: HSt. Ind. **569** ‘h. e. λεκτος’ La. | ἀποτεταγμένος Mus. **570** ωου χρυσιον η το λεπιον K[vg] **572** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | v. l. gl. 580 (Pears. 468) **573** ‘e gl. 740 corrupt.?’ La. **574** λεκὸς λύκιον H: Hemsterh. | τριβλίον H: Mus. | λυκάριον H: Hemsterh.

575 λεκροί· ὄζοι τῶν ἐλαφείων ⟨κεράτων⟩
576 ⟩λέκρανα· τοὺς ἀγκῶνας
577 λέκρικα· σειραί. σχοινία D
578 †λακτῆρες· εἶδός τι λαμνῶν D
579 λεκτοί· ἀριστεῖς (Soph. OT 19)
580 λέκτη· χλαῖνα S^{11} D
581 λέκτο· ἐκοιμήθη (δ 453). ἐπελέξατο. ιἠρίθμει (δ 451) (S^{10}) Hom.
582 *Λεκτόν· ὡς σεμνόν. ἢ ιἀκρωτήριον ⟨τῆς Ἴδης⟩ (Ξ 284) S^{8} Hom.
583 λέκτρα· *κραββάτια g^{3}AS^{7}Br^{52}(v^{2}). ἢ … κατὰ τὴν πάλιν ἐξέδρα. καὶ προσωπεῖα Λάκωνες K + D
584 λεκτρίτῃ θρόνῳ (S^{λελ37}) · ἀνάκλισιν ἔχοντι (trag. ad. fr. 228b K.–S.) D
585 *λέκτροισι· κοίταις (θ 337) A^{6}(Σ) Hom.
586 λελάθῃ· λήθην ποίησῃ. παύσῃ (Ο 60) Hom.
587 λελάθοντο· ἐπελάθοντο (Δ 127) Hom.
588 *λέλακεν· ἐβόησεν (Eur. Hipp. 55) A^{23}(S^{33}) Eur.
589 *λελακκωμένη· κεκενωμένη (A^{29})
590 λελακυῖα· φωνοῦσα, βοῶσα, ἠχοῦσα (μ 85) Hom.
591 λελαχεῖν· θάψαι
592 λελάχωσι· *θάψωσι g^{λεω} ^{4}AS^{27}. λαχεῖν ποιήσωσιν, ὅ ἐστι τυχεῖν τῶν δεόντων καὶ νομιζομένων νεκροῖς (Η 80) Hom.
593 λελάσθαι· λαθέσθαι. [λαβέσθαι] (Ε 834) Hom.
594 λελασμένα· ἀφειμένα (Nonn. Dion. 19, 166)
595 λέλαπται· εἴληπται D
596 λέλαφας· πέπωκας (Ar. fr. 615 K.–A.) D
597 λελάχασι· τετεύχασι (Emped. VS 31 B 115, 5) D
598 λελάχωμεν· λαχεῖν ποιήσωμεν
599 λελάχνωσαι· δασὺς εἶ D
600 λέλεγα· εἴρηκα
601 Λέλεγες· ἔθνος (S^{35}) βαρβαρικόν (Κ 429) Hom.

---

576 Ph λ 165 **580** Theogn. can. 27, 48 Alp. **581** cf. Scholl.; Eust. Od. 1505, 20 (1, 177, 19 St.) **582** | Schol. **585** Schol.; cf. Σ λ 59 **586** cf. Schol. | **587** Schol. **590** φωνοῦσα Ap. S. 108, 8 **592** λαχεῖν ποιήσωσιν Schol. **596** Ph λ 181; Athen. 11, 485a (cit. Ar.) **601** Ap. S. 108, 10; cf. Schol.

---

575 le. λεκροιόζοι H: ed. 1521 | ἐλαφίων H: Schm. coll. gl. 1020, unde incl. hausit La. (aliter Fick Wb 1, 535, ad λέχριος) **576** λέκρανα H Ph: ὠ⟩λέκρανα agn. Mus. **577** cf. gl. 518 | σχοινίον H: Alb. **578** λ om. rubr. in init. lin.: Mus. **579** λέκτοι H: accent. Mus. **580** contin. H: nov. gl. Mus. | λακτή H: Salm. = K test. **582** 'ως σεμνον accentum denotat' La. | add. La. = Schol. **583** contin. H: nov. gl. Mus. | lac. agn. La. (le. Diogen. a le. Cyr. expulsum) **584** ἀνάκλησιν H: HSt. Ind. **586** ποιήσει παύσει H: Mus. **589** βεβοημένη H: La.; ψυχρωθεισα παρα τον λακκον, κενη K **591** . άψαι (vix υ) H: Mus. **592** λελέχωσι H: Mus. | νεκρῶν H: Mus. **595** 'Ionicum cf. ελαφθην' La. **596** λέμφας Ph **598** λελαχήσωμεν H: Thes. 5, 26C **600** λέλεχα L. Dind. 5, 155C **601** Καρικόν Pears. 468 = Schol.

D **602** Λελεγηΐς· ἡ Λακεδαίμων πάλαι
D **603** λελέγιες· κόχλακες, ἢ κοχλώδεις τόποι
D **604** λελεπασμένον· εἰς πέψιν ἧκον (Stratt. fr. 87 K.–A.)
Eur. **605** λέλεκται· εἴρηται (Eur. Alc. 706 ..)
Att. **606** *λελέξεται· λεχθήσεται (Thuc. 3, 53, 4 v. l.) vg[11]AS[32]Br[56]
D **607** λελεπρίς· ἰχθῦς ποιός, ἡ καλούμενη φυκίς
608 λελεγμένος· διαλογιζόμενος, ἢ διαλεγόμενος
LXX **609** *λεληθότως· λανθανόντως (2. Macc. 6, 11) g[17]AS[28]Br[55](v[16])
D **610** λέληκε· βοᾷ, φθέγγεται (Semon. fr. 7, 15 W.)
Hom. **611** *λεληκώς· κεκραγώς, ⌊φθεγγόμενος, κραυγάσας (X 141) AS[26]
612 *λεληϊσμένη· μεμερισμένη AS[24]
613 †λεληϊμένος· προθυμούμενος
614 †λελήϊται· τεθέρμανται
D **615** λελημάτωμαι· λῆμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον (com. ad. fr. 384 K.–A.)
D **616** λελημένοι· λεληϊμένοι. διανοούμενοι, ἐν τούτῳ τὸ λῆμα ἔχοντες. λεληματίσθαι γὰρ τὸ τῇ διάνοιᾳ πρὸς πᾶν ὁρμητικῶς ἔχειν
617 *λελησμένη· ἐπιλαθομένη A[22]
Greg. Naz. **618** *λέλησται· ἐπελάθετο (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 482 [37, 1006, 3 M.]) v[4](g[λει7]S[36])
D **619** λελιῆσθαι· θέλειν. ὁρμᾶν. σπεύδειν
Hom. **620** λελιημένος· προθυμούμενος. καὶ ἔνθερμος ὤν (E 690)
Hom. **621** λελιημένοι· προθυμούμενοι, ὁμοίως (M 106)
LXX **622** *λελικμημένη· κοσκινευθεῖσα, πτυισθεῖσα ἐπ᾽ ἀνέμῳ (Esai. 30, 24) AS[31]
D **623** λελικκός· ἰχθῦς ποιός
LXX **624** *λελειμμένος· λειφθείς. νικηθείς (2. Macc. 4, 45) AS[30]
Hom. **625** *⟩λέλιξε· διέσεισεν (A 530) AS[25]
626 λέλογας· εἴρηκας
Hom. **627** λελόγχασιν· ἔλαχον (λ 304)
628 λέλογχε· ἠξίωται
D **629** λελοχυῖα· λεχὼ γενομένη (Antim. fr. 178 W.= 103 M.)

---

604 cf. Ph λ 174 (cit. Stratt.) **609** Poll. 6, 289 **611** κεκραγώς Schol. **620** Schol. | **621** Schol. **625** cf. Schol. **626** Ph λ 171

---

602 λελεγκὶς H: Salm.; cf. Paus. perieg. 4, 1, 1 **603** λελέγια Conom. 1969, 218 (neogr.) **604** λελεπισμένον Pears. 2, 468; λελοπασμένον Kock ('λοπάδι coctum' La.) | πέμψιν H: Mus. **606** λέξεται Ph **613** v. l. gl. 620 **614** λελίηται HSt. Ind. **616** λελημμένοι H: Alb. |λελημματίσθαι H: Alb. **618** λέληται, σ post η sscr., H **619** λεληΐσθαι H: Voss. Verw. **620** λεληϊμένος H: Pears. 469. Voss. Verw. = Schol. **621** λεληϊμένοι H: Pears. 469. Voss. Verw. = Schol. **622** λεληκμημένη H: Mus. = K | κοσκὺ νευθεῖσα H: ed. 1521 = K | πτυασθεῖσα H: La. = K **623** λέλικος Corp. Gloss. Lat. 3, 318, 32 | ἰχθὺς H: accent. Schm. **624** λελιμμένος H (K): Mus. | ληφθεὶς H: Mus. = K **625** ἐ⟩λέλιξε Alb. **629** λελογχυῖα H: Sop. Pears. 469

630 *λελογχώς· τυχών (3. Macc. 6, 1) g^{7}AS^{20}Br^{53} LXX
631 †λελύθμωται· χωρίον ἀπερρωγός D?
632 λελυκωμένα πρόβατα· τὰ λυκόσπαστα (Xen. Cyr. 8, 3, 41) D
633 λέλυται· διαλέλυται (Θ 103) Hom.
634 λέλυνται· ἀσθενῆ εἰσιν (B 135) Hom.
635 λελώφηκεν· ἐπέσχηκεν D
636 *λελώβηνται· ἐβλάβησαν (Plat. rep. 495d) AS^{21}(vg^{9}Br^{54}) Att.
637 [λέμβαρχοι] [λιπόδερμοι]
638 λέμβος· τὸ μικρὸν πλοιάριον (g^{λει4}Br^{204}Σ), τὸ ἐφόλκιον (g^{λεη2}). καὶ οἱ ἐφολκίοις πλέοντες ⟨λέμβαρχοι⟩ D
639 *λέμμα· φλοιός. ⌊λέπισμα (Plat. Tim. 76a) AS^{2}Σ Att.
640 †λεμός· λάρυξ. φάρυξ
641 λέμφοι· αἱ πεπηγμέναι μύξαι D
642 *λέμφος· ὁ μυξώδης g^{λελ18}AS^{1}Br^{57}Σ καὶ μάταιος. ⌊δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον AS^{1}(g^{λελ18}Br^{57}Σ), καὶ ἀπόπληκτον
643 †λενλαστῶν· λεηλατῶν. πορθῶν
644 λέντιον· περίζωμα ἱερατικόν (Ev. Ioh. 13, 4) N.T.
645 λεόντειος πόρος· ὁ Ἀλφειός· καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυται (trag. ad. fr. 228c K.–Sn.) D
646 λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ (? Aesch. fr. 109 R.) D
647 λεοντόκρανον· Ἀμαζονικὸν ὅπλον (trag. ad. fr. 230 K.–Sn.) D
648 λεοντοφόνον· θηρίδιόν τι, πλανώμενον ἐν Συρίᾳ D?
649 λέξαι· εἰπεῖν (g^{λελ15}A^{1}Br^{58}), ἐπιλέξαι, ἐπειπεῖν
650 *λέξασθαι· ἐπιλέξασθαι (B 125), κοιμηθῆναι Hom.
651 λέξασθε· ἐπιλέξασθε. ἐκοιμήθητε
652 λέξεται· λήξῃ. κοιμηθῇ (δ 413) Hom.
653 *†Λεοβίδας· ἀπὸ Λέσβης τῆς νήσου A^{2}
654 *λεοντηδόν· ἰσχυρῶς κατὰ τὸν λέοντα (2. Macc. 11, 11 v. l.) g^{1}AS^{3} Br^{59} LXX
655 λεώς· Ἀττικῶς, ὄχλος, λαός
656 *λεωφόρος· ὁδὸς λαὸν φέρουσα v^{λελ2}AS^{8}

---

638 τὸ μικρὸν πλ. cf. Σ λ 63; τὸ ἐφόλκιον – Ph λ 178 **639** Ph λ 180; Schol. Plat. | Σ λ 64 **646** de -ειος EM 226, 50 **648** cf. Arist. mir. 845a28 **650** Schol. | Apion 245, 19 L. (LGM 323); Orion 92, 1; EM. 560, 15 **655** Σ λ 76

---

631 duas gll. esse vidit Wil.*: λελύθρωται· ⟨αἵματι μεμίασται⟩ | λελύτρωται· χωρίον ἀστιγές ⟨ἐστι⟩ **632** λελύκωμεν H: Mus. | λυκόπαστα H: Jun. Salm. Heins. **633** et **634** le. inter se commutavit Schm. 1863, 631 **635** λελύφωκεν H: Ruhnk. **637** le. ad gl. 638, expl. ad gl. 660 pert. agn. La. **638** spat.έμβος H: nov. gl. λ Mus. | ultima ad gl. 637 huc retrahunt Ph al. **640** v. l. gl.143 (Pears. 469) **643** v. l. gl.506 (Pears. 469); λεηλατῶν correct. le. (Kust.) **645** le. λεόντιος H: Mus. | cf. Paus. perieg. 8, 44, 3 **646** le. λεόντειος H: Mus. **648** ‘expl. inepta, λεοντοφονον planta Ael. n. an. 4, 18. Plin. n. h. 8, 136’ La. **651** ἐπελέξασθε H: Mus. **653** v. l. gl. 693 **654** λεοντίδιον H: Salm. = K **655–6** v. gl. 792–3

D **657** λεπάδες· τὰ πρὸς ταῖς πέτραις κεκολλημένα κογχύλια ὀστρέων ἐλάττω

Ap. S. **658** λέπαδνα· ἱμάντες πλατεῖς, οἷς ἀναδέονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν (Ε 730)

D **659** λεπαδευόμενος· συνάγων λεπάδας. εἰσὶ δὲ θαλάσσιαι κόγχαι μικραί, προσφυόμεναι ταῖς πέτραις

D **660** λεπανός [ἢ λέπανθος]· λιπόδερμος. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 133 K.–A.)

D **661** λεπάργου βοός· τοῦ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος, ἢ ὅλον τὸ δέρμα (trag. ad. fr. 231 K.–Sn.)

D + Eur. **662** λεπας· τὸ ἄναντες. καὶ τὸ τῇ πέτρᾳ προσσχόμενον κογχύλιον. ἢ *ὑψηλόν AS^{5}, ἀκρότατον A^{5}. ὀρεινόν (Eur. Andr. 295 ..) AS^{5}

D **663** λεπαστή· κύλιξ

D **664** λεπαστής· οἰνοχόη. καὶ εἶδος κύλικος

D **665** λέπαστρον· σκεῦός τι ἁλιευτικόν

Att. **666** *λέπειν· τύπτειν (AS^{7})

D **667** λεπίζω· ἐκδέρω

668 †λεπιστής· ψεῦστης. καὶ τὰ ὅμοια

D **669** λέπος· λέπιον. φλοιός

LXX **670** λέπρα· πάγος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος (Lev. 13, 8 ..)

D **671** Λεπρεᾶται· οἱ πάλαι Καύκωνες. Λέπρεον [ἢ Λεπρεᾶαται]· τὴν Τριφυλίαν. οἱ δὲ τῆς Τριφυλίας, ἀπὸ Λεπρέου πόλεως ὠνομασμένοι

D **672** λεπταλέον· ἰσχνόν, λεπτόν (Ap. Rh. 2, 31)

D **673** λεπτὰς καὶ παχείας· ⟨Ζά⟩λευκος ἐν Νόμοις τὰς δραχμάς· λεπτὰς μὲν τὰς ἐξωβόλους· παχείας δὲ τὰς πλέον ἐχούσας

Hom. **674** λεπτή· ἀσθενής, ἰσχνή (Ψ 590) [λεπτή]

D **675** λεπτένδυτον· σινδὼν λεπτή. [στενή. ἢ ἀκριβής]

D **676** λεπτήκεα· λεπτῆς ἐργασίας ποιηθέντα

D? **677** λεπτὴν πλέκειν· ἐπὶ τῶν πενιχρῶν τούτο λέγεται ⟨οἷον στενὴν ἢ ἀκριβῆ⟩

---

657 cf. Athen. 3, 86b **658** cf. Schol.; Ap. S. 108, 11; Poll. 1, 147 **659** cf. Ph λ 190 | **661** cf. Ph λ 192 **662** ἄναντες cf. Theogn. can. 27, 38 Alp.; τὸ – κογχύλιον cf. Athen. 3, 85f; de accent. Ammon. 295 **663** cf. Ph λ 193 **664** Athen. 11, 485d; Poll. 10, 75 | cf. Theogn. can. 27, 57 Alp. **666** Su α 302; cf. Antiatt. λ 21 **670** EM 561, 5? **671** Λέπρεον – cf. Σ″ (Ph λ 196. Su λ 188) **674** Schol. | cf. Theogn. can. 27, 55 Alp. **677** Prov. Bodl. 594; Paus. λ 10; Σ″ (Ph λ 200. Su λ 294)

---

658 λεπάδια H: HSt. Ind. **661** le. λεπαργοῦβος H: Sop. Heins. Pears. 467 = Eust. | λεπάρας H: Guyet. = Eust. **662** conf. λεπάς et λέπας agn. Pears. 469. Alb. | ἀγρότατον H: Guyet. Vales. = K **664** λέπας, τις H: λεπαστίς Mus., -τής Heins. = (Athen.) | οἰνοχοὴ H: accent. Mus. **666** λεπεῖν H: accent. HSt. Ind. **668** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | v. l. gl. 318 **671** nov. gl. λέπρεον H: contin. La., del. dittogr. ἢ Λεπρ. | cf. Strab. 8, 3, 16 C. 345, 1 | τὴν τρυβλίαν οἱ δὲ H (del. Mus.): La. | τρυφαλίας H: Palm. Pears. 469 **673** λεῦκος H: Salm. Pears. 469 **675** λεπτὴν, αὐτὸν H: La. | incl. ad gl. 677 ret. Schm. **677** le. λεπτεῖν H: Salm. | suppl. La. e gl. 675 = (Prov.)

678 λεπτὴ δ᾽ εἰσίθμη· στενὴ ὁδός (ζ 264) Hom.
679 λεπτὴ δέ τε μῆτις· ἀσθενὴς βουλὴ καὶ ἡ ἐπίνοια (K 226) Ap.S.
680 λεπτήκεις· λεπτάς D
681 λέπτ᾽ ἠλάκατα στρωφῶσα· λεπτὰ μηρύματα ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νήθουσα. τὸ γὰρ ἔτυμόν ἐστιν, οἷον ἠλακάτη ἀπὸ τοῦ ἐνειλίσσειν συνεχῶς, τινὲς δὲ ἠλάκατα τὸν στήμονα (ρ 97) Hom.
682 *λεπτόγεα· κακὸς ἀγρός A^{11}Σ. ἡ λεπτὴ γῆ καὶ μὴ λιπαρά AS^{11}Σ
683 λεπτομερῶς· μικρομερῶς (Cyr. in xii proph. 1, 82, 1)
684 *λεπτόμιτον· ἡ δασεῖα ὑφή AS^{6}
685 *λεπτόμιτον φᾶρος· λεπτὸν ἱμάτιον (Eur. Andr. 831) g^{1}A^{8}Br^{60}Σ Eur.
686 *λεπτόν· ἀσθενές. ⌊ἀόρατον, ἀφανῆ A^{9}
687 λεπτὸν ἄωτον· ἰσχνὸν ἄνθος (I 661) Hom.
688 λεπυξίς· ἀπὸ τοῦ λέπους, καὶ τῆς χωρίσεως D
689 λεπυριῶσαι· ἐξαχυριῶσαι D
690 Λερναία χολὴ ⟨καὶ⟩ Λέρνη κακῶν· παροιμία· διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους ⟨τὰ⟩ καθάρματα εἰς αὐτὴν βάλλειν· ἢ διὰ τὸ τὸν Δαναὸν τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἐκεῖ καταθεῖναι τὰς κεφαλάς Prov.
691 Λέρνη θεατῶν· παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολικὴ Λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον. Λέρνην οὖν θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θέατρον διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν (fr. 392 K.–A.) D
692 λεσβιάζειν· πρὸς ἄνδρα στόμα μολύνειν· Λεσβιάδας γὰρ τὰς λαικαστρίας ἔλεγον Att.
693 *Λεσβίδας· ἀπὸ Λέσβου τῆς νήσου (I 129) S^{7} Hom.
694 Λέσβιος ᾠδός· οἱ μὲν τὸν Εὐαινετίδαν ἀκούουσι τὸν ἀπὸ Ἀντίσσης· οἱ δὲ Φρῦνιν, ὃ καὶ μᾶλλον· ὑπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται οὗτος, ὡς διαφθείρων τὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὸ βωμολοχεύειν τρέπων. καὶ παροιμία δὲ ἐντεῦθεν ἐλέχθη· μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. οἱ δὲ μετὰ τὸν Τέρπανδρον. μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις (970?) D

---

679 Ap. S. 108, 16 **680** Ph λ 199 **682** Σ λ 68 **685** Σ λ 69 **690** Prov. Bodl. 595 **691** cf. Zenob. vulg. 4, 86; Σ″ (Ph λ 204. Su λ 302) **692** cf. Ael. D. λ 6 (Σ″ [Ph λ 207. Su λ 306]) **694** Prov. Bodl. 596; cf. Ael. D. λ 7; Ph λ 206

---

678 λεπτήδ᾽ εἰσι. μὴ H: Mus. **679** λεπτήδευτε, μή τις H: Mus. **680** λεπτηκεῖς H Ph^{z}: accent. Schm. **681** λεπτήλα. καταστρωφῶσα H: Mus. | ἕτοιμον H: Mus. **682** λεπτόγεων Mus. **684** λεπτόμιτυς H: La. = K; λεπτόμητις Mus. | ψυχή H (K): La. **685** le. λεπτόμιτον H: Schr. **688** λεπτυξὶς H: La. **690** le. λερναία H: Mus. | nov. gl. λέρνη H: contin. La. = Prov. | κακὸν H: m. 1 vel Mus. | ⟨τὰ⟩ Prov. | βαλεῖν H: Schm. = Prov. | τῶν δαναῶν H: HSt. Brun. **691** ἐνέβαλον H: Thes. **692** στόμα τύειν H: Flor. = Eust. | λεκάστριας H: λαικ- Sop., accent. Mus. **693** v. l.: gl. 653 **694** cf. gl. μ 1004 | λεσβιόσωδος H: Mus. | εὐενετίδα H, -δην Mus.: L. Dind. 3, 1182; εὐαίνετον Ph | ἀντίσης H: Mus. | φρύνιν H: accent. Schm. ; Φρύνιχον Ph | ὁδὸν H: Mus. | δρέπανον H: Sop.

Prov. **695** Λεσβίων ⟨ἄξια⟩· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων

D **696** λεσβίσαι· αἰτίας εἶχον ἀτόπους αἱ ἀπὸ Λέσβου

Hom. **697** Λέσβος· νῆσος. καὶ ˌπόλις (Ι 129 . .) (S^{8})

698 *†λεσήια τὰ πτερόεντα· τὰ ἀσπιδίσκια. τὰ κοῦφα AS^{5}

D **699** λέσπιν· μεγάλην. ὑδρηλήν. Δίδυμος τὴν καταδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν. οἱ δὲ τὴν νοτεράν. ἄλλοι δὲ σπιλάδα βαθεῖαν. οἱ δὲ λόχμην

Eur. **700** *λέσχαι· φλυαρίαι g^{2}AS^{6}Br^{63}. πολλαὶ ὁμιλίαι (Eur. Hipp. 384)

D? **701** λεσχαῖος· ἐξηγητής. ὁμιλητής

K + D **702** λέσχη· *ὁμιλία g^{1}AS^{4}Σ. καὶ ἡ φλυαρία g^{1}Σ. καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις (Hes. op. 493). σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους. καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν

D **703** λεσχηνεῖ· ὁμιλεί, μυθολογεῖ

704 λεσχηνευθέντα· μυθολογηθέντα, ˌφλυαρηθέντα A^{3}

705 †λεσχηρεῖ· κόπτει, ὁμιλεί

D **706** †λετμὸς ἀναδρήσσει· τὸ σῶμα μερίας φησί†

D **707** λετωνῆσαι· ἀφειδῶς παῖσαι κατὰ τῶν ἰσχίων (Ar. fr. 842 K.–A.)

708 λευγαλέην· ὀλεθριώδη (g^{4}A^{8}**Br**^{67}). οἰστρώδη. οἰκτρόν. κακόν, ἢ *χαλεπόν (Ap. Rh. 1, 1219 . .) (g^{4}A^{8}S^{21}**Br**^{67})

Hom. **709** λευγαλέοιο· ὀλεθρίου δεινοῦ (Ν 97)

Hom. **710** λευγαλέῳ· εὐτελεῖ. καὶ τὰ τοιαῦτα (Φ 281)

Hom. **711** λευγαλέῃσι· χαλεπαῖς. καὶ τὰ ὅμοια (Ι 119)

D **712** λεύγη· μέτρον τι Γαλατικόν

713 λευκά· φαιδρά. λαμπρά

LXX **714** *λευκανθίζοντα· λάμποντα (Lev. 13, 39 v. l.) AS^{17}

Hom. **715** λευκάδα πέτρην· διὰ ταύτης λέγεται τῆς πέτρας τὸν ὠκεανὸν φέρεσθαι. ἢ ἀλληγορικῶς, τὸ στόμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων διὰ τοῦ στόματος ἀνέρχονται (ω 11)

---

695 Prov. Bodl. 603; Zenob. vulg. 4, 88; Paus. λ 12 (Σ″ [Ph λ 205. Su λ 305]) **697** Schol. | **700** Schol. Eur. **702** – φλυαρία Σ λ 70; καὶ ὁ – ἀλλήλοις cf. Schol. Hes.; σημαίνει – cf. EM 561, 11 **707** cf. Ph λ 140 (cit. Ar.) **709** Schol. |

---

695 add. Pears. 470 = Su. Prov. Bodl.; ἀξία Ph. Zenob.; δεξία Prov. Coisl. v. l. Prov. Bodl. **696** λέσβισαι (non ο) H: accent. Mus. **698** v. l. gl. 154 (Pears. 470) **699** le. susp. La. | ἱδρυλήν H: HSt. Ind. | δεσπίδα H: Perg. **702** κοινὰ δειπνιστήρια Boeot. teste EM **704** μυθολογησθέντα H: Mus. **706** ἀμερίας Mus.; περιασπιζει La. **707** contin. H: nov. gl. L. Dind. | λεγωνῆσαι Ph.; ‘neutrum intellegitur’ La., qui cft. et gl. ε 2014; λετ- e λεγ- corrupt. esse cens. Theodorid. | πέσαι H: Mus. = Ph **708** λευγαλέη H: Mus. **710** εὐτελῆ H: Mus. **712** γάλακτος H: Vales. ad Marcell. p.98 | Lat. *leuga* cft. Meurs. Gloss. **715** λεύκαδε H: Mus.

716 λεύκαινον ὕδωρ· κατὰ συνεκδοχὴν ἀντὶ τοῦ συντόνως ἤρεσσον (μ 172) Hom.
717 λευκαὶ φρένες· μαινόμενοι (Pind. Pyth. 4, 194 = 109), λαμπραί, ἀγαθαί, ἥμεροι D
718 λευκανίη· φάρυγξ
719 Λευκάδος· Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ· 'εὐφημείσθω τέμενος πέρι Λευκάδος ἀκτῆς' (Leuc. fr. 1) D
720 λευκάσπιδα· λευκὴν ἀσπίδα χρώμενον (Χ 294) Hom.
721 λευκὰ ἄλφιτα· τὰ ἐκ κέγχρων. καὶ ἡ λευκὴ κέγχρος D
722 λευκέα· σχοῖνος D
723 λεύκ' ἐλέφαντι· λευκὰ ὡς ἐλεφάντινα (Ε 583) Hom.
724 λευκερίνεως· εἶδος συκῆς (Hermipp. iamb. fr. 2 W.) D
725 λεύκη· πάθος τι τῶν περὶ τὸ σῶμα γινομένων (Hdt. 1, 38, 1). καὶ ἐν ταῖς χωνείαις ἡ ὑφισταμένη ἄμμος. καὶ δένδρον D
726 λευκὴ ἡμερα· ἀγαθή (Soph. fr. 6 R. Eupol. fr. 182 K.–A.) Att.
727 λευκὴ θάλασσα· ἡ κατακλυζομένη D
728 λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων Prov.
729 λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων, παροιμία. λέγεται δέ· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. στάθμη δέ ἐστι σπάρτος τεκτονική (Soph. fr. 330, 2) D
730 λευκὴ ψῆφος· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων Prov.
731 λευκοδίφθεροι· λευκοδέρματοι D
732 λευκόζωτος· τῆς γῆς ἡ μὲν καλεῖται λευκόζωτος, ἡ δὲ μελάνζωτος D
733 Λευκοθέαι· πᾶσαι αἱ πόντιαι ... D
734 λευκοί· οἱ δειλοί Att.?
735 λευκοῖο γάλακτος· τοῦ φύσιν λευκοῦ καὶ ἀσκίου (ι 246) Hom.
736 λευκόκρας· λευκοκέφαλος D

---

717 Σ″ (Ph λ 214. Su λ 318) **723** Schol. **724** Athen. 3, 76c (cit. Hermipp.) **725** gl. Hdt. (LGM 199, 38) | | Poll. 1, 234 **726** Antiatt. λ 23 (cit. Soph.); Σ″ (Ph λ 218. Su λ 322) (cit. Eupol.) **728** Prov. Bodl. 597; Diogen. 6, 12 **729** Paus. λ 14 (Σ″ [Ph λ 220. Su λ 325. Schol. Plat. Charm. 154b (8)]) (cit. Soph.); Prov. Bodl. 597; Zenob. Ath. 3, 66 (vulg. 4, 89) **730** Diogen. 6, 9 **733** EM 561, 45

---

716 le. λευκαῖνα H: Mus. | ἠρέσσειν H: Mus. **717** φρέναι H: Mus. | ἡμέραι H: accent. Mus., -ροι Jun. = Σ″ **719** λεύκαδος H: accent. Mus. | λευκάδεσι H: Bentl. | ἀκτίς H: Mus. **720** λευκασπίδα H: accent. Mus. | λευκὴ H: Schm. | χρώμενος H: Mus. **722** λεύκεα H: accent. Schm. **723** λευκελεφάντινα H: Valck. Misc. obs. 166 **724** λευκερίνεος H: L. Dind. = Athen. **725** ἄνθος H: Arcer. Vales. Voss. al. = gl. Hdt. | ὑφιεταμένη H: Jun. Heins. Palm. al. **726** le. λευκὴ H: ed. 1521 = testt. **727** le. λευκὴ H: ed. 1521 | κατακλαζομένη H: Mus. **728** le. λευκὴν, μάζαν. H: ed. 1521 = testt. | φυρᾶσοι H: Jun. Salm. Vales. al. = testt. **729** λευκοστάθμη H: Sop. Pears. 471 = testt. | σπάρτη H: Mus. = Prov. **730** 'δυστυχους etiam Prov., ευτυχως?' La. **732** μελανοζωτος ci. La. **733** λευκόθεαι H: Mus. | ⟨Νηρηιδες⟩ ex EM La. **735** le. λευκοῖο H: Schr. | φύσει Mus. **736** 'λευκοκρας? cf. ad gl. ι 147 sed cf. gl. ε 6939' La.

D **737** λευκόκρατες· ἢ διὰ τὸ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ βοῦς λευκοὺς εἶναι· ἢ ἴσως ἀντὶ τοῦ λαμπρούς

D **738** λευκόν· τό τε σύνηθες καὶ τὸ λαμπρόν. ἢ θεώρημά τι ἐν μουσικῇ

Att. **739** λευκόπυγος· ὁ ἄνανδρος (Alex. fr. 322 K.–A.). ἔμπαλιν δὲ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους ἔλεγον

D **740** Λευκόπυρα· τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς δῆμος

D **741** λευκοστεφῆ· τὰ κεραυνόβλητα

D **742** Λευκόσυρος· Βαβυλώνιος λευκόχροος

D **743** Λεύκου πεδίον· τοῦ Μεγαρικοῦ χωρίον

D **744** Λεύκοφρυς· ἡ Τένεδος τὸ πάλαι

Hom. **745** λευκώλενος· λευκόπηχυς. ἀπὸ μέρους, ὅλη λευκὴ καὶ καλή· ὠλέναι γὰρ οἱ πήχεις (Α 55)

D **746** λευκῶν πραπίδων· κακῶν φρενῶν (SH ad. 1086)

D **747** λευκωπίας· λευκὸς ὀφθῆναι

748 λευρά· λεῖα

Eur.? **749** *λευρᾶι· †εὑρίσκω (Eur. Hec. 700?) AS[10]

D? **750** λευρᾶς σωφροσύνης· τελείας. καὶ ταπεινῆς. κοίλης. ὁμαλῆς, μὴ τραχείας

Hom. **751** *λευρῷ· ὁμαλῷ (S[12]). πλατεῖ (η 123) (AS[12])

752 *λεύσει· βλέψει S[16], θεωρήσει AS[16]

Hom. **753** *λεύσετε· ὁρᾶτε, ⌊βλέπετε (Α 120) AS[18]

D **754** λευσθείς· λιθοβοληθείς (Hippocr. epp. 27 [9, 412, 19 L.])

Eur. **755** *λευσίμου δίκης· τῆς λιθοβολήτου τιμωρίας (Eur. Bacch. 356) AS[13]

Eur. **756** *λεύσσοντες· βλέποντες (Eur. Ion. 245) g[1]. †μαίνοντες

Eur. **757** *λεύσουσα· βλέπουσα (Eur. Hec. 925) A[11]. [τρέπουσα]

Greg.Naz.+ **758** λευστά· ὁρατά (Greg. Naz. 1, 2, 9, 93 [37, 675, 1 M.). λιθοβόλητα

D **759** λευστῆρα· φονέα λίθοις ἀναιροῦντα (Hdt. 5, 67, 2)

Hom. **760** *λεύσων· βλέπων (Ε 771) g[2]A[15](v[λημ4])

761 λέχεται· κοιμᾶται

D **762** Λέχαιον· ἐπίνειον Κορινθίοις. εἰς τούτους τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται

---

739 Ael. D. λ 9; Σ″ (Ph λ 223. Su λ 335); Suet. convic. 53 T. (cit. Alex.) **743** cf. Schol. ε 334; EM 561, 44 **744** cf. St. Byz. 615, 16 (τ 91) **745** cf. Schol. **748** Su λ 342 (le. tantum) **751** Schol.; Ap. S. 108, 14 **753** Schol. **760** Schol. **762** Harp. (epit. Ph λ 230. Su λ 347) |

---

737 λευκοκέρατες H: Salm. Voss. **738** ἢ χρῶμα τι Herw. Versl. 196–7 **739** cf. gl. μ 641 **740** cf. IG 2/3[2], 2067, 178 | λευκοπύρα H: accent. La. | λιμός H: Mus. **742** λευκόχροος ad λευκόχρως Piers. ad Moer. 252 **744** λευκόφρυς H: accent. Mus. **745** λευκόπήχυς H: Ald. **747** λευκοπίας H: Mus. **749** λεῦραι H: accent. Schm. | ευρει ⟨ψαμ⟩μῳ (cf. Schol. Eur.) La.; εὐόπτῳ Erbse (ad Eur. Ba. 982) **750** le. λευρᾶς H: Pears. 471 **752** spat.λεύσει H: nov. gl. Mus. **753, 756, 757, 760** λευσσ- Pears. 471 = K **755** λευσιμωδίκτης H, λευσιμοδικης K: HSt. Ind. **759** λεύστηρα H: accent. Mus. **761** λεύχεται H: Guyet. Pears. 471. Voss. **762** λευχαῖον H: accent. Mus., υ del. Guyet. Salm. Pears. 471. al. = Harp. | ἐπινίκιον H: Mus. = Harp.

763 λεχεποίην· τὸν πολλὴν πόαν ἔχοντα καὶ βαθεῖαν, εὐαυξῆ, ἐν ᾗ ἔστι καὶ λέξασθαι, τουτέστιν κοιμηθῆναι (Δ 383) Hom.
764 λεχέρνα· ὑπὸ Ἀργείων ἡ θυσία ἐπιτελούμενη τῇ Ἥρᾳ D
765 *λευχείμων· λευκὰ ἱμάτια φορῶν $g^{3}AS^{7}Br^{66}$
766 *λεχέων στυγερῶν· γάμων στυγνῶν (Eur. Tr. 598) $g^{6}AS^{9}$ Eur.
767 *λέχεσσι· κοίταις (Γ 391) $g^{1}Br^{68}(S^{12})$ Hom.
768 *†λεχηρί· πλάγια AS^{10}
769 λέχη· ἐφ᾽ οἷς τοὺς νεκροὺς κοσμοῦσιν D
770 λεχήρια· ἐνήλατα D
771 †λεχῶεν· ὑλῶδες. βοτανῶδες
772 †λεχόες· κατακοιμησθείς
773 *λέχος· κοίτη $g^{2}A^{7}Σ$. κλίνη. γάμος, ⌊μῖξις, συνουσία $g^{2}A^{7}Σ$. γυνή
774 λεχόωντο· συγκάθηντο
775 λεχμάδες· ἤλεκτρον D
776 λέχνη· τρόπις D
777 λεχρίη· πλαγία
778 λέχριον· πλάγιον ($g^{5}A^{8}Br^{69}$). λοξόν
779 λεχώ· προσφάτως τετοκυῖα
780 *†λεψιρῷ· ταχεῖ AS^{1}
781 λεῴ· λαοί. Ἀττικῶς Att.
782 λεώβατος· ὁδός. καὶ ἰχθῦς σελαχώδης D
783 λεωκόνιτος [λεωλέθριος.] ἢ λεωκόριτος· παντελῶς ἐξωλοθρευμένος D
784 Λεωκόριον· τῶν Λεὼ θυγατέρων μνημεῖον, τὸ καλούμενον Λεωκόριον, ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ (Dem. 54, 7) D
785 λεώλεθρος· παντελῶς ἐξωλοθρευμένος D
786 λεώλης· τελείως ἐξώλης D

---

763 cf. Ap. S. 108, 6; – βαθεῖαν Schol. **765** cf. Σ λ 72 **773** κοίτη, μῖξις, συνουσία Σ λ 73 **777** Schol. Eur. Med. 1168 **778** Apion. fr. 69 N. | **783** κεωκόριτος – Ph λ 233 **784** cf. Schol. Dem.; Σ″ (Ph λ 235. Su λ 262); ἐν μέσῳ – Phanodem. FGrHist. 325 F 8 (ap. Harp. 193, 4)

---

763 λευκοποίην H: Mus. | εὐεξῆ H: Mus. **764** conform. addub. La. **766** λέχεον, στυγερὸν γάμον στυγνόν H: Kirchhoff = K **767** λέχοισι H: La. = K^{g} (-εεσσι K^{S}; -εσι Mus.) **768** spat.εχηρί H: λέχρια Mus. | v. l. gl. 777 **770** λεχηρία accent. Mus. **772** λεχθείς· κατακοιμηθείς agn. Schm. (hoc iam Pears. 471) **774** λεχόοντο H: ed. 1501 | συνεκάθηντο Mus. **775** λεχμάδα Mus. **776** τρόπος H: La., ‘sc. tignum transversale (ad λεχριος)’; sed tum λέχρη debuisse cens. Conom. 1969, 211, qui λέγνη (cf. λέγνον, *lignum*) ci. **777** πλάγια H: accent. Mus. **780** λεψιρω (acc. inc.) H | ταχύς H: La. = K | v. l. gl. 176 (Pears. 471) **781** expl. λαῷ H: Mein. 1857, 615 **782** λεωβάτος H: accent. Schm. | gl. 531 cft. Alb. **783** λεωκόνητος· ὁ ἐφθαρμένος Theogn. can. 27, 63 Alb. cft. La., ‘ft. recte (ad καινω)’ | λεωκόρητος Mus. = Ph | ἐξολοθρευόμενος H: L. Dind. = Ph **784** Λεωκόρειον Pears. 471 = Harp. **785** ἐξολοθρευμένος H: Mus. **786** cf. Schulze QE 69, 3

D **787** λέῳμι· θέλοιμι ἄν

D **788** λέων· τὸ θηρίον. καὶ παρθένος. καὶ ἰχθῦς

D **789** Λεοντίς· φυλὴ Ἀθήνησι

LXX **790** *λεωπετρία· λίθος λεῖος (Ezech. 24, 7 ..) g^{2}AS^{9}Br^{72}Σ

D **791** λεωργόν· κακοῦργον (S^{λει43}). πανοῦργον (S^{10}). ἀνδροφόνον (Aesch. Prom. 5)

Eur. **792** *λεώς· Ἀττικῶς g^{1}A^{7}Br^{70}Σ ὄχλος, ⌊λαός (Eur. Hec. 510 . .) g^{1}A^{7}Br^{70}Σ

793 *λεωφόρος· δημοτικὴ ⌊ὁδός, πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολύν v^{λελ2}AS^{8}Br^{71}

D **794** λῇ· θέλει (Epicharm. fr. 32, 5 K.–A. ..)

795 †ληαρίσιν· ἡδυτάταις. χλιαραῖς

D **796** ληβόλε· λιθοβόλε, ἄξιε λιθασθῆναι

D **797** ληβολία· δημοσία κοπρία

Eur. **798** *λῆγε· παύου (Eur. Hipp. 473) g^{2}Σ

799 *λήγω· παύομαι A^{4}

800 †ληγείει· ἡδὺ πάτη† (I 186)

801 †ληδεῖν· κοπιᾶν S^{1}, κεκμηκέναι

802 †ληδήσας· κεκμηκώς, κοπιάσας

Att. **803** λήδιον· τριβώνιον εὐτελές

D **804** ληθαία· λαθραία

Hom. **805** ληθάνει· λανθάνειν ποιεῖ (η 221)

Att. + D **806** λήθαργος· *ἐπιλήσμων (A^{1}). ἐπίβουλος. καὶ κύων ὁ προσαίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων (Soph. fr. 885 R.). καὶ τῶν ἵππων οἱ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί. καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ

D? **807** ληθεδών· λῆσις

808 λήθη· ἀμέλεια

D **809** ληθηκέα· εἰς λήθην ἄγοντα φάρμακα

810 †ληθημόνοισι· ληθάργοις

---

789 Ph λ 188 **790** Σ λ 75 **792** Σ λ 76 **793** – ὁδός cf. Σ λ 77 **794** EM 564, 24 **798** Σ λ 78 **803** E. Gen. λ 84 (EM 563, 32) (e Philemone Atticista) **806** ἐπιλήσμων Phryn. ecl. 391; Su λ 409; κύων – Prov. Bodl. 599; Zenob. vulg. 4, 90; λάθρα δὲ δάκνων Suet. convic. p. 417 Mill. (cit. Soph.); Hdn. Philet. 150 **807** cf. Σ λ 79 **809** ?Σ″ (Ph λ 241. Su λ 215)

---

787 cf. Be. 2, 192 **788** θηρίον ad signum zodiac. ret. Kopidakis, Hellenica 36, 1985, 170 | παρθένος sc. Sphinx La. | ἰχθύς H: accent. Mus.; cf. Diph. Siphn. ap. Athen. 3, 106c **789** ἀθηνᾶς H: Palm. = Ph **790** λεωπέτρα H: Heins. Pears. 471 = KΣ; cf. Wack. Kl. Schr. 2, 1041 n.1 **795** λιαρῆσιν agn. Mus. **796** cf. Solms. KZ 29, 94; Schulze QE 69 **800** λιγείῃ· ἡδυτάτῃ Schm. **801–2** e ἀηδ- (cf. gl. α 1497) corrupt. agn. Salm. Pears. 472 **806** προσσαίνων Zenob. | δάκρυν H: Mus. | πειρετῶ H: Mus. = Zenob. Prov. **807** λήθεδον H: Jun. Salm. Heins. al. = Σ | λύσις H: Salm. Heins.; λήθη Pears. 472 = Σ **809** ληθηκὲν H: Thes. 5, 243D | ἄγων τὰ H: Thes. | gl. 854 cft. Schm., unde et e Σ″ (Ph λ 241. Su λ 415) ληθακινόν ci.; ‘epici’ Wil.* **810** ληθημόνεσ(σ)ι Salm.; ληθήμοσι Pears. 472; sed metaplasm. def. Giangrande 1969, 149 coll. Lob. Paral. 1, 169sqq., esp. 181

811 λήθιος· λαθραῖος

812 λῆθον· βαλιόν

813 λήθω· λανθάνω (Α 561) Hom.

814 *λήϊα· κτήνη. πρόβατα. ἐφόδια. χρήματα AS^{16}. ἢ ꞏσιτοφόρα χωρία Σ(g$^{\lambda\eta\xi 2}$AS^{8}Br^{74})

815 ληϊάδας· ἐκ λείας αἰχμαλώτους συλληφθείσας (Υ 193) Hom.

816 *†ληϊάδης· αἰχμάλωτος vg^{6}AS^{9}

817 ληϊάνειρα· ἡ ποιοῦσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἐρᾶν D

818 ληϊβοτείρης· τῆς τὸ λήϊον [πεδίον] καταβοσκομένης νομάδας (σ 29) Hom.

819 ληίδα· *μερίδα vg$^{\lambda\eta\mu 14}$A^{14}. ἢ λείαν (Μ 7). τὴν ψιλὴν κτῆσιν Hom.

820 *†ληίδας· αἰχμαλώτους [A^{15}]

821 *λήιδιον· εὐτελὲς ἱμάτιον AS^{10}[g$^{\lambda\eta\mu 16}$]

822 ληιδιώδεις· τριβωνίδες

823 *ληιζόμενος· σφετεριζόμενος AS^{20}. αἰχμαλωτιζόμενος (S^{20})

824 ληίη· προνομεία. οἰκονομία. βοσκήματα D

825 λήιοι· ἱεροί. καὶ ἄγγελοι

826 λήιμος· εὔβοτος D

827 λήιον· σιτοφόρον χωρίον ἀπὸ τοῦ λειαίνειν τὴν τροφήν. ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λιμώσσοντες. βέλτιον δὲ ψιλῶς, διὰ τὴν ἐπιφαινόμενην κατὰ καιρὸν λειότητα τῶν ἀσταχύων (Β 147) Ap. S.

828 ληίς· κτῆσις ἡ ἐκ τῶν λαφύρων, καὶ βούλησις D

829 ληίσασθαι· κτήσασθαι. ἀφελέσθαι (Greg. Naz. or. 25, 19 [35, 688B M.]) Greg.Naz.

830 ληισθέντος· κλαπέντος, ἀφαιρεθέντος g^{5}A^{12} D

831 ληισθιῶν· τρεπόμενος D

832 ληισμαδία· αἰχμάλωτος. λεληϊσμένη D

833 *ληΐσσατο· ἀπὸ λείας ἔλαβεν (α 398) A^{18}. ἐμερίσατο, ἐλαφυραγώγησεν (Σ 28) g$^{\lambda\eta\sigma 2}$AS^{13}Σ Hom.

834 ληισταί· πειραταί. καὶ αἱ ἀπὸ λείας πεποιημέναι

---

813 Schol. **814** ἢ – E. Gen. λ 83 (EM 563, 12); cf. Σ λ 81 **815** Schol.; cf. Ap. S. 108, 17 **818** cf. Ap. S. 108, 22 **819** μερίδα E.Gud. 368, 15; λείαν Ap. S. 108, 18; Schol. **820** Ap. S. 108, 17 **821** ἱμάτιον Σ‴ λ 80 **827** Ap. S. 108, 19 (Apion. fr. 68 N.); σιτοφόρον χωρίον Schol. **833** Schol. α | Schol. Σ; Σ λ 84 **834** Ph λ 247 |

---

811 ‘immo ληθειος vel ληθαιος’ La. **812** βαλίον H: Mus.; λαθριον ci. La. **814** πρ.] βρώματα H K^{A}: La. = K^{S} | ἐφόδια ad ἤϊα ret. Schm. **815** συλλειφθείσας H: Mus. **816** et **820** e gl. 815 corrupt. agn. Schm. **824** προνόμια H: accent. Mus. **825** ‘h. e. ληιτοι’ La. **826** λήιμνος H: Salm. Voss. **827** λιαίνειν H: Mus. | ψιλῶ H: Pears. 2, 472 **828** βούλησις ad λῆν (Guyet) **831** ‘ad ληθω? tempto λησειων· ⟨ουκ εν⟩τρεπομενος cf. gl. 901’ La. **833** ἀπωλείας H: Mus. = K **834** διᾶ πωλείας H: Mus. | ‘πεποιημ. “comparatae” cf. e. g. Polyb. 2, 62, 12’ La.

Hom. **835** *ληΐστοί· κτητοί (Ι 406) AS[19]

D **836** ληιστοσαλπιγκταί· οἱ Τυρρηνοί· ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασιν (Men. fr. 620 K.–A.)

837 *ληΐστόριον· πτύον, ἐφ᾽ οὗ τὸ πῦρ φέρεται S[25]

838 ληΐστά· κτήματα

D **839** ληιτεῖαι· ἡγεμονίαι. στρατιαί. [λαφυραγωγίαι]

Hom. **840** ληίτιδι· λαφυραγωγῷ (Κ 460)

D **841** ληιτή· ἱέρεια, οἱ δὲ λῃτή

842 †λήιτο· ἐπέθετο

D **843** ληιτάρχαι· οἱ καθηγούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς

844 *ληιτουργεῖν· λήιτον γὰρ δημόσιον [λειτουργεῖν] AS[21]

845 ληιτουργοί· ὑπουργοί. δημιουργοί

846 *ληίων· σιτοφόρων ἀρουρῶν AS[11]. χωρίων

D **847** ληκεῖν· ... τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι

D **848** ληκᾶσθαι· περαίνεσθαι. καὶ τὰ αὐτά

D **849** ληκεῖ· ψοφεῖ. βοᾷ. ⌊κροτεῖ (Theocr. 2, 24?) (S[1])

850 †ληκῆσαι· πατάξαι. ὑλακτῆσαι (Callim. fr. 193, 10 Pf.)

851 †ληκοῦσι· τὰ αὐτά

852 ληπτός· καταληπτός

D **853** ληκυθιάδες· ἐνώτια ποιά

854 †ληθύθινον · τὸ εἰς λήθην ἄγον φάρμακον

D **855** ληκύθιον· πυρός τις περὶ καρπὸν κάλλιστος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ληκυθηδόν

D **856** ληκυθιστής· κοιλόφωνος (Soph. fr. 1063 R.)

D **857** λήκυθος· τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ αὐχένος ἠχῶδες ⟨ὥς φησι Κλέαρχος (fr. 109 W.)⟩. καὶ μυροθήκη, βησίον ὑάλινον

D **858** ληκώ· τὸ μόριον

---

835 cf. E. Gen. λ 197 (EM 563, 21) **836** cf. Ph λ 284; Poll. 4, 87 (cit. Men.) **840** Schol. **844** cf. Schol. Lycophr. 991; Lex. Cant. 20, 12 (LGM 80, 12) **847** cf. Athen. 1, 15d **848** Ph λ 252 | **849** ?Schol. Theocr. 2, 23–26b (λακεῖ· .. ψοφεῖ) **850** ?Ph λ 253 (λ.· παῖσαι) **856** cf. Σ″ (Ph λ 257. Su λ 437) **857** – Κλέαρχος⟩ Schol. Plat. Hipp. min. 368c (3) **858** Ph λ 258

---

835 κλητοί H: Alb. = K **836** ληΐστοσάλπιγγες H: La. = testt. **838** λήιτα H: La. **839** ληιτίαι H: Schm. **841** ἱερεῖα H: accent. Mus. | . ιτή H, λ- Mus.: Voss. | cf. gl. 914 **842** v. l. gl. 915 (Alb.) **843** ληιτοάρχαι H: La. coll. Schol. Lycophr. 991 **847** ληκᾶν H: La. = Athen. (expl. plenior) **849** φοβεῖ H: Ruhnk. **850/851** 'h. e. λασκ- vel λακ- ... Callim. fr. 193, 10 sensus inc.' La. **852** ληκτὸς H: Heins. **854** v. l. gl. 809 **855** ληθύθιον H: Jun. Palm. Pears. 472 | περικάρσιον H: La.; περικάρπιον Heins. **856** ληκυθηστὴς H: Mus. = Σ″ **857** λαυκαίου H: Mus.; τῆς λαυκανίας Schol. Plat. | add. Schm. = Schol. Plat. **858** λῆκω H: accent. Guyet.

859 Ληλάντου πεδίον· τῆς Εὐβοίας, ὠνομασμένον ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως D

860 *λῆμα· βουλή (AS[23]). ἀξίωμα. ἀνδρεία (Hdt. 5, 72, 4) AS[23]. καὶ φρόνημα A[23]

861 λῆμαι· αἱ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγυῖαι συστάσεις. ἐκρέουσαι τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσίαι D

862 λημᾶν χύτραις ⟨καὶ⟩ κολοκύνταις· παροιμία· Χύτραις λημῶ καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ (com. ad. fr. 515 K.–A.; Ar. Nub. 327) D

863 *λήματα· δόγματα A[26]. βουλεύματα (Eur. Med. 119) A[26]S[28] Eur.

864 λημάτων ὀρθρινῶν· θελημάτων ταχινῶν (A[27]) D

865 *λημάτια· φρονήματα AS[19], βουλεύματα A[19]Σ

866 *ληματίαν· φρονηματίαν (g[12]Σ)

867 *λήματος οἴσεις βάρος· τοῦ φρονήματος τὰς ὑποψίας AS[22]

868 †λήμβωνι· ἐν σκαφίδι, ἢ ἐν πλοιαρίῳ

869 *λήμη· λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συνιστάμενον vg[1]AS[18]Br[78]Σ, ἀκαθαρσία (AS[20])

870 *λῆμμα· θράσος. δύναμις. τόλμα. ἀξίωμα. ⌊κέρδος vg[11]A[24]Br[173]Σ. φρόνημα vg[11]A[24]Σ. ἢ δῶρον (AS[25])

871 Λήμνια· φοβερά. μοχθηρά

872 Λημνίᾳ χειρί· ὠμῇ, καὶ παρανόμῳ [S[33]] · ἀπὸ τῆς μοχθηρίας D

873 Λήμνιον βλέπει· ⟨πυρῶδες⟩, ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον D

874 Λήμνιον κακόν· παροιμία, ἣν διαδοθῆναί φασιν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν Prov.

875 λημνίσκους· τὰς ταινίας. Συρακούσιοι (gl. Ital.31 K.–A.) D

876 *Λῆμνον· νῆσον ⟨οὕτω καλουμένην⟩ (Φ 58) AS[21] Hom.

877 *Λῆμνος· νῆσος τῆς Θρᾴκης g[λησ5] πλησίον, ἱερὰ Ἡφαίστου (Α 593) Hom.

878 Λημυκαί· γένος τι ἐπίσημον ἐν Μεταποντίῳ (gl. Ital. 159 K.–A.) D

---

859 Ph λ 259; Schol. Callim. h. Ap. 289 **860** ἀξίωμα ἀνδρεία gl. Hdt. (LGM 206, 9); ἀνδρεία Schol. Luc. 38, 2; φρόνημα Schol. Eur. Med. 348; cf. Schol. Pind. Nem. 3, 146 **861** cf. Schol. Ar. Lys. 301 **862** Ph λ 261; cf. Prov. Bodl. 624 **865** | Σ λ 90 **866** cf. Σ λ 88 **869** Σ λ 89 **870** κέρδος lex. rhet. 276, 14; κέρδος φρόνημα Σ λ 85–86 **872** Prov. Bodl. 600; Zenob. vulg. 4, 91(2) **873** Prov. Bodl. 601; Su λ 451 **874** Zenob. vulg. 4, 91; cf. Crusius, Anal. Par. 46 **877** Schol.

---

859 le. ληλάντου H: Schm. **862** λήμαν H: accent. Mus. | χύτραισι H: em. et ⟨καὶ⟩ Heins. Munck. Voss. = Ph; χύτραις ἢ Pears. 472 = Prov. | κολοκένταις H: Mus. = testt. | κολοκένταις H: Mus. **864** le. λημάτων H: Voss. Biel. Pears. 472. al. **866** ληματιὰν H: accent. Mus. | φρονηματιὰν H: accent. Mus. **867** le. λήματος H: Alb. | οἷσις H, οιησεις K[S]: La. = K[A] | φᾶρος H K: La. | τῆς ὑποψίας H: La. = K **868** corrupt. e gl. 638 | λέμβῳ ἔνι Bast Greg. Cor. 448 **870** λῆμμα H, λῆμα Mus. **872** λημνιοχειρὶ H: Mus. | ὠμὴ H: Mus. **873** le. λήμνιον H: Pears. 473 | add. Pears. = testt. **875** σθενὰς συρ. ταινίας H: Hemsterh. **876** λημνῶν· νησῶν H: Voss. = K | suppl. K **877** ἱερὸν H: Mus. = Schol. **878** Λημυκίδαι Mein. | ἐπισήμων H: Mein.

Hom. **879** λίην· λίαν (B 800)

880 λῆναι· βάκχαι. Ἀρκάδες

881 *Ληναῖος· Διόνυσος AS[1]

D **882** Ληναιών· μήν. οὐδένα τῶν μηνῶν Βοιωτοὶ οὕτως καλοῦσιν. εἰκάζει δὲ ὁ Πλούταρχος (fr. 71 Sdb.) Βουκάτιον. καὶ γὰρ ψυχρός ἐστιν. ἔνιοι δὲ τὸν Ἑρμαῖον, ὅς μετὰ τὸν Βουκάτιόν ἐστιν ... καὶ γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Ληναίων ἑορτὴν ἐν αὐτῷ ἄγουσιν (Hes. op. 504)

D **883** λήνεα· τὰ ἔρια. ⟨Κύπριοι⟩

D **884** λήνει· ἐρίῳ (Aesch. Eum. 44)

D **885** ληνεύουσι· βακχεύουσιν

D **886** ληνοί· σοροί, πύελοι. καὶ τῶν ἁρματείων δίφρων αἱ κοιλότητες

LXX **887** ληνός· ὅπου σταφυλὴ πατεῖται (Ioël 4, 13)

Hom. **888** λῆξαν· ἐπαύσαντο (Z 107)

889 *λήξεως· κληρονομιάς v[λισ3]g[1]AS[7]Br[81]. τελειώσεως. μερισμοῦ

Att.? **890** ληξιαρχικὸν γραμματεῖον· εἰς ὃ τοὺς νέους ἐνέγραφον (Aeschin. 1, 18)

891 λῆξις· *τελείωσις vg[5]A[8]. ἀποκλήρωσις. ἢ ἐπὶ μερίδι διακληροῦσθαι

D **892** ληόν· ἔθνη. καὶ ὄχλον (Hdt. 5, 42, 2 v. l.)

D **893** ληπτέος· ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλώτων ἐλέγετο

D **894** ληραίνειν· παραφρονεῖν, φλυαρεῖν (Phil. Iud. Leg. alleg. 3, 155)

D **895** ληροί· τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα

896 λῆρος· μάταιος, *φλύαρος vg[1]A[3]Br[82]Σ. ψεύστης

D **897** ληροπετώδη· ληρώδη

D **898** †ληρώδεις σανίδες· ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται

Hom. **899** *λήσεσθαι· λαθεῖν (λ 554) A[9]

LXX **900** *λήσεται· λανθάνει (2. Regn. 18, 13) AS[6]

901 †λησθέων· στρεφόμενος

---

879 Schol. **881** cf. Su λ 457 **882** Schol. Hes. op. 504–6 **883** Schol. Hes. op. 504b; cf. Ph λ 272 **886** Poll. 3, 102 | Eust. Il. 1307, 24 (4, 752, 13 V.) **888** Schol. **890** Harp. 180, 14 (cit. Aeschin.) **894** cf. lex. rhet. 276, 16 **895** cf. Ph λ 280; Poll. 5, 101 **896** – φλύαρος Σ λ 92 **899** lex. rhet. 276, 15

---

879 λὴν H: Schm. = Schol. **880** de accentu cf. Wil. Textg. Buk. 256 **882** ληναίων H: accent. Mus. | ὃς μετὰ [sic] H | lac. indic. La., e Schol. ⟨εις ταυτον ερχομενος τῳ Γαμηλιωνι⟩ **883** λήναια H: Guyet. Pears. 473. Voss. al. | add. La. e gl. 529 **884** ληνεῖ H: accent. Heins. Guyet. Pears. 473. al. **885** ‘an ληναιζουσι (Heracl. Vors. 22 B 15)?’ La. **886** πυελοὶ H: accent. Mus. | ἁρματίων H: Thes. | κειλότητες H: Mus. **888** λῆξαν H: accent. Mus. **890** le. ληξιαρχεῖον H: Pears. 473 | νόμους H: Vales. Pears. 473 **892** λῆον H: accent. Guyet. **894** ληρεῖν lex. rhet. **897** ληροτυπωδη ci. La. **898** le. ληρώδεις H: Schm. | ληωδεις (*ληϝο-ϝαδεις) ci. La., coll. n. pr. Λεωδης; aliter Giangrande 1969, 147 | σανίδαι H: Mus. **900** λανθάνειν H: Schm. = K **901** v. l. gl. 831

902 λῆσις· βούλησις S[10]. αἵρεσις (Epich. fr. 178 K.–A.) D
903 λησμαδία· λελησμένη D
904 *λήσομαι· ἐπιλησθήσομαι (α 308) g[4]A[8]Br[84] Hom.
905 λῆσος· ὁ ἐν τῇ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ D
906 λήσω· λάθω
907 λήσομεν· λανθάνομεν
908 λήσταρχος· ἀρχιληστής D
909 *†λῆται· ἄνεμοι A[2]
910 †λῆτος· λιμήν, ἢ θάλασσα
911 †ληάζειν· λίαν σπουδάζειν
912 λητῆρες· ἱεροὶ στεφανοφόροι. Ἀθαμᾶνες D
913 λήτειραι· ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν (Callim. fr. 681, 2 Pf.) D
914 λητή· ἱέρεια D
915 λῆτο· ἐπελάθετο D
916 λητόν· δημόσιον
917 ληχμόν· λῆξιν (Antim. fr. 111 W. = 147 M.) D
918 ⟩ληχόϊον· κανοῦν, οὐλοχόϊον
919 λιάζει· ῥίπτει. ταράσσει. ἢ ⌊λίαν σπουδάζει (S[11]) D
920 *λιάζετο· ἠπλοῦτο (Ω 96) AS[8] Hom.
921 λιαζόμενοι· σκιρτῶντες
922 †λιαμάθῳ· αἰγιαλῷ λίαν ἀμαθώδει
923 *λίαν· σφόδρα v[λικ9]g[1], πολύ v[λημ5], πάνυ v[λημ5. λικ9]g[1. λικ10]A[2], ἄγαν g[λικ10]
924 *λίαν ἔλαβον· ἰσχυρῶς ἔλαβον, ἢ πραίδαν (Thuc. 6, 95, 1)A[5] Att.
925 *†λιανέω· λίαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω S[12]
926 λίαξ· παῖς ἀρχιγένειος D
927 *λιαρόν· χλιαρόν A[3]S[6](vg[λικ11]). θερμόν. ὑγρόν. καθαρόν g[λικ7]AS[6]. ἡδύ. προσηνές vg[λικ7]AS[6]. εὔκρατον (Λ 477) Hom.
928 λιαρῷ· τὰ αὐτά (Λ 830)
929 *λιάσαι· χωρίσαι v[λισ4]g[λικ12]AS[4]. ἐκκλῖναι
930 *λιασθείς· χωρισθείς g[λικ5]A[7], ἐκκλίνας (Α 349) v[λικ4]AS[7] Hom.

---

908 cf. Su λ 473 **919** cf. Ph. λ 285 **927** χλιαρόν Apion. 245, 29 L. (LGM 323) ; χλιαρόν θερμόν Schol.; θερμόν Ap. S. 107, 21; προσηνές E. Gen.λ 97 **928** Schol. **930** Schol.; ἐκκλίνας Ap. S. 66, 15

---

903 λήσμα, δια- H: Mein. 1857, 605–6 **904** ἐπιληφθήσομαι H: La. = K **905** stellam in cauda scorpionis, qui Syr. *Lesath* dicitur, intellegit Scal. ad Manil. p. 481 | ῥάχη H: Mus. **909** v. l. gl. α 1520 (Pears. 473) **910** Lat. *litus* subesse ci. Guyet. **911** v. l. gl. 919 (Pears. 473) **912** ιερεις malit La. coll. gl. 1144 | ἀθάμαντες H: Guyet. **913** ἱερεῖαι H: accent. Mus. **914** ἱερεῖα H: accent. Mus. **915** cf. Fick, BB 27, 102 **917** λῆχμον H: accent. Schm. | expl. falsa, cf. Wyss. ad Antim. **918** οὐ⟩ληχοῖον Kust. **919** Archil. fr. 113, 8 cft. La. **922** cf. gll. 987. α 3004; perversa EM 564, 33 **924** λείαν Mus.; huc πραίδαν ref. Avyerinos 1973, 314 **925** v. l. gl. 510 (Pears. 473) **926** λείαξ EM, 'rectius' La. **928** gl. del. Mus. **929** λιᾶσαι H: accent. Mus. | χωρῆσαι H: Martin. Cadm. = K | ἐκκλῆναι H: Mus. **930** χρησθεὶς H: Mus.

Hom. **931** λιάσθη· ἀπεχωρίσθη, ἐξέκλινεν (Ο 520)

932 *λιβάδα· σταγόνα $g^{3}AS^{9}Br^{85}\Sigma(v^{λημ9})$. θεραπείαν ($S^{11}$)

D **933** λιβάδιον· χωρίον βοτανῶδες

D **934** λιβαδίων λιπαρῶν· πιόνων, εὐτραφῶν

D **935** λιβάζω· ἀπηθῶ ὑγρόν

936 *λίβανος· τὸ δένδρον $v^{5}g^{7}S^{12}Br^{86}$. καὶ τὸ ὄρος S^{12}. λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ $v^{6}g^{7}A^{10}S^{12}Br^{86}\Sigma$, εἶδος θυμιάματος $S^{12}(g^{7})$

D **937** λιβάξεις· ἀπορρυήσει, ἀποφθερεῖ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς λιβάδος

938 λιβάσαν· στάξαν

939 λιβάσεις· σοβήσεις. φθαρεῖς

940 *†λιβδύειν· ἀφανίζειν [$AS^{13}S^{19}$]

Eur. **941** λιβάς· πηγή. ꞁσταγών (Eur. Andr. 116 ..) g^{2}

942 λίβει· σπένδει, ἐκχύνει

D **943** λιβρόν· σκοτεινόν S^{20}, μέλαν. δίυγρον. ἢ λιβρὸν σέλας (trag. ad. fr. 232 K.–Sn.)

D **944** λιβύας· τὰς μελαίνας ὑδρίας, ἐπὶ τοῖς τάφοις τιθεμένας

D **945** λίβυες· τῶν ὄφεών τινες οὕτω καλοῦνται

D **946** Λιβυκοὶ λόγοι· Χαμαιλέων φησὶ Κυβισσὸν εὑρεῖν τοὺς λόγους τούτους

D? **947** Λιβυκὸν θηρίον S^{18} · ἐπεὶ θανάσιμα ἐκεῖ ἑρπετά, καὶ ὡς ⟨τῆς⟩ Λιβύης ἐχούσης θηρία. καὶ τὸν ποικιλόμορφον

948 *λίβυρνον· πολεμικὸν πλοῖον $g^{8}S^{21}(Br^{87})$

D **949** Λίβυς τε ἀηδών· αἱ γὰρ ἐν Καρχηδόνι τῆς Λιβύης κλαίουσι γυναῖκες, αἳ τὰ ἴδια τέκνα κατά τι νόμιμον ἐσφαγίαζον Κρόνῳ. τινὲς δὲ τὴν ἐρημίαν ἀπέδοσαν· οὐ καλῶς (trag. ad. fr. 233 K.–Sn.)

D **950** Λιβυάτιδες· τινὲς τῶν νυμφῶν οὕτω καλοῦνται

Eur. **951** Λίβυς τε λωτός· ὁ ἀπὸ Λιβύης αὐλός (Eur. Tr. 544)

D **952** Λιβυφοίτην· τὸ ἐπιμιγνύμενον Λίβυσι Νομαδικόν

Hom. **953** *λίβων· στάζων. βάλλων (Ν 658) ($g^{λικ17}S^{22}$)

---

931 | Schol. **932** Σ λ 95 | **937** Ph λ 290 **941** Schol. Eur. **943** σκοτεινόν Ph λ 295 (cit. trag.); cf. EM 564, 49; Erot. λ 14 **951** cf. Schol. Eur. Alc. 346

---

934 contin. H: nov. gl. Mus. | λιβάδων H: La. **937** λιβάζει H, -εις Ph: Dobr. Adv. 3, 41 | ἀπορρυεῖς Ph; ἀπορρυήσῃ Dobr. | ἀποφθαρείς Ph; ἀποφθαρῇς Dobr.; ἀποφθαρήσει Cob. 1859, 31 **940** λιβατ(τ)ειν K | ἀφορίζειν H: Suicer = K? | v. l. gl. α 2987–8 (Pears. 473) **942** h. e. λειβει (Pears. 473) | ἐκκυνεῖ H: Guyet. **944** μέλαινας H: accent. La. **946** contin. H: nov. gl. Mus. | le. λιβυκοὶ H: Schr. | χαμελαιών H: Ald. | κίβυντον H: Fabricius, Bibl. 1 p.396, qui tum τὸν Λίβυν add. | ὑρεῖ H: Mus. **947** le. λιβυκὸν H: Pears. 473 | ⟨τῆς⟩ La. **948** Liburna La. **949** λίβυστε H: Mein. 1857, 633; Λίβυσσα Mus. | Λιβ. δὲ εἰσὶ γυν. H: La. **950** λιβυσάτιδες H: Wil.* '= ηρωισσαι'; Λιβυστίδες Mein. 1857, 633 **951** στέλωστος H: Mus. **952** ἐπιγνύμενον H: Mein. 1857, 633 | λίβυσι νόβας H: La. **953** λείβων Mus.

954 λίγα· λιγυρῶς. ἡδέως. λεπτῶς. ⌊ὀξέως S^{17}. προσηνῶς. ταχέως (Τ 284) Hom.
955 λιγαίνει· μέλπει. ⌊ᾄδει (Br^{207}). †μαστιγεῖ. κηρύττει. κλαίει. ἢ ὀξέως ἐφορμᾷ (Greg. Naz. c. 1, 1, 29, 6 [37, 507, 11 M.]) Greg.Naz.
956 λίγαινον· ἐκήρυσσον (Λ 685) Hom.
957 λιγαίνων· μέλπων, ἡδέως ⌊ὑμνῶν (Br^{207})
958 λιγάντωρ· εἶδος τέττιγος. Λάκωνες D
959 λίγδα· [ἡ ἀκόνη. καὶ] ἡ ⌊κονία, ⟨ἀλοιφή⟩ S^{22} D
960 λιγδαρεοχύται· οἱ ἐν τοῖς λίγδοις τὰς †σάρκας χέοντες, τουτέστιν χοάναις D
961 λιγδεύει· ἀπηθεῖ. [ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς ἐπιφανείας] D
962 λίγδην· ὅσον ἐπιψαῦσαι τοῦ χρωτὸς τῆς ἐπιφανείας, καὶ οὐ κατὰ βάθους. καὶ ὀλισθηρῶς. ἢ πλαγίως ‘ἄκρον ἐπιλίγδην’ (Ρ 599) Hom.?
963 λίγδην ἐκλάψαι· τὸ μὴ κατὰ βάθους, ἀλλ’ οἷον ἐπιγράφως D
964 †λίγδοι· οἱ προστετριμμένοι τῶν ἀστραγάλων
965 λίγδος· τόπος χοάνης, καὶ ἡ θυεία, καὶ ἐν ᾗ χωνεύουσιν (Soph. fr. 35 R.) D
966 λίγδου χοάνη· οἱ δὲ τὰ λίκνα τῶν ἀργυρείων D
967 *λιγεῖται· ἥδεῖαι AS^{16}
968 λίγα· ὀξέως (Τ 284) Hom.
969 *λιγέως· ὀξέως AS^{8}. ἡδέως $A^{8}Br^{190}$. ταχέως (Γ 214) AS^{8} Hom.
970 †λιγειπενές· ἀσθενές, ἀγενές
971 *λιγείας· ἡδείας (Aesch. Ag. 1146) ($vg^{λικ13}$)
972 λιγνύς· ἡ τοῦ λύχνου ἀτμίς. καπνός. καμίνου. φλόξ
973 λίγξαντα· ἐπιθυμήσαντα. ἠχήσαντα
974 λίγξεν· ἐψόφησεν. ὤλισθεν. ⌊ἤχησεν $S^{λιθ11}$, ἦχον ἐποίησεν (Δ 125) Hom.
975 λίγξ πλάγιος· καμπτήρ. πλάγιον. ἢ σχιστήρια D?
976a †λιγρόν· πικρόν
976b λιγυρόν· ἡδύ, γλυκύ.

---

954 ὀξέως Schol. **956** Schol.; cf. Σ λ 98 **959** | cf. Eust. Il. 1229, 28 (4, 478, 10 V.) **962** cf. Schol.; Ap. S. 108, 24; Σ λ 99 **968** v. gl. 954 **969** ὀξέως Su λ 500; – ἡδέως Schol. **972** καπνός E. Gen. λ 105 (EM 565, 24) **974** ἦχον ἐποίησεν cf. Schol.

---

954 nov. gl. λεπτῶς H: contin. Mus. **955** contin. H: nov. gl. Mus. | τέρπει H: Herw. 1895, 367 | αἰδοῖ H: Mus. | μαστιγοῖ Mus. | ἀφορμᾶ H: Mus. **957** λιγάων H: Salm. Voss. **958** λίγαναρ H: La., coll. ad format. κραντωρ, σημαντωρ | τέττινος H: ed. 1520 **959** incl. La. | χοάνη Salm. | add. La. = K Eust. **960** ταῖς λίγδαις H: HSt. Ind. | ἔχοντες H: Reines. **961** ἀπηχεῖ H: Alb. | incl. e gl. 962 La, post Alb. et Schm. **962** ἄκρως H: Heins. | ἐπιλήγδην H: Mus. **963** ἐκλάξαι H: O. Schneider, Callim. 2, 745 | ἐπίγραφον H: La. (‘singulare pro Hom. επιγραβδην’) **964** v. l. gl. 1119 (Suicer) **965** τύπος, χοάνη Hemsterh. ad Poll. p.1384a | θύια H: Mus. **966** le. λιγδοῦ H: Schr. | ἀργυρίων H: Schm. **968** λίγει(?) H: Mus. = K **970** ὀ⟩λιγηπελές Mus. **972** λίγνυς H: accent. Mus. | λύχνου [υχ ligat., ergo non λι] H, nisi λίχνου, corr. Mus. | κάμινος H: La. **973** contin. H: nov. gl. Mus. **975** ἰτλάγιος H: Mus. **976a** λυγρὸν Mus. **976b** contin. H: nov. gl. Mus.

977 λιγυροῖσιν· ὀξέσιν. καὶ τὰ ὅμοια
978 *λιγυρίζει· μελῳδεῖ AS[9]
979 *λιγυρῶς· ἡδέως AS[8](v[5]g[λιθ2]). ὀξέως S[8](v[5]g[λιθ2]). λαμπρῶς. ⌊καλῶς (v[5]g[λιθ2]). καὶ τὰ ὅμοια
Hom. **980** λιγύς· *ὀξύς vg[4]Σ. ἡδύς (B 246) vg[4]A[7]Σ. ἐπιτρόχαλος (Γ 214). ἐπιφωνητής, οὐ τῇ φωνῇ, καθὰ καὶ αὐλοί, ἀλλὰ τοῖς ῥήμασιν. καὶ εὐεπὴς ἐν τῷ λέγειν (A 248 ..)
Hom. **981** λιγύφθογγοι· ὀξύφθογγοι, ⌊ὀξύφωνοι (AS[15]), εὐεπεῖς, εὔφωνοι (B 442 ..)
982 †λιδρίον· τρυβλίον
D **983** λίζει· †βίσσει. στάζει†. παίζει
984 〉λιζον· ἔλαττον
985 〉λίζονες· ἐλάττονες (S[1])
D **986** λίζουσι· παίζουσιν
D **987** λίημος· ψάμαθος
988 λίηνος· λιθοπυργία
989 λίηφος· δεινός
Hom. **990** λιθάδεσι· λίθοις (ψ 193)
D **991** λίθακες· χάλικες, πέτραι
Ap. S. **992** λίθακι πέτρῃ· τῇ τραχείᾳ· ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος (ε 415)
Greg. Naz. **993** λιθάκων· λίθων (Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 74 [37, 1312, 2 M.] ..)
D **994** λίθαξ· ὀλισθηρὰ πέτρα, ἢ τραχεῖα, ἢ ψώρα
995 *λιθόλευστος· λιθοβόλητος (Cyr. in xii. proph. 1, 491, 13 ..) vg[1]Br[89] Σ(AS[4])
Att. **996** λιθολόγημα· ἐκ λίθων οἰκοδόμημα
Att. **997** λιθολόγοι· οἰκοδόμοι (Thuc. 7, 43, 2 ..)
D **998** λίθον ἕψεις· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδύνατον ἐργάσασθαί τι θελόντων (Ar. Vesp. 280)
? + Att. **999** λίθος· βῶλος. βωμός. καὶ βάσις. τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα

---

980 ὀξύς Schol. Pind. Ol. 6, 141a; – ἡδύς Σ λ 101; EM 564, 54; ἡδύς Schol. B **981** ὀξύφωνοι cf. Schol. **990** cf. Schol. **992** Ap. S. 109, 1 **993** lex. Greg. carm. (lex. Cas.) ε 56 **995** Σ λ 103 **996** cf. Poll. 7, 121 **997** Tim. lex. Plat. λ 6; Σ″ (Ph λ 304. Su λ 519); cf. Scholl. Thuc.; Plat. leg. 858b; Poll. 7, 118 **998** Prov. Bodl. 605; Schol. Plat. Eryx.405b; cf. Schol. Ar.; Σ″ (Ph λ 309. Su λ 521)

---

977 λιγυρῆσιν H: Schm. **980** φω, n.qu. sscr. (?νῆς) H: Mus. | λυδοὶ H: Mein. | πράγμασι H: Mein. **983** υβριζει, στοβαζει ci. La. **984** ὀλείζων La. post Mus. (-λίζ-) **985** λιζῶνες H: ὀλείζονες La. post Mus. (-λιζ-) **986** cf. gl. 983 **987** ad ἄμμος Fick 1909 (43), 146; λίαμμος Pears. 474; cf. gl. 922 **988** ληινος La. coll. gl. 144 **989** contin. H: nov. gl. Mus. | 'nondum expeditum' La. **990** λιθαδέσι H: accent. Alb.; -εσσι Pears. 474 **992** le. λίθάκη H: le. et em. HSt. **995** λιθολεύστης λιθοβολίτης H: Alb. = KΣ **998** λιθονεψὶς H: Flor. ad Ar. Vesp. 280 = testt. | ἀδυνάτων H: Mus. **999** θεία H: Mein. FCG 4, 644, cf. gl. 1003. lex. rhet. 277, 28

1000 λιθουλκεῖν· τὸ μόλις τι ἕλκειν D
1001 *λιθουργός· λιθοκόπος g^{3}AS^{5}Br^{90}. λιθογλύπτης (Sir. 45, 11) g^{3}AS^{5}Br^{90}Σ LXX
1002 λιθόωσα· πολύλιθος D
1003 λιθωμόται· δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες. ὁ δὲ λίθος τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα (com. ad. fr. 385 K.–A.) D
1004 λίθων χοαί· αἱ διὰ λίθων ἐκχύσεις. καὶ χύτρινοι. χοὰς δὲ ἐκ λίθων ὑπονόμους καὶ χυτρίνους, οὓς καὶ διώρυγας (Eur. fr. 1007 K.?) D
1005 †λίη· κρίνα, ἄνθη, ἴα
1006 †λικερτίζειν· σκιρτᾶν
1007 λίκηνον· ἀγγεῖον ὀστράκινον
1008 †λικμάζειν· περιέχειν
1009 *λικμηταί· διασκορπισταί AS^{19}
1010 λικμητήρ· ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα D
1011 λικμήσονται· λείξουσιν S^{23}Σ
1012 λικμίζει· ἀλοᾷ D
1013 λικμητήριον· πτύον D
1014 λικμῷ· πτύῳ (Am. 9, 9) AS^{18} LXX
1015 λικμῶντες· ἀλοῶντες, ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες (Xen. Oec. 18, 6) D
1016 Λικνίτης· ἐπίθετον Διονύσου· ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται D
1017 λίκνον· κανοῦν D
1018 λικνοστεφεῖ· λίκνον στεφανούμενος θρησκεύει (trag. ad. fr. 591b K.–A.) D
1019 λικριφίς· *ἐκ πλαγίου (AS^{22}). καὶ κατὰ μεσότητα. ἐλαφρῶς. ὀλισθηρῶς (Ξ 463 ..) Hom.
1020 λικροί· οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων

1001 | Σ λ 104 **1004** cf. Σ″ (Ph λ 307. Su λ 529); Prov. Bodl.606 (cit. Eur.) **1011** Σ λ 105 **1015** cf. E. Gen. α 132 (EM 24, 34) **1016** Ph λ 317 **1017** cf. Poll. 1, 33 **1019** ἐκ πλαγίου cf. Ap. S. 108, 25

1002 λιθοῶσα H: accent. Mus.; λιθοεσσα ci. La. **1003** λιθόμοται H: λιθω- Alb., accent. Mus. | θεία H: Mein., cf. gl. 999 **1004** le. λίθων H: Schr. | χυτρῖνοι H: accent. Mus. | χυτρίνων H: Alb. | διόρυγας H: Mus. **1005** κρήνη H: Mus. | v. l. gl. 1111? **1006** ἀσκαρίζειν Alb. cf. Perss. Beitr. 1, 151. O. Hoffmann, Γερας Fick 41 **1007** δ᾿ ἴβηνον Schm. | στράκινον H: Mus. **1008** ‘h. e. αιχμαζειν = εχμαζειν’ La., obloqu. Nicosia 2007, qui expl. περιλείχειν (Palm. Sop., cf. Alb.) prob., coll. gll. 1172. π 1753 al. **1010** 〈τὸ〉 ἀποχωρίζον La. = r **1011** λικμήσονται H (Σ): λιχμ- Pears. 474 coll. gl. 1174 = Su | λήξουσιν H: Flor. Heins. Kust. = Su; λιξ- gl. 1174 = ΚΣ **1012** ἀλοοῖ H: HSt. Ind. **1015** ἀλοοῦντες H: Heins. Biel. **1016** λικμιτής H: Mus.; λικνευτής Ph | ἐπὶ τοῦ Δ. ἀπὸ τῶν λήκνων ἐν ᾗ Ph **1017** κουνίον Pears. 474, coll. Schol. Callim. h. Iov. 48 **1018** λίκνῳ Pears. 474 **1020** cf. gl. 575. Perss. Beitr. 1, 151

1021 †λίκυθον· βῆσσα ἐλαίου

D **1022** Λικυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ (T ii c K.) μνημονεύοι ἂν ἴσως· κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον· οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου [τῆς Φωκίδος] κατεσκημμένου (Ar. Av. 1242)

Hom. **1023** Λίλαια· πόλις ⟨τῆς Φωκίδος⟩ (B 523)

Hom. **1024** λιλαίεσθαι· ἐπιθυμεῖν, ὀρέγεσθαι. σπεύδειν (Π 89)

1025 *†λιλεῖ· †φθονεῖ, ˌἐπιθυμεῖ S[4]

Hom. **1026** *λιλαιόμενοι· ἐπιθυμοῦντες (Γ 133) Br[188]

Hom. **1027** *λιλαιόμενον· ἐπιθυμοῦντα (α 315) (A[3])

D **1028** λιλουργετά· ἐν τῷ σώματι ἐξανθήματα

D **1029** λίλυ· τὸ ὕδωρ. Λίβυες

D **1030** λιμαλέον· ῥυσόν. λεπτόν

D **1031** λιμβόν· λίχνον. ἄπληστον

D **1032** λιμένα κλυτόν· τὸν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης λιμένα· ἐκβεβλημένου τοῦ σ̄, οἷον λιμένα κλυστόν. καὶ Μεγακλείδης ἄκλυτον· τὸν ἀνήκουστον, περὶ οὗ μηδεὶς ἤκουσεν. ἢ τὸν ἔνδοξον καὶ ὀνομαστὸν καὶ ἀκουστόν (κ 87)

D **1033** λιμήν· ἀγορά, καὶ ἐνδιατριβή. Πάφιοι

LXX **1034** λίμα· ὑστέρημα (Esai. 37, 4 Sym. Theod.) AS[3]

D **1035** λίμινθες· ἕλμινθες

D **1036** Λιμηρά· ἡ Ἐπίδαυρος, διὰ τὸ λιμένας ἔχειν εὐφυεῖς, οἷον λιμενηρά

D **1037** λιμναγενές· … Λίμναι· ἐν Ἀθήναις ⟨δὲ⟩ τόπος ἀνειμένος Διονύσῳ, ὅπου τὰ Λήναια ἤγετο

D **1038** λιμναῖοι· ἄνεμοι v[λιβ1] ἀπὸ τῶν λιμνῶν πνέοντες

Ap. S. **1039** λίμνη· ἡ θάλασσα, καὶ ὁ ὠκεανός (ζ 116 v.l. γ ι)

D **1040** λιμνομάχαι· παῖδες οἱ πυκτεύοντες ⟨ἐν⟩ τόπῳ Λίμναις καλουμένῳ

1022 cf. Schol. Ar. **1023** Schol.; St. Byz. 417, 1 (λ 65) **1026** Schol. **1036** cf. Strab. 8, 6, 1 (368, 15 C.) **1037** an St. Byz. 417, 11 (λ 70) huc pertineat, incertum, cf. Billerbeck **1039** Ap. S. 108, 28; Schol. N 32. γ 1; Su λ 551; θάλασσα Ph λ 321; ὠκεανός EM 566, 13

1021 λίκυθον H: Ald. | βίσσα H: Palm. Voss. | cf. gl. ξ 200 **1022** le. λικυμνίοις H: Mus. | εὐριπίδ( ) H: Heins. Pears. 474 | nov. gl. λικιμνίω H: contin. Mus. (qui -ιου) | incl. ad gl. 1023 | φόκιδος H: Mus. | κατεσκεμμένον H: Mus. **1023** λιλαία H: accent. Mus. | add. Mein. 1857, 633 e gl. 1022 = testt. **1025** h. e. λιλαίεται La., 'cf. et [K[λιλ 2]] λιλεαι· επιθυμεις[AS] προθυμῃ[S] unde expl. προθυμειται scrib.'; h. e. λιλῇ a λιλάω Dor. contract. Schulze, QE 361, 1 ('in gl. Cyrilli vix recte' La.) **1026** λιλαιομένοι H: accent. Mus. **1027** λιλαιόμενα H (K): Mus. **1029** λιλυτὸ. H: Schow **1032** ἀεικλυδωνιζόμενον H: Ald. | κλειστὸν καὶ μεγακλείδη H: Mus. **1033** ἀγορά Thessalorum La., coll. Dio. Prus. or. 11, 23. Galen, 5, 868, 5 K. IG 9, 2, 517, 42 **1034** λεῖμμα Mus. **1036** λιμήρα H: accent. Mus. **1037** λιμναγενές sep. gl. Schm.; lac. La., e. g. ⟨απο πολεως εν Ελλησποντῳ ἡ καλειται⟩ | ἀθήναισας H: Mus. | ⟨δὲ⟩ La. | λαῖα H: Mus. **1040** ⟨ἐν⟩ La.

1041 Λιμοδωριεῖς· οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου, ἀφορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης, ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ κατοικήσαντες περὶ Ῥόδον καὶ Κνίδον. Δίδυμος δὲ τοὺς περὶ τὸ Κυτίνιον κατοικοῦντας οὕτως λέγεσθαι, διὰ τὸ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην (Eupol. fr. 154 K.–A.) D
1042 Λιμοῦ πεδίον· τόπος τῆς Ἀττικῆς Prov.?
1043 λιμφεύειν· ἀπατᾶν D
1044 λιμφός· συκοφάντης. ψευδολόγος. ἢ μηνυτὴς παρανόμων D
1045 λιμῷ Μηλίῳ· παροιμία, ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ· ὡς Θουκυδίδης (5, 114 sqq.) (Ar. Av. 186) D
1046 †λιμών· ἀνθοφόρον πεδίον AS², εὐανθὴς τόπος, ἀνθηρός
1047 λιμώττοντος· πάνυ πεινῶντος (Greg. Naz. or. 39, 17 [36, 356A]) Greg.Naz.
1048 λῖν· λέοντα (Λ 480) Hom.
1049 λίνα· ἱστία
1050 λιναγρετουμένη· ἐνημμένη λινά, κακοείμων. λινεργοῦσα D
1051 λίναμαι· ἐκτρέπομαι D
1052 †λιναυτιά· ...
1053 †λιγνύς· καπνός
1054 λίνδεσθαι· ἁμιλλᾶσθαι D
1055 Λίνδιοι τὴν θυσίαν· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων Prov.
1056 Λίνδος· πόλις Ῥόδου (Β 656) Hom.
1057 †λίναια· ἔρια
1058 †λίνῳ· ἐρίῳ
1059 λίνεον· τὸ λινοῦν (Hdt. 2, 182)
1060 λινεύς· ὁ κεστρεὺς ἰχθῦς (Call. com. fr. 6, 2 K.–A.) D
1061 λινοθώρηξ· λινῷ θώρακι χρώμενος (Β 529) Hom.
1062 λίνοιό τε λειπὸν ἄωτον· [ὅτε δὲ] λεπτὸν λινοῦν ὕφασμα· διὰ τὸ λίαν κατανενῆσθαι (Ι 661) Hom.
1063 λινοκάρυκες· οἱ τὰ λίνα πωλοῦντες D

1041 – Κνίδον cf. Σ″ (Ph λ 314. Su λ 555); Zenob. Ath. 3, 61 (cit. Eupol.) **1042** Zenob. Ath. 3, 35 (vulg. 4, 93); lex. rhet. 278, 4 **1045** cf. Σ″ (Ph λ 316. Su λ 557); Schol. Ar.; Zenob. vulg. 4, 94 **1048** cf. Schol. **1055** Prov. Bodl. 607; Zenob. vulg. 4, 95 **1060** Ph λ 323 **1061** cf. Schol.

1041 κατοικίσαντες H: tacite Schm. | τὴν κύτην H: Schow 504 n.9 | λέγεται H: Schr. **1044** φειδωλὸς H: La. **1045** λιμομηλίω H: Mus. = testt. **1046** v. l. gl. 527 (Pears. 475) **1050** λιναγερτουμένη H: Angli | κακοήμων H: Mus. **1051** τρέπομαι H: Wack., Unters. 206, 1 **1052** λινοπται ci. La. coll. gl. 1068 **1053** contin. H: nov. gl. Mus. | λίγνυς H: accent. Mus. | dittogr. gl. 972 **1054** λινδέσθαι H: accent. Lob. El. 509 n. **1055** le. λίνδιοι H: Schr. **1057/1058** v. ll. gll. 883/884 **1062** λινοὶ, ὅτε H: Mus. | dittogr. secl. Schm.

Hom. **1064** λίνον· ᾠδῆς ὄνομα· κατὰ μέν τινας ἀπὸ τοῦ κλωστοῦ λίνου (Σ 570)· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁλιευτικόν, καὶ τὴν ὁρμιάν (Π 408). καὶ τὸ ὑποστρωννύμενον τοῖς κοιμωμένοις, ὅ τινες τύλην εἶναι νομίζουσι (ν 73). καὶ ὕμνου εἶδος

Prov. **1065** λίνον λίνῳ συνάπτεις· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρασσόντων (Plat. Euthyd. 298c ..)

D **1066** λινοπλύτας· τριβεύς

D **1067** λινοπτάζει· λινοπτᾶι, ἐπιλινεύει, περιβλέπει

D **1068** λινόπτης· ὁ ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις ἑστὼς καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα θηρία

1069 *†λινοπλῆγος· φρενοπλῆγος g[λικ2]AS[2]Σ

D **1070** λινοτόμοι· οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες, καὶ ὑγιῆ δεικνύντες

D **1071** λινοχίτων· λινόπεπλος

1072 †λίξ· πλάγιος (S[1]), καὶ λίθος πλατύς

1073 †λίξαντα· ὁρμήσαντα

1074 †λίξει· πνευμονία, νόσος

1075 λισχάσει· ἐκφεύγεται

1076 †λιολεθρίᾳ· παντελεῖ ὀλέθρῳ

1077 †λιοπέτριον· λίθος λείος

D **1078** λίπα· λίπος. λιπαρὸν ἔλαιον (Hippocr. Mul. 2, 145 [8, 322, 2 L.])

LXX + ? **1079** λιπαίνει· λιπαρὸν ποιεῖ (Prov. 5, 3 ..) AS[14]. †ζημιοῖ. ἢ ⌊κλαίειν ποιεῖ (S[18])

Hom. **1080** λίπ᾽ ἀλείψασθαι· ἐλαίῳ ἀλείψασθαι (Ξ 171 ..)

1081 λιπανθείς· πιανθείς

1082 λιπαρές· δεόμενον. καὶ τὸ παρεδρευτικόν· ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι

1083 λιπαρεῖν· δεῖσθαι. κολακεύειν. προθυμεῖσθαι. φιλοτίμως δέεσθαι (Plat. Crat. 391c)

1084 λιπαρέως· ἀφθόνως

Hom. **1085** *λιπαράς· ἀνθηράς AS[16]. ἀφθόνους (Ι 156)

1064 ὁρμιάν Schol. Π **1065** Prov. Bodl. 608; Zenob. vulg. 4, 96; Schol. Plat. (29) **1068** cf. Poll. 5, 17; Ph λ 327; Schol. Ar. Pac. 1178 (ex Arist.) **1069** Σ λ 108 **1078** Poll. 3, 153 **1080** Ael. D. λ 18; Ph λ 330 **1082** ἀπὸ – cf. Ph λ 334; EM 566, 46

1064 λῖνον H: accent. Mus. | λινοῦ H: accent. Mus. | ὁρμίαν H: accent. Mus. | ὑποστρωννύ[ντα] H: Mus. | οἵτινες H: Pears. 2, 475 | σύχην H: Mus. **1065** le. λινὸν H: Schr. | λινὸν λινῶ H: accent. bis Mus. **1066** λινοπλύνας H: Oudendorp ad Thom. Mag. 721 [? -πλύντης] **1067** λινόπτοι(?) H: Mus. **1068** λινόπης H: Mus. = Schol. Ar. Poll.; λινοίπης Ph | ἐπὶ τοῖς ci. La. | λινοῖς H: accent. Mus. **1069** λινόπληγος, φρενόπληγος H (Ph): accent. bis Mus. | Διοπληγος ci. La. **1070** λινὰ H: accent. Mus. **1072** v. l. gl. 975 **1073** ἀίξαντα agn. Kust. **1075** h. e. διαχαζει La. **1076** λιολέθρια H: accent. Mus.; h. e. λεω- La. coll. gl. 785 **1077** v. l. gl. 790 **1078** λιπαρὸς H: Mus. **1079** λιπαινεῖ H: accent. Mus. | τηκει ci. La. | κλαίει K **1080** λίπα λείψασθαι H: Mus. **1084** λιπαρεῶς H: accent. Mus. | ἀφθονῶς H: accent. Mus.

1086 *λιπαροῖσιν· εὐτραφεστέροις A[12]. πλουσιωτέροις
1087 λιπαροῖσι πόδεσσι· τοῖς εὐτραφέσι, καὶ εὐσάρκοις. ἀπὸ μέρους δὲ καὶ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. ἢ οὕτω κυρίως ἔφη, ἐπειδὴ ἠλείφοντο τοὺς πόδας οἱ ἀρχαῖοι πρὶν ὑποδήσασθαι (B 44? Ξ 186?) Hom.?
1088 λιπαρόν· καλόν. ἐλαφρόν. λευκόν, στίλβον. εὔδερμον
1089 *λιπαρῶ· παρακαλῶ vg[5]A[7]Br[94](Σ)
1090 λιπαροὶ πόδες· ⟨διὰ τὸ⟩ τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου παραγινομένους ἀλείφειν τοὺς πόδας D?
1091 λιπαρῶς· ἐπιμελῶς. καὶ προσεδρευτικῶς (δ 210) Hom.
1092 λιπαυρεῖ· αὔρα ἐπιλέλοιπεν D
1093 λίπεν· κατέλιπεν. ἰἐλείφθη (S[20])
1094 λίπεν αὐτοῦ· κατέλειψεν ἐπὶ τόπου (Δ 292) Hom.
1095 λίπει· ἐπιλείπει
1096 λιπέρνης· ὁ ἐκ πλουσίου (S[22]) πένης A[11](S[22]). ἢ ἐξ ἀγροῦ εἰς πόλιν πεφευγώς. ἢ ὁ λιπόπολις (Archil. fr. 109 W.) D
1097 λιπήμεροι· οἱ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ μὴ γεννώμενοι D
1098 λιπόβιοι· νεκροί D
1099 λιπογνώμων· ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ἀπογεγηρακώς, ὡς ἂν οὐκ ἔχων γνώρισμα τῆς ἡλικίας ... τῶν ὀδόντων, οἷα ἀποβεβληκὼς αὐτούς D
1100 *λιποζύγων· μοναζόντων A[13]
1101 λιπόνεως· ὁ τὴν ναῦν ἀπολελοιπώς Att.
1102 λίτυον· βακτηρία
1103 λιπόνηρος· λίαν πονηρός
1104 λιποστρατίη· λιποταξία (Hdt. 5, 27, 2) D
1105 *λιποτακτήσας· φυγὼν A[9]Σ′ τὴν τάξιν Att.
1106 λιποταξίου· φυγῆς Att.
1107 λιπῶμεν· παχύνωμεν. λιπαίνωμεν D
1108 λιρά· ἀναιδῆ (Alex. Aet. fr. 3, 30 Pow.) D

1087 cf. Schol. Ar. Vesp. 606; εὐτραφέσι cf. Scholl. B 44. Ξ 186 **1089** E. Gud. 365, 45; cf. Σ λ 109; Schol. Plat. Clit. 410b **1091** cf. Schol. Plat. Hipp. min. 372b (4) **1093** Schol. Δ 292 | **1096** cf. Ph λ 338 **1099** | Ph λ 340 **1105** φυγών Σ′ λ 113 **1108** cf. Eust. Od. 1827, 1 (2, 192, 18 St.)

1087 πόδεσι H: Mus. | ὑποδύσασθαι H: Mus. **1088** εὔδημον H: La. **1090** suppl. Heins. | cf. gl. 1087 **1092** ἐπιλέλειπεν H: m. 1 vel Mus. **1094** λίπε H: Mus. | κατέλιψεν H: Schm. **1095** λειπει La. **1096** λιπέρνις H: Mein. FCG 2, 1, 124 post Mus. (-ής) | ἀργυροῦ H: Mus. | λειπόπολις H: Pears. 475. Abresch. Vales. **1099** δια (acc dub.) ἀποβληκὼς H: Mus. | cf. gl. 541 **1101** λιπονεὼς H: accent. Mus. | ἀπολελειπώς H: tacite Schm. **1102** λίπορτος H: La. = K[p] **1103** cf. Boisaq 579 **1104** λιποστρατιῆ H: accent. Mus. (qui -η et λιποταξίᾳ) **1107** παχυνῶμεν λιπαινῶμεν H: accent. bis Mus.

1109 *λιριόεντα· ἡδύν (S^5)
1110 *λιριόεσσα· ἡδεῖα. λαμπρά AS^3
1111 *λίριον· κρίνον AS^2(vg^1), ἄνθος (Hippocr. mul. 2, 179 [8, 362, 12 L.]) A^2(vg^1)
D **1112** λιραίνει· ἀναιδεύεται
D **1113** λιρός· ἀναίσχυντος, *ἀναιδής (Callim. fr. 74 Pf.) S^{4}Br^{156}. θρασύς
Ap. S. **1114** λίς· διὰ τοῦ ῑ ὁ λέων (P 109), καὶ ἡ λεία πέτρα 'πέτρη γὰρ λίς ἐστι περιξεστῇ εἰκυῖα' (μ 79) ὁμαλή. λῖν κατὰ τὴν αἰτιατικήν (Λ 480)
Hom. **1115** *λὶς ἠϋγένειος· λέων καλὸν γένειον ἔχων (P 109) AS^9
D **1116** λίσκος· δίσκος
D **1117** λίσπαι· οἱ ἠκρωτηριασμένοι τὰ κάτω μέρη
D **1118** λίσπη· λεία, καὶ ἐκτετριμμένη (Ar. Ran. 826). καὶ ἄπυγος λίαν
D **1119** λίσποι· οἱ ἐκτετριμμένοι τῶν ἀστραγάλων. καὶ Ἀθηναῖοι· ἀπὸ Θησέως, ἀπὸ τοῦ ἐν Ἅιδου προσσχεθῆναι τῇ πέτρᾳ ἀπὸ τῶν γλουτῶν
1120 †λίσσαι· [λιάσσαι]. ὁρμῆσαι. βρῖσαι
D **1121** λισσάνιος· ἀγαθός. Λάκωνες
Hom. **1122** λίσσεο· λιτάνευσον (Ω 467)
Hom. **1123** λίσσεσθαι· λιτανεύειν, ἱκετεύειν, παρακαλεῖν (I 520)
Hom. **1124** λισσή· λεία (γ 293)
D **1125** λίσσωμεν· ἐάσωμεν
Hom. **1126** λισσομένη· παρακαλοῦσα, δεομένη (A 502)
D **1127** λισσόν· ἄναντες. ἀπότομον. ὑψηλόν. ἔλασσον. ἄθλιον
D **1128** λισσούς· [δεομένους. καὶ] τοὺς ἡσυχῇ φαλακρούς
Eur. **1129** *λίσσου· παρακάλει (Eur. Alc. 251) A^8
Att.? **1130** λίστριον· τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον. οἱ δὲ μέτρον τι, μεθ' οὗ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον ἐπιχέουσιν

1111 κρίνον Galen. lex. λ 24; ἄνθος Σ'' (Ph λ 344. Su λ 595) **1113** ἀναιδής gl. 547; Ap. S. 107, 26; Orion. 93, 4; E. Gen. λ 181 (EM 562, 40); Su λ 470 **1114** Ap. S. 108, 31 **1115** Schol. **1118** Schol. Plat. Conv. 193a (41); ἐκτετριμμένη cf. Paus. λ 20; Schol. Ar. **1118–19** cf. Ph λ 348 **1119** cf. Phryn. praep. soph. 86, 11. 117, 12 **1121** cf. Ph λ 345 **1124** Schol. **1130** Ph λ 349; Poll. 6, 89. 10, 98 |

1109–1111 h. e. λειρ- Pears. 475–6 **1112** ἀναδεύεται H: Scal. Pears. 476 | n. pr. Λιρανος cft. La. **1114** περὶ γὰρ H: Guyet. Heins. = Ap. S. | πέριξ ἑστηκυῖα H: Guyet. Heins. = Ap. S. | ὁμαλῆ H: accent. Mus. | λινὰ H: Alb. = (Ap. S.) | αἰτίαν H: Mus. = Ap. S. **1115** λισηυγένειος H: Mus. **1116** de λ pro δ cf. ad gl. 433 **1118** λισπηλεῖα H: Mus. | ἄπυλος H: Mus. **1119** προσχεθῆναι H: Alb. **1120** λιᾶσσαι H: accent. Mus.; ἀίσσειν agn. Pears. 476. Kust. ('λιασσαι = λισσαι cum corr. α' La.) | gl. β 1170 cft. Alb. **1122** λίσσεαι H: Mus.; ad δ 347 Schm. 1863, 631, tum λίσσεο **1124** λίσση H: accent. Mus. **1125** ad *linquo* Schwyzer Gr. 1, 298. Brugmann, Grundr. 2^2, 3, 279 **1128** incl. e gl. 1126 **1129** λίσσει H: Ruhnk. Ep. crit. 2, 6 = K **1130** λίτριον H: Salm. Heins. Voss. al. = testt. | τηγανοστρόφιον Pears. 476 = Poll. | μεθ' ὃ H: HSt.

1131 λίστρον· ξυστήρ. σκαφίον. πτύον σιδηροῦν. ὁμάλιστρον. ἔνιοι D
ἐδαφιστήριον (Mosch. 4, 101)
1132 λιστρεύοντα· ξύοντα. περισκάπτοντα (ω 227) Hom.
1133 λιστρωτόν· [λιθόστρωτον] ꞁὁμαλόν (Nic. ther. 29) S^{15} D
1134 λισφώσασθαι· ἐλαττώσασθαι D
1135 λίσχροι· τὰ στροφικὰ τῶν σπερμάτων D
1136 *⟩λισχρῶς· φειδωλῶς AS^{11}(v^{6}Br^{98}Σ). σκνιφῶς AS^{11}
1137 λῖτα· ἁπαλά. ποικίλα. λευκά. καθαρά (α 130) D
1138 *λιτάζομαι· παρακαλῶ v^{3}g^{4}AS^{8}Br^{100}Σ, δέομαι v^{3}g^{4}AS^{8}Σ. εὔχομαι,
ἱκετεύω, ἀσπάζομαι, ꞁλιτανεύω (Greg. Naz. epigr. AP 8, 192, 1) v^3
1139 λίταινον· ἐκήρυσσον
1140 *λιταῖς· παρακλήσεσιν (Eur. Phoen. 680 ..) vg^{1}AS^{6}Br^{99} Eur.
1141 λιτανεῦσαι· παρακαλέσαι. καὶ τὰ ὅμοια
1142 λιταργίζειν· τροχάζειν D
1143 λιταργιοῦμεν· ὀξυνοῦμεν. ταχυνοῦμεν (Ar. Pac. 562) D
1144 λιτῆρας· τοὺς ἱερεῖς D
1145 *λιτέσθαι· παρακαλεῖν (Π 47) A^7 Hom.
1146 λιτή· λιτανευτή
1147 λιτῆρα θαλλόν· τὸν ἱκέσιον (trag. ad. fr. 234 K.–Sn.) D
1148 λιτὴ χθών· ἀπὸ τοῦ προσκυνεῖσθαι, καὶ λιτανεύεσθαι D
1149 λιτί· λιτῷ. λευκῷ ὑφάσματι, περιβολαίῳ, καὶ ὑποστρώματι, ᾧ Hom.
καὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἐχρῶντο (Σ 352)
1150 λιτουργόν· κακοῦργον (Greg. Naz. c. 2, 1, 85, 5 [37, 1431, 12 M.]) Greg. Naz.
1151 λίτρα· ὀβολός. οἱ δὲ νόμισμα παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ ἐπὶ σταθμοῦ D
(Epicharm. fr. 37 K.–A. Sophr. fr. 146 K.–A.). οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ
τοῦ β̅ λίβρα
1152 λιστρῆρες· οἱ λιστρεύοντες. καὶ οἱ πρὸς ταῖς ὑποκαιομέναις D
χύτραις ἱστάμενοι σπινθῆρες
1153 λιτρίς· πυξὶς σμηματοδόχος D
1154 *λιτοῖς· ψιλοῖς. εὐτελέσι vg^{5}AS^{9}Σ

1131 ξυστήρ Eust. Od. 1926, 39 (2, 289, 43 St.); cf. Ap. S. 108, 34; ξυστήρ et πτύον EM 567, 18 **1132** Schol.; cf. Ap.S. 108, 34 **1133** Schol. Nic. **1136** cf. Σ λ 116 **1137** λευκά Athen. 2, 48c **1138** – δέομαι Σ λ 117 **1142** cf. Ph λ 353 **1143** Ph λ 355 | **1146** cf. Schol. Pind. Pyth. 4, 385b **1149** περιβολαίῳ Ap. S. 108, 35 **1151** cf. Antiatt. λ 2; Poll. 4, 174; Σ''' λ 123 **1153** cf. Ph λ 360 **1154** Σ λ 121

1133 λίστρωτον H: accent. Mus. | incl. addub. HSt. Ind. **1136** γλισχρῶς Guyet. Pears. 476 **1137** λιτὰ H: accent. La. **1143** λιταργινοῦμεν H: Heins. **1144** λίταρας H: Guyet. ('nisi v. l. gl. 912 est' La.) **1147** le. λιτῆρα H: HSt. Ind. | θαλὸν H: Mus. **1148** λιτήχθων H: Guyet. **1149** λιτὴ H: λῖτι Mus., λιτὶ Biel. Heins. Pears. 476 = Ap. S. | λιτὰ H: Biel. Heins. = Ap. S. **1150** λιτούριον H: Salm. Pears. 476. Voss. **1151** σταθμῶ H: Salm. = testt. **1152** λιστρευτῆρες Herw. 1895, 367 **1153** σημματοδόχος H: La. | 'ad αλινω?' La.

Greg. Naz.? **1155** λιτοβόρος· εὐτελῶς τραφείς

1156 *λιτόμην· παρεκάλουν AS^{11}

1157 λιτός· ἁπλοῦς. εὐτελής

1158 λιτῶν· λιτανειῶν (Aesch. Sept. 640)

D **1159** λίτρον· †κακὸν ἀναιρετικόν

D **1160** λιτροσκόπους· ἀργυραμοιβούς. ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ νομίσματος, ὃ καλεῖται λίτρα (Soph. fr. 1065 R.)

D **1161** Λιτυέρσας· ᾠδῆς εἶδος. ἔστιν δὲ ὁ Λιτυέρσας Μίδου νόθος υἱὸς ἀδικώτατος

LXX **1162** λιγύριον· μουρρίνη (Exod. 28, 19 ..)

1163 λιτῶς· ἀσθενῶς. ἁπλῶς. ἢ ἀφελῶς

1164 *λιφαιμεῖ· λείπει τῷ αἵματι, ἢ αἱμορροεῖ g^{1}AS^{4}Σ

D **1165** *λιφαιμήσας· ⟨ἐπιλείψας τῷ αἵματι⟩ (Ios. Ant. Iud. 8, 415) A^{3}

Hom. **1166a** *λιφερνοῦντας· ... (Ios. Ant. Iud. 2, 83 v. l.) AS^{2}

1166b * ⟩λὰ φρονοῦντες A^{λαφ11}⟩· ἐν συνδένδρῳ τόπῳ προσφιλῶς διάγοντες (Σ 567) AS^{2}A^{λαφ11}

D **1167** λιχάδες· ὄστρεα πάντα, οἱ δὲ λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ κογχύλια

D **1168** λιχάζει· ἐπιθυμεῖ

D **1169** λίχανος· ὁ μετὰ τὸν μέγαν δάκτυλον τῆς χειρός

D **1170** λιχάξαι· ῥῖψαι, βαλεῖν. Κρῆτες

D **1171** λιχάς· ἀπότομος

D **1172** λιχμάζει· †θρακίζει. περιλείχει τὸ ἴδιον στόμα

D **1173** λιχμάς· θρῖναξ. καὶ ἁπαλὴ πόα καὶ χαμαιπετής, ἣν τὰ ἑρπετὰ ἐπιλείχουσι

1174 *λιχμήσονται· λείξουσι AS^{9}

D **1175** λιχνάζων· περιλείχων τὸ στόμα

1176 *λιχνεύειν· λιμβεύεσθαι AS^{10}

1177 *λιχνεία· λιμβεία. ἀπληστία AS^{7}

1160 Σ''' λ 123 **1161** Ph λ 362; Poll. 4, 54; Schol. Theocr. 10, 41/42cd **1164** Σ λ 122 **1169** Su λ 629; cf. Poll. 2, 145 **1174** Su λ 632 **1177** cf. Poll. 6, 42

1155 'v. l. gl. α 3067 an v. l. Greg. Naz. c. 1, 2, 15, 94 [37, 773, 4 M.]?' La. **1157** ἁπλός H: Mus. **1158** κηλιδων ci. La. **1160** ἀργυραμοίβους H: accent. Mus. | ὀνόματος H: ed. 1521 **1161** μήδου H: Mus. **1162** λιτύρα· κυρίνη H: La. coll. Peripl. mar. rubr. 48 **1163** ἀσφαλῶς H: HSt. Ind. **1164** λίπει H: Mus. = ΚΣ | αἱμορρεῖ H: Alb. = Σ **1165** suppl. La. = K **1165ab** una gl. HK: La. **1166a** λιφερνοῦντες H: La. = K **1166b** le. ἀτα⟩λὰ φρ. La. **1170** βάλαι H: La.; βάλλειν Mus. | cf. gll. υ 225. ε 1498 **1171** λίχας H: accent. Schm.; λισσάς G. Dind. praef. Aesch. xvii ('sed cf. gl. 1170' La. **1172** θρινακίζει Perg. **1173** χαμεπετὴς H: Mus. | ἐπιλιχ( ) H: Mus. **1174** λιχμήσουσι H: La. = K; cf. gl. 1011 | λίξουσι H (K): Mus. **1175** περιλίχων (?έ) H: Mus. **1177** λιχνία· λιμβία H: Alb. = K

1178 *λίχνος· ὀψοφάγος AS^{8}, λαίμαργος. λιμβός $vg^{3}AS^{8}\Sigma$. πολυπράγμων S^{8}. προαπτόμενος ⟨κατ'⟩ ἐπιθυμίαν ⟨τῶν ὄψων⟩ $v^{1}A^{6}Br^{106}\Sigma$[g^{2}]

1179 λιχνοφειδάργυρος· ὁ λίχνος μέν, φειδωλὸς ⟨δέ.⟩ Φιλύλλιος Πόλεσιν (fr. 17 K.–A.) D

1180 λίψ· [ἐπιθυμία] πέτρα, ἀφ' ἧς ὕδωρ στάζει S^{2} D

1181 *†λιψοπροτόνοις· τὰ ἄρμενα τοῖς σχοινίοις AS^{1}. [τὰς ἐξ αἵματος ἀκαθαρσίας] A^{1}

1182 †λιώδης· λιθόλευστος

1183 †λιωργός· κακοῦργος

1184 †λόβα· αἰσχύνη

1185 †Λιψύδριον· χωρίον Πάρνηθος ἄνυδρον

1186a †λόβαι· χεῖρες [καὶ]

1186b λόβιον· τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος

1187 λοβοί· τὰ ἄκρα πάντα, κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὰ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον. καὶ σημεῖον ἐν τῷ ἥπατι D

1188 λοβοῖσι· τὰ αὐτά (Ξ 182) S^{1} Hom.

1189 λογάδας· τοὺς ἐπιλέκτους, οἱ δὲ τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν (Sophr. fr. 48 K.–A.). οἱ δὲ κανθούς. καὶ ψήφους λεύκας D

1190 *λογάδες· ἐπίλεκτοι $v^{7}g^{8}AS^{23}$. καὶ πολυπράγμονες AS^{23}

1191 *λογάδην· ἐπιλέκτως $g^{6}AS^{19}\Sigma$

1192 λογγάσαι· ἐνδιατρῖψαι, στραγγεύεσθαι (Aesch. fr. 112 R.) D

1193 λογγάσια· ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσιν τῶν νεῶν (cf. gl. Ital. 32 K.–A.) D

1194 λογγάζει· ὀκνεῖ, διατρίβει

1178 cf. Poll. 6, 42; – λαίμαργος cf. EM 568, 9; λαίμαργος Schol. Opp. hal. 2, 156; λαίμαργος – cf. Σ λ 126 **1185** cf. Ph λ 368 **1187** Su λ 634 ; τᾶν ὤτων τὰ κάτω EM 569, 9; cf. Poll. 2, 85; Eust. Il. 976, 35 (3, 610, 2 V.) **1188** cf. Schol.; Ap. S. 109, 2 **1189** τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν EM 572, 36 (cit. Callim. fr. 85, 14 Pf.); Theogn. can. 123 (C. 22, 6) **1190** cf. Poll. 1, 176 | **1191** Σ λ 128; cf. Poll. 1, 176 **1192** | cf. Ph λ 370; Poll. 9, 136 **1193** cf. EM 569, 44; Ph λ 370

1178 ἐπιθυμῶν H: em. et suppl. La. = K **1179** λιχνοφυλάργυρος H: Mein FCG 5, 57 | ὁ χνος, λί s. χ H | ⟨δὲ⟩ Mus. | φυλύλαιος H: Sop. **1180** incl. e gl. 1178 | e αἰγίλιψ ope falsi veriloquii fictum Solms. Unters. 73, 1 **1181** λιψοπροστόνοις H K^{A}: La. = K^{S}; ft. e λαιφη προτονοις Eur. Hec. 112 corrupt. Nauck, Ann. Marburg. 1856, 15 | ἅρμενα H: spir. La. | incl. alio spectant (Schm.) | καθαρσίας H: La. = K **1182** λιώλης Schulze QE 69 n.3 | v. l. gl. 786 cum falsa expl. La. **1183** κακουργὸς H: accent. Mus. | v. l. gl. 791 (Pears. 477) **1184** v. l. gl. 1483 **1185** v. l. gl. 564; Λιψ- et Ph. Athen. 15, 695e (cod.) **1186a** e Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 404 (37, 552, 9 M.) χείροσι λώβαις corrupt. cens. La. **1187** λοχ(?)οὶ H: Mus.; λοβός Su | ὠτῶν H: accent. Mus. **1189** ψήφας H: Mus. **1191** ἐπιλέκτους H (K^{A}): Arcer. Pears. 477. Voss. = K^{gS} Σ **1192** στρατεύεσθαι H: Sop. Heins. Pears. 47 **1194** cf. gl. 42

D **1195** λογγασίη· νεὼς καὶ ἱστίου ἔρεισμα
1196 †λογγεύειν· βάπτειν
1197 †λόγγη· τάφος
1198 λόγια· θέσφατα, ⌊μαντεύματα (g[15]). προφητεύματα. φῆμαι. χρησμοί
N.T. **1199** *λογεῖαι· ἐκλογαί. καρποφορίαι vg[1]AS[21]Br[102]Σ. ἐπιλογαί (1. Ep. Cor. 16, 2)
LXX **1200** *λογιεῖται· διαλογίζεται, ἐνθυμεῖται (Eccles. 10, 3 ..) AS[22](vg[2] Br[104])
LXX **1201** λογίζεται· φημίζεται (Sir. 40, 19)
D **1202** λογίζομαι· τῇ χειρὶ ψηφίζω
Eur. **1203** λογίζομαι· ἐνθυμούμαι, φημίζω (Eur. Andr. 398 ..)
D **1204** λογεῖον· εἶδος κρατηρίσκου. καὶ ὁ τῆς σκηνῆς τόπος, ἐφ᾽ οὗ ⟨οἱ⟩ ὑποκριταὶ λέγουσι
N.T. **1205** λόγιος· ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος, πεπαιδευμένος (Act. 18, 24)
1206 †λογούριον· ὕελος. Λάκωνες
1207 *λογιούμενοι· ἀπαριθμούμενοι (Thuc. 5, 87, 1) AS[20]
1208 *λογισμοῖς· ψήφοις AS[18]
D? **1209** λογισμός· φροντίς, κίνησις ψυχῆς πρός τι, ἐπιθυμησις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ψήφου
1210 †λογίστρια· ὀλοθρεύτρια
Att. **1211** *λογιστής· κριτής Σ(g[4]). δοκιμαστήςΣ, ⌊ἐξεταστής Br[172]Σ
1212 †λογούριον· ὕαλος
1213 *λογοποιήσαντες· πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς AS[25](vg[11]Br[110])
1214 *λογοποιόν· συνήγορον AS[24]
Att. **1215** λογογράφος· ὁ δίκας γράφων
D **1216** λόγος· ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις
1217 *λόγχαι· ἀπολαύσεις AS[16]
D **1218** λόγχη· λῆξις, μερίς. καὶ ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος
1219 λόγῳ παρθένοι· τὰ μὴ ὄντα μέν, λεγόμενα δέ
Hom. **1220** λόε· ἔλουεν (κ 361)
Hom. **1221** *λοεσσαμένω· λουσαμένω (K 577) S[1]

1195 cf. Poll. 1, 91 **1199** Σ λ 129; καρποφορίαι gl. Apost. **1204** | Poll. 4, 123 **1210** Zonar. 1318, 4 **1211** Σ λ 131; cf. Poll. 8, 45 **1214** cf. Moer. 202, 13 (λ 4 H.) **1215** Σ λ 132; Poll.8, 31 **1216** ὑπόθεσις lex. rhet. 277, 26 **1218** – μερίς cf. EM 569, 34 **1220** Schol. **1221** cf. EM 569, 1

1196/1197 v. ll. gll. 1249/1250 **1198** contin. H: nov. gl. Mus. | φυτεύματα H: Palm. **1200** διαλογισθησεται, ενθυμηθησεται K[vgBr] **1201** ψηφίζεται Hammond. ad 1. Cor. 13, 5 **1202** contin. H: nov. gl. Mus. | λογίζω H: Mus. **1203** ψηφίζω Hammond. l. c. **1204** λόγιον H: Schm. = Poll. **1206** v. l. gl. 1339; cf. gl. 1212 **1210** v. l. gl. 1233 **1212** cf. ad gl. 1206 **1217** ἀπολαύσις H: Mus. **1218** μερίς Iones EM, ‘sed malim λογχή’ La. | δηρος, σί sscr. ad init. H **1220** expl. λεῦ H: Pears. 477. Alb.

1222 λοετρά· λουτρά. †κρίκη (Ξ 6 ..) Hom.
1223 ⟨λοετρόν⟩· πύελος, πυρία, λουτήρ
1224 λοετροχόον· τὸν λέβητα οὕτως λέγει, εἰς ὃν τὰ λουτρὰ ἐγχεῖται (Σ 346). λέγει δὲ οὕτως καὶ αὐτὸν τὸν τὰ λουτρὰ παρασκευάζοντα ἄνδρα, ὃν ἡμεῖς παραχύτην λέγομεν (υ 297) D
1225 †λοῖα· ἐκκλησία, ἢ ὀλέθρια
1226 λοίαξ· ὁ ξηρὸς χόρτος D
1227 *λοιβᾶται· σπένδει. θύει AS^{11}
1228 *λοιβή· σπονδή v^{1}g^{λογ10}Br^{111}Σ(AS^{7}). θυσία v^{1}g^{λογ10}Br^{111}Σ(S^{7}) οἴνου (Eur. Ion. 1201) Eur.
1229 λοιβίδες· σπονδεῖα (Antim. fr. 26 W. = M.) D
1230 *λοίγια· ὀλέθρια (Α 518) AS^{15} Hom.
1231 λοίγιον· ὀλέθριον Br^{113}, ἐπίφθορον, θανατηφόρον (Opp. hal. 1, 560) D
1232 *λοιγός· θάνατος S^{16}, ὄλεθρος (Θ 130) AS^{16}(v^{2}g^{λοχ3}Br^{112}Σ) Hom.
1233 λοιγίστρια· ὀλοθρεύτρια S^{19} D
1234 †Λοιγωντίαν· φρατρίαν D
1235 *λοίδορος· κακολόγος. ὑβριστής (1. Ep. Cor. 5, 11) AS^{14} N. T.
1236 †λοῖθον· λιμός
1237 λοῖκορ· κέγχρος D
1238 λοιμός· πάθος τι ἀερῶδες, φθοροποιὸν ζῴων, ἐκ τῶν τῆς γῆς φλεγμονικῶν ἀναθυμιάσεων, καὶ τῆς τοῦ ἀέρος ἀταξίας γινόμενον D
1239 λοίσθημα· τέλος, πέρας. ἔσχατος D
1240 *λοίσθιον, λοῖσθον· ἔσχατον (Eur. Or. 517 ..) AS^{8} Eur.
1241 *λοιμεύηται· φθοροποιῇ (Prov. 19, 19) g^{5}AS^{13}Σ LXX
1242 *λοιμούς· τῆς λοιμικῆς νόσου A^{10} ⟨μεταδιδομένους⟩ (Ezech. 28, 7) LXX
1243 *λοιμός· φθορά. νόσος vg^{4}S^{22}Br^{114}
1244 λοιμῶν· φθοροποιῶν, ἢ ἁμαρτωλῶν, τῶν τοῦ κόσμου ἐμπαικτῶν (Ps. 1, 1) LXX

1224 | cf. Schol. υ **1225** cf. gl. α 2974 | cf. Σ λ 135 **1228** – θυσία Σ λ 134; θυσία Theogn. can. 123 (C. 22, 7) **1230** Schol.; Theogn. can. 123 (C. 22, 7) **1231** ὀλέθριον Schol. Opp. **1232** ὄλεθρος Schol.; EM 568, 20 **1235** gl. Apost. 113 **1239** τέλος Theogn. can. 123 (C. 22, 9) **1240** Scholl. Eur., Ap. Rh. 2, 264–5a, Opp. hal. 3, 109; Su λ 762 **1241** cf. Σ λ 136

1222 κρῖκη H: accent. Mus.; πηγή Triller, Obs. crit. 435 **1223** contin. H: nov. gl. et le. suppl. Alb. | πυελὸς H: accent. Mus. | πυρὶ λουτήρ H: Schm. **1224** λοετρόχοον H: accent. Mus. | περιχύτην H: Alb. **1225** ἁλία et λοίγια conf. agn. Schm. **1226** λειαξ ci. La. **1229** σπονδεῖαι H: HSt. Thes. 2, 565G = Athen. **1235** κακόλογος H: accent. Mus. **1236** λοῖγος· λοιμός HSt; λοιθόν· λοιμόν Pears. 477 coll. gl. 1251; 'latet aliud' La. **1237** 'vix sanum' La. **1238** φάσκων H: La.; φαύλων Erbse **1240** λοῖσθον, λοῖσθον, H: Alb. **1241** φθοροποιεῖ H (K): Mus. **1242** λοίμης H, λοιμοις K^{A}: La., qui suppl. e gl. Psalm. **1244** ἐλιπαίκτων H: Heins. Munck. Kust.

Hom. **1245** *λοῖσθος· ἔσχατος (Ψ 536) vg[3]
1246 *†λοίσθοισι· τοῖς κατωτάτοις ἄκροις τῶν ὠτίων S[17]
1247 *λοίσθῳ· ἐσχάτῳ g[3]AS[6]Σ, τελευταίῳ AS[6]
1248 †λοίσθωνας· τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια
D **1249** λοιτεύειν· θάπτειν [S[20. λοπ3]]
D **1250** λοίτη· τάφος
1251 †λοιτός· λοιμός
D **1252** λόκκη· χλαμύς, ἐφαπτίς
1253 [λοκός] 〉λοκρός· φαλακρός
1254 Λοκρῶν ξύνθημα· παροιμία [λονηῦ αὐτὸς ἀνιστῶν] ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροί γὰρ τὰς συνθήκας τὰς πρὸς τοὺς Πελοποννησίους 〈προδόντες μετὰ τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένοντο〉
D **1255** λολλοῦν· τὰ παιδία 〈τὸν〉 πόλτον· κέχρηται τῇ λέξει Ἕρμιππος (fr. 86 K.–A.)
D **1256** λομβούς· τοὺς ἀπεσκολυμμένους
D **1257** λόμβαι· αἱ τῇ Ἀρτέμιδι θυσιῶν ἄρχουσαι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παιδιὰν σκευῆς, οἱ γὰρ φάλητες οὕτω καλοῦνται
D **1258** λόνδις· βωμολόχος. εἴρων
Greg. Naz. **1259** λοξοβάμοισι· πλαγίως περιπατοῦσιν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 714 [37, 576, 11 M.])
1260 *λοξός· πλάγιος vg[1]AS[3]Br[116], ἐπικαμπής (Greg. Naz. c. 2, 1, 12, 413 [37, 1196, 4 M.])
1261 λόξωσις· πλαγίωσις
D **1262** λοπάς· 〈Συρακούσιοι〉 τὸ τήγανον (gl. Ital. 33 K.–A.)· 〈παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ ἐν Ἀδμήτῳ (fr. 2 K.–A.) ἡ σορός καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. καλεῖται δὲ οὕτως〉 καὶ ὁ ἐν τῇ †αλλαδη 〈γινόμενος〉 λίθος Z[10]

1245 Schol.; Ap. S. 109, 3 **1247** ἐσχάτῳ Σ λ 137 **1252** cf. Poll. 7, 42; χλαμύς Arcad. 106, 23 **1254** Prov. Bodl. 609; Zenob. vulg. 4, 97; – παρακρουομένων Σ″ (Ph λ 393. Su λ 668); le. tantum Zenob. Ath. 2, 3 **1255** Ph λ 394 **1259** cf. lex. Greg. carm. (Cas.) λ 39 **1262** Su λ 674; τήγανον Athen. 6, 229a

1245 λοίσθιος H: Schm. = K **1246** λοίσθησι H: Schm. = K[S] | v. l. gl. 1188 **1247** λοισθῶ (acc. dub.) H: accent. Mus. **1248** 'h. e. λαστωνας' La.; λάσθωνας ci. Pears. 477, sed cft. Su λ 768 λοισθώνη | τὰς ἀφροδισίας H: Mus. **1249/1250** cf. Perss. Beitr. 1, 222 **1250** ποιπὴ H: Guyet. Salm. Pears. 477 **1251** λοιγός Schwenck 1856, 307 **1252** λοκμὴ H: Salm. Pears. 477 = Poll.; cf. gl. 580 | ἐφαπτὴ H: Voss. **1253** στό〉λοκρος (gl. σ 1905) Schm. **1254** le. λοκρῶν H: ed. 1521 = testt. | λ. αὐ. ἀν. del. Mus. | incl. add. Prov. **1255** λόγχη(?) H, λόλλουν Ph (accent. Pors.) | τῶν θεῶν H, τὸν θεόν Ph: La. **1257** παιδείαν H: HSt. **1259** λοξοβάμ.(.)σι H: Schow p.508 n.8 **1262** lacinias in H et Ph λ 398–9 servatas suppl. Cyr.[hZ] (Naoum. GRBS 9, 1968, 281). Su λ 674; quanta in Hes. includenda sint valde dubium est | καὶ λίθος ἐν ἑλλάδι H: καὶ ὁ ἐν τῇ ἑλλάδι (ἀλλάδη Cyr.) γινόμενος λίθος Su; ἐν τῇ ἐλάᾳ Cor. ad Xenocr. 156, τύλος Allen, Capps Studies1936

1263 λόπιμα· κάστανα. οἱ δὲ Εὐβοϊκά. †λουτήλου D
1264 λοπίξαι· λαμπρῦναι S[4] ἢ λεπιδῶσαι D
1265 *λοπός· λέπισμα (τ 233) (AS[1]) Hom.
1266 λοπῶντα· λεπιζόμενον, ἢ ⟨λοπιζόμενον (Aesch. fr. 73b, 6 R.) S[5] D
1267 λόρδον· ὑπόκυρτον, *ἀπεξυλωμένον, συγκεκαμμένον τῷ σώματι (AS[1]Σ) D + K
1268 λοῦ· λοῦσαι. Ἀττικοί Att.
1269 λοῦκα· ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων. ὡς Καύκωνες D
1270 λουνόν· λαμπρόν D
1271 λουσόν· κόλουρον, κολοβόν, τεθραυσμένον D
1272 Λουσιεῖς· δῆμος Οἰνηΐδος D
1273 λοῦται· λούεται
1274 †λουταρίζημα· ὅ τινες ὄλισθον
1275 λουτήρια· λουτῆρα
1276 λουτηρίαι· λουτῆρες, [λουτρίαι]
1277 λουτρίδες· αἱ περὶ τὸ ἕδος ⟨τῆς Ἀθηνᾶς⟩ δύο παρθένοι, αἳ καὶ πλυντρίδες λέγονται (Ar. fr. 849 K.–A.) D
1278 λούτριον· τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα (Ar. fr. 319 K.–A. ..) D
1279 λουτρόν· τὸ αὐτό
1280 λουτροφόρα ἄγγη· τὰς ὑδρίας ⟨ἃς⟩ τοῖς ἀποθανοῦσιν ἀγάμοις ἔπεμπον. ἔπεμπον δὲ καὶ ⟨εἰς⟩ τοὺς γάμους D
1281 Λούζα· Βαιθήλ. ὅ ἐστιν οἶκος θεοῦ (Iud. 1, 23) LXX
1282 λουτροφόρος· κυρίως μὲν ἡ ὑδρία ἡ τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ λουτρὰ ἀπονεμομένη. ἐκάλουν δὲ οὕτως καὶ τὸν φέροντα τὰ λουτρά. ἤδη δὲ καὶ πᾶσα ὑδρία. ἕτεροι δέ, ἐπεὶ ἔπεμπον εἰς τοὺς γάμους λουτροφόρους, καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι τὸ αὐτὸ ἐποίουν Att.

1263 cf. Schol. Nic. al. 271b; Athen. 2, 53b **1264** λαμπρῦναι Zonar. 1319, 7 **1265** EM 569, 51; cf. Schol. a **1267** Σ λ 142–3 **1272** Harp. epit. (Σ″ [Ph λ 406. Su λ 695]); St. Byz. 419, 13 (λ 88) **1273** Moer. 202, 23 (λ 15 H.) **1277** Ph λ 408 (cit. Ar.) **1278** cf. Schol. Ar. Equ. 1401; Ph λ 409; Poll. 7, 167. 10, 78 (cit. Ar.) **1282** Harp. epit. (Σ″ [Ph λ 411. Su λ 694]); Poll. 3, 43. 8, 66

1263 λόπημα H: Sop. Salm. Heins. al. | nov. gl. λουτήλου H: contin. Perg., tum nov. gl. λοπίξαι; λουτήλου v. l. gl. 1273 Baun. 1914, 208–9; μουκηρους ci. La. **1265** λόπος H: accent. Alb. **1266** λοπόντα H: Mus. **1270** χλουνόν Schm. ad gl. χ 543; Osc. *louksnom ci. La. **1271** λοῦσον H: accent. tacite La., cf. Arcad. 75, 16 | Cypr. teste Eust. **1272** λούστιος H: Schm. = testt. **1273** λούεται, λοῦται H: Alb. **1274** ὄλισβον Voss. **1276** λούτριαι H: accent. Mus.; in gl. 1277 trsp. Thes. 5, 383D **1277** ἔδαφος H: Alb. = Ph | πλαντρίδες H: Alb. = Ph (πλυντηρίδες, corr. Pors.) **1280** le. λουτροφόρα H: Verw. | ὑδρίας (?εἰ) H; ⟨ἃς⟩ La. | ⟨εἰς⟩ Pears. 478 **1282** ἀπονενημένη H: Mus. | πᾶσα] πᾶ( ) vel π( )α H, et πᾶ in mg. | ὑδρεία H: Schm.

Hom. + D **1283** λοφάδια· αὐχήν. οἷον ⌊⟨τὰ⟩ κάτω τοῦ αὐχένος (κ 169) g^{λογ5}Σ. ἢ χωρίον, ὃ καλοῦσι Λίβυσσα

D **1284** λοφᾷ· λόφου ἐπιθυμεῖ (Ar. Pac. 1211)

D **1285** λοφαδίσκος· τὸ περίπτισμα. καὶ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα

LXX **1286** λοφιάν· ἀκρώρειαν (Ios. 18, 19). καὶ *ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ (AS^{5})

Hom. **1287** λοφιήν· νώτον. τένοντα. αὐχένα (τ 446)

D **1288** λοφεῖον· τρίχωμα τῶν ὑποζυγίων, ἢ τὸ ἀκρώμιον. ἢ περικεφαλαίας ἔλυτρον, θήκη τοῦ λόφου (Ar. Nub. 751). καὶ τὰ πρὸς ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα, οἷον μύκαι

D **1289** λόφιος· ἀκρώμιον, [ἢ ἀκρώνιον]

D **1290** λοφίς· περικεφαλαίας θήκη

D **1291** λοφνίδια· λαμπάδια

D **1292** λοφνίς· λαμπάς

1293 *λόφος· ὑψηλὸς τόπος, ⌊γῆς vg^{3}A^{4}Br^{117}Σ ἐπανάστημα S^{6} Br^{117}(vg^{3} A^{4}Σ). καὶ ⌊ἄκρον περικεφαλαίας. ἢ τράχηλος g^{1}Br^{161}Σ

D **1294** λοφορρῶγα· τὸν ἀπερρωγότα τὰς ἀκρωμίας

D **1295** λοφοπωλεῖς· οἱ τοὺς λόφους πιπράσκοντες συνεχῶς ἐπένευον|| εἰώθεισαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες τούτοις ἐπισείειν, δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες οὐ βέβρωνται τῶν λόφων, ἐπιτιθέμενοι αὐτοὺς πρὸς ἐπαγωγὴν τῶν ὠνουμένων (Ar. fr. 850 K.–A.)

Hom. **1296** ⟩λοφυδνόν· οἰκτρόν (Ε 683)

D **1297** λόφουρος· ἐπίσημος. λόφος ἐπὶ τοῦ αὐχένος †νεῶν τάσσεται. ἢ ὑπερήφανος καὶ ὑψαύχην

1298 λόφῳ· τραχήλῳ

1299 †λοφωσός· ἐπιστήμων

1300 *λοχᾷ· θηρεύει, λεληθότως ἐνεδρεύει (Hdt. 4, 22, 2) vg^{8}AS^{23}Br^{123}

1283 κατὰ τοῦ αὐχένος Ap. S. 109, 7; Σ λ 144 **1284** cf. Ph λ 414; Schol. Ar. a–c **1287** Schol. A Cyr.; τένοντα Schol.; αὐχένα Ap. S. 109, 6 **1288** θήκη τοῦ λόφου Schol. Ar.; Paus. λ 23; Theogn. can. 778, 9 (C. 128, 24) **1292** cf. Athen. 15, 699d. 701a; EM 570, 8 **1295** cf. Σ″ (Ph λ 416. Su λ 702); Poll. 7, 157 (cit. Ar.) **1296** Schol.

1283 λοφαδία H: accent. Schm. | ⟨τὰ⟩ La. = K^{g} | κατὰ H (K): Drachmann | χωρίον: St. Byz, 419, 6 (λ 85) Λοπαδοῦσσα cft. La. **1285** λοφαμίσκος H: La.; λόφα· μίσχος Salm. **1286** λοφίαν H: accent. Perg. | le. λοφίας K **1287** λοφίην H: accent. Pears. 478 Alb. | νότον H: Sop. Heins. Pears. **1288** λόφιον H: Heins. Pears. 478 = testt. | τρίμα H: La. | ἀκθώμιον H: Sop. Heins. Palm. al. | περικεφαλαία H: HSt. Thes. 2, 728D | μῦκαι H: accent. HSt. **1291** λοφνήδια H: Mus. **1292** Rhod. teste Athen. **1294** λοφόρρωτα H: HSt. Ind. | τοὺς ὤμους H: La. **1295** duo expl. coaluisse cens. La., post ἐπένευον div. | ‘βεβρωνται vix sanum’ La. coll. Σ″ (sed ibi ἀβρώτους Kassel) | περιτίθεσθαι H: La. = Σ″ **1296** ὀλοφυδνὸν Mus. **1297** λόφυρος H: S(op.?) | ⟨ὀρ⟩νίθων ci. La. **1299** v. l. gl. 1297

1301 *†λοχαγενεῖς· ἡγεμόνες, ⌊στρατηγοί (g[4]AS[17]Br[120]), ταξίαρχοι (g[4]AS[21]Br[120]). ἄρχοντες τῆς ἐνέδρας (S[26]), οἱ συνάγοντες τοὺς στρατιώτας (A[20])
1302 λοχάζεται· ἐνεδρεύει D
1303 λοχαῖος· κλινόμενος σῖτος ἀπὸ τοῦ εὐτροφεῖν (Eur. fr. 725 K.) (S[29]) D
1304 *λοχεύει· τίκτει (S[28]). γεννᾷ
1305 *λοχευομένων· γεννωμένων AS[25] [ἢ γεννώντων] (Ps. 77, 71) LXX
1306 *λοχῶντες· ἐνεδρεύοντες (Cyr. in xii proph. 1, 553, 15) vg[1]A[11]Br[118]
1307 λοχήσατο· ἐνήδρευσεν
1308 λοχια· κρυφαία|| γεννᾷ, αὔξει || καὶ ἄρτος τῇ Ἀρτέμιδι γινόμενος. καὶ ἁδροὺς ἀστάχυας ἔχουσα D
1309 λοχιάδες· αἱ ὗλαι D
1310 λοχία· μαῖα
1311 λοχίαν· τὴν εὐτραφῆ γῆν καὶ ἁδροὺς στάχυας ἢ καρπὸν φέρουσαν D
1312 λοχίζει· ἐπιβουλεύεται
1313 *λοχισθέν· γεννηθέν A[19]. ἢ σφαλέν
1314 λοχίτης· ἐνεδρευτής [βασιλεύς]
1315 λόχμη· ἐνέδρα, ἐπιβουλή (AS[18]). ἢ ⌊σύμφυτος τόπος (τ 439) vg[2]AS[15]Br[119]Σ. ἢ κρύφιμος, δασεῖαν ὕλην ἔχων, ὥστε ἐνλοχίσαι Hom.
1316 *λοχείαις· γεννήσεσι vg[7]AS[22]Br[122]
1317 λόχοι· ... Λακεδαιμονίων φησὶν Ἀριστοφάνης (Lys. 453) τέτταρας. πέντε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (fr. 541 R.) D
1318 λόχος· *ἐνέδρα g[10]A[12]Σ(AS[16]Br[176]). στρατηγικὸν τάγμα, *τάξις g[10]Σ(AS[16]), φάλαγξ. ἀπὸ τοῦ λέχους· οἱ γὰρ ἐνεδρεύοντες κατακλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λέχους. κρυπτοὶ τόποι K + Ap. S.
1319 λύα· στάσις (Pind. Nem. 9, 34 = 14)
1320 λυάζει· φλυαρεῖ, μωρολογεῖ. στασιάζει D

1301 Σ λ 148 **1303** Ph λ 420; E. Gen. λ 141; Theogn. can. 58,18 Alp. [cf. ZPE 75, 1988, 92 n.19] **1306** Σ λ 153 **1314** cf. EM 570, 22; Su λ 712 **1315** σύμφυτος τόπος Ap S. 109, 10; Σ λ 151 **1317** Ph λ 424; Scholl. Ar., Thuc. 4, 8, 9b **1318** ἐνέδρα Ap. S. 109, 8; ἐνέδρα et τάξις Σ λ 152 **1320** Theogn. can. 123 (C. 22, 3)

1301 ταξιάρχαι H: La. = (K) **1302** λοχάζει H: La. = K **1303** κλεινόμενος H: Mus. | εὔσιτος H: Schm. = Ph E. Gen. | ἀπό: cf. Blass-Debr. Neutest. Gr. 210, 2 **1306** λοχεύοντες H: La. = Σ **1308** λόχια H, λοχιᾶι Mus.: conf. harum agn. Alb. | κρύφαια H: accent. Alb. | ἄρτος cf. gl. α 828 | γενόμενος H: Wil.* | ἁδροὺς H: spir. Schm. | ἔχουσι H: Perg. Brun. Kust. **1309** ὗλαι H: accent. Schm. **1311** ἀδρροὺς H: Mus. | φέρουσα H: Alb. **1313** σφαγέν H: La., 'insidiis deceptus' **1314** incl. e gl. 1317, cf. Schol. Ar. **1315** λόγχμη H: Ald. = K | ἔνεδρα H: accent. tacite Schm. **1316** λοχείαις H = K | γενέεσι H: Mus. **1317** lac. ind. Schm., e. g. ⟨ουκ ευ λοχους⟩ La. | οἷς κέχρηται βασιλεύς add. Schol. Ar. (cf. gl. 314) **1318** ἔνεδρα H: accent. tacite Schm. | κρύπτοι H: accent. Mus. **1320** gll. δ 2471–2 cft. Pears. 478

D 1321 λύαι· στάσεις, διαφοραί (Alcae. fr. 36, 11 V. ..)
1322 λυᾶται· στασιάζει, διαφέρεται
D 1323 λυβάζειν· λοιδορεῖν
D? 1324 λύγαια· τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια
1325 λυγαίαν· σκοτεινήν, συννεφῆ. δόλιον. ἀφανῆ (Lycophr. 973)
1326 *λυγαίως· ἀφανῶς, ⌊σκοτεινῶς g^{λυκ2}AS^{8}Br^{215}Σ, λεληθότως AS^{8}
D 1327 λύγδος· λίθος εἰς τὰ ζῶια, ἢ ὁ Πάριος
D 1328 Λύγδαμις· οὗτος ἔκαυσεν τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος
D 1329 λύγδη· τὸ δένδρον, ἡ λεύκη. †καὶ οἱ ἄλλοι φησί τῶν νεῶν λύγδος†
1330 λυγγανώμενον· λύζοντα ἐν τῷ κλαίειν
1331 Λυγκαίη· πόλις Μακεδονίας
1332 λυγίζει· στρέφει, κινεῖ S^{15}, κάμπτει
D 1333 λυγίζεται· συνδέδεται. στρέφεται (Soph. Tr. 779)
1334 *λυγιζόμενον· καμπτόμενον (Greg. Naz. or. 33, 3 [36, 217B M.]) AS^{9}
1335 *λυγίσμασι· συγκλάσμασι (Greg. Naz. or. 21, 12 [35, 1093C M.]) vg^{2}AS^{6}Br^{213}Σ
1336 *λυγισμός· ἀνάκλασις τῶν μελῶν AS^{13}
1337 †λυγκαστήσει· αὔξει παραπλησίως. ἢ λυγκάσαι, ῥεῦσαι
Eur. 1338 *λύγκες· θηρίον οὕτως λεγόμενον (Eur. Alc. 579) (S^{11}
1339 λυγκούριον· τὸ ἤλεκτρον
LXX 1340 *λυγμός· ὀλολυγμός g^{3}Σ, θρῆνος, ἀνανυγμός (1. Regn. 25, 31 Aq. Th.) AS^{10}
D 1341 λύγξ· τὸ πάθος ὁ λυγμός. καὶ τόξον. καὶ ζῷον
1342 *λύγξ· πάθος ἐμποδίζον τῷ λέγοντι AS^{12}
1343 †λυγόα· πονηρά, λυγρά, χαλεπά
Hom. 1344 λύγοισι· φυτῷ τινι ἱμαντώδει, ὃ ἡμεῖς κύτινον λέγομεν (Λ 105)

1321 Theogn. can. 123 (C. 22, 2) **1326** σκοτεινῶς Σ λ 154; Ap. S. 109, 11 **1327** cf. Su λ 768 **1332** στρέφει et κάμπτει Ph λ 429; κάμπτει Theogn. can. 123 (C. 22, 3) **1333** στρέφεται cf. Schol. Soph.; ?Theogn. can. 123 (C. 22, 4 [Schneider]) **1335** Σ λ 155 **1338** cf. Σ λ 156 **1340** ὀλολυγμός Σ λ 157 **1344–45** cf. Schol.^{A}; ἄγνος et θαμνῶδες Schol. Plat. rep. 3, 405c; ἱμαντῶδεσ φυτόν Σ λ 158

1321 λυαὶ H: accent. Schm. **1323** λυδάζειν Alb., ‘vix recte’ La. **1324** ‘λυγινα ad λυγος, de Promethei vinclis?’ La. | ψέλια H: Mus. **1325** λύγαιαν H: accent. Mus. **1326** λυγαῶς H (K^{AS}): HSt. Ind. = (K^{g}) **1327** λύγαος H: HSt. Ind. | ζῶ διὰ H: La. (e ζῶια cum v. l. ζωα) | πάρις H: Mus. **1328** λυγδάμις H: accent. Mus. **1329** λευκή H: accent. Mus. | ultima corr. gl. 1327 cens. La. **1330** λυγγανόμενον H: Headl. 1910, 5 | αὔξοντα H: HSt. Ind. **1331** susp. La. **1335** συγκάμμασι Mein.; ‘utrumque teste caret’ La. **1338** λυγκεσθήριον H: Alb. **1339** λυγιουργὸν H: Jun. Heins. Salm. al. | ἤλεκτον H: Mus. **1342** λυγξεῖ H: Heins. = K | λέοντι H: Perg. Kust. = K **1343** λυγόα H: Ald. | v. l. gl. 1347 (Pears. 479) **1344** ἱματώδει H: Mus. Schol.^{A}

1345 λύγος· ῥάβδος (S^5) ἁπαλή. ἄγνος. ἢ δενδρύφιον θαμνῶδες, *ἱμαντῶδες φυτόν $g^{\lambda\upsilon\kappa 5}AS^5\Sigma$ D

1346 λυγράν· λυπηράν (Eur. Tr. 344) Eur.

1347 λυγρόν· λυπηρόν. ἐπίπονον, *κακόν, χαλεπόν $vg^1AS^7Br^{124}\Sigma$. ἰσχυρόν. πενθικόν $vg^1AS^7\Sigma$

1348 λυγῶδες· ὄργανον S^{18}, ἐν ᾧ τὰ κολλώμενα ἐμβάλλεται. οἱ δὲ τὸ στρεβλωτήριον ὄργανον D

1349 Λυδία ἐσθής S^4· τὰ Λύδια ὑφάσματα D

1350 Λυδία λίθος· ἡ βασανίζουσα (S^2) τὸν χρυσόν (Bacch. fr. 14, 1) D

1351 Λυδίας μαχαίρας S^3· τὰς †μυεργεῖς D

1352 Λυδίζων· χορεύων· διὰ τοὺς Λυδούς, οἱ σῴζονται μέν, διασκευασμένοι δέ εἰσιν (Ar. Equ. 523) D

1353 Λυδικὴ λίθος· … '⟨λίθος⟩ σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου' (Soph. fr. 800 R.). αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. ἡ δὲ Μαγνῆτις διαπατᾷ τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖν ἀργύριον εἶναι D

1354 Λυδοί· οὗτοι τὰς θέας εὑρεῖν λέγονται, ὅθεν καὶ Ῥωμαῖοι λούδους φασί

1355 Λυδίῳ νόμῳ· ἀντὶ τοῦ μαντικῷ. οἱ γὰρ Λυδοὶ μάντεις ἐδόκουν εἶναι. ἢ Λυδῷ ἀντὶ τοῦ Μυσῷ. εἰσὶ γὰρ Λυδῶν ἄποικοι καὶ μαντικώτατοι. ἢ ἐπεὶ τὰς κεφαλὰς οἱ Λυδοὶ ἄμπυξιν ἐκοσμοῦντο (trag. ad. fr. 234a K.–Sn.) D

1356 Λυδός τὴν θύραν ἔκλεισε· παροιμία, ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν Prov.

1357 Λυδός ἐν μεσημβρίᾳ· παροιμιακῶς παίζει, ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν (com. ad. fr. 944 K.–A.) D

1358 *λύει· λυσιτελεῖ (Eur. Alc. 628) $g^{\lambda\upsilon\kappa 6}A^1S^{\lambda\upsilon\delta 5?}\Sigma$. ἢ ἀδημονεῖ A^1 Att.

1359 λύθιος· ἠθμός. Ἡρακλεῶται D

1360 λύη· στάσις, μάχη, διαφορά D

1361 †λυκτρός· λύχιος

1347 κακὸν – Σ λ 159 **1348** cf. Ph λ 436 **1352** cf. Σ″ (Ph λ 438. Su λ 784) **1355** – μάντεις Diogen. 6, 29 **1356** Prov. Bodl. 611; Zenob. vulg. 4, 98 **1357** Paus. λ 24 (Σ″ [Ph λ 439. Su λ 787]); Prov. Bodl. 610; cf. Diogen. 6, 18; le. Zenob. Ath. 3, 141 **1358** cf. Schol. Eur. | **1360** στάσις EM 571, 29

1345 λυγὸς H: accent. Mus. | ἁγνὸς H: Perg. Biel. | ἱματῶδες H: Mus. = K **1348** λυγῶς H: Schm. = Ph; susp. La. | τὸ στρεβρωτήριον H: HSt. Ind. **1349** le. λυδεία H: Pears. 479 = K **1350** le. λυδεία H: Pears. 479 = K **1351** le. λυδείας, H: Jun. Pears. 479 = K | ad rem cf. St. Byz. 408, 3 (λ 19) **1352** διεσκευασμένοι Mus. **1353** le. λίθος H: Mus. | προσ.γάγου (?ει) H: Mus. | διασπᾶσαι τὴν H: La. post Schm. (ἐξ-) | δοκεῖ H: Mus. | cf. gll. η 721. μ 24 **1354** θεὰς H: accent. Mus. | λούφασί et in mg. δους H | cf. Dion. Hal. 2, 71, 4. App. Lib. 295 **1355** λυδείω H: Pears. 479 = Diogen. | οἳ ἐπὶ H: Mus. **1356** ἔγκλισε H: Pears. 479 = testt. **1357** le. λύδος H: le. Pears. 479, accent. Mus. | ἄπολοι H: Sop. Heins. Pears. = testt. **1358** ἀδημονεῖ ad ἀλύει HSt. Ind. **1359** 'obscurum' La. **1360** λυεῖ H: Guyet. Sop. Heins. al. **1361** 'imo νύκτερος· νύχιος' Schm.

D **1362** λύζει· †λυθάζει. κυλινδεῖ

D + K **1363** λύθρον μαστιγόφορον· [*χῶρος αἵματος. ἰχώρ. τὸ ἀπὸ φόνου ⟨αἷμα⟩ καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα $g^{1}v^{3}AS^{6}$] ὁ μεθ᾽ αἵματος φόνος, ἀπὸ τοῦ λύειν τοὺς ἐναντίους τοῦ θορεῖν. ἢ *ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυσμός $AS^{4}(v^{2})$

Hom. **1364** *λύθρῳ· φόνῳ. ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι᾽ ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος (Ζ 268 . .) $vg^{2}AS^{5}(\Sigma)$

Hom. **1365** λυκάβας· ὁ ἐνιαυτός $vg^{3}AS^{7}Br^{125}\Sigma$. καὶ λυκάβαντες· οἱ ἐνιαυτοί (A^{8}). παρὰ τὸ λυγαίως βαίνειν $g^{3}AS^{7}Br^{214}\Sigma$, ὅ ἐστι σκοτεινῶς $AS^{7}\Sigma$· λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται (ξ 161) AS^{7}

D **1366** Λυκαβηττός· ὄρος τῆς ᾽Αττικῆς, εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λύκοις πληθύειν

1367 †Λυκαΐδες· παρθένοι τινές

D **1368** Λυκαῖον καὶ Θυμβραῖον· τὸν Πύθιον. καὶ τὸν ἐν Χρύσῃ [Λυκαῖον]

D **1369** λυκαιμίας· ὁ λυκόβρωτος (Alcae. fr. 130, 25 V.)

D **1370** λυκοβατίας δρυμός· ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσιν

D **1371** Λυκαμβὶς ἀρχή· ὁ Κρατῖνος ἐν Νόμοις (fr. 138 K.–A.), τὸν πολέμαρχον δηλῶν, πρὸς ὅ⟨ν⟩ ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. Λυκαμβίδα δὲ εἶπε τὴν ἀρχήν . . .

Hom. **1372** Λύκαστος· πόλις ⟨Κρήτης⟩ (Β 647)

Hom. **1373** *λυκέη· λύκου δορά (Κ 459) (AS^{9})

D **1374** λυκεῖον· φοβερόν (Aesch. Sept. 145?)

D **1375** Λυκεῖον ποτόν· ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ ᾽Απόλλωνος εὑρεθείσης, ⟨ἢ⟩ ὑπὸ λύκων πινομένης, . . . ἀπὸ οἴνου καὶ μέλιτος (Soph. Phil. 1461)

Hom. **1376** Λυκηγενέι· τῷ ἀπὸ Λυκίας ὄντι, ἢ γενομένῳ (Δ 101)

1364 cf. Σ λ 161 **1365** Schol.; Ap. S. 109, 11; Σ λ 162 **1366** – ᾽Αττικῆς Ph λ 443; Schol. Ar. Ran. 1057 **1371** cf. Ph λ 444 **1372** cf. Schol.; St. Byz. 421, 1 (λ 97) **1373** cf. Schol. **1375** Su λ 803; cf. Prov. Bodl. 612; Zenob. vulg. 4, 99; – πινομένης cf. Schol. Soph. **1376** cf. Schol.

1362 ‘e *λυγjει ad λυγίζειν?, tum ει⟩λυφαζει cf. gl. ε 1839’ La. **1363** le. λύθρον H: Schm. | μαστιγοφόνον Mein. 1858, 554: ‘frustra, sanguis flagello inhaerens. expl. deest’ La. | add. La. = K | μόλυσμα H: La. = K | ‘variae gl. λυθρον formae in K, coaluerunt in H’ La. **1365** λυγαῶς H: Jun. Salm. Heins. al. = testt. **1366** λυκάβηττος H: accent. Mus. **1367** v. l. gl. 1377 (Pears. 479) **1368** incl. del. Pears. 479 **1369** λυκαιχλίας H: Lobel | λυκόβροτος H: Mus.; ‘cui lupus sanguinem misit’ La. 1947, 142–3; aliter Page, Sappho and Alcaeus 205; Giangrande 1994, 283–6 **1370** ‘malim λυκοβατος’ La. **1371** le. λυκαμβὶς H: Schm. | ὃ H: Maussac. Pears. 480 **1372** λύκασπος H: Pears. 480. Sorber. = testt. | add. Pears. 480 = testt. **1375** contin. H: nov. gl. Mus. | le. λυκεῖον H: Alb. = testt. | add. Schm. = Schol. Soph. | ultima ad fontes Apoll. pert. **1376** λυκηγενέη H: Mus.

1377 Λυκιάδες κόραι· τὸν ἀριθμὸν λ′, αἳ τὸ ὕδωρ κομίζουσαι εἰς τὸ Λυκεῖον †Λακεδαιμόνων D
1378 λυκηλάτους· τὰς ἐνχαλινωθείσας D
1379 Λύκειος ἀγορά· ἐν τῇ τῶν Ἀργείων (Soph. El. 7) D
1380 Λύκειον· τόπος Περικλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. ἐποιοῦντο δὲ αὐτόθι τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις καὶ συλλόγους Att.
1381 λύκιος· κολοιοῦ εἶδος D
1382 λυκίσκος· ἡ μὴ ἔχουσα ἀξονίσκον τροχιλία, τρῆμα δὲ μόνον ἢ *ἄνοδος δώματος g[1] D
1383 λυκοειδές· τὸ πρὸς τὴν ἕω D
1384 λυκοειδέος ἀοῦς· τοῦ λυκόφωτος D
1385 λυκοειδής· διάλευκος D
1386 λυκοθρασής· θρασύς D
1387 λυκοδέρεια· ἐκ λυκείου δέρματος πεπονημένα D
1388 λύκοι· μάνδαλοι θυρῶν D
1389 λυκοκτόνος· ὁ Ἀπόλλων
1390 λυκοκτόνου θεοῦ· Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ (6). Ἀρίσταρχος, διὰ τὸ τὸν θεὸν νόμιον εἶναι, καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον τὸν Ἀπόλλωνα ἀναιρεῖν τοὺς ⟨ἐπίβουλους αὐτῶν⟩, οὐ καλῶς. ἔστι γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν Ἀπόλλωνος D
1391 Λυκομίδαι· γένος ἰθαγενῶν D
1392 Λυκόποδες· οἱ Ἀλκμαιωνίδαι, οἱ μέν τινες διὰ τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα ... ἦσαν γὰρ ἀεὶ ὑποδεδεμένοι (Ar. Lys. 665) D
1393 Λυκόστρατος· ὁ μόναρχος. παρὰ † Ἱπποχάρμῳ† D
1394 λύκος· τὸ τοῦ ἴρεως ἄνθος. καὶ ποιὸς ἰχθῦς. καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σίδηρον. καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καδίσκων. καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος. καὶ ἀράχνιόν τι. καὶ [ὁ] εἷς τῶν Τελχίνων. ποταμός D
1395 λύκος ἀετὸν φεύγει· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀφύκτων Prov.

1380 | lex. rhet. 277, 10; Ph λ 446 **1389** Plut. mor. 966a **1392** cf. Schol. Ar.; Ph λ 455 **1394** – ἄνθος Athen. 15, 682a; ἰχθῦς id. 7, 282d; ὁ ἅρπαξ – καδίσκων Poll. 10, 31 **1395** Paus. λ *25; Σ″ (Ph λ 451. Su λ 815); Prov. Bodl. 613; Diogen. 6, 19

1377 le. λυκιάδες H: Schm. | ‘immo Αργειων’ La. **1378** ἐνχελεῖς H: La., ‘scl. equos, λυκοι sunt frena lupata, cf. gl. 1394’ **1379** le. λύκειος H: Heins. Pears. 480 | ἀργειῶν H: accent. Mus. **1380** λυκεῖον H: accent. Mus. **1382** ἐξονίσκον H: Voss. coll. Poll. 10, 31 | τρῖμα H: Mus. | δόματος H: Mus. = K | cf. Marc. Diac. vit. Porph. 98 et Grégoire-Kugener ad l. **1384** ἁοῦς H: spir. Mus. | λυκοφωτός H: accent. Ald. **1386** λυκοθράσης H: accent. Mus. **1387** λυκοέρια H: La. post Mein. (-δόρ- ‘sed hoc ad δερειν pertineret’) **1388** λυκοιμάνδρα|λοιθυρῶν H: Mus. | cf. gl. 1394 **1390** λυκόκτου H: Mus. = Schol. Soph. | νόμον H: Mus. = Schol. Soph. | suppl. Schol. Soph. | οὐκ ἄλλως H: Schm. **1392** λυκοπόδες H: accent. Mus. | πολλῶν H: Mus. | εἶσα H: Mus. **1393** Ἱπποκράτει La.; Ἐπιχάρμῳ Salm. (fr. *194 K.–A.) **1394** le. λύκοστα H: Mus. | ἱερέως H: Cas. ad Athen. | [ὁ] Mus. **1395** φευγόντων H: Pears. 480 = testt.

D **1396** λύκος ἔχανε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων καὶ τῆς ἐλπίδος ⟨διαμαρτόντων⟩ (Ar. fr. 350 K.–A.)

Prov. **1397** λύκος περὶ φρέαρ χορεύει· παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι τῶν ματαίων. καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν ὅταν διψήσῃ, [ἢ] μὴ δυνάμενος πιεῖν ⟨ἢ⟩ ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ ... ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ

D **1398** λυκοσπάδες· ἵπποι ὑπὸ λύκων διεσπασμένοι, οἱ περὶ τὴν Ἀδρίαν

Prov. **1399** Λύκου δεκάς· παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο, τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων

D **1400** λυκόφανον· τὸν ἐχινόποδα. Μεσσήνιοι

D **1401** λυκόφρων· δεινόφρων [S[14]], †ὑψήφρων

1402 λυκτά· οὐκ ἀνεκτά

Hom. **1403** Λύκτος· πόλις (B 647)

D **1404** λυκοκαρίς· θερμὸν ἀπ᾽ ἀλφίτου πιεῖν

1405 †Λύλιος ἢ Μύλλος· οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ ἐκωμῳδεῖτο (Myllus T 4 K.–A.)

1406 λῦμα· κάθαρμα

1407 λυμαίνεσθαι· καθαίρειν. φθείρειν

Eur. **1408** λυμαίνεται· διαφθείρεται (Eur. Bacch. 354) AS[12]

1409 *λυμεών· ὀλέθριος vg[1]AS[8]. φθορεύς (Soph. Ai. 573) g[1]

Ap. S. **1410** λύματα· τὰ ῥυπάσματα τοῦ σώματος. [τὰ γὰρ τῆς νόσου, τουτέστι] ⌊τὰ καθάρματα (A 314 ..) vg[5]AS[11]Br[128]Σ

D **1411** λύμακες· πέτραι

Hom. **1412** *λύματ᾽ ἔβαλλον· τὰς ἀκαθαρσίας ἔβαλλον (A 314) A[10]

D **1413** λυμάχη· ἡ εἰς διαφορὰν λύπη, ὕβρις

1414 *λύμη· βλάβη, φθορά vg[2]AS[7]Br[126]Σ

1415 λυμηνάμενος· αἰκισάμενος

1416 *λυμήναντι· βλάψαντι AS[9]

1396 Paus. λ 26; Σ″ (Ph λ 452. Su λ 816); Prov. Bodl. 614; Diogen. 6, 20 **1397** Σ″ (Ph λ 453. Su λ 817); Prov. Bodl. 615; Zenob. vulg. 4, 100; Diogen. 6, 21 **1398** cf. Ph λ 454 **1399** Prov. Bodl. 616; Zenob. vulg. 5, 2; cf. Poll. 8, 121 **1403** cf. Schol. **1405** cf. Ph λ 462 **1409** | Schol. Soph. **1410** Ap. S. 109, 13; καθάρματα Σ λ 165 **1412** Schol. **1414** Σ λ 166; φθορά EM 571, 40

1396 διαμαρτοντων add. Prov. Bodl., similia al. testt. **1397** le. λύκος H: ed. 1521 | ἢ trsp. Pears. 480. Alb. | ἑαυτοῦ H: Pears. = Prov. Bodl., quae suppl. τι τὸ διωκόμενον **1398** λυκοσπάσθεις H: Cas. ad Strab. 5, p.215 = Ph | ἀνδρίαν H: Cas. **1400** ἐχίνον πόδα H: Mus.; neogr. αχινοποδας cft. La. | μεσήνιοι H: Schr. **1401** ὑψηλόφρων Mus.; κρυψίφρων Mein.; λυκο- 'altus' def. Kaczynska 2001 **1402** ἄλυκτα Ruhnk. Ep. crit. 2, 32–3 **1404** ἀπαλφίτου H: Mus. **1405** Λύλλος Ph | ἐκωμώδει τῶ H: Mus. | cf. gl. μ 1858 **1406** contin. H: nov. gl. Mus. **1409** λυμαιὼν H: Mus. **1410** incl. del. Schm., om. Ap. S. **1411** Tab. Heracl. 1, 56 καταλυμακωθὴς cft. La. **1413** 'εκ διαφορας?, sed le. obscurum' La. **1414** contin. H: nov gl. Mus. **1415** αἰσισάμενος H: Sop. Palm. Heins. al. **1416** λυμήναν· βλάβαν H: La. = K

1417 λυμνός· γυμνός D
1418 †λύμπη· πόνος
1419 †λύμπρωσχος· τὸ λυχνίον S^{14} D
1420 λύξ· λυγμόν Att.
1421 λύπεια· ἑταίρα [S^{7}] D
1422 λύπη· πόνος. ὕβρις, φθορά, ἀπώλεια, βλάβη
1423 λυπηρός· ἄθυμος
1424 λυπτά· ἑταίρα, πόρνη D
1425 λυπράν γῆν· τὴν λεπτήν D
1426 *λυπράν· λυπηράν, μοχθηράν (Eur. Hec. 364) vg^{1}AS^{4}Br^{129} Eur.
1427 λυπρή· εὐτελής. μοχθηρά. ἀχρεία. σκοτεινή. ὀλεθρία (ν 243) Hom.
1428 *λυπρῶς· εὐτελῶς. λυπηρῶς (Eur. Phoen. 1207) A^{5} Eur.
1429 *λύρα· κιθάρα AS^{9}
1430 λυρίτης· ζῷόν τι, ταῖς δρυσὶν ἐντίκτον D
1431 Λύρκειον· ὄρος τῆς Ἀργείας (Callim. fr. 307 Pf. D
1432 Λυρκείου δῆμον· τὸ Ἄργος· ἀπὸ Λύρκου τοῦ Λυγκέως. ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις (Soph. fr. 271, 6 R.) D
1433 Λυρνησός· ἡ Τένεδος. καὶ Κιλικίας πόλις D
1434 λυροφοῖνιξ· εἶδος κιθάρας D
1435 *λυρῳδός· ψαλμῳδός, κιθαρῳδός vg^{1}A^{11}Br^{130}
1436 λῦσαι· ἀπολῦσαι, ⌊λυτρῶσαι (g^{λυπ3}). καθελεῖν. ἀφελεῖν. τεμεῖν (Ο 22)
1437 *λῦσαν· ἔλυσαν (Α 305) AS^{16}. ἐλυτρώσαντο Hom.
1438 Λυσάνδρεια· πανήγυρις, ἀπὸ Λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα. ἤγοντο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καὶ θυσίαι D
1439 λυσανίας· ὁ λύων τὰς ἀνίας (Ar. Nub. 1163). καὶ δυσάνιος γυνή· ἡ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη (Men. fr. 812 K.–A.) D
1440 †λυσίαν· ὁρμήν, ἐνθουσιασμόν D

1420 cf. Ph λ 467 **1424** cf. Suet. blasph. 414, 19 Mill. **1427** εὐτελής Schol. **1428** λυπηρῶς Schol. Eur. **1429** Poll. 4, 58 **1431** St. Byz. 423, 1 (λ 111) (cit Callim.) **1432** cf. Paus. perieg. 2, 25, 5 **1434** cf. Athen. 4, 175d. 183c; Poll. 4, 59 **1437** Schol. | **1438** cf. Ph λ 472; Plut. Lys. 18, 6 **1439** Schol. Ar. 1163b; Ph λ 473 (cit. Ar.) | cf. gl. δ 2519

1417 e *νυμνος Saussure 109, 1 **1418** v. l. gl. 1422 **1419** contin. H: nov. gl. Mus. | λυμητροχος K; λιπωχος ci. La. **1420** λύτρον H: La. post Schm. = Ph **1421** expl. λιπαρά H: La.; πορνη K; v. l. gl. 1424 cens. La. **1424** λύππα Voss. Abresch. **1425** λυπραγὴν H, λυμβρη· γη K: HSt. Thes. 2, 740E **1426** λυπηρὰν. λυπρὰν H: Biel. Abresch = K **1427** ἀχρεῖα H: accent. Mus. **1428** λυπαρῶς H: HSt. Thes. 2, 740 = K **1430** λυρίτ( ) H: Mus.; λυριτις La., δρυίτης Schm. **1431** λύρκινον H: L. Dind. 5, 440A = St. Byz.; Λυρκήϊον Schm. **1432** λυρκίου H: Tyrwhitt | λουρκίου H: Schm. **1433** λύρνησος H: accent. Alb. **1435** λυρωδῶς· ψαλμωδῶς, κιθαρωδῶς H: Salm. = K **1436** ἀπολύσαι H: accent. tacite Alb. **1437** λύσαν H: accent. tacite Schm. **1440** ἐν οὐσία μανίαν H: Mein. 1857, 615 | v. l. gl. 1453 (Pears. 480)

D **1441** λύσειοι τελεταί· οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταί, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγετο Διόνυσος

1442 †Λυσείεις· δῆμος φυλῆς Οἰνήιδος

D **1443** λυσίζωνος· γυνή, ἥτις ἐνυμφεύθη. καὶ ἐπίθετον Ἀρτέμιδος

D **1444** Λυσιμάχειος· βοτάνη, εὑρεθεῖσα ὑπὸ Λυσιμάχου

Hom. **1445** λυσιμελής· ἐπιθετικῶς, ὁ ὕπνος. ἤτοι ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύων, ἢ τὰς μελεδώνας, τὰς μερίμνας λύων, ‘μελεδήματα θυμοῦ’ (υ 57)

Hom. **1446** λύσις· ἡ λύτρωσις (ι 421)

Att. **1447** *λυσιτελεῖ· συμφέρει AS^{15}, ἐπωφελεῖ

LXX **1448** *λυσιτελής· ὠφέλιμος, σύμφορος (Sir. 28, 21) AS^{11}(vg^{7}Br^{133}Σ)

1449 †λυσιυπνεῖ· φοβεῖται

1450 〉λυσκάζει· περιφεύγει

Hom. **1451** *λυσόμενος· λυτρωσόμενος (A 13) AS^{13}Σ(g^{6})

Hom. **1452** λύσω· ἀπολυτρώσω (A 29)

Hom. **1453** λύσσα· ὁρμή. *ἐνθουσιασμός (I 239) AS^{20}

1454 *λῦσας· ἔλυσας, ἐλυτρώσω g^{1}. ἔσωσας

1455 *λύσσεται· μαίνεται A^{14}

1456 *λύσσης· μανίας (Opp. hal. 4, 213) A^{12}(v^{9}). ὄρεξις ἐπιβλαβής

Greg. Naz. **1457** *λυσσήεις· μανιώδης (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 52 [37, 974, 2 M.]) (vg^{5})

Hom. **1458** *λυσσητῆρα· μανιώδη (H 219) AS^{19}

Greg. Naz. **1459** *λυσσῶδες· μανικόν (Greg. Naz. c. 2, 1, 59, 2 [37, 1403, 3 M.]) vg^{5} AS^{10}Br^{132}

1460 λυσσῶσι· μαινομένοις

D **1461** Λυταίη· Θετταλή

D **1462** λυταρίς· μήκωνος εἶδος

1463 †λυταῶς· σκοτεινῶς

Greg.Naz. **1464** λυτήριον· φυλακτήριον (Greg. Naz. 2, 1, 11, 1467 [37, 1131, 1 M.])

Eur. **1465** λυτήριος· φύλαξ (Eur. Alc. 224)

N.T. **1466** λύτρον· τίμημα (Ev. Matth. 20, 28)

1467 λύτρα· καθάρματα. λυτήρια. καὶ *πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκτησιν ἀνθρώπων (AS^{3})

1468 *λυτρούμενον· ἐξ αἰχμαλωσίας [ἀνθρώπων] λυτρούμενον A^{5}

1441 cf. Σ″ (Ph λ 482. Su λ 867) **1445** – ὕπνος Ap. S. 109, 15; ὁ τὰ μέλη – Schol. **1448** cf. Σ λ 167 **1451** Schol.; Σ λ 168 **1452** cf. Schol. **1456** Schol. Opp. **1461** cf. St. Byz. 423, 12 (λ 115)

1441 le. λύσειοι H: ed. 1521 **1442** v. l. gl. 1272 (Pears. 481) **1444** Lysimachus medicus Cous? **1445** μεληδόνας H: Mus. | nov. gl . λελεδήματα H: contin. Ald., μελ- Mus. **1449** λυσιυπνεῖ [sic] H: δυσωπεῖ Ruhnk. Ep. crit. 2, 19 **1450** ἀλυσκάζει HSt. Ind. **1451** λυτρωσάμενος H: Alb. = K testt. **1454** λύσας H: accent. La. | ελυτρωσας K **1462** μύκωνος H: Voss. **1463** v. l. gl. 1326 (Pears. 481) **1467** ἀνάκλησιν H (K): Martin. Cadm. **1468** le. λυτρώμενον H: La. = K | [ἀνθρώπων] Schm., e gl. 1467 intrus. La.

1469 λυττεῖ· πολλὰ λαλεῖ D
1470 λύττοι· οἱ ὑψηλοὶ τόποι D
1471 λυττῶντας ἢ λυσσῶντας· μαινόμενους
1472 λύχνα· λύχνοι (Hdt. 2, 133, 4) D
1473 λυχναῖος καὶ λυχνεύς· ὁ διαυγὴς λίθος (Clem. Al. protr. 4, 47, 3?) [AS^{2}]
1474 λύχνιον· ἡ λυχνία Att.
1475 *λυχνοκαΐαν· λυχναψίαν AS^{1}
1476 λυχνοκῶσαν· λυχνοκαυτοῦσαν (Teleclid. fr. 67 K.–A.) D
1477 λύχνος· ἡ λαμπάς, ἡ δαΐς, παρ᾽ Ὁμήρῳ (τ 34). καὶ ἰχθῦς κάλλιστος D
1478 λυχνοῦχος· *ὁ φανός, λαμπτήρ g^{λυπ2}S^{3}Br^{179}Σ. οἱ δέ, ἐφ᾽ οὗ ὁ λύχνος ὀχεῖται
1479 †λύχνον· τράχηλον
1480 λῶ · θέλω (Ar. Lys. 981) Br^{151}
1481 *λώβας· βλάβας AS^{5}, ὕβρεις D
1482 *λωβᾶται· ἐξαπατᾷ AS^{9}. λυμαίνεται g^{λωπ3}S^{14}Br^{143}Σ
1483 λώβη· βλάβη v^{1}g^{2}Br^{137}Σ. ὄνειδος. ἀπώλεια. χλεύη. ψεῦδος. ⌊ὕβρις g^{2}AS^{12}Br^{137}Σ
1484 λωβῆσαι· ὑβρίσαι A^{8}, βλάψαι
1485 λωβήσαιο· βλάψειας, ὑβρίσειας (Β 242) Hom.
1486 λωβήεντα· βλαβερά (Ap. Rh. 3, 801)
1487 *λωβητήρ· ὑβριστής (Λ 385) AS^{10}(Br^{144}Σ) Hom.
1488 λωβητῆρα· βλαπτικόν g^{4}(S^{18}), ὑβριστικόν (Β 275) (g^{4}S^{18}) Hom.
1489 λωβητῆρες· λώβης ἄξιοι, ἐπονείδιστοι (Ω 239) Hom.
1490 *λωβητόν· ἐνυβριστόν (Ω 531) A(S)^{13} Hom.
1491 λωβεύειν· ψεύδεσθαι (S^{15}), καταισχύνειν
1492 λωβώμενος· χλευάζων
1493 λωγάνιον· τῶν βοῶν τὸ ἀπὸ τῶν τραχήλων χάλασμα (Luc. Lexiph. 3) D

1470 St. Byz. 422, 7 (λ 106) **1472** Poll. 10, 115 (cit. Hdt., ut Antiatt. λ 6; Ph λ 487); Eust. Il. 108, 21 (1, 168, 28 V.); cf. E. Gen. λ 157 **1474** Ph λ 489; Eust. Od. 1854, 19 (2, 189, 38 St.); Phryn. praep. soph. 86, 21; Ammon. adf. voc. 305; E. Gud. 375, 13 **1476** cf. Ph λ 495 (cit. Teleclid.) **1477** δαΐς Schol. **1478** Σ λ 170; Poll. 6, 103. 10, 116; Athen. 15, 699f | **1480** Schol. Theocr. 1, 12a **1482** λυμαίνεται Σ λ 171 **1483** βλάβη E. Gen. λ 159; βλάβη et ὕβρις Σ λ 172 **1488** cf. Schol.; Σ λ 173 **1493** Schol. Luc. 193, 16

1469 = λυζει La., sed neogr. ἐλύσσαζε cft. Conom. 1969, 218 **1470** 'ad explicandum nomen Λυκτου inventum? cf. St. Byz.' La. **1471** μαινομένας H: Schr. **1473** λιχνεὺς H: Schr. | ad rem v. L. Robert, Hellenica 11/12, 118, 7 **1474** λυχνίον H: accent. HSt. Thes. 2, 746B **1476** 'contractio ω e *καιονσα vix probabilis' La. | λυχνοκαυστοῦσαν H: Alb. = (Ph) **1477** λαΐς H: La. post Mus. (δᾴς) | ἰχθὺς H: accent. Mus. **1478** ὃν H: Schm. **1479** αὐχήν Ruhnk. **1490** λωβητῶν· ἐνυβριστῶν H (K^{S}): Schm. = K^{A} **1492** λωβόμενος H: Mus. **1493** λωγάλιον H: Sop. Heins. Brun. al. | ὑπὸ H: Schm. = Schol. Luc.

D **1494** λωγάλιοι· ἀστράγαλοι. ἢ πόρνοι

D **1495** λωγάς· πόρνη

D **1496** λώγασος· ταυρεία μάστιξ

D **1497** λωγή· καλάμη. καὶ συναγωγὴ σίτου

1498 λώεσσαν· τὴν ἅμαξαν (S^{λωλ2})

Hom. **1499** *λώϊον· λωΐτερον, ⌊βέλτιον (Α 229) v^{λωμ2}g^{λωβ3}AS^{3}Br^{138}Σ

1500 λωισμόν· λῶμα. ἢ κλωσμένον

Eur. **1501** *λώϊστα· συμφέροντα AS^{4}. ἄριστα (Eur. Med. 127..)

1502 λωϊτέρη· συμφορωτέρα

1503 †λώλεσσαν τὴν ἅμαξαν

1504 *†λωλεύοντα· ἀνθοῦντα AS^{1}

D **1505** λῶλον· βρῶμα, ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γενόμενον, παιδίοις πεφωσμένον

D **1506** λωλώ· ὅταν σῦκα μετὰ γιγάρτων φωσθῇ

D + K **1507** λῶμα· ῥαφή. κλωσμός. ἢ *εἰς τὸ κατώτερον ⟨μέρος⟩ τοῦ ἱματίου vg^{1}AS^{3} ⟨ἐπίβλημα ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας (v)g^{1}⟩ λῶμα (Exod. 28, 33 ..) S^{3}

1508 †λωππεύει· ψεύδεται

1509 λώπη· ἱμάτιον, περίβλημα (AS^{5}Σ)

1510 λωπίζει· ἐκδύει, γυμνοῖ ἢ ὅπλων ἢ ἱματίων

D **1511** λωπιστός· ὁ Παλαμήδης ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρίψεως (trag. ad. fr. 591c K.–Sn.)

1512 λωποδύται· κλέπται, ἀποδύοντες, ἐν λουτροῖς κλέπτοντες

1513 *λῶπος· ἱμάτιον (Opp. cyn. 1, 105) vg^{1}AS^{4}Br^{142}Σ

1514 †λωρόν· πικρόν

D **1515** λωρυμνόν· βαθύτατα, κατώτατα

D **1516** λῶσα· θέλουσα

1517 λῶστοι· ἐραμμένοι. φίλοι

1499 | Σ λ 174 **1506** cf. Ph λ 504 **1507** | E. Gen. λ 162 (EM.570, 53) **1509** cf. Σ λ 176; ἱμάτιον Ap. S. 109, 17; περίβλημα Ael. D. λ 21 **1510** γυμνοῖ cf. Eust. Od. 1739, 60 (2, 47, 22 St.) **1512** cf. Σ λ 177 **1513** Schol. Opp.; E. Gen. λ 161 (EM 571, 1)

1496 λόγασος (vix ά) H: Mus. | ταυρία H: Mus. | μάστιγξ H: HSt. Ind. **1498** v. l. gl. 1503 (Pears. 481), 'utraque corrupt.' La. **1499** βελτίτερον H: Jun. = K; βελτιώτερον Schm. (cf. gl. κ 3485) **1500** χῶμα H: HSt. Ind. **1502** λωιτήνη H: HSt. Ind. **1503** v. l. gl. 1498 **1504** v. l. gl. 1519 (Pears. 481) **1505** πεφλωσμένον H: Mus. **1506** ὁ τὰ H: Palm. Pears. 481 **1507** ῥαμφὴ H: Mus. | ⟨μέρος⟩ Schow 513 n.14 = K | ⟨ἐπίβλημα ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας⟩ La. = K **1508** v. l. gl. 1491 **1511** λάπιστος H: λώπ- Mus., accent. Schm. | 'vestibus contectus? luctus signum' La. coll. Soph. fr. 210, 68 **1514** contin. H: nov. gl. Mus. | ἄωρον Hemsterh.; λυγρόν Avyerinos 1978, 309. 344–5 coll. gl. 976a | μικρον ci. La. **1516** θελοῦσα H: accent. Mus. **1517** conf. λωστοί (cf. gl. ε 6974) et λῷστοι La.

1518 λῷστος· βέλτιστος S^{1}Br^{187}(g^{λωι1}AS^{λωι2}Br^{139}Σ). [ἢ βοτάνη. καὶ εἶδος φυτοῦ]
1519 λωτεῦντα· ἀνθοῦντα vg^{λωφ7}S^{4}Br^{145}. ἢ λωτὸν ἔχοντα (M 283) Ap. S.
1520 λῶτα· ἄνθη
1521 λωτεῦσι δὲ πάχνη· ἀνθεῖν ποιοῦσιν αἱ ψυχρότητες D
1522 λωτίζειν· ἀπανθίζεσθαι. ⌊ἀπολαύειν (S^{6}) D
1523 λωτίνας ἀηδόνας· τοὺς αὐλούς (Eur. fr. 931 K.) D
1524 λώτινος αὐλός· ἐκ λωτίνου ξύλου D
1525 λώτισμα· οἱ πρῶτοι, καὶ ἐπίλεκτοι (Eur. Hel. 1593) D
1526 λωτοβοσκὸν φῦλον· οἱ μὲν τὴν Θρᾴκην· οἱ δὲ τὴν Αἴγυπτον (S^{8}). ἄλλοι Σκυθίαν (trag. ad. fr. 236 K.–Sn.) D
1527 λωτός· τράγημά τι. καὶ αὐλός. καὶ δένδρον. καὶ πόαν. κυρίως δὲ τὸ ἐν ταῖς λιβάσι φυόμενον. καὶ πᾶν ἄνθος. καὶ καρπός [τοῖς παρὰ] τοῖς Λωτοφάγοις D
1528 *λώτου τ᾽ ἔρωτες· ... χόρτος γλυκύς, ὅθεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν (Eur. Tr. 439) AS^{2} Eur.
1529 λωτρόν· δειλινὸν ἄλειμμα. Λάκωνες D
1530 λωφᾷ· λήγει, παύεται (Plat. leg. 854c)
1531 λωφάξαλος· ἐμπηδήσας D
1532 λῶφαρ· λώφημα D
1533 λωφᾶν· ἠρεμεῖν. πεπαῦσθαι
1534 λωφῆσαι· ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι. παῦσαι, λῆξαι, ἀναπαῦσαι, ἡσυχάσαι [λωφῆσαι. καὶ τὰ ὅμοια]
1535 *λώφησις· ἀνάπαυσις g^{3}AS^{11}Br^{147}Σ. καὶ τὰ ὅμοια
1536 λωφήσεων· λήξεων, ἀναπαύσεων
1537 λωϊόνων· ὠφελίμων
1538 *λωφῶσι· παύουσιν AS^{9}
1539 λωφούσῃ· παυούσῃ
1540 λώψ· χλαμύς

1518 cf. Σ λ 175 | **1519** E. Gen. λ 163 (EM 571, 4); cf. Ap. S. 109, 21; ἀνθοῦντα Schol. **1524** cf. Poll. 4, 74 **1533** Ph λ 507 **1534** – ἀπθέσθαι cf. Σ λ 180; EM 571, 8 **1535** cf. Σ λ 182

1518 incl. ad λωτός Alb. **1521** le. λωτ. δὲ H: Perg. | ἀνθεῖ H: La. | αἰσχρότητες H: Schm. **1522** ἀπολλύειν H: Heins. Abresch. = (K) **1523** le. λωτίνας H: Palm. Heins. **1524** le. λώτινος H: Heins. **1525** ἐπιλεκτοί H: accent. Mus. **1526** le. λωτόβοσκον H: Mus. | φύλλον H: Mus. **1527** τραγήματι H: Mus. | [τοῖς παρὰ] Mus. **1528** λώτο̣ H, λωτὸν Mus.: λωτοῦ Schm., accent. La. (K) | τερεῶτες H(K): Burges ex Eur. | lac. indic. Schm., ⟨λωτος⟩ La. **1529** ἄλιμμα H: Mus.; ‘scl. frigidum lavari pro unguentis habebant cf. Plut. Lyc. 16, 12’ La. **1530** λήγειν H: Mus. **1531** λοφιξαλος Mein. 1858, 554 **1533** λωφεῖν H: La. = Ph **1537** ὠφελιμόνων H: La. (ὠφελιμωτέρων Mus., tum ἀμεινόνων Mein.) **1538** λωφοῦσι H: La. = K **1539** παυούσα H: Mus.

Eur. **1541** λῴων· βελτίων (Eur. Med. 911)
[Μῆδος· ἱκανός· ἐπειδὴ ὁ Μαδαεί, κτίστης τῆς Μηδείας. ἑρμηνεύεται δὲ οὗτος ἐκμέτρησις ἤγουν ἱκάνωσις (Procop. in Esai. 13, 17)· μεμυαλωμένα (Ps. 65, 15)· βαλλίζειν· Λώτ (Gen. 11, 27 ..)· ἐτυμπανίσθησαν ἐπρίσθησαν (Ep. Hebr. 11, 35. 37)· ὕπερον (Prov. 23, 31)· μεμαράς· θυΐσκη (Num. 7, 14)· ἐμφρενώμενος· ἀντισήκωσις (Greg. Naz.)· ἀσπάλαξ (Lev. 11, 30)· ἄσβεστος (Iob 20, 26), μοιχαλίς (Prov. 18, 22a). μῦς τυφλός, ὁ τὴν γῆν τρυπῶν]

1541 λωῶν H: accent. Mus. post gl. **1541** leguntur in H verba incomposita quorum plurima e Scripturis sacris petita videntur. Ad spatium vacuum explendum in antiquiore exempl. apposita esse vidit Bentley | ἦδος H: Heins. Voss. | λῶται H: Voss. | ἐμφρενωμένος H: Schm. | ἀπάλαξ H: Mus.

M

1 μά· τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον συζεύγνυσι καὶ κατομόσει καὶ ἀπομόσει, τοῦτ᾽ ἔστι καὶ συγκαταθέσει καὶ ἀποφάσει, τῷ τε ναί (Α 234) καὶ τῷ οὔ (Α 86 ..) ἐπιρρήμασιν. ἔστι γὰρ αὐτοῖς κοινόν Ap.S.

2 †μαατρόν· μωρόν. Λάκωνες D

3 μαγάδεις· αὐλοὶ κιθαριστήριοι. ὄργανον ψαλτικόν. ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν μαγαδίζειν λέγουσιν. Ἴων Ὀμφάλῃ· [ἢ] ‘μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς’ (TrGF 19 F 23) ἀντὶ τοῦ ὁ συνᾴδων τῇ μαγάδι D

4 μαγάδιν· ἀρχαῖον κιθάρισμα

5 μαγαδίδες· ὄργανα ψαλτικά (Soph. fr. 238, 1 R.) D

6 μαγαρίς· μικρὰ σπάθη D

7 μαγαρίσκος· πινακίσκος D

8 *μαγάς· σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχόμενη τῆς κιθάρας τὰς νευράς vg^{2}AS^{7}Br^{39}Σ, καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον vg^{2}AS^{7}Br^{39}. [ἢ τόκον προφέρουσα μνᾶν μίαν]

9 μάγγανα· φάρμακα. [δίκτυα]. γοητεύματα D

10 μαγγανία· μηχανή D

11 μάγγανα· μηχανήματα D

12 μάγδωλος· οἰκοδόμημά τι D

13 μαγεύταν αὐλόν· τὸν [τὸν] μαγεύοντα τοὺς ἀκροωμένους S^{15} D

14 μαγεύειν· γοητεύειν (S^{14}). θεραπεύειν θεούς

15 μαγῆες· οἰκονόμοι δείπνου. ἢ ⸤τὰ ἄλφιτα μάττοντες (S^{17}) D

16 μάγιν· ἀσπίδα D

17 μαγίδες· αἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι. καὶ μᾶζαι, ἃς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες D

---

1 Ap. S. 109, 25; Ael. D. μ 1 (Σ″ [Ph μ 1. Su μ 1]) **3** Athen. 14, 634c. 635a; Schol. Greg. or. 28, 24 Picc. **5** cf. Athen. 14, 637a (cit. Soph.) **8** – νευράς Σ μ 1 **17** E. Gen. 209 Mill. (EM 573, 1) | cf. Ph μ 9

---

1 συνζεγνύσι H: Mus. = testt. | τοῦ ἔστι H: Alb. | τὸ bis H: Mus. **2** ‘temptavi μυμαρόν (gradatione ad μωρος)’ La. **3** μαγάζειν H: Pears. 482 = Athen. | οἷον ὀμφάλων H: HSt. Ind. = Athen. | ἢ μαγάδης H: Pears. = Athen. | ἢ γηθηβοῆς H: HSt. Ind. = Athen., ‘nisi forte ηγηθῃ praestat (e. g. οπως ..)’ La. | μαγάδη H: Mus. **4** μαγάδειν H: Mus. | ὡραῖον H: La. **5** μαγαλίδες H: Mein. FCG 3, 179 = Athen. **6** ματαρις ci. La. coll. gl. 32 **8** ὑπόκουφος H (K): Scal. Heins. Sorber. = Σ | δεχομένης H: Scal. Heins. Sorber. = K | incl. ad μναaια La. (post Mein. FCG 4, 720, ad μναῖα) | μάν α H: μνᾶν μίαν Mus. **9** incl. ad γαγγαμα La. | γοήματα H: Mus. **10** μηχανία H: La. **13** μαγέταν H: Sorber. | τὸν, τὸν H: Mus. = K **15** μάχευες H: Voss. | οἰκοδόμοι H: Scal. Voss. **16** Arab. (E. Gen.) La.; Hebr. (LXX 2. Chron. 9, 16) Heins., prob. Casadio 1978–9, 425–6 **17** οἷς H: tacite Schm. | μαξαί(ας) H: Mus.

LXX **18** μαγίς· παλαθίς, ἄρτος (Iud. 7, 13)

19 μαγίστωρ· ἐπιστάτης. διδάσκαλος

20 *μαγίστορας· διδασκάλους. ἐπιστάτας vg^{4}AS^{8}Br^1(Σ)

D **21** μαγμόν· τὸ καθάρσιον· ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει (Soph. fr. 467 R.)

D **22** μάγνης· κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία (S^{18}) ... καὶ ἄλλων πολλῶν λεγόμενα ὀνόματα βόλων

Hom. **23** Μάγνητες· ἔθνος Θεσσαλίας (Β 756)

D **24** μαγνῆτις λίθος· αὕτη πλανᾷ τὴν ὄψιν, ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα. ἡ δε Ἡρακλεῶτις τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται (Eur. fr. 567, 2 K.)

? + LXX **25** μάγον· τὸν ἀπατεῶνα. φαρμακευτήν. τὸν θεοσεβῆ, καὶ θεολόγον καὶ ἱερέα οἱ Πέρσαι οὕτως λέγουσιν (Dan. 2, 10)

26 *†μάγαρον· ὑπερῷον S^{19}

D **27** μαγύδαρις· ὀπὸς σιλφίου. οἱ δὲ ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι μανότερον

D **28** μαγῳδία· ὄρχησις ἁπαλή· ἀπὸ Χρυσογόνου μάγου

D **29** μαδᾷ· ἐκρεῖ

D **30** μαγδάλλει· τίλλει. ἐσθίει

D **31** μαγδάλλοντες· τίλλοντες. ἐσθίοντες

D **32** μαδάρεις· τὰς πλατυτέρας λόγχας τῶν κεράτων. Κελτοί

D **33** μαδαρός· ἀραιόθριξ. ψεδνός

34 μάδεγμα· ⸤δέλεαρ S^3, πρόβλημα. οἱ δὲ ⸤μάδευμα S^3

D? **35** μάδισος· δίκελλα. οἱ δὲ μαδιβός

36 *μαδίσας· τὰς τρίχας ἀποβαλών AS^2

D **37** μαδόν· πόα. καὶ λεῖον

D **38** μάδος· τὸ ψίλωθρον

39 †μαδρυνθήσομαι· κολασθήσομαι. ἐπιτριβήσομαι

D **40** μᾶ· πρόβατα. Φρύγες

41 *μᾶζα· ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ AS^6

D **42** μαζάκις· δόρυ Παρθικόν

---

19 | cf. Σ μ 3 **21** cf. Ph μ 12 **22** cf. Poll. 7, 204 **23** cf. Schol. **24** Schol. Plat. Ion. 533d4 (5a fin., b) (Diogen.); E. Gen. 209 Mill. (EM 573, 8) **27** cf. Ph μ 14; Poll. 6, 67; Diosc. mat. med. 3, 80, 1. 6; Theophr. h. pl. 6, 3, 7

---

20 μαγιστόρους H (K^A): Sorber. = K$^{cett.}$ **22** lac. indic. La., e. g. ⟨εἰσὶ δὲ⟩ | λεγομένων H: La. **24** le. μαγνῆτις H: tacite Alb. | cf. gl. η 721 **26** μαγαυρὸν H, μαγαρον K: 'v. l. gl. 491 potius quam assimilatio vulgaris' La. **27** μαγυδαρὶς H: accent. Pears. 482 | μανώτερον H (Ph): tacite Schm. = Theophr. **28** μαγωδὴ H: Schm. | 'μαγου e veriloquio fictum cf. Athen. 14, 621d' La. **30** μαγδαλλεῖ H: accent. Salm. Voss. **31** μαγδαλλόντες H: accent. Mus. | ἀπομαγδαλία cft. Guyet. **32** τὰ πλατύτερα λόγχα H: La. | κρεάτων H: dub. Alb. | Strab. 4, 4, 3 (196 C.) cft. Sop.; 'velites in cornibus ponuntur ... Romanis est matara vel mataris' La. **33** ἀρεόθριξ H: HSt. Ind. **37** conf. μάδος (gl. 38) et μαδαρόν (gl. 33) post Schm. Conom. 1969, 211 **39** ἀ⟩μαλδυνθήσομαι (Ar. Pac. 380) L. Dind. **41** μάζα H: accent. tacite Schm. **42** ναζακις Lagarde GA 202

43 μαζαγόας· ἐπὶ μάζῃ μεμψίμοιρος D
44 μᾶζαν· ἀντὶ τῆς τροφῆς, καὶ τῆς μεμαγμένης |κόπρου
45 μαζάρυγξ· τὰ ἐπὶ τῷ ποτῷ ἐπόντα D
46 μαζινὸς βοῦς· ὁ ἐξ ἀλφίτων D
47 Μαζεύς· ὁ Ζεὺς παρὰ Φρυξί D
48 *μάζης ὤνιον· ἄρτου πρᾶσις AS[5]Σ(g[2]) Att.?
49 μάζιναι· μαζοί
50 μαζίον· ὀλίγον ... D
51 μαζοί, μαζῶν· ...
52 μαζονόμιον· κοῖλον, καὶ ξύλινον πίνακα D
53 μαζοπέπτης· ἀρτοκόπος D
54 μαζός· μαστός (S[7]). ὄχθος. τιτθός
55 μαζοφορίς· ὅμοιον κανῷ D
56 μαζῶντα· τὸν μάττοντα τὰς μάζας D
57 †μαεῖται· μυρολογεῖ
58 μαθαλίδες· ἐκπώματά τινα. οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι (Blaes. fr. 2 K.–A.) D
59 μάθαμι· ζητῶ D
60 μάθας· μαθήσεως D
61 μαθήματα· ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον D
62 μάθυιαι· γνάθοι D
63 μαΐ· μέγα. Ἰνδοί D
64 μαῖα· πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ. καὶ τροφός. καὶ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρός, ⟨ἣ⟩ καὶ ὀμφαλοτόμος. καὶ προσφώνησις πρὸς πρεσβῦτιν τιμητική, ἀντὶ τοῦ· ὦ τροφέ (β 372) D
65 Μαίανδρος· ποταμὸς Μιλήτου· ἄλλοι Καρίας. καὶ κόσμος τις ὀροφικός. καὶ εἶδος ἱππασίας παρὰ ἱπποδαμάσταις D
66 *μαίεσθαι· ζητεῖν g[12](S[26]), ἐρευνᾶν (ξ 356) g[12]Br[362](S[26]). καὶ μαιμάσσειν τὸ αὐτό

---

48 Σ μ 6 52 Poll. 6, 87; cf. Ph μ 20; E. Gen. 209 Mill. (EM 573, 32) 58 Athen. 11, 487c 64 Ar. Byz. fr. 264A Sl. 66 ζητεῖν Ap. S. 109, 30; cf. Schol.

---

44 μάζαν H: accent. tacite Schm. | νεναγμένης H: Mus. | ⟨οξυ⟩κρατου La. coll. Erot. μ 11. E. Gen. 209 (Mill.) (EM 573, 28) 45 ἐπιόντα H: La. 46 le. μάζεινος H: le. Heins. Pears. 483, em. Mus. 47 cf. Fick, Spracheinh. 414 48 le. μάζης H: Pears. 483 = ΚΣ | πράσιμον Kust., 'recte' La. 49 μαζιναὶ H: accent. Lob. Prol. 220 50 suppl. μάζης Pears. 483; aliter Fick BB 6, 239 51 μαζοῖο (Δ 528) Pears. 483 52 μαζονόμενον H: Heins. Sop. Guyet. al. = (testt.) | κύκλον ἢ H: Cob. 1859, 34 coll. testt. 54 τιθός H: Pears. 483. Alb. 56 μαζόντα H: Mus.; μαζεύοντα malit La. 59 μαθᾶμαι H: La., Aeol. a desider. *μαθαω; μάομαι Herw. 1895, 367 60 μαθᾶς H: accent. Mus. 61 'non intellegitur, an *μασκια?' La. 62 contin. H: nov. gl. Mus. | μαθυῖαι H: accent. Mus. | ἰνάθοι H: Mus. | ad μάσασθαι, cf. Bois. 63 Ind. máhi cft. La. 64 contin. H: nov. gl. Mus. | μαία H: accent. Ald. | add. E. Maass | πρεσβύτην H: Mus., accent. Schm. 66 καὶ μαιάσσειν H: Mein. Theocr. 411

Att. **67** *μαιεύονται· μαιοῦνται A[20]
Att. **68** ⟨μαιεία· ἡ⟩ μαίευσις (Plat. Theaet. 150d ..)
69 †μαιθαῦ· οἴμοι
D **70** μαίθη· καρδία πρὸς τοῖς ἱεροῖς. καὶ ὄνομα
71 μαιμᾶι· ἐνθουσιᾷ καὶ ὀξέως ὁρμᾶι, ἢ ὀρέγεται, προθυμεῖται
D **72** μαῖμα· τῶν ὀρνίθων ἡ κοιλία
73 *μαιμώοντι· ἐνεργῶς κινουμένῳ S[27]
D **74** μαιμάκτης· μειλίχιος. καθάρσιος
75 μαιμᾶν· ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖσθαι
76 μαῖμαξ· ταραχώδης
77 μαιμάσασα· οἰστρήσασα
LXX **78** *μαιμάσσει· σφύζει vg[4]AS[16]Br[8]Σ, προθυμεῖται (Ierem. 4, 19) vg[4] AS[16](Σ)
79 μαιμώμενος· ὁρμῶν. ζητῶν
80 μαιμώων· ἐνθουσιῶν
81 *μαιμῶσα· ὀρεγομένη AS[19], προθυμουμένη. ⌊κινούμενη AS[19]
82 †μαιμάωξ· κινούμενη [ἢ ἀδελφός]
Hom. **83** μαιμώωσιν· ἐνθουσιῶσιν. ὀρέγονται, προθυμοῦνται (N 75)
Eur. **84** μαινάδες· αἱ Βάκχαι (Eur. Bacch. 103 ..)
Hom. **85** μαινάδι· Βάκχῃ. μαινόμενῃ (X 460)
Eur. **86** *μαινάς· Βάκχη (Eur. Tr. 307) g[9]S[29]Σ
87 μαίνεται· ὀργίζεται. ὑλακτεῖ
D **88** μαινόλης· παράκοπος. ἔνθεος
Hom. **89** μαινομένοιο· ἐνθουσιωδῶς κινουμένου, ἢ μανίας παρασκευαστικοῦ, μανιοποιοῦ (Z 132)
Hom. **90** μαινόμενου Διονύσου· μανίας ἐμποιοῦντος. ἢ ἐπὶ τοῦ οἴνου, μετωνυμικῶς· ἔκφρονας γὰρ ποιεῖ καὶ εὐκινήτους (Z 132)
91 †μαινοῶσιν· ἐνθουσιῶσιν
92 Μαιονία· ἡ Λυδία

---

68 Poll. 4, 208; cf. Antiatt. μ 39 (cit. Plat.) **73** cf. Theogn. can. 28, 23 Alp. **78** EM *574, 326; σφύζει Σ μ 9; προθυμεῖται cf. Theogn. can.28, 19 Alp. **83** ἐνθουσιῶσιν Schol. **85** Schol. | **86** Σ μ 12 **89** – κινουμένου cf. Σ μ 14; μανιοποιοῦ Schol.; Schol. Pind. Pyth. 4, 144 **90** μανίας ἐμποιοῦντος cf. Schol.

---

67 μαιεῦνται H (K): Thes. 5, 503C | μυοῦνται H: Pears. 483. Voss. Kust. = K **68** suppl. La. = Su. Poll. **69** contin. H: nov. gl. Mus. | μᾶ· θαυ(μαστικόν) Mein. 1857, 633; μαιευόμενοι (μαιόμενοι Naber)· ζητοῦντες Σ μ 8 cft. La. **71** μαιμαὶ H: accent. Mus. | ἐνθουσιασμοὶ H: Salm. Sop. Guyet. | ὁρμαὶ H: Salm. Sop. Guyet. **72** le. μαιματῶν H: Jun. Sop. Vales. al.; 'gradatione ad μιμ-αρκυς?' La. **73** μαιμαέντι H (K): La. | ἐναργῶς H: Pears. 483 = Theogn. **74** Atticum Plut. mor. 456b **76** μαίμαξ H: accent. Schm. **78** σφίζει H: HSt. Thes. 2, 820A = K testt. **80** μαιμόνων H: Heins. Bos. Obs. 171 **81** μαιμώωσα Pears. 483 ad E 661 **82** v. l. gl. 81 et ἀδελφός ad ὁ⟩μαίμων (Schm.) **83** μαιμωῶσιν H: accent. Guyet. Pears. 483 **90** le. μαινομένου H: Abresch. | ἀπὸ H: HSt. **91** v. l. gl. 83 (Salm.) **92** μαιωνία H: Mus.

93 *μαιούμενος· ἐκλοχίζων AS^{21}

94 Μαῖρα· κύων τὸ ἄστρον, ἢ ἀκμαιότατον καῦμα. οἱ δὲ τὴν σελήνην (Callim. fr. 75, 35 Pf.)· οἱ δὲ Προίτου θυγατέρα, Αἴθρας ἀδελφοῦ εἶναι. Ταραντῖνοι δὲ μαιριῆν τὸ κακῶς ἔχειν (gl. Ital. 134 K.–A.)

95 μαίσωλος· ζῷον τετράπουν, γενόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ — D

96 μαίσων· μάγειρον. ἄλλοι βορόν· ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι — D

97 *μαιωθήσονται· λοχευθήσονται g^{6}AS^{18}Σ. γεννηθήσονται vg^{6}AS^{18} Br^{9}Σ. θεραπευθήσονται (Iob 26, 5) vg^{6}S^{18}Br^{9}Σ — LXX

98 *μαιώσασθε· ἐρευνᾶτε τὴν φύσιν AS^{23}

99 Μαιωτίδα· λίμνην. Μαίονά φασιν εἶναι ποταμὸν τῆς Ἀχαΐας, καὶ Μαιῶτιν λίμνην ἐν Ελλάδι (Plat. com. Hellas? [post fr. 26 K.–A.]) — D?

100 μάκαρ· μακάριε (g^{7}), εὐδαίμων (Γ 182 ..) — Hom.

101 μάκαιρα· τελεία. εὐτυχής. τιμία

102 μάκαρες· μακάριοι, εὐδαίμονες, ἅγιοι (ξ 83) — Hom.

103 μακαρία· βρῶμα ἐκ ζωμοῦ καὶ ἀλφίτων — D

104 μακαρίνη· ἀνδράχνη — D

105 *μακάριος· ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθῷ ὢν vg^{9}AS^{22}Br^{71}, εὐδαίμων AS^{22} (vg^{9})

106 *μακαριότης· εὐδαιμονία (4. Macc. 18, 19) A^{27} — LXX

107 μακαρίτης· ὁ τεθνεώς. ὁ μακάριος. *ὁ νεκρός (AS^{25})

108 *μάκαρος· μακαρίου (α 217 ..) g^{8} — Hom.

109 *μακάρων· εὐδαιμόνων g^{3}Br^{13}, μακαρίων (Α 339) vg^{3}A^{17} — Hom.

110 Μακάρων νῆσος· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν (Armenid. FGrHist. 378 F 5. com. ad. fr. 386 K.–A.) — Att.?

111 μακεδνὰ σκῦλα· τὰ οὐράνια καὶ μεγάλα, ἢ ὅτι ⟨τὰ⟩ τρόπαια μετέωρα ἵσταται — D

112 μακεδνή· μηκεδανή. μακρά. ὑψηλή (η ιο6) — Hom.

113 μάκελλα· φράγματα, δρύφακτοι — D

---

96 cf. Athen. 14, 659a **97** Σ μ 15 **99** cf. Theogn. can. 28, 22 Alp. **107** – μακάριος cf. Ph ν 43 **109** Schol. | **110** Σ″ (Ph μ 44. Su μ 57) **112** cf. Schol.; – μακρά cf. Ap. S. 109, 34

---

94 μαίρα H: accent. Mus. | ταρ. – ἔχειν post σελήνην (hoc per symb.) H: trsp. Schm. | μαιρίην H: accent. Mus. | πρὸ τοῦ H: Mus. | ἀδελφὴν Mus.; ‘utrumque aliunde ignotum’ La. **95** γενομενος H: Mus. | Ind. mahiṣáḥ Charpent. 1912, 94, 4; Skt. mesa “sheep” Gooss. 1943, 53 **96** μαισῶν H: accent. Mus. | μαγειρίον H: Heins. Vales. Perg. al. = Athen. | βόρον H: accent. Schm. | μασσᾶσθαι H: Heins. = Athen. **98** μαιωστᾶ H (K^{S}): post Pears. 484 La. = K^{A} | ἐρευνᾶ H (K^{S}): Pears. = K^{A} | τῇ φύσει H (K^{S}): Perg. = K^{A} **99** μαίωτα H: La. | μαίωνα H: Mein. | Ἀσίας Berkel, sed ἐν Ἄργει Theogn. | Ἑλλάδι fab. Plat. com. agn. Mein. 1858, 508–9 **104** ad Lat. macer Perss. Wurzelerw. 23 **105** αγαθοις K **110** ‘iocus comici Atheniensis ab Armenida vel excerptore male intellectus; improbabilia protulit Jacoby l. c.’ La. **111** le. μάκεδνα H: Pears. 484; accent. Schm. | ⟨τὰ⟩ La. **113** μακέλα H: accent. Pears. 484, -λλ- La.; Varr. LL 5, 146 cft. Thes. 5, 518B

D **114** μακέλλη· δίκελλα. πλατὺ σκαφεῖον … δὲ τῆς μακέλλης ὁ στελεός

115 μάκελος· δρύφακτος

116 *μάκελλα· τὰ αὐτά v^{μαν4}g^{10}AS^{15}Br^{61}Σ

D **117** μακεσίκρανος· ἔποψ. διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον. καὶ κορυθαίολον αὐτὸν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ [λέγεται] τὸ ζῷον· σίντην τε γὰρ αὐτὸν καὶ ἀλεκτρυόνα καὶ γέλασον λέγουσι

D **118** Μακετία· ἡ Μακεδονία

D? **119** μάκιστος· πορρώτατος. ὄφελος ἔχοντα

D **120** μακιστήρ· βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου (Aesch. Pers. 698)

121 †μάκιστι· λοιμός

D **122** Μάκκος· … βασιλεύς

D **123** μάκκορ· ἐργαλεῖον γεωργικόν, ὡς δίκελλα

D **124** μακκούρᾳ· χειρὶ σιδηρᾷ, ᾗ χρῶνται πρὸς τοὺς ἵππους

125 *μακκοᾶν· παραφρονεῖν (S^{36}). προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν

D **126** μακούνιον· δίκτυον κιχλῶν, ὅπερ τινὲς νεφέλην

Att. **127** μακρά· μεγάλη ⟨γραμμή⟩, εἰώθασι γὰρ οἱ καταδικάζοντες ἐν τῷ γραμματιδίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν

D **128** μακραμβές· τὸ εὔκυκλον

129 *μακρηγορία· μακρὰ διάλεξις, ἢ ὑπαγορία (vg^{2}AS^{14}Br^{12})

Hom. **130** μακρῇσι· μεγάλαις (Ν 782)

131 Μάκρις· Εὔβοια ἡ νῆσος

D **132** Μακρόβιοι· αἱ νύμφαι. Ῥόδιοι (Callim. fr. 228, 62 Pf.?)

Hom. **133** μακρὸν ἄϋσε· μεγάλως ἐβόησεν (Γ 81)

Hom. **134** *μακρὸν ὀχῆα· τὸν μακρόν, τὸν συνέχοντα (Μ 121) AS^{16}

D **135** μάκται· οἱ μάττοντες τὰς μάζας

---

114 – δίκελλα Σ μ 18; – σκαφεῖον cf. Ap. S. 109, 33 **116** Σ μ 18 **118** Eust. DP 427 **127** Σ″ (Ph μ 46. Su μ 70) **131** St. Byz. 283, 20 (ε 149); Schol. Callim. h. Dian. 188b **133** cf. Schol.

---

114 δίκελα H: Mus. = testt. | σκαφίον H: La. = Ap. S. **115** μακελλῶν La. **116** ad gl. 114 Schm. **117** λέγεται del. tacite Schm. | σιήτην H: Salm. | ἀλεκτρυῶνα H: Mus. | γέλασον γέλους H: Mus. **118** μακεττία H: Heins. = Eust. **119** ἔχον^{τ} H: Ald. | Soph. Phil. 850 cft. Arnald. Lect. Gr. 91 **120** μακίστηρ H: accent. Pears. 484 **122** suppl. e. g. μῶρος, μάλχος δὲ La. post Jun. Brun. **123** μάκορ H: Voss.; Lacon. = *μασκος cf. Fick 1909 (43), 146 | δίκελα H: Mus. **124** μακκοῦρα H: Mus. **125** μακοᾶν H: Brun. Heins. Kust. al. = testt. | gl. 1561 cft. La. ‘unde ft. περιφρονειν’; sed Schol. Ar. Equ. 62. Cyr. cft. Bühl. 1970, 350 | μὴ ἀκούειν ‘e veriloquio fictum’ La. coll. E. Gen. 210 Mill. (EM 574, 10) **127** μεγάλα H: Sorber., qui et suppl. γραμμή coll. gl. γ 895 et test. | δικάζοντες H: Heins. Jens. Luc. 154, cf. test. | γραμματίω H: La. **128** μακρακὲς H: La. coll. ὑπαμβής **129** μακρηγορίας K (Phil. Iud. de somn. 2, 127 **131** εὐβοία H: accent. Mus. **134** μακρονήχια H (K): Schm.

136 μακτήρ· ἡ κάρδοπος. ἡ πυελίς. καὶ διφθέρα. καὶ ὀρχήσεως σχῆμα D
137 μακτήριον· †ἱλαστήρια. κάλυμμα ἱερὸν κρυφίων. ἢ κύκλος ξύλινος D
138 *μάκτρα· ἀβάκιον, ⌊ἔνθα μάσσουσι τὸ ἄλευρον AS[19]
139 μακύνεται· μεγαλύνεται. ὀρθοῦται
140 *μακών· βοήσας (κ 163) g[13]AS[26] Hom.
141 [μάλαγμα· ἴαμα]
142 †μάλα· ἄθροισμα. βούνισμα
143 μάλα βούλεται· πάνυ, σφόδρα, λίαν, μάλιστα, ἄγαν (Ο 51) Hom.
144 *μάλαγμα· ἴαμα (Sap. 16, 12 ..) Br[349] LXX
145 *μάλα εἰκότως· πάνυ πρεπόντως A[22]
146 μάλαι· μασχάλαι
147 μαλακία· *νόσος v[μαρ16]g[10]AS[19]Br[68]Σ. βλακία. εἶδος δὲ ἰχθύων, τευθίδες καὶ σηπίαι, μαλάκια K + D
148 μαλακίζεσθαι· ἀσθενῶς διακεῖσθαι (Thuc. 3, 37, 2). *νοσηλεύεσθαι (AS[20]) Att.
149 μαλακίννης· παρθένος
150 μαλάκιον· γυναικεῖον κοσμάριον (Ar. fr. 332, 10 K.–A.) D
151 *μαλακὸν ἱμάτιον· τετριμμένον A[31]. [Κῷοι δὲ εὐμετακόμιστον] ⌊ἢ πολυτελές. ἢ ἁπαλόν (Ev. Matth. 11, 8 v. l.) A[31] N. T.
152 *μαλακὸν περὶ κῶμα· ἁπαλὸν κοίμημα (Ξ 359) A[25] Hom.
153 †μαλάγας· ἄδησυς† θῦλαξ, ἀσκός
154 μαλακός· μαλθακός S[18]. ἔκλυτος AS[18]. γυναικοήθης
155 μαλακόστρακα· καράβους καὶ καρίδας D
156 μαλακῷ· ἁπαλῷ, τρυφερῷ, *ἡδεῖ (Ω 678) A[32] Hom.
157 μαλάνιον· σάκκος
158 *μαλάντερον· μειλανώτερον A[23]
159 μαλάξαι· πραῧναι Att.
160 *μάλα σαφῶς· πάνυ φανερῶς v[μαρ15]g[12]

---

136 Athen. 14. 629f. Poll. 4, 101 **137** – νόσος Σ μ 21 **140** Ap.S. 109, 32 **144** gl. Proph. **146** EM *574, 30 **147** νόσος Σ μ 21; lex. rhet. 278, 18 **150** cf. Ph μ 63; Poll. 5, 98 **152** κοίμημα Schol.

---

136 μάκτηρ H: accent. Schm. | ‘διφθερα non intellegitur’ La. | saltatio μακτρισμός audit ap. testt. **137** καλυπτηριον ci. La. | κάλυμα H: Mus. | κρυφίον H: Schm. | ‘ft. spectat ad sacra Mithriaca; κρυφιος secundus gradus in sacris Mithriacis, cf. Hieron. epist. 107, 2, 2’ La., cf. LSJ s. v. 6 **138** τα αλευρα K **140** μάκων H: accent. Mus. **141** dittogr. gl. 144 del Alb. **143** μάλα τί· βούλει H: Alb. **145** le. μάλα H: Heins. = K **147** βλάκια H: accent. Mus. **149** gl. 193 cft. Schm. **151** μαλακὸν, κ ex corr. H | incl. ‘pert. ad aliam gl.’ La. **152** περίκωμα H: HSt. = Schol.; cf. Hansen ad gll. π 1557. 1744 **153** θύλαξ H: accent. Schm. **154** μαλακὸς, α alt. corr. ex λ H **155** μακόστρα[κα] (? m.1) H: Sop. Flor. Guyet. al. **156** εἴδει H: Mus. **157** μελάνδετον σάκος· 〈 … 〉 (Aesch. Sept. 43) Schm. **158** ‘vitium potius quam forma vulgaris Cyrilli’ La.

D **161** μαλασσός· τράχηλος

D **162** μαλατῆρες· ναῦται

163 μαλατθᾷ· αἱμωδιᾷ

164 [μάλα τι τῶν ἀποκρύπτων]

D **165** μαλαφῶν· ζητῶν ⟨μήλῃ τι τῶν ἀποκρύπτων⟩

Att. **166** *μαλάχη· μολόχη vg^{14}A^{33}Br^{18}

D **167** μαλάχιος· ἰχθῦς ποιός

Att. **168** *μάλα ἄν· λίαν A^{24}(vg^{1}S^{15}), πάνυ (Plat. conv. 194a ..) A^{24}(vg^{1}AS^{15})

169 †Μάλεοι· ὅριοι

Greg. Naz. **170** *μαλεροῖο· καυστικοῦ (Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 7 [37, 447, 5 M.]) g^{μαν5}

171 μαλερόν· *καυστικόν AS^{27}. μαραντικόν Σ(g^{μαν5}AS^{34}). ὀξύ. λαμπρόν. ἰσχυρόν. ἀσθενές

D **172** μαλερὰς φρένας· ἀσθενεῖς. καὶ ξηράς, καυστικάς (SH fr. ad. 1087)

D **173** μάλευρον· ἄλευρον. στέας (Achae. TrGF 20 F 51)

D **174** μάλη· χλαίνα S^{42}. μασχάλη [μαλάχη]

D **175** μαλήκῳ πέδᾳ· μοιριδίῳ δεσμῷ. τροχιλία καὶ παγὶς μαλικὰ καλοῦνται

176 μαλητέον· ζητητέον

D **177** μάλθαν· κηρὸν ἁπαλὸν ἥσθιον (Ar. fr. 163 K.–A.)

D + K **178** μαλθακόν· ἀγαθόν (Ar. fr. 852 K.–A.). *μαλακόν (A^{16})Σ. ἡδύ. προσηνές. *τρυφερόν (v^{μαρ13}g^{4}AS^{16}Br^{15}). ἀσθενῆ

179 *μαλθάσσειν· μαλάσσειν (A^{30}). πείθειν

180 *μάλθη· μεμαλαγμένος κηρός g^{7}AS^{17}Σ. [ἢ μαλακία. καὶ τρυφερή]

D **181** μάλθη· ῥύπος ξηρός

D **182** μαλθώσω· μαλακώσω

D **183** Μαλέα· ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς

---

166 cf. Ph μ 64 **171** μαραντικόν Σ μ 23; ὀξύ – Σ″ (Ph μ 66. Su μ 102) **173** ἄλευρον Ph μ 67 (cit. Achae.) **174** cg. Poll. 2, 139; Moer. 203, 18 (μ 14) **177** Poll. 10, 58 **178** ἀγαθόν Ph μ 69 (cit. Ar.); μαλακόν Σ μ 24 **180** – κηρός Σ μ 26; lex. rhet. 278, 22; EM *574, 34 **183** cf. Su μ 103

---

161 μάλασσος H: accent. La. **162** ‘μᾱλωτηρες qui conto quasi μηλῃ fluminis altitudinem temptant’ La. **163** μάλατθα H: Mus.; ‘an Cret. pro *μαλακjαω?’ La. **165** spat. in init. lin. H: nov. gl. Mus. | incl. e gl. 164 trsp. Perg. (qui tamen μάλα del.) **167** ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. **168** μαλαῶν H (K^{A24}): La.; μαλα K$^{cett.}$ **169** v. l. gl. 183 (La.) **172** le. μαλερὰς H: tacite Alb., cf. Ph | ἀσθενεῖς expl. Didymi, cf. Schol. Pind. Ol. 9, 34c **174** μαλάχη e gl. 166 **173** μαλερὸν H: Guyet. = test. **174** χλαῖνα ad μαλλωτή, μαλάχη e gl 166 La. **175** παιδίω H: Mus. | χοιριδίω H: La., ‘fr. Alcmanis qui laqueum avis pro fatali vinculo posuerat’ | τροχήλια H: La. | μαλικῶ (acc. inc.) H: Mus.; ‘expl. ab eo ficta, qui avis μαληκος immemor erat’ La. **176** ματητέον Thes. 5, 550; vel v. l. gl. 186 (Avyer. 1978, 309. 345–6) **177** μαλθακηρὸν, ἁπαλῶς H: Voss. | nov. gl. μαλακὸν H: contin. Voss. Kust. Abresch. **180** incl. ad μάλκη gl. 198 et Schol. Nic. th. 382 post Schm. La. **183** μαλία H: post Schm. La.

184 μαλίαν· εὔφημον, ἥσυχον, πραεῖαν
185 μαλιή· τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτε βήττῃ
186 μαλοῖς· ζητεῖς D
187 μάλιον· μᾶλλον (Tyrtae. fr. 12, 6 W.) D
188 Μάλικα· τὸν Ἡρακλέα. Ἀμαθούσιοι D
189 Μαλίρ· γῆ κιμωλία D
190 Μαλίς· Ἀθηνᾶ (Hippon. fr. 40 W. = 49 Degani) S^{44}. λαπαρά. ἄφθα. φλεγμονή D
191 μάλιστα· λίαν $g^{\mu\alpha\nu\ 8}$, πάνυ, πλέον, σφόδρα, μάλλον
192 μαλιωτέρα· προσφιλεστέρα
193 μαλκενίς· ἡ παρθένος. Κρῆτες D
194 μαλκῆν· τὸ ἐπικόπανον. Πάριοι D
195 μαλκίειν· τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπάσθαι τὰς χεῖρας D
196 μαλκίετον· μαλακῶς καὶ ἀσθενῶς ἔχετον. ἐπιεικῶς δὲ τοὺς ὑπὸ κρύους ἐσκληκότας μαλκίειν λέγουσιν D
197 μαλκιώτατον· μαλακώτατον D
198 μαλκόν· μαλακόν D
199 †μαλλαθόντες· ἐσθίοντες
200 *μᾶλλον· πλέον $g^{11}AS^{28}Br^{17}$. μάλιστα
201 μᾶλλόν πως· ὅσον
202 μαλλός· τὸ ἔριον. καὶ ἡ καθειμένη κόμη, ὁ καὶ κρὲξ καὶ σκόλλυς. καλεῖται δὲ καὶ τὰ ποίμνια, ὅθεν καὶ μαλλῶτιν καλεῖσθαι τὴν Ἴδην, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι. καὶ λευκός D
203 μάλλυκες· τρίχες D
204 μαλοπάραυος· λευκοπάρειος D
205 Μαλόεις· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον, ἢ ἐπώνυμον (Thuc. 3, 3, 3) D
206 †μαλόσα· ὁδὸς ᾗ τὰ πρόβατα βαδίζει

---

195 cf. Ph μ 73 **205** cf. Lex. Patm. Thuc. 42 (ad 3, 3, 3)

---

184 μάλιαν H: accent. La.; ἠ⟩καλέαν Schm. | πράειαν H: accent. Mus. **186** μαλιεῖς H: La. (μηλη) **187** Dor. dicit Eust. 1643, 34 (1,361, 28 St.), Ion. Choerob. 240, 2; cf. Schol. Θ 353d **188** Semit., cf. Hebr. melek ‘rex’ La. post Schm. **189** μαλιργὴ H: Perg.; Diosc. 5, 159. Plut. mor. 58d. Plin. n. h. 35, 36 cft. La. **190** ‘αφθα morbus’ La. **193** gl. 149 cft. Alb. **192** μαλιώτερα H: accent. Mus. **194** μάλκην H: accent. La. | ad μαλάσσω Fick 1904, 99 **195** μαλκιεῖν H: accent. Arnald. Lect. 92 | συνεσπᾶσθαι H: accent. tacite Schm. **196** μαλκιετὸν H: accent. Mus. | κεκμηκότας H: Cob. VL 130–2 | μαλκιῆν H: Cob. **197** ‘immo μαλκοτατον’ La. **198** cf. Perss. Wurzelerw. 9 **199** μαμμαθοντες ci. La. coll. gl. 218 **200** πλεῖον H: La. = K **201** μᾶλλον, πῶς H: Schm. **202** μᾶλλος H: accent. Mus. | καθημένη H: Mus. | ὁ κέκριξ H: Mein. Anal. Alex. 270, cf. gl. κ 4052 et Eust. | μποίνια H: Salm. | μαλλωτὺν H: Mein. | ‘expl. falsa, μηλον ovis genuinum η habet’ La. | ‘λευκος ad μαλός, cf. gl. sequ. et n. pr. Μαλιχα IG 2^2 9112’ La. **204** μαλλοπάραυος H: Schm. | cf. Wil. Texg. Buk. 217 **205** μαλλόεις H: Salm. in Solin. 46 | Mytilen. (test.) **206** v. l. gl. 1197 (Salm.)

D **207** μαλουρίς· λευκόκερκος. καὶ ἥτις τὴν οὐρὰν ἔχει λευκήν (Callim. h. Cer. 110 v. l.)

D **208** μάλουρος· λεύκουρος

209 μαλόχιον· σπαθητόν

Hom. **210** *μάλ᾽ ὦκα· πάνυ ταχέως (B 52 ..) AS^{26}

D **211** Μαμάγκεια· ἐν Κλαζομεναῖς τόπος (S^{4})

D **212** μάμματα· †ποιήματα. βρώματα

D **213** μαματίδες· ἀναδενδράδες. Δόλοπες

D **214** Μάμερτος· Ἄρης

D **215** μαμᾶτραι· οἱ στρατηγοί, παρ᾽ Ἰνδοῖς

D **216** μαμμάκυθος· μωρός S^{6}. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον Πλάτωνι (Mamm. T iii K.–A.)

On. sacr. **217** Μαμβρή· ἀπὸ ὁράσεως

D **218** μαμμᾶν· ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς. ἐσθίειν

D? **219** μάμμη· ἡ μήτηρ τῶν γονέων. ἢ ὑποκόρισμα μητρὸς ἐκ παιδίου. Ἀττικοί

D **220** †μαμμικόν· μικρόν

D **221** †μάμμος· οἰκέτης

222 †μαναύεται· πανέλκεται

D **223** μανάκις· ὀλιγάκις, σπανίως. ἢ πυκνά (Plat. com. fr. 178 K.–A.)

K + D? **224** *μανδαλωτόν· φίλημα ποιὸν $S^{\mu\alpha\mu5}$ οὕτως καλεῖται (Ar. Thesm. 132) ⟨ὡς δράπετον⟩

225 μανδοτά· σημεῖα

D + LXX **226** Μανδραγόρας· ὁ Ζεύς. *καὶ εἶδος βοτάνης, οἰνικὸν $vg^{\mu\alpha\rho4}A(S)^{19}$ καὶ ὑπνωτικόν (Gen. 30, 14 ..) $(g^{\mu\alpha\rho4})S^{19}$

D **227** Μανδραγορῖτις· Ἀφροδίτη

228 μάνδραι· ἕρκη, φραγμοί, αὐλαί, σηκοὶ βοῶν καὶ ἵππων

---

212 | Schol. Plat. Alc. 1, 118e (38) **214** EM *574, 45 **216** Ph μ 79; Theogn. can. 316 (C. 59, 2) | **217** On. Vat. 194, 59 **218** | Ph μ 80; Schol. Plat. Alc. 1, 118e (38) **224** Paus. μ 5; Ph μ 86 **226** ὑπνωτικόν cf. Σ μ 30; EM *574, 60 **228** σηκοὶ … ἵππων Ph μ 88

---

207 μάλουρις H: | λευκοκέρως H: HSt. Ind. | θύραν H: accent. Sorber. **208** λευκοῦρος H: accent. Mus. **210** μάλωκα H: Mus. = K **211** μαμαγκία H, μαμλασκια K: Mein. 1863, 719 | κλαζομέναις H: accent. Mus. **212** μάματα H: La. = test. | ποιὰ βρώματα Nauck Ar. Byz. 154; πέμματα βρ. Mein. 1858, 509 **213** δώλωπες H: Mus. **214** spat. in init. lin. H: nov. gl. Mus. | Oscum La. **215** μαμάτραι H: accent. La. | Skt. mahāmātrā Speyer AJP 22, 1901, 441. Lüders 1905, 433. Gooss. 1943, 50 **216** μαμάκυθος H: Meurs. Att. lect. 4 = testt. | δράμα H: accent. Mus. **218** μαμμὰν H: accent. Mus. | Argivi (testt.) **220** παμμικόν agn. A. Meillet; μαμμικόν frustra def. Medaglia 1980, 129 **221** h. e. μνωιος La. **222** μαρύεται· παρέλκεται agn. Mein. **224** incl. e gl. 230 huc retrahit et em. La. = Ph **226** φοινικουν K^{vg} | ὑπνωτόν H: Hemsterh. ad Luc. Tim. 96. Biel. = ΚΣ **227** μανδραγορήτις (? -ή τις) H: Palm. **228** ὕλαι H: Bos. Anim. 131 | σηκοὶ, H: punct. del. Mus.

229 *μανδύας· εἶδος ἱματίου vg⁹AS¹⁵Br²³Σ Περσῶν πολεμικοῦ S¹⁵. [ἢ μαντείας] (Iud. 3, 16 ..) LXX + Att.
230 *μανδύη· λουρίκιον (vg⁹) [ὡς δρέπανον]
231 μαμωνᾶς· θησαυρὸς πλεονεξίας On. sacr.
232 μανσούρ· κύων On. sacr.
233 μανασσῆς· ἐπιλανθανόμενος On. sacr.
234 *μανείην· μανῶ (Eur. Hec. 1278) A¹⁸ Eur.
235 μάνης· εἰς ⟨ὃ⟩ τὰς λάταγας ⟨ἠφίεσαν⟩ D
236 Μάνης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα [καὶ] βαρβαρικόν, καθάπερ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς (fr. 59 K.–A.)· παρίστησι καὶ ἄλλων καταλεγομένων βόλων ⟨ὀνόματα⟩ D
237 Μανέρως· τοῦτόν φασιν Αἰγύπτιον ἀμαλογῆσαι πρῶτον παρὰ μάγων διδαχθέντα, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσιν ἀνὰ στόμα γενέσθαι, ὡς Κλέαρχος ἐν τοῖς Περί παιδείας (fr. 13) ἱστορεῖ D
238 μανία· ὀργή, θυμός. κότος
239 *μανόν· ἀραιόν vg³AS¹²Br²¹Σ. μικρόν. ὀλίγον. ⌊χαῦνον S¹²Σ
240 μανοστήμοις· ἀραιοστήμοις (Aesch. fr. 297 R.) D
241 *μανότης· ἀραιότης (Plat. Tim. 72c) A¹³ Att.
242 *μανότατον· ἀραιότατον g²AS¹⁴
243 *μαντευόμενος· χρησμοδοτῶν (Deut. 18, 10) AS²¹ LXX
244 Μαντινέη· πόλις Ἀρκαδίας (B 607) Hom.
245 μαντεῖον· ἀντὶ τοῦ μάντευμα (Prov. 16, 10) LXX
246 μάντιος· μάντεως (κ 493) Hom.
247 μάντις· ὁ ἐν τοῖς κήποις βάτραχος. καὶ εἶδος ἀκρίδος D
248 *μαντοσύνην· μαντείαν (A 72) (Br⁴¹⁶) Hom.
249 *†μαντύας· μαντείας A¹⁶
250 μανύ· μικρόν. Ἀθαμᾶνες D
251 μάνυζα· μονοκέφαλον σκόροδον, ὅπερ ἔνιοι μώλυζαν (Hippocr. nat. mul. 85 [7, 406, 22 L.]. mul. 1, 78 [8, 178, 15 L.) D

---

229 ἱματίου Σ μ 31 **231** cf. On. Vat. 194, 59 **232** cf. On. Vat. 194, 47 **233** cf. On. Vat. 195, 63 **235** Ph μ 94; cf. Athen. 11, 487d; Poll. 6, 110 **237** cf. Athen. 14, 620a; Poll.4, 54 **239** ἀραιόν et χαῦνον Σ μ 32; ἀραιόν EM *574, 50 **241** Ph μ 84 **244** Schol. **247** cf. Schol. Theocr. 10, 18a **248** Schol.; cf. Σ μ 33 **251** Erot. μ 23

---

229 πολεμικοὶ H: La. | incl. dittogr. le. et gl. 249 agn. La. **230** μανδύει H: Mus. = (K) | δόρυ H: La. = K | incl. ad gl. 224 **231** μαμωνᾶς, ? n.qu. s. ω H | θησαυρὸς, ? θη ex corr. H **235** le. μανήσεις H: F. Jun. Kust. = (testt.) | ⟨ὃ⟩ La. = Ph **236** [καὶ] Schm. | καταλεγομένων βόλα H: La. post Mus. (καταλέγων ὀνόματα βόλων) **237** μανερῶς H: accent. Mus. | Αἰγυπτίων Schm. | ὁμολογῆσαι H: La. Glotta 32, 1952, 38 | παρὰ Μουσῶν Vales., cf. Poll. **239** χαυνόν H: accent. Mus. **242** μανώτατον H: Schm. = K **245** μαντίον H: Mus. | μαντά H: La. **247** μαντίς H: accent. tacite Alb. **248** μαντοσύνη· μαντείανα H: Schm. = (K testt.) **249** v. l. gl. 229 (Mus.) | le. μαντείας H: La. = K **250** μάνυ H: accent. La. | πικρὸν H: Guyet. | ἀθαμανές H: accent. Mus. **251** μένλυζαν H: Guyet. Voss. = (Erot.)

Eur. **252** *μάνυσον· τὰ μήκιστα δήλωσον (Eur. Hec. 192) AS[17]
253 μανῶν· ἀραιῶν
254 ματεῖ· πατεῖ
On. sacr. **255** μαραναθά· ὁ κύριος ἦλθεν. ἢ εἶδον τὸν κύριον
256 *μάραγνα· μάστιγξ (Plat. com. fr. 64 K.–A.) (S[41]), ῥάβδος, ταυρεία
Eur. **257** *μάραγνά γ' ἠ· ταυρεία (Eur. Rhes. 817) (AS[22])
D **258** μάραγοι· οἱ ἀπόκρημνοι τόποι
D **259** Μαραθών· δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ὅθεν καὶ ποίημα ἦν Μαραθώνιον
260 *μαργαίνει· μαίνεται vg[2]Σ(AS[30])
D **261** μαραινόπους· μεμαρασμένος τοὺς πόδας
D **262** Μαράξας· μήν, ὁ Ἀπελλαῖος
D **263** μαράσσαι· κύνες, ὄρνιθες
264 μαργᾶι· μαργαίνει. ὑβρίζει. ἐνθουσιᾷ, μαίνεται. ὑβριστικοὶ γὰρ αἱ μάργαι
265 μαργαίνων· μαινόμενος. δεσμῶν. ὑβρίζων. δεσμὸς γὰρ ἡ μαργάς
266 †μαργαρίσκον· πινακίσκον
267 *Μαργέτης· μωρός τις ἦν μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικός· καὶ γυνὴ προτρέπεται αὐτόν ⟨εἰποῦσα σκορπίον αὐτὴν δῆξαι καὶ ὑπὸ τῆς ὀχείας θεραπευθῆναι⟩ A[31]
D **268** μαργηέντων· λυσσώντων
D **269** Μαργίτης· μωρός τις, μαινόμενος
270 μαργοτάτην· ἐπιμανεστάτην
271 Μαργίτου· ἄφρονος, μωροῦ
Att. **272** μαργοῖς· μαινομένοις. ὑβρισταῖς (Plat. leg. 792e)
273 *μαργῶντες· μαινόμενοι A[38]
274 *μάργος· μαινόμενος vg[11]AS[33]Br[33]Σ. ὑβριστής
Eur. **275** *μαργῶσαν χέρα· μαινομένην χεῖρα (Eur. Hec. 1128) vg[6]A[23]Br[29]Σ
D **276** Μαρεῶτις· εἶδος ἀμπέλου

---

255 On. Vat. 195, 65 | **256** μάστιξ Ph μ 98; Poll. 10, 56 (cit. Plat. com. fr. 64 K.–A.) **259** cf. Ph μ 101–2 **260** Σ μ 34 **269** Schol. Aeschin. 3, 160 (367ab) **272** cf. Schol. Plat. Leg. 792e **274** Σ μ 35; EM *574, 103 | **275** Σ μ 36 **276** cf. Athen. 1, 33d

---

252 μάκιστα? H: Mus. = K; κάκιστα malit La. **254** 'Lesbium (Be 1, 122), term. vulgaris' La. **256** μάραινα H: HSt. Ind. = K testt. | γαυρία H: HSt. Ind. **257** μάραγνα, γῆ H, μαραγνα γη, η K: Alb. **258** 'ad μαρασσει· ψοφει Erot. 61, 16 [μ 25]' La. **259** μαραθῶν H: accent. Mus. | ποιητὴς … μαραθώνιος H: Schm. = Ph **260** μαραίνεται H: La. = KΣ (Ap. S.) **261** μαραίπους H: La., 'formatum a praesenti ut n. pr. Φαινοκλης, Χαιροξενος, passiva verbi notio ft. glossatori debetur' **262** Hebr. *marḥešvan* (Alb.); cf. Ginzel, Chronol. 1, 117 | ἀπηλλαῖος H: Alb. **263** gl. α 3443 cft. Alb. **264** μάργαι H: accent. Mus. | ὕβρις H: Mein. **265** δεσμῶν, δεσμός ad μάρπτω pert. cens. La. | μάργας H: accent. Mus. **266** v. l. gl. 7 (Schm.) **267** μαργείτης Schm. | ἢ H: La. = K | add. La. = K, sermo Byzant.; ⟨δεῖν⟩ θερ. West IEG 2, 74 **269** μαργῆτις H: Alb. = (test.) **270** μαργ.τάτην H: Mus. **273** μαργόντες H: Mus. = K **274** μαργὸς H: accent. Mus. **275** le. χεῖρα H (KΣ) : Mus.

277 †μαρήγει· λαμβάνει

278 †μαρηγηλλᾶι· ἀμφιπονεῖ. στραγγεύεται

279 Μαριανδυνὸς θρῆνος· δαιμονίως γὰρ περὶ τοὺς θρήνους σπουδάζουσιν. ἄλλοι εἶδος ᾠδῆς τωθαστικῆς τὸν Μαριανδυνόν, ὡς Λιτυέρσαν D

280 μαριανδυνίζεις· εἰρωνεύεις D

281 μαριζεύς· λίθος τις, ὃς ἐπισταζομένου ὕδατος καίεται D

282 †μαρίειν· ὀχλεῖσθαι· πυρέττειν

283 Μαρικᾶν· κίναιδον. οἱ δὲ ὑποκόρισμα παιδίου ἄρρενος βαρβαρικόν D

284 μαρίλη· ὁ χνοῦς. καὶ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων (S^{45}) D

285 μαριλοκαυτῶν· ἀνθρακευτῶν· μαρίλη γὰρ τὸ ἀπόψημα τῶν ἀνθράκων (Soph. fr. 314, 40 R.) D

286 μαρίν· τὴν σῦν. Κρῆτες

287 μαρῖνος· κίθαρος. ἰχθῦς θαλάσσιος. καὶ ὄνομα κύριον

288 *μαριώθ· ἀντιλογία (Ezech. 47, 19 v. l.) (Br^{31}) LXX

289 μάρις· [τὸν] ἐξ κοτύλας. καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ τὸ μακρὸν πέπερι D

290 Μαριταῖον· τὸν Δία D

291 μάκαρς· μακάριος. εὔμοιρος D

292 Μάρκος· ἐντολή On. sacr.

293 *μαρμαίρει· λάμπει vg^{8}AS^{37}Br^{30}Σ. [ἐνθουσιᾷ]

294 μαρμάραι· αἱ τῷ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι D

295 μαρμάρειον· λευκόν, λαμπρόν. ἄνθος D

296 μάρμαρα· λαμπρά Br^{338}, ἐρισύβη D

297 μαρμαρόεντα· λάμποντα

298 μάρμαρ· στερεόν ...

299 *μαρμαίροντα· λάμποντα (Γ 397) AS^{28} Hom.

300 *μαρμαρέην· λαμπράν (Γ 126 v. l.) g^{9}Σ(A^{34}) Hom.

---

284 Σ″ (Ph μ 114. Su μ 196); Schol. Max. Tyr. p.155, 18; Poll. 10, 111 **288** gl. Proph. **289** Poll. 4, 168. 10, 184 | **292** On. Vat. 174, 80 **293** Σ μ 37 **299** Schol. **300** Σ μ 38; Schol.

---

277 v. l. gl. 313 (Alb.) **278** μαρηγῆλλαι H: accent. Mus. | στρατεύεται H: Pears. 485. Kust. Valck. ad Ammon. 132 **279** μαρίαν δυνὸς, H: coniunx. Mus. | δαιμονίους H: Mus. | τωθαστικῶς H: Heins. | μαρίαν δύνον H: Mus. | λίπερσαν H: Mus. | ?Aesch., cf. Ph μ 115 **280** μαριδρουνίζεις H: Voss. **281** Arist. ausc. mir. 41 cft. Heins. | μαριεύς Voss. **282** v. l. gl. 94; cf. Lob. Rhem. 205; μαρεῖν Medaglia 1980(1) **283** μαρίκαν H: accent. Mus. | κίναδον Morgan 1986 | βαρβαρικοῦ H: Mein. (cit. La.) | vox Persica (Bernard.) **286** cf. gl. α 3443 **287** καθαρὸς H: tacite HSt. **288** μαριὸθ H: La. = K **289** le. μαριστὸν H: Schm. post Jungerm. ad Poll. (τὸ), cf. Poll. | πεπεριά H: Mus.; cf. Lagarde GA 196 **290** μαρίταιοι (an -ον?) H: Mus. **291** μαρκὰς H: HSt. Ind. **293** incl. ad μαργαίνει ret. Schm. **295** μαρμάρεον Pears. 486 | ἄνθον H: Mus.

301 μαρμαρέῃσι· λαμπηδόσι
Hom. **302** μάρμαρος· λευκὴ λίθος (Π 735)
Hom. **303** μαρμαρυγαί· αἱ συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις (θ 265). ἢ *λαμπηδόνες (vg[1]AS[18]Br[27])
304 μαρμαρυγή· *φῶς AS[21]. ἀστραπή g[10]AS[21](Σ). βῆμα. πήδημα. ⌊λαμπηδών g[10]A[21]Σ. κίνησις ποδῶν συνεχής. ⌊αὐγὴ ὀφθαλμῶν AS[21]
305 †μαρμαρυκᾷ· ἀπὸ τοῦ μαρμαίρων
Eur. **306** μαρμάρῳ· λίθῳ ποιῷ (Eur. Phoen. 663)
Hom. **307** *μαρμάρῳ ὀκρυόεντι· λίθῳ τραχεῖ (Μ 380) AS[27]
308 μάρμαρα· λαμπρά
309 μαρμαῖρον· λαμπρόν
Hom. **310** *μαρνάμενοι· μαχόμενοι (Ζ 256) AS[39](Br[174])
Hom. **311** *μάρναται· μάχεται ἐν πολέμῳ (Δ 513) vg[5]AS[20]Br[28]
D **312** μᾶρον· ὀπός. καὶ πόα
+ Eur. **313** μάρπτεν· *κατελάμβανε A[35](S[47]), συνελάμβανε. καὶ ⌊μάρπτει, ὁμοίως (Eur. Hipp. 1188) S[26]
Hom. **314** *μάρπτῃσι· καταλάβῃ (Θ 405) AS[36]
Greg. Naz. **315** *μάρπτοντα· κρατοῦντα (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 91 [37, 977, 2 M.]) g[7]
D **316** μάρπτις· ὑβριστής (Aesch. Suppl. 826)
D **317** μάρρον· ἐργαλεῖον σιδηροῦν
D **318** μάρσεται· κτήσεται
LXX **319** μαρσίππιον· βαλάντιον. φασκώλιον (Prov. 1, 14) ⟨ἢ σάκκος⟩
D **320** μαρσίπεοι· οἱ γαστρίμαργοι. [ἢ σάκκοι]
321 μαρτυρίαι· βουλήσεις
Hom. **322** μαρτυρίῃσι· βουλήσεσιν, ἐντολαῖς (λ 325)
Eur. **323** μαρτύρομαι· ἐπιφωνοῦμαι (Eur. Phoen. 626 ..)
324 μάρτυς· μάρτυρ
325 *μαρυκᾶσθαι· ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι AS[17]
326 μαρυκᾶται· ἀναμασᾶται

---

302 cf. Schol. **303** cf. Ap S. 110, 1; Schol. **304** ἀστραπή et λαμπηδών Σ μ 39 **307** Schol. **310** cf. EM *574, 126 **311** μάχεται Schol. **312** | Diosc. mat. med. 3, 42 **314** Schol. **319** gl. Prov. **324** cf. Ph μ 120

---

303 λαμπηδόναι H: Mus. = (K) **306** λιθοποιῶ H: Salm. **307** , κριόεντι H: Mus. = K Schol. **309** μάρμοιρον H: Mus. **311** μαρνᾶται H: accent. Mus. **312** μάρον H: accent. Thes. 5, 589D | ὄρος H: La. coll. Plin. n. h. 12, 111. Theophr. od. 33 **314** μαρπτήσῃ H, -σει K: Scal. **316** μάρπτυς H: Alb. **317** Lat. *marra* cft. HSt. Ind. **318** 'ad μερος, Locrorum propter αρ pro ερ et μερος = κτημα Syll.[3] 47. 44' La. **319** μαρσίπιον H: Mus. **320** μάρσιπποι Salm. in Vopisc. 412 (-π- Schm.), 'quod ad σακκοι recte, sed latet aliud' La. **324** μάρτυρ· μάρτυς H: Alb. = Ph; cf. Croen. Mem. Herc. 167, 1 **326** ἀναμάσσεται H: Sop. Pears. 486

327 *μάρψαι· συλλαβεῖν (Χ 201) g^μαψ6, καταλήψεσθαι (Eur. Hec. 1061) (g^μαψ6S^48) Hom.+Eur.
328 μάρψει δ᾽· καταλήψεται (Ο 137) Hom.
329 *μάρψω· καταλάβω (Eur. Alc. 847) A^25 Eur.
330 Μάσης· πόλις (Β 562) Hom.
331 μάσασθαι· ἐφάψασθαι (λ 591). καθᾶραι Ap. S.
332 μάσθλη καὶ μάσθλης· δέρμα, καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν (Sapph. fr. 39 V.). καὶ ἡνία. διφθέρα D
333 μάσθλητα δίτομον· τὰς ἡνίας. καὶ γὰρ ⟨ὁ μάσθλης καὶ⟩ ἡ μάσθλη. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ (fr. 129 R.) καὶ Συνδείπνοις (fr. 571 R.) D
334 μάσι· μεγάλως
335 μασίγδουπον βασιλῆα· μεγαλόηχον, τὸν μέγαν ἐν ἤχῳ (SH fr. ad. 1088) D
336 Μασιμάνας· τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον D
337 μάσκη· δίκελλα D
338 μάσπετα· τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα, ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὀπτόν D
339 μάσσαι· ζητῆσαι. καθαρίσαι. φυρᾶσαι
340 μάσσασθαι· [μάχεσθαι.] λαβέσθαι. ἀφαρπάζεσθαι. ιἐφάψασθαι (λ 591) (S^20) Hom.
341 *μάσσει· καθαρίζει AS^13, καὶ τὰ λοιπά
342 *μᾶσσον· πλέον S^23, μεῖζον (θ 203). μικρόν, ιἔλασσον S^21 Hom.
343 μασσότερον· πορρώτερον D
344 μάστα· ἡγεμών. [ἢ μεγάλως] D
345 μαστάζει· μασᾶται
346 *μαστάζεται· διαμασᾶται S^26

---

328 cf. Schol. **330** St. Byz. 435, 5 (μ 84) **331** Ap. S. 110, 5; ἐφάψασθαι Schol. **332** Poll. 7, 93 **338** Diosc. mat. med.3, 80, 1; Theophr. h. pl. 6, 3, 1; cf. Poll. 6, 67 **342** πλέον et ἔλασσον Erot. μ 9; – μεῖζον Ap. S. 110, 6

---

327 συλλαβήν H: Mus. = K | καταλαβειν K, 'sed fut. ex Eur. loco explicatur' La. **328** μάρψειδ H: Schow 519 n.5 post Salm. Heins. (= Schol.) **331** μασᾶσθαι H: accent. Pears. 486. Alb.; cf. gl. 340 | καθάραι H: accent. Schm.; 'ad μαξασθαι, idem error Ap. S.' La. **332** cf. E. M. Hamm Glotta 32, 1953, 43 **333** μάσθλη, τὰς τόμου, H: La. (δίγονον Soph.); μάσθλητας τόμους· Wecklein, Rh. Mus. 41, 1886, 469–70 | add. Wack.* | σὺν δείπνοις H: Schr. **334** contin. μάση μεγάλως H: nov. gl. Mus., em. HSt. Ind.; 'e gl. sequ. fictum' La.; sed μασι (ut in μασίγδουπος) formam Iran. esse verbi *mahi* (gl. 63) cens. Pisani, Festschr. Szemerényi 663 **335** le. μασίγδουπος H: Mus. | βασιλέα H: Schm. **336** gl. γ 178 cft. Schm.; etiam μενεμανι· το υδωρ παρα Περσαις P. Oxy. 1802 ii 45 add. La. **337** e *μακ-σκη Fick 1909 (43), 146 **338** ὄπιον H: La. coll. Theophr. h. pl. 6, 3, 1 **339** μᾶσσαι H: accent. Lob. Rhem. 10 | φυράσαι H: accent La. **340** μάχεσθαι susp. Schm., ut dittogr. le. del. La. | ἀναγκάζεσθαι H: La. **341** μάζει H: Salm. Pears. 487. Kust. = K **342** μάσσον H: accent. Mus. | ἐλάσσον H: accent. Mus. **344** incl. e gl. 334 (Schm.) **346** διαμάσαται H: accent. Mus.

D **347** μάστακα· τὸ στόμα (δ 287)· ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. ἢ τὸ μάσημα (Ι 324). οἱ δὲ ἀκρίδα (Soph. fr. 716 R.). ἢ σιαγόνα
D **348** μαστίδες· ἀκίδες. ἢ ἀγκύλαι
349 †μασταλίδες· χάρακες. κάμακες
350 *μάσταξ· ἔνθεσις. ἢ ἀκρίς AS^{17}. ἢ στόμα g$^{\mu\alpha\psi 7}$S^{17}Br^{318}
D **351** μασταρύζειν· μαστιχᾶσθαι. καὶ τρέμειν. ἢ σφοδρῶς, ἢ κακῶς μασᾶσθαι (Ar. Ach. 689)
352 *μαστεύει· ζητεῖ S^{29}(vg^{1}), ἐρευνᾷ, ψηλαφᾷ (S^{28}), ἐπιζητεῖ S^{27}
Eur. **353** *μαστήρ· ἐρευνητής (Eur. Bacch. 986) AS^{12}
354 *μαστῆρες· ζητοῦντες A^{15}, ἐρευνῶντες
Hom. **355** μάστι· μάστιγι (Ψ 500)
356 *μάστιγας· δαρμούς A^{14}
Hom. **357** μάστιε· μάστιζε (Ρ 622)
358 *μαστιγίας· ὁ μαστιζόμενος v$^{\mu\alpha\lambda 2}$g^{4}AS^{9}Br^{35}
Hom. **359** μαστίεται· μαστίζεται (Υ 171)
360 μαστίζει· [μασᾶται. ἢ] τύπτει
D **361** μαστίζει· πληγαῖς τύπτει
362 μαστίζων· [μασόμενος.] πατάσσων
Hom. **363** μάστιν· τὴν μάστιγα (ο 182)
LXX **364** *μάστιξ· φραγέλλιον (Sir. 40, 9) AS^{16}
D **365** μαστοί· τὰ ὑψηλὰ τῆς Ἀττικῆς μέρη
D **366** μαστός· ποτήριον. ἢ λίθον. καὶ τὰ ⟨εἰς⟩ ὕψος ἀνέχοντα ⟨ἐν⟩ χώραις καὶ ὄρεσι μαστούς
D **367** μαστούειν· ἐπιζητεῖν
D **368** μαστρεῖαι· αἱ τῶν ἀρχόντων εὔθυναι
D **369** μαστροί· παρὰ Ῥοδίοις ἐρευνητῆρες
370 *μαστροπός· δύστροπος, ⸤πανοῦργος A^{10}. ἀπατεών. ⸤ὁ τὰς γυναῖκας ἢ ἄνδρας προσκαλῶν καὶ μαυλίζων, ἢ προαγωγός (A^{10})
371 μαστροφός· τὰ αὐτά

---

347 Eust. Od. 1496, 51 (cit. Soph.); στόμα Schol. δ; cf. Ap. S. 110, 2; Poll. 2, 98; μάσημα Σ μ 42 **351** κακῶς μασᾶσθαι Ael. Dion. μ 10; Ph μ 129; cf. Theogn. can. 860 (C. 142, 29) **357** E. Gen. 211 Mill. (EM *574, 237); cf. Schol. **358** μαστιζόμενος Σ μ 43 **363** Ap. S. 110, 4; Schol. **366** Athen. 14, 487b (Pamphil.); cf. Poll. 6, 95 | cf. Poll. 2, 162

---

347 le. μάσταξ H: ex ord. Pears. 487. Schm. = Schol.^{A} Schol. Σ | ἀκρίς Ambrac. teste Clitarcho (E. Gen. 72 Mill. [EM 216, 10]) **348** μαστακίδες· ἀκρίδες Pears. 487 **349** v. l. gl. σ 1628 agn. Schm.; 'μα e καμα- huc devenit' La. **351** μασταρίζειν H: Sop. Salm. Heins. al. = testt. **353** ἐρεμνητής H: Mus. = K **354** ἐρεμνῶντες H: Mus. **355** μάστιξ H: Mein. 1857, 611 **357** le. μάστιζε H: Flor. Jens. Luc. 155 = E. Gen. **360, 362** incl. ad gl. 345 ret. Schm. **360** τύπτεται H: Schm.; ad gl. 359 ret. Alb. **364** φραγέλιον H: Mus. = K **365** τῆς γῆς malit La. **366** τὰς H: Cas. in Athen. 199. Heins. | ⟨εἰς⟩ Schm. | χώρας καὶ μέρεσι H: La.; χωρία κατὰ μεταφοράν Erbse **367** 'Creticum' Wack.* **368** μαστρίαι H: Wack.* coll. IG 5, 1, 1433, 15 | εὐθύναι H: accent. Schm. **369** μάστροι H: accent. La. | βουλευτῆρες H: La. coll. gl. 353. Be. 2, 654

372 μασύντης· παράσιτος D

373 μασχαλέον· κάνεον. πίναξ D

374 μασχάλην αἴρειν· κωθωνίζεσθαι, καὶ πίνειν ‘ὡς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπωκότες’ (Cratin. fr. 301 K.–A.) ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην. εἰώθεισαν γὰρ λέγειν μασχάλην αἴρεις ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν, καὶ καταμωκᾶσθαι ταῖς χερσίν· οἷόν ἐστι καὶ τὸ παρ’ Ὁμήρῳ· ‘χεῖρας ἀνασχόμενοι’ (σ 100) D

375 μασχάλη· μέρος τι τῆς πρῴρας, ὅπου καὶ τὸ τέρθρον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα. ἢ τοῦ τῆς ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος D

376 μασχαλῆν· τὸ τοῖς λευκίνοις σχοινίοις τὰς ἀγκύρας σχάσαντας περὶ τὸν ἀγκυρίτην λίθον περιθεῖναι D

377 μασχάλινον· φοινίκινον πλέγμα D

378 μασχάλιον· κάνεον φοινίκιον. μασχάλη γὰρ ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος. ἢ σχοινίον D

379 μασχαλίσματα· ⟨οἱ⟩ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλῖναι ἀκρωτηρίασαν τὰ μόρια τούτων, οἷον ὤτων, ῥινῶν, καὶ διείραντες ἐκρέμνων ἐκ τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν, καὶ τὰ [τῶν] ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις (Soph. fr. 623 R.) D

380 μασχαλιστήρ· ⟨ὁ⟩ διὰ τῶν μασχαλῶν δεσμὸς (S[33]) τοῦ ὑποζυγίου. τὸ αὐτὸ καὶ μασχαλίς D

381 μασχαλισθῆναι· ἀνηρτῆσθαι ἐκ τῶν μασχαλῶν D

382 μασχαλίττει· ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει D

383 *μασχαλόν· τὸν χιτῶνα (S[34])

384 ματᾶι· διατρίβει, χρονίζει

385 ματαιολοιχός· ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος (Ar. Nub. 451) D

386 μάταιος· ἠλίθιος. τάλας

387 ματαίαν· τάλαιναν, ἠλίθιον (Esai. 31, 2) LXX

---

374 cf. Σ″ (Ph μ 139. Su μ 273); Poll. 6, 26; – πίνειν Prov. Bodl. 625 (cit. Cratin.) **379** Ar. Byz. fr. 412 Sl.; Σ″ (Ph μ 140. Su μ 275); Schol. Soph. El. 445 **385** Σ″ (Ph μ 146. Su μ 284); Apostol. 11, 9; λίχνος Schol. Ar. e

---

372 μασύντεις? H: Mus.; παραμασύντης cft. La. **373** πίδαξ H: Guyet. | gl. 378 cft. Salm. **374** αἱρεῖν H: accent. Mus. | ἐμπεπτωκότες H: Mus. | τῶ παρ’ H: Alb. = Zenob. **376** μασχαλᾶν Mus. | σχή(?)σαντας H: Mus. **377** μασχαμνὸν H: Salm. Voss., accent. Thes. 5, 611B **378** σχοίνινον Salm. **379** ⟨οἱ⟩ Nauck, Ar. Byz. 221 = Paus. | ἀκρωτηριάσαν H (-τες add. Mus.): accent. tacite Schm. | ὠτῶν H: accent. Mus. | ἐρείσαντες H: Jun. = Paus. | μασχάλων H: accent. Mus. | [τῶν] Salm. Pears. 487 | ὑπὸ H: Jun. Sop. Heins. al. = Paus. **380** ⟨ὁ⟩ Mus. | μασχαλίων H: Schm. = K **382** μασχαλήττει H: Heins. Voss. (= μασχαλίζει) **383** ἀμφι⟩μάσχαλον Schm.; gl. α 4062 cft. Alb.; μασχαλόν coll. Aram. mᵉšīklā *vestis* def. H. Lewy KZ 59, 1932, 186 **384** μάται H: accent. HSt. Ind. (obloqu. Schm. 1863, 630, Lesb.) **385** ματαιόλοιχος H: accent. Mus.; ματιο- testt., cf. gl. 401 | λῖχνος H: accent. Mus.

388 μάταισι· ταῖς ματαιότησιν
D **389** ματαΐσσει· μωραίνει
D **390** ματᾶν· ματαΐζειν
D **391** μάταν· ἡ λύγξ. ἔνιοι δὲ ματακὸς ἢ ματακόν
D **392** μάταρος· στέφανος μεμαρασμένος
393 ματεῖ· ζητεῖ
D **394** ματήρ · ἐπίσκοπος, ἐπιζητῶν, ἐρευνητής
395 †ματρίους· τοὺς ἀβελτέρους
396 ματηρεύειν· ματεύειν. ζητεῖν
Hom. **397** μάτησεν· ἀπέτυχεν. μάταιόν τι ἔπραξεν. *ἠμέλησεν S[8]. ἀπέσχεν (Ψ 510)
Hom. **398** ματήσετον· [ἑάλωσιν,] ⌊ἁλῶσιν. ἀποτύχωσιν (Ε 233) AS[1]
399 ματία· †μαρτυρία
Hom. **400** ματίῃ· ματαιότητι (κ 79)
401 μάτιον· τῷ τόνῳ, ὡς βέλτιον· τὸ μικρόν, καὶ ὀλίγον, καὶ μάταιον. οἱ δὲ †δερμάτιον
402 ματίς· μέγας, τινὲς ἐπὶ τοῦ βασιλέως
D **403** ματῆναι · ματεῦσαι. ζητῆσαι
D **404** ματρόξενος· τοὺς νόθους παῖδας. ⟨Ῥόδοι⟩
405 *ματρυλεῖον· τόπος g[μασ6]AS[μασ18] [τῶν πορνευόντων, τουτέστι πορνεῖον,] ⌊ὅπου οἱ μαστροποὶ g[μασ6]AS[μασ18] [ἤτοι μαυλισταί S[μασ18],] διέτριβον g[μασ6]AS[μασ18]
On. sacr. **406** Ματθαῖος· δεδωρημένος. Ματθίας δὲ δόμα θεοῦ
D **407** ματτάβης· ἀπορῶν
D **408** ματταβεῖ· περιβλέπει. ἀδημονεῖ
D **409** μάτταβος· ὁ μωρός
D **410** ματταβόμενος· μέλλων, καὶ ἀποκνῶν
411 †ματύαι· γνάθοι
D **412** ματτύης· ἡ μὲν φωνὴ Μακεδονική, ὄρνις, καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάχανα περιφερόμενα
Att. **413** μὰ τὼ θεώ· οὐ μόνον γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον

---

396 Σ″ (Ph μ 145. Su μ 279) **400** Ap. S. 110, 8; Schol. **404** Ar. Byz. fr. 232 Sl.; Schol. Eur. Alc. 989 **405** cf. Σ μ 46; E. Gen. 212 Mill. (EM *574, 267) **406** On. Vat. 174, 79–80 **412** Athen. 14, 663d–f

---

389 ματαΐζει Salm. | μαραίνει H: Mus. **394** μαστήρ Palm. **395** h. e. ματαίους Alb. | ἀβελτήρους H: Mus. **398** ματήγετον H: Heins. Brun. Voss. al. = K | ἀλῶσιν H: spir. tacite Alb.; σφαλωσιν K **399** expl. ματαιοσυνη ci. La. **401** null. punct. usque ad βέλτιον, H: Alb. **403** le. ματίσαι H: La. coll. Theocr. 29, 15 **404** add. (Schm.) = testt. **405** ματρύλιον H: Schm. = Su. E. Gen.; μαστρυλλιον K | incl. La. (om. K testt.) | μαυλιστριαι K **406** δῶμα H: Heins. = On. Vat. **407** ἀπόρων H: accent. Mus. **412** ματτυεῖς H (rubr. κ scr. vid.): Schweighaeuser ad Athen. = Athen. | λάγανα H: Schweigh. = Athen. **413** τῶ θῶν H: τὼ Mus., θεώ Scal. Palm. Guyet. al.; cf. Ph μ 147. Schol. Ar. Eccl. 145 aliter expl.

414 ματῶν· ματαιοπραγῶν, ἢ μάτην ποιῶν
415 μαῦλιν· λαοτομεῖον D
416 †μαυκυρόν· τὸ χλιαρόν
417 *μαῦλις· μάχαιρα (Callim. fr. 75, 9 Pf.) ($S^{μαλ44}$). καὶ ἡ μίσθιον ποιοῦσα
418 μαυλιστήριον· παρ᾽ Ἱππώνακτι, Λύδιόν τι λεπτὸν νόμισμα (fr. 160 W. = 170 Degani) D
419 μαῦρον· τὸ ἀμαυρόν. ἀσθενές. ἢ μωρόν D
420 Μαύσωλος· ὄνομα δυνάστου D
421 μάχαιρα· ξίφος. καὶ παραζώνιον. καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα, καὶ ζῷα ἑρπετὰ πολύποδα, ἴουλος. καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικόν D
422 ⟩μὰ φρήν· διάνοια (Eur. Hec. 85) Eur.
423 μαχαιροδέτης· ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταληπτήρ D
424 μαχᾶν· ⟨ἀντὶ⟩ τοῦ θέλειν μάχεσθαι D
425 μαχατάρ· ἀντίπαλος ?
426 μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει· τὰ περὶ τῆς μάχης βουλεύματα κολοβοῖ, καὶ ἀποκείρει, ἢ κολούει (Π 120) Hom.
427 μαχητής· στρατηγός (Ε 801) Hom.
428 μαχησαμένω· μαχεσάμενοι, δυϊκῶς (Α 304) Hom.
429 *μαχλάδα· πόρνην $AS^{9}(vg^{2}A^{8}Br^{38})$
430 *μαχλάδας· πόρνας (Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 264 [37, 903, 13 M.]) $g^{2}Σ$ Greg. Naz.
431 μάχλης· ἀκρατής, πόρνος
432 μαχλίς· ἑταίρα, πόρνη
433 μάχλος· ἀκρατής, καταφερής, *πόρνος $g^{μασ5}S^{16}$
434 μαχλοσύνη· ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια [ὡσεὶ] καταφέρεια, *ἀκολασία AS^{11}, πορνεία (Ω 30) $g^{5}AS^{11}(Br^{40})$ Hom.
435 μαχλῶντες· πορνεύοντες $vg^{4}A^{10}Br^{44}Σ$ ⟨ἀκολάστως $vg^{4}Br^{44}$⟩
436 †μαχλοίων· κρομμύων

---

417 Eust. Il. 691, 56 (2. 501, 7 V.); E. Gen. 212 Mill. (EM *574, 270); Arcad. 30, 24 **419** – ἀσθενές Σ″ (Ph μ 148. Su μ 295) **428** Schol. **430** Σ μ 48 **434** καταφέρεια Σ μ 50; – καταφέρεια Schol.; καταφέρεια ἀκολασία Ap. S. 110, 9 **435** πορνεύοντες Σ μ 51

---

415 μαῦδιν (ν m.1?) H: Voss. | λαοτομίον H: La. **416** v. l. gl. θ 62 cens. Schm. **417** μαυρὶς H: Palm. Sop. Heins. al. = testt.; μαλις K | μισθητὸν H: La. **418** μαυλιστήρ( ) H: Mus. | λέμισμα λεπτόν τι H: νόμισμα Palm. Salm. Pears. 488, trsp. Flor. Heins. **420** δυνατοῦ H: Maussac. Sorber. **421** παραζώνη H: Schm. **422** μαφρὴν H: ἐ⟩μὰ Thes. 5, 620B | διάνοιαν H: Schm. **424** ⟨ἀντὶ⟩ Mus. **425** μαχάταρ H: accent. Schm.; forma Elea pro Att. μαχητής (Leum.) **426** μάχη· ἐπιμήδεα H: Pears. 488. Jens. Luc. 156 | κολοβεῖ H: Valck. Misc. obs. 159 | κωλύει H: Schm. **427** μαχητὸς H: Abresch. **428** μαχημαμένω H: Schow 321 n.20 **432** ἑταῖρα H: accent. Schm. **433** μαχλὸς H: accent. Mus. **434** μαχλωσύνη H: Mus. = K testt. | ἀφροδήσια H: Mus. | (ὡσ)εί H: del. Mus. **436** μαλλοϊον· κορυμβιον La. coll. Diosc. mat. med. 3, 100

D **437** Μαχλύονας· τοὺς αὐτομόλους Αἰθίοπες οὕτω καλοῦσιν

Hom. **438** *μάψ· μάτην **AS**^{10}, ματαίως (Β 120) **v**^{1}**g**$^{\mu\alpha\chi3}$**AS**^{10}**Br**^{45}

D **439** μαψαῦραι· αἱ μάταιαι ἄελλαι, ἢ κοῦφαι πνοαί (Hes. th. 872)

440 *μαψίδιον· μάταιον **vg**^{2}**Br**^{46}. δαψιλές. χαλεπόν. δεινόν. ἑκούσιον

Hom. **441** *μαψιδίως· ματαίως (γ 72) **A**^{11}**Br**^{46}. [μαψίφωνον]

D **442** μαψίφωνον· ματαιόφωνον

443 μάψωτος· μάταιος

444 *μαψώτου· ματαίου **g**^{4}**AS**^{9}**Br**^{49}

Hom. **445** μέγα· μεγάλως, πολύ (Β 111)

D **446** Μεγαβύζειοι λόγοι· μεγάλοι· ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως. οἱ δὲ βαρβάρους. καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς. καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως Μεγάβυζοι

Att.? **447** μέγα δικαστήριον· ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἔκρινον δίκας

Hom. **448** *μεγάθυμοι· μεγαλόψυχοι (**g**^{13}**AS**^{19}**Σ**), γενναῖοι. θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή [γενναῖοι] (Α 123)

Hom. **449** μέγα κεν· μεγάλως ἄν (Α 256)

Hom. **450** μεγακήτεα· μεγάλην παραγώγως, ἢ μεγάλως κοίλην. ἢ μέγα θηρίον, ἢ μέγα κῆτος (γ 158)

D **451** μεγαίρειν· φθονεῖν, ζηλοῦν. στερίσκειν

Hom. **452** *μεγαίρω· φθονῶ (Δ 54) **A**^{37}**S**$^{\mu\alpha\gamma12}$**Br**^{54}(**g**^{4}**Σ**)

Hom. **453** μέγα ἴαχον· μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον (Β 333)

N. T. **454** μεγαλαυχεῖ· σεμνύνεται, καυχᾶται (Ep. Iac. 3, 5 v. l.)

455 *μεγαλήγορος· μεγάλως λέγων **AS**^{36}

D **456** μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βενδῖν (fr. 384 K.–A.). Θραικία γὰρ ἡ θεός

D **457** μεγάλανδροι· μεγάλοι ἄνδρες. ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρείαν. ἢ πολυανδροῦντες

D **458** μεγαλαλκής· μεγαλοσθενής

D? **459** μεγάλαυχος· μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος

Hom. **460** μεγάλην κληῖδα θυράων· ὅλον τὸ θύραμα. τινὲς δὲ μοχλόν (Ω 455)

---

438 Schol. | **439** Schol. Hes. **440** Σ″ (Ph μ 159. Su μ 312) **445** Ap. S. 110, 11; Schol.; EM *574, 355 | **448** – μεγαλόψυχοι cf. Σ μ 52; – γενναῖοι Schol. **449** Schol. **452** Schol.; E. Gen. 212 Mill. (EM *574, 50); cf. Σ μ 53 **456** Ph μ 162 **459** cf. Poll. 6, 173

---

437 μαχλοίονας H: La., ‘vulgo Μαχλυες Hdt. 4, 190, Plin. n. h. 7, 15; aliud transfugarum nomen Hdt. 2, 30, 1’ **439** αἴμμαι H: Voss. **441** μαψίδως H: Mus. = K | [μαψίφωνον] Mus. **443/444** ‘vox nihili in Cyrillo e μαψ αυτως [Schm.] deflexa’ La. **446** μεγαβύζιοι H: tacite Schm.; Lagarde GA 190 ad Hdt. 4, 143 refert, ‘tum -ζειον λογον scrib.’ La. **447** μέγα init. lin. H: nov. gl. Mus. | δικαστρ(ι)ον H: Mus. **448** alt. γενναῖοι del. Pears. 488 **449** contin. H: nov. gl. Mus. **451** Salamin. teste Schol.^{T} N 563 **452** μαγήρω H: Mus. = K(Σ) Schol. **455** μεγαλα K^{S} **456** βένδην H: Ortwin (ap. Jens. Luc. 156) = Ph | θραίκια (num θρωι–?) H: accent. Mus. **460** κληῗδα H: accent. Mus.

461 μεγάλη νόσος· ἡ ἐπιληψία D

462 μεγάλης δείλης· οἷον ὀψίας D

463 μεγαλήτορος· μεγαλοψύχου (Β 547) Hom.

464 μεγαλήτορι· μεγαλοψύχῳ. ὑπερηφάνῳ (Ε 674) Hom.

465 *μεγαλήτωρ· μεγαλόψυχος vg^{10}AS^{23}Br^{366}Σ

466 μεγάλ' ἴαχε· μεγάλως ἤχησεν (Α 482) Hom.

467 *μεγαλίζεο· μεγαλύνου, καυχοῦ. ἢ ⌊ὑπερυψώθης (Κ 69) Br^{70} Hom.

468 *μεγαλίζομαι· μεγαλύνομαι (ψ 174) S^{42} Hom.

469 Μεγάλλειον· μύρον [μέγεθος, ὕψος (Sir. 17, 8)] D + LXX

470 *μεγαλομερῶς· μεγάλως (2. Macc. 4, 22 ..) AS^{34} LXX

471 μεγαλομήτηρ· ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ D

472 *μεγαλόνοια· ὑπερηφάνεια vg^{12}A^{26}S^{33}Σ(Br^{64}). σύνεσις AS^{33}

473 *μεγαλοπρεπής· μεγαλοφανής vg^{8}AS^{22}Br^{370}Σ

474 *μεγαλουργίας· μεγάλας ἐργασίας v^{1}(g^{1}AS^{18}Br^{50})

475 μεγαλορρημοσύνη· μεγάλα, λαλόνων (1. Regn. 2, 3) LXX

476 μεγαλορρήμων· ὑπερήφανος (Ps. 11, 4) LXX

477 *μεγαλόφρων· μεγαλόψυχος (4. Macc. 6, 5) vg^{6}AS^{21}Br^{63}Σ LXX

478 *μεγαλοφυίας· μεγαλονοίας AS^{27}

479 *μεγαλοφυέστερος· μεγαλόφρων g^{3}A^{25}Br^{53}

480 μεγαλοψυχία· μεγαλαυχία. ὑψηλοφροσύνη

481 *μεγαλώνυμον· μεγαλόδοξον (Ierem. 39, 19) v^{16}g^{μεδ3}AS^{32}Br^{65}Σ LXX

482 μεγάμυκος· μεγαλομυκητής. ἢ ὄνος D

483 μέγαρα· οἱ μὲν τὰς κατωγείους οἰκήσεις, καὶ βάραθρα. οἰκία. καὶ θεῶν οἴκημα. τινὲς δὲ καταστέγους οἰκήσεις. ἢ πόλιν D

484 Μεγαρέων δάκρυα· δοκεῖ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα, καθάπερ φασίν. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων Prov.

485 *μεγαρίζοντες· λιμώττοντες g^{9}AS^{24}Br^{55}Σ. [μεγάλα λέγοντες] (com. ad. fr. 387 K.–A.) AS^{24}Σ

---

463 Schol. **465** Σ μ 54 **466** cf. Schol. **468** Ap. S. 110, 10 | **469** Σ'' (Ph μ 164. Su μ 358); Athen. 14, 690f; Poll. 6, 104; E. Gen. 212 Mill. (EM 574, 47) **472** Σ μ 55 | **473** Σ μ 56 **477** Σ μ 57 **481** Σ μ 58 **482** Σ'' (Ph μ 170. Su μ 379) **484** Σ'' (Ph μ 172. Su μ 383); Zenob. Ath. 2, 95. vulg. 5, 8; Prov. Bodl. 626 **485** Σ μ 60 |

---

463 expl. μεγάλου H: La. = Schol. **466** μεγάλιαχε H: Mus. = Schol. **469** μεγαλίον H: Sop. = testt.; le. μεγ. μυρ. Pors. ad Ph | incl. ad μεγαλεῖον Alb.; gl. 496 cft. La. **472** μεγαλόνια H: Mus. = ΚΣ | υπερηφανια Κ Σ **476** μεγαλορήμων H: Mus. **478** μεγαλοφυείας H: Mus. = K **480** le. μεγαλουχία H: L. Cohn **482** μεγαλομυκήτης H: accent. L. Dind. 5, 641C **483** κατωγίους H: Jun. Voss. Jens. Luc. 156 **484** le. μεγαρέων H: Mus. = testt. | μεγαρία H: Pears. 488. Mein. FCG 1, 21 n. = testt. | σκόρριδα H: Mus. = testt. | φάρον H: Palm. = Zenob. **485** 'expl. e Clementis loco male intellecto fictae?' La.

D **486** Μεγαρικαὶ σφίγγες· Καλλίας πόρνας τινὰς οὕτως εἴρηκεν (fr. 28 K.–A.)
Hom. **487** *μεγάροις· οἴκοις (B 137) g^{2}Br^{51}
Hom. **488** *μεγάροισιν· ἐν οἴκοις (A 396) A^{28}
489 μέγαρον· πολυτελὴς οἶκος. ἢ *ὑπερῷον vg^{5}AS^{20}Br^{59}Σ
D **490** μέγαρσις· φθόνος
D **491** μέγαρτος· ἀγνώμων. καὶ φθονερός. ἀμέγαρτος δὲ ὁ ἄφθονος
D **492** μεγασχιδεῖ· μέγα σχίσμα ἐχούσῃ
493 μέγ' ἄφρονες· μεγαλόφρονες. ἢ μεγάλως ἄφρονες
D **494** μεγάσυρνος· εἶδος σταφυλῆς ἐν Κνίδῳ
D **495** μέγ' ἀχήσεται· μέγα βοήσει (trag. ad. fr. 237 K.–Sn.)
496 μέγεθος· μεγαλεῖον
Hom. **497** μέγ' ἔξοχος· μεγάλως ὑπερέχων (B 480)
498 μεγῆραι· φθονῆσαι, ζηλῶσαι
Hom. **499** μεγήρας· φθονήσας, ζηλώσας. στερήσας (N 563)
Hom. **500** *μέγηρεν· ἐφθόνησε vg^{14}AS^{29}Br^{66}. καὶ τὰ ὅμοια (Ψ 865)
D **501** μεγήριτα· τίμια. μεγαλόχαρτα (Hes. th. 240 v. l.)
Hom. **502** μέγ' ἴαχεν· μεγάλως ἴαχεν, ἤγουν ἤχησεν (Δ 125)
LXX **503** μεγιστᾶνες· οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες (1. Esdr. 8, 55 ..)
Eur. **504** *μεγίστην· μεγάλην (Eur. Hipp. 16 ..) AS^{31}
505 μέγιστος· μέγας
506 μέδει· ἄρχει
507 *μεδέοντα· βασιλεύοντα vg^{9}AS^{13}Br^{69}
Hom. **508** *μέδοντες· βασιλεῖς (B 79 ..) vg^{6}AS^{11}Br^{67}
Hom. **509** μέδεσθαι· ἐπιμελεῖσθαι, *φροντίζειν g^{5}S^{16}Br^{60}Σ. βασιλεύειν (Σ 245)
Hom. **510** μεδέσθω· φροντιζέσθω (B 384) (Br^{91}). βασιλευέτω
511 †μεδέων· βασιλέων ἢ φροντιζόντων
Hom. **512** μεδέων· βασιλεύων, παρὰ ⟨τὸ⟩ μέδειν, ὅ ἐστι προνοεῖσθαι (Γ 276). καὶ πόλις (B 501)

---

486 Σ'' (Ph μ 174. Su μ 385) **487** Schol. **488** Schol. **489** ὑπερῷον Σ μ 61 **497** cf. Schol. **499** φθονήσας Schol. **500** Schol. | **509** ἐπιμελεῖσθαι Schol.; φροντίζειν Σ μ 62 **510** cf. Schol. | **512** βασιλεύων Schol. Γ; EM 575, 1; πόλις cf. Schol. B

---

486 le. μεγαρικαῖς H: Mus. = test. | καλίας H: Mus. **487** μεγάροισι? H: Mus. = K **490** μεγάρσης H: HSt. Ind. **492** μεγασχηδή H: Mus. **493** μεγάφρονες H: HSt. **494** κνήδω H: Mus. **495** μεγαχήσεται H: Sop. | cf. Schulze Kl. Schr. 343, 2 **496** 'gl. 469 inverso ordine' La. **497** μεγέξοχον H: sep. Mus., ἔξοχος Alb. = Schol. **498** μεγεῖραι H: Mus. **499** μεγείρας H: Mus. = Schol. | ἑταιρήσας H: Ruhnk. **500** μέγειρεν H: Mus. = K Schol. **501** μεγήρη, τὰ H: Heins. Jens. Luc. 156, 'sed cf. n . pr. Μετηριτος IG XII 8, 273, 5' La. **502** μεγίαχον H: sep. Mus., ἴαχεν Jens. Luc. 156; alt. ἴαχον … ἤχησαν Pears. 489 **506** μεδεῖ H: accent. Mus. **508** μεδέοντες H: La. = K **509** μεδεῖσθαι· μεμελεῖσθαι H: Pears. 489. Alb. = Schol. (Σ) **510** φροντιζετω K Schol. **511** v. l. gl. 521 **512** μεδεύων H: Palm. = Schol. | ⟨τὸ⟩ Mus. | μηδεῖν H: Mus. | προνοεῖ H: Mus. | conf. μεδέων et Μεδεών agn. Schm.

513 μεδιμναῖον· μέτρον μοδίου D
514 *μέδιμνον· μέτρον g[1]AS[14]Br[72]Σ ὅμοιον. ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ D?
515 μεδίμῳ· ἥρωϊ D
516 μέδονται· ἐπιμελοῦνται. ἄρχουσι, βασιλεύουσι
517 μέδοντε· ἄρχοντες δύο
518 Μεδοντίδαι· οἱ ἀπὸ Μέδοντος Ἀθήνησι D
519 *μέδοντο· ἐφρόντιζον (Ω 2 ..) AS[12] Hom.
520 *μεδώμεθα· φροντίζωμεν, ἐντρεπώμεθα, προνοῶμεν (Δ 418) AS[15] Hom.
521 *μέδων· βασιλεύων g[8]Σ(Br[317]), βασιλεύς
522 μέζος· αἰδοῖον
523 *μεθείς· ἐάσας (Eur. Rhes. 482 ..) vg[1]AS[20]Br[74] Eur.
524 *μέθαις· τοῖς σκεύεσι τοῖς θεατρικοῖς, κιθάρᾳ ἢ κυμβάλοις (Ep. Rom. 13, 13) AS[35] N. T.
525 *μεθαρμοζόμενος· μετερχόμενος g[7]Σ
526 *μεθεῖναι· ἀφεῖναι AS[22]Σ, ἐᾶσαι (Eur. Hec. 554) A[32] Eur.
527 *μεθεκτός· ἐκ τοῦ μετέχειν A[19]
528 †μεθησταί· ἀμεληταί
529 *μετεκτόν· μέρος ἔχον g[μεγ17]
530 *μεθέμεν· ἀφεῖναι (A 283) AS[37] Hom.
531 *⟩μέθεν· ἐμοῦ (B 26) S[44] Hom.
532 *μεθέντες· ἐάσαντες vg[5]Br[75]. μὴ θελήσαντες A[30]. ἀμελήσαντες
533 *μέθεξιν· κοινωνίαν vg[11]AS[25]Br[79](Σ)
534 μέθεπε· ἐδίωκε (Θ 126) Hom.
535 μεθέπει· παραγίνεται, ἐπακολουθεῖ. ⌊ζητεῖ S[49]. διώκει. ἔρχεται
536 μεθέπεις· παραγίνῃ. καὶ τὰ ὅμοια
537 μεθεστάναι· μεταβεβλῆσθαι (Thuc. 8, 76, 3)
538 *μεθέστηκεν· ἀφέστηκεν, μετῆλθεν (Eur. Med. 898) AS[29] Eur.
539 μέθετέ ⟨με⟩· ἐάσατέ με (Eur. Alc. 266. Hipp. 1372) AS[31] Eur.

---

514 Σ″ (Ph μ 177. Su μ 403); Prov. Bodl. 633; μέτρον Σ μ 63 **521** Σ μ 64 **522** cf. E. Gen. 212 Mill. (EM 575, 10) **523** cf. Σ μ 67 **524** gl. Apost. 75 **525** Σ μ 65 **526** ἀφεῖναι Σ μ 66 **530** cf. Schol. **531** Schol. **533** cf. Σ μ 69 **534** Schol.

---

514 ὅμοιον ἢ om. Σ ″. Prov. Bodl. | σχοινίκων H: Mus. = testt. **515** cf. Solms. Beitr. 49 **517** μέδοντες H: Heins. Pears. 489 **518** μεδοντιάδαι H: Meurs. de Archont. Ath. 2 **520** μεδόμεθα H: Mus. = K | φροντίζομεν H: Mus. = K **522** μαζὸς H: Guyet. Salm. Heins. al.; 'sed singul. fictus' La. **524** σκεύσεσι H: Mus. = K test | κύμβαλον H: La. = K test. | ⟨καὶ τοῖς ὁμοίοις τούτοις, οἷς εἰώθασιν ἐν μέθαις μάλιστα χρᾶσθαι οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι⟩ K gl. Apost. **525** v. l. gl. 569 (Heins.) **526** ἐάσαι H: accent. tacite Schm. **527** μεθεκτως K **528** μεθεῖται· ἠμέληται Kust.; μεθήσετε· ἀμελήσετε (N 97) Pears. 489 **529** μετελκτὸν H: Voss. Kust. Pears. 489 = K | ἔχων H: Pears. = K **530** ἀφιέναι H: Schm. = K **531** ἐ⟩μέθεν Mus. = Schol. **534** δίωκε H: Alb. = Schol. **536** παραγίνει H: Mus. **537** μεθεσταναι H: accent. Mus. **539** ⟨με⟩ La. = K

D? **540** μεθέψομεν· μετοίσομεν
D? **541** μεθήκειν· τὸ μεταγαγεῖν. ἢ μετελθεῖν
Hom. **542** *μεθημοσύνη· ἀμέλεια (Ν 108) Σ(S^{48})
Hom. **543** μεθήμων· εὔστοχος, συνετός. προδότης. ἔμπειρος. ⌊ἀμελής **Br**^{410}Σ [εἶ] (Β 241)
544 μεθῇς· ἐάσῃς. ἀμελήσῃς
545 μεθήσει· ἀμελήσει. ⌊ἐάσει (g^{2})
D **546** μέθη· κραιπάλη, σκότωσις οἴνου. ἢ θυμός
Hom. **547** μεθήσω· ἀφήσω (Λ 841)
548 *μεθίει· ἀμέλει AS^{28}Σ, ἀφῆκεν A^{28}
549 *μεθιεμένους· ἀμελοῦντας S^{50}. ἐῶντας A^{27}Σ
Hom. **550** μεθιέντα· προϊέμενον (Ζ 330)
551 *μεθίεται· μετέρχεται AS^{23}
552 μεθ᾽ ἵππων· ἐφ᾽ ἵππων
553 *μεθίσταται· μεταίρει vg^{15}AS^{39}**Br**^{84}. μεταίρεται
Hom. **554** *μεθίω· ἀμελήσω (Γ 414) **Br**^{406}
D **555** μέθλην· τὸν ἄρνα
N. T. **556** *μεθοδείας· τέχνας (Ep. Eph. 6, 11) vg^{12}AS^{24}**Br**^{80}Σ. [ἐφόδια]
Att. **557** μεθόδιον· ὃ ἡμεῖς ἐφόδιον
558 *μεθοδεύει· μετέρχεται vg^{14}AS^{38}Σ. ἢ διέρχεται
559 *μεθοδευσάτωσαν· διελθέτωσαν AS^{34}
560 μεθοδίτας· τεχνίτας
561 μεθ᾽ ὁδόν· ἐν ἴσῳ τῷ καθ᾽ ὁδόν
Hom. **562** μεθομίλεον· ὁμίλουν. συνήμην, ἢ συνανεστράφην (Α 269)
D **563** μεθόπιον· μέρος τι τῆς καλούμενης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλύφου
564 *μεθόπωρον· ⟨ὁ⟩ μετὰ τὴν ὀπώραν ⟨καιρός⟩ vg^{13}AS^{33}**Br**^{81}. τροπὴ μετὰ θέρος AS^{33}
565 μεθορίζει· μετέχει
566 *μεθόριον· τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων g^{9}AS^{21}**Br**^{77}Σ, τὸ διαχωρίζον τούς τινων ὅρους

---

542 Σ μ 71; cf. Schol. **543** ἀμελής Σ μ 72; Ap. S. 110, 15; Schol. **545** ἀμελήσει cf. Σ μ 73 **548** ἀμέλει Σ μ 74 **549** ἐῶντας Σ μ 75 **554** Schol. **556** Σ μ 77 | **558** Σ μ 78 | **562** συνανεστράφην cf. Schol. **566** cf. Σ μ 79 |

---

541 μεθήκην H: Heins. Voss. **543** μεθήμων et ἥμων conf. agn. Schm. | εἶ H: del. Pears. 489. Alb. = K testt. **544** μέθης H: accent. Mus. **546** σκότασις H: Mus. **548** ἀμελεῖ H (Σ): accent. Schm. **550** μεθίεντα H: accent. Mus. **554** μεθείω Mus. = K **555** 'non Graecum' La. **556** μεθοδίτας H: Brun. Meibom. Kust. al. = K[-ίας AS] Σ | incl. e gl sequ. (Schm.) **561** τὸ H: Mus. **562** μεθομίλεων H: Mus. = Schol. | ὡμίλουν H: Ald. | σὺν ἡμῖν H: Schm. | συνανετράφην H: Schm.; -στρεφόμην Schol. **563** τριγλύφιρου H: Palm. Salm. | cf. Syll.^{3} 246 II 65 **564** add. bis La. = K | θέρους H: Mus. = K **566** ὅρων K^{gBr} Σ | τοῦ H: Mus.

567 μεθορμηθῆναι· ἐφορμηθῆναι

568 *μεθορμίζεται· μετάγεται vg^{6}AS^{18}Br^{76} ἀπὸ ὅρμου εἰς ὅρμον AS^{18}

569 *†μεθορμιζόμενος· μετερχόμενος AS^{26}Σ

570 μεθορμίσασθαι· μεταγαγέσθαι (S^{52})

571 μέθυ· οἶνος (I 469) S^{54}Σ. ὅθεν τὸ μεθύσκεσθαι — Hom.

572 μεθύει· πεπλήρωται

573 μεθυδρίδες· εἶδος μικρῶν ὀρνίθων — D

574 μεθύουσαν ἀλοιφῇ· διάβροχον τῷ λίπει, οἷον πεπληρωμένην ἐλαίου (P 390) — Hom.

575 μεθύσιον· εἶδος ἀμπέλου — D

576 μεθύσκομαι· πληροῦμαι — D

577 μεθυστάδες· ‘ὡς οἰνοπλῆγες ⟨–⟩ μεθυστάδες γάμων’ (trag. ad. fr. 238 K.–Sn.) μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι, ὅθεν τὸ παρθένους λέγεσθαι ἀπέβαλον. ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι παρθένοι ἦσαν — D

578 μεθύων· ἀπὸ οἴνου μεθύων (Esai. 19, 14 ..) — LXX

579 Μεθώνη· πόλις Θεσσαλίας (B 716). καὶ γαστήρ — Hom. + ?

580 μεθῶμεν· ἀφῶμεν. ἀμελήσωμεν (K 449) — Hom.

581 μειαγωγός· οὕτως ἔλεγον τὸ εἰσαγαγεῖν τὸ ἱερεῖον τὸ λεγόμενον ⟨μεῖον⟩ ὑπὸ τῶν ἐγγραφόμενων εἰς τοὺς φράτορας — Att.

582 *μείδησεν· ἐμειδίασεν, ⌊ἐγέλασεν (A 595) AS^{17} — Hom.

583 *μειδιᾷ· γελᾷ vg^{9}AS^{23}

584 *μειδίαμα· γέλως vg^{8}A^{24}Br^{88} — LXX?

585 μειδιόων· γελῶν (H 212) — Hom.

586 μεῖδος· μείδημα, γέλως — D

587 †μείζοντες· μύοντες. λαλοῦντες†

588 μείλανι· μέλανι (Ω 79) — Hom.

589 μειλεῖν· ἀρέσκειν — D

590 μείλινον· μελέϊνον, ἐκ ξύλου τῆς μελίας δόρυ (E 655) — Hom.

---

569 Σ μ 80 **571** Σ μ 81; Ap. S. 110, 13; Schol. | **574** cf. Schol. **579** Schol.; cf. St. Byz. 440, 17 (μ 118) | **581** cf. Harp. 200, 15; Σ″ (Ph μ 209. Su μ 829); – ἱερεῖον Poll. 3, 53 **582** Schol. **584** gl. Sap. **588** Schol. **590** – μελίας Schol.

---

568 ὁρμοῦ H: accent. Mus. | ὁρμόν H: accent. Mus. **569** v. l. gl. 525 **571** μέθη H: Guyet. Heins. Voss. = K testt. **573** μεθυθρίδες H: LSJ, ‘aquaticae’ La. **574** le. μεθύουσα H: le. Heins. Pears. 490. Jens. Luc. 157, em. Alb. = testt. | ἀλοιφὴ H: Heins. Pears. Jens. = testt. | ἐλέου H: Sop. Heins. Guyet. **577** n.gl. μεθύουσαι H: Heins. | ⟨καὶ⟩ Salm. | οἷον H: La. | παρθέ( ) H: Mus. **579** μεθώη H: Mus. = St. Byz.; Μηθώνη schol. | ‘γαστηρ non intellegitur’ La.; γ′ ἄστη (cf. Su μ 434) Baun. 1914, 209, ingeniose **581** μειαγωγεῖν Vales. Heins. Pears. 490 | ἔριον H: Mus. = testt. | ⟨μεῖον⟩ Herw. 1895, 367 **584** contin. H: nov. gl. Mus. | μειδίασμα H (K^{vgA}): Schm. = K^{Br} gl. Sap. **585** μειδιθῶν γρ H: γρ del. Mus., em. Heins. **587** μυόντες H: accent. Mus. | μειουντες· [μυοντες] ελαττουντες ci. La.; μειζόνως λαμβάνοντες· μεγαλύνοντες Kleinlogel ad Schol. Thuc. 5, 27, 3 **588** μείλαινει· μελάνει H: Pears. 490 = Schol.

Hom. **591** *μείλια· μειλίγματα. ⌊χαρίσματα (I 147) AS[21]
Hom. **592** μειλίγματα· ἀπάργματα. δῶρα (κ 217). καὶ ἡ προῖξ
593 μείλιον· μείλιγμα. λέγει δὲ τὴν προῖκα, τὰ χαρίσματα
594 *μειλικτήριος· εὐμενιστικός AS[13]
Hom. **595** μειλίσσεο· φιλοφρονοῦ. προσάγου (γ 96)
596 μελισσέμεναι· προσηνῆ, κεχαρισμένα πράττειν
597 *μείλιχα· ἥδιστα, γλυκέα. προσηνῆ S[30]. ἐπιεικῆ (Hes. th. 84)
598 μειλιχία· γλυκεῖα, ἡδεῖα
Hom. **599** μειλίχιον· πρᾷον. καὶ τὰ ὅμοια (K 288)
Hom. **600** μειλιχίῃ· ἱκετείᾳ (O 741)
601 *μειλίχιος· πρᾷος g[μελ8]Br[208]Σ. συνετός. ἡδύς. ⌊προσηνής g[μελ8]
D **602** μειλιχομειδής· πραΰγελως. ἡδύγελως. ἡδεῖα. πραΰνοος
Eur. **603** *μειξοβάρβαρος· οὔτε βάρβαρος, οὔτε Ἕλλην, ἀλλ᾽ ἀμφοτέρων μετέχων (Eur. Phoen. 138) AS[19]
604 *μεῖον· μικρόν vg[2]A[12]Br[85], ἔλασσον, ⌊ἔλαττον vg[2]A[12]Br[85]Σ
605 *μειονεκτεῖ· τὸ ἧττον φέρει vg[4]A[14]Br[87]Σ
606 *μειονεκτεῖται· ἐλαττοῦται A[10]
607 *μειονεκτούμενοι· ἐλαττούμενοι g[6]Σ(v[μιλ2]A[15])
D **608** μειόφρων· ἐλαφρός, καὶ ἐλάττων φρενῶν, παράμωρος
Att. **609** μείρακα· τὴν νέαν γυναῖκα (S[33])
LXX **610** *μείρακες· νέοι vg[3]A[11]Br[86], νεώτεροι, γενναῖοι (4. Macc. 14, 6 ..) vg[3]A[11]
Hom. **611** μείρεο· μερίζου. λάμβανε, λάγχανε (I 616)
612 *μείρεται· στέρεται. κληροῦται, ⌊μερίζεται S[32]
613 *μεῖραξ· παῖς AS[18]
Hom. **614** *μείς· μήν (T 117) AS[20]
D **615** μεῖστον· ἐλάχιστον
616 *μείωσιν· ἐλάττωσιν g[7]
Hom. **617** *μείων· ἐλάσσων A[10]S[34]Br[89], μικρότερος (B 528)

---

591 Ap. S. 110, 19 **592** δῶρα cf. Schol. **599** Schol. | **601** πρᾷος E. Gen. 212 Mill. (EM 582, 34) **604** ἔλαττον Σ μ 87 **605** Σ μ 88 **607** Σ′ μ 89 **611** μερίζου Schol. **612** E. Gen. 212 Mill. (EM 582, 50) **613** cf. Poll. 2, 18 **614** Schol.; E. Gen. 12 Mill. (EM 583, 4) **617** Schol.

---

592 ἀσπάργματα H: Heins. **593** μείλινον H: Guyet. **594** εὐμενητικός H: La. = K **595** φιλοφρόνου H: accent. Mus. **596** μελισσέμοναι H: Mus. **597** μειλιχὰ H: accent. Mus. **598** μειλιχίω· γλυκεῖ H: La. | ἡδεῖ Mus. **602** μειλιχομετίδης H: Gaisford, Hephaest. 80 | πραϋγέλως H: accent. Mus. | ἡδυγέλως H: accent. Mus. | ἡδεῖ ἀπραύνοος (?) H: **603** μειζοβάρβαρος H: Alb. = K | οὔτ᾽ ἔλλην (spir. inc.) H, οὔθ’ Mus.: La. = K | ἔχων H: Mus. = K **608** ἐλάφρων H: Mus. **610** νέαι, νεώτεραι γυναῖκες Pears. 490 **613** μείραξ H: accent. Mein. FCG 2, 1, 47 **614** μεῖς, ει corr. e ?υ H **615** cf. inscr. Locr. Wil. Kl. Schr. 5, 1, 468 l.9 et p.476, 2 **617** μειῶν H: accent. Mus. = K[Br] Schol.

618 μελαγκόρυφοι· οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ἄμεινον δὲ νοεῖν οἱ ἰἄνθρωποι (S[77]) D

619 μελάγκορύφους· μοιχούς. τοὺς γεννητικοὺς ἀνθρώπους D

620 μελάγκρανις· ὀξύσχοινος. ἢ τὰ ἄκρα μελανίζουσα D

621 μελαγχαίταν· ⟨῎Ιων⟩ Μεγάλῳ δράματι (TrGF 19 F 16). ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· οἷον ἀκμάζουσαν D

622 μελάγχλαινος· †ἡ διαυγής† D

623 μέλαθρα· οἰκίαι. ὑπέρθυρα. δοκὸς δὲ καὶ ἡ διάτονος D

624 *μέλαθρον· οἴκημα vg[1]A[36]. [καὶ]

625 ⟨ … ⟩· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον

626 μελαθρόφιν· ἐκ τῶν δοκῶν τῆς στέγης. τῶν μελάθρων, τῶν δοκῶν τῆς στέγης (θ 279) Hom.

627 *μελάθρων λῶβαι· τῶν οἴκων αἱ βλάβαι (Eur. Hec. 649) AS[43] Eur.

628 μέλαιναν· βαθεῖαν (A 141) Hom.

629 *μελαίνῃ· βαθείᾳ (A 300) Σ(A[68]) Hom.

630 μελαινῶν· μελανῶν, καὶ ὀδυνάων, ὀδυνῶν μελανοποιῶν· ἐπεὶ κατηφεῖς ποιοῦσι τοὺς πάσχοντας (Δ 117) Hom.

631 μέλαιναι νῆες· αἱ βαθεῖαι, καὶ πισσόχριστοι (B 524 ..) Hom.

632 μελαίνετο· βαθεῖα ἐγένετο D

633 μέλαιναι φρένες· αἱ βαθεῖαι, καὶ ἀγαθαί, καὶ πυκναί (P 83), ἢ αἱ δειναί, καὶ ἰσχυραί, [καὶ δειλαί] Hom.

634 †μέλαιος· ἄθλιος. μάταιος

635 †μελαίοις· ἀθλίοις. ματαίοις

636 μέλλακες· νεώτεροι D

637 μελάμβιος· σκοτεινὸς τὸν βίον, ἢ μελανός

638 μελαμβίου· σκοτεινοῦ, ἢ μελανοῦ τὸν βίον D

639 *μελάμπεπλος· πενθήρης (Eur. Or. 457) AS[64]. [ἢ κλῆμα μέγα] Eur.

640 †μελαμπέραμον· σκοτεινήν D?

641 μελάμπυγος· ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγὰς ἀνδρείους ἐνόμιζον (Ar. Lys. 802) D

---

623 cf. E. Gen. 212 Mill. (EM 576, 15); Schol. Eur. Andr. 882 **624** cf. Σ μ 90 **626** cf. Ap. S. 110, 30 **628** Schol. **629** Σ μ 91; Schol. **641** cf. Ph μ 225

---

618 ἀμείνω H: Mus. **619** ‘nigri capilli signum λαγνου [Arist.] Physiogn. p.38, 9 F.’ La. **620** μελάγκρασις H: Salm. e Theophr. h. pl. 4, 12, 1 **621** μελάγχετον H: Bentl. Ep. ad Mill. 2, 310 qui suppl. ῎Ιων | μελαγχετος· ελαια η δαφνη K[S86] ‘quae ft. in fine gl. supplenda’ La. **623** ὑπότονον testt. **625** contin. H: nov. gl. La., suppl. compositum nigros pudendorum pilos significans; obloqu. Tammaro 1996, 121, coll. θύρα, θριγκός, μέλαν = pudenda in com. **630** le. μελάνων H: Voss. **631** le. μέλαιναι H: Pears. 491. Alb. **633** le. μέλαιναι H: Pears. 491. Alb. | incl. del. Pauw ad Anacr. 131 **634–5** v. l. gl. 678 (Salm.) **636** μέλακες H: Salm. Guyet.; gl. 678 cft. Kust. **639** μελάμπελος H (K): Mus. | ‘incl. autoschediasma ad le. iam corruptum’ La. **640** μελαπέραμον H: Voss.; μελαμπορφυρον ci. La. coll. Poll. 4, 119 **641** πύγας H: accent. Mus.

D **642** Μελάμφυλλος· ἡ Σάμος
Hom. **643** μέλανα βρότον· (ω 189) [ἄνομον. ἔρημον. ἀπάνθρωπον]
D **644** μελαναθήρ· τῶν πυρῶν τις οὕτως καλεῖται
645 †*μελαναί· βαθεῖαι A[61]
Eur. **646** *μελαναυγεῖ· τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος (Eur. Hec. 153) AS[44]
647 †μελανδανέως· ἀμπέλου εἶδος
D **648** μελάνδειρος· ὀρνιθάριον ποιόν
D? **649** μελάνδετον· πυκνὸν καὶ μακρόν, τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν, τουτέστι κερατίνην, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον (Eur. Or. 821)
Hom. **650** μελάνδετα· μελαίνας ἔχοντα λαβάς, τουτέστι κερατίνας (Ο 713)
Hom. **651** μέλαν δρυός· ἡ ἐν τοῖς δένδροις δασύτης. καὶ ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη (ξ 12)
D **652** †μελάνθει· ἠράθρια τὰ μελάνθρια†
D **653** μελανθές· μέλαν (Aesch. Suppl. 154) S[83]
D **654** μελάνοφρυς· λασίοφρυς. βαθεῖα
655 *μελάντατον· μελανόν, κατὰ ἐπίτασιν AS[31]
Hom. **656** *μελάνυδρος· ἐν βάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα A[63]. ἢ πολυΰδρος (Ι 14)
D **657** Μελάντειοι ὅροι· τοὺς Μελαντείους σκοπέλους (Callim. fr. 19 Pf.?)
D **658** μελαμψίθιος· οἶνός τις οὕτω καλεῖται
D **659** Μελάντειος χοιράς· ἢ χοιράδες, ἤγουν σκόπελοι. καὶ υἱὸς Νάξου τοῦ Παρίου Μελάντιος
660 *μέλας· μελανός A[58]Br[98]. βαθύς. ἢ ποταμός
661 μέλδει· τήκει. ἕψει. φθίνει. ἐπιθυμεῖ
662 μέλδειν· μέλδεσθαι
Hom. **663** μελδόμενος· μέλδων. *τήκων (Φ 363) (AS[47]). ἐπιθυμῶν. *φθίνων AS[47]. καὶ τὰ ὅμοια
D **664** μελέαγρος· ἡ κατοικίδιος ὄρνις
D **665** μελεαγρίδες· ὄρνεις, αἳ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει
D **666** †μελαιαί· ἀστράγαλοι. ἢ νωθροί

---

642 St. Byz. 553, 15 (σ 42) **649** τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν Schol. Eur. **650** Schol. | **651** | Schol. **656** Ap. S. 110, 22; πολύυδρος Schol. **663** – τήκων Schol.; τήκων cf. Ap. S. 110, 32; E. Gen. 213 Mill. (EM 576, 20) **665** Σ'' (Ph μ 222. Su μ 468); Athen. 14, 655c

---

642 μελάμφυλος H: Mus. **643** le. μέλανα H: Mus. | expl. ad ἄβροτον pert. vid. Mein. 1857, 615 (Tartarus) **644** μαλαναίθηρ· τῶν πυρρῶν H: Voss.; Geopon. 3, 3, 11 cft. Niclas **645** v. l. gl. 631 (Alb.) **646** μελαναυγῆ H: Pears. 491. Alb. = K | ρευσει K **647** v. l. gl. 713 (Schm.) **649** τουτέστι κερατίνη ad fin. H: trsp. et em. Alb. **651** μελάνδρυος H: Mus. = Schol. **652** μελάνθια· ἠράνθεμα ἢ μελάνθρια Krek. 1999, 72 | ἠρυθρία Mus. | μέλαν⟨α γὰρ ἐρυ⟩θρά Herw. Versl. 197 **654** μελανόφρυς H: accent. Schm. **657** le. μελάντιοι H: le. Schr., em. Schm. | μελαντίους H: Schm. **658** μελντιμίθιος H: Lindan. Exerc. in Act. 2, 13 coll. Diosc. mat. med. 5, 6, 4; 'cf. gll. ψ 186. π 2806, nisi ubique ψυθ-scribendum cf. σταφυλα ψυθια SEG9, 11, 10' La. **659** le. μελάντιος H: le et em. Schm. | χοιράδαι H: Mus. | ναξίου τοῦ πάρου H: Alb. **665** μελεάγριδες H: accent. Mus. **666** gl.1187 cft. Pears. 491. Kust.

667 μελεδαίνει· φροντίζει
668 *μελεδήματα· φροντίδες AS^{66}Br^{103}(g^{5}), μέριμναι (Ψ 62) AS^{66}(g^{5}Σ) Hom.
669 *μελεδωνός καὶ μελεδών· φροντιστής (S^{88}Br^{104}), μεριμνητής (A^{67}). ἐπίτροπος, οἰκονόμος, προεστώς (S^{88}), φύλαξ. καὶ μελεδῶναι αἱ φροντίδες. καὶ τὰ ὅμοια
670 *μελεδωνοί· φροντισταί. καὶ τὰ ὅμοια (Hdt. 2, 65, 3) vg^{2}A^{34}Br^{104}Σ
671 μελεδών· ὁ βασιλεύς
672 μελεδωνεύς· ὁ φύλαξ. καὶ τὰ ὅμοια D
673 μελέη· ματαία (ε 416) Hom.
674 μέλει· φροντίζει
675 †μελείην· τὴν ἐκ μελείας, ὅπερ ἐστί δένδρον
676 †μελείῃσι· δόρασι (Β 543 ..)
677 *μελεϊστί· τὸ κατὰ μέλος τι κόπτειν (Ω 409) AS^{48} Hom.
678 *μέλεος· μάταιος (Ψ 795) vg^{15}AS^{35}Σ Hom.
679 †μελερόν· μαραντικόν. καυστικόν
680 *μελετᾷ· ἀσκεῖ vg^{28}AS^{73}Br^{102}. ἐπιμελεῖται. ⌊γυμνάζεται vg^{28}Br^{102}. μελέτη γὰρ ἄσκησις AS^{74}. καὶ τὸ μελεταίνεσθαι γυμνάζεσθαι. ἐπιμελεῖσθαι. καὶ τὰ ὅμοια Att. + D
681 μελετητήριον· οἶκος, ἢ ὄργανον, ἐν ᾧ τις μελετᾷ. ἢ σχολεῖον (Anaxandr. fr. 16, 2 K.–A.) D
682 *μέλεον· μάταιον (Κ 480) S^{90}. ἀτυχές. ἀσύνθετον. κακόν Hom.
683 μελέων· κρεῶν
684 μέλη· τὰ γυῖα. καὶ ᾠδή. καὶ σκεύη
685 μέληδων· τηκεδών. φροντίς. ᾠδή D
686 μελήδόνες· τηκεδόνες. ἐπιθυμίαι. φροντίδες. ᾠδαί D
687 μέλημα· οὗτινος ἂν τις φροντίζοι, ἀγάπημα (Theocr. 14, 2) D
688 μελήματα· φροντίδες μάταιαι
689 μελιρύτοισιν· ἐν πρώτοις ἥδέσι D?
690 μελίρυτον· ἡδὺ πρώτιστον
691 μελία· δένδρου εἶδος, ἀπὸ Μελίας Ὠκεανοῦ. ἢ *ὁδοί AS^{51} D + K
692 μελίαι· βέλη g^{24}Br^{92}Σ, ὕσσοί. ἢ δόρατα g^{24}Br^{92}, ἢ λόγχαι D
693 μελίας καρπός· τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος D

---

668 cf. Schol.; E. Gen. 21 Mill. (EM 576, 28) | cf. Σ μ 93; Ap. S. 110, 33; E. Gen. **669** φροντιστής Theogn. can. 371 (C. 68, 18) **670** Σ μ 94; Schol. Clem Al. 314, 19; gl. Hdt. 454, 15 (LGM 202, 3) **673** Schol. **676** Schol. **677** cf. Schol. **678** Σ μ 95 **682** μάταιον Schol. **687** cf. Schol. Theocr. **692** Σ μ 97

---

669 μελεδῆνος H (K^{A}): Heins. Pears. 491 = K^{SBr} (Σ Theogn.) **670** μελεδῶνοι H: accent. Mus. **675** μελι- bis Mus. | δένδρα H: Mus. **676** μελι- Mus. = Schol. **679** v. l. gl. 171 (Mus.) **680** μελετάζεσθαι H: La. coll. SEG 11, 314, 12 **682** ἀσύνετον Guyet., sed Bauer, Wb. Neutest. s. v. cft. La. **687** φροντίζει H: Mus. **688** ματαῖαι H: accent. La. **691** ‘K ex ᾠδαι corrupt. cf. gl. 686’ La. **692** μέλισσαι H: La. (βέλη ΚΣ) **693** le. μελίας H: Mus. | cf. Wil. Gl. d. Hell. 1, 190

694 †μελίβδεσθαι· μέλλειν

D **695** †μέλιγγας ὄλοιτο παῖς θάλασσας· παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον. ἀκούει δὲ ἐκ τούτου τὴν ναῦν. τινὲς δὲ τὸν αὐλόν. ἢ τὸν δι' αὐλοῦ μελισμόν

D **696** †μελίγηα· ἀκρόδρυα

Hom. **697** μελίγηρυς· εὔφωνος, ιἡδύφωνος (μ 187) Br[328]

D **698** μελίγληνος· ἡδυόφθαλμος

D **699** Μελιγουνίς· οὕτως ἡ Λιπάρα ἐκαλεῖτο νῆσος (Callim. h. Dian. 48). καὶ μία τῶν Ἀφροδίτης θυγατέρων

D **700** μεληδόν· ἐπίρρημα, εἰς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κοπτόμενον

D **701** μελιείκελε· μέλιτι ὅμοιε

D **702** μελίζωρος· γλυκεῖα

Hom. **703** μελίη· δόρυ (Τ 390 ..) ⟨ἢ εἶδος δένδρου⟩ S[93]

Hom. **704** μελιηδές· μελιτῶδες AS[70] [ἥδιστον A[70]]. διὸ καὶ ἐψιλοῦτο. παρήχθη γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνιοι δὲ ὡς μέλι ἡδέος. διὸ καὶ ἐδάσυνον (Δ 346)

Hom. **705** μελιηδέος· μελιτώδους, προσηνοῦς, ἡδέος (Δ 346)

706 μελιηδής· ἡδύτατος (g[12]), γλυκύτατος

Hom. **707** *μελίης· δόρατος (Χ 225) A[52]

Hom. **708** *μελίη ὡς· ὥσπερ μελία. εἶδος δένδρου, ὅθεν τὰ μέλινα (Ν 178) A[49]

709 †μελίκακι· σκεύασμά τι βρωτὸν διὰ τυροῦ ...

D **710** μελίκηρα· τὰ ὑπὸ τῶν πορφυρῶν συντελούμενα, ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ

D **711** μελικηρίς· εἶδος ἀμπέλου. καὶ πόα τις. καὶ πάθος ἔνικμον, μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον (Hippocr. prorrh. 2, 42 [9, 72, 14 L.])

D **712** μελίλωτος· πόα τις. καὶ λωτοῦ εἶδος

D **713** μελίνεως· εἶδος ἀμπέλου

K + D **714** *μελίνη· ὀσπρίου εἶδος AS[50], ὅμοιον κέγχρῳ. καὶ τοῦ πολύποδος τι μέρος

LXX **715** *μελιοῦσι· κατακόψουσιν (Lev. 1, 6) (v)g[25]Br[99](AS[60])

---

697 | cf. Schol. **699** St. Byz. 418, 8 (λ 77) **703** cf. Schol. **705** ἡδέος Schol. **708** – δένδρου Schol. **711** μελιτῶδες – Poll. 4, 197 **712** Diosc. mat. med. 3, 40, 1 **713** Ph μ 233 **714** – εἶδος lex. rhet. 278, 21; EM 577, 48

---

694 v. l. gl. 789 (Schm.) **695** μελικτὰς Mein. 1857, 615 | ὄλοιτο παῖς· H: ὁδοιπόρους ci. Alb. | τοῦ H: Mus. | ultima ad μέλιγμα (Mosch. 3, 55, 92 v. l.) Dettori 1984–5, 252–3 **697** μελιγῆρυς H: accent. Mus. **699** λιπαρὰ H: accent. Mus. **701** μέλι ἔοικε H: La. | μέλ( ) H: Mus. **703** add. K, cf. Schol. **704** 'ηδιστον male intulit K, nam qui aspirationem inesse negavit, -ηδης pro terminatione accepit' La. | μελιήδεος H: Schm. **705/706** expl. ἡδύτατος, γλυκύτατος | μ., πρ., ἡ. H: trsp. Schm. **708** μελιήως H: Alb. = K Schol. | μέλι H (K): Alb. = Schol. | μέλιτα H: Pears. 492 = K **709** μελικαρίς Cas. ad Athen., 'frustra' La. sed cf. Page ad Philox. Leuc. 836(b), 16 **710** πορφυρευτῶν H: Salm.; Arist. h. an. 546b18 cft. Alb. **714** κεγχρῶ H: accent. Mus. **715** κατακόπτουσιν H (K[AS]): Arcer. Heins. Kust. al. = K[vgBr]

716 *μελίσματα· ᾄσματα AS[57]

717 μέλισσα· ὀβολός, ὅς ἐστιν μέρος δραχμῆς D

718 Μελισσαῖος· ὁ Ζεύς D

719 μέλισσαι· αἱ τῆς Δήμητρος μύστιδες D

720 *μελισσάων· μελισσῶν (Β 87) AS[55] Hom.

721 μελίσσειον· τὸ σμῆνος D

722 μελισσέμεν· πραΰνειν, παρειπεῖν, παρηγορεῖν. πρὸς ἡδονὴν λέγειν

723 μελισσοκράς· ἡ γλυκεῖα †δέλτος, ἡ μέλιτι κεκραμένη D

724 †μελιστί· κατὰ μέλη

725 Μελιταῖα· ὀθόνιά τινα διάφορα, ἐκ Μελίτης τῆς νήσου D

726 μελίτταινα· πόα τις, ἣν ἔνιοι μελίκταιναν, ἄλλοι μελισσόφυλλον D

727 Μελιταῖον· κυνίδιον μικρόν D

728 Μελιτεὺς κάπρος· ⟨Εὐκράτης⟩, τὸν γὰρ δῆμον Μελιτεύς ἐστι. D
καὶ σῦν αὐτὸν ἄντικρυς ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτόν φασι πολλαχοῦ. ἴσως δὲ καὶ ὅτι μυλῶνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἔτρεφεν (Ar. fr. 149 K.–A.)

729 Μελιτέων οἶκος· ἐν τῷ τῶν Μελιτέων δήμῳ οἶκός τις ἦν παμμεγ- D
έθης, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ ⟨φοιτῶντες⟩ ἐμελέτων

730 μελιτήμερον· ἡδύ, γλυκύ ?

731 μελίττεια· τὰ βλιστά D

732 *Μελιτίδης· μωρός τις AS[54] ἦν ⸤⟨μὴ εἰδὼς μετρῆσαι πλείω ἢ πέντε⟩ AS[54]

733 μελύγιον· πόμα τι Σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι καὶ πόᾳ D
τινί

734 μελιτέτροπα· τὴν χλαμύδα οὕτως καλοῦσιν

735 μελιτόν· κηρίον. ἢ τὸ ἑφθὸν γλεῦκος D

---

719 cf. P. Oxy. 1802, fr. 3 ii 1; Schol. Pind. Pyth. 4, 106c **720** Schol. **726** cf. Diosc. mat. med. 3, 104, 1; Schol. Nic. Ther. 554 **727** Hdn. epim. 81–82; cf. EM 577, 50 **728** Ph μ 236 (cit. Ar.) **729** Ph μ 237 **732** cf. Ph μ 241; lex. rhet. 279, 18; EM 577, 33 **733** P. Oxy. 1802, fr. 3 ii 8; E. Gen. 213 Mill. (EM 578, 8) **735** Su μ 503 |

---

717 δραγμῆς H: Mus. **719** ‘immo ιερειαι’ La.; sed cf. Pfeiffer, Hist. Cl. Schol. 1, 284 **721** μελίσσιον H: Thes. 5, 746A | οἱ σμῆνες H: Mus. **722** μελίσσεμεν H: accent. Mus. | πείπειν H: Mus. **723** μελισσόκρας H: accent. Schm. | ἢ μέλιτι H: La. **724** μελιστῆ H: accent. Mus., em. Voss. Kust. Arnald. Lect. Gr. 95 | καλὰ H: Voss. Kust. Arnald. | v. l. gl. 677 (Voss. Kust. Arnald.) **725** μελίτεα H: Sop. Guyet. Pears. 492 **726** μελιτένα H: La. post Mus. (-τ-) = Diosc. | μελικτέναν H: Alb. = Schol. Nic. **727** μελίτεον H: Mus. = Hdn. (EM) **728** le. μελιτεύς H: Alb. | τῶν γὰρ δήμων H: Mus. | σὺν αὐτῶ H: Mus. | μυλώνας H: accent. tacite Schm.; ‘propter furfur quo aluntur sues’ La. **729** add. La. post Schm. = Ph **730** μελιτηρόν Hemsterh. ad Poll. 10, 93 **731** μελιτία H: La. | βίττα H: Guyet.(?); βλίττια Pears. 492 **732** add. La. = K (Ph Eust.) **733** μελίτιον H: La. = testt.; idem vitium Plut. qu. conv. 672B **734** v. l. gl. 865 La. | μελιτόκροκα Perg. **735** μελίδειον Su, μελίτειον Alb. | cf. Schulze, Kl. Schr. 358

D **736** μελιττοπολεῖν· ἐπὶ τοῦ ικρούειν καὶ ψοφεῖν S[94] ἐτάσσετο, πρός τὸ προσιέναι μελίσσαις
D **737** μελιτοῦττα· μᾶζα, μέλιτι δεδευμένη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μελιτόεσσα
738 *μελιτοῦντας· πλακοῦντας (Ar. Av. 567 v. l.) A[42](g[22])
Hom. **739** μελίφρονα· προσηνῆ, καὶ ἡδέα· διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας (Z 264). καὶ *μελίφρων τὸ αὐτό (B 34) g[14]A[37]Br[367]Σ
D **740** μελίφυλλον· βοτάνη τις, ὃ καὶ μελισσόφυλλον καὶ πράσιον
D **741** μέλκιον· κρήνη. νύμφαι. παίγνιον
D **742** μελλέβιος· ἡμιθανής. [καὶ μὴ συνιείς, ἢ ὁ ἐκδιδαγμένος]
Eur. **743** μέλλει· φαίνεται, *ἔοικε S[96]Br[409]Σ. δοκεῖ (A 564) S[96]. ἢ μένει (Eur. Tr. 1258)
D **744** μελλέποσις· ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι (Soph. fr. 1068 R.)
Eur. **745** μέλλετε· ἐοίκατε. βραδύνετε, ὑπερτίθεσθε (Eur. Bacch. 1351 ..)
746 *μελλήσας· ὑπερθέμενος g[19]AS[39]Σ, βραδύνας AS[39]Σ
747 *μέλλειν· βάλλειν. μέμφεσθαι AS[53]
748 *μέλλησις· βραδυτής vg[18]Br[97](A[41])
749 *μελλησμοῦ· ὑπερθέσεως Br[369](g[20]), βραδύτητος (Cyr. in xii proph. 1, 20, 17 ..) (g[20])
750 *μελλήσω· σπουδάσω v[29]AS[76]Σ(g[30]). ἢ ὑπερθῶμαι
751 *μελληταί· ὑπερθετικοί vg[17]AS[38]Br[96]Σ
D **752** μελλητιᾶν· τὸ μέλλειν
D **753** μελλείρην· μελλέφηβος
D **754** μελλόγαμβρος· μελλονυμφίος
D **755** μελλονικιᾶν· ἐπεὶ βραδὺς καὶ μελλητής. ὁ Νικίας ἐλέγετο (Ar. Av. 639)
756 μελλόντων· μελετώντων
D **757** μελλόπαις· ὁ ἀπὸ δέκα ἐτῶν, προκύπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ
758 †μελεδόνοι· φροντίδες, ἐπίτροποι
759 *μελοθεσία· ἡ τῶν μελῶν θέσις (AS[32])

---

736 cf. Σ″ (Ph μ 242. Su μ 524) **738** cf. Schol. Ar. **739** ἡδέα cf. Schol. Z; (ἡδύς) Schol. B **740** Diosc. mat. med. 3, 104, 1 **743** ἔοικε Σ μ 101; Schol. **744** cf. Poll. 3, 46 **746** Σ μ 102 **748** lex. rhet. 278, 13; EM 577, 1 **750** Σ μ 104 | **755** cf. Schol. Ar.

---

736 μελιτόπολιν H: Palm. Salm.; μελιττοπωλεῖν Pears.492 = K; -ποιχεῖν vel -πηχεῖν Σ″; μελιτολογεῖν malit La. **737** μελιττοῦτα H (Ph): Guyet. = (Schol. Ar. Av. 567) | μάζα H: accent. tacite Schm. **738** μελιττοῦντας H (K[g]): Mein. = K[A] **741** μείλιον Mein. coll. Schol. Ap. Rh. 3, 146 | γληνη La., 'nam νυμφαι sunt pupae' La. **742** ἡμιθανῆς H: accent. Mus. | incl. Schm.; ad le. deperd. ret. La. **744** μελάων H: Mus. | γίνεσθαι, γί e corr. H **747** μελη βαλ(λ)ειν K **749** contin. H: nov. gl. Mus. | μελλισμοῦ H: Mus. = K **750** σπουδάσω ad μελήσω Alb. (ut Σ[B] Su) **753** μελλίρην H: Schm. coll. Plut. Lyc. 17, 3; IG 5, 1, 279. 296 cft. La. **754** μελλογαμβρός H: accent. Schm. **755** ἐπίβραδυς H: Toll., cf. Schol. Ar. **756** μελόντων Alb. = Σ[(exc. Ph)]. Ap. S., ad Σ 463 **758** v. l. gl. 669–70 (Mus.)

760 *μέλος· μέλημα S[75]. ἢ μέρος τοῦ σώματος. ἢ ἦχος ἡδύς, *ᾆσμα, ῥυθμός AS[75]. ἀλαλαγμός

761 μέλπει· ᾄδει, παίζει, ὑμνεῖ

762 μέλπεται· τέρπεται, ᾄδει. καὶ τὰ ὅμοια

763 μέλπεσθαι· τὰ αὐτά

764 μέλπει· ἀλαλάζει, ἑορτάζει. καὶ τὰ ὅμοια

765 *μέλπηθρα· σπαράγματα g[23]AS[46]Σ. παίγνια g[23]Σ. ἑλκύσματα. καὶ μέλπηθρα κυνῶν ὁμοίως (Ν 233) Hom.

766 μελπῳδοί· παίγνια μέλποντες, ὑμνοῦντες, ᾄδοντες

767 *μέλπων· ᾄδων, ὑμνῶν vg[27]AS[71]Br[101](Σ)

768 μέλει τάδε· ἐννοεῖ

769 *μέλω· ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί (ι 20) g[6]Σ Hom.

770 *μελῳδία· ἡδυφωνία (Eur. Rhes. 923) vg[26]Br[100](AS[62]) Eur.

771 μελῳδοῦσι· μετ᾽ ᾠδῆς ὑμνοῦσιν

772 μελώμεθα· μελησάτω ἡμῖν

773 μέλων· ἀρέσκων (Eur. Tr. 842) Eur.

774 μεμάασι· προτεθύμηνται (Κ 208) Hom.

775 †μεμάθεται· φυλάσσεσθαι

776 μεμαγμένα· ἀληλιμμένα

777 μεμακυῖα· μεμυκυῖα. βληχομένη. φωνοῦσα, βοῶσα (Δ 435?) Hom.

778 μεμαλισμένους· μεμαλαγμένους. [ἢ παραφρονοῦντας, μαινομένους]) D

779 μεμάμεν· προθυμεῖσθαι. ἐπιθυμεῖν. βούλεσθαι. σπεύδειν. πεποιθέναι D

780 μεμαρπώς· εἰληφώς (S[28[bis]]). ἡρπακώς

781 †μεμάσωμαι· ἐκπιάζωμαι

782 *†μεμάσσων· μεθ᾽ ὁρμῆς ἐξερχόμενος. πρόθυμος A[36]

783 μεμάχημένη· ἀπηχθημένη D

784 μεμαώς· ὁρμῶν. θέλων. σπεύδων. προθυμούμενος. πεποιθώς (Δ 40) Hom.

785 μεμαῶτες· προθυμούμενοι A[17]Br[398]. θέλοντες A[17]. σπεύδοντες. [προθυμοῦντες] πεποιθότες. ἐπιθυμοῦντες (Β 473) Hom.

---

765 – παίγνια Σ μ 107; παίγνια Schol. **767** cf. Σ μ 108 **769** Schol. **774** Schol. **784** θέλων et προθυμούμενος Schol. **785** προθυμούμενοι Schol.; E. Gen. 213 Mill. (EM 578, 21)

---

760 ἄσμα H: accent. Mus. **766** μελπώδιοι H: HSt. Ind. | παίγνιοι H: Mus. **768** μέλταδε H: Heins. | ἐννόει H: Schow 528 n.9 **769** μελῶεν H: Mus. = testt. **772** με. (η? ν?)ησάτω H: Mus. **773** μελῶν H: accent. Mus.; -ῶν vel -έων Herw. (1895), 367 **774** προθυμεῖται H: La. = Schol. 775 μεμαθήκατε vel ἐμάθετε La. | φυλάσσεσθε Schm. **776** μεμαῖνα H: Salm. | ἀλληλιμένα H: Mus. **778** incl. ad μεμανημένους La. **781** ἐκμάσσωμαι ci. La. **782** h. e. μαιμ- Pears. 493 = K, cf. gl. 75 μετ᾽ ὁρμῆς H (K): Ald. **784** ὁρῶν H: Arcer. Heins. Guyet. **785** προθυμοῦντες del. Alb.

Hom. **786** μεμαῶτος· προθυμουμένου. καὶ τὰ ὅμοια (Θ 118)
D **787** μεμβλάσαι· συνδῆσαι
Hom. **788** μέμβλεται· μέλει. φροντίζει. ἐπιμελεῖται. παραγίνεται (Τ 343)
789 μέμβλεσθαι· φροντίζειν. καὶ τὰ ὅμοια
Hom. **790** *μέμβλετο· ἐφρόντιζεν (Φ 516) A(S)[26]
D **791** Μεμβλίς· Μῆλος, ἡ νῆσος
792 *†μεμβληκότων· τυχόντων AS[25]
D **793** μέμβλωκα· †νιάζω, οἴχομαι, ἔξω τοῦ βίου εἰμί
Hom. **794** μέμβλωκε· πάρεστι S[31[bis]], μεμόληκεν, ⌊ἐλήλυθε S[31[bis]], παρεγένετο (ρ 190)
795 *μεμελημένως· πεπονημένως AS[27]Σ(vg[8]Br[109])
796 †μεμέρα· μερίμνης ἄξια. μέρμερα
N. T. **797** μεμεστωμένοι· πεπληρωμένοι (Act. 2, 13)
D **798** μέμηκε· βοᾷ, μέμυκε, κραυγάζει
D **799** μεμηκυῖαι· φθεγγόμεναι, βληχώμεναι
Hom. **800** *μεμηκώς· κεκραγώς (Κ 362) AS[35]
Hom. **801** μέμηλεν· ἐν ἐπιμελείᾳ ἐστίν, ἢ *φροντίδι (Β 25) A[22][Br[394]]
802 †μεμήλω· φροντίζω A[18]
D **803** μεμήλωνται· βεβαμμένοι εἰσίν S[30[bis]]. μήλωθρα γὰρ τὰ βάμματα
Hom. **804** *μεμηλώς· ἐπιμελῶς φροντίζων (Ε 708) AS[29]
D **805** μεμιασμένα· μεμολυσμένα. μεμιαμμένα
806 *μεμισθαρνηκότα· μισθῷ καμόντα AS[11](vg[3]Br[335]Σ)
D **807** μεμίχθων· μεμιγμένοι ἦσαν
Eur. **808** *μέμνησο· μνημόνευε (Eur. Or. 125 ..) (vg[9]AS[28]Br[110])
D **809** μέμνων· ὁ ὄνος
D **810** μεμνόνεια· τὰ ὄνεια κρέα
811 *μεμογημένος· μετὰ καμάτου A(S)[30]. κεκοπιακώς
812 *μεμοιραμένη· κληρωσαμένη AS[23](Σ)
LXX **813** μεμολυσμένα· καὶ τεθρασμένα. ἢ πεφυρμένα (Esai. 65, 4, v. l.)

---

788 μέλει Schol. **790** Schol. **791** cf. Plin. n. h. 4, 70 **794** πάρεστι E. Gen. 213 Mill. (EM 578, 33); ἐλήλυθε cf. Schol. **795** Σ μ 109 **804** cf. EM 578, 49 **806** cf. Σ μ 113 **810** Poll. 9, 48 **812** cf. Σ μ 114

---

787 μεμβλᾶσαι H: accent. Mus.; 'suspectum, an *μελδασαι ad μελδω?' La. | St. Byz. 436, 1 (μ 89) μάσσαι … τὸ δῆσαί φασιν Αἰολεῖς cft. Schm., sed hoc a Timaeo veriloquii causa fictum cens. La. **788** μέλλει H: Guyet. Brun. Voss. = Schol. **790** v. l.: gl. β 509 **791** gl. 1375 cft. Schm. **792** μεμβλώντων H: h. e. βεβληκότων La. **793** μεμβλοκανιάζω H: μέμβλωκα Mein., cuius tamen λιάζω ut vocab. Hom. reicit La.; ἰδιάζω Erbse **796** v. l. gl. 876 (Mus.); μέρμερα correct. le. cens. Schm. **799** μεμυκυῖαι H: Voss. Pears. 493 | βληχόμεναι H: tacite Schm. **800** κεκραυγώς H: La. = K **802** v. l. gl. 804 (Schm.) **803** gl. 1205 cft. Schm. **805** expl. μεμιγμένα H: Herw. 1895, 368 **807** ἔμιχθεν Leum. **809** μέμνον H: HSt. Ind. **810** μεμνόνια H: HSt. Ind. = Poll. | 'gl. decurtata, significatur macellum cf. Poll.' La. **813** κατατετεφρασμένα Jens. Luc. 158 | πεφυραγμένα H: Alb.

814 μέμονε· θέλει. ὁρμᾷ. καρτερεῖ, προθυμεῖται, ἢ ⸤προεθυμήθη (M 304) AS[13] Hom.
815 *μεμονωμένος· ἐγκαταλελειμμένος AS[14]
816 μεμονώς· ὡρμηκώς. ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος D
817 μεμορημένον· ἠσκημένον. πεπονημένον D
818 μεμορυχμένα· [μεμολυμένα] μυσαρά, μεμολυσμένα, ἐρρυπωμένα, ⸤ἠσβολημένα S[38[bis]], μεμορωμένα ἅπαντα (ν 435 v. l.) D
819 †μεμόσει· μολύνει D
820 μεμυαλωμένα· … (Ps. 65, 15) LXX
821 μεμυδότος· ῥέοντος D
822 *μεμύημαι· πεπείραμαι vg[5]AS[16]Br[107]Σ
823 μεμυθῆσθαι· εἰρῆσθαι
824 μέμυκε· σιγᾷ. συνέχει. τέθνηκεν. μυκᾶται. [τέθνηκεν.] ἀνέῳκται (κ 227)· ἐψόφηκεν Hom.
825 μεμυκήκασιν· ἐφώνησαν D
826 *μεμυκότα· βοῶντα A[31], φωνοῦντα, ⸤ἀνοικτὸν ἔχοντα στόμα (AS[32]). βοῶντα
827 μέμυκε· πεπύκνωται D
828 *μεμυκότων· πεπυκνωμένων, συνεσφιγμένων AS[24]
829 μεμύλληκε· διέστραπται, ⸤συνέστραπται (S[41[bis]]) D
830 μεμυωμένων· πεπυκνωκότων D
831 μέμφεται· αἰτιᾶται, ἐξουδενεῖ, καταγινώσκει D
832 †μεμφίδες· αἱ τῶν πτηνῶν ψυχαί
833 μεμφωλή· μέμψις D
834 μέμψις· κατάγνωσις (Sap. 13, 6) LXX
835 *μεμψίμοιρος· μεμφόμενος vg[1]S[12](A[10]) τὸ ἀγαθόν A[10](g[1]), ἢ φιλεγκλήμων vg[1]AS[12]Σ, ἢ φιλαίτιος A[34] Att.
836 *μεμωκημένον· καταπεφρονημένον AS[15](v[6]Σ)
837 †μενάσσει· μολύνει
838 μένεα· [μολυσμός] ⟨προθυμία, δύναμις⟩ (B 536 ..) Hom.

---

818 μεμολυσμένα Ap. S. 111, 5 **833** Σ″ (Ph μ 269. Su μ 586) **835** Poll. 3, 139; φιλεγκλήμων Σ μ 121 **836** cf. Σ″ (Ph μ 274. Su μ 573)

---

815 ἐγκαταλελειμένος H: Mus. **816** ὁρμηκώς H: Schr. **817** πεποιημένον H: Salm. Heins. = (K) **818** ἠσβολουμένα H: Mus. = (K) | ‘μεμορωμενα a mori colore’ La. **819** ‘h. e. μορυσσει, cf. gl. 837’ La. **820** μεμυαλομένα H: Mus. **823** μεμυθεῖσθαι H: Mus. **824** nov. gl. μυκᾶται H: contin. La. | incl. del. Triller, Obs. crit. 437 **825** ‘forma admodum suspecta pro μεμύκασιν’ Herw. 1895, 368 **826** φονῶντα H: Pears. 493. Alb. qui alt. βοῶντα del. **827** μεμύκωται H: La. **828** μεμυκώτων H: Mus. **829** μεμυληκε· συνεπαισται K **830** expl. μεμυκότων H: La. **832** v. l. gl. π 1386 (Voss.) **836** μεμωμημένον H (K[AS]): Voss. = (K[v] Σ) | καταφρονημένον H: Mus. = K **837** v. l. gl. 819 (Schm.) **838** expl. e gl. 837 repet.; προθυμία δύναμις e K[n]

Hom. **839** μενεαίνει· βούλεται. θυμοῦ καὶ ὀργῆς πίμπλαται. προθυμεῖται (Ο 507). λιποψυχεῖ

840 μενεαίνειν· τὰ αὐτά

Hom. **841** *μενεαίνων· προθυμούμενος Br^{405}. καὶ τὰ ὅμοια (Γ 379)

Hom. **842** μενεδήϊος· ἀνδρεῖος, μένων ἐν τῇ μάχῃ (Μ 247)

843 μενέκτυππος· ὁ μὴ ψοφοδεής

Eur. **844** *Μενέλεως· Μενέλαος (Eur. Andr. 40 ..) A^{15}

Hom. **845** *μένεος· θυμοῦ, δυνάμεως. ἢ ⸤ὀργῆς (Ν 60 ..) AS^{16}

Hom. **846** μενεπτόλεμος· κατὰ πόλεμον ὑπομονητικός AS^{12}, κατὰ τὴν μάχην (Β 740). ὁμοίως καὶ μενεχάρμης (Ν 396)

Hom. **847** μενέτην· ἔμενον. δυϊκῶς (Θ 79)

Hom. **848** μενέων· δυνάμεων. προθυμιῶν (Θ 361)

D **849** μενθήρη· φροντίς

D **850** μενθηριῶ· μεριμνήσω, διατάξω

D **851** μενθήραις· μερίμναις

D **852** μέννης· μενετικός

Hom. **853** μενοεικέα πολλήν· προσηνῆ. δαψιλῆ (π 429)

Hom. **854** *μενοεικέα· †φατον, τὸν τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἁρμόζοντα (ε 166) AS^{10}

Hom. **855** μενοινᾶι· φροντίζει, μεριμνᾷ, προθυμεῖται, ὀρέγεται (β 92 ..)

856 μενοίνας· φροντίσας. καὶ τὰ ὅμοια

857 *μενοινᾶι· προθυμεῖ, φροντίζει (AS^{9}), βούλεται

Hom. **858** *μενοίνησε· προεθυμήθη AS^{8}. καὶ τὰ ὅμοια (β 36)

Hom. **859** μενοινήσωσι· προθυμηθῶσιν (Κ 101)

D **860** μενοίνης· πρόθυμος. φροντιστής

861 *μένος· ἰσχύς, ⸤δύναμις g^{1}AS^{13}Σ. ὀργή g^{1}Σ. τόλμα. βία AS^{13}. θυμός g^{1}. λῆμα. νοῦς AS^{13}, [ψιλὴ] ⸤ψυχή AS^{13}

D? **862** μένος Ἄρηος· πόλεμος

Att. **863** *μενοῦν, τοιγαροῦν (S^{19}), μέντοιγε καὶ ⸤μενοῦνγε· σύνδεσμοι (vg^{3}AS^{11})

---

841 Schol. | **842** | Schol. **845** δυνάμεως Schol. **846** Schol. B | **847** cf. Schol. **848** cf. Schol. **849** cf. E. Gen. 214 Mill. (EM 580, 6) **850** Ph μ 278 **853** προσηνῆ Ap. S. 111, 7 **854** | cf. Schol. **858** Schol. | **859** Schol. **861** – ὀργή et θυμός E. Gen. 214 Mill. (EM 579, 50) **862** Ap. S. 111, 14

---

839 λειποψυχεῖ H: Schm. **843** ψοδεής H: Mus. **846** ⟨μενε⟩χάρμης Mus. **849** contin. H: nov. gl. Mus. | μενθῆρι H: Schm. **850** μενθηρίω H: accent. Mus. **852** μένε κύριε H: La. (ΚΕ̄); ὄνομα κύριον Knox Hds. p.75 **853** le. μεννοεικέα H: le. La., em. Mus. = Ap. S. | πολλῆ H: Mus. **854** μενόει καὶ H (K^{A}): Mus. = K^{S} Schol. ἄφατον H (K): ἄκρατον Mus.; αφθονον ci. La.; μενοεικέα τάφον· (Ψ 29) Nicolosi 2012 **855** μενοίνει H: Mus. **856** μενοὶνας H: Mus.; μενοινάσας Mein. 1858, 510 | φροντίδας Thes. 5, 785C; ἐφρόντισας La. **857** μενοίνει H: Mus.= (K) | βούλει H: Mus. **861** νοῦν H: Mus. = K | ψιλὴ del. Mus., om. K **862** μενοσάνιος H: Voss. = Ap. S.

864 μέν ῥα· ὥς δή (B 1 ..) Hom.
865 μεντιόπον· χλανίδα
866 Μενωνίδαι· τῶν †εὐφημων, ἐκ Μενωνιδῶν. τινὲς δέ φασι τὸν Μένωνα ἐξωστρακίσθαι (com. ad. fr. 388 K.–A.) D
867 μέρα· ὄμματα
868 Μεραί· ποταμόν
869 μέργιζε· ἀθρόως ἔσθιε D
870 μέρδει· κωλύει, βλάπτει D
871 μερεία· φυλῆς μέρος ἐκ δέκα τριάδων συνεστός D
872 μερθεῖσα· στερηθεῖσα. ἀμερθεῖσα D
873 *μεριδαρχίας· μεριτείας g^{5}AS^{10}Σ (1. Esdr. 1, 5 ..) LXX
874 μέριζειν· διανέμειν μερικῶς
875 μεριμνηταί· οἱ φιλόσοφοι (Eur. Med. 1226)
876 *μέρμερα· χαλεπά vg^{1}AS^{7}Br^{115}, δεινά, φροντίδος ἄξια (Θ 453) g^{1}[v^{1}AS^{7}Br^{115}]
877 *μερμέρω· φροντίζω AS^{9}(Σ)
878 μερμήρα· ἡ εἰς ὕπνον καταφορικὴ φροντίς Att.
879 μερμῆραι· φροντίδες. βουλαί. ⌊μέριμναι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 30 [37, 972, 6 M.]) g^{2}Br^{392} Greg. Naz.
880 μερμήριζεν· ἐμερίμνα Br^{408}(S^{13}), ἐβουλεύετο (B 3) Hom.
881 μερμηρικοί· οἱ πειραταί D
882 Μερμερίδης· Μερμέρου υἱός (α 259) Hom.
883 μέρμιθα· μέρμιθον, σπαρτίον, λεπτὸν σχοινίον, ἢ ἀργυροῦν δεσμόν (κ 23) Hom.
884 μέρμνης· τρίορχος D
885 μερόεν· μεριστικόν D

---

873 Σ μ 125 **876** χαλεπά EM 580, 23; Schol. Plat. Hipp. Mai. 290e (12) **878** cf. Ph μ 287; Phryn. praep. soph. 49, 8 **879** φροντίδες Eust. Il. 1333, 39 (4, 849, 9 V.); μέριμναι cf. EM 580, 32 **880** Schol. | **882** cf. Schol. **884** cf. P. Oxy. 1802 fr. 3 ii 18

---

865 cf. gl. 734 **866** εὐφημῶν H: accent. Mus.; εὐσήμων Mein. FCG 4, 645, ‘contra usum lexicographi, an δυσφημων vel συκοφαντων?’ La. | μένων ἰδίων H: Bergk, Kl. Schr. 2, 289; Μένων⟨ος⟩ ἰδίων Raubitschek 1955, coll. Dem. 23, 199; ‘ἐκ M.’ et ‘ἐξωστ.’ sunt citat. Helly 1994 | ἐξωστρακίσθη H: Mein. | cf. K.–A. ad com. ad. **867/868** susp. La. **868** Μέρα· πόλις Mein. 1858, 512 coll. St. Byz.; Μερρά· ⟨πηγὰ οὐ⟩ πότιμος Avyer. 1973, 314 (LXX Exod. 15, 23. Hdn. epim. 80) **869** ‘ad αμεργω, “carpo”?’ La. **870** cf. Chantr. ap. L. Robert, Hellenica 10, 278 (SEG 15, 765b6) **871** μέρεια H: accent. La. | μέρη H: Mus. | δεκατριάδων H: sep. Schr. (errore κρι-, corr. Schm.); δέκα τριακάδων Pears. 494; gl. α 3599 cft. Schm., ‘sed 300 partes phylarum exstitisse nemo credet; respondent 36 naucrariis Atticis Arist. rep. Ath. 8, 3 cf. et L. Robert, Hellenica 10, 25, 4’ La. | συνεστώς H: Schr. **873** μεριδαρχιάς H: accent. Heins. | μεριτιάς H (KΣ): Dind. 5, 796B **878** μέρμηρα accent. Mus. = testt., sed cf. Theogn. can. 641 (C. 107, 18) **881** μερμήρικοι H: accent. tacite Alb. **883** μερμίθα H: accent. Mus. **884** ‘Lydorum teste P. Oxy., scl. accipiter’ La.

D **886** μέροπες· *ἄνθρωποι vg[6]AS[8]Br[116]Σ· διὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἤγουν τὴν φωνήν (Β 285) vg[6]AS[8]Σ. ἢ ἀπὸ Μέροπος, τοῦ πατρὸς Φαέθοντος, Κῴου. λέγονται δὲ καὶ Κῷοι Μέροπες (h. Apoll. 42). καὶ ὄρνεά τίνα, ὡς Ἀριστοτέλης (h. an. 615b25)

Hom. **887** μερόπων· ἀνθρώπων (Α 250) A[11]

888 μέρος τι· ὀλίγον τι μέρος

889 †μερύτης· ἀναιδής

890 †μερῶν· ἐλάσσων

891 μέρωον· πωλίον

Eur. **892** *μεσάγκυλα· ἀκόντια (Eur. Andr. 1133) AS[10]

Hom. **893** μεσαιπόλιος· οὐ σφόδρα πεπολιωμένος, ἀλλὰ μέσος, οὔπω γέρων (Ν 361)

894 *μεσαίχμιον· μέσον αἰχμῆς. ἤγουν μέσον δόρατος AS[7], ἢ δύο στρατευμάτων AS[11]

D **895** μεσαίχμιος γῆ· ἡ διὰ πόλεμον ἀργή. καὶ μεσαίχμιον πᾶν τὸ μέσον τινός, κυρίως τῆς αἰχμῆς

LXX? **896** μέσακμον· κανὼν τοῦ ἱστοῦ, οἱ δὲ *ἀντίον g[2]AS[18]Br[117]. οἱ δὲ τὸ μεσάκτων ἢ μεσάκρων (1. Regn. 17, 7?) [ἢ μεσάτων τριχῶν. ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς]

D **897** μεσηβρίη· μεταφορικῶς, ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡλικίας, μεσώριον

D **898** μεσάτιον· μέσον. καὶ μέρος τοῦ ἅρματος

Hom. **899** *μέσαυλον· ἔπαυλιν (Ω 29) AS[20]

D **900** μεσαύχενες· Ἀριστοφάνης (fr. 745 K.–A.) φησί· μεσαύχενας νέκυας· ἀσκούς, διὰ τοῦ μ̅ γραπτέον μεσαύχενες, ὅτι μέσον τὸν αὐχένα αὐτοῦ πιέζει, ⟨ὅπου⟩ παρεβάλλοντο τὸ σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ Φιλόξενου Σύρῳ (PMG fr. 14). ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ̅ γράφουσι δεσαύχενες, [καὶ] οὐ καλῶς

901 *μεσέγγυον· μεσίτην (vg[4]A[14]S[23]Br[356]Σ)

Att. **902** μεσεγγύημα· τὸ τίθεσθαί τινι συμφωνίᾳ μισθὸν ἐπ' ἐγγύῃ

---

886 – φωνήν Σ μ 129; Schol.; E. Gen. 214 Mill. (EM 580, 37); ἀπὸ – Μέροπες Schol. Pind. Nem. 4, 42a; Κῷοι Μέροπες St. Byz. 446, 11 (μ 151); ὄρνεα – cf. P. Oxy. 1802 fr. 3 ii 21 **892** cf. Schol. Eur. Phoen. 1141 **892/893** cf. Σ μ 130 **898** cf. Poll. 1, 142 **899** Schol. **900** cf. Ph μ 293; Poll. 2, 135 **901** cf. Σ μ 132

---

886 πρὸ φ. H [?accent. Mus.]: Wil. Kl. Schr. 1, 144, 3 | κ.οὐ H: Mus. **890** v. l. gl. 617 (Pears. 494. Alb.) **891** μεραιον = veredum E. Maass, Byz.-Neugr. Jb. 5, 1926, 169, 'frustra' La. **895** πολέμων H: Mus. **896** μεσάκμων Eust. 1572, 1 (1, 265, 24 St.) (Paus. μ 13) | 'incl. e gll. 893 et 899 conflata' La. **897** μεσαμβρίη ex ord. Voss. | ἡμέρας H: Thes. 5, 809D | μεσαώριον H: La. **898** contin. H: nov. gl. Jens. Luc. 159 **900** μεσαυχένες H: accent. Mus. | νεκύας H: accent. Mus. | ἀσώτους H: Dobr. Adv. 1, 601, cf. testt. | τὸ ἵ H: Mus. | μεσαυχένες H: accent. Mus. | πεζεῖ H: Sop. | ⟨ὅπου⟩ La. | περιεβάλλοντο Dobr. | τραγωδεῖ H: Dobr. | φιλοξένω H: Mus. | cf. gl. δ 696 **902** ἐγγυῇ H: accent. Mus.

903 Μεσέρκειον· Διὸς ἐπίθετον D
904 μεσηγύ· κατὰ μέσον (Θ 560) Hom.
905 μεσήεις· μέσος τῇ ἡλικίᾳ D
906 *μεσῆλιξ· ἀπὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα AS^{22}(Br^{368})
907 *μεσημβρία· τὰ τοῦ νότου μέρη AS^{9}. καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέσον S^{9}
908 μεσηρεύειν· τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν. Φίλιστος (FGrHist. 556 F 70) D
909 †μεσηρροπῶν· μέσην ὁδεύων v^{μετ2}g^{6}
910 μεσητίοισι· μέσοις D
911 †μέσκος· κώδιον, δέρμα. Νίκανδρος (ther. 549)
912 μέσμα· μέστωμα ?
913 μεσογάστορα ναύταν· τὸν ἐν τῇ μέσῃ νηΐ. βέλτιον δὲ τὸν διεζωσμένον μέσην τὴν γαστέρα, ζωνογάστορα D
914 *μεσόγειος· γῆ ἄνευ λιμένος (2. Macc. 8, 35) AS^{15} LXX
915 †μέσοδμα · γυνή ⟨ὡς Λάκωνες⟩ A^{21} D?
916 μεσόδμαι καὶ μεσόδματα· τὰ μεσόστυλα. τινὲς δὲ τὰ τῶν δοκῶν διαστήματα (τ 37) Hom.
917 †μεσόδμα· γυμνή†
918 μεσόδμη· ξύλον, τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως ἕως τοῦ ἱστοῦ (β 424 ..) Ap.S.
919 μεσοκόποι αὐλοί· οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων, μέσοι D
920 μεσοκουράδες· οὕτω καλοῦσι δένδρα τὰ ὑπὸ ἀνέμων καταγέντα, καὶ κουράν … D
921 μεσολάνιον μεσοδόμιον D
922 *μεσομφαλία· ἡ μέσος τῶν Δελφῶν πόλις A^{13}
923 μεσομφάλους· φιάλαι. Ἴων Ὀμφάλῃ (TrGF 19 F 20) D
924 μέσον αἰόλοι· ἐπὶ τῶν σφηκῶν, οἱ μέσοι στρεφόμενοι (Μ 167) Hom.
925 μέσον ἕρκος· τὸ μέσον τῆς αὐλῆς
926 *μεσοπαγές· ἕως μέσου πεπηγὸς τὸ δόρυ (Φ 172 v. l.) AS^{16} Hom.
927 μεσοπαλές· κραδαινόμενον ἐκ μέσου (Φ 172 v. l.) Hom.

---

904 cf. Schol. **918** Ap. S. 111, 26 **919** Ph μ 300 **927** Ap. S. 111, 28

---

903 μεσέρκιον H: Thes. 5, 808B, cf. Schol.^{bT} Π 831 **904** μεσῆγυς H: accent. Mus. = Schol., -υ Schr. **906** μεσήλιξ H: accent. tacite Schm. = K^{Br} **907** ν(ώ) του H: Mus. = K^{A} **908** μὴ δ᾽ ἑταίροις H: Mus. **909** μεσορροπον K | v. l. gl. 930 (Alb.) **910** μεσιδ- Schm. **911** v. l. gl. π 2016 (Sop.) **912** ‘ft. Μεσμα· ποταμος cf. EM 581, 15’ La.; non expl. sed. le. emend. Herw. Versl. 197 **913** ναῦτα H: Mus. | τῶ H: Mus. **914** μεσόγιος H: Mus. = K **915** γυμνή H: Sop. Palm. Guyet. al. = K | add. vetus v. l. gl. 947 **916** ‘μεσοδματα vix sanum’ La. | δικῶν H: Sop. Salm. Heins. al. **917** μεστόδμα H: Mus. | v. l. gl. 915 **918** μεσοδμὴ H: accent. Mus. **921** ‘ad ληνος, scl. impluvium’ La. **922** ‘expl. decurtata, το μεσον, την των Δελφων (αδελφων A, corr. Drachm.) πολιν A rectius’ La. **923** ἰὼν H: accent. Mus. **924** μεσοναίολοι H: Mus. | στεφόμενοι H: Schr. **926** μέσον H: La. = K | πεπηγὼς H: Mus. = K **927** κραδενόμενον H: Mus., cf. Ap. S.

D **928** μεσοπέρδην· μεσοφέρδην, τὸν μέσον [τὸν] φερόμενον. τὸ γὰρ παλαιὸν τὸ π ἀντὶ τοῦ φ ἐχρῶντο, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον (com. ad. fr. 775 K.–A.)

D **929** μεσοπερσικαί· ὑποδήματα γυναικεῖα

LXX **930** *μεσοπορῶν· μέσην ὁδεύων (Sir. 31, 21) AS[8]Σ(Br[130])

D **931** μεσόρομβος· δεσμός, παρὰ τοῖς ἰατροῖς

D **932** μεσοστροφώνιαι ἡμέραι· ἐν αἷς Λεσβίοι κοινὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν

933 μεσοφέρδειν· μεσολαβεῖν

D **934** μέσπλη· ἡ σελήνη, παρὰ Σκύθαις

D **935** μέσπιλα· φυτόν τι

D **936** μέσσαβον· ἐξ ὠμοβοείων ἱμάντων, ᾗ τὸν ἱστοβοέα πρὸς μέσον τὸν ζυγὸν προσδέουσιν, ὅ τινες ἐχέβοιον (Hes. op. 469)

D **937** μεσσαῖον· τὸ ὑπὸ τοὺς τραχήλους ὑποτιθέμενον

D? **938** μέσαυλον· θυρωρόν. καὶ ἡ τῆς αὐλῆς θύρα (Λ 548). καὶ ἡ ἐν ἀγρῷ οἴκησις

D **939** μεσαύχενες· οἱ ἀπὸ μέσου τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι

Hom. **940** *μεσσηγύς· μεταξύ g[3], μέσον (Ε 41)

Hom. **941** μέσση δὲ χίμαιρα· τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον (Ζ 181)

Hom. **942** Μεσσηΐς· κρήνη ἐν Θεσσαλίᾳ (Ζ 457)

Hom. **943** Μέσσην· πόλις Λακωνικῆς (Β 582)

944 Μεσσήνη· ἡ Ἀρήνη

D **945** μεσσίδιος· μέσος, ἴσος

D **946** μεσσογενεῖς· οἱ ἐν μέσῃ ἡλικίᾳ γεγονότες

D **947** μεσοδόμα· γυνή. Λάκωνες

D **948** μεσοικέται· μέτοικοι [ἢ οἱ τὰς λαγόνας οἰκοῦντες]

D **949** μέσοπα· ἱμάντα, τὸν περὶ τὸν ζυγὸν καὶ τὸ ἄροτρον δεδεμένον

950 μεσοπαλές· τὸ ἐκ τοῦ μέσου κραδαινόμενον δόρυ

D **951** μεσσόπλουτον προσόψημα· ⟨ ... ⟩

---

928 cf. Ph μ 302 **929** Poll. 7, 94 **930** Σ μ 135 **935** cf. Diosc. mat. med. 1, 118; Schol. Greg. Naz. or. 32, 22 Picc. **936** cf. Poll. 1, 252 (Wack. Kl. Schr. 1273); Schol. Ap. Rh. 3, 232 **940** Σ μ 134; μεταξύ Schol. **942** Schol.

---

928 μεσόπερα ἦν. μεσόφερα ἦν H: Alb. = Ph (semel); cf. gl. 933 **929** μεσοπερσικὰ H: = Poll. **930** μεσόπορον H (K[S]): HSt. Ind. = K[A]Σ **932** μεσοστροφωνίαι. H: accent. La.; ‘dies medii inter στροφάς scl. ἡλίου h. e. aequinoctiales’ La., contra Be. 1, 122 **933** μεσολάβειν H: accent. Mus. | e gl. 928 **935** μέσπηλα H: Mus. = Diosc.; μεσπιλ⟨έ⟩α Conom. 1969, 211, coll. neogr. **938** cf. gl. 899 **939** μέσον H: Mus. **941** contin. H: nov. gl. Pears. 495. Jens. Luc. 159 | μέση H: Pears. Jens. | χήμαιρα H: Mus. **942** μεσσηὺς H: Mus. **944** ἀρινὴ H: Mus. | Ἀρήνη· ἡ Μεσσήνης πόλις La. **947** gl. 915 cft. Pears. 495 **948** cf. Wack. Synt. 2, 321 ad p.242 | ‘Itali scribae interpolationem prodit fabula de Venetiae origine et λαγονη pro laguna usurpatum’ La. **950** = gl. 927 **951** le. μεσσόπλουτον H: Mein.

952 ⟨ . . . ⟩ · τὸ σκώληκα ποιῆσαν D
953 μεσσόρης· ὁ μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τόπος D
954 μεσοτύλαρον· αἰδοῖον D
955 μεσόψηρον· ἡμίξηρον D
956 μέσσυϊ· ἐν μέσῳ. Αἰολεῖς D
957 μέσωρον· μέσον D
958 μέσωρ· μέσως D
959 μεσσωτήρ· ὁ μεσιτεύων κατὰ τὸν ἀγῶνα D
960 *μεστή· γέμουσα (Nah. 1, 10) AS[17] LXX
961 μεστόν· πλῆρες (Esth. 5, 2a) LXX
962 *μέστακα· τὴν μεμασημένην AS[12] τροφήν S[12]
963 μέσφα· ἕως. ⌊μέχρι (A[19]) καὶ ἀφ᾿ οἵου χρόνου
964 μέσφ᾿ ὅτε· μέχρις ὅτε (Callim. fr. 260, 4 Pf. ..) D
965 μέσωρα· ἐν τῇ δέκα ἐτῶν ἡλικίᾳ. καὶ παρήλικα. καὶ ἀγγεῖα, καὶ παίγνια, οἷς ἔχαιρον, καὶ τὰ ὅπλα, οἷς ἐχρῶντο καὶ παῖδες ὄντες, καὶ ἔφηβοι, καὶ τελειωθέντες D
966 μετά· *ἔπειτα AS[87]Br[132], μετὰ τοῦτο (A 48) Hom.
967 μεταβαίνει· στρέφει. παρέρχεται. ἀναχωρεῖ
968 *μεταβαλών· μεταβάς. ⌊στραφείς (Iob 10, 8 ..) vg[33]AS[108]Br[153]Σ LXX
969 *μεταβοθρεύοντες· μεταφυτεύοντες. μετασκάπτοντες AS[130]
970a μετάβολοι· *πραγματευταί vg[30]AS[112]Br[156]Σ K
970b ⟨ . . . ⟩· καὶ οἱ Μεταπόντιοι παρὰ Ἰταλοῖς (gl. Ital. 238 K.–A.) D
971 †μετάβρασκος· μέτριος ἑρμηνεύς
972 †*μεταβῶν· μετασχών (Eur. Bacch. 302) AS[134] Eur.
973 μετάγει· μεταδιώκει. *μετακινεῖται A(S)[116]
974 *μεταγενής· μεταγενέστερος S[141]Σ
975 μεταγνώσθη· μετανεπείσθη
976 μεταδαίσομαι· μεταλάβω. *εὐωχηθήσομαι (Ψ 207) (AS[85]) Hom.
977 *μετὰ δέ ⟨σφισιν⟩· ἐν αὐτοῖς δέ (B 93 ..) AS[88] Hom.
978 μετὰ δ᾿ ἐτράπετο· ἐπεστράφη δέ (A 199) Hom.

---

965 ὅπλα – Poll. 7, 158 **966** | cf. Schol. **968** | Σ μ 136 **970a** Σ μ 138 **974** Σ μ 139 **976** cf. Schol. **977** Schol. **978** cf. Schol.

---

952 contin. H: nov. gl. Mein. Alciphr. 168, qui 951 ⟨μέτριον⟩ et 952 ⟨μεσόπνουν ἄημα⟩ suppl. **953** Lesb. dub. La. | μεσσήρης Sop. Pears. 495; μεσσώρης Lob. El. 282 cf. Theogn. can. 248 (C. 45, 32; νεσσ- cod.) **955** cf. gl. ψ 155. Su ψ 75; ‘μεσο- pro semi- Aetolicum, cf. μεσοτελεστον P. Oxy. 1802 ii 51’ La. **956** μεσυῒ H: accent. Mus., -σσ- Ahr. Dial. 2, 504; cf. Be. 1, 103 **958** expl. μέσος H: Schm. **962** gl. 347 cft. Pears. 495 **963** cf. E. Hermann, Nebensätze 303 **965** μεσώρα H: accent. La. | δεκαετῶν H: Thes. 5, 835D | παρήλια H: Mein. **966** μετατοῦτο H: Schr. **970b** le. Μέταβοι Schm. coll. Strab. St. Byz. **971** μεταφράστης HSt. Ind. | μετρικός Alb. **972** μεταλαβών Voss. Kust. = K; cf. gl. 1002 **973** μεταγεται K **975** μετανεπήσθη H: Mus. | gl. 1081 cft. Schr. **976** εὐχηθήσομαι H: Mus.; συνευωχηθειην K, εὐωχηθῶ Schol. **977** σφισιν Hom. = Schol.; σφι K

D **979** μεταδεύκειαν· μετάνοιαν

980 μεταδήα· μεταμελέτη

Hom. + ? **981** μεταδήμιος· ἔνδημος (θ 293). τιμητικός. ἢ μεταδότης

Hom. **982** μεταδόρπιος· δείπνου ὥρᾳ, ἤγουν ⟨ἐν τῷ⟩ δείπνῳ (δ 194)

Hom. **983** μεταδρομάδην· μετατροχάζων (Ε 80)

984 μετάθεσις· μετάβασις

Hom. **985** μεταΐξας· μεταδιώξας (Φ 564)

D **986** μεταίσιον· μεταχρόνιον

987 μεταΐσεσθαι· μετελθεῖν. μεταγνῶναι

988 *μεταίτου· ἐπαίτου (Phil. Iud. rer. div. her. 103) AS^{95}

D **989** μεταίφνιος· ἐξαπίνης

? **990** †μεταιχμί· μοχθεῖ†

Eur. **991** μεταιχμίῳ· τόπῳ μέσον πολεμούντων (Eur. Phoen. 1361)

D **992** μετακάρπιον· τῆς χειρὸς μέρος, τὸ μετὰ τὸν καρπόν

D **993** μετάκερας· τὸ εὔκρατον ὕδωρ. ἢ χλιαρόν (Alex. fr. 141 K.–A.)

Hom. **994** μετὰ κλέος ἵκετ᾽ Ἀχαιῶν· ἀκούσας τὴν κληδόνα καὶ τὴν φήμην τῆς τῶν Ἀχαιῶν στρατιᾶς †παρουσίας, ἦλθεν, ἀφίκετο (Λ 227)

D **995** μετάκλησις· κλῆσις δι᾽ ἑτέρου τινός

Hom. **996** μετακλινθέντες· μετατραπέντες AS^{99}. ἢ μεταβαλλόμενοι (Λ 509 v. l.)

D **997** μετακοίνωνον· κοινωνόν

D **998** †μετακόκκω· ἡμέραι μεθέορτοι ⟨δι᾽ ὧν⟩ ἑορτὴ οὐκ ἔστι

D **999** μετακόνδυλοι· [τῶν κονδύλων], τὸ μεταξὺ τῶν κονδύλων

Eur. **1000** μετακύμιον· τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων (Eur. Alc. 91?)

D **1001** μετακοκκύγιον· φοινικοῦν

1002 μεταλαβεῖν· μεταλαχεῖν, ⌊μετασχεῖν (AS^{134})

Att. **1003** *μεταλαγχάνειν· μετέχειν S^{67}(vg^{18}A^{67}Br^{136}Σ). μεταλαμβάνειν (Plat. Gorg. 447a)

---

981 ἔνδημος Ap. S. 112, 1 **991** cf Schol. Eur. Phoen. 1240 **992** cf. Poll. 2, 143; Eust. Od. 1572, 38 (1, 266, 23 St.) **993** Ph μ 315 | Athen. 2, 41d. 3, 123e **994** cf. Schol. **999** cf. Poll. 2, 145 **1003** cf. Σ μ 143

---

979 μεταδεῦσαν H: La. coll. ἀδευκής et gl. δ 722 **980** ‘ad δηω, serum inventum? v. l. gl. 979?’ La. **981** ‘τιμητικος eqs. ad aliud le. ⟨μεταδώτηρ⟩?’ La. **982** ἧγεν H: em. et suppl. Alb. **983** μετατροχαζόν( ) H: Mus. **987** conf. μετεισασθαι et μετεισεσθαι La. **988** μεταιτιου· επαιτιου K **990** μεταιχμ. H (vix ί, ? έ); ‘ft. μετεχμυα· μόχθος (impedimentum)’ La. **991** μεσοτόπω H: La.; μέσῳ τόπῳ Voss. | πολεμοῦντες H: Voss. | v. l.: gl. 1084 **992** μετακάρσιον H: Palm. Heins. Pears.495. al. = testt. **993** μετακέρας H: accent. Lob. Paral. 223 **994** μετάκλεος H: Mus. = Schol. | ἥκετ᾽ H: Mus. = Schol. | κλύδωνα H: Mus. = Schol. | στρατείας ἐπὶ Τροίαν La., cf. Schol. **996** μετακληθέντες H: Pears. 495 = K^{S} (-κλιθ- K^{A}) **998** μετακωμοι ci. La. | μεθ᾽ ἑορτῶν ἢ H, iunx. Mus.: La. **999** τῶν μεταξύ H: Schm. **1001** μετακύριον· φοινικόν H: La. **1002** ταλαχεῖν, με sscr. ad init. H (? m.1) | μετασχών H (K): Mus.

1004 μετὰ Λέσβιον ᾠδόν· ⟨εἰώθεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι⟩ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Τερπάνδρου ἀγαθοὺς ἡγούμενοι εἶναι κιθαρῳδούς, πρώτους εἰς τὸν ἀγῶνα προσκαλεῖσθαι, ⟨εἶτ'⟩ εἴ τις εἴη Λέσβιος ᾠδός D?
1005 μεταλλᾶν· ἐρευνᾶν, ζητεῖν, ἐρωτᾶν
1006 μεταλλᾷς· ἐπιζητεῖς (Γ 177) Hom.
1007 μεταλλεῖς· τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτως καλοῦνται D
1008 μεταλλῖτις· γῆ τις D
1009 μετάλλα· ἐπιζήτει (Α 550) Hom.
1010 *μεταλλεύει· ζητεῖ. ὀρύσσει, ἀνασκάπτει (Sap. 4, 12) (AS^{119}Br^{363}) LXX
1011 Μετάλλειον μύρον· Ἀριστοφάνης (fr. 549 K.–A.)· μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὕρημα Μετάλλου. Μέταλλος γάρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὗρεν. μνημονεύει δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν τῇ Πετάλῃ (fr. 149 K.–A.) D
1012 *μεταλλήξαντι· μεταβληθέντι AS^{75}(A^{140}). παυσαμένῳ (Ι 157) Hom.
1013 μετάλλησαν· ἐπεζήτησαν (Ε 516) Hom.
1014a *μέταλλος· λίθος AS^{92} K + D
1014b μεταλλῶσα· προμνήστρια D
1015 *μεταλλῶ· ἐπιζητῶ (Α 553) AS^{136} Hom.
1016 μετάλμενος· ἐφαλλόμενος (Ε 336) Hom.
1017 μεταμάζιον· τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ μετὰ μαζῶν (Ε 19) Hom.
1018 *μεταμαθεῖν· μεταγνῶναι vg^{7}AS^{47}Br^{121}Σ
1019 *μεταμείβων· μεταλλάσσων AS^{71}Σ
1020 μεταμέλειαν· μετάνοιαν
1021 μεταμέμβλεται· μεταμελήσεται D
1022 μεταμήθεια· μετάνοια D
1023 μεταμορφοῖ· τὴν μορφὴν ἀλλοιοῖ D
1024 μεταμίξ· ἀναμίξ. †μετὰ μίαν D
1025 μετ' ἀμύμονας· πρὸς τοὺς ἀγαθούς (Α 423) Hom.

1004 Σ″ (Ph μ 318. Su μ 701); cf. Prov. Bodl. 627 **1006** Schol. **1010** ὀρύσσει gl. Sap. **1011** cf. E. Gen. 215 Mill. (EM 587, 7) **1012** | Σ μ 144; Schol. **1013** Schol. **1015** Schol. **1016** Schol. **1017** τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν Schol. **1018** Σ μ 146 **1019** Σ μ 147 **1025** cf. Schol.

1004 ὁδὸν H: Mus. = testt. | ἡγουμένους H: Leum. | ⟨εἶτ'⟩ Schm. **1005** μετάλλαν H: accent. Mus. **1007** μετάλλεις H: accent. Mus. | καλεῖται H: Schr. **1008** μετάλλεις τίς H: HSt. Thes. 2. 897B **1010** ὀρύσει H: Mus. = gl. Sap. **1011** μετάλλοιον H (E. Gen.): Mus.; Μεγαλλεῖον Pears. 495, cf. gl. 469 | μῦρον H: accent. Mus. | σπουδ( ) H: Mus. | φερηκράτης? H: Mus. **1012** μεταλλαξαντι K^{A140}, 'ad hoc l. rectius' La. **1014b** contin. H: nov. gl. Mein. | le. θάλασσα H: La. (perdubium); λίθος Θεσσαλή Petrušev. 1972 coll. Poll. 7, 100 **1023** μεταμορφοῖον H: Mus. **1024** μίαν tum spat. vac. H; μεταμίγδην ci. La. **1025** μετὰ μίμων H: Mus., cf. Schol.

1026 *μεταμφίσκεσθαι· μετενδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα vg[10]AS[49]Br[123]

D **1027** μετὰ μωλίας· ἐκ πολέμου, μετὰ μάχην καὶ φροντίδα

Hom. **1028** *μεταμώνια· μάταια AS[78]. ἀνεμοφόρητα. ἰάχρεῖα (Δ 363 v. l.) S[78]

1029 μετανάσται· *μέτοικοι vg[6]AS[46]Br[120](Σ). φυγάδες vg[6]Br[120](Σ). σύμμαχοι

LXX **1030** *μεταναστεύου· μετέρχου. μετοίκει vg[40]AS[120]Br[158]Σ. καὶ τὰ ὅμοια (Ps. 10, 1)

D **1031** μετανεγνώσθη· μετανεπείσθη. τὸ ἀναπεῖσαι ἀναγνῶναί φασι

Hom. **1032** μετ' ἀνέρας· μετὰ τοὺς ἄνδρας (Η 209)

D **1033** μετάνιπτρον ἢ μετανιπτρίς· ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὰν νίψωνται, διδομένη κύλιξ· οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν

Hom. **1034** μετὰ νῶτα βαλών· τὰ νῶτα ⟨δοὺς τοῖς πολεμίοις⟩ (Θ 94)

? + Hom. **1035** μεταξύ· ἐξαίφνης. μετ' ὀλίγον. *ἀνὰ μέσον (Α 156) Br[321](vg[41]AS[122])

Hom. **1036** μετὰ πᾶσιν· ἐν πᾶσιν (Α 516)

1037 *μεταπείσασθαι· μεταπεισθῆναι AS[66]

1038 μεταπεπεῖσθαι· μεταβληθῆναι (Br[134])

1039 *μεταπεσεῖν· ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν (v)g[28]AS[107]

Att. **1040** *μεταπέμπεται· μετακαλεῖται, μεταστέλλεται (Thuc. 8, 5, 1 ..) AS[90]

Hom. **1041** μετὰ πληθύν· ἐν τῷ πλήθει (Β 143)

D? **1042** μεταπλομένοισι· τοῖς ἐξ ἀνθρώπων γενομένοις θεοῖς

D **1043** μεταπόντιος· διαπόντιος

1044 μεταποιεῖται· μετασκευάζεται. *φροντίζει (vg[29]AS[104]Br[141]Σ). ἀντιποιεῖται

D **1045** μεταπορεύδην· ἐπελθών, μετελθών

1046 *μεταπρέπειν· ὑπερβαίνειν, ὑπερλάμπειν AS[86]

Hom. **1047** *μετ' ἀπρήκτους· ἀπράκτους (Β 376) AS[100]

Hom. **1048** *μετατροπαλίζεο· ἐπιστρέφου (Υ 190) AS[129]

D **1049** μεταψαλάσσειν· μετατιθέναι

Eur. **1050** *μεταψαίρων· μεταφέρων (Eur. Phoen. 1390) A[79]

1026 cf. Poll. 7, 44 **1028** μάταια Ap. S. 112, 3; Schol. **1029** – φυγάδες cf. Σ μ 149; Ap. S. 112, 2; EM 581, 44 **1030** μετοίκει Σ μ 148 **1033** cf. Poll. 6, 31. 100; Athen. 11, 486f **1034** cf. Schol. **1035** | Schol. **1036** Schol. **1041** Schol. **1047** cf. Schol. **1048** Schol. **1050** Schol. Eur.

1026 μεταμφίεσθαι H: La. = K **1027** μεταμωλίας· ἐμπόλεμον … μάχης … φροντίδος H: La. coll. gl. 2035 etc. **1031** μετανεγνώθη H: Pears.496 | ἀναγνῶσαι Cob. 1881, 365 **1032** μετανέρας H: Mus. **1033** μετανίπτρον H: accent. La. | μετανιπτρὶ (c. comp. ον?) H: Ald. = Poll. | νίψονται H: Mus. **1034** le. μετὰ νῶτα H: Heins. Jens. Luc. 159 **1035** μετολίγον H: Mus. **1037** μεταπείσ.σθαι H: Mus. = K; cf. Wack. Kl. Schr. 674 **1038** μεταπεσεῖσθαι K[Br] (LXX 3 Macc. 3, 8) **1042** '= μετεσσομενοισι' La. **1047** μεταπρίκτους H: Mus. = Schol. **1048** μεταπροπάλιζαι H, -ιζε K: Pears.496 = Schol. | ἐπιστρέφουσαι H: La.; ἐπεστρέφου Schol. **1050** μεταψέρων H: Mus.

1051 μεταψέφειν· μεταμελεῖσθαι D
1052 μεταψέφω· μεταβουλεύομαι D
1053 μετάψυξις· μεταπνοή D
1054 μετὰ εἶμι· μετὰ σὲ ἐλεύσομαι
1055 *μετίεται· [μεταπεποίηται, ἢ] ⌊μεταποιεῖται (AS[69])
1056 *μέτειμι· μετελεύσομαι (Z 341) AS[55] Hom.
1057 μετεῖναι· προσήκειν. διαφέρειν (Eur. Med. 886) Eur.
1058 μετεισάμενος· μετελθών. ἐφορμήσας (N 90) Hom.
1059 μετείσασθαι· πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν
1060 *μετεκίαθε· μετῆλθε (Π 685) AS[124] Hom.
1061 μετεκίαθον· μετήρχοντο S[81], περιήρχοντο AS[81], μετῆλθον, ἐπεδίωξαν (Σ 532) Hom.
1062 *μετελεύσομαι· μετακαλέσομαι AS[83]. ἢ μετέλθω (Z 280) Hom.
1063 *μέτελθε· ἄπελθε vg[1]AS[132], μετάβα AS[132]
1064 †μετελύειν· μεταγινώσκειν A[80], μετανοεῖν AS[80]
1065 μετ' ἐμέ· πρὸς ἐμέ, ὡς ἐμέ
1066 *μετεμόσχευσε· μετεφύτευσε AS[64]Br[149]Σ
1067 *μετ' ἐμφάσεως· φανερὸν ποιῶν AS[133]
1068 μετένδημος· μετάδημος D
1069 μετεξέτεροι· ὃ ἡμεῖς φαμεν ἔνιοι (Hdt. 2, 36, 2 ..) D
1070 μετεωρίζει· ὑψοῖ
1071 *μετέπειτα· μετὰ ταῦτα (Ξ 310 ..) vg[26]AS[106]Br[143] Hom.
1072 *μετεποίησε· μετεσκεύασεν AS[58]
1073 *μετέπρεπεν· ἐκπρεπὴς ἦν (B 579) AS[97] Hom.
1074 μετερρυθμωμένα· μετεσχηματισμένα
1075 μετέρχεται· ἀποδίδωσι
1076 μετέρχομαι· ἱκανῶς ἱκετεύω. ἱλάσκομαι. ἐπεισέρχομαι
1077 μετεσσεύοντο· μετεδίωκον, ⌊ἐφώρμων (AS[74]), ἐπ⟨επ⟩ορεύοντο (Z 296) Hom.
1078 *μετεστειλάμην· μετεπεμψάμην AS[51](vg[12]Br[125])
1079 *μετέσχον· μετέλαβον (Eur. Or. 32) AS[105](vg[25]) Eur.
1080 †μετέπρεπεν· εὐπρεπὴς ἐφαίνετο
1081 μετετροπάζετο· μετεστρέφετο
1082 μετέφη· προεῖπεν, ἐδημηγόρησεν (A 58) Hom.

1056 Schol. **1058** Schol. | **1061** μετήρχοντο Schol. **1065** Σ μ 165 **1066** Σ μ 166 **1082** | Schol.

1053 μετάμιξις H: Voss. ex ord. **1055** μετήεται H: Schm. = K; cf. Schwyzer Gr. 1, 674 | expl. αντιποιειται K **1060** μέτελθε H: Pears. 496 = K **1064** 'h. e. μετΑ Νοιειν' La. **1067** φανεροποιων K[S] **1070** contin. H: nov. gl. Mus. | μεταιωρίζει H: Mus. **1073** ἐκτρέπισεν H: Schow 533 n.14 = K **1074** μετερυθμώμενα H: Mus. | 'vox Democritea cf. fr. 33 D.' La. **1080** v. l. gl. 1073

LXX **1083** μετεωρισθήσονται· ὑψωθήσονται (Mich. 4, 1)
1084 *†μετέχμιον· ὁ μεταξὺ τῶν μαχόμενων τόπος AS[98][v[31]]
N. T. **1085** *μετέχων· μεταλαμβάνων (1. Ep. Cor. 10, 30) AS[138]
Att.? **1086** *μετεωρολέσχαι· φλυαροῦντες vg[8]AS[48]Br[122]Σ τὰ περὶ οὐρανὸν μετέωρα (Plat. rep. 489c) (vg[8]AS[48]Br[122]Σ)
D **1087** μετεωρολόγοι· μεγαλορρήμονες (Plat. Crat. 396c)
1088 *μετεωροπόλων· τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων AS[73](vg[22]Σ)
1089 *μετέωρος· κοῦφος, ἐνεός AS[91]
1090 *μετῇ· ἐξῇ AS[62]Σ
Att. **1091** μετῄεισαν· ἱκέτευσαν (Thuc. 8, 73, 5)
LXX **1092** μετῆλθεν· ἐτιμωρήσατο. [μετεμελήθη] (4. Macc. 18, 22)
1093 μετῆκε· μετεμελήθη. ἱκέτευσεν
N. T. **1094** μετήλλαξαν· μετήμειψαν (Ep. Rom. 1, 25 ..)
D **1095a** μεττάν· μέσην
1095b ⟨μετῆν· … ⟩ μετουσίαν
Hom. **1096** μετήορα· μετέωρα (Θ 26)
LXX **1097** *μετ᾽ ἤχους· μετὰ κραυγῆς (Ps. 9, 7) AS[109]
1098 μετίδοιτο· ὑπερίδοιτο, ἀτιμάσειεν, καταφρονήσειεν
1099 *μέτειμι· μετελεύσομαι AS[55]
Hom. **1100** *μετεισάμενος· μεταμορφωθείς (N 90) AS[118]
1101 μετιτῆλαι· αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι
1102 *μετ᾽ ὄγμους· τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας AS[84]
LXX **1103** μετοικεσίαν· τὸ ἐκ τόπου εἰς τόπον οἰκῆσαι (4. Regn. 24, 16)
1104 μετοικέται· κατὰ μέσον οἰκοῦντες
LXX **1105** μετοικίας· παροικίας. αἰχμαλωσίας (3. Regn. 8, 47)
Att. **1106** μετοίκιον· τέλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ὃ ἐτίθεσαν [ἐν] τῇ πόλει, δραχμὰς δώδεκα· τῷ δὲ τελώνῃ τριώβολον
Att. **1107** μέτοικοι· οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς δώδεκα τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον. *μετανάσται (AS[114]). δημόσιοι

1083 gl. Proph. **1085** cf. gl. Apost. 125 **1086** Σ μ 168 **1088** Σ μ 169 **1089** E. Gen. 215 Mill. (EM 581, 41) | **1090** Σ μ 170 **1096** Schol. **1101** Poll. 1, 143 **1106** Schol. Plat. leg. 850a; Poll. 3, 55; cf. Harp. 203, 14 **1107** lex. rhet. 281, 19

1083 μεταιωριθήσονται H: μετεωρ- Mus., -ισθ- Schm. = gl. Proph. **1084** v. l. gl. 991 (Mus.) **1086** περι ουρ. om. K[ASBr] | οὐρανῶν H: Mein.; οὐρανοῦ Σ **1087** μετεορολόγοι H: Mus. **1089** ἐννεός H: Schm. = K **1092** incl. e gl. 1093 et **1093** ἱκέτευσεν ad gl. 1092 pert. cens. La.; potius cum Schm. del. μετῆκε μετεμελήθη **1095** μέτην H: Valck. ad Eur. Phoen. 415, qui et b) suppl.; 'a) est Boeot. (Be. 1, 248) vel Cret. (Be. 2, 694)' La. **1097** κραυγῆς, ην sscr. H; sscr. del. Mus. **1098** μεταφρονήσειεν H: Alb. **1100** 'expl. falsa, sed μεταβληθεις et Schol. cf. gl. 1058' La. **1101** 'ad ιτυς, vitus, μετηλαι Poll. falso' La. **1102** μετογμοὺς H: Mus. | ἐπιστίχων H, εεπι στιχων K[S]: Guyet. = K[A] **1103** μετοικέσιον H: La. e LXX **1106** ἐτίθησαν H: Mus. = Σ. Schol. Plat. | δραγμὰς H: Ald. | (δέκα) H: Meurs. Hes. Mil. 177 **1107** δραγμὰς H: Ald. | ad fin. δημόσιον H: Mus.

1108 *μετοίχεσθαι· ἀπελθεῖν, πορεύεσθαι AS[44], μετελθεῖν v[3]AS[44]Br[118]Σ
1109 *μετοκλάζει· γονατίζει (Ν 281) (AS[59]Br[371]) Hom.
1110 μέτειμι· λιτανεύω, ἱκετεύω
1111 μετοκωχή· μετοχή, ἐποχή, ἢ ὀχεία Att.
1112 μετόπιν· κατόπισθεν (Soph. Phil. 1189) D
1113 *μετόν· ἐξόν AS[60]Σ. προϋπάρχον AS[60]
1114 μετόπισθεν· ὕστερον, ⌊μετὰ ταῦτα S[154]Σ, ὕστερον (Σ), ἢ ὄπισθεν (Α 82..) Hom.
1115 μετόπωρον· μετὰ τὴν ὀπώραν, τροπὴ μετὰ θέρος
1116 †μέτοποι· ἄνδρες
1117 μετόσσομαι· περιβλέπω, ἀφορῶ, ἀποβλέπω D
1118 *μετῴχετο· ἐπορεύετο (Ε 148) AS[54]Σ Hom.
1119 *μετοχετεύσας· μεταγαγών vg[11]AS[50]Br[124]
1120 *μετοχή· κοινωνία AS[89]. σχέσις (Ps. 121, 3 v. l.) LXX
1121 μετάμετρα· ἁρμόζοντα
1122 μετρεῖ· δανείζει. καὶ μετρεῖσθαι· δανείζεσθαι (Hes. op. 349) D
1123 *μετριάζει· μετριοφρονεῖ vg[27]AS[72]
1124 μέτριοι· *ἐπιεικεῖς AS[52](vg[14]Br[125]Σ). μικροί, εὐτελεῖς, καὶ *οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες AS[52](Σ)
1125 *μετριοπαθής· μικρὰ πάσχων AS[128]. ἢ συγγινώσκων ἐπιεικῶς
1126 μέτρον· πέρας. ἢ ἄλλο τι ὡρισμένον D
1127 μέταυλον· μέσαυλον Att.?
1128 μέττον· μεῖζον D
1129 †μέτρια· εὐθηνὰ ἄρχοντες γεγονότες
1130 μετώπιον· τὸ μέσον τῶν ὀφρύων (Λ 95) g[37] Hom.
1131 μετωπίς· ἰατρικὸς ἐπίδεσμος D
1132 †μεύει· κοιμᾶται
1133 *μέχρι· ἕως AS[4] τινός
1134 μὴ [ἄν]· ἀντὶ τοῦ οὔ
1135 μὴ ἀπώσῃ· … (Ps. 43, 24) LXX
1136 *μὴ ἀποσκορακίσῃς με· μὴ ἀποδιώξῃς με vg[2]AS[4]Br[164]. μὴ ἀποδοκιμάσῃς με (Ps. 26, 9 v. l.) g[2] LXX

1113 Σ μ 175 | **1114** cf. Σ μ 177; μετὰ ταῦτα Schol. **1118** Schol. **1124** ἐπιεικεῖς et οἱ – cf. Σ μ 185 **1127** cf. Moer. 203, 29 (μ 27) **1130** Ap. S. 112, 11; Poll. 2, 49; cf. Schol.

1111 ὀχεῖα H: accent.Mus. **1116** μέροπες Guyet; 'latet aliud' La.; v. l. gl. β 1202 Erbse **1117** μετουσῶ H: La.; μετόσσω Faber. ad Anacr. 190 **1121** μεταμέτρια H: La., 'scl. quae μετα μετρου fiunt'; [μετα]μέτρια Schm. **1122** μετρεῖσθαι καὶ δανείζεσθαι H: trsp. tacite Alb. = Ph **1123** μετρια φρονει K **1125** μετριοπαθεὶς H: Mus. = K **1128** 'expectes μεδδον sed cf. Schwyzer Gr. 1, 331 add. 4' La. **1129** v. l. gl. 368 (Pears. 497. Alb.) **1130** μετωπον K | μέρος H: Munck. Pears. 497 = K Ap. S. Poll. **1132** v. l. gl. 1785 (Sop. Voss.) **1134** [ἄν] Herw. Versl. 1895, 193 **1135** contin. H: nov. gl. Mus.

Hom. **1137** *μήδ᾽ ἄζεο θοῦρον ῎Αρηα· μηδὲ ἐντρέπου τὸν πηδητικὸν ῎Αρη (Ε 830) A^{6}

1138 *μηδαμινός· ἄτιμος vg^{4}AS^{9}

1139 μὴ ᾽δειν· μὴ ἐσθίειν

1140 μηδαμῶς· μὴ δῆτα

1141 †μηδαπὴ γῆ· ἰδία

1142 μὴ δαπανῶμεν· μηδ᾽ εἰς δαπάνην ἐμβάλλωμεν

1143 μήδεα· βουλεύματα g^{μηε2}AS^{12}Br^{403}Σ, ‘ἐμ πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ᾽ ἀνδρῶν’ (Β 340). καὶ τὰ αἰδοῖα. ‘μήδεά τ᾽ ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι’ (σ 87)

1144 μηδὲ λόγον ἔχειν· μὴ φροντίζειν (Br^{168})

Hom. **1145** μήδεο· βουλεύου (Β 360)

Hom. **1146** μηδὲ πόδας· μηδὲ τὴν ἄφιξιν καὶ τὴν παρουσίαν (Ι 523)

1147 μήδεσθαι· τεχνήσασθαι. βουλεύσασθαι

Hom. **1148** μήδεται· βουλεύεται. τεχνάζεται (Φ 413)

Hom. **1149** μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀρωγῇ· [μηδὲ βοηθήσῃ.] μηδ᾽ ἐπαρήγοντες μηδὲ βοηθοῦντες ⟨μηδετέρῳ⟩ (Ψ 574)

1150 *μηδ᾽ ἕτερος· μηδὲ εἷς AS^{8}(vg^{1}Br^{165})

Hom. **1151** *μήδετο· ἐφρόντιζεν AS^{7}. ἐτεχνάζετο. ˻ἐβουλεύετο (Β 38) AS^{7}

1152 μὴ δὴ οὖν· μηδαμῶς οὖν

1153 μὴ δῆτα· μηδαμῶς

1154 μηδόμενος· ποιῶν. βουλευόμενος

1155 μὴ δόξῃ σοι· μὴ νομίσῃς [οι]

1156 *μηδοτιοῦν· μηδέ τί g^{2} ποτε

1157 †μηδιᾷ· γελᾷ. καὶ ὄνομα ἡροΐδος

D **1158** Μηδικοὶ ὄρνεις· Μῆδοι ἀλεκτρυόνες

D **1159** Μηδικὴ πόα· ἡ τρίφυλλος. οἱ δὲ λωτὸν κτήνεσιν ἁρμόζοντα

1137 cf. Schol. **1143** Ap. S. 112, 14; EM 583, 33; βουλεύματα Schol. B **1145** Schol. **1146** cf. Schol. **1149** cf. Schol. **1151** ἐβουλεύετο Schol. **1159** Σ″ (Ph μ 381. Su μ 883); Diosc. mat. med. 2, 147

1137 μὴ δαζεόθουρον H: Mus. = K Schol. | ἄρημα H: Mus. = K | μὴ δὲ H, μη K: Schow 534 n.18 = Schol. | ἐντρεπούντων H: Mus. = K Schol. | πηλίκον H, πηνικον K: Mus.; πολεμικόν Drachm. | ἀέρα H (K): Mus. **1139** μηδεῖν H: La. post HSt. Ind. **1141** le. μηδαπὴ H: Alb.; ἡ⟩μεδάπη Salm.(?), Heins. Kust. **1142** μὴ[δ᾽] Herw. 1895, 368 | δαπήνων H: Schm. post Kust. **1143** ἐμπυρίδι βουλεύεται γένοιτο H: Mus. = Schol. B | nov. gl. μήδεά τ᾽ H: contin. Mus. = Ap. S. | τεξερύσθλω H: Mus. = Schol. σ | ἢ H: δώσῃ Mus. | ἅμα δάσους H: Mus. **1146** μεδέτην H: sep. Mus., em. ed. 1521 = Schol. **1149** μὴ δὲ ταρωνῆ H: Pears.497. Valck. Misc. obs. 167 = Schol. | del. Schm. | μὴ δὲ H: Schr. | μὴ δὲ ταρῶντες H: Hemsterh. ap. Valck. | μὴ δὲ H: ed. 1521 | add. La. = Schol. **1150** μη δ᾽ … μὴ δὲ H: Schm. = K **1155** νομίση σοι H: La. **1156** μὴ δὲ H: Schm. **1157** conf. μειδιᾷ (Mus.) et Μήδεια agn. Heins. | ἡροΐδος H: ἡρωίδος Mus. **1158** le. μηδικοὶ H: Alb. **1159** le. μηδικὴ H: Heins. Voss. = Σ″

1160 Μηδινεύς· Μηδεύς, [παρὰ μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς.] παρὰ δὲ Λυδοῖς ὁ Ζεύς [ζεῦσις] D
1161 μήδιος· μαλακός. καὶ βοτάνης εἶδος, καὶ λίθος τις Μηδιάτης D
1162 μὴ δώῃ σοι· μὴ δῷ (Sir. 11, 33?) LXX?
1163 *μὴ ἐπαίρου· μὴ ὑπερηφανοῦ (Prov. 3, 5 ..) (AS^{4}) LXX
1164 *μὴ ἐφικνούμενοι· μὴ καταλαμβάνοντες (2. Ep. Cor. 10, 14) vg^{1} AS^{5}Br^{167} N. T.
1165 Μήθυμνα· πόλις Λέσβου
1166 Μηθυμναῖος· ὁ Διόνυσος D
1167 Μηθών· πόλις Hom.?
1168 †μῆκα· κέρατα
1169 †μηόνη· βάψει
1170 μηκάδες· ἢ ἰαί μηκώμεναι αἶγες AS^{6}, ἢ κραυγάστριαι. ἔνιοι δὲ τὰς κερατώδεις· μῆκα γὰρ τὰ κέρατα. Ἀπίων (fr. 73) δὲ τοκάδας (Λ 383) Ap. S.?
1171 μηκᾶσθαι· κράζειν ὡς αἴξ
1172 μηκᾶται· τοῖς ἐρίφοις ἴσως κράζει D
1173 μηκεδανόν· μακρόν
1174 *μὴ κεῦθε· μὴ κρύπτου (Α 363) vg^{μηφ2}AS^{7} Hom.
1175 μήκιστα· μέγιστα, ὑπερμεγέθη, ἔσχατα
1176 μῆκος· μάκρος
1177 μὴ κοίνου· μὴ ἀφάνιζε. μὴ μίαινε. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε (Act. 10, 15) vg^{1}AS^{4}Br^{169} N. T.
1178 μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή· τὸ τῆς ζωῆς. αὕτη γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν θηλειῶν (υ 71) Hom.
1179 μὴ κοτέῃσι· μὴ ὀργισθῇ (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 486 [37, 616, 12 M.]) Greg. Naz.
1180 *μηκύνων· αὐξάνων, μακρύνων g^{3}(v^{3}A^{5})
1181 μήκωνες· πόα τις λήθην ἐμποιοῦσα (AS^{8}). καὶ τὰ τῆς πίνης περιττώματα καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ μέρος ... καὶ ὕφασμα βύσσινον. καὶ οἱ ἄγριοι. καὶ ἡμεροπίτυς D

1166 Athen. 8, 363b; E. Gen. 212 Mill. (EM 575, 45) **1174** cf. Schol. **1175** μέγιστα Ap. S. 112, 15 **1177** μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε gl. N. T. 72 n.26 **1181** Diosc. mat. med. 4, 64; Athen. 3, 88c

---

1160 incl. del. Alb. et Schm. | 'an Lydorum deus Μιδας?' La. **1162** μηδώησοι H: Salm. **1163** ὑπερηφάνου H: accent. Mus.; υπερηφανευου K **1164** καταλαμβάνουσι H: Mus. = K^{ASBr}; -ομενοι K^{vg} **1166** Μεθυμναῖος testt. **1167** μηθῶν H: accent. tacite Alb., qui olim ci. Μηθώνη, ut Pears. 498 (B 716) **1168** incl. Schm. coll. gl. 1170 **1169** v. l. gl. 1333 (Kust.) **1170** μὴ κοιμώμεναι H (K^{A}): Heins. Guyet. = K^{S} Ap. S. | αἶγαι H: Mus. = K Ap. S. | ἀππίων H: La. **1173** μικρόν H: Mus. **1176** μακρός H: accent. Thes. 5, 970B **1178** le. μῆκος H: Schr. | δέπορ ἄρτελις H: Mus. | τῆς ζώνης H: Salm. Heins. **1179** κοτίσῃ H: La. e Greg. Naz. **1180** μήκυνον· αὔξανον μάκρυνον H (K^{vA}): La. = K^{g} **1181** lac. agn. Schm., ⟨ὠτός⟩ La. coll. Poll. 2, 86

Ap. S. **1182** μῆλα· κοινῶς μὲν πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, [ὅ ἐστι πᾶν δέρμα] μηλωτὴ λέγεται. κατ᾽ ἐπικράτειαν δὲ τὰ πρόβατα καὶ αἶγες. καὶ παντὸς δένδρου καρπός, ἐξαιρέτως δὲ τῆς μηλέας. καὶ πάντα τὰ δένδρα

D **1183** μηλάταν· τὸν ποιμένα. Βοιωτοί

D **1184** μηλαφῆσαι· ψηλαφῆσαι

D **1185** μὴ λεαγόρει· ⟨μὴ⟩ δημηγόρει

D **1186** Μηλιάδες· νύμφαι

1187 μήλιαι· ἀστράγαλοι

1188 *μηλοβοτεῖ· ποιμαίνει (AS[13])

Hom. **1189** *μηλοβοτῆρες· ποιμένες S[17](A[15]Br[181]). οἱ τὰ μῆλα νέμοντες (Σ 529)

Att.? **1190** *μηλόβοτος· τόπος ἀνειμένος προβάτων g[6]AS[12] εἰς βρῶσιν AS[12]

1191 μῆλον· πᾶς καρπός

D **1192** μηλολόνθη· εἶδος κανθάρων, οὓς τινες χρυσοκανθάρους λέγουσι (Ar. Nub. 763)

D **1193** μηλονομεῖς· ποιμένες

D **1194** μηλονομιαῖον· ἐννόμιον

Ap. S. **1195** μήλοπα· μηλοειδῆ τῷ χρώματι. τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ πυρός (η 104)

Hom. **1196** μήλοπα καρπόν· τὸν πυρόν, ὅτι μηλοειδής. [καὶ μήλη τὸ ἐργαλεῖον, ἐφ᾽ οὗ τὴν κρόκην ἔτριβον]. οἱ δὲ τὸ ἔριον, ἐπειδὴ καρπός ἐστι τῶν προβάτων (η 104)

D **1197** μηλοσόη· ὁδός, δι᾽ ἧς ⟨τὰ⟩ πρόβατα ἐλαύνεται. Ῥόδιοι

1198 *μηλοσφαγίαι· θυσίαι προβάτων (vg[2]AS[10]Br[172]Σ)

D **1199** μηλόται· ποιμένες

D **1200** μηλοφόροι· θεραπεία Περσικὴ τοῦ βασιλέως

D **1201** μηλόβαι· μηλοβάται [ποιμένες]

D **1202** μήλῳ βαλεῖν· πτοῆσαί τινα, καὶ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι (Ar. Nub. 997)

D **1203** μήλωθρα· βάμματα, οἱ δὲ τὸ τῶν δερμάτων βάμμα. ἄλλοι τὸ παρύφασμα τῆς πορφύρας. οἱ δὲ καλλωπίσματα

1182 Ap. S. 112, 17; – λέγεται Σ μ 190 **1183** Ar. Byz. fr. 109 Sl. **1184** Ph μ 386 **1189** cf. Σ μ 193 **1190** cf. Σ μ 192 **1192** cf. Ph μ 392; Poll. 9, 124; Schol. Ar. **1195** Ap. S. 112, 21 **1196** cf. Schol. 104c **1198** cf. Σ μ 194 **1200** cf. Athen. 12, 514b **1202** Ph μ 396; Schol. Ar. **1203** βάμματα cf. Ph μ 395

1182 ἐπικράτιαν H: Mus. = Ap. S. **1183** μηλατὰν H: accent. LSJ | Be. 1919, 345 et 1, 307 **1185** μηλεατορεῖ H: Schm. | δημηγορεῖ H: (add. et) accent. Schm. **1186** 'nondum expeditum' La. **1189** μηλοβότειρες H: Mus. = K (Σ) **1190** ἀνημένος H: Mus. = K (Σ) | προβατοις ΚΣ **1195** μίλοπα H: Mus. | μηλοειδὲς H: Mus. **1196** le. μήλοπα H: Schr. = testt. | incl. Schm., ad gl. 1207 ret. La. **1197** Rhodiorum esse μηλοσοα ad gl. 206 cens. Fick. 1904, 91 | ⟨τὰ⟩ Mus. **1198** -ιαις bis ΚΣ **1199** cf. gl. 1183 **1200** μηλοφόρη H: HSt. Thes. 2, 1639C, cf. Athen. **1201** 'incl. e gl. 1199, μηλοβας est aries' La. **1202** μηλοβαλεῖν H: Schm. post Voss. Pears. 498 (-άλλ-) = testt. | ὑπαγάγεσθαι H: accent. Mus. **1203** μήλοθρα H: Mus. = testt. | πρόστυμμα H: La.

1204 μήλων· προβάτων
1205 *μήλων· τὰ ἀκρόδρυα A[14]. ἢ βάπτων (I 542) Hom.
1206 Μήλων Ἡρακλῆς· ὀνομασθῆναί φασι τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς Μελιτεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα D
1207 μηλῶσαι· τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που. καὶ ἐν τῷ ἐμεῖν καθιέντας τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια πιέζειν εἰς τὸ χαλκεῖον D
1208 μηλωτή· διφθέρα
1209 *μή με· μηδαμῶς με (S[3])
1210 μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ· ⟨ὁ⟩ δι' ἀγχόνης θάνατος οὐκ ἔστι καθαρός, ἀλλ' ὁ διὰ ξίφους, ὅθεν οὐδὲ ἐναγίζουσι τοῖς ἀπαγξαμένοις (χ 462) Hom.
1211 †μημωτά· ψεκτά
1212 *μή μ' ἐρέθιζε· μή με παρόξυνε (A 32) Hom.
1213 †μήνα· τὸ μέσον τοῦ ξύλου, ὅπερ καρδία καὶ ἐντεριώνη
1214 *μηναγύρτης· ὁ ἀπὸ μηνὸς συνάγων vg[9]AS[21]Br[187]Σ [πανήγυρις]
1215 μήνατο· ἐμήνατο, ἐμάνη. ἤρατο
1216 μῆνες· ἡμέραι ...
1217a *μήνη· σελήνη (Ψ 455) vg[5]AS[15]Br[359]Σ. [και] Hom.
1217b *μῆνις· ἔμμονος καὶ παρατεταμένη ὀργή (A 1) (vg[1]AS[11])
1218 †μηνιάσας· ὀργισθείς
1219 *μήνιγμα· μῆνιν AS[23]
1220 μήνιγγα· ἐγκέφαλον
1221 μήνιγξ· ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου vg[2]AS[12]Br[360]Σ. καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἰνηροῖς πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ πρὸ τοῦ ἀνθεῖν. ἐπίπλους. καὶ δῆμος D
1222 μήνιε· ὀργίζου (A 422) Hom.

1206 Poll. 1, 31; Zenob. Ath. 4, 18. vulg. 5, 22 **1207** cf. Σ'' (Ph μ 397. Su μ 940); – καθεῖναι Poll. 4, 181 **1208** cf. Poll. 10, 176 **1210** cf. Sch.[Q] χ 462 **1212** Schol. **1214** Σ μ 195 **1217a** Ap. S. 112, 23; Σ μ 196; Schol.; E. Gen. 216 Mill. (EM 586, 39) **1217b** cf. Σ μ 198; Schol. **1220** Schol. Luc. 271, 25 **1221** – ἐγκεφάλου Σ μ 197 **1222** Schol.

1204 μηλῶν H: accent. Mus. **1205** βάπτων cf. gl. 1207 **1206** le. μήλων H: Heins. = testt. | Boeotorum dicit Poll., Atheniensium Zenob. ex Apollod. **1207** καθῆναι H: Mus. = testt. | ἑλεῖν H: Kuhn. ad Poll. 1, 49 n.80 | καθιέντες H: Jens. Luc. 160 | χαλκίον H: Mus. **1210** le. μὴ μὲν δὴ H: ed. 1521 | ⟨ὁ⟩ Schm. | ἐναγιάζουσι H: Mus.| ἀπεγραμμένοις H: Mus. **1211** v. l. gl. 2054 (Sop. Kust. Pears. 498) **1213** μῆνα H: accent. Mus. | v. l. gl. 1291 (Pears. 498. Alb.) **1214** ὁ ὑπὲρ τοῦ Μηνὸς (vel ἐπὶ Μηνὶ) (Men deus lunaris) E.M. Lane Berytus 17, 1968, 99 (et alibi); obloqu. Labarre 2004 | incl. Viger ad Euseb. Praep. Ev. p.5, 6 **1217a** (σελήνη) [per symbolum] H **1217b** μήνης H: Mus. = KΣ (Schol.) | περιτεταμένη H: Schow. 536 n.6 **1218** v. l. gl. 1226 (Schm.) **1219** μήνην H: HSt. Ind. | v. l. gl. 1225 **1220** 'e gl. sequ. decurtata' La. **1221** μήνιγξ H: accent. tacite Schm. | ὑμὶν H: Mus. = Σ | οἰνήροις H: accent. Mus. | δῆμος H: accent. Voss.

1223 μηνίειν· ὀργίζεσθαι

Hom. **1224** *μηνιθμός· ὀργή (Π 62) (AS^{25})

Ap. S.? **1225** μήνιμα· μῆνις, ὀργή, χολή, κότος ἐπίμονος, μέμψις. Ἀπίων (fr. 74), μάνης· οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται (Χ 358)

Hom. **1226** *μηνίσας· ὀργισθείς (Ε 178) AS^{16}

D + LXX **1227** μηνίσκοι· τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθέζηται (Ar. Av. 1114). καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν πηδαλίων. *ὑμένες (AS^{17}Σ). πέταλα (AS^{17}Br^{183}Σ). περιτραχήλια (vg^{6}S^{17}A^{22}Σ), μανιάκια (S^{17}A^{22}Br^{183}). περιδέραια (Iud. 8, 21) (vg^{6}Br^{183}) [περιτραχήλια]

1228 *μηνίω· ὀργίζομαι g^{8}A^{13}Σ

1229 *μηνοειδές· σεληνοειδές AS^{14}(vg^{4}Br^{182}Σ)

1230 *†μῆνος· κότος (vg^{1}AS^{11}). ἔμμονος ὀργή (vg^{1}A^{11})

1231 μηνύειν· κηρύσσειν [ζητεῖν]

1232 μηνύεσθαι· μηνυτρίζεσθαι

1233 μηνυθῆναι· βούλεσθαι

1234 μηνύεται· μηνυτρίζεται, μήνυτρα δίδωσι

D **1235** Μηνυτής· Ἡρακλῆς ἐν Αθήναις

1236 *μηνύριζε· θρηνώδης ὁ φθόγγος (Ε 889) AS^{20}

Hom. **1237** *μή νύ τοι· μὴ δή σοι AS^{24}, οὐδαμῶς γάρ σοι (Α 28)

Hom. **1238** *μὴ νῶϊν· μὴ ἡμῶν (σ 13) AS^{19}

Hom. **1239** *Μῄονες· Λυδοί (Κ 431) AS^{2} ⟨καὶ οἱ Κύπριοι⟩

Hom. **1240** *Μῃονίς· Λυδή A^{1}. Μῃονία γὰρ ἡ Λυδία (Δ 142)

1241 †μηονέκτης· ὁ ἔλαττον . . .

1242 μὴ ὅτι· μήτιγε

Att. **1243** μὴ οὖσα δίκη· οὕτω λέγονταί τινες οὐκ οὖσαι δίκαι, μὴ οὖσαι

Hom. **1244** μὴ ὄφελες· εἴθε μὴ ὤφειλες (Ι 698)

D **1245** μὴ παιδὶ ξίφος· παροιμία

Hom. **1246** μὴ πάνχυ· μὴ παντελῶς (Ε 24)

LXX **1247** *μὴ παραζήλου· μὴ ὁμοιοπαθῇς (Ps. 36, 1) (vg^{4}AS^{7}Br^{186})

1224 cf. Schol. **1225** μήνιμα Ap. S. 112, 26 **1226** Schol. **1227** – ἐπικαθέζηται Ph μ 404; Schol. Ar.; ὑμένες – περιτραχήλια cf. Σ μ 199; περιτραχήλια μανιάκια gl. Oct μ 3 **1229** cf. Σ μ 201 **1232** Ph μ 408 **1239** Schol. | **1240** Schol. | **1246** Schol.

1225 ἀππίων H: Alb. = Ap. S. **1227** τετραχήλια H: Mus. = Σ gl. Oct. | περιτραχήλια H: del. Mus. **1228** μηνιῶ H: accent. dub. Schm. **1230** v. l . gl. 1217b (Schm.) **1231** incl. tacite Schm. **1234** contin. H: nov. gl. Mus. **1236** h. e. μινύριζε (Pears. 499. Jens. Luc. 160), 'vitium Cyrilli' La. **1237** γὰρ σοί H: Mus. **1239** add. La. coll. gl. 1429. St. Byz. 396, 5 (κ 283) **1240** μηνία, ο sscr. post η H | λύδη H: Mus. = Ph **1241** μειονέκτης Pears.499 | ἐλαττῶν H: La., qui lac. indic. ⟨ἔχων⟩ **1243** contin. H: nov. gl. Heins. Pears. 499 | δίκαι, δ e corr. (ft. e μ) H **1244** expl. ὄφελες H: Alb. **1247** ὁμοιοπαθεῖς H: Mus.; ομοιωθῃς K

1248 *μὴ παραρυῇς· μὴ ἐκπέσῃς v^{2}g^{3}A^{5}Br^{185}. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων (Prov. 3, 21) A^{5}S^{7} LXX

1249 μὴ ᾿π᾿ ἀχηνίῃ τρέπειν· μὴ αἰτιῶ τὴν πενίαν, ὅτε δέηται … D

1250 *μὴ ᾿πίσειέ μοι· μὴ ἐπίσειέ μοι (Eur. Or. 255) AS^{6} Eur.

1251 μήπως· μήποτε (Ε 250 ..) Hom.

1252 μήρια· τὰ ἐκ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα ὀστᾶ (Α 40) Hom.

1253 †μήριθμος· δέλτος. ἢ μήρινθος

1254 μήρινθος· δεσμός, *σχοινίον (v^{μιϱ1}Br^{213}) σπάρτης, βρόχος (Ψ 869) Hom.

1255 μῆριγξ· ἄκανθα, γινομένη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων D

1256 μηρός· τόπος ἀμπέλου, καὶ ξύλον, καὶ τὸ τῆς καλάμης κῶλον. καὶ ὄρός D?

1257 μήρυκες· ἰχθύες D

1258 μηρυκίζει· μαρυκᾶται D

1259 *μήρυμα· σπείραμα AS^{6}Σ. ἢ ἐκτεινόμενον AS^{6}

1260 *μηρίνθῳ· σπάρτῳ (Ψ 854) (vg^{5}AS^{8}Br^{189}) Hom.

1261 *μηρυομένη· ἐκτεινομένη (Prov. 31, 13) vg^{2}AS^{7}Br^{188}Σ LXX

1262 μηρύσαντο· συνέστειλαν (μ 170) Hom.

1263 *†μήρισμα· κάταγμα vg^{1}, ἢ σπάσμα ἐρίου

1264 *μησαμένη· βουλευσαμένη g^{μηϱ4}Br^{191}

1265 μήσατο· εἰργάσατο, ἐτεχνάσατο (Κ 52) Hom.

1266 μή σε· μηδαμῶς σε Hom.

1267 μή σε γέρον· οὐδαμῶς σε πρεσβῦτα (Α 26) Hom.

1268 †μῆστο· βουλεύσατο AS^{3}

1269 *μήστωρ· βουλευτής (g^{μηϱ3}S^{6}Br^{190}Σ). ἔμπειρος g^{μηϱ3}A^{2}Br^{190}Σ. πολεμιστής A^{2}. ἐριστής. ἐπινοητικός, φρόνιμος. μήστωρ μὲν …

1270 *μήστωρα φόβοιο· ἔμπειρον πολέμου (Ζ 97) AS^{1} Hom.

1271 μήστωρες ἀϋτῆς· ἐργάται μάχης, κραυγῆς, βοῆς (Δ 328) Hom.

1272 μήτεα· μητίματα

1252 Ap. S. 112, 27; cf. Schol. **1254** – σπάρτης cf. EM 584, 32 **1257** Arist. h. an. 632b11 **1259** Σ μ 203 | **1260** Schol. **1261** Σ μ 204 **1262** Schol. **1263** κάταγμα Σ μ 203 **1265** Schol. | **1267** cf. Schol. **1269** – ἔμπειρος Σ μ 205 **1270** cf. Ap. S. 112, 30; Schol.

1248 παραρύεις H: Mus. = K **1249** πασχηνίῃ H: Pears. 499. Alb. (cf. tamen Schulze QE 472) | αἰτιοῦ H: Alb. | cf. ad gl. η 1011 **1250** πίσει ἐμοὶ H, πεισει εμοι K: Mus. | ἐπίσει ἐμοί H, επεισει εμοι K: Mus. **1252** ἐπὶ H: Schm. = Ap. S. **1253** v. l. gl. 1254 (Schm.) **1254** σπάρτος Mus. = Σ **1255** μήριγξ H: accent. Schm.; ‘ordo μηρινξ = μηριγξ postulat, cf. gl. σ 1245’ La. **1257** μήρικες H: Schm., cf. Arist. **1258** μυρικίζ( ) (?) H: Mus. **1259** μήρυγμα H: Lob. Paral. 433 = KΣ | v. l.: gl. 1263 **1260** μηρινθία H: Alb. = Schol.; vel μησινθίῳ Alb. = K$^{(vgAS)Br}$ **1263** | v. l. gl. 1259 (Schm.) **1266** μὴ σὲ H: accent. Mus. **1267** γέρων H: Alb. = Schol. | πρεσβύτα H: accent. tacite Schm. **1268** v. l. gl. 1265 (Lob. Rhem. 75); ἐμέμηστο· ἐβουλεύσατο Alb. (hoc = K) **1269** le. μῆστορ H: Mus. = KΣ **1270** μήστορα H (K): Mus. = Ap. S. | ἔμπειρος H: Heins. = K Ap. S. **1271** μήστορες, αὐτῶν H: Mus. **1272** μητίμητα H: ed. 1521

D **1273** μήτειρα· φρονίμη. καὶ ἡ ⸤μήτηρ (g^{7}) ⟨ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ (SH 303)⟩

LXX **1274** *μή τέκταινε· μὴ ἐργάζου A^{8}, μὴ κατασκεύαζε vg^{1}AS^{8}Br^{193}. [μὴ κατά] (Prov. 3, 29 v. l.)

Hom. **1275** μητέρα θηρῶν· πολλὰ θηρία ἔχουσαν (Θ 47)

Hom. **1276** μητέρα μήλων· πολυθρέμμονα (B 696)

D **1277** μή τευ μελαμπύγου τύχοις· μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις (Archil. fr. 178 W.)

1278 μητέρι· μητρί

D **1279** μήτηρ· [ἡ] πρεσβυτάτη πᾶσα

N. T. **1280** *μήτι γε· πόσῳ γε μᾶλλον (1. Ep. Cor. 6, 3) vg^{2}AS^{11}Br^{194}Σ

N. T. **1281** μήτι ἐγώ· ἆρά γε ἐγώ (Ev. Matth. 26, 22)

Hom. **1282** μητίετα Ζεύς· τεχνίτης σοφός, βουλευόμενος ἄριστα (A 175)

1283 *[μητιέτης· βουλευτής] AS^{12}

1284 *μητίεται· βουλεύσεται A^{10}

Hom. **1285** μήτι· βουλῇ (Ψ 315 ..)

1286 *μητιέτης· βουλευτής AS^{12}

Hom. **1287** *μητιόωσα· φροντίζουσα, βουλευομένη (ζ 14) A^{9}

1288 μῆτις· σύνεσις. ⸤βουλή S^{16}Σ. τέχνη. ⸤γνώμη Σ. δόλος, ἀπάτη. καὶ ἡ θεός

Hom. **1289** μή τι φόβον δ᾽ ἀγόρευε· μηδέν μοι περὶ φυγῆς διαλέγου (E 252)

D **1290** Μητίχου τέμενος· εἴη ἂν τὸ Μητιχεῖον δικαστήριον μέγα, ⟨ἐν⟩ ᾧ προσεκληρώθησαν ⟨χίλιοι⟩ δικασταί

D **1291** μήτρα· εἶδος σφηκός. καὶ τῶν ξύλων τὸ ἐντός, ὃ καρδίαν τινές, ἣ ἐντεριώνην καλοῦσι. καὶ ὁ κλῆρος ὑπὸ Σολέων, ὡς Κλείταρχος. καὶ ἡ τῆς γυναικός. [καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν]

Att. **1292** *μητραλοίας· ὁ τύπτων τὴν μητέρα g^{4}A^{13}Σ αὑτοῦ

Hom. **1293** *μητροπάτωρ· ὁ τῆς μητρὸς πατήρ (Λ 224) vg^{6}A^{14}Br^{195}

D **1294** μητροπόλους· τὰς πάλαι Μέλισσας

1273 Schol.^{A} Cyr. **1275** Schol. **1277** Zenob. Ath. 2, 85. vulg. 5, 10 **1280** Σ μ 207 **1285** Schol. **1288** σύνεσις βουλή et γνώμη Σ μ 208; – τέχνη E. Gen. 216 Mill. (EM 584, 55); ἡ Ἀθηνᾶ cf. P. Oxy. 1802, fr. 3 iii 1 **1289** cf. Schol. **1290** Prov. Bodl. 630; Μητιχεῖον δικαστηριον cf. Ph μ 419 **1291** cf. P. Oxy. 1802, fr.3 iii 4; ἡ τῆς γυναικός Poll. 2, 221 **1292** Σ μ 210 **1293** Schol.

1273 add. La. = test. **1274** κατασκευάζει(?) H: Mus. = K | μὴ κατὰ del. Mus. **1275** contin. H: nov. gl. Mus. **1277** μή τεῦ (vix μήτ᾽ εὐ-) H: Salm. Pears. 499, cf. Porph. Qu. Hom. ad Ω 315 **1279** secl. La.; πρεσβυτέρα Herw. 1895, 368 **1282** μητιέτα, ὁ εἷς H: Schm. post Pears. 499. Alb. (ὁ Z.) | τέχνη τις H: Mus. **1285** μήτη, H: Mus. = Schol. | βουλή H: Mus. **1287** βουλομένη H: Mus. = K **1290** cf. MacDowell ad Ar. Vesp. 1108 (1) | ὃ προσεκλήθησαν H: Schm. = Prov. Bodl. **1291** μητέρα H: HSt. Thes. 2, 828 extr. = testt.; cf. Wack. Kl. Schr. 484 | κληρὸς H: accent. Mus. | σολίων H: Mus. | incl. ad μίτρα HSt. **1292** αὐτοῦ H: spir. tacite Schm. **1293** μητροπάτορος, τῆς H: Mus. = K Schol.; μ., ὃς ex Hom. Schow. 538 n.20

1295 μητρὸς μέθυ· ἐκ τῆς ἀμπέλου (Eur. Alc. 757) Eur.
1296 μητρὸς Ἐρινύες· αἱ διὰ τὴν μητέρα εὐξαμένην ἐπήκοοι γενόμεναι (λ 280) Hom.
1297 μήτρωες· μητρὸς ἀδελφοί (S^{17}) D
1298 *μὴ ὑπερίδῃς· μὴ καταφρόνησῃς (Deut. 22, 1 ..) AS^{1} LXX
1299 μὴ φέρειν· ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν, διὸ καὶ μισθοφόρους λέγουσι τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας καὶ μισθοὺς φερομένους Att.
1300 *μὴ φωραθῇς· μὴ ἐλεγχθῇς $vg^{1}AS^{3}Br^{196}$
1301 μηχαναί· τέχναι. ἐπίνοιαι. βουλεύματα. ἅμαξαι. συμπεράσματα. καὶ ὄργανα τί⟨να⟩ μηχανικά, ἐν οἷς προσδεσμούμενα τὰ κτήνη ἀλήθουσιν D
1302 μηχανόωντα· βουλεύοντα (σ 143) Hom.
1303 *μηχανορράφος· κατασκευαστής, ἐπινοητὴς κακῶν (Eur. Andr. 1116) $g^{2}AS^{8}Br^{199}\Sigma$ Eur.
1304 *μηχανώματος· διαζώσματος (Lev. 8, 7 Sym. Theodot.) AS^{10} LXX
1305 μῆχαρ· μηχάνημα, ὄφελος D
1306 *μῆχος· μηχάνημα (Β 342) $S^{11}Br^{412}(g^{4})$ Hom.
1307 μιαίνει· μολύνει (Eur. Phoen. 1050) Eur.
1308 μιαιφόνος· μεμιασμένος φόνῳ, μιαινόμενος τοῖς φόνοις, μεμολυσμένος, *φονεύς (Ε 844) $vg^{1}AS^{6}Br^{201}\Sigma$ Hom.
1309 μιαιφόνον αἷμα· μιαιφονικόν
1310 μιᾶι μαχαίραι· τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν μιᾶι μαχαίραι ἐκείροντο (Ar. Ach. 849) D
1311 *†Μιάνδρος· ποταμός AS^{7}
1312 μία λόχμη οὐ τρέφει δύο ἐριθάκους Prov.
1313 μιαρά· μεμιασμένα, ἀκάθαρτα
1314 μιαραὶ ἡμέραι· τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός, ἐν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν κατοιχομένων ἀνιέναι ἐδόκουν D
1315 μιαρός· μεμολυσμένος αἵματος ἀκαθάρτου (Ω 420?) Hom.
1316 μίασμα ἢ μιασμός· μῶμος, ῥύπος, μολυσμός, ἀκαθαρσία, μιαρότης (Sap. 14, 26) ? + LXX

1295 Schol. Eur. **1303** Σ μ 213 **1306** Schol.; EM 585, 19 **1308** μιαινόμενος φόνοις E. Gen. 216 Mill. (EM 587, 21); φονεύς Σ μ 214 **1312** Prov. Bodl. 631; Zenob. vulg. 5, 11 **1314** cf. Ph μ 439

1295 μητρὸς· μέθυσις, τῆς H: La. post Schm. (μέθυ· τῆς) **1296** le. μητρὸς H: ed. 1521| εὐξαμένη H: Mus. **1297** μητρωῖαι H: Mus. **1301** τι H: Mus. **1303** μηχανοράφος H: Mus. = ΚΣ **1305** μήχαρ H: accent. Pears. 500. Alb. **1306** μήχας H: Mus. = K testt. | μηχάνη H: Pears. 500 = K^{SBr} testt. **1308** μαινόμενος H: Pears. 500. Alb. = E. Gen. | μεμολυσκημένος H: Jun. Pears. | φόνευσις H: Schm. = ΚΣ **1310** μιαιμάχαιραι H: Scal. Salm. Sop. al. | κεῖπον H: Mus. | μιαιμάχαιραι H: Mus. **1311** v. l. gl. 65 (Mus.) **1312** τρέφει ἀγριθάκους H: Palm. Heins. Sop. al. = testt. **1314** ἀνθεστηρίωνος H: accent. Mus. | κατοιχουμένων H: Mus. **1315** ‘Part. perf. c. gen. instrum. saec. 2/3 p. Chr. n.’ La. **1316** μιάς, ἢ H: Sop.

Eur. **1317** *μιάστωρ· μυσαρός vg^{2}AS^{9}Br^{203}. λυμεών (Eur. Or. 1584 ..) S^{9} (g^{5}A^{8}Σ)

Prov. **1318** μία χελιδών· παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα τὸν σοφὸν οὐκ ἐᾷ εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν, ⟨ἢ⟩ εἰς ἀμαθίαν

D **1319** μιαχρόν· καθαρόν

D **1320** μίαχος· μίασμα. ἀσέβημα. τίθεται δὲ ἐπὶ τοῦ δυσώδους

1321 *μιγάδες· τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων vg^{2}AS^{3}(g^{μαγ6}Br^{2}Σ)

D **1322** μιγαζομένους· μισγομένους

1323 *μιγάς· μεμιγμένος AS^{4}

1324 μίγδα· ἀναμίξ, μεμιγμένως

Hom. **1325** μίγδ' ἄλλοισι· ἀναμεμιγμέναι (Θ 437)

Greg. Naz. **1326** μίγδην· ἀναμίξ, ὁμοῦ, ἐν ταὐτῷ (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 209 [37, 986, 1 M.])

D **1327** μιγδηράζειν· ὑβρίζειν

Hom. **1328** μιγέωσιν· μιχθῶσι (Β 475)

D **1329** Μίδα θεός· οἱ ὑπὸ Μίδα βασιλευθέντες ἐσέβοντο καὶ ὤμνυον τὴν Μίδα θεόν, ἥν τινες λέγουσιν μητέρα αὐτοῦ, ⟨ἣν⟩ ἐκτετιμῆσθαι ...

D **1330** μίδας· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. καὶ θηρίδιόν τι διεσθίον τοὺς κυάμους. καὶ ὁ πλούσιος· ἀπὸ Μίδα, τοῦ βασιλέως

1331 †μίειν ἐσθίειν

Greg. Naz. **1332** *μιῆναι· μιᾶναι AS^{3}, ῥυπῶσαι (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 193 [37, 593, 11 M.])

Hom. **1333** μιήνῃ· βάψῃ (Δ 141). μολύνῃ, ῥυπώσῃ

Greg. Naz. **1334** μιῆς χθονός· τῆς αὐτῆς γῆς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 81 [37, 976, 5 M.])

D **1335** μίθρας· ὁ ἥλιος, παρὰ Πέρσαις

D **1336** Μίθρης· ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις θεός

D **1337** μίθρος ἢ μίθρους· συνζευγνυμένους

D? **1338** μίκαι· λάχανα ὄμβρια

1317 cf. Σ μ 216 **1318** Prov. Bodl. 634; Zenob. vulg. 5, 12 **1321** Σ μ 217 **1324 (1326)** μεμιγμένως Σ μ 218 **1325** Schol.; cf. E. Gen. 216 Mill. (EM 587, 24) **1330** Ph μ 445 **1333** βάψῃ Schol. **1335** P. Oxy. 1802, fr. 3 iii 11; cf. Σ μ 219

1317 μύσερος H (K^{Br}): Sop. = K^{vgAS} | λυμαιών H: Mus. = (Σ) **1318** le. μιᾶ H: Mus. | ⟨ἢ⟩ Mus. = Prov. Bodl. **1319** 'ad χρως? aliter Schwyzer Gr. 1, 498, 8' La. **1325** μίγδαλοι· H: Valck, Obs. misc. 167 = E. Gen. | ἀναμεμιγμένοι H: Schm. = Schol. (Q) **1329** μιδάθεος H: Pears. 500 post Scal. Salm. (Μίδας) | ὑπόμιδα H: Mus. | μητ. αὐτ. ἐκτ. λέγ. H: trsp. La. | ἐκτετιμεῖσθαι H: Mus. | cf. Plut. Caes. 9, 4 **1330** ad θηρίδιον Angl.-Sax. mîte, Germ. mîza cft. Fick 1904, 103 **1331** v. l. gl. 1517 (Schm.) **1332** μιάναι H: accent. **1333** μιηνῆ H: accent. Mus. | βάψει μολύνει ῥυπώσει H: Mus. = (Schol.) **1334** μιησχθόνος H: Mus. **1337** Ind. mitra "amicus" cft. La. **1338** μύκαι = μύκητες Wil.*, sed gl. 1373 cft. La.

1339 μικᾶς· μικρολόγος D
1340 †μίκλας· αἶγας D
1341 μίκρ᾽ ἄττα· μικρά τινα Att.
1342 *μικρολόγος· ἀκριβής AS[9]. φειδωλός vg[1]AS[9]Br[205]Σ, [φειδωλῷ] ⌊σκιφός (Sir. 14, 3) vg[1]Br[205]Σ LXX
1343 *μικρόρωξ· μικρόβοτρυς AS[10]
1344 μικρόψυχος· δειλός
1345 *μικροῦ· παρὰ μικρόν (vg[6]AS[11]Br[322]Σ) Att.
1346 μικύθινον· τὸ μικρόν. καὶ νήπιον D
1347 μῖλαξ· ἡλικία. ἔνιοι δὲ μέλλαξ. καὶ παρ᾽ Ἑρμίππῳ ἐν Θεοῖς (fr. 34 K.–A.), ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος· ἐκεῖ γὰρ μῖλάξ ἐστιν. δηλοῖ δὲ τὸν δημοτικόν D
1348 Μίλητος· δύο πόλεις Μίλητοί· ἡ μὲν Κρήτης (Β 647), ἡ δὲ Ἀσίας (Β 868). αὗται … D
1349 *†μίλια· τὰ ἀπόθετα χρήματα AS[5]
1350 μιλίγμασι· κολακείαις. ἐδέσμασιν
1351 †μίλιον· δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ, ᾧ τοὺς νέους στεφανοῦσιν ἐν ταῖς πομπαῖς. ἢ *μέτρον ὁδοῦ, σταδίων ζ′ AS[8]. οἱ δὲ ζ′ ἥμισυ v[μιν5] ποδῶν ͵δω′ D
1352 †μιλίσσεο· κεχαρισμένα καὶ ἡδέα λέγειν
1353 *†μιλισσόμενος· παρακαλῶν v[1]AS[4]Br[207]
1354 †μίλιχα· προσηνῆ, ⌊ἥδιστα S[9]
1355 †μιλιχῇ· πραότητι, προσηνίᾳ
1356 †μιλιχίῃ· ἱκετείᾳ
1357 †μιλιχίοις· γλυκίοις. πραϋτικοῖς
1358 †μιλίχιος· πρᾶος, ἢ πραΰς
1359 μιλός· βραδύς, χαῦνος D

1342 gl. Prov. **1345** cf. Σ μ 221 **1353** Σ μ 223 **1358** cf. Σ μ 224 |

1339 μίκας H: accent. Schm.; n. pr. Μικας IG 12, 8, 301, 3 cft. La. **1340** μηκάδας Ruhnk. Ep. cr. 2, 14; μυτίλας αἶγας· Avyerinos 1978, 309. 347–8 coll. gll. 1481. 1991. Schol. Theocr. 8, 85 **1341** μικράττα H: Mus. **1342** εἰδώλω H: Mus. = K testt.; incl. La. post Schm. | φίλος H: La. = gl. Prov. ; σκνιφός K, σκνιπός Σ **1343** μικρόρρωξ Mus. **1345** δέω add. K[vgA], δεῖν K[SBr]Σ **1346** n. pr. Μικυθος cft. La. **1347** μίλαξ H: accent. Mein. FCG 2, 1, 392 | μέλλα H: Kust.; cf. gl. 636 | Artemid. Tarsensis La. | μῖλαξ δημοτικός ‘nondum expeditum’ La. **1349** μείλια H (K[A]): Mus. = K[S]; κει⟩μήλια Theodor. ad Ph κ 519 | ἐξέθετα H: Mus. = K | cf. gl. 591 **1350** μειλίγμασι Mus. **1351** μ.λιον H: Mus. = K; μίλον Theophr. h. pl. 3, 4, 2. 5, 7, 6. σμίλον Poll. 6, 106; sed neogr. μιλιο cft. Krek. 1996, 106 | ἐλατῆρι H: Flor. Palm. Salm. al. | ζ′ ὕ ποδῶν δ′ H: La.; ͵δω′ agn. Schm. **1352–58** μειλ- Mus. (= K[Br]), q. v. **1359** μιλλὸς H: La. 1955, 191; cf. n. pr. Μιλων | χαυνός H: accent. Mus.

Hom. **1360** μιλτοπάρῃοι· μιλτόπρῳροι· τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρύμνης καὶ πρῴρας μεμιλτωμένα ἔχουσαι (Β 637). οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ φοινικοπάρειοι ἐλέγοντο

1361 *μίλτος· εἶδος ἐρυθρὸν A[3]S[10] Σινωπίδος A[6]S[10]

D **1362** μιλτῶ· †πλύνω

D **1363** μιλτωρυχία· τόπος, οὗ μίλτος ὀρύσσεται (Amips. fr. 14 K.–A.)

D **1364** μιλτῶσαι· βάψαι

1365 †Μιλίτης· Ἀφροδίτης

D **1366** μιμαίκυλον· ὁ καρπὸς τοῦ κομάρου. ἔστι δὲ ὡς μέσπιλον μικρόν, πυρρόν

D **1367** Μιμαλλόνες· Βάκχαι (Callim. fr. 503 Pf.). βοηδρόμοι

D **1368** μιμάξασα· χρεμετίσασα. φωνήσασα

1369 †μίμαρ· ἀναιδές†

1370 †μιμάρκης· λαγωοῦ χορδή

D **1371** μίμαρκυς· κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ᾽ αἵματος σκευαζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγωῶν αὐτῇ ἐχρῶντο· ὁτὲ δὲ καὶ ἐπὶ ὑός. ὁ δὲ Φερεκράτης (fr. 221) παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί

D **1372** Μίμας· ὄρος Αἰτωλίας

D? **1373** μίμαστα· ἄγρια λάχανα

D **1374** μιμαυλεῖν· μιμεῖσθαι. ὑποκρίνεσθαι

D **1375** Μίμαλις· ἡ νῦν Μῆλος (Callim. fr. 582 Pf.)

1376 *μιμερά· ἡ μιμητικὴ τέχνη. καὶ ἡ μίμησις AS[7]

1377 μιμηλάζειν· μιμεῖσθαι

1378 *μιμηλόν· ὅμοιον, ἐξ ὁμοίου, παρὰ τὸ μιμήσασθαι vg[1]AS[4]Br[209]

D **1379** μιμιχμός· τοῦ ἵππου φωνή

Hom. **1380** μιμνάζειν· μένειν (Β 392) AS[6]Br[413]. καὶ μίμνειν (Θ 78)

1381 μιμνάζετε· μίμνετε. μένετε

1360 μιλτόπρῳροι Ap. S. 112, 32 **1361** cf. Diosc. mat. med. 5, 96; Theophr. lap. 52 **1363** Ph μ 455; Eust. Il. 310, 33 (1, 482, 23 V.); Poll. 7, 100 (cit. Amips.) **1366** – κομάρου cf. Ph μ 456; Athen. 2, 50e; Schol. Greg. Naz. or. 32, 2 Picc.; Luwich Anekd. 68, 3 **1367** EM 588, 42 **1371** – σκευαζόμενα Ph μ 457; Poll. 6, 56 **1380** Schol. B |

1360 μιλτοπάριοι H: Mus. = testt. | μιλτοπρῶροι H: accent. Mus. **1361** συνοπίδος H (K): Salm. Guyet.; Σινωπική Diosc. **1362** ἐπαλίνω ci. La. **1365** v. l. gl. 1855 (Voss. Pears. 500) **1366** μιμάκυλον H: Guyet. Pears. 500 = (Athen. Ph) | κωμάρου H: Schr. = Ph **1367** μιμάλλονες H: accent. Mus. | βοαὶ δρόμοι H: Mus. = E. Gen. | 'vix sanum' La. **1368** cf. gl. 1379 unde μιμίξασα J. G. Schneider Lex. Gr. 2, 80 **1369** v. l. gl. 1867 (Guyet.) **1370** v. l. gl. 1371 (Schm.) **1371** μιμάρκυς H: accent. Salm. de Trapez. foen. 449–50 | ὅτε H: accent. Schm. | υἱὸς H: Mus. **1372** Ἰωνίας Palm., vel Μακεδονίας Mein. 1857, 106 **1373** μίκας· τὰ Alb. coll. gl. 1338 **1374** ὑποκρίχεσθαι (?) H: Mus. **1375** cf. Plin. n. h. 4, 70. Pf. ad Callim. **1376** 'immo μιμηρα' La.; μιμεία L. Dind., ad Phil. Jud. leg.Gai. 359 **1378** cf. Phil. Jud. fug. 74. mut. nom. 208 | μιμεῖσθαι K **1380** μιμνεῖς H: Mus. **1381** μιμνάζεται· μίμνεται μένεται H: Schm.

1382 †μίμνησιν· ἀνάμνησιν ποιῆσ…
1383 μιμνήσκεται· μνημονεύεται (ο 54) Hom.
1384 *μιμνήσκῃ· μνημονεύεις AS^{8}
1385 *μίμνον· ἔμενον (Θ 565) AS^{5} Hom.
1386 †μιμορτοβία· ναῦς, ᾗ ἄνθρωποι βεβήκασιν
1387 μίν· αὐτόν vg^{1}AS^{8}Br^{210}, αὐτήν, αὐτό vg^{1}. τρία γένη δηλοῖ Ap. S.
1388 †μίνα· μύρια. καὶ τὰ μικρὰ σῦκα
1389 †μίναι· προφάσεις
1390 †μίναρ· χορδή
1391 μινδαλόεσσα· ἀριθμῶν σύνταξις. καὶ τὰ περὶ ⟨τὰ⟩ οὐράνια … Βαβυλώνιοι D
1392 μίνδαξ· θυμίαμα ποιόν (Amph. com. fr. 27, 3 K.–A.) D
1393 μίνθα· τὸ ἡδύοσμον. καὶ ἀνθρωπεία κόπρος D
1394 μῆνις· ἔχθρα
1395 †μινίσκῃ· ὑμένα, πέταλα
1396 Μινύαι· οἱ Ὀρχομένιοι, καὶ Μάγνητες D
1397 μινυανθές· πόα, ἀσφάλτιον. καὶ τρίφυλλον D
1398 μινύζωον· ὀλιγόβιον D
1399 Μινυήϊος· ποταμὸς Πύλου (Λ 722) Hom.
1400 μινύθειν· ἐλαττοῦσθαι
1401 *μινύθει· ἐλαττοῦται g^{2}AS^{6}Br^{211}Σ, μειοῦται (Υ 242) Hom.
1402 μινύθουσι· φθείρουσι, ἐλαττοῦσι, μειοῦσιν, ἀφανίζουσιν (Ρ 738) Hom.
1403 μίνυνθα· ἐπ᾽ ὀλίγον χρόνον AS^{14}, ὀλιγοχρόνιον· ‘μίνυνθα δ᾽ ἐχάζετο δουρός’ (Λ 539), ἐπ᾽ ὀλίγον δὲ ἀπείχετο μάχης Hom.
1404 *μινυνθάδιον· ὀλιγοχρόνιον (Α 352) S^{7}Br^{352}Σ(A^{7}Br^{176}) Hom.
1405 μινυνθαδία· ἡ σελήνη, ἀπὸ τοῦ μινύθειν D
1406 †μινυνθοῦσι δέ· φθείρουσι δέ. ἀφανίζονται δέ A^{10}
1407 †μινυνθοῦσι· φθείρουσιν

1383 cf. Schol. **1385** cf. Schol. **1387** Ap. S. 112, 35 **1391** P. Oxy. 1802, fr. 3 iii 14 **1393** Schol. Ar. Plut. 313; ἡδύοσμον Ph μ 458; Poll. 6, 68; Diosc. mat. med. 3, 34 **1396** P. Oxy. 1802, fr. 3 iii 16 **1397** Diosc. mat. med. 3, 109 **1400** cf. Σ μ 226 **1403** – χρόνον Ap. S. 112, 34; E. Gen. 217 Mill. (EM 588, 15) **1404** Σ μ 227; Schol. **1406** cf. Schol. |

1382 ποιῆσ(αι) Mus.; ‘an μεμνῃ· … ποιεις?’ La.; μιμνήσκειν· … ποιεῖν Conom. 1969, 211 **1384** μιμνήσκει· μνημονεύει H: La. = K **1386** v. l. gl. 1690 (Salm. Pears. 501) **1388** σύκα H: accent. tacite Schm. | conf. μίλια (milia) et συκάμινα agn. La. post Schm. **1389** h. e. μῦναι Schm. (ad accent. Arcad. 112, 15); gl. 1872 cft. La. **1390** v. l. gl. 1370 (Schm.) **1391** μινδαλοέσσας H: Schm. | ἀριθμά H: La. = test. | ⟨τὰ⟩ Mus. | σύνταξις βαβ. H: La. **1393** ‘κοπρος est μινθος’ La. **1395** v. l. gl. 1227 (Mus.) **1396** μινῦαι H: accent. Mus. | μαγνῆτες H: accent. Mus. **1397** μινύανθες H: accent. Mus. | ἄσφαλτος H: La. = Diosc. **1398** μινύζηον H: Jun. Salm. **1399** μινυκίος H: Voss. Pears. 501 **1400** μινυθεῖν H: accent. Mus. **1401** μινυθεῖ H: accent. Mus. **1403** μίνυθα δ᾽ H: Mus. | ἀπ. χετο (?η) H: Mus. **1405** μινύνθ( ) H: Mus. **1406, 1407** μινύθουσι Mus. = K

D **1408** μινύον· τὸ βλίτον λάχανον, ἢ κιννάβαρι
D **1409** μίνυρες· κλίνης ἱμάντες
1410 *μινύρεται· κλαίει, θρηνεῖ vg[3]AS[11]Σ, ὀδύρεται ἢ ⌊εὐφώνως λέγει (Soph. OC 671) vg[3]AS[11]Σ
1411 μινυρίζει· ὀλίγῃ φωνῇ καὶ οἰκτρᾷ χρῆται
1412 μινυρομένη· θρηνοῦσα. καὶ τὰ ὅμοια
D **1413** μινυρόν· μικρόν, ὀλίγον. τῇ φωνῇ μινυρίζον
D **1414** μινύρονται· προφωνοῦσι, προλέγουσι
D **1415** μινύον· ἀρωματικόν τι
D **1416** μινυώριος· βραχύϋπνος. ἄχρηστος, ἀδύνατος. ὀλιγοχρόνιος. ὀλίγης ὥρας ἄξιος
D **1417** μινῶδες· εἶδος ἀμπέλου
Hom. **1418** *μὶν ὦκα· αὐτόν ταχέως (Π 672 ..) AS[9]
1419 *Μίνως· βασιλεύς ⟨Κρήτης⟩ AS[12]
1420 *Μινώταυρος· Πασιφάης υἱός AS[13]
Hom. **1421** μῖξαι· σπεῖραι. κεράσαι. συμβαλεῖν (Ο 510)
D **1422** μιξίαμβος· λοίδορος. μεμιγμένος λοιδορίᾳ. ποιηματοκόπος
1423 *μίξις· κοίτη, συνουσία AS[3]
1424 μιξοβάρβαρος· ζήτει εἰς τὸ μει (gl. 603)
D **1425** μιξοδίη· τρίοδος
D **1426** μίξοδος· ὁδός, ἣ εἰς ἑτέραν συμβάλλεται
D **1427** μιξοιφία· μίξις, πλησιασμός
1428 †μιονεκτούμενον· ἐλαττούμενον
1429 †Μίονες· Κύπριοι
1430 †μιρακύλιον· παιδίον. ὑποκοριστικῶς
D **1431** μιργάβωρ· τὸ λυκόφως . . .
D **1432** μιργῶσαι· πηλοῦσαι. οἱ αὐτοί
D **1433** μίρεα· λάχανα
D **1434** μίρκα· εὐανθής, ποικίλη ἄνθεσι

1408 κιννάβαρι Diosc. mat med. 5, 94, 1 **1410** – θρηνεῖ et εὐφ. λέγ. Σ μ 228 **1411** Ap. S. 113, 3 **1417** cf. P. Oxy. 1802, fr. 3 iii 18

1408 μίνιον Diosc. | βλῆτον H: HSt. Ind. | κινάβαρ H: Schm. = Diosc. **1409** κλίναι μάντεις H: Schm. 5, 39 **1410** ἢ εὐφώνως λέγει post gl. 1411 H: Schow. 541 n.11 = ΚΣ | v. l.: gl. ι 691 **1411** ὀλίγη φωνὴ H: Jun. Heins. Guyet. = Ap. S. | οἰκαταχρῆται H: Heins. Guyet., cf. Ap. S. **1413** μινύρον H: accent. Mus. **1414** ad Aesch. Sept. 124 ret. L. Dind., vix recte **1416** βραχὺ ὕπνος H: Mus. **1417** μινῶα H: La. = P. Oxy. | Rhodiorum P. Oxy. **1418** ὤκα H: accent. Pears. 501. Alb. **1419** add. La. = K **1420** μινόταυρος H: Mus. = K **1421** μίξαι H: accent. tacite La. | κέρσαι H: Sop. | συμβαλείη H: Mus. **1424** v. gl. 603 **1427** cf. Wack. Kl. Schr. 1296 **1428** v. l. gl. 607 (Mus.) **1429** cf. gl. 1239 **1430** μειρακύλλιον Mus. **1431** ‘scl. μιργ-αϝως cf. T. Kalén 1918, 62, falsa de veriloquio Schwyzer Gr. 1, 442, 5’ La. | suppl. Λάκωνες Guyet. Salm. Pears. 501; Ἠλεῖοι Schm. **1432** πηλῶσαι H: Lob. Rhem. 125

1435 μίργμα· ἐπὶ τοῦ κακοπινοῦς, καὶ ῥυπαροῦ, καὶ πονηροῦ D
1436 μιρόν· ὅταν ἀπονυστάζῃ τις, λέγουσι Ταραντῖνοι (gl. Ital. 137 K.–A.) D
1437 μιονεξία· ἐλάττωσις
1438 μιργοῦλον· μύσος. μίασμα D
1439 †μιρύκεον· σχοῖνον
1440 μισγάγκεια· κοῖλος τόπος, εἰς ὃν πανταχόθεν τὰ κάτω φερόμενα ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὕδατα μίσγεται Ap. S.
1441 μίσασθαι· μιτώσασθαι (Plat. com. fr. 276 K.–A.) D
1442 [Μισατίς] Μίση· τῶν περὶ τὴν μητέρα τις, ἣν καὶ ὀμνύουσι D
1443 *μισγάγκειαν· τόπος κοῖλος, ὅπου συμμίγνυνται ὕδατα πολλά (Δ 453) AS^{3} Hom.
1444 μίσγεαι· συνέρχῃ (Β 232) Hom.
1445 μισγέσκετο· ἐμίγνυτο (σ 325) Hom.
1446 μισγοδίη· ὅπου ἂν ὁδοὶ μίγνυνται D
1447 μισγόλας· θόρυβος D
1448 μισγονόμος· οὗ πάντες νέμουσιν γῆ D
1449 μίσησεν· ἐφθόνησεν (Ρ 272) Hom.
1450 μισήτην· τὴν καταφεφῆ λέγουσιν μισήτην· ‘μίσηται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται’ (Cratin. fr. 354 K.–A.), οἱ δὲ ἁπλῶς μισητὸν τὸν ἀνίκανον, ἢ ἄπληστον τῇ τροφῇ D
1451 μισήτιζε· μίσει, στύγει D
1452 μισητός· μίσους ἄξιος. ἄπληστος
1453 μισθαρνής· ὁ λατρεύων μισθοῦ, ἢ ὁ μισθὸν ἀφαιρῶν, καὶ *ἀντικαταλλάττων (g$^{\mu\iota\kappa 3}$AS^{2}Σ) D + K
1454 *μισθαρνία· ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία vg$^{\mu\iota\kappa 2}$AS^{4}Σ
1455 μισθαρχίδης· ὁ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὠψωνιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ μισθὸν ἐλάμβαναν δημόσιον (Ar. Ach. 597) Att.

1440 (1443) Ap. S. 113, 4; cf. Σ μ 230; E. Gen. 217 Mill. (EM 588, 35) **1441** Ph μ 466; Poll. 7, 31 **1443** cf. Schol. **1445** cf. Schol. **1450** Ph μ 475 (cit. Cratin.) **1453** ἀντικαταλλάττων Σ μ 231 **1454** Σ μ 232 **1455** Σ″ (Ph μ 471. Su μ 1118)

1435 μίρμα H: La. coll. gll. 1431/32. 1438 **1436** n. pr. Μιρων IG 2^{2}, 2325, 260. 7, 1765 cft. La. **1437** μειονεξία Mus. **1438** μίρτουλον H: T. Kalén 1918, 67 | μῖσος H: HSt. Ind. **1439** μηρυμαιον ci. La. **1440** μισαγγία H: Guyet. = testt. | ὑδάτων H: Mus. = testt., cf. gl. 1443 **1441** e *μιτ-σασθαι (μιτος) Fick 1909 (43), 148 **1442** dittogr. del. La.; Μίσα ἤτοι Herw. Versl. 197–8 | μίσης H: Sop.; cf. A. Dieterich, Kl. Schr. 125 **1443** μισγάγκιον H: Schm. = K testt. | cf. gl. 1440 **1444** συνέρχει H: Mus. **1446** μισγοδείη H: Voss. | μιγνύωνται ci. La. **1447** μίσγολας H: accent. Mus.; μισγοκελαδος ci. La. **1448** ‘ager compascuus’ La. **1450** le. μισητὴν H: accent. Heins. | nov. gl. μισήτην H: contin. Vales. Verw. | μισηταὶ H: accent. Heins. | ὀλίσκοισι H: HSt. Thes. 2, 949B; ὀλίσβωσι Σ″ | τὸν δὲ ἁπλῶς H (Σ″): La. **1451** μισεῖ H: accent. Mus. **1452** ἄολητος H: Mus. **1453** μυσθάρνης HSt. Thes. 5, 1086D; μισθαρνος K^{g} | μισθοῦ, οῦ e corr.? (??ὸν) H | μισθῶν H: Schr. = Σ | ἀφερῶν H: Mus. | ἀντικαταλάττων H: Mus. = KΣ **1455** μισθαρχία H: HSt. = Σ″ | ὀψωνιάζοντο H: Alb. = Σ″

D **1456** μισθός· τὸ ἔπαθλον τῶν κωμικῶν. καὶ τὸν ἀμφορέα. †ἔμμισθοι δὲ πέντε ἦσαν
1457 μισθοφορεῖν· τὸ ἐπὶ μισθῷ πράττειν τι
1458 *μισθοφόρος· μισθῷ ἐργαζόμενος g^{μικ4}AS^{1}Σ
D **1459** μίσκαιος· κῆπος
D **1460** μίσκει· ἄρχεται …
D **1461** μίσκελλος· εὐτελὴς καὶ μέλας οἶνος
1462 *μισογύνης· μισογύναιος AS^{5}
1463 μισόκαλος· ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν (Phil. migr. Abr. 183)
D **1464** μιστῦλαι· τεμεῖν, κόψαι, μερίσαι, εἰς μικρὰ διελεῖν κρέα
1465 μιστύλλειν· τὰ αὐτά
Hom. **1466** μίστυλλον· εἰς βραχέα κατέτεμνον (Α 465)
1467 μισσυνή· ἡ ὀξύτης παρὰ Χαλδαίοις
On. sacr. **1468** Μιχαίας· ἑρμηνεία· ταπείνωσις, ἢ ταπεινούμενος
D **1469** μίσυ· τῶν μεταλλικῶν τι (Hippocr. mul. 1, 103 [8, 224, 22 L.]) S^{12}
D **1470** μισυοί· οἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ λευκὸν τοῦ σώματος, τὸ δὲ ἥμισυ μέλαν, οὓς ἔνιοι μίσγους
D **1471** μίσχη· πιλήματα, ταινίαι, μαλλοὶ οἱ τῶν ἐρίων
D **1472** μίσχον· οὕτω λέγουσιν, ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ φύλλον
1473 μίσχος· ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος Br^{346}(S^{μιχ1})
1474 †μιτίτριζον· ἐθρήνουν
LXX **1475** *μίτρα· ἡ χαλκῆ λεπίς g^{μιν4}. διάδημα vg^{μιν4}AS^{1}Br^{214}Σ. ζώνη vg^{μιν4}AS^{1}A^{4}Br^{146}Σ. θώραξ. ταινία (Exod. 29, 6 ..) A^{4}
1476 *μίτρα χρυσᾶ· ὡς λεπὶς χρυσᾶ AS^{3}, ἣ τῷ μετώπῳ φορεῖται A^{5}S^{3}
1477 μίτρῃ· θώρακι
Hom. **1478** μίτρην· χαλκῆν λεπίδα (Δ 216) AS^{2}
D **1479** μιτραῖον· ποικίλον
1480 μίτος· τάξις. σειρά. τόνος
? **1481** μίτυλον· ἔσχατον. νήπιον. Λακεδαίμονες

1456 ἔπαθλον Ph μ 473 **1457** lex. rhet. 278, 15 **1458** Σ μ 233 **1468** On. Vat. 195, 81 **1469** cf. Diosc. mat. med. 5, 100 **1472** Theophr. h. pl. 1, 2, 1 **1473** Poll. 6, 94 (?) **1475** cf. διάδημα ζώνη gl. Oct. μ 7. gl. Prov. **1478** cf. Ap. S. 113, 8

1456 ἔμμισθοι – ad μισθαρχία ret. Pears. 501 **1458** ἐπὶ μισθῷ K^{g}Σ **1461** μίσκελος H: Mus. | 'vox Latina' La., coll. c. Schm. Varr. RR 1, 54, 1 **1464** μίστυλλαι H: tacite Schm. | κάψαι H: ed. 1521 **1466** βραχεῖα H: Mus. **1467** cf. Lewy 1930, 109 (Chald. = Aramaic.) **1468** Μιχα On. Vat. | ἑρμηνείας H: Alb. **1469** μισυτῶν, μεταλλήλων H: Sop. = K **1470** μίσγουσι ἔνιοι, sscr. β et α H: Mus. | 'de μισυ pro ημισυ cf. μισευμα SEG 2, 705, 29 et gl. 1945' La. **1474** μινύριζον Alb. coll. Schol. δ 719 **1475** χαλκὴ H: accent. ed. 1521 | ἀνάδημα gl. Oct. **1476** μιτράγχουσα H: La. post Sop. (χρυσῆ) = K | χρυσάων H: La.; cf. Blass-Debr. Neut. Gr. § 45 **1477** μίτρι H: Mus. **1478** contin. H: nov. gl. Alb. = K | χαλκὴν H: accent. ed. 1521 **1479** μιτρέον H: Alb. **1480** μίττος H: Sop. **1481** μίτυλλον H: Sop. | 'cf. gl. 1991, metathesis (cf. Schwyzer Gr. 1, 268) an scribae error?' La.

1482 μιχθαλόεσσα· ἁλίμενος (Ω 753) Hom.
1483 μιχθῆναι· ἀπαντῆσαι. συμμῖξαι. ὁμιλῆσαι
1484 μιχωκεῖ· ἠχεῖ
1485 μείωσις· ἐλάττωσις. ἀκαθαρσία
1486 μνᾶαι· μνηστεύεται (π 77) Hom.
1487 μναάδας· τὰς ἀμελγομένας αἶγας
1488 μναμονόοι· Μοῦσαι. μνηστῆρες (Pind. fr. dub. 341) D
1489 μναμονεύθημεν· διεκλήθημεν
1490 †μναμοσύρειν· τὸ ἐπιτηρεῖν, ἢ μεμνῆσθαί τινι
1491 μνάμων· ἱερομνήμων. ἢ μνήμονες, ἢ τὰς θυσίας ἀπομνημονεύοντες D
1492 μνάριον· τὸ κάλλυντρον. Βοιωτοί D
1493 μναρόν· μαλακόν. ἡδύ. [κόρημα] θυμῆρες (Cratin. fr. 477 K.–A.) D
1494 μνασίον· μέτρον τι διμέδιμνον Epiph.
1495 Μναστήρ· τῶν μηνῶν οὕτω καλεῖταί τις D
1496 *μνᾶται· μνηστεύει (π 77) (vgAS^{1}Br^{215}Σ). μέμνηται
1497 †μνείω· μνησθῶ AS^{2}
1498 *μνῆμα· μνημεῖον, ⌊μνημόσυνον g^{1}. ἀνάθημα. ⌊τάφος g^{1}(vg^{4}A^{6} Br^{216})
1499 μνημεῖα· τὰ οἴκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις (Aesch. Sept. 49) D
1500 μνήμη· μνημόσυνον
1501 μνήμονες· ἀρχὴ †γυναικῶν† ἐπιμελουμένων τῶν ἱερειῶν D
1502 μνᾶ· λίτραι δύο. ὁ δὲ ἅγιος Ἐπιφάνιος (266, 15 H.) λίτρας μιᾶς διμοίρου Epiph.
1503 μνημοσύνη· μνήμη (Θ 181) g^{3}Σ. καὶ ἡ θεός Hom.
1504 μνημύει· σκυθρωπάζει
1505 μνήμυκεν· ὑποπτήσσει. δυσχεραίνει
1506 μνήσατο· ἀνεμνήσθη (α 29) Hom.

1482 cf. Schol. **1483** Σ'' (Ph μ 478. Su μ 1143) **1486** Σ μ 235; Schol. **1493** Σ'' (Ph μ 480. Su μ 1146) (cit. Cratin.) **1494** cf. Epiphan. 261, 4 Hultsch.; Schol. Luc. 119, 15 **1497** Σ μ 241 **1498** – μνημόσυνον Ph μ 484; E. Gen. 217 (EM 589, 16) **1502** Epiphan. 266, 15 Hultsch **1503** Ap. S. 113, 9; Σ μ 238 | **1506** cf. Schol.

1482 lectio Antimachi fr. 179 M. **1483** συμμίξαι H: accent. tacite La. **1484** μιμιχίζει ci. La., coll. gl. 1379; μιχώκει Fick 1909 (43) 148 **1486** μναᾶ H: La. = K testt. **1487** gl. σ 171 cft. Schm. **1488** μνανόοι H: Mein. (cit. La.) | ⟨nov. gl. μνοόμενοι·⟩ μνηστ. Dettori 1984–5, 254–5 **1490** μναμονεύειν Thes. 5, 1106C **1491** κνήμονες H: Mus. **1492** κάλυντρον H: Thes. 5, 1110B **1493** incl. ad gl. 1492 ret. Thes. **1494** μνάσιον H: accent Mus. | Cypriorum (test.) **1495** Messeniorum cf. IG 5, 1, 1447, 5 **1496** v. l. gl. 1486 **1497** μνηῶ H: L. Dind. 5, 1109D = K | μισθῶ H: Voss. = K | μνίω· ἐσθίω L. Dind. 5, 1126A **1501** ἐπιτελουμένων H: La. **1502** λιτρ(ον?) α δίμοιρον H: Alb. = Epiphan. **1504/05** 'e v. l. Hom. X 491 ficta cf. Schulze QE 266, 1' La.

LXX **1507** μνησίκακον· . . . (Prov. 12, 28)
D? **1508** μνησιχάρη· ἡδονή
1509 *μνήστεια· γάμου δῶρα AS^{7}
1510 μνηστευόμενοι· ἀρραβωνιζόμενοι
Hom. **1511** μνηστή· ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα. ἢ ἡ ἐκ παρθενείας μείνασα νῆστις, ἤγουν ἀπείρανδρος
1512 μνηστῆρες· οἱ ἐπιβάλλοντες γῆμαί τινα. καὶ οἱ μεμνημένοι
1513 μνήστωρ· ὁ δοὺς τοῦ γάμου ἀρραβῶνα
1514 μ[ν]ήστωρι· βασιλεῖ. φρονίμῳ
D **1515** μνήστρον· ὁ τοῦ γάμου ἀρραβών
D **1516** μνία· τὰ βρύα, καὶ τὸ φῦκος
D **1517** μνίει· ἐσθίει
D **1518** μνοία· οἰκετεία
D **1519** μνοιόν· μαλακόν (Euphor. fr. 156 P.?)
D **1520** μνωῖται· δοῦλοι
1521 †μνοῦνες· οἱ μηροί
1522 †μνοῦς· ἔριον ἁπαλώτατον, καὶ ἡ πρώτη τῶν ἀμνῶν καὶ πώλων ἐξάνθησις. καὶ τὸ λεπτότατον πτερόν, κυρίως δὲ τῶν χηνῶν
D **1523** μνῴα· δουλεία
Greg. Naz. **1524** μνώεο· μέμνησο (Greg. Naz. epigr. AP 8, 84, 2)
Att. **1525** *μνώμενος· μνηστευόμενος (AS^{1}Σ). μεμνημένος (AS^{1}). μηχανώμενος
Hom. **1526** μνώονται· μνηστεύονται. καὶ τὰ ὅμοια (α 248)
1527 †μνώσκει· μίσγεται. ἔρχεται
D **1528** μογίοντι· μογοῦσι. πυρέσσουσι. Δωριεῖς
Eur. **1529** *μογερᾶς· ἀθλίας AS^{4}, πονηρᾶς, λυπηρᾶς, ⸤ἐπιπόνου (Eur. Tr. 783) (Br^{232})
Hom. **1530** *μογέοντας· μοχθοῦντας (Μ 29 ..) g^{μοχ7}
Hom. **1531** *μογήσας· κακοπαθήσας (β 343 ..) vg^{2}AS^{3}Br^{217}Σ
1532 †μόξοντι· πυρέσσοντι. πονοῦντι

1516 Ph μ 489 | **1517** Σ″ (Ph μ 490. Su μ 1173); cf. Theogn. can. 885 (C. 147, 1) **1519** Theogn. **1520** Ar. Byz. fr. 334 Sl.; Poll.3, 83; cf. Athen. 3, 267c **1523** cf. Athen. 6 263f **1525** μνηστευόμενος Ph μ 492; cf. Poll. 3, 34 **1526** cf. Schol. **1531** Σ μ 244

1507 contin. H: nov. gl. Alb. **1508** susp. La. **1509** μνήτεια H: HSt. Ind. = K **1510** μνημονευόμενοι H: Voss. Pears. 502 **1514** μνήστωρι H: Schr. **1516** φύκος H: accent. Mus. **1518** ἱκετεία H: Cas. in Athen. 459 | v. l. gl. 1523, eadem forma Athen., def. Be. 2, 790 **1519** μνοῖον H: accent. Schm.; μνίον Voss. = EM 472, 44; ‘non liquet’ La. **1520** μνῆτοι H: Meurs. Cret. 192 = Poll. (Athen.) **1521** μυοῦνες = μυῶνες Salm. **1522** h. e. χνοῦς (Pears. 502) **1523** μνῶα H: accent. Lob. Phryn. 495 n. **1527** ‘h. e. βλωσκει, unde επιμισγεται’ La. **1528** μογεῖον, τι H: Cob. NL 81 ; μογείοντι Mus., μογέοντι Pears. 502 **1530** μογεύοντας H: post Schm. La. = K **1532** ‘h. e. μογεοντι’ La. (Ξ pro E)

1533 †μογξοῦντες· πυρέσσοντες. πονοῦντες
1534 μόγος· πόνος. ὄχλησις. μόχθος, κακοπάθεια
1535 μογοστόκος Εἰλήθυια· ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τοκετούς· τουτέστιν λοχεύτρια (Π 187) Hom.
1536 †μόδα· στρώματα
1537 †μόδυχνον· διοτάλεον
1538 μόθακες· οἱ ἅμα τρεφόμενοι τοῖς υἱοῖς δοῦλοι παῖδες D
1539 †μοεύων· ψέγων
1540 μώλωψ· τραῦμα. καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἱματώδης τόπος. ἢ καὶ τὰ ἐξερχόμενα τῶν πληγῶν ὕδατα D
1541 μόθος· *πόλεμος vg^{μον13}(AS^{1}), μάχη (v^{μορ2}AS^{1}Br^{198}). πόνος. φόβος. στάσις, ⌊θόρυβος (v^{μωμ2})
1542 μοθούρας· τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν D
1543 μόθων· εἶδός τι ὀρχήσεως (Ar. Equ. 697) D
1544 μόθωνας· τοὺς παρατρεφομένους, τοὺς λεγόμενους παιδίσκους. Λάκωνες. οἱ δὲ τοὺς δουλοπρεπεῖς. καὶ σπερμολόγους D
1545 μοθωνία· ἀλαζονεία D
1546 †μοικηθμοί· τῶν βοῶν αἱ φωναί
1547 μοιμυᾶν· τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν (Ar. Lys. 126) D
1548 μοιμύλλειν· θηλάζειν. ἐσθίειν. καὶ τὰ χείλη προσάπτειν ἀλλήλοις (com. ad. fr. 759 K.–A.) D
1549 μοιός· σκυθρωπός D
1550 *μοιρηγενές· ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε (Γ 182) Br^{402}Σ Hom.
1551 *μοιρηγενής· ἀγαθῇ γεγονώς μοίρᾳ g^{μυγ3}
1552 μοιρήλογχοι· οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες D
1553 μοιρῆσαι· μερίσαι, ἢ διελεῖν
1554 μοιρήσασθαι· λαχεῖν. καὶ τὰ ὅμοια

1534 κακοπάθεια cf. Σ μ 246 **1535** cf. Ap. S. 113, 15; Schol. **1541** Σ″ (Ph μ 498. Su μ 1186) (exc. πόνος); – μάχη μάχη E. Gen. 217 Mill. (EM 589, 54); πόνος Ap. S. 113, 16 **1543** Ph μ 499; Poll. 4, 101; Athen. 14, 618c; cf. Schol. Ar. **1544** Schol.^{V} Ar. Plut. 279 **1545** E. Gen. 217 Mill. (EM 589, 57) **1550** Σ μ 248; Schol. **1552** cf. Poll. 8, 136

1533 μογξοῦντες H: μοξ- Ald.; ‘h. e. μογεοντες’ La. **1535** μόγος τόκος H: Mus. = testt. | εἰληθυία H: accent. Mus. | ἢ H: Mus. = Ap. S. **1536** gl. ο 77 cft. Schm.; κῴδια Casadio 1978–9, 426 coll. Plat. Prot.315d **1537** v. l. gl. 1596 (Sop. Pears. 502. Voss.) **1538** ἀνατρεφόμενοι H: Meurs. Misc. Lac. 129 **1539** μωμεύων Voss. **1540** contin. H: nov. gl. Mus. | ὑδάτων H: Mus. **1544** ‘solita inter μοθακας et μοθωνας confusio cf. L.Weber, Quaest. Lacon. Diss. Gott. 1887, 29 sqq.’ La. | περιτρεφομένους H: Mus. = Schol. Ar. | παῖ δίσκους H: Mus. **1545** ἀλαζωνεία H: HSt. Ind. = E. Gen. **1546** v. l . gl. 1825 (Mus.) **1549** μοῖος H: accent. La. | cf. gll. σ 1269/70 **1550** μοιρηγεννὲς H: Mus. = K testt. | γεγεννημένον H: Mus. = K Σ (-ν- Schol.) **1552** μοιρίλογχοι H: Wack.*; μοιρο- Poll. **1554** λαλεῖν H: HSt. Voss. Sylb. al.

D **1555** μοιρολογχεῖν· τὸ μερίδα λαγχάνειν. τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι (trag. ad. fr. 593b K.–Sn.)

1556 μοίραις· μερίσι. φυλακαῖς

D **1557** μοῖτον ἀντὶ μοίτου· παροιμία Σικελοῖς· ἡ γὰρ χάρις μοῖτον. οἷον χάριν ⟨ἀντὶ χάριτος⟩ (Sophr. fr. 168 K.–A.)

Ap. S. **1558** μοιχάγρια· τὰ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα· ὁ γὰρ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ζημιοῦται (θ 332)

1559 μοιχοῖς· πόρνοις

D **1560** μοιχοτύπη· ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη (com. ad. fr. 389 K.–A.)

D **1561** †μοκκώνωσις· περιφρονεῖς. παρὰ Βλαίσῳ (fr. 3 K.–A.)

D **1562** μόκρωνα· τὸν ὀξύν. Ἐρυθραῖοι

1563 †μολβίς· στάθμιόν τι ἑπταμναῖον

D **1564** †μολγῷ· νέφος, παρὰ Βλαίσῳ ἢ †ἀκόλουθος (fr. 4 K.–A.)

D **1565** μολγός· Ἀριστοφάνης (Equ. 963)· τάχα ἂν εἴη ἐκ πλήρους ἀμολγός. ὁ δὲ ἀμέλγων τὰ χρήματα ἀμολγός. ἔνιοι δὲ μολγοὺς ἀκούουσι τοὺς μοχθηρούς, †τοῖς ἀμέλγουσι τὰ κοινὰ κλέπτας εἶναι· καὶ τὸ ἀμολγός. †ἄλλοι δὲ μολγὸν τὸν βόειον ἀσκόν (gl. Ital. 138 K.–A.). τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν

1566 μολεῖν· ἔρχεσθαι, τρέχειν, ἐλθεῖν, δραμεῖν

Hom. **1567** Μολίονε· μαχηταί. καὶ Μολιονίδαι· γυναικός τινος υἱοί (Λ 709)

D **1568** μολοβόβαρ· ὁ τοῦ Διός ἀστήρ, παρὰ Χαλδαίοις

Hom. **1569** *μολοβρός· μολίσκων ἐπὶ τὴν βοράν (S^{10}), τουτέστι παράσιτος, ⸤γαστρίμαργος $v^{1}g^{\mu\upsilon\gamma 4}$($S^{10}$), ἐπαίτης ($S^{10}$), καὶ ὁ ἐρχόμενος φαγεῖν γλούττων (ρ 219) AS^{10}

D **1570** μολόβρια· τὰ τῶν ἀγρίων θηρίων †τινὰ οὕτω καλεῖται

1555 Poll. 8, 135 **1558** Ap. S. 113, 17; cf. Σ μ 249 **1565** Schol. Ar.; Poll. 10, 187 **1567** Ap. S. 113, 21 | **1569** γαστρίμαργος ἐπαίτης Schol.; E. Gen. 218 Mill. (EM 590, 5) **1570** Ar. Byz. fr. 197B Sl.

1555 μοιρολαλεῖν H: Thes. = Poll.; μοιροδοκεῖν La. p.822 | μερί$^{\delta\cdot\cdot}$ [.. = α vel ι] H: μερίδι Mus. (‘calami errore’ La.), μερίδα La. **1557** le. μοιτοὶ. ἄντιμοι H: Voss. | χάρισμοι τὸν οἰνόχαριν H: Alb. **1560** μοιχοτύπης H: Alb. coll. χαμαιτύπη | ἀπὸ H: Schr. | μυχῶν H: ed. 1521 | τυπτομένη ‘expl. socors’ La. **1561** μωκωνεις La. | παραβλαίσω H: Scal. Salm. Heins. al. **1562** μοκωνα La. coll. n. pr. Μοκων IG 9, 1, 2, 571 **1563** ἑπταμηναῖον H: Mus. | v. l. gl. 1590 (Alb.) **1564** βλέσω H: Scal. Salm. Voss. al. | ‘desperatum, tempto μολγος· νεφος (propter νυκτος αμολγῳ), π. Β. θυλακος, cf. gl. sequ. et Poll. 10, 187 (Tarentini)’ La. **1565** πλήρους ὁμολγὸς H: Heins. Sop. Guyet., cf. Schol. Ar. | ἔνιοι = Socrates Argivus (Schol. Ar.); ἄλλοι = Tarentini (Poll.) | ‘gl. decurtata ope Schol. sic fere refingenda: ⟨Ερατοσθενης δε φησι τουτο ονομα⟩ τοις αμελγ. τ. κοινα ⟨και⟩κλεπταις ειναι και το αμολγος ⟨ταὐτο⟩?’ La. **1567** μολειόνες H, μολίονες Mus.: Schm. = Ap. S. | μολιονίδες H: Guyet. **1568** Assyr. Mul-bibbu cft. La. **1569** γλουτόν H (K^{S}): γλούτων Guyet, -ττ- La. = K; cf. DuCange s. v. Lat. glutto **1570** τέκνα Nauck, Ar. Byz. 118; ‘an εκγονα?’ La.

1571 μολόθουρος· ἀσφόδελος. ἢ ὄσπριόν τι. καὶ ἡ ὁλόσχοινος (Euphor. fr. 133 P.) D
1572 μολορός· λυπηρός, ἀηδής
1573 μόλος· πόνος. μάχη. φρύαγμα
1574 μολεύειν· ἐγκόπτειν τὰς παραφυάδας D
1575 μολοῦρις· αἰδοῖον. κολοβὴ λόγχη. ἢ μόλις οὐρῶν D
1576 μολουρίδες· βατραχίδες. καὶ τῶν σταχυών τὰ γόνατα D
1577 μόλοφθος· ἐγκρυφίας D
1578 *μολοῦσα· πορευομένη, ἢ ⌊πορευθεῖσα (Z 286) vg^{3}AS^{11}Σ Hom.
1579 μολπαί· ὕμνοι, ᾠδαί
1580 *μολπάν· ᾠδήν (Eur. Tr. 148 ..) A^{7} Eur.
1581 μολπαστής· συμπαίκτης. μολπάστρια δὲ συμπαίκτρια D
1582 *μολπή· ᾠδή g^{μογ1}AS^{9}Br^{247}Σ. παιδιά AS^{9}. ὕμνος Br^{247}, ᾆσμα
1583 †μολπίς· ἐλπίς D
1584 μολπός· ᾠδός, ὑμνῳδός, ποιητής
1585 μόλσον· σελίνου καυλός, καὶ ἄνθος. οἱ δὲ τὴν ὑποφυάδα D
1586 μόλσος· ὁ δῆμος. Αἰολεῖς D
1587 μολτύους· τὰ κοκκύμηλα D
1588 μολύβδαινα· καὶ τὸ εἶδος τῆς μεταλλικῆς, καὶ τὰ λεῖα D
1589 μολυβδαίντῃ· μολυβίδι (Ω 80) Hom.
1590 μολυβδίς· στάθμιόν τι [ζ′] ἑπταμναῖον. οἱ δὲ μολβίς (Soph. fr. 840 R.?) D?
1591 μολυβρόν· τὸ μολυβοειδές D
1592 μολύνει· μιαίνει. ἀναφύρει. πίμπλησι
1593 μολυνίης· ἡ πυγή
1594 μολυρόν· νωθρόν. βραδύ. ἀνιαρόν. ἀηδές, ἀχάριστον, λυπηρόν D
1595 μολυσμός· ἀκαθαρσία, ⌊μίασμα (g^{4}). ἁμαρτία g^{4}Br^{288} δυσέκπλυτος (Ierem. 23, 15) LXX
1596 μόλυχνον· δεισαλέον D
1597 *μολών· χωρῶν, ⌊ἐλθών (Λ 173) Σ(g^{2}AS^{6}) Hom.

1574 cf. Poll. 7, 146 **1578** | Σ μ 251; Schol. **1582** ᾠδή Σ μ 252; παιδι.α, ὕμνος EM 590, 19 **1588** Plin. n. h. 34, 173 **1589** cf. Ap. S. 113, 19; Σ μ 253; Schol. **1595** ἁμαρτία – gl. Proph. **1597** | Σ μ 254

1571 μολοθοῦρος H: accent. Heins. **1572** 'ft. v. l. gl. 1591' La. **1573** μόθος Neitzel ad Apion. fr. 75, cf. gl. 1541 **1574** μολουέιν H: Alb. = Poll. (Atticum) **1576** μολουρίδαι· βατραχίδαι H: Salm.; ad Nic. Ther. 416 ret. Heins. **1577** 'μολεφθος an μολοπτος?' La. **1580** μόλπαν H: accent. Mus. **1581** μολπάστρει H: Valck. ad Schol. Hom. 62 **1582** παιδεία H: La. = testt. **1583** contin. H: nov. gl. Alb. | ϝολπίς Wack.* Wil.* **1586** ad μελδω Hoffm. Dial. 2, 241 | δῆμος H: accent. Hoffm. **1589** μολυβίδει(?) H: Mus. = (Σ) **1590** [ζ′] Mus. | ἑπταμηναῖον H: ed. 1521 | μολίς H: ed. 1521 | v. l.: gl. 1563 **1591** μολύβδινον ci. La. **1593** μολυνίη H: Mein. **1596** δυσταλέον H: Schm. ad gl. 1536 **1597** μολῶν H: accent. Mus.

D **1598** Μομβρώ· ἡ Μορμώ. καὶ φόβητρον

1599 †μομοκύκια· τῶν τραγῳδῶν τὰ προσωπεῖα

1600 Μομμώ· ὃ ἡμεῖς Μορμώ φαμεν, τὸ φόβητρον τοῖς παιδίοις

N. T. **1601** *μομφή· μέμψις. κατάγνωσις (Ep. Col. 3, 13) (vgAS^{1}Br^{219})

D **1602** μόμφις· δύσκλεια (Teleclid. fr. 69 K.–A.). ἢ μόμφος (Eur. fr. 633 K.)

D **1603** μόναλκις· ἐξέχουσα, ἀνδρωδεστάτη

D **1604** μονάρχου· τυράννου (Sol. fr. 9, 3 W.)

D **1605** *μονάς· ἀριθμός AS^{24}. ἢ ἓξ μοῖραι τῶν ἑπτάδων

N. T. **1606** *μονή· παραμονή (Ev. Ioh. 14, 23) vg^{11}AS^{34}Br^{239}

1607 μονήρη βίον· μοναχικὸν βίον

gl. Lat. **1608** *μονητάριος· τὸ κέρμα ἐργαζόμενος g^{μορ4}AS^{35}

D **1609** μονίας· νήφων. ‘τοὺς γὰρ μεθύοντας δεύτερους εἶναί φαμεν’ (com. ad. fr. 390 K.–A.)

Eur. **1610** μόνιμον· στάσιμον, βέβαιον (Eur. Phoen. 538 v. l.)

1611 μονίμων· βεβαίων, *αἰωνίων AS^{26}, ἐπιμόνων (vg^{3}AS^{22}), στασίμων

1612 *μονιμωτέρων· βεβαιοτέρων, παρὰ τὸ μένειν (vg^{2}AS^{16}Br^{220})

LXX **1613** *μονιός· ὗς ἄγριος g^{μυγ6}S^{17}Br^{230}Σ ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος g^{μυγ6}S^{17}. ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος, [ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ Ὠσηὲ τοῦ προφήτου (14, 8 [in xii proph. 1, 283, 7]) ὄνον λέγει σημαίνειν· τινὲς δὲ μέγα θηρίον κατὰ ἀπόνοιαν καταμόνας νεμόμενον (Ps. 79, 14)]

1614 *μονόγληνος· μονόφθαλμος (AS^{25})

1615 μονόβας· ὁμοίως

1616 μονοβάτας· κλέπτης

D **1617** μονοδαμιουργοί· οἱ τὰς δίκας δικάζοντες

LXX **1618** *μονόζωνοι· οἱ τῶν πολεμίων ⌊κατάσκοποι (Br^{237}). ἢ μάχιμοι (g^{7}v^{9}AS^{27}Br^{237}Σ), οὓς ἡμεῖς μονομάχους (4. Regn. 5, 2)

1619 μονολόγιστον· †μονοκλόνως

1620 *μονόλοπα· μονόδερμα AS^{20}Σ. μονοχίτωνα Br^{212}

LXX **1621** μονοκέρατος ἢ μονόκερως· θηρίον φοβερόν (Iob 39, 9 ..)

1598 Σ′′ (Ph μ 513. Su μ 1212) **1601** cf. gl. Apost. 216 | **1602** cf. Ar. Byz. fr. 32 Sl.; Antiatt. μ 8 **1610** | Schol. Eur. **1620** Σ μ 258 |

1599 v. l. gl. 1665 (Mus.) **1600** μομμῶ H: accent. Mus. | μορμῶ H: accent. tacite Alb. | ‘v. l. gl. 1598? vix recte def. Fick 1909 (43), 148’ La. **1602** μόμψεις H, μόμψις Mus.: Nauck, Ar. Byz. 212 = testt. **1603** μοναλκὲς H: Wil.* **1605** ἡ H: Scal. Epist. p.237 | ‘scl. 6/7, nam μονας mathematicis est index’ La. **1609** ‘senarium agn. Wil.*, iocum comici δεύτερος ad δεύω referentis Palm.’ La. **1613** συς K | ad ὅρμος Lat. *unio* cft. Wil.*, Lat. *monile* Leum. | κατὰ μόνας H: tacite Schm. **1614** μονόσλινος H: HSt. Ind. = K **1616** μονοβαίας H: Mein. 1857, 616; ‘videtur expl. gl. 1615’ La. **1617** μονοδαβιουργοὶ H: Alb.; νομοδαμιουργοί Mein. (‘frustra, singuli magistratus iudicis officio fungentes’ La.) **1619** μονοστρόφως La.

1622 *μόνον οὐχί· σχεδόν, ἐγγύς vg[8]AS[18]Br[235]Σ. ἄνω κάτω. ⌊εὐθέως. οὐδαμῶς [μόνον] g[8]

1623 [μονόνουν· σχεδόν, ἐγγύς]

1624 †μονόμματον· μονοειδῆ. ἁπλοῦν

1625 μόνον· τὸ ἕν

1626 μνωιονόμοι· τῶν εἱλώτων ἄρχοντες D

1627 μονοξύλοις· πλοίοις D

1628 μονοπείρας· τοὺς μὴ ἀθρόους, ἀλλὰ καθ᾽ ἕνα πειρατεύοντας (Men. fr. 558 K.–A.) D

1629 μονορρήξ· ἀπορρηγμένος, ἀποσπασμένος D

1630 μονοστίλβης· ὁ ἐν ταῖς Ὑάσι λαμπρὸς ἀστήρ D

1631 μονοσταλής· ὁ καταμόνας στελλόμενος D

1632 *μονοστόλῳ· τῷ καταμόνας ἐλθόντι AS[21](g[1])

1633 μονοστραβὴς ὄχος· ἡμίονος (trag. ad. fr. 239 K.–Sn.) D

1634 μονώτατος· μόνος ὤν, ὑπάρχων (2. Chron. 6, 30 v. l.) LXX

1635 *μονότονος· μόνος ὤν, ὑπάρχων [*μονομάχος AS[23]]

1636 *μονότροπος· μόνος στραφείς (Eur. Andr. 281) vg[4]AS[19]Σ

1637 μόνουσα· τὰ λεπτὰ λέπαδνα D

1638 †μονούαλος· τὸν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί D

1639 †μονουνουχί· μονονουχί

1640 μονόφαντος· μόνη ἐν φανερῷ, μόνη φαινομένη D

1641 [μονοφθόρους] μονοφόρους· ὄνους

1642 μονόφορβος· μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 191 [37, 984, 11 M.] ..) Greg. Naz.

1643 †μονόχθηρος· ἐπίμονος. πονηρός

1644 μονοψίδης· μονιός. ἀτιμαγέλως (com. ad. fr. 391 K.–A.) D

1645a μονῳδεῖ· μονοθρηνεῖ.

1645b *μονῳδία λέγεται, ὅτε εἷς μόνος τὴν ᾠδήν, οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός A[29](Σ) ⟨ᾄδει⟩

1622 – ἐγγύς Σ μ 259 **1628** cf. Ph μ 520 (cit. Men.) **1636** Σ μ 261 **1645a** cf. Σ″ (Ph μ 527. Su μ 1242) **1645b** Σ μ 262

1622 μονονουχὶ H (K): Schm. = Σ **1623** dittogr. gl. 1622 La. **1624** μονοφατον ci. La. coll. διφατον **1626** μονονομοιτῶν H: Wil. Kl. Schr. 4, 367 (corrupt. ante Hes.) | εἱλωτῶν H: accent. Mus. | ἄρχοντας H: Schow. 546 n.7 **1627** πλάνοις H: Arnald. Lect. Gr. 96 **1628** ἀθροὺς H: Mus. = Ph **1629** μονόρηξ H: Schm. | ἀπορρηγμένος ἀποσπασμένος H: Mus. **1630** μονοσίλλη H: La. | τοῖς H: Schm. **1631–2** κατὰ μόνας bis H (K): tacite Schm. **1633** le. μονοστραβὴς H: Schr. | ὀχὸς H: accent. Mus. **1635** ‘e gl. 1618 et 1634 conflata’ La.s **1636** μονοτρόπος H: accent. tacite Schm. | τραφείς Alb. = K[vg]Σ **1637** μόνουα H: La. coll. οὖσον **1638** Schol. Arat. p.364, 18 et p.XXVI 17 Maass cft. La. **1639** μονονουχὶ bis H: Schm. | v. l. gl. 1622 **1641** dittogr. del. Alb. **1642** contin. H: nov. gl. Mus. **1643** v. l. gl. 1764 (Alb.) **1644** μονοψάδ( ) H: La., ‘qui solus οψοφαγει’ **1645** ⟨ᾄδει⟩ tacite Schr.

D **1646** μόρα· μέρη τινά. καὶ μέρη τοῦ στρατοῦ, ἢ τάγμα. παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις οἵ ποτε λόχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες
D **1647** μοργίας· γαστριμαργίας, καὶ ἀκρασίας
D **1648** μόργιον· μέτρον γῆς, ὅ ἐστιν πλέθρον, καὶ εἶδος ἀμπέλου
D **1649** μόργος· φραγμός, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι. καὶ σκύτινον τεῦχος· ἄλλοι τεῦχος βόειον
D **1650** μοργυίων· σπάργανων
D **1651** μοργύλλει· χρονουλκεῖ
1652 †μοργᾶται· παρῶπται
1653 †μορῆσαι· μερίσαι. διελεῖν. ἐλθεῖν
1654 μορθῆναι· πειραθῆναι. γενέσθαι
D **1655** μορίαι· ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς
1656 *μορία· μερίς (vg[12])
D **1657** μορίδες· μάντεις
1658 μορίες· μερῖται. κοινωνοί
Eur. **1659** *μόριον· μέρος (Eur. Andr. 541) AS[20]
1660 †μόριος· ἄπληστος
1661 *μορίων· μερισμῶν AS[25]
1662 †μοριφόν· σκοτεινόν. μέλαν
1663 μόρμη· χαλεπή, ἐκπληκτική
D? **1664** μορμοί· φόβοι κενοί
1665 *μορμολυκεῖα· τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα vg[7]AS[17]Br[242]Σ
1666 μορμολύξασθαι· ἐκφοβῆσαι
1667 μορμολύττει· φοβερίζει
Att. **1668** *μορμολύττεται· φοβεῖται AS[16]Σ
Att. **1669** μορμόνας· πλάνητας δαίμονας (Xen. Hell. 4, 4, 17)
1670 μόρμορος καὶ μορμυραία· φόβος
1671 †μορμύνει· δεινοποιεῖ
Hom. **1672** μορμύρεσκεν· ἀνεκύκα (μ 238)
D **1673** μορμύρει· ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ, ταράσσει, πλημμυρεῖ, δεινοποιεῖ

1646 cf. lex. rhet. 279, 13; E. Gen. 218 Mill. (EM 590, 33) **1649** – φέριψσι cf. Poll. 7, 116 **1655** lex. rhet. 280, 16; cf. Σ'' (Ph μ 529. Su μ 1248) **1665** Σ μ 263 **1666** Schol. Plat. Axioch. 564b **1668** cf. Σ μ 264

1646 οἱ πατρίλοχοι H: La.; οἱ πέντε λόχοι Kleinlogel ad Schol. Thuc. 5, 68, 2ef **1647** Aeol. pro μαργίας Schm. **1648** 'μορτιον ad μορτη Alb. recte' La. **1649** τευχοβόειος H: Salm. **1651** μοργυλλεῖ H: accent. Thes. 5, 1197B | 'ad Lat. morari?' La. **1653** v. l. gl. 1553 (Arnald. Lect. Gr. 96) **1655** le. μορ. ἐλ. Ph **1658** μερίται H: accent. Schm. **1660** μόργος Schm.; gl. 1647 cft. La. **1662** h. e. μορφνόν (Guyet. Pears. 503), v. gl. 1694 **1664** κοινοί H: HSt. Ind. | gl. 1910 cft. Alb. **1665** μορμολύκεια H (Σ''): accent. Schm. = ΚΣ E. Gen. **1668** φοβεῖ Σ **1670** μορμυγαία H: Guyet. | Ar. Ran. 925 μορμορωπά et v. l. cft. La. **1671** v. l. gl. 1673 (Schm.) **1673** μορμύρη H: tacite Schr. | δεινοποιεῖ ad μορμύσσει ret. La.

1674 *μορμυρίζει· ταράττει A[21](Σ), ἠχεῖ
1675 *μορμύροντα· τὰ αὐτά (Ε 599) (AS[24]) Hom.
1676 *μορμύρων· ταράσσων vg[1]A[15]Br[240], ἀφροὺς ἀποβάλλων (Σ 403)· Hom. ⌊κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ ῥεῦμα ἔχοντος (Φ 325) vg[1]A[15] Br[240](Σ)
1677 μορμύρος· ἰχθῦς θαλάσσιος D
1678 μορμύσσεσθαι· ἐμβριμᾶσθαι D
1679 μορνάμενος· μαχόμενος D
1680 *μορόεντα· μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένα (Ξ 183) (S[31]) Hom.
1681 μόροι· μοῖραι· κόποι, πόνοι. κλῆροι
1682 *μόροιο· θανάτου g[14]
1683 μόρος· φόνος. *θάνατος Σ(vg[13]AS[28]Br[245]). φθόρος. ⌊πόνος Σ. νόσος. *μοῖρα τοῦ βίου (AS[28])
1684 μοροπονοῦν· κακοπαθοῦν
1685 μόροττον· ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι, ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους τοῖς D Δημητρίοις
1686 μορσική· †ἡ ἰνδική†
1687 μόρσιμοι· ἀναγκαῖαι, *εἱμαρμέναι (vg[5]S[32]Br[241]Σ), μεμοιραμέναι (vg[5]A[18]S[32]Br[241]Σ). ἢ ἕτοιμοι εἰς θάνατον (A[18])
1688 μόρτος· ἄνθρωπος. θνητός (Callim. fr. 467 Pf.). μέλας, φαιός. οἱ D δὲ μορτόν φασι
1689 μορτάν· τὴν γινομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν D
1690 μορτοβάτιν· ἀνθρωποβάτιν ναῦν D
1691 μορφάζειν· νεύειν D
1692 *μορφή· ἰδέα, εἶδος g[9]AS[22]Σ
1693 †μορφήεις· μωμητός
1694 *μόρφνον· εἶδος ἀετοῦ (Ω 316) S[19]Σ(g[10]). καὶ ξανθός Hom.
1695 μόρφωμα· μορφή
1696 μορέα· ἡ συκάμινος

1674 cf. Σ μ 265 **1677** Athen. 7, 313e **1683** θάνατος et πόνος Σ μ 267; θάνατος E. Gen. 218 Mill. (EM 591, 4) **1687** ἀναγκαῖος et εἱμαρμένος Schol. Pind. Ol. 2, 70b–c; εἱμαρ. μεμοιρ. cf. Σ μ 268 **1691** cf. Poll. 4, 113 **1694** Ap. S. 113, 29; Σ μ 270; Schol. |

1674 μορμορίζει H: HSt. Ind. = Σ | καταταράττει vel καταράττει Σ (hoc prob. Theodor.) **1675** contin. H: nov. gl. Mus. **1676** cf. gl. 1912 **1677** μορμῦρος H: accent. Mus. | ἰχθὺς H: accent. tacite Schm. **1679** 'Lesb.?' post Schm. La., coll. tamen Alcae. fr. 306 (26); μαρν- Pears. 503, 30 **1681** λῶροι H: La.; φθόροι Herw. 1895, 369 **1682** θανάτοιο H: La. = K **1683** contin. H: nov. gl. Mus. | μοίρα H: accent. Mus. **1684** 'an μοχθουν?' La. coll. Σ μ 278 **1685** ἀλλήλοις H: Mus. | cf. Nilsson, Gr. Feste 323, 3 **1686** 'an mordeo? tum δηκτικη' La, **1687** μεμοιρασμένοι H: Alb. = (K testt.) **1689** γενομένην H: Thes. 5, 1204D | gl. 2071 cft. Alb. (addub. Schm.) **1690** μορτοβάτην H: Salm. | ἀνθρωποβάτην H: Mus. **1693** μορφηεὶς H: accent. Mus.; μομφήεις Sop. | μιμητός Pears. 503 **1694** 'ξανθος de alio genere aquilarum' La. **1696** μορφωνέα H: Thes. 5, 1196C

D **1697** Μορφώ· ἡ Ἀφροδίτη

N. T. **1698** *μόρφωσιν· σχηματισμόν, εἰκόνα (Ep. Rom. 2, 20) v^{8}A^{23}Br^{243}Σ(g^{6})

1699 μορφύνει· καλλωπίζει, κοσμεῖ (Antim.? fr. 162 W. = 194 M.)

1700 †μοσπνεῦσαι· ῥινηλατῆσαι

1701 μοσποί· θυσίαι

D **1702** μόσσυν· πύργος (Xen. Anab. 5, 4, 26)

D **1703** †μοσσύνειν· μασᾶσθαι βραδέως

D **1704** μόσσυνες· ἐπάλξεις. πύργοι (Callim. fr. 43, 68 Pf.). καὶ ἔθνος Σκυθικόν

D **1705** μοσσυνικὰ μαζονομεῖα· Ποντικὰ ὁ Δίδυμος ἤκουεν· οἱ [δὲ] γὰρ Μοσσύνοικοι ἐν Πόντῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας (Ar. fr. 431 K.–A.)

D **1706** μοσσυνικοί· ξύλινοι πίνακες μεγάλοι, ὥστε ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλφιτα μάσσειν· ἐν τῷ Πόντῳ δέ εἰσιν …

D **1707** Μόσυχλον· ὄρος Λήμνου (Antim. fr. 46 W. = 52, 2 M.)

D **1708** μοσχανὸς σῖτος· ὁ ἀπαρχόμενος. καὶ χόρτος ὁ ἤδη καρπὸν ἔχων

LXX **1709** μοσχεύματα· τὰ νεόφυτα (Sap. 4, 3?)

1710 *μοσχεύσας· γεννήσας AS^{4}

K + D **1711** μόσχια· *ἁπαλὰ φυτά (Cyr. de ador. 68, 612B) vg^{1}Br^{246}Σ. ἢ κρέα μοσχαρίου Br^{248}(vg^{2}). ἢ κρομμύου τὸ σπέρμα

D **1712** μοσχίδια· μοσχεύματα

? **1713** μοσχίνδα· τὸ ἑξῆς. καὶ ἀνελλιπῶς

D **1714** μοσχίναι· οἱ σκιρτητικοί

D **1715** μόσχοι· οἱ νέοι βλαστοί

Hom. **1716** μόσχοισι· τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις (Λ 105)

1717 μόσχος· νέος λύγος. κλάδος. πτόρθος. καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς. λύγα δέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά

D **1718** μότα· τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη

1719 †μοτήσας· κακοπαθήσας

1697 Schol. Lycophr. 449 **1698** Σ μ 271; gl. Apost. 19 **1704** – πύργοι Σʺ (Ph μ 544. Su μ 1272); ἔθνος Σκυθικόν cf. St. Byz. 456, 13 (μ 212); Schol. Ap. Rh. 2, 377–80 **1709** cf. Poll. 1, 222 **1710** cf. Poll. 7, 146 **1711** – φυτά Σ μ 274 **1716** cf. E. Gen. 218 Mill. (EM 591, 44)

1700 μαστεῦσαι ci. La. **1702** ‘vix sanum’ La. **1703** μασύνειν Lob. Rhem. 239 | μησᾶσθαι H: Mus. **1705** le. μοσυνοίκια, μαζονόμια H: le. et em. Mein. St. Byz. 456, 14 coll. Ar. | [δὲ] Mus. | μοσύνοικοι H: Schm. | ξυλίνους, λί e corr. (?ν) H **1706** μοσύνοικοι H: Schm. | ‘alter forma gl. 1705’ La. **1708** μοσχανοσσῖτος H: Voss.; gl. 1753 cft. Alb. | ἀπεχόμενος H: Perg., ‘scl. primitiae’ La. | ὃς ἤδη H: Mus. **1713** μοσχιδόν (‘imo μοσχηδόν’ Schm.) Voss., cf. Nic. Al. 357 **1714** μοσχιναῖοι, σκ. H: Lob. Prol. 214 **1717** λύγα – φυτά ad gl. 1716 trsp. Mein. et in eius le. add. λύγοισι, coll. Hom. | ἱμαντώδεια H: Mus. **1718** ῥάκκη H: ed. 1521 **1719** v. l. gl. 1531 (Pears. 504. Kust.)

1720 μοττοῖ· τιτρώσκει. ταράττει
1721 μοττοφαγία· θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου τελούμενη D
1722 μοτρογένειον· σπανίῳ πώγωνι ... D
1723 μοττίας· ᾧ στρέφουσι τῶν ῥυτήρων τὸν ἄξονα D
1724 μόττυες· οἱ ἔγλυτοι καὶ παρειμένοι D
1725 μοττωνῆσαι· τῇ πτέρνῃ τύψαι D
1726 μοτῶσαι· πληρῶσαι D
1727 *μοτώσει· ἰάσεται vg^{1}AS^{2}Br^{372}Σ δι᾽ ὀθονίων (Hos. 6, 1) vg^{1}AS^{2}Σ LXX
1728 μουῖαι· σκώληκες, οἱ γενόμενοι ἐν τοῖς κρέασιν D
1729 Μουκερίναι· πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ Σάϊς
1730 μουκηροβαγός· καρυοκατάκτης D
1731 μουκίζει· σιγῇ μέμφεται τοῖς χείλεσι D
1732 μουκτηριᾷ· σκαρδαμύττει D
1733 *μουνάξ· καταμόνας (θ 371) A^{11} Hom.
1734 μόνῳ νόμῳ· καθάπαξ νόμῳ καθ᾽ ἕν
1735 μουνόκερω· τὸν μηκέτι ἔχοντα [τὴν] ἀλκήν, ὡς Ἀρχίλοχος (fr. 276 W.) D
1736 μουνομήτορι· ᾗ τῶν ἀδελφῶν μόνῃ μήτηρ ⟨οὐχ⟩ ὑπάρχει D
1737 μουνοπάλαι· οἱ μόνῃ πάλῃ νικῶντες D
1738 μοῦνος· μόνος (Β 212) g^{2} Hom.
1739 μουνοσταλής· καταμόνας στελλόμενος D
1740 μούνου· μόνου (Ι 335) Hom.
1741 †μοραίνει· παρακόπτει, μαίνεται
1742 μοῦσα· τέχνη. καὶ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοὺς τεχνίτας ἔλεγον Att.
1743 *μούσαις· θεαῖς vg^{4}AS^{10}, ταῖς Μούσαις (Eur. Tr. 1245) v^{4}A^{10} Eur.
1744 μούσαξ· ὁ ὑπὸ τοῦ βοαγοῦ τρεφόμενος ... D
1745 μοῦσαι· ἐρωτικαὶ ᾠδαί. οἱ δὲ αἰνίγματα (Eur. Phoen. 50). καὶ τέχνας D

1720 Σ″ (Ph μ 550. Su μ 1284) **1721** Σ″ (Ph μ 551. Su μ 1283) **1727** Σ μ 276; gl. Proph. **1730** Pamphil. ap. Athen. 2, 53b **1733** Ap. S 113, 33 **1738** Schol. **1745** αἰνίγματα Schol. Eur.

1721 ‘e *μυττωτοφαγια expl. Schm. probante Be I, 401, vix recte’ La. **1722** ‘ad neogr. μοῦτρο morosa facies?’ La. **1724** ἔγκλυτοι H: La.; ἔκλυτοι HSt. Ind. **1727** μοττώση H: Sop. Pears. 504 = K testt. | v l.: gl. 7037 **1728** Lacon. pro μυῖαι Ahr. Dial. 2, 125 **1729** gl. 1824 cft. Pears. 504; ‘ου si genuinum, Corinnae’ La. **1730** μουκηρόβας H: Ahr. Dial. 2, 45. 125 = (Pamphil.) **1731** μουκήζει H: Mus. = | σιγεῖ? H: Guyet. **1732** μουκτυριᾶ H: Voss. **1733** μούνας H: Pears. 504. Jens. Luc. 161 = Ap. S. **1735** μουνόκερα· τὸ μ. ἔχον τὴν H: La., ‘Acheloum significari vidit Bahntje, Quaest. Archil. Diss. Gott. 1900, 45 **1736** μόνων H: Schm. | ⟨οὐχ⟩ La., ‘gravatur novercam, Sophoclis?’ **1737** epigr. ap. Paus. perieg. 6, 4, 6 cft. Schm. **1741** v. l. gl. 2064 (Mus.) **1742** τοῦ H: Ald. **1744** = μόθαξ Bourguet, Dial. Lac. 99, 4; ‘sed ου pro ο non Lacon.’ La. | βοάγου H: accent. Mus. olim

D **1746** μουσίδδει· λαλεῖ, ὁμιλεῖ

LXX **1747** *μουσικά· τερπνά, τὰ δι' αὐλῶν καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια (Sir. 40, 20) vg^{1}AS^{8}Br^{249}Σ

Att. **1748** μουσικήν· πᾶσαν τέχνην, οἱ Ἀττικοί

1749 μουσικός· ψάλτης, τεχνίτης

D **1750** μουσικτάς· ὁμοίως

D **1751** μουσοκερατίδας· τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας· ἦν δὲ ταῦτα θρηνώδη

1752 μουσουργός· ὁ αὐλητής

D **1753** μούσχανον· τὸ βλαστόν

Eur. **1754** *μουσοπόλος· ποιητής (Eur. Alc. 445) AS^{7}

D **1755** †μοῦρκορ· μυχός, οἱ αὐτοί

1756 μουρτάρ· πιλός

1757 †[μούρτιβοι] μουστῆν ζ′ μό†

1758 †μούρτιβοι· θυσίαι

D? **1759** μούσωνες· οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγείρων. καὶ οἱ τεχνῖται (com. ad. fr. 392 K.–A.)

1760 *μοχθεῖ· κακοπαθεῖ vg^{3}AS^{9}Σ

LXX **1761** *μοχθηρά· κακή (Sir. 27, 15 v. l.) AS^{10}

1762 μοχθηρία· [ἐπίπονος. κακοδαίμων] ⟨κακία⟩

Greg. Naz. **1763** μοχθίζοντες· κακοπαθοῦντες (Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 37 [37, 449, 10 M.]

1764 *μοχθηρός· ἐπίπονος vg^{2}A^{8}Σ(Br^{223}). πονηρός vg^{2}AS^{8}Σ(Br^{223})

1765 μόχθος· πόνος. κακοπάθεια

1766 μοχλεύει· κινεῖ (g^{6})

1767 μοχλοί· κλεῖθρα

D **1768** μοχοῖ· ἐντός. Πάφιοι

D **1769** μόψος· κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις. Κύπριοι

1770 †μόων· μόθων

1747 Σ μ 277 **1748** cf. Ph μ 560; Poll. 4, 16 **1760** Σ μ 278 **1762** Σ″ (Ph μ562. Su μ 1309); EM 592, 3 **1764** Σ μ 279; Schol. Greg. Naz. or.12, 3 Picc. Schol.

1746 μουσιαδδεῖ H: Schm. post Kust. (μυσ-); = μυθίζει Ahr. Dial. 2, 96. 125; μυθιάζομαι Babr. 2, 13 cft. Wack.* **1747** κιννύρας H: La. = KΣ **1750** μούσικτας H: accent. Schm. | Lacon. Guyet, e μουσίδδω = Att. μυθίξω Leum. **1751** ἀΐδοντας H: Mus. **1753** cf. ad gl. 1755 **1754** μουσόπωλος H: Mus. = K **1755** μοῦχορ Alb.; μουρκόρ Pears. 504, οἱ αὐτοί ad gl. 1753 ⟨Λάκωνες⟩ | μύσος Ahr. Dial. 2, 73 coll. gl. 1952 **1756** μούρταρ H: accent. Schm. 1862, 193; 'id est, *Mortarium*, quod & *pila* Plinio dicitur' Sop. | ἄπιος Schm. coll. Schol. Nic. ther. 512 **1757** ζμ^{o}αι H; ἑπτὰ μορίων Mus. **1758** μουσσότριβοι· θυίαι Schm. **1759** gl. 96 μαίσων cft. Sop. Pears. 504; 'iocus coquos poetis comparans?' La. | τεχνίται H: accent. Mus. **1762** incl. ad gl. 1764 | ⟨κακία⟩ La. = testt. **1767** μοχλεῖ H: Mus. **1768** μοχοίεντος H: Guyet. Salm. Voss. al. | cf. Be. 1, 439 **1769** 'μοξος (= μυξ-)?' La. **1770** μόσων Wil.* (μόῴν Herw. Versl. 197), 'sed vox non Laconica cf ad gl. 1544' La.

1771 μυᾶτε· σκαρδαμύττετε D
1772 μύαγρος· ὁ μυοθήρας D
1773 *μυδαλέας· βεβρεγμένας (Λ 54) vg^{3}AS^{6}Br^{257} Hom.
1774 *⟩μύγματα· καταξέσματα (Eur. Andr. 827) vg^{1}A^{10}Br^{252}Σ Eur.
1775 μυδαίνει· στάζει, σήπει D
1776 μυδαλέον· δίυγρον. ⌊διάβροχον (Archil. fr. 249 W.) (g^{3}Σ). τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον ὄμμα. νοτερόν. ῥυπαρόν D
1777 μύδης· γέροντος ἀδυναμία D
1778 μυδῆσαι· βραχῆναι. παραρυῆναι. σαπῆναι
1779 †μύδος· ἄφωνος
1780 μυδρίασις· πάθος τι περὶ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ πλατυνομένην D
1781 μυδροκτύπος· χαλκεύς D
1782 μύδρος· ὁ ἀργὸς σίδηρος. καὶ κραταιὸς λίθος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναισθήτου *σίδηρος πεπυρακτωμένος vg^{μυκ2}AS^{4}Br^{256}Σ + K
1783 *μυδῶντες· διϋγραίνοντες AS^{5}(vg^{2}Br^{255}Σ). σηπόμενοι AS^{5}(vg^{2} Br^{255}Σ)
1784 μυδῶσι· [σεσηπημένοις ἢ] σεσημμένοις
1785 †μύει· πίπτει. ⌊κλίνεται (g^{3})
1786 μυελός· τροφή, ἔδεσμα. τὸ ἐντὸς τῶν ὀστῶν (Χ 501) Hom.
1787 μυελαυξεῖ τροφῇ· τῇ τὸν μυελὸν τρεφούσῃ D
1788 μύες· ὀστρέου τι εἶδος, καὶ οἱ κατοικίδιοι καὶ ἐνάλιοι, καὶ αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες D
1789 μύζει· θηλάζει, λείχει. πιέζει D
1790 μύζη· †ἀπόπληκτος D
1791 μύζοντος· μυκτηριζομένου
1792 μύζουσι· θηλάζουσιν D
1793 †μύηλα· σάρξ τις, ἐπαίρουσα τὴν γαστέρα

1771 Σ″ (Ph μ 563. Su μ 1366) **1772** Σ″ (Ph μ 564. Su μ 1364) **1774** Σ μ 281 **1776** δίυγρον Ap. S. 113, 34; διάβροχον cf. Σ μ 282; τὸ – Σ″ (Ph μ 567. Su μ 1373) **1777** Σ″ (Ph μ 565. Su μ 1359) **1782** ἀργὸς σίδηρος et ἐπὶ ἀναισθήτου EM 596, 17; σίδ. πεπυρ. Σ μ 284; E. Gen. 218 Mill. (EM 593, 32); cf. Schol. Callim. h. Dian. 49 **1783** διυγρ. σηπ. cf. Σ μ 285 **1784** cf. Schol. Luc. 257, 24 **1786** τροφή Ap. S. 114, 1

1771 μυᾶται H (Σ″): Pears. 504. Alb.; Schol. Ar. Lys. 126 μυᾶν· τὰ χείλη συνάγειν cft. La. | σκαρδαμύττεται H (Σ″): Pears. Alb. **1774** ἀ⟩μύγματα HSt. Ind. **1776** δρύινον H (Ph): Guyet. = Su. Ap. S. | αἵματος H: Mein. **1777** μ om. rubr. in init. lin.: Mus. | μύγης Σ″; 'non liquet' La. **1779** v. l. gl. 1871 **1780** τῆς κόρης H: Alb. | πλατυνόμενον H: Guyet. **1781** χαλκέως, ω corr. in υ H **1782** μυδρὸς H: accent. Mus. | πεπυρωμένος H (ΚΣ): Pears. 504 = E. Gen. (Schol. Callim.) **1784** incl. olim del. Mus. (tum σηπομένοις sscr.) | σεσημένοις H: Mus. = Schol. Luc. **1785** v. l. gl. η 558 (Kust.) **1787** le. μυελαύξει H: HSt. Ind.; accent. Thes. 5, 1242D **1788** κατικίδιοι H: Mus. **1789** λήχει? H: Mus. = Σ″ | cf. Morelli 1992 **1790** αποπιεστος La. **1791** 'e falsa expl. a poeta Alex. fictum cf. gl. ε 4401' La. **1792** θηλύζουσιν H: Mus. **1793** μύηλα H: accent. Mus. | v. l. gl. 1864 (Alb.)

1794 *μύησις· μυσταγωγία, μυστική γνῶσις vgAS[1]Br[259]
D **1795** μῦθαρ· μῦθος
D **1796** μύθα· φωνή. Κύπριοι
D **1797** μύθαρχοι· οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων
1798 μυθεῖσθαι· λέγειν
Hom. **1799** *μυθήσασθαι· εἰπεῖν (A 74) AS[2]Br[260](Σ)
Hom. **1800** *μυθήσομαι· εἴπω, ἢ ἱεἴποιμι (B 488) (Br[404])
D **1801a** μυθητῆρες· ...
1801b ⟨μυθιῆται·⟩ στασιασταί (Anacr. PMG fr. 8, 1) (Br[395])
1802 *μυεῖται· μυσταγωγεῖται vg[1]. διδάσκεται vg[1]A[5]
1803 *μυθήσασθαι· διηγήσασθαι Br[260](g[μυε2]). διδάξαι
1804 *μυθολογῶν· ληρῶν, φλυαρῶν g[μυε4]Br[261]
? + Hom. **1805** μῦθος· *λόγος vg[1]A[3]Br[262]Σ κενός, ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν vg[1]A[3]Br[262]Σ. στάσις (φ 71). ὑπόσχεσις
1806 μύησις· μυσταγωγία. πεῖρα. μετοχή. γνῶσις μυστική
D? **1807** †μυθίαμμαι· ῥάθυμαι
1808 †μύφθει· σήπεται
Hom. **1809** μύθων ῥητῆρα· ἃ δεῖ λέγειν ὑποδεικνύντα (I 443)
1810 *μύιαι· αἱ συνεστραμμέναι σάρκες, καὶ διεφθαρμέναι AS[3]
Hom. **1811** *μυῖαι καδδῦσαι· μυῖαι καταδύνουσαι (T 25) AS[1]
1812 *†μυῖα· κύνα† ἀναιδή AS[2]
D **1813** μυῖα χαλκῆ· λέγεται παιδιά τις, ἣν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσιν, ἀποτείνοντες τὰς χεῖρας ἄχρι ἂν τινος ἐπιλάβωνται. καλεῖται δὲ καὶ τὸ πτηνὸν οὕτως
Hom. **1814** *μυιάων· μυιῶν (B 469) A[4]
D **1815** μυίνδα· παιδιά τις S[6] οὕτω καλούμενη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων, ἕως ἂν ἐπιτύχῃ· ἐὰν ⟨δὲ⟩ ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει
Hom. **1816** μυών· ὁ μῦς τῆς χειρός, τοῦ βραχίονος (Π 315?)

1799 Schol. **1800** | Schol. **1801b** Ap. S. 114, 3 (cit. Anacr.); cf. EM 593, 48 **1805** – ἀλήθειαν Σ μ 289; στάσις E. Gen. 219 Mill. (EM 593, 46); cf. Schol. **1809** cf. Schol. **1813** cf. Ph μ 580; Paus. μ 24; Poll. 9, 123 **1814** Schol. **1815** Poll. 9, 113; Theogn. can. 999 (C. 164, 31) **1816** – χειρός Ap. S. 114, 4

1794 nov. gl. μυσταγωγή· γνῶσις H: contin. Voss. Kust.; em. Faber ad Anacr. 151 = K; cf. gl. 1806 **1795** μύθαρ· μῦσος H: accent. et em. L. Dind. 5, 1246C **1797** 'immo μυθιαρχοι cf. gl. 1801b' La. **1800** εἴπομαι H: La. = K Schol. **1801a** μυθυτῆρες H: Mus. **1801b** le. add. La. = (K testt.) **1802** μύηται H: Mus. = K **1807** μυθίαμμαι, ημ s. αμ H | 'h. e. μυθιασματα· ραθυμιαι' La. **1809** le. μύθων H: ed. 1521 = (Schol.) | ῥύτειρα H: Mus. = Schol. **1811** le. μυίαι H: accent. Mus., le. ed. 1521 = K | κάδδουσαι H: Mus. = K | καταδύνασαι H: Heins. = K **1812** μυία· κοινὰ H: Mus. = (K); e κυνάμυια κ 4561 corrupt. post Schm. La. **1813** χαλκὴ δέ· H: accent. Mus., χ.· λέγεται Mein. | ἐλλάβονται H: ἐπιλαβ- Schm. = Paus., -ωνται Mus. **1814** μυίων H: accent. Mus. **1815** κατὰ μυῶν H: Mus. = Poll. | ⟨δὲ⟩ Mus. | καταμυεῖ H: accent. Mus. **1816** μυιῶν H: Schm. = Ap. S.

1817 μυῶνες· μύες. φλέβες. καὶ αἱ συνεστραμμέναι σάρκες, καὶ πεπυκνωμέναι. ἢ βραχίονες (Π 324) Hom.
1818 μυκά· μύκησις D
1819 Μυκάλη· ὄρος Καριάς (Β 869) Hom.
1820 Μυκαλησσός· πόλις Βοιωτίας (Β 498) Hom.
1821 μυκαρίς· νυκτερίς D
1822 μυκάς· μυκήσεις D
1823 μυκᾶσθαι· ὄνοις καὶ καμήλοις ὁμοίως βρύχεσθαι, καὶ βουσί D
1824 Μυκερίνα· ἡ Μέμφις. Δίδυμος τὴν Σάϊν. ταύτης γὰρ λέγει Ἡρόδοτος (2, 130, 1) βασιλεῦσαι Μυκερῖνον D
1825 *μυκηθμός· βοὴ βοῶν (μ 265) [vg^{4}AS^{7}Σ] Hom.
1826 Μυκῆναι· πόλις ἐν Ἄργει, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀγαμέμνων (Β 569) Hom.
1827 μύκηρος· ἀμυγδαλή. τινὲς δὲ μαλακὰ κάρυα D
1828 μύκης· ἀμανίτης D
1829 μύκης· μύκητος καὶ μύκου. δίκλιτον Att.
1830 μύκης· τοῦ ξίφους ⟨ὁ⟩ κατὰ τὴν λαβὴν ὁ κρατητὴς καλούμενος, καὶ περὶ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου ἐφιστάμενος. ἢ πῖλος. καὶ δερμάτινον ὑπηρέσιον. καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον (Archil. fr. 252 W.). καὶ ὁ ἐν ταῖς ἐλαίαις ἐγγινόμενος ἧλος D
1831 μυκητάτη· μωροτάτη D
1832 μυκήσασθαι· τοῖς βουσὶν ὁμοίως βοῆσαι
1833 μυκός· ἄφωνος, ὡς εἴ τις εἴποι μυσαττόμενος. [μύκλα· μεγάλη·] καὶ οἱ μὲν τὸν κακοήθη καὶ σκολιὸν ἄνθρωπον· οἱ δὲ τὸν ἀλαζόνα D
1834 μύκλαι· αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι, τοῖς τραχήλοις καὶ ποσὶν ἐγγινόμεναι D
1835 μυκληρόν· συνεχές. ἀχανές D?
1836 μύκλοι· αἱ περὶ τὰ σκέλη, καὶ ⟨ἐν⟩ ταῖς ποσί, καὶ ⟨ἐπὶ⟩ νώτου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαί. καὶ οἱ λάγνοι, καὶ ὀχευταί D
1837 μύκον· ἐψόφησαν. ἠνοίγησαν. ἐπετάσθησαν (Ε 749)
1838 Μυκόνιον· οἱ Μυκόνιοι διεβεβόηντο ἐπὶ γλισχρότητι. γλίσχρον οὖν λέγει (Cratin. fr. 365 K.–A.) D

1819 Didym. (p.358 Schm.) ap. St. Byz. 459, 16 (μ 229) **1820** St. Byz. 460, 3 (μ 230) **1825** cf. Σ μ 290; Schol.; Poll. 5, 87 **1826** Schol. **1827** | Seleuc. ap. Athen. 2, 52c **1828** Nic. fr. 79 **1830** – λαβήν E. Gen. 219 Mill. (EM 594, 6); Eust. Il. 290, 1 (1, 446, 32 V.) **1838** Athen. 1, 7f (cit. Cratin.); cf. Ph μ 584; Zenob. Ath. 3, 9. vulg. 5, 21

1817 μυίωνες H: Schm. | μῦες H: accent. Mus. **1818** μύκα H: accent. La.; Aeol. accent. def. Schm. **1819** καλίας H: Mus., cf. St. Byz. **1820** μυκάλησος H: accent. Mus. **1821** susp. La. **1824** μέμψις H: ed. 1521 | μυκερινόν H: accent. Mus. | cf. gl. 1729 **1825** expl. ἡ τῶν βοῶν φωνή ΚΣ **1827** ἀμυγδάλη H: accent. Schr. | μῆλα H: Cas. in Athen. 2, 106 = Seleuc. **1828** ἀμανίτας H: Mus. **1830** ⟨ὁ⟩ Mus. | κρατήτης H: accent. Mus. | πιλὸς H: accent. Mus. | ἐκγενόμενος H: Schm. | Theophr. h. pl. 4, 14, 3 cft. Boeckh, CI 1, 134 **1833** incl. del. Mus. **1834** cf. gl. 1836 **1835** 'vix sanum' La. **1836** μυκλοὶ H: accent. Mus. | ⟨ἐν⟩ et ⟨ἐπὶ⟩ Mus. | cf. Solms. Beitr. 189, 2 ('incerta' La.)

D **1839** μῦκος· μιαρός
D **1840** μυκτήρ· τῆς ῥινὸς τὸ τρῆμα
LXX **1841** μυκτηρίζει· *χλευάζει vg[1]A[6]Br[264]. καταγελᾷ. ἀπὸ τοῦ μύζειν τοῖς μυκτῆρσι (Prov. 11, 12 ..)
D **1842** μυκώ· †καρὶς ἀπὸ τοῦ μυκᾶσθαι οὕτως εἴρηται
1843 μυκών· ἠχήσας
D **1844** μύκων· σωρός. θημών
? + LXX **1845** μύλαι· αἱ ἐπιγονατίδες, ἢ *σιαγόνες (Ioël 1, 6) AS[7]
Hom. **1846** *μύλακες· λίθοι μυλώδεις (M 161) AS[3]Σ
D **1847** μυλακρίδες· [αἱ †βολακρίαι,] τὰ ζωύφια, ἢ ὄνοι. ἀλετρίδες. ἢ τὸ ἄκρον τῆς μύλης
1848 μύλοι· γόμφιοι ὀδόντες
D **1849** μυλαβρίδες· μυλαβρίς· ἡ μαλακὴ σίλφη· γίνεται δὲ τῇ χροιᾷ ἔλλευκος, ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων. ἔνιοι δὲ τὰς τρωξαλλίδας ἐν τοῖς ἀλεύροις εὑρίσκεσθαί φασιν. ἢ ἀκρὶς σιτοφάγος
D **1850** Μυλάντειοι θεοί· ἐπιμύλιοι
D **1851** Μύλας· εἷς τῶν Τελχίνων, ὃς τὰ ἐν Καμείρῳ ἱερὰ Μυλαντείων ἱδρύσατο
D **1852** μυλάσασθαι· τὸ σῶμα ἢ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι
D **1853** μύλη· ἐπιγονατίς, τὸ ὀστέον τὸ ἐπὶ τῷ ⟨γόνατι⟩. καὶ ἀργυρίου τάλαντον. καὶ οὕτω *λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος· τὸ δὲ ἄνω ὄνος vg[1]AS[4]Br[266]Σ
Ap. S. **1854** μυληφάτου· μυλοκλάστου, ἀληλεσμένου, ὑπὸ μύλου ἠφανισμένου. ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα (β 355)
D **1855** Μύλιτταν· τὴν Οὐρανίαν. Ἀσσύριοι (Hdt. 1, 131, 3)
D **1856** μύλλει· πλησιάζει (Theocr. 4, 58)

1844 cf. Schol. Theocr. 7, 157c **1845** EM594, 36 | **1846** Σ μ 293 **1849** cf. Ph μ 589 **1850–1** cf. St. Byz. 461, 12 (μ 236) **1853** ἐπιγονατίς cf. EM 594, 36; Poll. 2 189; ὁ – Σ μ 294 **1854** cf. Ap. S. 114, 9

1840 τρίμυμα H: HSt. Heins. Sop. al. = (Ph) **1842** μυκώκαρις H: Voss.; μυκωμα· ⟨βοη⟩σις ci. La. **1843** μυκῶν H: accent. ed. 1521 | cf. Persson, Beitr. 1, 221 **1844** 'expl. falso ad μηκων refert Schol. Theocr.' La. **1845** μῦλαι H: accent. tacite Alb. **1847** μυλακρίδαι H: Sop. Heins. Salm. | dittogr. del. La. | ἀλεκτρεῖς H: Heins. | cf. gl. 1849 **1848** μύλακροι H: Schm. | γομφιοὶ H: accent. Mus. **1849** σιλφὴ H: accent. Mus. | τριξαλίδας H: τρωξ- Kust. Hemsterh., -λλ- Mus. = Ph; cf.Plin. n. h. 30, 49. 117 | 'vetus v. l. gl. 1847 cf. Poll. ubi codd. μυληθρις, μυλαγρις' La. **1850** le. μυλάντειοι H: Pears. 505 = St. Byz. | ἐπιμύλισιν H: Mus. **1851** μυλὰς H: accent. | καμήρω H: Mus. **1852** cf. Persson, Wurz. 144. E. Fraenkel, Festschr. Snell 184 **1853** τῶ ἐπὶ H: Mus. | ⟨γόνατι⟩ Mus. **1855** contin. H: nov. gl. Mus. | μυλήταν H: Sop. Heins. Guyet. | ἀσύριοι H: Jun. Sop. Salm. | gl. 1365 cft. Schm.

1857 μύλλα· χείλη D
1858 μύλλον· καμπύλον, σκολιόν. κυλλόν. στρεβλόν. καὶ εἶδος ἰχθύος μύλλος. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ … ⟨μὴ⟩ προσποιουμένων ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς οὕτως καλούμενος (Myll. T 3 K.–A.) D
1859 μύλιος· μύλων
1860 †μυμεῖ· λεῖα
1861 μύλιον· ξύλινόν τι ἐργαλεῖον, καὶ σκεῦος D
1862 μυλοειδές· στρογγύλον. ιτραχύ (H 270) Br[336] Hom.
1863 Μυλόεις· ποταμὸς Ἀρκαδίας D
1864 μύλος· σάρξ, ἣν αἱ κυοφοροῦσαι ἀντ' ἐμβρύων φέρουσιν D
1865 *⟩μυλώτατον· προσηνές (Eur. Rhes. 498) AS[5] Eur.
1866 μῦμα· θριδάκων τρῖμμα, καὶ ὑπόχυμά τι D
1867 μῦμαρ· αἶσχος. φόβος. ψόγος D
1868 μυμαρίζει· γελοιάζει D
1869 μυνδαρός· σιωπηλός D
1870 μῦν δ' ἀλεύσας· περιφυγών. ἢ εὐλαβήσας ?
1871 μύνδος· ἄφωνος. καὶ πόλις Ἀσίας. ἢ ἐνεός (Soph. fr. 1072 R.) D
1872 μύνῃσί· προφάσεσιν, ἐπεγκειμένου τοῦ ν̄, ἀπὸ τοῦ μύειν τὰ ὄμματα τοὺς προφασιζομένους· εἶναι γὰρ μύησιν ἀπὸ τοῦ μύειν. ἐξ οὗ καὶ ἀμύμονες οἱ ἄμεμπτοι (φ 111) Hom.
1873 μυνναкωθείς· †Μυοναίων τὸν σκυτοτόμον· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑποδήσασθαι D
1874 *†μυντιζόμενος· μυωπάζων. παρακαμμύων vgA[1]
1875 *μυωξίαι· οἱ τῶν μυῶν χηραμοί (Greg. Naz. epist. 4 [37, 25A M.]) (vg[6]) ? Greg. Naz.
1876 μύξα· ἡ ἐν τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἡ κόρυζα. καὶ αἱ ῥῖνες, καὶ οἱ μυκτῆρες αὐτοί. καὶ οἱ ῥώθωνες D
1877 μυοδρέπανον· εἶδος λίθου εὐτελοῦς D

1858 εἶδος ἰχθύος Athen. 3, 118c; ἐπὶ – Prov. Bodl. 635; Zenob. Ath. 3, 49. vulg. 5, 14; ἐπὶ – προσποιουμένων Σ'' (Ph μ 593. Su μ 1414) **1862** cf. Schol. **1863** cf. Paus. perieg. 8, 36, 1. 38, 9 **1866** cf. Athen. 14, 662d **1871** ἄφωνος cf. St. Byz. 157, 5 (β 26); E. Gen. 219 Mill. (EM 595, 1 **1872** προφάσεσιν Schol. **1875** cf. Σ μ 312

1857 μύλλη· λεῖα H: anon. (ap. Schm.) coll. Poll. 2,90; σκῦλα· ἡ λείη Baun. 1914, 186 **1858** add. Ph; κωφότητα add. Pears. 505 = Prov. Su **1860** v. l. gl.1857 (Alb.) **1864** μυλόσαρξ H: Sop. **1865** h. e. αἰ⟩μυλώτατον (Pears. 505. Kust. Ruhnk. Ep. cr. 2, 20) **1866** μυμαθριδάκων H: Cas. in Athen. p.942 **1869** μυναρὸς H: La. coll. gl. 1871 **1870** περιφαγὼν H: Mein. | συ. ήσας H: La. **1871** μῦνδος H: accent. Mus. | ἔνθεος H: Kust. **1872** μυνῆσι H: accent. Mus. **1873** μυνακωθεὶς H: Voss. Perg. | e. g. σκωπτει Μυνναкον La., coll. Poll. 7, 89 | ὑποδύσασθαι H: Mein. **1874** μυωπιζόμενος Schm. = K[g] **1875** μυξίαι H: La. = KΣ | χείραμοι H: Palm. Salm., accent. Mus. = KΣ **1876** κορύζα H: accent. Mus. | ῥῆνες H: Mus. | ῥωθ( ) H: Mus.

1878 [μυόμενος· τελούμενος]
D 1879 μυόσωτον· πόα, ἐμφερὴς μυὸς ὠσί
1880 *μυούμενος· τελούμενος, μυσταγωγούμενος (Clem. Al. protr. 14, 2) vgAS^{1}Σ
D 1881 μυοφόνον· πόα, ἣ καὶ ἀκόνιτον
D 1882 μυόχοδος· οὐδενὸς ἄξιος (Men. fr. 325, 1 K.–A.)
D 1883 μυραιδεῖ· θρηνωδεῖ
D 1884 μύραινα· ἐπὶ [τοῦ] κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα
D 1885 μύραινος· ἡ μύραινα, ἀρσενικῶς. ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὸν καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄρρην
D 1886 μύργμα· ψῆγμα
1887 μύρειν· ῥεῖν [ὕδωρ.] κλαίειν, θρηνεῖν. ἠχεῖν. ὀλοφύρεσθαι. καὶ ἁλιμυρηέντων, πρὸς τῇ θαλάσσῃ ἐχόντων ... (Φ 190)
LXX 1888 μυρεψός· ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων (Sir. 38, 7)
D 1889 μυρῆεν· λυπρόν, θρηνῶδες
Hom. 1890 *μυρία· πολλά (Α 2) vg^{μυσ15}A^{5}Σ
1891 *μυριάκις· μυριοντάκις A^{13}
D 1892 Μυρῖκαι· χωρίον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Κύπρῳ
D 1893 μυρικᾶς· ἄφωνος, ἐν ἑαυτῷ ἔχων ὃ μέλλει πράττειν
D 1894 μυρίκη· εἶδος δένδρου, ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι τὴν εἰς αὐτὸ μεταβαλοῦσαν κατὰ τοὺς μύθους, [τὴν] Κινύρου θυγατέρα
1895 μυρίκη· δυσώδης
Hom. 1896 *μυρικίνῳ· ἀπὸ μυρίκης. ἀγρίου δένδρου (Ζ 39) A^{7}
Hom. 1897 Μύρινα· ἡρωΐς, παρὰ Ἰλιεῦσι (Β 814)
1898 *μυρ(ρ)ίνη· μυρσίνη AS^{12}· ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτα
Hom. 1899 μυρίον· πολὺ τῷ πλήθει (Σ 88)
D 1900 μύρκος· ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν. Συρακούσιοι (gl. Ital. 37 K.–A.). ἐνεός. ἄφωνος

1879 cf. Diosc. mat. med. 4, 6, 1 **1880** Σ μ 297; cf. Schol. Clem. Al. 301, 34 **1881** cf. Diosc. mat. med. 4, 76 **1887** ἁλιμυρηέντων – ἐχόντων cf. Schol. **1890** Σ μ 298; Schol. **1896** cf. Schol.

1878 v. l. gl. 1880 (Alb.) **1881** μυόφωνον H: Jun.; μυόκτονον Diosc., sed cf. Theophr. h. pl. 6, 1, 4 | ἀκόντιον H: Jun. Heins. Palm. al. = Diosc. **1883** μυραιδεῖ H: La. ('an μυραειδει arte fictum?' **1885** gll. 1914. σ 1286 cft. Alb.; Arist. h. an. 5, 543a24 cft. La. **1886** '= μοργ- (ὀμοργνυμι) propter vicinum μ? cf. Be. 1, 27' La. **1887** μυρεῖν H: accent. HSt. Ind. | ἀλμυρῆεν τῶν H: Pears. 505. Alb. = (testt.) | ῥεύματα suppl. Schm., τὰς ῥοάς La. **1892** μυρίηαι H: Guyet. Salm. Heins. (-ίκαι, accent. Schm.) **1893** μύρικας H: accent. Mus. | gl. 1900 cft. Pears. 505. Alb. **1894** μεταβάλλουσαν H: Mus. | [τὴν] Mus. **1895** 'expl. vix sana, βοτανη αχρηστος expl. K' La. **1896** ἄγριον δένδρον H (K): Mus. **1897** μυρίνα H: accent. Schm. | ἡρωεὶς H: Mus. | ἁλιεῦσι H: Sop. **1898** contin. H: nov. gl. Mus. | μυρίνη H (K^{A}): Mus. = K^{S} | μύρτη? H: Mus. = Σ | cf. gl. 1921 **1899** μυρσὸν H: Jens. Luc. 162 **1900** κακόλου H: Mus. | gl. 1893 et Lat. murcus cft. Kaib.

1901 †μυρμεαί· νύσσειν†
1902 μύρμηκας· ἔξω τοῦ ζῴου καὶ οἱ πυκτικοὶ ἱμάντες. καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος. καὶ ζῷα ὑπόπτερα, ὡς κύνες τὸ μέγεθος D
1903 μυρμηκιά· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείου καὶ συμφοιτήσεως. ἦν δὲ καὶ λόγος, ὡς ὁ πτύσας εἰς μυρμηκιὰν οἰδεῖ τὰ χείλη, ὡς ὁ Δεινολόχος (fr. 12 K.–A.) D
1904 Μύρμηκος ἀτραπούς· Ἀθήνησιν ἐν Σκαμβωνιδῶν ἔστι Μύρμηκος ἀτραπός, ἀπὸ ἥρωος Μύρμηκος ὀνομαζόμενη (Ar. Thesm. 100) D
1905 Μυρμήκων ὁδοί· Ἀθήνησι τόπος. καὶ αἱ μονόκωλοι τρίβοι. ἀπὸ τῆς τοῦ ζῴου ὁμοιότητος κατὰ τὴν ὁδὸν γινομένου D
1906 μυρμηδόνες· οἱ μύρμηκες ὑπὸ Δωριέων
1907 μυρμηκιών· ξυνοικία τῶν μυρμήκων D
1908 μυρμηκιῶν· ὁ ἥλους ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις. ἄλλα δέ ἐστι τὰ ἐξανθήματα, καὶ τὰ οἰδήματα, τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμενα (Lev. 22, 22) AS[10] LXX
1909 μύρμοι· μύρμηκες (Callim. fr. 753 Pf.) D
1910 μύρμος· φόβος D
1911 *μυρομένη· ὀδυρομένη (Z 373) g[2]AS[11]Σ Hom.
1912 μυρμύρων· ταράσσων. τάσσεται δὲ ἐπὶ ποταμῶν ἐχόντων ῥεύματα
1913 μύροντο· ἐβρέχοντο
1914 μύρος· ἰχθῦς ποιός, καὶ ἡ ἄρρεν μύραινα D
1915 μυρρίνης κλάδος, ἢ δάφνης· παρὰ πότον μυρρίνης ⟨κλάδον⟩ ἦν σύνηθες διδόναι τοῖς κατακειμένοις ἐκ διαδοχῆς ὑπὲρ τοῦ ᾆσαι, ἀντὶ τοῦ βαρβίτου D
1916 μυρρίνην· ἔνιοι μὲν οἶνον μυρρίνην καλοῦσιν· οἱ δὲ πότον ἐσκευασμένον· οἱ δὲ πόσιν φασίν, ᾗ ἐπεχεῖτο μύρον (Posidipp. com. fr. 36 K.–A. codd.) D

1902 ἱμάντες Poll. 3, 150 **1904** cf. Ph μ 606 **1909** cf. E. Gen. (ap. Pfeiff.; EM 534, 34) **1911** Σ μ 299; Schol. **1916** οἶνον Athen. 1, 32b (cit. Posidipp.)

1901 v. ad gl. 1928 **1902** πικυτικοὶ H: Mus. | κύνας H: Heins. | Hdt. 3, 102, 2 cft. Schm. **1903** μυρμήκια H: accent. Mus. | ὁ.πτύσας H: Mus. | μυρμηκίαν H: accent. Mus. **1904** le. μύρμηκας H: Pears. 506. Alb. = Ph | ἀτράπους H: accent. Mus. | ἄτραπος H: accent. Mus. **1905** le. μυρμήκων H: Salm. Meurs. Ath. Att. 162 | μονοκῶλος? H: Mus. **1906** 'ad explicandum nomen Myrmidonum fictum' La. **1907** le. μυρμηδὼν H: La. **1908** μυρμηκίον H (K[A]): Mus. = K[S] | ἄλλως ci. La. | ἀδήματα H: Mus. **1909** μῦρμοι H: accent. Pears. 506 **1910** μῦρμος H: accent. Mus. | gl. 1664 cft. Schm., gll.1670–1 Fick 1909 (43), 148–9 **1911** μυρομένη, μ alt. corr. ex ο H **1912** gl. 1676 cft. Pears.506. Alb. **1914** μῦρος H: accent. Schm. | ἰχθὺς H: accent. Schm. **1915** μυρρίν( ) H: Mus. | κατακειμένης H: Mus. | ἄσαι H: Mus. **1916** ἐπέχει τὸ H: Mus. | μῦρον H: accent. Mus.

1917 μύρρινος· ἐπειδὴ μύρρινον στέφανον περιετίθεντο. καὶ αὐτὴν τὴν μυρρίνην ἀρσενικῶς μύρρινον ἔλεγον

D **1918** μυρρινῶν· ὃ δηλοῖ ⟨τὸν⟩ ἐπί τινα ἀρχὴν παρασκευαζόμενον. οὕτως δέ, ἔοικεν, ἐσχηματίσθη διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυρρίναις στέφεσθαι

Hom. **1919** Μύρσινος καὶ Μύρσιον· πόλεις (B 616)

D **1920** μύρσος· κόφινος ὦτα ἔχων, ὃς καὶ ἄρριχος (Callim. fr. 756 Pf.)

1921 *μύρτα· καρπὸς μυρσίνης vg^{3}AS^{6}Br^{269}Σ

D **1922** μυρταλίς· ἡ ὀξυμυρρίνη, ὡς Λάκωνες

D **1923** μυρτίνη· εἶδος ἐλαίας

D **1924** μυρτία, μυρτίνη, καὶ μυρτίς· ⟨εἴδη ἀπίων⟩

D **1925** μυρτίλωψ· ζῷόν τι

D **1926** μύρτος· ἡ μυρρίνη. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οἱ δὲ τὸ σχίσμα τῆς γυναικός

1927 Μυρωνεία· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ

1928 †μυρῶν· νύσσων

D **1929** μυσά· μιαρά, μεμιασμένα, μυσαρά

Att. **1930** μῦσαι· καμμῦσαι ἢ τὸ ὑπ' ἀνάγκης ⟨ὑπομεῖναι⟩. Ἀττικοί [ἢ μιᾶναι]

Hom. **1931** μύσαν· ἐκλείσθησαν (Ω 637)

D **1932** μυσάλμαι· πολὺ πεινῶντες καὶ ⟨ὁτιοῦν⟩ ἐσθίοντες

Eur. **1933** *μύσας· καμμύσας (Eur. Med. 1183) g^{11}AS^{30}Br^{280}

1934 μυσαράν· ῥυπαράν, ἀκάθαρτον

1935 μυσάξει· μιανεῖ

1936 μυσάττεται· δυσχεραίνει

1937 *μυσαττόμενος· σικχαινόμενος S^{32}. βδελυττόμενος vg^{8}S^{32}Br^{281}. ἀποστρεφόμενος S^{32}

D **1938** μυσαχνή· μισητή. ἀκάθαρτος

D **1939** μυσαχνόν· μεμολυσμένον. καὶ τὰ ὅμοια

1919 Μύρσινος Schol. **1921** Σ μ 300; Schol. Ar. Av. 82; cf. Poll. 1, 234 **1924** Schol. Nic. al. 354 **1926** cf. Ph μ 611; Poll. 2, 174 **1930** | Ph μ 613 **1933** cf. Σ μ 301 **1936** cf. Poll. 2, 78

1917 ἔλεγεν H: Mus. **1918** μυρρίνων H: accent. Heins. Kust. | τοῦς, ˜ corr. in ˋ H **1920** ἄρρι.ος H: Mus. **1922** ὀξυμυρρήνη H: Mus. **1923** μυρτήνη H: Mus. **1924** μυρσήνη H, -σίνη Mus.: La. = Schol. Nic. | add. La. = Schol. Nic. **1926** μυρτὸς H: accent. Alb. | μυρίνη H: Mus. | σχῆμα H (Σ″): Guyet. Heins., cf. Poll. **1927** Μαρωνεία Thes., 'sed hoc loci, non fontis nomen (Dem. 37, 4. Harp.123, 26); an κωμη?' La. **1928** v. l. gl. ν 741 (Alb., qui cft. gl. 1901) **1930** καμμύσαι H: accent. Mus. | ὑπὸ μήκης H: Schm. | lac. indic. Schm., ⟨ὑπομεῖναι⟩ La. = Ph | μιάναι H: accent. Schm., qui ἢ μ. incl. **1931** μῦσσαν H: accent. Mus., -σ- Sop. Pears. 506 **1932** πολυπεινῶντες H: tacite Alb. | add. La. coll. Eust. **1935** μυσσάσει H: La. (μυσάσει HSt. Ind.) | μιαίνει H: Mus. **1937** σιαινόμενος H (K): Mus.

1940 μυσαχρόν· μυσαρόν, μυσαχθές D

1941 ⟩μύσειεν ἐκπορθηθείη (Δ 290) Hom.

1942 μύση· μιάσματα. ῥυπάσματα

1943 Μύσης· κώμη Ἀργείας

1944 μυσιᾶν· ἀναπνεῖν, ἢ συνουσιάζοντα πνευστιᾶν. οἱ δὲ εὐτροφιᾶν D

1945 μυσημίεκτον· τοῦ ἡμιέκτου τὸ ἥμισυ. οὐ καλῶς δὲ νομισμάτιον μικρόν D

1946 μυσικαρφί· Κρατῖνος ἐν Ὥραις (fr. 293 K.–A.)· οἱ μὲν ἀνέγνωσαν ὡς ἀκονιτί, καί φασιν, ὅτι τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς παίζειν οὕτω λέγουσιν· ἢ ὡς ὀνομαζόμενου τινὸς οὕτω ὡς μηδὲν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ γλαφυρὸν σκώπτοντος, ἀλλ᾽ ἐπιγελῶντος [τε] ἀηδῶς· ὄνομα γάρ ἐστι Μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ κωμικός (fr. 8 K.–A.). ὥς τινες δὲ τὸν †ἀρχιμάχον D

1947 μυσίνη· ὁ κατοικίδιος πυλών

1948 Μυσιῶν· σιλλαίνων D

1949 Μυσίων Ὀλυμπίων· ἐπεὶ πλείους εἰσὶν Ὄλυμποι Μακεδονίας καὶ Θετταλίας· ἔνιοι δὲ δεκατέσσαρας ἠρίθμησαν D

1950 μυσκελένδρα· ἃ ἡμεῖς μυόχοδα D

1951 μύσκλοι· σκολιοί, καὶ οἱ πυθμένες τῶν ξηρῶν σύκων D

1952 μύσκος· μίασμα. κῆδος

1953 μῦς λευκός· ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν ... κατωφερῶν (Philem. fr. 65, 1 K.–A.) D

1954 Μυσοί· ἔθνος βαρβαρικόν (Β 858 ..) Hom.

1955 μυσόν· τὴν ὀξύην. Μυσοί D

1956 *μύσος· μίασμα g^9Σ. βδελυγμός ($vg^9 Br^{282}$). ἀποστροφή (2. Macc. 6, 25) LXX

1957 μυσπαλεύματα· τὰ κατάλοιπα τῶν ἀλουμένων D

1941 cf. Schol. **1946** cf. Ph μ 615 **1950** cf. Ph 617; Poll. 5, 91 **1953** cf. Ph μ 619; Zenob. Ath. 1, 56; Prov. Bodl. 645 **1956** Σ μ 302

1940 μυσαχρὸν H (α ligat., non sscr.) **1941** ἠ⟩μύσειεν Kust. = Schol. **1942** ὑπάσματα H: Alb. **1943** Μάσης (B 562) Palm.; 'non liquet' La. **1944** μύσειαν H: Mus. | πνευστειᾶν H: Mus. | εὐτροφίαν H: accent. Mus. **1945** 'a vulgari ημυσυ, nisi μισ- scribendum,cf. gll. η 521 et μ 1470' La. **1946** μυσίκαρφι H: accent. HSt. Thes. | ποιεῖν H: V. d. Mühll | καὶ μηδὲν H: V. d. Mühll | [τε] Mus. | ἡδέως H: Schm. | Ἀντίμαχον Stoll, 'frustra cf. Antim. fr. 167 W.' La. **1947** μοσύνη Ruhnk. Ep. crit. 2, 59, μοσσύνη La. **1948** 'ut εσχατον Μυσων irridens' La. **1949** le. μυσίων H: Pears. 506 | ὀλύμπιοι H: Mus. | ιδ′ H: δεκατέσσαρας Mus. **1951** ἀπομυσκλίσαι 'liberare stilis' Hippiatr. 1, 277, 21 Oder cft. G. Björk, Uppsal. Un. Årsskr. 1932, 5, 16, 1 **1952** 'v. l. gl. 1956? sed cf. Arcad. 50, 15' La. **1953** μύσλευκος H: Mus. = testt. | θηλυδρίων H: accent. **1954** μύσοι H: accent. Mus. **1955** μύσον H: accent. La. | ἀξίνην H: Voss. coll Strab. 12, 8, 3 (C. 572, 10) | cf. neogr. μυσος Kuk. 1916, 93 | Λυδοί Jablonkski e Strab.; ⟨ὅθεν⟩ Μυσοί Schm. **1956** μῦσος H: accent. Pears. 506 =$Σ^A$ Ph^g Su **1957** μυσπαλοίματα H: La., scl. quae mures alliciunt

1958 †μύσπαν· μύξαν. οἱ δὲ τὸ μυὸς τρόπον ἀναστρέφεσθαι
1959 †μυσπίην· μυχοισμόν. μύσαγμα
Prov. **1960** μῦς πίττης γεύεται· παροιμία ἐπὶ τῶν νεωστὶ πραττόντων κακῶς, τινὲς δέ, ὡς μῦς ἐν πίσσῃ
D **1961** μυσπολεῖ· ὡς μῦς περιπολεῖ (Ar. Vesp. 140)
D **1962** μυσπάγα· μυάγρα, παγίς
1963 †μύσεις· κάρφεται
D **1964** μυσσωτεύματα· ἀρτύματα
D **1965** μυσσοτρίβον· ἀλετρίβανον
1966 *μύστα· μυστηρίων μεταλαβών AS[22]
1967 *μυσταγωγεῖ· ⟨εἰς⟩ μυστήριον ἄγει vg[12]A[25](Σ)
1968 *μυσταγωγός· ἱερεὺς vg[14]AS[28]Br[283]Σ ὁ τοὺς μύστας ἄγων
1969 †μυσταπάγη· παγὶς μυῶν
1970 μύσταξ· αἱ ἐπὶ τῷ ἄνω χείλει τρίχες
LXX **1971** *μύστας· μυστήρια εἰδότας (Sap. 12, 5) v[2]A[27](Br[373])
D **1972** μυστέα· παιδιά τις ἐπιτελουμένη … καταλύοντα τοὺς ἐξάρχοντας
D **1973** μυστιλᾶσθαι· τὸ ἐκροφῆσαι τὸν ζωμὸν τοῖς ψωμίοις
D **1974** μυστάδης· εἶδός τι …, καὶ φατρία μάντεων
D **1975** μυστίλη· ὁ κοῖλος ψωμός. ψιχίον. δρὰξ χειρός
Att. + K **1976** μύστης· τελούμενος. σιωπηλός. *τὰ μυστήρια μαθών. μεμυημένος A[20]
1977 μυστικόν· λεπρόν, ἢ λεπτόν
LXX **1978** *μυστικῶς· πνευματικῶς (3. Macc. 3, 10) AS[26]
1979 †μυστείλει· τέμνει
D **1980** μύστιξ· ἅμα τῷ σκότει
LXX **1981** *μύστις· μεμυημένη (Sap. 8, 4) A[19]
D **1982** μυσφόνον· παγίς
D **1983** μύσχαι· αἱ μυχαί
D **1984** μύσχλης· μύλος

1960 Prov. Bodl. 636 **1967** Σ μ 303 **1968** Σ μ 304 | **1970** cf. Poll. 2, 80 **1971** gl. Sap. **1975** – ψωμός Ph μ 630; Poll. 6, 87; cf. Theogn. can. 673 (C. 111, 11) **1976** τὰ μυστήρια μαθών cf. Σ μ 306

1958 μυσπᾶν· μυζᾶν Salm.? (Schm.) | ultima ad gl. 1961 dub. La. **1959** μολυσμόν Schm. **1960** μ om. rubr. in init. lin.: Mus. | πίπτης γεύει H: Mus. = testt. **1962** μύσπαλα H: La. | v. l.: gl. 1969 **1963** μύσεις H: ἀ⟩ Guyet., μύσσει Mus. **1964** μυσσοτεύματα H: μυττωτεύματα Voss. coll. Erot. μ 4, -σσ- Schm. **1965** 'haplologia ad μυττωτος?' La. **1967** ⟨διὰ⟩ T. Faber in Anacr. p.151; ⟨εἰς⟩ Alb. = K Σ **1969** v. l. gl. 1962 (Schm.) **1970** τὰ … χείλ( ) H: tacite Schm., cf. Poll. **1971** μύσται H: Schow. 552 n.18 = K **1972** lac. indic. La., e. g. ⟨εν ῃ εδει … εκδεχεσθαι⟩ **1973** μυστείλασθαι H: -τιλ- Mus., accent. Alb. **1974** μυσταδες ci. La. **1975** μυστείλη H: Mus. = testt. | 'cf. Μυσαχεῖς Syll[3] 47, 22' La. **1978** μυστικὸς· ὑπνιακός H: La. = K **1979** v. l. gl. 1465 (Mus.) **1980** 'conformatio mira, sed cf. Schwyzer Gr. 1, 620' La. **1982** 'expl. susp. cf. gl. 1881' La.

1985 †μυσσωτά· γελοῖα

1986 μύσχης· εὖρος, ὡς Ἀμφίλοχος D

1987 μύσχον· τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον μόριον D

1988 μυσσοτόν· πάθος περὶ τὴν ὄψιν

1989 μυτικίζειν· κολάζειν

1990 μύτις· ἰχθῦς θήλεια, ἥτις ἄνευ ἄρρενος οὐ νέμεται. καὶ ὁ ἐνεός. καὶ ὁ μὴ λαλῶν, καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος D

1991 μύτιλον· ἔσχατον (Callim. fr. 691 Pf.?)· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸν νεώτατον. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀποβαῖνον. καὶ ὁ νήπιος. καὶ ὁ νέος D

1992 †μυττάλυτα· μεγάλου …

1993 μύττακες· μύκαι. Σικελοί (gl. Ital. 239 K.–A.). †Ἴωνες πώγωνα D

1994 μυττάξασα· στενάξασα D

1995 μύττηξ· ὄρνις ποιός D

1996 μυττικάζειν· στένειν D

1997 μυττιδανός· ἀπόπληκτος (com. ad. fr. 393 K.–A.) D

1998 μυττίς· τὸ μέλαν τῆς σηπίας, ὅπερ ἐν τῷ στόματι ἔχουσα ἐ(κ)κρίνει D

1999 μυττός· ἐννεός. καὶ τὸ γυναικεῖον

2000 μυττωτεύσομεν· συγκόψομεν. ἀπὸ δὲ τοῦ μυττωτοῦ μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορόδων τρῖμμά τι, ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν συντιθέμενον (Ar. Vesp. 63) D

2001 μυττωτόν· ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδων (Ar. Pac. 273) D

2002 *μυχθίζουσι· μυκτηρίζουσι, χλευάζουσι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 548 [37, 1011, 1 M.]) (g^{μυσ17}) Greg. Naz.

2003 μυχθισμός· στεναγμός (Eur. Rhes. 789) Eur.

2004 μυχλός· σκολιός. ὀχευτής, λάγνης, μοιχός, ἀκρατης. Φωκεῖς δὲ καὶ ὄνους τοὺς ἐπὶ ὀχείαν πεμπομένους D?

2005 *μυσταγωγηθείς· διὰ μυστηρίων ἀναχθείς Br^{277}(vg^{1}A^{18})

1990 ἰχθῦς Galen. lex. μ 43 **1991** ἔσχατον cf. Arcad. 55, 23 **1998** cf. Galen. lex. μ 43 **2000** cf. Ph μ 634; Schol. Ar.; Schol. Luc. 119, 3; E. Gen. 219 Mill. (EM 596, 3) **2001** Σ μ 310 **2003** Schol. Eur.

1985 μυσσῶτα H: accent. Mus. **1986** Ἀμφίλοχος Atheniensis vel Ἀρχίλοχος Alb. (Archil. fr. 309 W.) **1987** μύριον H: ed. 1521 | e *μυχσκον, ut gl. 1983, Fick 1909 (43), 149 **1988** μυωπόν Schm. **1989** expl. στενάζειν La. coll. gll. 1994. 1996 **1990** μυτης (acc. non vid.) H: Alb. = Galen. | θηλεία H: accent. Mus. | ἐννεός H: La.; ad Lat. *mutus* Arcer.; n. pr. Μυτις IG 12, 9, 292. Μυτιων SEG 8, 226 cft. La. **1991** μυτιλὸν H: accent. Salm. Guyet. Voss., qui gl. 1481 cft. **1993** ‘immo Λακωνες (Schm.) vel Κρητες, propter στ > ττ’ La. **1994** Lat. muttire et gll. 1989. 1996 cft. La. **1996** μυττηκάζειν H: tacite Schm. | gl. 1994 cft. La. **1997** μυττιλανὸς H: Mein. FCG 4, 625; μυττιδανός La. ad μύτις· ἐνεός **1998** μύτις Heins. Voss., cf. Arist. h. an. 524b15. Galen. | ἐκρίνει H: Salm. Pears. 507. Voss. **2000** μυττωτεύσωμεν· συγκόψωμεν H (Ph): Alb. **2004** ⟨κακο⟩σχολος ci. La. | ὁ νοῦς τοῦ … πεμπομένου H: Mus.

2006 *μύστης· ὁ εἰσηγητής vg^{6}

Hom.? **2007** μυχμός· ἰδίωμα ἤχου (ω 416?)

D **2008** μυχοί· αἱ καταδύσεις, *οἱ ἐνδότατοι (vg^{2}AS^{4}) καὶ ἀπόκρυφοι (AS^{4}) τόποι (vg^{2}AS^{4}). λιμένες. κοιλότητες. ἔσχατα. καὶ τὰ ποιήματα. ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη

2009 *μυχοῖσιν· ἐνδοτάτοις ⟨τόποις⟩. ἀποκρύφοις g^{3}

2010 μύω· καμμύω

2011 *μυωξία· ὑβριστικὸς λόγος vg^{6}AS^{10}Σ. εἰσὶ δὲ καί τινα εἴδη, ὡς σῦκα βιβρωσκόμενα, μυωξάρια AS^{10}

N. T. **2012** *μυωπάζων· ὀφθαλμιῶν (2. Ep. Petr. 1, 9) vg^{1}AS^{7}Br^{286}

D **2013** μυώπη· ῥάμνος

D **2014** μυωξίαι· τρῶγλαι

2015 *μυωπιζόμενος· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων v(g)^{3}A^{8}Σ

D **2016** μυωτός· εἶδός τι χιτῶνος

Att.? **2017** μύωψ· *μυῖά τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς vg^{4}AS^{9}Br^{287}Σ καὶ πᾶν ζῷον ἐλαύνουσα· οἶστρος μόνον βοῦν

D **2018** μῶά· ᾠδή ποιά (Ar. Lys. 1249. 1298)

2019 †μητεῖς· καλεῖς, βούλει

LXX **2020** Μωαβ λέβης τῆς ἐλπίδος· ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς τοῦ Μωαβ προσηγορίας αἰνίττεται. θυσία ἀληθινή, τῷ πυρὶ τοῦ θείου πνεύματος θερμαινόμενη (Ps. 59, 10)

2021 †μώδα· ἄλφιτα σίτου

2022 μῶδιξ· φλέψ. φλυκτίς

2023 ⟩μῳδεῖ· λαλεῖ, ᾄδει

2024 μόδιον· εἶδός τι σπυρίδος

2025 μωδύει· θάλπει. μωραίνει. ἔκλύει

2026 †μώδυξ· ἀπαίδευτος

2027 *μωκᾶται· χλευάζει AS^{5}Br^{228}

2007 Eust. Od. 1965, 48 (2, 328, 41 St.) **2011** Σ μ 312 | **2015** Σ μ 313 **2016** Ph μ 640 **2017** – βοῦς Σ μ 314

2006 μυστὶς H: Mus. = K | των μυστηριων add. K **2008** ποιήματα 'scl. Επταμυχος Pherecydis Syrii [VS 7 A 2]' La. **2009** add. La. = K **2011** μυοξία H: HSt. Thes. 2, 1652F = KΣ | σύκα H: accent. tacite Schm. | βεβρωσκόμενα H: Mus. = K | μυωξάρ( ) H: Mus. = K; μυξάρια Jun. **2014** μυωπίαι H: ?Alb. | τρώγλαι H: accent. Schm. **2015** προσβλεπων K$^{v(g)}$ **2017** τους βους K^{vAS} **2018** μωὰ H: Guyet. **2019** μητιῃ· κηδῃ ci. La. **2020** μωὰβ bis H | διὰ τὸ H: Mus. | προσηγορία H: Mus. **2021** Lat. *mola* agn. Schm. **2022** μώδιξ H: accent. tacite Schm. | φλὸξ H: Taylor, Lect. Lys. 701a | φλοκτίς H: Mus. (obloqu. Conom. 1969, 212, cf. Gloss. Lat. et neogr. βλοκτία) | gl. σ 1298 cft. Guyet. Hemsterh. **2023** 'mutila' La., e. g. υμνῳδει, χρησμῳδει | ἀδεῖ H: accent. Mus. **2024** Lat. *modium* agn. Guyet. **2025, 2026** μωλ- Alb. **2026** v. l. gl. 2041 **2027** ω (pro μ) rubr.: Mus. = K

2028 *μωκός· μωρός g^{μωμ4}S^{7}Br^{290}Σ. χλευαστής v^{2}g^{μωμ4}S^{7}Br^{290}Σ, σκώπτης (Sir. 33, 6) g^{μωμ4}Br^{290}Σ LXX
2029 *μωκωμένης· χλευαζομένης v^{1}A^{4}Br^{289}Σ(g^{μωμ5}S^{4}). καὶ τὰ ὅμοια (Greg. Naz. c. 2, 2, 8, 18 [37, 1578, 12 M.]) Greg. Naz.
2030 μῶλαξ· εἶδος οἴνου. οἱ δὲ τὸ ἐν τοῖς ὁρκίοις σπενδόμενον, ἀπὸ τοῦ Τμώλου. ὥς τινες Λυδοὶ τὸν οἶνον D
2031 μωλεῖ· μάχεται. καὶ ἀντιμωλία δίκη, εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι παραγίνονται D
2032 μωλήσεται· μαχήσεται. πικρανθήσεται
2033 Μωλύχιον· ἔνθα Λυκοῦργος ⟨τὸν⟩ Κορυνήτην ἀνεῖλε τόπος D
2034 μῶλον Ἄρηος· πόλεμος, θόρυβος AS^{4}, μάχη (B 401 ..) Hom.
2035 μῶλος· ὁ ἐνχρονισμὸς τῆς μάχης. *πόλεμος g^{μων3}Br^{294} Ap. S. + K
2036 μῶλυ· φυτοῦ εἶδος *ἀλεξιφάρμακον, ἢ βοτάνης g^{μωμ7}Σ. ἀντιπάθιον g^{μωμ7}AS^{7}Σ. οἱ δὲ τὸν λόγον, δι᾽ οὗ τὰ πάντα μωλύεται, ὅ ἐστι πραΰνεται (κ 305) Ap. S. + K
2037 †μωτάπει· ἰάσεται
2038 μώλυγερ· τὰ ἄνοζα ξύλα D
2039 μωλύεται· γηράσκει D
2040 †μολύκνον· μεμολυσμένον
2041 μώλυκα· τὸν ἀπαίδευτον. Ζακύνθιοι. μῶλυξ D
2042 μωλυτική· φοβερά
2043 μωλυρόν· νωθρόν. βραδύ
2044 μῶλυς· ὁ ἀμαθης. Σοφοκλῆς δὲ Φαίδρᾳ (fr. 693 R.)· μεμωλυσμένη παρειμένη D
2045 *μωλύτερον· ἀμβλύτερον AS^{3}
2046 *μώλωψ· ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τύπος g^{1}Br^{233}. ἔναιμον ἄλγος AS^{2}Σ θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος (Gen. 4, 23 ..) LXX
2047 μῶμαρ· μέμψις. ὄνειδος, αἶσχος (gl. Ital. 240 K.–A.) D

2028–9 Σ μ 315 **2031** μάχεται cf. EM 592, 37 **2035** Ap. S. 114, 19 | **2036** – ἀλεξιφάρμακον Ap. S. 114, 23; E. Gen. 219 Mill. (EM 592, 39); – ἀντιπάθιον Σ μ 316 **2045** lex. rhet. 280, 14; EM 592, 46; Ph μ 644 **2046** – τύπος gl. Oct. μ 6

2028 μῶκος H: accent. Linden., Sel. Med. Diss. 355 **2029** μωκομένης H: Mus. = EM **2030** μώλαξ H: accent. tacite Schm. | μώλου H: Jablonski coll. Vitruv. 8, 3, 12. Plin. n. h. 14, 74 **2031** μολεῖ H: Mus. = EM | ἀντιμολία H: Mus.; αμφιμωλια (Cret.) malit La. (αντιμωλος Lex Gortyn. 6, 25 al. cft. Herw.1895, 369) **2033** ⟨τὸν⟩ Mus. | ἀνείλετό πως H: Mus. | cf. Schol. Ap. Rh. 1, 164 **2034** μωλονάριος H: Vales. Voss. Pears. 507 **2036** μολύνεται H: La. = (Ap. S.) | προσγίνεται H: Schm. coll. EM 397, 42 **2037** v. l. gl. 1727 **2038** ἄνωζα H: Mus. **2040** v. l. gl. 1596 **2041** nov. gl. μώλυξ, μ. φ. H: Alb. **2042** ‘μωλικη ad μωλος’ La. **2043** νοθρὸν H: Mus. | βαρύ H: Sorber.; Schol. Nic. Ther. 32 cft. Alb. | gl. ε 7000 cft. La. **2044** μωλὺς H: accent. Mus. | μεμολυσμένη H: Schr. **2046** ἕλκος Naber

2048 *μωμᾶται· ψέγει vg^{11}AS^{15}Σ, μέμφεται vg^{11}AS^{15}, σκώπτει g^{11}AS^{15}
2049 μώμεθα· ζητοῦμεν
LXX **2050** μωμήματα· ψέγματα (Sir. 34, 18 v. l.)
LXX **2051** *μωμησαμένους· μεμψαμένους (Sap. 10, 14) (S^{22})
LXX **2052** *μωμήσεται· ψέξει vg^{8}Br^{291}. μέμψεται (Prov. 9, 7) vg^{8}A^{13}Br^{291}
Hom. **2053** μωμήσονται· μέμψονται (Γ 412)
LXX **2054** *μωμητά· ψεκτά vg^{12}AS^{16}Br^{292}Σ. κατεγνωσμένα (Deut. 32, 5) vg^{12}Br^{292}
LXX **2055** *μῶμος· ψόγος (Sir. 20, 24 ..) vg^{1}(A^{18})
2056 †μωμφαί· μέμψεις
2057 μῶν· μὴ ⟨οὖν⟩. οὐ δή. *ἆρα g^{μωμ6}AS^{6}
2058 *μῶν ἐστί· ἆρ᾽ ἐστί vg^{1}A^{7}Σ
D **2059** μωνιή· ὀλιγωρία
D **2060** μωνιόν· μάταιον, ἀχρεῖον
Hom. **2061** μῶνυξ· ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων, *μονώνυχος (Ε 236 ..)
2062 μώνυχα· ἁπλῆν καὶ ⟨μὴ⟩ διεστῶσαν
2063 †μῶρα· συκάμινα
2064 μωραίνει· ἀφραίνει, παρακόπτει, μαίνεται
2065 μωρίαι· ἁμαρτίαι
D **2066** μωρίαι· ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ Ἀρκάδων
D **2067** Μωριεῖς· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς (Euphor. fr. 168 P.)
D **2068** μώριον· πόα τις, ᾗ πρὸς φίλτρα χρῶνται
2069 μωρός· ἄφρων, μάταιος
D + ? **2070** μωρόν· ὀξύ. μάταιον. ἀμβλύ. βαρύ. δεινόν. νωθρόν. ὑλακτικόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πεπονηκὸς περί τι. καὶ ἠλίθιον
2071 †μώρτα· σῖτος
2072 μωρωσός· ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγώς
D **2073** μῶσο· ζήτει (Epich. fr. 236 K.–A.)
2074 μῶται· ζητεῖ. τεχνάζεται
D **2075** μωύς· ἡ γῆ. Λυδοί

2048 ψέγει Σ μ 318 **2053** cf. Schol. **2054** Σ μ 319 | **2055** gl. Sir. **2058** Σ μ 320 **2061** | cf. Ap. S. 114, 21; Schol. **2062** Ph μ 650 **2067** St. Byz. 466, 16 (μ 271) (cit. Euphor.) **2070** cf. Diosc. mat. med. 4, 75, 2

2048 μωμαῖ τε H: Mus. = Σ | v. l.: gl. κ 4833 **2050** : spat.ωμήματα H: Mus. **2052** μέμφεται H: Mus. **2054** ψεγκτὰ H: Mus. **2056** v. l. gl. 1601 (HSt. Ind.) **2057** μὼν H: accent. Mus. | ⟨οὖν⟩ Mein. 1857, 616 **2058** μωνεστὴ· ἀρετή H: Pears. 507 = K **2059/60** ‘ab Alexandrino e μεταμωνιος fictum’ La. post Schm. **2061** μώνυξ H: accent. **2062** ⟨μὴ⟩ Kust. = Ph **2063** μόρα Mus. **2064** περικόπτει H: Guyet. Kust. **2066** cf. Be. 1, 393 **2067** Indorum *maurya*, *moriya* Lüders 1905, 433; gentem dicit St. Byz. **2070** ὀξύ Cyprii Schol.^{bT} Ξ 479 **2071** v. l. gl. 1689 (Guyet.) **2072** Lat. *morosus* Arcer. Sop, Jun. al. **2073** μωσοῖ· ζητεῖ H: Mein. Anal. Alex. 134 **2074** μωταί H: accent. Mus. **2075** πηγή Bergk, Kl. Schr. 2, 726, 11; sed *mus: terra* Isid. orig. 12, 3, 1. 20, 3, 4 cft. J. Friedrich, Glott. 29, 1942, 61 | λύδιοι H: Schm.

2076 μῶυ· τὸ ὕδωρ ⟨παρ᾽ Αἰγυπτίοις⟩
2077 μώχεται· φθονεῖ D
2078 *†μώψ· ὁ μὴ ὀξυδορκῶν, καθαροὺς δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς (v[1])

2076 add. La. = | ad explic. nomen Mosis inventum, cf. Ioseph. arch. 3, 228. Phil. Jud. vit. Mos. 1, 17 **2078** μύωψ agn. HSt.

N

1 *†ναάσατο· κατῴκησεν S^{1}

D 2 νάβλα· εἶδος ὀργάνου A^{1}Σ μουσικοῦ [v$^{\nu\alpha\kappa\text{-}\nu\alpha\pi 2}g^{\nu\alpha\iota 3}$Br^{1}], ἢ ψαλτήριον. ⌊ἢ κιθάρα (Soph. fr. 849 R.?) S^{2}

LXX 3 *νάβλας· κιθαριστής AS^{2}, εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ δυσήχου. καὶ ὁ ἐνεργῶν. καὶ *νάβλον τὸ αὐτὸ ὄργανον (1. Regn. 10, 5 ..) (AS^{3})

Hom. 4 *νάει· ῥέει, στάζει (ζ 292) vg$^{\nu\alpha\kappa\text{-}\nu\alpha\pi 6}$AS^{1}Σ

5 *ναιδαμῶς· ἐναντίον τῷ οὐδαμῶς (com. ad. fr. 394 K.–A.) AS^{22}

6 †ναελεῖς· πρόσφατοι. Θεσσαλοί

7 †νάερρα· δέσποινα

8 ναέται· οἰκήτορες (Br^{52}). καὶ ναετῆρες

9 ναέτωρ· ῥέων, πολύρρους

On. sacr. 10 Ναζιραῖος· *ὁ θεῷ g$^{\nu\alpha\iota 5}$Br^{3} κεχαρισμένος, καὶ g$^{\nu\alpha\iota 5}$ ἀφιερωμένος g$^{\nu\alpha\iota 5}$Br^{3}, βαπτιστής, ἱερεύς

D 11 ναθμούς· τὰς χοιράδας. τάσσεται καὶ ἐπὶ τῶν στημόνων

D 12 νάθραξ· νάρθηξ

13 †ναιθροί· νεβροί, οἱ νέοι ἔλαφοι

14 νεδάλλειν· νηστεύειν

Hom. 15 *ναὶ δή· ὄντως δή, ἀληθῶς δή (Α 286 ..) g^{10}

16 *Ναιάδες ἢ ⌊Ναΐδες· νύμφαι v^{1}g^{2}AS^{14}Σ ὑδάτιαι. ⌊πηγαί v^{1}g^{2}AS^{14}Σ

Hom. 17 *ναίειν· οἰκεῖν (Σ 87) g^{4}S^{24} [ῥέειν S^{24}]

18 *†ναίεσθαι· πορεύεσθαι v$^{\nu\alpha\kappa\text{-}\nu\alpha\pi 14}$AS^{20}

D 19 Ναΐδες, Νηΐδες, Ζεφυρίδες· νύμφαι. [ἀπὸ τῶν ναμάτων]

20 ναιήσαντο· ᾤκησαν S^{26} *[ναίειν· τῶν δύο A^{17}]

21 *ναὶ μήν· ὄντως δή vg^{12}AS^{18}Br^{6}

22 ναικισσορεύοντας· ἐπίτηδες διασύροντας, καὶ ἐξευτελίζοντας. τινὲς δέ φασι ναικισσήρεις λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος (Pherecr. fr. 256 K.–A.). ⟨ἐπὶ⟩ τῶν κατεψευσμένων ἡ λέξις

---

2 – ὀργάνου Ph ν 1 **3** Σ ν 1 **4** Σ ν 2; ῥέει Schol. **10** cf. On. Vat. 196, 90 **16** Σ ν 3 **21** Σ ν 4

---

1 v. l. gl. 103 (Pears. 507) **3** ναβλὰς H: accent. Voss. | εἴδους H: Voss. = Σ | ἐνερίων H: La. | ναῦλον H: Mus. = K **5** ναειδαμῶς H: Sop. Heins. = K | τὸ H, του K: HSt. Ind. **6** ναέλεις H: accent. Mus. | v. l. gl. 175 (HSt. Ind.) **7** ναετερρα Hoffm. Dial. 2, 241, cf. Wack. Kl. Schr. 842; 'nisi v. l. gl. 39 est' La.; νάερρα def. Giangrande 1969, 166 ut Aeol. pro νάειρα **10** ναζιρέους H: Heins.; -ζορ- K; -ζηρ- Pears. 508 = On. Vat. | θῶ H: Mus. **11** νάθμους H: accent. Schm. **12** de metathesi cf. G. Meyer, Gr. 247 **13** e νεβροί corrupt. agn. Alb. **16** ναεῖδες H: Mus. = K | ὑδατιαί H: accent. La. **17** incl. ad νάειν Jacobs ad Anth. Pal. 344 **18** v. l. gl. 200 (Salm. Guyet. Pears. 508) **19** le. ναΐδες H: La. | incl. ad gl. 16 retrahit K^{g} **20** ὤκηον H, (αν) sscr. [? m.1] | ναίειν· τῶν β′ v. l. gl. 775 (Mus.)

23 Ναβάν· ἐγκαθισμός (Esai. 15, 2 v. l.) On. sacr.
24 ναὶ μά· ἀντί τοῦ μή, νή (A 234 ..) Hom.
25 ναὶ μά· ὁμολόγησις· δηλοῖ δὲ ἄρνησιν νή
26 *ναὶ μήν· ναί g^{8} [Φρύγες]
27 †ναίμοιτο· καρποῖτο S^{28}
28 †ναινεύρη· νὴ τὸν Ἄρη. Ἀττικοὶ δὲ ποδοκάκη D?
29 νάϊοι· ναυτικοί S^{29}
30 ναῖον· ᾤκουν (B 511). [ἔρρεον] Hom.
31 *ναίοντα· οἰκοῦντα (Eur. Andr. 1261) AS^{16}(g^{7}Br^{5}) Eur.
32 †ναιός· οἶκος. ναός. καὶ νεώς
33 *ναίουσιν· οἰκοῦσιν (B 130) vg$^{νακ\text{-}ναπ 11}$AS^{21}Σ Hom.
34 ναὶ πρὸς θεῶν ναὶ ἐν θεῷ (Eur. Med. 1277) Eur.
35 ναρᾶς· ῥευστικῆς (Aesch. fr. 347 R.) D
36 †νέρας· νέος
37 ναισιελία· ἡ ἀποπληξία, καὶ ἡ ἐμβροντησία. τινὲς δὲ ναισήματα D
38 ναὶ τάν· οὕτως οἱ ἀρχαῖοι, θεῶν ὀνόματα μὴ προστιθέντες Att.
39 ναίτειρα· οἰκοδέσποινα D
40 *ναίχι· ναί. Ἀττικῶς vg^{13}AS^{19}Br^{7} Att.
41 *ναίων· οἰκῶν (Δ 166 ..) vg^{6}AS^{15}Br^{4} Hom.
42 *νάκεσι· δέρμασι προβάτων vg^{1}AS^{23}Br^{8}. τάπησι AS^{23}. κῳδίοις. καὶ νάκη ὁμοίως (g^{3})A^{24}
43 νάκολον· τὸ ἀκάθαρτον D?
44 *νάκος· κῴδιον. ˪αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν vg^{8}AS^{22}Br^{16}
45 *νακοτίλται· οἱ κείροντες τὰ πρόβατα AS^{25}[g^{5}Br^{9}Σ] Att.
46 νακτά· τοὺς πίλους, καὶ τὰ ἐμπίλια D
47 [νάκυρον.] νακύδριον· δέρμα D
48 νάματα· ὕδατα g^{21}, χεύματα. ῥεῦμα, πηγή (Eur. Phoen. 126 ..) Eur.
49 νάματα· προβολαί D
50 ναμέρτεια· ἀλήθεια
51 ναμερτέα· ἀληθῆ

---

23 On. Vat. 195, 83 **24** cf. Schol. **30** Ap. S. 114, 29; Schol. **33** Σ ν 5; cf. Ap. S. 114, 29; Schol. **35** Ph ν 17 (cit. Aesch.); cf. Schol.^{T} Σ 38 **38** cf. Ph ν 9 **41** cf. Schol. **42** cf. Σ ν 6 **44** cf. Σ ν 7; Ap. S. 114, 31; Schol. Theocr. 5, 2d–f; αἰγεῖον δέρμα E. Gen. 220 Mill. (EM 597, 14) **45** cf. Σ ν 8 **50** Ph ν 16; Schol. Soph. Trach. 173

---

23 ναβᾶν H: accent. Mus.; Ναβαῦ Heins. = On. Vat. **24** μήνη H: Mus. **25** ναίμας H: La. | νὴ ἄρνησιν malit La. **26** incl. ad gl. deperd. cens. Schm., ft. ad gl. 28 La. **27** v. l. gl. 288 (Mus.) **28** ναινεύρη H: ναὶν ἄρη Mus. **29** ναοὶ H: Flor. Voss. = K **30** incl. ad νάον **34** ν scr. H, non rubr.: nov. gl. Mus. | θν̄ (h. e. θεὸν) H: Mus. **35** ναιρᾶς· νευρ-ιστικῆς H: L. Dind. 5, 1366D = Ph **36** νεαρός Alb.; νέαξ Mein. **37** νενιηλεία Schm. coll. gl. 299 **38** ναιτάν H: Mus. **43** 'temptavi νακοχλανον· το ακαθαρτον ⟨εριον⟩' La. **46** νάκτα H: accent. tacite Alb. **47** νάκυρον νακύριον H: Nauck, Progr. Berol. 53 **48** vel ⟨nov. gl. νάμα·⟩ ῥεῦμα, πηγή vel ῥεύματα, πηγαί Alb. **50** ναμέρεια H, ναμεργία Ph: Mus.

D **52** νάνναζον· παιζόμενον

D **53** νάνναν· τὸν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν· οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν

D **54** ναννάριον· οὕτω καλούμενον εἶδός τι ἀσώτων. ἄμεινον δὲ τὸν τρυφερὸν καὶ μαλακὸν ἀκούειν

D **55** νανναρίς· κίναιδος

D **56** νανεῖ· ἵπταται

D **57** νάννη· μητρὸς ἀδελφή

D **58** νανῆσαι· ἵπτασθαι

D **59** νάνιον· ἀμνίον. σφάγιον

60 †νάνας· τὰς ῥυτάς. ἀπὸ τοῦ νάειν

D **61** νανοκάκα· διὰ ῥινῶν λαλοῦσα

D **62** νᾶνος· ἐπὶ τῶν μικρῶν. ὡς νᾶνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν νᾶνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα

D **63** νάξαι· σάξαι. βῦσαι

D **64** νάξει· ἐρείσει. λιθάσει

D **65** Ναξία λίθος· ἡ ἀκόνη· ἀπὸ Νάξου πόλεως

D **66** Νάξος· ἱερὰ Διονύσου

67 ναοκόρος· …

Eur. + D **68** νᾶμα· ῥεῦμα, πηγαῖον ὕδωρ (Eur. Phoen. 102 ..), ἢ ξύλινος ὀχετός

Eur. **69** *ναός· οἶκος A[27], ἔνθα θεὸς προσκυνεῖται (Eur. Andr. 162 ..)

Hom. **70** *νάουσι· ῥέουσιν (Φ 197) AS[28]

71 ναρεῖ· τηρεῖ

D + **72** νάπαι· οἱ φαραγγώδεις τόποι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοῖλοι ἢ *ὀρεινοὶ τόποι, καὶ ἀναπεπταμένοι (Θ 558) g[18]

Eur. **73** *νάπα· σύμφυτος τόπος (Eur. Alc. 580) AS[31](g[18]Br[11])

D **74** Νάπας· ἡ κρήνη ἐπὶ τῶν ὀρῶν τῆς Περσίδος ἱστορεῖται, ἡ φέρουσα τὴν ἄφθα

75 †νάπιϊ· σινάπιϊ, σίνιπι

Eur. **76** *νάπη· ὕλη vg[20]A[29]Br[139]. ἢ κοίλη, ˻καὶ ὀρεινὸς τόπος (Eur. Bacch. 1084 ..) vg[20]A[29]Σ

D **77** νάποινος· μάταιος

---

54 cf. Schol. Pind. Isth. 6, 106; St. Byz. 468, 16 (ν 9); ἀκόνη cf. Ph ν 20 **62** cf. Σ″ (Ph ν 18. Su ν 26) **65** Ph ν 21 | **70** Schol. **72** ὀρεινοὶ τόποι Ap. S. 114, 32 **76** cf. Σ ν 11

---

52 ναννάζον Mein. **54** καὶ καλὸν H: La. **55** νανναριστής Mein. 1857, 611, ναναρισταί Ph **56** νάνει H: accent. Mus. **59** ἄμιον vel ἀμίον H: Mus. **60** νωντας vel *ναυτάς La. **61** νανόκακα H: accent. Mus.; ναννοκακη e *νασνο- ad nasus? La. **62** νάνος … νάνον … νάνοι H: accent. ter Schm. coll. Arcad. 63, 13 **63** βύσσαι H: Schm. **64** ἐρίσει H: Guyet. **65** ναξιάλιλος H: HSt. Ind. **66** ναξὸς H: accent. Mus. **68** contin. H: nov. gl. Palm. **71** cf. gl. 795 **74** κρήτη H: Palm. Sop. Pears. 508 | τὰ ἄφοδα H: post Palm. (τὸ νάφθα) La. coll. Strab. 16, 1, 15 C. 743, 21 et Du Cange s. v. **75** ναπίι H: accent. Mus. | v. l. gl. 79

78 νάπος· γυναικὸς αἰδοῖον D
79 *νᾶπυ [ἢ μάπυ]· ⌊τὸ σίνηπι g[16]AS[30]Σ Att.
80 νάρειν· κύειν. κρύπτειν. ζητεῖν. κυΐσκεσθαι. ἀμέλγεσθαι
81 νάρη· ἡ ἄφρων, καὶ μωρά D
82 ναρθακιῶντες· νάρθηξι πλήσσοντες
83 ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγήν (Aesch. PV 109)· τὴν ἐν νάρθηκι θησαυρισθεῖσαν· παρόσον τῷ νάρθηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρός, ὅθεν καὶ τῷ Διονύσῳ ᾠκείωσαν αὐτόν, διά τε τὰς ἐν ταῖς θοίναις τῶν δένδρων ἁφάς, καὶ διότι θερμός ἐστι φύσει ὁ οἶνος, ἢ πυρώδης ‘οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος’ Ἐρατοσθένης (fr. 36 Powell) D
84 *νάρθηξ· εἶδος φυτοῦ καλαμοειδοῦς ἐλαφροῦ (Eur. Bacch. 147 ..) AS[7] Eur.
85a νάρθηξ· στοά
85b ναρότης· ἡ ἥβη
86 *νάρκη· μυρμηκίασις g[1]Σ(AS[6]Br[21]). ὀκνηρία vg[1](A[4])
87 ναρκίον· ἀσκόν D
88 νάρναξ· κιβωτός D
89 ναρκῶσαι· εἰς νάρκην ἀγαγεῖν D
90 ναρόν· [σάρον, κόρημα.] πλησμονήν. ὑγρόν D
91 ναρούς· τοὺς φύλακας D
92 νάπη· ὑλώδης, σύμφυτος τόπος. καὶ κοῖλος καὶ ὑδατώδης καὶ ὀρεινὸς τόπος
93 *ναρκώσης· ἐκλύτου, ἐκλυόμενης g[2]Br[12]
94 νάρφη· σκευαστὸς ἄρτος, ὃ καὶ μασητρίς D
95 νάρα· συνίημι D
96 νᾶσαι· προβαλεῖν ‘ἐπηετανὸν γάλα νᾶσαι’ ἢ ῥεῖν Hom.
97 νάσθαι· σκευάσαι. οἰκῆσαι. κτίσαι
98 *νάσθη· ᾠκίσθη vg[νακ-ναπ15]AS[6] ‘πατὴρ δ’ ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη’ (Ξ 119) Hom.

---

79 Σ ν 12 **86** Σ ν 13 | **90** ὑγρόν E. Gen. 220 Mill. (EM 597, 43) **98** Ap. S. 114, 33; cf. Schol.; E. Gen. 220 Mill. (EM 598, 8)

---

78 λειμών, χώρα eodem significatu cft. La. **79** ἢ μάπυ susp. Alb., incl. Schm. **81** vetus German. narro ‘stultus’ cft. La. **82** πλήσσοντ(αι) H: HSt. Ind.; πλήξοντες Schm. **83** πληγὴν H: Sop. Pears. 508 | οἰκείωσαν H: Verw. | θύναις H: Mus. | τῶ H: Flor. | ἰσὶν H: Mus. **85ab** στοανάρης H: sep. et nov. gl. Salm. in Solin. 855C **85a** ‘significatio Byzantina’ La. **87** ‘ναρνακιον? sed cf. gl. λ 341’ La. **88** λάρναξ Pears. 508; cf. Legerlotz, KZ 8, 399. Schulze QE 475 **90** incl. Schm. **91** ‘e ναϝο-ϝορους (cf. ναυρος IG XIV 401), unde ναοφυλακας Lob. [Rhem. 132 n.35]’ La. **93** ναρκω[ση] H: Mus. **94** μασιτρίς H: HSt. Ind., ‘scl. proprie de nutrice quae panem infantibus mandit’ La. **95** *gnarus*, *gnario*, *narro* cft. Lob. Rhem. 132 et Buech. Umbrica 58 (Italicum ratus); νάρω Guyet **96** ἐπιέτανον H: Mus. | νάσαι H: accent. Mus. | v. l. δ 89 Pears. 508; ‘an poetae Alexandrini (ναειν antiquitus praesens tantum esse monuit Herw. 1895, 369)’ La. **97** ‘e νασσασθαν corr. (Leum.)’ La.; νάσασθαι ci. Schm. **98** ἀεμὸς H: Mus. = E. Gen.

D **99** νασμούς· τὰς ἀπόρροιας· οἱ δὲ πληρώσεις. ῥεύσεις

D **100** νασμώδης· γῆ δίυγρος, παρὰ γεωργοῖς

Eur. **101** *νασμῶν· ῥευμάτων (Eur. Hipp. 225) AS^{4}

Hom. **102** νάσσα· ᾤκισα. ὡμάλισα (δ 174)

103 *νάσσατο· κατῴκησεν AS^{3}. ἔθλιψεν (Hes. op. 639)

104 †νάσσει· ὁμαλίζει. θλίβει

D **105** ναστά· ψαιστά. Ῥόδιοι. καὶ Ἀττικοὶ ἄρτους καὶ ἱερὰ πέμματα

Hom. **106** Νάστης· οἰκιστής. καὶ κύριον ὄνομα (Β 867)

107 *ναστόν· μεστόν vg^{1}AS^{5}Σ. πυκνόν g^{1}Σ. πλήρη AS^{5}Σ(vg^{1}Br^{145}), μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι vg^{1}A^{7}Σ

K + D **108** ναστός· *συνεχής, †ὁδοιπόρος, ὁλοσφύρητος AS^{7}. μὴ ἔχων ὑπόκουφά τίνα. ἢ ἄρτος μέγας ὁ ζυμίτης. Ἀττικοὶ δὲ ἄρτον εἰς θυσίαν πλακουντώδη

D **109** νατῆρες· †ὑπηρέται. ἢ κεραμίδες

110 ναττaρέον· πολύρρουν

111 *ναυαγός· ὁ ἐν θαλάττῃ ἀπολλύμενος AS^{17}

112 *ναύαρχος· ὁ τῶν νηῶν ἄρχων vg^{5}Br^{14}Σ(AS^{18})

113 †ναυαλεῖν· ὁ ἐνυάλιος

114 ναυβάτης· νεὼς ἐπιβάτης vg$^{\text{νακ-ναπ10}}$AS^{12}Σ[Br^{51}]. καὶ ὄνομα κύριον

D **115** ναύει· ῥέει, βλύζει

D **116** ναεύειν· ἱκετεύειν. παρὰ τὸ ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφεύγειν τοὺς ἱκέτας

Eur. **117** ναυσθλώσουσιν· ἀποκομίσουσι (Eur. Tr. 162)

D **118** ναύκλαροι· δήμαρχοι, [ἐπηρέται. ναύκληροι δὲ ἐρέται.] τινὲς δὲ ἀφ᾽ ἑκάστης φυλῆς δώδεκα, οἵτινες ἀφ᾽ ἑκάστης χώρας τὰς εἰσφορὰς ἐξέλεγον. ὕστερον δὲ δήμαρχοι ἐκλήθησαν

D **119** ναύκληρον πλάτην· ναυτικήν. Ναυπλίῳ πυρκαεῖ (Soph. fr. 430 R.)

D **120** ναύκληρος· ὁ συνοικίας προεστώς. ἢ μεμισθωμένος ὅλην καὶ ἀπομισθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος. καὶ ὁ δεσπότης τοῦ πλοίου

---

99 Ph ν 22 | **101** Schol. Eur. **107** Σ ν 14; cf. E. Gen. 220 Mill. (EM 597, 57) **108** cf. Ph ν 31; ἄρτος – ζυμίτης Athen. 3, 111c **112** Σ ν 15 **114** Σ ν 16 | **116** cf. Ph ν 34 **118** δήμαρχοι Ph ν 39; Poll. 8, 108 **120** lex. rhet. 282, 10; Harp. 210, 11

---

99 νάσμους H: accent. Mus. | ῥήσεις H: Mus. **100** π^{ε}′ H: Mus. **102** ὤκησα H: Bos. Obs. crit. 174 | 'ωμαλισα e gl. 104' La. **103** ν om. rubr., add. ? Mus. | κατώκισεν H: Alb. = K **104** h. e. πάσσει La.; sed gll. 102/103 cft Avyer. 1978, 309 **105** expl. ῥαστὰ H: Wil.* **106** ναστὴς H: accent. Mus. **107** πυκλιὸν H: Mus. = K^{g} testt. **108** 'ft. ολοπετρος' La. | ἀζυμίτης H: (post Salm. = testt.) Alb. **109** 'cf. IG 4^{2} 102 II 192. SEG 11, Add. 417a (Bull. épigr. 1953 no.72) unde ft. επιρυτα' La. **110** ft. ναυαρον La. **111** ναύαγος H: accent. Mus. | ἁπολυμένος H: Mus. **113** ft. ναυαλης· ὁ ἐνάλιος (hoc Voss.) La. **114** ναυάτης H: Biel. = KΣ **115** Lesb., Schulze QE 51 **116** ναύειν H (Ph): Buech., Recht v. Gortyn 15 (Schwyzer 179 I 39) | οἰκέτας H: **118** ναύκραροι Pears. 509 = Ph **119** le. ναύκληρον H: Mus. **120** μεμισθωμένην H: Kühn. ad Poll. 1, 75 | ἀπὸ μισθῶν H: Kühn.

121 ναυκληροῦμεν· ναυτιλλόμεθα

122 ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκεῖα· ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν (trag. ad. fr. 239a K.–Sn.), ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκόν φησιν (PMGF fr. 95) D

123 Ναυκρατίτης στέφανος· ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Ναυκράτεως, ὁ βύβλινος, ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σαμψύχινος (Anacr. PMG fr. 89) D

124 ναυκράτορες· οἱ τῶν νεῶν ἡγούμενοι (Thuc. 5, 97) D

125 ναῦλα· τὰ ἐφόδια AS[20] ⟨παρ᾽ Αἰσχύλῳ⟩ (fr. 434b R.) S[20] D

126 ναῦλον· τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον D

127 ναυλοχεῖ· ἐν τῇ νηὶ κατατέτακται

128 ναύλοχον· εὔδινόν, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσι· ‘ναύλοχον εἰς λιμένα’ (κ 141) Hom.

129 *ναύλοχον· τὸν ὑποδεχόμενον τὰς ναῦς (κ 141) AS[22]

130 ναῦμα· πόα τις παρὰ Πέρσαις, ἥν τινες πολύγονον D

131 ναύμαχα· εἰς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια μακρὰ δόρατα [S[25]] ‘ναύμαχα κολλήεντα’ (Ο 389) Hom.

132 *ναυμαχία· ἡ διὰ πλοίων μάχη vg[6]AS[19]Br[15]

133 †ναῦν· πηγαῖον ὕδωρ. καὶ ἔριον. οἱ δὲ νάρδον

134 ναυοῖ· ἱκετεύει D

135 νάουσι· ῥέουσι

136 ⟩ναύποδα· μακρόποδα (ι 464) Hom.

137 ναῦρα ἢ ναυρόν· ὄγκος D

138 ναυρίζειν· καταμωκᾶσθαι D

139 *ναῦς· πλοῖον vg[1]AS[9]. ὀρθῆς πτώσεως

140 ναῦσθλον· ναῦλον D

141 ναυσθλοῦν· ναυτολογεῖν D

142 ναυσθλωσάμενος· ναυτολογήσας

143 ναυσίασις· βδελυγμός

144 †ναυσί· ῥέουσι

145 *ναυσίπορος· πλεόμενος (Eur. Rhes. 48) AS[21]Br[167] Eur.

---

123 cf. Athen. 15, 671e; σαμψύχινος cf. Poll. 6, 107 **126** EM 598, 34 **127** Ph ν 44 **128** Σ ν 17; Ap. S. 114, 34 **129** Schol. **131** Schol.; cf. Σ ν 18

---

122 le. ναυκληρώσιμοι H: HSt. Thes. 2, 1001B | πανδοκία H: Mus. | ἐμπόρια H: Mus. | οἶκον φησίν H: accent. Schm. **123** βίβλινος H: Mus. **125** add. La. = K[S] **127** ναυλοχεῖον H: Mus. **128** ναυλοχὸν bis H: accent. Mus. | εὔδιον cf. gl. ι 110 | καὶ H: Mus. [? m.1] **129** ναυλοχώντων, ὑποδεχομ(ένων) H: La. = K **130** ἄυμα i. e. Avestic. haoma Lagarde GA 176 **131** ναυμαχὰ H: accent. Mus. | ναυμαχικὰ H: Alb. = Hom. | κολληέντα H: accent. Mus. **133** le. ναῦν πήγ. H: Sop. | πήγαιον H: accent. Mus. | ‘ναμα et νημα confunduntur, ναρδον quo pertineat incertum’ La.; ad gl. 130 ret. Schm. **134** ναυοῖ H (ναοῖ error Ald.) **136** i. e. τα⟩ναύποδα Schm. **138** φλαυρίζειν Schm. **142** ναυσθωσάμενος· ναυστολογήσας H: HSt. Thes. 2, 1010G **144** v. l. gl. 135 (Mus.) **145** ναυσιπόρος H: Alb.

D **146** ναυσίποδες· οἱ νησιῶται. καὶ ναυσθενεῖς

Eur. **147** *ναύσταθμα· λιμήν (Eur. Rhes. 244) (g$^{νακ-ναπ9}$Br^{57}Σ)

148 ναυστῆρες· οἱ οἰκέται

149 ναυστῆρα· μεγάλην. φοβεράν

Eur. **150** *ναυστολίαν· πλοῦν (Eur. Andr. 795) g$^{νακ-ναπ13}$AS^{14}Σ

Att. **151** *ναστοφαγοῦσι· πλακουντοφαγοῦσι AS^{16}

D **152** Ναύσων ⟨ναυκρατεῖ⟩· Κρατῖνος (fr. dub. 512 K.–A.) ὠνοματοποίησε τὸν Ναύσωνα παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ ναυκρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα· καὶ ἀγαθῶν ⟨Ἀγαθίδες⟩ καὶ λευκότερος Λεύκωνος

153 *ναυτιᾶσαι· ἐμέσαι. ἀποκινῆσαι. πλανῆσαι AS^{15}

Hom. **154** ναυτίλλεσθαι· πλέειν (δ 246)

D **155** ναυτίλος· τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῷον, ὃ τῷ ἑαυτοῦ σώματι πλοῖον ἀπομιμεῖται

156 *ναυτιλλόμενοι· οἱ πλέοντες, ναῦται vg^{3}AS^{10}Br^{13}

157a *ναυτιλλόμενος· ἐμπλέων A^{11}(Σ)

157b ⟨ … ⟩· νήχεται

D **158** ναυτιῶντι· κλύδωνι περιφερομένῳ

D **159** ναυτοδίκαι· οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δικασταί, ἐφ᾽ ὧν καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίνοντο δίκαι (Ar. fr. 237 K.–A.)

Hom. **160** ναῦφιν· νεῶν, νηῶν (Β 794 ..) [S^{27}]

D **161** ναύφρακτος· ναύσταθμος, λιμήν

LXX **162** *νάφθα· θεάφιον AS^{5}, θεῖον (Dan. 3, 46) vg^{1}A^{5}Br^{20}

D **163** ναφρόν· λινοῦν ῥάμμα

D **164** ναχαλόν· σαθρόν. ὁμοίως καὶ ναχαλές [τὸ αὐτὸ σημαίνει]

165 †ναύω· λίσσομαι. ἱκετεύω

166 ναύων· νεωρίων

D **167** Νέα· νεώματα. καὶ χωρίον Λήμνου, ⟨ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δηχθῆναι⟩

---

146 Ph ν 48 | **147** cf. Σ ν 20 **150** Σ ν 21 **152** Prov. Bodl. 677 **157a** cf. Σ ν 23 **159** lex. rhet. 283, 3 | cf. Harp. 211, 9; Ph ν 59 **160** cf. Schol. **161** Ap. S. 114, 35 | **167** cf. St. Byz. 470, 22 (ν 24)

---

146 ναυσθειδεῖς H: La. **147** ναῦσταθμα, ˜ corr. in ʹ [? m.1] H **148** ναστηρες vel ναευτηρες La.; si hoc, ἱκέται L. Dind. 5, 1384A **150** ναυστολέαν H: Alb. = K **151** ναυστοφάγουσι H (K): Mus., cf. Ph ν 31. Poll. 6, 75 | πλακοῦντοφάγουσι H: Mus. **152** ⟨ναυκρατεῖ⟩ Vales. = Prov. | ὄνομα ποιήσετο H: Heins. = Prov. | ναύσων· ἃ H: Schm. | π^{ε}ʹ H: Mus. = Prov. | ⟨Ἀγαθίδες⟩ Heins. Voss. = Prov. **154** ναυτιᾶσθαι H: Piers. ad Moer. 269 **155** ναυτῖλος H: accent. Mus. **156** ναυτιλώμενοι H: Mus. = K **157** ναυτιλλώμενος H: Alb. = K | ἔμπλενήχεται H: Mus. **157b** sep. et lac. ind. (⟨ναυτίλλεται ⟩ δ 672) Alb. **163** ῥάμα H: Mus. **164** ναχαδὸν H: Wil.* | ὅπου δοκεῖ φιλοκτ( ) δειχθῆναι H: del. Mus. (v. ad gl. 167) | ναχειλὲς H: Wil.* | incl. tacite Schm. **165** ναυωλίσσομαι H: Salm.; νάω, λ. Voss. (‘sed λίσσομαι non quadrat’ La.) **166** νεωρίων (sic) H: La. **167** χ^{ω}ʹ (χ corr. ex τ?) H: Mus. | incl. add. et em. Mus., cf. gl. 164

168 νεάζομεν· ἀφικνούμεθα ἢ νεωστὶ ἥκομεν D
169 νεάζων· μειρακιευόμενος (Eur. Phoen. 713) Eur.
170 νέαι· ἀγωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν δρόμον D
171 Νέαιρα· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ (μ 133) Hom.
172 Νεαιρῆισιν ἵπποις· ταῖς ἀπὸ †Νεαίρας. καὶ Σιμωνίδης· νέαιραν γνάθον (PMG fr. 83). [Νέαιρα δὲ χωρίον ἐν Λήμνῳ] D
173 νεακές· νεωστὶ ἠκονημένον D
174 *νεαλής· νεωστὶ ἁλούς AS^{10}
175 νεαλεῖς· πρόσφατοι. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἁλσὶ παττομένων Att.
176 νεάλωτοι· νεωστὶ εἰλημμένοι D
177 νεᾶν· νεάσαι γῆν D
178 νέαν· νεωτέραν A^{8}. ἢ νουμηνίαν D
179 Νεάνθης· † Ὀρέστης D
180 *νεανίας· τολμηρός (Eur. Phoen. 147) v^{5}g^{νεβ5}AS^{9}Br^{24}Σ Eur.
181 νεανιεύεται· *νέου ἔργα πράττει g^{2}AS^{6}Br^{22}(Σ). ἢ καυχᾶται, ἢ μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ ἀνδρείᾳ, κομπάζει κενῶς, ἢ τολμᾷ
182 *νεανιεύων· μειρακιευόμενος AS^{12}
183 νεανίσκος· νήπιος
184 νέαον· ἀγκυροβόλιον
185 νεαρά· τὰ εὐανθῆ. καὶ πρόσφατα D
186 νεαροί· νεογνοί, ⸤νήπιοι Σ. οἱ νέοι (Β 289) Br^{163}Σ. ἀνόητοι. καὶ εὐανθεῖς. πρόσφατοι Hom.
187 νεάσαι· μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριωμένην γῆν
188 νεάσεται· νέος λόγος πορεύσεται
189 νεάτη· ἐσχάτη (Λ 718) g^{νεβ3}Σ. καὶ ἡ νήτη χορδὴ ὑπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης Hom.+.D
190 νεβλᾶραι· περαίνειν (Ar. fr. 252 K.–A.) D
191 †νέβεστα· περιτάλματα τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Σικελῶν† (gl. Ital. 241 K.–A.) D

---

168 | Ph ν 69 **169** cf. Ph ν 69 **174** Su ν 104; cf. Schol. **175** Schol. Plat. Polit. 265b (12) **178** | cf. Ph ν 75 **180** Σ ν 24 **181** Σ ν 25 | **186** νήπιοι .. νέοι Σ ν 27; νέοι Schol. **187** Ph ν 77 **189** Prov. Bodl. 681; Su ν 119; ἐσχάτη Σ ν 28 **190** cf. Ph ν 80?

---

168 contin. H: nov. gl. Mus. | νεάζωμεν H: Mus. = Ph | ἥκων H: Mus. = Ph **170** ναίαι H: Mus. **171** νεαρά H: accent. Mus., em. Salm. Voss. **172** ναιαὶ ῥήισιν H: Mus. | τὸν H: La. (τοῖς Mus.) | ναιαίρ- ter H: Salm. Voss. (νέαιρα⟨ν⟩ γν. Bergk PLG) | incl. Schm., cf. gl. 167 **174** νεάλης … ἁλούσης H: Alb. = K **175** πατουμένων H (Schol. Plat.^{T}): Guyet. Heins. Faber. = Schol. Plat.^{PW} | 'cf. gl. 6 unde ⟨Θεσσαλοι⟩ ft. post προσφ. suppl.' La. **177** νέαν H: accent. Voss. | γῆ H: Mus. **178** τὸν (sic) μηνίαν H: Palm. **182** μειρακευόμενος H: Schr. **184** 'vix sanum' La.; νεών Conom. 1969, 212 **186** νῆπιοι H: accent. Mus. **187** νεᾶσαι Cob. 1859, 38 = Ph^{z} | 'ηροτριω- cf. gl. 240. 291. 424. 604' La. **189** νεατὴ H: accent. Mus. | νητὴ H: accent. Mus. | χόρδη H: accent. Mus. | ὑπάτης] νέας H: Sop. = testt. **190** νεβλάραι H: accent. Dobr. Adv. 3, 45 **191** νεβλεστά Voss. | περὶ τάλματα H: Mus.

D **192** νέβρακες· οἱ ἄρρενες νεοττοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων
Eur. **193** *νεβρίδων· δορῶν ἐλάφων (Eur. Bacch. 111. Phoen. 792) AS^{11}
194 *νεβρίς· ἐλάφου δορά A^{9}(g^{6}Σ)
Hom. **195** *νεβροί· ἐλάφων γεννήματα (Δ 243?) A^{8}(vg^{6}AS^{10}Br^{27}Σ)
Ap. S. **196** νεβρός· νεωστὶ εἰς βορὰν ἐληλυθώς. νεοβόρος (Δ 243)
197 †νεδίας· τὰς αἰθυίας
Hom. **198** 〉ν ἔεργε· ἤρκει. ἐχώριζε (Δ 130)
199 νέειν· νήχεσθαι. καὶ νεῖν
Hom. **200** *νέεσθαι· πορεύεσθαι g$^{νακ\text{-}ναπ14}$g^{νεη6}S^{2}Σ(Br^{99}). ἔρχεσθαι (B 84)
Hom. **201** *νεετάζουσιν· οἰκοῦσι (Δ 45) AS^{1}(S^{ναι25})
Hom. **202** ναιεταώσας· οἰκουμένας (B 648) (S^{νεε3})
Hom. **203** νεήκεσι· νεωστὶ ἠκονημένοις vg^{1}AS^{12}(Σ), ὀξέσι (N 391)
Hom. **204** νέηαι· πορευθῇς (A 32)
205 †νεηκλᾶ· λικνᾶ
206 *νεηκονές· ἠκονημένον A^{13} νεωστί
207 *νεηλαία· νεότης πᾶσα AS^{15}
D **208** νεηλάτης· ὁ ἰθύνων ἢ ἐλαύνων τὸ πλοῖον (trag. ad. fr. 593c K.–S.)
D **209** νεήλατον· νεοτευχές
Hom. **210** *νεήλυδες· νεωστὶ ἐλθόντες (K 434) (vg^{2}AS^{14}Br^{29}Σ)
211 νεήλυδος· νεωστὶ κατοιχομένης, νεωστὶ τετελευτηκυίας
Hom. **212** νέην· νέαν, καινήν (B 232 ..)
213 *νέηλυς· νεωστὶ ἐλθών (g^{3})
214 νεῖ· πλέει
Hom. **215** νεῖαι· πορεύσῃ (λ 114)
Hom. **216** νειαίρῃ· ἐσχάτῃ AS^{νια1}(S^{18}), κατωτάτῃ. τουτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος (E 539)
D **217** νεῖα· ξύλα, τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια
218 νειάτη· κατωτάτη, ἐσχάτη
Hom. **219** *νείατον· ἔσχατον (B 824) AS^{11}(S^{νια2}Br^{131})
220 *†νειᾶνται· οἰκοῦνται AS^{9}
Hom. **221** *νείκεα· φιλονεικία vg^{2}(AS^{16}Br^{31}), ἔχθρα (B 376) vg^{2}

---

194 cf. Σ ν 29 **195/196** cf. Σ ν 30 **196** Ap. S. 115, 1; cf. Schol. **200** Σ ν 31; Ap. S. 115, 4; Schol. | **202** Schol. **203** Schol.; cf. Σ ν 32 **204** Schol.; EM 599, 28 **206** cf. Σ ν 32 **210** Σ ν 33; Schol. **216** cf. Ap. S. 115, 9; Schol. **217** Ph ν 90 **219** Schol.

---

196 ἐληλυθός H: Mus. **197** 'h. e. εθυιας cum v. l. AI' La. **198** νέεργε H: μὲ〉ν ἔεργε La. = Hom. | μεῖε χώριζε H: La. **199** ναίειν H: Voss. Pears. 510 **201** νεεταουσιν K **202** ναὶεταώσας H: Mus. **203** νεηκέσσι H (K^{gAS}): Schm. = K^{v} **204** νεηαι (acc. dub.) H: Alb. | πορευθ̣' H (ult. lit. del. Mus.): Alb. = testt. **205** v. l. gl. 574 (Salm. Kust.) **206** νεῆκες Σ **207** νέηλαι H: La. = K (νεηλαίη Mus.); νεολαία (Aesch. Pers. 670) Baun. 1914, 187 n.98 | νεώτης H (K^{S}): Mus. = K^{A} **210** ἐλθόντων H: Voss. Jens. Luc. 163; ἐληλυθότες K Schol. **215** πορευθει(?; acc. dub.): Mus. **216** -η ter H: Alb. = K **220** 'ex νεαται νειαται corrupt.' La. **221** νεικέα H: accent. Schm.

222 νείκεε· ὕβριζε (Β 224) Hom.
223 νεικεῖ· ὀνειδίζει (Α 521) Hom.
224 νείκει ἄριστε· ἐν τῷ ὀνειδίζειν ἄριστε (Ψ 483) Hom.
225 νεικείεσκεν· ἐνείκησεν (Β 221) Hom.
226 *νείκεσεν· ὕβρισεν vg^{3}AS^{17}Br^{33}. ἔκρινεν (Γ 38) Hom.
227 νείκεσσι· πολέμοις
228 νειῆσαι· ἀρόσαι D
229 νείκησεν· ἐνείκησεν. [ὑμνεῖ, ᾄδει]
230 νεικλητήρ· λικμητήρ. Μεγαρεῖς D
231 νεῖκλον· τὸ λίκνον D
232 *νεικείων· ὀνειδίζων (Β 243) AS^{13} Hom.
233 *νεῖκος· διαφορά g^{4}Σ, μάχη g^{4}, φιλονεικία (Γ 87) g^{4}A^{14}Br^{32}Σ Hom.
234 [νεῖκαι] *νεῖμαι· μερίσαι AS^{12}, διελεῖν
235 νεῖμεν· διέδωκεν (Ι 217) Hom.
236 νεῖμον· ὄρχησαι D
237 νεῖν· νήθειν στήμονα. κολυμβᾶν, νήχεσθαι D?
238 *νεῖν οὐκ οἶδε· κολυμβᾶν οὐκ οἶδεν vg^{1}AS^{7}Br^{30} Att.
239 *νειόθεν· κάτωθεν (Κ 10) AS^{10}Br^{140} Hom.
240 νειός· κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, τουτέστιν ἠροτριωμένη· νέα γὰρ φαίνεται, [ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι] ‘νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ’ (ε 127). λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύουσα χώρα, ἢ θάλλουσα Ap. S.
241 νείοις· μυχίοις. λέγει δὲ τὸν πυθμένα, ὥσπερ τῆς νεὼς τὸ †προτιθέμενον D
242 νειότατον· κατώτατον D
243 νειόφυρτον· νεόκρατον D
244 †νεῖπτα· ἔσχατα
245 νειραί· κατωτάται. οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα D
246 νειρῇ κοιλίῃ· κοιλία ἐσχάτη D
247 νειρόν· σφοδρόν. ἔσχατον D

---

226 Schol. | **232** Schol. **233** cf. Σ ν 35; διαφορά Ap. S. 115, 7; φιλονεικία Schol. **237** κολυμβᾶν Σ ν 36 **239** Schol. **240** Ap. S. 115, 18–19

---

223 νείκει H: accent. Biel. **224** le. νείκη H: ed. 1521 **225** νεικέεσκεν H: Jens. Luc. 163 **227** νεικέσσιος· πολέμιος H: Mein. **228** νεικῆσαι H: Jens. Luc. 163, ad νειός **229** ’νίκησεν et incl. ad νεικεῖ Schm. **230** νεκητὴρ (ε e corr.?) H: Salm. **231** v. l. gl. 574 (Voss. Kust.) **232** νεικίων H: Alb. = K^{AS} **234** νεῖκαι. (sic interp., nulla interp. postea) H: del. Pears. 510. Alb. **236** χειρονομεῖν cft. Alb. **238** le. νεῖν H: ed. 1521 **240** νεῖος H: accent. Schm. | incl. del. Kühn. Poll. 1, 221 n.32 | νέω ἐνὶ τριπώλω H: Jun. Sop. Heins. al. = Hom. | πληθύη H: Kühn | θάλασσα H: Kühn **241** νηχίοις (ι e corr.?) H: La.; βρυχίοις Erbse | περικλυζομενον La. **243** le. νειόφατον H: La. **244** h e. νείατα Pears. 511 **245** νεῖραι H: accent. La. **246** le. νειρὴ H: Schr. | κοίλη H: Schm. (sed dativ.)

248 νείσεται· εἰσέρχεται

249 †νείσαντο· ἐπορεύοντο AS^{8}

Hom. **250** νεῖσθαι· πορεύεσθαι (ο 88)

Hom. **251** νεισόμενος· πορευόμενος (δ 701?)

252 νείσοντο· ἐπορεύοντο

Hom. **253** νεῖται· ἐλεύσεται, ἔρχεται (μ 188)

D + K **254** νεκάδεσσι· νεκυάδεσι. ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι. *νεκροῖς (Ε 886) AS^{10}(g^{4}Br^{36}Σ). ἐλέγχεται δὲ ὁ Καλλίμαχος νεκάδας ψιλῶς τὰς τάξεις νενοηκώς· 'ἡδομένη νεκάδεσσιν †ἐπισκυρῶν πολέμοιο' (fr. 567 Pf.)

255 νέκες· νεκροί. ἀνίαι. ἀρχαῖοι. νέοι

Hom. **256** *νέκταρ· πόμα θεῖον (Δ 3) vg^{8}AS^{17}Σ[Br^{37}], ἢ βρῶμα S^{17}

Hom. **257** *νεκτάρεος· θεῖος (AS^{13}Σ), ἡδύς, εὐώδης (Γ 385)

D **258** νεκταίρουσιν· κολάζουσιν

D **259** νεκτάρας· μάστιγξ

D **260** νεκτάρθη· ἐζημιώθη

Hom. **261** *νέκυας· νεκρούς (Η 418) vg^{3}AS^{14}Br^{34}

D **262** νεκύδαλλος· τὸ ἐκ τοῦ βόμβυκος ζῷον. ἢ ὁ σκώληξ τῆς κάμπης

Ap. S. **263** νέκυες· νεκροί A^{12}, οἱ ἐστερημένοι τοῦ κέαρος, ἤγουν τῆς ψυχῆς (Φ 302 ..)

264 *νεκυομαντεία· νεκρομαντεία g^{1}AS^{11}(v^{1})

D **265** νέκυρ· νεκρός. Λάκωνες

D **266** νεκυώριον· νεκρομαντεῖον

267 νεκυώτατον· νεώτατον. προσφατώτατον

268 *νέμεα· σύνδενδροι τόποι AS^{4}

D **269** Νεμεάδες πύλαι· ἔνιοι τὰς ἐν Τίρυνθι· οὐ καλῶς· τοῦ γὰρ Ἄργους εἰσί, τοὔνομα λαβοῦσαι διὰ τὸ πρὸς τῇ Νεμέᾳ τετράφθαι (trag. ad. fr. 239b K.–Sn.)

D **270** νεμεάδες· ἰχθύες. βλαστοί. ὄρη ἀνειμένα. ἀπόγονοι. λειμῶνες

---

253 | Schol. Callim. h. Cer. 81; cf. Schol. **254** cf. E. Gen. 221 Mill. (EM 600, 3); – νεκροῖς Schol.; νεκροῖς cf. Σ ν 37 **256** Σ ν 38; Ap. S. 115, 20; cf. Schol. | **257** cf. Σ ν 39; Schol. | cf. Σ″ (Ph ν 96. Su ν 143) **263** Ap. S. 115, 16; νεκροί cf. Σ ν 41

248, 249, 251, 252 h. e. νισ- Schm. **249** v. l. gl. 252 (Schm.) **251** πορευσόμενος H: La. **254** 'νεκυαδεσι veriloquii gratia fictum' La. (L. Dind. 5, 1413C) **255** 'non intellegitur cf. gl. 267' La. **257** contin. H: nov. gl. Schr. **258** νεκταροῦσιν· ἐλαφρίζουσιν H: La. coll. gl. 259/60 **259** 'flagellum tortile cf. Lat. necto; hinc verbum 258. 260 derivatum cf. gl. 307' La. **260** ἐθυμώθη H: La. coll. gl. 258 **262** νεκυδάλαος H: νεκύδαλος HSt. Ind., -λλ- Schm.; cf. Arist. h. an. 551b12 (codd.) | βόμβυκα H: Mus. **263** οἷ⟨ον⟩ Marz. 1978–9, 438–9, coll. Ap. S. | κέαρ H: Mus. = Ap. S. **264** -μαντία bis H: Schm. = K **266** νεκύορον H: J. T. Schneider **267** νεκυώ( ) H: Mus.; νεαρώτατον Herw. Versl. 198 coll. gl. 186 | προσφα ̣ ώτατον H: Mus. **269** le. νεμεάδες H: Schr. | τῇ ῥυνθίου καλ(ῶς) H: Schow. 558 n.7 | τεθράφθαι H: Mus. | 'dochmius tragicus?' La.

271 νεμέθοντο· ἐνέμοντο, ἀπὸ τῆς νεμήσεως (Λ 635) Hom.

272 νέμει· μερίζει. βόσκει. διαιρεῖ. ἀναγινώσκει. χειρονομεῖ. νομίζει. ἔχειν διαδίδωσι

273 νέμεις· ἀναγινώσκεις D

274 νεμηνίαν· νουμηνίαν D

275 νεμεσᾶι· φθονεῖ. ὀργίζεται. μέμφεται

276 νεμέσα· μέμφου (Κ 145) Hom.

277 νεμεσίζῃ· μέμφῃ [βόσκῃ] (Ε 757) Hom.

278 *νεμεσῆσαι· βοσκῆσαι AS^{11}. μέμψασθαι vg^{2}A^{7}(Br^{39})

279 νεμέσησεν· ἐμέμψατο (Δ 507) (AS^{12}) Hom.

280 νεμεσήθητε· αἰσχύνθητε (Π 544) Hom.

281 νεμεσητόν· ἐπίφθονον, μεμψίμοιρον. καὶ ὃ ἄν τις ἐντραπείη (Γ 410) Hom.

282 *νέμεσις· ὕβρις. μέμψις vg^{1}AS^{5}Br^{38}Σ. φθόνος (Γ 156) g^{1}A^{5}Σ Hom.

283 *νεμεσίζομαι· μέμφομαι. φθονῶ (Θ 407) AS^{13}Br^{135}Σ Hom.

284 *νεμέσθωσαν· βοσκηθήτωσαν (Exod. 34, 3) AS^{10} LXX

285 νέμησις θέας· Ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ καθέδρας, ψηφίσματι νενεμημένας προεδρίας ἱερεῦσιν D

286 νέμησις ὑποκριτῶν· οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτάς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἀκρίτως παρελαμβάνετο. ἔστιν οὖν ὡσὰν διαίρεσις D

287 νεμεσῶ· μέμφομαι (ζ 286) Hom.

288 *νέμοιτο· καρποῖτο g^{νεο} ^{5}Σ. βόσκοιτο, τρέφοιτο. διαμερίζοιτο (Β 780) Hom.

289 νέμος· σύνδενδρος τόπος, καὶ νομὴν ἔχων (Λ 480). καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον καὶ νάπος. καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον D

290 νέμω· νομίζω. ἀναγινώσκω. βόσκω D

291 νενεαμένην· ἠροτριωμένην D

292 νενασμένας· πεπλησμένας D

293 νενασμένως· ἐπιεικῶς D

294 *νεναυμαχηκώς· ἐν πλοίῳ πολεμήσας AS^{4}

295 *νενευκότι· βλέψαντι AS^{3}

---

272 μερίζει Scholl. Pind. Nem. 6, 21a; Eur. Hipp. 745; διαδίδωσι Schol. Eur. Or. 592 **275** Σ ν 42 **277** Schol. | **282** Σ ν 45; μέμψις Schol. **283** cf. Σ ν 44; μέμφομαι Schol. **286** Σ″ (Ph ν 113. Su ν 170) **288** Σ ν 47 | **289** – τόπος cf. Schol.; – ἔχων Ap. S. 115, 23

---

272 δια^{δδσ} H: Mus. **274** -μενίαν bis H: Guyet.; de hyphaeresi cf. Schulze, Kl. Schr. 430, 4 **275** νέμεσαι H: accent. Mus. **277** -ει ter H: Mus. | incl. Schm. **278** νεμεσθαι et νεμεσησαι conf. K^{A} **283** φθονοῦμαι H: **285** νέμεσις H: post Alb. Schm. | νεμημένας H: Sop. Guyet. | ⟨εις⟩ προεδριαν malit La. **286** le. νέμεσις H: le. Mus., em. Heins. = (Σ″) | ῷ ὁ H: Mus. = Σ″ | τοὐπίον H: accent. Mus. | ὡς ὢν H: Pears. 511. Hemsterh.; οἷον Σ″ **287** νεμέσω· μέμψομαι H: Schm. coll. Od. **289** νεμὸς H: accent. Mus. **290** ἀναγίνωσκω H: accent. Mus. **291** νεναμένην H: Hemsterh. **292** πεπληγμένας H: Guyet. Heins. Voss. al. **293** ἐπιεικῶς ‘satis abunde’ La. **294** νεναυμαχικὼς H: Mus. = K

D **296** †νενεκέναι· τεθνηκέναι
D **297** νενημένων· συγκειμένων
D **298** νένηται· πεπλήρωται. σεσώρευται
D **299** νενίηλος· τυφλός. ἀπόπληκτος. ἀνόητος (Callim. h. Iov. 63)
D **300** †νεννάζει· κακολογεῖ
D **301** νέννος· ⟨πατρὸς ἢ μητρὸς⟩ ἀδελφός
D **302** νενός· εὐήθης
D **303** νένοφε· νενέφωται. συννενέφωται. [νενόηται]
D **304** νενώμεθα· διανενοήμεθα
D **305** νενώπηται· τεταπείνωται. καταπέπληκται
D **306** νένωται· ἐν νῷ ἔχει (Soph. fr. 182 R.)
D **307** νέξας· τὰ στρώματα
308 νεοαλδέα· νεωστὶ αὐξανομένην
Hom. **309** *νεοαρδέα· νεοπότιστα (Φ 346) vg[νεη4]AS[33]
D **310** νεοβόρον· νεωστὶ βεβρωμένον
D **311** νεόβροχοι· ἔγκυοι
312 *νεογιλλόν· νεογνόν AS[26](g[νεη7]Br[170]Σ), νέον
Hom. **313** νεογιλλῆς· νεογνῆς, νεαρᾶς, νέας, νεωστὶ γεννηθείσης (μ 86)
D **314** νεοδαμώδεις· οἱ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς εἱλωτίας
D **315** νεοδάρτης· ἔδεσμά τι ἀβυρτακῶδες
316 *νεοδμήτην· νεωτέραν. ἢ AS[23] ⟨νεωστὶ S[23]⟩ δαμασθεῖσαν AS[23]. ἢ οἰκοδομηθεῖσαν
D **317** νεοεργές· νεωστὶ εἰργασμένον, προσφάτως
D **318** νεολήνια· ἑορτὴ Διονύσου
319 †νεοθάλαμος· καπνός
Hom. **320** [νεοθαλής] *νεοθηλέα· νεωστὶ θάλλουσαν (Ξ 347) AS[35]

---

298 Ph ν 119 **303** Ph ν 122 **304** Σ″ (Ph ν 121. Su ν 180) **305** | Ph ν 123 **306** E. Gen. 221 Mill. (EM 601. 23) **308/309** Ap. S. 116, 5 **309** cf. Σ ν 50; Schol.; EM 600, 51 **312** cf. Σ ν 51 **313** νεογνῆς Ap. S. 115, 29; Schol. **314** cf. Poll. 3, 83 **317** Σ″ (Ph ν 128. Su ν 186) **320** Schol.

---

296 contin. H: nov. gl. Mus. | νενευκέναι Mus.; μεμυκέναι Schm. coll. gl. μ 824; 'latet derivatio stirpis νεκ-υς' La. **298** σωρεύεται H: Jun. = Ph **299** νενήηλος H: Mus. | v. l.: gl. ε 3099 **300** δεννάζει agn. Sop. Salm. Pears. 511. al. **301** νεννὸς H: accent. Alb. | πατρὸς add. Brun. Pears. 511 = Eust. (1); πατρὸς ἢ μητρὸς add. Sop. = Eust. (2); μητρὸς add. Nauck, Ar. Byz. 141 **303** νενόφαι H: accent. Mus., em. Schow. 559 n.12 = Ph | νενόφωται H (νενήφ- Ph): Alb. | συνόφεται H: Alb. **304, 306** 'Ionica contractio' La. **305** νενώνηται H: Bentl. Ep. ad Mill. 65 (2, 327) = Ph **307** '"nexae", an gl. Italica? sed cf. gl. 258–260' La. **308** v. l. ad Φ 346 testatur Ap. S. **309** νεοάρδεα H: accent. Mus. **312** νεόγγυλον H: Mus. = K **313** νεογγίλης H: Mus. = Ap. S. **314** εἰλωτίας H: Schm. **315** ἐδέσματι H: Mus. | ἀβυρτακώθης H: Mus. | 'cum δαρατος, δαρατα coniungendum?' La. **316** νεωδμήτην H: Mus. = K | add. La. = K[S] **317** ἐργασμένον H: Mus. **318** νεοηνία H: La., ad ληνος; νεοινία Meurs. Gr. Fer. 208 **319** 'an νεοθυμαλωψ? La.; trad. def. Giangrande 1969, 147, i. q. νέος θάλαμος (EM 41, 13) **320** incl. La., om. K | θάλλουσα H: La. = K

321 *νεοθαλής· νεωστὶ ἀνθῶν AS^{20}(g^{15}Σ)
322 νεοθηλές· νεόβλαστον, νεόφυτον
323 *νεοθηλής· νεωστὶ βλαστήσασα vg^{17}AS^{36}Br^{46}Σ
324 *νεόθρεπτον· τὸν νεωστὶ πεπηγότα τυρόν vg^{νεη8}AS^{31}
325 νεοθόροις· νεοαυξέσιν. νεωστὶ ὁρμῶσιν, αὐξανομένοις D
326 νεοῖαι· ἀφροσύναι
327 *νεοίη· ἡ νεότης (Ψ 604) AS^{28} Hom.
328 νεοκηδέϊ· νεωστὶ πενθήσαντι D
329 *νεοκμήτῳ· νεωστὶ κατεσκευασμένῳ A^{21}S^{43}(Σ)
330 †νεοκόρος ὁ τὴν ἐκκλησίαν κόσμῶν. κοσμεῖν γὰρ τὸ †σαρεῖν
331 νεοκράς· νεωστὶ κεκραμένος (Aesch. Cho. 344) D
332 νεόκρατοι· τινὲς κρατῆρες ἐλέγοντο, ὧν ἡ χρῆσις διττὴ καθειστήκει· ἔν τε γὰρ τοῖς περιδείπνοις, καὶ ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν, ἤγουν σπονδαῖς D
333 νεόκτιστον· νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον
334 *νεολαία· νέων ἄθροισμα g^{νεη5}Br^{44}. ἢ νεότης. ἢ ⌊νέος λαός (Eur. Alc. 103) g^{νεη5}Br^{44}(v^{4}AS^{25}) Eur.
335 *νεόλεκτος· νεοστράτευτος vg^{13}AS^{29}Br^{45}
336 †νεολιγόν· νεογνόν
337 νεολώφητοι· νεωστὶ λελωφηκυῖαι τῆς μανίας D
338 νέομαι· πορεύομαι AS^{24}, ἀπέρχομαι (Σ 101) Hom.
339 νέον· νεωστί (Α 391) Hom.
340 *νεομηνία· ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα (Esai. 1, 13 ..) g^{νερ5} LXX
341 νέον ἡβώοντα· ἀρτίως ἡβῶντα, ἄρτι ἀκμάζοντα (Ι 446) Hom.
342 νεοπαγῆ· νεωστὶ πεπηγμένον D
343 †νεοπειθής· αἰχμάλωτος D
344 νεοπευθῆ· τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα, ἀλλ' ἀρτιμαθῆ D
345 νεόπτραι· υἱῶν ἢ ⟨θυγατέρων⟩ θυγατέρες D?
346 *νεοργής· νεωστὶ εἰργασμένος AS^{34}

---

321 Σ ν 54 **323** Σ ν 55 **327** Ap. S. 115, 30; Schol. **329** cf. Σ ν 56 **331** cf. Ph ν 136; Schol. Aesch. Cho. 344c; Poll. 6, 24 **332** cf. Ph ν 135 **334** νέων ἄθροισμα Σ ν 66; cf. Poll. 2, 11; νεότης cf. Ph ν139; νέος λαός Σ'' (Ph ν 138. Su ν 195); Phryn. praep. soph. 91, 1; E. Gud. 406, 1 **337** cf. Ph ν 140 **339** Ap. S. 115, 26; Schol. **340** gl. Proph. **341** ἀκμάζοντα Ap. S. 115, 27; Schol. **344** | Ph ν 143

---

325 νεοθρότοις H: Perg. **326** νέοιαι H: accent. Thes. **327** νέοιη H: accent. Mus. **328** νεοκήδει H: accent. Mus. **330** v. l. gl. 409 (Pears. 512) | κορεῖν Mus. **331** νεωκρὰς H: ed. 1521 | κεκραμένας H: Jun. Heins. Voss. al. **334** νέον ἄθρ. H: Guyet. **336** v. l. gl. 312 (Guyet. Pears. 512) **337** νεολόφητοι H: Mus. = (Ph) | λελοφηνέναι H: Mus. = (Ph) **340** νεομανία H: ed. 1521 = K **341** ἡβόεντα H: Mus. = Ap. S.; ἡβώωντα Schol. **342** νεοπαγὶ H: Mus. **343** νεοπηθεὶς H, -ὴς Mus.: Herw. Versl. 198 **344** νεοπαθῆ H, νεοπεφθῆ Ph: Alb. **345** νεοπτραὶ H: accent. Mus.; νέπτραι Guyet., νέπτριαι Leum., coll Lat. neptis, Skt. náptri | υἱὸν H: Guyet | add. La.

347 νέον· νεωστὶ γενάμενον. θάλλον. πρόσφατον
348 *νέος· νεώτερος vg^{14}A^{32}, ἔφηβος
Att. **349** *‘νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς’ (Plat. Gorg. 463e)· ἀμαθής, προπετής g^{νερ2}A^{37} Br^{47}Σ
Hom. **350** νεοσμήκτων· νεωστὶ ἐσμηγμένων (N 342)
Hom. **351** νεὸς κυανοπρῴροιο· τῆς κυανῷ κεχρισμένης καὶ μέλανι τὴν πρῷραν (O 693)
D **352** νεοσπαδῆ· νεωστὶ τὰ σπάδη περικείμενον, ἅ ἐστι σπάργανα
D **353** νεοστάλυγες· κεκλαυθμυρισμένοι παῖδες προσφάτως, νεοδάκρυτοι
D **354** νεοστεφέος· νεοκράτου
D **355** νεοστασίη· ἑτεροίωσις. νεωτερισμός. ἔκπληξις
Hom. **356** *νεόστροφον· νεωστὶ ἐστραμμένον (AS^{38}). καὶ καινόν (O 469)
Greg. Naz. **357** νεόσσυτα· νεωστὶ ὁρμῶντα. νεαρά (Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 96 [37, 464, 6 M.])
Hom. **358** νεότευκτου· νεοποιήτου (Φ 592)
359 νεοτευχέος· τὰ αὐτά
360 νεότης· ἡ τῶν νέων ἡλικία
361 νεοττιά· καλιά
362 νεοττοί· νεοσσοί
Att. **363** νεόττιον· Ἀττικοὶ τοῦ ᾠοῦ τὴν λέκιθον (Men. fr. 40, 2 K.–A.)· καὶ ὁ ὑφ’ ἡμῶν νεοττὸς νεοττὶς καὶ νεοσσίς
364 *νεουμένη· δευτερουμένη AS^{27}
Hom. **365** νεούτατος· νεότρωτος (N 539)
D **366** νεόφατος· νεωστὶ τεθνηκώς
D **367** νεόφθιτος κόρη· ἡ ἄρτι φθαρεῖσα, ἢ τελευτήσασα. νεόφθιτος (trag. ad. fr. 240 K.–Sn.)
368 νεοχμόν· *νέον g^{16}AS^{22}Σ. πρόσφατον. ἄκοπον, ἄπονον. νεωστὶ εἰργασμένον (Eur. Hipp. 866)
369 νεόχμωσιν· νεοκίνησιν. μετακίνησιν
D **370** νεοχμίη· κίνησις πρόσφατος

---

349 Σ ν 58 **351** cf. Schol. **352** Ph ν 144 **356** Ap. S. 116, 7; cf. Schol. **363** cf. Ph ν 152 **365** EM 601, 13; cf. Schol. **368** νέον Σ ν 61; ἄκοπον – EM 600, 49 **369** EM 600, 48 |

---

347 contin. έον H: nov. gl. et ν add. Mus. | γενόμενον Mus. | θᾶλλον H: accent. Mus. **349** contin. H: nov. gl. Alb. | προπετῶς H: Mus. = K **351** νεόσκυ(αν) οἱ πρώροιο H: post Mus. (νεὼς) Pears. 512. Jens. Luc. 163 **352** νεοσπαργη … σπαργη ci. La., ‘nam το σπαργος de incunabulis inauditum’ **354** ⟨οἴνοιο⟩ νεοκράτου Hollis 1998(1), 68 **355** νεοστισίη H: Salm.; ἐ⟩νεοστασίη (Ap. Rh. 3, 76) Hollis, cf. gl. α 4908 | ἑταιροίωσις, ε sup. αι H **356** κενόν H: Alb. = (testt.) **357** νεοσσυτὰ H: accent. Mus. **358** νεοποιητοῦ H: accent. Mus. **359** νεοτεύχεος H: accent. Mus. **363** λέκυθον (sic) H: Schm. = (Su. Eust.) **366** νεόφατον H: Mus. **370** νεοχνίη H: Mus.

371 νεοχμούμενοι· μετακοσμούμενοι. νεωτεριζόμενοι D
372 νεοχμιζομένου· καινουργουμένου D
373 νέπιτα· ἡ καλαμίνθη D
374 νέποδες· νηξίποδες· τὸ γὰρ ἄποδες ἀποδιδόναι, ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες (δ 404) Ap. S.
375 *νεπόδων· νηξιπόδων AS[1] ἰχθύων (Callim. fr. 533 Pf.) AS[1](g[νεα3])
376 *νέρθεν· κάτωθεν vg[1]A[7]Br[55]. ὑποκάτωθεν (Η 212 ..) S[7] Hom.
377 *νέρτερος· ὑποκάτωθεν. ἢ νεκρὸς ὑπὸ γῆν vg[3]AS[8]. κατώτερος vg[3]S[8]Br[56]. καταχθόνιος (AS[9])
378 νέρτος· ἱέραξ. οἱ δὲ εἶδος ὀρνέου (Ar. Av. 303) D
379 νέρτατα· ἔσχατα D
380 νέρτεροι καὶ νερτέριοι· οἱ Τιτᾶνες, διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι. καὶ χθόνιοι. νεκροί D
381 *†νέρωπα· λαμπρόν vg[4]AS[10]Br[58]
382 Νέσσος· ποταμός D
383 *νεύσταθμος· λιμήν A[2], ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα
384 Νεφθαλείμ· πλατυσμός On. sacr.
385 *†νεσθώπραι· υἱῶν καὶ θυγατέρων ⟨θυγατέρες⟩ AS[2]
386 νέτωπον, νετώπιον· μύρον συντιθέμενον ἐκ πολλῶν μιγμάτων. οἱ δὲ μετώπια D
387 νεύει· ἐπανέρχεται. ἢ μᾶλλον, φεύγει
388 νεῦμαι· ἥξω, ἐπανήξω (Σ 136) Hom.
389 νευρά· ⟨ἐπὶ⟩ τοῦ τεταμένου νεύρου, καὶ τοῦ τόξου
390 νευροῖ· ἐνδυναμοῖ, ἐνισχύει D
391 νευρομήτρα· μέρος τι τοῦ σώματος. οἱ δὲ ψύην D
392 νεῦρον· ᾧ συνδεσμεύεται τὸ σιδήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον, καὶ εἰς ὃ κατὰ τὴν ὀξεῖαν ἐντίθεται τὸ βέλος (Δ 151) Hom.
393 νεῦσεν· ἐπένευσεν, ἐπέκλινε. συνεχώρησεν (Α 528) Hom.
394 νεῦσαι· ἐπινεῦσαι (Prov. 21, 1) LXX
395 νεῦσις· πλεῦσις
396 νευσόμεθα· νηξόμεθα
397 νεῦσον· βλέψον. κλῖνον

---

372 Ph ν 98 **374** Ap. S. 115, 31 **376** Schol. | **378** Schol. Ar. 302 **384** On. Vat. 172, 52 **389** cf. Poll. 1, 137 **391** Poll. 2, 185; Athen. 9, 399b **392** – κάλαμον Schol. **393** ἐπένευσεν Schol.

---

371 νεοχνούμενοι H: Mus. **372** νεοχνυζομένου H: Mus. **373** Lat. nepeta (ap. Diosc. mat. med. 3, 35, 1) **374** φωκέναι πόδες H: Mus. **381** v. l. gl. 796 (Mus.) | νεροπα K[gS] **382** νεσσὸς H: accent. Mus.; Νέστος Arcer, sed cf. Arist. h. an. 579b7. Theophr. h. pl. 3, 1, 5. Iambl. vit. Pyth. 134 **385** νεσθεπτραι K[A], νεσθεπραι K[S] | add. Schm. = K | v. l. gl. 345 **386** le. νέτωπον H: La. **389** add. La. **390** νεύροι H: accent. La.; νευρῶ Mus. | ἐνδυνάμενοι H: La. | ἐν ἴσχυι H: La. **391** ψυχήν H: Sylburg. Poll. 2, 185

Hom. **398** *νευστάζων· νεύων A[1], ἐπινεύων (Υ 162) S[1]
399 νευστής· κολυμβητής
D? **400** νέφεα· νέφη· 'νέφεα σκιόεντα' (Ε 525)· καὶ λίνα θηρατικά
Hom. **401** νεφεληγερέτα· νεφεληγερέτης, ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων, ὅ ἐστι συναθροίζων. ὁ τοὺς ὄμβρους ποιῶν, κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας (Α 511 ..)
402 νεφελογερέτης· τὰ αὐτά
403 *νεώ· ναοῦ v[2]
404 νέω· τὸ νήχομαι
D? + N. T. **405** νέφος· σκότος g[2], ἀχλύς. ἄθροισμα, *πλῆθος (Ep. Hebr. 12, 1) v[νεκ6] g[2]AS[3]Br[59]Σ. ἀὴρ πεπυκνωμένος
406 νέω· νεώτεροι (S[25]). δυϊκῶς
407 †νεώβορτον ἢ νεώβρωτον· νεωστὶ κατεσθιόμενον
Hom. **408** νεώμεθα· ἀπίωμεν, ⌊πορευώμεθα (Β 236) AS[23]
N. T. **409** *νεωκόρος· ὁ τὸν ναόν κοσμῶν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον (Act. 19, 35) vg[8]AS[16]Br[64]Σ
410 νεῶν· ἱερῶν. ἢ πλοίων
Hom. **411** νέων· νηχόμενος (ε 344)
D? **412** *νεώνητος· νεωστὶ ἀγορασθείς vg[11]AS[24]Br[66]
413 νεῶν δ' ἀλάπαξε φάλαγγας· τὰς πρὸ τῶν πλοίων τάξεις (Λ 503)
D **414** νεῶν ἰκρία· τὰ σανιδώματα τῶν πλοίων
415 νεῶν οἴκους· τὰ νεώρια
D **416** νεῶνας· νεῶν οἴκους. νεώλκια
D **417** νεωνία· οὕτως τις τῶν ἐλαῶν ὠνομάζετο
Hom. **418** νεῶν ὕπερ· ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν, ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας· 'τεῖχος ἐτεκτήναντο νεῶν ὕπερ' (Η 449 v. l.)
D **419** νεῶπας· ἀντὶ τοῦ νεοβλέπτους, ἢ νέας
D **420** νεωρεῖν· νεωφυλακεῖν
421 *νεώριον· λιμήν AS[19]
422 νέωρον· νέον
D **423** νεωρός· νεωριοφύλαξ

---

398 | Ap. S. 115, 34; Schol. **399** cf. Schol. Luc. 200, 6 **400** cf. Ap. S. 115, 35; Schol. | **401** – συναθροίζων cf. Schol. **405** πλῆθος Σ ν 63; gl. Apost. 268 **408** | Schol. **409** Σ ν 65 **411** Ap. S. 115, 5; Schol. **413** cf. Ap. S. 116, 1 **416** Ael. Dion. ν 11; Ph ν 161 | **420** Ael. Dion. ν 10; Ph ν 163 **422** Ph ν 164

---

399 νευτὴρ H: La. coll. Schol. Luc.; νευστὴρ HSt. Ind. **400** λινὰ H: accent. Mus. **403** νεῶ H: accent. Mus. **407** v. l. gl. 310 **409** contin. H: nov. gl. Mus. | v. l.: gl. 330 **410** πλοῖα H: Heins. Jens. Luc. 164 **413** ἀπάλλαξαι H: Pears. 513. Gron. = Ap. S. | lectio Aristarchi ap. Ap. S. **414** σανείδωματα H: Mus. **415** le. νεῶν H: Schr. **416** νεωσοικους ci. La. | νεόλκια H: Meibom. | Ion. teste Ael. Dion. **417** ἐλάων H: accent. Mus. **418** le. νεῶν H: ed. 1521 **419** νεωπὸς νεοβλέπουσι H, νεωποὺς νεοβλέπους ἢ Mus.: L. Dind. 5, 1475C **420** νεώρειν H: Mus. | νεοφυλάκτειν H: accent. Mus., em. post Alb. Schm. = testt. **422** νεωρὸν H: accent. Schm. coll. Arcad. 72, 14 = Ph

424 *νεώσατε· ἀροτριώσατε (Ierem. 4, 3) vg[9]AS[22]Br[65]Σ LXX
425 νεώσοικοι· τὰ νεώρια, *ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶνος εἰσφέρεται (A)S[21]
426 νεώσσει· καινίζει D
427 *νεώς· ναός. Ἀττικῶς vg[1]A[13]Br[60]Σ Att.
428 *νεωστί· ἀρτίως, προσφάτως g[νεο8]v[5]AS[15]Br[63]. πρὸ μικροῦ
429 *νέωτα· εἰς τὸ ἐπιόν vg[νεη 11](A)S[20](Σ). ἢ νέον ἔτος AS[20]
430 νεωτάτῃ· ἀντὶ τοῦ ἐχομένῃ, τῇ ἐπιγενομένῃ. ἐσχάτῃ
431 *νεωτερίζει· καινὰ πράττει vg[3]AS[14]Br[61]Σ, νεαρά
432 νεωτερὶς ἀνάστηθι πρεσβυτέρῳ· ἀντὶ τοῦ ἀνδραγάθησον
433 νεώτερον· οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον. Ἀττικοί Att.
434 νεώχερμος· γῆ νεωστὶ εἰργασμένη D
435 †νεωχμάτην· νεωτάτην AS[18]
436 νή· κατὰ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος. καὶ †ἐάν
437 νῆα· ναῦν (I 137) Hom.
438 νῆας ἐΐσας· τὰς ἰσοτοίχους ἐν τῷ πλεῖν (A 306) Hom.
439 νῆάς τε· καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τὰς ναῦς
440 νηγάτεον· νεωστὶ γεγονότα, ἢ κατεσκευασμένον λέγει, ἢ εὖ νενησμένον (B 43) Hom.
441 *νήγρετος· ἀνάγρετος (g[νηε5]). βαθύς (ν 80) Hom.
442 *νηδύος· γαστρός vg[2]AS[3], κοιλίας (N 290) (g[1]A[8]). καὶ ⌊νηδύοισι (P 524) [καὶ νηδύεισι]· ἐντέροις AS[7] Hom.
443 νήδυμον· δυσέκδυτον. ἔσχατον AS[5]. ἡδύ (g[νηε3]A[9]Br[160]). βαθύ A[9]. καὶ ἄδυμον μὲν ὃ οὐκ ἔστιν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος, οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες ἥδυμος ὕπνος … (B 2 ..) D?
444 †νηδύπους· ἀνυπόδετος
445 νηδὺς ἐλαιάεσσα· 〈Σικελὴ〉 ἀπὸ μέρους, μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιηρᾶς Ὕβλης (Soph. fr. 457 R.) D
446 *νῆες· πλοῖα vg[1]AS[7]Br[68]Σ, ναῦς, νῆες
447 *†νηέρη· νόσος g[2]A[8]

---

424 Σ ν 68 **427** Σ ν 67 **429** Σ ν 69 **431** Σ ν 70 | **437** Σ ν 72 **438** ἰσοτοίχους Schol. **440** cf. Ap. S. 116, 8; Schol.; κατεσκευασμένον – E. Gen. 221 Mill. (EM 602, 43) **441** Ap. S. 116, 10; EM 602, 52 **442** γαστρός Schol. N; cf. Σ ν 73; κοιλίας EM 603, 2; νηδύοισι – Ap. S. 116, 13; Schol. P **443** cf. Ap. S. 116, 11; ἡδύ cf. Schol.; βαθύ cf. EM 603, 1 **445** cf. Ph ν 176 **446** Σ ν 74 |

---

424 αροτριασετε K **425** νεὼς οἶκοι H: Mus. = K **426** νεωσσεῖ H: HSt. (ap. Schm.), cf. Theogn. can. 866 (C.143, 26) **431** κενὰ H: Mus. = K **432** νεωτερ᾿ εξαναστηθι ci. La. **434** νεόχερμος Ahr. Etymol. Beitr. 28, 48 ('recte' La.) | gl. ε 7609 cft. Schm. **435** νεωχμοτάτην HSt. Thes. 2, 1033A **436** και ναι (sc. affirmativum) ci. La. **438** le. νῆας H: ed. 1521 | ἰσοτείχους H: Meibom. | πλείῳ H, πλοίῳ Mus.: La. **440** λέγει] δὲ H, del. Mus.: Schm. | νενισμένον H: Mus. = E. Gen. **442** νηδύος, ἐντέροις H: trsp. Schm. = K | dittogr. del. La. **444** v. l. gl. 480 (L. Dind. 5, 1483A) **445** le. νηδὺς H: Palm. Heins. Pears. 513 | ἐλαιάσασα H, ἐλαῖα ἔσσα Ph: Pears. Alb. | add. La. = Ph **446** le. νῆε H: Alb. = KΣ **447** νηερι K; διερη· νοτερα ci. La.; θεα〉νή· 〈ἱ〉ερὴ νόσος Avger. 2009, coll. gl. θ 164

Hom. **448** νήει· σωρεύει. καὶ ἐσώρευεν (Ψ 169)
Hom. **449** νήεσ(σ)ι· ταῖς ναυσί (Α 71)
Hom. **450** νηήσας· σωρεύσας (Ι 358)
451 νηησάτω· πληρωσάτω, σωρευσάτω
Att. **452** *νὴ τὸν θεόν· μὰ τὸν θεόν (vgAS^{νηθ2}**Br**^{69})
Hom. **453** *νήεον ὕλην· ἐσώρευον ὕλην (Ψ 139. 163) gA^{νηθ1}Σ(S^{9})
Hom. **454** νηΐ· τῷ πλοίῳ. δοτικῶς (Α 183)
Hom. **455** νήϊδα· ἄπειρον g^{νηε4}AS^{3}Σ. καὶ δειλόν (Η 198) AS^{3}
D **456** νήϊδες· πληθυντικόν, ὁμοίως· καὶ νηϊδέστεροι συγκριτικῶς
D **457** Νηΐθ· ἡ Ἀθηνᾶ παρ' Αἰγυπτίοις (Plat. Tim. 21e)
Eur. **458** *Νηΐταις πύλαις· ταῖς πρώταις καὶ τελευταίαις (Eur. Phoen. 1104) AS^{2}
Hom. **459** *νήϊον· ναυπηγήσιμον ξύλον (Ν 391) AS^{1}, τὸ εἰς νεὼς χρείαν, καὶ εὔθετον (Γ 62)
Ap. S. **460** νῆϊς· ἄπειρος S^{5}, κατὰ στέρησιν τοῦ ἴσαι, ὅ ἐστι γνῶναι (θ 179)
D **461** νήϊστα· ἔσχατα. κατώτατα. [ἐσκατία]
D **462** νηΐτην στρατόν· τὸν ἐν ταῖς ναυσί
Hom. **463** *νηκερδέα· ἀκερδῆ. ἀνωφελῆ vgAS^{4}**Br**^{73}(Σ). ἄφρονα AS^{4}. καὶ νηκερδῆ ὁμοίως (Ρ 469)
D **464** νήκεροι· μὴ ἔχοντες κέρατα (Hes. op. 529)
D **465** νήκεστον· ἀνάκεστον, ἀθεράπευτον
Hom. **466** νηκούστησεν· οὐκ ἤκουσεν, ἠμέλησεν, *παρήκουσεν (Υ 14) vgAS^{2} **Br**^{72}Σ
LXX **467** νηκτά· τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα, *τά ἔνυδρα vgAS^{1}**Br**^{71}Σ, παρὰ τὸ νήχεσθαι, ὅ ἐστιν κολυμβᾶν vgAS^{1}**Br**^{71}, πλέειν (Sap. 19, 19)
468 νηλεγές· ἄνοικτον. ἀθρήνητον
469 νηλεγής· ἀφρόντιστος. ἀθρήνητος
470 νηλεγέως· ἀνοίκτως
471 †νηλέγῳ· θρήνῳ. ἢ δεινῷ
472 *νηλεεῖ· ἀνηλεεῖ A^{13}**Br**^{157}. σκληρῷ **Br**^{157}

---

448 | cf. Schol. **449** Schol. **450** Σ ν 75; Schol. **453** Σ ν 75; cf. Schol. **455** Σ ν 76; Schol. | **459** Ap. S. 116, 20; Schol. N | cf. Schol. Γ **460** Ap. S. 116, 16; ἄπειρος Schol.; Σ″ (Ph ν 181. Su ν 306) **463** – ἀνωφελῆ Schol.; ἀκερδῆ cf. Ap. S. 116, 21; ἀνωφελῆ Σ ν 77 **464** Schol. Hes. **466** παρήκουσεν Σ ν 78; Schol. **467** ἔνυδρα Σ ν 79

---

448 ἐσώρευον H: Pears. 513. Alb. = (Schol.) **449** νήεσι H: Mus. **453** νήθων H, νηθον K^{gA}: Valck. Misc. Obs. 167 = K^{S} Schol. | σωρεύων H: Valck. = Schol. **457** νηίθη, ἀθ. H: Pears. 513. Voss. **458** νηίι, ταῖς H: Heins. = K | cf. Wil. Kl. Schr. 5, 1, 48 **460** νηὶς H: accent. Mus. | ἶσαι H: accent. La. **461** νηιστὰ H: accent. Mus. | ἐσκατία H: del. Mus. (v. l. ἔσχατα) **462** le. νηίστην H: le. ed. 1501, em. Guyet. Sop. Heins. al. | Ap. Rh. 4, 239 cft. Schm. **463** ἄφωνα H: Alb. = K **465** ἀν' ἄκεστον H: Ald. **468** οἰκτρὸν H: Alb. **469** φροντιστὴς H: HSt. | θρηνητής H: L. Dind. 5, 1487A **470** νηλεγεῶς H: accent. Mus. **471** θρηνῶ H: accent. Mus. | νηλεγει· αθρηνητῳ La.

473 *νηλεὲς ἦμαρ· ἡμέρα σκληρά (Λ 484) g^{4}(v^{4}AS^{14}Br^{75}) Hom.

474 *νηλεής· ἀνελεής vg^{1}AS^{11}Br^{74}. σκληρά (S^{11})

475 *νηλέϊ χαλκῷ· τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ (Γ 292) A^{8} Hom.

476 νηλεῶς· δεινῶς. ἀναιδῶς. καὶ τὰ ὅμοια

477 νηλής· ὁμοίως (Ι 632) Hom.

478 νηλιτεῖς· ἀναμάρτητοι. παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν. καὶ νηλίτιδες τὸ αὐτό (π 317. τ 498) D?

479 *Νηλήϊος· ὁ τοῦ Νηλέως παῖς (Β 20 ..) (A^{7}) Hom.

480 νηλίπεζοι ἢ *νήλιποι· ἀνυπόδετοι (vg^{6}AS^{10})

481 νηλιτέες· [ἀνηλεεῖς, ἄνοικτοί.] ἀναμάρτητοι. ἀναίτιοι. ἄχρηστοι

482 *νηλός· ἔριον (AS^{12}). ἄμεινον ληνός

483 νῆμα· ὕδωρ. ὕφασμα (β 98?) Hom.

484 νημερτές· ἀναμαρτές. ⌊ἀληθές Br^{35}Σ(vgAS^{1}). σαφές (Α 514) Hom.

485 νημερτής· ἀναμαρτής. καὶ τὰ ὅμοια

486 νεῖν· νήθειν

487 *νηνεμία· γαλήνη vg^{1}, ἀνέμων ⟨ἀπουσία⟩ vg^{1}AS^{2}Br^{76}Σ

488 *νηνεμίης· πνοῆς ἐκτός. εὐδίας (Ε 523) A^{3} Hom.

489 νήνεμον· ἄνευ ἀνέμου. εὔπνουν. εὔδιον. ἥσυχον. ἄπνουν. καὶ *ἀνήνεμον τὸ αὐτό (A^{4})

490 νηνεμούμενον· καθεσταμένον ἐκ ταραχῆς. εὔδιον. ἥσυχον D

491 νηνίαι· [σύγκειται. ἢ] νέοι D

492 †νηνυρίζοντα· θρηνοῦντα. λαλοῦντα

493 *νηός· ναός g$^{\nu\eta\mu 2}$A^{1}S^{4}Br^{77}. πλοῖον S^{4}. ἱερόν g$^{\nu\eta\mu 2}$A^{1}Br^{77}

494 νηὸς ἰούσης· τῆς νεὼς πορευομένης (Α 482) Hom.

495 *νηοῦχος· φύλαξ AS^{2} πλοίου S^{2}

496 νηπεκτέας· ἀκτενίστους D

497 *νηπενθές· ἀπενθές g$^{\nu\eta\mu 6}$Σ, ἀπένθητον (δ 221) Hom.

498 νήπια· μικρὰ παιδία (Β 136) Hom.

499 *νηπιάζεται· μωραίνεται g^{2}Br^{79}(v^{2}A^{8})

---

474 Schol. Lycophr. 635e; cf. E. Gen. 221 Mill. (EM 603, 24); Schol. Soph. OC 349 **475** Schol. **477** cf. Schol. **479** cf. Schol. **480** cf. Ph ν 191; E. Gen. 221 Mill. (EM 603, 32) **484** ἀληθές Σ ν 81; Schol. **486** Ph ν 188 **487** | Σ ν 82 **489** ἄνευ ἀνέμου cf. Σ ν 83 **493** cf. Ap. S. 116, 30 **497** Σ ν 84; Ap. S. 116, 29; Schol. | EM 604, 34 **498** μικρά Schol.

---

475 νήλει H: accent. Mus. **478** νηλητεῖς H: Mus. | ἀλητεῖν H: Mus. | νηλήτινες H: Heins. **480** νηλήπεζοι ἢ νήληποι H: Mus.; νηνίποδες Ph (νηλι- z$^{p.c.}$); νήλιποι E. Gen. **481** ἀνυκτοὶ H: Mus. | incl. ad νηλεές Schm. **482** νηλα K | cf. gl. λ 883 **483** νῆμα et νᾶμα conf. agn. Alb. **484** νημερπὲς H: Mus. **486** νῆν Voss. Pears. 514 **487** γαλήνη sine interp. H: La. | add. La. = K **488** εὐδ( ) H, εὔδιον Mus.: La. = K **490** καθεστάμ(εν)ον H: accent. Mus. **491** νηνίται H: La. (sc. νεανιαι) | incl. ad νένηται Alb. **492** h. e. μινυρίζοντα Pears. 514. Kust. **493** νηνὸς H: Mus. = K | ναοῦ πλοίου ἱεροῦ H: La. = (K) **495** νηουνόχος H (K): HSt. Ind.

Hom. **500** *νηπιαχεύων· τὰ τοῖς νηπίοις ἁρμόζοντα πράττων AS^{6}, παιδαριευόμενος, νηπιευόμενος (Χ 502)

Hom. **501** νηπίαχοι· νήπιοι. ⌊ἀνόητοι. μάταιοι S^{9}. νεογνοί (Π 262)

502 νηπιέη· ἡ τῶν νηπίων ἡλικία (Ι 491)

Hom. **503** νηπιέῃσι· νεότῃσι (Ο 363 ..)

Hom. **504** νηπίη· ἀσθενής, νεογνή (Λ 561)

Hom. **505** νηπιάας ὀχέειν· νηπιότητας, ἀφροσύνας, καὶ ματαιότητας ἔχειν, ἢ ὑπ᾽ αὐτῶν ἔχεσθαι (α 297)

Hom. **506** νήπιον· νεογνόν, νεώτερον, ⌊μικρόν (Ε 480) g^{νημ3}. ἀνόητον, ἄφρον, ἢ ⌊ἀφρονέστατον g^{νημ3}

507 *νήποδες· ἰχθύες S^{10}

508 *νηποινί· ἄνευ τιμωρίας vg^{1}AS^{3}Br^{78}Σ

Hom. **509** νήποινον· ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον, ἀνέκτιτον (α 160 ..)

510 †νήπους ἢ νήποδες· ἀνυποδέτους

D **511** νηπτικωτάτην· νήφειν ποιοῦσαν (com. ad. fr. 395 K.–A.)

D **512** νηπυθές· ἄπευστον

Hom. **513** 〉ν ἠπύτα· βοητά. κῆρυξ μακρόφωνος (Η 384)

Hom. **514** *νηπύτιον· νήπιον (AS^{5}). ἄφωνον. ἄφρονα (A^{7}), ἀνόητον (Υ 200) (AS^{5})

D **515** νηρέα· μαράθου θάμνος

D **516** Νηρεύς· θαλάσσιος δαίμων. Ἀλκμὰν (PMGF fr. 1, 19) καὶ Πόρκον ὀνομάζει

517 *νηρίθμους· ἀναρίθμητους vg^{1}AS^{2}Br^{80}Σ, ἀπείρους g^{1}AS^{2}Br^{80}Σ

Hom. **518** Νήρικος· πόλις Ἠπείρου (ω 377)

D **519** νηρίδας· τὰς κοίλας πέτρας

D **520** νηριπής· σεμνή

521 νηρῖται· μεγάλοι

D? **522** Νήριτον· ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου (ν 351)· καὶ τὸ πολύ. χλωρόν (Hes. op. 511?). ὑγρόν. θαλερόν. ἁπαλόν. ἀεὶ ῥέον

D **523** νήριτος· ὁ νηρίτης, ὅ ἐστιν κογχύλιον κοχλιῶδες, ποικίλον

---

500 νηπιευόμενος Ap. S. 116, 27; Schol. **501** νήπιοι Schol. **506** ἀνόητον ἄφρον cf. Σ ν 85 **508** Σ ν 86 **509** ἀτιμώρητον EM 604, 37; – ἀνεκδίκητον Schol. **513** μακρόφωνος cf. Schol. **514** νηπιον et ἄφρονα Schol.; – ἄφωνον cf. Ap. S. 116, 25; ἄφρονα – E. Gen. 221 Mill. (EM 604, 31) **516** E. Gen. 221 Mill. (EM 604, 40) **517** Σ ν 87 **518** St. Byz. 473, 20 (ν 45) **522** – Ἠπείρου Schol. **523** cf. Ph ν 195; E. Gen. 222 Mill. (EM 604, 42)

---

501 νήπισχοι H: Heins. Salm. = K Schol. | νήπροι H: Mus. = Schol. **502** νηπίεν H: Mus. **504** νεογνής H: Mus. **505** νήπιλας H: Mus. **506** νεωγνὸν H: Mus. | ἀφονέστερον H: Mus. = K **508** νηποίνη H: Mus. = KΣ **509** νηπήιον H: Guyet. Salm. = testt. | ἀνέκτιστον H: Mus. **510** νήποδας Mus. | v. l. gl. 480 (Cob.) **512** ἄπαυστον H: HSt. Ind. **513** νηπυία H: post Heins. Alb. | μικρόφωνος H: Alb. **516** ἀλκμὰ H: Mus. **519** cf. Fick 1909 (43), 149. Persson, Beitr. 1, 222 **520** νηρίπη H: La. (‘νηριπης : ερειπω = ελλιπης : λειπω’) **521** cf. Schol. Hes. op. 511. Schol. Ap. Rh. 3, 1288. E. Gen. 221 (EM 604,50)

524 νηριτόμυθος· ὑπὸ τῷ γήρᾳ πεπτωκὼς ἢ ⟨οὗ⟩ οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς ⟨τοὺς⟩ μύθους D
525 νηριτόφυλλον· πολύφυλλον D
526 νηρόν· τὸ ταπεινόν D
527 νῆς· τὸ ἔνης, ὅπερ ἐστιν εἰς τρίτην, Δωριεῖς [δὲ] νῆς λέγουσι D
528 νησαίη λίθος· ἔνιοι τὴν Σαρδόνιον, διὰ τὸ ἐν Σαρδόνι γίνεσθαι. οἱ δὲ σμάραγδον D
529 Νησαίας ἵππους· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγωνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσσῃ Νῆσος. ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται, ⟨εἰσὶν δὲ πᾶσαι ξανθαί. ὁ δὲ Εὐριπίδης (fr. 1015a K.) πρὸς τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τὴν Νησαίαν φησὶν εἶναι⟩ D
530 νησίγδα· ἐν Νυκτί (Philem. fr. 55 K.–A.)· ἀποδιδόασι μάσημά τι ποιόν D
531 νῆσοι· τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης AS^2
532 νησόμεθα· κορεσθησόμεθα
533 †νῆσορ· νεοττός
534 *νῆστις· ἄσιτος g^{1}Σ, νηστεύων
535 νῆσος· τόπος ὑψηλός, ἐξέχων ἐν ὕδασι
536 νήστειρα· ἡ μήποτε … στερομένη τροφῆς D
537 νῆστις· *ἀσιτία AS^4. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας, καὶ τὸ τοῦ στομάχου ἔντερον g^{1}AS^4(Σ), ἐν ᾧ οὐδέποτε κόπρος εὑρίσκεται· ὅθεν κέκληται νῆστις. τούτῳ δὲ τῷ ἐντέρῳ τὰς χορδὰς περιειλοῦσιν οἱ μάγειροι K + D
538 νητελέα· ἀνήνυτα D
539 *νὴ τήν· μὰ τήν V$^{\nu\eta\theta3}$A^{1}Br^{70}Σ
540 *νὴ τὴν Ὑγεῖαν μὰ τὴν Ὑγεῖαν AS^2
541 νητός· ἔσχατος ἢ πολύς, σεσωρευμένος (β 338)
542 νῆττον· πλῆρες, μεστόν

---

528 Ph ν 198 **529** Su ι 578; gl. Phleg. Mirab. 3 p.71, 3 K.; le. Ph ν 199 **534** Σ ν 89 | **536** cf. Ph ν 205 **537** τὸ μεταξὺ – ἔντερον Σ ν 89; cf. Poll. 2, 208; ἔντερον E. Gen. 222 Mill. (EM 605, 18); τούτῳ – Ph ν 203 **539** Σ ν 90 **541** σεσωρευμένος Ap. S. 116, 15; Schol.

---

524 ἢ (acc. dub.) H, ᾧ Mus.: La.: | ἐρήσειε H: Mus. | μῦθον H: Mus., τοὺς add. La. **524–5** cf. Leum. Hom. W. 245–6 **526** νέρθε cft. Fick 1909 (43), 149 | ὑδατεινόν Mein. Callim. 252 **527** ἐνῆς H: accent. Mus. | δὲ del. La. **528** le. νησαίη H: Pears. 515. Alb. | σάρδιον H: La. = Ph **529** le. νησαίας H: Palm. Pears. 515 | νισαίας Ph Su | σουσιάνης H: accent. Mus. | βακτριάνης H: accent. Mus. | κατὰ στηγῶνα H: Heins. Voss. Salm. al. = testt. | add. La. = gl. Phleg. **533** νηηρος· ανοητος K$^{\text{Ανηη1}}$ huc ref. La. ('utrumque corruptum') **535** ἔχων H: Guyet. Sorber. **536** νηστείρα H: accent. Schm. **537** περιίλουσιν H: Mus. **538** νήτεα H: Schulze QE 158, 3 | in mg. νῆσσα τὸ ὄρνεον καὶ νῆττα λέγεται ἀττικῶς H manu rec., del. Mus. **539** νήτην· μάτην H: Salm. Pears. 515 = KΣ **541** νῆτος H: accent. La.; conf. νῆτος et νητός agn. Schm. **542** μεττόν ci. La.

D **543** νὴ τὼ θεώ· ὅρκος κατὰ Δήμητρος καὶ Κόρης

Hom. **544** νηυσί· ναυσί, πλοίοις (Α 179 ..)

D + K **545** νηφάλιοι· νήφοντες, μὴ πεπωκότες. ἢ θύματα καὶ βωμοί, ἐφ᾽ ὧν οἶνος οὐ σπένδεται. ἢ *σοφοί (AS^{1})

D **546** νηφάλια ξύλα· τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἢ συκάμινα, ἢ σύκινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγονται

547 〉νηφαλισμένον· ὕδατι, οὐκ οἴνῳ ἡγνισμένον

N. T. **548** νῆφε· γρηγόρει, σωφρόνως βιοῦ (2. Ep. Tim. 4, 5)· [ἢ βρέχε· χιὼν γὰρ ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς, καὶ ὁ λεπτὸς ὄμβρος νιφετός· νίφει γὰρ τὸ χιονίζει]

549 νήφοντες· νήφοντες

LXX **550** *νήχεται· κολυμβᾷ (Iob 11, 12) vgA^{1}Br^{81}Σ

551 †νήχι· ναὶ μήν

D **552** νήχυτον· πολύ (Philit. fr. 7 Sp.)

D **553** †νήαις· κάδος

554 *†νηαιρίη· ἐσχάτη AS$^{\nu\iota\alpha 1}$. ἢ νηάτη

D **555** †νηεξίς· ἐν Καππαδοκίᾳ γενόμενος μῦς, ὃν σκίουρόν τινες λέγουσιν

D **556** Νίβα· χιόνα. καὶ κρήνην

D **557** νιβάδες· αἱ τοὺς λόφους ἔχουσαι αἶγες

D **558** νιβατισμός· εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς

D **559** νιγλαρεύων· τερετίζων (Eupol. fr. 121 K.–A.)

D **560** νίγλαροι· τερετίσματα, περίεργα κρούσματα (Pherecr. fr. 155, 27 K.–A.)

D **561** νίγλα· τρόπαια, παρὰ Πέρσαις

562 *νίζει· νίπτει vg^{2}AS^{6}Br^{82}Σ, πλύνει Σ, κλύζει vg^{2}AS^{6}Br^{82}Σ. σμήχει (vg^{2}Br^{82}Σ)

D **563** νίδες· παίδων αἰδοῖα (gl. Ital. 243 K.–A.)

D **564** νίκαθρον· ἔπαθλον, ἐπινίκιον

---

544 Schol. | **545** θύματα – σπένδεται cf. Ph ν 210/211 **546** Σ″ (Ph ν 212. Su ν 355); Prov. Bodl. 678; Schol. Soph. OC 100 **550** Σ ν 91 **556** cf. Σ″ (Ph ν 214. Su ν 363) **558** cf. Athen. 14, 629d **559** Ph ν 215 **560** Σ″ (Ph ν 217. Su ν 366); cf. Poll. 4, 83 **562** Σ ν 93 **563** cf. Σ″ (Ph ν 218. Su ν 370)

---

543 τῶ θῶ H: Mus. **545** πεπτωκότες H: Salm. Heins. **546** le. νηφάλια H: Pears. 515. Alb. = testt. | ἀμπελίνα H: accent. Mus. | οἰνίσποι (οἱ νίσποι ?) H: HSt. Thes. 2, 1057D **547** ν om. rubr., add. Mus. | νενηφαλισμένον L. Dind. 5, 1505B **548** σωφρον( ) H: La. | βί(ου) ? H: accent. La. | γὰρ ὁ λεπτὸς καὶ ὄμβρος ἢ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς νιφετός H: trsp. Mus. **549** νήφον(ες?) H: Mus. **551** νηχιναὶ· μήν H: Voss. | v. l. gl. 40 (La.) **552** νηχιτὸν H: Mus. **553** ‘νιαλις ex ord.?’ La. **554** dat. K | v. l. gl. 216 (Alb.) **556** κρήνην cf. EM 568, 16; Macedon. dicit Hoffm. Mak. 37 **561** νιγνα Lagarde GA 199; ‘non liquet’ La. **562** contin. H: nov. gl. Mus. **563** νιίδες H: La. = Σ″ **564** IG 5, 1, 267, 10

565 νικᾷ· κρατεῖ. [λικμᾷ] (Α 576) Hom.
566 Νικάνωρ· ἥρως, ὃν καὶ τιμῶσί τινες D
567 νικατῆρες· οἱ ἀκμαιότατοι ἐν ταῖς τάξεσιν D
568 *†νίκεα· φιλονεικία, ἔχθρα $A^2(v^{νιφ6})$
569 νικλεῖν· λικμᾶν. [κρατεῖν] D
570 *†νίκεσσεν· ὕβρισεν AS^3
571 νίκατρον· νικητήριον D
572 νικῆσθαι· ἀπολέσθαι D
573 νικητήριον· ἔπαθλον
574 νίκλον· τὸ λίκνον D
575 †νίκορ· διαφθορά
576 Νικοστράτειος· εἶδος ἀμπέλου D
577 νικύρτας· δουλέκδουλος (Hippon. fr. 28, 5 W. = 39, 5 Degani) D
578 νίμματα· λουτρά, πλύματα D
579 νίν· αὐτόν, αὐτήν, αὐτό
580 †νινητός· ἀνόητος, οἱ δὲ νενίηλος καὶ νινιαστής
581 νηνίατος· νόμος παιδαριώδης. καὶ Φρύγιον μέλος (Hippon. fr. 163 W. = 173 Degani) D
582 νίννον· τὸν †καταβάλλην ἵππον D
583 νίρνος· φθείρ. Ἀχαιοί. ἢ νίρμος D
584 νιρόν· μέγα D
585 [νίτρον· σαπώνιον]
586 *νίσεσθαι· πορεύεσθαι (Eur. Phoen. 1234) AS^1 Eur.
587 Νισᾶν· ὁ Ἀρτεμίσιος μήν (2. Esdr. 12, 1). καὶ † Ἰλίου πόλις LXX + ?
588 *νισόμενον· πορευόμενον (Ν 186) $g^{νιζ1}A^2$ Hom.
589 †νισυνόχος· φύλαξ νεώς
590 *νίτρον· σαπώνιον καὶ εἶδος ἰατρικόν $g^{νιζ3}$ D

---

571 Ph ν 221 **576** Poll. 6, 82; Athen. 14, 654a **581** | Poll. 4, 79 (cit. Hippon.)

---

565 incl. (e gl. 569) La. **566** 'an ηρως κτιστης Durorum Euphrat. quae Νικανορος πολις audiunt Isid. Char. mans. Parth. 1, GGM 1, 248, 9?' La. **567** Liv. 43, 19, 11 cft. Schm. **568** νείκεα H: Mus. = K | v. l. gl. 221 (Pears. 515) **569** νίκειν H: La.; νικλᾶν Schm. | cf. gl. 574 | incl. (e gl. 565) La. **570** νείκεσσεν H: Mus. = K | v. l. gl. 226 (Pears. 515) **571** νίκεστρον H, νίκαστρον Ph (prob. Lob. Paral. 451): La. ('nisi a το νικος derivatur') **572** ἀπέχεσθαι H: La. **574** λυκόν, ι sup. υ H: Guyet. Salm. Pears. 515. al.; cf. gll. 230/1. 569. Legerl. KZ 8, 1859, 423. Daniels. Eran. 14, 6 **575** v. l. gl. 233 (Voss. Perg.) **576** νικόστρατος H: Schm. = testt. **578** πλώματα H: Palm. Guyet. Salm. **580** δὲ νινήκλος H: HSt. Ind. **581** νινήατος H: Guyet. Scal. Coni. in Varr. 142 = (Poll.) | παιδαρε(?ει)ώδης H: Mus. | φρύγειον H: Mus. | Fick, Spracheinh. 414 cft. Lat. nenia **582** καβάλλην Mus.; 'latet aliud' La. **584** νίρον H: accent. La. | n. pr. Νιρεύς Νίραχος cft. Herw. Versl. 198 **585** σαπ( ) H: La. | dittogr. gl. 590 del. Mus. **586** νίσσεσθαι Mus. = K^S **587** Ἡλιούπολις Voss., 'de *Nysa*, in qua Osiris natus' **588** νισσόμενον Mus. = K **589** νεῶς H: accent. Schm. | v. l. gl. 495 (Mus.) **590** cf. gl. 585 | σαπῶν H (K), σάπων Mein. Theocr. 300

591 νιφάδες· ἕλκη, τραύματα, *σταγόνες vg^{2}AS^{8}Br^{85}Σ, ψεκάδες S^{8}

592 †νιφάλιος· εὐγρήγορος τὸν νοῦν

Ap. S. **593** νιφάς· ἡ τῆς χιόνος κατ᾽ ὀλίγον ἀπόρροια· ‘νιφάδες δ᾽ ὥς [ἐ]πῖπτον ἔραζε’ (Μ 156). τὰς γὰρ ψεκάδας ψιάδας [γὰρ] φησίν· ‘αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε’ (Π 459)

D **594** νίφαργον· νιφάδι λελευκασμένον

595 *νίφει· χιονίζει vg^{4}AS^{12}Br^{86}Σ

LXX + Ap. S. **596** νιφετός· *ἡ τῆς χιόνος καταφορά (A^{9}), χιὼν λεπτή (Deut. 32, 2) S^{16}[vg^{1}A^{7}Br^{83}Σ]. χιονισμός· ‘τεύχων ἢ πολύν ὄμβρον ἀθέσφατον ἠὲ χάλαζαν ⟨ἢ νιφετόν⟩’ (Κ 6)

Eur. **597** νιφοβόλοις· χιονίοις (Eur. Phoen. 206)

Eur. **598** νιφοβόλον· ὑψηλόν (Eur. Phoen. 234)

599 *νιφόεν· χιονῶδες AS^{13}

Hom. **600** νιφόεντα· χειμέρια, χιονώδη, χιονιζόμενα (Ξ 227)

D **601** νιφόεσσα Ἑλένη· ἀντὶ τοῦ λευκή. Ἴων Φρουροῖς (TrGF 19 F 46)

602 *νιφομένη· χιονιζομένη A^{10}

603 νίψεως· νουνεχείας

Hom. **604** *νιφῷ ἐνί· ἠροτριωμένῃ γῇ (ε 127) AS$^{\text{νιφ}14}$

D **605** νοά· πηγή. Λάκωνες

D **606** νοαρέως· νουνεχόντως

Eur. **607** *νόει· συλλογίζου. σκόπει (Eur. Rhes. 131) A^{3}

608 νοερόν· *πνευματικόν vg^{1}AS^{2}Br^{87}Σ· νοερὸν μέν ἐστι τὸ νοοῦν· νοητὸν δὲ τὸ νοούμενον. τροφὴ δὲ τρόπον τινὰ τοῦ νοοῦντος τὸ νοούμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἐναλλὰξ καταχρηστικῶς

609 νοεύσας· νοούσας

Hom. **610** νόημα· σύνεσις (β 363 ..)

LXX **611** νοήμων· συνετός, ἔμπειρος, γνωστικός (Prov. 1, 5 ..)

Hom. **612** *νοήσει· ἐνθυμήσει (Ι 104) AS^{3}(Br^{166})

Hom. **613** νόησεν· ἐφράσθη (Γ 374)

---

591 σταγόνες Σ ν 95 **593** cf. Ap. S. 116, 30 **594** Ph ν 227 **595** Σ ν 96 **596** – λεπτή cf. Σ ν 97; χιονισμός Ap. S. 116, 32 **600** χιονιζόμενα Schol. **601** Ph ν 230

---

591 ‘ελκη τραυμ. ad aliud le. pert. vid.’ La. **592** v. l. gl. 545 (Mus.) **593** ἐπίπτον H: accent. Mus., em. Gron. | ἔρραζε H: Mus. | ψ . κάδας H: Mus. | ψιάδες [delirat La] H: Mus. | γάρ φη(σι) H: Alb. del., φησὶ γὰρ in mg. Mus. [delirat La] | διὰ H: Mus. | μετέχευεν H: Mus. | ἔρραζεν H: Mus. **594** νιφάδον H, νιφάδια Ph: Mus. **596** χιωνισμὸς H: Schr. | ἢ χάλαζα H: em. et suppl. Mus. **597** ξενίοις H (K): Mein. **599** νιφῶεν H (K^{S}): Mus. = K^{A} **601** le. νιφόεσσα H: Schr. | σελήνη Ph | ἰὼν H: accent. Mus. **603** νήψεως Mus. (‘recte’ La.) **604** le. νίωον H: Voss.; νιφ K^{S} νειφ K^{A}, uterque om. ἐνί **605** νόα H: accent. Be. 2, 378 (cf. Wack. Kl. Schr. 2, 877) | cf. gl. ε 3220. Schulze QE 407 **606** ad νοηρης La. **609** νοήσας H: La. **610** contin. H: nov. gl. Alb. **612** ἐνθυμεῖται H (K^{S}): La. = K^{A}

614 *νοητά· τὰ μὴ ὁρώμενα vg[1]A[2]Br[88]
615 †νοθοῖ· φοβεῖται, ἀγριαίνει. νουθετεῖ
616 *νοθεύει· ἀπαλλοτριοῖ. ἀπατᾷ vg[1]AS[7]Br[89]Σ. κολακεύει vg[1]AS[7]
617 νοθογέννητα· *πορνειογέννητα AS[10](g[2]Br[90]). ⟨νόθοι·⟩ οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες A[11](vg[2]Br[90]), ἀλλ᾽ ⌞ἀπὸ A[11] πόρνης ἢ φίλης ἢ δούλης ἢ ⌞παλλακῆς A[11]. ἀλλότριοι ἢ δυσγενεῖς ἢ ψευδεῖς
618 *νόθως· ψευδῶς (3. Macc. 3, 17) AS[9] LXX
619 *†νοῖοι· αἱ τῶν υἱῶν γυναῖκες g[2]AS[4]
620 †νωμελέως· ἀδιαλείπτως
621 νομάδες· βοσκόμεναι ἀγέλαι (3. Regn. 2, 46e) vg[6]AS[15]Br[95]Σ LXX
622 νομάδες· ἡμέραι αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός S[25] D
623 *νομάδων· βαρβάρων, ἀγρίων (2. Macc. 12, 11) g[2]Σ LXX
624 νομαί· βοσκήματα, βοσκαί
625 νομαδόστοιχοι· ἀπὸ τῶν †νομῶν, κατὰ στοῖχον ὀρχουμενοι D
626 νομάριον· σκεῦος τραγικόν D
627 νομάρχης· ὁ νομῶν ἄρχων· νομοὺς δὲ λέγουσι τὰ μεγάλα χωρία D
628 νομέας· ξύλα περιφερῆ D
629 νομεῖς· βασιλεῖς S[26], ἡγεμόνες, καὶ τῶν πλοίων τὰ ἐγκοίλια (Hdt. 1, 194, 2). καὶ σχοῖνοι ἁρμένων D
630 †νομαλέως· ἀδιαλείπτως
631 νομεύς· ποιμήν Br[142]Σ. ὁ μεριζόμενος, ἢ μέρος ληψόμενος
632 νομή· διαίρεσις, μερισμός, νέμησις
633 *νομῆες· ποιμένες (Σ 525) vg[3]AS[12]Br[93] Hom.
634 νομή· *τροφή (A[16]), βοσκή vg[8]A[18]Br[104](S[27]). †ποινή. μερὶς ὕδατος
635 νόμιμα· τὰ δικαιώματα D
636 νομίζειν· οἴεσθαι. λέγειν
637 νομιζόμεθα· νόμιμα οἰόμεθα
638 *νομιζόμενα· νόμιμα A[9]Σ, ἔννομα
639 *νόμιον· δίκαιον g[νοσ3]AS[24]Σ
640 *νομοθετεῖ· νομοποιεῖ A[19]
641 *νομοΐστορες· νομομαθεῖς (Cyr. in Esai. 70, 688A M.) vg[1]AS[10]Br[92]Σ

---

614 cf. Σ ν 98 **616** – ἀπατᾷ Σ ν 99 **621** Σ ν 100 **623** Σ ν 101 **625** Ph ν 238 **629** τῶν – ἐγκοίλια Ph ν 242 **631** Σ ν 103 | **632** – μερισμός Ph ν 115 **638** Σ ν 104 | **639** Σ ν 105 **641** Σ ν 106

---

615 φοβεῖ malit La. **617** πορνιογέννητα H: La. | νοθογεννημα· πορνογεννημα K[A], -ματα bis K[S] **619** v. l. gl. 736 (Mus.) **620** v. l. gl. 780 (Mus.) **622** φθινὸν H: Mus. **623** νομάδες H: La. = KΣ **625** νομαδόστοχοι H: Pears. 516. Meibom. = Ph | ὤμων Ph, 'unde ft. νωμησεων' La. | ἐρχόμενοι H: La. = Ph **627** νόμων et νόμους H: accent. Alb. **628** gl. α 7580 cft. La. **629** ἐγκύλια H: Jun. Palm. Sop. al. = Ph | σχοινοὶ H: accent. Mus. **630** v. l. gl. 780 (Kust.) **634** ποίνη H: accent. Mus. **635** νομήματα· δικ. H: G.E. Zeibich, *Athlet.* παραδ. 78 **638** νομιζόμεθα H: Mus. = KΣ **639** νομιμον K[gS] = Maussac.

Eur. **642** *νομόν· νομήν (Eur. Rhes. 477) A[20]Σ

643 *νόμος· θεσμός, συνήθεια vg[4]A[13]Br[94]Σ. νομή A[14]. τόπος. καὶ λόγος g[5]A[14]. [καὶ ὁ ποιητὴς τῶν καθ᾿ ἡμᾶς νόμων]

D **644** νόμος· ὁ ποιητὴς τὸν καθ᾿ ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· θέμιστας δὲ καὶ εὐνομίας λέγει· ἀπὸ τῆς νεμήσεως· [ὁ] ‘ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίαν’ (ρ 487)

645 ‘νόμος ὁ πάντων βασιλεύς’ (Pind. fr. 169, 1)· κατὰ τὴν φύσιν … (Plat. Gorg. 484b. 488b)

Hom. **646** *νομῷ· τῇ νομῇ (B 475) A[22]

Hom. **647** *νόον· νοῦν (I 554 ..) g[νοθ5]

Hom. **648** νόον πολυκερδέα νωμῶν· τὸν ἀπατηλὸν καὶ ψεύστην νοῦν ἐπὶ πολλὰ τρέπων· ἄλλο ἐπ᾿ ἄλλο διανοούμενος (ν 255)

Hom. **649** *νόος· νοῦς (B 192 ..) S[1]

Hom. **650** νόου· τοῦ νοῦ. τοῦ λογισμοῦ (β 346) (g[νοθ6])

651 *νοοῦσι· φρονοῦσιν g[νοτ2]. ἢ συνιεῖσι

D **652** νορβά· καλή

D **653** νορβεῖ· ἐνθυμεῖται

D **654** νορθακινοί· ἀσθενεῖς

D **655** νόρρος· ἄνθος μήλινον λωτοῦ. γίνεται δέ τι καὶ δένδρον ἐν παραλίᾳ, ὅπερ ἔνιοι νορειὰν καλοῦσιν

D **656** νορύην· [ὀρύειν] … ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου

657 †νόροπα· λαμπρά S[1]

D **658** νοσακερός· νοσώδης. τρυφερός, μαλακός (com. ad. fr. 773 K.–A.)

659 *νοσηλεύεται· νοσεῖ (vg[1]AS[5]Σ), ἢ νοσοῦντι ὑπηρετεῖ (AS[5])

LXX **660** *νοσσεύουσαι· γεννῶσαι (Ierem. 31, 28) AS[15]

D **661** νοσσίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον

D **662** νόσος μεγάλη· ἐπιληψία

Att. **663** νοσοῦν· στασίαζον

Hom. **664** *νοστῆσαι· περιελθεῖν AS[10], ἀφικέσθαι, ⌊ἀνακομισθῆναι (A[14]), ὑποστρέψαι (O 374 ..) (AS[14])

665 νοσηλεύεσθαι· νοσοκομεῖσθαι

---

642 Σ ν 107 **643** – συνήθεια Σ ν 108 **649** Schol. **656** cf. Ph ν 257 **658** cf. Ph ν 252; Poll. 3, 105 (com.) **659** Σ ν 109/110 **661** Poll. 7, 94 **663** cf. Poll. 8, 152 **665** cf. Ph ν 254

---

643 incl. Alb., e gl. sequ. **644** τῶν … νόμων H: Salm. Heins. | θέμις· τὰς δὲ H: Scal. Sop. Salm. al. | ὁ ἄν(θρωπ)ος H: Heins. Sop. | cf. [Plut.] vit. Hom. 2, 175 ? **645** πάντων ὁ H: Alb. **648** contin. όων H: nov. gl., suppl. et em. Mus. | νόμον H: Mus. **651** φθονοῦσιν H: Vorst. = K | συνιοῦσι H: Schm. **654** Aeol. ad ναρθηξ Hoffm. Dial. 2, 241; καλάμινα σκέλη cft. Schulze QE 524 add. 251 **656** νορύγην ὀρύειν· H: La. = (Ph) **657** v. l. gl. 796 (Mus.) **658** νοσακέρως H (Ph): Alb. = (Poll.) **659** νοσηλεύεται (η ? e corr.) H | νοσοῦντα H: HSt. Thes. 2, 1085F **660** νοσσεύουσι H: Mus. = K **661** νοσσιδὲς H: accent. Jungerm. ad Poll. **663** στασάζειν H: Schm. **664** παρελθεῖν H: La. = K **665** νοστηλεύεσθαι H: Mus.

666 νόστιμον ἦμαρ· τὸ σωτήριον. καὶ ἀνακομιστικόν. ἀνακομιστικὴ ἡμέρα (α 9) Hom.
667 *νόστιμος· σωτήριος AS^{11}. καὶ τὰ ὅμοια
668 *νόστοις· βίβλοις οὕτω καλουμέναις AS^{13}
669 νόστος· ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή (Β 155) Br^{162}(A^{20}) ἢ *ἐπάνοδος. καὶ vg^{2}A^{7}Br^{105}Σ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως vg^{2}AS^{7}Br^{105}Σ Hom. + ?
670 νόστου προμαχοῦντες· χρόνου πολλοῦ νόστου προμαχοῦντες (SH fr. ad. 1089) D
671 *νοσφίδιον· κλοπιμαῖον (g^{νοτ5}AS^{12}), λαθραῖον g^{νοτ5}AS^{12}
672 νοσφίζεσθαι· λανθάνειν. πλεονεκτεῖν
673 νοσφιζοίμεθα· ἀρνοίμεθα. ἢ ἐπ' ἄλλο τι τραποίμεθα. ἢ κρυπτοίμεθα (Β 81) Hom.
674 νόσφιν· *χωρίς A^{17}Br^{129}, ἄνευ. λάθρα. δίχα. ἐκτός. μακράν (Α 541 ..) Hom.
675 *νοσφίζεται· ἰδιοποιεῖ (A^{21}). κλέπτει A^{22}(vg^{4}Br^{106}), ἀποστερεῖ A^{22}, ἀφαιρεῖ (vg^{4}Br^{106}). χωρίζει
676 νοσφιζόμενος· ἀφαιρούμενος (AS^{8}Σ). κλεπτόμενος. ἢ κλέπτων, στερῶν
677 *νόσφιν ἐών· χωρὶς ὑπάρχων (Ap. Rh. 4, 1458) AS^{9}
678 νουμήνιος· ὄρνεον, ὅμοιον ἀτταγᾷ ὄν· ὁ καὶ τροχίλος D
679 νουνεχέσιν· ὀξυτέροις. νηπτικωτέροις. *συνετοῖς (vg^{3}AS^{7}Br^{108}), σοφοῖς (vg^{3}Br^{108})
680 νοῦ πέρα παντός· ὑπεράνω παντὸς νοῦ
681 νοῦς· ψυχή. ποταμός. καὶ ἡ μονάς. κυρίως δὲ σώφρονος ψυχῆς ἐνέργεια D
682 *νοῦσος· νόσος A^{6}(vg^{1}) λοιμική (Α 10) Hom.
683 νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι· παροιμιῶδες. ἔστι δὲ Πεισάνδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττόμενον D
684 †νοχαλός· ῥᾴθυμος, χαῦνος
685 *νόῳ· ἐν τῇ διανοίᾳ (Α 132) Hom.
686 *νύ· ἀντὶ τοῦ [καὶ] ⌊δή Br^{2}. [καὶ δή] (Α 28 ..) Hom.
687 νύγει· τῷ κέντρῳ πλήττει D

---

666 | cf. Schol. **667** cf. Ap. S. 117, 1 | **669** Σ ν 113; – ἀνακομιδή Ap. S. 116, 35; Schol. **674** χωρίς Schol. **676** ὑφαιρούμενον cf. Σ ν 114 **682** cf. Schol. **683** cf. Paus. ν 2 (Σ'' [Ph ν 265. Su ν 525]); Prov. Bodl. 679 **685** Schol.

---

666 νόστειμον H: Mus. **667** νόστειμος H: Mus. = K | σώριος H: Schow. 566 n.2 = K **668** καλούμενοι H: Pears. 516; -οις Scal. = K **670** προμαθόντες H: La. | προμαχόντες H: Mus. **671** κλωπιμαῖον (?) H: Pears. 517. alii ap. Alb. **675** ιδιοποιειται K **677** ἐ( ) H: Mus. **678** ἀττάγιον H: post Mus. Schow. 566 n.4 | τρόχιλος H: accent. La. **679** νιπτηκωτέροις H: Mus. **681** ad ποταμός cf. Prov. Coisl. 143. Ph κ 625; ad μονάς Iambl. Theol. Arithm. p.3, 21. Nicom. Geras. ap. Ph. Bibl. 143a24 **683** πισσάνδρου H: Vales.; sc. Camirensis (Mein. FCG 2, 162) **684** v. l. gl. 818 (Alb.) **686** νῦν H: Voss. | alt. καὶ δή del. Palm. Voss. **687** contin. H: nov. gl. Palm. Voss.

D **688** νυγμή· κέντρον

D **689** νυθόν· ἄφωνον. σκοτεινόν

D **690** νυθῶδες· σκοτεινῶδες

691 νύκτα· σκότος. *ἣ χειμέριος δὲ δασεῖα [A[13]]

D **692** νυκταίετος· ὄρνις ἱερὸς Ἥρας, ὁ καὶ ἐρῳδιός

Hom. **693** *⟩νύηκες· ἐκτεταμένον (Ξ 385 ..) g[νυκ3]AS[νυκ8]

694 νυκτελεῖν· ἐν νυκτὶ τελεῖν

Hom. **695** νυκτὶ ἐοικώς· φοβερὸς τὴν θέαν (Α 47)

696 νυκτερεύειν· ἀγρυπνεῖν. Ἀττικοί

D **697** νυκτερινοὶ κύνες· οἱ λύκοι. τινὲς δὲ εἶδος ὑποδήματος γυναικείου (SH fr. ad. 1090)

Hom. **698** νυκτερίς· πετεινὸν νυκτερινόν (μ 433)

699 *νυκτίβιος· ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων vg[1]AS[9]Br[110]Σ. τοιαῦτα δὲ τὰ θηρία καὶ τὰ πλείω τῶν πτηνῶν AS[9]

D **700** Νυκτίδαι· γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων

Hom. **701** νυκτ⟨ὶ⟩ ἐοικώς· καταπληκτικός, καθάπερ νύξ (Α 47)

Hom. **702** νυκτὶ θοῇ· τῇ ταχείᾳ. ἡ γὰρ ἡμέρα, πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα, μακρὰ ἡμῖν φαίνεται· ⟨ἡ δὲ νὺξ⟩ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα (Μ 463)

D? **703** νυκτιπόλοις· νυκτὸς ἀναστρεφομένοις καὶ περιοῦσι (Eur. Ion 718) A[11]

D + K **704** νυκτιλόχους· τοὺς νυκτὶ ἐνεδρεύοντας, *ἢ λῃστάς (g[6]Σ)

LXX **705** νυκτικόραξ· ὁ νυκτὶ πετόμενος (1. Regn. 26, 20 ..)

D **706** νυκτόμαντις· μάντεως εἶδος

Att. **707** *νυκτομαχία· ⟨ὅτε⟩ νυκτὸς μάχονται ⟨οἱ⟩ πολέμιοι, καὶ οὐχ ὁρῶσιν ἐν τῷ σκότει (Thuc. 7, 44, 1) vg[5]A[12]Br[112][S[15]]

Hom. **708** νυκτὸς ἀμολγῷ· μεσονυκτίῳ· παρ' ἣν ὥραν οὐδεὶς μολίσκει (Λ 173)

709 νύκτωρ· νυκτός (Eur. Bacch. 486 ..) Br[183]

710 νυκχάσας· γράφεται δὲ καὶ †νυκχάσας, ὅπερ ἐστὶ νεανιευσάμενος. τὸ δὲ νυκχάσας νύξας

---

691 cf. Prov. Bodl. 682; Diogen. 6, 89; Su ν 576 **695** φοβερός Schol. **696** Poll. 1, 71? **697** Ael. Dion. ν 13; Ph ν 275 | **699** Σ ν 116 | **704** | cf. Σ ν 117 **706** Poll. 7, 188 **708** | Schol. **710** νεανιευσάμενος Ph ν 263; νύξας (Ph ν 273); cf. Wil. Kl. Schr. 4, 580

---

691 ἣ ut vid. H: Schm. **692** ἐρωδιάς H: Mus. **693** νῦνκες H, νυηκες K: τα⟩νύηκες Guyet. Kust. **694** 'an haplologia e *νυκτιτελειν?' La. **695** νυκτεοικὸς H: Mus. **697** le. νυκτερινοὶ H: ed. 1521 | κῦνες H: accent. Mus. **700** cf. Riess 1946, 113 **701** νυκτεοικῶς· καταπληκτικῶς H: Mus. **702** θόη H: Mus. | <ἡ δὲ νὺξ> om. (silent omnes) H: add. ed. 1501 | τὴ H: Mus. **704** νυκτιλόγχους H: Mus. = (Σ); cf. Theogn. can. 475 (C. 84, 30) **705** νυκτὶ πετώμενος· ὁ νυκτικόραξ H: πετόμενος Mus., trsp. Alb. **706** νυκτίμαντ( ) H: Mus. = (Poll.) **707** νυκτομαχεια (sic) H: Mus. = K | ὅτε add. Schm. = K | οἱ add. Mus. = K[v] | πόλεμοι H: Mus. = K **708** ἀμόλγω H: accent. Mus.

711 *νυμφαγωγεῖ· νύμφην ἄγει AS[10]
712 νυμφαγωγός· ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν· διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς. διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου· καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος, οἷον παράνυμφος D
713 νύμφαι· οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες. καὶ οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. οἱ δὲ καὶ ⟨τὸ⟩ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἱ νύμφαι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι. καὶ Μοῦσαι καὶ θεαί D
714 Νυμφαῖον ὄχθον· Ἴων (TrGF 19 F 52). [ὁ] παρόσον ὁ Ἀλφειὸς τὴν Ἀρκάδων παραμειβόμενος τὰς λεγομένας Γλυφὰς διέρχεται. οἱ δὲ παραποτάμιον. Νυμφαῖον δ' ὄρος ἀκούει τὸ περί τὴν Ἀρκαδίαν D
715 *νυμφεύτρια· ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ A[8] παράνυμφος vg[1]AS[8]Br[118]Σ
716 *Νυμφαῖον· νυμφῶν ἱερόν A[6]Σ(g[3])
717 νύμφη· ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα AS[5][g[4]]. καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἴξ, ἡ Ἀμάλθεια. καὶ ἡ Μοῦσα. καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ γενείου καὶ τοῦ κάτω χείλους ἐν μέσῳ κοῖλον. καὶ ἡ τοῦ Διός μήτηρ. καὶ ὁ ἐν τοῖς μελισσείοις σκώληξ D
718 νύμφην γε νέην· νεωστὶ νενυμφευμένην D?
719 νυμφικὰ λουτρά· γαμήλια λουτρά· ἣν ἀπὸ κρήνης ἀποδεδειγμένης (Men. fr. 56. 386 K.–A.) Att.
720 νυμφίδες· ὑποδήματα (Br[117]) γυναικεῖα ⌊νυμφικά (Br[117]) D
721 νυμφίον καὶ νύμφην· πάντα τὸν γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον, κἂν πολυχρόνιος ᾖ· 'νυμφίου, ὅς ῥα θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας' (Ψ 223) D?

---

712 cf. Poll. 3, 41; Eust. Il. 652, 46 (2, 351, 8 V.); lex. Cant. 21, 23 (LGM 81, 23) (Ar. Byz. fr. 284 Sl.) **713** cf. Σ'' (Ph ν 286. Su ν 588); Eust. Od. 1736, 5 (2, 43, 5 St..); σκώληκες Poll. 7, 148 **714** Νυμφαῖον δ' ὄρος – Ph ν 284 **715** | Σ ν 119 **716** Σ ν 118 **717** – γαμηθεῖσα Σ ν 120; καὶ τὸ – κοῖλον Poll. 2, 90 **719** cf. Σ'' (Ph ν 287. Su ν 595); Poll. 3, 43

---

712 ἑτέρων H: Mus. **713** πτερωταὶ H: Mus. = (Σ'') | κυφάροις H: Mus. = Σ'' | τὸ add. La. = Σ'' | γυναικῶν H: Heins. = Σ'' | γυν. αἰ⟨δοίων⟩ Wentzel 1898, 289 = Σ'' | Μοῦσαι Lydorum cf. Σ''. Schol. Theocr.7, 92 **714** ὁ πάρος, ὃν H: Ἴων Sop., πάροσον Voss. | ἀρκάδαν H: Mein. | παρὰ (sic) ποταμὸν H: post Voss. (περι-) La. **716** le. νυμφεύων H, νυμφέων Mus.: Pears. 517 = K[A]Σ | ἱερῶν H: ed. 1501 = KΣ **717** ἡ καὶ μοῦσα H: La. | ἐμμέσω H: Jun. | μελισσίοις H: Mus. **718** νυμφιγενέην (sic) H: L. Dind. 5, 1604C **719** τὰ μήλια H: Vales. Voss. **721** νυμφίος ὡς (acc. inc.) ῥαθανῶ δηλοῦσα καχῆσαι H: Mus. | τοκη(ας ?) H: Mus.

D **722** νυμφόβας· Ἀχαιός (TrGF 20 F 52). ὁ Σειληνὸς ἐπιβαίνων ταῖς Νύμφαις. καὶ ἐν Μοίραις (F 28)· ‘βαβαί, βαβαί, βήσομαι γυναῖκας.’ ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης

723 *νυμφοκόμος· ἡ νυμφεύτρια. ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην v$^{\nu\upsilon\kappa 2}$[A^{9}]

D **724** νυμφόλημπτοι· οἱ κατεχόμενοι Νύμφαις. μάντεις δέ εἰσι καὶ ἐπιθειαστικοί

D **725** νυμφοπόνος· ἡ περὶ τὴν νύμφην πονουμένη

726 *νυμφοστόλος· νυμφαγωγός vg^{2}A^{7}Br^{113}Σ

727 νυμφοτηρεῖς· ἄρχοντές τινες

728 νῦν· ἐπὶ τοῦ παρόντος v^{1}A$^{<4>}$Br^{114}, ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικοῦ, καὶ ἐπίρρημα χρόνου ἐνεστῶτος. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀρτίως

729 *νῦν δέ· ἐπὶ τοῦ παρόντος g^{2}

D **730** νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες· τοῦτό φασιν ἐξόδιον εἶναι ῥαψῳδῶν· νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοί ἐστε Z$^{(2:5)}$

Att. **731** *νυνδή· ἀντὶ τοῦ ἄρτι (Plat. leg. 683e) v$^{\nu\upsilon\chi 3}$

732 νῦν κ᾽ εἴη· ἀντὶ τοῦ νῦν καιρός

D **733** νύννιον· ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλουμένοις φασὶ λέγεσθαι· ὁμοίως καὶ τὸ νύννιος

D **734** νῦν τ᾽ ἦνθες ἐς χορόν, νῦν τ᾽ ἔπραδες· νῦν εἰς χορὸν ἦλθες, καὶ νῦν ἔπαρδες (Sophr. fr. 136 K.–A.)

Ap. S. **735** Νύξ· ἡ σωματοειδὴς θεός· ‘εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε’ (Ξ 259)· καὶ ἡ συνήθως λεγομένη νύξ (λ 330)

Hom. **736** νυοί· νύμφαι (Ω 166)

Hom. **737** νύξεν· ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν· νύξε δέ μιν ⟨κατὰ⟩ χεῖρα μέσην (Λ 252)

Ap. S. **738** νυός· νύμφη γεγαμημένη τοῖς τοῦ γήμαντος οἰκείοις …

D **739** νυρεῖ· νύσσει

---

722 Σειληνός Ph ν 290 **724** – Νύμφαις cf. Ph ν 291; Poll. 1, 19 **726** Σ ν 122 **728** – παρόντος cf. Ph ν 293 **730** cf. Zenob. Ath. 2, 57. vulg. 5, 99; Eust. Il. 239, 20 (1, 364, 8 V.); Ph α 987 **731** Schol. Luc. 40, 20; cf. Σʺ (Ph ν 294. Su ν 603); Poll. 1, 72 **734** le. cf. Su η 606 **735** Ap. S. 117, 8 **736** Schol. **737** cf. Ap. S. 117, 2 **738** Ap. S. 117, 4

---

722 ὃς ἦν δεινὸς H: Cas. de sat. poes. 187 = Ph | μυ(ʹ) H, μύροις Mus.: Flor. Cas. Athen. 477 | γυναῖκες H: Toup, Em. Su. 2, 525 | ἀφροδιτʹ H: Mus.; ἐπὶ τῶν ἀφροδισίων malit La. **724** νυμφόληπτοι Ph **725** υμφοπόνος H: nov. gl. et ν add. Mus. **727** νυμφοτερεῖς H: Mein. 1857, 631 **728** δηλ( ) H: Mus. **730** ἐξώδιον (ω ? e corr.) H: Salm. | τραγωδῶν H: Schm. = testt. | ἔστησαν H: Vales. = testt. **731** νῦν δὴ H: Cob. VL 233 = K **733** καταβὰν καλούμενον H: Mus. | pupus νιννιον CGlLat. 2, 153, 46. Schulze Kl. Schr. 214 cft. La. **734** δεχωρὸν H: Mus. | fin. ἔπραδες H: Sop. Voss. Heins. al. **735** δημήτειρα H: Jun. Voss. Jens. Luc. 165 | ἐσάωσ(αν) H: Mus. **736** νύοι H: accent. Mus. **737** ἐκχειρέ . τρωσεν (sic) H: Mus. | δ᾽ ἔμην H: Schr. (Guyet.?) = Hom. **738** γήμαντος, ν (?) sup. μ H | καλεῖται suppl. Schm. **739** sqq. cf. Fick 1909 (43), 150 **739** νυσσεῖ H: accent. Mus.

740 νυρίζει· νύσσει. ξύει D
741 νυρῶν· νύσσων. ξύων. [νύκτωρ] D
742 Νῦσα καί Νυσήϊον· ὄρος, οὐ καθ᾽ ἕνα τόπον. ἔστι γὰρ Ἀραβίας, Αἰθιοπίας, Αἰγύπτου, Βαβυλῶνος, Ἐρυθρᾶς, Θρᾴκης, Θετταλίας, Κιλικίας, Ἰνδικῆς, Λιβύης, Λυδίας, Μακεδονίας, Νάξου, περὶ τὸ Πάγγαιον, τόπος Συρίας D
743 νύσσει· παίει. ῥήσσει
744 νύσσα· ὁ καμπτήρ· ἀπὸ τοῦ ἐλθόντας κατ᾽ αὐτὸν νεύειν τοὺς ἵππους (Ψ 332) Ap. S.
745 νύσσαι· ἐκ χειρὸς πατάξαι
746 *Νυσήϊον· ὄρος Διονύσου (Z 133) [$vg^{2}AS^{5}$] Hom.
747 νυσταγμός· ὕπνος (Dan. 4, 33b) LXX
748 νυσταλέον· ὑπνηλόν
749 †νυσταλωπιᾶν· νυστάζειν
750 †νύστυχον· ὀλίγον ὑπνῶσαι
751 νυττόμενος· κεντούμενος. προσωθούμενος D?
752 νύχα· νύκτωρ, νυκτί
753 νυχεία· διανυκτέρευσις
754 *νύχιαι· νυκτεριναί ($v^{1}g^{νυν3}A^{6}Br^{116}Σ$)
755 νυχεύει· κρύπτει. νυκτερεύει (Eur. Rhes. 520?) Eur.
756 νύχμα· ὄνειδος. λοιδορία. ψόγος D
757 *νύχος· νύξ $vg^{2}A^{7}Br^{119}Σ$. σκότος
758 νώ· ἡμᾶς (E 219) Hom.
759 Νῶβαι· Πυγμαῖοι D
760 νωγαλεύματα ἢ νωγαλίσματα· τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα. οἱ δὲ τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφερὰ ἀρτύματα D
761 *νωδός· ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων $v^{νωχ3}g^{1}AS^{3}Br^{120}Σ$. καὶ ἐννεός. κωφός. μὴ λαλῶν A^{3} Att.

---

740 Σ″ (Ph ν 298. Su ν 615) **741** – νύσσων Σ″ (Ph ν 299. Su ν 616) **742** cf. St. Byz. 479, 7 (ν 83) **744** Ap. S. 117, 6; καμπτήρ Σ ν 123; Schol. **754** cf. Σ ν 124 **757** Σ ν 125 | **758** E. Gen. 222 Mill. (EM 609, 39) cf. Ap. S. 117, 14; Schol. **760** cf. Poll. 6, 62; – ἐδέσματα Ph ν 304 **761** – ἔχων Σ ν 126; Poll. 2, 96

---

741 νύρων Σ″ | incl. Alb. **742** νύσκιον H: Palm. | ἕνα in litura legi non potest H **743** νύσει H: Mus. **746** νύσσιον H: La. = (K -σσ-) **749** h. e. νυκταλωπιᾶν (HSt. Thes. 2, 1108E) cum gl. ficta La. coll. Eust. Od. 1392, 35 (1, 21, 28 St.); 'altera parte compositi neglecta def. Schulze Kl. Schr. 376' | νυστά.. ν H: Mus. **750** νυσταχεῖν (= νυστάζειν, cf. στενχέιν στενάζειν) Herw. Versl. 199 **751** προθ. μενος H, -θουμ- Mus., προωθ- Alb.: La. **753** νυχία H: Voss. **756** λυδοῖ H, -οί Mus.: La. | ψωλός (? ω corr. ex ο) H: Schm. **757** νυχὸς H: accent. Alb. = KΣ; 'ex εννυχος, παννυχος falso derivatum' La. | v. l.: gl. υ 919 **758** νῶ H: accent. Mus. **759** Νοῦβαι Alb.; Strab. 17, 2, 2 C. 786, 23 cft. Fick 1909(43), 150 (Pygm. inter Nub. inveniri, non Pygm. = Nub.) **760** νωβαλεεύματα H: Sop. Heins. Salm. al. = testt. | ἅρματα H: Heins. Voss. Perg.

762 *νώδυνον· ἀνώδυνον vg^{2}AS^{4}Br^{121}Σ
On. sacr. **763** Νῶε· ἀνάπαυσις (Gen. 5, 29)
764 *νώθεια· νωθρία, ὀκνηρία AS^{4}
765 *νωθεῖς· βραδεῖς, ἄλογοι vg^{1}AS^{5}Br^{122}
D? **766** νωθῆ· τὸν †ἐργάτην, ἢ τὸν μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενον
Hom. **767** νωθής· ὁ νωθρός, κατὰ στέρησιν τοῦ θεῖν. *βραδύς vg^{2}A^{7}Σ. ἀμβλύς (Λ 559) vg^{2}A^{7}
768 νωθὴς ὁδός· ἡ μακρὰ ὁδός (SH fr. ad. 1091)
D **769** νώθητι· ἐνθυμήθητι, γνῶθι
D **770** νώθουρος· ὁ ἀδύνατος συγγίνεσθαι (com. ad. fr. 191 K.–A.)· ἢ ὄνος
Greg. Naz. **771** νωθρὴ ὁδός· μακρά. ἢ νωθρά (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 227 [37, 596, 4 M.]?)
LXX **772** νωθροκάρδιος· βραδὺς κατὰ λογισμόν (Prov. 12, 8) vg^{3}AS^{8}Br^{124}
773 νωθρόν· βραδύ. νωχελές. *ἀσθενές (v^{νωχ4}A^{6}Br^{123}Σ)
Hom. **774** νῶϊ· ἡμᾶς. ⌊ἡμεῖς vg^{7}AS^{11}. [ἡμῶν] (Δ 418)
Hom. **775** *νῶϊν· ἡμῶν v^{νωχ5} τῶν δύο. καὶ ἡμῖν (θ 374 ..) vg^{8}AS^{12}
Hom. **776** νωϊτέρην· ἡμῶν τῶν δύο· 'ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς' (μ 185)
Hom. **777** νωΐτερον· ἡμῶν τῶν δύο g^{2}A^{10}Br^{125}. ἡμέτερον· 'καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν' (Ο 39)
D **778** νῶκαρ· νύσταξις. νώθεια. κακόσχολος ἔννοια
Hom. **779** νωλεμές· ἰσχυρόν, βίαιον. ἐντελές. καρτερόν. συνεχές (Ξ 58)
Hom. **780** νωλεμέως· ἀδιαλείπτως, καὶ τὰ ὅμοια (Δ 428)
781 *νωλεμῶς· ἀδιαλείπτως (AS^{1}), καὶ τὰ ὅμοια
D **782** νῶμα· νόημα, ἐνθύμημα
Hom. **783** νωμᾷς· διοικεῖς (μ 218)
784 *νωμᾶται· κινεῖται AS^{3}
Hom. **785** νωμῆσαι· κινῆσαι (AS^{4}), μετενέγκαι. διανεῖμαι. ⌊κυβερνῆσαι (Η 238) (S^{4})
D **786** νώματα· ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γνωρίσματα. οἱ δὲ τὰ θρέμματα
Hom. **787** νώμησαν· διεμέρισαν (Α 471)
Hom. **788** *νωμῆσαι βῶν· κινῆσαι τὸ ὅπλον (Η 238) AS^{1}

---

762 Σ ν 127 **763** On. Vat. 196, 1 **767** – θεῖν Ap. S. 117, 12; κατὰ – βραδύς Schol.; βραδύς Σ ν 129; E. Gen. 222 Mill. (EM 608, 2) **770** cf. Eust. Il. 462, 42 (3, 253, 6 V.) **773** ἀσθενές cf. Σ ν 130 **774** ἡμεῖς Schol.; Ph ν 309; Tim. ν 6 **775** Ap. S. 117, 16 **777** ἡμέτερον Schol. **780** Schol. **781** Schol. | **787** Schol. **788** E. Gen. 222 Mill. (EM 608, 21)

---

762 ἀνόδυνον H: Mus. = ΚΣ **764** νωθεῖα H: accent. La. **766** le. νωθητὸν H: Pears. 518 | αργουντα ci. La. | μὴ κέτι H: Mus. **769** contin. H: nov. gl. Mus. **770** νωθουργὸς H: Arcer. Voss.; cf. Wack. Kl. Schr. 1, 770 | δυνατὸς H: Triller, Emend. 30 **771** le. νώθρηξ H: L. Dind. 5, 1622C **774** incl. Schm. ('Alexandrini poetae error?') **778** νωθεία H: accent. La. **782** 'Ion., cf. gl. 801' Leum. **788** νωμῆσε H (K^{A}): Mus. = K^{S} E. Gen. | κίνησαι H: accent. Mus.

789 *νωμῶν· ἔχων AS^2. διανέμων. ⌊κινῶν g$^{\nu\omega\iota 3}$Br^{150}. διαιρῶν S^2

790 Νώνακρις· τόπος ἐπώνυμος Ἀρκαδίας. τινὲς δὲ Νώναπις D

791 Νωνακρεύς· οἱ μὲν ἀλείπτην Ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν. ἡ γὰρ Νώνακρις Ἀρκαδίας ἐστὶ τόπος ... (Ar. fr. 861 K.–A.) D

792 νῶντα· νήθοντα. ῥέοντα

793 νωνυμία· ἄκλεια. ἀσάφεια

794 νώνυμος· *ἀνώνυμος g$^{\nu\omega\iota 6}$Σ(S^1). δύσφημος. ὃν οὐκ ἄν τις εὐφήμως εἴποι, ἀλλὰ δυστυχῆ

795 νωρεῖ· ἐνεργεῖ D

796 νώροπα· *λαμπρόν A^3. αἴθοπα. στερητικὸν τῆς ὄψεως. τὸ γὰρ $\overline{\text{νω}}$ ἴσον τῷ $\overline{\text{α}}$· ἄροπα, νώροπα (B 578) Hom.

797 νώροπι· λαμπρῷ. καὶ τὰ ὅμοια (H 206) Hom.

798 *νώροπι χαλκῷ· τῷ λαμπρῷ χαλκῷ, ἢ σιδήρῳ AS^1. καὶ τὰ λοιπά (H 206) Hom.

799 νώροψ· *λαμπρός AS^2. ὀξύφωνος. ἔνηχος. ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ

800 †νώρεμνος· μέγας. πολύς. κατώτατος. ἔσχατος. εὐσθενής. πλατύς D

801 νωσάμενος· κατανοήσας (Callim. fr. 353 Pf.) D

802 νώσασθαι· αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι D

803 νῶσις· ῥεμβός. πτωχός D

804 νωσίχολος· ἀμελής, ῥᾴθυμος D

805 νῶτα· τὰ ἀνώτατα, τὰ νωτιαῖα κρέα. καὶ συνήθως ἡμῖν Att.?

806 *νῶτα θαλάσσης· τήν ἐπιφάνειαν αὐτῆς (vg^{2}A^{6}Br^{127}Σ). ἢ τὰ πελάγη (B 159) Hom.

807 νωτεῖς· οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι. οἱ ⟨δὲ⟩ ἕλκοντες ζύγιοι D

808 νωτίζειν· διώκειν. τρέπειν

809 νωτίσαι· τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν, καὶ παραμείψασθαι φυγόντα

810 νωτίσασθαι· ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν ὤμων (A^5). ἀπονωτίσασθαι δὲ τὸ καταθέσθαι D

811 *νωτοφόρος· ὁ μὴ ὑπὸ ζυγόν, ἀλλὰ τῷ νώτῳ ἀχθοφορῶν AS^3(Br^{126}) ἄνθρωπος (2. Chron. 2, 17), ἵππος, ὄνος (Xen. Cyr. 6, 2, 34) A^{4}S^3 LXX +

---

790 cf. St. Byz. 479, 20 (ν 85) **791** cf. St. Byz. 479, 24 (ν 85) **792** | cf. Ph ν 313 **794** ἀνώνυμος Σ ν 131; cf. Ap. S. 117, 20? **796** λαμπρόν Ap. S. 17, 21, Schol.; E. Gen. 222 Mill. (EM 608, 26) **797** Schol. | **806** Σ ν 132; Schol. | **807** cf. Poll. 2, 180. 7, 186 | **809** cf. Poll. 2, 179 | **811** cf. Σ ν 133; Poll. 2, 180

---

789 κρίνων H: La. = K **791** Νωνακριεύς L. Dind. 5, 1625A = St. Byz. | νωνακρὶς H: accent. Mus. **793** ἀφάσεια H: Mus. **794** εὔφημον H: La. **795** cf. Be. Lex. 238 **796** τὸ $\overline{\text{α}}$ H: Mus. **797** contin. H: nov. gl. Alb. **800** νώρυμνος Voss. Pears. 519; ‘latet compos. vocis ερυμνος’ La. | ἀσθενὴς (?) H: La. **803/4** ‘nondum expedita’ La. **806** le. νῶτα H: ed. 1501 **807** ἢ ἕλκ. H: Jungerm. ad Poll. 7, 186 **811** νότω H: Pears. 519 = K

Att. **812** †νωφαιόν· ἀφανές

813 νωχαλής· νωθρός

814 νωχαλίζει· βραδύνει

K + Hom. **815** *νωχέλεια· ἀσθένεια A11(v8S12). βραδυτής A11(S12). ἀργεία. νώθεια. μιλότης. ὁμοίως καὶ νωχελίῃ (T 411)

816 †νῶχμα· ὄνειδος

D **817** νώψ· ἀσθενής τῇ ὄψει

818 *νωχελής· ὁ μιλός vg1AS10Σ. βραδύς vg1AS10Br128Σ. ἄχρηστος g1 Br128Σ

---

815 νωχελίῃ· βραδυτῆτι, ἀσθενείᾳ Schol. **817** cf. Zonar. 1412, 15 **818** Σ ν 135

---

813 νωφαλὴ H: HSt. Ind. **815** μιλώτις H: Toup. (-λλ-) | νωλεχείη H: Schm. **818** ὁμαλὸς H (KvgA): Bos Obs. cr. 175 = KS, cf. ad gl. 815

Ξ

1 ξαίνει· *διαξέει AS^{3}. νήθει (vg^{1}AS^{2}Br^{1}Σ), σωρεύει (vg^{1}Br^{1}Σ). ἐργάζεται ἔρια AS^{3}. καὶ δέρειν ἱμάντι K + D

2 †ξενύει· λήγει

3 ξάνδαρος· ζῷον ὅμοιον βοΐ, γενόμενον κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος D

4 ξανᾶν· κοπιᾶν A^{6} τὴν χεῖρα D

5 ξανῆσαι· κοπιᾶσαι (Soph. fr. 498 R.) D

6 Ξανθή· ἡ Τροία. καὶ ἡ καλή. καὶ ἡ πυρρά, ἢ *πυρροειδής (vg^{2}AS^{5}Br^{3}Σ) D + K

7 ξανθίζεσθαι· κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας vg^{3}AS^{7}Σ. ⟨Λάκωνες⟩. ἢ βάπτεσθαι αὐτάς. ⟨Ἀθηναῖοι⟩ D

8 ξανθιμίας· βόλου ὄνομα D

9 ξανθόν· πυρρόν (g^{1}). καλόν. εὖ εἰργασμένον. χλωρόν. ὁ δὲ ποταμὸς Ξάνθος S^{9}. καὶ ὄνομα

10 ξάνιον· κτένια, ἃ αἱ γυναίκες χρῶνται πρὸς τὴν τρίχα, καὶ ἃ φοροῦσιν ἐν τοῖς δεραίοις

11 Ξαντικά· ἑορτὴ Μακεδόνων, Ξανδικοῦ μηνὸς ἢ Ξανθικοῦ ἀγομένη. ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων D

12 *ξανθοῖσιν ὀρνέοις g^{4}Br^{4}Σ· …

13 †ξανίσσατο· διενοήθη

14 ξανῶ· κοπιῶ

15 ξέεσθαι· σπανίζεσθαι

16 ξεναγεῖ· δέχεται ξένους. ἢ τῆς ὁδοῦ ἡγεμονεύει [ἢ ξενοδοχήσας]

17 *ξεναγοί· οἱ τῆς ξένης ὁδοῦ ἡγούμενοι AS^{24}

18 *ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος AS^{28}(g^{7}Σ)

---

1 cf. Σ ξ 1 **4** cf. Ph ξ 9; Poll. 7, 30 **5** cf. Σ″ (Ph ξ 5. Su ξ 2) **6** Τροία cf. St. Byz. 640, 4 (τ 211); πυρροείδης cf. Σ ξ 2 **7** lex. rhet. 284, 9; – τρίχας Σ ξ 3; cf. Poll. 2, 35 **10** Σ″ (Ph ξ 6. Su ξ 13); cf. lex. rhet. 284, 7; Theogn. can. 776 (C. 128, 7); Eust. Il. 860, 48 (3, 247, 14 V.) **12** Σ ξ 4 **14** cf. Σ″ (Ph ξ 7. Su ξ 14) **17** Tim. lex. ξ 1 **18** cf. Σ ξ 6

---

1 ξένει H: Mus. = (K) | δέρρειν H: Guyet. **2** ζεινυι ci. La. coll. gl. ζ 94; ἐ⟩ξελινύει Tosi ap. DeStefani 1992 **3** ζῶον H: La. **6** πυρὰ H: Voss. | πυροειδής H: Voss. = K **7** add. La. = lex. rhet. | βλάπτεσθαι H: Sop. Guyet. Salm. al. **8** Ξανθίας Mein. CGF 3, 324 **10** ξάνιον, α super ον H | ἀφοροῦσιν H: Mus. | δερέ^{οις} H: Jungerm. ad Poll. 5, 96; ἀναπλέγματι testt. (‘melior forma gl.’ La.) **11** ξαντικὰ H: ed. 1521 | ξαντικοῦ μηνὸς H: Schm.; Ξανθικοῦ μηνὸς η᾿ [Ξανθικοῦ] Meurs. Gr. fer. 215; cf. Nilsson, Gr. Feste 405 **13** ζατώσατο Schm. 1860 (Philol. 15), 345, coll. gl. ε 595 **16** ἡγε⟦υ vel σ⟧μονεύει H | incl. ad gl. 19 ret. Heins. **17** τοῖς ξένοις Arnald, Lect. gr. 202 = Tim.

19 *ξεναγωγήσας· ξένον ὁδηγήσας AS^{21}(g^{8})

20 *ξεναγῶν· ξενοδοχῶν vg^{9}A^{17}Br^{7}Σ, ὁδηγῶν, καὶ ἄγων τοὺς ξένους vg^{9}A^{17}Br^{7}

D **21** ξεναγία· σύνταγμα ⟨παρὰ Κρησί⟩. καὶ ὁ τούτων ἡγεμὼν ξεναγός

22 *†ξενάλογος· ξένα συλλέγων g^{12}Br^{9}

N. T. **23** *ξενία· κατάλυμα, καταγώγιον (Ep. Philem. 22) g^{14} (v^{14}Br^{10}Σ)

Att. **24** ξενίζειν· τὸ ⟨ξένῃ⟩ χρήσασθαι φώνῃ (Dem. 57, 18)

N. T. **25** *ξενίζεται· ξενοδοχεῖται (Act. 10, 32) g^{16}Br^{12}

LXX **26** *ξενίζουσα· ἀλλόφυλος. ἀήθης (vg^{15}Br^{13}). καινή (Esth. 3, 13e) g^{15}

27 ξεστός· ὡμαλισμένος (vg^{1}AS^{5}Br^{14}Σ). ἐξεσμένος

Hom. **28** ξεστοῖο· ὡμαλισμένου. ἐξεσμένου (Z 244)

29 *ξεῖνος· ὁ ἀπὸ ξένης φίλος g$^{\xi\epsilon\nu 13}$(vg$^{\xi\epsilon\nu 4}$A^{1}Br^{5}Σ)

30 *ξεῖνος· φίλος (v$^{\xi\epsilon\nu 10}$)

Hom. **31** ξείνια· τὰ ξείνια δῶρα, χαριστήρια ξενίας (Λ 779)

Hom. **32** ξεινοδόκος· ὑποδεχόμενος ξένους (σ 64). καὶ μάρτυς

33 ξεινοδόχος· ὁμοίως

D? **34** ξεῖνοι· Θεσσαλοί

Hom. **35** ξεῖνον· ξένον (P 150)

Hom. **36** ξεινοσύνης προσκηδέος· τῆς τὴν οἰκειότητα ἐμποιούσης (φ 35)

D **37** ξεινοῦσσαι· ξενῶνες

D **38** ξειρίς· ἀρωματικόν τι φυτόν (Ar. fr. 863 K.–A.)

39 *ξενεοί· στρατιῶται AS^{25}

40 †ξενήϊον· φίλον

D **41** ξενηλασία· τὸ μὴ ἐᾶν ξένους ἐπιμίγνυσθαι

D **42** ξενηλατοῦνται· τύπτεσθαι τοὺς ξένους ἐλαυνομένους (Ar. Av. 1013)

Eur. **43** ξενία· ὑποδοχή, φιλοτιμία, ⌊φιλία (AS^{23}). δῶρα (Eur. Hec. 794) [κατάλυμα, ἢ καταγώγιον]

44 ξενίας δίκη· ἐπὶ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῶν δημοσίων

---

20 ξενοδοχῶν Σ ξ 7 **21** lex. rhet. 284, 11 **23** cf. Σ ξ 8 **24** Σ ξ 9; lex. rhet. 283, 29; Poll. 3, 59 **27** cf. Σ ξ 12 **29** cf. Σ ξ 5 **32** Schol.; Ap. S. 117, 25; E. Gen. 222 Mill. (EM 610, 43) **38** Ph ξ 21 (cit. Ar.); Su ξ 69 **42** cf. Schol. Ar. **43** φιλία Schol. Eur.; κατάλυμα – cf. Σ ξ 8

---

21 ξενοδόχος H: Salm. = lex. rhet. **22** v. l. gl. 50 (Pears. 520. Alb.) **23** ξένια H: accent. Mus.; ξενιαν K = N. T. **24** ξενίζει H: ed. 1521, cf. gl. 45, ? dittogr. | ⟨ξένῃ⟩ Mus. = KΣ **26** ξε⟦..⟧ζουσα H: Mus. **28** .εστοῖο H: nov. gl. et ξ add. Mus. **30** ξεῖον H: Mus. = K **34** 'de mercenariis Thessalis? nam dialectus ξεν- flagitat' La. **36** προσκηδέοστης H: Mus. **37** 'e ξεινοεσσαι scl. οικιαι' La. **38** 'ξιρις Theophr. h. pl. 9, 8, 7 [= Su], sed ξειρις BCH 33, 72 cf. Herm. 65, 1930, 226 cf. et. gl. ζ 99 [v. l.]' La.; ξείρης Ph **39** 'h. e. ξενοι' La. **42** ξενηλαττοῦνται H: Mus. **43** incl. e gl. 23 **44** 'δικη falsum cf. Poll. 3, 57' La. | μετεχόντων, H: punct. om. ed. 1521

45 *ξενίζειν· ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ AS^{19}Σ(g^{6}Br^{11}). ἢ ξένοις ἤθεσι AS^{19} Σ(g^{6}) Att.
46 *ξενίζουσαν· νεαράν (Esth. 3, 13e) AS^{27} LXX
47 ξενοδοκοῦμαι· μαρτύρομαι
48 *ξενοδοκῶν· ξενοδοχῶν. μαρτυρῶν AS^{29}
49 ξένοι· οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς Πέρσας (Hdt. 9, 11, 2). οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους. ἢ ξένους D
50 *ξενολόγος· ξένους AS^{18}Σ στρατιώτας A^{18}Σ συλλέγων AS^{18}Σ
51 ξένος· ὁ ὀθνεῖος. ὁ ἐπιξενούμενος
52 ξεῖνος δ᾽ οὗτος ἐμὸς πατρώϊος· καὶ ξενοδοκῶν καὶ ξενοδόχος (α 417) Hom.
53 *ξενών· κατάλυμα A^{20}. ἢ ˌμέγας ἀνδρών A^{26}
54 ξενῶνες· οἱ ἀνδρῶνες ὑπὸ Φρυγῶν
55 ξενώσεται· ὑποδέξεται (Soph. Phil. 303)
56 ξερόν· τὸ ξηρὸν τῆς γῆς. χέρσον (ε 402) Hom.
57 ξέσαι· τεμεῖν, κόψαι. ποιῆσαι. τεκτήνασθαι
58 ξέσμα· ξόανον D
59 ξέσω· ξύσω AS^{4}
60 †ξέσαι· κατασκεύασαι. εἰργάζου
61 ξεστήν· ἐξεσμένην· ‘παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν’ (η 174). λέγει δὲ καὶ συνθέτως ‘ἐϋξέστῃς ἐλάτῃσιν’ (Η 5) Ap. S.
62 ξεστόν· γλυπτόν. λεῖον. ποιητόν
63 ξεστῇσιν· εὖ ἐξεσμέναις, ˌκαλῶς ⟨κατεσκευασμέναις⟩ (Ζ 243) S^{6} Hom.
64 ξέστριξ κριθή· ἡ ἑξάστιχος. Κνίδιοι D
65 ξηραλοιφεῖν· τὸ χωρὶς λουτροῦ ἀλείφεσθαι (g^{1}). ἢ ξηροτριβεῖσθαι (Soph. fr. 494 R.). ξηρολουτεῖν· τὸ αὐτό Att.
66 †ξήριγγοι· ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες
67 ξηροκόλλα· σύνθεσίς τις παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς D
68 ξίμβαι· ῥοιαί. Αἰολεῖς D
69 †ξίφαι· τὰ ἐν ταῖς ῥυκάναις δρέπανα ἢ σιδήρια D
70 ξιφήρους· ξίφος ἐχούσης AS^{3}, ξιφηρόρου (vg^{2}Br^{15})

---

50 Σ ξ 156 **56** cf. Schol. **61** Ap. S. 117, 23; cf. Schol. H **63** | Schol. **65** Harp. 134, 1 (Did.); Σ″ (Ph ξ 29. Su ξ 61); lex. rhet. 284, 13 | Schol. Aeschin. 1, 138 (290) **68** Schol. Ap. Rh. **70** cf. Σ ξ 13. 14

---

51 ὁ θεῖος H: Sop. Heins. **53** μεγάλων λέγων H, μεγαλύνων K^{26}: La.; λέγων ex gl. 50 migrasse cens. Sop. **54** ‘υπο Φρυγων Asianum’ La. **60** ‘e gl. 57 corrupt.’ La. **61** δὲ ξέστην H: accent. Mus. | ἐτάνυσε H: Mus. | εὐξέστησεν ἐλάτησεν H: Alb. = Ap. S. **63** ξέστησιν H: accent. Mus. | add. Alb. = Schol. **64** le. ξέστρτιξ H: Schm. | cf. Be 2, 607 **65** ξηράλειψιν H: Heins. | ἀλοίφεσθαι H: Pears. 521 = lex. rhet. **65x** nov. gl. ξηραλουτρεῖν H: ξηρο- Lob. Phryn. 594, -ουτεῖν La. (qui contin.) **68** ξίμβραι H: Voss.; gl. ρ 324 cft. Alb. **69** ξιφίδια La. coll. gl. 92 **70** ξηφηροὺς H: accent. Mus. | ἔχουσι H: La. = K; ἔχοντος Schm. | ξιφηφόρους H: Mus.; ξιφη φορουντες K

71 ξιφήρεις· ξίφη κατέχοντες (Eur. Or. 1346) Br^{15}(g^{2})

D **72** ξιφίας· ἰχθῦς ποιός. [καὶ Δῆλος.] ξίφιος ὁμοίως

73 *ξιφίζειν· ἀνατείνειν τὴν χεῖρα AS^{5}. καὶ ὀρχεῖσθαι

D **74** †Ξιφίρου λιμήν· Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (fr. 40a R.). ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα [τὰ] περὶ Ῥήγιον Ὠρίων …

D **75** ξιφισμός· σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως

D **76** ξιφιστής· φορεύς. τελαμών

D **77** ξιφισμάτων· ὀρχημάτων

D **78** ξιφιστύς· μαχαιρομαχία, μάχη ἐκ χειρῶν

D **79** ξιφοδρέπανον· ἡ λεγομένη ἅρπη, ὅπλον

D **80** ξιφομάχαιρα· ἡ μεγάλη μάχαιρα (Theopomp. com. fr. 26 K.–A.)

81 ξιφοθήκη· βελοθήκη AS^{4}

D **82** ξίφος· μάχαιρα. ἢ παραζώνιον. ὁμώνυμον φάσγανον. ξιφίδιον. καὶ πόα δέ τις

D **83** ξιφύδρια· κοχλία

84 ξόανα· *ἀγάλματα, εἴδωλα (vg^{1}AS^{3}Br^{16}Σ), ζῴδια (vg^{1}Br^{16}Σ). κυρίως δὲ τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα, ἢ λίθων

D **85** ξοανῶν προθύρων· ἐξεσμένων

D **86** ξοΐς· μεταλλικὸν σκεῦος, καὶ λιθουργικόν

D **87** ξοός· ξυσμός, ὁλκός

D **88** ξουθά· οὐ μόνον ⌊ξανθά v^{2}g^{1}S^{5}(A^{4}), ἀλλὰ καὶ λευκὰ καὶ ⌊πυρρά (A^{4})

D **89** Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθου

90 ξουθόν· λεπτόν. ἁπαλόν. ἐλαφρόν. ὑγρόν. πυρρόν. χλωρόν. †ἄργυρον. ⌊ξανθόν (vg^{1}AS^{3}Br^{17}). πυκνόν. ὀξύ. τινὲς δὲ ποικίλον, εὐειδές, διαυγές

91 *ξύει· κατασπᾷ AS^{2}. γράφει vg^{1}AS^{2}Br^{18} ὡς παρ' Ὁμήρῳ g^{1}Br^{18}. ἔνθεν καὶ ξύσματα τὰ γράμματα vg^{1}Br^{18}

Att. **92** ξυήλη· ξυάλη. ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὅ τινες δρέπανον λέγουσιν

---

72 Athen. 7, 3141e; Poll. 6, 50 **73** Σ'' (Ph ξ 33. Su ξ 73); Eust. Od. 1604, 51 (1, 308, 32 St.) **75** Athen. 14, 629f; Poll. 4, 99 **80** Poll. 7, 158. 10, 145 (cit. Theopomp.) **82** πόα – Theophr. h. pl. 7, 13, 1 **84** – ζῴδια cf. Σ ξ 15 **90** – χλωρόν EM 612, 28; – ὀξύ Σ ξ 16 **91** Ph ξ 39 **92** Poll. 1, 137. 10, 144

---

72 ἰχθὺς H: accent. Schm. | Δῆλος ad Σκυθίας ret. Alb. coll. gl. σ̣ 1153. St. Byz. 227, 3 (δ 61) **74** Ξιφωνίου Bernh., Jahrb. wiss. Kritik 1828, 243 ('recte' La.), cf. Strab. 6, 2, 2 (p. 267, 22 C.). Scyl. peripl. 13 | Αἰσχῦλος H: accent. Mus. | ποτνίει H: accent. Mus.; Ποντίῳ Herm. Opusc. 2, 69 | τὰ del. Bernh. | ὠρείων H: Mus.; lac. Mein. 1858, 510, e. g. ⟨κατεσκεύασεν⟩ La. **82** περιζώνιον H: Salm. **83** ξιφίδρια H: Cas. Athen. 165 **84** ζώδια H:La. **85** le. ξοάνων H: Voss. | προθυρῶν H: accent. Mus. | 'Sappho, cf. Catull. 61, 168 Glotta 32, 1953, 35' La. **88** πυρά H: Pears. 521. Alb. **89** ξουθείδαιοι H: Mus. **90** ἄργυρος, ον sscr. H: αργεμον ci. La.; ἀργυροῦν Erbse coll. Su ξ 81 **91** 'male decurtatum, agitur de Z 169 cf. Schol.^{A} ' La. **92** 'ξυαλη novicium cf. Su' La. [h.e. Σ'' (Ph ξ 40. Su ξ 91)]

93 †ξύλαχος· σύνδενδρος τόπος
94 ξυλεύς· τὰ ξύλα παρέχων. ⟨παρὰ Κρησίν⟩ AS[6]. δοῦλος D
95 ξυλεύεσθαι· ξυλίζεσθαι D
96 *ξυλιζομένην· ξύλα συλλέγουσαν (Ios. Ant. 8, 321) (vg[3]AS[4]Br[19])
97 ξύλινον καρπόν· τῶν δένδρων (Lev. 27, 30) LXX
98 ξυλίτης· ἰχθῦς ποιός D
99 ξυληβόρος· ξυλοφάγος D
100 ξυλλεκτόν· συνειλεγμένον. παρεστός
101 ξύλον πρῶτον· βάθρον τὸ ἐν τῇ προεδρίᾳ, καὶ ⟨ἐν⟩ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ⟨ἐν⟩ τῷ δικαστηρίῳ D
102 ξυλοφόρος· ζῶόν τι ἱστορεῖται σκωλήκιον D
103 *ξυλόχοιο· ὑλώδους τόπου (Φ 573) (g[1]Σ) Hom.
104 ξύλοχος· *σύνδενδρος τόπος AS[5](g[1]). καὶ ξυλώδης (Ε 162). δρυμός, ὕλη. ἢ θηρίου κοίτη Hom.
105 ξυλοδωνίη· τεκτοσύνη. ναυπήγησις. κωπηλασία. κυβέρνησις D
106 *ξυμβαίνοι· συμφωνοῖ (Thuc. 4, 4, 2) AS[46][g[38]] Att.
107 *ξυμβῇ· συμπέσῃ (Thuc. 1, 140, 1 ..) AS[47] Att.
108 ξύμβλητε· συνετύχετε
109 ξύμβληντο· συνήντων, συνέβαλλον (Ξ 27 ..) AS[48] Hom.
110 ξυβολιμαίας δίκας· Ἀττικοὶ τὰς κατὰ συμβόλαια (Thuc. 1, 77, 1) Att.
111 ξύμβολος· μάντις ἡ εὖ συμβάλλειν δυνάμενη D
112 ξυμβόλους· τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι. τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένας μαντείας, ἃς Φιλόχορός φησι Δήμητρα εὑρεῖν (FGrHist. 328 F 192). Σοφοκλῆ⟨ς⟩ Ἀχαιῶν συλλόγῳ (fr. 148 R.) D
113 *ξύμμαχοι· σύμμαχοι vg[1]A[49]
114 ξυμφορά· συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται ⟨ὡς παρ᾽ Αἰσχύλῳ ἐν Καβείροις (fr. 96a)⟩, καὶ ἐπὶ κακοῦ ⟨παρὰ Σοφοκλεῖ (fr. dub. 1151)⟩ Z[(2:6)] K

---

101 Poll. 87, 133; – βάθρον Ph ξ 43 **103** Schol.; cf. Σ ξ 18 **104** Σ″ (Ph ξ 42. Su ξ 97); – τόπος cf. Schol.; – ξυλώδης EM 611, 22 **109** cf. Ap. S. 117, 33 | **112** – Δήμητρι Σ″ (Ph ξ 48. Su ξ 105); cf. Schol. Pind. Ol. 12, 10d **114** – συντυχία Ph ξ 61

---

93 v. l. gl. 104 (Alb.) **94** add. La. = K, ‘idem vocabulum Olympiae Paus. 5, 13, 3’ **96** λέγουσαν, λ corr. in λλ et συ sscr. H **97** le. ξύλινον H: Voss. Pears. 521 **99** ξυλϊβόρος H: Mus. **100** ξυλλέκτον H: accent. Mus. | παρεστής ω super η H: La. **101** le. ξύλον H: Pears. 521 | τῶ H: Mus. | προεδρεία H: Mus. | bis add. La. **102** ξυλοφθόρος Heins. Arnald. Lect. Gr. 103 = Arist. h. an. 557b13 **103** ξυλοχοῖο H: accent. Mus. **104** ξυλοχὸς H: accent. Mus. **105** ξυλοδομία Schm., -ίη La.; κωπ. κυβ. ad ξυλοδονιη La. **106** ξυμβένοι H: Guyet. Voss. = K | v. gl. 190 **109** ξύμβλητον H: Schm. = K **110** le. ξυμβολιμαίας H: Heins. | σύμβολα Cob. NL 167 **112** διὰ τοὺς τῶν H: Salm. | ὡς H: Schr. | σοφοκλῆ H: Mus. | σύλλογον H: Mus. **114** add. bis La. = K

115 ξυνά· κοινά S[85]
116 ξυνάγειραν· συνήθροισαν
117 *†ξυναίρεται· συνάπτεται g[16]S[82]Σ
118 *ξυναλλαχθέντες· κοινωνήσαντες AS[75]
D **119** ξυναμοργός· δρεψαμένη
Eur. **120** *ξυνάορον· τὴν συμβιοῦσαν γυναῖκα, ⌊γαμέτην (Eur. Or. 654) vg[21] AS[59]Br[26]Σ
121 ξυνάνεσθαι· συνανύεσθαι
122 †ξυνῆνες· κοινωνοί
123 ξυνάοροι· ἀδελφοί S[83]. ἀδελφαί
Eur.? **124** *ξυναρμόσας· συνάψας vg[13]S[84]Br[24]. συνθήσας (Eur. Tr. 11?)
D **125** ξυναυλίαν· πᾶν πρᾶγμα δισσόν. τὴν ὑπὸ δύο ἐπιτελουμένην αὔλησιν· ὅταν γὰρ δύο αὐλῶσι, ξυναυλία λέγεται
Eur. **126** *ξυνάωρ· εὐέα, δάμαρ, γυνή, ἄλοχος (Eur. Phoen. 1695) A[76]
Eur. **127** *ξυναόρων· ἀνδρῶν (Eur. Or. 1136) AS[72]
Hom. **128** *ξυνέηκε· συνέβαλεν (A 8 ..) Br[39](AS[70])
Eur. **129** *ξυνεμπόρους· κοινωνούς (Eur. Bacch. 57) A[73](S[87])
130 *†ξυνερεῖται· συνέπεται AS[78]
131 *ξυνερέται AS[61]· συνερέται
132 *ξυνέται· συμπολῖται AS[61]
133 *ξυνάοροι· ἀδελφοί S[83]
134 *ξυνεβέβλητο· συνεβέβλητο (g[41]). συνέτυχεν
Hom. **135** *ξυνελαύνεις· συμβάλλεις (Φ 394) (S[88])
Hom. **136** *ξύνες· σύνες. ἄκουσον (Β 26) vg[27]AS[64]Br[27]
Hom. **137** ξυνέσεσθαι· συνεῖναι. συμβαλεῖν (η 270)
Hom. **138** *ξύνεσιν· συνάφεσιν. *συμβολήν (κ 515) AS[68]
139 ξύνεσις· ἡ εἰς τὸ αὐτὸ συμφωνία
140 ξυνέχεται· συμφέρεται
141 *ξυνεχῶς· συνεχῶς, διαπαντός vg[12]AS[55]Br[23]
Hom. **142** *ξυνή· κοινή (O193) A[69]

---

117 Σ ξ 19 **120** | Σ ξ 20 **125** cf. Σ″ (Ph ξ 50. Su ξ 116) **128** Schol.; Ap.S. 117, 32 **135** Schol. **136** Schol.; σύνες Σ″ (Ph ξ 57. Su ξ 132) **138** Schol.; Ap. S. 117, 31 **142** Schol.

---

117 v. l. gl. 130 | expl. συνεπεται K[gA] **118** ξυναλαχθέντες H: Mus. **119** δεξαμένη H: La. **120** ξυναθρόντων H: ξυνάορον Voss., τὴν Mus. **122** v. l. gl. 147 **124** ‘soloecum συνθηκας Cyrillo condonandum’ La.; συνθήκας vel συνδήσας Alb.; συνθείς Schm. **126** εὐέα, έ corr. in ναί H | ‘cf. Ios. Ant. 1, 36 ευεα .. καθ’ Εβραιων διαλεκτον .. γυνη (codd.) unde sua habet Cyrillus’ La. **127** ξυναωρῶν H (K[A]): Mus. = K[S] **130** ξ scriba, : add. rubr. | v. l.: gl. 117; e gl. 131 corrupt. **132** contin. συνεταὶ H: nov. gl. et em. Alb. **133** cf. gl. 123 **134** ξυνέβλητο· συνέβλητο H: La. = K **135** συμβαλεῖς H: Schm. = Schol. **137** ξυνέσθαι H: Pears. 521. Alb. **138** ξύνεσι· συνάφεσι, συμβουλή H: Mus. (= K); ‘nisi nomin. praestat, cf. Hom.’ La. **141** cf. gl. 189

143 ξύνηβος· συμπότης. συνῆλιξ
144 *ξυνήϊα· κοινὰ vg[26]AS[63]Br[40]Σ καὶ ἀδιαίρετα ⸤χρήματα (A 124) vg[26]AS[63]Br[40]Σ Hom.
145 ξυνῆκα· συνῆκα. ἔγνων (Eur. Andr. 919) Eur.
146 ξυνήλυσις· σύνοδος
147 ξυνήονες· κοινωνοί (Hes. th. 595)
148 *ξυνήορον· κοινωνόν vg[15]AS[62]
149 ξυνηρετήσεις· συνήσεις. συζυγήσεις Att.
150 *ξύνθακος· συγκάθεδρος (Eur. Or. 1637?) v(g)[30]AS[71]Br[30] Eur.
151 †ξυνθήματος· σημείου (Thuc. 4, 67, 4 ..) vg[5]AS[66] Att.
152 Ξυνιά⟨ς⟩· ὄνομα λίμνης (Ap. Rh. 1, 68) D
153 *ξυνιέναι· νοῆσαι vg[10]AS[52]Br[21]. συνιέναι vg[10]Br[21]
154 ξύνιεν· ἤκουεν (A 273 v. l.) Hom.
155 *ξυνιέντες· συνιέντες (Plat. Theaet. 196e?) AS[65] Att.
156 ξυνίημι· πέπεισμαι
157 *ξύνιον· ἤκουον (AS[79]). συνῆκαν (A 273 v. l.) (A[79]) Hom.
158 *ξυνιόντας· συμπορευομένους (Φ 390) (A[80]) Hom.
159 *ξύνισαν· συνήρχοντο (Ξ 393) (g[7]S[90]) Hom.
160 ξυνίστορας· συμπράκτορας
161 ξύνιστρον· νόμισμα D
162 †ξυνοθόκος· ξενοδόχος vg[31]AS[74]Br[32]
163 ξυννενοφυϊαν· σκυθρωπήν (Ar. fr. 410 K.–A.) D
164 ξύνοδος· σύνοδος. σύμπτωσις
165 ξυνοί· κοινοί (Hes. fr.1, 6). καὶ ὅροι
166 ξυνομαρτεῖ· ἀκολουθεῖ A(S)[77]Br[48]. συνομαρτεῖ
167 *ξυνόν· κοινόν (Π 262 ..) g[25]AS[53](Br[31]) Hom.
168 ξυνουσία· συνήθεια. *συνουσία vg[11]AS[54]Br[22]
169 *ξυνοχή· συνοχή A[81]
170 ξυνοχῇσι· τῷ συνέχοντι τόπῳ τοῦ καμπτῆρος, καὶ στενοῦντι ἀμφοτέρων τοὺς δρόμους (Ψ 330) Hom.
171 *ξυνπονῆσαι· συνάρασθαι g[24]AS[60]. ἀντι[τοῦ]λαβέσθαι (Eur. Hec. 862 ..) AS[60] Eur.
172 ξυνστένομαι· συνσπῶμαι. ξύομαι

---

143 cf. Ph ξ 62 **144** Σ ξ 21; Schol. **152** St. Byz. 481, 20 (ξ 14); Schol. Ap. Rh. 1, 67–68 **154** cf. Schol. **157** Schol. | **162** Σ ξ 22 **172** Poll. 6, 50

---

143 ξυνήβιος H: Schm. = (Ph) **149** ξυνηρετίσεις H: Lob. Aias. p.111 | συνέσεις H: Schr. **151** ξυνθήματα H: La. = K | σημείου, corr. in σημεῖα H | v. l. gl. 173 **152** ξυνία H: Alb. = testt. **154** ξυνίεν H: accent. Mus. **157** συνῆσαν H, συνιησαν K: Mus. **159** ξυνίσαν H: accent. Mus. **162** ‘v. l. gl. 48, nisi fuit ξυνοθωκος· ξενοδ. ⟨λέσχη⟩’ La. **171** ξυμπονῆσαι H(K): Alb. | συναρᾶσθαι H: accent. Mus. | ἀντὶ τοῦ λ. H: Kust. = K **172** ξυνστένομαι ν pr. del. H | συνσπῶμαι υν corr. in ϋ H

173 ξυνθήματος· συνθήματος. ἔστι δὲ σημεῖον, ἢ πρόσφθεγμα, διδόμενον ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων ἐν πολέμῳ ἢ ἑτέρᾳ τινὶ ἐπιβουλῇ (Thuc. 4, 67, 4 ..) vg[28]Br[28]

174 ξυνέχοιτο· συνέχοιτο. συνείη

175 ξυντάσσεται· συσκευάζεται

176 ξυντυχεῖν· συντυχεῖν

Eur. **177** *ξυνῳδά· συνῳδά (Eur. Med. 1008 ..) vg[29]A[67]S[93]Br[29]

Eur. **178** *ξυνών· συνών (Eur. Hipp. 17) vg[17]A[58]

179 *ξυνωρίδα· ζυγήν, ⟨κυρίως δὲ⟩ ἐπὶ τῶν ἡμιόνων. ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος vg[14]AS[51]Br[20]

180 *ξυνωρίς· ἅρμα ⟨ἐκ δύο⟩ ἵππων συνεζευγμένον vg[14]AS[57]Br[25]Σ

181 ξύομαι· δέφομαι

D **182** ξυόεσσαν· εὖ ἐξεσμένην

D **183** Ξυπεταία· δῆμος τῆς Κεκροπίδος φυλῆς

184 ξυρεῖ· ἀκονᾷ

185 ξύει· τρίβει

186 ξυρμεύεσθαι· ἀδιακρίτως λαλεῖν. καὶ καυχᾶσθαι. Ἀττικοί

187 ξυρόν· τομόν. ἰσχνόν. ὀξύ

188 ξῦσαι· χαράξαι, ἐπιγράψαι

189 ξυνεχῶς· συνεχῶς, διαπαντός

190 *ξυμβαίνοι· συμφωνοῖ AS[46]

D **191** ξυσμά· κνήφη. λέπρα (Sophr. fr. 53 K.–A.)

192 *ξυσμός· κνησμός vg[35]A[98]Br[35]

D **193** ξυστάδες· αἱ πυκναὶ ἄμπελοι. ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν

194 *ξυστίδα· τὸ λεπτὸν ὕφασμα vg[34]AS[95]Br[34]Σ. ἢ εἶδος ἐνδύματος (Theocr. 2, 74)

195 *ξυστίδες· ποδήρη ἐνδύματα AS[96]. ἢ χλανίδας κωμικάς (S[95])

D **196** ξυστίς· τραγικὸν ἔνδυμα (Cratin. fr. 294 K.–A.). τινὲς δὲ χιτῶνα ποδήρη γυναικεῖον. ἄλλοι τὸ λεπτὸν … παρὰ τὸ ξύεσθαι

Hom. **197** ξυστοῖς· ἀκοντίοις (N 497)

---

173 – σημεῖον Schol. Eur. Phoen. 1140 **175** Ph ξ 77 **180** Σ ξ 23 **183** Ph ξ 66; St. Byz. 481, 21 (ξ 15) **193** cf. Poll. 7, 147 **194** Σ ξ 27; εἶδος ὑποδήματος lex. rhet. 284, 3 **196** lex. rhet. 284, 14; Ph ξ 71; Harp. 134, 8 (cit. Cratin.); ἄλλοι – Schol. Theocr 2, 74bc

---

173 γνώρισμα H: La. **175** συνσκευάζεται H: Mus. **177** ξύνοδα· σύνοδα H: Pears. 522. Biel. = K **178** ξυνῶν· συνῶν H: accent. bis Mus. **179** add. Schm. = K **180** add. Schm. (δυοῖν) = K | ἐζευγμένον H: La. = K **183** ξυμπετέα H: Meurs. Pop. Att. | κεκροπηΐδος H: Menag. Vales. **184** cf. Kretschmer KZ 31, 414 **186** ‘nondum expeditum’ La. **188** ξύσαι H: accent. tacite Schm. **189** cf. gl. 141 **190** ξυμβέναι H: Guyet. = K | cf. gl. 106 **191** κνηφὴ H: accent. La. **196** ἀποδήρη H: Mus. | lac. ind. La., ⟨περιβολαιον⟩ coll. gl. 194 et Schol. Theocr.

198 ξυστόν· ἀκόντιον, δόρυ κατεσκευασμένον. καὶ τόπος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται
199 *ξυστός· ὁμοίως ⸤ἀνειμένος ἀθληταῖς τόπος vg[36]AS[97]Σ
200 ξυστρολήκυθον· κάδη καὶ βησσία ἐλαίου λουτρικά D
201 *ξυστῷ· τῷ δόρατι (Δ 469) g[43](S[99]) Hom.
202 *⟩ξωθεν· ἔξωθεν (Eur. Alc. 950) vgA[1]Br[36] Eur.
203 Ξώλων· ἔθνος βαρβάρων (Greg. Naz. epigr. AP 8, 146, 1. 150, 2) Greg. Naz.
204 †ξώστρα· ψυκτρίς, ψυκτρία

---

198 cf. Σ″ (Ph ξ 173. Su ξ 170); ἀκόντιον Σ ξ 29; – δόρυ lex. rhet. 284, 18 **199** Σ ξ 30; lex. rhet. 284, 19; Poll. 3, 148. 9, 43; EM 612, 25; Schol. Plat. rep. 420e **201** cf. Schol.

---

199 ἀθλητὴς H: Mus. = K[g]; αθλητων K[vAS] **200** βίσσα H: βησία Salm., -σσ- La. **202** ξῶθεν H: aphaeresin agn. Alb. **204** ξύστρα· ψηκτρίς, ψηκτρία HSt. Thes. 2, 1132 (ψήκτρα Pears. 522)

Ο

Ap. S. **1** ὁ· ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν ἑνικόν. καὶ ἀντὶ ἀρσενικοῦ ὑποτακτικοῦ πτώσεως ὀρθῆς τοῦ ὅς. καὶ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐδετέρου ὀνόματος, καὶ ἀντὶ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτος (Α 9). καὶ ἀντὶ τοῦ διό (δ 206). καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι (Α 120)

D **2** ὄα· δένδρον κάρπιμον καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ οὕτω καλεῖται. ὄα καὶ μηλωτή, ὄϊς δὲ τὸ πρόβατον, καὶ ἡ σὺν τοῖς ἐρίοις δορά. ἡ δὲ ἐν τοῖς ἱματίοις ὦα

3 *ὁ ἀγελαῖος· ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων A[1]

4 †ὀάνυες· ἐνέδραι

D **5** †Ὀασεῖς· δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς

6 ὀά· οἴμοι

Hom. **7** ὀάριζε· ὡμίλει (Ζ 516)

Hom. **8** ὄαρας· γάμους, οἱ δὲ γυναῖκας

Hom. **9** ὀαρίζειν· ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμιλεῖν· ‘παρθένος ἠίθεός τ’ ὀαρίζετον ἀλλήλοισι’ (Χ 128)

10 ὀαρίζουσιν· εἰρηνεύουσιν

Hom. **11** ὀαρισμοί· *διάλογοι vg[1]A[4]Br[1]Σ. ἢ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλίαι· ὄαροι γὰρ αἱ γυναῖκες (Χ 128)

Hom. **12** *ὀαριστής· ὁμιλητής g[2]AS[5], συσχολαστής (τ 179) AS[5]

Hom. **13** ὀαριστύν· μάχην (Ν 291)

14 ὀαριστύς· *ὁμιλία AS[6]. ἢ παραλογιστικὴ διήγησις. ἢ ἀδολεσχία

Hom. **15** *ὀάρων· γυναικῶν (Ι 327) vg[3]AS[7]Br[3]

Ap. S. **16** ὄαροι· αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τοῦ συνηρμόσθαι· ‘ὀάρων ἕνεκα σφετεράων’ (Ι 327). μῦθοι, λόγοι. βουλεύματα. τινὲς δὲ θιάσους. καὶ παιδιὰν περὶ τὰ ἀφροδίσια

17 ὁ Βάκχιος· ὁ Διόνυσος

Att. **18** *ὀβελίας ἄρτος· ὁ ἐπὶ ὀβελίσκου ⌊ὀπτώμενος vg[οβο2]AS[1]

---

1 Ap. S. 118, 1; οὗτος … διό … ὅτι Scholl. **2** ὄα – cf. Poll. 7, 62; μηλωτή – πρόβατον cf. Ph ο 4 **6** Paus. ο 1; Ph ο 6 **7** Schol. **9** Ap. S. 118, 14 **11** διάλογοι Σ ο 1; ἀνδρὸς – Schol.[A] Χ 128b **12** Schol. | **14** – παραλογιστική Ap. S. 118, 16 **15** Schol. **18** Athen. 3, 111b; cf. Poll. 6, 33

---

1 ο̅ H | ἀρσεν( ) ὑποτα( ) H: Mus. | ο̅ς H **2** ‘arbor est οη Theophr. h. pl. 2, 2, 10’ La. | καλεῖται ὄα, H: Alb. | ὄα ad fin. H: Mus. **3** ἀγελεός H: Mus. **4** ‘temptavi οσιες· ενυγροι …’ La. **5** Ὄα, Ὄεις Meurs. Pop. Att. 31 = St. Byz. 482, 4 (ο 1); Ὀαεῖς Mein.; ‘demoticum fictum, tituli Οαθεν tantum noscunt’ La.; v. Billerbeck ad St. **6** ὄαοι· μόνοι H: Schm. **7** ὁμίλει H: Alb. **12** ὁμιληστὴς H: Mus. = K **13** ὀἀρίστην H: Mus. **14** ὀἀριστὺς H: Mus. | ἢ pr. super ? σ H **16** συναρμόσθαι H: Alb. | v. l.: gl. 2109 **18** ὀβελίας · H: | οπτημενος K (‘h. e. ωπτ.’ La.)

19 ὀβελίσκοι· ὀβελοί

20 ὀβελοῖς· ὀβελίσκοις (μ 395) (S^{2}) Hom.

21 ὀβολοί· *νουμία g^{3}AS^{7}. καὶ ⌊τόκοι (AS^{8}Σ). καὶ εἴδη νομισμάτων (Prov. 17, 6) (vg^{1}AS^{8}Σ). καὶ ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί LXX+D

22 ὀβολοστάτης· ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς ἔλεγον. ἐδίδουν δὲ σταθμῷ οἱ δανειζοντες· διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν ἱστάνειν φασίν (Ar. Nub. 1155) Att.?

23 ὀβολοστατεῖν· δανείζειν

24 ὀβρικάλοις· τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις (Aesch. Ag. 143) D

25 *ὀβριμοεργός· ἰσχυρὰ ἢ μεγάλα ἐργαζόμενος ἔργα [v^{2}], μεγαλοπράγμων (Ε 403) vg^{2}AS^{6}Br^{5} Hom.

26 ὄβριμον· βαρύ. ἰσχυρόν (Δ 453) Hom.

27 *ὀβριμοπάτρη· ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα (Ε 747) A(S)^{5} Hom.

28 *ὄβριμος· ἰσχυρός vg^{1}AS^{4}Br^{4}Σ. γενναῖος. δυνατός vg^{1}AS^{4}Br^{4}. [διὸ καὶ ὀβριμοπάτρις λέγεται ὁ ἰσχυρὸς πατήρ]

29 ὁ βρισαύχην· ὁ τὸν αὐχένα βαρῶν (Greg. Naz. c. 1, 2, 14, 101 [37, 763, 8 M.]) Greg. Naz.

30 ὁ γάρ· οὗτος γάρ, οὗτός γε (Α 9) Hom.

31 ὀγάστωρ· ὁμογάστωρ D

32 Ὄγγα Ἀθηνᾶ· ἐν Θήβαις, ἐπιχώριον ἐπώνυμον ἔχουσα …

33 ὀγδόα· ἡμιχοίνικον D

34 ὀγδοαῖον· θυσία παρὰ Ἀθηναίοις τελούμενη Θησεῖ D

35 ὅ γε· οὗτός γε (Α 93 ..) Hom.

36 Ὄγκας Ἀθηνᾶς· τὰς Ὠγυγίας πύλας λέγει (Aesch. Sept. 487) D

37 ὀγκᾶται· βοᾷ

38 ὀγκηθμός· κραυγὴ ὄνου

39 ὀγκίς· γωνία. μέγεθος D

40 ὀγκίαι· θημῶνες. χώματα. σιδηροθήκη

41 ὀγκίον· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες. ἢ πλέγμα κιστοειδές, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ πελέκεις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄγκου (φ 61) Hom.

---

21 νούμια gl. Oct. ο 3; gl. Prov.; τόκοι – νομισμάτων Σ ο 2 **22** – ἔλεγον Ph ο 11 **23** cf. Harp. 217, 5; Poll. 3, 113 **27** Ap. S. 118, 18; Schol. **28** ἰσχυρός Σ ο 3 **30** Schol. **32** cf. Schol. Pind. Ol. 2, 48d **35** cf. Schol. **41** cf. Ap. S. 118, 20; Schol.

---

22 διοβολοστάται H: Mus. | προσηγορεύθησ( ) H: Mus. **25** ὀβριμόεργος H: accent. Mus. **27** ὀβριμοπάτηρ H(K): Pears. 522 = testt. | ὁ ἔχων H: Pears. = K^{A} Schol. **28** διὸ καὶ ὀβριμοπάτρις H; ‘incl. e gl. 27 corrupta’ La. **32** ἀθήνα H: accent. Mus. | ἐν ἀθήναις H: Mus. **33** ‘sextarius’ La. **34** ὀγδόδιον H: Roscher, Arch. Rel. 6, 1903, 62, cf. Plut. Thes. 36, 4 | θησσεῖ ? (vel θησεῖ, σ super., ft. σσ) H **36** ὄγκας · ἀθήνας H: Alb.; Ὄ. Ἀθάνας Pears. 523; cf. Wil. Kl. Schr. 5, 1, 52 **36–37** ὀγκᾶται βοᾶ· πύλας λέγει H: trsp. et nov. gl. Mus. **39** ὄγκη H: La. = p **41** πέλεκες H: HSt. Thes. 2, 1159B

Hom. **42** ὄγκοι· αἱ ἐξοχαί, καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων. καὶ πώγωνες τοξικῶν βελῶν (Δ 151)
D **43** ὀγκολογῆσαι· γογγύσαι
D **44** ὀγκοπελεθίαν· πελέθου γέμουσαν
N. T. **45** ὄγκος· φύσημα. ⌊ὑπερηφανία (g^1Br^7). ἔπαρσις. μέγεθος (Ep. Hebr. 12, 1)
Hom. **46** ὄγκους· τοὺς πώγωνας τῶν ἀκίδων (Δ 151). [ἰσχυρῶς, γενναίως]
47 ὀγκοῦται· φυσιοῦται
D **48** ὀγκύλλεσθαι· ὑψαυχενεῖν, καὶ ἐπαίρεσθαι. καὶ ὄγκον περιβεβλῆσθαι
D **49** ὀγκύλον· σεμνόν. γαῦρον
50 ὄγμος· ἡ ἐφεξῆς φυτεία, μεταφορικῶς δὲ καί, ὅταν πορεύωνται ἐφ᾽ ἕνα τεταγμένοι κατὰ στίχον, ὄγμον λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θεριζόντων στίχος ὀγμεύειν λέγεται
Hom. **51** ὄγμους· τοὺς αὔλακας· διὰ τὸ †ὄγμους εἶναι (Σ 546)
Hom. **52** Ὀγχηστός· πόλις Βοιωτίας (Β 506)
Hom. **53** ὄγχναι· αἱ ἄπιοι (η 115)
54 ὄγχνια· ἄπιον
Hom. **55** ⟩ὁ γυῖα· μέλη (Η 6)
56 *†ὄγυρον· ἱμάτιον $g^1A^2Br^6$. [οἱ δὲ μάταιον]
57 ὄδα· φορτία. ἢ ὤνια. οἱ δὲ †ὀδάβα
D + ? **58** ὄδαγμα· βρῶμα, ἀντὶ τοῦ ... εἰς τὴν ὁδόν. ἐνεκάθητο γάρ φησι ἐν τοῖς ὁδοῖς
D **59** ὀδαῖον· πράσιμον. καὶ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον. ⟨Δωριεῖς⟩
Hom. + D **60** ὀδαίων· ὠνίων. ὀδῆσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι (θ 163)
61 ὀδακτάσαι· δακεῖν τὴν καρδίαν. ἢ ἀκύρως τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρορύξαι
62 ὀδαγός· ὁδηγός
63 ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσι ἐμπεφυκότες, ἐνδακόντες. ὅμοιον δὲ τὸ ἀπρίξ
64 *ὀδάξει· τοῖς ὀδοῦσι δάκνει vg^2AS^6

---

42 cf. Schol.; πώγωνας – Ap. S. 118, 22 **45** ὑπερηφανία .. μέγεθος gl. Apost. 269 **46** cf. Schol. **48** Ph ο 21; ὄγκον – Schol. Ar. Pac. 465 **50** cf. Schol. Soph. Phil. 163 **51** – αὔλακας Ap. S. 118, 23; Schol. **52** cf. Schol. **53** Ap. S. 118, 24; Schol.; Σ ο 8 **59** | cf. Schol.[BQ] ο 445 **62** cf. Ph ο 27 **63** – ὀδοῦσι Ap. S. 118, 25; Σ ο 9

---

44 πέλεθον οὖσαν H: La. **46** incl. ad gl. 28 ret. Alb. **50** φυγία H: Mus. | μεταφορικὴ H: Mus. | τεταγμένος H: Mus. **51** ὀγμούς bis H: accent. Alb. | τὸ οἴγνυσθαι La. coll. Schol.[bT] **52** ὄγχιστος H: Mus. **55** ὀγύγια H: Alb. **56** incl. v. l. (Schm.; gl. 158 Erbse) vel dittogr. (La.) **57** ἰώνια H: Flor. Vales. | οἱ δὲ ὀδαῖα ci. La. **58** ἀντὶ τοῦ κτλ. ad aliam gl. ret. Schm., ? 59 La. **59** v. l.: gl. 73 | add. La. e gl. 73 **61** ὀδακτᾶσσαι H: Mus. | δάκειν H: accent. Mus. **62** ὀδανὸς H: Guyet. Pears. 523 = **63** ἐνδάκοντες H: accent. Mus.

65 *ὀδαξησμός· τρισμὸς ὀδόντων **vg^{3}Br^{8}Σ**. δηγμός **AS^{5}**. κνησμός **g^{3} AS^{5}Σ**
66 ὀδαρός· ὀκνηρός D
67 ὀδασμένος· ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος D
68 ὀδαχᾶς· καταπύγων. Ταραντῖνοι (gl. Ital. 140 K.–A.) D
69 *ὁ δέ· ὁ δεῖνα **v$^{οδι\ 2}$g^{2}AS^{5}Br^{9}**. οὗτος δέ (Α 47) [αὐτὸς ἐγώ] Hom.
70 ο δέγμην· προσεδόκων
71 *ὅδε ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ (π 205) **vg^{1}AS^{4}Σ**. †αὐτῷ **A^{4}** ἢ αὐτοί Hom.
72 ὁδεῖν· πωλεῖν
73 *ὁδέον· πράσιμον. ἢ καὶ ἐκδημίαν ἐφόδιον. ⟨Δωριεῖς⟩ **A^{3}**
74 ὅδερος· γαστήρ D
75 ὃ δέ τοι· οὗτός σοι (Α 239) Hom.
76 ὁδεύει· περιπατεῖ. ἀπέρχεται
77 ὃ δή· ὅς δή (Α 388). τοῦτο δή. ἢ στρώματα Hom.
78 ὀδήσεις· ὠνήσεις
79 ὀδῆσαι· πρίασθαι. ἀποδόσθαι. ὠνήσασθαι
80 ὄδησον· πώλησον **S^{1}**
81 ὀδηθείης· ληφθείης. πραθείης
82 †Ὁδία· ἡ Κόρη θεός†
83 *ὁ διμαλέος· εὐλαβής **vg^{7}AS^{9}Br^{12}**
84 *ὁδίτης· ὁδοιπόρος (Π 263) **vg^{3}A^{8}Br^{11}(S$^{οδ\ 6}$)** Hom.
85 *ὁ δίοπος· κυβερνήτης **vg^{1}AS^{10}**
86 *ὠδίνουσα· ⟨τίκτουσα⟩ **Br^{13}**
86x ⟨ὀδμή·⟩ ἀποφορά. ὀσμή
87 †ὀδμαῖος· ὀλίγος, ἀτερπής. πονηρός. φορτηγός. πράσιμος. ὠνήτης
88 ὅδιος· οἰωνὸς αἴσιος. καὶ ἐπίθετον Ἑρμοῦ D
89 *ὀδμή· ὀσμή **vg^{1}AS^{2}Σ**. ὄσφρησις **AS^{2}**. ἀποφορά **vg^{1}S^{2}Σ**
90 ὀδμηνός· πολύοσμος. εὔοσμος D
91 ὁδοιδοκεῖ· ὁδοσκοπεῖ
92 ὁδοιδόκος· κλώψ. ἐνεδρευτής. κακούργος ἔνοδος. λῃστής

---

65 – ὀδόντων et κνησμός Σ ο 10; κνησμός cf. Erot. fr. 30 **69** οὗτος δέ Schol. **71** Σ ο 11 | **75** Schol. **79** ὠνήσασθαι Ph ο 31 **84** Schol. **88** | Ph ο 32 **89** ὀσμή et ἀποφορά Σ ο 12

---

65 ὀδαξισμὸς H: Pears. 523 = K Σ″ | nov. gl. ὀδηγμὸς H: cont. Thes. 5, 1727B; em. Schm. = K **68** ὀδάχα H: | καταπυγῶν H: accent. Mus. **69** incl. e gl. 71 (Pears. 523. Alb.) **71** ἢ αὐτός Pears. 523 **73** v. l. gl. 59 | ἢ καὶ H: ἢ εἰς ed. 1521 | add. La. = K **74** gl. υ 857 cft. Lob. El. 410; ‘Cyprium propter ο pro υ’ La. **77** εἰς δὴ H: Mein. | στρώματα ad ὀδή Alb. **78** ὠνήσει H: Mus. **79** πριᾶσθαι H: accent. Mus. | v. l.: gl. 1581 **82** ‘neque Proserpina viatorum dea est, neque θεος ferendum, corruptum e ο Διος Κορινθος cf. e. g. Prov. Bodl. 699’ La. **83** δ . μάλεος (?η, ?ει) H: Mus. = K **84** ὁδοιπόρος· ὁδίτης H: trsp. Pears. 523 = K **86, 86x** add. Cunn. coll. K^{Br} **87** ὀδαῖος Mus. **90** ‘οδμηνος : οδμη = ακμηνος : ακμη cf. Be. Lex. 26’ La.

Hom. **93** ὁδοιπόριον· ἡ ἐπὶ τῷ συνοδεῦσαι ἢ συμπλεῦσαι εὐωχία (ο 506)

D **94** †ὀδολκαί· ὀβολοί. Κρῆτες

D **95** ὀδόλυνθοι· ἐρέβινθοι

D **96** ὀδοντίδας· πολυφάγος

N. T. **97** *ὁδὸν εἰρήνης· τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν (Ep. Rom. 3, 17) g[1]

D **98** ὀδοντισμός· εἶδος αὐλήσεως· ὅτε ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὸν ὀδόντα

D **99** ὁδουρούς· τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας (Eur. fr. 260 K.)

100 ὁδούρης· ὁ τῆς ὁδοῦ ἄρχων, ἢ κατάρχων

101 ὁδουρός· ἐνεδρευτὴς καθ᾽ ὁδόν. ὁδοῦ κατάρχων. προοδοιπόρος. κακοῦργος

D **102** ὁδοῦται· καθ᾽ ὁδὸν πορεύεται (Hdt. 4, 139, 2)

103 *ὁδοιδόκος· ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος. κλώψ AS[3]Br[15][vg[2]]

LXX **104** *ὀδυνᾷ· λυπεῖ (A[10]), καταπονεῖ (Sap. 14, 24) AS[7]

105 *ὀδύνη· λύπη. πόνος (vg[1]AS[8]Br[16]). ταπείνωσις παρὰ ἀλλοτρίων. ἢ ἰαλγηδών (A[5])

Hom. **106** *ὀδυνάων· ὁμοίως A[5]. ἢ θλίψεων (Δ 117) (AS[8])

107 ὀδυνηρόν· λυπηρόν. ἐπίπονον

Hom. **108** *ὀδυνήφατα· τὴν ὀδύνην παύοντα, ἰἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας (g[οδε 4] Σ), ἢ παυσίπονα (Ε 401)

109 *ὁδοιπορεῖ· ὁδεύει AS[4]

LXX **110** *ὀδυρμός· κλαυθμός (Ierem. 38, 15) vg[2]

111 ὀδύσασθαι· χολωθῆναι

112 ὀδυσθῆναι· ὀδύσασθαι. χολωθῆναι, θυμωθῆναι, ὀργισθῆναι

Hom. **113** *ὀδυσσαμένοιο· ὀργισθέντος (Θ 37) AS[4]

Hom. **114** ὀδυσσάμενος· ὀργισθείς (τ 407) A[6]

115 *ὄδωδεν· ὄζει vg[2]Br[19]Σ, πονηρὰν καὶ βαρυτάτην ἀποφορὰν πνεῖ vg[2], ἢ εὐῶδές ἐστιν

116 ὀδωδή· ὀσμή

117 *ὀδωδός· ὄζον AS[6]

Hom. **118** ὀδώδυσται· ὤργισται (ε 423)

Hom. **119** ὀδῷ ἐπί· παῤ ὀδῷ. ἐπὶ ὀδῷ (Ζ 15)

D **120** Ὀδωνίς· ἡ Θάσος τὸ πάλαι

---

93 cf. Schol.[BQ]; Σ ο 14 **98** Ph ο 39; Poll. 4, 80 | **99** Ph ο 44 **103** Σ ο 13 **108** – παύοντα cf. Schol.; ἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας cf. Ap. S. 118, 28; Σ ο 15 **113** Schol. **115** cf. Ap. S. 118, 29; ὄζει Σ ο 16 **118** Schol. **119** Schol.

---

93 ὁδοιπορίον H: accent. Alb. | ἐπὶ τὸ H: Schm. = Σ **94** 'h. e. ὀδ⟨ελου⟩ ὁλκαι, trad. frustra def. Be. 2, 715' La. **95** ἐρέβυνθοι H: Alb. **99** ὁδούρεις H: (Schm.) = Ph **100** ὁδουρός L. Dind. Thes. 5, 1744A **101** ὁδοῦρος H: accent. L. Dind. **103** ὁδοιδοκῶς H: Scal. Salm. = ΚΣ **104** καταπίνει H: Scal. Guyet. = K **112** ὀδυθῆναι H: Mus. **113** ὀδυσαμένοιο H: Alb. = K Schol. **117** ὄζων H (K[A]): Voss. = K[S] **118** ὀδοδυσταὶ· ὀργισταί H: Mus. = Schol. **119** ὀδῶ· ἐπὶ παροδῶ H: Mus. **120** Ὠδονίς Mein.

121 ὀδών· ὀδούς D
122 †ἐά· μηλωτή
123 ὁ δ᾿ ὡμάρτησε· συνηκολούθησεν οὗτος (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 559 [37, 564, 7 M.]) Greg. Naz.
124 †ὀέα· μηλωτή
125 ὄες· κῴδια
126 ὀέσχαι· μηλωταί. βαῖται, ἤγουν δερματίνη …
127 ὀέτεας· … παρὰ τοῖς βαρβάροις ὁ καλλίθριξ Hom.?
128 ὀζεία· θεραπεία D
129 ὀζήρεις· οἱ σφριγῶντες D
130 ὄζος· κλάδος g^{οζα} ^{2}Σ, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ στελέχους σχιζόμενος ἀκρεμών· ‘ὄζῳ ἐπ᾿ ἀκροτάτῳ’ (B 312) Hom.
131 ᾿Οζόλης· Λοκρῶν γένος τι
132 *ὄζος ῎Αρηος· ὁ κλάδος τοῦ πολέμου, ὁ πολεμικός (B 540 ..) A^{2} [S^{5}] Hom.
133 ᾿Οζείας· ἰσχὺς ᾿Ιαώ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Βασιλειῶν (4. Regn. 15, 34) ᾿Αζαρίας On. sacr.
134 ὄζων· κλάδων (Eur. Bacch. 1070) Eur.
135 *ὄζους· κλάδους (A 234) AS^{1} Hom.
136 *†ὀζοφύδιον· θρηνητικόν (g^{οζα} ^{3}AS^{3})
137 ὄζυγες· ὁμόζυγες D
138 ῎Οη· δένδρον. καὶ δῆμος τῆς ᾿Αττικῆς D
139 ὃ θαρσαλέως· εὐθαρσῶς, θαρσῶν (υ 269) Hom.
140 ὅθεν· ἔνθεν (Δ 58 ..) Hom.
141 *ὄθεσαν· ἐπεστράφησαν v^{οθν} ^{3}g^{οθη} ^{4}AS^{3}
142 ὄθεσθαι· φροντίζειν. ἐντρέπεσθαι. μέμφεσθαι. δεδοικέναι
143 ὄθεται· ἐπιστρέφεται (O 107) Hom.
144 ὀθέτη· ἅμαξα ἡμιονική D
145 ὀθεύει· ἄγει. φροντίζει
146 *ὀθέων· φροντίζων v^{οθν} ^{4}g^{1}AS^{4}
147 ὄθη· *φροντίς vg^{1}AS^{5}. ὥρα. φόβος. ⌊λόγος vg^{1}AS^{5}

---

130 κλάδος Σ ο 18 **131** cf. Su ο 70 **132** cf. Ap. S. 118, 30; πολεμικός Schol. **133** ἰσχύς On. Vat. 196, 6; On. Colb. 204, 24 **135** Schol. **140** Schol. **143** Schol.

---

121 ὁδῶν· ὁδούς H: Pears. 524 | cf. Solms. Beitr. 30 **122** spat.εὰ H: Schm. | v. l. gl. 124 **123** δομάρτησε H: Salm. **124** ‘an οιαι?’ La., cf. gl. 173; οἶεα Leum. | v. l.: gl. 122 **126** δερματῖνι H: La.; δερματίναι Mus. **127** ὀετέας H: accent. Mus. | ‘Schol. mutilum ad B 765, excidit le. ⟨οτριχας⟩, οιετεας deinde ⟨οθριξ⟩ παρα eqs.’ La. **128** ὀζειέα H: HSt. Thes. 2, 1191A; cf. Schulze QE 497. Frisk v. ἄοζος **129** ὀζήκεις [ζ ut in 128, non eras.] H: La.; aliter Fick BB 8, 330 **130** στελέχου H: Mus. | ὀζῶ H: accent. Mus. **131** ὀζώλης H: Alb. = Su **132** ἄρειος H: Mus. | πολεμικοῦ H: Salm. = K Schol. **133** ὀζειὰς H: accent. Schr. | ἰσχύς. ἰαῶ H: Schr. **136** οζεφυθονον K^{g}, οζοφθυνον K^{A}, οζοφυθονον K^{S} | v. l. gl. 638 (Alb.) **138** cf. gll. 2. 5 **144/150** v. ll. eiusdem gl. cf. Lagercrantz KZ 35, 273. Fick 1904, 105

148 *ὁ θηλυδρίας· ὁ γυναικεῖος **AS^{6}(vg^{3})**

Hom. **149** ὅθι· ὅπου **g^{1}AS^{οθε} ^{2}Br^{21}Σ.** ἔνθα (B 722)

D **150** ὄθιζα· ἅμαξα ἡμιονική

D **151** ὄθματα· ὄμματα. Αἰολεῖς

152 ὀθνεῖα· μάταια. ⌊ἀλλότρια **v^{2}(v$^{1.\,5}$g^{οθο} ^{2}AS^{6}Br^{24}Σ)**, ἀλλοεθνῆ, ⌊ξένα **(v^{5}g^{οθο2}AS^{6}Br^{24}Σ)**, ἀλλογενῆ **(v^{5}g^{οθο} ^{2}Σ)**

153 †*Οθοῖ· ὄνομα κύριον **S^{8}**

D **154** *ὄθομαι· ἐπιστρέφομαι **g^{1}AS^{4}Br^{25}**, φροντίζω (A 181) **AS^{4}**

Ap. S. **155** ὀθόναι· τὰ περιβόλαια πάντα· παρὰ τὸ ἕσασθαι. τινὲς δὲ ζώνας ἀποδεδώκασιν

D + K **156** ὀθόνη· σινδών. ζώνη. τελαμών. γυναικεῖον ὀθόνιον λεπτόν. καὶ *πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἂν μὴ λινοῦν ᾖ **g^{3}AS^{6}Br^{26}Σ**

Hom. **157** ὀθόνῃσι· λεπτοῖς ἱματίοις (Γ 141)

LXX **158** ὀθόνια· λίνα ἱμάτια (Iud. 14, 13 ..)

159 *†ὄθριζε· διελέγετο **AS^{2}**

160 †ὀθρεῖν· ἄγειν

D **161** ὄθροον· ὁμόφωνον, σύμφωνον

D **162** ὀθρυόεν· τραχύ. ὑλῶδες. δασύ. κρημνῶδες

D **163** ὄθρυν· Κρῆτες τὸ ὄρος

D **164** Ὀθρωνός· ἡ πρὸς Κερκύρᾳ νῆσος

D **165** ὀθῶς· ταχέως

166 οἶ εἴη· γένοιτο

167 οἱ· αὐτῷ. αὐτῇ **S^{4}**. ἢ οἵτινες **g^{2}S^{4}**. ἢ αὐτοῦ. ἢ ἄπιθι. ἢ πορεύου

168 οἱ· ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικόν, καὶ ὑποτακτικόν. καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου

169 *†ὄθημον· ὑστερινόν **g^{2}**

170 [ὄθομαι· ἐπιστρέφομαι]

Eur. **171** *οἷα· ὥσπερ **vg^{7}AS^{16}Br^{29}**, καθάπερ (Eur. Or. 1352 ..) **vg^{7}Br^{29}**

Eur. **172** *οἷα δή· ἅτε δή **vg^{9}AS^{17}Br^{30}**, ὥσπερ δή (Eur. Bacch. 291 ..) **vg^{9}Br^{30}** [ἢ ἐνέχυρα]

---

149 Schol.; ὅπου Σ ο 19 **152** ἀλλότρια .. ξένα – Σ ο 21 **154** cf. Schol. | **155** Ap. S. 118, 34 **156** πᾶν – Σ ο 20 **164** cf. St. Byz. 484, 12 (ο 17); Schol. Lycophr. 1027

---

151 Callim. fr. 1, 37. Nic. Ther. 443. IG 12, 5, 739, 157 cft. La., ‘vox ab Alexandrinis nesciocuius doctrinae gratia ficta, sed cf. Be, 1, 59’ | νεολεῖς H: Scal. Sop. Salm. al. **153** ‘Πρ⟩οθοη vel sim.’ La. **154** ὀθόμαι H: accent. Mus. | φροντίζων H: Schr. = K **155** ἐσᾶσθαι H: accent. Mus. **156** ὀθονή H: accent. Mus. | σινδόν H: Mus. **157** ὀθόνοισι H: Alb. **158** λινὰ H: accent. Mus. | v. l.: gl. 56 **159** ὀάριζε (Z 516) agn. Alb. **160** gl. 145 cft. Alb. **162** ὀφρυόεν Mein. Anal. Alex. 129 n.1 **163** ὀθρῦν H: accent. Mus. **164** ὀθρῶνος H: accent. Schm. coll. Theogn. can. 371 (C. 68, 19) | κέρκυρα H: Mus. **165** ad νωθής, νωθρός ret. Schulze Kl. Schr. 674 **166** cont. H: nov. gl. Mus. **167** οἵτινες (ο ? ex ω) H **168** cf. gl. 1 **169** οθινον K | v. l. gl. 2085 (Pears. 525) **170** dittogr. gl. 154 **172** cont.? H: nov. gl. Alb. = K | incl. ad κοῖα ret. Schm.

173 *οἶαι· διφθέραι, μηλωταί AS[18]Σ

174 οἴακες· *πηδάλια ἤτοι αὐχένια Br[27](g[1]AS[10]Σ). καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες (g[2]). καὶ κρίκοι, δι' ὧν ἱμάντες διείρονται K + D

175 [οἵδε· οὗτοι]

176 *οἰακίζει· ἐλαύνει. διοικεῖ, ⌊κυβερνᾷ (Iob 37, 10) vg[5]A[14]Br[28]Σ LXX

177 *οἰακοστρόφος· κυβερνήτης (Eur. Med. 523) AS[11]Σ Eur.

178 *οἰακοστροφῶν· κυβερνῶν AS[13]Σ(v[οιδ] [10]g[4])

179 *οἴαξ· πηδάλιον. ὁδηγός (Eur. Or. 795) AS[15] Eur.

180 οἴαξιν· αὐχενίοις, πηδαλίοις

181 ὄϊας· τὰ θήλεα πρόβατα

182 *οἴδημα· φλεγμονή vg[1]. φύσησις (v[1]). ὄγκωμα. ἀπόστημα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται vg[1]AS[16]Br[39]

183 *οἵδε· οὗτοι vg[8]AS[32]

184 οἷα· τὰ δυνατά. [Αἰολεῖς] Att.

185 οἰατᾶν· κωμητῶν (Soph. fr. 134 R.). οἶαι γὰρ αἱ κῶμαι. ⟨Αἰολεῖς⟩ D

186 οἷά τε καὶ αὐτός· ὡς καὶ αὐτός

187 οἱ αὐτοί· οἵγε οὗτοι

188 οἰάτιδος ἐκ νόμου· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ (1061). γῆς προβατευομένης ἐκ νεμήσεως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου· κακῶς· οὐ γὰρ ἐγγὺς κεῖται D

189 οἳ γάρ οἱ· οὗτοι γὰρ αὐτῷ

190 *οἴγει· ἀνοίγει g[2](v[1]AS[4]Br[31]Σ). οἰγνύει

191 *οἰγόμενος· ἀνοιγόμενος AS[3]

192 *οἰδαίνει· οἰδεῖ. ἐπαίρεται. σπαράσσει AS[33]. φλεγμαίνει vg[15]AS[33] Br[42](Σ?)

193 *οἰδαίνουσι· φλεγμαίνουσι (Σ). ⌊φυσῶσι AS[22](Σ). [*οἴδεα πόντα· τὸν μέλαν A[28]]

194 οἰδαίνεσθαι· θυμοῦσθαι. καὶ τὰ ὅμοια

195 οἱ δέ νυ· οἱ δὲ δή. ἢ *οὗτοι vg[8]AS[32]Br[41] δὲ S[32]

---

173 Σ ο 23 **174** Eust. Od. 1533, 47 (1, 213, 15 St.) (Diogen.); – αὐχένια cf. Σ ο 24 **176** κυβερνᾷ Σ ο 25 **177** Σ ο 27 **178** Σ ο 28 **185** οἶαι γὰρ αἱ κῶμαι Schol. Ap. Rh. 2, 139 **190** cf. Σ ο 29 **193** φλεγμαίνουσι cf. Σ ο 30

---

173 cf. gl. 2 **174** πηδάλια H, nescioquid sscr. super δα | κρικοί H: accent. Mus. | διείρηνται H: Alb. = Eust. **175** dittogr. gl. 183 **177** οἰακόστροφος H: accent. Mus. **182** ἀπόστεμα H: Mus. = K **184** οἰατὰ H: Mus. | δυνὰ H: dub. Schm.; δεινὰ Mus. | incl. ad gl. 185 trsp. Herw. 1895 370 **185** cont. H: nov. gl. Mus. | οἰατὰν κομήταν H: Ruhnk. in Alb. Auct.; cf. gl. 221 | οἷ γὰρ H: Mus. **186** cont. H: nov. gl. Mus. **188** οἰάτιδος · ἐκ νόμου H: Alb. | νόμου H: accent. Mus. | οἰδίποδ' ἐπὶ κολώνα H: Mus. | τῆς H: Mein. (teste La.) | ἀοιτοῦ δήμου (null. interp.) H: Pears. 525. Alb. **189** cont. H: nov. gl. Mus. **190** le. οἰγνύει H (K[vAS]): Alb. = K[g] **193** οἱ δὲ ἀπόντα τὸν μέλαν H: La.; ἐπὶ οἴνοπα· μέλανα Schol. (Ap. S. 119, 17) **195** νῦν H: Salm.

196 οἴδημα· *ὄγκωμα. ἀπόστημα vg^{1}AS^{16}Σ. ταραχὴ κυμάτων
197 *οἰδήματα· φλυκτίδες AS^{31}. καὶ τὰ ὅμοια [g^{14}Σ]
198 *οἰδήσεις· ὁμοίως [vg^{3}A^{18}AS^{24}Br^{38}]. ἐπάρματα
199 *†οἰδημός· ψεκτός AS^{29}
200 *οἶδμα· κῦμα v^{7}AS^{23}Σ. ἔπαρμα v^{7}S^{23}. ῥεῦμα, πέλαγος (Eur. Phoen. 202). αὔξημα
201 *οἴδματα· τὰ αὐτὰ [v^{12}A^{34}] πληθυντικῶς
Hom. **202** *οἱ δόσις· αὐτῷ δόσις (Κ 213) A^{25}
203 οἰδοῦντες· ὀγκοῦντες. καὶ τὰ ὅμοια
Hom. **204** οἵ ἑ· οἵτινες αὐτόν (Δ 534)
Hom. **205** *οἴεαι· νομίζεις vg^{3}AS$^{οιδ\ 36}$. ὑπολαμβάνεις (κ 380) v^{3}AS$^{οιδ\ 36}$
206 ὀίεο· νόμιζε, ὑπολάμβανε (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 12 [37, 579, 4 M.])
207 *οἶες· πρόβατα vg^{6}AS^{8}Br^{45}
208 *οἴεσθαι· ὑπονοεῖν vg^{4}Br^{44}Σ, ὑπολαμβάνειν v^{4}
D **209** οἱ εἰς τὸ γόνυ· ἦν συνθέματος στρατιωτικοῦ ἐπώνυμον
Hom. **210** οἴεται· ὑπολαμβάνει, ὑπονοεῖ (ρ 586)
Hom. **211** οἰέτεας· ἰσοετεῖς. ὁμήλικας (Β 765)
Hom. **212** ὀΐζυε· κακοπάθει Br^{499}, μόχθει (Γ 408)
213 οἰζύει· μογεῖ, πάσχει
Hom. **214** ὀϊζύομεν· κακοπαθοῦμεν AS^{7}, πάσχομεν (Ξ 89)
Hom. **215** *ὀϊζύος· κακοπαθείας (Ζ 285) A^{6}
216 *οἰζυρά· πονηρά. ˌμοχθηρά (AS^{5}), ἐπίπονα (vg^{1}AS^{5}Br^{491}), ταλαίπωρα (A^{8}S^{10}), κακοπαθῆ (vg^{1}AS^{5})
217 οἰζύς· πτωχεία. *κακοπάθεια AS^{9}, ταλαιπωρία AS^{9}(g$^{οι\ 3}$), κακουχία
218 οιη· μόνη g^{4}, μία. ˌνομίζεις Br^{43}, ὑπολαμβάνεις. ἢ ὁποία
219 οιη δέ· τὰ αὐτά. ὁποία δέ
220 οἰηθῆναι· δόξαι, ὑπονοηθῆναι
D **221** οἰητᾶν· κωμητῶν (Soph. fr. 134 R.)

---

196 – ἀπόστημα Σ ο 33 **197** cf. Σ ο 33 **200** κῦμα et πέλαγος Σ ο 36; Schol. Eur. **204** Schol. **206** | lex. Greg. carm. (ord. vers.) 500 **207** Ap. S. 119, 3; cf. Σ ο 38 **208** Σ ο 37 | **211** Ap. S. 119, 4; Schol. **212** Schol. | **214** Schol. | **215** Schol. **216** ἐπίπονα cf. Ap. S. 119, 5 **217** κακοπάθεια Ap. S. 119, 5; ταλαιπωρία Ph ο 78 **221** cf. Ph ο 60 (cit. Soph.)

---

199 ‘h. e. ονειδιστος’ La. **202** οἴδοσις H: Guyet. = K | αὐτόδοσις H: Schm. = K **205** οἰέαις H: Mus.; οιεις K^{S}, οιει K^{vgA} **206** ὀίεο Herw. 1895, 370 = Greg. Naz. **209** οἴεις · τὸ γόνυ. ἢ H: Schm. | σύνθεμα H: Herw. 1895, 370 | στριωτικοῦ H: Mus.; ad rem cf. Veget. mil. 2, 16 **211** οἰετέας H: accent. Schm. | ἰσοετίας H: La. = testt. | ὁμηλικίας H: Sop. Kust. Jens. Luc. 168 = testt. **213** οἰζεύει H: HSt. Ind. **215** ὀϊζυὸς H: accent. Schm. | κακοπάθεια H: Schm. = K Schol. **216** κακοπάθημα H: Guyet.; κακοπαθης K **218** οἴη μονυμία H: Meurs. de pop. Att. 87 | ὅποι H: Meurs. **219** οἴη δὲ H: cont. Meurs., e loco aliquo Alb. | ὅποι H: Meurs. **221** κομητῶν H: La.

222 οἰήϊα· πηδάλια AS[9]. ἡνίαι. οἴακες (Τ 43) Hom.
223 οἴης· μόνης. ὁποίας (Ι 638) Hom.
224 *οἰήσεως· δοκήσεως vg[2]AS[7]Br[47]. ἐπάρσεως vg[2]Br[47]. ὑπόνοιας Br[47](vg[3]AS[8]Σ). νομίσεως
225 οἴϊας· τῶν προβάτων τὰ σκεπαστήρια δέρματα D
226 οἵ κα· ὅπου ⟨ἄν⟩
227 οἴκαδε· οἶκόνδε, *εἰς οἶκον. ⌊εἰς τὸν ἴδιον οἶκον vg[7]AS[25], εἰς τὰ οἰκεῖα (Α 19) Br[51]Σ Hom.
228 οἱ καθ᾽ ἡμᾶς· οἱ πρὸς ἡμᾶς
229 οἰκάριον τὸ ὄπισθεν γυναικωνίτιδος (Lys. fr. 244 S. = 298 C.) Att.
230 †οἰκανόν· τὸ οἰκεῖον
231 *οἰκεῖ· μένει AS[40]
232 οἰκεία· ἰδία (g[2])
233 *†οἰκεῖλαι· ἐκβληθῆναι g[3]Σ
234 οἰκεῖοι· οἱ κατ᾽ ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες. ἢ ἴδιοι. καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν πάντες D
235 οἰκειώσαντο· ἰδιοποιήσαντο
236 οἵ κέ ἑ· οἵτινες αὐτόν (Ι 155) Hom.
237 οἵ κέ με· οἵτινες δή με (Α 175) Hom.
238 οἰκέοιτο· οἰκοῖτο (Δ 18) Hom.
239 οἰκέται· οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες
240 οἰκετεύεται· συνοικεῖ
241 *οἰκέτης· δοῦλος g[19]. ὑπουργός
242 οἰκέτις· κατοικίδιος
243 οἰκεύς· ὑπόχρεως οἰκέτης S[48] D
244 οἰκῆϊ· οἰκέτῃ, δούλῳ (δ 245) Hom.
245 οἰκῆας· οἰκείους (Ε 413)· πάντας τοὺς κατὰ γένος προσήκοντας. καὶ τοὺς ⌊δούλους g[οκv2]AS[46], καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν· ‘κήδετο δ᾽ οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς’ (ξ 4) Hom.+Ap. S.
246 οἴκημα· τὸ δεσμωτήριον (Lys. fr. 326 S. = 503 C.). Ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον D

---

222 cf. Ap. S. 119, 1; Schol. **223** | Schol. (637) **224** ἐπάρσεως ὑπονοίας cf. Σ ο 40 **227** εἰς οἶκον Ap. S. 119, 9; εἰς τὰ οἰκεῖα Schol.; Σ ο 41 **229** Poll. 9, 39 **232** Schol.[A] Cyr. **233** Σ ο 42 **234** ἴδιοι cf. Ph ο 86 **237** Schol. **238** Schol. **239** Ph ο 82 **244** Schol. **245** οἰκείους Schol.; τοὺς δούλους – οἰκίαν Ap. S. 119, 10 **246** Schol. Plat. Charm. 163b (25); Poll. 9, 45; Harp. 218, 6

---

222 οἰνία· … (nov.gl.) οἱνίαι· H: Sop. Heins. Brun. **223** conf. οἴης et οἵης agn. Alb. **225** ‘conformatio suspecta; agitur de ovibus pellitis’ La. **226** οἴκα· H: Guyet. | add. Schm. **227** οἶκον δὲ H ‘secundum Herodianum’ (La.) **229** cont. H: nov. gl. Mus. | γυναικότιδος (? ώ) H: Mus. = Poll. **230** cont. οἰκάριον· τὸ οἰκίον Alb.; tum gl. 229 e Lys. ci. La. **233** ὀκεῖλαι Alb. **234** οἰκείαν H: Mus. **237** δῆμ( ) H: Mus.; ἂν ἐμέ Schol. **238** οἰκεῖτο H: Mus. = Schol. **245** κτίσατο H: Mus.

D **247** οἰκητήρια· σκεύη τὰ κατʼ οἶκον (Alcae. com. fr. 27 K.–A.)

D **248** Οἰκιάδης· Σιμωνίδης. καὶ Ἱππόνου πατήρ

249 οἰκία· οἶκοι

D **250** οἰκίδδειν· καθίσαι

251 οἰκίζουσιν· οἰκοῦσιν

252 οἰκιήτης· ὠνητὸς δοῦλος

253 *[οἰκιμβάζειν· στραγγεύεσθαι. διατρίβειν $v^{οιω3}$]

D **254** οἰκίσκος· ὁ τῶν ὀρνίθων [ἢ ἐλεεινός] (Ar. fr. 445. 434 K.–A.)

255 οἰκιστής· οἰκίζων

256 [οἴκιστρον] οἴκτιστον· ἐλεεινόν [ἢ οἶκον]

? + LXX **257** οἰκογενής· δοῦλος S^{49}(A^{35}). ἢ συγγενής (Gen. 15, 3 ..)

258 οἴκοθʼ οὖρος· οἰκουρὸς κύων

259 οἴκοθι· ἐν οἴκῳ AS^{32} [ἢ ἐξ οἴκου A^{32}]

260 *οἴκοι· οἴκοθι. ⸤ἐν οἴκῳ (A 113) $vg^{12}A^{29}S^{οιν27}Br^{53}Σ$

261 *<οἴκοθεν>· ἐξ οἴκου $S^{οιν26}$[g^{13}]

262 οἰκονομία· βράβευσις. διοίκησις

263 οἰκονόμος· ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος φύλαξ

Ap. S.? **264** οἶκος· ὅλη ἡ οἰκία· ‘οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος’ (φ ι6). καὶ μέρος τι τῆς οἰκίας· ‘ἀλλʼ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε’ (Z 490). καὶ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ· ‘νῦν αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα …’ (β 48)

D **265** οἰκόσιτος· μισθωτὸς ἑαυτὸν τρέφων

266 *οἰκότριψ· οἰκογενὴς $vg^{16}A^{34}Br^{57}Σ$ δοῦλος $vg^{16}Br^{57}Σ$

D **267** οἰκότριψ· ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκότριβος· ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ γονέων δοῦλος· ὁ δὲ οἰκέτης οὐ πάντως· ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος· καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν

D **268** οἰκοτρίβαιον· τὸ⟨ν⟩ ἐκ δούλου δοῦλον

D **269** οἰκούρια· κυρίως τὰ ὑπὸ τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νηπίοις παίγνια. ἢ *ἡ κατʼ οἶκον φυλακή S^{50}(A^{30})

---

247 Σ″ (Ph ο 99. Su οι 75); Poll. 10, 11 **254** Ph ο 93; Poll. 10, 159 **260** Ap. S. 119, 8; ἐν οἴκῳ Schol.; Σ ο 44 **265** Ael. D. ο 8 **266** Ael. D. ο 9; Ar. Byz. fr. 328 S.; Σ ο 46; Poll.3, 76 **267** cf. lex. rhet. 286, 18 **269** Ph ο 104 |

---

247 οἰκητόρια H: Jun. Anim. 401 = Poll. | σκευτὰ H: Mus. = (testt.) **249** expl. οἴκη H: Scal. Heins. **250** οἰκιδεῖν H: Valck. ep. ad Röver. 77, h. e. ὀκκ- (Hemsterh.) | καθῆσθαι H: La. **251** οἰκίζονται ci. La. **252** ⟨οὐκ⟩ ὠνητός Fick **253** ‘e gl. 470 corrupt.’ La. | στρατηγεύεσθαι H: Mus. = K **254** incl. ad οἴκτιστον (Salm. Heins.) **256** dittogr. le. del. La. | οἶκον ad οἰκίσκον ret. La. **258** οἰκόθουρος H: La. **261** cont. H: nov. gl. ed. 1521; le. add. Mus. = K **264** ὀλίγη H: Cor. | (nov. gl.) ικω H: (cont.) οἴκῳ Mus. | καὶ τοῦ ἐν H: Mus. | ἀῶ H: Mus. **266** οἰκοτρίβης H: La. = K testt. **267** οἰκοτρίβου H: Nauck, Ar. Byz. 196 **268** οἰκοτρύβλιον H (Ph): Jungerm. ad Poll. n.69 = Poll.; cf. et Ph ο 191, ‘vetus vitium, ft. οικοτριψιμον’ La. | τὸ H: HSt. Thes. 2, 1210B **269** οἰκουρία H: accent. Mus.

270 οἰκουρὸν ὄφιν· τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα δράκοντα. καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν, οἱ δὲ δύο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἐρεχθέως. τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεώς φασι, ᾧ καὶ μελιτοῦτταν παρατίθεσθαι (Ar. Lys. 759) D

271 *οἰκουρός· ὁ φροντίζων [τὰ] τοῦ οἴκου vg[5]AS[22]Br[49], καὶ φυλάττων vg[5]Br[49][Σ]. οὗρος γὰρ ὁ φύλαξ vg[5]Br[49]Σ λέγεται

272 οἰκοφθόρους· μοιχούς D

273 *οἰκτείρημα· ἔλεος (Ierem. 38, 3) AS[38] LXX

274 οἰκτείρειν· ἐλεεῖν

275 οἰκτίζει· θρηνεί

276 οἶμον· κύκλον. ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔστί δὲ λόγος ὠφέλιμος. καὶ ὁδός

277 *οἴκτιστα· ἐλεεινά (χ 472) (vg[10]AS[26]Br[52]Σ) Hom.

278 *οἶκτος· θρῆνος (AS[37]Br[411]). ἔλεος v[11]AS[27](vg[1]AS[21]Br[48]). συμπάθεια (vg[1]AS[21]Br[48]). φιλανθρωπία (β 81) (g[1]) Hom.

279 οἰκτρά· ἐλεεινά (Eur. Phoen. 627 ..). †ἐλάχιστα Eur.

280 *†οἰκριβάντες· ἐμβάται AS[42]

281 *οἰκτριζόμενος· ἐλεούμενος AS[44]

282 οἰκτρογοοῦντας· οἰκτιζομένους, ἐλεουμένους

283 *οἰκτρός· ἐλεεινός v[8](S[51]Br[56]). ἐλάχιστος vg[15]AS[31]Br[54]. ἐλέου ἄξιος (Λ 242) (A[45]). δειλός. βραδύς

284 *†οἴκων μωστορνύν· τῶν οἴκων μέσον τινὰ ὁρμᾶν AS[28]

285 οἰκωφελίη· εὐπορία, ἐξ ἧς ὁ οἶκος ὠφελεῖται (ξ 223) Hom.

286 †οἰλάωμα· τὸ προστιθέμενον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ, ἐὰν μὴ ἰσορρεπῇ D

287 *οἶμαι· νομίζω, ὑπολαμβάνω vg[5]AS[11]Br[61]

288 οἶμα· ὁρμή (Π 752) Hom.

289 οἰμᾶν· δύεσθαι, ὑποβρύχιον εἶναι. καὶ ὁρμᾶν D

290 οἴματα· ἀετοῦ ὁρμήματα (g[1]AS[12]Σ)· ‘ἀετοῦ οἴματ᾽ ἔχων’ (Φ 252) Hom.

291 οἴμη· φωνή. ὁδός. λόγος. ἱστορία. ᾠδή. ὅθεν προοίμιον τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς. καὶ κύκλος

292 *οἴμης· γενικῶς, τὰ αὐτά (θ 74) (A[15]) Hom.

293 οἴμημα· ὅρμημα

---

270 Ph ο 103 **271** cf. Σ ο 47 **277** cf. Σ ο 48 **279** Schol. Eur. | **283** ἐλέου ἄξιος Schol. **288** cf. Schol.; EM 618, 10 **290** ὁρμήματα Schol.; Σ ο 49 **291** ᾠδή – ᾠδῆς Ap. S. 119, 13 **292** ᾠδῆς .. προοίμιον Schol. **293** EM 618, 10; cf. Ap. S. 119, 27

---

270 ἐρεχθέος H: Schm. | μέλιττα H: Mus. (-τ-), **271** οἰκοῦρος H: accent. Mus. | τὰ incl. La. **272** οἰκοφθόρας H: Mus. **277** οἰκιστὰ H: Salm. Heins. Voss. al. = (Σ) **280** ἐμβαταί H: accent. Mus. | v. l. gl. 486 (Alb.) **284** μωστορνῦν H, -νειν K[A], -νεν K[S]: accent. post Mus. La. | μεσως K; μέσατ᾽ ὀρνύναι Headl. 1910, 5; ‘latet aliud’ La. **285** οἰκοφελείη H: Thes. 5, 1805C **286** ‘οιμημα quod mergit trutinam? cf. gl. 288 et 293’ La. **289** ὑποβρύχινον H: Mus. **292** οἰμῆς H: accent. Mus.

Hom. **294a** οἰμῆσαι· 〈 . . . 〉

294b *οἴμησεν· ὥρμησεν (Χ 140) g^{1}Σ [ἦσαν]

295 †οἴμηλα· [οἰμίηλα.] ἀκρόδρυα

Hom. **296** οἶμοι· στίχοι, ὁδοί (Λ 24)

LXX **297** *οἴμοι· ἐπίφθεγμα θρήνου (Ioël 1, 15 ..) AS^{14}(vg^{2}Br^{60})

Eur. **298** *οἶμον· 〈ὁδόν, κύκλον〉 (Eur. Or. 1252) vg^{4}AS^{9}Br^{62}

Ap. S. **299** οἶμος· ὁδός Br^{376}Σ. κύκλος, τρίβος. ὅθεν καὶ τῆς ἀσπίδος κύκλους οἴμους ἐκάλεσαν (Λ 24)

300 *οἰμωγαί· θρῆνοι vg^{2}AS^{8}Br^{60}, ὀδυρμοί, ιστεναγμοί vg^{2}Br^{60}(AS^{13}Σ)

301 *οἰμώζει· τὰ αὐτά vg^{7}AS^{10}Σ

D **302** οἰμωκτιᾶν τὸ οἰμῶξαι

Att. **303** οἶν· συνεῖρον τὸ ὄϊν ἀρρενικῶς Ἀττικοί

Eur. **304** *οἴνα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα (Eur. Phoen. 229) AS^{17}

D **305** Οἰνάδας ἀκτάς· ἀντὶ τοῦ Οἰνωάτιδας (SH ad. fr. 1092)

D **306** οἰνάδες· ἀμπελώδεις τόποι

D **307** Οἰνόαι· οἱ μὲν τῆς Ἀτταλίδος, οἱ δὲ τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι . . .

Hom. **308** οἳ ναίουσιν· οἵτινες οἰκοῦσιν (Β 130)

Prov. **309** Οἰναῖοι τὴν χαράδραν· παροιμία τεθειμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων. φησὶ δὲ Δήμων (FGrHist. 327 F 8) ὅτι τῆς Ἀττικῆς ἐστι τόπος Οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν ἄνω φερομένην χαράδραν, ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν· ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου συνέβη καταρραγέντα τὸν ποταμὸν τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι, καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι

D **310** οἰνάνθη· ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου, ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φυτὸν οὕτως λεγόμενον

311 *οἰνάς· γένος κόρακος, οἱ δὲ ἀγρίαν περιστεράν AS^{23}

D **312** οἴναρα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα

---

294 Ap. S. 119, 27; Schol.; Σ ο 49 **296** Schol.; cf. Σ ο 50 **297** gl. Proph. **299** ὁδός Σ ο 50; Schol. Nic. Al. 615; ὁδός et ὅθεν – Ap. S. 119, 14 **300** ὀδυρμοί cf. Ap. S. 119, 12; στεναγμοί cf. Σ ο 51 **301** Σ ο 52 **302** Ph ο 113 **308** cf. Schol. **309** cf. Prov. Bodl. 701; Zenob. Ath. 1, 81. vulg. 5, 29 **310** Ph ο 115 **312** Ph ο 114; Tim. lex. ο 2; Schol. Nic. Al. 55; Theogn. can. 125 (C. 22, 26)

---

294 οἰμῆσαι· οἴμησεν. ὥρμησεν ἦσαν H: Mus. = K testt. **295** ὄα· μῆλα [οἰμίηλα] Ruhnk. Tim. 137, coll. Tim. lex. ο 1 **296** οἰμοί H: accent. Mus. **298** cont. H: nov. gl. Mus. | add. Schm. = K **299** cont. H: nov. gl. Schm. (qui Mus. trib.) | οἰμὸς H: accent. Mus. | οἰμοὺς H: accent. Mus. **302** le. οἰμωξία H: La. = Ph **303** οἶν bis H: Alb. | Polyb. 10, 47, 9 συνείροντο cft. La. | ἀρρενικῶς 〈καὶ θηλικῶς〉 ci. La. **305** οἰνάδας· ἀκτὰς. H: Salm. Pears. 527 | οἰνομαείτιδας H: Schm. (Οἰωνίτιδας Salm.), cf. St. Byz. 486, 3 (ο 25) **307** οἶναι H: La. coll. IG 1^{2}, 845, 5 | ἰτταλίας H: Scal.; ἀτταλίας ed. 1521 **309** τιθεμένη H: tacite Schm. | φασὶ δὲ δῆμον H: Mus. | ἀμπέλ.. H: Mus. | cf. Wil. Herm. 17, 1882, 647–8 **310** ἀμπέλ.. H: Mus. **311** οἴνας H: accent. Mus. | cf. gll. 315. 320

313 οἰναρίζειν· φυλλολογεῖν. ἀμπέλους ἐργάζεσθαι D
314 οἰναρίς· κληματίς D
315 οἰνας· εἶδος περιστερᾶς ἀγρίας D
316 Οἰνᾶτις· Ἀρτέμιδος τῆς ἐν Οἰνόῃ τῆς Ἀργείας ⟨ἐπώνυμον⟩ (Eur. Herc. 379?) D
317 *οἰναχθής· μέθυσος v^{2}AS^{18}. μεθύων
318 οἴνη· ἡ ἄμπελος vg^{3}. καὶ κυβευτικὸς λέγεται βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τῷ ἕξ, ὃ καὶ Χῖος. οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν D
319 οἰνήρυσις· ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη, μεθ᾽ οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν (Ar. Ach. 1067) D
320 οἰνίαξ· εἶδος κόρακος D
321 †οἰνιεῖς· ταχεῖς, ὀξεῖς
322 οἰνίζειν· τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν D
323 οἰνίζεσθε· οἶνον ὠνεῖσθε (Θ 506) Hom.
324 οἰνίζοντο· ὅμοιον (Η 472 ..) Hom.
325 οἰνιστήρια· Ἀθήνησιν οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδὴ ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια (Eupol. fr. 146 K.–A.) D
326 οἰνοβαρής· οἴνῳ βεβαρημένος. ⌊μέθυσος (Α 225) (vg^{5}Σ) Hom.
327 *οἴνοπα· μέλανα S^{25}[Br^{367}]. οἰνώδη τῇ χροιᾷ (Α 350 ..) Hom.
328 οἰνοπέδοιο· οἰνοφόρου, ἀμπελοφύτου γῆς (Ι 579) Hom.
329 οἰνοπήκτην· οἰνόδεσμον D
330 *οἰνωπόν· μέλαν (g^{10}). ἀμαυρόν. ⌊οἰνοειδές (Eur. Phoen. 1160 ..) (g^{10}AS^{14}) Eur.
331 *οἰνοποτάζει· εὐωχεῖται (g^{7}Σ). οἰνοποτεῖ (vg^{7}Σ). πίνει (ζ 309) (AS^{16}) Hom.

---

315 Athen. 9, 394a (Arist.); Poll. 6, 22 **318** Ph ο 122; – κενός Theogn. can. 692 (C. 114, 6); καὶ – ἕξ Schol. Plat. leg. 968e **319** cf. Schol. Ar.; κοτύλη Ph ο 116; Poll. 6, 19 **322** cf. Ph ο 123 **323** cf. Schol. **324** Schol. (οἶνον ὠνοῦντο); cf. EM 618, 30 **325** Pamphil. ap. Athen. 11, 494f; Ph ο 120 (cit. Eupol.); Poll. 3, 52. 6, 22 **326** cf. Schol. | cf. Σ ο 53 **327** cf. Ap. S. 119, 17; μέλανα Schol. **328** | cf. Schol. **331** εὐωχεῖται Schol.; – οἰνοποτεῖ cf. Σ ο 54

---

315 cont. H: nov. gl. Mus. | οἶνας H: accent. Mus. **316** οἰνατὶς · ἀρτέμιδος H: accent. Salm.; οἰνωάπιν· ἄρτεμιν Mus. | τὴν ἔνοινον H: τῆς Schm., ἐν Οἰνόῃ post Palm. La. (cf. St. Byz. 486, 4 [ο 25]) **318** λόγος · H: Nauck, TGF^{1} 588, cf. Ph | τὴν ἔξω, ἀχαιὸς H: post Jun. Anim. 90. 402 et Meurs. de Lud. Gr. 38 Nauck | οἰνίζειν – cf. gl. 322 **319** μεθ᾽ ὧ H: Mus. **320** οἰνιὰξ H: accent. Pears. 527 **321** ‘h. e. ουνιους cf. gl. 1794’ La. **323** οἰνίζεσθαι … ὠνεῖσθαι H: Schm. = Schol. **325** σπείσαντες, H: **327** cont. H: nov. gl. Mus. | οἰνοπὰ μελανὰ H: accent. bis Mus. | οἰνόδη H: Mus. **329** οἰνοπέπηκτον H: La., ‘scl. palus, quo vitis alligatur’ **330** cont. H: nov. gl. Mus. | μέλαν. οἰνοπὸν H: trsp. Alb., οἰνωπὸν Mus. **331** οἰνοποντάζει H: Mus. = Schol. | εὐωχεῖ H: La. = Schol.

D **332** οἰνόπται· ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν (Eupol. fr. 219, 1 K.–A.)

333 Οἶνος· Διόνυσος

D **334** οἰνόσπονδοι θυσίαι· ἐν αἷς οἶνος σπένδεται

D **335** Οἰνότροποι· αἱ ᾿Ανίου θυγατέρες (Callim. fr. 188 Pf.)

D **336** οἶνος ἀμπέλινος· τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἑτέρων γίνεσθαι οἶνον (Hdt. 2, 37, 4)

D **337** Οἰνούσιος· εἶδος ἀμπέλου

D? **338** οἰνοῦσσα· μάζα οἴνῳ πεφυραμένη A^{21}. ἢ ἡ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις

339 οἰνοῦσσαι καὶ οἰνοῦτται· τοιαῦται

340 *οἰνοφλυγίαι· μέθαι (Phil. vit. Moys. 2, 185) (AS^{20})

341 *οἰνόφλυξ· αἰσχρός g^{6}Br^{63}. μέθυσος vg^{6}AS^{12}Br^{63}

342 οἰνόφλυξ· μέθυσος. ὁ κατεπίθυμος οἴνου. †οἰνοφερής, πάροινος

D **343** οἰνοχίτωνας ἐλαίας· ... (SH ad. fr. 1093)

344 *οἰνοχοεῖ, οἰνοχοεύει· τὸ κιρνᾶν (g^{9}AS$^{13.22}$Br^{502}Σ) ⟨οἶνον⟩ AS^{13}A^{22}

345 οἰνοχόην· τὴν κατάχυσιν. τὸ ἀγγεῖον

LXX **346** *οἰνοχόος· ὁ πιγκέρνης (2. Esdr. 11, 11) vg^{8}AS^{19}Br^{64}Σ

D **347** οἰνῶνες· αἱ ἀποθῆκαι

D **348** οἰνῶντα· μονήρη

349 οἴνοπα. οἰνωπόν· πορφύρεον, ⌊μέλανα S^{25}(Σ)

D **350** οἰνωροί· οἱ ἱεραγωγοὶ Διονύσου

D **351** οἴνωτρον· χάρακα, ᾗ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι. Δωριεῖς

352 οἰνώψ· οἶνοψ. μέλαν

Eur. **353** οἴξας· ἀνοίξας (Eur. Alc. 547)

Hom. **354** *οἴξασα· ἀνοίξασα (Z 89) AS^{1}

---

332 Ph ο 126; Athen. 10, 425a (cit. Eupol.); Poll. 6, 21 **334** lex. rhet. 287, 22; cf. Ph ο 129; Poll. 6, 26 **338** Ph ο 130; Athen. 3, 114f; Poll. 6, 76 | **340** Poll. 6, 21 **344** cf. Σ ο 55 **346** Σ ο 56 **347** Poll. 6, 15 **349** μέλανα cf. Σ ο 57 **351** Theogn. can. 125 (C. 22, 25) **353** Σ ο 58 **354** Schol.

---

332 οἴνοπτα H: Heins. Vales. = testt. **334** le. οἰνοσπονδοὶ H: Schm., accent. Mus. **335** οἰνοτρόποι H: accent. Schm. | ἀνείου H: Meurs. ad Lycophr. 236 **336** ἀμπελῖνος H: accent. Mus. **337** Οἰνούντιος ci. La., coll. Alcm. fr. 92(d) P. | ἀμπέλ. H: Mus. **338** οἰνοῦσα H: Schr. = K **339** οἰνοῦσαι καὶ οἰνοῦται H: -σσ- HSt. Thes. 2, 1246D, -ττ- Mus. | αἱ αὑταί Cor. **341** οἰνόφρυξ H: Mus. = K **342** nov. gl. οἰνοφερὴς· πάροινος H: cont. post Schm. La.; εἰς οἶνον καταφερής ci. La.; οἰνοβαρής Erbse, cf. gl. 326 **343** ἐλάτας H: Mein. 1858, 513 **344** οἰχοεύει H: Mus. | κιρνᾷ Alb. = K | add. La. = K^{AS} **345** καταχύσιν H: accent. Mus. **346** οἰνοχοὸς H: accent. Mus. | ἐπικέρνης H (K): Alb. = Σ; cf. Heraeus, Kl. Schr. 202 **347** οἰνῶναι H: Schr.; IG 2^2, 1013, 9 cft. La. | ἀποθήκαι (?) H: accent. Mus. **348** 'Doricum vel Aeol. ex *οινοϝεντα' Wack.* **349** οἰνοπὸν H: Mus. **350** ἐραγωγοὶ H: Salm. **351** οἴνοτρον H (Theogn.): Mus.; cf. Chantraine ap. L. Robert, Hellenica 10, 282, 2 | ἱστᾶσι Δωριεῖς H: **352** le. οἴνοψ H: Pears. 527

355 *οἶο· [οἴω] ⌊σου αὐτῷ μόνῳ AS^{18} Hom.
356 οἰοβίοισι· μονοβίοις (Greg. Naz. c. 1, 2, 5, 11 [37, 643, 3 M.]) Greg. Naz.
357 οἰόζωνον· μονόστολον D
358 οἰόθεν· μοναχόθεν
359 *οἰόθεν οἶος· ἐκ μόνου μόνος AS^{25}Σ. τουτέστι μόνος πρὸς μόνον (Η 39 ..) Hom.
360 *οἶοι· ὁποῖοι (Η 227) S^{28}. ἢ οἵ, οἵτινες (Δ 91?) Hom.
361 *οἴοιτο· νομίζοι vg^{8}AS^{17}Br^{70}. ἀρκούντως ἔχειν. ἢ ὑπολάβοι (ρ 580) (vg^{8}) Hom.
362 *οἴομαι· νομίζω, ⌊ὑπολαμβάνω (Α 78 ..) AS^{20} Hom.
363 †οἴομεν, οἶος· μόνος πρὸς μόνον A^{21}
364 οἰόμενον· οὐκ εἰδότα. ⌊νομίζοντα (Plat. rep. 409c) (vg^{6}AS^{15}Br^{68}Σ) Att.
365 οἷον· *ὁποῖον g^{4}AS^{22}. μόνον g^{3}. τρόπον τινά. δυνατόν. καθάπερ. ἢ ποιόν
366 οἷον· ἅπαξ ἕνα
367 οἷον ἔτυχεν· ὁποῖον ἐγένετο
368 οἱονεί· ὡσπερεί
369 †οἰονεῖς· οἰήσεις, δοκήσεις
370 οἰονίζει· μαντεύει
371 *οἱονεὶ χειᾶς· ὥσπερ φωλεοῦ AS^{23}
372 *οἷόν τε· δυνατόν vg^{2}AS^{13}Br^{66}Σ [†λέγουσιν]
373 οἰὸς ἀώτῳ· προβάτου ἄνθει, τουτέστιν ἐρεῷ περιβολαίῳ· 'ἔνθ' ὅ γε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ' (α 443)· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἔριον οἰὸς ἄωτον λέγεται Ap. S.
374 *οἷος· ὁποῖος S^{31}Σ(v^{11}). ἢ ⌊μόνος vg^{10}AS^{19}Br^{71}Σ
375 οἷος νόος· ὁποία διάνοια, οἷος νοῦς (Β 192) Hom.
376 οἰοπόλος· ἔρημος (S^{29}), ἐν ᾗ τις μόνος ἀναστρέφεται
377 οἰοπόλῳ· ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦνται, ἢ μόνος τις πολεῖται· τουτέστιν ἐρήμῳ χωρίῳ (Ν 473) Hom.

---

359 Ap. S. 119, 6; Σ ο 59; μόνος πρὸς μόνον Schol. **361** νομίζοι .. ὑπολάβοι cf. Schol. **362** | Schol. **364** νομίζοντα cf. Ap. S. 119, 21; Σ ο 61 **365** μόνον et δυνατόν cf. Σ ο 60 **372** Σ ο 63 | **373** – περιβολαίῳ Ap. S. 119, 18 **374** Σ ο 64; μόνος Ap. S. 119, 6 **375** cf. Schol. **377** Schol.; – πολοῦνται Ap. S. 119, 25

---

355 σοῦ μόνῳ αὐτῷ H: La. = K; 'dat. et gen. permixti Cyrillo dandi' La. **357** οἰόζωον H: Heins. Salm. Pears. 527 **358, 359** οἴοθεν H: accent. Mus. **361** ἔχει H: Schm.; ἔχοι Mus. | ὑπολάβει H: Mus. | v. l.: gl. 963 **363** e gl. 359 corrupt. **368** cont. H: nov. gl. Mus. **369** οιωνιῇ La. ('activum soloecum') | ὥσπερ τί H: tacite Schm. **370** οἰωνίζῃ· μαντεύῃ Mus. **371** χιασταὶ H: Sop. Salm. = K **372** 'fuit οιονται· δοκουσιν' La. **373** .(.)ῶται (? ἀγ) H: Mus. = Ap. S. | ἐρείῳ ? H: Mus.; ἐξ ἐρίου Ap. S. | ἔνθ.. H: Mus. | κεκαλυμένος H: Mus. | αὐτῷ H: Mus. | οἰοσάωτον H: Salm. **377** οἶαι (acc. incert.) H: Heins. = Ap. S. | πωλοῦσιν H: Salm. = Ap. S. | πωλεῖται H: Arnald. Lect. Gr. 104 = Schol.

378 *ὁ ἴουλος· ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστη AS^{16}[vg^{7}Br^{69}]

Hom. **379** οἵου φωτός· οἵου ἀνδρός (Γ 53)

D **380** οἰοσφάγῳ σιδήρῳ· οἷον μηλοκτόνῳ (trag. ad. fr. 242a K.–Sn.)

Hom.+Greg. Naz. **381** οἰοχίτων· δίχα ἱματίου (ξ 489). ἢ *μονοχίτων AS^{24}. ἢ προβατοχίτων (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 143 [37, 1362, 11 M.])

Hom. **382** οἷ παῖδα ἐοικότα· ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον (Ε 8οο)

383 *οἵπερ ἄν· ὅσοι περ ἄν A^{6}(vg^{2}Br^{73}), οἵπερ δή, ˪οἵτινες ⟨ἄν⟩ AS^{6} (vg^{2})

384 *οἰνοπορεῖν· κιρνᾶν, οἰνοχοεῖν AS^{οιπ5}

LXX **385** οἱ προσκείμενοι· οἱ κολλώμενοι (Deut. 4, 4) vg^{1}AS^{4}Br^{72}

386 οἵ ῥα· οὗτοι δή, ⟨οἵτινες g^{1}⟩

387 †οἱραῖοι· βλέπειν [οἵτινες] S^{3}

Hom. **388** *οἵ ῥά μιν ὦκα· οἵτινες δὴ αὐτὸν ταχέως (Π 672) AS^{2}

D **389** οἱρών· ἡ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῆς γῆς εὐθυωρία

390 *οἶς· πρόβατον AS^{22}Σ(g$^{οια\ 8}$). ἢ ˪τοῖς ἑαυτοῦ S^{38}. ἢ τοῖς σοῖς

Hom. **391** *οἵ σε· οἵτινές σε (ψ 14) g^{13}

LXX **392** *οἴσει· ἐνέγκῃ vg^{9}AS^{29}. προσφέρει. ˪κομίσει (Exod. 28, 30) vg^{9} AS^{29}Br^{84}Σ

Hom. **393** *οἰσέμεναι· κομίσαι (Br^{492}). καὶ τὰ ὅμοια (Γ 120)

Hom. **394** οἴσεται· ἄξεται. κομίσεται (Ψ 663)

Hom. **395** *οἶσθα· οἶδας vg^{2}AS^{17}Br^{79}Σ, γινώσκεις (Α 85 ..) vg^{2}AS^{17}Br^{79}

Att. **396** *οἶσθας, οἶδας· ἑκατέρως Ἀττικοί AS^{30}

397 ὀϊσθῆναι· οἰηθῆναι. δόξαι

Hom. **398** *ὀϊσθείς· αἰσθόμενος AS^{31}. εἰκάσας. δόξας (Ι 453)

399 †οἰσθλά· ἀγαθά

Hom. **400** *οἴσομεν· κομίσομεν (Γ 104 ..) AS^{23}Br^{83}(vg^{6})

Hom. **401** οἰσόμενος· κομίσων (Ν 168)

D **402** οἶσον· κόμισον, φέρε. ἢ σχοινίον (Antim. fr. 121W. = 156 M.)

---

379 cf. Schol. **381** μονοχίτων cf. Schol. **382** cf. Schol. **390** Σ ο 66 | **392** κομίσει Σ ο 69 **393** κομίσαι cf. Schol. **394** | Σ^{b} ο 70 **395** Σ ο 71 | **398** εἰκάσας cf. Ph ο 151 **400** Schol. **401** Schol.; Σ ο 73 **402** σχοινίον Theogn. can. 132 (C. 24, 11)

---

378 οιουλος (acc. et spir. incert.) H: Mus. **379** οἵου ἀνδρὸς · οἵου φωτός H: trsp. Alb. = Schol. **380** οἰοφάγω H: Dobr. **381** ἢ pr.] ὁ H: Mus. **383** add. La. = K **384** οἰπορεῖν H: Alb. = K **385** κολλούμενοι H: Jens. Luc. Hes. 169 = K **386** cont. H: nov. gl. Mus. | add. e gl. 387 post Schm. La. **387** οἴραιοι H: accent. Mus. (qui postea gl. totam del.) | οιρεοι· βλεπει K (‘h. e. ορεει Pseudoionicum’ La.) | incl. ad gl. 386 **389** οἰρών (acc. dub.) [?οἱ ῥῶν] H: accent. Mus. | οἱ H: Mus. **390** οἶς H: hoc cum οἶς conf. agn. Biel. Munck. **392** ἐνέγκει H (K): Lob. Phryn. 724 **396** ἀττικῶς H (K^{S}): La. = K^{A} **397** ὀηθῆναι H: Alb. **398** εἰκασθεὶς H: Cob. VL 167 **399** e gl. ε 6206 corrupt. (Guyet. Pears. 528) **400** οισωμεν κομισωμεν K^{vg} | v. l.: gl. 424 **401** cont. H: nov. gl. Alb. **402** ‘σχοινιον cf. gl. 1871, ft. veriloquii gratia fictum cf. Schol. Lycophr. 20’ La.

403 οἴσπη· προβάτων κόπρος, ῥύπος (Hdt. 4, 187, 2 v. l.) D
404 ὀΐσσατο· ἐνόησεν (α 323)
405 οἰστά· [*βέλη (v^{1}AS^{34}Br^{87})]. φορητά, ἐλαφρά, κοῦφα (Thuc. 7, 75, 7)
406 ὀϊστεύει· τοξεύει
407 *ὀϊστεῦσαι· τοξεῦσαι (Θ 269 ..) (vg^{8}A^{26}Br^{86}Σ) Hom.
408 οἰστέον [ἢ οἰτέον]· κομιστέον
409 οἰσπωτή· τῆς οἰὸς ὁ ῥύπος. ὁ δὲ Δίδυμος (lex. com. fr. 8 p. 35 Schm.) τὸν τῶν προβάτων ... (Ar. Lys. 575) D
410 οἰστός· ἐλαφρός, κοῦφος (vg^{4}AS^{18}Br^{81}), φορητός vg^{3}A^{19}Br^{80}(S^{18}). τόξευμα, βέλος A^{32}Σ [θάνατος. βάρος]
411 *οἰστρεῖ· ἐκμαίνει AS^{20}Σ
412 οἰστρηλατεῖται· μαίνεται
413 *οἰστρηλατούμενοι· πυρούμενοι g^{16}AS^{36}Br^{90}Σ
414 *οἴστροις· μανίαις (Eur. Bacch. 665) A^{24} Eur.
415 *οἰστροπλῆγας· τῇ μανίᾳ πληγείσας (Eur. Bacch. 1229) AS^{25}(vg^{7} Br^{85}Σ)
416 ὀϊστούχου φαρέτρας· ὀϊστοὺς ἐχούσης [καὶ εὐστόχου] D
417 *οἶστρος· ἐρεθισμός vg^{5}AS^{21}Σ, ὁ λεγόμενος μυῖα (vg^{5}). μανία v^{5} ἀφροδισίων S^{21}. πύρωσις, ἔκκαυσις vg^{5}Br^{82}Σ. λύσσα. φόβος. καὶ εἶδος πτηνοῦ vg^{5}S^{21}, ὑφ' οὗ κεντιζόμεναι αἱ βοῦς σκιρτῶσιν, ὃ μύωψ καλεῖται (χ 300) (vg^{5})
418 οἰσοφάγος· βρόγχος [ἢ βρόχος] D
419 οἰσυΐνοισιν· οἰσύϊνοι γένος σχοινίου (ε 256 v. l.) Hom.
420 οἰσυΐνῃσι· πλέγμασι τοῖς ἀπὸ οἰσύας γεγενημένοις, ἢ λύγου. ἔστί δὲ εἶδος σχοινίου (ε 256 v. l.) Ap. S.
421 *οἰσύπειον· ἔριον ῥυπαρὸν προβάτων. τὸ αὐτὸ οἰσυπηρὸν AS^{37} καὶ οἰσυπηρός vg^{14}AS^{28}Σ
422 οἴσυπος· ὁ τῆς οἰὸς ῥύπος

---

403 gl. Hdt. 457, 15 (LGM 205, 15) **404** cf. Schol. **405** φορητά Σ ο 74 **407** cf. Schol.; Σ ο 75 **409** – ῥύπος Ph ο 154 (cit. Ar.); cf. Schol. Ar.; τὸν τῶν προβάτων Poll 5, 91 **410** βέλος Σ ο 76; cf. Ap. S. 119, 22 **411** Σ ο 77 **413** Σ ο 78 **415** cf. Σ ο 79 **417** ἐρεθισμός et πύρωσις ἔκκαυσις Σ ο 80 **420** cf. Ap. S. 119, 19 **421** – ῥυπαρόν et οἰσυπηρός cf. Σ ο 81. 82; οἰσυπηρόν Theogn. can. 132 (C. 24, 11)

---

403 οἶς παι· H: Heins. Sop. Guyet. al. = gl. Hdt. | πρόβατον, κάπρος H: HSt. Thes. 2, 1251G **405** οἱς στὰ (?) H: Mus. | incl. ad οἰστοί (K) Pears. 528. Alb. **409** οἰσποτιτὴς (?) υἱός H: post Schow. Schm. = (testt.) | ⟨κόπρον⟩ Salm. **410** incl. θάνατος μόρος ad οἶτος (gl. 429) Schm. = K **411** οἴστρει (?) H: accent. Mus. **412** cont. H: nov. gl. Alb. | οἰστριλατεῖ H: οἰστρη- Mus., -λατεῖται Thes. 5, 1837A **413** οἰστρολατούμενοι H: Alb. = KΣ **415** οἰστροπλῆγος H: La. = K | πληγῇ H: Mus. = K **416** le. οἰστούχου H: Schm. | οἰστοὺς H: ed. 1521 | incl. del. Schm. **417** ὧ μύωψ H: Mus. **418** οἰστροφάγος H: HSt. Thes. 4, 4A **419** οἴυοι H: La. corr. in οἰσοὶ **420** οἴας H: Schm. | λύγης H: Mus. = Ap. S. **421** οἰσύπειρον, καὶ οἰσύπειρος H: HSt. Thes. 2, 1251F | v. l.: gl.1446 **422** αἰὸς (vix οἰὸς) H: Schow. = Ap. S.

423 οἰσύλος· βαίουλος. προύνικος
424 †οἴσωμεν· κομίσωμεν vg[6], φέρωμεν, ⌊ἄξωμεν v(g)[6]
425 †οἴσχεα· δίδυμοι ὀρχιπέδων
426 †Οἴτας· ὁ κορυνήτης
427 οἵ τε· ὥσπερ
428 *οἱ τῇδε· οἱ ὧδε AS[1]
429 οἶτος· μόρος (AS[<2>]Br[420]). [θρῆνος]. κακοπάθεια. ὄλεθρος. πόνος. φθορά. νόσος. ⌊θάνατος (S[<2>]Br[420]). καὶ ὁρμίσκος τις ἐξ αἱματίτου
Hom. **430** Οἴτυλος· πόλις (B 585)
431 *οἱ φαλλοί· τὰ δερμάτινα μόρια S[2], καὶ τὰ αἰδοῖα
432 οἰφεῖν· ὀχεύειν. καὶ τὰ ὅμοια
LXX **433** οἰφί· μέτρον τι τετραχοίνικον Αἰγύπτιον (Lev. 5, 11 ..)
434 οἰφόλης· ὁ μὴ ἐγκρατής, ἀλλὰ καταφερὴς πρὸς γυναῖκα
435 οἰφόλις· γυνὴ καταφερής, μαχλός, πασχητιῶσα
436 Οἰχαλία· πόλις Θεσσαλίας, ἡ Εὐρύτου χώρα
Hom. **437** Οἰχαλίηθεν· ἀπὸ Οἰχαλίας (B 596)
438 οἴχεσθαι· οἰχνεῖν (g[8]). πορεύεσθαι (g[5], g[8]; vg[2]AS[9]Br[91]Σ). τρέχειν (A[9])
439 *†οἰχετηγός· ὑδραγωγός (S[16])
440 *οἰχήσονται· πορεύσονται vg[1]Br[92](A[10]). ἀπελασθήσονται (vg[6]). ἢ ἔρχονται. ὁμοίως καὶ οἴχῃ· ἠφανίσθης
Hom. **441** οἴχνεσκον· ἐπορεύοντο AS[13]. καὶ τὰ ὅμοια (E 790)
442 οἰχμή· δούλη. οἱ δὲ οἰχμᾶν
Hom. **443** οἰχομένη· πορευομένη. καὶ τὰ ὅμοια (X 223 ..)
444 οἰχομένοιο· [ἡ παρ᾽ ἐνίοις σόλα]
D **445** οἰχῶρος· οἰκουρός
Hom. **446** οἴῳ· μόνῳ· ‘οἴῳ φαινόμενη’ (A 198 ..). καὶ μόνοι, δυϊκῶς. καὶ οἴω· ὁποίω

---

424 κομίσωμεν cf. Σ ο 83 **430** Schol. **437** cf. Schol. **438** πορεύεσθαι Ap. S. 119, 23; cf. Σ ο 85 **440** πορεύσονται cf. Σ ο 86 **441** ἐπορεύοντο Schol. **443** cf. Σ ο 87 | **446** μόνῳ Schol.

---

423 προιοῦλος H: Sop. **424** v. l. gl. 400 (Thes. 5, 1859A) **425** v. l. gl. 1474 (Pears. 528) **426** a Περι⟩φήτης Schwenck 1848 (3), 407, cf. gl. π 1938. Plut. Thes. 8, 1 **427** cont. H: nov. gl. Alb. **428** οἴτιδε· οἴω δέ H: La. = K **429** θρῆνος ad οἶκτος ref. Schm. αἵματος H: La. | v. l.: gl. 1906 **431** οἱ φαλοὶ H: Mus. = K **433** οἴφιν H: Sop. Heins. = LXX **434** οἰφολὴς H: accent. HSt. Ind. | ὅ μὴ καταφερὴς πρὸς γυναῖκα, ἀλλ᾽ ἐγκρατής H: trsp. Salm. Voss. **435** οἰφολὶς H: accent. Schm. | μαχλὸς H: accent. Mus. | πασχητιῶς, ὸ sscr. H: Mus. **436** ἢ εὐρυχωρία H: Schwenck 1857, 303 **437** οἰχαλίοιθεν (οι dub., ? ω) H: Mus. **438** πορεύσεσθαι H: ed. 1521 = K Ap. S. **439** v. l. gl. 2014 (Mus.) **440** ἴχνη H: Mus. | ἢ ἀφανίσθη H, ἢ ἠφαν- Mus.: Munck. Anton. Lib. 50 **442** huc retrahenda e gl. 444, ‘nondum expedita’ La. **444** οἰχομένοιον H: Mus. (qui postea gl. totam del.) | expl. ad gl. 442 ret. Schm. **445** οἰκοῦρος H: accent. Mus. | cf. Schulze QE 17, 2 **446** cont. H: nov. gl. Mus. | καὶ μόνοιο H: Mus. καὶ οἴω cont. H: sep. ut vid. La.

447 vacat
448 οἰώθη· ἐμονώθη (Ζ 1) Hom.
449 *ὀΐω· ὑπολαμβάνω (Α 59) AS[19]Br[413] Hom.
450 *οἴων μόνων AS[14]. προβάτων v[5]AS[16]Br[94]. αἰγῶν (Λ 678) AS[16] Hom.
451 *οἰωνισάμην· παρετηρησάμην vg[8]AS[22]Br[96]. ἢ ἐμαντευσάμην vg[8]Br[96]
452 *οἰωνιστής· ὀρνεοσκόπος (Β 858) AS[24] Hom.
453 *οἰωνοβρώτους· ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντας (2. Macc. 9, 15 ..) AS[13] Br[93](vg[1]Σ) LXX
454 Οἰωνίχου μουσεῖον· τοῦτο δὲ Οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι τὸ . . . (com. ad. 396 K.–A.) D
455 *οἰῶντα· μονάζοντα v[οιχ3]
456 οἰωνοί· σαρκοφάγα ὄρνεα vg[6]Σ καὶ πάντα, γῦπες, κόρακες. εἴρηνται δὲ οἰωνοί, δι᾽ ὧν οἰωνιζόμεθα τὰ μέλλοντα, ὅθεν καὶ οἰωνοπόλοι οἱ μάντεις. ἢ ὄφεις
457 οἰωνοπόλοι· μάντεις, ὀρνεοσκόποι, ὀρνιθομάντεις (Α 69 ..) Hom.
458 οἰωνός· ὄφις. ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τοὺς ὄφεις ἔχειν, οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον D
459 οἰῶ· δοκῶ. μόνῳ
460 ὁ Ἰωθόρ· ὁ περισσός On. sacr.
461 †οἰοταζομένης· φιλοτιμουμένης
462 οἰωτός· χιτὼν ἀπὸ ἐρίων D
463 *ὁ καθείς· ὁ χαλάσας vg[1]AS[3]Br[98]
464 ὁ καθ᾽ εἷς ἡμῶν· ἕκαστος ἡμῶν
465 *ὁ καυλός· ὁ κλάδος (Exod. 25, 31) AS[2] LXX
466 ὀκείλασαν· τὴν ἐποκείλασαν ναῦν
467 ὀκέλλειν· ἐμβάλλειν. προσορμεῖν
468 *ὀκέλλει· προσορμεῖ vg[1]AS[2]Br[99]. καὶ μὴ κρατεῖ ἑαυτοῦ
469 ὅκ᾽ ᾖ· ὅτε ᾖ AS[1]
470 ὀκιμβάζειν· διατρίβειν. καὶ στραγγεύεσθαι (v[οιω3]) D

---

448 Ap. S. 119, 26; Schol. **449** Schol. **452** cf. Schol. **453** cf. Σ ο 88 **456** cf. Ap. S. 119, 29; – ὄρνεα Σ ο 89 **457** – ὀρνεοσκόποι Schol. **460** On. Vat. 179, 17; On. Colb. 94 **467** προσορμεῖν Σ ο 90 **468** Ph ο 176 | **470** | Ph ο 177

---

449 cont. H: nov. gl. Mus. | οἴω H: **450** οἰῶν H: hoc c. οἴων conf. agn. Schm. **451** παρατησάμην H: Alb. = K **454** l. οἰώνιχον H: le. et em. Bergk Rel. 231 | ad fin. τὸ ς (καὶ) ζ α.ἴη H; del. Mus. **455** h. e. οἰωθέντα La. **456** δι᾽ ὧν οἰώμεθα H: Dind. | τὰ μελ( ) H: Vales. Heins. Biel. **459** οἴω H: hoc c. οἰῶ conf. agn. Schm. **460** οἰοθὸρ, ὁ προμηθεύς H: οἰωθόρ Voss. Pears. 529, sep. Schm.; Ἰωθώρ On. Sacr. **461** ονοταζο-μενης· φαυλιζομενης La. **463** ὀκαθεὶς H: Ald. | ‘vix 3 Macc. 5, 34 perperam interpretatus’ La. **464** καθεὶς H: Schm. | ἐκτὸς H: La. **465** ὀκαυλὸς H: Ald. **466** ὀκειλάσαν H: accent. Mus. **467** ὀκελλεῖν H: accent. Mus. **468** προ|ορει H, μ add. Mus.: Alb. = K Ph **470** στρατεύεσθαι H: Sop. Pears. 529 = K Ph

D **471** ὄκκαβος· τὰ περὶ τὸν βραχίονα ψέλλια

D **472** ὄκκα σάζηι· ὅταν στοιβάζηι

D **473** ὄκκον· ὀφθαλμόν

D **474** ὀκκῦλαι· τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτερνῶν καθίζεσθαι

K + D **475** ὀκλαδίας· *θρόνος πτυκτός AS^{6}, δίφρος ταπεινός, ὃν οἱ ἀκόλουθοι φέρονται τοῖς εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξιοῦσι πλουσίοις. καὶ πεποίηται τοὔνομα παρὰ τὸ κεκλάσθαι

476 *ὀκλάζειν· λαγγάζειν AS^{2}(vg^{1}Σ). εἰς γόνυ κάμπτειν (vg^{1}AS^{3}Σ). διστάσαι (vg^{1}Σ)

Att. **477** *ὀκλάξ· ἐπικεκαμμένως AS^{5}

478 ὀκνεῖ· δέδοικε. δειλιᾷ, εὐλαβεῖται. οὐ βούλεται [φόβος]

Hom. **479** ὀκνείω· ὀκνῶ. καὶ τὰ ὅμοια (E 255). καὶ ὀκνηρός

480 ὀκνόδραστον· πᾶν πρᾶγμα ἄγνωμον

D **481** ὄκνος· εἶδος ἐρῳδιοῦ. καὶ φόβος

482 *ὀκνῶν· ἀναδυόμενος g^{1}AS^{3}Σ. φοβούμενος

483 *ὀκοῖον· ὁποῖον vg^{1}AS^{2}. Ἀττικῶς vg^{1}

D **484** ὀκορνούς· τοὺς ἀττελέβους. καὶ τὰ ἀκριδώδη οὕτω λέγουσιν (Aesch. fr. 256 R.)

D **485** ὀκριάζων· τραχυνόμενος (Soph. fr. 1075 R.)

486 *ὀκρίβαντας· ἐνβάτας A^{4}S^{8}Σ

487 *ὀκρίβας· βῆμα ἡνιόχου g^{1}Σ

D **488** ὀκρίβας· οἱ μὲν ὄνον φασίν, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα. κυρίως δὲ τὸ λογεῖον, ἐφ᾿ οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλλίβας τρισκελής, ἐφ᾿ οὗ ἵσταντο οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν

Hom. **489** *ὀκριόεντι βαλών· τραχείᾳ βαλών (M 380) A^{5}

---

475 δίφρος – πλουσίοις Ph ο 178; cf. Poll. 3, 90. 10, 47; Athen. 12, 512c **476** cf. Σ ο 91 **478** εὐλαβεῖται cf. Ph ο 182 **479** ὀκνῶ Schol. **481** Arist. h. an. 617a5 | **482** Σ ο 92 | **484** Ph ο 188 (Ion.) | **485** Ph ο 190 (cit. Soph.); Theogn. can. 130 (C. 23, 24) **486** Σ ο 93 **487** Σ ο 94 **488** τὸ λογεῖον – Schol. Plat. conv. 194b (43); τὸ λογεῖον – ἠγωνίζοντο Ph ο 187 (cit. Plat.) **489** cf. Schol.

---

472 σάζει H: La. | ὅταν τύχη H: La. **473** cf. Brugmann, SBSächs.Ak. 1897, 33 **474** ὀκκύλαι H: accent. Schm. | πτερῶν H: HSt. Ind. | καθέζεσθαι H: Schm. **475** ἀξιοῦσι H: Mus. | κλάσθαι H: La. **477** ὄκλαξ [acc. dub.] H: accent. Mus. | ἐπικαμένος (?) H: Mus. **478** incl. e gl. 481 irreps. agn. Heins.; φόβῳ Tosi 1980–2, 229–30 **479** ὀκνειῶ H: accent. Mus. **480** οἰκνάδραστον H: Voss. Pears. 529 (ὀκνα-) **483** Ἰωνικῶς Pears. 529; Ἰακῶς Mein. Anal. Alex. 263, 1; ‘sed sua dialectorum notitia Cyrillo relinquenda’ La. **484** ἀττελάβους H: Alb. = Ph | ἀκριώδη H: Guyet. | gl. α 2495 ἀκορνοί. Strab. 13, 1, 64 (p.614, 23 C.) κόρνοπας cft. Garcia Ramón 2007, 11–12 **486** ὀκριβαντάτας· ἐνβατάτας H: Mus. = K, cf. Σ | v. l.: gl. 280 **487** ὀκρίβατον H: Pears. 529 = KΣ | σχῆμα H (KΣ): post Ruhnk. La.; ὄχημα Σ$^{B\ m.\ alt.}$ (‘ex usu Medii aevi’ La.) **488** ὄνομα H: Heins. Voss. Kust. al. | λόγιον H: Heins. Pears. 529 | κέλλιβας τρισκελεῖς H: HSt. Ind.; καλλίβαντα τρισκελη Schol. Plat. **489** βάλλω bis H: Gron. | τραχέϊ Gron.

490 ὀκριόεν· τραχύ (S^9). σκληρόν. στερεόν. ὀργίλον
491 *ὀκριόεντι· τραχεῖ (Δ 518) AS^7 Hom.
492 ὀκριόωντο· ἐτραχύνοντο g^3. ὠργίζοντο. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἄκρα πολλὰ ἐχόντων λίθων. ὄκρις γὰρ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος (σ 33) Hom.
493 ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν· ὡς Κρητὸς ἐν θαλάττῃ χειμασθέντος, εἶτα προσγαληνιῶσαν αὐτὴν ἰδόντος 'εἴ σε μὴ ᾔδειν, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληθευούσῃ' εἰπόντος Prov.?
494 ὀκρυόεν· φρικῶδες
495 *ὀκρυοέσσης· φρικτῆς AS^6. χαλεπῆς (Ζ 344) Hom.
496 ὀκτάδιον· καλάθιον πρὸς ὀρνιθάρια
497 ὀκτάκνημα· ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα (Ε 723) Hom.
498 ὀκτήσεις· οἴσεις [ὀκκήσεις]
499 Ὀκτώπας· ποταμός (Aesch. fr. 149 R.) D
500 ὀκτώπηχυ· τὸ ὀκτάπηχυ (Philem. fr. 191 K.–A.) Att.
501 ὀκτώπους· σκορπίος (Cratin. fr. 80 K.–A.) Att.
502 ὀκχεῖν· φορεῖν. ἴσχειν
503 ὀκχή· στήριγμα, βακτηρία, ἔρεισμα, σκῆπτρον (Callim. fr. 355, 2 Pf.) D
504 ὀκωχεύειν· ἔχειν καὶ συνέχειν
505 ὅλα· τὰ ἐντὸς τῆς σηπίας στρογγύλα D
506 †ὀλαεῖ· ἐνοχλεῖ. καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως
507 ὀλαί· κριθαί. ἀπαρχαί
508 ὀλαιμεύς· τὸ τὰς ὀλὰς βάλλων D
509 ὀλαιτοί· σπερμολόγοι. καὶ ὀλατοί D
510 ὀλβάχνιον· κανοῦν Δεινολόχος (fr. 13 K.–A.) D
511 ὀλβιόδαιμον· τρισόλβιε. μακάριε, κατὰ τὴν εὐδαιμονίαν (Γ 182) Hom.

---

491 Schol. **492** cf. Ap. S. 119, 34; ἐτραχύνοντο Schol. **493** Ph ο 189 **495** Schol. | **497** Schol. **499** cf. Ph ο 192 (cit. Aesch.) **500** cf. Ph ο 191 (cit. Philem.) **501** Ph ο 193 **508** E. Gen. 224 Mill. (EM 622, 9) (Orus); cf. Ph ο 197

---

490 ὀκριθὲν H: Guyet. **491** ὀκριθέντι H: Guyet. = Schol. | τραχὺ H: Mus. = K Schol. **492** ὀκριόεντο H: Guyet. = K testt. | ὀκριὸς H: Guyet. Salm. **493** ὀκριστὴν H: Mus. = Ph | πρὸς H: Mus.; cf. Ph | εἴδοντος H: Mus.; cf. Ph | εἴδειν H: Mus. = Ph **494** ὀκρίθεν H: Schm. **497** spat.κτάκνημα H: nov. gl. et ὀ inser. Mus. **498** ὀκχήσεις agn. Alb., qui dittogr. del. **500** ὀκτωπῆχυ H: accent. Mus. **501** ὀκτώπας H (Ph): Scal. Heins. Pears. 530 **502** ὀκνεῖν· φρονεῖν H: Alb. (φορέειν). Schm. | ἰσχεῖν H: accent. Mus. **503** ὄκχν^{η} H: post ed. 1521 (ὄκχη) Pears. 530. Alb. **504** καὶ om. Ald. **505** ὀλά ci. Conom. 1969, 213 coll. gl. 626 | σηπυίας H: Alb. **506** ὀχλεῖ … ὀχλέει Valck. ad Eur. Phoen. p.338A **507** ὅλαι H: accent. Alb. **508** ὀλαιμεύειν Pears. 530 | ὅλας H: accent. Alb. | βάλλειν H: HSt. Ind. **508–9** ὀλαιμεύς· σπερματολόγος E. Gen. (ὀλεμεύς EM, def. Saussure 582) | 'temptavi ολαι⟨χο⟩ευς· το – βαλλον ⟨αγγειον⟩ et ολαι⟨χο⟩ος cf. gl. 527 nondum expedita' La. **510** ὀλβάχιον H: Sop. Heins. Pears. 530; cf. gl. ε 7077 **511** ὀλβιοδαίμων H: Jens. Luc. Hes. 169 | οὐδανίαν H: Oudendorp

Hom. **512** *ὄλβιος· πλούσιος, εὐδαίμων vg^{1}AS^{7}Br^{100}Σ. ὁ διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστός (ϱ 420)

Eur. **513** *ὀλβοδότης· πλουσίως παρέχων AS^{9}(g^{5}). ὄλβος γὰρ ὁ πλοῦτος (Eur. Bacch. 573)

LXX + Hom. **514** *ὄλβος· πλοῦτος vg^{3}A^{10}(Br^{101}), χρῆμα (Sir 30, 15) (A^{10}). τιμή (γ 208?)

N. T. **515** ὀλοθρευτής· λυμεών (1. Ep. Cor. 10, 10)

D **516** ὄλεθρος βαθύς· ἔνιοι ⟨παρὰ Ἀριστοφάνει (fr. 332, 3 K.–A.)⟩ ἐπὶ κόσμου γυναικείου· ⟨ἄλλοι ἐπὶ δαπάνης· ἀποδυσπετοῦντα γὰρ εἰπεῖν τὸν παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει. ὄλεθρος γὰρ ὁ ⸤θάνατος g^{ολλ5}S^{11}⟩. *ἀπώλεια g^{ολλ5}

Hom. **517** ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται· ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· οἷον δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ (Η 402)

Eur. **518** *ὀλεῖ· [ἐνοχλεῖ.] ⸤ἐξολοθρεύσει (Eur. Andr. 856) vg^{4}AS^{8}Br^{106}

519 †ὀλείϱ· ἔλιος μῦς

N. T.? **520** ὀλέθριος· ἐξολοθρευτής (2. Ep. Thess. 1, 9 v. l.?)

521 ὀλέκειν· ἀπολλύναι (A^{7}). πολιορκεῖν. *φονεύειν (vg^{2}A^{5}S^{12}Br^{104}Σ)

Hom. **522** ὀλέκοντο· *ἀπώλλυντο A^{9}(g^{ολλ2}). ἐπολιορκοῦντο. ἐφονεύοντο. ἐξωλοθρεύοντο (Α 10)

523 ὀλέκρανα· οἱ πήχεις, τὰ ἐπὶ τῶν ἀγκώνων ὀστᾶ. καὶ *ὀλέκρανες τὰ αὐτά (AS^{10})

D **524** ὀλερόν· βορβορῶδες, τεταραγμένον

Hom. **525** ὀλέσαι· ἀπολέσαι (Ω 242)

Hom. **526** *ὀλετῆρες· φονεῖς (Σ 114?) vg^{3}A^{6}Br^{105}

527 †ὄλεχθον· τὸν μαζονόμον

Hom. **528** *ὄληαι· ὀλοίης, ἀποθάνῃς (Γ 417) AS^{1}

529 †ὀληθείς· ὀδυνηθείς

530 †ὀλήθη· καὶ τὰ ὅμοια

531 †ὀλητῆρες· φονεῖς

D **532** ὀλιβράξα· ὀλισθεῖν

D **533** ὀλιβρόν· ὀλισθηρόν. λεῖον. ἐπισφαλές

---

512 εὐδαίμων – Ap. S. 120, 3; cf. Σ ο 96 **514** gl. Sir. **516** κόσμου γυναικείου cf. Ph ο 202 **517** Ph ο 201 **521** φονεύειν cf. Σ ο 98 **522** ἀπώλλυντο Schol. **523** πήχεις cf. Ph ο 206; τὰ – ὀστᾶ cf. Ph ο 205; lex. rhet. 286, 22; EM 62, 19; Poll. 2, 140 **526** cf. Σ ο 100

---

515 ὀλεθρευτής Croenert **516** le. ὄλεθρος H: Voss. | suppl. K^{hm} (εστι δε: La.) **517** δέδεσθαι H (Ph): Mus. | τῶν ὀλέθρων H: La. = Ph **519** ἔλειος Sop. Salm. Guyet. | 'v. l. gl. 574 potius quam forma dialectica' La. **521** ὀλύκειν H: Palm. Arcer. Pears. 530 = (KΣ) | ἀπολύναι H: Mus. | πολεορκεῖν H: Mus. **522** ἀπόλλυντο H: Mus. | ἐξολοθρεύοντο H: Mus. **524** ὄλερον H: accent. Schm. **525** ἀπωλέσαι H: Mus. **527** ολαιχοον La. | τὸν μαζόνομον H: accent. Mus. **528** ὀλήας H (K): Mus. **529, 530** 'h. e. αλγηθεις, αλγηθη' La.; ὀνιαθείς Schm. 1859, 208 **530** cont. H: nov. gl. Voss. **531** dittogr. gl. 536 (Schm.) **532** ὀλιβάξαι H: Alb. | ὀλίσθειν H: accent. Mus.

534 *ὀλίγα ἄττα· ὀλίγα τινά vg^{5}AS^{17}**Br**^{111}Σ Att.
535 *ὀλιγαρχίαι· … ὀλίγοι ἦρχον AS^{22}
536 *ὀλιγαρχούμενοι· ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δέ εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία vg^{2}AS^{12}**Br**^{108}Σ
537 ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ· ἐν στενωπῷ (Ρ 394) Hom.
538 ὀλίγῃ ὀπί· βραχείᾳ φωνῇ (ξ 492) Hom.
539 ὀλίγη δὲ ἀνάπνευσις πολέμοιο· ὀλίγον καιρὸν εἰς διάπνευσιν δίδωσιν ὁ πόλεμος (Λ 801) Hom.
540 ὀλιγηπελέων· ὀλίγον δυνάμενος, ἀσθενής, ἄτονος (Ο 24) Hom.
541 ὀλίγινθα· ὀλίγον D
542 ὀλίγγοι· εἶδος ἀκρίδων. τινὲς ῥιζίον, ὅμοιον βολβῷ D
543 ὀλίγιστος· ὀλιγοχρόνιος. ἐλάχιστος (Τ 223) Hom.
544 ὀλιγίστου· παρὰ μικρόν
545 *ὀλιγόγνωμον· ὀλίγωρον (vg^{9}AS^{25}Σ)
546 *ὀλιγοδεής· ὀλίγα χρῄζων vg^{10}AS^{26}**Br**^{114}Σ
547 ὀλιγοδρανέων· ὀλίγον δυνάμενος (Ο 246) Hom.
548 *ὀλιγοδρανής· ὀλίγον ἰσχύων vg$^{\text{ολβ}6}$Σ. ὀλίγον δυνάμενος AS^{19}
549 ὀλίγοισι μικροῖς (μ 252) Hom.
550 ὀλίγον· μικρὸν ἢ οὐδέν (Ε 800) Hom.
551 ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων· πόδα κατὰ τὴν πορείαν ὀλίγον ἐναλλάσσων, ἠρέμα ἀναποδίζων, καὶ οὐ προτροπάδην φεύγων· ὅπερ ἐστὶν εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένος, οἷον νῶτα διδοὺς τοῖς πολεμίοις (Λ 547) Hom.
552 ὀλιγωροῦντος· ἀδημονοῦντος
553 *ὀλίγου δεῖν· σχεδόν vg^{3}AS^{15}**Br**^{109}Σ, ἐγγύς Att.
554 ὀλιγόφρων· μικρόψυχος
555 ὀλιγοψυχήσας· μικροψυχήσας
556 *ὀλιγωρεῖ· ῥαθυμεῖ, ἀμελεί AS^{21}(g$^{\text{ολλ}7}$)
557 ⟨ὀλιγωρήσας⟩· [ἢ] ὀλίγην ἔχων φροντίδα AS^{24}
558 *ὀλιγώρως· μικρολόγως. σκνιφῶς. ῥυπαρῶς A^{23}
559 ὀλίζονες· ἥσσονες, ἐλάσσονες (Σ 519) Hom.

---

534 Σ ο 101 **536** Σ ο 102; lex. rhet. 285, 3 (le. = ο 535) **540** cf. Ap. S. 120, 6 **542** cf. Σ ο 104 | **544** Ph ο 212 **545** cf. Σ ο 103 **546** Σ ο 105 **547–48** Ap. S. 120, 5; 548 Σ ο 106 **549** Schol. **553** Σ ο 107 | **559** Ap. S. 120, 7; ἐλάσσονες cf. Schol.; Ph ο 221

---

536 ὀλιγὰρ? H: Mus. **537** στενοπῷ H: Mus. **539** ἀναπνεό(?)σεις H: Mus. **541** de conformat. cf. Kretschmer, Glotta 30, 1943, 132 **542** ὀλίγιοι H: Pears. 530 = (Σ) | ῥιζὶον H: accent. Mus. **543** ὀλιγιστὸς H: accent. Mus. **544** ὀλιγωστοῦ H: Schm. = Ph **545** ὀλιγογνῶμον H: accent. Mus. **547** ὀλιγοδράνεων H: accent. Mus. **548** ὀλιγοδράνος H: Alb. = ΚΣ **551** γοῦνος H: accent. Mus. | ἐναλάσσων H: Jens. Luc. Hes. 170 **552** ὀλιγοροῦντος H: Mus. **555** -ψύχησα bis H: Schm. **557** cont. H: nov. gl. et le. suppl. Alb. = K **559** ὀλιζῶνες H: Mus. = testt.; Thessali teste St. Byz. 489, 15 (ο 15)

560 *ὀλιζοῦται· μειοῦται, ⌊ὀλιγοῦται AS[14]
561 ὀλιζοῦνται· μειοῦνται, ὀλιγοῦνται
Hom. 562 Ὀλιζών· πόλις (B 717). καὶ ὁ ἐλάσσων
563 ὁλκάς· εἶδος πλοίου
564 †ὀλίκοι· ἐκκομίδαι
565 *ὁλικῶς· ἐξ ὅλου vg[1]AS[11]Br[107]. ἐπιρρηματικῶς AS[11]Br[107][v[1]]
D 566 †ὄλινοι κριθῆς· δέσμαι. καὶ ὤλενος παρὰ Κυπρίοις
D 567 ὀλινύει· λήγει. ἀργεῖ
D 568 ὀλισβοκόλλιξ· παρὰ τὸ ἐτυμοκόλλιξ (com. ad. 397 K.–A.)
LXX 569 *ὀλισθαίνει· πίπτει (Sirac. 21, 7 v. l.) vg[6]AS[18]Br[112]
570 ὀλισθεῖν· δραμεῖν. πεσεῖν. ἐλθεῖν
LXX 571 *ὀλισθήμασι· πλάναις vg[7]A[20]Br[113]. παραπτώμασιν (Ierem. 45, 22) A[20]
572 ὀλισθηρόν· πτωτικόν
LXX 573 *ὄλισθος· πτῶσις (Ps. 72, 18 Sym.) g[ολλ8]
D 574 ὀλίς· σκίουρος, ἔλειος
575 ὁλκά· δυνατά vg[ολο16]
576 ὁλκάδεσσι ναυσί, ⌊πλοίοις (vg[3]AS[6]Br[115]Σ)
577 ὁλκάζει· ἕλκει, χαλιναγωγεῖ
578 ὁλκαῖον· λακάνη, νιπτήρ. κρατήρ
K + D 579 ὁλκάς· *πλοῖον [AS[12]], ναῦς φορτηγός. ⟨καὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι (PMGF fr. 142) ὁλκὰς⟩ ἀοιδὰ Σειρήνων [δυνατάς]
580 *ὁλκαῖς· δυνάμεσι vg[ολο11]AS[13]. τόνοις AS[13]
D 581 ὁλκεῖς· οἳ τὰ ἀμφίβληστρα ἐπισπῶνται
582 ὁλκή· δύναμις v[ολο21]g[ολλ9]Br[74](AS[5]Σ). ῥοπή. ἰσχύς. ⌊βάρος (Σ). ῥυτήρ, [ἢ ῥυή] ⌊σταθμός g[ολλ9](AS[9]Σ)
583 *ὁλκῇ μιᾷ· τόνῳ. δυνάμει AS[10]
584 ὁλκῇ μιῇ· τὸ αὐτό
LXX? 585 ὁλκεῖον· μέγας κρατήρ. λουτήρ (Iudith 15, 11?)

---

562 St. Byz. 489, 14 (ο 43) **579** πλοῖον cf. Σ ο 109; – φορτηγός Schol. Pind. Nem. 5, 4a **582** δύναμις .. βάρος .. σταθμός cf. Σ ο 110

---

561 ὀλίζυνται H: Alb. **562** ὀλιζῶν H: accent. Alb., conf. ὀλίζων et ὀλιζών **563** ὀλικὰς H: Salm. Sop. Guyet. al. **566** ὠλέναι agn. G. Dind. | κριθεῖς H: Schr. | δεσμοὶ καὶ λῖνος H: La. **567** h. e. ἐλινύει La., coll. gl. ε 2095 et ο 1731 | ὀλίγει? H: Schm. **568** ἑτοιμοκόλλιξ H: La. **574** ὄλιος H: La.; cf. gl. 519 | ἕλιος H: Scal. **576** ὁλκάδεσι H: Mein. (teste La.) **577** χαλινάγγει H: Mus. **578** ὀλκαῖον (et sic spir. len. usque ad gl. 591) H: spir. Alb. | 'λακανη] de vulgarismo cf. Schol. Ar. Av.1143 et gl. λ 7' La. **579** cont. H: nov. gl. Mus. | πλοία H: Mus. | καὶ π. Ἀλκμ. add. K[p], ὁλκάς add. La. | ἀηδὼν εἰρήνη H, ἀείδων καὶ σαγήνη K[p]: La.; ἀηδών, Σειρήν Voss | δυνατάς del. La., e gl. 575; def. Nannini 1973–4, 248–9, ref. ad adiect. ὁλκός **582** incl. del. Alb.; ἢ ῥυτή Pears. 531 **584** ὀλκήμιο[η]? H: La., '583/84 olim una gl. cuius le. fuit 584' **585** ὄλκιον H: Schm.

586 ὁλκοί· λύκοι. καὶ οἱ τῶν ὄφεων συρμοί, καὶ αἱ μηχαναί, δι᾿ ὧν αἱ νῆες νεωλκοῦνται D
587 *ὁλκόν· [ὁλκάς.] τὸν ἕλκοντα πλοῖον A[7]
588 ὁλκός· ὁδός v[ολο12] (Σ). ἰσχυρός (vg[1]AS[4]Σ). ῥυμός. συρμός. ˌτόνος (g[1]Σ). βάρος
589 ὁλκότης· τὰ αὐτά
590 *ὁλκούς· ναυστάθμους g[ολο18]AS[8]Σ. τὰς ἕλξεις τῶν πλοίων (Eur. Rhes. 673) AS[8] Eur.
591 *ὁλκῶν· ἐφέλκων A[11]. καὶ τὰ ἑξῆς
592 *ὀλλύει· ἀπολλύει. φονεύει vg[1]AS[11]Br[116]
593 Ὄλμιον· ὄρος Ἐφέσου D
594 Ὀλμειός· ποταμός (Hes. th. 6) D
595 ὅλμος· περιφερὴς λίθος, μάρμαρος, ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι. καὶ ποτηρίου εἶδος, καὶ τὸ ὑπὸ ταῖς ὑπογλουτίσιν ἑκατέρωθεν κοῖλον. καὶ κύλινδρος D
596 ὁλοβολάδες· θῖνες D
597 ὁλόζινον· ὀζῶδες. συμπεφυκώς D
598 †ὁλοεῖται· ὑγιαίνει D
599 ὁλοθούριον· εἶδος θαλάττιον D
600 ὀλόεργος· κακοῦργος D
601 ὀλοή· ὀλεθρία (Φ 83) Hom.
602 ὀλοίης· ἀποθάνοις
603 ὀλοιῇσιν· ὀλεθρίαις (Α 342) [ἀπώλειας] Hom.
604 ὄλοισθε· ἀπόλοισθε (Eur. Med. 113) Eur.
605 ὄλυσος· ὁ ἀπολλύς D
606 *ὁλοκαρπούμενον· ὅλον προσφερόμενον (4. Macc. 18, 11) vg[7] AS[28]Br[128]Σ LXX
607 *ὁλοκαύτωμα· ὅλον πυρὶ καθαγιζόμενον, ὁλόκληρον (Exod. 29, 18 ..) AS[36] LXX
608 ὅλοκες· αὔλακες D

---

588 cf. ὁδὸς ἰσχυρός .. τόνος Σ ο 113 **590** Σ ο 116; cf. Schol. Eur. | **594** Schol.[A] Cyr. **595** ποτηρίου εἶδος Athen. 11, 494b **599** cf Arist. h. an. 487b15 **603** Schol. **606** Σ ο 117

---

586 ὀφέων H: accent. Mus. | αἱ (ι corr. ex ει) H | νεολκοῦνται H: Mus. | cf. Wil. Plat. 2, 91 **587** spat.λκον H: nov. gl. et ὁ inser. Mus. | incl. non huc pert. vid. Alb. **588** ῥύμος H: accent. Mus. | τόπος H: Pears. 531. Alb. = (ΚΣ) **590** ἕξεις H (K[S]): Mus. = K[A] **592** ἀπολύει H: Mus. **594** ὄλμιος H: Mus. = Schol.[A] **595** βάρβαρυς H: Heins. | ὑπογλούτησιν H: Mus. **597** ὁλόγινον H: La., ‘totum ramis instructum’ | ὀζῶνες H: Guyet. Voss. | cf. gl. 625 **598** ολοτονειται La. coll ευτονος sim. **602** ἀποθάνῃς H: Mus. **603** ὀλοίησιν H: accent. Mus. | ὀλεθρίας H: Mus. = Schol. **604** ὄλλυσθαι H: Voss. | ἀπόλλυσθαι H: Schm. **605** ὄλοισος H: La. (‘ολυσος : ολλυω = μεθυσος : μεθυω’) | ἀπόλλυς H: accent. Mus. **607** καθαγιαζόμενον H (K): Sop. **608** ὀλοκεὺς H: Mus. | cf. Solms. Unters. 260

609 *ὁλόκληρον· σῶον (AS[39])

D **610** ὁλόκνημοι· ὁλομελεῖς (Pherecr. fr. 113, 13 K.–A.)

611 ὁλοκληρία· ἕνωσις

612 ὀλολυγή· ποιὰ φωνὴ AS[40] λυπηρά, ὀδύνην καρδίας ἀσήμῳ τινὶ φθόγγῳ παριστῶσα

Hom. + D **613** ὀλολυγή· φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι (Ζ 301). καὶ ἄνθος τι παρὰ λίμναις γινόμενον

D? **614** ὀλολυγών· ζωύφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν, ὅμοιον ἐντέρῳ. καὶ τοὺς εὐήθεις δὲ οὕτως ἔλεγον

LXX **615** ὀλολυγμός· θρῆνος vg[9]AS[34]Br[130], κλαυθμός (Esai. 15, 8)

616 ὅλον οὐσιοῦται· ὅλον ἑνοῦται

Hom. **617** ὀλοοῖο· δεινοῦ (Γ 133). ἢ †ἀγαθοῦ

D **618** ὀλοοίτροπα· παρὰ Ῥοδίοις ὀπτὰ πλάσματα εἰς θυσίαν

Eur.? **619** ὀλόμενον· δεινόν (Eur. Phoen. 1295?)

Hom.+Ap. S. **620** ὀλοοίτροχος· *ὀλίγα τρέχων AS[35]. ἢ κυκλοτερής, στρογγύλος S[35] λίθος. ἢ ὁλότροχος, ἐπεὶ στρογγύλος, καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς. ὁ γὰρ τετράγωνος ἑνὶ μέρει ἐφάπτεται (Ν 137)

Hom. **621** ὀλοόν· κακόν, [κακόν,] χαλεπόν, *ὀλέθριον (Ξ 139) g[22](A[38]). ἢ ἀγαθόν

Hom. **622** Ὀλοοσσών· πόλις Θεσσαλίας (Β 739)

Hom. **623** *ὀλοόφρονος· ὀλέθρια φρονοῦντος AS[32](Br[415]), κακόφρονος, δεινοῦ (α 52) AS[32]

D **624** ὀλόπτειν· λεπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν

D **625** †ὀλόπτυον· συμπεφυκότα

D **626** ὀλός· τὸ μέλαν τῆς σηπίας

D **627** ὀλοσπάδες· ὅλαι κατασπώμεναι, καὶ καταπινόμεναι (Soph. fr. 1076 R.)

628 ὁλοστός· ὅλος Br[329] ὥς ἐστιν

Att. **629** ὁλόσφυροι· ὁλοσφύρατοι

---

610 cf. Poll. 2, 191 (cit. com.) **613** Schol.| **614** cf. Schol. Arat. 948 **620** cf. Ap. S. 120, 11; στρογγύλος λίθος Schol.; Ph ο 247 **621** ὀλέθριον Schol. **623** – φρονοῦντος Ap. S. 120, 16; cf. Schol. Ο 630 **626** Theogn. can. 338 (C. 62, 27); cf. Phryn. praep. soph. 19, 2 **627** Ph ο 241 (cit. Soph.) **629** cf. Ph ο 242; Phryn. ecl.175

---

609 spat.λόκληρον H: nov. gl. et ὁ inser. Mus. **613** λειμν[αις] (acc. dub.; sscr. H?) H: Mus. **614** ὀλολύγον H: Schr. = Schol. Arat. | εὐηθεῖς H: accent. Mus. **617** ὀλόοιο H: accent. Mus. **618** 'volvendo cocta, sed malim ολοιτροπα' La. | ἑπταπλάσματα H: Wil.* **620** 'K ex expl. Comani [ap. Ap. S.] ολος τρεχων corrupt.' La. | λότρεχος H: Mus. | ἐπιστρογγύλος H: Schm. = Ap. S. | ἐν μέρει H: Schm. = Ap. S. **621** 'αγαθον e Cleanthis explicatione τα των ολων φρονουντος Schol.[H] α 52 ortum' La. **622** ὀλόοσον H: accent. Mus., em. Alb. **624** ὀλοπτεῖν H: accent. Alb. **625** 'ολοπυκνον? sed cf. gl. 597' La. | συμφεφυκότα H: ed. 1521 **626** ὅλος H: accent. Alb. = Theogn. | σηπυίας H: Mus. = testt. **627** ὀλοσπαδεῖς H: Schm. = Ph | κατατεινόμεναι H: Schm. = Ph

630 *ὁλοσχερής· διόλου, διαμπάξ AS[33]. τέλειος A[33], ὁλόκληρος AS[33]. δυσχερής. ἐξ ὁλοκλήρου

631 *ὁλοσχερῶς· τελείως (1. Esdr. 6, 27) v[2]g[3]AS[24]Br[124](?Σ) LXX

632 ὁλόσχοινος· ὀξύσχοινος D

633 ὁλότροχος· περιφερὴς λίθος D

634 ὀλουρίδας· εἶδος κόγχης D

635 ὀλούροισιν· ἄνω τῆς θύρας στρόφιγγες D

636 ὀλουφεῖν· τίλλειν D

637 *ὀλοφυγγόνα· φλυκτὶς (g[4]) ἐπὶ τῆς γλώττης (Theocr. 9, 30 v. l.) D

638 ὀλοφυδνόν· ὀλοφυρτικόν. λυπηρόν, *θρηνητικόν AS[31], ὀδυρτικόν (Ε 683) vg[13]A[31] Hom.

639 ὀλοφυκτίς· τὴν φλύκταιναν. οὐκ εὖ· ἐπὶ γὰρ τῶν δυναμένων φύεσθαί τι. ἐπινυκτίδα, ἢ δοθιῆνα (Hippocr. mul. 2, 206 [8, 400, 14 L.]?) D

640 *ὀλοφύρεται· ὀδύρεται, κλαίει vg[6]AS[27]Br[127]Σ, θρηνεῖ vg[6]AS[27], κοπετεῖ (Θ 202 ..) Hom.

641 ὀλόφυς· οἶκτος, ἔλεος, θρῆνος (Sapph. fr. 21, 3 V.) D

642 ὀλοφώϊα· ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιά, δεινὰ βουλεύματα (δ 410. 460) Hom.

643 ὀλοφώϊος· πολύπειρος, πολύφρων. πανοῦργος, πονηρός

644 ὀλόφωνος· ὁ ἀλεκτρυών (Br[401])· ἢ ἀπὸ τοῦ λόφου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ᾄδειν ὅλον αἵρεσθαι καὶ μετεωρίζεσθαι (Cratin. fr. 279 K.–A.) D

645 *ὀλοώτερος· ὀλέθρου αἰτιώτερος (Γ 365) (vg[15]A[30]Br[2]) Hom.

646 ὀλπα· ἡ ἐλπίς. καὶ χόνδρου τις ἕψησις. λήκυθος. ἔδεσμά τι. ἢ ὄλβος D?

647 ὄλπις· οἰνοχόη (Sapph. fr. 141, 3 V.) D

648 ὀλλύει· φθείρει D

649 †ὀλυμπία· δοκός

650 Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες· οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες θεοί, ὅ ἐστιν ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ οὐρανός (Α 18) Hom.

---

631 cf. Σ ο 119 **632** cf. Diosc. mat. med. 4, 52, 1; Schol. Aeschin. 2, 21 (45) **633** cf. Ap. S. 120, 13 **636** Ph ο 248 **637** cf. Ph ο 249; Schol. Theocr. f **638** – ὀλοφυρτικόν Ap. S. 120, 10; θρηνητικόν E. Gen. 225 Mill. (EM 622, 31) **639** cf. Ph ο 249–50; Erot. ο 38; Poll. 2, 110 **640** – κλαίει cf. Σ ο 120 **642** cf. Ap. S. 120, 8; ὀλέθρια Schol. **650** Schol.

---

630 ὁλοσφερὴς H: Mus. = K | ὡλόκληρος H: Mus. **631** ὀλοσχερῶς H: spir. Mus. **633** ὁλοίτροχος malit La. **634–5** ‘ad ϝελυω cf. gl. γ 794’ La. **637** ὀλοφυγδόνα Heins. = K (cf. Theocr.) **638** ὀλόφυδνον H: spir. et accent. Mus. | ὀδυρητικόν H: Mus. = K | v. l.: gl. 136 **639** φλυκταίναν H: accent. Mus. | ἐπὶ] ἥ (?) H: Mus. | ἐπιφλυκτίδα H: Schm. = Ph | δοθηναι (acc. dub.) H: Mus. = Ph **642** ὀλεθρία H: accent. Mus. | ὀλοποία H: accent. Mus. **644** ἢ alt. ? e corr. H **645** expl. ολεθριωτερος K **646** ὄλπα H; ‘ελπις est ολπά; χονδρου εψησις, εδεσμα ad gl. δ 2171/72 spectare videntur’ La. | ἔφεσις H: L. Dind. 5, 1917B | λ̣ κυθος H: Mus. | ἐδέσματι H: Mus. **648** cont. H: nov. gl. Mus. | ὀλύει H: Mus. **649** v. l. gl. ε 2237

651 Ὀλύμπια· ὁ Ἀθήνησιν ἀγών

652 Ὀλύμπιον· τοῦτο ἀτελὲς ἔμεινεν Ἀθήνησιν οἰκοδομούμενον, πολλάκις ἀρχὰς λαβὸν τῆς κατασκευῆς

653 *Ὀλυμπιονίκης· στεφανισθεὶς AS^{10}(vg^{1}Br^{133}) εἰς Ὀλυμπίαν AS^{10}

654 *Ὀλύμπιος· οὐράνιος vg^{2}AS^{13}Br^{134}

D **655** Ὀλυμπίου πνοαί· Ὀλυμπίας ἄνεμός ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου πνέων Ζέφυρος

656 *Ὄλυμπος· οὐρανός vg^{3}Br^{135}Σ(A^{14}), θεοῦ οἰκητήριον vg^{3}Br^{135}Σ. καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ vg^{3}AS^{14}Br^{135}Σ

D **657** Ὀλύμπου νόμος· τῶν αὐλητικῶν τις (Ar. Equ. 9)

D **658** ὄλυνθος· τὸ μὴ πεπαμμένον σῦκον

D **659** ὄλυνος· τὸ ἀπότριμμα, καὶ ἀποκάθαρμα

K + LXX **660** ὄλυρα· *εἶδος σπέρματος g^{5}AS^{8}Σ, ἢ βρῶμά τι μεταξὺ σίτου καὶ κριθῆς AS^{15}. οἱ δὲ αὐτὴν τὴν ⸤κριθήν (AS^{9}). ἄλλοι καρπόν τίνα σιτικόν. *ζειάν (vg^{5}A^{11}Br^{132}Σ) [τινὲς ζέαν] (Ezech. 4, 9)

Eur. **661** ὄλλυται· ἀπόλλυται (Eur. Med. 1066)

D **662** ὄλχον· ἐνέδραν

Eur. **663** *ὀλώλαμεν· ἀπολώλαμεν (vg^{ολυ4}A^{1}Σ), ἀπεθάνομεν (Eur. Rhes. 761 ..) vg^{ολυ4}AS^{1}Br^{136}

Hom. **664** ὀλώλῃ· ἀπόληται (Δ 164 ..)

Hom. **665** ὄλωνται· ἀπόλωνται (Θ 34)

666 *ὅλως· παντελῶς AS^{2} [ἢ ἄρα ὁμοῦ]

D **667** ὁμᾶ· ὁμοῦ ⟨ἢ ἅμα⟩

D **668** ὁμαδεύειν· ἀθροίζειν

669 ὅμαδος· ἄθροισις. *θόρυβος vg^{1}AS^{12}Br^{77}Σ. ὄχλος. τάραχος. στρατός. ⸤ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ⟨αὐδᾶν⟩ g^{1}Σ

670 *ὅμαιμοι· ἀδελφοί (vg^{3}AS^{8}Br^{137}Σ), συγγενεῖς (g^{3}Σ), ὁμόαιμοι (vg^{3}A^{13}S^{8})

671 *ὁμαιχμίη· συμμαχία (Hdt. 7, 145, 2) AS^{16}. [καὶ ὁμαίθρα] καὶ ὁμαιχμία Σ

D **672** ὅμαιχμοι· σύμμαχοι (Thuc. 3, 58, 4)

D **673** ὁμαλεῖς· ὁμοῦ ⟨ὄντες⟩

---

656 Σ ο 122; ὄρος – Ap. S. 120, 9 **660** εἶδος σπέρματος .. ζειά cf. Σ ο 123; ζειά gl. Proph. **663** cf. Σ ο 124 | **669** θόρυβος Schol. B 96 al.; θόρυβος et ἀπὸ – Ap. S. 120, 18; Σ ο 126; Schol. Plat. rep. 364e **670** cf. Σ ο 127 **671** Σ ο 128

---

651 ἄγων H: accent. Mus. **652** λαβὼν H: Mus. **653** ὀλυμπιονύκης H: Mus. | στέφανος H: La. = K^{AS}; στεφανωθείς K^{vgBr} **655** ὀλύμπιος ἄνεμος H: Schm. coll. Theophr. vent. 62 Plin. n. h. 2, 120 **658** cont. H: nov. gl. Mus. | σύκον H: accent. La. **662** ἔνεδραν H: accent. Schm. **663** ἀπεθάναμεν H: Mus. = K **665** ὄλλονται· ἀπόλλονται H: Mus. **667** trsp. e gl. 666 et em. Schm. | v. l.: gl. 694 **669** add. Wendel 1934, 344 = K testt. **671** ὁμαίχμη H: Alb. = (Σ) | ὁμαιθρεία (?) H: Mus. **673** ὁμαλ.῀ (εῖς ?) H: Schm.; ὀμαλῆ Mus. | add. La.

674 *ὁμαλόν· *λεῖον. ἴσον AS^{11}, ἰσόπεδον. εὐχερές
675 *ὁμάρξασθαι· ἐκμάξασθαι (v)g^{6}AS^{17}. ὁμοιωθῆναι g^{6}AS^{17}
676 ὁμαρές· ὁμοῦ. συμφώνως D
677 ὄμαρξον· ἀπόμαξον AS^{10}(vg^{ομο24})
678 ὁμαρτῇ· ὁμοῦ (Eur. Hec. 839) Eur.
679 ὄμβρον· βροχήν, ὑετόν
680 ὁμαρτεῖν· συντυχεῖν v^{4}AS^{14}. ἐπακολουθεῖν (v^{4}A^{14}; g^{5}Br^{138}). συναθροίζειν
681 ὅμαυλον· ὁμόκοιτον v^{ομη4}, σύγκοιτον Z. ὁμοῦ αὐλιζόμενον v^{ομη4} A^{ομι15}. Σοφοκλῆς Φινεῖ (fr. 719 R.) Z D
682 ὄμβρος· [χοιρίδιον. ἢ] ὑετός
683 ὀμβρεῖ· ἀτιμάζει, ἀκολουθεῖ. ὑπερισχύει. αὔξει. πιαίνει. πλήθει D?
684 †ὁμειλαδόν· μετατᾶγμα καὶ ἄθροισμα
685 ὁμιλήσωσι· συμβάλωσιν (Τ 158) Hom.
686 †ὅμειλος· συστροφή. ἀπὸ τοῦ ὁμοείλας εἶναι, καὶ πλῆθος ὄχλου
687 ὁμειρόμενοι· 〈ἐπιθυμοῦντες〉 (1. Ep. Thess. 2, 8) N. T.
688 *ὁμείρονται· ἐπιθυμοῦσιν (Iob 3, 21) vg^{4}AS^{7}Br^{141}Σ LXX
689 ὀμεῖται· ὀμνύει (Ι 274) Hom.
690 *[ὅμερρος· τυφλός v^{ομο15}]
691 ὁμέστιοι· σύνοικοι
692 ὁμέστιον· σύνοικον
693 *ὁμέστιος· ὁμόοικος (Greg. Naz. c. 2, 1, 32, 3 [37, 1301, 1 M.]?) vg^{3} Br^{139}(AS^{5}Σ) Greg. Naz.?
694 [ὁμᾶ· ὅπερ ὠμοῦ]
695 *ὁμευνέτου· συγκοίτου g^{2}AS^{6}Σ, ὁμολέκτρου (Eur. Med. 953) Eur.
696 *ὁμή· ὁμοία (Ψ 91) AS^{22}. ἢ ⌊ὀμνύεις vg^{11}A^{24}S^{22}Br^{145}
697 *ὁμηγερέες· ὁμοῦ ἀθροισθέντες (Α 57) AS^{25}(Br^{331}) Hom.
698 *ὁμηγερέεσσιν· ὁμοῦ πᾶσιν (Ο 84) A^{20} Hom.
699 ὁμήγοροι· ἰσήγοροι, ἐν ταὐτῷ συνήγοροι D
700 *ὁμηγύρειν· τὸ συνάξαι AS^{16}
701 *ὁμηγύρεως· συνόδου, συναθροισμοῦ v^{2}AS^{12}Br^{142}(g^{3})

---

680 – συντυχεῖν Ap. S. 120, 19; ἐπακολουθεῖν cf. Σ ο 129 **681** ὁμόκοιτον Ph ο 266 **687** gl. Apost. 190 **688** Σ ο 132 **693** cf. Σ ο 133 **695** Σ ο 134 | **696** Schol. |

---

675 ὁμάξασθαι H: Alb. = K **679** cont. H: nov. gl. Mus. | βροχ (term. et accent. del. Mus.) H: La. **682** 'ad οβριον (nasali parasitica ομβριον scriptum? cf. servorum nomen Ομ(β)ριας) La. **683** ἀκολουθεῖ ad ὁμήρει pert. vid. Alb.; ἀτιμάζει, ὑπερισχύει quo pertineant inc. (La.) **684** ὁμειλάδον H: accent. Mus. | v. l. gl. 723 (Mus.) **686** v. l. gl. 730 (Mus.) **687** add. Heins. = gl. Apost. 190 **688** cont. H: nov. gl. Heins. **690** v. l. gl. 720 **693** ὁμέστικος H: Palm. Heins. Voss. al. = K(Σ) **694** ὅπερ del. Mus. | v. l. gl. 667 (Mus.); ὃ μεῦ· ὅπερ ἐμοῦ Schm. **695** ὁμευνήτου H: Schm. = KΣ **696** | ad ὁμῇ (Heins.) **697** ὁμηγέρεες H: accent. Mus. **699** ὁμηγόροι H: accent. La. | ἰσιγόροι H: Mus. **700** ὁμηγυρεῖν Leum. **701** συναθροισμένου H: Mus. = K

702 *ὁμήγυρις· πλῆθος vg^{3}AS^{15}(Σ), ὄχλος, συναγωγή, ⌊συνέλευσις g^{3}

Hom. **703** ὁμηγυρίσασθαι· ὁμοῦ συναγαγεῖν πολλούς (π 376)

704 *ὁμήθεα· συνήθη g^{8}AS^{27}

Hom. **705** ὁμιλεῖ· πολεμεῖ AS^{ομη21}. συμμαχεῖ (Ε 834)

Hom. **706** *ὁμηλικίη· τῆς αὐτῆς ἡλικίας, συνῆλιξ (γ 49) (vg^{9}AS^{23})

Hom. **707** ὁμήν· ὁμοίαν. τὴν αὐτήν (Ω 57)

Hom. **708** ὁ μήνιεν· ὠργίζετο (Α 488)

Hom. **709** *ὁμὴ νῶϊ· ἡ αὐτὴ ἡμᾶς τοὺς δύο (Ψ 91) A^{19}

LXX **710** ὅμηρα· τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα (1. Macc. 9, 53 ..)

711 *ὁμηρεύειν· συμφωνεῖν AS^{13}Br^{23}Σ

712 ὁμηρεῦσαι· τὸ συμβολῆσαι. ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι (Hes. th. 39)

713 ὁμηρεῖν· ὁμοῦ ἡρμόσθαι. καὶ συμφωνεῖν

D **714** ὁμηρεῖ· ἐγγυᾶται. ἀκολουθεῖ

715 Ὁμηρίδαι· οἱ ῥαψῳδοί

D **716** ὁμηρέταις· ὁμοψήφοις, ὁμογνώμοσιν

717 †ὁμηρητῆρες· ἀκόλουθοι, συνήγοροι

D **718** ὁμηρίδδειν· ψεύδεσθαι (com. ad. 398 K.–A.)

719 *ὅμηροι· οἱ ἕνεκεν εἰρήνης διδόμενοι, ἐνεχυραζόμενοι v^{6}A^{14}

720 ὅμηρος· ὁ τυφλός S^{28}. καὶ ὁ ἐνέχυραζόμενος

721 †ὁμηνήν· τροφήν

722 *ὁ Μίδας· βασιλεὺς Φρυγῶν g^{4}A^{8} πλούσιος g^{4}AS^{8}

Hom. **723** ὁμιλαδόν· ἐν συστροφῇ καὶ τάξει μάχεσθαι, κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα (Μ 3)

724 *ὁμιλεῖ· συναναστρέφεται vg^{1}AS^{7}Br^{146}Σ. μάχεται

Hom. **725** ⟨ὁμιλεῖν·⟩ ἐπακολουθῆσαι νεκρῷ (Π 641). ἀναστρέφεσθαι. λαλεῖν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ φιλίας, καὶ διαλέξεως

Hom. **726** *ὁμιλέομεν· διαλεγόμεθα (Λ 523?) AS^{13}

---

702 πλῆθος cf. Σ ο 135 **703** – συναγαγεῖν Ap. S. 120, 23; συναγαγεῖν Schol. **707** Ap. S. 120, 22; ὁμοίαν Schol. 708 Schol. **711** Σ ο 136 **712** ὁμοφωνοῦσαι – cf. Schol. Hes. **713** Ph ο 269 | **714** | cf. Harp. 222, 7 **716** Ph ο 274 **719** cf. Σ ο 137 **723** ἐν συστροφῇ cf. Schol.; – μάχεσθαι Ap. S. 120, 20; κατὰ – cf. Σ ο 138 **724** Σ ο 139 |

---

702 ἀναγωγὴ H: Meibom. **706** ὁμο(?)λικίη H: Mus. | συνήλιξ H: **708** ὃ Mus.; om. Schol. **709** ὁμείνωι H: Mus. | ἥ sscr. H **712** infin. et partic. coniung. agn. Alb. **713** εἱρμόσθ( ) H: ἡρμ- Jens. Luc.Hes. 171 = Ph, -σθαι Mus. **714** ὁμήρει H: accent. Schm. | Achaeorum (Harp. codd.); cf. Schulze QE 500, 1 **715** ὁμηρειδαί H: Mus. | αἱ ῥαψῳδίαι H: Sop. Heins. **716** ὁμῆρέτοις H: Alb.; ὁμηρίταις Ph | ὁμοψόφοις H: Meibom. Pears. 533 = Ph | ὁμογνωμῶ(?)σιν H: Mus. = Ph **717** ὁμαρτητῆρες agn. HSt. Ind. **718** ὁμηριάδειν H: Hemsterh.; ‘comici απαιδευσιαν nesciocuius Boeoti irridentis’ La. **719** ενεχυροι K **720** v. l.: gl. 690 **721** v. l. gl. 826 (Salm. Heins.) **723** v. l.: gl. 684 **725** cont. H: nov. gl. et le. suppl. Biel. Jens. Luc. Hes. 171 | λαλεῖ H: Mus.

727 ὁμιλήσειε· συναναστραφῇ (α 265). ἢ ἐμαχέσατο, καὶ συνέβαλε πρὸς μάχην Hom.
728 ὁμιλία· διήγησις. ὅμιλος
729 ὁμιλίαι χθονός· ἀντὶ τοῦ φιλίαι, ἔρωτι τῆς πατρίδος, καὶ ἀντὶ τοῦ πάλῃ. περὶ γὰρ τὴν πάλην ἐσπούδασαν οἱ Θηβαῖοι (Eur. Phoen. 1408) Eur.
730 ὅμιλος· *ἄθροισμα. ὄχλος A[12]Σ(vg[2]AS[10]Br[147]). θόρυβος (AS[10]). δῆμος, ιπλῆθος A[12]Σ(vg[2]AS[10]Br[147]). [μάχη.] σύνοδος. μάχη. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι κατ᾽ αὐτὸν ὄχλον (Γ 36) K + Ap. S.
731 ὅ μιν· ὅτι αὐτόν S[16] Hom.
732 *ὀμιχεῖν· οὐρεῖν (Hes. op. 727) (v[3]Br[368])
733 ὀμίχλη ἢ ὀμίχλα· ἀὴρ παχύς, σκοτεινός, ἀχλύς [σκοτεινός] ὑδατώδης, σκοτία (Α 359) Hom.
734 ὀμίχματα· οὐρήματα (Aesch. fr. 435 R.) D
735 ὀμματ⟨οστερ⟩εῖς· πηρούς. ἢ βλάπτεσθαι D
736 ὀμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι· 'ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνεται ἀνθρώποις ἐρᾶν' (Sthenel. TrGF 32 F 1. Agath. TrGF 39 F 29). καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς (Soph. fr. 157 R.)· 'ὀμμάτων ἄπο λόγχας ἵησιν' D
737 *ὁμοαιχμία· ὁμομαχία g[20]AS[51]
738 †ὁμοβόρος· ὁμοφάγος
739 ὁμόβωμοι θεοί· ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρος καὶ Κόρης εἰσίν ...
740 ὁμογάλακτες· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἀδελφοί D
741 *ὁμογάστριος· ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός (Φ 95) AS[61]
742 *ὁμογενῶν· συγγενῶν vg[2]AS[30]
743 ὁμόγνια· ... ἢ γνήσια
744 ὁμοδάλιον· ἰσοετῆ
745 *ὁμοδίαιτος· ὁμότροφος (AS[54]). ὁμοτράπεζος A[36]Br[447]Σ(vg[3]S[54]), σύνοικος

---

727 συναναστραφῇ Schol. **729** cf. Schol. Eur. **730** – ὄχλος .. πλῆθος Σ ο 140; μάχη – Ap. S. 120, 20 **732** Schol. Hes. **733** – παχύς Schol.; Σ ο 141; ἀχλύς et σκοτία Ap. S. 120, 24 **734** Ph ο 263 (cit. Aesch.) **740** Ph ο 294; cf. Harp. 79, 2; Poll. 3, 52. 8, 111 **741** Schol. **743** Σ ο 142 **745** ὁμοτράπεζος Σ ο 143

---

727 συνανεστράφη H: Ald. = Schol. **729** χθόνος H: accent. Mus. | 'expl. altera futtilis' La. **730** εἰλεῖσθαι H: spir. Schm. | v. l.: gl. 686 **731** ὁ μὶν H: Mus. **732** ὀμίχλειν H: Palm. Sop. Heins. = Hes. **733** σκοτεινὸς alt. del. Mus. **735** ὀμματεῖς H: Schm., 'sed βλάπτεσθαι quid sit non exputo'; hoc ad ὀμματοστερεῖν ref. La. **736** trim. Agathonis vel Stheneli (Zenob. Ath. 2, 54); frustra Sophoclis Ellendt (La. 1941, 87) | ὀμματοπάλογχα H: Cas. Athen. 485 | φησίν H: Nauck TGF[1] 133 **738** v. l. gl. ω 195 (Pears. 533. Alb.) **739** ὁμοβώμιοι et ⟨κοινοὶ βωμοί⟩ Conom. 1969, 213 **742** cont. H: nov. gl. Pears. 533. Alb. **743** ὁμόγνουα H: Voss. Pears. 533 =Σ | 'suppl. e K[S53] ⟨συγγενη⟩' La.; ⟨ὁμογενῆ⟩ Voss. Pears. = Σ | ἤγνοια H: Voss. = Σ **744** ὁμοδάλιοι H: Schm. | ἰσοέτες H: La. ('scl. Meleager cuius vita δαλῷ coniuncta erat'); ἰσοετεῖς Mus.

Greg. Naz. **746** ὁμόδοξος· μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δόξης (Greg. Naz. or. 6, 22 [35, 749C M.])

Eur. **747** *ὁμόδουλος· σύνδουλος (Eur. Hec. 60) vg[27]AS[59]Br[167]

748 *ὁμοερκής· ὁμότοιχος g[21]A[55]

749 *ὁμόζυγός· γαμετή vg[19]AS[50]Br[157]

750 ὁμοήγορον· ὅμοιον

Hom. **751** ὁμόθεν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου· ἐξ ὁμόθεν πεφυκότες (ε 477)

LXX **752** ὁμοθυμαδόν· ὁμοῦ. ὁμοψύχως (Iob 2, 11)

753 *ὁμόθυμος· ὁμόφρων vg[8]AS[35]Br[150]Σ, ὁμόψυχος vg[8]Br[150]Σ

Hom. **754** *ὅ μοι· ὅτι μοι (A 120) v[23]

Hom. **755** ὅμοια· ἴσα· ‘ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ’ (Δ 410)

Hom. **756** ὁμοίης· ὁμοίας. τῆς ἴσης (A 278)

Hom. **757** [ὁμοιΐου πτολεμοῖο· ἐν ᾧ ὅ … (N 358)]

Ap. S.? **758** ὁμοιΐου· τοῦ ὁμοῦ ἰέναι ποιοῦντος πτολεμοῖο. ἐν ᾧ ὅμοιος πᾶσι καὶ ἴσος ὁ κίνδυνος· ‘ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα ⟨κατέκτα⟩’ (Σ 309). ὁμοίως δέ φησι καὶ ‘ὁμοιΐου θανάτοιο’ (γ 236?). καί· ‘ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον’ (Δ 315)

759 ὁμοιογενῆ· ὁμόφυλον, συγγενικόν

760 ὁμοιόπτεροι· ὁμοιότιμοι

761 ὅμοιος· ἐν ταὐτῷ συνεστώς

Eur. **762** *ὁμοιοῦσθαι· ἐξισοῦσθαι (Eur. Bacch. 1348) g[7]

Hom. **763** ὁμοιωθήμεναι· ἐξισωθῆναι (A 187). συμμιγῆναι

764 *ὁμοκλή· ἀπειλή, βοή AS[60]

765 ὁμοκλῆς· ὁμώνυμος. ἢ ἀπειλῆς

Hom. **766** *ὁμοκλήσας· [ὁμοῦ ἀπελθών.] ιἀπειλήσας AS[44]. βοήσας (E 439) (A[44]). στενάξας AS[44]

Hom. **767** ὁμοκλήσασκεν· [ἢ ὁμοκλεῖν.] ἐβόα (B 199)

768 ὁμοκλητῆρες· ἀπειλητῆρες

Hom. **769** ὁμοκλητῆρος· ἀπειλητῆρος. τοῦ παρακελευομένου (M 273)

---

746 cf. Poll. 6, 156 **747** Σ″ (Ph ο 287. Su ο 267) **748** Ph ο 296; cf. Poll. 6, 156 **751** cf. Ap. S. 120, 25; – τόπου Schol.; Ph ο 297 **752** | Σ ο 144; gl. Iob. **753** Σ ο 145 **754** Schol. **756** | Schol. **758** cf. Ap. S. 120, 29; Scholl. γ. Δ **763** ἐξισωθῆναι Ap. S. 120, 36; Schol. **764** ἀπειλή Ap. S. 120, 27 **766** ἀπειλήσας βοήσας Schol. **769** cf. Ap. S. 120, 27; Schol.

---

746 ‘gl. Christiana’ La. **751** ὅμοθεν bis H: accemt. Mus. **754** ὁ μοὶ H: Mus. **755** ὁμοίῃ nov. gl. H: cont. Arnald. Lect. Gr. 105 | ἔνθεος H: Arnald. **757** dittogr. gl. 758 del. Mus. **758** ὁμοῦ (ὁ ? e corr.) H | πτολεμοῖο H: accent. Mus. | ἶσος H: accent. Schm. | καὶ τεκτανέοντα H: Mus. = Schol. | ⟨κατέκτα⟩ Palm. Sop. Heins. al. = Schol. | γ 236 agn. Pears. 533. Alb. | ἄλλας ἀγείρας τηρεῖ H: Mus. = Ap.S. **760** ‘vix sanum, ὁμοιοπρεπεῖς? cf. gl. 782’ La. **763** ὁμοιωθημέναι H: accent. Mus. | ἐξισοθῆναι H: Mus. **764** ὁμοκλεῖ· ἀπειλεῖ, βοᾶ H: -ῇ ter Mus., -ή ter La. = K (Ap. S.) **765** ὁμοκλής et ὁμοκλῆς conf. agn. Alb. ὁμὼνυμος H: accent. Mus. **766** ὁμοκλὴς H: Mus. | incl. ad ὁμαρτήσας ret. La. **769** ὁμοκλήτηρος· ἀπειλήτηρος H: accent. bis Mus.

770 ὁμόκλητος· ὁ μιᾷ κλήσει καλούμενος μετὰ ἑτέρου D
771 ὁμολογῶ· †ζοφῶ
772 *ὁμολειῶν· ἰσάζων. καταλειαίνων AS[45]
773 *ὁμόλεκτρος· σύγκοιτος (Eur. Or. 508) (AS[42]) Eur.
774 ὁ μολοβρός· αἰσχρός, ἀναιδής. περίτριμμα
775 *ὁμολόγως· συμφώνως (Hos. 14, 5) vg[17]AS[46]Br[155] LXX
776 Ὁμολωΐδες· πύλαι ἐν Θήβαις (Eur. Phoen. 1119) Eur.
777 Ὁμολώιος Ζεύς· Θήβησιν οὕτω προσαγορεύεται ὁ Ζεύς D
778 ὁμόν· ἕν, ⌊τὸ αὐτὸ ὅμοιον g[ομφ5]· 'ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμόν' (N 354) Hom.
779 ὁμοούσιον· τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχον
780 ὁμοουσιότης· ταυτότης κατὰ τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν
781 ὁμόπαιδα κάσι⟨ν⟩ Κασσάνδρας· ὁμοῦ παιδευθέντα, ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα· ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν (Lyr. ad. PMG fr. 110) D
782 ὁμόπτεροι· ὅμοιοι. ὁμότριχοι. ὁμόχρονοι, ἀδελφοὶ ἥλικες, ὁμοῦ ηὐξημένοι D
783 ὁμορβεῖν· ἀκολουθεῖν. ὁδοιπορεῖν D
784 ὀμόργνυ· ἀπέψα. ἀπέμασσεν (E 416) Hom.
785 ὁμορίτας· ἄρτος ἐκ πύρου διηττημένου γεγονώς D
786 ὀμόρξαι· ἀπομάξαι, ἀποψήσασθαι
787 ὀμόρξῃ· ἀποψήσῃ
788 *ὅμορος· πλησιόχωρος vg[4]AS[34]Br[149]Σ, γειτνιῶν vg[4]S[34]Br[149]
789 *ὁμοροῦσα· γειτνιῶσα A(S)[39]Σ. πλησιάζουσα (Ierem. 27, 40) LXX
790 ὁμορροθοῦντες· ὁμοφωνοῦντες, ὁμόηχοι
791 ὁμορροθεῖν· ὁμοῦ ἕλκειν, καὶ *συμφωνεῖν (Eur. Or. 530) (vg[16]A[41] Br[154]Σ) Eur.
792 ὁμόρροθα· ἀθρόα
793 [ὁμοροῦσα· γειτνιῶσα, πλησιάζουσα]
794 ὁμόροφος· ὁμοδίαιτος. *σύνοικος v[13](g[14]AS[62]Br[153])
795 *ὁμόρων· ἀστυγειτόνων (Thuc. 3, 92, 2) g[ομα7]AS[38] Att.

---

775 gl. Proph. **777** cf. Σ″ (Ph ο 298. Su ο 275) **781** cf. Poll. 3, 23 **782** ὁμότριχοι cf. Ph ο 299; Poll. 6, 156 (cit. Eur. El. 530) **784** Schol. **786** cf. Σ ο 148 **788** Σ ο 150 **789** cf. Σ ο 151 **791** | cf. Σ ο 152

---

771 ζόφω H: συμφωνῶ Mus., σύμφημι Erbse **772** ὁμολιῶν H (K): Alb. | καταλιαίνων H (K): Mus. **774** μόλοβρος H: accent. Mus. **776** ὁμολοειδεῖς H: ὁμολω- Heins. Sop. Pears. 534, -ΐδες Mus. **777** ὁμόλοος H: Pears. 534 = Σ″ **778** ἐν τῷ αὐτῷ H: Cor. | ἡμῖν H: Jens. Luc. Hes. 171 **781** ὁμόπαι δάκασι H: Mus. | κασάνδρας H: La. | παιδευθέντες H: Mus. **784** ἀπέμεσεν H: Sop. Salm. Pears. 534 = Schol. **785** ὁμόριτας H: accent. Mus. | διηρημένου H: Mein. Phil. exx. in Ath. 1, 11 **786** ἀποψηφίσασθαι H: HSt. Sop. Heins. al., cf. Σ **787** ἀπεψήσει H: ἀπο- Guyet., -σῃ Mus. **792** ὁμόρροσα H: La. | ἄθροια H: Perg. **793** cont. H: nov. gl. Mus. | del. ed. 1521, = gl. 789 **794** συνάοικος H: Mus. = K **795** ἀστυγειτῶν H: La. = K

Hom. **796** ὁμός· ὅμοιος, ὁ αὐτός (Δ 437)
797 *†ὅμοσαι· ὀμόσω. ὀμνύω A^{49}
Hom. **798** *ὄμοσσον· ὄμοσον A^{43} [ὀμνύω] (A 76)
Hom. **799** *ὁμόσε· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον A^{33}S^{29}Σ· ‘τῶν πάντων ὁμόσε στόματα ἔτραπε’ (M 24)
D **800** ὁμοσίπυοι· ὁμοτράπεζοι
D **801** ὁμόσκευοι· τῷ αὐτῷ ὁπλισμῷ χρώμενοι (Thuc. 2, 96, 1 ..)
Eur. **802** ὁμόσε χωρεῖν· συνδραμεῖν (Eur. Or. 921))
D **803** ὁμόσιτοι· ὁμοτράπεζοι
Att. **804** *ὁμόσπονδος· φίλος (Dem. 18, 287) S^{65}Σ(A^{37}Br^{151})
Eur. **805** ὁμόσποροι· ἀδελφοί (Eur. Bacch. 1092)
D **806** ὁμόστιβοι· συμπράττοντες
Hom. **807** ὁμοστιχάει· ὁμοστιχεῖ. ὁμοῦ πορεύεται (O 635)
D **808** ὁμόστολοι· συμπράττοντες, [ἐν] τῇ αὐτῇ ὁδῷ κοινωνοῦντες
809 ὁμόσφυροι· συνοδοιπόροι
D **810** ὁμόσφυρος· ἀδελφή. τῆς δὲ τρίτης συλλαβῆς ἐκτεινομένης, δηλοῖ τὸν ὁμόχωρον. σφῦρα γὰρ τῆς σπορίμου γῆς τὸ μέτρον
D? **811** ὁμοτελεῖς· οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων
D **812** ὁμοταγεῖς· οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι
813 *ὁμοτέρμων· ὅμορος, γείτων AS^{58}
814 ⟨ὁμότιμος·⟩ ὁμόδοξος. ἰσότιμος. ὅμοιος
Att. **815** ὁμοῦ· ἐγγύς. τοπικόν. ἢ ‘⟨ὁμοῦ⟩ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δισμύριοι’ (Dem. 25, 51) [ὁμόφρονες]
Hom. **816** *ὀμοῦμαι· ὀμνύω (A 233) vg^{25}AS^{52}(Br^{159})
D **817** ὅμουρα· σεμίδαλις ἑφθή, μέλι ἔχουσα καὶ σησάμην
D **818** ὁμούρησιν· τὴν ὁμόρησιν [Ἀττικοί]
D **819** ὁμουροῦσι· γειτνιῶσιν ἐν τοῖς ὅροις (Hdt. 2, 33, 3 ..)
Att. **820** ὁμοῦ ᾿στιν· σχεδὸν ἐγγύς ἐστιν (Ar. Pac. 513)
821 ὁμοφροσύνη· προσηνία, πραότης
Att. **822** *ὁμοφυής· ὁμογενής (Plat. Phaed. 86b?) vg^{12}AS^{40}Br^{152}Σ

---

796 Schol. **798** Schol. **799** Σ ο 154; cf. Ap. S. 120, 25 **801** cf. Poll. 10, 14 (cit. Thuc.) **803** cf. Poll. 3, 61. 6, 8. 12 **804** Σ ο 156; cf. Poll. 3, 61 **807** Ap. S. 120, 35 | cf. Schol. **815** cf. lex. rhet. 285, 1; Schol. Plat. Phaed. 72c (52); Σ″ (Ph ο 317. Su ο 292) **822** Σ ο 158

---

797 ὀμόσαι H: accent. La. **798** ὀμόσαι corr. in ὄμοσον H: Alb. **799** στόματα H: Jens. Luc. Hes. 171 | ἔτραπτε H: Mus. **800** cont. H: nov. gl. Mus. | ὁμοσίπται H: Scal. Salm. Brun. al. **801** ὁπλισμένω H: Mus. **802** le. ὁμόσε H: Schr. **806** ὁμοστιβεῖς Suicer, Thes. Eccl. **808** ἐν del. Schr. **810** ὁμόχορον H: Mus. **814** le. ὁμόδοξος H: suppl. Vales. Valck. Misc. obs. 8, 2, 168 **815** ὁμοῦ e Dem. add. La. | ‘incl. glossema ad Dem., nisi ad alium usum vocis ὁμου spectat’ La. **817** ὁμούρα H: accent. Schm.; ‘ομωρος Siculis cf. Athen. 3, 110b’ La. | ἐφθὴ H: spir. Schr. | με, sscr. λ (acc. ?) H: Mus. | σεσάμην H: Mus. | gl. α 3750 cft. Conom. 1969, 213 **818** ‘vox Democritea cf. Epicur. ep. ad gl. Herod. 64’ La. | ὁμήρησιν H: La. | incl. ad gl. 815 ret. La. **819** ὄροις H: spir. ed.1521 **820** ᾿στιν H ? e corr.

823 ὄμπαι· θύματα. πυροὶ μέλιτι δεδευμένοι (Callim. fr. 681, 1 Pf.) D
824 †ὀμπάται· ὑβρίζει, προπηλακίζει
825 ὄμπια· παντοδαπὰ τρωγάλια D
826 ὄμπνη· τροφή, εὐδαιμονία D
827 *ὄμπνια· τὰ ζωτικά AS1Sοπν2(Aοπν1)
828 ὄμπνια· καρποφόρος, [τροφή.] ἄφθονος. ἀγαθή. νόστιμος. ἢ τὸ ἀναπνεῖν ἡμῖν διδοῦσα (Callim. fr. 1, 10 Pf.) D
829 ὀμπνίῃ δαιτί· ἀντὶ τοῦ πολλῇ D
830 ὀμπνίου νέφους· μεγάλου, πολλοῦ, ηὐξημένου (Soph. fr. 246 R.) D
831 ὄμπνιος λειμών· ὁ τῶν πυρίνων καὶ Δημητρίων καρπῶν· ἐπεὶ Ὄμπνια ἡ Δημήτηρ D
832 ὀμπνιόχειρ· πλουσιόχειρ. πλούσιος D
833 ὀμπνηρὸν ὕδωρ· τρόφιμον (SH ad. 1094) D
834 ὀμφά· ὀσμή. Λάκωνες D
835 ὄμφακες· πάντα τὰ αὐστηρὰ καὶ ὀξέα, ἤγουν ὄξινα D
836 ὀμφακίας· πάροξυς D
837 ὀμφαλητόμος· μαῖα (Hippon. fr. 19, 1 W. = 73, 1 Degani) D
838 Ὀμφαλίδαι· πατριά D
839 ὀμφαλιστήρ· ᾧ τοὺς ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν D
840 ὀμφαλόεσσα· ἡ Ἄρκτος· διὰ τὸ μέσον τὸν βόρειον πόλον περιέχειν. τινὲς δὲ τὴν εὔτροφον χωράν (Nic. al. 7). καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι· ἢ ὀμφαλοὺς ἔχουσαι, ἢ στρογγύλαι (Δ 448) D
841 ὀμφαλόεντα· ὀμφαλοὺς ἔχοντα ζυγόν. ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρώγλας, ἐφ᾽ ὧν αἱ ἡνίαι δέδενται (Ω 269) Hom.
842 ὀμφαλός· ζυγοῦ τὸ μέσον (Ω 273). καὶ Δελφοί, ἐπειδὴ μεσαίτατοι Hom.
843 ὀμφαλὸς Αἰγαῖος· ζητεῖται πῶς τὴν Πυθὼ ὀμφαλὸν Αἰγαῖον ⟨εἴρηκε⟩· τινὲς δὲ παρὰ τὸ τῆς Αἰγαίων γῆς ⟨μέσον εἶναι⟩ D

---

823 cf. Ph ο 320; EM 625, 53; πυροὶ – Schol. Nic. Al. 450 (cit. Callim.); cf. lex. rhet. 287, 21 **830** – μεγάλου cf. Σ″ (Ph ο 321. Su ο 316) **831** cf. Σ″ (Ph ο 411. Su ο 306) **832** Ph ο 409; cf. Su ο 307. 303; πλούσιος Prov. Bodl. 704 **833** Σ″ (Ph ο 412. Su ο 304) **835** – αὐστηρά cf. Ph ο 324 **837** Eust. Il. 971, 37 (3, 591, 13 V.) **839** Ph ο 326 **840** – χώραν cf. Schol. Nic. a; ὀμφαλόεσσαι .. ἔχουσαι cf. Schol. **842** Schol.|

---

823 πυρὶ H: Kuhn ad Poll. 1, 28 = testt. **824** ὀμπᾶται H: accent. La., qui ci. ὀνοτάζει **825** τρωγάλια (ω ? e corr., vix ex α) H **826** v. l.: gl. 721 **828** ὀμπνία H: accent. Schm. **829** ὀμπνεῖ H: Voss. | πολλή H: Mus. **830** le. ὀμπνέου H: Scal. Salm. = Σ″ **831** le. ὄμπνειος H: HSt. Ind.; ὄπνιος Schm. = Σ″ | πυρ . νων H: Mus. | δημ . τίων H: ed. 1521 | καρπὸς H: Salm. Guyet. | ὀμπνία H: accent. Schm. = (Σ″) **832** ὀμπνειόχειρ H: Schm. **833** ὀπνιηρον Σ″ (‘i. e. ομπνιον cum v. l. ομπνηρον’ La.) **834** ‘cf. gl. 3160 et Lagercrantz KZ 35, 278 ’ La. **836** παρόξους H: Voss. **838** πατριαί H: Alb. **839** ὀμφαλίστηρ H: accent. Mus. **840** βόριον H: Mus. | καὶ ἀσπ. ὀμφ. ad fin. gl. H: trsp. Alb. **841** ἠνίαι H: spir. Schr. **842** μεσέ(?)τατοι H: Mus. **843** αἰγὸς H: Salm. Pears. 535 | πυθῶ H: accent. Mus. | add. bis Salm.; ‘de campo Aegaeo prope Cirrham cf. St. Byz. 38, 6 [α 93]. Eust. Dion. Per. 132’ La.

Hom. **844** *ὀμφή· φήμη θεία. κληδὼν θεία g^{4}S^{9}Σ(vg^{2}A^{6}Br^{168}). φωνή g^{4}S^{9}Br^{446} Σ(A^7). δόξα. πνοή S^9. ὀνείρου φαντάσματα (B 41) S^9(vg^{2}A^{6}Br^{168}Σ)

D **845** ὄμφορα· ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκφέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει

D **846** ὀμφύνειν· αὔξειν. σεμνύνειν. ἐντιμότερον ποιεῖν

Hom. **847** *ὁμωθῆναι· εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν (Ξ 209) AS^1

848 ὁμωρόφιος καὶ ὁμώροφος· ὁ ὑπὸ τῇ αὐτῇ στέγῃ ὑπάρχων

849a ὅμως· πλήν.

Hom. **849b** ὁμῶς· ὁμοίως (A 196) S^{2}Br^{440}

D **850** ὁμωχέται· οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν. ἢ ὁμοβώμιοι. καὶ ὁμόναοι (Thuc. 4, 97, 4)

Ap. S. **851** ὅν· ἄρθρον ἀρσενικὸν ἑνικὸν ὑποτακτικόν· 'ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον' (B 188). καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν· 'Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος' (A 609). καὶ ἀντωνυμία ἀρσενικὴ τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ· 'αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱόν' (Z 474). ἢ ὑπάρχον. ἢ τὸν αὐτόν

Eur. **852** *ὀναίμην· τύχοιμι (g^{3}Σ), ἀπολαύσω v^{4}Br^{169}Σ, ὠφεληθείην (Eur. Hec. 997) vg^{3}Br^{169}

853 *ὀναίμην· ἀπήλαυσα v^{4}AS^7

854 *ὄναιντο [ἢ ὄναιτο]· ὠφεληθεῖεν vg^{1}AS^{6}Σ

D **855** ὄναιον· ἄμεινον

Hom. **856** ὄναρ· καθ' ὕπνον φαντασία (A 63)

Eur. **857** *ὀνάσθαι· ὠφελῆσθαι (Eur. Hipp. 517 ..) (v^{5}g$^{\text{ονδ-ονω}2}$Br^{478}Σ)

Hom. **858** ὄνειαρ· ὠφέλημα. ὀνήσιμον. ἀγαθόν (X 433 ..)

D **859** ὀνᾶς· δοῦλον ἀνόητον, ἀχρεῖον

D **860** ὄνοται· ἀτιμάζει. μέμφεται

Hom. **861** ὅγ γόνον· τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, ἢ τὴν ἑαυτοῦ γένεσιν (α 216?)

Hom. **862** ὀνείατα· ὅσα ὄνησιν ⌊παρέχει καὶ ὠφέλειαν (g^{26}). ἀγαθὰ βρώματα (I 91 ..)

---

844 – κληδών Schol.; – φωνή Σ (Σ^b) ο 160; ὀνείρου φαντάσματα Σ ο 161 **846** αὔξειν cf. Ph ο 319; σεμνύνειν Ph ο 329 **847** Schol. **849b** Schol. **850** – σπονδῶν Schol. Thuc. **851** τὸν ἑαυτοῦ Schol. **852** – ἀπολαύσω cf. Σ ο 162 **854** Σ ο 163 **857** cf. Σ ο 164 **858** ὠφέλημα Ap. S. 121, 15; cf. Schol. **862** cf. Ap. S. 121, 13; βρώματα Schol.

---

845 Aeol. pro ἀναφορά (Schm.); 'reportanda ad aram' La. **847** ὁμόν οἱ H: Guyet. = K **848** ὁμορόφιος H: Mus. | ὁμόροφος H: Schm. | cf. Lob. Phryn. 709 **849** ὅμως· πλὴν ὅμως ὁμοίως H: sep. et accent. Pears. 535. Alb. **850** ὁμοχέται H: HSt. Ind. = Schol. Thuc. | ὁμοβώμενοι H: Scal. Palm. Salm. **851** εἴη H: Schow. 583 n.19 | τὸ ἑαυτου H: Mus. = Schol. Z **852** ἀπολαύσαιμι Mus. = K **853** ὀναίνειν H: La. = K **854** ἢ ὀναίατο Pears. 535. Alb.; cf. gl. 876 **855** cf. Schwyzer 617, 2; Leum. Kl. Schr. 222 | ἀρεῖον H: Nauck; 'αρειον pedestri sermoni responso Sileni Aristotelei (fr. 44 R^3) non vindicatur' La. **857** ὄνασθαι H: accent. La. **858** v. l.: gl. 889 **859** ὀνὰς H: accent. Mus. | 'an ονασον, ut κραυγασος, κομπασος?' La.; ὀνάς· μῆλον ἀνούσιον Krek. 1996, 111–12 coll. neogr. ὀνάδα **860** ὀνᾶται· ἀτιμάζεται H: La. **861** ὄγγονον H: post Mus. (ὃν) **862** ὄνεια, τὰ H: Mus. | v. l.: gl. 888

863 ὁ νείατος· οὐραγός D
864 ὀνειάτων· ὀνησιφόρων
865 *ὀνείδη· ὕβρεις g[10]. χλευάσματα. κατηγορίαι vg[10]Br[171](AS[29]). αἰσχῦναι
866 ὄνειδος· αἶσχος. μέμψις. κατήφεια. καὶ κλέος (Eur. Med. 514). καὶ εἶδος πόματος D?
867 †ὀνείνυεν· ὠφέλησεν
868 ὀνείλεον· θυσία Ποσειδῶνος ... D
869 Ὄνειον· ὄρος ἐν Κορίνθῳ (Thuc. 4, 44, 4) D
870 ὀνειρείῃσι πύλῃσι· ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις, ἃς ὑφίσταται μυθικῶς, ὧν τὴν μὲν μίαν κερατίνην, τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην. [ἢ τῷ ὕπνῳ.] διὰ γὰρ τούτων ὄνειροι ἐκπέμπονται (δ 809) ⟨ἢ τῷ ὕπνῳ⟩ Ap. S.
871 ὀνειρόπληκτος· ὀνείρῳ πεπληγώς [ἢ ὀνειροκρίτης] D
872 *ὀνειροπολεῖ· ὡς ἐν ὀνείρῳ βλέπει, ἢ ὡς ἐν ὕπνῳ vg[11]AS[27]Br[170] φαντάζεται (Ar. Nub. 16) vg[11]AS[27]Br[170]Σ Att.
873 *ὀνειροπόλος· ὀνειροκρίτης g[12]A[28]Σ. ἢ ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολούμενος, καὶ διὰ τούτων τοὺς πέλας μαντευόμενος· ἢ ὁ κρίνων αὐτούς (Α 63) Hom.?
874 ὀνειροπολῶν· δι᾽ ὀνείρων μαντευόμενος
875 ὄνειρος· ὁ θεός. καὶ τὸ δι᾽ αὐτοῦ θέαμα
876 ὄναιτο· ὠφεληθείη (Ar. Nub. 1237?)
877 ὀνήμενος· ἄξιος ὀνήσεως· οἷον ὄνησιν ἑαυτοῦ λάβοι. τινὲς δὲ φρόνιμος (β 33) Hom.
878 ὀνήμεναι· ὠφεληθῆναι
879 ὀνήσεαι· ὄνησιν λήψῃ (Ζ 260) Hom.
880 ὄνησις· ἰσχύς. *ὠφέλεια (Eur. Med. 254) vg[17]AS[32]Br[174] Eur.
881 *ὀνησιφόρος· ὠφέλειαν φέρων vg[13]AS[30]Σ(Br[172]) Att.?
882 ὀνησιφόρων· τὰ ὠφέλιμα φερόντων
883 *ὀνητά· μεμπτά vg[20]AS[33]
884 ὃν ἠτίμησεν· ὃν ἀτίμως ἔπεμψεν (Α 94) Hom.
885 ὀνήτωρ· ὄνησιν φέρων D

---

866 κλέος Schol. Eur. **870** cf. Ap. S. 121, 11 **871** cf. Σ ο 164 **872** φαντάζεται Σ ο 165 **873** ὀνειροκρίτης Σ ο 166; ὁ περὶ – πολούμενος Ap. S. 121, 10 **877** ὄνησιν – λάβοι Schol. **881** Σ ο 168 **882** ὁμότριχοι cf. Ph ο 299 **885** Ph ο 340

---

863 ὀνείατος H: Schm. | στρατηγός H: La.; ὁ κατώτατος Erbse **865** αἰσχύναι H: accent. La. **867** e gl. 895 corrupt. (Schm.) **870** ὀνειρήῃσι H: Mus. = Schol. (Ap. S.) | αἷς H: Heins. Pears. 535 | ἢ H: Heins. | τοῦ ὕπνου Ap. S., τῷ βάσει τοῦ ὕπνου Schol. (cf. Haslam 1994 (2), n.128) | εἰσπέμπονται H: La. = Ap. S. **871** πεπληγὸς H: Mus. | ὀνειροκρείτης H: Ald. **872** ὀνειροπολεῖν Mus. = K[S]Σ | βλέπειν H (K[S]): Schm. = K[vgA] | φαντάζεσθαι H (K[S]): Schm. = K[vgA]Σ **876** ὄνετο H: Mus. **877** ὠνήσεως H: Mus. **878** ὀνειμέναι H: Mus. **879** ὀνείσεαι H: Mus. **883** ὀνοστά Baun. 1911, 464–5; ὀνοτά Leum.

Hom. **886** *ὄνθον· κόπρον κτηνῶν, ἤτοι βόλβιτον (Ψ 781) vg^{3}

Hom. **887** *ὄνθος· βόλβιτον Σ, ⌊κόπρος AS^{34}Σ βοῶν (Ψ 775) S^{34}Σ

888 *†ὄνια· ὠφέλιμα (A^{39}). ἢ βρώματα vg^{6}A^{39}. ἢ κτήματα vg^{6}

889 †ὄνιαρ· ὠφέλεια

D **890** ὀνίας· σκάρου εἶδος

D **891** *ὀνιαῖα· τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα AS^{38}Br^{175}Σ

D **892** ὄνιγλιν· εἶδος οἴνου (Alcm. PMGF fr. 92 (d))

893 *ὀνίνασθαι· ὠφελεῖσθαι AS^{35}Σ

894 *ὀνίνησιν· ὠφελεῖ g^{4}AS^{36}Br^{454}Σ

895 †ὀνίνοιεν· ὠφελήσοιεν

D **896** ὀνίσκος· τεκτονικὸς πρίων Br^{118}

D **897** †ὀνίστειοι· νεοσσοί

D **898** Ὀνείτης· ἥρωος ὄνομα, καὶ ἴσως ἂν εἴη ...

D **899** ὀνῖτις· ὀρίγανον (Nic. al. 56) (g^{8})

D **900** [ὀνοβόστιδες] ὀνοβάτιδες· αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες καὶ ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνων

D **901** ὀνόγυροι· σειροί. καὶ πόα τις

902 †ὀνοδέστεροι· ἄγνωστοι

Hom. **903** *ὄνοιτο· ὁμοίως (N 287 ..) (S^{46})

D **904** *ὀνοκίνδιος [καὶ ὀνοκίνδας]· ἀστραβηλάτης. ὀνηλάτης (Eupol. fr. 195, 2 K.–A.) g^{25}A^{42}Br^{176}Σ

LXX **905** ὀνοκένταυροι· παρὰ Ἀκύλᾳ τριχιῶντες, δαιμόνων τι γένος, κάθυλον καὶ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὅπερ σίειμ ὠνόμασαν οἱ τὴν Ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες οἱ λοιποί (Esai. 13, 22)

906 †ὀνοκύνδος καὶ ὀνοκίνδας· ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης

Hom. **907** ὀνομάκλυτος Ἄλτης· κατὰ μὲν τοὺς ⟨ὑφ᾽⟩ ἓν ἀκούοντας ἔσται ὁ ἔνδοξος κατ᾽ ὄνομα· κατὰ δὲ τοὺς διαιροῦντας ὁ τῷ ὀνόματι κλυτός (X 51)

---

887 Σ ο 170; κόπρος βοῶν Schol.; cf. Ap. S. 121, 16 **890** Athen. 7, 320c (Nic.) **891** Σ ο 171 **893** Σ ο 172 **894** Σ ο 173 **899** Schol. Nic.; Diosc. eupor. 2, 141 **904** Σ ο 174; Poll. 7, 185 (Dor.) **907** ὁ ἔνδοξος κατ᾽ ὄνομα Ap. S. 121, 19

---

886 βόλβιον H: Palm. Sop. Salm. al. = K **888** v. l. gl. 862 (Mus.); cf. Leum. Kl. Schr. 223 **889** v. l. gl. 858 (Mus.) **891** ὀνίδια Schm.; ὀνίδα (Poll. 5, 91 ..) Paterlini, Mus. cr. 5–7, 1970–2, 219 | του ονου K **892** ὀνίγλ(ιν?) H: Schm.; ἐξ Ὀνόγλων Athen. 1, 31c | οἰνοῦ H: accent. Mus. **895** h. e. ὀνήσοιεν (La.) | ὠφελί(?)σοιεν H: Mus. **897** ὀρνίθειοι νεοσσοί L. Dind. 5, 2024A; 'possis οννιθειοι cf. Schwyzer 181 III 8, Gr. 1. 323, 4' La. **898** ἥρως H: Pears. 536 | 'vix filius Herculis Apollod. 2, 165, an eponymus Onitidarum Syll.^{3} 57?' La. **899** ὀνιτὶς H: accent. Alb. **900** dittogr. del. Schm. | ὀνομάτιδες H: Salm. Vales. coll. Plut. qu. gr. 291f **901** 'σειροι (σιροι, σειραι?) non intellegitur' La. **903** ὀνοῖτο H: accent. Jens. Luc. Hes. 172 | 'olim post gl. 914 legebatur' La. (sim. iam Pears. Alb.) **904** v. l.: gl. 906 **905** τριχίων(ες) H: Heins. | σείειν H: La. | ὀνομάσαι αὐτὴν H: Mus. | λειποί H: Mus. **906** v. l. gl. 904 (Voss. Heins.)

908 *ὀνομαστοί· ἔνδοξοι vg[18]AS[43]Br[177], περιβόητοι (Num. 16, 2 ..) vg[18] A[43]Br[177] LXX

909 ὀνομῆναι· ὀνομάσαι, ἐπαγγείλασθαι

910 *ὀνομήνω· [ὀνομήσω] ⌊ὀνομάσω (Β 488) AS[41]Σ Hom.

911 ὀνόπη· ἀμπέλου [εἶδος] μέλαινης εἶδος D

912 ὀνόπορδον· τὴν ἑλξίνην. ἔστί δὲ λάχανον ἄγριον (Epich. fr. 158, 8 K.–A.). καὶ εἶδος κογχυλίου D

913 ὄνος· ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου. καὶ τὸ ὑποζύγιον. καὶ τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν ζῷον καὶ συστρεφόμενον, ὡς κύαμος. καὶ τὸ ἀχθοφόρον ζῷον. καὶ ἐφ᾽ οὗ [καὶ] τὴν κρόκην νήθουσι. καὶ ἰχθῦς ποιός, ὁ καὶ ὀνίσκος λεγόμενος D

914 *ὀνόσαιτο· ἐκφαυλίσειε AS[44]. μέμψαιτο (Ν 127) (A[44]) Hom.

915 ὄνος ἄγει μυστήρια· τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος ⟨εἰς Ἐ⟩λευσῖνα κομίζουσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν διὰ τῶν ὄνων. τότε μάλιστα εἶχον τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας (Ar. Ran. 159) D

916 ὄνος Ἀντρώνιος· παρόσον ἐν Ἀντρῶνι τῆς Θεσσαλίας ὄνοι μεγάλοι γίνονται (Pherecr. fr. 16 K.–A.) D

917 ὄνος ἰσόσπριος· ἔστί δὲ ζῷον πολύπουν, ὀσπρίῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἴουλόν τινές φασιν (Soph. fr. 363 R.) D

918 *ὀνόσσεται· ὠφελήσει (Ι 55?) A[40] Hom.

919 ὀνοστά· ἐκφαυλισμοῦ ἄξια, ψεκτά, μεμπτά, εὐτελῆ, φαῦλα. ἢ καὶ *μεμπτά (Ι 164) v[7] Hom.

920 ὀνοστύππαξ· [ὀνοστύπτα.] διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μύλωνα ὀνειδίζων· διὰ δὲ τοῦ στύππακος, ὅτι στυππειοπώλης ἦν (com. ad. 399 K.–A.) D

921 ὀνοτάζειν· ὀνειδίζειν, ὑβρίζειν

922 ὀνοταζομένη· πορθουμένη. Ἴων μεγάλῳ δράματι (TrGF 19 F 17). κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι D

923 *ὀνοτάζων· ὑβρίζων, ⌊ἐκφαυλίζων (Hes. op. 258) vg[9]AS[45]

924 ὀνοτός· μεμψίμοιρος. πτωχός. ἐπονείδιστος D

---

910 Σ ο 176 **911** Poll. 6, 82 **913** – μύλου cf. Poll. 10, 112; ἐφ᾽ – νήθουσι Ph ο 346; Poll. 7, 32. 10, 125; ἰχθῦς – Athen. 7, 315e **914** Ap. S. 121, 17; μέμψαιτο Schol. **915** Schol. Ar.; Prov. Bodl. 706 **916** Prov. Bodl. 705 **917** cf. Ph ο 357; Schol. Ap. Rh. 1, 972 **919** μεμπτά Schol. **922** cf. Ph ο 365

---

909 ὀνομῆ^ναι (?) H | ὀνομᾶσαι H: accent. Mus. **910** le. ονομησω K; del. Alb. **911** οἰνόπη Alb. = Poll. | ἀμπελό(ς) ? H: Mus. **912** ὀνόμορδον H: ed. 1521 | εἶδος κογχυλίου = ὀνόποδον Krek. 1999, 63 **913** καὶ del. Mus. | ποῖος οἰονίσκος H (Ph): Mus. **914** ἐκφαυλίσει H: Alb. = K Ap. S. **915** λευσῖνα H: Mus. = testt. **916** ἀντρωνίτης H: sep. Mus., accent. Schm. | θεσσάτ(?)ας H: Mus. | με^γάλ ? H: Mus. **917** ὄνοσις, ὄσπριον H: Salm.; ἰσόπριος Schol. Ap. Rh.; ‘non intellegitur, cf. gl. 913 ὡς κυαμος’ La. **918** ὀνόσεται· H: Alb. = K | ὀφελήσει H: Mus. **919** ἄμεμπτα ad fin. H: La. = K Schol. **920** ὀνοστύπαξ H: Pears. 536 | στύπτακος H: Pears. | στυππιοπώλης H: Schm. **922** ἀπωθουμένη Methner; trad. def. Leurini 1983, 152–4 coll. Eur. Phoen. 565

D **925** ὄνου γνάθος· Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν (fr. 416 K.–A.). ἔστι δὲ καὶ τόπος οὕτω καλούμενος ⟨ἐν Λακωνικῇ⟩

D **926** ὄνου ποκαί· χωρίον ἐν ᾅδου διατετύπωκεν Ἀριστοφάνης (Ran. 186), οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστί δὲ καὶ παροιμία τις· ὄνου ποκαί, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν· οὐδὲ γὰρ αἱ πέξεις τῶν ὄνων καὶ κάρσεις δύνανταί τι. ὥσπερ εἰ λέγοι τις ὄνον κείρεις. παρόσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά ἐστι καὶ τὸ μηδέν, παρὰ τοῦτο τὰς τοῦ ὄνου ποκὰς ἔπλασεν

D **927** ὄνου σκιά· Ἀριστοφάνης Σφηξί (191)· ‘περὶ τούτου νῦν δὴ μάχει, περὶ ὄνου σκιάν’, ἐπὶ τῶν ⟨περὶ⟩ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων

N. T. **928** *ὄντως· ἀληθῶς (1. Ep. Cor. 14, 25 ..) vg[19]AS[47]Br[178]

LXX **929** *ὃν τρόπον· καθάπερ, ὥσπερ vg[21]AS[48]Br[179], καθ’ ὃν τύπον (Hos. 9, 13 ..)

D **930** *ὀνυρίζεται· ὀδύρεται S[51]

D **931** ὀνυχιεῖ· ἐπιμελῶς ἐξετάσει

D **932** ὀξάλεια· εἶδος σύκων

D **933** ὀξαλίς· ἡ ὀξεῖα τρύξ. ἢ ὀξίνης οἶνος

934 *ὀξέα· μεγάλα. ⸤ἀνατεταμένα A[3]

D **935** ὀξερίας· τυρὸς ἀχρεῖος (com. ad. fr. 788 K.–A.)

LXX **936** *ὀξέως· ταχέως (Sap. 3, 18 ..) vg[1]AS[2]Br[180]

Att. **937** ὀξίδες· λαγύνια μικρά (AS[1]). ἢ ὀξύβαφα

D **938** ὀξίνα· ἐργαλεῖόν τι γεωργικόν, σιδηροῦς γόμφους ἔχον, ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν

D **939** ὄξος Σφήττιον· ἴσως οἱ Σφήττιοι ὀξεῖς ἦσαν. διὰ τοῦτο εἶπεν ὄξος Σφήττιον, ἤγουν δριμύ (Ar. Plut. 720)

D **940a** ὄξους χόνδρος· …

940b … · εἶδος ἐλαίας

N. T.? **941** ὀξύ· [ὀξέως· ταχέως.] ταχύ. ὀξέως. ταχυδρόμον (Ep. Rom. 3, 15?). μέγα. ἰσχυρόν

---

925 cf. Ph ο 359; Prov. Bodl. 707 (Diogen.6, 100) **926** cf. Schol. Ar.; Prov. Bodl. 708 **927** cf. Schol. Ar.; Prov. Bodl. 709 **928** Σ″ (Ph ο 366. Su ο 408) **929** gl. Proph. **932** cf. Ph ο 70; Athen. 3, 76a; Poll. 6, 81 **935** Poll. 6, 48 **937** Poll. 6, 85. 10, 92; λαγύνιον cf. Ph ο373 **939** – ὀξεῖς Athen. 2, 67d (Did.); Ph ο 374; Prov. Bodl. 712

---

925 πολυφαγ′.. H: Mus. | add. Pears. 536 = Prov. Bodl. (Ph) **926** ὄνου πλοκάς Lelli 2007, 163 | παίξεις H: Mus. | κειρεῖς H: accent. Schm. | ἔπλασας H: Mus. **927** ‘Ar. verba corrupta’ La. | μάχη … σκιᾶς Mus. | ⟨περὶ⟩ HSt. Thes. 5 Suppl., 245 = testt. **929** cont. H: nov. gl. Mus. **931** ἐξετάζει H: Mus. **932** ὀξάλιοι H: La. = Athen. (Ph); ὄξαλοι Poll. **933** εἶδος, sscr. οἶνος H **934** ἀνατετρωμένα H: Kust. Pears. 536 = K **935** ὁ ξερίας Schulze ap. Kaib. **937** ὀξίδαι H: HSt. Thes. 2, 1358F **938** σιδηροὺς H: **939** σφήττειτερ H: Hemsterh. ad Ar. 246 = testt. **940a–b** una gl. H: sep. La. **941** ὀξέως ταχέως, ταχὺ ὀξέως H: incl. e gl. 936 del. Schm. | ταχυδρόμυ H: Schm.

942 ὀξυάκανθον· οἱ ἐν Καρίᾳ καὶ Φρυγίᾳ τὰ αἱμα⟨σιώδη φυτά⟩ Att.
943 ὀξύβαφον· τὸ σκεῦος οὕτω λέγεται Att.
944 ὀξυβελής· ὀξέως βληθείς, ἢ ταχέως βαλλόμενος (Δ 126) Hom.
945 *ὀξυδερκής· ὀξέως βλέπων vg^{2}AS^{15}Br^{182}
946 *ὀξυθήκτοις· ὀξυτάτοις (Eur. Andr. 1150) AS^{12} Eur.
947 *ὀξύθηκτος· ὀξύτατος vg^{4}
948 ὀξυθύμια· τὰ ξύλα, ἐφ᾿ οἷς ἀπάγχονται· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· οἱ δὲ τὰ καθαρτήρια καὶ ἀποτρόπιμα [ξύλα], ἅπερ εἰς τὰς τριόδους ἀποστρέφουσι καθαίροντες τὰς οἰκίας. τὰ οὖν ἀνακαθάρματά εἰσι τὰ λεγόμενα ὀξυθύμια D
949 *ὀξυλαβῆσαι· ὀξέως λαβέσθαι πράγματος A^{14}
950 ὄξυλον· ⟨ξύλῳ⟩ ὅμοιον, ἰσόξυλον D
951 ὀξύμαλα· τὰ κοκκύμηλα D
952 ὀξὺν Ἄρηα· ὀξὺν πόλεμον (Β 440 ..) Hom.
953 ὀξυόεντι· ὀξεῖ AS^{13}. ἢ ὀξυΐνῳ (Ε 50) . ὀξύα δὲ εἶδος δένδρου Hom.
954 ὀξυοπείαν· ὀξυβλεψίαν
955 ὀξυπευκές· ὀξύπικρον (Aesch. Cho. 640) D
956 ὀξύπετρος· γῆς ποιὸν εἶδος οἱ γεωργικοί φασιν D
957 ὀξυπρῴρῳ· ὀξυκέρατι (Achae. TrGF 20 F 18a) D
958 ὀξυρεγμία· ἀπεψία Att.
959 ὀξυρρεπής· ὀξέως βαρῶν, ἢ ῥέπων, ἢ κινούμενος
960 *ὀξύς· ταχύς. ꜔δριμύς vg^{3}A^{16}Br^{183}. φρόνιμος
961 *ὀξυτόνως· κυρίως AS^{17}Br^{184} … ⟨εἴρηται δὲ καὶ τὸ ἐπὶ τέλει τὴν ὀξεῖαν ἔχων ὄνομα⟩ A^{17}
962 †ὄοιγα· φαρέτρα
963 †ὄοιτο· ὑπελάμβανεν
964 ὅου κλέος· οὗ δόξα (Β 325) Hom.
965 ὀπά· θυρὶς ἡ ἐκ τοῦ κεράμου, καὶ *φωνήν g^{2}Br^{493}Σ(S^{20}) D + K
966 ὄπα γηρύοντες· φωνὴν φθεγγόμενοι (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 282 [37, 991, 6 M.]) Greg. Naz.

---

944 cf. Σ ο 178 | Schol. **948** cf. Ph ο 377; lex. rhet. 288, 7. 287, 24 **949** lex. rhet. 286, 21 **951** Ar. Byz. fr. 350 S. **953** ὀξεῖ Schol.; – ὀξυΐνῳ Ap. S. 121, 20 **957** Ph ο 381; lex. Mess. 50, 149 **958** Poll. 6, 44 **964** Schol. **965** φωνήν Σ ο 182

---

942 τὰ ἐμά H: suppl. post Schm. La.; τὰ αἱμά def. Lelli 2007, 163 coll. gl. α 1955 **946, 947** ὀξυθεκτ- H: Pears. 537. Alb. = K **948** ἀποτροπο(?)μα H: Mus. **949** λάβεσθαι H: accent. Mus. | πράγματα H: La. = K lex. rhet. **950** ὀξύλον H: accent. Mus. **952** ἄρνα H: Palm. Salm. Sop. al. **953** ὀξεία δὲ H: Palm. **954** ὀξυωπίαν HSt. Thes. 2, 1395D **957** ὀξύπρωροι· ὀξυκέρατοι H: La. = testt. **958** ὀξύρεγμα· πεψία H: Mus. **959** κλινόμενος Dettori 1984–5, 256 coll. gll. ρ 220. 221. EM 93, 45. Su ρ 102 **961** add. La. = K **962** φάρετρα H: accent. Mus. **963** v. l. gl. 361 (del. Mus.) **964** ὃ (acc. dub.), οὐ κλέος H: Mus. = Schol. **965** καὶ φωνή H: Schm. = KΣ; ad ὄπα ut Σ La. **966** ὀπαγηρύοντες H: Mus.

967 *ὀπαδεῖ· ἐπακολουθεῖ A[16]

Eur. **968** *ὀπαδός· ἀκόλουθος vg[3]AS[12]Br[185]Σ. συνεργός. ⌞δοῦλος (Eur. Hipp. 1151) vg[3]AS[12]Br[185]

Hom. **969** *ὀπάζει· κατόπιν ⌞διώκει (Θ 103) v[1]AS[15]Σ. περιποιεῖ. δίδωσι g[1]. παρέχει vg[5]AS[15]Σ

970 ὄπαζε· παρεῖχε, ἐδωρεῖτο (Μ 255). ἐδίωκεν

971 ὀπαζόμεναι· ἑπόμεναι. θεραπεύουσαι

D **972** ὀπαία· κεραμίς, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα (Diph. fr. 85, 2 K.–A.)

Ap. S. **973** ὀπάονα· ἀκόλουθον (AS[13]). παρὰ τὸ ἕπεσθαι (Ρ 610)

974 *ὦπας· ὀφθαλμούς AS[18]

Hom. **975** *ὀπάσαι· δοῦναι (δ 619) g[οπω12]S[21]

976 ὀπάσας· χαρισάμενος

Hom. **977** ὀπάσσατο· προσελάβετο (Τ 238)

Hom. **978** ὄπασεν· ἔδωκεν (Ω 461)

D **979** †ὀπασθείς· ἐκ τῶν ὀπίσω δεθείς, καὶ ἐξαγκωνισθείς

980 ὀπασσάμενος· ἀκολουθήσας

Hom. **981** *ὄπασον· ἀπόδος, πάρεχε (Η 205) vg[8]A[14]

Hom. **982** *ὀπάσσω· χαρίσομαι (θ 430) (vg[10])

D **983** ὀπαστόν· τὸ ἐφόδιον. Πέρσαι

984 †ὀπάτα· τὸ ἐπήτειον

Hom. **985** ὄπατρον· τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός (Λ 257)

Ap. S. **986** ὄπατρος· ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός τινι γεγονὼς ἀδελφός (Μ 371) S[22]

Hom. **987** *ὀπάων· ἀκόλουθος (Η 165) A[19]

988 *ὁ πέραν· ὁ ἐπέκεινα g[οπω9]AS[2]

989 *†ὀπεύει· περισκοπεῖ AS[3], βλέπει

990 ὀπή· θυρίς

Hom. **991** ὀπηδεῖν· ἀκολουθεῖν (Ε 216)

D? **992** ὀπηδητήρ· σύνοδος, ἀκόλουθος

993 ὀπηδοῖς· ἀκολούθοις. συνοδοιπόροις

---

968 ἀκόλουθος Σ ο 183 **969** – διώκει Schol.; διώκει .. παρέχει Σ ο 184 **971** Ph ο 386 **972** Ph ο 388 (cit. Diphil.); κεραμίς Theogn. can. 620 (C. 103, 17); cf. Poll. 2, 54 **973** cf. Ap. S. 121, 28 **979** Ph ο 387 | **986** Ap. S. 121, 21 **987** Schol.; cf. Ap. S. 121, 28 **991** cf. Ap. S. 121, 32; Schol.

---

971 ὀπαζομέναι H: accent. Mus. **973** ὀπαόνα H: accent. Mus. | ἀκόλουθος H: Mus. **974** 'h. e. ωπας' La. **975** δῦναι H: ed. 1521 **977** ὀπάσσετο H: Mus. **979** 'an οσπασθεις (= ανασπασθεις)? cf. gl. 1450' La. **980** ὀπασσόμενος H: Mus. **981** πάρασχε H: Voss. = K **983** Lagarde GA 228. Tolman 1921, 237 **984** ἐπέτειον Mus.; ὀπήτιον Meibom. Kust.; ὀπήτειον Schm.; 'latet aliud' La. **985** init. lin. πατρον H: nov. gl. et ὄ inser. Mus. **986** del., ἀδελφόν ad gl. 985 add. Mus. **987** ἀκολούθων H (Ap. S.): Mus. = K Schol. **989** e gl. 1007 corrupt. (Schm.) **992** ὀπηδήτηρ H: accent. Mus. | 'συνοδος vix sanum, ft. συνοδοιπορος' La.

994 ὀπιζόμενος· ἐντρεπόμενος. αἰσχυνόμενος
995 *ὅπη κεν· ὅπου ἄν [g^{οπλ6}S^{3}]
996 *ὁπηνίκα· ἡνίκα vg^{οπα4}A^{1}Br^{186}, ὁπόταν v^{οπο4}A^{1}Br^{186}Σ(vg^{οπα4}), ὅτε vg^{οπα4}A^{1}Br^{186}
997 *ὀπήσασθαι· θεωρῆσαι A^{2}
998 †ὄπιβαλ· πτέρνα. ἢ σφυρόν
999 ὄπιδα· ἐπιστροφήν, ἐντροπήν (ξ 82) Hom.
1000 ὀπιδνή· φοβερά, πονηρά D
1001 ὀπίζεο· †πονηρεύου. ἀπόφευγε (ε 146) Hom.
1002 ὀπίζεται· ἐντρέπεται (S^{16}). αἰσχύνεται
1003 ὄπισθεν· τῶν ἀπολελειμμένων
1004 ὄπιθεν δὲ δράκων· τὴν δ᾽ οὐρὰν δράκων (Z 181) Hom.
1005 *ὄπιν· ἐπιστροφήν v^{3}. φωνή (φ 28) Hom.
1006 〉οπῖπα· *ἐξαπατᾷ (AS^{7}), ἀπατεών, ἢ ἀπατῶν (Λ 385) Hom.
1007 *ὀπιπεύει· περιβλέπει (AS^{9}), περισκοπεῖ
1008 ὀπιπεύεις· περιβλέπεις, περισκοπεῖς· ‘ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας’ (τ 67 v. l.). ὁ δὲ παρθένους περιβλεπόμενος παρθενοπίπας Ap. S.
1009 ὀπιπευέτω· περιβλεπέτω
1010 ὀπιπηρά· ὀφθαλμιῶσα D
1011 ὀπίσθια· τὰ παρελθόντα. [ὀπίσθια] ἄλλοι τὰ τῶν ζῴων οὐραῖα
1012 ὀπισθοδόμοις· τόποι ὄπισθεν τῶν οἴκων, ἐν οἷς τὰ κειμήλια ἀπόκειται (AS^{11}) D
1013 ὀπισθόδομος· ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὗ τὸ δημόσιον ἀργύριον ἀπέκειτο πρὸς τῷ ὀπισθοδόμῳ καὶ ὁ φόρος Att.
1014 ὀπισθοκρηπίς· εἶδος ὑποδήματος D
1015 *ὀπισθόπους· ὑποστρέψας A^{14}(Br^{119})
1016 ὀπισθορμήσας· εἰς τοὐπίσω χωρήσας
1017 ὀπισθοτίλα· σηπία. 〈Βοιωτοί〉 (Stratt. fr. 49, 3 K.–A.) D
1018 *ὀπισθότονος· ἐναντίον κύρτωμα (Deut. 32, 24) vg^{4}AS^{8}Br^{187} LXX
1019 ὀπισθοφανής· εἰς τοὐπίσω προσέχων (Gen. 9, 23) vg^{6}AS^{12}Br^{188} LXX

---

996 Σ ο 186 **999** Ap. S. 121, 33; ἐπιστροφήν Schol. **1008** Ap. S. 121, 30 **1012, 1013** Ph ο 396 **1013** cf. Schol. Ar. Plut. 1192; Harp. 224, 10 **1014** Poll. 7, 91 **1017** Ph ο 397

---

995 οὔπω H: Mus. = K **997** ‘h. e. οπωπησασθαι’ La. **998** v. l. gl. ε 4624 Salm. Voss. **1001** προνόου ci. La. **1003** ὄπιθεν H: Ald. | ἀπολελιμμένων H: Sop. **1004** δέδρακον H: Mus. | δουραν H: Mus. | δράκοντες (τες sscr.) H: Mus. **1005** ὄπι . (? ν del.) H: Schm. = (K) | περιστροφή H: (Salm. Voss. Kust.) = K **1006** ὀπιπὰς H: ὀπίπας Mus.; οπιπᾳ K; παρθεν〉οπῖπα La. | ‘K expl. ficta’ La. | ἀπαταιῶν H: Mus. **1007** περισκοπῶν H: ed. 1521 **1010** ὀπίπερα H: Palm., accent. La. (‘lippis et coniventibus oculis videns, format. ut ολισθηρος sim.’) **1011** ὀπίσθια alt. nov. gl. H: cont. Mein. | ἄλλα H: Munck. | οὐραι . H: Mus. **1012** ἐν ᾧ H: Jens. Luc. Hes. 172 **1013** ὀπισθοδόμος H: accent. Conom. 1969, 218 n.12 | πρὸς τὰ H: Mus. **1017** spat. H: nov. gl. et ὁ inser. Mus. **1018** ὀπισθότωνος H: Mus. = K **1019** ὀπισθοφανὲς H: Biel. Voss. = K

D **1020** ὄπισον· λάχανον ἄγριον. ἢ τρωκτὸν ἢ †ἄπιστον
1021 †ὀπίσεται· ὄψεται
1022 ὀπίσσοος· εἰς τοὐπίσω ἐπαναφέρεσθαι (v^{1})
D **1023** ὀπίσωρος· δυσάρεστος
1024 ὀπίσω· πάλιν, ὕστερον, μετὰ ταῦτα. καὶ τὸ μέλλον
1025 *†ὀπίσσωτρον· ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ (A^{15})
1026 ὀπισθότατον· τελευταῖον, ἔσχατον
D **1027** ὀπίστατος· τελευταῖος, ὕστατος, ὀπίσω τῶν φευγόντων (Θ 342)
D **1028** ὀπίττομαι· ὀπίζομαι. Βοιωτοί
Hom. **1029** ὅπλα· ποτὲ μὲν τὰ πολεμικὰ σκεύη (Σ 614). ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς σχοινία (μ 410). καὶ ⌊τὰ χαλκευτικὰ ⟨ἐργαλεῖα⟩ (Σ 409) AS^{13}
LXX **1030** *ὁπλαί· αἱ πυξίδες g^{2}AS^{9}Σ. ἢ ὄνυχες ἵππων g^{2}S^{9}Σ καὶ ἑτέρων S^{9} κτηνῶν (Lev. 11, 4 ..)AS^{9}
Hom. **1031** ὅπλεσθαι· ὁπλίζεσθαι (Τ 172)
1032 ὁπλή· ὄνυξ κτήνους. ἄλλοι ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου. ἢ ⌊χηλή (S^{14})
D **1033** ὁπλίας· Λοκροὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς συνελαύνοντες ἀριθμοῦσι τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοσκήματα
Hom. **1034** ὁπλίζεσθαι· ἑτοιμάζεσθαι (ξ 526)
Hom. **1035** ὁπλίσαι· παρασκευάζεσθαι (Ω 190)
D **1036** ὅπλον· ἔνδυμα πολεμικόν. καὶ τὸ αἰδοῖον
1037 ὅπλισμα· *βῆμα AS^{11}. καὶ τὸ τοῦ πλοίου σχοινίον
Hom. **1038** *ὁπλοτεράων· νεωτέρων (Ξ 267) AS^{8}
Hom. **1039** *ὁπλότερος· νεώτερος (Β 707) g^{οπω15}Br^{365}
Hom. **1040** Ὀπόεις· πόλις Λοκρίδος (Β 531)
1041 ὅποι· ἔνθα, ὅπου vg^{2}A^{8}Br^{191}, ποῦ
1042 [ὀποιιομένη· μισγομένη]
Eur. **1043** *ὅποι· ὅπου (Eur. Andr. 922 ..) A^{6}Σ
1044 [ὀρέγει· παρέχει]
1045 *ὅποι ποτέ· ὅπου ποτέ vg^{1}A^{5}Br^{190}Σ, πῆ (vg^{1}A^{5})

1027 τελευταῖος cf. Schol.; Σ ο 187; E. Gen. 226 Mill. (EM 628, 13) **1028** cf. Ph ο 408 **1029** Ap. S. 122, 1; E. Gen. 226 Mill. (EM 628, 14); χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα Schol. **1030** – ἵππων Σ ο 188 **1035** cf. Schol. **1038** Schol. **1039** Ap. S. 121, 34; Schol.; Theogn. can. 44 (C. 13, 21) **1040** cf. Schol. **1043** Σ ο 192 **1044** Σ ο 206 **1045** ὅπου ποτέ Σ ο 194

1020 τρῶκτον H: accent. Salm. | Πῖσον Alb.; ut dittogr. del. Thes. 5, 2092B; πιστόν ('potabile') Vales. ('debebat πινόμενον' La.); ἐπίσ(ε)ιον Borthwick, GRBS 1969, 193; ἑψητόν Erbse; trad. def. Giangrande 1969, 173 **1021** v. l. gl. ω 264 (Schm.) **1022** ὄπισσος H: Alb. | ἐπάνω φέρεσθαι H: La. **1023** ὀπίσωρ H: Schm. **1024** ὄπισσω (A 343) Pears. 538 **1025** 'ex επισσωτρον [HSt. Ind.] corruptum' La. **1028** expl. οὐ πείθομαι H: La. **1029** add. La. = K testt. **1030** cont. H: nov. gl. Mus. | ὀπλὰς· οἱ H: ed. 1521 = K **1033** 'ad οπλη ab ungulorum impressu?' La. **1037** μη⟨χάνη⟩μα ci. La. **1042** ὅποι ἰομένη H | v. l. gl. 1071 Pears. 538 **1044** cont. H: nov. gl. Mus. **1045** fin. που K

1046 ὀπός· *πυτία (g[οπω6]AS[12]), βοτάνη τις, δι᾽ οὗ πήγνυται τὸ γάλα. καὶ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ γαλακτῶδες ἐκ τῆς συκῆς ἀνιέμενον (Ε 902) K + Hom.

1047 ὀπόσον· ὁποῖον (Eur. Med. 1408) Eur.

1048 *ὀπόστον· πολλοστόν AS[9]

1049 ὀπόταν· ὅτε, *ὅταν vg[3]Br[192](A[11]), ἡνίκα

1050 ὀποτέρας· ὁποίας (g[οπω4]Σ)

1051 ὅππη· ὅπου (Ν 784) Hom.

1052 †ὀπότευ· ὅτι μέν, ὅτι δέ

1053 ὀππόθι· ὅπου (Ι 577) Hom.

1054 *ὀππότεροι· ὁποῖοι (Γ 299) (Br[490]) Hom.

1055 ὀππότερος· ὅστις

1056 *ὁ προστρόπαιος· ὁ ἀποστρέφων A[οπο10]. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων

1057 ὀπταλέον· ὀπτόν (Δ 345) Hom.

1058 ὀπτανεῖον· μαγειρεῖον Att.

1059 ὀπτανόμενος· ὁρώμενος vg[1]AS[4]Br[193], ἐμφανιζόμενος (Act. 1, 3) N. T.

1060 ὀπτασία· θεωρία, φαντασία, θέαμα (Dan. 9, 23 Theodot.) LXX

1061 *ὀπτήρ· ὁρατήρ AS[3]. ἐφόπτης (Antiph. 5, 27 ..) Att.

1062 *ὀπτῆρες· κατάσκοποι (g[οπω16]A[6]S[3]Σ). καὶ τὰ ὅμοια (ξ 261)

1063 ὀπτήρια· τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ (Callim. h. Dian. 74) D

1064 ὄπτιλλοι· ὀφθαλμοί D

1065 ὀπτιλλίασις· ὀφθαλμίασις D

1066 ὀπτή· ὀπτική. ⌊ὀπτικὸν AS[2] καὶ ὀπτὸν ταὐτὰ σημαίνει· ὁρατά, φανερά, ⌊προορατικά (AS[2])

1067 ὀπτός· φαινόμενος. ἢ ἑψημένος πυρί

1068 ὀπυίειν· γαμεῖν

1069 *ὀπυίει· γαμεῖ vg[4]AS[4]Br[194]

1070 ὀπυιομέναι· γεγαμημέναι

1071 ὀπυιομένη· γεγαμημένη (Θ 304) Hom.

1072 ὀπυιέμεναι· γαμῆσαι (Ξ 268) Hom.

1073 ὀπυιόλαι· γεγαμηκότες D

1046 – γάλα Schol.; τὸ τῶν δένδρων δάκρυον Ap. S. 122, 3; Σ ο 195 **1050** cf. Σ ο 196 **1054** cf. Σ ο 196 **1057** cf. Schol. **1058** Σ″ (Ph ο 420. Su ο 486); Poll. 1, 80. 6, 13 **1059** cf. gl. NT **1062** cf. Schol.; Σ ο 198 | **1063** cf. Ph ο 422; Poll. 2, 59 **1071** Schol.; EM 628, 47 **1072** cf. Schol.

1046 cont. H: nov. gl. Mus. | πυτίων H: Voss. Arnald. Lect. Gr. 105 = K[g(AS)] **1053** ὁπόθι H: Voss. Pears. 538 **1058** ὀπται(?)εῖον H: Mus. = testt. **1064** ὀπτοιαλοὶ H: HSt. Thes. 2, 1383E (-λ-), Salm. ad Vopisc. 516 add.; de λλ cf. IG 4[2] 121, 40. 75, de accentu cf. Arcad. 54, 12 **1065** ὀπτοιαλίασις H: Sop. Salm. l. c. (-λ-) **1066** ὀπτεῖ H: Mus. | ταῦτα H: accent. Mus. **1068** ὀπυιεῖν H: accent. Mus. **1069** cont. H: nov. gl. Alb. ὀπυεῖ H: Mus. **1070** ὀπυιεμέναι (sic) H: Salm. **1071** v. l.: gl.1042 **1073** ὀπυόλαι H: Mus.

Hom. **1074** *ὄπωπα· ἑώρακα, ἴδον vg^{1}AS^{19}Br^{195}, ἐθεασάμην (B 799) g^{1}Σ

Greg. Naz. **1075** *ὀπωπαῖς· ὄψεσιν, ὀφθαλμοῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 43 [37, 973, 6 M.]) g^{17}

Ap. S. **1076** *ὀπωπή· πρόσοψις (AS^{23}). ἐντροπή (γ 97)

1077 ὀπώρα· τὸ θέρος, καὶ τὸ μετόπωρον. κυρίως δὲ ἡ σταφυλή. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων

Hom. **1078** ὀπώρῃ· τῷ φθινοπώρῳ (ξ 384)

1079 ὀπωρινόν· θερινόν

1080 *ὀπωρινὸν δέος· τὰ ἐν ταῖς ὀπώραις φόβητρα, ἢ κεράμβηλα AS^{20}

Hom. **1081** *ὀπωρινός· ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας πνέων (Φ 346) A^{25}

Hom. **1082** *ὀπωρινῷ· τῷ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ὀπώρας (Ε 5) AS^{24}

D **1083** ὀπωρώνας· τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους

LXX **1084** *ὀπωροφυλάκιον δὲ ἡ σκηνὴ ἢ ⌊καλύβη τοῦ φυλάσσοντος ⟨τὰς ὀπώρας⟩ (Mich. 1, 6) S^{26}

1085 ὅπως· ἵνα S^{27} [ὅπως. παῖς. ὀφθαλμός]

1086 †ὅπως· τὴν πρόσωψιν

D **1087** ὀπώφαται· πέπρηται, οἶδεῖ

1088 ὁπωσοῦν· ὁπωσδήποτε. οἱῳδήποτε τρόπῳ

Lat. **1089** ὅρια· τὰ νεώρια. ἔνιοι ἀποθήκας. καὶ Ῥωμαῖοι ὅρεα καλοῦσιν

D **1090** ὀράδα· οἱ μὲν τὴν ὄρειον, οἱ δὲ τὴν γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρόν

1091 *ὅραε· ἔγειρε, ἐλθέ g^{ορε15}AS^{3}

1092 †ὅραες· ἀναγκαῖοι, προσήκοντες

1093 †ὀράδες· ὑλώδεις τόποι

1094 *†ὀράγδαιναν· ὁρμητικήν v^{ορε7}

1095 *ὀργάζειν· δεύειν. μαλάσσειν AS^{13}

1096 [ὁρᾷ· βλέπω. ὁρᾷ]

1097 ὅραμα· θέαμα, ὀπτασία, ὅρασις. εἶδος, φαντασία, θέα

Eur.? **1098** ὁρᾷ· βλέπει (Eur. Hipp. 849 ..)

1074 ἑώρακα Schol.; ἐθεασάμην Σ ο 199 **1076** Ap. S. 122, 12 **1078** cf. Schol. Pind. Nem. 5, 10a **1081** cf. Schol. **1082** Schol. **1083** cf. Poll. 6, 128 **1084** gl. Proph.

1074 ὄπωτα H: Mus. = testt. **1076** πρόσωψις H: Mus. = (Ap. S.) | ἐντροπή ft. ad ὀπίς ret. Haslam 1994 (2), n.134 | v. l.: gl. 1086 **1078** ὀπώρης H: Mus. **1079** Sicyonii teste Schol.^{T} Φ 346 **1080** ὀπώρινον H: accent. Mus. | καὶ ῥέμβοια H: Salm. = K **1082** τὸ H: Mus. = K Schol. **1083** ὀπωρίωνας H: Salm. Maussac. Pears. 539 = Poll. **1084** ὁ πωροφυλάκιον H: Heins. Arcer. | add. Price. Ann. post. ad Ps. 78, 2 = gl. Proph. **1085** παῖς ὀφθαλμός del. Mus., e gl. 1075 corrupt. agn. Cob. NL 117 **1086** v. l. gl. 1076 (Mus.) **1087** ὀπωφᾶται H: accent. La., qui activi formam expectet **1088** ὅπως δήποτε H: Ald. **1089** ορεα (spir., acc. inc.) H: ὅρρεα Mus., ut Lat. *horrea*, sed de ρ non geminato SEG 4, 106 cft. La. **1090** οἶμος (acc. dub.) H: Mus. | v. l.: gl.1103 **1091** 'h. e. ὅρμα' La. **1093** ὀργάδες Alb.; cf. gll. 1105. 1108 **1094** οργαδαιναν K; 'utrumque e gl. ρ 12 corruptum' La. **1095** ὀράζειν H: Martin. Cadm. = K; cf. gl. 1109 **1096** v. l. gl. 1098 (Alb.) **1098** v. l.: gl. 1096

1099 ὁρᾶσθαι· ὁρᾶν (Γ 306) Hom.
1100 *ὁρατικόν· γνωστικόν (Prov. 22, 29) vg[1]AS[4]Br[198] LXX
1101 ὁρατόν· αἰσθητόν. θεωρητικὸν καὶ θεωρητόν (Iob 37, 21) LXX
1102a *ὀργᾷ· ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀκμάζειν v[οϱθ2]
1102b ⟨ὀργαί·⟩ μανίαι. θυμοί. ἐπιθυμίαι. καὶ ἦθος
1103 †ὀργάδα· ὄρειον ἢ γαλακτώδη παρὰ τὸν ὀρόν
1104 ὀργᾷ δ᾿ Ἀθηνᾶ· ὀργᾶν λέγουσι τὸ ἐπί τι παρασκευάζεσθαι καὶ ὁρμᾶν D
1105 ὀργάδες· γεγεωργημένοι τόποι
1106 Ὀργάνη· ἡ Ἀθηνᾶ, ἣν καὶ Ἐργάνην ἀπὸ τῶν ἔργων λέγουσιν D
1107 *ὄργανον· τὸ εἰργασμένον AS[11]. καὶ ἐργαλεῖον g[5]AS[11]
1108 ὀργάς· λοχμῶδες καὶ ὀρεινὸν χωρίον, καὶ ἀνέργαστον. καὶ *⟨λέγεται⟩ παρὰ τὸ ὀργιζόμενον, ἢ ἐντρεπόμενον A[14]S[15]. ἢ ἐπιθυμοῦν. ἢ ἀκμάζον D + K
1109 ὀργάσαι· ἑτοιμάσαι. καὶ τὸν πηλὸν ὀργάσαι (Soph. fr. 787 R.) φασίν, ὅ ἐστιν ἑτοιμάσαι, φυρᾶσαι, βρέξαι, ἀναδεῦσαι D
1110 ὀργάσας· μαλάξας
1111 ὀργέων [ἱερῶν, ἢ] ἱερέων (Lys. fr. 112 S. = 155 C.) Att.
1112 ὀργεῶναι· ἱέρειαι
1113 ὀργεῶνες· μύσται, ἱεροφάνται, ἱερεῖς (Aesch. fr. 144, 1 R.) D
1114 ὀργή· τρόπος. μανία. θυμός
1115 ὀργητύς· ὀργή [κάπνη. διάδυσις] D
1116 *ὄργια· τὰ ἱερά. οἱ δὲ τὰ μυστήρια vg[2]AS[7]Br[203]Σ
1117 ὀργιάζειν· τελεῖν Διονύσῳ (Eur. Bacch. 415) Eur.
1118 ὀργιάζουσι· τελοῦσιν
1119 *ὀργιάσθης· ἐμυήθης. ἐχόρευσας θείως A[9]
1120 ὀργίλος· θυμώδης. μανιώδης
1121 *ὀργίοις· μυστηρίοις AS[6]

1099 Schol. **1102a** ἐπιθυμεῖ cf. Σ ο202 **1106** Ph ο 442 **1108** – χωρίον Harp. [epit.] (Σ″ [Ph ο 431. Su ο 505]) **1109** Didym. in Dem. col. 14, 3 sqq. (Harding 249 sqq.); cf. EM 629, 34 **1110** Σ″ (Ph ο 434. Su ο 517) **1116** Σ ο 204; μυστήρια E. Gen. 226 Mill. (EM 629, 38)

1102b le. add. Sop. Guyet. Salm. **1103** v. l. gl. 1090; ὄρειον e gl. 1108 invect. esse ci. La. p.823 **1104** ὀργαδάθηναν H: sep. Mus., qui ἀθηνᾶν: La. ('nisi hoc e gl. 1106 invectum aliud vocabulun expulit') **1105** γεωργημένοι H: Schr.; ⟨οὐ⟩ Martin. Cadm., ⟨μὴ⟩ Alb. **1108** ὄρει H: Mus. | add. La. = K[A] | πᾶν τὸ H (K[S]): La. = K[A] | ἐπιθυμῶν H: Jens. Luc. Hes. 172 | ἀκμάζων H: Mus. **1109** ὀργᾶσαι bis H: accent. Mus. | ἑτοιμᾶσαι bis H: accent. Mus. | Wil. Kl. Schr. 4, 411 **1111** ὀργέων H: Vales. | incl. La. | ἱερε(ον) (lin. brev. s. ϱ, long. sub ϱ) H: Vales. (vel ἱερέων ἢ ἱερείων) **1112** cont. H: nov. gl. Mus. **1113** ὀργέοντες H: Heins. Vales. Pears. 539 **1114** cont.? H: Ald. **1115** ὀργήγυς H: Salm. | incl. ad ὀπητύς (La.) **1118** cont. H: nov. gl. Mus. **1119** ἐχ΄ ϱευσας (?ω) H: Mus. | ὁσίως Mein. 1857, 16, 'quo in Cyrillo non opus' La.; ἐθειώθης id. 1858, 513–14 **1121** ὀργίλοις H: Sop. Flor. Brun. al.

Hom. + ? **1122** *ὀργυιά· ἡ τῶν ἀμφοτέρων χειρῶν ἔκτασις (Ψ 327) AS[12]. καὶ τὸ μέτρον, ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν. καὶ πήχεις τρεῖς S[12]

1123 *ὀργῶν· ἐπιθυμῶν, ὀρεκτικῶς ἔχων A[10]

1124 *ὀργῶσαν· ἐπιθυμοῦσαν A[8](g[3]S[8]Σ)

1125 ὀργμή· ῥύμη. ῥώμη

D **1126** ὄρδικον· τὸν χιτωνίσκον. Πάριοι

D **1127** ὄρδημα· ἡ τολύπη τῶν ἐρίων

1128 *ὀρέγει· παρέχει vg[4]AS[23]Br[206]Σ

1129 *ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ vg[1]AS[20]Br[205]Σ

D **1130** ὄρεγμα· βῆμα. ὅρμημα. ἅλμα (Aesch. Cho. 799)

Hom. **1131** *ὀρεγνύς· ἐκτείνων AS[34](Br[370]Σ) τὴν χεῖρα (A 351)

1132 †ὀρέεσιν· οἰκουροῖς γυναιξίν

1133 †ὅρει· φυλάσσει

D **1134** ὀρείοις ποσί· κώπαις· ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὄρειος (trag. ad. 244 K.–Sn.)

1135 †ὀρειοκόμος· ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων

D **1136** ὄρειον· ἱμάτιον ἄγναφον (com. adesp. 798 K.–A.)

D **1137** ὀρείονες· ἄνδρες

1138 ὀρεῖς· ἡμίονοι (A[39])

1139 ὀρέγδην· ἐκτενῶς, καὶ προθύμως

1140 †ὀρείτορες· ἄγριοι

D **1141** ὀρείχαλκον· ... τῶν εἰκῇ διαδεδομένων εἶναι τοὔνομα. οἱ δὲ πλείους ὑπάρχειν αὐτόν. ἔστί δὲ καὶ ὕλη ὁμοία χαλκῷ

1142 *ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν AS[21]Σ

Hom. **1143** *ὀρεκτῇσι· μακραῖς AS[33]

Hom. **1144** ὀρεκτῇσι μελίῃσιν· αἷς ὀρέγδην καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος χρῶνται, συνιστάμενοι καὶ ἐκτείνοντες τὰ δόρατα (B 543)

1145 *ὀρεκτιῶν· ἐπιθυμῶν A[19]

1146 †ὀρεκτύς· ἐκτείνων

1122 –ἔκτασις Schol. **1124** cf. Σ ο 207 **1128** Σ ο 206 **1129** Σ ο 208 **1131** cf. Schol.; Σ ο 209 **1134** cf. Ph ο 451 **1136** Poll. 7, 69 **1138** cf. Σ″ (Ph ο 458. Su ο 552) **1141** cf. Schol. Ap. Rh. 4, 973; Poll. 7, 100 **1142** Σ ο 210 **1144** Ap. S. 122, 30; cf. Schol.; E. Gen. 226 Mill. (EM 629, 57)

1122 ὀργυία H: accent. Mus. **1125** gl. ρ 489 inverso ord. agn. Schm. **1127** ὄρδ.μα (υ?) H: Mus.; ὄρδωμα ci La., coll. Walde-Hofm. Wb. v. ordiri; ὄρδυλλα Lob. Prol. 127 **1129** ἐπίθμος?? H: Mus. = Σ **1132** οἰκούροις H: accent. Mus. | v. l. gl. ω 324 **1133** v. l. gl. ω 318 (La.) **1134** le. ὀρείοις H: Schr., cf. Ph **1135** v. l. gl. 1158 (‘ορει- vitiosum’ La.) | ἡμιόνας H: Mus. **1136** ὀρεινὸν Scal. Coni. in Varr. 129 = Poll.; cf. gll. 1126–7 **1137** ὀρέανες Plut. Pyth. or. 406e. cf. Lob. Agaoph. 846 (m). ‘hinc. gl. 233 corrupta’ La. **1139** ὀρέδειν H: Guyet. Pears. 539 **1140** ὀρείτερος· ἄγριος Wack.* dub., ‘sed videtur potius e gl. 1162 corrupta’ La. **1141** ὀρειχάλκων … διαδεδονημένων … αὐτῶν H: Scal. in Fest. 26, cf. Schol. Ap. Rh. | 〈Ἀριστοτέλης μέν φησι〉 La. coll. Schol. Ap. Rh. **1143** ὀρέκτησι H: accent. Mus. **1144** ὀρέκτησι H: accent. Mus. | ἔσω ῥέγδην H: Mus. = Ap. S. E. Gen., cf. Schol. **1146** dittogr. gl. 1131 Pears. 540. Alb.

1147 ὀρεκτύων· ὀρέξεων S[40]
1148 ὀρέξαι· δοῦναι (Ο 596). ἐκτεῖναι Hom.
1149 ὀρεξάμενος· ἐκτείνας (Π 314) Hom.
1150 *ὀρέξας· δούς (vg[3]AS[18]). ἐκτείνας vg[3]A(S)[18]
1151 ὀρεξάσθω· ἐκτεινάτω. στρωσάτω. παταξάτω, πληξάτω. ὁ γὰρ τύπτων ἐκτείνει τὴν χεῖρα. ἔνιοι δὲ ἀγωνιζέσθω (Δ 307) Hom.
1152 *ὀρέξατο· ἐξέτεινε (Ζ 466). παρέσχεν A[26] Hom.
1153 ὀρεξάτο· ὥρμησε. διέβη (Ν 20) Hom.
1154 *ὀρέξειν· παρασχεῖν. δούναι (Ο 602 v. l.) AS[27] Hom.
1155 *ὀρέξει· ὁμοίως (Ε 33) A[29]Σ Hom.
1156 *ὄρεξις· ἐπιθυμία (Sap. 14, 2) AS[17]Σ LXX
1157 ὄρεξον· ἔκτεινον. ἐπίδος
1158 *ὀρεοκόμος· ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων vg[13]AS[36]Br[211]
1159 *ὀρέοντο· ὥρμων S[41]. ἐπορεύοντο (Β 398) Hom.
1160 ὀρεσκῴοισιν· ὀρεσιοίκοις ἢ ὀρεσικοίτοις· κεῖται γὰρ τὸ κοιμηθῆναι (Α 268) Ap. S.
1161 †ὄρεσι· προβάτοις
1162 *ὀρέστερος· ἄγριος (Χ 93 ..) (AS[25]) Hom.
1163 Ὀρέστη· χωρίον Εὐβοίας D
1164 ὀρεστιάδες· αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσαι, ἤγουν οἰκίαν (Ζ 420) Hom.
1165 *ὄρεσφιν· ὄρεσιν (Λ 474) AS[28] Hom.
1166 ὀρεσχάς· τὸ σὺν τοῖς βότρυσιν ἀφαιρεθὲν κλῆμα
1167 ὀρεύειν· φυλάσσειν
1168 *ὀρεῦσιν· ἡμιόνοις A[31]
1169 *ὀρεύς· ἡμίονος vg[8]AS[30]Br[208] ἄρσην
1170 ὀρεῖς· ἡμίονοι ἄρσενες
1171 ὀρεταί· ὁρμαί. λαβαί. ἐγέρσεις
1172 *ὀρέχθεον· ἐστέναζον. ⟨ἐμυκῶντο. ἐβρύχοντο (Ψ 30) AS[38] Hom.
1173 ὄρημι· ὁρῶ D
1174 †ὀρήχου· τῆς αἱμασιᾶς

1148 Schol. | **1151** ἐκτεινάτω cf. Schol. **1152** Schol. | **1153** Ap. S. 122, 23; Schol. **1155** Schol.; Σ ο 212? **1156** Σ ο 213 **1158** cf. Σ ο 214 **1159** Schol. | **1160** Ap. S. 122, 17 **1162** Schol. **1163** cf. St. Byz. 495, 7 (ο 88) **1164** cf. Schol. **1170** cf. Σ'' (Ph ο 458. Su ο 552)

1147 ὀρεκτῶν H, ορεκων K: Mein. **1158** v. l.: gl. 1135 **1161** h. e. οἴεσι Pears. 540. Alb. **1163** ὀρεστὴ H: accent. Mus. **1166** ἀφερεθὲν H: Jun. Guyet. Pears. 540 **1167** 'h. e. ωρευειν, brevi ο frustra patrocinatur Schulze QE 17, 3' La.; def. et E. Livrea, Gl. 70, 1992, 78–9 coll. gl. ε 6474. vis. Doroth. 133 ἐσορεύων **1169** v. l.: gl. 1511 **1171** ορεγαι ci. La. | λαβεῖς H: Mus. **1172** ἐμυκόντο? H: Mus. = K **1173** ὄρημαι H: Heins. Voss. **1174** θριγχός Kust., prob. La. (scriptura vulgari); 'gl. εραχος [ε 5643] cft. Fick BB 28, 92, sed vocalis anaptyctica non in η abire potuit' La. | αἱμασίας H: accent. Schm.

D **1175** Ὀρθάνης· τῶν ὑπὸ τὸν Πρίαπόν ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον

D **1176** ὀρθαγορίσκος· χοιρίδιον μικρόν

D **1177** ὀρθέσιον· ὄρθιον. μακρόν. ὀξύ. μέγα

1178 *ὄρθεν· ἀνωρθοῦν AS^{5}

Hom. **1179** Ὄρθη· πόλις Θεσσαλίας (Β 739)

Hom. **1180** *ὄρθια· ἀνατεταμένα. ⸤ἐξάκουστα. μεγάλα (Λ 11) AS^{7}

Att. **1181** *ὀρθήν· τὸ ὀρθὴν ἀπιέναι AS^{4}

D **1182** Ὀρθία Ἄρτεμις· οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἱδρῦσθαι …

D **1183** ὀρθιαζειν· μαντεύεσθαι

D **1184** ὀρθίας· ἱστὸς νεώς. τίθεται καὶ ἐπὶ κακεμφάτου (Epich. fr. 105 K.–A.)

D **1185** ὀρθιόκωποι· οἱ ἐπιτόνως ἐλαύνοντες, καὶ ἀκλινῶς

1186 ὄρθιον· πρόσαντες. *ἀνατεταμένον. ὑψηλόν (g^{ορε2})

D **1187** ὀρθιοκώπους· ἐξορθουμένους ἐν τῷ ἐρέσσειν ἐπιτόνως

D **1188** ὄρθιον νόμον· οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ, καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον

1189 *ὀρθογόη· ἡ χελιδών (Hes. op. 568 v. l.) vg^{1}AS^{10}Br^{212}Σ

D **1190** ὀρθόδωρον· μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρὸς ἀπὸ [ἄκρου] τοῦ καρποῦ μέχρι ⟨ἄκρου⟩ τοῦ δακτύλου, οἱ δὲ σπιθαμήν

D **1191** ὀρθόκερως· ὀρθόθριξ (Soph. fr. 875 R.)

Ap. S. **1192** ὀρθοκραιράων· ἐπὶ μὲν τῶν νεῶν, τῶν ὀρθοπρύμνων (Σ 3)· ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν, τῶν ὀρθοκεράτων (Θ 231). εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάρα

D **1193** ὀρθόκορυς· ὀρθὸν πῖλον ἔχων

1194 ὀρθόν· τὸν ὄρθιον νόμον

D **1195** ὀρθοπηγιᾶν· ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι (com. ad. fr. 400 K.–A.)

1176 cf. Athen. 4, 140b **1180** cf. Ap. S. 123, 13; Schol. **1182** cf. Schol. Pind. Ol. 3, 54b **1183** Ph ο 473 **1184** cf. Poll. 10, 134 (cit. Epicharm.) **1188** cf. Σ″ (Ph ο 466. Su ο 575); Poll. 4, 65 **1189** Σ ο 216 **1190** cf. Poll. 2, 157 **1191** Ph ο 461; Poll. 2, 31 (uterque cit. Soph.) **1192** Ap. S. 122, 34; – ὀρθοπρύμνων Schol.; ὀρθοκεράτων Schol.

1175 ὀρηθανὴς H: Flor. ad Ar. Lys. 981 **1176** ὀρθαγόρικος H: Voss. Pears. 540, coll. gl. β 822 et Athen. **1177** ‘haplologia ex *ορθοθεσιον?’ La. **1178** ὀρθεῦ H, οθεν K^{A}, ορθενου K^{S}: La.; ὀρθεῦν Mus. | ἀνορθοῦν H, ανορθου K: La. | [ὀρθεῦ· ἀνορθοῦ Mein. 1857, 617, imper.] **1182** ὀρθία, ἄρτεμις, H: Schm. | ἵδρυσθαι H: accent Schm. | ἵδρυται Mus., φασιν suppl. Schm. **1184** ὀρθίαξ Jungerm. ad Poll. = Poll. **1185** ὀρθιοκῶποι H: accent. Schm. ἐπιπόνως H: Voss. **1187** ἐπιπόνους H: Voss. **1188** ὠνομᾶσθαι H: accent. Mus. **1190** ἄκρου trsp. Zarncke coll. Poll. **1191** ὀρθοκέρως K: accent. Schm. = Ph | ὀρθότριξ H: Pears. 540. Alb. **1192** ὀρθοκεράων H: Mus. = testt. | διὰ τὸ κάρα H: Schm. **1193** ὀρθοκόρυς H: accent. Schm. | πῆλον (sic) H: Mus. **1195** cf. Buech. Kl. Schr. 3, 35

1196 ὀρθόπτερος· μεγάλους κολωνοὺς ἔχουσα· πτερὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἢ μεγάλας ἔχουσα περιστῴους οἰκοδομάς (Soph. fr. 33 R.) D

1197 ὀρθοστάδιοι χιτῶνες· οἱ στατοὶ ὑπόκομμα ἔχοντες. οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί D

1198 ὀρθοσταδόν· τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιάζειν (com. ad. fr. 401 K.–A.) D

1199 ὀρθοστάτης· εἶδος πέμματος D

1200 *ὀρθοστατῶν· παραστατῶν A[9]

1201 ὀρθόφρων· ἀνατεταμένας φρένας ἔχων, ἢ ὀρθάς. μετέωρος (Soph. fr. 1077 R.) D

1202 *ὀρθωθείς· ἐξαναστάς (B 42) A[8] Hom.

1203 ὀρθωθῆναι· τὸ ἀπὸ τῆς ὑπτιότητος ἐξαναστῆναι

1204 Ὀρθωσία· ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος D

1205 ὀρειλεχές· ὀρείκοιτον D

1206 ὀριγνᾶσθαι· ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι

1207 ὀριγνώμενοι· ἐπιθυμοῦντες

1208 *ὀριγνώμενον· τεταραγμένον AS[11](g[1]Br[213]). ὄρια λαβών A[11](g[1])

1209 ὁρίζει· ἵστησιν vg[2]AS[14]. ὅρον δίδωσι. κρίνει vg[2]AS[14]Br[214]. θεματίζει. διαιρεῖ, ἀφορίζει (Ezech. 47, 20 v. l.) LXX

1210 †ὀρικάνην· δεσμωτήριον. οἱ δὲ φραγμόν. οἱ δὲ σαργάνην ἢ σκῆπτρον

1211 †ὀρικυπτεῖν· τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ᾽ ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι

1212 ὀρινάδες· τὰ ἀνώτερα

1213 *ὄριναν· ἐτάραξαν v[4]AS[16]

1214 ὀρίνδην· ἄρτον, παρὰ Αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ὅπερ ἕψοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν (Soph. fr. 609 R.) D

1215 ὄρινε· διήγειρε A[12] τὴν ψυχήν, ἐκίνησεν … οὐ κατὰ ἀπειλήν· ‘ὣς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐπὶ στήθεσσιν ὄρινεν’ (B 142) Hom.

1196 cf. Ph o 468 (cit. Soph.) **1197** Ael. Dion. o 28; Schol. Ar. Lys. 45; cf. Poll. 7, 49 **1199** cf. Poll. 6, 73 **1201** Ph o 470 (cit. Soph.) **1202** cf. Ap. S. 123, 4; Schol. **1214** cf. Poll. 6, 73; Athen. 3, 110e (cit. Soph.); ὄρυζαν Phryn. praep. soph. 93, 7 **1215** cf. Ap. S. 122, 25

1196 μεγαλώνους H: Schm. = Ph | περιστωοὺς H: Schm. = (Ph) **1197** ὀρθοδιοι [σ(?) s. o], H: Mus. = testt. | ὑποκάλυμμα ci. La., coll. Eitrem ad P. Osl. 1, 40 | συρταί H: Mus. = testt. **1198** ὀρθόσταδον H: accent. Mus. | ἀφροδ′ ( ) H: Mein. 1857, 617 **1199** ὀρθοστα( ) H: Heins. Arnald. Lect. Gr. 106 = Poll. **1200** ὀρθοστάτων H: accent. Mus. | παρὰ πάτων H, περιπατων K: Arnald. l. c. **1201** μετέωρος, ἢ ὀρθάς H: trsp. Schr. **1204** gl. 1182 cft. Alb. **1205** ὀριαχὲς H: Salm. | ὁρίκοιτον H: La. **1206** ὀριγνῦ(?)σθαι H: Ald. **1210** v. l. gl. 1228 (Sop. Guyet. Salm. al.) **1211** v. l. gl. 1235 (Pears. 541) **1214** σισάμη H: σησ- Mus., -μῳ tacite Alb. | ἑψῶντες H: Mus. **1215** ‘excidit ⟨νυν⟩’ La. | τοῖσι καὶ H: Mus. | στήθεσ(ιν) H: Mus.

Ap. S. **1216** ὀρίνετον· ὥρμων. ἐτάρασσον, ἐκίνουν. δυϊκῶς· ‘ὡς δ’ ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα’ (I 4)

D? **1217** ὀρινίαι· ἀναδενδράδες

Hom. **1218** *ὀρίνθη· ἐταράχθη (Ε 29) vg^{3}AS^{17}Br^{217}. ὑψώθη

Hom. **1219** *ὀρινόμενοι· ταραττόμενοι A^{13}(v^{6}Br^{503}). διωκόμενοι A^{13}. ὑψούμενοι (Ξ 59)

1220 ὅριον· τείχισμα. φραγμόν

1221 ὅρισμα· στήριγμα [ἡμίονος. ἢ ὅρος]

1222 *ὁριστάς· ὁρίζοντας g^{ορμ4}A^{10}

1223 ὀρίχαλκος· χαλκὸς χρυσῷ ἐοικώς S^{18}. ἢ κρήνη †ἀρχίχαλκος

1224 *ὀριχᾶται· γλίχεται AS^{15}, ἐπιθυμεῖ vg^{7}AS^{15}Br^{216}

D **1225** Ὄριψα· Ἐρινύς

1226 *†ὄρκη· ὄψις vg^{1}AS^{5}Br^{218}

D **1227** ὀρκάθους· ἐφ’ ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν

D + K **1228** ὀρκάνη· εἱρκτή, *δεσμωτήριον A^{7}. ἔνιοι κρεμάστραν. *ἄλλοι σαργάνην. οἱ δὲ φραγμόν (Eur. Bacch. 611) A^{7}

Hom. **1229** *ὅρκια· 〈σκῆπτρον〉 καθ’ οὗ ὤμνυον A^{8}(vg^{3}Σ). ἤτοι ⌊ὁρκωμόσια (S^{9})[A^{6}]

Hom. **1230** ὅρκια πιστά· ὅρκους ἐπὶ πίστεσι (Β 124)

D **1231** ὀρκίδδει· ὅρκον ποιεῖ ὀμνύειν

D **1232** ὀρκμόν· φράγμα

D **1233** ὅρκοι· δεσμοί, σφραγίδες

D **1234** ὄρκυνος· ἰχθῦς ποιός

D **1235** ὀρκύπτειν· τὸ ὑπερκύπτειν 〈πρὸς τὸ〉 ἰδεῖν τι. τὸ ἐκτείνειν ἑαυτόν, καὶ ἐπ’ ὀνύχων ἵστασθαι

D **1236** ὁρκωμόσια· θύματα, ἐφ’ ὧν ὅρκοι γίνονται

D **1237** ὁρκωτής· ὁ ὁρκίζων

1216 Ap. S. 122, 33; ἐτάρασσον cf. Schol. **1218** cf. Schol. **1222** cf. Poll. 9, 9 **1228** εἱρκτή cf. Σ ο 221; σαργάνην cf. Ph ο 484; Schol. Aesch. Sept. 346d. h; φραγμόν Harp. 225, 13 **1229** – ὤμνυον Σ ο 223 **1230** cf. Schol. **1234** Poll. 7, 315c **1235** cf. Ph ο 488 | **1237** Ph ο 489 |

1216 ὠργίζετον H: Mus. **1219** ὀρινόμοι H: ed. 1521 **1221** ὅριγμα H: Voss. | στη|όριγμα (rubr. ὁ in init. lin.) H: Mus. | incl. ad ὀρεύς gl. 1169 (Alb.) **1223** ὀρείχαλκος H: Mus. | κρηνη εχεχαλκος ci. La.; e Callim. h. 5, 19 male intellecto ortum putat Wendel 1934, 344, ‘vix recte’ La. **1224** ὀριγνᾶται agn. Alb. **1225** cf. gl. 1303 | ‘ad ερειπω, η ερειπουσα τους δομους? vel ερεπτομαι (cf. α 241)’ La. **1226** ‘Lat. orca? deinde παροψις’ La. **1227** ‘ad ερκος?’ La. **1228** ὁρμάνη H: ed.1521 = K testt. | v. l.: gl. 1210 **1229** ὁρκία H: Alb. = (Σ) | add. Alb. = ΚΣ | ὀμνύω H: Alb. = ΚΣ | ὁρκομόσια H: Mus.; ορκομωσιαν K **1230** πίσταισι H: Mus. **1231** ὁρκίλλει H: Hemsterh. Valck. Ep. ad Röver. 78 | ὀμνύει H: Mein. 1857, 617 **1233** σφραγῖδος H: Mus. **1234** ὀρκῦνος H: accent. Mus. | ἰχθὺς H: accent. Mus. **1235** add. La. | v. l.: gl. 1211 **1236** ὅρκοι H: οἱ inser. (mg.) Mus. **1237** κωπίς in init. lin. H: nov. gl. et ὁρ inser. Mus., em. Nunnes. Phryn. 70

1238 ὁρμαθός· χορός. ιστίχος vg^{8}AS^{16}Br^{221}Σ. φωλεός
1239 ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης· τόπου ἐπαλλήλου πετρώδους ἐπισυνθέσεως. ἢ τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος (ω 8) Hom.
1240 ὁρμαίνειν· ὁρμᾶν
1241 *ὁρμαίνοντα· διανοούμενον (Κ 4) g^{5} Hom.
1242 ὁρμαίνων· φροντίζων. ἐν διανοίᾳ ἔχων (ο 300) Hom.
1243 †ὁρμανόν· ἀνεστηκός. χαλεπόν
1244 ὁρμάς· κινήσεις vg^{9}AS^{18}Br^{224}
1245 ὀρμάται· οἱ ἀνδροκτόνοι. Σκύθαι (Hdt. 4, 110, 1)
1246 ὁρμειαί· ὁρμιαί
1247 *ὄρμενα· ὁρμῶντα (Λ 572). κεκολλημένα AS^{15} Hom.
1248 ὁρμεῖσθαι· ὁρμεῖν. τὸ πολεμεῖν
1249 Ὅρμενος· ὄνομα κύριον (Θ 274. Μ 187). καὶ πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ μὲν τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον. ἄλλοι πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον D
1250 ὁρμήματα· μέριμναι (Β 356) Hom.
1251 ὁρμή· βουλή, ἐπιθυμία. τιμή
1252 ὁρμητήριον· καταγώγιον
1253 ὁρμιά· σχοινίον λεπτόν D
1254 *ὁρμιευτής· ἁλιεύς AS^{17}
1255 ὅρμικας· μύρμηξ
1256 ὅρμινοι· ὄσπριόν τι D
1257 ὁρμίσκοι· περιτραχήλιοι κόσμοι (S^{21}Σ) γυναικεῖοι. ἢ *μανιακής vg^{3}A^{13}Br^{219}. ἢ περιδέραια (Prov. 25, 11) (g^{3}A^{11}). ἢ κλοιά. ἢ δακτύλιοι D + LXX
1258 ὅρμισον· δῆσον. ἀνάπαυσον. εἰς ὅρμον κάτελθε
1259 ὁρμοί· ἱμάντες ὑποδημάτων D
1260 ὅρμος· λιμήν vg^{1}(Σ). ἢ περιτραχήλιος κόσμος. καὶ ὁ ὑπόδρομος [τοῦ πλοίου] καὶ ἡ ⟨τοῦ πλοίου⟩ στάσις D
1261 ὅρμου μέτρον· τὸν ὅρμον. καὶ τὸν λιμένα (ν 101) Hom.

1238 στίχος Σ ο 224 **1239** Schol. | **1247** Schol. | **1249** τῆς κράμβης Ph ο 494; οἱ δὲ – Athen. 2, 62f; Poll. 1, 247. 6, 54 **1256** Diosc. mat. med. 3, 129 **1257** – κόσμοι cf. Σ ο 225; μαν. περιδ. gl. Prov. **1260** λιμήν cf. Σ ο 226

1238 φολεός H: Mus. **1239** le. ὁρμάθου H: accent. Mus., le. Schr. | συνθέσεως H: La. = Schol. | νυκτεριδῶν H: accent. Schm. **1245** ὁρμᾶται H: accent. Mus. | 'Οιορπατα vel Αιορπατα codd. Hdt. cuius primam syllabam pro articulo accepisse videtur glossator' La. **1246** ὁρμει( ) H: Mus. | expl. ὁρμαί H: Lob. El. 429 **1247** ὁρμένα H: accent. Mus. **1248** ὁρμᾶσθαι· ὁρμᾶν Mus. **1249** ὁρμένος H: accent. Mus. | τὸ ἄγριον H: ed. 1521 **1254** ὁρμευτὴς H: Voss. Biel. **1255** ὅρμηκας H: Mus. **1256** ὁρμῖνοι H: accent. Alb. **1257** ὅρμισκοι H: accent. Mus. | περιδέρεα H: Mus. | κλοιοί Mus., sed cf. EM 26, 37 **1258** ὅρμησον H: Mus. **1260** ἱππόδρομος H: Vales. | τοῦ πλοίου trsp. HSt.

1262 ὁρμώμενος· *προθυμούμενος vg^{7}AS^{12}Br^{220}Σ. ἢ φερόμενος
Hom. **1263** Ὀρνειαί· πόλις (Β 571)
D **1264** ὄρνεα· ὀρνεοπώλια. καὶ πετεινά. καὶ τόπος (Ar. Av. 13?)
1265 *ὀρνιθευτής· ὀρνιθοθήρας AS^{2}
Hom. **1266** ὄρνιθι· οἰωνῷ. ὀρνέῳ (ε 51 ..)
D **1267** ὀρνιθοκάπηλοι· ὀρνιθοπῶλαι (Critias VS 88 B 70)
Hom. **1268** *ὀρνυμένου· ὁρμῶντος [AS^{4}], διεγειρομένου (Δ 421) AS^{3}(vg^{1} Br^{225})
D **1269** ὀροβάδων· νεβρῶν
D **1270** ὀροβάκχη· βοτάνη τις. οἱ δὲ τῆς ῥοιᾶς τοὺς καρπούς, οὓς ἔνιοι κυτίνους
D **1271** ὀρόβιον· χρυσοκόλλης εἶδος
D **1272** ὄρογκοι· τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη, ἃ καὶ ὀρόχθους καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους. τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα
D **1273** ὀροδάμνοι· κλῶνες. ⌊κλάδοι A^{14}. βλαστήματα. ὅρπηκες
1274 *ὀρόδαμνος· τὰ αὐτά (vg^{2}AS^{11}Br^{227}). καὶ ποταμός
D **1275** ὀροδεμνιάδες· νύμφαι, καὶ αἱ μέλιτται. ἀπὸ τοῦ ὄρους ⟨καὶ⟩ τῶν δεμνίων· ἐπεὶ ἐκεῖ κοιτάζονται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι
1276 †ὀροδίος· φόβος
1277 †ὀροδοῦντες· φοβούμενοι
1278 ὀροθέσια· τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν
Hom. **1279** ὀροθύνειν· ἐρεθίζειν (Φ 312). ταράσσειν (Κ 332). θαρρύνειν (σ 407)
D **1280** ὀροιβάδες· αἱ αἶγες
D **1281** ὀροικλάνοι· ὀξύσχοινοι
D **1282** ὄροβον· εἶδος ὀσπρίου
1283 ὀροιτύπος· ὑλοτόμος
1284 ὀρόμενος· ὁρμώμενος

1262 Σ ο 227 | **1264** ὀρνεοπώλια cf. Schol. Ar. **1265** Σ″ (Ph ο 501. Su ο 610); lex. rhet. 287, 5; Harp. 225, 17 **1267** Poll. 7, 197 (cit. Criti.) **1268** cf. Schol. **1270** Schol. Nic. ther. 869a **1272** Ph ο 509 | **1279** ἐρεθίζειν cf. Schol. **1282** cf. lex. rhet. 286, 24; Ph ο 507 **1283** Σ ο 230

1262 ὁρμούμενος H: Voss. Biel. Pears. 541 = ΚΣ **1263** ὀρνεία H: Mus. **1264** ὀρνεόπωμα H: Salm. Kust. Jungerm. ad Poll. 7, 198 n.52, cf. Schol. Ar. **1269** cf. gl. 1280 **1270** 'rectius οροβαγχη [Guyet.] cf. Theophr. h. pl. 8, 8, 4. Plin. n. h. 18, 155 (?)' La. **1271** 'orobitis audit Plin. n. h. 33, 89' La. **1272** ὀρώγκη H: Guyet. Arnald. Lect. Gr. 107 = (Ph) | ὀρόγχθους H: HSt. Thes. 2, 1458 s. fin.; cf. gl. 1302 **1274** conf. c. ὁ Ῥοδανός agn. Alb. **1275** 'μελιτται an Μελιτται? alterum Lob. Aglaoph. 818 falso veriloquio fretus' La. ⟨καὶ⟩ Sop. Guyet. Heins. | κοπάζονται H: Sop. Guyet. Pears. 542 **1276** v. l. gl. 1320 (Pears. 542. Alb.) **1277** ὀρρωδοῦντες Mus. **1280** ὀρυβάδες H: HSt. Thes. 2, 1458E | αἶγαι H: Mus. **1281** ὀροικλάνια ci. La. **1283** ὀροίτυπος H: accent. Mus.

1285 ὄρονται· ἐφορμῶσιν. ἐπακολουθοῦσιν (ξ 104) Hom.
1286 ὅρος· νόμος, θεσμός. ἢ στήλη, ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ D
1287 ὀρός· τὸ ὑδατῶδες καὶ ἀφιστάμενον τοῦ γάλακτος. ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἀπ᾽ αὐτοῦ (ρ 225) Hom.
1288 ὀρὸς γάλακτος· γάλακτος τὸ ἀφύλισμα
1289 ὄρος Κοτύλαιον· τῆς Εὐβοίας (Aeschin. 3, 86) Att.
1290 ὀρούα· χορδή. καὶ σύστημα πολιτικόν, εἰς ὃ Ἐπιχάρμου δράμα (PCG 1,70) D
1291 ὀρούειν· ὁρμᾶν (B 310 ..) Br^{463} Hom.
1292 *ὀροῦσαι· ὁρμῶσαι g^{ορω4}. λέγει δὲ ⟨τὸ⟩ αὐτὸ ὀρούειν καὶ ὁρμαίνειν
1293 ὅρμοι αἰώνιοι· θάνατος
1294 ὀρούματα· ὁρμήματα. πηδήματα
1295 ὀροτύπου δίκην· ... (Aesch. Sept. 85) D
1296 ⟨ὀροτύπους⟩· ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον D
1297 *ὀροφή· στέγη vg^{4}AS^{13}Br^{228}Σ
1298 ὀροφηφόρον· ζῷον πᾶν ὀστρακόδερμον D
1299 ὀροφίας· ὄφις τῶν κατ᾽ οἰκίαν D
1300 ὄροφος· κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν (Ω 451). ἤδη δὲ καὶ ἡ ὀροφή Hom.?
1301 *ὀροφοιτῶντα· εἰς ὄρη περιερχόμενον (4. Macc. 14, 15 v. l.) A^{10}Σ (v^{1}g^{ορμ10}Br^{226}) LXX
1302 ὄροχθον· ὄρειον ὄχθον D
1303 *†ὄρπα· Ἐρινύς v^{2}
1304 ὀρόων· ὁρῶν, βλέπων (A 350) Hom.
1305 ὅρπαξ· θρασὺς ἄνεμος D
1306 ὅρπας· τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος, ἔνθεν γαροποιοῦσιν D
1307 ὅρπη· σίδηρος, ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν D
1308 *ὅρπηκες· κλάδοι g^{3}(AS^{5}). ὄζοι (Φ 38) Hom.

1285 | Schol. **1287** Ap. S. 123, 5; – γάλακτος cf. Schol. **1289** Schol. Aeschin, 3, 86 (191a); Harp. 183, 9; St. Byz. 379, 11 (κ 190) **1290** cf. Athen. 3, 94f (cit. Epicharm.) **1291** Ap. S. 123, 3 **1296** cf. Ph ο 519 **1297** Σ ο 231 **1299** cf. Ph ο 705 **1300** κάλαμος cf. Schol. **1301** Σ ο 232 **1304** Schol. **1308** Ap. S. 123, 10; cf. Schol. |

1285 ὁρῶνται H: Voss. **1287** ὀρρὸς H: Voss. = (testt.) | ὑφιστάμενον Vales. **1288** ἀφύλιστα H: Mus. **1289** le. ὅρος H: Schr. | κοτυλέον H: Pears. 542. Alb. = testt. **1290** ὀροῦα H: accent. Palmer; ὀρύα Heins. Pears. 542 = (Athen.) | σύντριμμα H: Cas. ad Athen.; σύστρεμμα Mein. Phil. ex. in Athen. 1, 10 **1291** v. l.: gl. 1317 **1292** ορουσαν· ορμησαν K | add. La. **1293** ὁρμαιώνειοι· θάνατοι H: La. (‘gl. Christiana’) **1296** cont. H: nov. gl. et le. suppl. Schm. coll. Ph **1298** ὀροφήφορον H: accent. Mus. **1301** ὀροφυτόντα H: Mus. = ΚΣ **1302** ὀρόχθον H: accent. Mus. **1303** e gl. 1225 corrupt. (La.) **1304** ὁρόων H: spir. Alb. **1306** γὰρ ὁποιοῦσιν H: Bochart. Hieroz. 4, 2, 450 coll. Geopon. 20, 46, 1; Plin. n. h. 31, 93 cft. La. **1307** ὀρπησίδηρος, H: Palm.

1309 ὅρπηξ· κλάδος vg[1]A[6]Br[230]Σ ἐκπεφυκώς, κάτωθεν ἀναβλαστήσας, ἢ ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ δένδρου, ὀρθὸς κλάδος
1310 *ὅ ῥα· ὅς ἄρα v[ορε11]
D **1311** ὀρρέξας· θραύσας. ἀνελόμενος
D **1312** ὀρριδιᾶν· τὸ ἐπὶ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς γλουτοὺς πεσεῖν
D **1313** ὄρριον· ὀρίγανον
D **1314** ὀρρόβηλος· ὁδός. Ἰταλιῶται (cf. Sophr. fr. 6 K.–A.)
Att. **1315** *ὀρροπύγιον· ὀρθοπύγιον (Ar. Nub. 158) AS[6]
D + K **1316** ὄρρος· ἡ τράμις· οὐχ, ὥς τινες, τὸ ἰσχίον. ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀρρωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίουσι τὸν ὄρρον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν, ἢ *τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν AS[7]
1317 †ὀρρούει· ὁρμᾷ. πηδᾷ AS[4]
1318 †ὄρρυνε· παρώρμησεν
1319 *ὀρρωδεῖ· φοβεῖται AS[2]Σ(v[ορο8]g[ορε14]AS[1]Br[209]). ἀπορεῖ (AS[2])
Eur. **1320** *ὀρρωδία· φόβος vg[ορο3]Br[222]Σ, ἀπορία (Eur. Med. 317)
1321 ὀρρωδίᾳ· τῷ φόβῳ
1322 *†ὀρροδωδέως· ἐμφόβως AS[5]
D **1323** ὀρσάγγης· σωματοφύλαξ. ἢ ὁ τὸν βασιλέως οἶκόν ποτε εὐεργετήσας (Hdt. 8, 85, 3)
1324 ὄρσαι· ὁρμῆσαι. ⌊ἐγεῖραι v[ορο6]. ἐρεθίσαι
D **1325** ὀρσιπετής· ὑψοῦ πετόμενος
D **1326** ὀρσίπους βοή· ἐριστικοὺς παρασκευάζούσα πρὸς τὸν τῶν ποδῶν δρόμον (trag. ad. fr. 245 K.–Sn.)
Hom. **1327** ὄρσο, ὄρσεο· ἐγείρου (Δ 204. Γ 250)
D **1328** ὀρσοδάκνη· ζωΰφιόν τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον
Hom. **1329** ὀρσοθύρα· θύρα μεγάλη καὶ ὑψηλή, δι᾽ ἧς ἐστιν ὀροῦσαι καταβαίνοντα. ἄλλοι πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸν βαθμὸν πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ᾽ ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυρίς. ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα (χ 126)

1309 κλάδος Σ ο 233 **1315** Poll. 2, 183; Ph ο 526 **1316** Schol. Ar. ran. 223; τράμις Ph ο 526; ἕτεροι – cf. lex. rhet. 284, 30 **1319** Σ ο 234 | **1320** Σ ο 235 | **1323** cf. Ph ο 513 **1327** Scholl. **1328** Arist. h. an. 552a30 **1329** – καταβαίνοντα Apion. fr. 92 (Ap. S. 122, 13); ἄλλοι – E. Gen. 228 (EM 634, 8)

1310 ὅρια· ὡς H: post Mus. (ὅ ῥα) Voss. = K **1311** ὀρ- (= ον-, ανα-) H; ὀρρήξας Pears. 542 ('obstat ανελομενος' La.) | θραίσας H: Voss. **1312** ad ὄρρος Wack.* **1313** Dioscor. mat. med. 3, 37 ὀρσίνη cft. La. **1314** coloniae Chalcidensis esse vidit T. Kalén 1918, 76 **1316** ὀρρὸς H: accent. Mus. | τινες στοιχεῖον H: ed. 1521 = Schol. Ar. | ἕτερ᾽ H: Mus. | ὀρροδεῖν H: Mus. = Schol. Ar. | ἰδίουσι] ἰδοῖο? H: Salm. Pears. 542 | ὄρον H: Mus. = Schol. Ar. **1317** v. l. gl. 1291 **1318** e gl. 1520 corrupta (La.) **1319** ὀρροδεῖ H: Mus. = KΣ **1320** ὀρροδία H: Mus. = Σ | v. l.: gl. 1276 **1321** ὀρροδία H: Mus. **1322** ορρωδωσεως K; 'fuerit ορρωδων· ⟨περι⟩δεως' La. | ἐνφόβως H: Schr. | cf. gl. 1384 **1323** ὀροσάγγης Palm. Vales. = (Ph), ut Hdt. **1325** πετώμενος H: Mus. **1326** le. ὀρσίπους H: Schr. | ἐριστικ(ὸν)? H: Mus. **1329** ὀρθοθύρα H: Guyet. Heins. Jens. Luc. Hes. 173

1330 ὀρσοί· τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι D?
1331 ὀρσολοπεῖται· διαπολεμεῖται. ταράσσεται. Αἰσχύλος (Pers. 10) D
1332 *ὀρσομένη· διεγειρομένη AS[1]
1333 ὄρσω· τολμῶ
1334 ὁρτή· ἑορτή
1335 ὀρτάλιχοι· οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες. καὶ κρεμάστραι D
1336 ὀρτός· βωμός. Κύπριοι D
1337 ὀρυγάνει· ἐρεύγεται (Aesch. Ag. 1388?) D
1338 Ὀρτυγία· ἡ νῦν Δῆλος καλούμενη νῆσος
1339 Ὀρτυγίη ⟨ὅθι τροπαὶ⟩ ἠελίοιο· τοῦτο δέ ἐστιν, ὅπου αἱ δύσεις ἄρχονται. ἔγραψαν δέ τινες καὶ τροφαὶ καὶ στροφαί (ο 404) Hom.
1340 ὀρτυγομήτρα· ὄρτυξ ὑπερμεγέθης
1341 ὄρτυξ· πόα τις D
1342 ὀρύα· χορδὴ ἑφθή (Epich. fr. 81 K.–A.) D
1343 †ὀρυγμάδες· θόρυβοι
1344 †ὄρυγμος· βρυχόμενος
1345 †ὀρύεται· ὑλακτεῖ
1346 ὀρυκτήν· σκαπτήν (Θ 179) Hom.
1347 *ὀρυμαγδός· ταραχή (vg[1]AS[2]Br[231]Σ), ψόφος, ⌊θόρυβος, κτύπος (B 810 ..) vg[1]AS[2]Br[231]Σ Hom.
1348 ὄρυμος· βωμός. οἱ δὲ ὄρυμβος D?
1349 ὀρυνθεῖ· γρυλίζει D
1350 ὄρυξ· λαοξοϊκὸν σκεῦος. ἢ *σκαφίου εἶδος. καὶ ἰχθῦς. καὶ ζῷόν τι AS[3] τετράπουν, ⌊δόρκωνι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον (Deut. 14, 5) A[S][3] D + LXX
1351 ὀρύξομεν· σκάψομεν (Η 341) Hom.
1352 ὀρφακίνης· ἰχθῦς ποιός D
1353 ὀρφναία· νυκτερινή, σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν εἰρῆσθαι τὸν ἐν σκότει ὄντα

1331 διαπολεμεῖται Ph ο 529 **1335** – νεοσσοί Ph ο 530; Ar. Byz. fr. 208 S.; Schol. Theocr. 13, 12c; ἀλεκτρυόνες Schol. Ar. Ach. 871b (Boeot.) **1340** Ph ο 533 **1347** cf. Σ ο 237; θόρυβος Schol. **1352** Athen. 7, 315b **1353** | Ap. S. 123, 11

1330 ὄρσαι Nauck, Ar. Byz. 106, cf. gl. ε 6054 **1331** αἰσχῦ^λ H: Mus. **1335** ὀρταλίχοι H: accent. Mus. | πετώμενοι H: Mus. | ἀλεκτρυῶνες H: Mus. | κρέμαστραι cf. gl. 1228 (Schm.) **1336** cf. gl. 1348 **1337** ὀρυγανεῖ H: accent. Mus. **1338** ὀρτύγια H: accent. Mus. **1339** ὀρτυγίη, ἐλίοιο τοῦτο H: Heins. | ὅπαι δύσεις H: Heins. **1341** ὀρτυξὶς H: Schm. coll. Theophr. h. pl. 7, 11, 2 **1342** cont. H: nov. gl. Sop. Palm. Vales. | ὀρυαχόρδη ἐφθή H: Sop. Palm. Vales. | cf. gl. 1290 **1343** v. l. gl. 1347 (Alb.) **1344** v. l. gl. ω 386 **1345** v. l. gl. ω 384 **1346** σκάπτειν H: Mus. **1347** ὀρυγμαδὸς H: Voss. Jens. Luc. Hes. 173 = KΣ | v. l.: gl. 1343 **1348** cf. gl. 1336 **1350** ὄρυγξ H: HSt. Thes. 2, 1480B = K | λαοζοικὸν H: Jun. Salm. Heins. al. | εὐσκαφίου H: Mus. | ἰχθὺς H: accent. Mus. | δορκόνι H: La. = K **1352** ἰχθὺς H: accent. Mus. **1353** ὀρφαναία H: Mus.

1354 ὀρφανή· ἐπὶ γονέων

Eur. **1355** ὀρφανός· ὁ γονέων ἐστερημένος. καὶ τέκνων (Eur. Phoen. 988)

D **1356** ὀρφίνη · καλάμη μελίνης

Eur. **1357** *ὀρφναία· σκοτεινή (AS^{4}Σ). μελανή (Eur. Or. 1225) (A^{4})

Eur. **1358** *ὄρφνα καὶ ὄρφνη· σκοτία. νὺξ vg^{1}Br^{232}Σ(AS^{2}) μέλαινα (Eur. Rhes. 42. 697 ..) vg^{1}Br^{232}Σ

1359 ὀρφνῆεν· μέλαν, σκοτεινόν. καὶ ὀρφανόν . . .

D **1360** ὄρφνινον· τὸ μέλαν ἱμάτιον. καὶ ὀρφνίδες

D **1361** ὀρφοβόται· ἐπίτροποι ὀρφανῶν

D **1362** ὀρφοβοτία· ἐπιτροπή

D **1363** ὀρφώς· ἰχθῦς ποιός

Hom. **1364** *ὄρχαμε λαῶν· βασιλεὺς ἄγων λαόν (Ξ 102) (g^{7}A^{10})

Hom. **1365** ὄρχαμος· βασιλεύς. ⌊ἡγεμών (Β 837) vg^{4}A^{16}S^{17}Br^{233}Σ

D **1366** ὀρχάς· περίβολος, αἱμασιά. καὶ ⌊εἶδος ἐλαίας vg^{3}

Hom. **1367** *ὄρχατοι· αἱ ἐπὶ στίχον φυτεῖαι A^{15}S^{18}, ἢ αἱ κήπων. ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως (Ξ 123)

D? **1368** ὀρχέα· ἡ τοῦ ταύρου ὀσχέα

1369 ὀρχεῖται· διασείεται. βακχεύει

Hom. **1370** *ὀρχηστής· ποτὲ μὲν ὁ χορικός· ποτὲ δὲ ⌊ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος (Π 617) v^{5}

1371 ὀρχήστρια· ἑταίρα

1372 †ὄρχια· ζῷον τῶν τετραπόδων. καὶ πόα

D **1373** ὀρχηδόν· ἡβηδόν (Hdt. 7, 144, 1)

D **1374** ὀρχίλον· ὀρνιθάριον τῶν εὐφώνων. λέγεται δὲ ὑπό τινων σαλπικτής

D **1375** ὀρχιπεδίζειν· τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί

1376 ὀρχηθμοῖς· ὀρχήσεσιν AS^{12}

1377 †ὀρχιστής· συγκεκροτημένος (AS^{11}) περὶ τὰ πολεμικά (A^{11})

D **1378** ὀρχμαί· φραγμοί. καλαμῶνες. φάραγγες. σπῆλυγξ

1357 cf. Σ ο 238 | **1358** Σ ο 239; σκοτία Ap. S. 123, 11 **1360** cf. Poll. 7, 69 | **1363** Pamphil. ap. Athen. 7, 315a; Poll. 6, 50 **1365** | Ap. S. 123, 19; Schol.; Σ ο 240 **1367** – κήπων Schol. **1370** | Schol. **1373** gl. Hdt. 461, 4 (LGM 209) **1374** cf. Ph ο 542 **1375** cf. Ph ο 543

1359 ὀρφνηὲν H: accent. Mus. **1360** ὀρφνίον H: Sop. = (Ap. S) | ὀρφνιδές H; cf. ad conform. παρορφνιδωτον Schwyzer 462 B 40 **1363** ὀρφῶς Schm. coll. Arcad. 84, 16 | ἰχθὺς H: accent. Mus. **1364** le. ὄρχαμε H: ed. 1521 | βασιλεῦ Mus. = K^{g} **1366** ἁρμασία H: HSt. Ind. **1367** ὄρχαστοι H: Guyet. Salm. Pears. 543 = K Schol. | ἐπὶ στοιχείοις H: La. = K; ἐπὶ στίχων Schol. | φυτίαι H: post Mus. Schm. = K Schol. **1370** χωρικὸς H: Mus. | v. l.: gl. 1377 **1371** ὀρχέστρια H: Mus. | αἵρα H: Palm. **1373** ὀρχιδὸν ἥβινδόν H: Mus. = gl. Hdt. **1374** εὐωνήτων H: post Drag. (εὐφωνικῶν) La. | σαλπίκτης H: accent. Mus. **1375** ὀρχιπαιδίζειν H, ὀρχιπεδεῖν Ph: Guyet. Salm. **1376** ὀριχηθμοῖς H: Mus. **1377** v. l. gl. 1370 (Mus.) **1378** σπήλυγξ H: accent. Schm.

1379 ὄρχοι· στίχοι ἀμπέλων
1380 Ὀρχομενός· πόλις Βοιωτίας, ἣν Μινύειον καλοῦσιν (B 511) Hom.
1381 ὄρχος· *κῆπος v^{2}g^{ορπ4}AS^{13}. καὶ φυτῶν στίχος (η 127) Hom.
1382 †ὀρωδεῖ· μαίνεται. φοβεῖται. φρίττει. εὐλαβεῖται. δειλιᾷ
1383 †ὀρωδία· φόβος, καὶ τὰ ὅμοια
1384 †ὀρωδεῶς· ἐμφόβως
1385 †ὀροδοῦν· ἐκφοβοῦν
1386 ὁρῶν· ἰδών, θεωρῶν (E 872) Hom.
1387 ὀρώρει· ὥρμητο. διεγήγερτο (B 810) Hom.
1388 ὄρωρεν· ἐγήγερται, ⌊διηγέρθη. ἀνῆλθεν (B 797) vg^{1}(AS^{5}) Hom.
1389 ὀρώρεται· τετάρακται. τεθύμωται (τ 377) Hom.
1390 ὀρωρέχατο· ὡρμημένοι ἦσαν, ἢ ἐκτεταμένοι (Λ 26) Hom.
1391 ὀρροχμόν· ἔσχατον. ἄκρον
1392 *ὁρῷτο· βλέποιτο (T 132) g^{2}Σ Hom.
1393 *ὅς· ἄρθρον ἀρσενικόν, ⌊ὅστις v^{οσο3}g^{οσρ2}S^{1}Br^{237}, οὗτος
1394 *ὃς αἰσυμνᾶι· βασιλεύει (Eur. Med. 19) AS^{1} Eur.
1395 *ὁσάκις· ποσάκις g^{οσσ6}
1396 ὁσάτιον· ὅσον (E 758) Hom.
1397 ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν· . . . (Ξ 349) Hom.
1398 ὃς δέ κεν· ὅς δ' ἄν Hom.
1399 ὃς ᾔδη· ὅστις ᾔδει (A 70) Hom.
1400 *ὁσημέραι· πάντοτε vg^{1}A^{2}Σ καθ' ἡμέραν vg^{1}A^{2}Br^{234}Σ Att.
1401 ὅσια· ἄλφιτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. καὶ ἡ καρδία D
1402 ὁσία γνώμη· γνησία S^{5}
1403 ὁσίη· θέμις (χ 412) Hom.
1404 ὅσιος· καθαρός (v^{1}). δίκαιος. εὐσεβής. εἰρηνικός. ἁγνός
1405 ὁσιουργῆσαι· †ἀποκαρδιουργῆσαι. καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται, τῶν θεῶν †αὐτῶν D
1406 ὁσίους θαλάμους· τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπείους (trag. ad. fr. 246 K.–Sn.). ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ἕσεως τὸ ἐφιέμενον καὶ μὴ ἀπηγορευμένον· ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτοὺς (24, 9 ..) D

1379 cf. Σ ο 241 **1380** Schol. **1381** cf. Ap. S. 123, 15; φυτῶν στίχος cf. lex. rhet. 287, 16; Ph ο 545 **1387** | Schol. **1388** cf. Schol. **1389** Schol. | **1390** Ap. S. 123, 21 | Schol. **1392** Σ ο 242 **1394** cf. Schol. Eur. **1396** Schol. **1400** Σ ο 243 **1406** – ἀνθρωπείους Ph ο 555

1379 ὀρχοὶ H: accent. Mus. **1380** ὀρχόμενος H: accent. Mus. | μηνύιον H: Mus. **1381** ὀρχὸς accent. Mus. | στῖχος accent. Mus. **1382–5** v. ll. gll. 1319–22 (Mus.) **1385** ὀροδοῦν H: ο corr. in ω Mus. **1387** ὀρωρῇ H: Mus. = Schol. **1390** ὀρωρέχαντο H: Mus. = testt. | εἰσὶν H: Schm. = testt. **1391** "*ορσ-οχμον "quod partes postremas tenet"" La. **1394** init. lin. σσαῖ συμμαι H: ὅ inser. Mus., cett. Schm. = (Schol. Eur.) **1396** cf. gl. 1427 **1397** ὑψόος ἔργον H: Nauck 1856, 6 = Hom. **1399** ᾔδη alt. H: Mus. **1401** 'καρδια Christianum' La. **1402** le. ὁσία H: La. **1405** απο καρδιας ιερουργησαι ci. La. | θεων παντων ⟨τα ονοματα⟩ ci. La. **1406** ἀν^{θ}είους H: Mus. = (Ph) | ἕσσεως H: Guyet.

Eur. **1407** *ὁσίως· πρεπόντως. δικαίως (Eur. Hipp. 1287) vg^{2}AS^{3}Br^{235}

D **1408** Ὄσιρις· αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ⟨γυναῖκες⟩ ὑπηνέμια τίκτουσι, τὸν λεγόμενον Ὄσιριν [γυναῖκες]

D **1409** ὀσκάπτω· ἀνασκάπτω

D **1410** ὀσμύλια· τῶν πολυπόδων αἱ ὄζαιναι λεγόμεναι. καὶ ἰχθύδια ποῖ᾽ ἄττα εὐτελῆ (Ar. fr. 258, 2 K.–A.)

D **1411** ὀσμύλαι· βολβιτίναι θαλάσσιοι

Hom. **1412** *ὅς κεν· ὅστις δή (Α 64 ..) A^{1}

Hom. **1413** ὃς μέγα· ὅστις μεγάλως (Α 78)

Hom. **1414** ὅς οἱ· ὅστις αὐτῷ (Β 184 ..)

? + LXX **1415** *ὅσον· ὀλίγον AS^{8}. ὅσον ὅσον δὲ ὀλίγον ὀλίγον (Esai. 26, 20) vg^{2}AS^{7}Br^{210}

Att. **1416** *ὅσον οὔπω· ταχύ vg^{1}AS^{6}Br^{236}Σ

1417 ὅσος· ὁπόσος

Hom. **1418** ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην· ὃς οὐκ ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ τοὐναντίον λαμπρός (δ 248)

1419 *ὁ σπονδοφόρος· ὁ φιλοποιός g^{οσσ2}AS^{1}

Hom. **1420** ὅσπερ ἔφηνεν· ὅσπερ καὶ φανερὰ ἐποίησεν (Β 318)

D **1421** ὄσπρα· ποικίλα

D **1422** ὄσπρια καὶ γενικῶς καὶ ἰδικῶς λέγεται

D **1423** ὄσπρος· ἰδίως τις λέγεται, ὡς πισὸς καὶ ἐρέβινθος

Hom. **1424** *ὅς ῥα· ὅστις δή (Α 405) vg^{1}AS^{3}

1425a ὅσα· ὁπόσα g^{οσσ5}. ὅσα, τόσα.

Hom. **1425b** ⟨ὄσσα·⟩ κληδών, καὶ φήμη (Β 93)

Hom. **1426** *ὅσσα δίσκου οὖρα· ὅσα δίσκου A^{9} οὔρια (Ψ 431)

Hom. **1427** ὁσσάτιον· ὅσον (Ε 758) g^{οσσ5}

Hom. **1428** ὅσσα ἔοργας· ὅσα εἰργάσω (Γ 57)

Hom. **1429** *ὄσσε· ὀφθαλμοί. δυϊκῶς (Α 104) v^{ουτ5}g^{οστ5}

Hom. **1430** ὄσσε καθαιρήσουσι· καμμύσουσι τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ συγκλείσουσιν· ὅπερ τοῖς νεκροῖς γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων περὶ τὸν τοῦ θανάτου καιρόν (Λ 453)

1410 Poll. 2, 76; Athen. 7, 329a | Ph ο 558 (cit. Ar.) **1411** Athen. 7, 318e; cf. Galen. lex. β 12 **1412** Schol. **1413** Schol. **1414** Schol. **1416** Σ ο 248 **1424** Schol. **1425b** Ap. S. 123, 23; Schol. **1427** Schol. **1428** | Schol. **1429** Ap. S. 123, 22; Schol. **1430** – συγκλειουσιν Schol.

1408 trsp. La. **1409** '= *ον-σκαπτω cf. gll. 1311. 1454' La. **1410** ὀξέναι H: HSt. Thes. 2, 1195D = (testt.) | ποιὰ ἀλλ᾽ H: Bentl. Ep. ad Mill. 35 (2, 286) **1411** ὀσμύναι· βολβητῖναι H: Bentl. = testt. **1412** δέ H: La. = K; ἄν Schm. = Schol. **1414** ὅσοι H: Mus. = Schol. **1415** nov. gl. ὅσον ὅσον H: cont. Alb.; cf. Wack. Kl. Schr. 2, 1201–2 **1418** le. ὃς H: Ald. **1419** ὁ om. rubr. in init. lin. H: Alb. **1420** φανερὸν Alb. **1423** cf. οσπρηγος OGI 521, 25 ('ficticium putat Dittenb. vix recte' La.) **1425b** le. add. Mus. = testt. | κλήδων H: accent. Mus. **1426** δισκούουρα H: Pears. 544. Alb. | expl. δίσκου ὁρμή Schol. **1430** ὄσσαι H: Mus. | καμύσουσι H: Mus. | συγκλ.σουσιν H: Mus.

1431 ὄσσε δέ ⟨οἱ⟩· ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ (Α 104) Hom.
1432 ὄσσει· βλέψει. ἴδοι
1433 *ὄσσεις· βλέπεις g^{3}AS^{7}(v^{ουτ7}). ὁρᾷς
1434 ὄσσευ· ὅρα, βλέπε
1435 ὅς σευ· ὅστις σοῦ (Β 27) Hom.
1436 ὀσσέων· ὀφθαλμῶν
1437 ⟩οσσητῆρα· βοηθόν (Ο 254 ..) Hom.
1438 ὀσσίξαι· ἐπιδεῖξαι D
1439 ὀσσίχον· ὅσον. ἡλίκον (Theocr. 4, 55) D
1440 ὄσσομαι· περιβλέψομαι, ὁρῶ
1441 ὀσσόμενος· *τοῖς ὀφθαλμοῖς g^{οστ4} ὑποβλέπων (Α 105) (v^{ουτ6}g^{οστ4} AS^{11}), ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος (α 115). ἢ *προσδοκῶν (υ 81) v^{ουτ6}g^{οστ4}AS^{11} Hom.
1442 ὅσσον· ὁπόσον. πηλίκον (Α 186) Hom.
1443 ὅσσον τε γέγωνε βοήσας· ὅσον δ' ἐβόησε κραυγάσας ἀνήρ (ε 400) Hom.
1444 *ὄσσοντο· διενοῦντο. προεώρων (Σ 224) AS^{10} Hom.
1445 ὄσσοντο δ' ὄλεθρον· πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον, τουτέστι προσεδόκων, καὶ προεσήμαινον, καὶ ἔμφασιν ἐποιοῦντο (β 152) Hom.
1446 *†ὀσσυπηρόν· ῥυπαρόν vg^{4}
1447 ὅς σφιν· ὅς αὐτοῖς (Α 253) Hom.
1448 ὀσσᾶσθαι· κληδονίσασθαι
1449 *ὄσσων· βλεφάρων, ὀφθαλμῶν (Hes. th. 826) v^{ουτ8}A^{8}
1450 ὀσταθείς· ἐξαγκωνισθείς
1451 ὀστακός· εἶδος καράβου. οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν D
1452 ὄστλιγξ· πλόκαμος, ⟨παρὰ τὸ⟩ ἑλίξαι, βόστρυχος (Callim. fr. 7, 12). ἢ τὸ ἐν τοῖς βότρυσι γινόμενον D
1453 †ὀσταλιόχος· τόξευμα
1454 ὄστασαν· ἀνέστησαν D

1431 Schol. **1435** Schol. **1437** Schol. **1439** Schol. Theocr. 4, 55b **1441** ὑποβλέπων cf. Schol. A; E. Gen. 229 Mill. (EM 636, 1); – ὑποβλέπων .. προσδοκῶν Schol. α; – προσδεχόμενος Ap. S. 123, 25 **1442** Schol. | **1444** | Schol. **1447** cf. Schol. **1451** Ph ο 563 **1452** βόστρυχος cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1297

1431 δέ, οἱ ὀφθαλμοὶ H: οἱ in le. trsp. Schm. | αὐτῷ Schol.$^{v.l.}$ **1432–3** 'de activo recte dubitat Lob. Rhem. 100' La. **1432** ὄσσοι Mus.; tum βλέψοι Alb. **1433** ὀσσεῖς H: accent. Mus. **1435** ὁσσεῦ H: Mus. = Schol. **1436** 'vix sanum; το οσσος Aeolicum dicit Herod. 1, 208 L., refutatus Sapph. fr. 138 L.–P. cf. gl. 1449' La. **1437** h. e. ἀοσσητῆρα Alb. = Schol | βοηθῶν H: Mus. = Schol. **1438** ὀσσῆξαι H: Voss., 'fama (οσση) notare' La. **1439** ὀσσίχον H: spir. Schm. **1440** περιβλέπομαι Mus. **1443** γέγονε H: Mus. **1445** προσεδόκουν H: Mus. **1446** v. l. gl. 421 (HSt. Ind.) **1448** ὀσσῶσθαι H: Mus. | κληδωνίσασθαι H: Schm. **1449** ὀσσῶν H: accent. Mus. **1450** ὃς ταθεὶς H: Mus. | v. l.: gl. 979 **1452** ὀστάλαιξ H: Sop. Palm. | add. La. | ἕλιξαι H: accent. La. | τοῖς om. Schr. **1453** ὀϊστ- Alb, qui de -λι- dub. **1454** '*ον-στασαν cf. gll. 1311. 1409' La,

D 1455 ὀσταφίς· οὕτω διὰ τοῦ ο̄ ἔλεγον τὰς ἀσταφίδας
Hom. 1456 ὀστέον εἴσω· ἕως τοῦ ὀστοῦ (Δ 460)
Hom. 1457 ὅστ' εἶσιν· ὅστις διέρχεται (Γ 61)
Hom. 1458 *ὅς τοι· ὅστις σοι (Ο 91 ..) A[7]
D 1459 ὀστρακίνδα· παιδιὰ ἦν ἐπὶ τῷ ὀστράκῳ
D 1460 ὀστρακίς· ἀγαλμάτιόν τι Ἀφροδίτης
Att. 1461 ὀστρακισμός· οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο, καὶ κατεδικάζοντο, ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου
Att. 1462 *ὀστρακισμός· εἶδος φυγῆς ἐν ὀστράκοις γραψάντων ⟨δεῖν τὸν δεῖνα φεύγειν⟩. ἀπὸ τῶν ὀστράκων ὀστρακισμός AS[9]
D 1463 ὄστρακον· ὁπότε τις ἀποθάνοι, γάστραν πρὸ τῶν θυρῶν ἐτίθεσαν, ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες καὶ πληροῦντες ὕδατος (Ar. Eccl. 1033)
D 1464 ὀστράκων· 'ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων' (Aesch. fr. 337 R.), ἀντὶ τοῦ ᾠῶν. τινὲς δὲ κελύφων
D 1465 ὄστρεα· τὰ κογχύλια. Λάκωνες ἄνθος
1466 *ὄστρεον· μυάκιον θαλάσσιον vg[1]AS[8]Br[238]
D 1467 ὄστριμον· ἐν ᾧ αἱ θεριναὶ μοναὶ τόπος. οἱ δὲ ἔπαυλις (Antimach. fr. 49 W. = 55 M.))
LXX 1468 *ὀσφραίνεται· ὀσμᾶται (Iob 39, 25) A[1]
D 1469 ὀσφρέσθαι· τὸ ὀσφρανθῆναι (Eupol. fr. 7 K.–A.)
1470 *ὀσφύος· ψόας (vg[οστ2]A[3]Br[239]S[4]). ῥάχις vg[οστ2]A[2]Br[239]. καὶ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν g[οστ2]A[2]Br[239]
1471 ὀσφῦς· ὁ παρὰ πλευρὸν διάκενος τόπος
Hom. 1472 ὃ σφῶϊ· ὃς ὑμᾶς (Α 336)
D 1473 ὄσχαι· κλήματα βοτρύων γέμοντα
D 1474 ὄσχεα· βαλλάντια g[ουτ10]AS[2], μαρσύππια. ἢ τὸ τῶν διδύμων ἀγγεῖον. [καὶ κλήματα βοτρύων πλήρεις]
D 1475 ὀσχεός· τὰ αὐτά

1457 cf. Schol. **1459** Ph ο 570; Poll. 9, 111 **1461** Σ'' (Ph ο 572. Su ο 716) **1462** Ph ο 573 **1463** Schol. Eur. Alc. 98 **1464** – ᾠῶν Ph ο 569 (cit. Aesch.) **1467** | cf. Ph ο 575 (cit. Antim.) **1470** ῥάχις E. Gen. 229 Mill. (EM 636, 19) **1472** Schol. **1473** cf. Ph ο 577; Theogn. can. 44 (C. 13, 24) **1474** ἢ – ἀγγεῖον Poll. 2, 172

1455 ὄσταφις H: accent. Alb. **1456** εἶσο H: Mus. **1458** ὅστι H: Mus. **1459** ὀστράκινδα H: accent. Mus. **1461** κακῶν οὔστατοι H: Mus. = Σ'' | ἐγραφόντων H: Mus. = Σ'' **1462** add. La. = K **1464** ὀστράκων, στ ex ρ dum scrib.? H | ἀπτὴν ἄτυτθον H: Salm. **1465** 'ανθος color' La. **1476** 'aestiva pastio' La. **1469** ὄσφρεσθαι H: accent. L. Dind. 5, 2321D | εὐφρανθῆναι H: Guyet. **1470** οσφυς K | ψώας H, ψοα K[g], ψυα K[v]: Heins. Pears. 544 = K[A] **1471** ὀσφὺς H: accent. Mus., cf. Arcad. 92. 11 **1472** ὃς σφῶ H: Alb. = Schol. **1474** βάλαντια H: accent. Mus., -λλ- Ald. | μαρσίππια H: Mus. | incl. e gl. 1473 (Schm.) | πλήρη Mus. | v. l.: gl.425 **1475** ὄσχεος H: accent. Schm.

1476 *ὄχεσφιν· ὀχήμασιν (Δ 297 ..) S[οσφ5] Hom.
1477 *ὅς χ' ἕτερον· ὃς ἂν ἄλλο (I 313) AS[1] Hom.
1478 *ὅταν παίω· ὅταν παιδεύω, ἢ τύπτω (Exod. 12, 13) vg[1]A[4]Br[241] LXX
1479 ὅτε· ὅταν. ἐπειδή· 'δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνῄσκουσ' ἄνθρωποι' (μ 22) Hom.
1480 ὅτε ἔφησθα· ὅτε ἔλεγες (A 397) Hom.
1481 ὅτε κέν σε· ὅτε ἄν σε (X 359) Hom.
1482 ὅτε μ' ὤνατο· ὅτε κατεμέμψατο καὶ ἐξεφαύλισεν (P 25) Hom.
1483 ὀτέῳ· ὅτῳ. ᾧτινι (O 664) Hom.
1484 ὅτε, ὅτε περ· ⟨ὁπότε⟩ (E 802 ..) Hom.
1485 ὅτι ἄριστον· ὅτι τὸν κράτιστον (A 244 ..) Hom.
1486 ὅτι μάλιστα· λίαν, πάνυ, πλέον, ⌊σφόδρα (Br[468]), ἄγαν
1487 ὅτι μή· ὅτι οὐχί
1488 ὅτινας· οὕστινας (O 492) Hom.
1489 ὅτι οἶσθα· ὅπερ οἶδας (A 85) Hom.
1490 ὀτέοισιν· οἷστισιν (O 491) Hom.
1491 *ὁτιοῦν· τὸ τυχόν vg[1]AS[3]Br[242]
1492 †ὁτιποῦ· οὐδαμῶς
1493 ὅτι ῥα· ὅτι δή (A 56) Hom.
1494 ὅτις· ὅστις (Γ 279) Hom.
1495 ὅτι τόσον· διότι τοσοῦτον (A 64) Hom.
1496 ὀτλεύει· πονεῖ. κακοπαθεῖ D
1497 ὀτλημάτων· κακοπαθημάτων D
1498 ὁ τλήμων· ὁ ἄθλιος (Eur. Med. 1204 ..) AS[1] Eur.
1499 ὄτλος· μόχθος D
1500 ὀτλῶ· πονῶ. κακοπαθῶ D
1501 ὀτοβεῖ· θορυβεῖ (Aesch. fr. 57, 6 R.?)
1502 ὄτοβος ἄλιμος· θάλασσα θορυβώδης (trag. ad. fr. 247 K.–Sn.)) D
1503 *ὀτοτύζειν· κλαίειν. ⌊θρηνεῖν v[οτα2]Br[433]
1504 *ὅτου δὲ δή· οὗτινος δὲ δή AS[5]Br[245]
1505 ὅτου δή· τίνος δή
1506 ὅτου ἕνεκα· τίνος ἕνεκα
1507 *ὁτουοῦν· οὗτινος οὖν vg[1]A[4]Br[244]

1480 Schol. **1482** Schol. **1483** | Schol. **1490** Schol. **1493** Schol. **1495** cf. Schol. **1497** cf. Theogn. can. 44 (C. 13, 23) **1499** Ph o 590; E. Gen. 230 Mill. (EM 636, 36) **1506, 1508** Σ o 249

1476 ὄσχεσφιν H: Guyet. Jens. Luc. Hes. 174 = K **1477** ὁσεχέτερον H: Mus. = K **1479** le. ὅτε ὅταν H: ed. 1521 | δυσθάνεες H: δισ- Mus., accent. Schr. = Hom. | ἄνθ(ρωπο)ς H: Ald. = Hom. **1480** ἔφεισθα H: Mus. = Schol. **1484** πηρ̅ H: Schm. **1490** ὅτι οἷσιν H: Jens. Luc. Hes. 174 = Schol. **1492** v. l. gl. 1903 (Alb.) **1495** τόσσον Jens. Luc. Hes. 174 = Schol. **1502** ἄλιμος H: spir. Alb. **1503** κλαίειν] λέγειν H: La. **1507** ὁτουοὺν H: accent. Mus.

1508 *ὅτου χάριν· τίνος χάριν (v^{ουτ9}g^{2}AS^{6}Σ)
1509 †ὅτρα· ἡ τοῦ ἀλέκτορος οὐρά
Hom. **1510** *ὀτραλέως· ταχέως. ὀξέως AS^{3}. δραστικῶς. ἐνεργῶς (Γ 260) A^{8}S^{3}
1511 †ὅτρεα· ἡμίονος
Hom. **1512** Ὀτρεὺς καὶ Μύγδων· βασιλεῖς Φρυγίας (Γ 186)
Hom. **1513** *ὀτρηρή· ἐνεργός. σπουδαία (Ζ 381) A^{9}
Hom. **1514** *ὀτρηρὴ ταμίη· ἡ τηροῦσα τὸν οἶκον (Ζ 381) AS^{4}
Hom. **1515** *ὀτρηροί· ἀνδρεῖοι AS^{7}. ταχεῖς vg^{1}AS^{7}Br^{246}(Σ). ὀξεῖς (vg^{1}Br^{246}Σ). ἐνεργείς. ⌊δραστικοί AS^{7}(v^{1}Br^{246}Σ). ὑπήκοοι. πιστοί g^{1}AS^{7}. σπουδαῖοι (α 109) S^{7}
1516 *ὀτρηρόν· τὰ αὐτά (A^{5})
Hom. **1517** ὄτριχας· ὁμοιότριχας (Β 765)
D **1518** ὀτρύγη· χόρτος. καλάμη
D **1519** ὀτρυγηφάγου· περιττὸν τὸ ο̄. τρύγη γὰρ ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος (Archil. fr. 43, 3 W.)
Hom. **1520** ὀτρῦναι· *παροξῦναι vg^{2}AS^{6}Br^{247}(A^{10}). κελεύειν. σπεύδειν. *παρορμᾶν (Θ 219) (A^{10})
1521 ὀτρυντήρ· κήρυξ. κελευστής. σαλπικτήρ
Hom. **1522** ὀτρυντύς· παρακέλευσις. προτροπή (Τ 234)
Hom. **1523** ὅττεο· οὗτινος (α 124)
1524 *ὅττεσθαι· κληδονίζεσθαι AS^{2}
D? **1525** ὀττεύεσθαι· ὁμοίως
D? **1526** ὄττιες· ὄψεις
Hom. **1527** ὅττι κεν ἄρχῃ· ὅτι ἂν κρατῇ, καὶ σύμφορον εἶναι δοκῇ (Ι 102)
Eur. **1528** *ὀττοτοῖ· θρηνῶδες ἐπίφθεγμα (Eur. Or. 1389 ..) AS^{1}
1529 οὗ· οὗτινος
1530 οὐ· ἐπίρρημα ἀρνητικὸν κατὰ στέρησιν, ἤτοι οὐχί. εἴωθεν δὲ αὐτὸ ὁ ποιητὴς παραλαμβάνειν καὶ μετὰ τῆς μά φωνῆς. συμπλέκει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ πω. σημαίνει δὲ καὶ ὅπου καὶ ἔνθα τὸ οὗ

1510 ταχέως Ap. S. 123, 27; Schol. **1511** cf. Theogn. can. 44 (C. 13, 23) **1512** Schol. **1513** cf. Schol. | **1515** ταχεῖς .. δραστικοί cf. Σ ο 250; ἐνεργεῖς Ap. S. 123, 27; δραστικοί Schol.; δραστικοί .. σπουδαῖοι E. Gen. 230 Mill. (EM 637, 14) **1517** Ap. S. 123, 31; Schol. **1519** cf. E. Gen. 230 Mill. (EM 637, 24) **1520** cf. Ap. S. 123, 28 **1522** cf. Ap. S. 123, 29; Schol. | **1525** Ap. S. 123, 23 **1527** Schol.

1509 v. l. gl. 1820 **1510** ὀτραλαίως H: Mus. = testt. **1511** v. l. gl. 1169 (Alb.); idem vitium Theogn. **1512** μυγδὼν H: accent. Mus. **1513** ὀτρ . ρὴ H: Mus. = Schol. **1515** v. l.: gl. 1910 **1517** ὀτρίχας H: accent. Mus. | ὁμοιοτρίχας H: accent. Mus. **1518** ὀτρύχη H: Voss. **1519** cf. gl. α 8169 **1521** σαλπικτὴρ H: γ sscr. post ι Mus. **1522** ὀτρύντης H: Mus. **1524** κλυδωνίζεσθαι H: Mus. **1525** Atticum dicit Ap. S. 123, 23 (expl. κληδονίζειν) **1526** ὅττις H: La. post Alb. coll. Aretae. 4, 13, 15 Hude, 'Hyperionicum'; ὅττεις Voss. **1527** nov. gl. ὅτι H: cont. Salm. | κράτη H: accent. Mus. | δοκεῖ? H: accent. Mus. **1528** ὀττοτοὶ? H: accent. Mus. **1530** ad fin. οὔ H: accent. Munck. Anton. Lib. 251

1531 οὗ· δασυνόμενον μὲν δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν, καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου. ἐμοῦ, σοῦ, οὗ
1532 οὐαί· †φυλαί
1533 †οὐάραι· ἡμεῖς. Κύπριοι
1534 *οὗ ἀρᾶς γέμει· οὗ κατάρας πλήρης ἐστίν (Ps. 9, 28) vg^{2}AS^{5}Br^{250} LXX
1535 οὔαρον δὲ ἔλαιον. Κύπριοι D
1536 *οὔατα· ὦτα (υ 365 ..) vg^{1}AS^{4}Br^{249} Hom.
1537 *οὔατα βάλλει· τὰ ὦτά μου ἠχεῖ A^{3}, [ἢ ἄγχει] (Κ 535) Hom.
1538 οὐατόεν· ὦτα ἔχον. καὶ ὅπερ ἔχει κρεμαμένους ὄζους πολλούς, ὀζῶδες, τραχύ D
1539 οὐ βατόν· οὐ πορεύσιμον
1540 *⟩ουβρῶστις· λιμός AS^{1}. [ἢ οὐβρώττης]
1541 οὐ γὰρ ἄκανθαι· παροιμία. Ἀριστοφάνης Σκηνὰς καταλαμβανούσαις (fr. 499 K.–A.)· ‘οὐδ᾽ ἴσως ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι’, καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ (fr. 284 K.–A.)· ‘χωρεῖ δ᾽ ἄκλητος ἀεῖ δειπνήσων· ⟨οὐ γὰρ ἄκανθαι⟩’. ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκων τὴν τοῦ βίου διαφορὰν καὶ μεταβολήν D?
1542 οὐ γὰρ ἦ· ἴσον τῷ οὐ γὰρ δή. οὐ γὰρ δὴ ὑγιαίνει
1543 οὐδ᾽· οὐδέ (Α 90) Hom.
1544 οὐδ᾽ ἅλα· οὐδὲ τὸ †ψυχρὸν καὶ ἄφθονον εἰς χρῆσιν. Αἰγύπτιοι δὲ τῶν ἄρτων τὰ φλογίσματα (ρ 455) D
1545 οὐδαμῶς· οὐδέποτε [οὐδαμῶς]. καὶ τὸ οὐδέν
1546 *οὐδ᾽ ἀεσίφρων· οὐδὲ ἀνόητος (Υ 183) AS^{19} Hom.
1547 οὐδαῖοι· χθόνιοι, ἐπίγειοι
1548 οὐδαμινός· οὐδενὸς λόγου ἄξιός (AS^{22}) ἐστί. βραχύς. εὐτελής
1549 οὐδαμῶς· οὐδέποτε. ἢ παντελῶς (Eur. Hipp. 609 ..) Eur.
1550 οὐδ᾽ ἀπόνητο· οὐδὲ ὄνησιν ἔλαβεν (λ 324) Hom.
1551 *οὖδας· γῆ. ἢ τὸ ἔδαφος (Λ 749 ..) AS^{28} Hom.

1534 gl. Psalm. **1541** fin. cf. Ph ο 601 **1544** | Schol. **1547** cf. Schol. **1550** cf. Schol. **1551** cf. Schol. | Ap. S. 124, 6

1531 σύναθρον H: Mus. **1532** Thessalicum vel Cyprium Schm. (Schulze, GGA 1897, 873, 1); φεῦ, αἴ Munck. l. c. (‘inepte’ Schm.; ‘rectius’ La.) **1533** et **1535** coniung. Voss., v. ll. La. **1535** cont. H: sep. Alb., nov. gl. Schm. | ‘vix Graecum nisi ουδαρον = ὕδαρον scrib.’ La. **1537** ἄγχ . H: Mus.; incl. del. Schm. **1540** e gl. β 881 corrupt. (Salm.) | οὐ βρώττης? H: **1541** καταλαμβανοῦσαι H: Mus. | δειπνείω H: Heins. | ἧκεν ταύρω H: Flor. Salm. Sop. al. | add. Verw. Brun. = Ph | βίου sscr. m.1 u.v. H **1542** ἥ H: Alb. | τὸ H: Scal. | δεῖ, ὑγιαίνει H: Mus.; e gl. 1734 corrupta cens. La. **1543** cont. H: nov. gl. Scal. Voss. **1544** ἀλλὰ H: Mus. | το μικρο⟨τατ⟩ον La.; τὸ πρόχειρον Erbse; τὸ ⟨δα⟩ψιλές (vel πενιχρόν vel τοὐλάχιστον) De Stefani 2007 (2) | ἀφνονον H: Mus. **1545** duo gll. H: coniunxit La. **1546** οὐδαεσσίφρων H: Mus. (-σσ-), Ald. = K | ἀνόητον H: Jens. Luc. Hes. 175 = K **1551** οὐδασγῆ H: Mus.

Hom. **1552** *οὐδέ ἕ φημι· οὐδὲ αὐτὸν λέγω (Ε 103) g[13]AS[18]

Hom. **1553** *οὐδ᾽ ἐλεαίρει· οὐδὲ ἐλεεῖ (Λ 665) A[20]S[32]

Hom. **1554** οὐ δέμας· οὐδὲ κατὰ τὸ σῶμα (Α 115)

Hom. **1555** οὐδ᾽ ἐμάτησεν· οὐδ᾽ ἐλήρησεν (Ψ 510?)

Hom. **1556** οὐδὲ μέν· οὐδὲ μήν (Α 154)

Hom. **1557** οὐδέν· ἀντὶ τοῦ οὔ (Α 244 ..)

D? **1558** οὐδ᾽ ἀπὸ παλαιφάτου δρυός· τῆς πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι παλαιφύτου, ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς (τ 163)

Att. **1559** οὐδὲν ἀπὸ τρόπου· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός (Plat. Phaedr. 278d)

D **1560** οὐδ᾽ ἐν δέρματι· οὐδὲ δέρμα ἴδιον ἔχοντα. ⟨ᾧ⟩ οὐδὲν ὑπῆρχεν (com ad. fr. 402 K.–A.)

1561 οὐδὲν ἧττον· μᾶλλον

Att.? **1562** οὐδενίας· εὐτελείας (Plat. Phaedr. 234e)

Prov. **1563** οὐδὲν ἱερόν· παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τέλεον ἀχρήστων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν, καὶ ἑαυτοῖς ⟨καὶ⟩ τοῖς γνωρίμοις. φασὶν δὲ Ἡρακλέα πρῶτον θεασάμενον τὸν Ἄδωνιν εἰπεῖν· οὐδὲν ἱερόν· ἴσως ἦν †ἀνίδρυτον, διὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον

D **1564** οὐδενόσωρα· οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια AS[29]. ὠρεῖν γὰρ τὸ φροντίζειν καὶ φυλάσσειν· ἔνθεν τὸ ὀλιγωρεῖν καὶ πολυωρεῖν. Ἀπίων (fr. 94) δὲ οὐδενὸς φυλακτικά (Θ 178)

Prov. **1565** οὐδ᾽ ἐν σελίνοις· παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τοὐλάχιστον διηνυκότων οἷς ἐπέθεντο. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις περικηπίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία· οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν

1566 οὐδέ νύ πως· οὐδαμῶς

1567 *οὐδέ νυ τόν· οὐδὲ τοῦτον g[14]AS[17]

1568 οὐ δεόντως· παρανόμως

1554 cf. Schol. **1557** cf. Schol. **1558** cf. Schol.[HQV] **1559** Σ″ (Ph ο 611. Su ο 783) **1563** Zenob. Ath. 1, 12. vulg. 5, 47 **1564** – ἄξια Ap. S. 123, 32; Schol. **1565** cf. Σ″ (Ph ο 619. Su ο 808); Prov. Bodl. 714

1553 οὐδελεερεῖ H: Mus. = K **1555** οὐδὲ μάτησεν· οὐδελήρησεν H: Mus. **1556** le. οὐδὲ μην H: Mus. **1558** παληφάτου H: Mus. = Schol. | παλαιφάτου H: Palm. Salm. Sop. al. **1560** le. οὐδὲν H: Sop. Salm. Heins. expl. οὐδὲν δέρμα H: Heins. | add. La. | expl. ὑπῆρχον H: Alb. **1562** οὐδενείας H: La. = Plat. **1563** add. Meurs. Spic. in Theocr. 30 εἰπεῖν οὐδ᾽ ἴερον H: Mus. = Zenob. **1564** οὐδενὸς ὥρα H: Mus. = testt. | ὀρεῖν H: Mus. | πολυορεῖν H: Mus. | ἀππίων H: Alb. **1565** οὐδὲν H: Mus. = testt. | σελίνοις H, nescio quid (?ο) s. ν, del. | μὴ δὲ H: Mus. | δεικνυκότων H: Mus. | παρακηπίοις H: Alb. = Σ″ | οὕτω· H: Schm. = Σ″ | ἄρχειν H: Mus. = testt. | ἡ H: Mus. = testt. **1566** πῶς H: accent. Mus.

1569 οὔδεος· ἐδάφους (Μ 448) Hom.
1570 οὐδέ πή ἐστιν· οὐκ ἔστιν (Ζ 267) Hom.
1571 οὐδ᾽ ἐπινυκτίδιος· οὐδὲ ἐπὶ μιᾶς νυκτός. οὐδὲ πρὸς μίαν νύκτα (Callim.? fr. 775 Pf.) D?
1572 οὐδ᾽ ἐπηρώτων· οὐδ᾽ ἠρώτων
1573 οὐδ᾽ ἐρέοντο· οὐδ᾽ ἀνεπυνθάνοντο (Α 332) Hom.
1574 *οὐδέτερον· οὐδὲ ἓν τῶν δύο (Eur. Phoen. 545 ..) vg[11](Br[258]) Eur.
1575 οὐδέ τί πω· οὐδέποτε. οὐδαμῶς (Β 252) Hom.
1576 οὐδ᾽ ἐτρύπησε κρόκην· οὐδ᾽ εἰργάσατο (com. ad. 403 K.–A.) D
1577 οὐδὲ φυήν· οὐδὲ τὴν φύσιν (Α 115) Hom.
1578 *οὐδ᾽ ἠβαιόν· πρὸς ὀλίγον, οὐδ᾽ ὀλίγον AS[21], ἢ ὧδε ὀλίγον (Β 380) Hom.
1579 *οὐ δηναιός· οὐ χρόνιος (Ε 407) S[33] Hom.
1580 οὐδ᾽ ἡντιναοῦν· οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν
1581 †οὐδῆσαι· πρίασθαι. ἀποδόσαι (S[34])
1582 οὐ δῆτα· οὐδαμῶς (Eur. Hec. 756 ..) Eur.
1583 οὐ δίκαον· οὐ δίκαιον D?
1584 *οὐ διεκρίθη· οὐκ ἀμφέβαλεν. οὐκ ἐδυσπίστησεν (Ep. Rom. 4, 20) vg[4]AS[23]Br[253] N. T.
1585 *οὐ διήμαρτεν· οὐκ ἀπέτυχεν vg[8]AS[27]Br[257]
1586 †οὐδιτανοῦν· εὐτελοῦς, οὐδενὸς λόγου ἄξιος
1587 *οὐ διωσόμεθα· οὐκ ἀποβαλούμεθα vg[1]Br[252](AS[15]), οὐκ ἀπορρίψομεν g[1]AS[15]
1588 οὐδ᾽ ὅγε πρίν· οὐδὲ οὗτος καὶ πρίν (Α 97) Hom.
1589 οὐδ᾽ ὄθομαι· οὐδὲ ἐπιστρέφομαι (Α 181) Hom.
1590 οὐ δοκέουσιν· οὐ προσδοκῶσιν. οὐ νομίζουσιν (Greg. Naz. c. 2, 1, 1,168 [37, 982, 13 M.]) Greg. Naz.
1591 οὐδ᾽ ὅλως· οὐδὲ τοῦ τυχόντος
1592 οὐδ᾽ ὀνομήνω· οὐδ᾽ ὀνομάσω (Β 488) Hom.
1593 *οὐδός· βαθμός, βατήρ vg[3]A[31]Σ. ὁ πρὸ τῆς θύρας βαθμός, ⌊καὶ ὁδός (Ζ 375) A[31] Hom.
1594 οὐδ᾽ οἴοιτο· οὐδ᾽ ἂν ἐνοήθη

1569 Schol. **1575** | Schol. **1577** cf. Schol. **1578** οὐδ᾽ ὀλίγον Schol. **1579** cf. Schol. **1584** gl. Apost. 31 | **1588** Schol. **1589** cf. Schol. **1592** cf. Schol. **1593** βατήρ – βαθμός Σ ο 255; – βατήρ .. ὁδός cf. Schol.; ὁ – Ap. S. 123, 33

1569 οὐδεὸς· ἔδαφος H: Mus. **1570** πει H: Mus. **1571** ἐπὶ νυκτίδος H: Mein. 1857, 611 **1573** spat.οὐδὲ (tum rubr. ο praefix.) ῥέοντο H: Mus. | ἀνεπυνθάνετο H: Mus. **1576** κροκὴ H: Mus. **1577** φύην H: accent. Mus. **1578** ἠβαὶ H: Mus. = Schol., **1579** δηναῖος H: accent. Mus. **1580** οὐδνητιναοῦν H: Mus. **1581** πριάσθαι H: accent. Mus. | v. l. gl. 79 (Salm. Guyet.) **1583** ‘Lesbium? cf. Be. 1, 17’ La. **1584** ἀμφέβαλλ(εν) H: Mus. = K gl. Apost. **1585** οὐδ᾽ ἥμαρτον H: Alb. = K **1586** v. l. gl. 1897 **1587** ἀποβαλλόμεθα H (K[AS]): Mus. = K[vg] **1590** προσδοκοῦσιν H: Mus. **1594** ἐνοήθ(ην) H: Jens. Luc. Hes. 176

1595 οὐδ᾽ ὁτιοῦν· οὐδὲ τὸ σύνολον
D 1596 οὐδραία· ὑδρία. μέτρον τι, ᾽Αττικοῦ μετρητοῦ ἥμισυ
D 1597 οὐδραίνει· περικαθαίρει S[35]. Λάκωνες
D 1598 †οὐδύεται· ἐρίζει
1599 *οὗ εἵνεκεν· διότι, ἕνεκεν AS[2]
Hom. 1600 οὐ ἕθεν· οὐδαμῶς αὐτῆς (A 114)
Lat. 1601 *οὐεριδάριος· βεριδάριος AS[3]
1602 †οὖθα· σποδός. ὁδός†
Hom. 1603 οὖθαρ· τὸ πιότατον τῆς γῆς, ἤτοι τῆς χώρας (I 141 ..). καὶ *τῶν ζῴων τὸ κατὰ τοὺς μαστούς [A[7]]
D 1604 οὐθάρα· ἐπὶ ἀσκοῦ ὁ κατὰ τὸ οὖθαρ τόπος. οἱ δέ, περὶ ὃν στρέφεται [ὁ χορός, ἢ] ὁ τροχός
Hom. 1605 *οὔθατα· μαστοί (ι 440) g[ουκ 4]Br[488](Σ)
D 1606 οὔθατα βόσκει· αἶγας βόσκει (Callim.(?) fr. 776 Pf.)
1607 *οὐθείς· οὐδὲ εἷς vg[3]AS[10](Br[261])
Hom. 1608 *οὐ θέμις· οὐ δίκαιον (Ξ 386) vg[4]AS[11]Br[263]
1609 *οὐθέν· οὐδέν v[2]g[ουδ 12]A[8]Br[260]
1610 †οὐθένεια· μηδαμινή, εὐτελής
1611 *οὐθενείας· ἀσθενείας AS[9]
1612 οὐθ᾽ ἕτερον· οὐδὲ ἓν τῶν δύο A[6]
Hom. 1613 οὐ θήν· οὐ μήν. οὐ διὰ παντός (Ξ 480)
D 1614 οὐϊτόν· τὸ ὑπ᾽ ἐνίων οἰτόν
1615 †οὐδειελίζω· οὐ φροντίζω
1616 *οὐκ ἀγεννῆ· οὐκ ἀνίσχυρα (vg[50]AS[117]Br[294]), ἀταλαίπωρα (AS[117])
LXX 1617 *οὐκ αἰδεσθείς· οὐκ αἰσχυνθείς (2. Macc. 4, 34) vg[43]AS[107]
Hom. 1618 οὐκ ἀθεεί· οὐκ ἄνευ θεοῦ. ἢ οὐ χωρὶς θαύματος (σ 353)
Hom. 1619 *οὐκ ἀΐεις· οὐκ ἀκούεις (O 248) (S[127])
Hom. 1620 *οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς· οὐκ ἀκούσας τὸ πρέπον (Ψ 430) A[91]
1621 οὐκ ἄκοντες· [οὐχ] ἑκόντες [S[129]]
Hom. 1622 οὐκ ἀλαπνόν· οὐκ ἀσθενές (E 783)
Hom. 1623 *οὐκ ἀλεγίζω· οὐ λόγον ἔχω (A 180) [AS[81]]

1600 Schol. **1605** Ap. S. 124, 7; Schol. **1618** Schol. | **1619** Schol. **1622** Schol. **1623** cf. Schol.

1596 ὑδρεία H: Schm. (? HSt. Ind.) **1597** i. e. ὑδραίνει Ahr. D. 2, 125 | παρακαθαίρει H: Alb. = K **1598** ὀδύεται (ad ὀδύσσασθι, Lat. odi) agn. Schulze QE 341 **1603** οὔθαρ H: accent. Pears. Alb. **1604** οὔθαρ (spir. acc. dub.) H: Mus. | 'non intellegitur, cf. υθαραν IG 4, 742, 20 (signif. inc.)' La. | dittogr. del. La. **1607** οὐθεῖς H: accent. Mus. **1610** μ . δαμινὴ H: Mus. | cf. gl. 1562 **1614** οὔιγγον (Aegypt.) Theophr. h. pl. 1, 1, 7, 'sed ουιτον videtur traditum 1, 6, 11' La. | αἰτόν H: HSt. Ind., cf. Plin. n. h. 21, 88 **1615** v. l. gl. 1623 (Alb.), ubi K expl. ου φροντιζω **1618** ἀθει (acc. inc.) H: Mus. = Schol. **1620** ἀιόντι H: accent. Ald. **1621** incl. del. Jens. Luc. Hes. 176 coll. K (expl. βουλόμενοι) **1622** ἀλάπαδνον H: accent. Mus. **1623** v. l.: gl.1615

1624 *οὐκ ἀλέγοντες· οὐ φροντίζοντες (Π 388) (g[6]) Hom.
1625 οὐκ ἄλκαρ· οὐ βοήθεια (Ε 644) Hom.
1626 *οὐκ ἁλώσιμα· οὐκ εὔληπτα AS[65]
1627 *οὐκ ἄμοιρος ἦν· οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν (trag. ad. fr. 248 K.–Sn.) vg[5]AS[61]Br[267]
1628 *οὐκ ἀμώμητος· οὐκ ἄψεκτος vg[7]AS[62]Br[268]. οὐχ ὑγιής
1629 *οὐκ ἂν δή· οὐδαμῶς ἄν AS[95]
1630 οὐκ ἀναλίσκεται· οὐκ ἐκλείπει
1631 *οὐκ ἀνεύθυνον· εὐκατάκριτον (vg[19]AS[68]Br[272])
1632 οὐκ ἀνέχομαι· οὐ καταδέχομαι (Esai. 1, 13) LXX
1633 *οὐκ ἀνίει· οὐκ ἀφίει AS[120] [οὐ πρέπει]
1634 *οὐκ ἀνήσει· τὰ αὐτά (Deut. 31, 8 ..) (vg[18]AS[88]Br[281]) LXX
1635 *οὐκ ἄν τι· οὐδαμῶς ἄν AS[96]
1636 οὐκ ἀξιόχρεως· οὐχ ἱκανός (Eur. Or. 597) Eur.
1637 οὐκ ἀπᾴδοντα· οὐκ ἀλλότριον
1638 *οὐκ ἀπᾳδόντως· ὅμοιον (AS[64])
1639 *οὐκ ἀπαναίνεται· οὐκ ἀποστρέφεται vg[49]AS[115]Br[293]. [οὐκ ἀπόχρη S[115]]. οὐ παραιτεῖται vg[49]Br[293]
1640 *οὐκ ἀπεικός· οὐκ ἄτοπον vg[1]AS[58]Br[264]. ἄξιον g[1]AS[58]Br[264]. ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. εἰκὸς δέ ἐστίν παρὰ τὸ ἐοικός. εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον καὶ τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς, οὐχ ἥκιστα τὸ μάλιστα AS[58] Att.
1641 *οὐκ ἀπεοικός· οὐκ ἀπρεπές vg[11]A[63]Br[269]
1642 *οὐκ ἀπέχρη· οὐκ ἤρκει AS[121]
1643 *οὐ κατακτενεῖς· οὐ καταβιάσῃ. οὐ καταβαρήσειςA[101]
1644 οὐκ ἀπᾴδομεν· οὐκ ἀπαρνούμεθα
1645 *οὐκ ἀπηξίωσεν· ἠξίωσεν AS[89]
1646 οὐκ ἀπίθανος· πιθανός
1647 οὐκ ἀπολείπεται· οὐκ ἀποστερεῖται
1648 οὐκ ἀπορεῖ· [οὐκ] ἀρκεῖ. εὐπορεῖ
1649 *οὐκ ἀπορηθήσεται· οὐ χρήσει (Esai. 8, 23) AS[106] LXX
1650 *οὐκ ἀπορρυήσεται· οὐ κατατακήσεται (Ps. 1, 3) (AS[104]) LXX
1651 οὐκ ἀποφώλια· οὐκ ἀδίδακτα. οὐ μάταια (ε 182) Hom.

1625 cf. Schol.

1627 μοίρας om. K **1630** ἐκλίπει H: Mus. **1633** ἀνήει … ἀφήει H: Mus. = K | incl. Schm. **1636** ἀξιοχρέ(ους) H: Mus., accent. Schm. | οὐκ H: Mus. | ἱκανῶς H: Salm. **1639** ἀποχρὴ H: accent. Mus. | incl. e gl. 1642 illat. del. Alb. **1643** καταστενεῖς … καταβαρήσει H: Alb. = K **1644** ἀπαδοῦμεν H: Schm. **1647** ἀστερεῖται H: Mus. **1648** incl. del. Jens. Luc. Hes. 146 **1649** χρήζει H (K): Valck. Gl. sacr. 29 **1651** ἀποφωλία H: accent. Mus.

1652 *οὐκ ἀπόχρη· οὐκ ἀρκεῖ vg^{3}AS^{60}Br^{266}
1653 οὐκ ἀπρακτήσεις· οὐκ ἀποτάξεις
1654 *οὐκ ἀπώναντο· οὐκ ὠφελήθησαν vg^{2}A^{59}Br^{265}
1655 οὐ κάρος· οὐ νέκρωσις
1656 οὐ καρτερεῖς ἢ δεῖ· οὐ φρόνιμος εἶ
1657 *οὐκ ἄσημοι· ἐπιφανεῖς. ⌊οὐκ ἀφανεῖς (vg^{51}S^{132}Br^{295}). οὐκ ἄδοξοι (S^{132})
D? Att.? **1658** οὐκ ἀσκίω· ‘οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ᾽ ἐμορμολύττετο αὐτούς, ἐπεὶ τάδ᾽ ἔστ᾽ ἀληθῆ’ (Crat. com. fr. 10 K.–A.). παροιμία ἐπὶ τῶν καὶ τὰ κενὰ δεδοικότων ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός
1659 *οὐκ ἄστεκτος· οὐκ ἀφόρητος AS^{92}. οὐκ ἀβάστακτος
1660 *οὐκ ἀσυντελές· οὐκ ἀχρήσιμον (vg^{26}AS^{74}Br^{277})
Hom. **1661** οὐ κατὰ κόσμον· οὐ κατὰ τρόπον (B 214)
N. T. **1662** *οὐ καταναρκήσω· οὐ κατοκνήσω (2. Ep. Cor. 12, 14) AS^{122}
1663 οὐ κατ᾽ ἀσυμφανές· δῆλον
N. T. **1664** *οὐ κατενάρκησα· οὐ κατεβάρησα (2. Ep. Cor. 12, 13) vg^{45}AS^{112}
1665 [οὐκ ἄτραχυ] *οὐκ ἄτραχυς· τραχύς AS^{71}Σ
1666 οὐκ ἄωρον· [οὐ] κατὰ καιρόν. ⌊⟨οὐ⟩ παρὰ καιρόν g^{8}
1667 οὐκ ἔασαν· οὐκ ἀφῆκαν
Hom. **1668** *οὐκ ἔασκεν· οὐκ εἴα (B 832) AS^{97}
LXX **1669** *οὐκ ἔγρυξεν· οὐκ ἐφθέγξατο (Ios. 10, 21) vg^{21}AS^{70}Br^{274}
1670 οὐκ ἐδέξατο· οὐ προσήκατο
Hom. **1671** *οὐκ εἴασκεν· οὐκ ἠφίει. ἐκώλυσεν (Υ 408) AS^{87}
1672 *οὐκ ἔην· οὐ δυνατὸν ἦν AS^{94}
1673 *οὐκ εἴκουσαν· οὐχ ὑποχωροῦσαν A^{67}Br^{271}(vg^{17})
1674 *οὐκ εἰσῄεις· οὐκ εἰσήρχου AS^{125}
1675 †οὐκ εἰσμένησαν· οὐκ ἐχάρησαν
Hom. **1676** *οὐκ εἰῶ· οὐκ ἐῶ (Δ 55) A^{93}
1677 οὐκ ἑκών· οὐ βουλόμενος
1678 *οὐκ ἐλελήθεις· οὐκ ἔλαθες AS^{90}(vg^{36}Br^{282})

1658 Prov. Bodl. 715 **1661** Schol.; Σ ο 263 **1664** gl. Apost.186 **1665** Σ ο 265 **1668** Schol. **1676** Schol.

1652 ἀποχρεῖ H: Mus. = K **1655** οὐ καρὸς H: accent. Mus. | νεικός H: La.; οὐ νάρκωσις Erbse **1656** καρτερία ἢ δ᾽ εἶ H: La. **1657** ἄσιμοι H: Mus. = (K) **1658** μὲν, τ᾽ ἄρ᾽ H: Mein. FCG 5, 48 | ἐμορμολύττετ᾽ H: id. 5, 25 | εἶτα δ᾽ ἔστ᾽ H: id. 2, 1, 235 | de Mein. ci. dicit La. ‘trimeter caesura caret, sed et trochaei, quos restituit idem 5, XLVIII legitimam diaeresin non habent’ **1659** οὐ φορητὸς H: HSt. = K **1660** cont. H: nov. gl. Mus. **1661** οὐ κατὰ τὸ πρέπον Schol., ‘ft. rectius’ La. **1663** κατὰ συμφανὲς H: Voss. **1665** dittogr. del. Alb. = KΣ **1666** οὐ trsp. Pears. 547; del. Alb. **1669** ἔγρυζεν H: Voss. Biel. = K **1670** προσήκ . το H: Mus. **1671** εὐείασχεν H: Mus. = K | ἤφιεν H, ηφιειν K: Schm. **1673** le. οὐχ H: Mus. = K | εἰκοῦσαν H: accent. Mus. | -σιν … -σιν K^{vg} | v.l.: gl. 1926 **1674** εἴσεια H: Mus. = K **1675** v. l. gl. 1715 (Mus.)

1679 *οὐκ ἐκάθισεν· οὐκ ἐνέμεινεν (Ps. 1, 1) g[56]A[111] LXX
1680 οὐκ ἔμβαρος εἶ· οὐ φρονεῖς. ἀπὸ τῆς ἐμβάρου φρονήσεως (Men. fr. 330, 1 K.–A. D
1681 *οὐκ ἐμφορούμενοι· οὐ πληρούμενοι AS[78]
1682 οὐκ ἔναιμος· οὐ δίκαιος
1683 οὐκ ἐνασπιδώσομαι· οὐ καθοπλισθήσομαι (Ar. Ach. 368) D
1684 *οὐκ ἐνδέχεται· οὐ δυνατόν ἐστιν (Ev. Luc. 13, 33) A[123] N. T.
1685 *οὐκ ἐνδώσει· οὐ χαυνώσει AS[105]
1686 οὐκ ἐνῆν· οὐκ ἠδύναντο
1687 *οὐκ ἐνήνοχά σοι· οὐκ ἀγήοχα (vg[48]Br[292]). οὐκ ἤνεγκά σοι (Gen. 31, 39) AS[114](vg[48]Br[292]) LXX
1688 *οὐκ ἐνόν· οὐ δυνατόν g[27]
1689 *οὐκ ἔξωροι· οὐκ ἄκαιροι g[15]AS[66]Br[270]. [οὐκ ἄκληροι]
1690 οὐκ ἐπέοικεν· οὐ πρέπον ἐστί (Α 126) Hom.
1691 οὐκ ἕπεται· οὐκ ἀκολουθεῖ
1692 οὐκ ἐπέπυστο· οὐκ ἀκηκόει (Ν 674) Hom.
1693 †οὐκ ἐπέφετο· οὐκ ἠκολούθει
1694 οὐκ ἐπιεικτόν· οὐ μέτριον (Ε 892) Hom.
1695 οὐκ ἐπιγλωττήσομαι· οὐ βλασφημήσω (Ar. Lys. 37) D
1696 *οὐκ ἐπιλήσομαι· οὐκ ἐπιλαθήσομαι (Χ 387) (vg[32]AS[86]Br[279]) Hom.
1697 *οὐκ ἐπιτεύξεται· οὐκ ἐπιτυγχάνει (Prov. 12, 27) vg[20]AS[69](Br[273]) LXX
1698 *οὐκ ἐρηρεισμένος· οὐκ ἐστηριγμένος g[25](A[76])
1699 *οὐκ ἔσθενον· οὐκ ἴσχυον (3. Macc. 3, 8) g[46]A[113]Br[291] LXX
1700 οὐκ ἐτάλασσεν· οὐκ ἐτόλμησεν (Callim. h. Dian. 62) D
1701 οὐκ ἔστερξεν· οὐχ ὑπέμεινεν
1702 *οὐκ ἔσφαλεν· οὐκ ἐκινδύνευσεν (Iob 21, 10) vg[40]AS[103]Br[288] LXX
1703 οὐκ ἐτός· οὐ ματαίως, οὐκ ἀληθῶς Att.
1704 οὐκέτι· οὐχί, ἢ οὔ
1705 †οὐκ ἐτυρώθη· οὐκ ἐπαισχύνθη
1706 *οὐκ εὐδιάθετος· οὐ δυναμένη εὐχερῶς γήμασθαι AS[119] [ἢ εὐμαρῶς γίνεσθαι]
1707 *οὐκ εὐθὺ σκοποῦ· οὐκ ἀκριβῶς vg[23]AS[72]Br[275]. [ἢ ὀρθῶς βλέποντος]

1695 Schol. Ar.; Ph ο 645; Prov. Bodl. 716; Diogen. 7, 3 **1700** cf. Schol. Callim. **1703** cf. Σ″ (Ph ο 650. Su ο 888) | **1707** cf. Σ ε 948

1680 ἐμβαρεῖ H: Kust. | φρονεῖ H: Kust. | cf. Wil. Kl. Schr. 1, 357, 2. Men. Schiedsger. 141, 2 **1682** ἐναίσιμος Sop., 'recte, nisi expl. corrupta' La. **1689** dittogr. del. Alb. **1690** ἐπεογκεν (acc. dub.) H: Mus. **1691** οὐχ Brun. **1693** v. l. gl. 1708 (Mus.) **1694** ἐπίεικτον H: accent. Mus. **1697** expl. ἐπιτύχει H (K[vg]): La. = K[AS] **1698** ἐριρισμένος H: ἐρηρ- Mus. = K, -εισμ- Alb. = K **1700** ἐστάλασεν H: HSt. **1703** ἔτας H: Mus. = Σ″ **1705** v. l. gl. 1723 (Kust.) **1706** dittogr. del. Cob. 1881, 376 **1707** εὐθυσκοπου (acc. dub.) H: La., cf. Σ ε 948 | 'interpolata postquam ευθυσκοπου perperam pro uno verbo acceptum est' La.

Eur. **1708** *οὐκ ἐφέπετο· οὐκ ἠκολούθει (Eur. Hipp. 1307 v. l.) AS[79]

1709 *οὐκ ἐφίενται· οὐκ ἐπιθυμοῦσι vg[24]AS[73]Br[276]

1710 οὐκ ἐφικνεῖται· οὐ φθάζει

1711 vacat

Hom. **1712** *οὐκ ἔχαδε· οὐκ ἐχώρησεν (Δ 24) AS[85]

1713 οὐκ ἥκιστα· μάλιστα

1714 οὐκ ἤμειψεν· οὐκ ἤλλαξεν

LXX **1715** *οὐκ ἠσμένισαν· οὐκ ἐχάρησαν (1. Regn. 6, 19) vg[29]AS[75]Br[278]

Hom. **1716** οὐκί· οὐχί (B 238)

1717 οὐ κιγχάνει· οὐχ εὑρίσκει

Hom. **1718** *οὐκ ὄθεται· οὐκ ἐπιστρέφεται (O 166) AS[83]

Eur. **1719** *οὐκ ἐφάτην· οὐκ εἶπον. δυϊκῶς (Eur. Hec. 128) vg[30]AS[80]

1720 *οὐκ οἷόν τέ ἐστιν· οὐ δυνατόν ἐστιν AS[99]

1721 *οὐκ οἰστά· οὐ φορητά AS[124]

1722 οὐκ ὀλεῖσθαι· οὐ φθαρήσεσθαι

LXX **1723** *οὐκ ἐτυλώθη· οὐκ ἐπαχύνθη AS[102]. οὐκ ἐτραυματίσθη (Deut. 8, 4) vg[39]AS[102]Br[285]

1724 *οὐκ ὀνησιφόρον· οὐκ ὠφέλιμον AS[77]

1725 οὐκοῦν· ἐπειδή. ἢ *λοιπόν g[31]

1726 *οὐκ ᾤετο δεῖν· οὐκ ἐνόμιζε συμφέρειν vg[37]AS[98]Br[283]

1727 οὐκ ὤν· οὐχ ὑπάρχων. οὐκ ἐγένετο

1728 *οὐκ ὦπται· οὐκ ἐφάνη (A[100])

D **1729** οὐ κωφεῖ· οὐ βλάπτει, οὐ πηροῖ (Callim. fr. 195, 34 Pf. Soph. fr. 198e R.)

D **1730** οὐλάδες· πῆραι, θύλακοι

D? **1731** †οὐλαίνει· οὐ σχολάζει

Hom. **1732** *οὐλαμός· τάξις στρατιωτική, θόρυβος vg[1](A[18]Br[296]). ἢ ἄθροισμα (Δ 251 ..) (g[5]A[16])

K + D **1733** οὐλάς· *κριθάς AS[17]. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μαλακόν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν· ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνυ μαλακὰ ὄντα οὖλα καλεῖται. καὶ ἡ γαστήρ

Ap. S. **1734** οὖλε· ὑγίαινε, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὑγιὲς γενόμενον ἕλκος οὐλὴν λέγουσι (ω 402)

1712 Schol. **1729** Ph ο 652 | **1730** Ph ο 653; cf. Schol. Theocr. 1, 53c | **1732** cf. Schol.; τάξις et ἄθροισμα cf. Ap. S. 124, 20 **1733** lex. Hom. (Aly, SBHeidelb. 1914, 2) 29 **1734** cf. Ap. S. 124, 11

1708 ‘h. e. εφειπ-’ La. | ἠκοθει H: Mus. | v. l.: gl. 1693 **1709** ἐπιθυμοῦνται H: Mus. = K **1712** ἔχα δὲ H, εχα K: Mus. = Schol. **1713** οὐχ Mus. | οὐ μάλιστα H: Alb. **1715** ἠσμένησαν H (K[vgAS]): Mus. = K[Br] | v. l.: gl. 1675 **1718** οὐκόθεται H: Mus. **1720** οὐχ Mus. = K[vg] **1723** v. l.: gl. 1705; επεχυνθη K **1729** cf. gl. κ 4894; ‘in Callim. igitur [ου] τι και κωφει suppl.’ La. **1730** πήραι H: accent. Mus. **1731** ἐλινύει· [οὐ] Kust.; cf. ad gl. 567 **1734** οὖλαι H: Mus. = Ap. S. | λέγω H: Mus.

1735 οὖλα· τὰ τῶν ὀδόντων
1736 οὐλαφηφορεῖ· νεκροφορεῖ D
1737 οὔλαφος· νεκρός D
1738 οὐλείοιεν· ἐν ὑγείᾳ φυλάσσοιεν D
1739 οὐλή· ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγεῖαν ἧκον (τ 391 ..) vg[2]Σ. ἢ χλανὶς μαλακή (Κ 134). ἢ σῆψις ὀστέου AS[21] Hom.
1740 οὐ λήγουσαν· οὐ παυομένην
1741 *οὔλη λευκή· θρὶξ λευκή g[10]AS[20][Br[395]]
1742 οὔλια· ὀλέθρια (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 217 [37, 595, 8 M.]) Greg. Naz.
1743 †οὐλιᾶσθαι· ὄνησίν τινα ἔχεται
1744 *οὔλιμος· ὀλέθριος A[19](g[9])
1745 *οὐλίμων· ὀλεθρίων S[24]
1746 *†οὔλιμα· μάχη ὅταν S[23] μεμιγμενος†
1747 οὔλιος ἀστήρ· ὀλέθριος καὶ χαλεπός. λέγει δὲ τὸν κύνα (Λ 62) Ap. S.
1748 †οὐλοβάται· οἱ κολοβοί D
1749 οὐλόθυμος· σχέτλιος. δεινόθυμος D
1750 *οὐλόμεν᾽ αι ... · ὀλέθριαι πληγαί (Eur. Phoen. 1529) AS[13] Eur.
1751 *οὐλομένην· ὀλεθρίαν. ἐξώλη (Α 2) v[ουμ 12] Hom.
1752 *οὐλόμενος· ὀλέθριος (κ 394) (v[ουμ11]g[11]Br[164]) Hom.
1753 ουλοι· [οὖλα.] δράγματα
1754 οὐλοθέσια· τελεία θυσία D
1755 οὐλομελές· [οὐλοσελές.] ὑγιές, ὁλόκληρον D
1756 οὐλομελίῃ· καθόλου. συλλήβδην. ἄλλοι ἐπὶ τῆς ἀθρόας [τῆς] τῶν ὅλων φύσεως· τὸ γὰρ ὅλον οὖλον λέγει D
1757 *οὖλον· ποτὲ μὲν τὸ ⸤μαλακὸν AS[22]Σ(g[7]) καὶ ἁπαλόν (Π 224) Σ(g[7]). ποτὲ δὲ τὸ ⸤ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον (ρ 343) v[3]. καὶ τὸ ὀλέθριον (Β 6) v[3]AS[22]Br[500]. κυρίως δὲ τὸ συνεστραμμένον ⟨καὶ ταραχῶδες οὖλον⟩ AS[22] Hom.
1758 οὖλος Ἄρης· ἀντὶ τοῦ ὀλετὴρ δεινός (Ε 461) [καὶ ταραχῶδες οὖλον] Hom.

1739 – ἧκον Σ ο 267 **1747** Ap. S. 124, 31; Schol. **1750** Schol.[A] Eur. **1751** Ap. S. 124, 12; Schol. | **1752** cf. Schol. **1756** τῶν ὅλων φύσεως cf. Erot. 66, 19 **1757** cf. Schol. Β 6; – ἁπαλόν Σ ο 268; μαλακόν et ὀλέθριον et συνεστραμμένον Ap. S. 124, 1

1738 οὐλέοιεν Alb.; 'vox Alexandrina aetate ex Homerico ουλε arte facta' La. **1739** ἐπιπολεὸν H: Mus. = K | ὑγείαν H: accent. La. | χλάνις (χλάνισμα λάκη?) H: accent. Salm. **1741** οὐλή Degani 1968, 108–9 coll. LXX Lev. 13, 10. 19 **1743** v. l. gl. 1789 (Alb.) **1744/45** 'ex ουλιος, ουλιων corrupta' La. **1745** οὐλιμῶν H: accent. Mus. **1746** 'h. e. ουλοχυται· ⟨αλες⟩μ(ετ)α κριθων μεμιγμενοι, cf. Schol. A 449' La. **1747** τὸ H: Mus. **1748** ολκοβαται ci. La. **1750** οὐλομέναι H: accent. Mus.; οὐλόμεν' αἰ⟨κίσματα⟩ ex Eur. Schm. **1753** οὖλοι H: 'ι⟩ουλοι an οὐλοί ad *ϝελ–?' La. **1754** οὐλοθεσία H: accent. La.; οὐλοθυσία HSt. Thes. 2, 1283B **1755** οὐλομενὲς H: HSt. l. c. **1756** τῆς del. Mus. **1757** incl. e gl. 1758 trsp. Heins. (ut ταραχῶδες K)

D **1759** οὐλοχόϊον· ἀγγεῖον, εἰς ὃ αἱ ὀλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν

1760 οὐλόχυτα· τὰ κατάργματα

Hom.? **1761** οὐλοχύτας· ὁτὲ μὲν τὰ κανᾶ, ἐν οἷς τὰς οὐλάς, αἵ εἰσι κριθαί, τῶν ἱερείων κατέχεον. φαίνεται δὲ ἀγγεῖα δηλοῦσθαι (γ 445)· ἢ ⌊κριθὰς πεφρυγμένας (Α 449 ..) g[4]AS[14]Br[262]

Hom. **1762** *οὐ μά· ⟨οὐ⟩ μὰ τόν (Α 86) A[21]S[31]

D **1763** οὐμαί· ὑμέτεραι

D **1764** οὐ μάλα κικκάς· παροιμία τὸ μηδὲν σημαίνουσα· 'ὠνήτης δὲ κικκὰς οὐ μάλα φαίνεται' καὶ Στράττις ἐν Ζωπύρῳ περικαιομένῳ (fr. 10 K.–A.) 'τῶν οὐ μάλα τέθηκα †κεκυκκᾶν Ἐπικράτη'

Hom. **1765** *οὐ μάν· οὐ μην (Μ 318) A[26]

Hom. **1766** *οὔ μ' εἴας· οὐ συνεχώρεις με (Ε 819) A[19]AS[25]

D **1767** οὐ μὰ τήν· οὐκ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν Ὀργῇ (fr. 272 K.–A.)

1768 *οὐ μεθείς· οὐκ ἐῶν AS[18]

Greg. Naz. **1769** οὔ με γάμος δέ· οὐδαμῶς δὲ γάμος με (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 63 [37, 974, 13 M.])

1770 *οὐ μὲν οὖν· οὐδαμῶς vg[7]A[27]Br[303]

Hom. **1771** οὐ μέμ πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης· ὑπόληψιν εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τῶν ἀνθρώπων γεγονότων (Χ 126)

Greg. Naz. **1772** οὐ μετὰ δήν· οὐ μετὰ πολὺν χρόνον (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 148 [37, 590, 7 M.])

1773 οὐ †μεταψέφεις· οὐ μεταμελῇ, οὐ μετανοεῖς

1774 *οὐ μετρίως· μεγάλως AS[22]

1775 *οὐ μήν· ἀλλὰ μήν. οὐδαμῶς vg[5]A[20]Br[299]Σ

1776 *οὐ μὴν ἀλλά· ἔτι γε μήν vg[14]A[29]Br[305]

1777 *οὐ μὴν δέ· οὐδαμῶς δὲ v[13]A[28]Br[304]

LXX **1778** *οὐ μὴ πρόωμαι· οὐ παραχωρήσω (Iob 27, 6) vg[2]A[16]Br[297]

1779 *οὐ μήν· οὐ μόνον g[5]

1761 κριθαί et ἀγγεῖα Ap. S. 124, 15 **1764** Ph ο 661; Zenob. Ath. 3, 142; Diogen. 7, 4 **1766** Schol. **1771** cf. Schol. **1775** Σ ο 269; Schol. Plat. Leg. 822c **1779** Σ ο 269

1759 ὀλαὶ H: ὀ corr. in οὐ **1761** κενὰ H: Sop. Jun. Salm. al. | ὁλὰς H: ed. 1521 | πεφριγμένας H: Alb. = K[gA] (πεφυρμενας S) | ἀγγεῖα expl. Apionis **1762** add. Alb. = K[S] **1763** spat.οὔμαι H: nov. gl. et accent. Mus. **1764** μαλακικκὰς H: Mus. | κοκκὰς H: Mus.; κυκ(κ)ας testt. | στρατὶς H: accent. Mus., -ττ- Schr. | περικαιομένων H: Mus. | ἐπικρατῆ H: accent. Mein. FCG 2, 2, 767 **1766** οὐμὰς H: Mus. = K Schol. | μοι Jens. Luc. Hes. 177 = Schol. | v. l.: gl. 1784 **1767** μάτην H: Bentl. Callim. 302 **1768** ἐών H: accent. Alb. **1769** οὐδαμὸς H: Mus. | ad fin. δέ H: Voss. **1770** οὔμενουν H: Schm. **1772** μεταδὴν H: Alb. | μεταπολὺν H: Alb. **1773** μεταψεφεῖς H: accent. Alb.; μεταστρέφεις Erbse; gl. μ 1051–2 cft. Bühler **1776** le. οὐ μήν H: Voss. Biel. = K **1778** expl. ου μη πρ. K

1780 *οὐ μή σε ἀνῶ· οὐκ ἄν σε ἐάσω AS^{17}. οὐκ ἄν σε ἐῶ. ⌊οὐ μή σε ἐάσω (Ep. Hebr. 13, 5) vg^{4}Br^{298} N. T.
1781 *οὐ μόνον· οὐχ ἕως τούτου vg^{6}A^{23}Br^{300}
1782 *οὑμός· ⟨ὁ⟩ ἐμός (Θ 360) vg^{1}A^{24}Br^{301} Hom.
1783 οὐ μὴν δέ· οὐδαμῶς δέ
1784 †οὐ μ' ἰᾶς· οὐ συγχωρῇ
1785 οὔνη· δεῦρο. δράμε. Ἀρκάδες
1786 *οὕνεκα· διότι (Α 111 ..) AS^{2}
1787 οὕνεκα· οὗ χάριν
1788 οὐ νέμεσις· οὐ μέμψις (Γ 156) Hom.
1789 οὔνεσθε· ὄνησίν τινα ἔχετε (Ω 241 v. l.) Hom.
1790 *οὐ νέομαι· οὐ πορεύσομαι (Σ 101) AS^{1} Hom.
1791a οὔνης· κλέπτης. D
1791b . . . · κλεπτοσύνη, †φαρεια D
1792 *οὔνομα· ὄνομα (ζ 194) vg^{ουμ15} Hom.
1793 οὖνον· [ὑγιές.] Κύπριοι δρόμον D
1794 οὔνιος, οὔνης· δρομεύς. κλέπτης D
1795 †οὔνοσθε· ὄνησίν τινα ἔχετε. κατ' εἰρωνείαν
1796 οὔ νύ τοι· τοῦ σοῦ, ἢ σοῦ. ἢ οὐδαμῶς
1797 οὔ οἱ· οὐδαμῶς αὐτῷ
1798 †οὔου· σχεδόν
1799 'οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς'· Ἀριστοφάνης (fr. 928 K.–A.), ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις χαλεπή τις ἡ πόλις εἶναι, διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν γοητείαν. ἐσπούδαζον γὰρ περὶ τοῦτο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ῥαθύμως διὰ τοῦτο διῆγον
1800 *οὐ παρελεύσεται· οὐ παρέλθῃ AS^{22}. οὐ παραλείψει (2. Paral. 25, 7 v. l.) S^{22} LXX
1801 οὐ παρεξήνεγκεν· οὐ παρῆλθεν
1802 *οὐ παρομαρτεῖ· οὐ παρακολουθείη AS^{14}
1803 οὐ πεπλασμένον· ἄπλαστον (Aesch. Prom. 1030?)

1782 Schol. **1786** Schol.; cf. Ap. S. 124, 28 **1788** Schol. **1789** Ap. S. 124, 24 **1794** lex. Hom. (Aly, SBHeidelb. 1914, 2) 9 **1799** cf. Zenob. Ath. 1, 27. vulg. 5, 36; Prov. Bodl. 734

1780 οὐ μή ^{σε} H | nov. gl. οὐκ ἄν δε ἐῶ H: cont. Voss. **1781** οὐκ ἕως H: Mus. = K **1782** add. Alb. = K^{vg} Schol. **1784** v. l. gl. 1766 **1785** οὔνει H: Bergk; cf. Be 1, 393 **1787** οὐ H: Schow. 602 n.5 **1788** νέμησις H: Mus. **1789** οὔνεσθαι H: Mus. (? ε corr. in ο) | ἔχε( ) H: Mus. | v. l.: gll. 1743. 1795 **1790** πορεύομαι H (K): Schm. **1791b** nov gl. et lac. Schm. | κλεπτῶν συνηφαρεία H: Perg. **1793** οὐνὸν H: accent. Mus. **1794** εὖνις H: La., cf. Glott.34, 1955, 192–5. Leum. Hom. W. 123 **1795** v. l. gl. 1789 **1798** μον⟩όνου Alb.; ⟨οσον⟩ ουπω La. **1799** ἑτέρων H: Mus. | ἐπὶ τοῦτο H: Cob. 1881, 376 **1801** παρεξένεγκεν H: Schm.

LXX **1804** *οὐ περανοῦσιν· οὐ τελειοῦσιν (1. Regn. 12, 21) AS[16]

1805 *οὐ περιέσται· οὐ περιγενήσεται vg[1]AS[10]Br[306]

Hom. **1806** *οὔποθι· οὐδαμοῦ (N 309) A[23]

D **1807** οὐ πολιᾷ· οὐ γηράσκει

Hom. **1808** *οὔποτε· οὐκ ἄν ποτε (v)g[6]Br[309], οὐδέ ποτε (A 234) vg[6]A[21]Br[309]

Hom. **1809** οὐ προσαμύνει· οὐ βοηθεῖ (E 139)

LXX **1810** *οὐ προσείλοντο· οὐκ ἠθέλησαν (Prov. 1, 29) vg[3]AS[12]Br[307]

LXX **1811** *οὐ προσεποιήσαντο· οὐκ ἠγάπησαν (Iob 19, 14 v. l.) AS[17]

Greg. Naz. **1812** *οὐ προσήκαντο· οὐ προσεποιήσαντο (Greg. Naz. or. 4, 27 [35, 553B M.]) g[4]A[13]

1813 *οὐ προσίεντο· οὐ προσεδέχοντο A[15]. οὐκ ἠρέσκοντο

Att. **1814** *οὐ προσίεταί με· οὐκ ἀρέσκει με (Ar. Equ. 359) (vg[2]A[11]Br[308])

LXX **1815** *οὐ προσώχθισαν· οὐκ ἀπεστράφησαν (Ps. 21, 25) (A[18])

1816 οὐ πρὸς σέ· οὐ κατὰ σέ. οὐκ ἄξιόν σου

Eur. **1817** οὐ προτιμᾷ· οὐκ ἔχει λόγον (Eur. Med. 343)

1818 οὔπω· οὐδέπω

Hom. **1819** οὔπω ποτέ· οὐδέ ποτε (A 106)

D **1820** οὐρά· ἡ κέρκος. καὶ τὸ αἰδοῖον (Eupol. fr. 471 K.–A. vel Soph. fr. 1078 R.)

Hom. **1821** οὖρα· ὁρμήματα (Ψ 431)

1822 *οὖρα· ὅρια A[10]. τὸ τῆς στρατιᾶς τέλος A[18]

LXX **1823** *οὐραγεῖ· ὑστερίζει (Sir. 32, 11) g[3]A[22]Br[429]

1824 οὐραγία· στρατηγίας οὐρά, τουτέστι τὸ τέλος τῆς στρατιᾶς καὶ τῆς τάξεως

1825 *οὐράγιον· ἔσχατον A[24]

D **1826** οὐραγός· τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμών. καὶ τοῦ εὐωνύμου κέρατος φύλαξ· ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ δεξιοφύλαξ

LXX **1827** *οὐ ῥᾴδιον· οὐκ εὐχερές (2. Macc. 2, 26) A[7]

LXX **1828** *οὐραγίαν· τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν vg[1] στρατιάν (Deut. 25, 18) vg[1](A[6])

D? **1829** οὐ ῥᾳδίως· κακῶς. Θουκυδίδης (6, 57, 4)

1808 | Schol. **1809** cf. Schol. **1810** gl. Prov. **1819** Schol.; Ph ο 669 **1820** | Ph ο 680 (cit Soph.) **1821** cf. Schol.; Schol.[PQ] θ 124 **1823** gl. Sir. **1828** Σ ο 274 **1829** Ph ο 673 (Ael. D. ο 42)

1805 περίεσται H: accent. Mus. **1806** οὐπιθὴ H: Mus. = (K) **1809** προσαμυνεῖ H: accent. Mus. **1810** ἠθέλησεν H: Biel. Voss. = K gl. Prov. **1814** μοι bis H: La. = Ar.; om. K; με … μοι Herw. Versl. 200 **1815** προσώχθησαν H: La. = LXX **1817** προτιμᾶν H: Voss. **1819** le. οὔπω H: ed. 1521 = testt. **1820** cf. gl. σ 172 | v. l.: gl.1509 **1822** οὖρα et οὐρά conf. agn. Schm. | ὀρία H: Mus. | ἀπὸ H: Brun. = K **1824** οὐράγια H: Munck. ad Anton. Lib. 50 **1828** οὐραγιὰν H: accent. Mus.

1830 οὐρανίαν· ὅταν τὴν σφαῖραν ἀναβάλωσιν. καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιὰν οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανιάζειν. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης (Vesp. 1492. 1530?) D
1831 [οὐραί· ἡ κέρκος, καὶ τὸ αἰδοῖον]
1832 Οὐρανίδην· ἀπὸ τοῦ [οὐνοῦ ἢ] οὐρανοῦ
1833 οὐρανία αἴξ· ὡσεὶ λέγοι τις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας. ὅ τι γάρ τις εὔξαιτο, ἐλάμβανεν ὁ ἔχων τοῦτο. ἐπήκοος δέ ἐστιν αὐτή. ἴσως, ὅτι κατ᾽ ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. ταύτῃ δὲ τὰ γύναια ηὔχετο διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν, ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἔνιοι (Cratin. fr. 261 K.–A.) D
1834 οὐρανίζετο· πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνεῖτο (Aesch. fr. 436) D
1835 οὐράνιον ἄχος· τὸν κονιορτόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ ὑψηλόν (Soph. Ant. 418) D
1836 οὐράνιοι· οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες (Eur. Hel. 1499) D
1837 Οὐρανίωνας· τοὺς ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους
1838 *οὐρανόθι ⟨πρό⟩· πρὸ τοῦ οὐρανοῦ (Γ 3) A^{20}Br^{482} Hom.
1839 οὐρανομήκη· ὑψηλὸν λίαν
1840 οὐρανός· ὁ κατηστερισμένος τόπος. Πέρσαι δὲ τὰς βασιλείους σκηνὰς καὶ αὐλάς, ὧν τὰ καλύμματα κυκλοτερῆ, οὐρανούς … D
1841 οὐρανοσκόπος· ἰχθῦς ποιός D
1842 οὐρανοφοιτᾶν· ἐν οὐρανῷ διατρίβειν (Greg. Naz. c. 1, 2, 26, 52 [37, 629, 10 M.]?) Greg. Naz.?
1843 οὐ ῥᾷστα· οὐκ εὐχερῆ
1844 *οὖρα· δίσκου ἐπιφερομένου … (A^{17}) Hom.
1845 *οὔρεα· ὄρεα (Α 157) vg^{2}A^{12} Hom.
1846 οὐρέας· ἡμιόνους
1847 οὐρεῖς· φύλακες
1848 *οὔρεος ἐμ βήσσῃσιν· ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους A^{14}. [ἐπιτήδειος ἄνεμος] (Λ 87) Hom.

1830 cf. Ph ο 676; Poll. 9, 106; Eust. Od. 1602, 25sqq. (1, 304, 17 St.) **1833** cf. Σ″ (Ph ο 674. Su ο 934) **1834** cf. Σ″ ο 271 (cit. Aesch.) **1835** Σ″ ο 272 (cit. Soph.); cf. Schol. Soph. **1837** cf. Ap. S. 124, 30 **1838** Schol. **1840** – τόπος Ap. S. 124, 29 **1841** Athen. 8, 356a; Plin. 32, 69 **1845** cf. Schol.

1830 σαίραν H: Mus. = testt. | ἀναλάβωσιν Heins. = Ph | παιδείαν H: Mus. | ad Ar. Vesp. 1492. 1530 Alb. Mein., 'vix recte' La., sed cf. MacDowell ad loc. **1831** dittogr. gl. 1820 (Voss.) **1832** ἀ^{πὸ} H, sscr. m.1 | οὐνοῦ ἢ del. Mus. **1833** οὐρανίδ᾽ H: Schow. 603 n.10 = test. | ἐπ . κοος H: Mus. | τὸ ἐνδύμιον H: Mus. **1837** τῶν οὐρανῶν H: Mus. = Ap. S. **1838** οὐρανόοι H: Mus. = K Schol. | add. Mus. = K^{Br} Schol. **1840** καλύματα H: Mus. **1841** ἰχθὺς H: accent. Mus. **1843** ῥάστα H: accent. Mus. **1844** οὔρδικος, ἐπιφερομένου H (K): Thes. 5, 2414B; ⟩ουραιος (cf. gl. θ 659) Erbse | suppl. e. g. ὁρμήματα (Ψ 431) La. **1845** expl. οὐρέα H: Jens. Luc. Hes. 178 = K **1848** ἐμβήσησις H: Mus. (-σ-) = K (-σσ-) | ὄρους (nov. gl.) ⟨οὖρος ⟩ Mus.

Greg. Naz. **1849** οὐρεσίφοιτος· ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος (Greg. Naz. c. 1, 2, 17, 43 [37, 784, 13 M.])

Hom. **1850** οὐρῆας· ἡμιόνους A^{15}, παρὰ τὸ ὀρούειν, ὁρμητικούς τινας ὄντας· ἢ ἐπεὶ οὔριον τὸ ζῷον, οἷον ἄγονον (Α 50)· οἱ δὲ *οὐρήων τῶν φυλάκων A^{11}

1851 οὔρια· ἠνεμισμένα ἢ ὀξέως πνέοντα· ἢ ἰάγρια (A^{19})

Hom. **1852** *οὐρίαχον· τὸν σαυρωτῆρα. ἔστι δὲ σιδήριον ἐγκεκαμμένον εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δόρατος (Ν 443) A^{16}

1853 οὐρίζει· ὑπεπιφέρει. ἢ ὁρίζει

1854 οὐρίη· ὀπισθία

Eur. **1855** *οὐριθρέπταν· ἐν ὄρεσι τραφεῖσαν (Eur. Hec. 205) A^{9}

D **1856** οὔριομ βῖκον· τὴν ἀμίδα. ἢ οὐροδόχην (Antisth. fr. 121 Caizzi?)

D **1857** οὔριον· σωτήριον. ἢ ὄπισθεν πνέον

D **1858** οὐράνιον νέφος· κατ᾽ οὐρανὸν [ὄπισθεν] ἐρχόμενον. ἢ ὑπὸ οὔρων ἐλαυνόμενον (Cratin. fr. 143, 1 K.–A.)

1859 *οὔριος· ἐπιτήδειος $vg^{4}A^{25}Br^{310}\Sigma$, ἐπιδέξιος $vg^{4}Br^{310}\Sigma$ ἄνεμος $vg^{4}A^{25}\Sigma$

On. sacr. **1860** Οὐρίας· φωτισμὸς θεοῦ

1861 οὐρίσαι· ὁρίσαι. παρασκευάσαι

D **1862** οὐροδόχην· τὴν ἀμίδα (Xenophon com.?)

Hom. **1863** *οὖρος· ἄνεμος (γ 176) ($A^{8}Br^{10}$)

1864 ὄριον· φυλακή. σημεῖον

Hom. **1865** *οὖρον ἀρούρης· ὅρον τῆς χώρας (Φ 405) A^{21}[Σ]

Hom. **1866** οὖρος· βασιλεύς. *φύλαξ $A^{23}\Sigma$. σωτήρ (Θ 80) A^{23}

Hom. **1867** *οὖρος Ἀχαιῶν· τὰ αὐτά (Θ 80) (A^{13})

D **1868** οὔρους· φύλακας. ἢ τὰ νεώρια. τὰ περιτειχίσματα. ἢ τὰ προορίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια, δι᾽ ὧν καθέλκονται

1850 ἡμιόνους Ap. S. 124, 32; Schol. **1852** Schol. | **1856** cf. Ph ο 685 **1858** cf. Ph ο 679 **1859** Σ ο 275 **1860** On. Vat. 196, 5 **1862** Ph ο 685 **1863** Schol. **1865** Schol. **1866** φύλαξ Ap. S. 125, 2 (P. Oxy. gl. 36); Schol.; Σ ο 276 **1868** τὰ νεώρια .. τὰ προορίσματα τῶν πλοίων cf. Σ ο 277; Poll. 10, 134. 149

1850 οὐρεί( ) H: Mus. = K | περὶ H: Mus. | οὔρειον H: Schm. **1851** οὔρια νενιμένα H: La. **1852** σαυροτῆρα H: Mus. = Schol. **1853** ὑπεριφερεῖ H: La.; συνεπιφέρει Conom. 1969, 213 **1855** οὐρίθρεπτα H: Schm. = K | τραφέντα H: La. = K **1856** οὐριομβικὸν H: Guyet. Hemsterh. (-ιον), cf. Ph; οὔρειον Cob. NL 398 (ut Pors. in Ph) | cf. gl. 1862 **1857** σωρίον H: Sop. (?). Pears. 549 **1858** οὐρὰν H: Heins. = Ph | incl. post Schm. del. La. | οὐρῶν H: accent. Mus. **1859** ἐπιδέξιος om. K^{A} **1861** οὐρίσαι· οὐρίσαι H: HSt. Thes. 2, 1497D **1864** οὔριον ed. 1521 ex ord.; conf. οὔρειον/ ὤρειον cum ὅρον agn. HSt. Thes. 2, 1499E **1865** le. οὖρον H: ed. 1521 **1868** conf. οὔρους et οὐρούς (Pears. 549) | νώρια H: Mus. = Σ

1869 οὕς· ἄρθρον ἀρσενικὸν πληθυντικόν, πτώσεως αἰτιατικῆς, οὕστινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου· 'οὓς ἑτάρους στέλλοντα' (Δ 294) Hom.
1870 οὖς· ὠτίον
1871 οὖσα· σχοινία, νεὼς ὅπλα (Antim. fr. 57, 2 W. = 68, 2 M.) D
1872 οὖς Ἀφροδίτης· οἱ ἁλιεῖς ὄστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν D
1873 οὔ σε· οὐ δή σε (π 202) Hom.
1874 οὐ σθενῶ· οὐκ ἰσχυράν ... (Eur. Alc. 267) Eur.
1875 οὐσία· ἐξουσία. οὐσιότης. *πλοῦτος. ὕπαρξις vg[1]A[7]. εἶδος ὑφεστός, βίος. κτῆσις
1876 *οὐσιώδης· ὢν ἀεὶ vg[2]A[8] ἐν αὐτῷ A[8] κατ' οὐσίαν vg[2]
1877 *οὕς ῥα· οὓς δή (g[4])
1878 οὐσιώσαντος· τὸ ἡνωμένον ἄκρως (Greg. Naz. or. 14 [35, 901C M.] ..) Greg. Naz.
1879 οὐ συγγινωσκόμενοι· οὐ συγκατατιθέμενοι (Hdt. 3, 99, 1) D
1880 οὐ σύ· μὴ σύ
1881 οὐ συμβαίνει· οὐ συμφωνεῖ
1882 *οὐ συνιστορῶ· οὐκ οἶδα. ⟨οὐ σύνοιδα⟩ (A[11])
1883 *οὐ συνέσχεν ὀργήν· οὐ κατεκράτησεν ὀργῆς (Mich. 7, 18) A[10] LXX
1884 οὐ σὺν ἱδρῶτι· οὐ σὺν καμάτῳ
1885 οὐ σχολαίτερον· ταχέως (Thuc. 2, 75, 6) Att.
1886 οὖτα· ἔτρωσεν. ἔπληξεν. ἐκέντησεν (Ν 192) Hom.
1887 *οὐτάζοντο· ἐτιτρώσκοντο (Η 273) A[20] Hom.
1888 *οὐτάμεναι· τρῶσαι (Φ 68) A[26] Hom.
1889 *οὔτ' ἄρ· οὐ δή (Α 93) A[30] Hom.
1890 οὔτ' ἂρ φρένας· οὔτε κατὰ σύνεσιν (Α 115)A[26] Hom.
1891 οὐτάσαι· τρῶσαι, ἐκ χειρὸς νύξαι (Ξ 424) Hom.
1892 *οὔτασεν· ἔβαλε A[19]. καὶ τὰ ὅμοια (Ε 56) Hom.
1893 *οὔτε τῳ· οὔτε τινί A[27]
1894 οὐτηθείς· τρωθείς (Θ 537) Hom.
1895 οὔτι· οὐδέν

1872 Athen. 3, 88a (Antig. Car.) **1883** gl. Proph. **1889** Schol. **1891** lex. Hom. (Aly, SBHeidelb. 1914, 2) 25 **1894** Schol. **1895** Ap. S. P. Oxy. gl. 36; Σ ο 278

1869 οὓς ἑτέρους στέλλοντα post αἰτ. H: trsp. Mus. | ἑτέρους H: Gron. Heins. **1871** νεῶς H: accent. Mus. | cf. Wil. Kl. Schr. 4, 367 | v. l.: gl. θ 967 **1872** le. οὖς H: Ald. | Αἰολεῖς Cas. in Athen. 171 | cf. Wil. Antig. v. Kar. 174 **1873** οὗς H: Mus. **1874** σθενῶς H: Schm. (?) | ἰσχυρῶς Mus. | suppl. e. g. στάσιν ἔχω La. **1875** ὁσιότης H: Schm. **1876** ὢν H: Mus. **1879** συγγινοσκόμενοι H: Mus. **1882** συνέστορα H (K): Schow. 605 n.18 | add. La. = K **1883** ad fin. ὀργήν H: La. = K **1884** κάματι H: Mus. **1888** οὐταμέναι H: accent. Mus. **1889** v. l.: gl. 1909 **1893** τῶ H: Mus. **1894** οὐτιθεὶς H: Mus. = Schol.

Hom. **1896** οὔτι· οὐδαμῶς (Α 153)
1896x οὐτιδανοῖ· ὅμοιον
Hom. **1897** *οὐτιδανός· οὐδαμινός (v[ουχ5]). ἀσθενής. ἄψυχος. ⌊οὐδενὸς ἄξιος g[1]A[28]Br[377]Σ οὐδὲ λόγου (Α 293) (A[18]Br[377])
Hom. **1898** οὔτι κράτεΐ γε· οὐ τῇ δυνάμει (Η 142)
Hom. **1899** οὔτι μάλα δήν· καὶ οὐκ ἐπὶ πολύ (Α 416)
Hom. **1900** οὔτι μέλει· οὐ μέλει (Β 338)
Hom. **1901** οὔτι μοι ὔμμες· οὔκ ἐστέ μοι ὑμεῖς (Α 335)
1902 *οὗτινος οὖν· οἵου δήποτε vg[3]A[23]Br[312]
1903 *οὔτι που· οὐδαμῶς vg[2]A[17]Br[311]
K + D **1904** οὔτις· *οὐδείς A[29]Br[379]. ἢ εἶδος ὀρνέου. καὶ οὐρανός
Hom. **1905** οὔτοι ἀπόβλητον· οὐκ ἀποβληθῆναι ἄξιον (Β 361)
1906 †οὐτόν· κακὸν μόρον, θάνατον A[21]
1907 †οὗτος· τοῦτος
1908 *οὑτοσί· διὰ τοῦ ῑ, καὶ ὁδί g[15]A[31]
1909 †οὖταρ· οὔτε δή
1910 †οὐτρηρῶ· δραστικοί, σπουδαῖοι
1911 οὕτως· τοιούτως, ὁμοίως
1912 οὑτωσί· οὕτως. *οὕτω δὲ χωρίς τοῦ σ̄, ὅτε σύμφωνον ἐπιφέρηται vg[11]A[24]. [τέσσαρα σημαίνει τὸ ὁμοῦ· χρόνον· τόπον· ἐγγύτητα· ἀριθμόν]
1913 *οὐ τῷ τυχόντι· οὐ τῷ μικρῷ vg[12]A[25]Br[313]. οὐ τῷ οἵῳ δήποτε vg[12] Br[313]
1914 οὐ φατός· ἄφατος
D **1915** οὐ φαικά· οὐκ ἀρεστῶς. οὐ κούφως
D **1916** †οὐφέλλαν· γῆν τὴν εἰς τὰ ἱμάτια
D **1917** οὐφίδρωμα · τοῦ σάγματος ἡ πρὸς τῇ πλευρᾷ διφθέρα
LXX **1918** *οὐ φοιβήσεται· φοιβᾶν ἐστι τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἢ δαιμονικῷ μαντεύεσθαι (Deut. 14, 1) A[3]
Eur. **1919** *οὐ φορητόν· μέγα (A[4]). βαρύ. ⌊οὐκ ἐλαφρόν vg[1]A[2]Br[314]. οὐ βαστακτόν (Eur. Hipp. 443) vg[1]Br[314]

1896 Schol.; Σ ο 278 **1897** οὐδένος ἄξιος Ap. S. P. Oxy. gl. 39; Σ ο 279; cf. Schol. **1899** cf. Schol.

1896x del. Mus. **1897** v. l.: gl.1586 **1900** μέλλει bis H: Mus. **1901** le. οὔτι μοι H: ed. 1521 | ὑμμὲς H: accent. Mus. | ἔστ' ἐμοὶ H: Mus. **1903** v. l.: gl. 1492 **1905** ἀποβλήθ[η] H: Mus. **1906** v. l. gl. 429 **1907** v. l. gl. 1911 **1909** v. l. gl. 1889 **1910** οὐτρήρω H: accent. Mus. | v. l. gl. 1515 (Pears. 550) **1911** v. l.: gl. 1907 **1912** ἐγγύτερον H: La. **1914** φάτως ἀφάτως H: Schm. **1915** οὔφεκα H: Voss. coll. gll. φ 50. 51 **1917** οὐφίδρωμα H: Ahr. Dial. 2, 125 | τάγματος H: Scal. **1918** φοιβήσετε Biel. = LXX | φοίβα H: Mus. | δαιμονι κομαν K **1919** αβαστακτον K

1920 οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ· παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Ἕρμιππος Δημόταις (fr. 16 K.–A.)· [μὴ πρὸς ὀργὴν ὁμιλεῖν. καὶ] ἀντὶ τοῦ ἐμοί D
1921 οὐχ· οὐχί. οὐχ οὕτως
1922 *οὐχ ἅζομαι· οὐ σέβομαι, οὐκ ἐντρέπομαι (Eur. Or. 1116) A[18] Eur.
1923 οὐχ ἅλις· οὐχ ἱκανῶς (Eur. Andr. 582) Eur.
1924 †οὐ χάζεις· οὐ πιέζεις συνεχῶς
1925 οὐχ ἕδος· οὐ καιρὸς τοῦ καθέζεσθαι, οὐ καθέδρας φροντίς (Ψ 205) Hom.
1926 †οὐχ εἴκων· οὐχ ὑποχωρῶν
1927 *οὐχ ἥκιστα· μάλιστα vg[2]A[14]Br[315]Σ
1928 *οὐχί· οὐδαμῶς A[20]. οὐ δῆτα
1929 *οὐχ ἑκών· οὐ βουλόμενος vg[6]A[17]Br[316], οὐ θέλων (g[6]Br[316])
1930 *⟩ου χειαί· φωλεοί A[16]
1931 οὐχ ἕπεται· οὐκ ἀκολουθεῖ
1932 *οὐχ οἷόν τε ἐστίν· οὐ δυνατόν ἐστι vg[ουκ38]Br[284](Σ)
1933 *†οὐχ ὑπὲρ ἀλόγου· οὐχ ὑπὲρ λόγον A[15]
1934 *οὐχ οἷοί τε· οὐ δυνατοί vg[7]A[19]Br[317]
1935 οὐχ οἷός τε εἰπείν· μὴ δυνάμενος εἰπεῖν
1936 οὐχ ὁρέοντα· οὐ ζῶντα (Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 15 [37, 885, 5 M.]) Greg. Naz.
1937 οὐ χραίσμῃ· οὐ βοηθῇ (A 28) Hom.
1938 οὐ χρή· οὐ δεῖ (B 24) Hom.
1939 *οὐχ ὑπελείπω· οὐχ ὑστέρησας. οὐ κατέλειπας (Gen. 27, 36 v. l.) vg[8]A[21]Br[318] LXX
1940 *οὐχ ὑποίσω· οὐχ ὑπενέγκω. οὐ βαστάσω (Iob 31, 23) vg[9]A[22]Br[319] LXX
1941 οὐχ ὑφίεται· οὐκ ἐνδίδωσιν
1942 *οὐχ ὑφίσταται· οὐχ ὑπομένει vg[11]A[23]Br[320]. οὐχ ὑποφέρει (Prov. 13, 8) vg[11]Br[320] LXX
1943 ὄφατα· δεσμοὶ ἀρότρων. Ἀκαρνᾶνες D
1944 ὀφείλει· δεῖ γενέσθαι κατὰ ἀνάγκην
1945 *ὀφειλή· χρέος, δάνειον. ἀνάγκη (Ev. Matth. 18, 32) vg[3]A[6]Br[322] N. T.

1920 Σ″ (Ph ο 697. Su ο 978) **1927** Σ ο 280 **1932** cf. Σ ο 281 **1937** Schol. **1938** Schol.

1920 le. οὔφροντις H: Ald. | ἱπποκλήδ( ) H: Mus. | δημώταις H: Pears. 550. Alb. = Σ″ | lac. ante μὴ Pears. **1922** οὐχάζομαι H: HSt. **1923** ἀλίς H: accent. Mus. | ἱκανός H: Alb. **1924** οὐκ ἄγχεις Mus.; ὀχμάζεις· [οὐ] Schm., ad Eur. Or. 265; ου χραυζεις vel ου χραυεις La. **1925** nov. gl. οὐ καθέδρα, οὐ H: cont. et em. Mus.; nov. gl. ⟨οὐχ ἕδρας ὥρα·⟩ post Mein. 1857, 618 Headl. 1910, 5 **1926** v. l. gl. 1673 (Pears. 550. Alb.) **1930** οὐχιαὶ H: Mus.; ‘ου e falsa verborum distinctione relictum’ La. **1931** ἕπται H: Mus.; cf. gl. 1691 **1933** ουχι περα λογου K, οὐ πέρα λόγου Schm. **1937** χραισμεῖ βοηθεῖ H: Schm. = Schol. **1938** δή H: ed. 1521 = Schol. **1940** βαστάζω H (K): Mus. **1943** cf. gl. 1979; Bugge BB 3, 121; ad δεσμοί Meringer IF 17, 132 **1944** le. ὀφείλη δὴ H: le. et em. Salm. Voss.

N. T. **1946** ὀφειλέτης· χρεώστης (Ev. Matth. 18, 24)

D **1947** ὄφεις· τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. Μένανδρος Παρακαταθήκῃ (fr. 292 K.–A.) τοὺς ὄφεις, λέγει, καλῶς γέ μοι ἠγόρασας

Hom. **1948** ὀφέλλει· ὠφελεῖ. ⌊αὔξει (Γ 62) (v^{1})

Hom. **1949** ὀφέλλειν· αὔξειν (Π 631) Br^{457} [καὶ ὀφέλλειν]

Hom. **1950** ὀφέλλεται· αὔξεται (γ 367)

Ap. S.? **1951** ὄφελες· ὤφειλες (Α 415), ᾧ συζυγεῖ τὸ ὄφελον (Σ 367)· [καὶ ὄφελον] καὶ ἐπίρρημα ὅπερ ἔχει χαρακτῆρα ὁριστικοῦ παρατατικοῦ· ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ ἔλεγον, ἔλεγες

1952 ὀφέλλουσα· θρασύνουσα. αὔξουσα. σώζουσα. παρασκευάζουσα

D **1953** ὄφελμα· αὔξημα (Soph. fr. 1079 R.). κάλλυμα. κάλλυντρον

D **1954** ὀφέλμασι· σαρώμασιν

1955a ὄφελλον· ὤφειλον.

1955b *⟨ὄφελον·⟩ εἴθε vg^{2}A^{4}Br^{470}Σ. μακάρι (Σ 367) Σ(g^{2})

Hom. **1956** ὄφελος· A^{5} αὔξησις. ὄνησις. ἐπικούρημα. ⌊κέρδος (Ν 236) A^{5}

D **1957** ὄφελτρον· κάλλυντρον

1958 *ὀφθαλμιᾶσαι· φθονῆσαι. ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν vg^{3}A^{7}Σ

1959 *ὀφθῇ· εὑρεθῇ. φανῇ vg^{1}A^{5}Br^{323}

D **1960** ὀφθαλμὸς βασιλέως· ὁ πεμπόμενος κατάσκοπος (Ar. Ach. 92)

D **1961** Ὀφικοί· οἱ νῦν Ὀπικοί

1962 †ὀφιδεύειν· σχολάζειν, διατρίβειν, οἰκεῖν

Lat. **1963** ὀφικιάλιος· . . .

1964 ὀφειλόντως· πρεπόντως. δεόντως

LXX **1965** *ὀφιομάχης· ἰχνεύμων A^{1}. καὶ ἀκρίδων γένος, μὴ ἔχον πτερά (Lev. 11, 22) A^{1}Σ

D **1966** ὀφίουρος· ὄρνις ποιὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ

D **1967** Ὀφιοῦσσα· ἡ Ῥόδος· διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄφεων

D **1968** ὄφις· ποιὸς ἰχθῦς. καὶ τὸ χρυσοῦν περιβραχιόνιον. καὶ ὁ δράκων ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς

1947 – ψέλλια Ph ο 703; cf. Poll. 5, 99 **1948** | Schol. **1949** Ap. S. 125, 9; Schol. | **1950** Schol. Opp. hal. 54 **1951** ὤφειλες Schol.; – ὄφελον Ap. S. 125, 8 **1953** αὔξημα Ph ο 701 (cit. Soph.) **1955b** Σ ο 282 **1958** cf. Σ ο 283 **1961** cf. St. Byz. 494, 6 (ο 79) **1965** ἀκρίδων – Σ ο 284 **1967** cf. St. Byz. 546, 12 (ρ 44)

1947 ὀφεῖς H: accent. Mus. | παρακαταθήκην H: Cas. Athen.870 **1948** ὀφελλεῖ H: accent. Mus. | ὀφελεῖ H: Mus. **1949** ὀφελλῆν? H: Mus. = testt. **1950** cf. Plut. def. or. 410b **1951** ἐστι τὸ H: Mus. **1952** ὀφελοῦσα H: Pears. 550 | αὔξουσα om. Ald. **1953** κάλυμμα H: Martin. Cadm. | κάλυντρον H: Alb. **1954** ὀφέλμωσι H: Mus. **1955b** nov. gl. et le. suppl. Schm. = ΚΣ | μακάρη H: Schm. = ΚΣ **1957** κάλυντρον H: Alb. **1958** φθονέσαι H: Pears. 551. Hemsterh. ad Poll. 1339b **1961** ὀφιγοὶ ὀπτικοί H: Schm. cf. St. Byz. **1962** v. l. gl. ε 7474 unde ὀκνεῖν Kust. **1965** ὀφιομάμος, μ alt. in χ corr. H: Sop. Vales. Munck. al. = K **1967** ὀφήους H (ή corr. in ί Mus.): Sop. Brun. (-σ-) = St. Byz. | ἠρόδοτος H: Sop. Brun. **1968** piscis *ophidion* audit Plin. n. h. 31, 109. 149 | cf. gl. 1947

1969 *Οφλα· ὄνομα χωρίου, ὅπου ἦν τεῖχος Ἰερουσαλήμ (2. Esdr. 13, 27 v. l.) A^{8} LXX
1970 ὀφλάνειν· ὀφλισκάνειν. ὀφείλειν
1971 *ὄφλῃ· ὀφείλῃ A^{9}
1972 ὀφλεῖν· ὀφείλειν ἐκ καταδίκης
1973 ὄφλημα· χρεώστημα
1974 *ὀφλήμασι· χρεωστήμασιν $vg^{1}A^{2}Br^{326}$
1975 *ὄφλησιν· χρεώστησιν (Bar. 3, 8) A^{3} LXX
1976 *ὀφλήσουσι· χρεωστήσουσιν A^{7}
1977 *ὀφλισκάνοντες· χρεωστοῦντες $A^{4}(Br^{328})$. ὑπομένοντες (A^{6})
1978 *ὄφλοι· ὀφείλοι A^{5}. [ὀφειλέται. ὀφειλαί]
1979 ὀφνίς· ὕννις, ἄροτρον D
1980 ὄφρα· ἵνα, ὅπως. ἕως $v^{1}A^{2}Br^{330}\Sigma$, μέχρι Σ. ἐάν [τόφρα]
1981 ὄφρα ἴδητε· ὅπως ἴδητε (g^{1}), ἵνα θεάσησθε (Δ 249) Hom.
1982 ὄφρα μὲν οὖν· ἕως μὲν οὖν (Ι 550) Hom.
1983 ὄφρ’ εὖ εἰδῶ· ὅπως καλῶς εἰδῶ (Α 515) Hom.
1984 *ὄφῤ ἄν· ἕως ἄν (ρ 10 ..) A^{3} Hom.
1985 ὄφρυα· τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑπερκείμενα χωρία. τινὲς αἱμασιάς D
1986 ὀφρυάζει· ταῖς ὀφρύσι νεύει (Amips. fr. 37 K.–A.) Att.
1987 ὀφρυγνᾷ· ὅλως ... Βοιωτοί [οἱ δὲ †μέσον, καὶ ὑψηλόν] D
1988 ὀφρύγη· χῶμα. λόφος, αἱμασιά D
1989 ὀφρύκνηστον· ἐρυθριῶντα. οἱ γὰρ ἐρυθριῶντες κνῶνται τὰς ὀφρῦς D
1990 ὀφρυόεντα· λοφώδη, ὑψηλόν
1991 *ὀφρυόεντες· ὑπερήφανοι $vg^{οφθ2}\Sigma$ Att.
1992 ὀφρυόεσσα· ὑψηλή. ἀλαζών. ἐφ’ ὕψους καὶ ἄκρας κειμένη (Χ 411) Hom.
1993 ὀφρύη· μετέωρον (Eur. Heraclid. 394) D
1994 ὀφρῦς· τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τῶν ὀρῶν. καὶ ἔπαρσις, ὑπερηφανία

1970 Ph ο 715 | **1972** cf. Poll. 3, 84 **1973** Σ ο 285 **1980** – ἕως Ap. S. 125, 12; – μέχρι Σ ο 288 **1986** Poll. 2, 50 (cit. Amips.) **1991** Σ ο 289; **1992** ὑψηλή cf. Σ ο 290 **1993** cf. Ph ο 720 (cit. Eur.) **1994** ὑπερηγανία cf. Σ ο 291

1971 ὀφλεῖ· ὀφείλει H: La. **1973** χρεόστημα H: Mus. **1974** χρεοστήμασιν H: ed. 1521 **1975** χρεόστησιν H: Mus. **1976** χρεοστήσουσιν H: Mus. **1977** χρεοστοῦντες H: Mus. **1978** ὀφλοὶ ὀφειλοὶ H: Alb. | incl. del. Alb., le. gll. 1945/46 repetita agn. La. **1979** ὑννὶς H: accent. Mus. | cf. gl. 1943 **1980** τόφρα del. Mus. **1981** εἰδῆτε bis H: Pears. 551 **1983** ἴδω bis H: εἴδω Sop. Jens. Luc. Hes. 178, accent. Pears. 551. Alb. **1985** ὑποκείμενα H: Mus. | αμασιάς (spir. inc.) H: Mus. **1987** ὁμοίως Lob. Aglaoph. 880, ‘sed conformatio et significatio le. nondum explicatae’ La. | incl. ad gl. 1988 ret. La.; ad nov. gl. ὀφρόεν Mein. 1857, 618 | σιμὸν Mein.; μετέωρον La. coll. gl. 1993 **1988** de vulg. οφρυγη P. Hal. 1, 84 Dikaiomata p.68 cft. La. | χρῶμα H: Guyet. Voss. | αἱμασιααί H: αἱμασιαί Mus., -ιά cum v. l. -ιαί La. **1989** ‘saltem οφρυοκνηστον’ La. **1993** ὀφρύει H: post Schm. La. = (Ph)

Hom. **1995** ὄχα· ἐξόχως (Γ 110)

1996 †ὀχαεῦνται· ἠρέμα κινοῦνται

D **1997** ὄχανον· ὁ τῆς ἀσπίδος πόρπαξ. καὶ ὁ δεσμός. καὶ ὅπου ἐμβάλλουσι τάς τρίχας

1998 ὀχάνοις· δεσμοῖς· ἀπὸ τοῦ συνέχειν. ἔνθεν καὶ τὸ ὀχμαζειν

Hom. **1999** ὄχ᾽ ἄριστος· ἐξοχώτατος (Α 69)

D **2000** ὀχᾶσθαι· ἀνάλλεσθαι. ὁ λόγος ἐπὶ ᾿Αχιλλέως· οὐ βαρυσκελῆ ποιεῖ (trag. ad. fr. 250 K.–Sn.) ὁ τῶν νεβρῶν μυελός

Hom. **2001** ὄχεα· ἅρματα, ὀχήματα (Ε 745)

Hom. **2002** ὀχέεσθαι· ἡνιοχεῖσθαι (Κ 403)

Hom. **2003** ὀχέεσκον· ἔφερον, ὑπέμενον (λ 619)

LXX **2004** *ὀχεία· ἡ μίξις, καὶ ἡ συνουσία (Sir. 33, 6 v. l.) vg^{2}A^{11}Br^{333}Σ

D **2005** ὀχεῖα ποντία· ἡ ἄγκυρα, παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ πόντῳ τὰς ναῦς (trag. ad. fr. 251 K.–Sn.)

Att. **2006** ὀχεῖον· *ἅρμα vg^{5}A^{14}Br^{336}Σ. καὶ τόπον εἰς ὀχείαν ἀνειμένον, ᾿Αττικοί

D **2007** ὀχεῖς· κλῇθρα. Κερκυραῖοι

2008 ὀχεῖται· μετέωρος φαίνεται

Hom. **2009** ὀχέοντας ὀϊζύν· ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένους ὑπὸ κακοπαθείας, ἢ ἀναδεχομένους κακοπάθειαν (η 211)

2010 ὀχέοντες· ἐν αὑτοῖς ἔχοντες

2011 ὄχεσκον· ὑπέμενον, ἔφερον

Hom. **2012** *ὄχεσφιν· τοῖς ὀχήμασιν, ἢ τοῖς ἅρμασιν (Δ 297) A^{10}

2013 ὀχετεύει· ἐπιχέει. *σαλεύει. μεταφέρει g^{4}A^{9}Σ

? + Hom. **2014** ὀχετηγός· *ὁ τὸ ὕδωρ ἄγων [A^{12}], ὑδραγωγός vg^{3}A^{16}S$^{οικ\ 16}$ (Br^{334}Σ), κηπουρός, ἢ ὁ ἰάρδων (Φ 257) [A^{12}]

D **2015** ὄχετλα· τὰ ὀχήματα. οἱ δὲ τὰ συντεθραυσμένα

2016 ὀχετός· *σωλήν, ἀγωγός vg^{1}Br^{332}Σ(A^{8}), ῥύαξ vg^{1}Br^{332}Σ. ὕδωρ A^{13}. ὑδραγωγεῖον. οὐ χείμαρρος [ἤγουν αὖλαξ], ἀλλ᾽ ἀεὶ ῥέων

1995 Ap. S. 125, 14 (P. Oxy. gl. 40); Schol.; Σ ο 292 **1997** Schol. Luc. 170, 5 | **1998** δεσμοῖς Σ″ (Ph ο 726. Su ο 1029) **1999** cf. Schol. **2001** ἅρματα Schol.; Σ ο 293 **2003** cf. Schol. | **2004** Σ ο 294; Schol.^{A} Cyr. **2005** ἄγκυρα Theogn. can. 778 (C. 128, 27) **2006** Σ ο 295 | EM 645, 12; Harp. 230, 3 **2009** ἔχοντας Schol. **2013** σαλεύει – Σ ο 296 **2014** ὑδραγωγός Schol.; cf. Σ ο 297 **2015** Ph ο 732 | **2016** cf. Poll. 10, 30; – ῥύαξ Σ ο 298

1996 v. l. gl. 2037 (Schm.) **2000** ἀλλ᾽ ἄλλεσθαι H: Alb. | ὁ ?e corr. (?ω) H | βαρυσκέλης H: Nauck TGF^{2} 888 | ‘ὁ – μυελός verba glossatoris non poetae’ La. **2002** ὀχέευσθαι H: Mus. **2003** ὀχέεσβον H: Mus. = Schol. **2004** ὀχεῖα H: accent. Mus. **2005** le. ὀχεῖα H: Schr. **2006** τὸ εἰς H: La. = testt.; τὸν εἰς Pears. 551. Alb. | ὀχεῖαν H: accent. Ald. **2007** ὀχεῖα H: Mus. **2008** φέρεται Triller. Em. Hes. 32 **2009** le. ὀχέοντας H: ed. 1521 **2010** αὐτοῖς H: spir. Schm. **2011** cf. gl. 2003 **2014** v. l.: gl. 439 **2015** ὀχλήματα H: Schm. = Ph **2016** secl. La.

2017 ὀχεύς· ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς (Γ 372) Σ[Br^{496}] 〈καὶ ὁ τῆς θύρας μοχλός〉 Hom.
2018 ὀχή· τρώγλη. τροφή. καὶ ὄρος Εὐβοίας v^{2}. καὶ τροχός D
2019 *ὀχῆα· συνέχοντα ... (Μ 121) A^{4} Hom.
2020 ὀχῆες· οἱ συνέχοντες τὴν θωρακοζώνην κρίκοι (Δ 132). καὶ οἱ μοχλοί· ἀπὸ τοῦ συνέχειν (Μ 455) Hom.
2021 *ὄχημα· ἅμαξα, ἅρμα vg^{1}A^{6}Br^{337}, δίφρος (Eur. Med. 1321) vg^{1}Br^{337} Eur.
2022 [ὀχῆς· ὁμίχλη καὶ φωνή]
2023 *ὄχησις· ἱππασία, φόρησις v^{3}
2024 *ὀχήσομαι· βασταχθήσομαι A^{5}
2025 ὄχθα· χεῖλος ποταμοῦ. ἢ ὄχθαι (Φ 10) Hom.
2026 ὀχθεῖσθαι· ἀπὸ τοῦ ὄχθη. οἱ γὰρ στένοντες ἑαυτοὺς μετεωρίζουσιν D?
2027 *ὀχθεῖ· στένει, στενάζει v^{3}
2028 ὄχθη· χεῖλος ποταμοῦ
2029 ὄχθησαν· ἠγανάκτησαν (Α 570)
2030 ὀχθήσας· στενάξας A^{6}Σ(Br^{204}). βαρυνθείς· ἄχθος γὰρ βάρος. ἢ μετεωρισθείς τὴν ψυχήν, ἀπὸ τῶν ὄχθων, ὅ ἐστι τοῦ ἀναστήματος (Α 517) Ap. S.
2031 ὄχθησις· θόρυβος, τάραχος
2032 *ὄχθοι· αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι vg^{1}A^{5}Br^{338}Σ. καὶ αἱ ἐξοχαὶ vg^{1}Br^{338}Σ τῶν πετρῶν
2033 ὄχθοιβοι· περιάπτειν τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους· εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα (Ar. fr. 332, 2 K.–A.) D
2034 ὄχθος· κρημνός. πέτρα. τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς γῆς. ἢ τὸ ἀπόκρημνον στόμα τῆς θαλάσσης. κυρίως δὲ ποταμῶν †καὶ κραχρημένων †
2035 *ὀχλαγωγῆσαι· θορυβῆσαι vg^{οχθ4}A^{4}Br^{339}. ἢ συναγαγεῖν ὄχλον, ἢ ⌊ταράξαι (vg^{οχθ4}Br^{339})

2017 Ap. S. 125, 15 (P. Oxy. gl. 41); – ἱμάς Schol.; Σ ο 299 **2018** ὄρος Εὐβοίας St. Byz. 362, 13 (κ 103) **2019** Schol. **2020** μοχλοί Σ ο 299/300; Ap. S. 125, 17; μοχλοί – Schol. **2025** cf. Ap. S. 125, 23 (P. Oxy. gl. 43); Schol.; Σ ο 301 **2027** | Ph ο 740 **2029** Schol. **2030** στενάξας Σ ο 302; Ap. S. 125, 19 (P. Oxy. gl. 42); cf. Schol. **2032** Σ ο 303 **2033** λώματα Ph ο 744; cf. E. Gen. 233 Mill. (EM 645, 22)

2018 τ . ώγλη H: Mus. = K | τροφή Achaeorum (St. Byz.) **2019** ὄχεα H: accent. Mus. | μοχλόν suppl. Pears. 551 = Schol. **2020** ὄχηες H: accent. Mus. | θυρακοζώνην H: Salm. Brun. Heins. = Σ (Ap. S.) **2022** ὀχὴς H: accent. Schm. | ‘e gl. 2020 corrupt., φωνη ad ογκησις vel ογκημα’ La. **2025** ὄχθας (Δ 487) ci. La. **2026** ὀχθᾶσθαι H: La. | ὀχθῆ H: accent. Mus. **2028** χῖλος (ῑ e corr.?) H: Ald. **2030** ἅ H: Mus. **2033** ὀχθόβοι H: ι add. Mus., accent. Schr. | παραάπτειν H: Mus. | v. l.: gl. ε 1394 **2034** κυρίων H: Mus. | καὶ προχωμάτων Drag.; ακροι κρημνοι La.

2036 ὀχλεῖ· στένει. λυπεῖ. κωλύει μετὰ ὄχλου

Hom. **2037** ὀχλεῦνται· κινοῦνται. κυλινδοῦνται (Φ 261)

2038 †ὀχλεύονται· ὁμοίως

2039 ὀχλεύς· μοχλός. στρόφιξ. δεσμός. ἕρμα. πόρπη

D **2040** ὄχλησις· ἀσχολία

2041 *ὀχλημῶν· μοχλῶν A^{3}

Hom. **2042** ὀχλίσειαν· κινήσειαν (Μ 448)

2043 ὀχλίζειν· κινεῖν. μοχλεύειν

2044 *ὀχλιζομένων· συναγομένων A^{1}

2045 *†ὀχλοισίαν· ἱκεσίαν. ἐκκλησίαν A^{2}

Eur. **2046** ὄχλον· ἐνόχλησιν (Eur. Med. 337)

D **2047** †ὀχλόγος· κατάλογος λάοῦ

D **2048** ὄχμα· πόρπημα

2049 ὀχμάζει· *†μάχεται. βαστάζει vg^{οχθ2}A^{2}. ἐρείδει. θάλπει. *συνέχει (A^{1}Br^{199}), κατέχει, *πιέζει (A^{1}Br^{199})

2050 *ὀχμοί· σταχυών φυτεῖαι A^{4}

Hom. **2051** *ὀχμόν ἐλαύνουσι· τὴν ἐπὶ στίχον φυτείαν (Λ 68) A^{3}

2052 *ὄχνη· εἶδος [κύστου, ἢ] κουστουμίνου g^{1}A^{2}

Hom. **2053** ὀχοί· οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς (ε 404)

2054 ὀχοί· ἐφ᾽ ὧν ὀχοῦνται αἱ ναῦς. καὶ οἱ συνέχοντές τι καὶ διακρατοῦντες

D **2055** ὄχος Ἀκεσταῖος· ἐπεὶ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖοι. ἦν δὲ Ἀκέστη Σικελίας (Soph. fr. 672 R.)

D **2056** †ὀχρός· ὀχούμενος, φερόμενος

D **2057** ὀχεύει· βαίνει

LXX **2058** *ὀχυρά· ἰσχυρά vg^{1}A^{8}Br^{340}, ἀσφαλῆ (Deut. 28, 52) g^{1}Br^{340}

LXX **2059** ὀχύρωμα· τεῖχος ἀσφαλές. ὀχυρόν. *κάστρον. φρούριον ἢ ἀσφάλισμα (Gen. 39, 20 ..) vg^{2}A^{10}Br^{341}

LXX **2060** ὀχύρωσεν· ἠσφαλίσατο. ἐφυλάκισεν (2. Chron. 11, 11 ..)

2037 cf. Schol. | **2039** μοχλός cf. Poll. 10, 22 **2042** cf. Schol. **2043** Σ″ (Ph ο 746. Su ο 1055) **2046** Schol. Eur.; cf. lex. rhet. 287, 30; Ph ο 747 **2051** cf. Schol. **2053** Schol. **2054** Ap. S. 125, 25 **2055** cf. Ph ο 750

2037 v. l.: gl. 1996 **2038** ὁμοιοῦνται H: Mus. **2039** ἅρμα πομπή H: Drag. **2040** σχολή H: Cor. **2041** ὀχλήων Alb. = K **2042** ὀχλ . σειαν H: Mus. = Schol. **2045** ‘e gl. 2042 corrupta et falsa emendatione aucta’ La. **2047** ὀχλόλογος Salm. Guyet. Pears. 552; ὀχλοκατάλογος La. | λαός H: Salm. Guyet. Pears. **2049** μάχεται ad αἰχμάζει ret. D’Orville, Misc. obs. 9, 1, 127, cf. gl. α 2191 **2050** spat. in init. lin.χμοὶ H: nov. gl. et ὀ add. Mus. | ὀγμοί Pears. 552 **2051** ὄγμον Mus. = Schol. **2052** incl. del. La., om. K | κουστουμίνου cf. DuCange s. v. **2055** ὀχὸς H: accent. Mus. | ἀκέσταις H: Salm. Voss. Kust.; cf. St. Byz. 59, 10 (α 159), gl. α 2346 | ἄκεστος H: Schm., cf. St. Byz. **2056** ὀχηρός Salm. **2057** ὀχρύνει H: La. **2058** ἀσφαλής H: La. **2059** φρούρειον (?ει corr. in ι) H: Brun. Voss. Biel. | ἀληθές H: La. = K

2061 ὀχῶν· ὀχευτικῶς ἔχων. ἢ *τροχῶν ἢ ἁρμάτων A[1] D + K
2062 ὄψ· ὄψις. ὀφθαλμός. ἢ φωνή (Antim. fr. 96 W. = 79 M.) D
2063 ὄψανον· ὄψιν
2064 *ὄψα· προσφάγια vg[1]Br[342]. μαγειρεύματα (γ 480)
2065 ὄψανον· ὄψις [φωνή] (Aesch. Cho. 534) D
2066 ᾿Οψαλίδαι· οἱ ἀρχηγέται τῶν Αἰτωλῶν D
2067 *ὀψαρτυτής· μάγειρος vg[2]Br[343]Σ(A[4]) Att.
2068 *ὀψέ· μετὰ πολὺν χρόνον A[4](vg[2]). βραδέως (Δ 161) vg[1]A[4]Br[344]Σ Hom.
2069 *ὀψέ ποτε· μετὰ χρόνον ποτέ, ἐπ᾿ ἐσχάτων (Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 197 [37, 1242, 14 M.]) vg[2]Br[345] Greg. Naz.
2070 ὄψεαι· θεωρήσεις (Δ 353) Hom.
2071 ὄψεως· θέας
2072 ὀψὲ δύων· ὀψὲ καταδυόμενος (Φ 232) Hom.
2073 ὀψείοντες· ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες (Ξ 37) ... κλαυσείοντιες. βρωσείοντες (Callim. fr. 24, 17 Pf.) Ap. S.
2074 ὀψὲ δύοντα· βραδέως δύοντα, διὰ τὸ τῇ ἄρκτῳ ἀκολουθεῖν (ε 272) Hom.
2075 ὄψεις· ὄνειροι. ὀφθαλμοί. ὁράσεις
2076 ὀψέ ποτε· μόλις ποτέ
2077 ὄψεσθαι· θεωρήσεσθαι, ἰδέσθαι (Ε 120) Hom.
2078 ὄψ᾿ ἦλθες, ἀλλ᾿ εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο· ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον. τοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψέ, ἀπέλυον πάλιν εἰς τὸ μισθωτήριον· τὸ δὲ ἦν ἐν Κολωνῷ D
2079 *ὀψίας· ἑσπέρας (Ev. Matth. 8, 16) A[15] N. T.
2080 *ὀψιγενές· καὶ ἰὀψιγενῆ τὰ βραδέως γεννηθέντα vg[2]A[9]Br[346](Σ)
2081 ὀψίγόνοι· οἱ ὕστερον γενόμενοι
2082 *ὀψιγόνων· τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων vg[8]A[14] Br[349]Σ, μεταγενεστέρων (Γ 353) Hom.
2083 *ὀψιμαθής· βραδυμαθής vg[6]A[13]Br[348]
2084 ὄψιμον, ὀψιτέλεστον· ὀψὲ γεννώμενον. ἢ ὀψὲ ἀρξάμενον καὶ ὀψὲ τελεσθησόμενον (Β 325) Hom.

2061 Ph ο 748 **2065** Ph ο 751; Schol. Aesch. a **2067** Σ ο 305 **2068** Ap. S. 125, 29; cf. Schol. | Σ ο 307 **2073** Σ ο 309; Ap. S. 125, 32 (P. Oxy. gl. 45); – θέλοντες Schol. **2078** Prov. Bodl. 717; cf. gl. κ 3410; Ph ο 763 **2080** cf. Σ ο 309 **2082** – ἐσομένων Σ ο 310; cf. Schol. **2084** Ap. S. 125, 30

2061 'an οχειων?' La. | ἢ τροχῶν ἢ ἁρμάτων H: ἢ alt. om. Schr. = K **2063** dittogr.gl. 2065 del. La. **2064** προφαγία H: Mus. = K **2065** incl. Schm., e gl. 2062 La. **2066** 'an εξηγηται?' La. **2071** cont. H: nov. gl. Bos. Obs. crit. 177 **2073** lac. ex Ap. S. supplenda, κλαυσ. Attic., βρωσ. Callim. | v. l.: gl. 2088 **2074** ἀκολουθ( ) H: Mus. **2077** ἰδέσθαι ad ὄψασθαι Baun. 1914, 212 **2078** κολῶνον H: accent. Mus. | κολώνῳ H: accent. Mus. **2080** ὀψιγένητα, βραδέως H: La. post Biel = K (τὰ om.) **2081** οἱ sscr. H

LXX **2085** *ὄψιμον· χρόνιον. ὕστερον (Ioël 2, 23 ..) A^{12}
2086 ὄψιμος· χρόνιος, βραδύς (Br^{374})
2087 ὄψιοι· δειλινοί, ὕστεροι
2088 *ὀψίοντες· ὀπτικῶς ἔχοντες. παρακολουθοῦντες τοῖς γινομένοις. κατοπτεῦσαι βουλόμενοι A^{16}
D **2089** ὀψιπέδωνας· τοὺς ἕως ζῶσιν ἄξοντας πέδας, βράδιον ⟨λελυμένους⟩ (Men. fr. 562 K.–A.)
2090 *ὀψίσθην· ὤψισα v^{3}A^{10}Br^{347}
2091 *ὄψις· θεωρία (A^{11}Br^{201}), ὅρασις Br^{202}Σ(A^{11})
Hom. **2092** ὀψιτέλεστον· μετὰ πολὺν χρόνον (A^{17}) τελεσθησόμενον (B 325) Br^{389}(A^{17})
Hom. **2093** *ὄψον· προσφάγιον (Λ 630) vg^{1}A^{3}Σ
D **2094** ὀψίχα· ὀψέ. Βυζάντιοι
2095 ὄψον δὲ βλέψον, ὅρασιν
2096 ὄψος· μοχθηρός
2097 *ὄψου· παντὸς προσεψήματος A^{2}
D **2098** ὀψῶνα· τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίδα
? + N. T. **2099** ὀψώνιον· δαπάνη. *κέρδος (Ep. Rom. 6, 23) (vg^{1}A^{3}Br^{350}Σ)
Att. **2100** ὀψοφαγία· εὐωχία
2101 *ὁ ὠγύγιος· ὁ ἀρχαῖος A^{1}
2102 *ὁ ὠκύμορος· ὁ ταχυθάνατος vg^{2}A^{4}Br^{354}
2103 *ὁ ὠκύπλοος· ὁ ταχέως πλέων A^{6}
2104 *ὁ ὠκυπόρος· ὁ ταχέως πορευόμενος A^{5}
2105 *ὁ ὠκύτατος· ὁ ταχύτατος vg^{1}A^{3}Br^{351}, ὀξύτατος
2106 *ὁ ὠμηστής· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων vg^{1}A^{2}Br^{352}
LXX **2107** *ὁ ὤν· θεός, ἀεὶ ζῶν, ὑπάρχων (Exod. 3, 14) vg^{1}A^{2}Br^{353}
2108 *ὁ ὠνούμενος· ὁ ἀγοράζων A^{3}
2109 †ὀώρων· γυναικῶν παρὰ τὸ ὀαρίων

2085 gl. Proph. **2089** cf. Ph ο 755 **2091** | Σ ο 311 **2092** cf. Schol.; Σ ο 312 **2093** Schol.; Σ ο 313 **2096** Σ'' (Ph ο 768. Su ο 1090) **2099** κέρδος cf. Σ ο 314; gl. Apost. 33

2085 v. l.: gl. 169 **2088** v. l. gl. 2073 in K **2089** ὀψιπαίδωνας … παῖδας H: Schm. = Ph | add. La. = Ph **2090** ὤψισαν H: Biel. = K (οψ-) **2092** ὀψιτελέστων … τελεσθησομένων H: Jens. Luc. Hes. 179 | cf. gl. 2084 **2094** ὀψιχὰ H: accent. Lob. Phryn. 51 **2095** ὄψοι H: Schm.; ὀψ- tantum med. arguit Baun. 1914, 211, et ci. ὄψαι λέ(γεται) βλέψον, ὅρα, [ε]ἰδέ | βλέψιν Mus., ad quod ὅρασιν ret. La. | gl. ad gl. 2091 trsp. ci. Alb. **2096** 'vitiosum et nondum expeditum; an e κακον οψον male intellecto ortum?' La. **2097** ὄψους (?υ corr. ex υς) H (K): Mus. | πρὸς ἑψημάτων H: Mus. = K; cf. Lob. Phryn. 176 not.* **2098** ὀψώνα H: accent. Salm. Pears. 552 | ὀψώνην H: Mus. **2099** ὀψώνια· κέρδη testt. **2106** ὠμητής H: Biel. Pears. 553 **2107** le. ὁ ὢν θ(εὸ)ς H: ed. 1521 **2108** ὠνύμως H: Mus.= K **2109** v. l. gl. 16 (Salm.)